TIGHT BINDING BOOK

TEXT LIGHT WITHIN THE BOOK ONLY

UNIVERSAL
LIBRARY
OU_204162
UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—881—5-8-74—15,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T894.811 Accession No. T28824

Author NITT నమోశివారు.

Title లిరు నాయ్ పెను టి. 1950

This book should be returned on or before the date last marked below.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

భగవన్నిష్ఠాతత్పరాచార్యసూనస కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానములగల

నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన

తిరువాయ్మొళి.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై మొదలగు

పూర్వాచార్యులు ప్రసాదించిన వ్యాఖ్యానాదుల ననుసరించి

తర్క-తీర్థులైన శ్రీమాన్, శిఙ్గప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి రామానుజాచార్యులవారిచే

రచియింపబడిన

ప్రతిపద టీకా తాత్పర్య సహితము.

శ్రీతిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ కె. వేంకటస్వామినాయుడు బి.ఏ., బి.ఎల్., యమ్.యల్.సి.

గారి ప్రోత్సహముతో

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనాలయములో పండితులుగానుండు

శ్రీమాన్ టి. ఏ. కృష్ణమాచార్యులు శిరోమణిగారిచే

పరిశోధింపబడి

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములకమిషనరు

శ్రీమాన్ సి. అన్నారావు బి. ఏ. గారిచే

ప్రకటింపబడినది.

తిరుపతియందరి

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ముద్రాలయందు ముద్రింపబడినది

1950

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, O. U.

సూచన.

‡‡ ఈ సజ్కేతము, అ - వ, అవృత్తిసేవింపందగిన పాఠురములను చూపించును.

* ఈ సజ్కేతము, అధ్యాపకులు సేవాకాలమందు నిలువతగిన స్థానమును చూపించును.

( ) ఈ సజ్కేతముయొక్క మధ్యయందు వ్రాసినయర్థము కొన్ని మాట్ల ముందుచెప్పినయర్థమునకు వివరణముగా నుండును; కొన్నిచోట్ల పూర్వోత్తరపదార్థసన్దర్భపూరణార్థమై యుండును.

ఈ గ్రన్థము కావలసినవారు, తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కచ్చేరివద్దను, దేవస్థాన ధర్మ నత్రమునందు, దేవాలయములందు నిర్మింపబడిన బుక్‌స్టాలు యందును క్రయమునకు పొందవచ్చును.

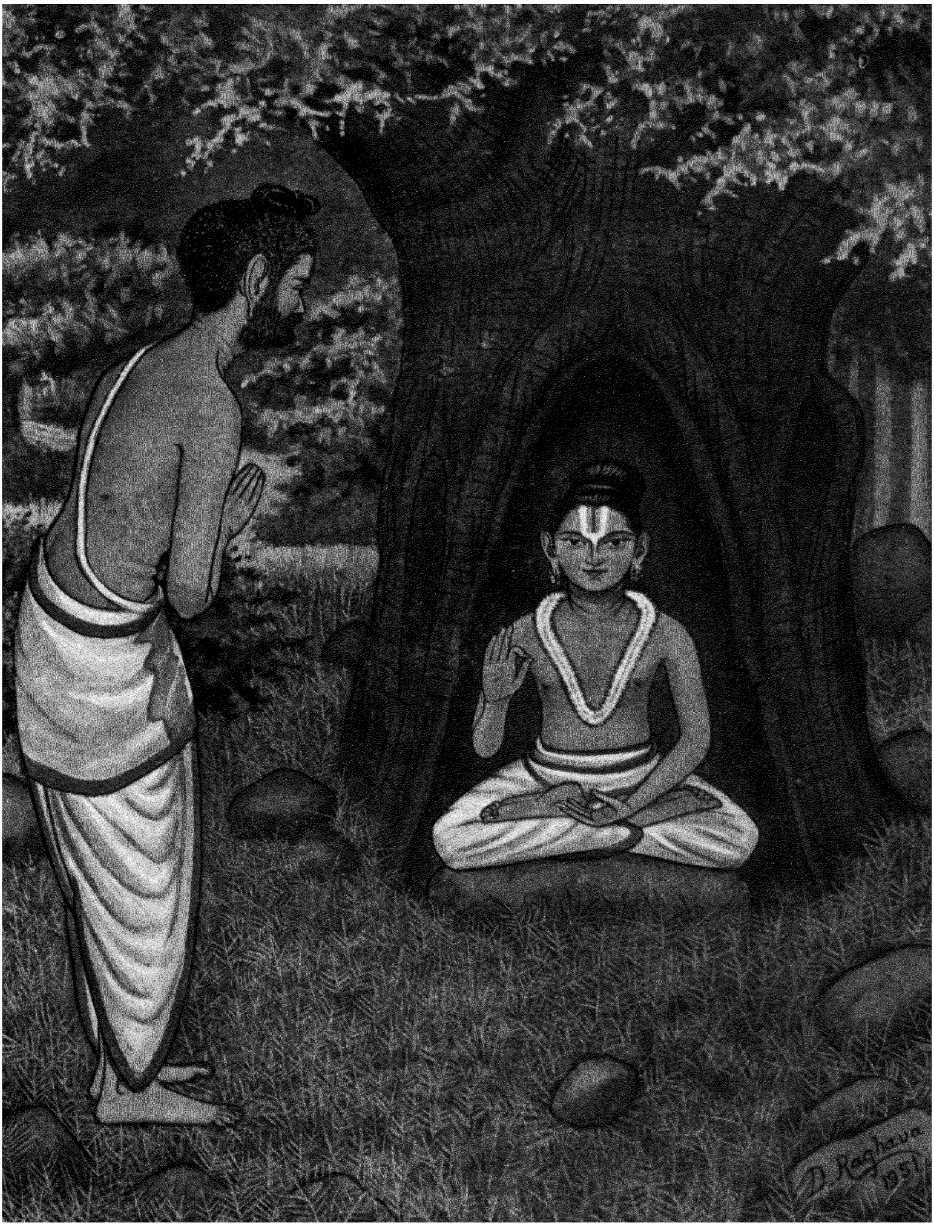

పయనన్తాగిలుమ్ పాఙ్గలరాగిలుమ్,
శెయల్ నన్తాగ త్తిరు మ్తప్పుమిరుళ్ వీక్,
కుయిల్ నిన్తాక్ పొ ళిల్ శూ ళ్ కురుగూర్ నమ్బి,
మయల్ గిన్ఱే యిన్ఱొళ్ ళుఙ్గిన్ ఱాయే.

శ్రీ:

శ్రీపద్మావతీసమేత శ్రీనివాస పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే శఠగోపాయ నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

"ఉపోద్ఘాతము"

శ్రీవేంకటాద్రినిలయః కమలాకాముకః పుమాన్ ।
అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్॥
యస్య సారస్వతం స్రోతో వకుళామోదవాసితం ।
శ్రుతీనాం విశ్రమాయాలం శఠారిం తముపాస్మహే ॥

"తొణ్డరడ్డిముతు" "భక్తామృతమ్" అని ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీమచ్ఛఠగోప దివ్యసూరీశ్వరుల వాఙ్మయ మగు నీ "తిరువాయ్‌మొళి" (శ్రీసూక్తిసుధ) భగవన్నిష్ఠైతుక దివ్యకృపాకటాక్ష మథితంబగు శ్రీ జగదాభరణుల దివ్యహృదయమను దుగ్ధార్ణవమునుండి భగవదనుభవ పరీవాహరూపముగ నావిర్భవించినది. ఈ దివ్యప్రబన్ధము ద్రావిడభాషయందేగాక సమస్తవాఙ్మయప్రపంచమునందును నిస్సమాభ్యధికమగు గ్రంథరాజము.

ప్రపన్నజనకూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు ప్రసాదించిన నాలుగుదివ్యప్రబంధములును నిత్యనిర్దుష్టములై, అపౌరుషేయములై, స్వతఃప్రమాణభూతములగు ఋగ్యజుస్సామాథర్వణములను సంస్కృతవేదములవలె సర్వోత్కృష్టములై విరాజిల్లుచున్నవి. అందు నూరు పాశురములతో నొప్పారు 'తిరువిరుత్తము' ఋగ్వేదసమమనియు, ఏఁడుపాశురములతో నలంకృతమగు 'తిరువాశిరియము' యజుర్వేదసమమనియు, ఎనుబదిరెండు పాశురములతోసమ్పన్నంబగు "పెరియతిరువన్దాది' అథర్వణవేదసమమనియు, వెయ్యినూటరెండుపాశురములతో విశిష్టమై సకలప్రబన్ధమూర్ధన్యంబై విరాజిల్లు 'తిరువాయ్‌మొళి' సామవేదసదృశం బనియును బాహ్యాభ్యన్తరనిమిత్తములఁబరామర్శించి సహృదయతల్లజ్జులగు **నాచార్యవర్యులు** ఉపపాదించియున్నారు.

"వేదానాం సామవేదోఽస్మి" అనునట్లు సంస్కృతవేదములలో భగవత్తాదాత్మ్యప్రపన్నమైన సామవేద మొలుల భగవన్ముఖోల్లాసకరమై సర్వలక్షణసమేతమై సర్వశ్రేష్ఠమై యలరారుచున్నదో; అట్లే ద్రావిడవేదచతుష్టయమున నీ తిరువాయ్‌మొళి భగవదత్యన్తముఖోల్లాసకరమై విగతసమానాధిక నిరుపాధిక నైభవోపేతమై విలసిల్లుచున్నది.

సంస్కృతవేదములకు శిక్షావ్యాకరణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును ఆఱుద్దుఱ్ఱుఆయతిరుమంగై యాళ్వార్లు సాదించిన "(౧) పెరియతిరుమొళి (౨) తిరుకురున్దాణ్డకము (౩) తిరునెడున్దాణ్డకము (౪) తిరువెళుకూత్తిరుక్కై (౫) శిఱియతిరుమడల్ (౬) పెరియతిరుమడల్" అను ఆఱంగములును నమరియున్నవి. మఱియు సంస్కృతవేదములకు మీమాంసాన్యాయ పురాణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును తక్కిన యెనమండ్రాళ్వారులు గృపజేసిన దివ్యప్రబన్ధములు ఉపాంగములుగానున్నవి. "ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే" అని సామవేదమొలుల సంగీతప్రధానమై శ్రవణసుభగమై పరమభోగ్యముగనున్నదో; అటులనే "పణ్ణార్ పాడల్" "పణ్బుడై వేదమ్" "ఇశై యొడుంపణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ" తమరే" అని ఈ తిరుమొళియు దివ్యగానప్రధానమై సర్వప్రాణిహృదయంగమమై పరమశ్రావ్యమై పరమభోగ్యముగ భాసిలుచున్నది. "ఋచస్సామరసః" అనునట్లు ఋగ్వేదము గానరసవిశేషములచేతను "హోవ్ హోవ్ హోవ్" మొదలగు స్తోభములచేతను సామవేదముగనెట్లు విస్తరింపఁబడినదో; అటులనే తిరువిరుత్తము "ఇశైక్కూట్టి" అనురీతిగ దివ్యగానరసవిశేషక్రమములఁజేర్చగా "అమర్శువై యాయిరమ్" అనునట్లు వేయి పాశురములుగల తిరువాయ్‌మొళి దివ్యప్రబన్ధముగా విస్తృతమయ్యెను.

"వేదరూపమిదం కృతమ్" "ద్రామిడీం బ్రహ్మసంహితామ్" "ద్రావిడవేదసూక్తైః" "వేతమ్ తమిళ్ శెయ్‌త మూఱ్" అనునట్లు ఆళ్వారుల ద్రావిడ దివ్యప్రబన్ధములు సంస్కృతవేదములతోడను తదుపబృంహణములతోడను సమానములై యుండుటచే నావేదములకు ఉదాత్తానుదాత్త స్వరితప్రచయ స్వరములు, పదక్రమజటాఘనాదులు, ప్రశ్నాష్టకములును, తదుపబృంహణములకు — అంశ పర్వనిక్-ంచాదిభేదములు పదవాక్యపాదవృత్తకాండాధ్యాయాదులును నుండునట్లు; వీనికిని ఎళ్ తు (హ్రస్వదీర్ఘాద్యుచ్చారములు) అశై (అవ్యయములు) కీర్

(గణములు) పన్దమ్ (బంధములు) అడి (పాదవిశేషములు) తొడై (పాద సందర్భ విశేషములు) నిలై (పేర్ నిలై మొదలగునవి) ఓశై (శెప్పలోశై మొదలగునవి) తళై (వేరొన్తాశిరియ తళై మొదలగునవి) ఇనమ్ (తాళిశై మొదలగుఛన్దస్సులు) యాప్పు (ప్రబన్ధరూపముగనుండుట) పా (వెణ్బా ఆశిరి యప్పా మొదలగు వృత్తవిశేషములు) పణ్ (నాటమొదలగు రాగములు) ఇశై (నిషాదాదిసప్తస్వరములు) తాళమ్ (జంపె గజకర్ణము మొదలగు తాళములు) పత్తు (దశకము) నూఱు (శతకము) ఆయిరమ్ (సహస్రకము) మొదలగు సర్వాలంకారములును గలవు.

ఈతిరువాయ్మొళి జీవపరభేదములను, జీవులకు పరస్పరభేదములను, జీవ ప్రకృతిభేదమును, ప్రకృతీశ్వరభేదమును, ఆత్మ నిత్యత్వాదులను, దేహనిత్యత్వ మును, సర్వేశ్వరుని సర్వశరీరిత్వ – సర్వాన్తర్యామిత్వ – సర్వనియన్తృత్వాదులను సౌలభ్య – సౌశీల్య – స్వామిత్వ – వాత్సల్య – కారుణ్య – జ్ఞానాద్యాదులను, సర్వసమత్వ – సర్వ విభూతి యోగాదులను విశదీకరించుటయేగాక కర్మజ్ఞాన భక్తిప్రపత్త్యాది యోగములను గూడ నిరూపించుటచే శ్రీమద్భగవద్గీతతో సమానమైయున్నది. "అమ్బుకవక్ వణక్కు– ఙ్ఞాలత్తవనెఱివళిన్ఱు" "పణ్డై పరమక్ పణిత్త పణివళైయే" ఇత్యాద్యనేక శ్రీసూక్తులయందు ఆళ్వార్లు భగవద్గీతను ప్రశంసించియున్నారు.

మఱియు నీతిరువాయ్మొళియందు తిరుమన్త్రార్థము, చరమశ్లోకార్థము, తత్త్రయము, అర్థపఞ్చకము, మొదలగు సకలార్థములును విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. ఐనను 'ద్వయ' మను మన్త్రరత్నార్థమును ప్రధానముగ వివరించుట చేత నీ ప్రబన్ధమునకు 'దీర్ఘశరణాగతి' అని పేరుప్రతిష్ఠలు గలిగినవి.

"వేదవేద్యో పరే పుంసి" అనునట్లు పరాత్పరుఁడగు శ్రీమన్నారా యణుఁడు శ్రీదశరథచక్రవర్తికి కుమారుఁడై యవతరించినప్పుడు తద్వైభవప్రతి పాదకముగు ప్రౌఢగమ్భీర వేదశాస్త్రము లలితలలిత రమణీయ మధుమయ వచన రచనాత్మకంబగు శ్రీమద్రామాయణ రూపముగా నవతరించినట్లు; ఆసర్వేశ్వ రుఁడు సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థలయందును సకల ప్రాణులకును నందుబాటులో నుండి సంరక్షించుటకై అర్చారూప దివ్యమఙ్గళవిగ్రహ విశిష్టుఁడై యవతరించఁ

గన్నే, ఆ వేదముగూడ భక్తామృతమగు నీ తిరువాయ్‌మొళి స్వరూపమున నవతరించెనని సమ్ప్రదాయనిష్ణాతులు అభివర్ణించుచున్నారు.

ఈ దివ్యప్రబన్ధము నిఖిలవేదాన్తార్థముల నెటుల కరబదరీసమ మొనరించుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగారరస విలాసములను గూడ నిరూపించుచున్నది. వేదాన్తగ్రంథములలో నెటుల నియ్యది తలమానికమై వెలయుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగార కావ్యములయందును నత్యున్నతస్థానమును బొందియున్నది. ఆక్రమమును శ్రీమాన్ ప్రపన్నవిద్వాన్ T. D. రామస్వామినాయుడుగారు తమ "అక ప్పొరుళుం — అరుళిచ్చెయలుం" అను గ్రన్థమున బాగుగా నిరూపించియున్నారు.

ఇట్టి అతివిలక్షణ దివ్యప్రబన్ధమును ప్రసాదించిన శ్రీశఠగోపదివ్యసూరీశ్వరుల వైభవము వర్ణనాతీతము. వీరి వాచానుగోచరమగు దివ్యమహిమను బరికించి యనేకవిధములుగ ప్రామాణికులు ఉల్లేఖించుచున్నారు. సంస్కృత వేదోద్ధరణమునకై సాక్షాత్తుగ శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీవ్యాసమహర్షి స్వరూపమున నవతరించినట్లు; ద్రావిడవేదోద్ధరణమునకై ఆ సర్వేశ్వరుడే ఈ ఆళ్వార్ల రూపమున నవతరించెనని కొందఱు వర్ణించుచున్నారు. "సేనేశోఽవతరిష్యతి" అని ప్రమాణవచనమున్నందున శ్రీమద్విష్వక్సేనులే వీరని మఱికొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లే లోకోజ్జీవనార్థమవతరించిన నిత్యసూరులలో నొకరనియు, "కృష్ణోర్" అనునటుల భగవన్నియమనానుసారము లోకోజ్జీవిష్ణులై యవతరించిన ముక్తులలో నొకరనియు, శ్వేతద్వీపవాసులలో నొకరై యుందురనియు, జన్మాన్తరసహస్రసంచిత సకలసుకృతపరిపాకఫలముగ బద్ధులలోనే యొకరిట్లవతరించి రనియును బహుముఖముల వితర్కించుచున్నారు. భగవన్నిర్హేతుకదాయమాన దివ్యకటాక్ష పరీవాహపరిపూరితులగుటచే దివ్యజ్ఞాన వైరాగ్య భక్తి యుక్తులగు మహానుభావులు వీరనుట నిర్వివాదాంశము.

వీరి జన్మదేశకాలాది చరిత్రాంశములును, సకలేతరవిలక్షణవైభవాదులును, వీరి దివ్యప్రబంధముల ప్రకర్షాదులును సమ్ప్రదాయానుసారముగ శ్రీమద్రామానుజులసమకాలికులగు శ్రీగరుడవాహనపండితులచే నిరచితమగు శ్రీదివ్యసూరిచరిత్రమునందును, శ్రీ "నమ్బిళ్ళై" స్వామివారిశిష్యరత్నమగు శ్రీపిన్బళగియ పెరుమాళ్ జీయరు సాదించిన గురుపరంపరాప్రభావమునందును "ఆణ్ప్పిళ్ళై కందాడై యప్పన్" సాదించిన "పెరియతిరుముడియడైవు" నందును, శ్రీమణవాళ

మహామునులు ప్రసాదించిన "ఉపదేశరత్నమాల" యందును, శ్రీమదనన్తాచార్య కృతమగు ప్రపన్నామృతమునందును, ఇంకను అనేక విధములగు గురుపరమ్పరా గ్రన్థముల యందును విశిష్టక్రమముతో నిరూపింపఁబడియున్నవి.

శ్రీ పిళ్ళైలోకాచార్యులవారి యనుజవర్యులగు శ్రీమదళగియమణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్లు "ఆచార్యహృదయ" మను గ్రంథరత్నమునందు శ్రీ ఆళ్వార్లవైభవమును వారిదివ్యప్రబంధవైభవమును నత్యద్భుతముగ బహు భంగుల నభివర్ణించి యున్నారు. అది యొక అపూర్వగ్రంథరత్నము. దానికదియే సాటి. అది యట్లుండనిండు.

ఆళ్వారులు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధములలో నీ తిరువాయ్మొళి పరమోత్కృష్టమైయున్నది. ఇందు శ్రీఆళ్వార్ల కరుణార్ద్ర దివ్యహృదయము ప్రత్యక్షరమునను ప్రతిఫలించుచున్నది. శ్రీవైష్ణవలోకము ఈప్రబంధమును పరమపావనముగను సర్వాగుహ్యతమముగను నాదరించుచున్నది. నాలాయిర దివ్యప్రబన్ధములలో నితరప్రబంధములు తిరువీధులయం దుత్సవసమయములతో పారాయణము జేయబడుచున్నవి. ఈ తిరువాయ్మొళి మాత్రము అట్లుగాక దేవాలయముల యందు భగవత్సన్నిధానమున ప్రతినియతదేశకాలములయందే సేవింపఁబడుచున్నది. దీనిచే నీగ్రంథప్రాశస్త్యము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

ఆళ్వారులీ ప్రబంధమున తమ భగవదనుభవప్రకారముల ననేకభంగుల ప్రకటించియున్నారు. కర్మజ్ఞానసాధ్యమై భగవత్ప్రాప్తికి సాధనమైన ఉపాసకుల భక్తికంటెను, సర్వేశ్వరుని యాచించి కైంకర్యార్థము ప్రపన్నులు పొందెడు భక్తి కంటెను, వీరిభక్తి పరమవిలక్షణమై యున్నది. సర్వేశ్వరుఁడు తన నిర్హేతుక కృపా కటాక్ష సర్వస్వమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసి, తన సంశ్లేషవిశ్లేషములచే వీరి పరభక్తి పరజ్ఞానాదులను వృద్ధి నొందించుచుండెను. ఆ యనుభవానందరసపరీవాహమే ఈ కమనీయ దివ్యమంగళప్రబంధము. సంశ్లేషమనఁగా-ప్రత్యక్షసమానాకారమగు మానసానుభవము. విశ్లేషమనఁగా—బాహ్యానుభవము లభింపనందునఁగలతఁ జెందిన యంతఃకరణమునకు శైథిల్యావస్థ.

ఇట్లు కలతఁజెందు నవస్థలలో నాళ్వార్లు నాయికావస్థను బొందుచున్నారు. నాయికావస్థయందు వీరికి మూఁడవస్థలుగలవు. (౧) తోళీమార్ (సఖి) అవస్థ

(అ) తాయ్‌మార్ (జనని) అవస్థ (3) మకళ్ (నాయిక) అవస్థ - అని. ఇచ్చట ప్రణవమునందలి అకారవాచ్యుఁడైన యీశ్వరునకును మకారవాచ్యుఁడైన చేతనునకును నుండు అనన్యార్హసంబంధజ్ఞానమే, వానితో వీనిని జేర్చుచున్నదిగాన నళగాఁజెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే " స్వతంత్రించుట స్వరూపవిరుద్ధ " మని యుపదేశించెడి "నమఃపద"ప్రతిపాద్యమైన ఉపాయాఖ్యవసాయజ్ఞానమే తల్లిగా నిరూపింపఁబడుచున్నది. "పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణం" అనునట్లు పురుషులదృష్టిచిత్తాదుల నపహరించు పురుషోత్తముని దివ్యమంగళకమనీయవిగ్రహ దివ్యసౌందర్యము ఆళ్వార్లకు స్త్రీత్వభావననుగలుగఁజేయుటచేతను,"అనన్యార్హత్వ-అనన్యభోగ్యత్వ అనన్య శరణ్యత్వము" లను పతివ్రతకుండు ఆకారత్రయమును వీరికి స్వభావసిద్ధముగ నుండుటచేతను, వీరికి నాయికావస్థ సంప్రతిపన్నమే. ఇంక నిచ్చట సందేశహారకములగు పకులెన్వి యనఁగా-కర్మజ్ఞానములను పక్షద్వయమునుచేబరికర్మితులగు నాచార్యవర్యులే. ఇట్టి స్వాపదేశార్థము లన్నియును భగవద్విషయవ్యాఖ్యానాదులయందు దెలిసికొననగును. ఇట్లీ గ్రంథము నవరసభరితమై భక్తి శృంగారవైచిత్ర్యముల విధవిధములుగ నిరూపించుచు పరమభోగ్యముగానున్నది.

" వీడుమిన్ ముప్పు " అను తిరువాయ్‌మొళిలో సంసారుల యాతనలఁజూచి వారల గరుణించి వారికుపదేశమును జేయుచున్నారు. " కిళరొళియిళమై " " ఒరివిల్ కాలం " మొదలగు తిరువాయ్‌మొళులలో సర్వేశ్వరుని సర్వభూతహితతమత్వమును నిరూపించి, అతని దివ్యపాదారవిందములయందుజేయు నిరంతరకైంకర్యమే యుజ్జీవనహేతువని పరమప్రీతితో నుపదేశించుచున్నారు. "సోపాధికబంధువుల నందఱిని సవాసనముగఁబరిత్యజించి, నిరుపాధికబంధువగు శ్రీయఃపతినే భజింపుఁడు" అని యందఱిని ప్రార్థించుచున్నారు.

వీరిలోకానుభవము, వీరిదివ్యజ్ఞానము, వీరిబోధనాశక్తి, వీరివర్ణనానైపుణ్యము, వీరియార్తి, భగవద్భక్తి, మొదలగు వీనినెల్లగమనించితిమేని వీరు నిస్సమాభ్యధిక కవితల్లజులనుటలో సందియమావంతయునులేదు. వీరిశిష్యతల్లజులగు శ్రీ మధురకవులు"కణ్ణినుణ్‌శిఱుత్తాంబు"అను దివ్యప్రబంధమున వీరి వైభవముల నభివర్ణించుచు సదాచార్యనిష్ఠను నిర్వహించిరి. ద్రావిడ కవిచక్రవర్తియగు శ్రీకంబనాట్టాళ్వాన్లుగూడ వీరి ప్రభావమునకు ముగ్ధులై వీరికి శిష్యులగుటమాత్రమే గాక " శ్రీశఠగోపసందాది " అను గ్రంథమును రచించి గురుదక్షిణగా వీరికి

సమర్పించిరి. వారొక పాశురమున "ఆళ్వారులపాశురములలో నొకపాదమునకు సరిగాదు నిఖిలసాహిత్యవాఙ్మయము" అని యభినుతించియున్నారు.

భగవంతుని యవతారవిశేషములగు పర, వ్యూహ, విభవ, అన్తర్యామి స్వరూపములు, కాలదేశవిప్రకర్షాదులవలన పరమదుర్లభములై యుండుటచే, ఆశ్రయణసాకర్యాపాదకములగు సౌలభ్యాదికల్యాణగుణగణములతో సంపన్నం బగు నర్చావతారమే ప్రపత్తికాలంబనమై విలసిల్లుచున్నది. కనుకనే ప్రపన్నజన మార్గదర్శకులగు శ్రీశఠగోపమునిపుంగవులును దివ్యదేశములయందు విరాజిల్లు నర్చావతారములయందే ప్రపత్తినొనరించిరి. అందుననను శ్రీవేంకటాచలము నందు వేంచేసియుండు మన "తిరువేంగడముడైయాన్ల" యందే వీరికి నిరవధికభక్తి ప్రకర్షమున్నది. ఏలనఁ ననఁగాఁ: దీర్ఘశరణాగతిరూపమగు నీ తిరువాయ్మొళియందు తిరువేంగడముడైయాన్ల విషయమున రెండుదశకములను సాదించుటయేగాక "ఉలకముణ్డపెరువాయా" అనుదశకమున "అకలకిల్లేఁ" అనుపాశురమున సాంగోపాంగముగ శరణాగతినొనర్చి, "ఒళివిల్కాలమెల్లాం" అనుదశకమున సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిరవధిక కైంకర్యరూపమగు పరమపురుషార్థమునుప్రార్థించిరి. వీరికినత్యన్తరంగభక్తులగు శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులును మన తిరువేంగడముడైయాన్ల దివ్యసన్నిధియందే వేదార్థసంగ్రహమును ఉపన్యసించుటయేగాక శ్రీభాష్యమంగళశ్లోకమునను "బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే" అని వీరి పరతత్వమును నిష్కర్షించి, వీరిదివ్యపాదారవిన్దములయందే శరణాగతిని జేసిరి. కాఁబట్టి మన తిరువేంగడముడైయాన్ల వైభవప్రతిపాదకమగు నీ "తిరువాయ్మొళి" దివ్యప్రబంధమును ప్రచురింపవలసిన బాధ్యత ఈ దేవస్థాన నిర్వాహకులపై నున్నది.

ఇట్టి పరమభోగ్యమగు నీ దివ్యమహాప్రబంధము సకలశ్రీవైష్ణవులకును అవశ్యానుసంధేయమైయుండుటచే నాసేతుహిమాచలము నిఖిలభక్తజనులును తమతమ లిపులలో నీ గ్రంథరత్నమును పదిలపఱచుకొని సేవించుచు అమన్దానన్దము ననుభవించుచు తరించుచున్నారు. తెలుఁగువారికిని తెనుఁగులిపిలో నీ గ్రంథము లభించుచున్నది. భగద్విభ్యాతులును అగర్భశ్రీమంతులునగు "శ్రీవెంగల్వ నాయకరు" మహాశయులు భగవద్విషయము నంతటిని తెలుఁగులిపియందు అతివిలక్షణముగ ముద్రింపించి భక్తలోకమునకు మహోపకారమొనరించిరి. ఇట్లు

"శ్రీకరాళపాటి ఆళవందారయ్య" మొదలగువారును నీ తిరువాయ్‌మొళి మూలగ్రంథమును, భగద్విషయమును గూడ తెనుఁగులిపిలో నచ్చొత్తించి తెలుఁగు వారికందఱికిని మహోపకారకులైరి.

కాని అవి యన్నియును ద్రావిడభాషలోనున్నవి. ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్య ములతో నున్నచో నీగ్రంథము అందఱికినినందుబాటులో నుండి పరమోత్తారక మగునుగదా ! వీనినెల్ల మోచించి తత్కాలమున దుర్లభమైయుండు ఒకానొక ప్రాచీన శ్రీకోశప్రతిని ఆధారముగ బెట్టుకొని శ్రీ శ్రీనివాసవిద్యాస్థానపండితుల సాహాయ్యమున నీ గ్రంథమును సర్వాంగసుందరముగ ముద్రింపగలిగితిమి.

శ్రీసూక్తిసుధాసారసంగ్రహము శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృతకలాశాలలో న్యాయోపాధ్యాయులగు శ్రీ. ఉ. వే. మహావిద్వాన్—దర్శనసార్వభౌమ—శ్రీ సుదర్శనాచార్యస్వామివారిచే "ఈడుముప్పత్తాఱాయిఱప్పడి" వ్యాఖ్యానము నుండి సంకలితమైనది.

ఈ గ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశమున కొక అమూల్యాభరణము. కలియుగ ప్రత్యక్షదైవతమగు శ్రీ శ్రీనివాసభగవానుని దివ్యకృపాకటాక్షతరంగిత మీ దివ్య ప్రబంధము. కనుక భాగవతోత్తము లెల్లఱును ఈ గ్రంథమును స్వీకరించి, సేవించి, అధిగతపరమార్థులై, శ్రీసమ్మధుర్ల యనుగ్రహమునకును, వారి కుపాస్యదైవతమును, శ్రీమదఖలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుఁడును, ఆశ్రితజన కల్పమహీరుహ తల్లజమును, "శ్రీ అలర్‌మేల్‌మంగై" దివ్యమహిషీసమలం కృత దివ్యవక్షఃస్థలుఁడును నగు శ్రీ తిరువేంగడముడైయాన్ల నిరవద్యహృద్య దివ్య కృపాకటాక్షమునకును పాత్రులగుదురు గాక.

ఈ గ్రంథముద్రణమున సహకరించిన వారెల్లఱకును కమిటీవారి ధన్య వాదములు.

ఆళ్వార్, ఎమ్బెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

ఇట్లు

తిరుపతి.
16—10—50.

కె. వెంకటస్వామినాయుఁడు.
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటి ప్రెసిడెంటు.

శ్రీ శ్రీనివాసపరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే వకుళభూషణభాస్కరాయ నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీమతే రమ్యజామాతృమునీంద్రాయ నమః

"శ్రీసూక్తిసుధా (తిరువాయ్ మొళి) సారసంగ్రహము"

(''ఈడుముప్పత్తాఱాయిరప్పడి'' అను వ్యాఖ్యానమునుండి సంకలితము)

యద్ధ్రోణహార్ద మపహాన్తి తమాంసి పుంసాం
నారాయణో వసతి యత్ర వశేంఖచక్రః ।
యన్మండలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాః
తస్మై నమో వకుళభూషణభాస్కరాయ ॥
వకుళాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్ ।
యః శ్రుతేరుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా ॥

ప్రపన్నజన కూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు నిరక్షరనిరవధిక దుఃఖ సంఘాయకమగు సీ లీలావిభూతిలో ననంఖ్యాకములగు వివిధజన్మముల నెత్తి దురత్యయ దుర్భర నిస్సీమ సాంసారిక యాతనావివశులై యుండిరి. పరమకారుణికుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడు దీనినిఁ జూచి తన నిర్హేతుక నిరవద్యహార్ద్య కృపాకటాక్షమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసెను. అంత తత్క్షణప్రవృద్ధ నిరవద్య విశేదతమ జ్ఞానభక్తి సమ్పన్నులై, ఆశాపాశాదులనెల్ల నవాసనముగ విసర్జించి, పరమపదమునకు విచ్చేసి, అచ్చట శ్రీవైకుంఠనికేతనుని దివ్యశ్రీచరణములను దివ్యమంగళగుణ విగ్రహాదులను గండ్లార సేవించి, తదనుభవజనిత ప్రీతికారితా శేష శేషోచిత నిత్యనిరవద్య సర్వవిధ కైంకర్యధురంధరులై యుజ్జీవించిరి. ఈ క్రమముఁజూడ నెట్లున్నది యనఁగాఁ:— గాఢాంధకారబంధురమై నిబిడకంటక తరుగుల్మలతాకీర్ణమైయుండు గహనారణ్యమునఁ ద్రోవదప్పి దిగ్భ్రమం జెందియుండు నొకానొక పురుషుఁడు, పరమకారుణికుఁడగు నొక ధార్మికునివలన దేదీప్యమానంబగు కరదీపిక నొకటానినిఁ బడసి, సత్పథమును గుర్తింగి, అగహనారణ్యసీమను దాటి, సుఖముగ తన గృహమునకు జల్చి నిర్భరానంద లలితుఁడై జీవయాత్రను గడుపుచున్నట్లున్నది.

అవతరణిక

శ్రీయఃపతియును శ్రీవైకుంఠనికేతనుఁడును నిత్యముక్తానుభావ్యుఁడును నిరతిశయానన్దయుక్తుఁడును సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, "పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీజఠరే శయనమ్" అనునట్లు చక్రనేమివలె పరివర్తమానంబగు సాంసారిక మాయాచక్రమున బంభ్రమ్యమానులై, దుర్భరాగాధదుఃఖసాగరమున మునింగియున్న శ్రీనమ్మాళ్వారులను తన నిర్హేతుక దివ్యకటాక్షపాత్రులంజేసిరి. అంత నీయాళ్వార్లు భగవన్నిర్హేతుక నిరవధికకృపాసేకప్రభావమున సముధిగత నిత్యనిరవద్యహృద్యనిశదతమ విజ్ఞాన సంపన్నులై భగవదనుభవపరీవాహరూపముగ ద్రావిడవేదసాగరమగు నీ 'తిరువాయ్‌మొళి' దివ్యప్రబన్ధమును ప్రసాదించిరి.

ఈ ప్రబన్ధము సహస్రశాఖాత్మకమగు సామవేదసారమగుటచే సహస్రగాథాత్మకమై, దశశతకములను (పదిపత్తులను) శతదశకములను (నూరు తిరువాయ్‌మొళులను) గలిగియున్నది.

ప్రథమశతకము (1-పత్తు)

(౧) ఇందు మొదటి "ఉయర్వఱ" అను తిరువాయ్‌మొళిలో భగవంతుని కల్యాణగుణ విగ్రహనిత్యవిభూతి యోగములను విగ్రహవైలక్షణ్యమును బ్రతిపాదించి, వీని కాశ్రయమగు దివ్యాత్మస్వరూపము నిఖలచేతనాచేతన విలక్షణమని వ్యక్తీకరించి, నిత్యవిభూతివలె లీలావిభూతియును తదీయతత్వాకారముచే నతని కన్తరఙ్గమైన దని యనుభవించి, ఆ లీలావిభూతియొక్క సకల స్వరూప స్థితిప్రవృత్తులును అతని యధీనము లనియును, శరీరశరీరులకండు లక్షణము జగత్తునకు నీశ్వరునకు నుండుటచే నీ శరీరాత్మభావమే జగద్బ్రహ్మైక్యమునకు నిఃసన్దేహ మనియును సోపపత్తికముగ నిరూపించి, కుదృష్టులను శూన్యవాదులను నిరసించి, వ్యాప్తిసౌకర్యమును స్థాపించిరి. ఇట్లు నిరుపాధిక పరత్వమును నిరూపించి యీనాళ్వారుని పదనరసిజములయందుఁ దమ మనోభ్రమరమును నెలకొల్పిరి.

(౨) ఇక "వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుమ్" అను రెండవ తిరువాయ్‌మొళిలోఁ గ్రిందఁ దా ననుభవించిన యమన్దానన్దము ననుభవించుటకు ప్రహ్లాద

భూతు లెవ్వరైనను గలరా? అని యాళ్వారులు సంసారిచేతనులను గటాక్షించి, తాము భగవద్విషయప్రవణులై యుండునట్లు, వారలు శబ్దాదివిషయప్రవణులై పడియుండుటను జూచి, వారల యనర్థములను పరిహరింపనిది సహింపలేని వారలై వారలకు "ఇతరవైరాగ్యపూర్వకముగ నేకాన్తికాత్యన్తిక భక్తి యోగనిష్ఠులై భగవంతుని భజింపుడు" అని యుపదేశించిరి.

(3) "పత్తుడైయడియవర్" అను మూడవదశకమున—ఈ యుపదేశమును వినిన సంసారిచేతనులు "భజింపుడు" అని బహుకాలముగ నానతిచ్చుచున్నారే! మొండిచేతులవానిని మదపుటేనుఁగు నెక్కమనిన అది యతనికి సాధ్యమా? అట్లే యీక్షుద్రసంసారిచేతనునకు నిరంకుశస్వతంత్రుని భజింపశక్యమా? అని ప్రశ్నింపగా, ఈ సంసారిచేతనుఁడు భజింపఁదగినట్లు ఆ సర్వేశ్వరుఁడే తనను సులభునిగాఁ జేసికొని రామకృష్ణాద్యవతారముల స్వీకరించు నని యుపదేశింపుచు, సౌలభ్యసౌశీల్యములకు సీమాభూమియగు శ్రీకృష్ణుని నవనీతచౌర్య నగరక్షోభాదుల నభివర్ణింప సమకట్టి ఆ సౌలభ్యగుణమునకు ముగ్ధులై ఆళ్వార్లు "ఎత్తిరం" అని యాఱుమానసములు మోహమూర్ఛితులైరి.

(4) ఈ తిరువాయ్మొళిలో సకలలోకములను గొలిచిన త్రివిక్రమస్వామియొక్క శ్రీపాదపద్మములను సేవింపఁ బ్రయత్నించి, అదియొక కాలనిశేషమునం దగుటచే ఖిన్నులై తమస్వరూపమునే విడిచి, యొక నాయికావస్థను బొందినవారలై "ఇరంగుమిడంనెయ్తల్" అని కరుణామృతతరంగితమగు సముద్రతీరమునకు విచ్చేసిరి. అచ్చట తమ పరిసరముననుండు పశుల నధిపీఠించి, కామవివశులగుటచేఁ బ్రకృతికృపణులై యాళ్వార్లు "ఈశ్వరుఁడు తన పరత్వమును నాసైచ్యమును పరికలింపక నాతోడనచ్చి సంశ్లేషించెను. నమోపించినంతనే నాదోషముల సందర్శించి వై ముఖ్యమును జూపెను. తనకు 'అపరాధసహత్వ' మను నొక దివ్యకల్యాణగుణప్రకర్షమున్నదను విషయమును నతఁడు మఱచెను. దాని నతనికి జ్ఞాపకపఱిచినచో వెంటనే తప్పక విశ్వాసమును" అను ప్రత్యాశచే "అచ్చొత్తెయమడనారా" అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో నాసఖులను దూతలనుగాఁ బంపిరి.

(5) ఈ తూత్రశేషణమువలన నాయకుఁడు తన నాయకీయందుఁ

జాలిఁగొని గజేంద్రరక్షణ సమయమునందువలె మిక్కిలి సంభ్రమముతో వచ్చి సాష్టాంగపడిరించెను. అంత వాని వైలక్షణ్యమును తమ స్వరూపమును జూచి "ధార్మికులు లేర్పఱచిన పానీయశాలలను చెఱచువారివలె నిత్యసూరుల కనుభావ్యమగు పరవస్తువును మనము ప్రవేశించి దూషింపఁజేయుట కూడ దని" అత్యాదరపూర్వక పరమపురుష చరణారవింద పరిచరణమునుండి నివృత్తులై దూరముగఁ జనుదెంచిరి. అంత సీశ్వరుఁడు తనను దూషించుకొనుచు సతిసంభ్రమమున సంశ్లేషోన్ముఖుఁడై వచ్చిచేరెను. ఈక్రమమును "వళవేఱ్ఱులకు" అను నైదవ తిరువాయ్‌మొఱ్ఱిలో నభివర్ణించిరి. దీనిచే "భగవత్సమాశ్రయణము దుర్లభముగా నుండక సులభముగ నుండుటయే గాకభోగరూపముగను నుండును" అని వాని సౌలభ్యమును దెలిసికొన నవకాశ మేర్పడినది.

(౬) అటుపై "వరివదిలీళనై" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొఱ్ఱిలో "క్షుద్రదేవతారాధనము దుష్కరము, మిక్కిలి దుర్లభము" అనియు,

(౭) "పిఱవిత్తుయరత" అను నేడవ తిరువాయ్‌మొఱ్ఱిలో నైశ్వర్యానుభవము దుష్ప్రాప మనియును వ్యక్తీకరించిరి.

(౮) "పీడుంపుళ్ళీరి" అను నెనిమిదవ తిరువాయ్‌మొఱ్ఱిలో వాని సూర్జవగుణమునం దత్యాస్థవణు లగుచున్నారు.

(౯) "ఇవై యుం మవై యుమ్" అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్‌మొఱ్ఱిలో వీరి భక్తికిఁ బరమప్రీతుఁడై నాయకుఁడు వీరితో నేకరసుఁడై యథామనోరథము సర్వేంద్రియములచేతను సర్వగాత్రములచేతను వీరిని సంశ్లేషించి యనుభవింపగ ననుభవించి యీ యనుభవజనితప్రీతిప్రకర్షము నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింద "ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్కుమ్" (నాయుత్తమాంగమున నిత్యనన్నిధిఁ జేయుచున్నాఁడు) అని వాని కల్యాణగుణము ననుసంధించిరి. అచ్చట ఫలము చాలా గొప్పదిగ నున్నది. ఇది లభించినందులకు కారణమెయ్యది? అని పరిశీలించిరి. అట్టి నిరవధికఫలాపాప్తికిఁ దగిన పుణ్యమేదియును తమవద్ద లేకుండినది. అద్వేషము మొదలుకొని పరమభక్తి పర్యంతము తానే కలుగఁజేసి పరమకరుణాశాలుఁడగుటచే నిత్యసూరులకు భోగ్యమైన పరమపదమును అనాదికాలముగ సంసారములఁబడియుండు మమకసుగ్రహించెను. ఆహా! ఈ సౌశీల్య

డుని విషయీకారక్రమ మెట్టిది ? అని తమకుఁ గలిగిన సర్వాంగసంశ్లేషణమును "పొరుమాసీళ్‌పడ్డె" అను పదియవ తిరువాయ్‌మొళిలో ననుసంధించి ముగ్ధులైరి.

ద్వితీయశతకము (2-వ పత్తు)

(౧) క్రింద "మణియై వానవర్ కణ్ణనై తన్నతోరణియై" అని యతని సౌలభ్య, సౌందర్య, సౌభాగ్య, ఔన్నత్యాదులఁ బరమప్రీతితో ననుభవించిరి. అటుపై బాహ్యసంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, అయ్యది తత్క్షణమే సిద్ధింపనందున మిక్కిలి యవసాదావిష్టులై, సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి దారాభాగ్యాతిరేకమున నతని నెడబాసి విరహవేదన ననుభవింప నేరక దుఃఖించుచున్న నాయికియొక్క ఆవేదనకుఁ గుటీమైనవారలై, కొంత ఆప్యాయనము గలుగునేమో యని లీలోద్యానమునకు బయలుదేతిరి. అచ్చటకుఁ జని యచ్చటవర్తించు పదార్థములన్నిటిని పరికించి, అవియన్నియును తమవలె భగవదలాభముచే విషాదము ననుభవించుచున్న వని యెంచి, వానికై తామే శ్రమపడిరి. ఆప్రకారమును "వాయుంతిరై యుగళుమ్" అను మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో సన్నివర్ణించుచున్నారు.

(౨) క్రింద "మూవాముదల్వా" అని ప్రస్తుతమైన కారణవస్తువును అవతారదశావిశిష్ట మొనరించి "తిణ్ణవీడు" అను రెండవదశకమున పరోపదేశవ్యాజమున ననుభవించిరి.

(3) ఇఁక "ఊనిల్ వాళ్‌క్కై" అను మూడవతిరువాయ్‌మొళిలో "వాయుం తిరై యుగళుం" అను దశకమున నార్తితీరునట్లు వచ్చి సంశ్లేషించిన సర్వేశ్వరుని సంశ్లేషమును గీర్తించిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో "పరుక కళిత్తేనే" అనినట్లు ఆర్తి మిక్కుటము కాఁగ, భాగవతులతో "బోధయన్తః పరస్పరమ్" అను ప్రక్రియచేఁ గలసిమెలసి ధరింపవలయునని కుతూహలపడి, అది లభ్యముకానందున మిక్కిలి యవసన్నులై తమస్వరూపస్వభావములను నిడనాడి నాయికావస్థను బొంది, తమ దశను తామే చెప్పుకొనలేక తమ జననిచేఁ జెప్పింపవలసినట్లు "అడియాడి" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో విష్ణులైరి.

(౫) ఈ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలో ఆళ్వార్లు మొదలెట్టుకొని ఆ ర్తనాదము తన శ్రోత్రపథమునకు గోచరముగాఁగ నీశ్వరుఁడు "మనము జగత్పరిపాలన మతి సుందరముగ నిర్వహించుచున్నారిమే ! చాలు చాలు" అని నాయికావస్థను దలంచుకొని, దుఃఖలజ్జాభయాదులచే సంభ్రాన్తుఁడై వేవేగ తన దివ్యాయుధా దులతోడనే విచ్చేసి సంశ్లేషించెను. తత్సంశ్లేష జనితహర్షప్రకర్షమునే "అన్దా మత్తన్భశేయ్‌దు" అను నైదవ దశకమున ననుభవించిరి.

(౬) "వైకున్దా మణివణ్ణకే" అను నాఱవ దశకమున—నర్వేశ్వరుఁడు తత్సంశ్లేషము తనకే పరమపురుషార్థమని తోఁచునట్లుగ నత్యన్త సంహృష్టాన్త రంగుఁడై, "అనాదికాలముగ విషయాన్తరప్రవణులై సంభ్రమించుచున్న వీరి ననుభవింప నేటికి భాగ్యము కలిగినది గదా ! మరల వీరు మనలను నిడిచిన చేయునదేమి ?" అని అతిశంకాకలంకితుఁడై వ్యసనపడుచుండ, అతని వ్యాకుల తను బాపుటకై "దేవరవారు వ్యాకులపడవద్దు" అని యాళ్వార్లు నర్వేశ్వ రుని అతిశంకను నివృత్తమొనరించి వానిని యథావస్థితునిఁ జేసిన క్రమ మభి వర్ణింపఁబడుచున్నది.

(౭) (౮) ఆళ్వార్లకు గలిగిన నిరవధికప్రేమప్రకర్షము ఆ యాళ్వార్ల కొక్కఁటికే గాక, వారి సంబంధిసంబంధులకును వ్యాపించునట్లు ప్రవహించినది. ఈశ్వరుఁడును తత్సమ్బన్ధిసమ్బన్ధిసమ్బన్ధుల వఱకును నీ ప్రీతిప్రవాహమును సమభి వృద్ధమొనరింపఁగ, తత్ప్రీవాహపరీవాహము కూలంకషమగుటయేగాక ప్రపం చము తనంటిని ముంచివైచెను. అట్టితఱి ఆళ్వార్లు "శ్రీమన్నారాయ ణుఁడే మోక్షప్రదుఁడు, అతనినే శరణువేడుఁడు" అని "కేశవన్తమర్" అను నేడవదశకమునను, "అన్నైవదరవన్నై మేల్" అను నెనిమిదవ దశకము నను నంసారులకు నుపదేశించిరి.

(౯) అటుపై "ఎమ్మావీడు" అను తొమ్మిదవ దశకమున—వీరికి మోక్షమునందభిరుచి యధికముగ నున్నదని యోచించి సర్వేశ్వరుఁడు ఆళ్వార్ల కును తత్సమ్బన్ధిసంబంధులకును మోక్షమును ప్రసాదించునట్లు అభిముఖ్యమును జూపఁగ దానిని బరికించి "దేవరవారు నాకు మోక్షమును ప్రసాదింపవలయునని యుద్దేశించుచున్నచో నాప్రయోజనమునకై మీరుమోక్షమును ప్రసాదింప వలదు. 'మాప్రయోజనమునకై నీవు మోక్షమును స్వీకరించితీరవలయును'

అని మీరు దానుని నియమింపవలసియున్న నియమింపుడు " అని సర్వేశ్వరుని వేడుచు మోక్షస్వరూపమును విశదీకరించిరి.

(౯౦) కడపట " కిళరొళియిళయ్మై " అను పదియవ దశకమున— ఆళ్వార్లను దాసులనుగఁ జేసికొనుటకు దక్షిణతిరుమల (తిరుమాలిరుంశోలై)లో నేకాన్తముగ వేంచేసి తన స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ దాని నభివర్ణించిరి.

తృతీయ శతకము (౪-వ పత్తు)

(౧) ఈరీతి దక్షిణ శ్రీశైలమున ('తిరుమాలిరుంశోలై' క్షేత్రమున) వేంచేసియుండు సుందరబాహు (అళగర్) స్వామియొక్క నిస్సీమసౌందర్యాతిశయముల ననుభవించి, అగుణాధికవిషయమున నొక యజ్ఞాన మనువర్తించు చున్నదని " ముడిచ్చోదియాయ్ " అను ప్రథమదశకమున దత్ప్రకారము నభివర్ణించిరి.

(౨) అంత " మున్నీర్ ఞాలమ్ " అను రెండవ తిరువాయ్మొళిలో— ఆ యజ్ఞానము తమ కరణసంకోచనిబన్ధనమని విశదీకరించిరి.

(౩) అటుపై "ఒళివిల్ కాలమ్" అను తిరువాయ్మొళిలో " నిలై పెఱ్ఱ నేఱ్ఱం పెఱ్ఱతు నీడుయిర్" అని వానిని సమీపించి స్వరూపానురూపముగ దాస్యమును సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిర్వర్తింపవలయునని బాలఁ గుతూహలపడిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో తా మూహించిన క్రమము లన్నింటికిని దగినట్లు ఈశ్వరుఁడు తన సర్వాత్మభావమును ప్రదర్శింపఁగ దాని ననుసంధించి " పుగళ్ ఒన్ఱుమిల్లారువనెన్నై " అను దానిలో వాచికకైంకర్యము ననుష్ఠించిరి.

(౫) దానిచే గలిగిన మైమఱపుచే, " జన్మవృత్తజ్ఞానములలో నేవిధమైన న్యూనతయు లేకున్నను భగవద్గుణగణములలోఁ బ్రవణులై వికృతులు గాని వారలు అపదార్థములు" అని అట్టివారల నిందించి " జన్మవృత్తాదులచే నిహీనులైనను భగవద్గుణగణములయందే ప్రవణులై అత్యన్తద్రవీభూతాన్తఃకరణులగు మహాత్ములందుతోని వారలకు నేను దాసుఁడను " అని భాగవతోత్తములను " నెయ్యూఱినార్ప్పెఱ్ఱిల్ " అను నైదవ దశకమున శ్లాఘించిరి.

(౬) "శేష్యతామస్మై" అను నాఅవతిరువాయ్ మొళిలో—భగవద్గుణ ములయందుఁ బ్రీతిలేనివాఅలు మొదటనే యజ్ఞానాంధకారముచే దిఙ్మూఢులై మార్గమును దప్పి యనర్థపడుచున్నారు. అధఃపతితులగువారల దండించుట తగదని తమ పరమకృపాతిరేకమున "ఓ మనుజులారా! ఆశ్రీయణీయుఁడు, శ్రీయఃపతియగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే, వేరెవ్వరును కారు" అని వారలకు హితమును ప్రబోధించిరి.

(౭) "తజ్జుమాకియ తద్దై" అని అర్చావతారసౌలభ్యమును సువి శదముగ నుపదేశించినను దానిని పెడచెవినిపెట్టి విషయప్రవణులగు నంసారుల స్వభావము ననుసంధించియు "తేర్కడవియ పెరుమాళ్ కన్నైక్కుళ్ కాణ్బ తెన్నుక్కొల్ కణ్ణా" అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదపద్మముల సందర్శింపలేకయు నాళ్వార్లు అతిమాత్రదుఃఖాక్రాన్తులైరి. ఆదుఃఖమును దీర్చుటకై వీరికిఁ దన శ్రీపాదరేఖాస్వరూపులగు శ్రీవైష్ణవుల సాక్షాత్కరింపఁజేసిరి. ఉపదేశనిరపేక్ష ముగ, "భగవద్విషయము" అనినచో నత్యన్తప్రావణ్యముగలిగియుండు భాగవ తోత్తములగు శ్రీ వైష్ణవులను గండ్లార నేవించి, ఆహా! ఇట్టి మహానుభావు లును గొందఱు గలరే! అని సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై "నేను సర్వేశ్వరునకు దాసుఁడనుగాను, ఈ శ్రీవైష్ణవులకే దాసుఁడను; అందును తద్భక్తభక్త చరమావధిభక్తభక్తుఁడను" అని యధ్యవసించి భాగవతశేషత్వము పరమో ద్దేశ్యము కాఁగ వారల నాదరించి "వయలుంశుడఁకొళి" అను నేడవదశకమున వారలతో నంశ్లేషించిరి.

(౮) "నుడియానే" అను నెనిమిదవ దశకమున—క్రింద ప్రవృత్తమైన భాగవతసంశ్లేషము "బోధయన్తః పరస్పరం" అను క్రమముతో నిలువక భగవద్గుణగణములకు స్మారకమై క్రింద గలిగిన విరహతాపమునకును నుద్బోధక మయ్యెను. దానిచే నభినివేశ మత్యుత్కటమై, నకలేన్ద్రియములతోఁగూడ తాము నకలేన్ద్రియజన్యరసాస్వాదము ననుభవింపవలయునని యాశపడి, ఔమకాలమున బహుసంతతికుఁడగువాఁడెట్లు తన యాఁకలికిని, తన ప్రజల యాఁక లికిని ఓర్వలేక ప్రజల నోటిలోని యాహారమును తననోటిలో వైచికొనియు, తన నోటిలోని యాహారమును వారినోటిలో వైచియు, ఏమియునుదోచక "నాయాఁకలిక్కై యేమిని చేయుదును? నాప్రజల యాఁకలిక్కై యేమిం చేయుదును"

అని యత్యన్తవిషణ్ణుఁడై, యమయాతన ననుభవించునో, అట్లే తామును తమ కరణగ్రామముతో క్లేశమపడుచు నుచ్చైస్స్వరమున నార్తనాదము జేసిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యన్తవ్యసనావిష్టులై సంసారులకై తా మార్తనాదము జేసి, ఇందులకుసహాయభూతు లెవ్వరేనిఁ గలరా? అని సంసారులను గటాక్షించిరి. వారలు పరమపురుషార్థమునకు సహాయభూతులుగానట్లే ఈవ్యసనానుభవము నకును సహాయభూతులుగాక శబ్దాదివిషయప్రవణులై వానినే యభివృద్ధి నొందించుచు "పారిలోర్ పఱ్ఱయై నచ్చెవళుం పొయి కళ్ పిళవే" అనునట్లు సకల కల్యాణగుణాకరుఁడై, సకలపురుషార్థప్రదుఁడై, ఉల్లోక కమనీయ దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టుఁడై, అభివర్ణనీయుఁడై విరాజిల్లుచుండు సర్వేశ్వరుని విడిచి, గుణ హీనుఁడును, కురూపియును, అజ్ఞుడును, అశక్తుఁడునగు క్షుద్రుని గుణపూర్ణుని గను, దివ్యసుందర విగ్రహ విశిష్టునిగను, సర్వజ్ఞునిగను, సర్వశక్తియుక్తునిగను నభివర్ణించుచు, అదియే పరమప్రయోజనమని తిరుగుచుండిరి. అంత వారల యనర్థమును జూచి, భూతభూతుని యవస్థ జూడ వృశ్చికదంశవ్యథ బోవునట్లు, తమ వ్యసనమును మఱచి వారల యనర్థమును నివారించుటకై హితోపదేశము జేయగ వారలు నత్యల్పవిద్యాలాభజన్య దురహంకార వివశులై దానిని సరకుఁజేయక యథాపూర్వముగనే యుండగ వారలను సవాసనముగఁ బరి త్యజించి "వాయ్‌కొక్కుండు మానిడంపాడవన్ద కవియేనల్లేన్" ఇత్యాదిగఁ దమకుఁ గలిగిన వైలక్షణ్యమును "శొన్నాల్ విరోధం" అను తొమ్మిదవ తిరు వాయ్‌మొళిలో విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడపట—"సర్వేశ్వరుఁడు ప్రసాదించిన కరణగ్రామముచే వానినే క్షీణించుచున్న నాకు "నానోర్ కుఱైవిలనే" అనునట్లు ఒక కొఱతయును లేదు" అని "శెన్మం పలపల" అను దశమదశకమున నానతిచ్చిరి.

చతుర్థశతకము (4-వ పత్తు)

(౧) "ఒరునాయకమ్" అను మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో— ఆళ్వార్లు సంసారులను జూచి "మీరితరుల స్తోత్రముజేయుట కొన్నిప్రయోజనముల నుద్దేశించియే గదా! ఐశ్వర్యకైవల్యాదులు అల్పాస్థిరములు; భగవదనుభవము అనన్తస్థిరము. కనుక నల్పప్రయోజనముల కాసపడక, పరమపదావాప్తిఁ బ్రయత్నింపుఁడు" అని పరోపదేశమునఁ బ్రవృత్తులైరి.

(౨) ఇంతవఱకును క్రింది మూడు తిరువాయ్‌మొళ్ళులయందును ఆళ్వార్లు పరోపదేశముజేసినది వారల కుపకరింపకపోయినను, వీరికి భగవద్విషయమున నత్యధికమగు నభిరుచి కలుగుటకు హేతువయ్యెను. దానిచే విరహానలము ప్రజ్వలింపగ తమ స్వరూపస్వభావములను విడనాడి పిరాట్టిదశ (నాయికావస్థ) ను బొంది విరహబాధను శాశ్వతజాలక మోహమూర్ఛితులైరి. ఆమెదశను జూచుచున్న ఆమెతిరుత్తాయార్లు (జనని) "దేశకాలదశావిప్రకృష్టములగు నతని క్రమముల నేతద్దేశకాలదశావిశిష్టము లొనరించి, ఇప్పుడె యనుభవించి తీరవలయు నని పట్టుబట్టియున్నది. ఆహా! ఇది యెట్లు సాధ్యమగును?" అని వ్యసనపడెను. ఇట్టి యాళ్వార్లదశావిశేషము "పాలనాయేఁ్రులకు" అను రెండవ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(3) "క్రోవై వాయాళ్" అను తృతీయదశకమున సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును నతనికిఁ గలిగిన సౌందర్యాదివిశేషములన్నిటిని తత్క్షణమే యనుభవింపవలయునని అత్యన్తోత్కణ్ఠాతరంగితస్వాంతులై, కాలక్షమానర్హ విరహవనన్నులై ఆళ్వార్లు వ్యవనపడుచునుండి "పాషణ్డోపహత జన ప్రచురమగు నీ కలికాలమున నిట్టి భక్తాగ్రేసరులు లభించుటయా!" అని అత్యన్తహృష్టుడై సర్వేశ్వరుఁడు వీరి త్రివిధకరణములనే తనకు ననుభవయోగ్యములగు దివ్యహారి చందనము (తిరుచ్చాత్తుపడి), దివ్యపీతాంబరము (తిరుప్పరివట్టము), దివ్య ప్రసూనమాలికామతల్లిక (తిరుమాలై), దివ్యాభరణజాతము (తిరువాభరణము) మొదలగు భోగ్యోపకరణములుగఁ జేసికొని, వీరి నత్తనే తన కుజ్జీవనముగ నెంచియుండి, తన ప్రణయిత్వగుణమును ప్రదర్శింపగ, నందర్శించి, అత్యన్త సంహృష్టాన్తరంగులై, ఇట్టి ప్రణయిత్వగుణక్రమము నభివర్ణింప నాకు శక్యమా? లేక సర్వేశ్వరునకు శక్యమా? మఱి యితరులకు శక్యమా? అని అత్యన్తోత్సుకిత మనస్కులై, ప్రావణ్యము మితిమీఱఁగ, సర్వేశ్వరుని సర్వక్రమములను యథేచ్ఛముగ ననుభవించి వ్యాముగ్ధులైరి.

(౪) ఇట్లీ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలోఁ గలిగిన నిరవధికప్రీతిప్రవాహము, ఆళ్వార్లకు స్వాధీనత తప్పునట్లు ఉల్లోలకల్లోలనముజ్జ్వలమై ప్రవహింపఁగ సర్వేశ్వరుఁడు దానిని పరికించి "ఇది శుభావద్యముగ పర్యవసించునేమో?" అని అతిస్నేహమునఁ బాహళింకాకలంకితుఁడై, ఆ యుత్తరంగితానందప్రవాహమును

కొంచెము తగ్గించి వీరికి స్వాధీనత చేకూర్చుటకై కొంచెము తిరోహితుఁడై నిలిచెను. అంత సర్వేశ్వరసంశ్లేషము లేకపోవుటచే మఱుల విరహావసన్నులై నాయికావస్థను బొంది "కామీ స్వకాం పశ్యతి", "కామాంధానా మవివేకిత్వం" అనునట్లు, భగవత్సదృశపదార్థములను, తత్సమ్బన్ధి సంబంధి పదార్థములను జూచి అతఁడే యని భ్రమించి సంశ్లేషప్రవృత్తులై, అధిష్ఠాన యాథాత్మ్య జ్ఞానముచే భ్రమము నివృత్తముకాఁగ, నిరుత్సాహోపహతులై. విరహదుఃఖసాగరాన్తర్నిమగ్నులై, అనిర్వచనీయశ్రమము ననుభవించుచుండిరి. ఆ దళావిశేషమును జూచి, తజ్జనని (తిరుత్తాయార్లు) నిర్విణ్ణురాలై "మణ్ణెయిరున్దు" అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో సీమె (శఠగోపనాయకి) దళావిశేషముల నభివర్ణించుచున్నది.

(౫) "వీఱ్ఱిరున్దోళ్గులకు" అను నైదవ తిరువాయ్మొళిలో - వీరి భ్రమజన్యములగు దుఃఖావసాదములన్నియును దీరునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు తన ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును ఆళ్వార్లకు సాక్షాత్కరింపఁజేయఁగ వానికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౬) అటుపై క్రింద తా మనుభవించినది కేవలము మానసానుభవాత్మకమై, బాహ్యకరణానుభవయోగ్యము గాకుండుటచే మఱుల మోహమున కాస్పదమై ముగిసెను. ఆళ్వార్లు మోహమూర్ఛితులు కాఁగ, ఈ శ్రీశఠగోపనాయకిదళను జూచి, బంధువర్గము భయపడి "ఈ యవస్థ దేవతాన్తర (క్షుద్రదేవతా) ప్రయుక్తమై యుండనోపు" అని యోచించి, దేవతాన్తరోపాసకుల రావించి తత్పరిహారము సాధింపఁ బ్రయత్నించిరి. అంత సీమెస్వభావములను బాగుగఁ గుర్తించిన సఖీమతల్లిక యొకతె జోక్యముఁ గలుగఁజేసికొని "మీ రూహించినది ఈమెవ్యాధికి పరిహారసాధకము గాకపోవుట యటులుండ, మీదుమిక్కిలి వినాశహేతువు. కనుక నా ప్రయత్నమునుండి విరమించి భగవన్నామ సంకీర్తనాదులఁ జేసియు, భాగవత శ్రీపాదరేణ్వాదులఁ జల్లియు పరిహరింపఁ బ్రయత్నింపుఁడు" అని "తీర్వాయ్ నీయామిని" అను నాఱవదశకమునఁ బ్రబోధించెను.

(౭) "శీలమిల్లాచ్చియర్" అను నేడవదశకమున శ్రీ శఠగోపనాయకి "వణ్ దువరావది మన్నై యేత్తుమిర్" అనుచోట మృతసంజీవిని

యగు శ్రీ సుందరద్వారకాధిపతి దివ్యమంగళనామధేయమును వినుటచేఁ బ్రబుద్ధయై (మూర్ఛతేఱి) తమ విశ్లేషమునకు నవధి తెలియనందున, కాలవిలమ్బమును సహింప నేరక, ఔదాసీన్యస్థితిని విడిచి సర్వేశ్వరుఁడు తత్క్షణమే విచ్చేసి ముఖముఁ జూపింపవలసినట్లును, సముద్రము చేతినెత్తి పిలుచునట్లును, వినినవారంద ఱును ద్రవీభూతులగునట్లును, ఉచ్చైస్స్వరమున దీనాతిదీనముగ విలపించిరి.

(౮) ఈరీతి విలపించుచున్నను "సర్వేశ్వరుఁడు మనకు ముఖమునైననుఁ జూపక యుండునది మనయందలి యుపేక్షవలననే యైయుండును" అని యోచించి "వాని కక్కఱలేని నేనును నా సర్వస్వమును నెందులకై యుండవలయును?" అని ఆత్మాత్మీయములలో నిస్పృహా జనింపఁ దమ నిస్పృహాను అన్యాపదేశముగ నానతిచ్చిరి.

(౯) "వానికి మనయందుఁ గొంచెమైనను యుపేక్ష లేనప్పుఁడు మాకీ శరీరము వద్దు, గిరీరము వద్దు. ప్రాణము వద్దు, గీణము వద్దు." అని వానిపై జుగుప్స యధికము కాఁగ వానిని వదలివేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తాము 'వద్దు' అన్నంతమాత్రమున నవి నశించకుండుటను జూచి, ఒక పురుషార్థమును బొందుట కెట్లు సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహము కావలసియున్నదో, అట్లే శరీరాదులు నశించుటకును అతని దివ్యసంకల్పము గావలసియుండును గదా! అని నిశ్చయించి, సర్వేశ్వరునితో "నా ఆత్మాత్మీయములు నశించునట్లు కృపఁ జేయుమా" అని "నన్నాతార్ముఱువలిప్ప" అను తొమ్మిదవ దశకమున మొఱఁబెట్టిరి.

(౧౦) కడపట సంసారుల దుఃఖములఁజూచి, తమ దుఃఖమును మఱచి, వారిలను సన్మార్గగాములఁ జేసి వారి వ్యసనములఁ బాపుదమని, అత్యుదారతతోఁ బ్రవర్తించి, వారలు భగవద్విముఖులై యుండ "సర్వస్మాత్పరుఁడై సమస్త కల్యాణగుణాత్మకుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరదైవతము, అతఁడే మోక్ష ప్రదుఁడు, అతఁడు సర్వసులభుఁడు, అతని నాశ్రయించి కృతార్థులు గండు" అని "ఒన్తుంతేవు" అను దశమదశకమునఁ బ్రబోధించిరి.

పంచమశతకము (౬-వ పత్తు)

(౧) రెండుకిట్టము లొకటిగఁ జేరగ దానిలోనొకటి స్వర్ణమగునట్లు, సంసారులలో నొకరైన తాము తమ సంబంధముచే వారలను గూడ ముముక్షువులఁ

జేయఁగల తమ పుణ్యమునకుఁ గారణ మెయ్యదియో? అని యోచించి, వేఱెయ్యది యును నగుపడకపోవుటచే "కేవలము భగవన్నిష్ఠతుకదివ్యకృపయే యందులకు మూలము" అని "కైయూర్‌శిక్కరం" అను ప్రథమదశకమున నిరూపించిరి.

(2) తరువాత "పొలిగ పొలిగ" అను ద్వితీయదశకమున—"ఒన్ను న్దేవు" అను తిరువాయ్‌మొళిలోఁ దమచే సమీకరింపఁబడిన (శిద్ధుసాటుచేయఁ బడిన) శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదపద్మములకుఁ బ్రణమిల్లి, ఉపదేశమును పెక్కుచెవిని బెట్టి కొంచెమైనను మారక సత్పథవిదూరులగువారల సుపేక్షించియు, భగవత్స మృద్ధికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(3) "మాళిగై శోది" అను మూడవ దశకమున— "మయలుం శుడరొళిమూర్తి మాయప్పిరాన్ కణ్ణనవన్ నన్" అని దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యమును, అసంఖ్యాక కల్యాణ గుణగణములను బహువిధములుగ ననుసంధించి, అతని బాహ్యా సంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, గాఢాలింగనముఁ జేసికొనఁ గోరి, అతఁడు చేజిక్కకపోఁగా నత్యన్తవ్యాకులితాన్తరంగులై నాయికావస్థను బొంది "మడలెడుగైక్కొ" అను విరహాంగనలు జేయు ప్రతిక్రియ ననుష్ఠించుట కుపక్రమించిరి.

(4) మడలూరుటకు ముం దభిమతవిషయమును చిత్రమున వ్రాయ వలసియున్నది. దాని కవకాశము లేకుండునట్లు దైవయోగముచే నవ్తమింపఁగ, మజీయును మధ్యరాత్రముకాఁగ, దోషముల నెంచువారును, హితముపదేశించు వారును గూడ నిద్రించుచున్నందున, ఎవరును సహాయమునకు లేకున్నను ప్రళ యాపదయందునయితము సర్వరక్షకుఁడై నిత్యసన్నిధానముఁ జేసియుండు సర్వే శ్వరు ననుసంధించి కొంత ఆప్యాయతను జేకూర్చుకొని "ఊరెల్లాం తుంజి" అను నాల్గవదశకమును గీర్తించిరి.

(5) ఈ దశలో బంధువులందఱును "నీ విట్లీ విషయమున నతిమాత్రప్రవ ణవై యుండుట నీ కులమునకే యమర్యాదావహము, నీస్త్రీత్వమునకును దగి నది కాదు, వాని పరత్వమునకును ననురూపమైనది కాదు." అని హితమును జెప్పి నేదదీర్చుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగ, "శ్రీనమ్బియొక్క దేహసౌందర్య సౌకు మార్య లావణ్యాదులు, అవయవముల పొందికపొంకములు, నగల చక్కదనము మొదలగునవియన్నియు నుల్లోకకమనీయములు. వానినెల్ల ననుభవించుపుడు

మీ హితవచనములు నామనస్సున కెక్కవు. కనుక మీ యుపదేశములన్నియును వ్యర్థములు. నేను మిక్కుటమగు బాధ ననుభవించుచున్నాను" అని "ఎట్లు నేమో" అను నైదవ తిరువాయ్‌మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౬) "కడల్‌ఞానమ్" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొళిలో ___ క్రింది తిరువాయ్‌మొళిలోఁ బ్రీత్యప్రీతులు రెండును సమముగా నుండినవి. రెండును జేరి ప్రవహించినచోఁ బ్రీతియే యున్మత్తకమై యుండును. కాని భాగ్యహానిచే నప్రీత్యంశమే యుత్కటమై ప్రవహించినది. అందుచే వీరికిఁ గ్రింద ప్రత్యక్ష సమానాకారముగ నతని దేహసౌందర్యాదుల ననుభవించి పొందిన యాప్యాయన విషయముకూడ నివృత్తమై, అలాభజన్యవ్యసనమే యధికమైనది. అంత శఠ గోపనాయకి, నందవ్రజకుమారికలవలెను, శ్రీప్రహ్లాదాళ్వాన్లవలెను, అతని ననుకరించి యుజ్జీవింపఁ బ్రయత్నించెను.

(౭) ఇఁక "నోఁబునోన్బిలేఁ" అను నేడవదశకమున ___ ఇంతటి దుఃఖావ్యాకులత కలిగినను, అతఁడు ముఖమైనను జూపకుండుటను బరికించి "ఈ విరహము స్వరూపానుబంధి యని తెలిసికొనలేక, యతఁ డుపాయమని యెంచి యుండనోపు" అని నిశ్చయించి తమ యాకించన్యమును విశదపఱచి శిరీవర మంగళనగరిలో వేంచేసియుండు 'వానమామలై' పెరుమాళ్ళ తిరువడిగళ్ళలో (నశ్శోళ్వరుని దివ్యపాదారవిందములయందు) ననన్యగతికులై ఛిన్నమూలమగు మహావృక్షమువలె పడి శరణుజొచ్చిరి.

(౮) శరణుజొచ్చినను అభిముఖ్యమును జూపింపక, ఔదాసీన్యము వహించియుండుటను బరికించి, సముద్రమున మునిఁగినవార లచ్చట నేదో యొక తెప్పకొయ్య యవలంబనముగఁ దొఱకఁగా దానిని పట్టుకొని యుజ్జీవించునట్లు, ఆళ్వార్లును నీస్థితిచే 'ఉపాయాన్తరముచేఁ బ్రయోజనమునిద్ధించు' నని యితరుల నడిపించలఁ గాచియుండు నా భ్రమమును బోఁగొట్టె" నని నిర్ణయించుకొని యాశ్వాసమును బొందిరి. ఆ యాశ్వాసజనిత ధైర్యసాహసములు వారిని "తిరుక్కుడన్తై" అను దివ్యదేశమువఱకును నడిపించినవి. కాని అచ్చటకుఁ జని నంతనే ధైర్యము పడలి మరల నవసాదము మిక్కుటముకాఁగ "ఇంకను నే నెన్ని గడవలఁ గాచి యుండఁగలవాఁడను. ఎన్నిచోట్లని తిరుగుచుండఁగలను." అని తమ యూరిని "అరావముదు" అను నెనిమిదవదశకమునఁ బ్రకటీకరించిరి.

(౫) ఆ యనుసంధానమే, పానము నేయఁబడు పానీయమే పోర పోయినచో పారవశ్యమును గలుగఁజేయునట్లు, రసాన్తరమునఁబ్రవేశింపఁజేయఁగ, తమస్వరూపమును మఱచి యొక నాయికావస్థను బొంది, తనకుఁ గలిగిన దశావరి పాకమును సఖీజనులచేఁ దల్లికిఁ దెలుపుచున్నవారలై అన్యాపదేశముచే "తువ ళిల్ మూమణి" అను నైదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౬) ఈమె తనవిరహాదశ నానాఁటికిని వృద్ధిఁజెంది వ్యసన మగ్గలము కాఁగ మోహమూర్ఛితురా లాయెను దానినిఁ జూచి నహింపనేరక ఈమె సఖియను మూర్ఛిల్లెను. అట్టి దురవస్థను జూచియు నీమె నుజ్జీవింపఁజేయు నుపాయమును యోచించుటచే జీవించియుండు ఈమెజనని, ఈమెవలయా దులు జూడఁజూడ శిథిలములగుటఁ జూచి వానినిఁ బ్రత్యేకప్రత్యేకముగఁజెప్పి పిలుచునట్టి వాక్యనరణితోడ నీమెదశను "మాలుక్కాయ్" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొళిలో నభివర్ణించిరి.

(౭) మూర్ఛిల్లిన కొమార్తెయొక్క యవసాదమును జూచిన జనని "అది పోయినది, ఇది పోయినది" అని యతని తిరునామములఁ జెప్పుచు నామె యును మోహమూర్ఛితురా లాయెను. అంతఁదిరునామప్రనంగముచేఁ గుమార్తె మేల్కొని లేచి బయలుదేరి 'తిరుకోళూరు' నకుఁ జనుదెంచెను. జననియు వాసనచేఁ బ్రబుద్ధురాలై కుమార్తె శయనమును వీక్షింపఁగా నయ్యది శూన్యమై యుండ, "నా గర్భవాసమున జనించినందువలను తనస్వభావము ననుసరించి యును తిరుకోళూరునకుఁ జనుదెంచియుండును" అని నిశ్చయించుకొని, ఈమె "అయ్యో! తనయనుగూడ పోఁగొట్టుకొంటినే" అని యార్తనాదము చేయుచు స్వదశను "ఉణ్ణుంగోఱు" అను నేడవదశకమున నభివర్ణించెను.

(౮) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో— జనని "ఎచ్చటఁ బ్రవేశించితివి" అని వ్యసనపడుటయే ఫలించి తనచావల్యముచే బయలుదేరిన యామె చివరి వఱకును పోఁజాలక తన నగరోపవనమునఁ బడియుండి వ్యసనపడుచుండెను. అప్పటికిని అతనిరాకను గుఱించిన సమాచార మెయ్యదియును దెలియనందున అచ్చట నగుపడిన పక్షులను, వీక్షదేశవాసిత్వముచేఁ గలిగిన సంబంధమును బుర స్కరించుకొని వాని సైకరస్యమును శ్లాఘించుచు, "పొన్నులగు" అను నెనిమి దవదశకమున వానిని నందేశహారుల (దూతల) నుగఁ బంపిరి.

(౯) వీరు "ఎట్లుంశెన్తావిలుం కణ్డుం" (సర్వదిక్కులకును వెళ్లినైనను చూచి) అనియు, "వానవర్ కోనై కణ్డు" (దేవాదిదేవునిఁ జూచి) అనియును దాత్యమును నెఱుఁగు డని కోరిరి. అవి కడలిపోలేకుండునట్లు తమ యార్త ధ్వనిచేఁ బిలిచిరి. అంతనవి కడలకయున్నందున తమ పరిసరమున కాలినడక నడచిపోవువార లెవ్వరును లేరుగదా! అని యోచించి మన నాదముచే "మరంగళుం మిరంగుం" (నృత్తములు సైతము కరుణజూపును) అని యచే తనములుగూడ కరుణార్ద్రములగుచుండఁగ, పరమచేతనునికి చెప్పవలయునా? అని తమ యార్తనాదములచే నతనిని "నీరాయ్ నిలయాయ్" అను తొమ్మి దవదళకమువఁ బిలసించుకొనఁ జూచిరి.

(౧౦) ఈరీతిగ గొప్పయార్తిచేఁ బరమపదమునకు వినఁబడునట్లు విలపిం చుచుఁ బిలచుచున్నను, అతఁడు ముఖమునైనను జూపింపకుండెను. అంతట నకలచేతనోద్ధరణార్థము నకలాభీష్టఫలప్రదుఁడై శ్రీవేంకటాచలమున (తిరు మలలో) వేంచేసియుండు తిరువేంగడముడైయాన్ల (శ్రీ) శ్రీనివాసుని) తిరువడి గళ్ళలో పెరియపిరాట్టియార్లను (శ్రీ లక్ష్మీదేవిని) పురస్కరించుకొని సాంగో పాంగముగ శరణాగతిఁ జేసిరి. ఈ క్రమమును "ఉలకముణ్డపెరువాయా" అను పదియవదళకమున నత్యాశ్చర్యకరముగ నభివర్ణించిరి.

సప్తమశతకము (7-వ పత్తు)

(౧) క్రింద "ఉన్నడిక్కీళ్ అమర్న్దు పుకున్దేన్" అని తమయొక్క అంకిచన్యమును విశదపఱచి విజ్ఞాపనముజేసియు నతఁడు తన ముఖమునైనను జూపఁడాయెను. అందుపై "విషయములు నిన్ద్రియములును పరస్పరసంబద్ధములై విరాజిల్లుచుండెడి యీ సంసారమున మనలను బడవై చినప్పుడే, వీనికి మనలను దాసులనుగఁ జేసివై చెను. ఇఁక మనకు వేరుగతి లేదు." అని వినునార లందఱును ద్రవించునట్లు వాపోవుచు "ఉన్నిలావియ" అను ప్రథమదళకమున నార్తనాదముఁ జేసిరి.

(౨) ఇట్లు వాపోయినను వాఁ డాభిముఖ్యమునుఁ జూపనందున, తమ స్వరూపమును విడి యొక నాయికావస్థను బొంది, మోహనమూర్ఛితులై రి. అప్పు డిమెంతల్లి (తిరుత్తాయార్లు) కల్యాణమంటపమున శ్రీరంగనాథుని దివ్య పాదారవిందములలోఁ దన కుమార్తె నునిచి "ఈమెనిషయమున జీవరవార్లు

ఏమి చేయఁదలంచి యున్నారు" అని "కజ్జులుం పగలుమ్" అను ద్వితీయ దశకమున విలపించెను.

(3) అంత శతగోపనాయికా మూర్ఛాపతి "వానిపొందు లభించినగాని జీవించను" అనునట్లుగ విరహావసాదము మిక్కుటము కాఁగ దక్షిణదేశమందుండు మిగుల రమ్యమైన "తిరుప్పేర్" నగరమునకు వెళ్ళవలయునని బయలుదేరఁగ, ఈమెతల్లియు సఖీజనులును దీనిని జూచి ఈమెను బరివేష్టించి నిలచి "నీ కింత యతి మాత్రప్రావణ్యము తగదు" అని మందలించిరి. "మీరు చెప్పి ప్రయోజన మెయ్యదియును లేదు. నామన స్సప్పుడే యచ్చటికి వెళ్లి చేరిపోయినది. కనుక లాభములేదు. నేనైన వెళ్లుటకుముందు మీరలే తీసికొనిపోయి అచ్చట జేర్చుటకు సిద్ధపడుఁడు." అని సహజములగు లజ్జానంతోచాదులను వీడి ధైర్యముతో నతిస్పష్టముగ వారలతోఁ జెప్పివై చెను. ఈప్రకారమే "వెళ్లి చ్చుచిశెల్గు" అను తృతీయ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(4) ఈ తిరువాయ్మొళిలో "పేరెళిల్శూళ్ కడల్ నిన్ఱలైశెయ్ద పిరాన్" అని శ్రీరామావతారమందలి విజయము ప్రస్తుతము కాఁగ, ఇదియే సమయమని, తత్ప్రసంగమున నెల్ల యవతారములయందలి తనవిజయపరంపరలను బహుముఖముగ సర్వేశ్వరుఁడు వీరికి సాక్షాత్కరింపఁజేయఁగ నందర్శించి "ఆళి మళై క్కణ్ణా" అను నాల్గవ తిరువాయ్మొళిలో ననుభవించి సంతుష్టులైరి.

(5) "అవతారములు స్వాశ్రితభక్తసంతరణోపయికములు. ఇట్లుండునవి కొంచమైనను ప్రయోజనపడనట్లుగ సంసారులు బాహ్యవిషయములలో నత్యంత ప్రవణు లగుచున్నారు. ఆహా! ఇది యేమి దౌర్భాగ్యము?" అని "కణ్ణార్ ఇరామపిరానై" అనునై దవదశకమున నాశ్చర్యచకితులైరి.

(6) "సంసారులు భగవద్విషయమునం దపేక్ష లేమింజేసి నశించుచున్నారు; అపేక్షగలిగిన మనము నశింపము. కాన మన మతని యవతారములను దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును జేర్చి యనుభవింతము" అని కుతూహలపడిరి. కాని అవి దేశకాలవిప్రకృష్టము లగుటచే దగ్గఱకుఁ జని యనుభవించుటకు దుర్లభములగుటవలన మిక్కిలి విషణ్ణులై, సర్వేశ్వరునకు పరమపదమునందును నివాసము మిక్కిలి శ్రమావహమగునట్లు దీనాతిదీనముగ మొఱ పెట్టుకొనిరి. అట్టి మొఱ నాలకించి యీదాసీన్యమును విడచి యతఁడు తత్క్షణమే

వచ్చి సుఖమును జూపవలసినట్లును, వినువార లందఱును నిలువున నీరగునట్లును, పెద్ద యూరవారముతో నార్తనాదమును "పామరు మూవులగుమ్" అను నాఱవ దశకమునఁ జేసిరి.

(౭) వాని జేసౌందర్యవిషయమైన రసానుభవము మనస్సులో నుద్భవించి, భావనాప్రకర్షముచే బ్రత్యక్షసమానాకార విషయతావైశద్యము గలుగఁగ, అయ్యది ప్రత్యక్షమేయని యధ్యవసించి గాఢాలింగనముఁ జేయఁగోరి చేతులఁ జాచి, అప్పుడే యది సిద్ధింపనందునఁ దమకుఁ గలిగిన యూహాప్రకర్షమును "పృథ్వియురావి" అను నేడవదశకమున సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి సుఖించి విశ్లేషము నొంది వ్యథపడుచున్న యొకానొక నాయకియొక్క వాక్యసరణిలో నానతిచ్చిరి.

(౮) "మాయూవామనసే" అను నెనిమిదవదశకమున, ఆ విశ్లేష వ్యసనమువలన బాధపడిన శ్రీ శఠగోపదివ్యసూరులు "సర్వేశ్వరుఁడు తాను సంకల్పించిన కార్యనిర్వహణకై మనల నిచ్చటనే యుంచును" అను భావము నివృత్తము కాఁగ "నా కీసంసారమునం దనవ్యాత జనించి, ఇచ్చట నొక క్షణకాలమైనను నుండలేనట్లున్నను న న్నీసంసారమునసే పడవైచి లాగుకొనిపోవుచున్న యాశ్చర్యవిషయము నా కానతీయుఁడు" అని మనవిజేయఁగా "ఇందులకా మీ రాశ్చర్యపడునది? ఇంతమాత్రమే గాక మా యద్భుత జగదాకార స్వరూపము నభివీక్షింపుఁడు." అని తమ విరాట్స్వరూప సందర్శనము ననుగ్రహింపఁగ, తనివిదీర సందర్శించి తదనుస్మరణాదులచే విస్మితులైరి.

(౯) ఈ యనుసంధానము ముగియఁగనే మరల యథాపూర్వముగ మొఱఁబెట్ట నారంభించిరి. అంతట నతఁడును శ్రీభీష్మాచార్యులవారిద్వారా లోకమునకు విజ్ఞానవిభూతినిఁ బ్రజ్వలింపఁజేసినటుల, "మాకును మాసంబంధుల కును నత్యాలఘ్వేపమునకై కొన్ని దివ్యప్రబంధముల మీచే విరచింపఁజేయఁగ సంకల్పించియున్నారము. అది సమాప్తమగువఱకును మి మ్మిచ్చటనే యుంచెదము" అని సమాధానము ననుగ్రహింపఁగ; వీరును దానిని సహింపనేరక "ఇది యొక కారుణ్యముండు విధమా?" అని యనుసంధించి "ఉదని కైంకర్యాలు ఎన్నుయిర్ ఎన్నవుర్ కైంకిల్, అదువుం మర్ రాజ్యవర్ తన్నదు" అని ప్రత్యుప

కార మేదియును జేయలేకుండుటను " ఎన్నెక్కు మెన్నై " అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్ మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౧౦) మతీయును ప్రత్యుపకార మీదియును జేయలేక శ్రమపడిన వీరు వాని కొకదానిని సమర్పించుటకును, అతఁడు దానిని స్వీకరించుటకును తగిన వస్తు వెయ్యది తమవద్ద కలదా యని యోచించిరి. ఒక యుపాయము స్ఫురించెను. మనము గానముజేసిన తిరువాయ్ మొళిని వినుటకై సర్వేశ్వరుఁడు 'తిరువాఁఆ విళి' అను దివ్యదేశములో తిరువనన్దాళ్వాన్లపై దేవేరులతోఁగూడ వేంచేయుచున్నవాఁడు. కనుక నచ్చటకు వెళ్ళి తిరువాయ్ మొళిని వినిపించి దాస్యమును జేయుదము అని "ఇన్బం వయక్క" అను పదియవ తిరువాయ్ మొళిలో తీర్మానించుకొనిరి.

అష్టమశతకము (8-వ పత్తు)

(౧) ఈ యనుభవ మంతయును మానసగోచరమై భాగ్యసంశ్లేషా యోగ్యమై యుండినది. అందుచే యథామనోరథము ఫలము ననుభవింపలేక పోయినందున తమ ననహ్యించుకొని " దుర్భగుఁడనగు నేను జనించినందున సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణగణము లన్నియును మాయములయిపోయినవా యేమి? " అని అతిశంకితులైరి. సర్వేశ్వరుఁడు " మీ రట్టి నంజేహము పడవలదు " అని తన విస్రమ్భణీయత్వగుణమును బ్రదర్శించి వీరి యతిశంకను నివర్తింపఁజేసి సమాధానపఱచెను. అంత వీరు సమాహితులై దాని ననుసంధించి " తేవిమా రావార్ " అను ప్రథమదశకమున ప్రసన్నులైరి.

(౨) ఈ తిరువాయ్ మొళిలో- ప్రాసంగికముగ " యానుం నీయాన యావతో మెయ్యే " అని సర్వేశ్వరుఁడే యుపాయమని నిశ్చయించి అది కార్యకారికానందున నాయికావస్థను బొంది, అతని రాకను ప్రతీక్షింపక తామే యతఁడుండుచోటికి వెళ్ళుటకు సంసిద్ధులైరి. దానిని జూచిన సఖులు " నీ కిది తగను చూడుమా ! " అని ప్రతిషేధింపఁజూచిరి. " మీవద్ద మాకు విశ్వాసము లేదు" అని వారికి " నట్టళ్ వరివాళై " అను రెండవ తిరువాయ్ మొళిలో కచ్చితముగఁ జెప్పివైచిరి.

(3) ఈతిరువాయ్ మొళిలో " ఓర్ కోల నీల నన్నెడుంకుట్టం వరువ తోప్పా " అని యతని దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యము ననుభవించిరి.

దీనిచే దాము పడినశ్రమము తీరినది. అయినను శరీరముతోఁగూడ శత్రు భూయిష్ఠమైన నాసంసారమున నుండుటకు జుగుప్సపడి అతని యైకాన్త్యమునకు భంగము వాటిల్లునేమోయని భయపడిరి. అంత సర్వేశ్వరుఁడు "మీరు మాకై భయపడవలదు" అని తన సర్వశక్తినమన్వితత్వమును బ్రదర్శించి, తమ్ము సమాధానపఱిచిన క్రమమును "అజ్జు మిజ్జుమ్" అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౮) ఇచ్చట సమాహితులై యున్న వారు "నముద్రమును మథించినది దేవయోనిలో జన్మించిగదా! ఇచ్చట నట్లుగాదే" అని మరల వ్యాకులితాన్తఃకరణులు కాఁగ, తన శౌర్యవీర్యాదిగుణగణములఁజూపి, అట్టిపై "తిరుచ్చెజ్జున్నూ" రిలో 'తిరుచ్చిగ్గా' అనెడి నదీతీరమున మాకు రక్షకులుగానుండు వారలు మూడువేలమంది బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులున్నారు. కనుక భయమునకు నాస్కారమే లేదు, అని వారి సందతిని సేవింపఁజేయఁగ, వారినందతిని సేవించి సంతుష్టులైన క్రమము "వార్కడావరుఁ" అను చతుర్థదశకమున ననుగ్రహించిరి.

(౯) "మాయకూత్తా" అను పంచమదశకమున నానికి రక్షణ యున్నదని భయముతీఱి, యత్యుత్కృష్టముగ దేహసౌందర్యము ననుభవించిరి. ఆ యనుభవప్రకర్షముచే బాహ్యాన్తఃశ్లేషాపేక్ష కలిగి అది లభ్యము కానందున దావానలదందహ్యమానులవలె సంతప్తులై, మే మీ క్లేశముతోఁగూడ నశించి పోవలసినదేకదా యని దుఃఖనిర్భరులైరి.

(౧౦) అంత సీశ్వరుఁడు "వీరివ్యసనమును దీర్పలేకున్నామే" అని పరితప్తహృదయుఁడై వీరిముందఱ వచ్చుటకు సిగ్గుపడి "ఇఁక మనము ముఖము జూపి నచో ప్రేమప్రవాహమగ్గలమై దేహమును త్యజింతురు. కనుక ప్రేమప్రకర్షమును కొంచెము తగ్గించి కొంచెముకొంచెముగ నానందము ననుభవింపజేయుచు మన మును అనందింతము" అని "తిరుక్కట్టిత్తానము" న వేంచేసియుండి వీరియం దధికవ్యామోహముగలవాఁడై యుండెను. ఆళ్వార్లు దీనినంతయు ననుసంధించి, అత్యంతస్నిగ్ధులై, మృదుమధురముగ "ఎల్లియుం కాలైయుం" అను నాఱవ దశకము నానతిచ్చిరి.

(౭) ఇఁక "ఇరుత్తువియన్దెన్నై" అను నేడవతిరువాయ్మొళిలో— "మాయకూత్తన్" అనుదానిలో భమకు గలిగిన విరహక్లేశము తీఱినట్లు

సంశ్లేషింపఁగ, దానిని వీరికి నుపకరించుటమాత్రమేగాక తనకు పరమప్రయోజన ముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితుఁడై "ఆహా ! ఇదియేమి ఆశ్రిత పారతంత్ర్యము ? ఇదిఎట్టి సౌలభ్యము ! " అని వాని భక్తవరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతసంహృష్టాన్తరంగు డైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తీరునట్లు సంశ్లేషించి తన విరహ తాప ముపశమింపఁ గఁ బ్రీతుఁడై యున్న సర్వేశ్వరుఁడు, " వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ బారిపోవుటకు యోచనఁజేయుదురు. కాఁబట్టి వీరిభ్రమను నిశ్శేషముగఁ బోఁగొట్టవలయును " అని తలంచి " ఓభక్తాగ్రేసరా ! రండు. మా దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును సేవింపుఁడు. మమ్ము బాగుగ సేవించితిరేని మా తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడగలుగుదురు " అని వారినిఁబిలచి తనకు హారకేయూరనూపురాదులకంటెను నత్యన్తభోగ్యమగు నాత్మవస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ, దానిని " కణ్ణాళ్ శివన్దు " అను నష్టమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు ఆత్మస్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచేఁ దమ స్వరూ పమును విడిచి నాయికావస్థను బొంది 'తిరుప్పులియూ' రిలో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంశ్లేషమును బొంది వానిచే నపహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖు లొకఁ తె చూచి ఈమి శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభాషణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను 'తిరుప్పులియూర్ నాయనార్ల' తోఁగూడ నీమెకు సంశ్లే షము ప్రవృత్తమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును దెలియని మాతాపితృదులు ఈమికు పతిసంయోగసులభమగు వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగులను పరికించి వివాహమును జేయ సమకట్టి స్వయంవరతూర్యముల నగరమున మ్రోగింపఁజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖు "మీరు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకదు. తిరుప్పులియూర్ నాయనార్ల యంచే యీమె అత్యన్తప్రవణయైయున్నది. కాన వారితోఁజేర్చుఁడు " అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యాపదేశముగ తమదశను " కరుమాణిక్కమాలై " అను తొమ్మిదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును ఆత్మయొక్క అనన్యార్హ శేషత్వస్వరూపము ప్రతిపాదింపఁబడినది గదా ! ఆ యనన్యార్హశేషత్వమునకు

పరాకాష్ఠ తదీయశేషత్వ మగుటచే " త్వదీయశేషత్వమే కాలతత్వ ముండువఱకును నాకును నానంబంధినంబంధులకును లభ్యమైయుండునటుల కృపజేయుము" అని " నెడుమాఱ్కడిమై " అను పదియవదశకమునఁ బ్రార్థించిరి.

నవమశతకము (9-వ పత్తు)

(౧) " కొణ్డెణ్డిర్ " అను ప్రథమదశకమున—" భాగవతశేషత్వమే పురుషార్థము " అను పరమార్థమును దెలియఁబరచిన సర్వేశ్వరుఁడే నిరుపాధిక బన్ధువు, అతఁడే ప్రాప్యము ప్రాపకమును. " అను విషయమును చేతనుల కుప దేశించి"సోపాధికబంధువుల నందఱిని విడిచిపెట్టి నిరుపాధికబంధువగు సర్వేశ్వరునే భజింపుఁడు " అని వారలఁ బ్రార్థించిరి.

(౨) ఇట్టి పరమబంధువు పవ్వళించియుండు 'తిరుప్పుళింగుడి'లో సమస్తానుభవములకు నాశపడి యతిత్వరితగతిని సర్వేశ్వరునిసన్నిధికిఁ జనిరి. అచ్చట భగవంతుఁడు, కుశలప్రశ్న జేయుట, సుభగశీతలముగఁ గటాక్షించుట, సంభాషించుట మొదలగు సంభావనాక్రమములచే వీరిని గౌరవింపక ఉదాసీనుఁడై యుండఁగా వీరు చాల నిర్విణ్ణులై, సర్వేశ్వరుని స్థితిని జూచి తమస్థితిని మఱచి " ఒడలుతెలియక నాకేతిగ నిద్రించుచున్నాఁడో? ఇతని కేమి యవద్యము వాటిల్లునోగదా!" అని భయపడి, " నాయూర్తిని తనయూర్తినిగూడ తీర్పక యుదాసీనముగ నున్నాఁడు " అని " పట్టినాళ్ " అను ద్వితీయ దశకమున నిరుత్సాహపడుచున్నారు.

(3) ఇంతలోపల సీశ్వరుఁడు " మీరు నావద్ద యాచింపవలయు నా? మీ శరీరమునందలి వ్యథను మీరు గమనింపలేదా? నేను నారాయణుఁడను గదా! మీ సర్వాపేక్షితములను పూర్తిజేసెదను. మీరు నిరుత్సాహపడవద్దు" అని సమాధానపఱచఁగా సమాహితచిత్తులై, "ఓరాయిరం" అను తృతీయదశకమున నతని సౌశీల్యగుణమున నత్యన్తప్రవణులై, అతని శీలగుణప్రాచుర్యము నభివర్ణించుచున్నారు.

(౪) ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునకు మూలము ఈశ్వరుఁడే; శీలాదిగుణములకు మూలము శ్రీదేవియే యైయున్నది. కనుకనే మనయాచార్యులందఱును సర్వేశ్వరనిరూపకధర్మములలో 'శ్రియఃపతిత్వ' మును ప్రధానముగ గ్రహించు

చున్నారు. అందుచే నాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని శీలగుణమును శ్రియఃపతిత్వమును గూడ ననుసంధించిరి. అవశ్యలభ్యనీయగుణాధికుఁడగుటచే నతనిని తత్ గుణమే పొందవలయునని యూహపడిరి. అట్లు లభింపనందున తాము తమ కరణములతో గూడ విరహక్లేశము ననుభవించిరి. దీనిని పరికించి సర్వేశ్వరుఁడు వెంటనే సాక్షాత్కరించెను. ఇట్టి తమ దశావిశేషమును, తన్నిదానమగు విరహవ్యథను గుర్తెఱిఁగి వెంటనే వచ్చి తన్ను సర్వేశ్వరుఁడు రక్షించిన విధము ననుసంధించి మిగుల సంతోషపులకితగాత్రులై "నేను కృతకృత్యుఁడ నైతిని. దాస్యముజేయ భాగ్యము గలిగినది, తరించితిని; ఇతరులనుగూడ శ్రీవైష్ణవుల నొనరించి తరింపఁ జేసితిని. అహా! ఇట్టి యభ్యుదయము నెవరైనను పొందగలరా! అని తమకుఁ గలిగిన లాభమును "మెయ్యార్ కరుం కణ్ణి" అను నాల్గవదశకమున నభివర్ణించు చున్నారు.

(౫) ఈతిరువాయ్‌మొళిలో "దేవతలకందఱికిని యధిపతియగు 'కణ్ణపిరా' న్నను గనుగొంటిని గదా!" అని హర్షప్రకర్షవైశద్యము కలుగఁగనే భావ్య సంశ్లేషమున నపేక్ష కలిగినది. "వీరి కింకను విరహతాపమును గలుగఁజేసి నేవ సాదించెదము" అని ఈశ్వరుఁడుదాసీనుఁడై యుండఁగ, ఆళ్వార్లును అత్యన్త శిథిలులై "లౌకికపదార్థముల ననుసంధించుచు మనస్సును అన్యవరముగ జేసికొని యుజ్జీవింతము" అని యితరపదార్థములయందు దృష్టిని నిలుపఁగ, అని యూహా పోహహేతువు లగుటయేగాక ప్రకృతార్థస్మారకములై పీడింప నారంభించెను. వానిచే క్లేశపడుచుండుటచే నాయికావస్థను బొంది యనన్యార్హశేషత్వమును "ఇన్నుయిర్ చ్చేవల్" అను పంచమదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౬) ఈదశకమున "ఏళ్ నణ్ణి నాముం నం వాణ నాడనో డెన్ఱనోమ్" అని తన జీవనమున నాశను వదలుకొని మాటలాడిరి. ఈ యవస్థలో వీ రధికరించిన శైథిల్యమును సమర్థమునఁ బూర్తిజేసికొనుటకుఁ దగిన వీరి జీవనాదృష్టము చేతనో, లేక వీరి దీనాలాపములను విని ద్రవీభూతాన్తఃకరణుఁడగు నీశ్వరుని భాగ్యముచేతనో, లేక వీరియుపదేశములను విని భగవద్విషయమం దభిరుచి గలిగి యుండు చేతనులయొక్క భాగ్యవిశేషముచేతనో, "ఇఱుత్తుం వియత్తు" అను దశకమునం దనుభవించిన సంశ్లేషము స్మృతివిషయమై వాని శీలగుణానుసంధానముచే "ఉరుకు మాల్" అను నాఱవ దశకమున నత్యన్తశిథిలులైరి.

(౭) "ఎట్లానలగ జక్రవీవా" అను నేడవ దశకమున - అప్రీతిగర్భ గుణానుసంధానమునందలి యప్రీత్యంశము భాగ్యహానిచే మిక్కుటముకాగ, "సర్వేశ్వరుని బొందినచో జీవించుట, లేకున్న లేకుండుట." అను తమ దళా విశేషమును అన్యాపదేశముచే నానతిచ్చుచున్నారు.

యాదృచ్ఛికనంభోగము ననుభవించి వియుక్తయైన ఒకనాయిక నాయకుని దేహసౌందర్యసౌకుమార్యాదులయం దత్యన్తప్రవణయై, తన విరహానలోపశమనార్థము ఉద్యానవనమునకుఁజని, అచ్చటనుండు పక్షులను 'తిరుమూళిక్కళ' మను నుప్రసిద్ధదివ్యక్షేత్రమున తన భక్తుల విడువఁజాలని పరమకృపామూర్తి వచ్చి నిలచియున్నాఁడు. మీ రచ్చటకుఁ జని "మి మ్మెడబాసిన వారలు జీవింపఁగలరా ? అని ప్రశ్నించి, అతనికి నాస్థితిని దెలిపి రావలయును" అని నవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నారు.

(౮) ఇట్లు తమయార్తిని దెలియఁబఱచినను వెంటనే రానందున అవన న్నులైన ఆళ్వార్లు దూతప్రేషణ గుణానుసంధానాదులచేఁ గలిగిన మనఃప్రసాదముచే "అతఁడు విచ్చేసి మనలను గటాక్షించి, తాము సుఖముగ వేంచేసియుండు 'తిరునావాయ్' క్షేత్రమునకుఁ దీసికొనిపోవుట నిశ్చితమే" అని అధ్యవసించియున్నను, అంతవఱకును విలమ్బమునకు సహింపనేరక విలపించి "అతఁడు వేంచేసియుండు దివ్యదేశమునకు తామే వెళ్లవలయు"నని "అఱుక్కుం విన్నై యాయిన" అను నెనిమిదవదశకమున స్థిరీకరించుకొనిరి.

(౯) "మల్లిక్కై కమళ్ తెన్నల్" అను తొమ్మిదవ దశకమున 'తిరునావాయ్' క్షేత్రమునఁ బ్రవేశించి యనుభవించునట్లు మనోరథించిన ఆళ్వార్లు, పాతకవర్గములకు భయపడి, శ్రీనందగోకులమునందలివారలు శ్రీకృష్ణు నెడబాసియొక సంధ్యలో ననుభవించిన క్లేశమును వీరొక్కరే యనుభవించి మొఱబెట్టిరి.

(౧౦) ఇట్లు దుఃఖసాగర నిమగ్నులగు నాళ్వార్లను జూచి సర్వేశ్వరుఁడు "మీరలో యిట్లు మనోరథించుచున్నారు, మిమ్ము పొందవలయునని కుతూహాలపడుచు, అది లభ్యముకానందున క్లేశపడుచున్నది మేముగదా! మీకొక కొఱతయును గలదా? మేము పరమపదమును వదలి 'తిరుక్కణ్ణపురమున నిత్యనన్నిధిఁ జేయుచున్నదియు తమకై గదా! శరీరావసానమున మీ యపేక్షితమును బూర్తి

జేయఁగలవారము.'' అని సమాధానపఱచఁగ, హృష్టులై, సంసారులను జూచి ''మీరలు ప్రవర్తిని జేయుడు. దానికిఁ దగిన యధ్యవసాయములేనివారలు తమ నిష్ఠను మాత్రమునై ననుఁ జేయుఁడు.'' అని ''మాలై నణ్ణి'' అను దశమదశకమున నుపదేశించిరి. క్రింది తిరువాయ్‌మొళిలో ''నాళేలతిదే నెనక్కుళ్ళన '' అనిరి. '' మరణమానాల్ '' అను దానియందు నా దివసమును నిర్దేశించిరి. ఈశ్వరుఁడు 'చేసెదము' అని తలనాడించినచో, దానిని తాము పొందినట్లే భావించి పై రీతిని నడచుచున్నారు. '' కాఁబట్టి అవిద్యాకర్మవాసనారుచిప్రముఖములగు వికోధులను బోఁగొట్టుచు సన్మార్గమున నడపించువాఁడు కాలమేఘస్వరూపుఁడగు భగవంతుఁడే'' అని అధ్యవసించి, కాలమేఘస్వరూపుని సన్నిధిలో నాత్మనివేదనము జేసి మార్గబంధువుగ నతనినే వరించిరి.

దశమశతకము (10వ-పత్తు)

(౧) ''తాళతామరై '' అను ప్రథమదశకమున 'ఇచ్చటనే తిరువనన్తపురము' సన్నిహితమై యుండఁగ నంతదూరము మనము పోవలసి యుండునా?'' అని అధ్యవసించిరి.

(౨) '' అస్మత్సంబంధులగు ననుకూలజనులతోఁగూడ నొకటిగాఁ జేరి యచ్చటికి వెళ్లుదము రండు'' అని ''కెడుమిడరాయ్'' అను ద్వితీయదశకమున నానతిచ్చిరి.

(3) వీరు కుతూహలపడినట్లు దాస్యము జేయుటకు నవకాశము లభింప నందున తమకుఁ గలిగిన యొక దశావిశేషమును ఒక పిరాట్టిపాశురముగ(నాయికా వాక్యసరణితో) '' నేయ్‌మరు తోళిగై '' అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

యాదృచ్ఛికనంభోగము ననుభవించి బహుకాలవిరహావసన్నయగు ఒకనాయిక ఆవాసనచే, శ్రీకృష్ణుఁడు తనతోఁగూడి యుండునప్పుడుగూడ, ఇది వఱకు నితని నెడబాసిన ప్రభాతసమయము సమీపింప, అసమయపు సుభగశీతమందమారుతములుగూడ వీచుచున్నందున, 'ఇట్టిసమయమున నతఁడు వెళ్లుట తప్ప' దని యతని విరహామును నిశ్చయించుకొని '' నీవు పశువుల మేపుటకు పోకుండనుండవలయును. ప్రమాదభూయిష్ఠమైన గహనారణ్యసీమలకు నీవు పోయినచో, నీకచ్చట అసురరాక్షసాదులచే నే యవద్యము వాటిల్లునో? అని

భయపడుచున్నాను." అనుచు శ్రమపడుచుండ, వాడును దీని ననుసంధించి "నేను నిన్ను విడచి పోనేపోను" అని సుదృఢముగ ప్రతిజ్ఞచేసి తన గమనాభావమును ఈమె తెలిసికొనునట్లు జేయఁగా మనస్సున నాప్యాయనముజెంది యుజ్జీవించెను. ఇట్లు అన్యాపదేశముగఁ దమదశ నభివర్ణించిరి.

(ర) ఇట్లు అంతరంగమున నాప్యాయనముజెందిన వీరు "శాశ్వతవనెతిక్కు" అను నాల్గవ దశకమున - మోక్షమునకు హేతుభూతమైన భక్తియోగము స్వసాధ్యఫలమున కనురూపమైయుండుటను వ్యక్తీకరించి, తాము తమయొక్క పురుషార్థమునకు నుపాయముగ మొదటి తిరువాయ్మొళిలో నానతిచ్చిన ప్రపత్తితో నుపసంహరించుచున్నారు.

(ఱ) "కణ్ణికుఱుంబిన్నై" అను పంచమదశకమున - ఈశ్వరుఁడు తమ్ము తీసికొని పోవుటకై త్వరపడుచున్నదానిని జూచి "మనకిఁక వెళ్ళుట తప్పదు" అని నిశ్చయించి, "ఇఁక సంసారులకు భక్తిమంతుల యనుభవప్రకారముల నుపదేశించెదము" అని తా మారంభించిన పరోపదేశమును నిర్వహించిరి.

(ఱ) ఇట్లుపదేశించి విరమించిన తరువాత తనకై వీరి విరహతాప మభివృద్ధియగుటను జూచి, వీరి కంటెముందే తానభితప్తుఁడై, వీరిని దీసికొని వెళ్ళుట యందలి త్వర యతిశయింపఁగ, "వీరిని దీసికొనిపోవునపుడు వీరు నియమించినట్లు చేసినవారలము కావలయు" నని 'తిరువాట్టాఱు' అను దివ్యదేశమున వరస్థానము జేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి, "ఇతనికి పరత్వము ఔపాధికము, ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమే స్వరూపము." అను విషయమును "అరుళ్ పెరువార్" అను నాఱవదశకమున నానతిచ్చిరి.

(ఴ) "శెఞ్జొల్కవిగాళీ" అను సప్తమదశకమున — తమతో గలసి మెలసి తమకుఁ బరతన్త్రుఁడై తమ శరీరసంబంధమును వదలఁజాలకయుండు సర్వేశ్వరుని యభినివేశమును జూచి "ఇతని యభినివేశము జూడ నీదేహముతో గూడ మనలను తీసికొనివెళ్ళుటకు సంకల్పించియున్నట్లున్నది. అట్లయినచో మనకి మలినదేహము నిత్యమైపోవును. కనుక దీని నిప్పుడే పరిత్యజింపవలయును" అని నిశ్చయించుకొని "ఈ శరీర మతిహేయమైనది. ఇది నశించిపోవునట్లు కృపజేయవలయును. దీనియందు దేవరవారు ప్రీతిఁజూపకూడదు" అని

శరణుజొచ్చిరి. అంత సర్వేశ్వరుఁడు "మనకు సీనియం దధికాపేక్ష యుండినను గూడ,వీరు విడువుమనిన విడువవలసినదేనా?"అని యోచించి వీరి నడిగెను. దానిని జూచి వీరు ముగ్ధులై "ఆహా! ఇది యొక సౌశీల్యముఁడు విధమా? ఈవిషయమున నెవ్వరును ప్రీతిని జూపకూడదు. ప్రీతిని జూపి నేను పడిన యగచాట్లు చాలును" అని ప్రీతిప్రకర్షముచే నితరులకును నుపదేశించిరి.

(౮) ఈశ్వరుఁడు త మ్మా లోకమునకుఁ దీసికొనిపోవుటకై ఆవేగపడు టను జూచి, ఇందులకుఁ దమవద్దనుండు విశేష మెయ్యదియా ? అని పరికించి చూచిరి. తమయం దందులకుఁ దగిన హేతు వెయ్యదియును లేకుండెను. అద్వేషమును గలుగఁజేసి విశేషకటాక్షప్రసరణముచే నిచ్ఛాశక్తినికూడ ననుగ్రహించినది పరమకారుణికుఁడగు పరమాత్ముఁడే యైయుండెను. అంత వీరు "ఇ ట్లుండగా ఇంతకుముందే న న్నెందులకై తీసికొనిపోవుటకయుంటిరి ? " అని సర్వేశ్వరుని ప్రశ్నించిరి. అందుల కాతఁడు నిరుత్తరుఁడై నిలువఁగ "ఆహా ! ఇది యొక నిర్హేతుకవిమయాకరణ ముండు క్రమమే ! " అని " తిరుమాలిరుంశోలై మలై " అను నష్టమదశకమున ననునంధించి సంహృష్టులైరి.

(౯) తఁగవాత " శూద్రవిశుం పణిముకిల్ " అను నవమదశకమున నర్చిరాదిగతి యభివర్ణింపఁబడినది. మొదటి తిరువాయ్మొళి మొదలుకొని క్రింది తిరువాయ్మొళివఱకును ఆళ్వార్లకు 'పరభక్తి' కలిగినది. ఈ తిరువాయ్ మొళిలో 'పరజ్ఞానావస్థ' కలిగినది. " ఇక్కడనుండి కూనసానుభవముచే సాక్షాత్కరించుట చాలదు, సాక్షాత్తుగ పరమపదమునకే వెళ్ళితీరవలయును. " అని సుదృఢమగు నధ్యవసాయముతోఁ గుతూహలపడుచున్న వీరిని, వీరికంటెను త్వరార్తుఁడగు సర్వేశ్వరుఁడు మార్గస్థులై న అతివాహికపురుషులుజేయు నత్కార క్రమమును, ప్రవేశింపవలసిన పరమపదవైభవమును, నిత్యసూరు లాదరించు ప్రకారములను, శ్రీదేవి (పెరియపిరాట్టి) యు, శ్రీవైకుంఠనాథుఁడు (పెరియపెరు మాళ్లు) ను ఎదురుగ నేతెంచి యాదరించునరణిని, పరమప్రాప్యులగు నిత్య సూరులనడుమ తా మానందనిర్భరులై యుండు పరిస్థితిని, సర్వమును సాక్షాత్కరింపజేయఁగ నత్యన్తప్రీతులై దాని నన్యాపదేశముగ నభివర్ణించుచున్నారు.

(౧౦) " అన్దమిల్ పేరిన్బ త్తడియరోడిరున్దమై " అని నిరతిశయానన్ద నిర్భరులై, ఆ సమూహామున నున్న పరిస్థితి, కేవలము జ్ఞానసాక్షాత్కారరూపమై

భోవ్యానుభవమునకు యోగ్యముగానందున మిక్కిలి యవసన్నులై, దావానల ముసఁ దగులుకొన్న మృగశాబకమువలె పరమార్తిజెంది, అతిదీనాతిదీనముగ నార్తనాదముజేయుచు శరణువేడిరి. అంత పరమదయార్ణవుఁడగు సర్వేశ్వరుఁడు "వీరి నిట్లు క్లేశము ననుభవింపజేసితిమిగదా!" అని వీరికంటెను తాను నిర్విణ్ణుఁడై దేవేరుల (నాయ్చ్చిమార్ల) తోగూడ, శ్రీగరుడవాహ (పెరియతిరువడి) నారూఢుఁడై, వీ రపేక్షించినట్లు విచ్చేసి, సేవసాదించి, వీరి ప్రకృతిసంబంధమును ఛేదించి "అన్న వావటి చూచ్చ్రద్ధాయే" "అవావఖ్ఖ్ము వీడుపెఖ్ఖ్ము" అని వీరు తామే చెప్పఁదగినట్లుగ వీరివిరహతాప ముపశమింపఁజేసి, వీరి కంటె నధికమగు తనతాపముగూడ తీరునట్లు సంశ్లేషించెను. ఆ క్రమమును "మునియే నాన్మ్మకనే" అను దశమదశకమున శ్రీ 'కురుకూర్' నగరమున కలంకారభూతులగు 'శ్రీమచ్ఛఠకోపదివ్యసూరు' లు తమ పరమపదప్రాప్తిక్రమమును సిఖిల చేతనోజ్జీవనార్థము పరమకారుణికులును పరమోదారులునునై యభివర్ణించి, తాము తరించి, సంసారిచేతనుల సందతిని తరింపఁజేసిరి.

ఋషిం జుషామహే కృష్ణతృష్ణాతత్వ మివోదితమ్ ।
సహస్రశాఖాం యోఽద్రాక్షీత్ ద్రామిడీం బ్రహ్మసంహితామ్ ॥
శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం తామ్రపర్ణ్యుత్తరే తటే ।
శ్రీతన్నిధీమూలధామ్ని శఠకోపాయ మంగళమ్ ॥

ఆళ్వార్, ఎమ్బెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీసూక్తి సుధా సారసంగ్రహము

సమాప్తము.

శ్రీ:

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరువాయ్ మొళి

వకుళాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్ ।
యశ్శఠారిస్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా॥

ఈ దివ్యప్రబన్ధము భూలోకమం దవతరించిన కారణము:—

మునుపొకకాలమందు కైలాసగిరిలో పార్వతికి వివాహము తటస్థించినది. అప్పుడావివాహమును జూచుటకై సమస్త దేవతలును ఋషులు నచ్చట వచ్చిరి. ఆసమయమందు దక్షిణదేశము పైకెత్తుకొని ఉత్తరదేశము క్రింద వంగిపోయినది. దానిని జూచి రుద్రుండు దీనికిఁగారణమేమని విశ్వకర్మను · బిలిచి యడుగగా విశ్వకర్మ లేచి బద్ధాంజలి పుటుఁడై "ఓస్వామీ! అంగుష్ఠప్రమాణమైన యీయగస్త్యమహాముని యిచ్చట వచ్చియున్నారుగాన ఈభాగమువంగిపోయినది; వీరుదక్షిణదేశమునకు వెళ్ళినయెడల భూమిసమానమగును" అని పరిహాసముగాఁ జెప్పెను. దానికగస్త్యులవారు మిగుల కోపగించి "ఓరి! నన్ను నిమ్మాకారణముగా పరిహసించితివిగాన నీవంశమందు బుట్టినవారు కర్మభ్రష్టులై యధములై స్వర్ణమును దొంగిలించి జీవించువారై యగుదురుగాక" యనిశపించిరి. ఈమాటను విశ్వకర్మ విని "మీ మాహాత్మ్యమును జెప్పిన నన్ను నిష్కారణముగా శపించిరిగాన మీభాష నీచభాషయైపోవుగాక" యని శపించెను. దానికగస్త్యులు కోపించి "లోకములనిప్పుడే భస్మముగాఁజేసెద" నని హుంకారముజేయగా నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు భయపడి వారివద్దవచ్చి యెంత వరమిచ్చినప్పటికిన్ని వారువినకపోయిరి. ఆసమయమందచ్చట శ్రీయఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు వేంచేయగా వానినిజూచి యగస్త్యులవారు లేచి సాష్టాంగప్రణామముజేసి బద్ధాంజలిపుటులై నిలుచుచుండగా, వారినిజూచి సర్వేశ్వరుండు "శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన నిత్యసూరులిహలోకమం దవతరించి వేదాన్తార్థప్రతిపాదకములైన దివ్యప్రబంధములను ద్రావిడభాష యందురచియించి యీభాషను శిష్టులుపరిగ్రహించి సర్వభాషలలోను శ్రేష్ఠమగునట్లుచేసెద" ననియనుగ్రహించి యంతర్ధానమాయెను. దానిని విని యగస్త్యులు ప్రసన్నచిత్తులై దక్షిణదిక్కుకు వచ్చిచేరిరి. తరువాత విష్వక్సేనులు సర్వేశ్వరుని నియమనముచే నమ్మాళ్వార్లై యవతరించి యీప్రబంధమునుసాదించిరి.

అళ్వార్తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాళ్వార్ల ప్రభావము

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతార కారణము:—

పాండ్యదేశమందలి తామ్రపర్ణీ తీరమందున్న కురుకాపురియందు కారియార్ అనెడు తిరునామముగల యొక పరమ భాగవతులు వేంచేసి యుండిరి. వారొకప్పుడు తమదేవులైన ఉడైయనజైయారుతోఁగూడ తమశ్వశురగృహమైన తిరువణ్ పరిశారమనెడు దివ్యదేశమునకు వేంచేసి యచ్చట కొంతకాలము నివసించి తరువాత కురుకాపురికి వేంచేయుచప్పుడు తిరుక్కుఱుంగుడికివచ్చి నమ్బిని దెణ్డమ్‌సమర్పించి "మాకు సన్తానము కలుగునట్లనుగ్రహింపవలయు" నని ప్రార్థింప నమ్బివిష్వక్సేనులను బిలచి "మీరు వీరికి కుమారులై యవతరించవలయు" ననియాజ్ఞాపించిరి కారియార్ కురుకాపురికి వచ్చిన తరువాత ఒకనంసారి జీవద్వారా విష్వక్సేనులు ఉడైయనజైయార్ గర్భమందుప్రవేశించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతారము:—

కొంతకాలము గడచినవెనుక ఉడైయనజైయార్ గర్భమందు, కలియుగాది. ౪౮ - వ దినము, ప్రమాదిసంవత్సరము, వైశాఖమాసము, శుక్లచతుర్దశీ శుక్రవారము విశాఖానక్షత్రము కటకలగ్నమందు నమ్మాళ్వార్లవతరించిరి. అప్పుడు కారియార్ గోదానాదులనిచ్చి మహోత్సవము జేసిరి. ప్రాకృత శిశువలె రోదనాది వికారములును స్తన్యపానాదులును లేక దినేదినే వర్ధిల్లుచు బాలసూర్యునివలె వెలుగుచున్న యాళ్వార్లను తల్లిదండ్రులుజూచి, వీరు ప్రాకృతులు కారని నిశ్చయించి పొలిందుశిన్ద్రపిరాన్ సన్నిధికి దీసికొనిపోయి యచ్చటనుంచుకొని తమబిడ్డయని యాదరముతో గాపాడుచుండిరి. అచ్చట తమకుముందుగానే తమరథిణాథుడైన భగవదాజ్ఞచే నవతరించియున్న తిరువనన్దాళ్వాన్‌యొక్క అపరావతారమైన ఉఅజ్జాప్పుళియను తిరునామముగల తింత్రిణీవృక్షముక్రింద నమ్మాళ్వార్లు ౧౬ -సంవత్సరము లన్నపానాదులులేక భగవద్గుణానుసంధానము జేయుచు నేత్రములను మూసుకొని జ్ఞానముద్రగల వారై వేంచేసియుండిరి.

నమ్మాళ్వార్లను మధురకవు లాశ్రయించినది.

ఒకప్పుడు మధురకవియాళ్వార్లు దివ్యదేశయాత్రజేయుచు తిరువయో ధ్యయందు వేంచేసియున్నప్పు డొకరాత్రి దక్షిణమందొక తేజస్సును జూచి ఏదోగ్రామమందునిప్పుతగిలి మండుచున్నదని దలంచి తిరిగియు ౨-3-దినము లన్నిచోజూచి ఇదిమంటకాదు, దివ్యతేజస్సునలె నున్నది, దీనిని బరిశీలించవల యునని యచ్చటనుంచి బయలుదేరి ప్రతి గ్రామములందును బరిశీలించుచు నాతేజస్సునే జూచుచు తిరునగరినఅకువచ్చి రువతల నాతేజస్సునుజూడగ ఇది యీనగరమందేయుండవలయునని నిశ్చయించి, అచ్చటనున్ననారిని, "ఈనగర మందేమైన విశేషము కలదా" యనియడిగిరి. వారుఆళ్వార్లప్రభావమును జెప్పిరి. మధురకవులు ధ్యానయోగమందున్న నమ్మాళ్వార్లను సేవించి వీరికి చెవ్వులు నేత్రములున్నవో లేవోయని సందేహించి పరీక్షార్థమై యొక్కపెద్ద తాతినెత్తి యాళ్వార్ల ముందఅడవేసిరి. ఆగొప్ప ధ్వనినివిని యిదియేమని నేత్రములనుదెఅచి యాళ్వార్లుచూచిరి. తరువాత మధురకవులు వీరికి వాగిం ద్రియమున్నదోలేదో యని సందేహించి "శెత్తి తిన్నై కిడక్కుమ్" అనగా - చచ్చినదానికడుపులో చిన్నది పుట్టినయెడల దీనినిభుజించి యెచ్చటనుండును, అని యడిగిరి. నమ్మాళ్వార్లు "అత్తై తిన్నజ్జేకిడక్కుమ్" అనగా - దానిని భుజించి యచ్చటనే యుండుమ్ము అని సాదించిరి. మధురకవులు వీరు మహాప్రాజ్ఞులని నిశ్చయించి వారిని యాశ్రయించి యచ్చటనే సౌఖ్యముజేయుచు వేంచేసియుండిరి.

తిరువాయ్మొళిని సాదించుటకుఁ గారణము,

అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూ నీళాసమేతుఁడై సమస్తపరిజనపరినా రముతోఁగూడ గరుడవాహనారూఢుఁడైవచ్చి యాళ్వార్లకు నేవసాదించగా నాశ్రీయఃపతిని సేవించి వాని యొక్క దివ్యాత్మస్వరూప దివ్యమఙ్గళవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాది సమస్తవైభవములనున్ను చక్కగా ననుభవించి యాయనుభవము లోపల నణగక శ్రీసూక్తిరూపమై బయలుదేరగా నప్పుడు మొదట ఋగ్వేదసారమైన ౧౦౦ పాశురములుగల తిరువిరుత్తమునున్ను, యజుర్వేదసారమైన ౭-పాశురములుగల తిరువాశిరియమునున్ను, అథర్వణ సారమైన ౮౭-పాశురములుగల పెరియతిరువన్దాదినిన్ని ప్రసాదించి, తరు

వాత సామవేదసారమైన ౧౧౦౨-పాశురములుగల తిరువాయ్‌మొళియనెడు ఈచరమ ప్రబంధమును ప్రసాదించి సకలచేతనోజ్జీవనార్థమై వానిని మధుర కవులద్వారా లోకమందు వ్యాపింపఁజేసిరి. ఈప్రబంధమందు స్వస్వరూప పరస్వరూపోపాయ స్వరూపనిరోధి స్వరూపఫల స్వరూపములనెడి యర్థపంచకములనున్ను నిఖిల వేదవేదాన్తసారార్థమైన ద్వయ మన్త్రార్థమునున్ను ప్రతిపాదించిరి. ఆసమయమందు వీరిమాహాత్మ్యమునువిని శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన నిత్యసూరులును శ్వేతద్వీపవాసులును బ్రహ్మాదులునువచ్చి వారి మాహాత్మ్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడి వారివారి స్థానమునుజేరిరి. ౧౦౮, దివ్యదేశములలో ౩౨-దివ్యదేశములందున్న పెరుమాళ్ళు ఆళ్వార్ల శ్రీసూక్తికి పాత్రులమైప్రసిద్ధినిబొందెదమని నిశ్చయించుకొని యాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరుప్పళియాళ్వార్ వద్దవచ్చి సేవసాదించి వారిచే మంగళాశాసనము జేయబడినవారై కృతార్థులై వారివారి దివ్యదేశమునకు వేంచేసిరి. ఆళ్వార్లు, ఈవిధంబున యతిమానుషవైభవముగలవారై చేతనులనుజ్జీవింపఁజేయుచు ౩౫-సంవత్సరములు ఈలీలావిభూతియందు వేంచేసియుండి యాచన్ద్రార్కస్థాయిగా తమ యశస్సునున్ను తిరువాయ్‌మొళినిన్ని యిహలోకమందుంచి తరువాత శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిరి.

తరువాత వీరి కన్తరఙ్గ శిష్యులైన మధురకవులు వీరివిషయమై "కణ్ణి నుణ్‌శిఱుత్తాంబు" అనెడి దివ్యప్రబంధమును సాదించి యాళ్వార్లను అర్చారూపముగా ప్రతిష్ఠజేసి నిత్యోత్సవాదులను జరిపించుకొని వేంచేసియుండిరి.

వీరికి తిరునామములు—నమ్మాళ్వార్లు (మనయాళ్వార్లని పెరుమాళ్ళ యభిమానమునకు విషయభూతులు) వకుళాభరణర్ (పొలిన్దునిన్రపిరాన్ సాదించిన బొగడమాలను అలఙ్కారముగా ధరించినవారు) శఠకోపర్ (శఠవాయువును నిరసించినవారు) పరాఙ్కుశర్ (అఙ్కుశమువలె ప్రతివాదుల మదమును బోగొట్టువారు), మారన్ (కుదృష్టులను జయించువారు) అని. వీరుయోగాభ్యాసమందు వేంచేసియున్నప్పుడు భగవన్నియమనముచే విఘ్నకృన్నులువేంచేసి వీరికి పంచసంస్కారములనుజేసి మన్త్రార్థములను సాదించిరి. వీరుమంగళాశాసనము జేసిన దివ్యదేశములు — (౧) తిరుమాలిరుఞ్జోలై (౨) తిరుమలై, (3) చోళసింహపురము, (౪) ఆళ్వార్ తిరునగరి, (తిరుక్కు-

రుకూర్), (౫) తిరుక్కుఱుంగుడి, (౬) వానమామలై (౭) తిరుక్కుడందై, (కుంభకోణము), (౮) తిరువల్లవాళ్, (౯) తిరువణ్ వణ్డూర్, (౧౦) తిరువిణ్ణగర్, (౧౧) తొలైవిల్లిమంగలమ్, (మంగళపురమ్), (౧౨) తిరుకోళూర్ (౧౩) శ్రీరంగమ్, (౧౪) తిరుప్పేరై, (౧౫) తిరువాఱన్విళై, (౧౬) తిరుక్కుళన్దై (పెరుంగుళమ్), (౧౭) తిరువణ్ పరిశారమ్, (౧౮) తిరుచ్చెంగున్ఱూర్, (౧౯) తిరుక్కడిత్తానమ్, (౨౦) తిరుప్పులియూర్, (౨౧) తిరుప్పుళింగుడి, (౨౨) వరగుణమ , (౨౩) శ్రీవైకుణ్ఠమ్, (౨౪) తిరుక్కాట్కరై, (౨౫) తిరుమూழిక్కళమ్, (౨౬) తిరునావాయ్, (౨౭) తిరుక్కణ్ణపురమ్, (౨౮) తిరుమోగూర్, (౨౯) తిరువనన్తపురమ్, (౩౦) తిరువాట్టాఱు, (౩౧) తిరుప్పేర్నగర్, (౩౨) అప్పక్కుడత్తాన్ ఈ 32 లో, పాణ్డ్యదేశమందు (౧౨) కేరళదేశమందు (౧౩), చోళదేశమందు (౫), తుణ్డీరమందు (౧) ఉత్తరదేశమందు (౧).

వీరి తిరునక్షత్ర తనియన్

వృషభే తు విశాఖాయాం కురుకాపురికారిజమ్ ।
పాణ్డ్యదేశే కలేరాదా శఠారిం సైన్యసం భజే ॥
శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేఽహని కలా వర్షే ప్రమాథ్యాహ్వయే
మాసే మాధవనామ్ని భార్గవదినే ఋక్షే విశాఖాభిధే ।
లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియుతే శ్రీమత్కురీరేఽపి చ
క్షీత్యాం ప్రాదురభూత్పరాఙ్కుశకవిర్భాగ్యోదయేఽస్మాదృశామ్ ॥

తనియన్

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

వాళి తిరునామమ్

అనతిరువిరుత్తమ్నూఱుమరుళినాళ్ వాళియే
అశీయమేళ్ పాట్టళి తపిరాళ్ వాళియే
ఈనమిలన్దాదియెణ్బత్తేళిన్దాళ్ వాళియే
ఇలగుతిరువాయ్ మొళియూఱిరత్తొరునూఱ్ఱిరణ్డురైత్తాళ్ వాళియే
వానణియుమ్మామాడక్కురుగై మన్నళ్ వాళియే
వైగాశివిళాగత్తిల్ వన్దిత్తాళ్ వాళియే
శేనైయర్కోనవతారమ్ శెయ్దవళ్ళల్ వాళియే
తిరుక్కురుగైచ్చడకోపళ్ తిరువడిగళ్ వాళియే.

మేదినియిల్ వైగాశివిళాగత్తోళ్ వాళియే
వేదత్తై చ్చెన్దమిళాల్ విరిత్తురైత్తాళ్ వాళియే
ఆదిగురువాయమ్బువియిలవతరిత్తాళ్ వాళియే
అనవరతమ్ శేనైయర్కోనడితొళుమోళ్ వాళియే
నాదనుక్కునాలాయిరమురైత్తాళ్ వాళియే
నన్మదురకవివణఙ్గుమ్నావీఱళ్ వాళియే
మాదవనపొఱ్పాదుకైయాయ్వళరుమ్దిరుళ్వోళ్ వాళియే
మగిళ్మాఱళ్ శఠకోపళ్ వైయగత్తిల్ వాళియే

నమ్మాళ్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

నమ్మాళ్వార్ వైభవము

సంపూర్ణము.

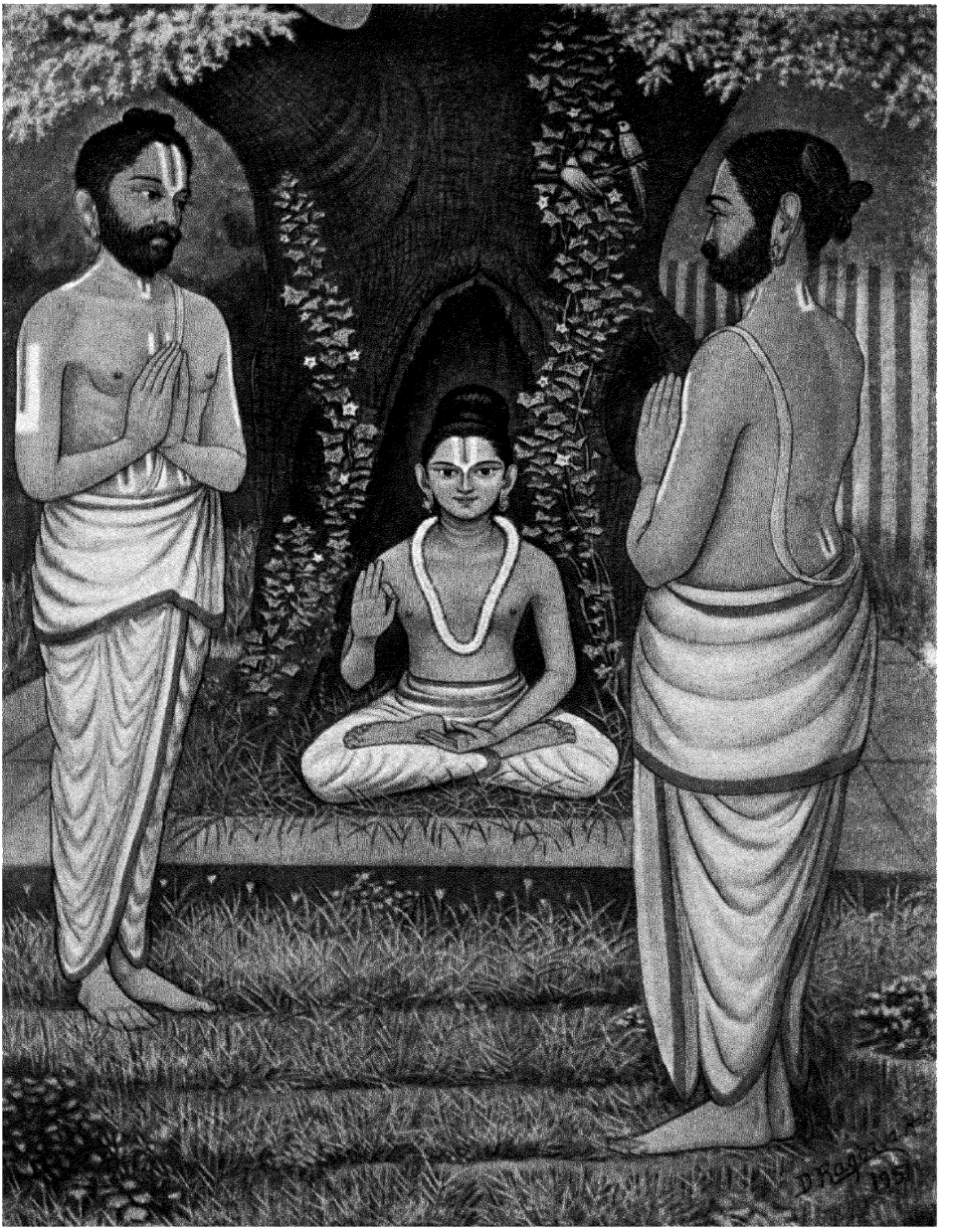

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం
తామ్రపర్ణ్యుత్తరే తటే ।
శ్రీతి న్తిణీమూలధామ్నే
శఠకోపాయ మంగళం ॥

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తనియన్.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీన్ద్రప్రవణం వన్దే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥

అ॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రమ్ - శ్రీనివాసుని యపరావతారమైన తిరుమలైయాళ్వార్ల యొక్క, కృపకువిషయమైనవారును, ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ - జ్ఞానభక్తిమొదలగు గుణములకు సముద్రమైనవారును, యతీన్ద్రప్రవణమ్ - ఉడైయవర్లయందు మిక్కిలి ప్రావణ్యముగలవారగుటచే యతీన్ద్రప్రవణులని తిరునామముగలవారునైన, రమ్యజామాతరం మునిమ్ - మణవాళమామునులను, వన్దే - సేవించుచున్నాను.

తా॥ తమకాచార్యులైన తిరువాయ్మొళిప్పిళ్ళైగారికి పూర్ణకృపాపాత్రులై, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాదిసమస్తకల్యాణగుణాకరులైన యతీన్ద్రప్రవణులని తిరునామముగల మణవాళమామునులను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వన్దేగురుపరమ్పరామ్ ॥

అ॥ లక్ష్మీనాథసమారమ్భామ్ - శ్రీయఃపతిని మొదలుగాగలవై, నాథయామునమధ్యమామ్- నాథమునులనున్న ఆళవందార్లనున్న మధ్యమిందుగలవై, అస్మదాచార్యపర్యన్తామ్-మనయాచార్యులనంతమందుగలవై, గురుపరమ్పరామ్ - గురుపరమ్పరను, వన్దే - సేవించుచున్నాను.

తా॥ ద్వయమనెడు మహామన్త్రమును మొదటప్రవర్తింపజేసిన ప్రథమాచార్యుడై మనకు పరమోపకారకుడైన శ్రీయఃపతిమొదలుప్రవర్తించినవై, ఉత్తారకాచార్యులైననాథయామునయతివరులనుమధ్యమందుగలవై, మనయాచార్యులవఱకున్న గురుపరమ్పరను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే ।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥

అ॥ యః - ఏఉడైయవర్లు, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతః - స్వర్ణమువలెస్నిగ్ధమైయున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదపద్మములయందు వ్యామో

హముచేత, తదితరాణి - ఆంతకంటె వేఱువిషయములను, తృణాయ - గడ్డివలెతుచ్ఛముకై, మేనే - తలంచిరో, అస్మద్గురోః - మనకాచార్యులై, భగవతః - జ్ఞానపూర్తిగలవారికై, దయైక సింధోః - (అపరిమితులవిషయమందు) కృపాసముద్రమైన (కృపాపూర్ణులైన), అస్యరామానుజస్య- ఇట్టివైభవముగల ఉడైయవర్లయొక్క, చరణౌ - తిరువడికళ్ళను, శరణమ్ - ఉపాయముగా, ప్రపద్యే - పొందుచున్నాను.

తా॥ అసారములైన దేవతాంతర విషయాంతగములను వదలి నిరతిశయభోగ్యమైన శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదముల ననవరతమధ్యానించుచున్న పరమదయాళువైన మహాప్రభావముగల ఉడైయవర్లయొక్క తిరువడికళ్ళే నేనుసకల పురుషార్థములకు నుపాయముగా నాశ్రయించితినని.

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వంయదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

ఆ॥ మాతా - తల్లివలెప్రియమునిచ్చునట్టిదియు, పితా - తండ్రివలెహితమునిచ్చునట్టిదియు, యువతయః - స్త్రీలవలెయానందజనకమును, తనయాః - పుత్రులవలెరక్షకమును, విభూతిః- ఐశ్వర్యముపలెవై భవజనకమును, సర్వమ్ - తక్కిన పురుషార్థములన్నియు, నియమేన - సర్వకాలములయందును, మదన్వయానామ్ - మనకులమందు బుట్టినవారికి, యదేవ - ఏనమ్మాళ్వార్లయొక్క శ్రీపాదమైయున్నదో, నః - మనకు, ఆద్యస్య - మొదటినుండి పరంపరగావచ్చుచున్న, కుల పతేః - కులగురువైన ననమ్మాళ్వార్లయొక్క, వకుళాభిరామమ్-బొగడపుష్పములచేశోభిల్లుచున్న, శ్రీమత్ - అతిసుందరమై, తత్ - అట్టినిరతిశయభోగ్యమైన, అఙ్ఘ్రియుగళమ్ - శ్రీపాదద్వంద్వమును, మూర్ధ్నా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - సేవించుచున్నాను.

తా॥ వనకును మనసంబంధులకును సకలవిధసుఖములనిచ్చుచున్న నమ్మాళ్వార్లయొక్క పరమప్రాప్యమైన తిరువడినిసేనాశ్రయించుచున్నానని.

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసార కులశేఖరయోగివాహాన్ ।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీంద్రమిశ్రాన్
శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

ఆ॥ భూతమ్ - పూదత్తాళ్వార్లనున్ను, సరశ్చ - పొయ్గైయాళ్వార్లనున్ను మహదాహ్వయ భట్టనాథశ్రీభక్తిసార కులశేఖరయోగివాహాన్ పేయాళ్వార్లు పెరియాళ్వార్లు తిరుమళిశైయాళ్వార్లు కులశేఖరాళ్వార్లు తిరుప్పాణాళ్వార్లు (వీరినిన్ని), భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీంద్రమిశ్రాన్, తొండరడిప్పొడియాళ్వార్లు తిరుమళిశైయాళ్వార్లు పూజ్యులైన ఉడైయవర్లు (వీరినిన్ని), శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిమ్ - కైంకర్యశ్రీగలనమ్మాళ్వార్లనున్ను, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, ప్రణతః - నమస్కరించినవాఁడనై, అస్మి - అగుచున్నాను.

తా॥ పొయ్గైయార్ పూదత్తార్ పేయార్ తిరుమళిశైప్పిరాన్ కులశేఖరప్పెరుమాళ్ భట్టర్పిరాన్ తొండరడిప్పొడి తిరుప్పాణన్ కలియన్ ఉడైయవర్లు వీరిని తమకవయవములుగాగల నమ్మాళ్వార్ల నాశ్రయించుచున్నానని.

శ్రీ:

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరువాయ్మొళి తనియన్

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం
సర్వార్థదం శ్రీశఠకోపవాఙ్మయమ్ ।
సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమం
నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్ ॥

అ॥ భక్తామృతమ్-భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు (దేవతలకు), అమృతమువలె భోగ్యమైనదియు (అమృతమునిచ్చునట్టిదియు), విశ్వజనానుమోదనమ్-సమస్తజనులకును (శ్రవణముచేత) (దర్శనముచేతను) ఆనన్దజనకమైనదియు, సర్వార్థదమ్-సకలపురుషార్థములను (ధర్మాదులను) ఇచ్చునట్టిదియు, సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమమ్ - వెయ్యిశాఖలుగలసామవేదమువొక్క-సారమైన ఛాన్దోగ్యోపనిషదర్థమును ప్రతిపాదించునట్టిదియు (అనేకశాఖలుగలచన్దనవృక్షాదులయొక్క- ఆగమమును తన సమీపమందుగలదియు)వైన, శ్రీశఠకోపవాఙ్మయమ్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క- శ్రీసూక్తిరూపమై, ద్రావిడవేదసాగరమ్-ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్మొళియనెడి సముద్రమును, అహమ్ - నేను, నమామి - నమస్కరించుచున్నాను.

తా॥ భక్తులకు సకలాభీష్టప్రదమై స్వయంభోగ్యమై, వినినప్పుడానన్దజనకమై సామవేద సారార్థప్రతిపాదకమైన తిరువాయ్మొళిని నేను నమస్కరించుచున్నానని.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువళ్ళదినాడెన్నుమ్ తెన్కురుగూరెన్నుమ్*
మరువినియవణ్ పొరున లెన్నుమ్*—అరుమైప్పొగ
ళన్దాదిశెయ్దానడియిణైయే యెప్పొళుదుమ్*
శిన్దియాయ్ నెఞ్జే తెళిన్దు ॥

అ॥ తిరువళ్ళదినాడెన్నుమ్ - తిరువళ్ళదియనెడు దేశమనియు, తెన్కురుగూరెన్నుమ్ - స్పృహణీయమైన తిరునగరియనియు, మరువినియ - ఆళవడునట్లుభోగ్యమై, వణ్ - సుందరమైన, పొరునలెన్నుమ్ - తామ్రవర్ణియనియు, (అనుసంధించి), అరుమైప్పొగళ్ - దుర్లభమైన వేదార్థములను, అన్దాదిశెయ్దాన్-అన్తాదిగా సాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క-, అడియిణైయే-శ్రీపాదద్వన్ద్వములనే, ఎప్పొళుదుమ్ - సర్వకాలమును, నెఞ్జే - ఓమనసా ! తెళిన్దు-నిర్మలమైయుండి, శిన్దియాయ్ - ధ్యానించుము.

తా॥ ఓమనసా! తిరువాయ్‌మొళిని సాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క తిరువడికళ్ళనున్న వారితో సంబంధించిన దేశగ్రామనదులనున్ననుసంధించుమాయని.

శొట్టనమ్బులు సాదించినది.

మనత్తాలుమ్‌వాయాలుమ్ వణ్‌కురుగూర్ పేణుమ్*
ఇనత్తారై యల్లాదిత్తై క్షోన్*—తనత్తాలుమ్
ఏదుమ్‌కుత్తై విలేనెన్ద్రి శడగోపన్*
పాదత్తిల్ యాముడైయవర్ పుగళ్ వు॥

అ॥ మనత్తాలుమ్ - మనస్సుచేతను, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతను, వణ్‌కురుగూర్ - సుందరమైనతిరునగరిని, పేణుమ్ - ఆశించుచున్న (స్తోత్రముజేయుచున్న) శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ఇనత్తారైయల్లాదు - సమూహమందున్నవారినితప్ప, ఇత్తైక్షోన్ - ఆశ్రయించను తనత్తాలుమ్ - సంపత్తుచేతను, ఏదుమ్‌కుత్తైవిలేన్ - ఏవిధమైన కొఅతయుగలవాడనుకాను. ఎన్ద్రి - నాస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, పాదత్తిల్ - తిరువడికళ్ళు, యాముడైయ - మాయొక్క, పుగళ్ వు - ఆశ్రయము,

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తోత్రముజేయనివారిని నేను స్తోత్రము జేయను. నమ్మాళ్వార్ల తిరువడికళ్ళనాశ్రయించిన మనకేవిధికొఅతయు లేదని.

అనన్దాళ్వానును సాదించినది.

ఏయ్న్ద పెరుజ్కీర్ తి యిరామానుశనెముని దన్*
వాయ్న్దమలర్ప్పాదమ్‌వణఙ్గుకిన్ట్రేన్*—ఆయ్న్ద పెరుమ్
శీరార్ శడగోపన్ శెన్దమిళ్ వేదమ్‌తరిక్కుమ్*
పేరాదవుళ్ళమ్ పెఱు॥

అ॥ ఆయ్న్ద - దోషరహితమైన, పెరుమ్‌శీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమై, శెమ్ - సుందరమైన (సులభమైన), వేదమ్ - తిరువాయ్‌మొళియనెడువేదమును, తరిక్కుమ్ - ధరించుటకొఅకు, పేరాద - చాంచల్యములేని, ఉళ్ళమ్ - మనస్సును, పెఱు - లభించుటకై, ఏయ్న్ద - అనురూపమైన, పెరుమ్‌కీర్తి - గొప్పకీర్తిగల, ఇరామానుశముని దన్ - ఉడయవర్లయొక్క, వాయ్న్ద - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, వణఙ్గిన్ట్రేన్ - ఆశ్రయించుచున్నాను

తా॥ హేయప్రత్యనీకసకల కల్యాణగుణాకరులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్‌మొళి నాహృదయమందు స్థిరముగానుండునట్లు, వారికత్యన్తపరతన్త్రులై జగత్ప్రిఖ్యాతవైభవముగల ఉడయవర్లయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించితినని.

భట్టరు సాదించినది.

వాన్‌తిగళుమ్‌శోలై మదిళరఙ్గర్ వణ్‌పుగళ్‌మేల్*
ఆన్రతమిళ్‌మఱైగళాయిరముమ్*___ఈన్ర
ముదల్‌తాయ్‌శడగోపన్ మొయ్‌మ్బాల్ వళర్‌త్త*
ఇదత్తాయిరామానుశన్ ॥

అ॥ వాన్ - ఆకాశమందు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోలై - తోపులనున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నగల, అరఙ్గర్ - శ్రీరఙ్గమందుబవ్యళించినరఙ్గనాథునియొక్క. వణ్‌పుగళ్ మేల్ - సుందరమైసకల్యాణగుణములమీద, ఆన్ర వ్యాపించియున్న, తమిళ్ మఱైగళ్ - ద్రావిడవేదములైన, ఆయిరముమ్ - వెయ్యిపాశురములనున్న, ఈన్ర - కన్నిన, ముదల్‌తాయ్ - మొదటితల్లి, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, మొయ్‌మ్బాల్ - (తమ) సామర్థ్యముచేత, వళర్‌త్త - వృద్ధిజేసిన, ఇదత్తాయ్ - హితమైనతల్లి, ఇరామానుశన్ - ఉడయవర్లు.

తా. తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించినవారు నమ్మళ్వార్లు. దానిని లోకమందు వ్యాపింపఁ జేసివృద్ధిజేసినవారు ఉడయవర్లని.

మిక్క_విఱైనిలై యుమ్ మెయ్యాగుయిర్ నిలై యుమ్*
తక్క_నెఱియుమ్ తడైయాగి___త్తొక్కియలుమ్*
ఊళ్‌వినై యుమ్‌వాళ్‌వినై యుమ్ ఓదుమ్‌కురుగైయర్‌కోన్*
యాళ్‌నిశై వేదత్తియల్ ॥

అ॥ మిక్క - గొప్పదైన, ఇఱై - సర్వేశ్వరునియొక్క, నిలైయుమ్ - స్థితినిన్ను (పరత్వమునున్న), మెయ్యాగుమ్ - నాశములేని (నిత్యమైన), ఉయిర్ - జీవులయొక్క, విలైయుమ్ - స్థితినిన్ను (పారతన్త్ర్యమునున్న), తక్క - అనురూపమైన, నెఱియుమ్ - ఉపాయమునున్ను (శ్రీమన్నారాయణచరణమునున్ను), తడైయాగి - బ్రతిబన్దకమై, తొక్క - చేరి, ఇయలుమ్ - వర్తించుచున్న, ఊళ్ - అనాదియైన, వినైయుమ్ - (అవిద్యాది) కర్మములనున్ను, వాళ్ వినైయుమ్ - పరమపురుషార్థమైన బ్రహ్మానన్దమునున్ను, కురుగైయర్ - కురుకాపురియందున్నవారికి, కోన్ - స్వామియైన నమ్మళ్వార్లుసాదించినదై, యాళ్‌నిశై - వీణయొక్క, ఇశై - గానమువంటి గానముగల, వేదత్తు - సామవేదమునొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల (సామవేదార్థప్రతిపాదకమైన) తిరువాయ్‌మొళి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా॥ ఈ తిరువాయ్‌మొళిప్రబన్ధమందు, స్వస్వరూపపరస్వరూపోపాయస్వరూపవిరోధిస్వరూపఫలస్వరూపముల నెడియర్థపఞ్చకము ప్రతిపాదింపబడుచున్నదని.

తనియన్ సంపూర్ణము.

పత్యుశ్శ్రీయఃప్రసాదేన ప్రాప్తసార్వజ్ఞ్యసంపదమ్ ।
ప్రపన్నజనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశమ్ ॥

తిరువాయ్‌మొళి సారసఙ్గ్రహము

అఖిలజగద్ధితానుశాసనమైన వేదమందును, తదుపబృంహణములైన స్మృతీతిహాసపురాణములయందును ప్రసిద్ధమై, శ్రీయఃపతియొక్క సర్వస్వమై, చేతనులకావద్ధనమై, ఉపాయోపేయములను ప్రతిపాదించుటచే "ద్వయమ్" అని తిరునామముగలదైన వాక్యద్వయమందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన పది ౧౦. అర్థములను, అపౌరుషేయోపనిషత్తైన తిరువాయ్‌మొళి-పది ౧౦ పత్తులచేఁ బ్రతిపాదింపఁబడుచున్నవని పూర్వాచార్యులు నిర్వహింతురు—అదెట్లనగా—౧ - వ, పత్తులో, "మలర్మగళ్ విరుమ్బుమ్ నమరుమ్ పెఱలిడగిళ్" "మలరాళ్ మైన్దన్" "తిరుమామగళార్ తని క్కేళ్వన్" "తిరువిన్ మణాళన్" "పూమగళార్ తనిక్కేళ్వన్" మైన్దనైమలరాళ్ నుణ వాళనై" ఇత్యాదివాక్యములచే శ్రీయఃపతిత్వమును, ౨ - వ, పత్తులో, "ఎమ్బెరుమాన్నా రణఱ్కు" "ఎమ్బిరానెమ్మాన్ నారాయణనాలే" "నారణన్ముళువేళులగుక్కుమ్ నాదన్" ఇత్యాది వాక్యములచే నారాయణత్వమును, ౩ - వ, పత్తులో, "నాన్మలరామిత్తామరై" "అణ్డరిరడియన్" "అవన్ పాదపద్మయుమ్" "తేర్కడవియ పెరుమాన్ కనైకళల్" "మూవుల గుమ్తొళుదేత్తుమ్శిరడి" ఇత్యాదివాక్యములచే సర్వలోకశరణ్యమైన చరణారవిన్దమును, ౪-వ, పత్తులో, "పల్వినైతీర్క్కుమ్కణ్ణన్" "తొల్వినైతీర" "వెయ్యనోయ్‌గళ్ముళుదుమ్ వియన్ ఞాలత్తువీయ" "వేఱైక్కాయెల్లామ్విడుత్తు కూట్రిరియతిరువడిక్కళ్ కూట్టినై" ఇత్యాదివాక్యములచే అనిష్టనివృత్తిపూర్వకేష్టప్రాప్తి లక్షణమైన ప్రాపకత్వమును, ౫ - వ, పత్తులో, "తమియేను క్కరుళాయ్" "ఆరెనక్కు నిన్పాదమే శరణాగ తన్దొళిన్దాయ్" "ఉన్నాలల్లాల్" "నమ్బెరు మానడి మేల్ శేమఙ్గళ్" "నాడొఱుమేగళిన్దైయనాయ్" ఇత్యాదివాక్యములచే ప్రార్థనా గర్భవి

ప్రమ్భమును, ౬ - వ, పత్తులో, "అడిమైశెయ్‌వార్ తిరుమాలుక్కు" "ఒళిన్దవొణ్మలరాళ్ కొళువన్" "ఎన్తిరుమార్వఱ్కు" "కోలత్తిరుమామగళోడు" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యసంబన్ధమును, ౭-వ, పత్తులో, "కన్నలేయముదే" "కొడియేన్ పరుగిన్నముదే" "ఇవ్వేళులగైయిన్బప్పయక్కు" ఇత్యాదివాక్యములచే నిరతిశయ భోగ్యత్వమును, ౮-వ, పత్తులో, "పెరియవమ్మాన్" "విణ్ణవర్ కోనే" "మూవులగాళి" "మూవులగుక్కుమ్ నాదన్" ఇత్యాదివాక్యములచే స్వామిత్వమును, ౯ - వ, పత్తులో, "నిన్ తిరువరుళుమ్ పఙ్గయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్ కొణ్డునిన్ కోయిల్ శీయ్త్తు" "నిన్ తీర్ త్తవడిమైక్కు నీ నిన్వల్ శెయ్దు" "ఉఱువదిదువెన్తనక్కాట్పట్టు" "ఆట్కొళ్వానొత్తు" "మిళావడిమైప్పణిశెయ్యవుగన్దేన్" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యకైఙ్కర్యమును, ౧౦ - వ, పత్తులో, "తుయర్ కెడుమ్‌కడిదు" "కెడుమిడరాయవెల్లామ్" "ఎళుమైయుమేదమ్‌ళారా" "ఇప్పిఱప్పఱుక్కుమ్" "అన్దితొళుమ్‌శోల్" "అవావఱ్ఱు వీడుపెఱ్ఱ" ఇత్యాదివాక్యములచే కైఙ్కర్య ప్రతిబన్ధక నిశ్శేష నిబర్హణమును ప్రతిపాదింపఁబడినవి.

ఈపదియర్థములును శ్రీవైష్ణవులకు నిత్యానుసన్ధేయములై యుండును.

తిరువాయ్‌మొళి సారసఙ్గ్రహము

సమ్పూర్ణము.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి

ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము

౧-వ పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్‌మొళి.

** ఉయర్వఱ వుయర్ నలముడై యవన్ యవనవన్ *
మయర్వఱ మదినలమరుళినన్ యవనవన్ *
అయర్వఱుమమరర్ గళదిపతి యవనవన్ *
తుయరఱుశుడరడి తొళుదెళ్ళనసే.

అర్థము—ఉయర్వు *శ్రమము, అఱ - లేకుండునట్లు. ఉయర్ - సర్వోత్కృష్టమైన, నలమ్ - ఆనందము, ఉడైయవన్ - కలవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱ - పోవునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళినన్ - కృపచేసినవాడు, యవన్ - ఎవడో? అనన్ - అట్టివాడును, అయర్వు - మరుపు, అఱుమ్ - లేని, అమరర్ గళ్ - నిత్యసూరులకు అధిపతి - స్వామి, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడుసైన నర్వేశ్వరునియొక్క, తుయర్ - (ఆశ్రితుల)దుఃఖమును, అఱు - పోగొట్టెడి, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, అడి - శ్రీపాదమును, ఎన్ మనసే - నామనసా! తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళు - ఉజ్జీవించుమా.

తాత్పర్యము.—తపస్సు మొదలుగాఁగలశ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమై తనతో సాటిలేని మితిమించిన ఆనందముగలవాడును, నాయొక్క అజ్ఞానాన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానములు నశించునట్లు తనయందుఁబ్రీతిరూపమైనభక్తిని నాకు నిర్హేతుకముగాఁగృపఁజేసినవాడును, మరువులేక నిత్యసిద్ధమైయుండునట్టి పరమాత్మజ్ఞానముగల నిత్యసూరులకు స్వామియుసైన శ్రియఃపతియొక్క భక్తుల దుఃఖములను బోగొట్టెడి తేజోరూపములైన శ్రీపాదములను ఓనామనసా! ఆశ్రయించి ఉజ్జీవించుమా యని.—తపస్సుచే ఆళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని గుణవిభూత్యాదులననుభవించిరి.

(అర్థాన్తరము)* ఇతరాతిశయము.

మననగమలమఱ మలర్మిశై యెఴుదరుమ్*
మననుణర్వళివిలా పొఱియుణర్వైయిలా*
ఇననుణర్ముళునలమెదిర్నిగళ్ కళివినుమ్*
ఇననిలనెననుయిర్ మిగునరైయిలనే. ౧

ఆ॥ మననగమ్ - మనన్సునందలి, మలమ్ - రాగద్వేషాదిదోషములు, అఱ - పోగా పోగా, మలర్ - వికసించి. మిశై - పైపైన. ఎళుతరుమ్ - వృద్ధిపొందెడి. మననుణర్వు - మానసజ్ఞానముచేత, అళవిలా - పరిచ్ఛేదించుటకు సాధ్యుడును, పొఱి - చక్షురాదిబాహ్యేంద్రియజన్యంబైన, ఉణర్వు - జ్ఞానముచే, (తెలిసికొనదగిన) అనై - అట్టిప్రాకృతపదార్థమువలె, ఇలా - కానివాడును, ఎదిర్ - భవిష్యత్కాలమందును, నిగళ్ - వర్తమానకాలమునందును, కళివినుమ్ - భూతకాలమందును, ఇననిలా - తనతో సాటిలేనివాడును, మిగునరైయిలా - తనకధికుండులేనివాడును, ముళు - సంపూర్ణంబైప, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుండును, నలమ్ - ఆనందస్వరూపుండునైన, ఇనా - ఇట్టిసర్వేశ్వరుడు, ఎననుయిర్ - నాకుప్రాణభూతుడు.

తా॥ విషయాసక్తిచే గలిగిన మనన్సునందలి రాగద్వేషాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించినచోఁ గ్రమముగా వికసించి నిర్మలమై వృద్ధిపొందెడి జ్ఞానముచే తెలిసికొనదగిన జీవుడు వంటివాడుకానివాడును, పాషాణాదులవలె చక్షురాదీంద్రియములకగోచరుండును, భూత భవిష్యద్వర్తమానకాలములందును తనకుసమానుండును అధికుండునులేనివాడును, పరిపూర్ణజ్ఞానానందస్వరూపుండునైన అట్టిసర్వేశ్వరుఁడే నాకంతరాత్మయని - ఈపాట్టుచే వెనుక ఆనుసంధించిన గుణాదులకాశ్రయమైన భగవత్స్వరూపమునుఁభవించిరి. ౧

ఇలనదు వుడైయనిదెన నినైవరియవా*
నిలనిడై విశుమ్బిడై యురువిన నరువినా*
పులనొడు పులనల నొళివిలా పరన్ద*
అన్నలనుడై యొరువనై నణుగినమ్ నామే. 3

ఆ॥ అదు - ఆమూర్తపదార్థము, ఇలా - కలవాడుగాడు. ఇదు - ఈసన్నిహిత పదార్థము, ఉడైయవా - కలవాడు, ఎన - అని, నినైవరియవా - తలంచుటకళక్యుడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుమ్బిడై - ఆకసమందును, (ఉన్న), ఉరువినా - స్థూలవస్తువులగల వాడును, అరువినా - సూక్ష్మవస్తువులగలవాడును, పులా - ప్రత్యక్షవస్తువులయందు, ఒడు - ప్రవేశించియున్నవాడును, పులనలా - ఆప్రత్యక్షవస్తువులందలి దోషములేనివాడు, ఒళివిలా - ఒకపదార్థమున్ను విడువకుండునట్లు, పరన్ద - వ్యాపించియున్నవాడును, అన్నలనుడై - ఆ కల్యాణగుణములుగలవాడునైన, ఒరువనై అద్వితీయుఁడైన సర్వేశ్వరుని, నామ్ - మనము, నణుగినమ్ - పొందితిమి,

తా॥ ఒకవస్తువునుద్దేశించి ఈవస్తువు గలవాడుగాడనియన్నను మరియొకవస్తువుగల వాడన్నచోఁదదితరవస్తువులుగలవాడుగాడవి తోఁచుటచేతనున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వ

శ్వర్యములలో లోపమే లేకుండగాన ఇట్లు తలఁచగ భూమ్యంతరిక్షములందలి సర్వస్థూల సూక్ష్మవస్తువులుగలవాఁడని చెప్పదగినవాఁడై తనచేసృజింపఁబడిన ప్రత్యక్షాదిసర్వవస్తువుల యందుఁబ్రవేశించి అంతటవ్యాపించియున్నవాఁడైనను, అవస్తువులందలి దోషములు అంటని వాఁడై, సమస్తకల్యాణగుణాకరుఁడై, అద్వితీయుఁడైన సర్వేశ్వరుని మనము పొందితిమని—ఈపాట్టునందు అట్టి భగవంతుని లీలావిభూతియోగమునుభవించిరి. ౩

నామవ నివనువ నవళివ భువళైవళ్ *
తామవ రివరువ రదువిదు వుదువెదు *
వీమవై యివైయువై యవైనల నీడ్గవై *
అమవై యా యవై యాయ్ నిన్ర వవరే. ౪

అ॥ నామ్ - మనమున్న, అవళ్ - (తమకు) దూరస్థుఁడును, ఇవన్ - సమీపించినవాఁడును, ఉవళ్ - నడుమనున్నవాఁడును, అవళ్ - దూరమందలి స్త్రీయును. ఇవళ్ -సమీప మందలి స్త్రీయును, ఉవళ్ - మధ్యమందలిస్త్రీయును, ఎవళ్ - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగిన స్త్రీయును, తామ్ - పూజ్యులున్న, అవర్ - (వారిలో) దూరస్థులును, ఇవర్ - సమీపస్థులును, ఉవర్ - మధ్యస్థులును, అదు - నపుంసకమైనదూరస్థవస్తువును, ఇదు-అందలిసమీపస్థవస్తువును, ఉదు - మధ్యస్థవస్తువును, ఎదు - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగినవస్తువును, వీమవై - నశ్వరములై, ఇవై - అందలిసన్నిహితవస్తువులును, ఉవై - మధ్యస్థవస్తువును, అవై-దూరస్థవస్తువులను, నలమ్‌తీడ్గవై - మంచిచెడ్డవస్తువులను, ఆమవై - పుట్టపోయెడివస్తువులును, ఆయవై - గతించినవస్తువులును, ఆయ్‌నిన్ర - అయియున్నటువంటివారు, అవర్ - అట్టిశ్రీయఃపతియే.

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలమందలి మంచిచెడ్డవై నిత్యానిత్యములై దూరసమీప మధ్యనర్తులైయున్న ఆయావస్తువులకు వాచకములైన స్త్రీపున్న పుంసకాది సర్వశబ్దములచేతను బ్రతిపాద్యుఁడు శ్రీయఃపతియే యని—ఈపాట్టున ఆలీలావిభూతియొక్క స్వరూపము భగవదధీనమని సాయించుచున్నారు. ౪

అవరవర్ తమదమ దటివటి వగై వగై *
అవరవ రిత్తైయవ రెనవడి యడైవర్గళ్ *
అవరవ రిత్తైయవర్ కుత్తైవిల రిత్తైయవర్ *
అవరవర్ విదివగ్గియడైయ నిన్రవరే. ౫

ఆ॥ అవరవర్ - వారువారు, తమతమదు - తమతమయొక్క, అటివటి - జ్ఞానభేదముచేఁ గలిగిన, నగైవగై - ప్రకారభేదములచేత, అవరవర్ - ఆయాబ్రహ్మాదులు, ఇత్తైయవర్ -నాథులు, ఎన - అనితలంచి, అడి - (వారి) పాదములను, అడైవర్‌గళ్ - పొందుదురు. అవరవర్ - ఆయా, ఇత్తైయవర్ - నాథులుగాసెంచఁబడ్డ బ్రహ్మాదులు, కుత్తైవిలర్ - భక్తులకభీష్టము లిచ్చుటయందు) తక్కువలేనివారైయున్నారు (దానికికారణము) ఇత్తైయవర్ -స్వామియైనశ్రీయఃపతియే

పతి అవరవర్ - వారివారి, విదివళి - కర్మానుగుణముగాను, అడైయ-ఫలములనుపొందుటకును, నిన్ఱవర్ - (ఆయా దేవతలకు) అంతర్యామియైయున్నారు.

తా॥ రాజసతామసాదిగుణ ప్రాబల్యముచేఁ దమతమ బుద్ధికితోఁచినట్లు బ్రహ్మను గొందరును, రుద్రుని గొందరు ఇంద్రాదిదేవతలను గొందరును బరదేవతలుగాఁ దెంచి వారిపాదముల నాశ్రయించుచున్నారు; ఆయాబ్రహ్మాదిదేవతలును అట్టి తమతమ భక్తులకు సర్వాభీష్టములను బూర్ణముగా నిచ్చుచున్నారు. ఆబ్రహ్మాదులకిట్టిశక్తికి కారణము - సర్వాన్తర్యామియైన శ్రీయఃపతి ఆయాచేతనులకు వారివారికర్మానుగుణముగా శాస్త్రోక్తంబులైనయభీష్టఫలములనిచ్చుటకై బ్రహ్మాద్యన్తర్యామిగానుండి యిచ్చుటయేయని—ఈపాట్టున జగత్తుయొక్క స్థితిన్ని యా పర మాత్మాధీనమని సాయించినారు. ౪

నిన్ఱన రిరున్దనర్ కిడన్దనర్ తిరిన్దనర్*
నిన్ఱిల రిరున్దిలర్ కిడన్దిలర్ తిరిన్దిలర్*
ఎన్ఱుమో రియల్విన రెనన్నై వరియవర్*
ఎన్ఱుమో రియల్వోడు నిన్ఱవెన్ తిడరే. ౬

అ॥ నిన్ఱనర్ - (లోకమందు సకలప్రాణులున్ను) నిలుచుటకుఁ గారణభూతుఁడును, ఇరున్ద నర్ - కూర్చుండుటకుఁగారణభూతులును, కిడన్దనర్ - పండుకొనుటకాధారభూతులును, తిరిన్దనర్ - సంచరించుటకు నిర్వాహకులును, నిన్ఱిలర్ - నిలవకుండుటకాధారభూతులును, ఇరు న్దిలర్ -కూర్చుకొనకయుండుట కాధారభూతులును, కిడన్దిలర్ - పండుకొనకయుండుటకుఁ గారణ భూతులును, తిరిన్దిలర్ -సంచారములేకుండుటకుఁ గారణభూతులును, ఎన్ఱుమ్-ఎల్లప్పుడును, ఓరియ ల్వినరెన - ఒక్క-మోస్తరు స్వభావముగలవారని, నినైవరియవర్, తలఁచుటకళక్యులై యున్న వారును, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వాడు - (ఈలాటివాఁడని నిర్ణయించుట కళక్యమైన) ఒకస్వభావముతో, నిన్ఱ - కూడుకొనియున్న వారునైన శ్రీయఃపతియే, ఎన్ - నాయొక్క, తిడర్ - వేదప్రమాణముచే సిద్ధమైనస్వామి.

తా॥ లోకములందలి సమస్తప్రాణులయొక్క స్థితి గతి శయనాది సకలప్రవృత్తులకున్ను స్థితిగతి శయనాద్యభావరూపములైన సకలనివృత్తులకున్ను గారణభూతుఁడై, ఈలాటి స్వభావము గలవాఁడని తలంచుట కళక్యుండై, మితిమించిన స్వభావముగలవాఁడైయున్న యాశ్రీయఃపతియే- నిత్యనిర్దుష్టమై అపౌరుషేయమైన వేదప్రమాణసిద్ధుండైన నాయొక్క-స్వామియని—ఈపాట్టు యందు జగత్తుయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులకు సర్వేశ్వరుండే కారణభూతుండని చెప్పబడినది. ౬

తిడవిశుమ్బెరివళినీర్ నిలమివైమిశై*
పడర్పొరుళ్ ముళు వదుమాయవై యున్వెదొఱుమ్*
ఉడన్మిశై యుయిరెన కరన్దిడు మ్బరన్దుళన్*
తుడర్ మిగు తురుదియు ళివై యుణ్ణు తురనే. ౭

అ॥ పారుర్ ముళువదుమ్-వస్తువులన్నిటినిన్ని, ఆయ్-సృజించి, అవైయువైత్తొడుమ్-ఆయావస్తువులన్నిటిలో, ఉడన్మైశై - శరీరమందు, ఉయిరెన-జీవునివలె, కరన్ద - మరిగినవాడై, ఎల్లుమ్పరన్ద, వస్తువులన్నిటిలో వ్యాపించినవాడై, శుడర్-ప్రకాశమానమై, మిగు-సకోత్కృష్టమైన, శురుదియుళ్ - వేదమందు, ఉళ్ళ-ప్రతిపాద్యుడై యున్న శ్రియఃపతి. ఇవై - ఈవస్తువులను, ఉణ్ణ - ప్రళయకాలమందారగించిన, అవన్ - దేవత.

తా॥ భూ: వ్యాదిపంచభూతములనున్ను, వీనివలనబుట్టిన సకలచరాచరములనున్ను సృజించి ఈసమస్తవస్తువు: యందును వీనికగోచరుండై శరీరములో వ్యాపించిన జీవునివలె వ్యాపించియున్నవాడని నిత్యనిర్దుష్టమై ప్రకాశించుచున్న వేదముచేబ్రతిపాదింపబడ్డ శ్రియఃపతియే ప్రళయకాలమందు సర్వమును దనగర్భమందుంచుకొని రక్షించిన దేవుడని___ఈపాట్టుయందు జగత్తు పరమాత్మకు శరీరమనియు, పరమాత్మ శరీరియనియుం జెప్పబడినది. ౨

శురరజీవరునిలై విణ్ముదల్ ముళువదుమ్*
వరన్ముదలాయవై ముళుదుణ్ణ పరపరన్*
పురమొరుమూన్రెరిత్తమరర్క్కు మజీవియన్దు*
అరనయనెన వులగళిత్తమైత్తుళనే. ౩

అ॥ శురర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలచే, అటివరుమ్ - తెలినుకొనుటకశక్యమైన, నిలై-స్వభావముగల, విణ్ముదల్-మూలప్రకృతిమొదలైన, ముళువదుమ్-సమస్తవస్తువులకును, వరన్ముదలాయ్-శ్రేష్ఠకారణమై, అవై - ఆవస్తువులను, ముళుదు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణ-(ప్రళయకాలమందు) సంహరించిన, పరపరన్ - పరాత్పరుడైన, (శ్రియఃపతి), అరనెన-రుద్రుడని ప్రసిద్ధియగునట్లు, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూన్రుపురమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించి, ఉలగు - లోకములను, అళిత్తు-సంహరించియు, అయనెన - బ్రహ్మయని ప్రసిద్ధియగునట్లు, అమరర్క్కు - దేవతలకును, అటివు-జ్ఞానమును, ఇయన్దు - ఇచ్చి, ఉలకు - లోకమును, అమైత్తు - సృష్టించి, ఉళ్ళ - (ఆబ్రహ్మరుద్రులకు) అంతర్యామియైయున్నవాడు.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలగు, బ్రహ్మరుద్రాదులుండగా శ్రీమన్నారాయణుడే పరాత్పరుడనుటకుం గారణము___ఈబ్రహ్మాదుల కగోచరమైన మూలప్రకృతిమహదహంకారాది తత్త్వముల నున్ను, ఈబ్రహ్మాదులనున్ను స్వయముగా సృజించి ప్రళయమందు సంహరించుటయే. సృష్టిసంహారములను బ్రహ్మరుద్రాదులు చేయుచున్నట్లు ప్రసిద్ధియున్నను, అట్టి సృష్టిసంహారములను, బ్రహ్మకన్తర్యామియై దేవతలకు జ్ఞానోపదేశము చేసినరీతిగా బ్రహ్మాంతర్యామియైయుండియు, రుద్రాంతర్యామియై త్రిపురసంహారముచేసినట్టువలె రుద్రాంతర్యామియైయుండియుం తానే చేయుటచేత, అట్టి శ్రియఃపతియే పరాత్పరుడనుటయని___ఈపాశురమందు బ్రహ్మరుద్రాదులకుం బరత్వమును జెప్పెడి కుదృష్టులను నిరసించిరి. ౩

ఉళనెనిలుళ నవనురువ మివ్వురువుగళ్*
ఉళనలనెని లవనరువ మివ్వరువుగళ్*
ఉళనిన విలనిన వివై కుణముడై మైయిల్*
ఉళనిరు తన్‌కై మైయోడొళివిలన్ పరన్దే. ౫

అ॥ ఉళనెనిల్ - ఉన్నాఁడన్నను, ఉళన్ - ఉన్నాడు, (అప్పుడు) ఇవ్వురువుగళ్ - ఈ చిదచిత్తులు, అవనురువమ్ - వానిస్థూలశరీరములైయుండును. ఉళనలనెనిల్ - లేఁడన్నను, ఉళన్ - ఉన్నాఁడు ; (అప్పుడు) ఇవ్వరువుగళ్ - ఈపస్తువులు, అవనరువమ్-వానినూత్మ్మశరీరములైయుండును, ఉళనిన - ఉన్నాఁడనియు, ఇలనిన - లేఁడనియు, (అనెడి), ఇవై - భావాభావరూపములైన యీరెండింటిని, కుణముడైమైయిల్-గుణములుగాఁగలవాఁడుగనుక, ఇరు తన్‌కైమైయొడు - ఈరెండుస్వభావములతోఁగూడ, ఉళన్-ఉన్నవాఁడై, పరన్దు ఒళివిలన్ - అంతటవ్యాపించి, పూర్ణుఁడైయున్నాఁడు.

తా॥ ఈ పాట్టుచే "సర్వం శూన్యమ్" అనెడివానికి నుత్తరముఁజెప్పుచున్నారు. అది యెట్లనిన—లోకములలో సర్వపదార్థములున్ను భావరూపములనియు అభావరూపములనియు రెండువిధములైయున్నవి. భావమనగా-ముందుమృత్పరమాణ్వాది సూత్మ్మావస్థను పొంది ఇప్పుడు దానినివిడిచి ఘటాదిస్థూలావస్థను బొందుట. అభావమనగా-ఇట్టిస్థూలావస్థను బొందినఘటాదులు తిరిగిపరమాణ్వాది సూత్మ్మావస్థను బొందుట. అదిగాక, ఒకపదార్థము లేదన్నచో ఇతరదేశకాలములయందున్న పదార్థము ఈదేశకాలములందు లేదనియర్థముగాని ఎప్పుడు లేదనుటయున్ను లోకసిద్ధముగాదు. ఇప్పుడు ఈశ్వరుఁడు లేడన్నచో ఏదోయొక దేశకాలములయందున్న యీశ్వరుఁడీకాలమందుఁగాని యీదేశమందుఁగాని లేడనియర్థంబగుటచేతనున్ను సర్వశూన్యత్వమునకుహానిసిద్ధము. మఱియొకహేతువు—అట్టియితరకాలదేశమందలి యీశ్వరుఁడీకాలదేశములందు లేడనియన్నను ఈయభావపదార్థము పైఁజెప్పినరీతిగా సేశ్వరపదార్థైక దేశమందున్న నియమ్యవస్తువైన జగత్తు సూత్మ్మావస్థను బొందినదనియే యర్థముగాన నీశ్వరుండు లేడన్న నీవు సూత్మ్మచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాఁడని చెప్పినట్లగుచున్నది. ఈశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పెడి మేముపైఁజెప్పినరీతిగా స్థూలచిదచిద్విశిష్టుడైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పుచున్నారముగాన మనము చెప్పెడు ఈశ్వరుండున్నాడులేడనెడి రెండుమాటలువలన స్థూలసూత్మ్మచిదచిద్విశిష్టమైన పరబ్రహ్మమైన శ్రీయఃపతి అంతట యీరెండు రూపములలో వ్యాపించియున్నాఁడనుట యప్రతిహతముగా సిద్ధించినదిగాన నీకు సర్వశూన్యత్వము సిద్ధించదని—ఈపాట్టుచే ఆళ్వార్లు సర్వశూన్యవాదిని నిరసించిరి. ౫

పరన్ద తణ్ణీర్ వియుళ్ నీర్ దొఱు మ్పరన్దుళ*
పరన్దవణ్ణమిదెన నిలవిశు మ్మొళ్వటు*
కరన్ద శిలిడన్దొఱు మిడన్దిగళ్ పొరుడొఱుమ్*
కరన్దిఱు మ్పరన్దుళ నివై యుణ్ణ కరనే. ౧౦

అ॥ ఇవై - ఈపదార్థములను, ఉణ్ణ - సంహరించిన, కరక్ - దృఢప్రమాణసిద్ధుఁడైన పరాత్పరుఁడు, పరన్ద-వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, పరవైయుళ్ - సముద్రములోనున్న, నీర్‌తొఱుమ్ - జలపరమాణువులన్నిఁటిలోను, పరన్ద-విశాలమైన, ఉణ్ణమిదెన - అండమందుపలె పరన్దుళక్ - వ్యాపించియున్న వాడును, నిలమ్ - భూమియందును, విసుమ్బు - ఆకసమందును, కరన్ద - అతిసూక్ష్మమైన, శిలిడన్దొఱుమ్ - అల్పశరీరములన్నిఁటిలోను, ఇడమ్ - ఆశరీరములందు తిగళ్ ప్రకాశించుచున్న, పొఱుడొఱుమ్ - ఆత్మవస్తువులన్నిఁటిలోను, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, ఒరుపడి - సంపూర్ణమై, కరన్దు-అదృశ్యుండై, పరన్దుళక్ - వ్యాపించియున్న వాఁడును॥

తా॥ జగత్సంహారకర్తయు, వేదప్రమాణసిద్ధుండైన సర్వేశ్వరుండు, అంతములేని సముద్రమునందలి జలకణము లన్నిఁటియందును, భూమ్యంతరిక్షాదిలోకములయందును, అందలి యతిసూక్ష్మములైన యచిద్వస్తువులయందును, అట్టి యచిద్వస్తువులలో వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న జీవాత్మలయందును విశాలమైన బ్రహ్మాండమందున్నట్టువలె శ్రమలేకుండునటుల సంకోచము లేకుండునటులను వ్యాపించి యితరుల కగోచరుండై వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ కరవిశు మ్బెరివళి నీర్‌నిల మివ్వై మిశై *
వరనవిల్ తిఱల్‌వలి యళిపొఱై యాయ్ నిన్ఱ *
పరనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్‌శొల్ *
నిరనిఱై యాయిర త్తివై పత్తుమ్ వీడే. ౧౧

అ॥ కరమ్ - అతిసూక్ష్మమైన, విసుమ్బు - ఆకసమును, ఎరి అగ్నియును, వళి-వాయువును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవైమిశై - వీనిపైనున్న, పరన్-శ్రేష్ఠమైన, నవిల్ - శబ్దము, తిఱల్ - దాహకశక్తియును, వలి - బలమును, అళి - శైత్యమును, పొఱై - ఓర్పును, ఆయ్ - తనకుఁ బ్రకారముగాఁగలవాఁడై, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, పరక్-పరాత్పరుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, నిరల్‌నిఱై - శబ్దపుష్టియును అర్థపుష్టియునుగల, కురుగూర్ - తిరునగరియే అవతారస్థానముగాఁగల, శడగోపక్-దుష్టులను జయించిన నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపది పాశురములును, వీడు - సమర్పింపఁబడినవి.

తా॥ పృథివ్యాది పంచభూతములనున్ను వానిగుణము-ల రూపరసాదులనున్ను శరీరముగాఁగలవాడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరువడికళయందు సమర్పించిన ఆప్తతములైన ఆళ్వార్ సాయించిన శబ్దార్థ శయ్యాసందర్భాదులతో నమరియున్న వెయ్యిపాశురములయందలి యీపది పాశురములు ననుసంధించువారికి పరమపదము సిద్ధము అని—ఈపాశురముచే నీతిరువాయ్‌మొళిని యనుసంధించువారికి ఫలము చెప్పఁబడినది. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨-వ తిరువాయ్‌మొళి.

వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుమ్* । వీడుశెయ్దు* ఉమ్ముయిర్
వీడుడైయానిడై* । విడుశెయ్ మినే. ౧

అ॥ ముఱ్ఱుమ్ - నిగ్రోధివస్తువులన్నిటినిన్ని, వీడుమిన్ - విడువుడి, వీడుశెయ్దు - విడిచి, ఉమ్ముయిర్ - మీయాత్మలను, వీడుడైయానిడై - ఇల్లుగాగలవాని యందు, వీడుశెయ్ మిన్ - విడువుడి.

తా॥ భగవదితరములైన సమస్తవస్తువులయందును సంగమును విడిచి మీకంతర్యామియైన సర్వేశ్వరునియందు జీవాత్మను సమర్పించుడు. అవగా శేషియైన సర్వేశ్వరునికిఁ దనను శేషభూతునిగా నెంచవలయుననుట యని. ౧

మిన్ని న్నిలై యిల* । మన్నుయి రాక్కై గళ్*
ఎన్నుమిడత్తు*ఇలై । యున్నుమిన్నీ రే. ౨

అ॥ ఉయిర్ - ఆత్మ, మక్ - తనకభిమతముగా నెంచిన, ఆక్కైగళ్ - శరీరములు, మిన్నిక్ - మెరుపుకంటెను, నిలైయిల - స్థిరములైనవి కావు; ఎన్నుమిడత్తు - అనువిషయమును, నీర్ - మీరు, ఇలై - కొంచెము, ఉన్నుమిన్ - అనుసంధింపుడి.

తా॥ చిరకాలవాసనాసిద్ధములైన దేహాదివిషయములను మెరుపుకంటెయస్థిరములనియెంచి వానియందు అభిమానమును విడువుండి యని, ౨

నీర్ నుమ దెన్నివై* । వేర్ముదల్ మాయ్త్తు* ఇలై
శేర్మిన్* ఉయిర్క్కదనేర్ నిలైయిల్లే. ౩

అ॥ నీర్ - మీరు, నుమదు - మీది, ఎన్ఱు - అనెడి, ఇవై - అహంకారమమకార ములను, వేర్ముదల్ - వేరుతోసుడ, మాయ్త్తు - ఛేదించి, ఇలై - సర్వేశ్వరుని, శేర్మిన్ - పొందుడి. ఉయిర్క్కు - ఆత్మకు, అదనేర్ - దానితోసమానమైన, నిలై - ఆధిక్యము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఆత్మనాశకరంబులైన యహంకార మమకారములను సమూలముగా విడిచి సర్వేశ్వ రుని యాశ్రయించుడి. ఆత్మకు నాసర్వేరుని యాశ్రయించుటకంటె నధికమించుకంతయులేదు. ౩

ఇల్లదు ముళ్ళదుమ్ । అల్లదవనురు*
ఎల్లై యిలన్నలమ్*। పుల్గు పఱ్ఱఱ్ఱే. ౪

అ॥ ఇల్లదుమ్ - అనిత్యమైన అచేతనమువలెను, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్యమైన ఆత్మవలెను, అల్లదు - కానట్టి, ఎల్లయిల్ - అంతములేని, అన్నలక్ - అట్టి యానందమగలవాడైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరు - స్వరూపమును, పఱ్ఱుమ - ఇతరసంగములను, అఱ్ఱుమ - విడిచి, పుల్గు - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ చేతనాచేతనములకంటె విలక్షణుండై మితిలేని యానందమగలవాడైన యా సర్వేశ్వరుని యితరసంగములను విడిచి యాశ్రయించుమాయని. ౪

అఱ్‌ఱదు పఱ్‌ఱనిల్* । ఉఱ్‌ఱదు వీడుయిర్*
శెఱ్‌ఱదు మన్నుమిల్* । అఱ్‌ఱిఱై పఱ్‌ఱే. ౫

అ॥ పఱ్‌ఱు - (జీవునికి) ప్రకృతిసంబంధము, అఱ్‌ఱదు ఎనిల్ - పోయినదన్నచో, ఉయిర్ - ఆత్మ, వీడు - ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, ఉఱ్‌ఱదు - పొందినదియే. అదు-ఆయాత్మ ప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, శెఱ్‌ఱు-విడిచి, మన్నుమిల్-(నిరతిశయపురుషార్థమును) పొంద తలచినయెడల, అఱ్‌ఱు - ఇతరములనువిడిచి, ఇఱై - సర్వేశ్వరుని, పఱ్‌ఱు - ఆశ్రయించు.

తా॥ ప్రకృతిసంబంధముచే తనజ్ఞానానందాదులు ప్రకాశించకుండెడి యీజీవాత్మకు అట్టి ప్రకృతిసంబంధము నివర్తించినచో జ్ఞానానందాది తనస్వరూపము ప్రకాశించినను, అంతమాత్రముతోఁ తృప్తుడుగాక నింతకంటె నెక్కువైన యానందము ననుభవించవలయుననన్నచో నాప్రకృతిసంబంధముమ విడుచునప్పుడే శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయింపవలయునని. ౫

పఱ్‌ఱిలనీశనుమ్* । ముఱ్‌ఱవుమ్ నిన్ఱన*
పఱ్‌ఱిలై యూయ్*అవన్ ముఱ్‌ఱిలడఙ్గే. ౬

అ॥ ఈశనుమ్ - సర్వేశ్వరుఁడును, పఱ్‌ఱిలన్ - ప్రతియుక్తుఁడై, ముఱ్‌ఱవుమ్-సర్వులకును సమానుఁడై, నిన్ఱన్ - ఉన్నాఁడు. పఱ్‌ఱిలై యూయ్-(నీవును) ప్రతిగలవాఁడవై, అవన్-ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ముఱ్‌ఱిల్-సర్వవిధకైంకర్యములయందును, అడఙ్గు-అంతర్భవించియుండుమా

తా॥ సర్వేశ్వరుఁ డట్టి గొప్పవాఁడైనను భక్తులయందుఁ ప్రీతియుక్తుఁడయ్యేయుండునుగాన మీరున్ను ఆసర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలవారై వానికి సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుండని. ౬

అడఙ్గిఱ్‌ఱిల్ శమ్బత్తు* । అడఙ్గక్కణ్ణుమ్* ఈశ
నడఙ్గిఱ్‌ఱి లఃదెన్ఱు । అడఙ్గుగ వుళ్ళే. ౭

అ॥ అడఙ్గిఱ్‌ఱిల్ - అంతటనుశోభనమైన, శమ్బత్తు - సంపత్తును, అడఙ్గు-సంపూర్ణముగా, కణ్ణు - ఆనుసంధించి, అడఙ్గిఱ్‌ఱిల్ - పూర్ణనుందరమైన, ఈదు-ఆసంపత్తు, ఈశన్-మాస్వామిది, ఎన్ఱు - అని యనుసంధించి, ఉళ్ళే - దానిలో, అడఙ్గుగ - అంతర్భవించుము

తా॥ ఉభయవిభూతులనియఁడి మహాసంపత్తులుగల నాసర్వేశ్వరుని మనమెట్లుగాఁబొందెదమని సంశోచించక ఆవిభూతిలోఁజేరిన తననుగూఁడ నాసర్వేశ్వరుని సంపత్తుగా ననుసంధింపమని. ౭

ఉళ్ళముఱై శెయల్* । ఉళ్ళవిమ్మూన్ఱైయుమ్*
ఉళ్ళిక్కెడుత్తు*ఇఱైవె । యుళ్ళిలొడుఙ్గే. ౮

అ॥ ఉళ్ళముమ్ - మనస్సు, ఉఱై - వాక్కు, శెయల్ - శరీరము, ఉళ్ళ - (జీవునికిగాను) ఏర్పడియున్న, ఇమ్మూన్ఱైయుమ్ - ఈమూడింటిని, ఉళ్ళి-(వీనిప్రయోజనమును) ఆలోచించి, కెడుత్తు - (వీనికివిషయాన్తరప్రావణ్యమును) భంగపరచి, ఇఱైయుళ్ళిల్, స్వామివిషయమందు, ఒడుఙ్గే - చేర్చుమా.

తా॥ సర్వేశ్వరుని నేసాధనములచేత నాశ్రయించెదమనినచో, ముందు సర్వేశ్వరునిచే నిర్వఁబడియున్న మనోవాక్కాయములను, సర్వేశ్వరుని ధ్యానముఁజేయుటకును గుణానుసఁ

ధానముఁచేయుటకును నైంకర్యముఁజేయుటకు నిచ్చినవానినిగా నెంచి వానిని నితరవ్యాపారముల నుండి మఱలించి వీనినే సాధనములుగాఁజేసికొని భగవంతుని నాశ్రయించమని. ౪

ఒడుఙ్గ వవన్గణ్ * । ఒడుఙ్గలు మెల్లామ్ *
విడుమ్ పిన్నుమా నైక్కు-* । విడుమ్మిన్ దెన్ఱే. ౫

అ॥ అవన్గణ్ అసర్వేశ్వరునియందు, ఒడుఙ్గ - ఇంద్రియములను జేర్చఁగా, ఒడుఙ్గలు మెల్లామ్-జ్ఞానసంకోచకరంబులైన యవిద్యాదులన్నియు, విడుమ్-విడిచిపోవును. పిన్నుమ్-తరువాత, అనైక్కు - శరీరము, విడుమిన్నిడు-ఆత్మనువిడుచుకాలమును, ఎన్ -ప్రతీక్షించుచునుండుమా.

తా॥ నైచెప్పిన ప్రకారము భగవంతునియందుఁదమ మనోవాక్కాయములను జేర్చినయెడల భగవన్నైంకర్య విరోధులన్నియు నశించును. తరువాత నీశరీరావసాన కాలమందు భగవత్ప్రాప్తి సిద్ధముగనుక నీశరీరావసానమును నిరీక్షించియుండుమాయని. ౫

‡‡ ఎణ్ణెరుక్కన్న లత్తు * । ఇణ్ణొరుళీతీల *
వణ్ణుగన్ నారణన్ * । తిణ్కழల్ శేరే. ౧౦

అ॥ ఎణ్ - సఙ్ఖ్యలను, నెరుక్కు - అతిక్రమించియున్నవియు, అన్నలత్తు-అట్టియానంద ముగలవియు, ఒణ్ - లేజోరూపములునైన, పొరుళ్ - గుణములనున్న, ఈతీల - అవధిలేని, వణ్ - సుందరంబులైన, పొరుళ్ - గుణములనున్నగల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తిణ్ - దృఢములైన, కழల్ - శ్రీపాదములను, శేర్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ జ్ఞానానందస్వరూపులైన జీవాత్మలకును, అనంతములైన సకలకల్యాణగుణగణంబులకు నాశ్రయుండైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే సమస్తులైన వారికిని నాశ్రయణీయుఁడుగాన, ఆత్మీతరులను నెల్లప్పుడు విడువకుండ రక్షించెడి స్వభావముగల యాశ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములు నాశ్రయించుమా యని—ఈపాశురముచే ద్వయమన్త్రమునొక్క అర్థమును సాయించిరి. ౧౦

‡‡ శేర్ త్తడమ్ * తెక్కు-రు । నూర్చ్చడగోవ్ * నొల్ *
శీర్ త్తొడై యాయిరత్తు * । ఓర్ త్త విప్పత్తే. ౧౧

అ॥ శేర్ - చేరియున్న, తడమ్ - నెరువుగల, తెక్ - అందమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురిని వాసస్థానముగాఁగల, శడగోవ్ - నమ్మాళ్వార్లు, నొల్ - పాయించిన, శీర్-(సర్వేశ్వరుని) కల్యాణగుణములను, తొడై-గుచ్చియున్న, ఆయిరత్తు-వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈపది పాశురములు, ఓర్ త్త - ఆలోచించి సాయింపబడినవి.

తా॥ తటాకములచేనిండి సుందరమైయున్న, కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవత్కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకములైన యీపదిపాశురములను చేతనుల హితార్థమై సాయించిరి యని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

పత్తుడై యడియవర్ క్కెళియవన్ పిఱర్‌గళుక్కరియ
విత్తగన్ *మలర్ మగళ్విరుమ్బుమ్ నమరుమ్మెఱిగళ్*
మత్తుఱు కడై వెణ్ణెయ్ కళవిని లురవిడై యాప్పుణ్ణు*
ఎత్తిఱ మురలినో డిణైన్దిరున్దేగ్గియ వెళివే. ౧

అ॥ పత్తుడై - భక్తిగల, అడియవర్‌క్కు - దాసులకు, ఎళియవన్ - సులభుండును, పిఱర్‌గళుక్కు - భక్తిలేనివారికి, అరియ - (పొందుటకు) దుర్లభుండును, విత్తగన్ - ఆశ్చర్య భూతుండును, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినియైనశ్రీదేవి, విరుమ్బుమ్ - ఆశించబడదగినవాడును, నెఱిగళ్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభుండునుసైన, నమ్‌అడిగళ్ - మనస్వామి, మత్తు - కవ్వము చే, ఉఱు - కష్టపడి, కడై - చిలికిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయొక్క, కళవినిల్ - దొంగతనము నందు, ఉరవిడై - పశుస్థలమునందు, ఆప్పుణ్ణు - కట్టబడినవాడై, ఉరలినోడు - రోలుతో, ఇణైన్దిరున్దు - చేరియుండి, ఏగ్గియ - ఎక్కి-క్కిదుఃఖించిన, ఎళివు - సౌలభ్యము, ఎత్తిఱమ్ - ఏ మాశ్చర్యమో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవించవలయునని యపేక్షగలవారికి సేవించుటకు సులభుండును, అట్టి యపేక్షలేనివారికి సేవించుటకశక్యుడునై, ఇట్టి యాశ్చర్యభూతుండై శ్రీమహాలక్ష్మీకిగూడ యాశ్రయింపబడదగినస్వభావముగల మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, యశోదాదేవి కష్టపడి చిలికి పెట్టిన వెన్నను దొంగతనముచేసెత్తి యారగింపఁగా, అప్పుడాయశోదాదేవి కోపగించి చిన్న త్రాడుతో రొమ్మును రోలుకుచేర్చికట్టఁగా నప్పుడొక్కిక్కిదుఃఖించిన సౌలభ్యమే మాశ్చర్యమో! యని ఆసౌలభ్యగుణమును నమ్మాళ్వార్లు అనుభవించి పరవశులైరి ౧

మూ:—ఎళివరు మియల్వినన్ నిళలై వరమ్బుల పలపిఱప్పాయ్*
ఒళివరు ముగ్గునలమ్ ముదలిల కేడిల వీడామ్*
తెళిదరు నిలై మెయ్య దొళిలిలన్ముగ్గువదు మిళైయోగ్*
అళివరు శురుళినో డగత్తనన్ పుఱత్తన నమెన్నే ౨

అ॥ ఇళైయోగ్ స్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, అళివరుమ్ - చల్లనైన, ఆరుళినోడు-కృప చేత, అగత్తనగ్ - (భక్తులకు) లోపలనుండువాఁడై, పుఱత్తనగ్-(అనాత్మీతులకు) దూరముగా నుండువాఁడై, అమైన్దు - అమరియుండి, ముదలిల-ఆదిలేనటువంటిన్ని, కేడిల - నాశములేనటువంటిన్ని,ఒళివరుమ్-ప్రకాశించుచున్నటువంటిన్ని,ముగ్గునలమ్-కల్యాణగుణములన్నిటినిన్ని, వీడామ్ - మోక్షమనెడి, తెళి - జ్ఞానమును, తరు - ఇచ్చుచున్న, అదు - ఆ, నిలైమై-స్వభావమునున్న, ముగ్గువదుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఒళిలిలన్-సంపూర్ణముగాగలవాఁడునై, నిలై-స్థితియందు, వరమ్బుల - హద్దులేని, పలపిఱప్పాయ్-అనేకయవతారములుగలవాఁడునునై, ఎళివరుమ్ - సౌలభ్యమును, ఇయిల్వినగ్ - స్వభావముగాఁగలవాఁడునైయున్నాఁడు.

తా॥ అవతారాదులయందు ఉత్కర్షాపకర్షములనుఁజూడకుండ దేవమనుష్యపశ్వాదిజాతుల యందవతరించి యాశ్రితులకత్యంతసులభుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, అయాయవతారములయందుఁగూడ

స్వతస్సిద్ధమైన కల్యాణగుణములను పూర్తిగాగలవాడై భక్తులకు తన సేవారూపమైన మోక్షము నిచ్చుచు వారికత్యంతసులభుండును అనాశ్రితులకు దుర్లభుండునైయున్నాడని. ౨

అమైవుడై యఱనెటి ముఱ్ఱువదు ముయర్వఱ వుయర్ న్దు*
అమైవుడై ముదల్ కెడ లొడివిడై యఱనిల మదువామ్*
అమైవుడై యమరరుమ్ యావై యుమ్ యావరుమ్ తానామ్*
అమైవుడై నారణ మాయ్‌మైయ్‌మై యఱిబవర్ యారే. ౩

అ॥ అమైవుడై - *వ్యవస్థగల, అఱనెటి - ధర్మమార్గములు, ముఱ్ఱువదుమ్ - అన్నిటిలో, ఉయర్వఱ - తనకంటెనతిశయములేక, ఉయర్ న్దు - ఉత్కృష్టమై, అమైవుడై - అమరియున్నటు వంటి, ముదల్ - సృష్టి, కెడల్ - సంహారము, ఇడైయొడివు - అవాంతరసంహారము, (వీనికి) అఱ - మిక్కిలి, నిలమదువామ్ - కారణభూతుడైయున్న, అమైవుడై - వ్యవస్థితులైన, అమరరుమ్ - బ్రహ్మాదిదేవతలనున్న, యావైయుమ్ - అచేతనములన్నిటినిన్ని, యావరుమ్ - చేతనులందరినిన్ని, తానామ్ - తనకుశరీరముగాదగలవాడై, అమైవుడై - విశ్వర్యపూర్తిగలవాడైయున్న, నారణ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయ్‌మైయ్‌మై - ఆశ్చర్యమైన యవతారరహస్యములను, అఱిబవర్ - తెలిసికొనెడివారు, యార్ - ఎవరు.

తా॥ ఉత్కృష్టమైన తపస్సుచేత సంపాదింపఁబడినవియు, ఇతరఫలము లన్నిటిలో మేలైనవియునైన సృష్టిసంహారాదిక్రియలకుకర్తలై సుప్రసిద్ధులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును, చేతనాచేతనములకును నాధారభూతుండై సంపూర్ణైశ్వర్యముగలవాడైయున్న శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క యవతారరహస్యములను దెలిసికొనందగిన వారెవరున్నులేరని. ౩

యారుమోర్ నిలైమైయనైన వఱివరియు వెమ్బెరుమాన్*
యారుమోర్ నిలైమైయనైన వఱివెళియ వెమ్బెరుమాన్*
పేరుమో రాయిరమ్ పిఱపల వుడైయ వెమ్బెరుమాన్*
పేరుమో రురువము ముళదిల్లై యిలదిల్లై పిణక్కే. ౪

అ॥ యారుమ్ - (ప్రతికూలులు) ఎంతజ్ఞానవంతులైనను, ఓర్‌నిలమైయాన్ - (ఇట్టి) ఒకవిధమైనస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అఱివరియ - తెలిసికొనుటకసాధ్యుడైన, ఎమ్బెరుమాన్ - నాస్వామియు, యారుమ్ - (భక్తులు) ఎంతజ్ఞానములేనివారైనను, ఓర్‌నిలైమైయాన్ - ఇట్టి ఒకవిధస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అఱివెళియ-తెలిసికొనుటకునులభుడైన, ఎమ్బెరుమాన్ - నాస్వామియు, ఓరాయిరమ్-ఒకవెయ్యి, పేరుమ్-తిరునామములనున్న, పిఱ-తక్కిన, పల - అనేకదివ్యమంగళవిగ్రహములనున్ను, ఉడైయ - కలవాడైన, ఎమ్బెరుమాన్-నాస్వామియు నైనవానికి, ఓర్ పేరుమ్, ఒకతిరునామమున్ను, ఓరురువముమ్-ఒకవిగ్రహమున్ను, ఉళదిల్లై - ఉన్నదికాదు, ఇలదిల్లై - లేనిదికాదు, (అని యభక్తులకును భక్తులకును), పిణక్కు - వివాదముగలిగి యుండును.

---

* ధర్మమునకు వ్యవస్థయనగా-ఈ ధర్మము ఇదే ఫలమునిచ్చుననుట. జ్యోతిష్టోమ యాగము నకు స్వర్గమే ఫలమగును. అది మఱియొక ఫలమునివ్వదు.

తా॥ ఇట్టిసర్వేశ్వరుని, ఎట్టి జ్ఞానవంతులైనను ప్రతుకూలులైనచో దెలిసికొనఁజాలరు ; అనుకూలులెంత జ్ఞానహీనులైనను భక్తరక్షణార్థమై స్వీకరించిన లెక్కలేని దివ్యమంగళవిగ్రహములను తిరునామములనుగలవాఁడని సులభముగాఁ దెలిసికొనఁగలఁగు. ఇట్టి దివ్యమంగళవిగ్రహతిరునామాదులలోనొకటియైనను దమకుఁదెలియకఁబోవుటచే నొకరూపమున్ను ఒకనామమున్ను లేదని యభక్తులున్ను, తమకుఁదెలియుటచే యవియున్నవియని భక్తులున్ను వివాదపడుదురని— దెనుక పాట్టులో శ్రీమన్నారాయణుని యవతారరహస్యము లెట్టివారికిని దెలియదన్నచో నిక సెట్టుగాఁదెలుసుననఁగా, భక్తులకు సులభముగా దెలుసుననియును అభక్తులకెంత ప్రయత్నముఁ జేసినను దెలియఁదనియును సీపాట్టుకు ముఖ్యాంశము. ౪

పిణక్కఱ వఱువగై చ్చమయముమ్ నెఱియుళ్ళియురై త్త*
కణక్కఱునల త్తననన్దమిలాదియమ్బగవఱ్*
వణక్కుడై త్తవనెఱి వళినిన్ఱు పుఱనెఱికళై కట్టు*
ఉణక్కుమిన్ప్పశై యఱి వవనుడై యుణర్వుకొణ్డుణర్ న్దే. ౫

అ॥ అఱువగై - ఆరువిధములైన, శమయముమ్ - మతములకున్ను, పిణక్కు - వివాదము, అఱ - పోవునట్లు, నెఱి - ధర్మమార్గములను, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కణక్కఱు - సంఖ్యలేని, నలత్తనఱ్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, అన్దమిల్ - నాళములేని వాఁడై, ఆది - సర్వకారణుండై, అమ్ - దోషశూన్యుఁడైన, పగవఱ్ - శ్రీయఃపతినిగురించి, వణక్కుడై - నమ్రతగల, తవనెఱివళి - భక్తిమార్గమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, పుఱనెఱి - బాహ్యవిషయములనెడి, కళై - దుష్టశాఖలను, కట్టు - ఛేదించి, అవనుడై - ఆసర్వేశ్వరుఁడుపదేశించిన, ఉణర్వుకొణ్డు - జ్ఞానమునుఁదీసికొని, ఉణర్ న్దు - (సర్వేశ్వరుని) సాక్షాత్కరించి, పశై - వాసనలు అఱ - పోవునట్లు, ఉణక్కుమిఱ్ - అదుష్టశాఖల నెండఁబెట్టుఁడి.

తా॥ ఇట్టి వివాదములో యథార్థమును నిర్ణయించువిధమెట్టిదనఁగా, ఆసర్వేశ్వరుఁడే కృష్ణావతారంబెత్తి దుర్మతములను ఖండించి వేదమే ప్రమాణమనియు తద్విరుద్ధములైనవి యప్రమాణంబులనియు, ఆవేదమందు జ్ఞానానందాది సనుస్తకల్యాణయుతుండైన తానే ప్రతిపాద్యుండనియు భగవద్గీతయందుఁజెప్పినాడుఁగనుక గ్రంథపాట్టులో భక్తులుచెప్పినదియే సత్యము. ఇట్లు తన నిర్హేతుక కృపచేత వేదార్థముల నెఱింగించిన సర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలిగి వానిస్వరూపగుణవిభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యితరమైన హేయవిషయములయందు సవాసనముగా సంగమును విడువుండి యని. ౫

ఉణర్ న్దుణర్ న్ది ఱ్ఱన్దగన్ఱయర్ న్దురు పియన్దవిన్నిలై మై*
ఉణర్ న్దుణర్ న్దుణరిలుమిలై నిలై యుణర్వరి దుయిర్ గాళ్*
ఉణర్ న్దుణర్ న్దురై త్తురై త్తరి యయ నరనెన్ను మివరై*
ఉణర్ న్దుణర్ న్దురై త్తురై తి లైక్కుమిన్ మనప్పట్టదొన్ఱే. ౬

అ॥ ఉణర్ న్దుణర్ న్దు - నిత్యజ్ఞానముకలదై, ఇన్ఱిన్దు - క్రిందవ్యాపించి, అగన్ఱు - పక్కలను వ్యాపించి, ఉయర్ న్దు - పైనవ్యాపించి, ఉరు - అచేతనములకంటె, వియన్ద - విలక్షణమైయున్న, ఇన్నిలై మై - ఈజీవాత్మస్వభావమును, ఉణర్ న్దు - (శాస్త్రములయొక్కవిచారచేత) తెలిసికొని,

ఉణర్‌న్దు - (వానియొక్క మననముచేత) తెలిసికొని, ఉణరిలుమ్-(యోగాభ్యాసముచేత) సాక్షాత్కరించినను, ఇవైయినైత్-సర్వేశ్వరునిస్వభావమును, ఉణర్వరిదు-తెలిసికొనుటకళక్యము, ఉయిర్‌గాళ్ - చేతనులారా! అరి - విష్ణువు, అయన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిని, ఉణర్‌న్దుణర్‌న్దు - పలువిధమునాలోచించి, ఉరైత్తుఉరైత్తు- ప్రమాణములనుబలుమారుఁజెప్పి, మనప్పట్టదొన్ఱు - మనస్సులో ఈశ్వరుఁడనిదోఁచిన ఒకవస్తువును, ఉణర్‌న్దుణర్‌న్దు - పలుమారుధ్యానించి, ఉరైత్తుఉరైత్తు - వాని మంత్రములను బలుమారుజెప్పి, ఇరైఞ్చుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఎల్లప్పుడు జ్ఞానముగలవాఁడై తనజ్ఞానముచేతనంతట వ్యాపించువాఁడై, అచేతనముల కంటె విలక్షణుఁడైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపమును శ్రవణమనననిదిధ్యాసనములచేఁ దెలిసికొనినను ఆశ్రితార్థమై దేవమనుష్యాది రూపములనెత్తిన సర్వేశ్వరుని తెలిసికొనుటకు శక్యంబుగాదు. వానిని తెలిసికొనేయుపాయంబేమనఁగా, హరిహరబ్రహ్మలయొక్క స్వరూప స్వభావంబులనున్ను వానిని బ్రతిపాదించెడి శాస్త్రములనున్ను బలుమారాలోచించినయెడల శ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడనిదోఁచఁబడును. అట్టి శ్రియఃపతిని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించుఁడని. ౬

ఒన్ఱైన ప్పలవైన వటివరుమ్ వడివినుళ్ నిన్ఱ*
నన్ఱొళిల్ నారణన్ నాన్‌ముగనరనైన్ఱు మివరై *
ఒన్ఱ నుమ్మినత్తువై త్తుళ్ళి నుమ్మిరుపశై యఱుత్తు*
నన్ఱైన నలమ్‌శెయ్‌వ దవనిడై నమ్ముడై నాళే. ౭

అ॥ ఒన్ఱైన - ఒకడనియు, పలవైన - అనేకులనియు, అటివరుమ్ - తెలిసికొనుట కళక్యమయిన, వడివినుళ్ - శరీరములయందు, నిన్ఱ - నివసించియున్న, నన్ఱ - శ్రేష్ఠమయిన, ఎళిల్ - కాన్తిగల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, నాన్ముగన్-బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్-అనెడి, ఇవరై-వీరలను, ఒన్ఱ - పక్షపాతములేక, నుమ్మినత్తుమీమానస్సులయందు, ఉళ్ళి-ఆలోచించి, నుమ్మిరుపశై - మీకు బ్రహ్మరుద్రులయిన యిరువరులయందుఁగలిగిన ఈశ్వరత్వ బుద్ధిని, అఱుత్తు - ఛేధించి, ఆవనిడై - ఆశ్రీమన్నారాయణునియందు, నమ్ముడై - మనయొక్క, నాళ్ - ఆయుస్సుయందు, నన్ఱైన - చక్కఁగా, నలమ్ - స్నేహము, శెయ్‌వదు - చేయఁదగినది.

తా॥ బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు ముగ్గురుకిని యంతరాత్మయొక్కఁడా? లేక ముగ్గురాయని యాలోచించి నిర్ణయించుట సాధారణముగానశక్యంబుగాన, సేవించిన మాత్రములోనే పరత్వమును దెలుపుఁడు జేసెడి గొప్పతేజస్సుగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్కయు, బ్రహ్మరుద్రుల యొక్కయు స్వరూపస్వభావములను శ్రవణమనననిధ్యాసనములచే నిష్పక్షపాతియై చక్కఁగా నాలోచించినచో శ్రియఃపతికే పరత్వముఁదోచును, పిదప బ్రహ్మరుద్రులయందు పరత్వబుద్ధిని విడిచి మన యావజ్జీవమున్ను ఇతర ప్రయోజనముల నపేక్షించక యాశ్రీమన్నారాయణునికే కైంకర్యముఁ జేయవలయునని. ౭

నాళునిన్ఱిడు నమపశై మై యఞ్ఞొడువినై యుడనే
మాళుమ్*ఓర్ కుఱై విల్లై మననగ మలమఱక్ కుఱువి*

నాళునమ్ తిరువుడై యడిగళ్ దమ్ నలఙ్గుల్వణఙ్గి*
మాళుమోరిడత్తిలుమ్ వణఙ్గుడు మాళ్వదు వలమే. ౮

ఆ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - దోషములు, అఱ - పోవునటుల, కళువి - కడిగి, నాళుమ్-ప్రతిదినమందున్ను, తిరువుడై - శ్రీమంతుడైన, నమ్ముడిగళ్ - మనస్వామియొక్క, నలమ్ - భోగ్యమైన, కళల్-తిరువడికళ్లను, వణఙ్గి - ఆశ్రయించినయొడల, నాళుమ్-ప్రతిదినమందున్ను, నిన్ఱు-విడువకుండనిలిచి, అడుమ్ - భాధించుచున్న, నమ-మనయొక్క, పఱి మై - అనాదియైన, అమ్‌కొడువినై - అత్యంతక్రూరపాపములు, ఉడనే-ఆశ్రయించినప్పుడే, మాళుమ్ - నశించును, ఓర్‌కుఱైవిల్లై-ఒక్కతక్కువయున్నుగలుగదు. మాళుమోరిడత్తిలుమ్ - శరీరావసానకాలమందును, వణఙ్గుడు-నమ్రతతో, మాళ్వదు - శరీరమునువిడుచుట, నలమ్ - శ్రేష్ఠము.

తా॥ ఇతర దేవతలయందుఁ బరతత్వశంకనువదలి లక్ష్మీభర్తయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయొడల, వారా శ్రయించినకాలమందే చిరకాలమునుండి జేసియున్న భగవత్కైంకర్య విరోధులైన మనపాపములన్ని నశించును. అటుపైన నేకొరతయులేక మన యిష్టానుసారముగా భగవంతుని యనుభవింపవచ్చును. జీవితకాలమందా శ్రియఃపతిని యాశ్రయించకఁబోయినను, మరణకాలమందైనను సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించినయెడల యిదియేసకలము నిచ్చునని. ౮

వలత్తనఙ్ తిరిపురమెరి త్తవ నిడమ్బొఱి త్తున్ది
త్తలత్తు*ఎఱిదిశై ముగన్బడై త్త నల్లులగమున్తానుమ్
పులవ్వడ*ప్పిన్ను న్తన్నులగ త్తి లగత్తనన్ తానే
శ్శొలప్పుగిల్*ఇవైపిన్నుమ్ వయిఱ్ఱుళ వివైయవఙ్ తుయక్కే. ౯

ఆ॥ ఎఱి - వృద్ధిఁబొందుచున్న, తిశైముగఙ్ - బ్రహ్మ, పడైత్త - సృష్టిఁచిన. నల్ - విలక్షణమైన, ఉలగముమ్ - లోకమున్ను, తానుమ్ - ఆబ్రహ్మయున్ను, తున్ది త్తలత్తు - శ్రీనాభియందు, ఇడమ్‌పెఱ-(విశాలముగా) ఉన్నాడు. తిరిపురమ్-త్రిపురములను, ఎరి త్తవఙ్ - దహించిన రుద్రుఁడు, వలత్తనఙ్ - (ఈశ్రియఃపతియొక్క) దక్షిణభాగమందున్నాఁడు. పిన్నుమ్ - మఱియును - పులప్పడ, భక్తులకునేవసాయించుటకు, తానే - స్వయముగా, తన్నులగ త్తిల్ - తనదైన యీలోకమందు. అగత్తనఙ్ - అవతరించియున్నాఁడు. శొలప్పుగిల్ - వీనిని చెప్పుట కారంభించినయెడల, ఇవై - ఈగుణములు, పిన్నుమ్ - మఱిన్ని, వయిఱ్ఱుళ-లోలోపునసే యుండును. ఇవై - ఇవి, అవఙ్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తుయక్కు-మోహనవ్యాపారము.

తా॥బ్రహ్మయొక్కయు, వీనిచే సృజింపఁబడిన లోకములయొక్కయు, రుద్రునియొక్కయు స్వరూపస్థిత్యాదుల కాధారభూతుండై, మఱియును భక్తులయందలి కృపచే వీరికి సేవసాయించెడి నిమిత్తమై యీలోకములయందవతారముల నెత్తినవాఁడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములు లెక్కింపనలవిగానివిగాన ఎంత చెప్పినను తరగవు. ఇట్టి కల్యాణగుణముల భక్తులెరుంగఁ గుండుటకుఁగారణము, ఈ సర్వేశ్వరుని మాయయేయని. ౯

తుయక్క-ఱుమదియిల్ నన్‌జ్ఞానత్తు శమరర్‌కై త్తుయక్కుమ్*
మయక్కుడై మాయైగళ్ వానిలుమ్‌పెరియనవల్లన్*
పుయఱ్కరు నిఱత్తన పెరునిలప్పుడన్ద నల్లడిప్పోదు*
అయర్‌ప్పిలన్ అలర్‌ఱువన్ తళువువన్ వణఙ్గువనమర్‌న్దే. ౧౦

అ॥ తుయక్కు - సంశయము, అఱ - లేని. మదియిల్-మనస్సునందుఁబుట్టిన, నల్-శ్రేష్ఠమైన, ఞానత్తుళ్-జ్ఞానముగల, అమరరై-దేవతలను, తుయక్కుమ్-కలతఁజెందినవారినిగాఁజేసెడి, మయక్కుడై-భ్రమింపఁజేయుశక్తిగల, మాయైగళ్-మాయలను, వానిలుమ్-ఆకసముకంటె, పెరియనవల్లన్ - పెద్దవిగాఁజేయువాఁడును, పుయల్-నల్లనిమేఘమువంటి, కరునిఱత్తన - నల్లనితిరుమేనుగలవాఁడునైన, శ్రియఃపతియొక్క, పెరు-విశాలమై, నలమ్-భూమిని, కడన్ద-కొలిచిన, నల్-విలక్షణమైన, అడిప్పోదు - పాదపద్మములను, అమర్‌న్దు-ఆమరియుండి, అయర్‌ప్పిలన్ - మరుపులేనివాఁడనై, అలర్‌ఱువన్ - పలికెదను, తళువువన్ - కొగలించుకొనెదను, వణఙ్గువన్ - నమస్కరించెదను.

తా॥ మనస్సునందెట్టి సంశయాదులును లేక దివ్యజ్ఞానవంతులైన బ్రహ్మాదిదేవతలనుగూడ మోహింపఁజేసెడి మాయగలవాఁడును, నీలమేఘకాంతిగలవాఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క సమస్తలోకములనున్ను కొలిచినట్టి పద్మమునుబోలిన శ్రీపాదముల ననన్యప్రయోజనుఁడనై మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించెదనని. ౧౦

అమరర్‌గళ్ తొళుదెళ వలైకడల్ కడైన్దవనైన్*
అమర్‌పొళిల్ వళఙ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కుఱైవిల్‌గళ్*
అమర్‌శువై యాయిర త్తవఱ్ఱినుళివై పత్తుమ్ వల్లార్*
అమరరోడు యర్‌విల్‌చ్చెన్ఱవర్ తమ్‌విఱవి యఱ్ఱిదే. ౧౧

తా॥ అమరర్‌గళ్ - దేవతలు, తొళుదెళ - ఆశ్రయించి శ్రేమపడునట్లు, అలైకడల్-అలలుగొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్దవన్-చిలికిన సర్వేశ్వరుని యుద్దేశించిఁజేప్పిన, అమర్-ఒప్పుచున్న, పొళిల్-తోటలసమృద్ధిగల, కురుగూర్-తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క, కుఱైవిల్‌గళ్ - వాచికకైంకర్యమైన, శువై - శబ్దార్థ రసములు, అమర్ - అమరియున్న, ఆయిర త్తవఱ్ఱినుళ్, వెయ్యిపాశురములుగల నీప్రబన్ధమందు, ఇవై పత్తుమ్, ఈపదిపాశురములనున్ను, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, అమరరోడు - నిత్యసూరులతోటి, ఉయర్‌విల్-ఉన్నతమైన మోక్షమందు, శెన్ఱు - వెళ్ళి, తమ్‌పిఱవి-తమసంసారరూపమైన - ఆమ్‌శై - క్రూరబంధమును, అఱువర్ - తెంపుకొనుదురు.

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలయొక్క శ్రేమార్థమై పాలసముద్రమును చిలికినట్టి శ్రియఃపతినిగూర్చి సమస్తవిభవములుగల కురుకాపురవానులైన నమ్మళ్వార్లుసాయించిన మధురమైన తిరువాయ్‌మొళియందలి నీపదిపాశురముల ననుసంధించునారు నిత్యసూరులతోఁగూడ మోక్షమునొంది క్రూరమైన సంసారబంధమును వదలుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక.—మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియే పరాత్పరుఁడని సాయించిరి రెండవ తిరువాయ్‌మొళిలో, ఆశ్రీయఃపతియందే భక్తిఁజేయవలయునని సాయించిరి, మూడవ తిరువాయ్‌మొళిలో, అట్టిపరాత్పరుఁడు భక్తులకు మిక్కిలి సులభుండని సాయించిరి. ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆశ్రీయఃపతి నెడఁబాసియుండలేఁ విరహావస్థనొంది తనకొక రాట్టివల్ల దలంచి తనకంటికగుపడినపక్షులను, ఇవి నామాటల నెఱుఁగవని యాలోచించక, నాకోరికను శ్రీయఃపతివద్ద విన్నపింపుమని పంపించుచున్నారు.

అఞ్ఞాయ్ మడనారాయ్ యళియత్తాయ్*నీయుమ్‌నిన్
అఞ్ఞాయ్ శేవలుమాయ్ యావా వెన్నైనక్కరుళి*
వెఞ్ఞాప్పుళ్ళుయర్ త్తార్క్కు నిన్దుతూదాయ్ చ్చెన్ఱక్కాల్*
వఞ్చిత్తాయి లవనై క్కిల్ వైప్పుణ్డా లెన్ శెయ్యుమో. ౧

అ॥ అళియత్తాయ్ - కనికరించుస్వభావముగల, అమ్మిత్తాయ - అందమైన యెక్కలుగల. మడనారాయ్ - విధేయమైన ఓసారసపక్షీ ! నీయుమ్ - నీవును, నిన్ - నీయొక్క, అమ్మిత్తాయ - అందమయిన యెక్కలుగలఁ, శేవలుమాయ్ - మొగపక్షీయును, ఆవావెన్ను-అయ్యో యాయని, ఎనక్కు - మావిషయమై, అరుళి - కృపఁజేసి, వెమ్మిత్తాయ - క్రూరమైన యెక్కలుగల, పుళ్ - గరుడపక్షీని, ఉయర్ త్తార్క్కు - ధ్వజముగానెత్తిన శ్రీయఃపతివద్ద, ఎన్ - నాయొక్క, విడుతూదాయ్-విడిచెడిదూతవై, శెన్ఱక్కాల్ - పోయినయెడల, వఞ్చిత్తాయిల్-మాటలాడక పోవుటయనెడి క్రూరమైనచెఱియందు, అవన్ - ఆ సర్వేశ్వరుండు, వైక్కిల్-ఉంచినయెడల, వైప్పుణ్డాల్ - ఉంచబడియున్నచో, ఎన్ శెయ్యుమ్ - ఏమిభాదనుజేసును.

తా॥ తలంచినప్పుఁడెల్ల తలంచినచోటునకుఁబోవుటకు సాధనమైన యెక్కలుగల విధేయమయిన ఓసారసపక్షీ ! నాదుఃఖమునుజూచి సహింపని నీవు నావిషయమై దయఁజేసి, ఆశ్రిత దుఃఖములను బోఁగొట్టెడి గరుడపక్షిని ధ్వజముగాఁగల సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాబాధను జెప్పుము. అప్పుఁడాసర్వేశ్వరుఁడు నీమాటనువినక అవమానముఁజేసినయెడల నంతయవమానమును నాకొఱకై సహింపరాదాయని. ౧

ఎన్ శెయ్యా మరైక్కణ్ పెరుమానార్క్కు క్కూదాయ్*
ఎన్ శెయ్యుమురై త్తక్కా లినక్కుయిల్ గాళ్ నీరలిరే*
మున్ శెయ్ద ముప్పువినై యాల్ తిరువడిక్కీళ్ క్కుఱ్ఱేవల్*
మున్ శెయ్య ముయలాదే నగల్వదువో విదియినమే. ౨

అ॥ ఇనక్కుయిల్ గాళ్ - సుంపుగానున్న ఓకోకిలములారా ! నీరలిరే - మీరుగదా ? ఎన్ - నాయొక్క, శెయ్య-ఎట్టివైన, తామరైక్కణ్ - తామరపుష్పమువంటి నేత్రములుగల, పెరుమానార్క్కు - స్వామికి, ఎన్‌తూదాయ్-నాదూతవై (వెళ్ళి), ఉరై త్తక్కాల్-చెప్పిన

యెడల, ఎక్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచెరుపగును, ముక్ శెయ్‌ద - మునుపుచేసిన, ముళ్ళివినైయాల్ - పూర్ణపాపములచేత, తిరువడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములయందు, కుఱ్ఱేవల్ - కైంకర్యము, శెయ్య - చేయుటకు, మున్ - మునుపు, ముయలాదే-యత్నముఁజేయక, ఇని - ఇప్పుడును, ఆగత్‌వదువో విది-దూరముగానుండుటయే యోర్పడినదా ?

తా॥ ఓకోకిలపక్షులారా ! మీరు మాయందు మిక్కిలి కనికరముఁగలవారుగదా ? తన యొక్క నేత్రసౌందర్యమును గనుపరచి నన్ను వశపరచుకొనిన సర్వేశ్వరునిపద్ద నాదూతయైవెళ్లి నామాట నిదియని జెప్పినయెడల మీకేమయినా తప్పుగుచ్చునా ? రాదు ; గనుక మీరువెళ్లి, పూర్వ జన్మపాపముచేత మీశ్రీపాదములయందుఁ గైంకర్యముఁ జేయుట కేమియుసాధనములేని నేనీకనుగూఁడ నిట్లుఁ బోవలసినదేనా యని చెప్పుండని. ౭

విదియినాల్ పెడై మణక్కుమ్ మెన్నడై య వన్నజ్గాళ్*
మదియినాల్ కుఱళ్ మాణా యులగిరన్ద కళ్వర్క్కు*
మదియి లేక్ వల్వినై యే మాళాదో వెన్ఱు*ఒరు త్తి
మదియెల్లాముళ్ కలజ్గి మయజ్గుమా లెన్నిరే. 3

ఆ॥ విదియినాల్ - భాగ్యముచేత, పెడై - ఆడపక్షితో, మణక్కుమ్ - కూడియున్న, మెన్నడైయ - మందగమనముగల, అన్నజ్గాళ్ - హంసపక్షులారా ! మదియినాల్-బుద్ధిచేత, కుఱళ్‌మాణాయ్ - పొట్టియయినబ్రహ్మచారియై, ఉలగు - లోకములను, ఇరన్ద-యాచించిన, కళ్వర్-కపటియైన సర్వేశ్వరునిఁగురించి, మదియిలేక్-బుద్ధిలేనినాయొక్క, వల్వినైయేయో-క్రూరమైనపాపమా, మాళాదెన్ఱు-నశింపదని, ఒరుత్తి - ఓకతె, మదియెల్లాముళ్-బుద్ధియంతయు, ఉళ్‌కలజ్గి - లోపలఁగలతనొంది, మయజ్గుమ్ - మోహించియుండును ; ఎన్నిరే-అనిచెప్పుండు.

తా॥ పుణ్యవిశేషములఁజేత దమ యాడపక్షితోఁ జేరియున్న హంసపక్షులారా ! మీరు సర్వేశ్వరునివద్దికివెళ్లి, మీరు వామనావతారమెత్తి లోకములను స్వాధీనపరచుకొనిన మీదివ్య చేష్టితములకు వశబడినయొకతె, ఎంతకాలమనుభవించినను నశింపని నాపాపముబోయి నేను భగవత్కైంకర్యముల నెప్పుడుఁజేసెదనని మోహముఁ జెందియున్నదని చెప్పుండని. ౩

ఎన్నిర్ తై కణ్డిరజ్గి యిదుతగా దెన్నాద*
ఎన్నిలముగిలవ్ణ్ణర్ క్కెఱ్ శొల్లి యాఱ్ శొల్లుగేనో*
నన్నిర్ తైయినియవర్ గణ్ తజ్గాదె న్ఱొరువాయ్-చ్చొల్*
నన్నిల మగన్ఱిల్ గాళ్ నల్ గుదిరో నల్ గీరో. ౮

ఆ॥ ఎన్నిర్ తై - నాస్వభావమును, కణ్డు - తెలిసికొని, ఇరజ్గి - కృపఁజేసి, ఇదుతగా దెన్నాద - (ఈమెకు) ఈయవస్థ తగదనితలవని, ఎక్ - నాయొక్క, నీలముగిల్ వణ్ణర్క్కు - కాలమేఘవర్ణముగల సర్వేశ్వరునికి, యాఱ్ నేను, ఎఱ్ శొల్లి - ఏపాశురమునుజెప్పి, శొల్లుగేనో - మాటలాడుదును, నల్ - మంచి, నీర్ తై - ప్రాణము, ఇని - ఇంకమీఁద, అవర్ గణ్ -

వారివద్ద, తఱ్ఱాదెన్ఱు - నిలవదని, ఒరువాయ్‌చ్చొల్ - ఒక్కమాటను, నల్ నీల-మంచినీలవర్ణముఁ గల, మగన్దిల్ గాళ్-క్రాఞ్చపక్షులారా ! నల్‌గుదిరో - చెప్పెదరా, నల్‌గీరో - చెప్పరా.

తా॥ తనకెడఁబాసినయెడల జీవించనని నాస్వభావము కెఱఁగి దయఁజేసి, ఈమెకిట్టి విరహావస్థ తగదనియెంచని నీలమేఘవర్ణుడైన మాస్వామికి నేనేమి చెప్పెదను ; అయినను, ఓ క్రాంచ పక్షులారా ! ఇఁగ నీపెయొక్క ప్రాణము నిలవదనియెడి యొకపలుకు నా సరేశ్వరునికిఁ జెప్పరాయని,

నల్‌గిత్తాఁ కాత్తళిక్కు మ్మొళిలేళుమ్ విన్నై యేత్తోక్ *
నల్‌గత్తానాగాదో నారణనై కణ్ణక్కాల్ *
మల్‌గునీర్ ప్పునల్‌పడప్పై యిరై తేర్ వణ్ శిఱుకురుగే*
మల్‌గునీర్‌క్కణ్ణోర్ వాళగజ్‌కొండరుళాయే. ౪

అ॥ పాళిలేళుమ్ - ఏడులోకములనున్న, తాఁక్ - తానే, నల్‌గి - ప్రీతిఁజేసి, కాత్తు - అనిష్టములనుబోఁగొట్టి, అళిక్కుమ్ - ఇష్టములిచ్చెడి, నారణనై - శ్రీయఃపతిని, కణ్ణక్కాల్ - చూచినయెడల, విన్నైయేత్తోయో - పాపియైన నన్నునైనా, తాఁక్ - తాను, నల్‌గలాగాదు-ప్రీతింజెందఁగూడదు (అని అతనికిఁ జెప్పి), మల్‌గు-ప్రవహించుచున్న, నీర్ పునల్-జలప్రదేశములయందున్న, పడప్పై - తోటలయందు, ఇరై - ఆహారమును, తేర్-వెతుకుచున్న, వణ్ - సుందరమైన, శిఱుకురుగే - ఓచిన్నపిరుకోడీ ! మల్‌గు - ప్రవహించుచున్న, నీర్ - బాష్పముగల, కణ్ణోర్-కన్నులుగలనాకు, ఓర్ వాళగమ్-ఒకమాటను, కొండు - తీసికొనివచ్చి, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా,

తా॥ ఉదకముచే నిండియున్న ప్రదేశమందలి తోటలయందు నాహారమును వెతకెడి ఓ నీరుకోడీ ! సర్వజీవులయొక్క సమస్తాపరాధములను సహించి వారి యనిష్టములనుబోగొట్టి రక్షించెడి పరమదయాపరుండైన శ్రీమన్నారాయణుని నీవు చూచినయెడల, అతనితో, పాపియైన, నాయపరాధమును క్షమించరాదాయనిచెప్పి యీమాటకు నతడిచ్చుబదులుమాటను నీవు నాతోఁ జెప్పవలయునని.

అరుళాద నీరరుళి యవరావి తువరాముఁ *
అరుళాప్పట్టుడవీ రవర్ వీది యొరునాళ్నుమ్ *
అరుళాళియమ్మానై కణ్ణక్కాలిదు శొల్లి *
అరుళాళివరివణ్డే యామురు మెఞ్‌పిత్తోమే. ౬

అ॥ అళి - గుండ్రమైన, వరివణ్డే - గీతలుగల ఓతుమ్మెదా ! అరుళాళి-దయఁగల చక్రముఁగల, అమ్మానై - స్వామిని, కణ్ణక్కాల్-చూచినయెడల, అరుళాద-(వారియందు) దయలేని, నీర్-మీరు, అరుళి-దయఁజేసి, అవర్ - ఆయాళ్వార్లయొక్క, అవి-ప్రాణము, తువరాముఁ- పోవుటకుముందే, అరుళాళి - దయాసముద్రుఁడైన, పుళ్-(మీకు వాహనమైన) గరుత్మంతుని, అవర్ వీది - ఆయాళ్వారున్న వీథియందు, ఒరునాళ్-ఒకరోజైనను, కడవీరెన్ఱు -

నడపీఁతురని, ఇదుశొల్లి - ఈమాటనుజెప్పి, ఆరుళ్ - కనికరింపుము. యామునై - మేమున్ను, ఎఁపిళైత్తోమ్ - ఏమిశిక్షఁజేసితిమి.

తా॥ ఓనుందరమైన తుమ్మెదా! నీవుచెల్లి ఆయఁగ్రహ్వార్లసెడి నాయకినిజూచుటకు మీకిష్టములేకపోయినను మీదయకుఁదక్కువరాకుండ నీనాయకియందుఁగృపఁజేసి యామె జీవితకాలమందే దయావంతుఁడైన గరుత్మంతునిమీద నెక్కి యాశ్రితసంరక్షణార్థముగా నెచ్చటికైనా వేంచేయునప్పుడు ఆగరుత్మంతుని నొకదినమైన నీయాగ్రహ్వారున్నవీథికి నడపింతురుగాక యని శ్రీయఃపతికి విన్నవించుము. ఆమాటను విననియెడల, చరమదయఁగలచక్రమును ధరించి సకలజీవులను రక్షించెడి మీవిషయమైయట్టి యపరాధము మేమేమి చేసితిమని నేనుజెప్పినటుల జెప్పుమాయని.

ఎన్బిళైక్కొప్పదుపోల పనివాడై యీర్గిన్ఱ*
ఎఁపిళైయే నినైన్దరుళి యరుళాద తిరుమాలార్క్కు*
ఎఁపిళైత్తాళ్ తిరువడియిణ తగవినుక్కు నోరువాయ్చ్చొల్*
ఎన్బిళైక్కుమిళఱ్ఱిలియే యాళ్వళర్ త్త నీయలైయే. ౭

అ॥ ఎన్బిళైక్కుమ్ - ఎముకనువొరిసెడి, ఇళఱ్ఱిలియే - ఓబాలచిలుకా! యాన్వళర్ త్తనీయలైయే - నేనుపెంచిన నీవేగదా? ఎన్బు-ఎముకలలో, ఇళై-దారమును, కొప్పదుపోల - గ్రుచ్చునటుల, పనివాడై - చల్లనిగాలి, ఈర్గిన్ఱ-బద్దలుచేయుచున్నది, (ఇంతలో) ఎన్బిళైయే-నాతప్పనే, నినైన్దరుళి-తలంచి, అరుళాద-(నాయందు) కనికరించని, తిరుమాలార్క్కు-శ్రీయఃపతికి, తిరువడియిణ-స్వామియైనమీయొక్క, తగవినుక్కు-కృపకు, ఎఁపిళైత్తాశ్నై - ఏమితప్పుఁజేసినదని, ఒరువాయ్ - ఒకమాట, శొల్ - చెప్పుమా.

తా॥ నాచేతఁబోషింపఁబడినదానవైనను ఇట్టి నావిరహదశయందు నాయెముకలు చూర్ణమగునట్లు బాధించుచున్న ఓ బాలచిలుకా! చల్లనిగాలియును నాయెముకలో దారమును గ్రుచ్చినట్లు బాధించుచున్నదిగాన నిప్పుడు నాతప్పులనే యెంచుము కనికరించని శ్రీయఃపతిని గూర్చి చరమదయాశాలివియైన నీయొక్కదయకు విషయముకానియపరాధము ఈయాగ్రహ్వార్లసెడి నాయకి యేమిచేసినదని ఈయొకమాట నడిగి తెలిసికొనుమా యని,

నీయలైయే శిఱువూవాయ్ నెడుమాలార్క్కున్తూదాయ్*
నోయెనదు నువలెన్న నువలాదే యిరున్దోర్న్దాయ్*
శాయలొడు మణిమామై తళర్న్దేన్నాన్*ఇనియునదు
వాయలగిలిన్నడిశి లైవ్వాళై నాడాయే. ౮

అ॥ శిఱువూవాయ్-పిచ్చిన్నచిలుకా! నెడుమాలార్క్కు-ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వేశ్వరునివద్ద, ఎన్తూదాయ్-నాదూతవైవెళ్లి, ఎనదు-నాయొక్క, నోయ్-విరహబాధను, నువలెన్న-చెప్పుమంటె, నువలాదే-చెప్పకుండ. ఇరున్దోర్న్దాయ్ - ఉండివుంటివి, నీయలైయే-నీవేగదా? నాన్-నేను, శాయలొడు - కాన్తితోఁగూడ, మణి-శ్లాఘ్యమైన, మామై - సౌందర్యమును,

తళర్‌వ్దేఱ్ - పోఁగొట్టుకుంటిని ఇని - ఇఁకను, ఉనదు - నీయొక్క, వాయలగిల్ - నోటిలో, ఇఱ్ - మధురమైన, అడిశిల్-ప్రసాదమును, వైప్పారై - పెట్టువారిని, నాడాయ్ - వెతుకు కొనుమా.

తా॥ ఓచిలుకా! నీచిన్నతనముచేత సర్వేశ్వరుని వద్దకుఁబోయి నాబాధను చెప్పుమంచు చెప్పక ఊరక యుంటివిగదా. ఇఁక నాశరీరము శిథిలమైనది ఇంక నాప్రాణముఁబోయినచో నీ కన్నముఁబెట్టువారిని వెతుకుకొనుమాయని. ౯

నాడాద మలర్ నాడి నాడోఱుమ్ నారణన్ఱక్*
వాడాద మలరడిక్కీళ్ వైక్కవే వగుక్కిన్ఱ*
వీడాడి వీఴ్ నీరుత్తల్ వినైయుఱ్ఱ వెఱ్ఱుశెయ్‌వదో*
ఊడాడు పనివాడా యురైత్తిరాయెనదుడలే. ౯

అ॥ ఊడు(శ్రీయఃపతికినినాకును) నడుమ, ఆడు-తిరుగుచున్న, పనివాడాయ్-ఓచిల్లనిగాలీ! నాడాద - వెతుకుటకశక్యములైన, మలర్ - పుష్పములను, నాడి-వెతకి, నాడోఱుమ్ - ప్రతి దినమును, నారణన్ఱక్ - శ్రీయఃపతియొక్క, వాడాదమలర్-వాడనిపుష్పమువంటి, ఆడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములయందు, వైక్కవే - సమర్పించుటకైయే, వగుక్కిన్ఱ - ఈయాత్మయేర్పరచఁబడినది. వీడాడి-(ఇట్లుండఁగా) వానితోవిరహమునొంది, (అనుభవించెడి) వీఴ్ నీరుత్తల్-గొప్పదైన, వినైయుఱ్ఱ దు - భాగ్యహీనత్వము, ఎఱ్ఱశెయ్‌వదో-ఏమిచేయఁబోవునో? (అని) ఉరైత్తు - (ఆసర్వేశ్వరునికి) చెప్పి, (వాడువిననియెడల) ఎనదుడల్ - నాశరీరమును, ఈరాయ్-బద్ధలఁ జేయుము.

తా॥ నాకున్న శ్రీయఃపతికిన్ని దూతవై తిరుగుచున్న ఓవాయువా! దుర్లభమైన పుష్పములను వెతకి సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్లమీఁద సమర్పించుటకైయే నేనేర్పరచఁబడితిని. ఇట్లుండఁగా, మిమ్ముల నెడఁబాసి మాదౌర్భాగ్యముచేత నిట్లుబాధపడుటయెందుకని శ్రీయఃపతికి నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి దానికిబదులు చెప్పనియెడలఁ దరువాత నన్ను జంపుదువుగాకయని. ౯

ఉడలాళి పిఱప్పువీడుయిర్ముదలా ముఱ్ఱుమాయ్*
కడలాళి నీర్‌తోఱ్ఱి యదనుళ్ళే కణ్వళరుమ్*
అడలాళి యమ్మానై కక్‌ణ్ణాక్కాలిదుశొల్లి*
విడలాళి మడనెఞ్జే వినైయోమొన్ఱామళవే. ౧౦

అ॥ ఆళి-గంభీరమైన, మడనెఞ్జే-విధేయమైన ఓమనసా! ఉడల్-శరీరములందు, ఆళి - చక్రాకారమైన, పిఱప్పు-జన్మము, వీడు - మోక్షము, ఉయిర్-ఆత్మ, ముదలాయ్ - ఇవి మొదలుగాఁగల, ముఱ్ఱుమ్-తక్కిన సమస్తవస్తువులు (ఇవియన్నిఁటిని,) ఆయ్-సృజించుఁగొరకై, ఆళినీర్-గంభీరమైననీరుగల, కడల్ - సముద్రమును, తోఱ్ఱి-సృజించి, అదనుళ్ళే - ఆసముద్రమందు, కణ్వళరుమ్-నిద్రించుచున్న, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి-చక్రముగల, అమ్మానై - స్వామిని, కణ్ణాక్కాల్ - చూచినయెడల, ఇదు - ఈబాధను, శొల్లి - చెప్పి, వినైయోమ్-పాపులైన మేము, ఒన్ఱామళవు - వానితోఁజేరువరకు, విడల్ - విడువకుండుము.

తా॥ నాకుస్వాధీనమైన ఓమనసా ! సకలజగత్తులను సృజించుటకై ముందుగా మహాసముద్రమునుసృజించి, అందుఁ జక్రాది చిహ్నాచ్ఛాయుధయుతుండై భవ్యళించియున్న మాస్వామిని సేవించి ఇట్టి నాబాధనుజెప్పి, నేను వానితిరువడికళకుఁ జేరువరకు నీవు వానిని వదలకుమాయని. ౧౦

‡‡ అళవియన్ద వేఙ్గులగ త్తవర్ పెరుమాఁ కణ్ణనై *
వళవయల్ శూళ్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపఁ వాయ్న్దురై త్త*
అళవియ న్ద వన్దాదియాయిరత్తుళిప్ప త్తిఁ*
వళవుఱై యూల్ పెఱలాగుమ్ వానోఙ్గు పెరువళమే. ౧౧

ఆ॥ అళవియన్ద - అవధిలేని మహిమగలవాఁడై, ఏఙ్గులగ త్తవర్ పెరుమాఁ - సర్వలోకేశ్వరుఁడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితసులభుఁడైనకృష్ణుని, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి, శడగోపఁ - నమ్మళ్వార్లు, వాయ్న్దు - సమీపించి, ఉరైత్త - సాయించిన, అళవియన్ద - ఎంచుటకళక్యములై లక్షణములుఁగల, అన్దాది - వెనుకపాశురమొక్క యంతపదమే ముందుపాశురమునకాదిగాఁగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తిఁ - ఈపదిపాశురములొక్క, వళవుఱైయూల్ - మధురోక్తిచే, వాఁ - పరమపదమందు, ఓఙ్గు - వృద్ధిఁబొందెడి, పెరువళమ్ - మహాసంపత్తును, పెఱలాగుమ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ అపరిచ్ఛేద్య మహిమగలవాఁడై సర్వలోకేశ్వరుండై యాశ్రితసులభుండైయున్న సర్వేశ్వరుని నత్యాదరముచే ప్రతిపాదించెడి సర్వలక్షణములతోఁ గూడుకొనియున్న మధురమైన యీ పది పాశురములననుసంధించువారు మోక్షమునొంది మహానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—వెనుక తిరువాయ్‌మొళిలో తాననుభవించిన విరహబాధనుఁజూచి సహింపక శ్రీయఃపతి తనవద్దకివేంచేయఁగా, అప్పుడు వానిమహిమయును తనగుణహీనతయున్ను జూచి, నేనాశ్రయించినయొడల వానిమహిమచెడిపోవునే ; వానిమహిమను జెడగొట్టుటకంటె నేనుజెడిపోవుటయే మేలుగదా ; ఈమాత్రమాలోచించగ వానికైఙ్కర్యము నాళఁబడితినని ఈతిరువాయ్‌మొళిలో ఆళ్వార్లు తనను నిందించుకొనుచున్నారు.

‡‡ వళవేఙ్గులగిన్ఱుదలాయ వానోరిఱై యై*అరువినై యేఁ
కళవేఙ్గ వెణ్ణెయ్ తొడువుణ్ణ కళ్వ వెన్బఁ పినైన్ఱాయమ్*
తళవేఙ్గ ముఱువల్ పినైన్ఱాక్కాయ్ వల్లానాయర్ తలైవనాయ్*
ఇళవేఱేఙ్గుమ్ తఙ్గువియ వెన్దాయెన్ఱన్ఱినైన్దు నైన్దే. ౧

అ॥ వళమ్ - సమృద్ధమైన, ఏళ్‌ులగిళ్ - సప్తలోకములకును, ముదలాయ - కారణభూతుండై, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, ఇఱైయైయై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అరువినైయేళ్ - క్రూర పాపములనేను, నినైన్ద - అనుసంధించి, నైన్ద - మనస్సుకరిగి, కళవు - దొంగతనము, ఏఴ్ - ప్రసిద్ధమగునట్లు, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, తొడువుణ్ డ - దొంగలించిన, కళ్వా - ఓదొంగా! ఎన్బ - అని చెప్పెదను. పినైయుమ్ - మఱియు, తళవు - మొల్లపుష్పము, ఏఴ్ - తోచునట్లు, (అనగా పుష్పమువంటి) ముఱువల్ - మందహాసముగల, పినైక్కాయ్, నప్పినైప్పిరాట్టిక్కొరకై, వల్ - బలిష్ఠులైన, ఆనాయర్ - గొల్లలకు, తలైవనాయ్ - నిర్వాహకుడైయుండి, ఇళమ్ - లేతయైన, ఏఴ్ ులుమ్ - వృషభములనేడింటిని, తఴువియ - కౌగలించుకొనిన, ఎమ్ తాయ్ - మాస్వామీ! ఎన్బ - అనియెదను.

తా॥ సకల జగత్కారణుండై నిత్యసూరులకు నాథుండైన సర్వేశ్వరుని నతిహీనుండనైన నేను, అందరికి తెలిసినటుల నీవుజేసిన నవనీతచౌర్యమునుయును, సుందరమందహాసముగల నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికాళబడి గొల్లలకు నాయకుడనైయవతరించి బలిసియున్న వృషభముల నేడింటిని గౌగలించుకొని చంపిన దివ్యచేష్టితయును ననుసంధించి పరవశుండనై చెప్పెదనని ౧

నినైన్ద్ దిన్ద్రుగి యిమ్మైయోర్ పలరుమ్మునివరుమ్*
పునైన్ద కణ్ణినీర్ శాన్దమ్ పుగైయోడ్ది వణఙ్గినాల్*
నినైన్ద వెల్లాప్పొరుళ్ కట్కుమ్ విత్తాయ్ ముదలిల్ శిదైయామే*
మనమ్ శెయ్ ఞానత్తు నెరుమై మాళుూణాదో మాయోనే. ౨

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుండవైన ఓస్వామీ! పలరుమ్ - అనేకులయన, ఇమ్మైయోర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, నినైన్ద - (మీగుణములను) అనుసంధించి, నైన్ద - (దానివల్ల) కరగుకరిగి, ఉళ్ కనైన్ద - మనస్సుశిథిలమై, ఉరుగి - కరిగి, పునైన్ద - కట్టబడిన, కణ్ణి - తిరుమాలను, నీర్ - జలమును, శాన్దమ్ - చన్దనమును, పుగైయోడు - ధూపముతో గూడ, ఏన్ది - ధరించి, వణఙ్గినాల్ నమస్కరించినను, నినైన్ద - తలంపబడిన, ఎల్లాప్పొరుళ్ కట్కుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ముదలిల్ - స్వస్వరూపమందు, శిదైయామే - వికారములేనటుల, విత్తాయ్ - కారణభూతుండవై, మనమ్ శెయ్ - మనస్సునందుబుట్టిడి, ఞానత్తు - సంకల్పరూపజ్ఞానముగల, ఉన్ - నీయొక్క, పెరుమై - పరమత్వము, మాళుూణాదో - మాశిపోదా?

తా॥ జాతిగుణాదులచేత నుత్కృష్టులైన బ్రహ్మాదిదేవతలును సనకాదిఋషులు నత్యంత భక్తియుక్తులై మంచిపుష్పాదులతో నిన్నారాధించినను, తనస్వరూపమందు వికారములేకనే తనసంకల్పముచేత నీజగత్తుకు సృష్టిస్థితిసంహారములను జేయుచున్న పరిశుద్ధుండవైన నీమహత్వము మాశిపోదా? అట్లుండగా నతినీచుడనైన నేను దాస్యముజేసినయెడల మాశిపోవుననిజెప్పవలెనాయని. ౩

మాయోనిగళాయ్ నడైక్ కుమ్ వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్*
నీయోనిగళై ప్పడైయెన్దు నిన్రై నాన్మగనై ప్పడైత్తవనే*

శేయాయెల్లావటివుక్కుమ్ తిశైగళెల్లామ్ తిరువడియాల్
తాయోన్ *ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ తాయోన్ తానోరురువనే. 3

అ॥ మాయోనిగళాయ్ - గొప్పజన్మములగలవారై, నడైక్రమ్ప - సృష్ట్యాదివ్యాపారముల నభ్యసించిన, పలరుమ్ - అనేకవిధములుగానున్న, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, (అయిన) యోనిగళై - జంతువులను, నీపడైయెన్ఱు - నీవుసృజించుమాయని, నినై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్ముగనై - బ్రహ్మను, పడైత్తవన్ - సృష్టించినవాడును, ఎల్లావటివుక్కుమ్ - అన్నిజ్ఞానములకును, శేయోన్ - దూరమైయుండువాడును, తిశైగళెల్లామ్ - దిక్కులన్నిటిని, తిరువడియాల్ - శ్రీపాదములచేత, తాయోన్ - కొలిచినవాడును, ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ - అనేకవిధములయిన సమస్తాత్మలకును, తాయోన్ - తల్లివంటివాడునునైన, తాన్ - తాను, ఓరురువన్ - అద్వితీయమైన స్వభావముగలవాడు.

తా॥ దేవాది సమస్తభూతములకును కారణభూతుండైన బ్రహ్మకును కారణభూతుండై వాఙ్మనసులకును గోచరముగాని మహిమగలవాడై ఎచ్చుతగ్గుజూడకుండనందరిని స్నేహముతో రక్షించువాడైన యాసర్వేశ్వరుని సౌశీల్యగుణము లపారములై యున్నవని. 3

తానోరురువే తనినిత్తాయ్ త్తన్నిల్ మూవర్ ముదలాయ*
వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్ మన్ఱుమ్ మన్ఱుమ్ మున్ఱుమాయ్*
తానోర్ పెరునీర్ తన్నుళ్ తోన్ఱి యదనుళ్ కణ్వళరుమ్*
వానోర్ పెరుమాన్ మామాయన్ వైగున్దనెమ్బెరుమానే. ౪

అ॥ తాన్ - (జగత్తుకు) ఉపాదానకారణము తానేయయినవాడును, ఓర్ - సహకార్యంతరములేక ఒక్కడైనవాడును, తని - నిమిత్తాన్తరములేక పంటరియైనవాడును, (ఇట్టి) ఉరు - అందమయిన, వినైత్తాయ్ - కారణమైనవాడై, తన్నిల్ - తనతోడగూడ, మూవర్ - బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను, ముదలాయ - మొదలుగాగల, పలరుమ్ - అనేకులయిన, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, మన్ఱుమ్ - తక్కినమనుష్యులను, మన్ఱుమ్ - తక్కినపశ్వాదులను, మున్ఱుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఆయ్ - సృజించుటకై, తాన్ - తాను, తన్నుళ్ - తన స్వరూపమందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పెరునీర్ - మహాజలమును, తోన్ఱి - సృజించి, ఆదనుళ్ - ఆమహాజలమునందు, కణ్వళరుమ్ - నిద్రించువాడును, వైగున్దన్ - పరమపదవాసియు, వానోర్ పెరుమాన్ - నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుడును, మామాయన్ - గొప్పయాశ్చర్యభూతుండు నైన సర్వేశ్వరుడు, ఎమ్బెరుమాన్ - నాకుస్వామి.

తా॥ జగత్తుకు *నిమిత్తోపాదాన సహకారికారణభూతుండై బ్రహ్మాదిస్థావరాంతమయిన యీలీలావిభూతియును భోగోపకరణమయిన నిత్యవిభూతియునుగల మాస్వామియొక్క సౌశీల్యగుణములకు దగినట్లు నేనన్నివిధములయిన కైంకర్యములను జేసెదనని. ౪

---

* ఒకవస్తువుకు కారణములు మూడు. ఆకారణములకు ఉపాదానము, నిమిత్తము, సహకారి, అనిపేళ్లు. ఘటమునకు, ఉపాదానము మృత్తు; నిమిత్తము కుంభకారుడు; సహకారి దణ్డాదులు. అదేవిధముగా యీజగత్తుకు, మూలప్రకృతిని శరీరముగాగల పరమాత్మ ఉపాదానము, జ్ఞానశక్తి విశిష్టుడైన పరమాత్మ నిమిత్తము, కాలశరీరియైన పరమాత్మ సహకారియని.

మానేయ్‌నోక్కి మడవాళై మార్‌బిల్ కొండాయ్ మాదనా*
కూనేశిదైయ వుడైవిల్ నిఱ త్తిల్ తెఱిత్తాయ్ గోవిందా*
వానార్‌శోది మణివణ్ణా మదుశూదా నీయరుళాయ్*ఉన్
తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాదమ్ శేరుమాఱు వినై యేనే. ౪

అ॥ మానేయ్ - లేడితోఁబోలిన, నోక్కి - చూపుగల, మడవాళై - యువతియైనపిరాట్టిని, మార్‌బిల్ - వక్షస్థలమునందు కొండాయ్ - ఉంచుకొనిన, మాదవా - ఓశ్రీయఃపతీ! కూనే - గూను, శిదైయ - పోవునట్లు, వుడైవిల్ - ఉండదైన ధనస్సునొక్క, నిఱ త్తిల్ - విధముగా, తెఱిత్తాయ్ - పాడుఁగుగాఁజేసిన, గోవిందా - ఓ గోపాలుడా! వాన్, ఆకసమునందు, ఆర్ - నిండియున్న, శోది - తేజస్సుగల, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! మదుశూదా - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన ఓకృష్ణుఁడా! నినై యేన్ - పాపియు నగునేను, ఉన్ - నీయొక్క, తేనే - తేనెవలెభోగ్యమై, మలరుమ్ - వికసించియున్న, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, శేరుమాఱు - పొందునటుల, నీ - నీవు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ పిరాట్టి నిత్యనివాసముఁజేయుమన్న వక్షస్థలముగల శ్రీయఃపతివై, ఆశ్రిత సంరక్షణార్థమై మనుష్యావతారమెత్తి ఆశ్రితదోషములను జూడక వారిని కటాక్షించి పిమ్మట వారిదోషములను వారివిరోధులయందుఁ బోఁగొట్టెడి స్వభావముగలవాఁడవై, అంతట వ్యాపించెడి నిర్మలమై రమణీయమైన దివ్యరూపముగలవాఁడవైన ఓగోపాలా! నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరునటుల నన్ననుగ్రహింపుమని. ౪

వినై యేన్వినై తీర్ మరున్దానాయ్ విణ్ణోర్ తలై వా కేశవా*
మనై శేరాయర్ కులముదలే మామాయనే మాదవా*
శినై యేయ్‌త్తలై యరామరఞ్ఞ శేఱ్ఱుమెయ్‌దాయ్ శిరీదరా*
ఇనై యాయినై య పెయరినా యెన్ను నై వనడియేనే. ౫

అ॥ వినై యేన్ - పాపియైన నాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోఁగొట్టెడి, మరున్దానాయ్ - ఔషధమువంటివాఁడా! మనై - ఇండ్లయందు, శేర్ - చేరి, ఆయర్ - గొల్లలకు, కులముదలే - కూటస్థుఁడా! మామాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యమైన వ్యాపారముగలవాఁడా! మాదవా - ఓశ్రీయఃపతీ! శినై - కొమ్మలతో, ఏయ్ - చేరియున్న, తలైయ - ఆకులుగల, మరామరఞ్ఞ - సాలవృక్షమును, ఏయ్‌దాయ్ - కొట్టినవాఁడా! శిరీదరా - పీరశ్రీగలవాఁడా! ఇనైయాయ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడా! ఇనైయ పెయరినాయ్ - ఇటువంటి తిరునామములుగలవాఁడా! ఎన్ను - అని యనుసంధించి, అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, నైవన్ - శిథిలాన్తఃకరణుఁడనైయుచున్నాను.

తా॥ నీసంశ్లేషమునకు విరోధులయిన మాపాపములను బోఁగొట్టిన సౌశీల్యవంతుఁడా! ఉభయవిభూతినాయకుఁడా! ఆశితులున్నచోటికి వచ్చి యవతరించి వారియందతివాత్సల్యముతో వారు

జెప్పెడికార్యములను నెరవేర్చెడి ఓశ్రియఃపతీ ! ఇట్టి నీస్వభావములనును తిరునామములను ననుసంధించి నామనస్సు గరుగుచున్నదని. ౬

అడియేఁ శితియఱ్ఱాన త్తన్ నఱివిదలార్క్కు మరియాన్ *
కడిశేర్ తణ్ణన్దుళాయ్ క్కణ్ణిపునైన్దాన్ నైన్ కణ్ణనై *
శేడియార్కైక్ కడియారై శ్చేర్దల్ తీర్క్కుమ్ తిరుమాలై *
అడియేఁ కాణ్బానలఱ్ఱు నిదనిల్ మిక్కోరయర్వ్వుణ్డే. ౭

ఆ॥ శితియఱ్ఱాన త్తన్ - అల్పజ్ఞానముగల, అడియేన్ - దానుఁడనైన నేను, అఱివిదలార్క్కుమ్ - మిక్కిలిజ్ఞానవంతులకును, అరియాన్ - తెలిసికొనుటకశక్యుఁడును, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్‌క్కణ్ణి - తిరుత్తులాయి మాలచే, పునైన్దాన్ తనైన్ - అలంకరింపఁబడినవాఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, శేడి - కర్మములసెడి చెట్లచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఆక్కైక్ - శరీరసంబంధమును, అడియారై - దానులను, శేర్‌దల్ - చేరుటను, తీర్క్కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, తిరుమాలై - శ్రియఃపతియునైన సర్వేశ్వరుని, అడియేన్ - దానుఁడనైన నేను, కాణ్బాన్ - చూడవలయునని, అలఱ్ఱుపన్ - పలికెదను, ఇదనిల్ - ఇంతకంటె, మిక్కు - మేలైన, ఓరయర్వు - ఒకయజ్ఞానము, ఉణ్డే - కలదా?

తా॥ జ్ఞానహీనుఁడనై యతిక్షుద్రుఁడనైన నేను, బ్రహ్మాదులవాఙ్మనస్సులకగోచరుండై పరత్వమును దెలిపెడి పరిమళించుచున్న చల్లని తిరుత్తులాయ్‌మాలగలవాఁడై, భక్తులసంసారబంధమును విడిపించెడిస్వభావముగలవాఁడై, ఇట్టి సర్వోత్కృష్టుండైన శ్రియఃపతిని నేను సేవింపవలయునని యాశించుటకంటె బుద్ధిలోపంబెయ్యెదిగలదు. ౭

ఉణ్ణాయులగేళ్ మున్న మే యుమిళ్న్దు మాయైయూట్టుక్కు *
ఉణ్ణాయ్ వెణ్ణెయ్ శిఱుమనిశరువలై యాక్కైక్ కిలై యెయ్దిమ్ *
మణ్ణాఁ శోర్న్దదుణ్డేలుమ్ మునిశర్క్కాగుమ్ పిర్ *శితిదుమ్
అణ్ణావణ్ణమ్ మణ్‌క్రైయ నెయ్యాణ్మరున్దో మాయోనే. ౮

ఆ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! మున్న మే - మునుపు, ఉలగేళ్ - లోకముల నేడింటిని, ఉణ్ణాయ్ - ఆరగించితివి. ఉమిళ్న్దు - (ఆలోకములను) బయలుపఱచి, శిఱుమనిశర్ - క్షుద్రమనుష్యులయొక్క, ఉవలై - హేయమైన, ఆక్కైక్ - శరీరములయొక్క, నిలై - స్థితిని, ఎయ్‌ది - పొంది, మాయైయూట్ - కపటముచేత, పుక్కు - ప్రవేశించి, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణాయ్ - ఆరగించితివి. మనిశర్క్కు - మనుష్యులకు, ఆగుమ్ - అయ్యెడి, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, పిర్ శితిదుమ్ - కొంచెముగూడ, అణ్ణావణ్ణమ్ - చేగనట్లు, ఊణ్ - ఆరగించినది, మణ్ తాన్ - మన్ను, శోర్న్దదుణ్డేలుమ్ - మిగిలియున్నను, మణ్ - ఆమన్ను, క్రైయ - కరుగుటకు, మరున్దో - మందా?

తా॥ అతిక్షుద్రమైన మనుష్యావతారమెత్తి గోకులమంను వేంచేసి అచటనున్న వెన్నను కొంచెమైనను మిగలకుండ నారగించితివిగదా; అది, ముందు లోకమునారగించి బయిలుపఱచు

వప్పుడు కడుపులో కొంచెము మన్నున్నను, దానిని బొగొట్టుటకై ఔషధంబని యూరగించితివా యేమని. ౬

మాయోమ్ తీయవలవలై ప్పెరుమా వఞ్ఞప్పేయ్ వీయ*
తూయకుఴవియాయ్ విడప్పాలముదావముదు శెయ్‌దిట్ట
మాయక్ *వానోర్ తనిత్తలైవక్ మలరాళ్ మైన్ద నెవ్వుయిర్‌క్కుమ్
తాయోన్ *తమ్మాన్నెన్న మ్మా నమ్మామూ ర్తియై చ్చార్ న్దే. ౯.

అ॥ తీయ- చెడ్డయభిప్రాయముగలదియు, అలవలై - కూతవేయుచున్నదియు, పెరు-మితి లేని, మా-గొప్పదైన, వఞ్ఞమ్-కపటముగలదియునైన, పేయ్-పూతన, వీయ-చచ్చునట్లు, తూయ-దోషములేని, కుఴవియాయ్-బిడ్డయై, విడప్పాల్ - విషముగలిసినపాలను, అముదాయ్ - అమృతమువలె, అముదుశెయ్‌దిట్ట - ఆరగించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యస్వభావముగలవాడై, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, తనిత్తలైవన్ - అద్వితీయ నిర్వాహకుడై, మలరాళ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టికి, మైన్దన్ - నాయకుడై, ఎవ్వుయిర్‌క్కుమ్ - సమస్తజీవులకును, తాయోన్-తల్లివంటి వాడై, తమ్మాన్-తనకుతానేస్వామియై,ఎన్నమ్మాన్-మాకుస్వామియై, అమ్మామూర్తియై-దానికిం దగిన దివ్యశరీరముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, శార్న్దు-చేరి, మాయోమ్-చెడము.

తా॥ తన కపటముచే యశోదావేషమెత్తి వచ్చి తనస్తన్యమునిచ్చి నితని చంపఁదలఁచిన పూతనయొక్క స్తన్యమునుద్రాగి దానిని జంపినవాఁడై, సకలలోకేశ్వరుఁడైన మాస్వామి నాశ్రయించినయెడల ఇఁక మనమెట్టిలోపమును బొందమని. ౯

శార్న్ద విరువల్వినై గళుమ్ శెదిర్త్తు మాయప్పఱ్ఱై అఱుత్తు*
తీర్న్దు తన్నాల్ మనమ్వైక్క త్తిరుత్తి వీడుతిరుత్తువాన్*
ఆర్న్ద ఞానచ్చుడరాగి యగలుజ్గ్-ఱ్ఱే లళవిఱన్దు*
నేర్న్ద వురువాయురువాగు మివఱ్ఱి నియిరామ్ నెడుమాలే.

అ॥ ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, ఞానచ్చుడరాగి - స్వయంప్రకాశమైన జ్ఞానస్వరూపుఁడై, అగలుమ్ - చుట్టుపక్కలును, కీ : - క్రిందను, మేల్ - పైనను, (ఉన్న)అళవిఱన్దు - సంఖ్యలేని, నేర్న్ద - అతిసూక్ష్మమైన, ఉరువాయురువాగుమ్ - చిదచిత్తులైన, ఇవఱ్ఱిక్ - వీనికి, ఉయిరామ్ - అన్తరాత్ముఁడైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శార్న్ద - నాతోఁజేరిన, ఇరు-పుణ్యపాపముల నెడి రెండువిధములైన, వల్ - క్రూరములైన, వినైగళ్-కర్మములను, శిదిర్త్తు-పోగొట్టి, మాయమ్ - అజ్ఞానమును చేఁగలిగిన, పఱ్ఱు - సంసారసంబంధమును, అఱుత్తు-ఛేదించి, తీర్న్దు - కృతకృత్యుఁడై, తన్నాల్ - తనయందు, మనమ్ - మనస్సును, వైక్క - ఉంచునటుల, తిరుత్తి - బాగుజేసి, వీడు - మోక్షమును, తిరుత్తువాన్ - బాగుజేయనారంభించినాఁడు.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనముల కంతరాత్ముఁడై స్వయంప్రకాశుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు,నాపాయమును జూడకుండ తనసంశ్లేషవిరోధులైన నాపాపములన్నింటిని బోఁగొట్టి యాపాపములచే వచ్చిన సంసారమును విడిపించి తానేప్రాప్యప్రాపకుఁడనేబుద్ధిని నాకుఁగలుగఁజేసి నాతోఁజేరి మోక్షమును బాగుఁజేయుచున్నాఁడని. ౧౦

‡‡ మాలే మాయప్పెరుమానే మామాయనే యెన్నెన్నుమ్*
మాలేయేతి మాలరుళాల్ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పాలేయ్ తమిళ్ రిశైకారర్ పత్తర్ పరవు మాయిరత్తిన్*
పాలేపట్ల వివై పత్తుమ్ వల్లార్‌క్కిల్లై పరివదే.

అ॥ మాలే - సర్వాధికుఁడా! మాయప్పెరుమానే - ఆశ్చర్యగుణములుగల స్వామీ! మామాయనే - అపరిచ్ఛిన్నమైన యాశ్చర్యస్వభావముగలవాఁడా! ఎన్నెన్ను - అనియనుసంధించి, మాలేయేతి - భ్రమనునొంది, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళాల్ - కృపచే, మన్ను - స్వస్థచిత్తుఁడైజేరి, కురుగూర్-కురుకానగరియందు వసించెడి, కడగోపన్-నమ్మళ్వార్లుసాయించిన, పాలేయ్-పాలువలె భోగ్యమైన, తమిళ్ర్ - ద్రావిడభాషనెఱిఁగినవారును, ఇశైకారర్-గానమును దెలిసినవారును, పత్తర్ - భక్తులును, పరవుమ్ - కొనియాడెడి, ఆయిరత్తిన్పాలే-వెయ్యిపాశురములలో లోఁబడియున్న, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌క్కు - అభ్యసించినవారికి, పరివదు - క్లేశము, ఇల్లై - లేదు

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యసౌశీల్యాదిగుణములను, అత్యద్భుతములైన దివ్యచేష్టితములను ననుభవించి పరవశులైన నమ్మళ్వార్లుసాయించిన సకలజనానందకరమైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్విశ్లేషము నెప్పుడును బొందరని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, పరత్వసౌశీల్యసౌలభ్యాది సమస్తగుణయుతుండైన సర్వేశ్వరుఁడవాప్తసమస్తకాముడు గనుక వానినాశ్రయించుట మిక్కిలి సులభమైయుండునని యానతిచ్చుచున్నారు.

‡‡ పరివదిలీశనై ప్పాడి*విరివదు మేవలుఱువీర్*
పిరివగై యిన్ఱి నన్నీర్ తూయ్*పురివదువు మ్పుగై పూవే. ౧

అ॥ పరివదిల్ - క్లేశములేని, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, పాడి - మంగళాశాసనముజేసి, విరివదు - స్వరూపవికాసమును, మేవల్ - పొందుటయందు, ఉఱువీర్ - ఆపేక్షగల ఓభక్తులారా! పిరగై యిన్ఱి-(సర్వేశ్వరుని) ఎడబాయువిధములేక, నల్‌నీర్ - శుద్ధజలమును, తూయ్-సమర్పించి, పురివదువుమ్-(తరువాత)సమర్పింపవలసినదియు, పుగై-ధూపమును, పూవే-పుష్పమును.

తా॥ ఓభక్తులారా! దుఃఖము మెదలగు నేవిధదోషములేని సర్వేశ్వరునికి, మంగళాశాసనముజేయుచు మోక్షసమృద్ధినొందుట కపేక్షగలవారై, అట్టిసర్వేశ్వరునికయోగ్యులైన మనమెట్టికైం

కర్యముజేసెదమనే బుద్ధిని వదలి మీచేతికిదొరికిన ఎదోయొక పుష్పము ధూపము, కేవలజలము, వీనిని ప్రేమతోసమర్పించుడి. దానినిగూడ యాసర్వేశ్వరుడు తనసౌశీల్యముచే వంగీకరించునని. ౧

మదువార్ తణ్దుళాయాళ్* ముదువేదముదల్వనుక్కు*
ఎదువేదెన్బణియెన్నాదు* అదువేయాశ్చెయ్యుమీడే. ౨

ఆ॥ మదువార్ - తేనెతోపూర్ణమైన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయాళ్ - తిరుత్తుళాయిమాలగలవాడును, ముదు - అనాదియైన, వేదమ్ - వేదములయందు, ముదల్వనుక్కు - ముఖ్యప్రతిపాద్యుండునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎదు - తగినకైంకర్యమేది; ఎన్‌బణి - నేను జేయుటకుయోగ్యమైనకైంకర్యము, ఏదు-ఏది, ఎన్నాదదువే - అనిసంశయించుట నాకైంకర్యము నాశబడుటయే, ఆశ్చెయ్యుమ్-కైంకర్యముజేయుటకు, ఈడు - తగినది.

తా॥ అపౌరుషేయమైన సకలవేదములచేఁ బ్రతిపాద్యుఁడును, పరత్వమునుదెలిపెడు తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడునైన యట్టిసర్వేశ్వరునికిఁదగిన కైంకర్యముజేయుటకుగుణహీనుఁడనైన నాకుయోగ్యతలేదేయని తలఁపవలదు; కైంకర్యమందట్టి యాసక్తియే యోగ్యతను గలుగజేయునని.

ఈడుమెడుప్పమిలీశన్* మాడువిడాదెన్మననే*
పాడుమెన్నా వవన్బాడల్* ఆడుమెనబ్ప మణ్డ్రే. ౩

ఆ॥ ఈడుమ్ - (పశుపాతములచే దుష్టులను) విడుపుటయు, ఎడుప్పుమ్ - (సత్పురుషులను) గ్రహించుటయు, ఇల్ - లేని - ఈశన్ - శియఃపతియొక్క, మాడు - చక్కను, ఎన్‌మనన్ - నామినన్ను, విడాదు - విడువదు. ఎన్నా - నానాలుక, అవన్‌పాడల్ - ఆసర్వేశ్వరుని స్తోత్రములను, పాడుమ్ - పాడును, ఎన్ - నాయొక్క, ఆబ్ధమ్ - శరీరము, అణబ్ధు - పిశాచము బట్టినట్టుపరవశమై, ఆడుమ్ - నృత్యముఁజేయును,

తా॥ తనకైంకర్యము నపేక్షించువారియొక్క గుణాగుణములనుజూడక యందరికి తనకైంకర్యమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరునికి నామనోవాక్కాయము లితరవిషయముల నెఱుంగక కైంకర్యము జేయునని. ౩

అణబ్దెన వాడుమెనబ్ధమ్* వణబ్దే వబ్ధిపడుమీశన్*
పిణబ్దియమరర్ పిదబ్ధుమ్* కుణబ్దెళు కొళ్గై యినానే. ౪

అ॥ అమరర్ - నిత్యసూరులు, పిణబ్దే - వివాదపడి, పిదబ్ధుమ్ - చెప్పుచున్న, కుణమ్ కెళు - గుణములయొక్కసమృద్ధికి, కొళ్గైయినాన్ - పాత్రమైన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుని, అకుణ్దెన - పిశాచమువలె, ఆడుమ్ - నృత్యముసేయుచున్న, ఎనబ్ధమ్ - నాశరీరము, వణబ్దే - నమస్కరించి, వబ్ధిపడుమ్ - అనువర్తించును.

తా॥ నిత్యసూరులలో నొకరికొకరు తాము తామనుభవించెడి గుణములే శ్రేష్ఠములని వివాదపడుచు స్తోత్రముచేయించున్న గుణసమృద్ధిగల సర్వేశ్వరుని నాశరీరము పరవశమై యాడ్రయించునని. ౪

కొళ్‌గై కొళామై యిలాదాఁ* ఎళ్‌గలిరాగ మిలాదాఁ*
విళ్‌గై విళామై విరుమ్బి* ఉళ్‌కలన్దార్‌కుఁ రముదే. ౫

అ॥ కొళ్‌గై - స్వీకరించుటయు, కొళామై - విడచుటయు, ఇలాదాఁ - లేనివాఁడును, ఎళ్‌గల్ - ఈసేమ్యము, ఇరాగమ్ - ప్రీతియు, ఇలాదాఁ - లేనివాఁడునైన, శ్రియఃపతి (చేతనులయొక్క) విళ్‌గై - ఎడబాయుటయును, విళామై-చేరియుండుటయును, విరుమ్బి - చూచి, ఉళ్‌కలన్దార్‌కుఁ-తనలోఁబేరినవారికి, ఓరముదు-శ్రేష్ఠమైన యమృతమువలె భోగ్యమైయుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేతనులయొక్క గుణాగుణములను జూచి గుణవంతులను ప్రీతితో స్వీకరించి గుణహీనులను యుపేక్షించి విడుచుటయనెడి పక్షపాతములేక నందరికిని తన సకలవిధములైన కైంకర్యములిచ్చును. ఇట్లున్నను వారివారి కోరికప్రకారము తనవద్దికివచ్చి ధనాదిప్రయోజనముల నపేక్షించువారికి ధనాదుల నేయిచ్చును; తనకైంకర్యముల నపేక్షించువారికే మోక్షమునిచ్చునని. ౫

అముద మమరర్‌గట్కున్ద* నిమిర్‌శుడరాళి నెడుమాల్*
అముదిలుమాప్పు వినియఁ* నిమిర్‌తిరై నీళ్‌కడలానే. ౬

అ॥ అమరర్‌గట్కు - దేవతలకు, అముదమ్-అమృతమును, ఈన్ద-ఇచ్చినవాఁడై, నిమిర్ - పెరుగుచున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఆళి - చక్రముగలవాఁడై, నిమిర్ - ఎగురుచున్న, తిరై-అలలుగల, నీళ్ - విశాలమైన, కడలాఁ-సముద్రమునందు బవ్వళించినవాఁడునైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, అముదిలుమ్ - అమృతముకంటె, ఆప్పు వినియఁ - మిక్కిలిప్రియమైయుండును.

తా॥ తేజోరూపమైన సుదర్శనమును ధరించి సముద్రమునందుఁ బవ్వళించియున్న మిక్కిలి భోగ్యుఁడై యానన్దజనకుఁడైన సర్వేశ్వరుని వదలి యతిక్షుద్రమైన యమృతమును యాచించిన ఇంద్రాదులయొక్క భాగ్యహీనత నేమనియెదనని. ౬

నీళ్‌కడల్‌శూళ్ ఇలైక్‌కోఁ* తోళ్‌గళ్‌తలై తుణిశెయ్‌దాఁ*
తాళ్‌గళ్ తలై ణంబ్వణఙ్గి* నాళ్‌కడలై క్కళిమినే. ౭

అ॥ నీళ్ - పొడవైన, కడల్ - సముద్రముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, ఇలఙ్కై - లంకాపురికి, కోఁ - రాజైనరావణునియొక్క, తోళ్‌గళ్ - భుజములనున్ను, తలై - శిరస్సులనున్ను తుణిశెయ్‌దాఁ-త్రుంచిన చక్రవర్తితిరుమగనార్‌యొక్క, తాళ్‌గళ్-తిరువడికళను, తలైయిల్ వణఙ్గి - శిరస్సుచే నమస్కరించి, నాళ్‌కడలై - కాలమనెడిసముద్రమును, కళిమిఁ - గడుపుడు.

తా॥ శ్రీరామావతారమెత్తి సర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన పీరచరిత్రములనునుసంధించి వానితిరువడికళను సేవించి కాలమును గడుపుడని. ౭

కళిమిఁ తొణ్డీర్‌గళ్ కళిత్తు* తొళుమినవనై త్తొళుదాల్*
వళినిన్ఱు వల్వినై మాళ్విత్తు* అళివిన్ఱి యాక్కుమ్ తరుమే. ౮

అ॥ తొణ్డీర్‌గళ్ - ఓభాగవతులారా! కళిమిఁ - సంసారేచ్ఛనువిడువుఁడి. కళిత్తు-విడిచి, అవనై - శ్రియఃపతిని, తొళుమిఁ - ఆశ్రయించుఁడి. తొళుదాల్ - ఆశ్రయించినయెడ

డల, వఱ్ఱినిన్ఱ - మోక్షమార్గమున కడ్డముగానిలిచిన, వల్ - క్రూరమైన, వినై - పాపములను, మూళ్విత్తు - పోఁగొట్టి, అఱ్ఱవిన్ఱి - నాళములేని, ఆక్కమ్ - మోక్షసంపత్తును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ ఓభాగవతులారా! మీరు ముందు సంసారసంబంధమును విడిచి శ్రియఃపతిని యాశ్ర యించినయెడల, ఆభగవంతుడే మోక్షవిరోధులైన మీపాపములను నశింపజేసి నిత్యకైంకర్యముల నిచ్చునని. ౬

తరుమ వరుమ్బయనాయ* తిరుమగళార్ తనక్కేళ్వన్*
పెరుమైయుడైయ పిరానార్* ఇరుమైవినై కడివారే. ౭

అ॥ తరుమమ్ - ధర్మములకు, ఆరుమ్బయనాయ - శ్రేష్ఠమైన ఫలభూతమైన, తిరుమగళార్ - పిరాట్టికి, తనక్కేళ్వన్ - అద్వితీయుఁడైననాయకుఁడై, పెరుమైయుడైయ - అతిశయముగల, పిరానార్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇరుమై - పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధంబులైన, వినై - కర్మము లను, కడివార్ - పోఁగొట్టుదురు.

తా॥ శ్రియఃపతియై, సర్వోత్కృష్టుఁడైన సర్వేశ్వరుండు మనపాపములనుబోఁగొట్టి మనకు మోక్షమునిచ్చునప్పుడు శ్రీమహాలక్ష్మితోఁ జేరియుండియే యిచ్చునని. ౭

కడివార్ తీయవినై గళ్* నొడియూరు మళవైక్కణ్*
కొడియూ వడుపుళ్ళుయర్ త్తు* వడివార్ మాదవనారే. ౮

అ॥ అడు - విరోధులనునశింపఁజేసెడి, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియూ - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్త - ఎత్తిన, వడివార్ - సుందరమైన విగ్రహముగల, మాదవనార్ - శ్రియఃపతి, తీయవినై గళ్ - మనచెడ్డపాపములను, నొడి - ఒక్కక్షణము, ఆరుమళవైక్కణ్ - పూర్ణమయ్యేమాత్రము లోనే, కడివార్ - పోఁగొట్టుదురు.

తా॥ తనకాశ్రిత రక్షణము ప్రసిద్ధమగునటుల గరుడధ్వజంబెత్తిన శ్రియఃపతి భక్తులపాపము లన్నిఁటిని యొకక్షణములోనే బోఁగొట్టునని ౮

కడగోవ* తీదవమిన్రి యురైత్త*
ఏదమి లాయిర త్తిప్పత్తుం* । ఓదవల్లార్ పిఱవారే.

అ॥ కడగోవ - సమాశ్రయింపరులు, మాదవనాల్ - శ్రియఃపతియందు, తీదు - ఆశ్రితదోష ములచెంచుటయనెడిదోషమును, అవమ్ - ఆశ్రితులు నుపేక్షించుట యనెడి దోషమును, ఇన్ఱి - లేని దానిని, ఉరైత్త - సాయించిన, ఏదమిల్ - దోషములేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పిఱవార్ - సంసారము నందు జన్మించరు.

తా॥ శ్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుఁడు తన యతిశయమునును, ఆశ్రితులయొక్క దోషముల నాలోచించి, వీడు రక్షణకుఁదగినవాఁడుఁగాఁడని యుపేక్షించడని ఈమహాగుణమును ప్రతిపా దించెడి యీపదిపాశురముల సధ్యయనముజేయువారు సంసారము నొందరని. ౯

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨ - ౪ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుట అత్యంతసుఖరూపమైయుండునని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

** పిఱవిత్తుయరఱ ఞానత్తుళ్ నిన్ఱు*
తుఱవిచ్చుడర్విళక్కమ్ తన్నై ప్పెయ్వార్ *
అఱవనై యాళ్ప్పడై యన్దణనై *
మఱవియై యిన్ఱి మనత్తు వైప్పారే. ౧

అ। పిఱవిత్తుయర్ - జన్మము మొదలగుదుఃఖములు, అఱ-పోవుటకై, ఞానత్తుళ్ - ఆత్మసాక్షాత్కారమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, తుఱవి - ప్రకృతిసంబంధమునువిడిచి, శుడర్ - తేజోరూపమైన యాత్మయొక్క, విళక్కమ్ - ఆవిర్భావమును, తన్నై ప్పెయ్వార్ - పొందువారు, అఱవనై - ధార్మికుండై, ఆళ్ప్పడై - చక్రాయుధుండై, అన్దణనై - పరమపావనుండైన సర్వేశ్వరుని, మఱవియై యిన్ఱి - మరుపులేక, మనత్తువైప్పార్ - ధ్యానించుదురు.

తా॥ జన్మజరామరణాది సాంసారిక దుఃఖమునుండిదొలంగి ప్రకృతివినిర్ముక్తులై తేజోరూపమైన యాత్మానుభవమునొంది కైవల్యమునాశించి,చక్రధరుండైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించి, ఆ సౌన్దర్యానుభవమునపేక్షించక *పరమపావనుండనియే యాసర్వేశ్వరునియుపాసనజేసెడి ప్రయోజనాన్తరపరులైన కైవల్యార్థులకున్న వారుగోరిన ఫలమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరుండే పరమధార్మికుడని.

వైప్పామ్ మరున్దామడియరై *వల్వినై
త్తుప్పామ్బులనైన్దుమ్ తుఞ్జుక్కుడానవన్ *
ఎప్పాల్ యవర్క్కుమ్ నలత్తా లుయర్న్దుయర్న్దు*
అప్పాలవనెఱి ళాయన్ కొళ్గున్ఱే. ౨

అ॥ ఎప్పాల్ - సమస్తలోకములలోనున్న, యవర్క్కుమ్ - బ్రహ్మాదిసమస్తచేతనులకంటె, నలత్తాల్ - ఆనన్దముచే, ఉయర్న్దుయర్న్దు - మిక్కిలియతిశయించి, అప్పాలవన్ - వాఙ్మనస్సులకగోచరుండును, ఎఱిళాయన్ - మాకును, ఆయర్ - గోపులకును, కొళ్గున్ఱు - నిర్వాహకుండును, వల్వినై - క్రూరములైన, వినై - పాపకర్మలకుఁగారణంబులైన, తుప్పామ్ - బలిష్ఠములైన, పులనైన్దుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములచే, అడియరై - దాసులను, తుఞ్జుక్కుడాన్ - దుఃఖించునటులఁజేయనివాఁడునైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వైప్పామ్-నిధివలె పురుషార్థమగును. మరున్దామ్ - ఔషధమువలె దుఃఖమునుబోఁగొట్టును.

కైవల్యమనగా - ప్రకృతిమణ్డలమున కవధిరైన విరజానదికి పైభాగమందున్న మోక్షమందొకభాగము. అక్కడనున్నవారికి భగవదనుభవములేదు. వారు స్వయంప్రకాశమైన తనయాత్మస్వరూపమును ననుభవింతురు. ఆమోక్షమునకుఁగారణము - శ్రియఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణములను వదలి పరమపావనుఁడని యేయుపాసించుటయని.

తా॥ ఆనన్దము మొదలగు సమస్తకల్యాణగుణములచే బ్రహ్మాదులనతిశయించి, వాఙ్మన స్సులకగోచరుండైయున్న సర్వేశ్వరుడు తనభక్తులకు పఞ్చేన్ద్రియముల చేఁగలిగెడి పాపకర్మములను దొలగింపఁజేసి సకలపురుషార్థభూతుండైయుండునని.

ఆయర్ కొళ్గుందా యవరాల్ పుడై యుణ్ణుమ్*
మాయప్పిరాన్నై యెన్మాణిక్క చ్చోదియై*
తూయవముడై ప్పురుగిప్పురుగి*ఎఱ
మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తేనే. 3.

అ॥ ఆయర్ - గొల్లలకు, కొళ్గుందాయ్ - ప్రధానుండై, ఆవరాల్ - ఆగొల్లలచే, పుడై యుణ్ణుమ్ - దెబ్బలుబడెడి, మాయప్పిరాన్నై - ఆశ్చర్యభూతుండైనస్వామియై, ఎన్మాణిక్క - చోదియై, నా కిన్ద్రనీలమాణిక్యమునలె ప్రకాశించుచున్న కాన్తిగలవాఁడై, తూయవముడై - దోషములేని యమృతతుల్యుండైన శ్రీయఃపతిని, పురుగిప్పురుగి - నిరన్తరముగాననుభవించి, ఎఱ - నాయొక్క మాయమ్ - ప్రకృతిసంబన్ధముచేఁగలిగిన, పిఱవి - జన్మముచేసంపాదింపఁబడిన, మయర్వు - అజ్ఞానమును, అఱుత్తేన్ - ఛేదించితిని.

తా॥ భక్తవత్సలుఁడై గోపకులమందవతరించి వెన్నదొంగలించి, అప్పుడాగొల్లలచేఁ దెబ్బలుతినునట్టి సౌశీల్యగుణముగలవాఁడును, అత్యద్భుతసౌన్దర్యము గలవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క నిరన్తరానుభవముచే నాయజ్ఞానములన్నియు వదలిపోయినవని.

మయర్వఱ వెన్మనత్తే మన్నినాన్ఱన్నై*
ఉయర్విన్నై యేతరు మొణ్ శుడర్ క్కణ్ణినై*
అయర్విలమరర్గళ్ కాదికొళ్గుందనై*ఎన్.
ఇన్నిశైవినై యెన్శొల్లియాన్ విడువేనో. ౪.

అ॥ మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱ - సమూలముగాబోవునట్లు, ఎన్మనత్తే - నామనస్సునందు, మన్నినాన్ఱన్నై - అమరియుండువాడును, ఉయర్విన్నై - నాజ్ఞానభక్త్యాదులను, తరుమ్ - ఇచ్చువాఁడును, ఒణ్ - విలక్షణమైన, శుడర్ క్కణ్ణినై - తోజోరాశిరూపుండును, అయర్వు - మరపు, ఇల్ లేని, అమరర్గళ్ - నిత్యసూరులకు, ఆదికొళ్గుందనై - కారణభూతుండును ప్రధానుండును, ఎన్నిశైవినై - నన్నువశ్యునిగాఁజేసుకొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, యాన్ - నేను, ఎన్శొల్లి - ఏమిచెప్పి, విడువేన్ - విడిచెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానముబోవునట్లు నామనస్సునందు నిత్యవాసము జేయుచు, తన ప్రకాశమానములైన కల్యాణగుణస్వరూపాదులు నాకువిశదమగునట్లు భక్తినొసంగి, సర్వజ్ఞులైన నిత్యసూరులతోఁజేరియున్న ప్రకారముగా నాతోగూడుకొనియున్న సర్వేశ్వరునియందు నే నేమిదోషములు నాఱోపించి విడిచెదనని. ౪

విడువేనో వెన్నిళకైక్క యెన్నావియై*
నడువే వన్దుయ్యకొళ్గిన్ఱ నాదనై *
తొడువే శెయ్ దిళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుళ్ *
విడవే శెయ్దు విట్టిక్కుమ్బిరానై యే. ౫.

అ॥ ఎఱ్ఱిళకైక్క - నాకుదీపమువంటివాడును, ఎన్నావియై - నాప్రాణభూతుండును, నడువేవన్దు - మధ్యయందువచ్చి, ఉయ్యకొళ్గిన్ఱ - ఉజ్జీవింపఁజేసుకొనుచున్న, నాదనై - నాయకుండును, తొడువే - కపటవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, ఇళవాయ్చ్చియర్ - వయస్సు వాండ్రలైన గొల్లస్త్రీలయొక్క, కణ్ణినుళ్ - నేత్రములలో, విడవేశెయ్దు - విడిచి (ఆగుబడి), విట్టిక్కుమ్ - వారినికటాక్షించుచున్న, పిరానై - ఉపకారకుండునైన సర్వేశ్వరుని, విడువేనో - (నేను) విడిచెదనా.

తా॥ గోసులమందలి పురుషులకగుబడకనే నిర్హేతుక కృపచేత తరుణులైన గోపస్త్రీలయమూత్రమగుబడి అచ్చట వెన్నదొంగలించడము మొదలగు కొన్నిదొంగతనములనుజేసి యాగొల్లసతులను గటాక్షించి పరమోపకారమొనర్చిన సర్వేశ్వరుండు, సేనన్యపరుఁడనైనను నాసమయముజూచి నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి నాయజ్ఞానమును దొలఁగజేసి, అహఙ్కారాదులచే నశింపకుండునట్టుజేసి నన్ను బ్రతికించి నాకు నాథుఁడైయున్నప్పుడు వానిని నేనెట్లు విడిచిదొలఁగెదనని ౫

పిరాఱ్ పెరునిలఙ్కణ్ణవన్ *పిన్నుమ్
పిరాయ్ మలర్ త్తుళాయ్ వేయ్న్ద ముడియఱ్ *
మరామరమెయ్ద మాయవన్ *ఎన్నుళ్
ఇరానెనిల్ పిన్నై యాన్ ఒట్టువేనో. ౬.

అ॥ పిరాఱ్ - ఉపకారకుండై, పెరునిలమ్ - (ప్రళయమందండభిత్తిలోనంటుకొనియున్న) గొప్పభూమిని, కీణ్డవఱ్ - విడదీసినవాఁడును, పిన్నుమ్ - గుచ్చఁబడిన, విరాయ్ - పరిమళము గల, మలర్ - వికసించియున్న, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిచేతను, వేయ్న్ద - చుట్టఁబడిన, ముడియఱ్ - శ్రీకిరీటముగలవాడును, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఎయ్ద - పడగొట్టిన, మాయవఱ్ - ఆశ్చర్యభూతుండుసైన సర్వేశ్వరుండు, ఎఱ్ - నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, ఇరానెనిల్ - ఉండనన్నచో, పిన్నై - తరువాత, యాఱ్ - నేను, ఒట్టువేనో - ఒప్పుకుంటునా ?

తా॥ అందముగాగుచ్చబడిన తిరుత్తుళాయి మాలికచే నలంకరింపఁబడియున్న తన దివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యమునును, వరాహావతారంబెత్తి భూమినుద్ధరించిన చర్యనును, శ్రీరామావతారమెత్తి యాశ్రితపరతన్త్రుఁడై సాలవృక్షములనేడింటిని బడద్రోసిన దివ్యచేష్టితమునును నాకగుపఱచి నన్ను బళబళమనుచుండి, ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపోతానన్నచో నేనొప్పుదునా? యని, ౬

యానొట్టి యెన్నుళిరుత్తువ మెన్నిలత్*
తానొట్టి వన్దెన్ తనినెఞ్జై వఞ్చిత్తు*
ఊనొట్టి నిన్రెన్నుయిరిల్ కలన్దు*ఇయల్
వానొట్టుమో వినియెన్నై నెగిళ్‌క్కవే. ౭.

అ॥ యాత - నేను, ఒట్టి - అపేక్షించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరుత్తువమ్ - (సర్వేశ్వరుని) స్థాపించెదను; ఎన్ఱ - అని, ఇలత - నేనుదలఁచియుండలేదు. తాత - ఆసర్వేశ్వరుఁడే, ఒట్టివన్దు - ఆశపడివచ్చి, ఎత - నాయొక్క, తని - స్వతంత్రమైన, నెఞ్జై - మనస్సును, వఞ్చిత్తు - నాకుఁదెలియక వశపఱచుకొని, ఊత - శరీరమునందు, ఒట్టినిన్ఱు .. ఆమరియుండి, ఎన్నుయిరిల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసి, ఇయల్వాత - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్నై - నన్ను నెగిళ్‌క్క - ఉపేక్షించుటకు, ఒట్టుమో - సమ్మతించునా?

తా॥ నాసమ్మతిలేకుండనట్లుండే యాశ్రీయఃపతి నామనస్సునఁ బేక్షించిపచ్చిప్రవేశించి నన్ను వశపఱచుకొని, ఈహేయశరీరమందలి నాయాత్మతోఁగలసియుండువాఁడు నన్నిఁకవిడిచి పోవునాయని. ౭

ఎన్నై నెగిళ్‌క్కలు మెన్నుడై నన్నెఞ్జ
న్నన్నై *అగల్విక్క త్తానుమ్ కిల్లానిని*
పిన్నై నెడుమ్బణై త్తోళ్ మగిళ్‌వీడుడై *
మున్నై యమరర్ ముళుముదలానే. ౮.

అ॥ పిన్నై - నప్పిన్నైప్పిరాట్టియొక్క, నెడుమ్ - పొడవైన, పణై - మొదలువంటి, తోళ్ - భుజమును, మగిళ్‌వీ - సంతోషించియనుభవించుడమనెడి, వీడుడై - ఉత్కర్షముగలవాఁడును, మున్నై - పూర్వికులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముళు - సమస్త పురుషార్థములకును, ముదలానే - కారణమైయుండువాఁడునైనశ్రీయఃపతి, ఎన్నై - నన్ను, నెగిళ్‌క్కలుమ్ - విడిపించి నను, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, నెఞ్జమ్ - మనస్సును, అగల్విక్క - విడిపించుటకు, ఇని - ఇక, తానుమ్ - తానును, కిల్లాత - సమర్థుఁడుకాఁడు.

తా॥నప్పిన్నైప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించి యానందముననుభవించుచున్న, నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండైన శ్రీయఃపతి నన్ను గుణహీనునిగానెంచి తనవద్దనుండి నన్ను విడిపించినను, తనకుశేషబడియున్న నామనస్సును విడిపించుట యాసర్వేశ్వరునికిఁగూడ నశక్యమైయుండునని, ౮

అమరర్ ముళుముదలాగియ వాదియై*
అమరర్‌క్కముదీన్ద వాయర్‌కొళుందై*
అమరవళుమ్బు త్తుళాయ్ వియన్మార్పి*
అమర త్తళువిప్ పోని యగలుమో. ౯.

అ॥ అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముఱ్ఱు - స్వరూపస్థితికిముందలగన్నిటికిని, ముదలా గియ - కారణమైయున్న వాడును, ఆదియై - సర్వకారణుండును, అమరర్‌కు - ఇంద్రాదిదేవ తలకు, అముదు - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాడును, ఆయర్ - గోపలకు, కొఱ్ఱైక్ - కారణ భూతుండునైన శ్రీయఃపతిని, ఎన్నావి - నాయాత్మ, అమర - అమరి, అఱ్ఱుమ్ - చేరునట్లు, తుఱ్ఱు - వెతకి, అమర - చక్కగా, తఱ్ఱువిత్ తి - కలిసియుండెను; ఇనియగలుమో-ఇంక విడుచునా ?

తా॥ నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని కారణమైన పరాత్పరుడును, దేవతలపేక్షించిన యమృతమునిచ్చి యర్థికల్పకుండైన నులభుండును, గోపకులమందవతరించిన నుశీలుడునైన సర్వేశ్వరునితో చక్కగాగలిసి గుణానుభవముజేయుచున్న నాయాత్మను, ఇంక శ్రీయఃపతిపద్ధ నుండి విడిపించుట యశక్యమని.

అగలిలగలు మణుగిలణుగుమ్*
పుగలుమరియ్ పొరువల్లనెమ్మాన్*
నిగరిలవన్బుక్ పాడియిళై ప్పిలమ్*
పగలుమిరవు మ్పడిన్దు కుడైన్దే. ౧౦.

అ॥ అగలిల్ - (ధనాదులనుగోరి తనతో) విశ్లేషించినయెడల, అగలుమ్ - తానువిడుచు వాడును, అణుగిల్ - (అనన్యప్రయోజనులై) సమీపించినయెడల, అణుగుమ్ - వారితోడజేరి యుండువాడును, పుగలుమ్ - (అభక్తులు) పొందుటకు, అరియ్ - దుర్లభుండును,పొరువల్ల్ - (అశ్రితులను) తనసమీపమందుడజేర్చుకొనువాడును, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, నిగరిల్ - ఒప్పు లేనివాడునైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పుగఴ్ - గుణములను, పగలుమిరవుమ్ - రాత్రింబగళ్ళు, పడిన్దు - అమరియుండి, కుడైన్దు - విమర్శించి, పాడి - గానముజేసి, ఇళై ప్పిలమ్ - శ్రమలేనివారమై యుందుము.

తా॥ ధనాది యితరప్రయోజనముల నపేక్షించివచ్చి తనవద్దనుండి వారికోరికలను నెర వేర్చుకొనిపోయ్యెడి యభక్తులను వదలి, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చిన భక్తులతోగలిసి, అభక్తులకు దుర్లభుండై భక్తులకు నులభుండైయున్న మాస్వామియొక్క కల్యాణగుణములను మిక్కిలి విమ ర్శించి రాత్రింబగళ్ళు పాడియు తృప్తినొందనివాడనైతినని. ౧౦

కుడైన్దు వణ్ణుణుమ్ తుఱ్ఱాయ్ ముడియానై*
అడైన్ద తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
మిడైన్ద శొల్ తోడై యాయిర త్తిప్పత్తు*
ఉడైన్దు నోయ్‌గళై యోడువిక్కుమే. ౧౧.

అ॥ వణ్ణు - తుమ్మెదలు, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఉణ్ణుమ్ - మధుపానము జేయుచున్న, తుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుఱ్ఱాయిమాలను, ముడియానై - శిరస్సునందుగల సర్వేశ్వరుని, అడైన్ద-

ఆశ్రయించిన. తెళ్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, కడగోవళ్ - నమ్మా ళ్వార్లయొక్క మిడైన్ద - నిండియున్న, కొల్‌తొడై - క్రీనూ క్తిమాలికరయిన, ఆయిర త్తిప్పత్తు - వెయ్యిపాశురములలో నీపదిపాశురములు, నోయ్‌గళై - మహావ్యాధులను, ఈడైన్ద - తునకలగు నటులజేసి, ఓడువిక్కుమ్ - పారిపోవునట్లునుజేసును.

తా॥ ఆధిరాజ్యసూచకమైన తిరుత్తుళాయిమాలగల సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నమ్మా ళ్వార్లుసాయించిన మధురములైన పదములచే నమరియున్న నీపదిపాశురములే సమస్తవ్యాధులను బోఁగొట్టునని, ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక - ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడకృత్రిముఁడై యాశ్రితులతో సంశ్లేషించునని వానియార్జవగుణమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఓడుమ్పుళ్ళ్‌ఏఱి* శూడుమ్ తణ్‌తుళాయ్*
నీడు నిన్ఱువై * ఆడుమమ్మానే. ౧

ఆ॥ అమ్మాన్ - స్వామియైనశ్రీయఃపతి, పుళ్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, ఏఱి - ఎక్కి, ఓడుమ్ - వేంచేయును. తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయమాలను, శూడుమ్ - ధరించును. నీడునిన్ఱు - చిరకాలము వసించి, అవై - వారితో, ఆడుమ్ - సంశ్లేషించును.

తా॥ గరుత్మంతుడు భగవంతునికిఁ గైంకర్యముజేయవలయునని తలఁచినప్పు డాకోరికను నెరవేర్చుటకును, అచ్చటచ్చటనున్న నిత్యసూరులకు సేవసాయించుటకును తనవాహనమైన గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసి యచ్చటచ్చట సర్వేశ్వరుడుసంచరించియు, తనవిశ్లేషము సహింపక తిరుత్తుళాయి వాడునప్పుడు దానిప్రీతికొఱకై తా నాతిరుత్తుళాయిని ధరించియు, ఇట్లుభక్తులతో నిత్యసంశ్లేషముగలవాఁడై యుండునని. ౧.

అమ్మానాయ్ పిన్నుమ్* ఎమ్మాణ్బు మానాఁ*
వెమ్మా వాయ్‌కీణ్డ* శెమ్మా కణ్ణనే. ౨

అ॥ అమ్మానాయ్ - స్వామియైనవాఁడును. వెమ్ - క్రూరమైన, మా - గుట్టమైవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డ - చీల్చినవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా - విశాలమైన, కణ్ణఁ - నేత్రములుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుండు, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎమ్మాణ్బుమ్ - నుందరమునైన సమస్తవిశారములుగలవాఁడై, ఆనాఁ - ఆయెను.

తా॥ ఆస్వామి యాశ్రిత రక్షణార్థమై యతిసుందరమునైన యనేకావతారములెత్తెను; అప్పుడు తనను క్రింగవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసుని జంపి యాశ్రితవిరోధులను బోగొట్టి, ఆప్రీతి చేసెట్టని నేత్రములుగలవాడై యుండెనని. ౭

కణ్ణావా నెన్నుమ్* మణ్ణోర్ విణ్ణోర్క్కు-*
తణ్ణార్ వేఙ్గడ* విణ్ణోర్ నెయ్వానే. ౩

అ॥ మణ్ణోర్ - భూమియందు నివసించెడి మనుష్యులకును, విణ్ణోర్క్కు - ఊర్ధ్వలోకములలో వసించెడిదేవతలకును, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణావా - నేత్రముగానుండెడిసర్వేశ్వరుండు, తణ్ - శైత్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలమనెడి, విణ్ణోర్ నిత్యనూరుమ (నిత్యవాసముజేసెడి,) వెయ్వాక - పర్వతమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞులై దేవతలకును అజ్ఞులైన మనుష్యులకును, జ్ఞానప్రదానముజేయుచు పరమపదమందువేంచేసి యుండువాడు, సంసారులకొఱకై నిత్యనూరి నేవ్యంబైన చల్లని వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్నాడని. ౩.

వెయ్వాయ్ ఒన్ఱెడుత్తు* ఒఱ్ఱుమిన్ఱియే*
నివ్వుమమ్మాక్ శీర్* కల్వన్ వైగలే. ౪

అ॥ ఒన్ఱు - ఒక, వెయ్వాయ్ - పర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒఱ్ఱుమ్-ఆయాసము, ఇన్ఱియే - లేకనే, నివ్వుమ్ - నిలిచెడి, అమ్మాన్ - స్వామియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వైగల్ - ప్రతిదినమును, కల్వన్ - అభ్యసించెదను.

తా॥ దేవేంద్రుండు గోపలమీదఁ గోపగించి సప్తరాత్రమును రాళ్లవర్షమునువర్షింపగా నప్పు డాగోపలయందుఁగారుణ్యముచే యనాయాసముగా గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిరక్షించిన పరమదయాళుడైన స్వామియొక్క కల్యాణగుణములను ప్రతిదినమభ్యసించెదనని. ౪.

వైగలుమ్ వెణ్ణెయ్* కైకలన్దుణ్ణాన్*
పొయ్‌కలవాదు*ఎన్ మెయ్‌కలన్దానే. ౫

అ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, కైకలన్దు - చేతులతోఁగలిపి, ఉణ్ణాన్ - ఆరగించిన కృష్ణుడు, పొయ్‌కలవాదు - అబద్ధములేక, ఎన్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునందు, కలన్దాన్ - కలిసియుండెను.

తా॥ గోపస్త్రీలు దాచి యుంచిన వెన్నను గనిపెట్టి తనచెండుచేతులతోఁగలిపి యారగించిన సర్వేశ్వరుడు, వెన్నచేఁబూయబడిన నిగ్రహముతోనువచ్చి నాళరంగమనందుఁగలిసి వేంచేసియుండెనని. ౫.

కలన్దెన్నావి* నలఙ్గొళ్ నాదన్*
పులన్‌కొళ్ మూణాయ్* నిలమ్ కొణ్ణానే. ౬

అ॥ కలన్దు - కలిసియుండి, ఎన్నావి - నాయాత్మయొక్క, నలమ్ - శోపత్వమనెడి మంచి తనమును, కొళ్ - అంగీకరించిన, నాదన్ - స్వామి, పులన్ - ఇంద్రియములను, కొళ్ - ఆకర్షించెడి, మాణాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, నిలమ్ - భూమిని, కొణ్డాన్ - స్వాధీనపఱచుకొనెను.

తా॥ సకలజనమనోహరంబైన వామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనకువశపఱచుకొనిన నాథుఁడు, ఈదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నాశరీరమందుండి నన్ను దాసుని గాఁజేసుకొనెనని. ౬

కొణ్డానేళ్ విడై * ఉణ్డా నేళ్ వైయమ్*
తణ్డామమ్ శెయ్దు*ఎన్ ఎణ్ణానాన్ నే. ౭

అ॥ ఏళ్విడై - సప్తవృషభములయొక్క (ప్రాణములను), కొణ్డాన్ - తీసినవాఁడును, ఏళ్వైయమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డాన్ - ఆరగించినవాఁడునైన శ్రీయఃపతి, తన్ - చల్లని, తామమ్ - పరమపదమందున్ను (ప్రీతిని) శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, తాన్ - తాను, ఎన్ - నాయొక్క, ఎణ్ - మనోరథప్రకారము, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ప్రళయకాలమునందు సప్తలోకములనారగించుట, నప్పిన్నప్పిరాట్టివివాహముకొఱకై యేడువృషభములను జంపుట, ఇట్టిమొదలగుదివ్యచేష్టితములను జూచి నేనాభగవంతునికిదాస్యముజేయవలయునని యపేక్షించగా, నామనోరథమును నెరవేర్చి నాయందత్రిప్రేమజేసెనని, ౭

ఆనా నానాయిన్* మిూనో డేనముమ్*
తా నానానెన్నిల్* తానాయ శ్శ్జ్గే. ౮

అ॥ ఎన్నిల్ - నాయందు, తానాయ - తానుజేసిన, శ్శ్జ్గు - సంగముచే, తాన్ - తాను, ఆనాయిన్ - గొల్లవాఁడై, ఆనాన్ - అవతరించెను, మిూనోడు - మత్స్యావతారముతోఁగూడ, ఏనముమ్ - వరాహమై, ఆనాన్ - అవతరించెను

తా॥ నాయందున్నప్రీతిచే భోగ్యమైన తనచేష్టితములను నాకనుభవము జేయించుటకై సర్వేశ్వరుండు కృష్ణమత్స్యవరాహావతారములు మొదల గనేకావతారంబులనెత్తెనని. ౮

శ్శ్జ్గు శక్కరమ్* ఆళియిల్ కొణ్డాన్*
ఎట్టుమ్ తానాయ* నట్టిల్ నాదనే. ౯

అ॥ ఎట్టుమ్ - దేవమనుష్యాది సమస్తజాతులలోను, తానాయ - తానవతరించినవాఁడై, నట్టిల్ - మనయొక్క, నాదన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతి, ఆమ్ - సుందరంబులైన, కైయిల్ - శ్రీహస్తములయందు, శ్శ్జ్గుశక్కరమ్ - శఙ్ఖచక్రములను, కొణ్డాన్ - ధరించెను.

తా॥ నన్నుపళపఱచుకొనుటకై శ్రీయఃపతి యవతరించిన దివ్యావతారము లన్నిటిలోను శఙ్ఖచక్రాది సమస్తదివ్యాయుధములతో నవతరించెనని. ౯

నాదన్ ఞాలత్తిల్* పాద నెన్నమ్మాన్*
ఓదమ్మాల్ కిళర్* వేద నీరనే. ౧౦

అ॥ నాదక్ - సమస్తములకు స్వామియు, ఞాలమ్ - భూమిని, కొళ్ - ఆక్రమించిన, పాదక్ - తిరువడికళ్గలవాఁడును, ఎన్నమ్మక్ - నాకుస్వామియైనవాఁడునైన శ్రియఃపతి, ఓద మ్బాల్ - సముద్రమువలె, కిళర్ - పొంగుచున్న, వేదమ్ - వేదములచేబ్రతిపాదింపఁబడిన, నీరక్ - ఆర్జవగుణముగలవాఁడు.

తా॥త్రివిక్రమావతారఁ బెత్తి సమస్తలోకములను గొలిచిన శ్రియఃపతియొక్క నిరవధికమైన కల్యాణగుణములను, సముద్రముప్పొంగునట్లు పైపైపెర్ధిల్లుచున్న వేదములే చెప్పవలెనుగాని మతి యొకరికసాధ్యంబని. ౧౦

‡‡ నీర్‌పుర్వై వణ్ణక్* శీర్‌శడగోపక్*
నేర్‌దలాయిరత్తు* ఓర్‌దలివై యే. ౧౧

అ॥ నీర్‌పుర్వై - జలమువంటి, వణ్ణక్ - స్వభావముగల శ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యా ణగుణములను బ్రతిపాదించెడి, శడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లు, నేర్‌దల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదివాశురములు, ఓర్‌దల్ - విచారించి సాయింపఁబడినవి.

తా॥ అతిశీతలమై భోగ్యమైన తిరుమేనుగల సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యాది మహాగుణ ములనుసంధించి సంసారులుజ్జీవించుటకై పరమకారుణికులైన నమ్మళ్వార్లు, ఆ గుణములు నీ తిరువాయ్‌మొళిలో సాయించిరని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯-వ తిరువాయ్‌మొళి.

—ంఃఃం—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడాళ్వార్లను సంశ్లేషించుటకై వారి సమీపమందు వేంచేసినప్పుడా సర్వేశ్వరుని యాళ్వార్లు సేవించి తృప్తులై, అయనుభవరసమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఇవైయు మవైయు ముయైయు మివరు మవరు మువరుమ్*
యవైయుమ్ యవరుమ్ తన్నుళ్ యాగియు మాక్కియుమ్ కాక్కుమ్*
అవైయుళ్ తనిముదలెమ్మాక్ కణ్ణపిరా నెన్నముదమ్*
శువైయక్ తిరుక్ మణాళ నెన్నుడై చూళ్గలుళానే. ౧

అ॥ ఇవైయుఁ - సమీపమందున్నవియు, అవైయుమ్ - దూరమందున్నవియు, ఉవై యుమ్ - మధ్యమునన్దున్నవియునైన ఆచేతనవస్తువులనును, ఇవరుమ్ - సమీపమందుండువారును, అవరుమ్ - దూరమునందుండువారును, ఉవరుమ్ - మధ్యమందుండు వారునునైన చేతనవస్తువుల నును, యవైయుమ్‌యవరుమ్ - సమస్తచేతనాచేతనవస్తువులనును, తన్నుళ్ - తనలో, ఆగియుమ్ - చేర్చుకొనియు (అనగా సంహారముచేసియు), ఆక్కియుమ్ - తిరిగిసృష్టించియు, కాక్కుమ్ -

రక్షించువాఁడును, అశైయుళ్ - అవస్తువులలో వ్యాపించియుండువాఁడును - తనిముదల్ - అద్వతీయుండుసైనకారణభూతుండును, ఎమ్మాక్ - నాస్వామియు, కణ్ణపిరాక్ - నులభుండుసైన ఉపకారకుండును, ఎన్నముదమ్ - నాకు భోగభూతుండును, శువైయక్ - రసికాగ్రగణ్యుండుసైన, తిరువిక్ మణాళక్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శూళ్‌లుళాక్ - ఇరుపార్శ్వముల యందున్నాఁడు.

తా॥ చేతనాచేత నాత్మకంబులైన సమస్తలోకఁబులను ప్రళయకాలమునందు సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తిరిగి సృష్టికాలమునందు సృజించియు, అంతర్యామియైయుండియు రక్షించెడి పరమకారణభూతుండును, అతినులభుండును, నాకుభోగ్యభూతుండును, పరమరసికుండునుసైన శ్రీయఃపతి నన్ను వళపఱచుకొనుటకై నాయిరుపార్శ్వముల యందు వాసము జేయుచున్నాఁడని. ౧.

శూళ్‌పలపల వల్లాక్‌తొల్లైయజ్కాల త్తులగై *
కేళ్‌లొన్నాగి యిడన్ద కేళవనెన్నుడై యమ్మాక్ *
వేళ్‌మరుప్పై యొశిత్తాక్ విణ్ణవర్ కోణ్‌లరియాక్ *
ఆళినెడుఙ్డిడల్ శేర్న్దా నవనె న్నరుగ లిలానే. ౨

అ॥ పలపల - అనేకవిధములైన, శూళ్ - అవతారములను, వల్లాన్ - ఎత్తుటకుసమర్థుఁడును, తొల్లై - ప్రాచీనమైన, అమ్ - అందమైన, కాలత్తు కాలమందు, (ఆనగానీవరాహకల్పాదియందు) కేళ్‌లొన్నాగి - ఆసదృశమైన వరాహమై, ఉలగై - లోకములను, ఇడన్ద - ఆణ్ణళ్ళి త్తిలోనుంచి వేరుపఱచినవాఁడును, కేళవక్ - ప్రశస్తములైన కేశములుగలవాఁడును, ఎన్నుడైయమ్మాక్ - నాస్వామియు, వేళ్‌మ్ - కువలయాపీడమనెడి యేనుఁగుయొక్క, మరుప్పై - కొమ్ములను, ఒశిత్తాక్ - విఱిచినవాఁడును, విణ్ణవర్‌కుక్ - దేవతలకుఁగూడ, ఎణ్ణలరియాక్ - తలంచుటకళక్యుఁడును, ఆళి మె - లోతుగ, నెడుమ్ - విశాలమైన, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్న్దాక్ - పవ్వళించినవాఁడుసైన, అవక్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నరుగలిలాక్ - నాసమీపమునందున్నాఁడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుండు, దేవతలకు సేవసాయించుటకై క్షీరాబ్ధికి వేంచేసియు, అచ్చటపోయి సేవించుట కళక్తులైన భక్తులకొఱకై రామకృష్ణాద్యనేకావతారంబులెత్తియు, ఆయా యవతారములయందుఁజేసిన కువలయాపీడమునుసంహరించుట,సముద్రములోమునిగియున్న భూమిని యెత్తుకొనివచ్చుటమొదలగు దివ్యచేష్టితముల నాచరించియు, సర్వజ్ఞులైన దేవతలకుఁగూడ ఇట్టివాడనితలంచుట కళకుక్యుండై వేంచేసియున్న మాస్వామి యాదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచుచు నాసమీపమునందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౨

అరుగలిలాయ పెరుమ్ శీ రమరర్ గళాదిముదల్వక్ *
కరుగియసీల నన్మేనివణ్ణక్ శెన్దామరైక్కణ్ణక్ *

పొరుశిలై ప్పుళ్ళువన్దేఱుమ్ పూమగళార్ తనక్కోళ్వన్*
ఒరుకదియిన్ శువైతన్ది ట్టొళివిల నెన్నోడుడనే. 3

అ॥ ఆరుగల్ - వినాశము, ఇల్ - లేనిదియు, ఆయ - నిత్యమైనదియు, పెరుమ్ - మితి లేనివియునైన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, అమరర్‌గళ్ - దేవతలకు, ఆది - కారణ భూతుండై, ముదల్వన్ - ప్రధానుండై, కరుగియ - నల్లనైన, నీలమ్ - నీలరత్నమువలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేనివణ్ణన్ - తిరుమేనుకాన్తిగలవాఁడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వు వంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాఁడై, పొరు - అమరియున్న, శిలై - ఒక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతునిపైన, ఉవన్ది - ఆళపడి, ఏఱుమ్ - ఎక్కువాఁడై, పూమగళార్ - పుష్పపుత్రికయైన పిరాట్టికి, తనక్కోళ్వన్ - అద్వితీయనాయకుండైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్నోడుడనే - నాతోఁ గూడనేయుండి, ఒరుకదియిన్ - ఒకమార్గముచే, శువై - భోగ్యతను, తన్దిట్టు - ఇచ్చి, ఒళివిలన్ - విడువకయున్నాడు.

తా॥ దోషరహితంబులై యసంఖ్యేయములైన కల్యాణగుణములుగలవాండును, నిత్యనూతనిర్వాహకుండును, అతిసుందరవిగ్రహముగలవాఁడును, గరుడవాహనుండునైన శ్రీయఃపతి నిత్యసూరులందరియంగును జేయవలసిన ప్రీతిని నాయొక్కనియంచే జేసి యనవరతము రసానుభవమును జేయించుచున్నాఁడని. 3.

ఉడనమర్ కాదల్‌మగళిర్ తిరుమగళ్ మణ్‌మగ ళాయ్‌ప్
పడమగళ్*ఎన్ఱివర్ మూవరాళు ములగముమ్ మూన్ఱిన్*
ఉడనవై యొక్కవి ళుఙ్గి యాలిలై శ్చేర్ న్దవనెమ్మాన్*
కడల్‌మలి మాయప్పెరుమాన్ కణ్ణనెన్నొక్కలై యానే. ౮

అ॥ తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టియు, మణ్‌మగళ్ - భూమిపిరాట్టియు, ఆయర్‌మడమగళ్ - నప్పిన్నపిరాట్టియు, ఎన్ఱు - అనిప్రసిద్ధులైన, ఇవర్ మూవర్ - ఈమువ్వురును, ఉడన్ - ఎల్లప్పుడును, అమర్ - ఆమరియున్న, కాదల్ - ఆళగల, మగళిర్ - (సర్వేశ్వరునికి) పత్నులైయుండురు. ఉలగముమ్మూన్ఱు - మూడులోకములును, ఆళుమ్ - (ఆశ్రీయఃపతికి) పరిపాలింపఁదగినవైయుండును. ఆవై - ఆలోకములును, ఉడన్ - ఒకటిన్నివిడువక, ఒక్క, ఒక కాలమునందే, విళుఙ్గి -ఆరంగించి, ఆలిలై - వటపత్రమునందు, శేర్ న్దవన్ - పవ్వళించిన, ఎమ్మాన్ - స్వామియు, కడల్ - సముద్రమువంటి, మలి - అధికమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగల, పెరుమాన్ - గొప్పవాఁడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, ఎన్నొక్కలైయాన్ - నామధ్యభాగమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరునికి శ్రీభూనీళాదేవులు దివ్యమహిషులు; పృథివ్యాది సకలలోకములు లీలోపకరణములు; సృష్టిస్థితిసంహారాదులు లీలలు; ఇట్టియనంతములై యాశ్చర్యకరంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీకృష్ణుఁడు యశోదాదేవి నడుమునందున్నట్లు నానడుమునందు వేంచేసియున్నాడని. ౮.

ఒక్కలైవైత్తు ములైప్పా లుణ్ణైన్ఱు తన్దిడవాఙ్గి*
శెక్కమ్‌శెగ వన్ఱవళ్‌పా లుయిర్‌శెగ వుణ్ణపెరుమాఱ్*
నక్కపిరానోడయను మిన్దిరను మ్ముదలాగ*
ఒక్కవుమ్ తోఱ్ఱియ వీశఱ మాయనై నెన్నెఞ్జినుళ్ళానే.

అ॥ నక్కపిరానోడు - రుద్రుని తోడగు డియున్న, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, ముదలాగవుమ్ - వీరు మొదలైన పదార్థములను, ఒక్క - ఒకకాలమునందే, తోఱ్ఱియ - సృజించిన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడును, ఒక్కలైవైత్తు - తనవడుమునంచుకొని, ములైప్పాల్ - స్తన్యమును, ఉణ్ణైన్ఱు - త్రాగుమని, తన్దిడ - ఇవ్వగా, వాఙ్గి - దానినిస్వీకరించి, శెక్కమ్‌శెగ - మిక్కిలిసెట్టియైన, (తిరువధరముగలవాడై) అన్ఱు - ఆదళయందు, అవళ్‌పాల్ - దానివద్దనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణము, శెగ - పోవునట్లు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ - నాహృదయమందున్నాడు.

తా॥ తనను చంపుటకైపచ్చిన పూతనయను రాక్షసి యశోదాదేవిపలే తననువడుమునందెత్తుకొని స్తన్యమును ప్రాగమనియివ్వగా, ఆమాటనంగీకరించి సుందరవదనుండై దానితొడయండుండి, దానిప్రాణము బోవునట్లు దానిపాలును బీల్చియారగించిన యద్భుతచేష్టితుండును, బ్రహ్మాదిస్థావరాన్తమైన సకల లోకములను సృజించి వానిని పరిపాలించువాడునైన శ్రీయఃపతి నాహృయమునందు వాసముజేయుచున్నాడని.

మాయనై నెన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ మఱ్ఱుమ్ యవర్‌క్కుమదువే*
కాయముమ్ శీవనున్దానే కాలుమెరియు మవనే*
శేయనణియన్ యవర్‌క్కుమ్ శిన్దైక్కుమ్‌గోశరమల్లన్*
తూయన్ తుయరక్కన్మయక్కన్ నెన్నుడై తోళిరైయానే.

అ॥ కాయముమ్ - దేవాదిశరీరములను, శీవనుమ్ - అందులోనున్న యాత్మలను, తానే - తనకుశరీరముగాగలవాడును, కాలుమ్ - వాయువునున్ను, ఎరియుమ్ - అగ్నినిన్ను, అవనే - అట్లుతనశరీరముగాగలవాడును, శేయన్ - (అభక్తులకు) దూరముగానుండువాడును, అణియన్ - (భక్తులకు) సమీపించియుండువాడును, యవర్‌క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, శిన్దైక్కుమ్ - మనస్సునకును, గోశరమల్లన్ - గోచరముగానివాడును, తూయన్ - పరిశుద్ధుండును, తుయరక్కన్ - (అనాత్మకులకు) విపరీతజ్ఞానజనకుడును, మయక్కన్ - సంశయజనకుండును, ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ - నాహృదయమునందు వాసముజేయువాడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళిరైయాన్ - రెండుభుజములమీద వేంచేసియున్నాడు. మఱ్ఱుమ్ యవర్‌క్కుమ్ - తక్కినయందరికిని, ఆదువే - అట్లుచేయునా?

తా॥ దేవాదిసకలశరీరములకును సకలజీవాత్మలకును పృథివ్యాదిపంచభూతములకు నన్తరాత్మయై నిర్దుష్టుండై యాత్మకత్యన్తసులభుండై యనాత్మకులకు బొందుటకును తలంచుటకునుగూడ

నళక్యండైయుండి వారికియథార్థము తెలియనట్లు సంశయాదులను బుట్టించువాఁడై, ఇట్టియాశ్చర్య భూతుఁడై నాహృదయమునందు వసించెడి సర్వేశ్వరుఁడు గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసియున్నట్టు ఇప్పుడు నారెండుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాడు. ఇట్టియలభ్యలాభము నాకంటెనిఁక నెవరికైనా గలుగునా? యని.

తోళిణై మేలుమ్ ననార్చ్చిన్మేలుమ్ శుడర్మ్ముడిమేలుమ్*
తాళిణై మేలు మ్పునైన్ద తిణ్ణన్‌పుయ్‌ాయుడై యమ్మాఁ*
కేళిణై యొన్‌ఱుమిలాదాఁ కిళరుమ్ శుడరొళిమూర్త్తి*
నాళ్‌ణైన్దొన్‌ఱు మగలా నెన్‌ఱుడై నావినుళానే. ౭

అ॥ తోళిణైమేలుమ్ - రెండుభుజములయందును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, మార్బిన్‌మేలుమ్, వక్షస్థలమునందును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడిమేలుమ్ - కిరీటమునందును, తాళిణైమేలుమ్ - రెండుశ్రీపాదములయందును, పునైన్ద - సమర్పింపఁబడిన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయుడై - తిరుత్తుళాయిగల, అమ్మాఁ - స్వామియు, కేళిణై - తగినఉపమానము, ఒన్‌ఱుమిలాదాఁ - ఒకటియులేనివాఁడును, కిళరుమ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్త్తి - విగ్రహంబుగలవాఁడును, నాళ్ - ప్రతిదినమును, అణైన్దు - చేరియుండి, ఒన్‌ఱుమ్ - ఒకకాలమునందును, అగలాఁ - విడువనివాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్‌ఱుమ్‌డైనావినుళాఁ - నానాలికయందున్నాఁడు.

తా॥ నిరవధికమై యత్యుజ్జ్వలమై నిరుపమానంబైన దివ్యసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుఁడు తనదివ్యమంగళవిగ్రహమంతట తిరుత్తుళాయిమాలను సమర్పించుకొని యొకక్షణకాలముగూడ నన్నొడబాయనివాఁడై నానాలికయందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౭

నావినుళ్ నిన్‌ఱుమలరుమ్ ఞానక్‌కలైగళు క్కెల్లామ్*
ఆవియు మాక్కైక్‌యుమ్ తానే అళిప్పో డళిప్పవ నానే*
పూవియల్ నాల్ పడన్దోళిఁ పొరుపడై యాళిశఙ్గన్దుమ్*
కావినన్మేని క్కమలక్‌కణ్ణ నెన్‌క్‌ణ్ణినుళానే. ౮

అ॥ నావినుళ్ నిన్‌ఱు - నాకలిలోనుండి, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, ఞానమ్ - జ్ఞానసాధనములైన, కలైగళుక్కెల్లామ్ - విద్యలన్నిటికిని, ఆవియుమ్ - ప్రాణమైనయర్థమునును, ఆక్కైక్‌యుమ్ - శరీరమైనళబ్ధమునును, తానే - తానేనిర్వాహకుఁడై, అళిప్పోడు - సంహారముతోఁగూడ, అళిప్పవఁ - సృజించువాఁడై, తానే - తానై, పూవియల్ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపఁబడిన, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, తోళిఁ - భుజములుగలవాఁడై, పొరు - యుద్ధమునకు, పడై - ఆయుధమైన, ఆళి - చక్రమును, శఙ్గు - శఙ్ఖమును, ఏన్దుమ్ - ధరించువాఁడై, కావి - నల్లకలువవలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేని - తిరుమేనును, కమలమ్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణఁ - నేత్రములనును గలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, ఎన్‌కణ్ణినుళాఁ - నానేత్రములయందున్నాఁడు

శా॥ సాంద్రసకలవేదప్రతిపాద్యుండును, ఆవేదములయొక్క స్వరూపస్థిత్యాదులకును సమస్త జగత్తులయొక్క ఉత్పత్తిస్థితినాశాదులకును కారణభూతుండును, పుష్పముపలె యతిసుకుమారములైన చతుర్భుజములుగలవాడును, శఙ్ఖచక్రాదిసకలాయుధధరుండును, నల్లకలువవంటి తిరుమేనుగల వాడును, కమలాత్ముండునైన శ్రీయఃపతి ఇట్టి తనస్వరూపమును నాకుఁగనుపఱిచి నాక్షేత్రము లలో వేంచేసియున్నాడని. ౯

కమలక్కణ్ణ నెక్కణ్ణినెనుళ్ళక్ కాణ్బనవక్ కణ్ణాలే*
అమలఙ్గళాగ విఱైక్కుమ్ ఐమ్బులను మవక్‌మూర్ త్తి*
కమలత్తయన్నమ్బిదన్నై క్కణ్ణుదలానోడుమ్ తోన్ఱి*
అమలత్తైయ్‌పత్తోడులగమాక్కి యెన్నెన్ శ్రీయుళానే. ౯.

అ॥ కమలక్కణ్ణక్ - కమలాత్ముండు, ఎన్కణ్ణినుళ్ళక్ - నాక్షేత్రములకుపడెను; కాణ్బక్ (నేనును) సేవించితిని; అవక్ - ఆశ్రీయఃపతి, కణ్ణాలే - నేత్రములచే, అమలఙ్గళాగ - నాదోషములుబోవునట్లు, విఱైక్కుమ్ - కటాక్షించును; ఐమ్బులనుమ్ - పంచేంద్రియములును, అవక్‌మూర్ త్తి - వానికిశరీరములపలె విధేయములైయుండును; కమలత్తు - పద్మమందుఁబుట్టిన, అయక్ అజుఁడనెడిపేరుగల, నమ్బిదన్నై - జ్ఞానపూర్ణులబ్రహ్మను, కణ్ణుదలానోడుమ్ - లలాటనేత్రుండైన రుద్రునితోఁగూడ, తోన్ఱి - సృజించి, అమలమ్ - సత్త్వగుణముగల, తెయ్‌వత్తోడు - దేవతలతోఁగూడ, ఉలగమ్ - లోకములను, ఆక్కి - సృజించెడిశ్రీయఃపతి, ఎన్నెన్ శ్రీయుళాక్ - నాముఖమునందు వేంచేసియున్నాఁడు.

శా॥ బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతలతోఁగూడ లోకములను సృజించిన కమలాత్ముండు నాక్షేత్రములకుపడి నాయజ్ఞానము మొదలగుదోషములుబోవునట్లు నన్నుకటాక్షించినప్పుడు నేను వానిని సేవించి సకలేన్ద్రియములచే వాననుభవించితిని. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాముఖమునందు వేంచేసియున్నాఁడని.

నెన్ శ్రీయుళ్ నిన్ఱెన్నెన్నయుమ్ నిరై మలర్ ప్పాదఙ్గళ్ శూడి*
కన్ శ్రైత్తు త్తూయ్‌ముడిక్కోల క్కణ్ణపిరాన్ తొళువార్*
ఒన్ శ్రైప్పిఱై యణిన్దానుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*
మన్ శ్రై యమరరుమెల్లామ్ వన్దెనదుచ్చియుళానే. ౧౦.

అ॥ నెన్ శ్రీయుళ్ నిన్ఱ - నాముఖమునందుండి, ఎన్నెన్ - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించువాఁడును, నిరై - అందమైన, మలర్ - పుష్పముపంటి, పాదఙ్గళ్ - శ్రీపాదములను, శూడి - తమశిరస్సులయందుంచుకొని, కన్ శ్రీ - గుచ్చబడిన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - శిరీటమునన్దుగలవాఁడును, కోలమ్ - సుందరమైనవిగ్రహముగల, కణ్ణపిరాన్ - ఉపకారకుండునైన శ్రీకృష్ణుని, ఒన్ శ్రైప్పిఱై - ఒకచన్ద్రకలను, అణిన్దానుమ్ - శిరస్సు నందుధరించినరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుఁడును, మన్ శ్రై - ఇంకనున్న, అమరరుమెల్లామ్ -

దేవతలందురును, తొళువార్ -ఆశ్రయించుదురు; (అట్టిసర్వేశ్వరుఁడు) వన్దు - వచ్చి, ఎనదుచ్చి యుళ్ళాల్ - నాశిరస్సునందున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలును, నాముఖమునందు వేంచేసియుండి నన్ను దాస్యపఱచుకొనిన ఈ శ్రీపాదపద్మములను దమతమ శిరస్సులయందుంచుకొనినవారై తిరుత్తొణ్ణాయిమారనుధరించిన యతి సుందరవిగ్రహుఁడైన కృష్ణుని యాశ్రయించుదురు. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ తేవతేవఱ్ఱుక్ కిక్-కణ్ణపిరాఱ్ఱుక్-*
ఇచ్చైయుచ్చెల్లవుణర్ త్తి వణ్-కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఇచ్చొన్న వాయిరత్తు ళ్ళివై యుమోర్ప త్తైమ్బిరాఱ్ఱుక్-*
నిచ్చలుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్య నీళ్ కళల్ శెన్ని పొరుమే. ౧౧.

అ॥ ఉచ్చియుళ్ళేనిఱ్ఱుమ్ - నాశిరస్సునందు వేంచేసియున్న, తేవతేవఱ్ఱుక్- దేవాధిదేవుండైన, కణ్ణపిరాఱ్ఱుక్- శ్రీకృష్ణునికి, ఇచ్చై - తమప్రీతిని, ఉళ్- (సర్వేశ్వరునియొక్క) హృదయమందు, శెల్ల - తోచునట్లు, ఉణర్ త్తి - తెలియజేసి, వణ్-కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - సుందరమైన కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న-సాయించిన, ఇవ్వాయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణంబులైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎమ్బిరాఱ్ఱుక్- మాస్వామికి, విణ్ణప్పమ్ శెయ్య - విన్నపించినచో, నీళ్-దీర్ఘమైన, కళల్-శ్రీపాదములు, శెన్ని - వారిశిరస్సులయందు, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పొరుమ్ అమరియుండును,

తా॥ తనశిరస్సులయందు వేంచేసియున్న దేవాధిదేవుఁడైన శ్రీయఃపతియందున్న తమభక్తిని వానికనుపఱచి నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యద్వితీయంబులైన నీపదిపాశురములను శ్రీయఃపతి పద్దవిన్నవించువారి శిరస్సులయందాసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములెల్లప్పుడు నమరియుండునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౧౦ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో సర్వేశ్వరుఁడిట్లు నాతో సంశ్లేషించుటకుఁగారణమేమనియాలోచించి, ఏకారణమునుజూడక, ఇది సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్హేతుక కటాక్షముచే వచ్చినదని సాయించుచున్నారు.

‡‡ పొరుమానీళ్ పడై యాళి శఙ్గత్తొడు*
తిరుమానీళ్ కళల్ లేఱులగున్ఱొళి*
ఒరుమానికుఱ్ఱుళిగి నిమిర్న్ద*అ
క్కరుమాణిక్క మెన్-కణ్ణుళ్ళదాగుమే. ౧.

ఆ॥ పారు - యుద్ధోన్ముఖములును, మా - గొప్పదియు, నీళ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్నదియు, పడై - ఆయుధములైనదియునైన, ఆళిశఙ్కత్తోడు - శఙ్ఖచక్రములతోఁగూడ, తిరు - సుందరమైనదియు, మా - పూజ్యంబైనదియు, నీళ్ - పొడవైనదియునైన, కళల్ - తిరువడిని, ఏళ్‌ులగుమ్ - సప్తలోకములలోనున్నవారందరును, తొళ - ఆశ్రయించుటకు, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మాణిక్కు-అళిగి - వామనబ్రహ్మచారియై, నిమిర్న్ద - (త్రివిక్రముఁడై) వృద్ధిఁబొందిన, అక్కరుమాణిక్కమ్ - ఆశ్లాఘ్యమైననీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల శ్రీయఃపతి, ఎన్కణ్ణుళ్ళదాగుమే - నానేత్రములయందగుబడును.

తా॥ నముచిమొదలగు శత్రువులమీఁద కోపగించి తనవిగ్రహములను గొప్పవిగాఁజేసికొని యుద్ధ సన్నద్ధులైయున్న శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధములుగల తిరుమేని సౌందర్యమునును, అతిసుందరంబైన శ్రీపాదమునును సర్వశేషాత్ములు నాశ్రయించునటుల వామనావతారమునందు త్రివిక్రముఁడైపెరిగిన ఇన్దీవరశ్యాముఁడైన శ్రీయఃపతి, ఆసౌందర్యముతో నాకు నేత్రసాయించెనని. ౧

కణ్ణుళ్ళే నిఱ్కుమ్ కాదన్మైయాల్ తొళ*
ఎణ్ణిలుమ్ వరు మెన్నినై వేణ్ణువమ్*
మణ్ణుమ్‌నీరు మెరియుమ్ నల్వాయువుమ్*
విణ్ణుమాయ్ విరియు మెమ్బిరాన్ తానే. ౨

ఆ॥ కాదన్మైయాల్ - భక్తితో, తొళిల్ - ఆశ్రయించినయెడల, మణ్ణుమ్ - భూమికిని, నీరుమ్ - జలమునకును, ఎరియుమ్ - అగ్నికిని, నల్ - శ్రేష్ఠంబైన, వాయువుమ్ - వాయువుకును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమునకును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, విరియుమ్ - వ్యాపించుచున్న, ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామి, కణ్ణుళ్ళే - నేత్రములలో, నిఱ్కుమ్ - వసించును, ఎణ్ణిలుమ్ - (ఈశ్వరుఁడొకఁడున్నాఁడని) తలంచినను, వరుమ్ - వచ్చును, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్ - దేనిని, వేణ్డువమ్ - అపేక్షించెదము. (మనకేమిఫలమనునట.)

తా॥ సకలజగదీశుఁడైన శ్రీయఃపతి, తనయందుభక్తిచేయువారికిని, ఈశ్వరుఁడొకఁడున్నాఁడని తననొప్పుకొనువారికి నత్యంతసులభుండైయుండును; ఇట్లుండఁగా, ఇఁకమనమపేక్షించవలసినదేమున్నదని, ౨

ఎమ్బిరాన్ ఎన్నైతన్నైతనైక్కుమ్
తమ్బిరాన్ *తణ్ణామరై క్కణ్ణన్ *
కొమ్బిరావు నుణ్ణేరిడై మార్వన్ *
ఎమ్బిరాన్ తొళాయ్ ఎడనెఞ్జమే. ౩.

ఆ॥ మడమ్ - విధేయమైన, నెఞ్జమే - మనసా! ఎమ్బిరాన్ - మాస్వామియు, ఎన్నైతన్నైక్కుమ్ - నాతండ్రి తాతమున్నగు మొదలగు నావంశస్థులకందరికిని, తమ్బిరాన్ - స్వామియు,

తణ్ - చల్లని, తామరైక్కణ్ణనై - పద్మములవంటి నేత్రములుగలవాడును, కొమ్బు - ప్రబ్బలిచెట్టువలెనున్న, ఆరావు - సర్పమువలెనున్న, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, నేర్ - అనురూపంబైన, ఇడై - నడుముగల శ్రీమహాలక్ష్మిని, మార్వనై - వక్షస్థలమందుఁగలవాడుసైన, ఎమ్బిరానై-స్వామిని, తొళుదాయ్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ ఓమనసా! నాకుపథ్యమైన నీవు, శ్రీమహాలక్ష్మితోఁగూడి తననేత్రములతోనన్ను చల్లఁగాఁగటాక్షించుచున్న నాకులదేవతయైన నాస్వామిని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. 3

నెఞ్జమే నల్లెనల్లె యునైన్ఱ పెరుమాల్
ఎన్ఱెయెయ్యామ్*ఇని యెన్నుకుత్తై వినమ్*
మైన్దనై మలరాళ్ మణవాళనై *
తుఞ్జుమ్మొదుమ్ విడాదు తొడర్‌కణ్డాయ్. ౪

అ॥ నెఞ్జమే - ఓమనసా! నల్లెనల్లె - (నీవుజేసినపని) మంచిదిమంచిది. ఉనైన్ఱ - నిన్ను, పెరుమాల్ - పొందినయెడల, ఎన్ఱెయెయ్యామ్ - ఏపనిజేయము, ఇని - ఇఁకను, ఎన్నుకుత్తై వినమ్ - ఎట్టికొఅతగలవారమైతిమి, మైన్దనై - భోగ్యుండై, మలరాళ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికి, మణవాళనై - నాయకుండైన సర్వేశ్వరుని, తుఞ్జుమ్మొదుమ్ - నేనెడబాసినను, విడాదు - విడువకుండ, తొడర్‌కణ్డాయ్ - అనువర్తింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! నీవుమిక్కిలి మంచిపనిఁజేసితివి. నీవున్నప్పుడు నాకేకార్యము నసాధ్యముగాదు. నాకొకకొఅతయులేదు. ఇఁకమీదను నొక్కప్పుడు శ్రీయఃపతి నెడబాసియున్నను, నీవెప్పుడును విడువవద్దని. ౪

కణ్డాయేనెఞ్జే కరుమఙ్గళ్ వాయ్‌క్కిన్ఱ*ఓర్
ఎణ్డానుమిన్ఱియే వన్దియలుమాఱు*
ఊణ్డానై యులగేళుమొర్ మూవడి
కొణ్డానై *కణ్ణుకొణ్డానై నీయుమే. ౫

అ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! కరుమఙ్గళ్ - కార్యములు, వాయ్‌క్కిన్ఱ - ఫలించునప్పుడు, ఓర్ - ఒక, ఎణ్ తానుమ్ - తలంపుగూడ, ఇన్ఱియే - లేకనే, వన్దు - వచ్చి, ఇయలుమాఱు - ఫలించువిధంబును, కణ్డాయే - చూచితివిగదా? ఉలగేళుమ్ - సప్తలోకములను, ఊణ్డానై - ఆరగించినవాఁడును, ఓర్ - ఒక, మూవడి - మూడడుగులచే, కొణ్డానై - (ఆలోకములను) స్వీకరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, నీయుమ్ - నీవును, కణ్ణుకొణ్డానై - చూచితివిగదా?

తా॥ ఓమనసా! ఒకరహేతువులేకయే సప్తలోకములను బ్రళయకాలమందారగించి త్రివిక్రమావతారమునందా లోకములను తనమూడడుగులచే నాక్రమించి రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్కదివ్యచేష్టితములను మనమనుభవించితిమిగదా? అట్లుసే, మనకర్మములు ఫలించుకాలము వచ్చినప్పుడు మన తలంపులేకయే ఫలించునని. ౫

నీయుమ్‌నాను మిన్నేర్ నిత్కిల్*మేల్ మఱ్ఱోర్
నోయుమ్ శార్‌కొడాన్ నెఞ్జమే శొన్నేన్*
తాయుం తన్దైయుమా యివ్వులగినిల్*
వాయుమీశన్ మణివణ్ణనెన్దైయే. ౬.

అ॥ నెఞ్జమే ఓమనసా ! నీయుమ్ - నీవును, నానుమ్ - నేనును, ఇన్నేర్ - ఈ విధముగా, నిత్కిల్ - ఉన్నయెడల, తాయుమ్ - తల్లినలెపియుండును, తన్దైయుమాయ్ - తండ్రివలెహితుండునై, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకమునందు, వాయుమ్ - అవతరించిన, ఈశన్ - స్వామియు, మణివణ్ణన్ - నీలమణివంటికాన్తిగలవాడునైన, ఎన్దై - నాస్వామి, మేల్ - ఇక మీద, మఱ్ఱు - ఎవ్విధంబునైన, ఓర్ నోయుయ్ - ఒక యుపద్రవమున్ను, శార్‌కొడాన్ - పొంద నివ్వడు; శొన్నేన్ - (నీకు) చెప్పితిని.

తా॥ ఓమనసా ! మనమిరువరము సర్వేశ్వరుని యుల్లెల్లప్పుడును విడువకుండ నాశ్రయించి యున్నయెడల, సర్వప్రాణులనున్ను తల్లితండ్రివలె పోషించుచు సర్వస్వామియై యాశ్రితుల భుండైనస్వామి మనకెవ్విధంబులైన బాధలను గలుగఁజేయడు; ఈమాటను నమ్మియుండుమని. ౬.

ఎన్దైయే యెన్ను మెమ్బెరుమా నెన్నుమ్*
శిన్దైయుళ్ వైప్పక్ శొల్లువన్ పావియేన్*
ఎన్దై యెమ్బెరుమా నెన్ను*వానవర్
శిన్దైయుళ్ వైత్తు చొల్లుమ్ శెల్వనై యే. ౭.

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, ఎన్దై - నాస్థితికారణుండు; ఎమ్బెరుమాన్ - నాకుపరమ శేషి; ఎన్ను - అని, శిన్దైయుళ్ - ధ్యానించి, శొల్లుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శెల్వనై - ఐశ్వర్యముగలక్రియాపతిని, పావియేన్ - పాపినైనసేను, ఎన్దైయేయెన్నుమ్ - నాకు స్థితిహేతుండ నియు, ఎమ్బెరుమా నెన్నుమ్-నాకుపరమశేషియనియు, శిన్దైయుళ్ - మనస్సునందు, వైప్పన్-ఉంచె దను; శొల్లువన్ - చెప్పెదను,

తా॥ మాకుసర్వవిధంబైన బంధువని పరిశుద్ధాన్తఃకరణులైన నిత్యసూరులు ధ్యానించి స్తోత్ర ముచేసెడి, పరిశుద్ధుండైన క్రియాపతిని నేను నాకుసర్వవిధమైనబంధువని నాపాపమనస్సుతో స్మరించి, అంతయేగాక అందరెఱుఁగునట్లు దుష్టవాక్కులతోఁ జెప్పిదూషించితి నని ౭.

శెల్వనారణనెన్న శొల్కోట్టలుమ్*
వల్ గుణక్కో పనినాడువన్ మాయమే*
అల్లనఁ పగలు మిడై వీడిన్ఱి*
నల్గి యెన్నైనిడాఁ నమ్మినమ్మియే. ౮.

అ॥ శెల్వనారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, ఎన్న - అనెడి, శొల్ - తిరునామమును, కేట్టలుమ్ -విన్నప్పుడే, కణ్ - నేత్రములలోనుంచి, పని-ఆనన్దబాష్పములు, మల్గుమ్ - స్రవించును, నాడువన్ - నేనువానిదాపునకుజేరుదును మాయమే - ఏమాశ్చర్యమో? నమ్బి-పూర్ణుడైన శ్రీయఃపతి, నల్ - మించినవియైన, ఆల్బుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, ఇడైవీడిన్ది-ఎడతెగకుండ, నల్గి - ప్రీతిజేసి, ఎనైన్ - నన్ను, నమ్బి-(దానునిగా) నమ్మి, విడాన్ - విడువడు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుండ నెడి తిరునామమును విన్నప్పుడే నానేత్రములనుండి యానన్ద బాష్పము పెరుగును; నేను నాశ్రీయఃపతి ఎచ్చటనున్నాడని వెతుకుచు వానివద్దకు వెళ్లెదను సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండైన యాశ్రీయఃపతియు నన్ను తన దానునిగా నమ్మి నాయందతి ప్రేమఁజేసి రేయింబగళ్ళు క్షణమాత్రంబును విడువకయున్నాడు. ఇదేమాశ్చర్యమోయని. ౮.

* నమ్బియై తెన్కుడిత్తిరుప్పేర్ నిన్ర *అ
చ్చెమ్బొనే తిగழ్ నిరుమూర్ త్తియై*
ఉమ్బర్ వానవరాది యప్పోదియై*
ఎమ్బిరానై యెక్కొల్లి మఱప్పనో. ౯.

అ॥ తెక్ - దక్షిణమునందున్న, కుఱుమ్కుడినిన్ఱ - తిరుక్కుఱుఙ్గుడియందు వేంచేసి యున్న, నమ్బియై-సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండును, అచ్చెమ్బొనేతిగழుమ్-శ్రేష్ఠమైనపచ్చనిబంగారము వలె ప్రకాశించుచున్న, తిరుమూర్ త్తియై - సుందరమైనదివ్యవిగ్రహముగలవాడును, ఉమ్బర్ - మేలైన, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఆది - కారణభూతుండును, అప్ - ఆందమైన, శోదియై - తేజోరూపుండునైన, ఎమ్బిరానై - నాస్వామిని, ఎక్కొల్లి - ఏమాటనుజేప్పి, మఱప్పనో - మఱతిచెదను.

తా॥ నిత్యసూరులతోఁగూడ సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండై తిరుక్కుఱుఙ్గుడి యందు వచ్చి వేంచేసియుండి తనదివ్యసౌందర్యమును గనుపఱచి నన్ను వశపఱచుకొనిన నాస్వామిని మఱుచుట కేమికారణమున్నదని. ౯.

మఱప్పుమ్ ఞానముమ్ నా నొన్ఱుణర్ న్దిలన్ *
మఱిక్కుమెన్ఱు శెన్దామరై క్కణ్ణొడు*
మఱప్పఱ వెన్ను శ్శై మన్నినాన్ఱనైన్ *
మఱప్పనోవిని య్యూ నెన్మణివణ్ణనే. ౧౦

అ॥ మఱప్పుమ్ - మఱచిపోవుటయనియు, ఞానముమ్-జ్ఞానమనియు, ఒన్ఱు - ఒకటిన్ని, నాన్ - నేను, ఉణర్ న్దిలన్ -ఎఱుఁగను. (ఇట్టినాయందుజ్ఞానమునుగలుగఁజేసినదానిని)మఱిక్కుమెన్ఱు-మఱచెదనని, శెన్దామరైక్కణ్ణొడు-ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములతోఁగూడ, మఱప్పఱ-మఱచిపోకుండునట్లు, ఎన్ను శ్శై-నామనస్సువందు, మన్నినాన్ఱనైన్ -అమరియుండువాఁడైన, ఎన్మణివణ్ణనే-నీలరత్నమువంటి నాస్వామిని, ఇని - ఇఁకమీఁద, యాన్ - నేను, మఱప్పనో - మతిచెదనా?

తా॥ అచేతనమువలె జ్ఞానమిట్టిదనియు దానికిమఱుమిట్టిదనియు నెఱుఁగని జ్ఞానశూన్యుఁడనైన నాకు జ్ఞానప్రదానముజేసి, ఆ పచ్చినజ్ఞానము మఱచిపోకుండ తనదివ్యసుందరవిగ్రహముతోఁగూడ నామనస్సునందు నిత్యనివాసముజేసెడి క్రియఃపతిని నేనేవిధమున మఱతునెదనని. ౧౦.

మణియై వానవర్ కణ్ణనై తన్నదో
రణియై తెన్ కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ శొల్
పణిశెయ్ యాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుడన్
తణివిలర్ కట్పుకేల్ కల్వి వాయుమే. ౧౧.

అ॥ మణియై - రత్నమువంటి కాంతిగలవాఁడును, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కణ్ణనై - నిర్వాహకుండును, తన్నదోరణియై - తనకుతానే యలంకారభూతుండుసైన క్రియఃపతినుద్దేశించి, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియుండెడి నమ్మాళ్వారు, శొల్ - శ్రీసూక్తులతో, పణిశెయ్ - కైంకర్యముజేసిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - ప్రీతోఁగూడినవారై, తణివిలర్ - ఆశ్రద్ధలేని వారై, కట్పుకేల్ - అభ్యసించిరేని, కల్వి - ఆ విద్య, వాయుమ్ - ఫలప్రదమగును.

తా॥ నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడై యద్వితీయుఁడై సాకల్యాంతసులభుఁడైన క్రియఃపతికి నమ్మాళ్వార్లువాచాకైంకర్యముగా సాయించిన ఈశుదిపాశురములననుసంధించువారికి, ఈపాశురములే సమస్తఫలములనిచ్చుతెవని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౧ - వ పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు పదింటికి పాశురములు - ౧౧౦.

అవతారిక.—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "మణిదైవానవర్ కణ్ణనై"యనెడి పాశురములలో మానసికముగా ననుభవించిన సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యాదులను ప్రత్యక్షముగా ననుభవింప నిచ్ఛయించి, దానిని లభించక, భగవద్విశ్లేషముచే విరహావస్థనొందిన యొకపిరాట్టి యవస్థను నీనమ్మాళ్వార్లుపొంది, తనకంటికగుబడినవస్తువులనుజూచి, వానియన్నిటినిగూడ తనవలెనే భగవద్విశ్లేషముచే బాధపడునట్లుతలంచి, మీరుగూడ మావలెనే బాధబడుచున్నారే యని యావస్తువులనుగురించి చెప్పుచున్నారు.

వాయుమ్‌తిరై యుగళుమ్ కానల్ మడనారాయ్*
ఆయుమమరులగుమ్ తుఞ్జలుమ్ నీతుఞ్జాయాల్*
నోయు మ్పయల్‌పై మ్మైయుమ్ మీదూర వెమ్మైపోల్*
నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నెఞ్జమ్ కోట్పట్టాయే. ౧.

అ॥ వాయుమ్ - సమీపించియున్న, తిరై - అలలు, ఉగళుమ్-పొరలుచున్న, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న, మడమ్ - బింకముగల, నారాయ్ - ఓసారసపక్షీ ! ఆయుమ్-(నీ)తల్లియు, అమరులగుమ్ - నిత్యసూరివర్గమున్న, తుఞ్జలుమ్ - నిద్రించినను, నీ-నీవు, తుఞ్జాయాల్ - నిద్రించవు. నోయుమ్ - మనోవ్యాధియు, పయల్‌పై మ్మైయుమ్ - పారిపోవుటయున్న, మీదూర - పైలుపడునట్లు, ఎమ్మైపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, తిరుమాలాల్ -శ్రీయఃపతిచే, నెఞ్జమ్- మనస్సును, కోట్పట్టాయే-అపహరింపబడినావా?

తా॥ అలలుకొట్టుచున్న సముద్రతీరమందు సంచరించుచున్న ఓసారసపక్షీ! నీతల్లియు నిద్రలేని నిత్యసూరుల ను నిదురబోయినను నీవు నిదురబోకయున్నావు. నీశరీరమున్న పాలి పోయిన. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరునియందాశపడి ఈయవస్థనొందితివాయేమని. ౧.

కోట్పట్ట శిన్దైయెయాయ్ కూర్వాయ వన్ఱిలే*
శేట్పట్ట యామఱిళ్ శేరా దిరఙ్గుదియాల్*
ఆట్పట్ట వెమ్మైపోల్ నీయు మరవణై యాయ్*
తాట్పట్ట తణ్డుళాయ్‌త్తామమ్ కామువ్ వాయే. ౨.

అ॥ కూర్వాయ-క్రూరముగాశబ్దించుచున్న, అన్ఱిలే-ఓపెన్నడపక్షీ! కోట్పట్ట - (శ్రీయఃపతిచే) అపహరింపఁబడిన, శిన్దైయెయాయ్-మనస్సుగలదానవై, శేట్పట్ట-పొడవైన, యామఱిళ్ - ఝామములయందు, శేరాదు (పడకయందు)చేరక, ఇరఙ్గుదియాల్ -దుఃఖించుచున్నావు. ఆట్పట్ట-దాస్యమునొందిన, ఎమ్మైపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, అరవణైయాన్ - ఆదిశేషునిపడక గాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్‌పట్ట - శ్రీపాదములతోసంబంధించిన, తణ్‌తుళాయ్-చల్లనితిరుత్తులాయియొక్క, తామమ్ -శ్రీతిరుమాలను, కామువ్ వాయే - ఆశపడితివా?

తా॥ ఓగోరవంకపక్షీ! రాత్రియంతయునిద్రించక క్రూరముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచున్ననీవును శేషశాయికి దాసులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలనాశపడి. దానిని లభించక యీయవస్థనొందితివా యేమని? ఎ

కాముఱ్ఱ కైయఱవో డెల్లే యిరాప్పగల్*
నీముఱ్ఱ కణ్ణుయిలాయ్ నెఞ్చురుగి యేఙ్గుదియాల్*
తీముఱ్ఱ తెన్నిలఙ్గై యూట్టినాన్ తాళ్ నయన్ద*
యాముఱ్ఱ దుఱ్ఱాయో వాఴి కనైకడలే. 3

అ॥ కాముఱ్ఱ - ఆశపడిన, కైయఱవోడు - వస్తువుపోవుటచే, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, ముఱ్ఱ - అంతయు, నీ - నీవు, కణ్‌తుయిలాయ్ - నిద్రించవు, నెఞ్చు-మనస్సు, ఉరుగి-కరిగి, ఏఙ్గుదియాల్ - కేకలువేయుచున్నావు, తెన్నిలఙ్గై - దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము, ముఱ్ఱ - అంతయు, తీ - అగ్నికి, ఊట్టినాన్ - ఆహారముగానిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనార్ల యొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదమును, నయన్ద - ఆశపడిన, యామ్ - మేము, ఉఱ్ఱదు - పొందినదానిని, ఉఱ్ఱాయో - పొందితివా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము, కనైకడలే - ధ్వనించుచున్న ఓసముద్రుఁడా! వాఴి - సుఖముగానుండుమా.

తా॥ ఓసముద్రుఁడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేనిట్లు శేకలువేయుచున్న నీవు, లంకాపట్టణమును దహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశ నెరవేరనందున మావలనే విరహావస్థనొందితివాయేమి. నీయభీష్టము శీఘ్రముగా నెరవేరగలదని. 3.

కడలు మ్మలై యుమ్ విశుమ్బుమ్ తుయ్ఞాయెమ్మోడ్*
శుడర్ గొళ్ ఇరాప్పగల్ తుఞ్జాయాల్ తణ్ వాడాయ్*
అడల్ గొళ్ పడైయాఴి యమ్మానై క్కాణ్బాక్*
ఉడలమ్ నోయుఱ్ఱాయో ఊఴిదో ఊఴియే. ర.

అ॥ తణ్ - చల్లని, వాడాయ్ - ఓవాయువా! ఎమ్మోడ్ - నావలె, శుడర్ కొళ్ - చంద్ర సూర్యులనెడితేజస్సుగల, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లును, తుఞ్జాయాల్ - నిద్రించకయున్నావు. అడల్ కొళ్ - బలముగల, పడైయాఴి - ఆయుధమైనచక్రముగల, అమ్మానై - స్వామిని, కాణ్బాక్ - సేవించుటకై, కడలుమ్ - సముద్రమందును, మలైయుమ్ - పర్వతములయందును, విశుమ్బుమ్ - ఆకాశమందును, తుయ్ - (అన్వేష్యరుని) వెతకి, ఊఴిదోఊఴి - కాలమంతయు, ఉడలమ్ - శరీరమున్నంతవఱకును, నీ - నీవు, నోయ్ - వ్యాధిని, ఉఱ్ఱాయే - పొందితివా.

తా॥ ఓచల్లనివాయువా! నావలె ఎల్లప్పుడును నిదురలేక యీయవస్థనుబొందిన నీవు, చక్రధరునిసేవించుట కాశపడి సముద్రము మొదలగన్నిస్థలములలోను వెతకి నీమనోరథమును బొందక ఈరవాధనొందితివా యేమని. ర.

ఊళిదోఊళి యులగుక్కు నీర్‌కొండు*
తోళియరుమ్ తూముమ్బోల్ నీరాయ్ నెగిళ్‌కిన్న*
వాళియ వానమే నీయు మ్మదుశూదగ*
పాళైమైయిల్ పట్టవన్నణ్ పాశత్తాల్ నైవాయే. ౫.

అ॥ ఊళిదోఊళి - ప్రతికల్పమందును, ఉలగుక్కు - లోకములన్నిటిని నింపుటకై, నీర్‌కొండు - నీళ్లనుతీసికొని, తోళియరుమ్ తూముమ్బోల్ - మాసఖులుమేమువలె, నీరాయ్ - నీరయి, నెగిళ్‌గిన్న - కరుగుచున్న, వానమే - ఓమేఘమా! నీయుమ్ - నీవును, మదుశూదగ - మధువనెడిరక్కసుని జంపిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాళైమైయిల్ - వీర్యగుణమందు, పట్టు-దొరుకుకొని, అవన్నణ్ - వానియందు, పాశత్తాల్ - ఆశచే, నైవాయే - దుఃఖమునొందితివాయేమి. వాళియ - నీకు మఙ్గళమవుగాక.

తా॥ ఓమేఘమా! లోకమంతయు నిండునట్లు ఒక్కతీరున నీరయి కరుగుచున్న నీ వాసర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములలో లోబడి వానియం దత్యాసేమజేసి వానిని లభించకపోవుటచే మావలె నిట్టియవస్థను బొందితివాయేమని. ౫.

నైవాయ నెమ్మేపోల్ నాణ్మదియే నీయిన్నాళ్*
నైవానిరు ళగన్ఱాయ్ మాళ్వాన్దు తేమ్బుదియాల్*
ఐవాయరవణై మే లాళిప్పెరుమానార్*
మెయ్‌వాశగ జ్కేట్టుక్ మెయ్‌నీర్మై తోన్ఱాయే. ఆ

అ॥ నాణ్మదియే - ఓబాలచంద్రుడా! నీ - నీవు, ఇన్నాళ్ - ఈదినమందు, మై - కాటుకవలె, వాళ్ - ఆకసమందున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, అగన్ఱాయ్ - పోగొట్టనివాడవైతివి. మాళ్వాన్దు - ప్రకాశములేక, తేమ్బుదియాల్ - క్షీణించిపోవుచున్నావు. నైవాయ-నొచ్చియున్న, ఎమ్మేపోల్ - మావలెనే, ఐవాయ్ - ఐదునోర్లుగల, అరవణై మేల్ - శేషశయ్యమీదబవ్వళించిన, ఆళి -చక్రాయుధముగల, పెరుమానార్ - గొప్పవాడైన (శ్రీయఃపతియొక్క) మెయ్ - యథార్థమైన, వాశగ - శ్రీసూక్తులను, కేట్టు - విని, ఉన్ - నీయొక్క, మెయ్ - శరీరమందలి, నీర్మై - సౌన్దర్యమును, తోన్ఱాయే - పోగొట్టుకుంటివా,

తా॥ ఓబాలచంద్రుడా! ఇట్టిదాకాసమునందున్న నల్లనిచీకటిని పోగొట్టక కాన్తిహీనుడవై క్షీణదశను బొందితివి. నీవును మావలెనే, *"ఏతద్వ్రతమ్మమ" అనెడి సర్వేశ్వరునిమాటనువిని శేషశాయియైన చక్రధరుండబద్ధము జెప్పడని నమ్మి నీసౌన్దర్యమును బోగొట్టుకొంటివాయేమని ఒ

తోన్ఱ్ తోమ్మడనెఞ్జె మెమ్బెరుమాన్ నారణఱ్కు*ఎమ్
ఆన్ఱ్ తాయ్ శొల్లి యఱువోమై నీనడుమే*
వేన్ఱ్ తోర్వినై యిల్ కొడిదా యెనైయూళి*
మాన్ఱ్ తాయ్ నిన్ఱ్ తియో వాళిక్కనై యిరుళే. ౭

---

*సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతిచ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతమ్మమ॥ నన్నుశరణముజొచ్చిన వానిని సమస్తాపత్తులను దొలగించి రక్షించెదనని ఈశ్లోకార్థము.

ఆ॥ ఎమ్బెరుమాక్ - మాస్వామియైన, నారణఱ్కు - నారాయణునికి, మడనెఞ్జమ్ - (మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును, తోఱ్ తోఱ్ - పోగొట్టుకొనినవారమై, ఏఙ్ - మాయొక్క ఆఱ్ తామై - విరహదుఃఖమును, శొల్లి - చెప్పుకొని, అళువోమై - ఏడుచుచున్న మమ్ములనుద్దేశించి, నీ - నీవు, నడువే-నడుమనవచ్చి, వేఱ్ తోర్వగైయిల్ - శత్రువులుసేసెడివిధముంకంటె, కొడిదాయ్ - క్రూరవ్యాపారముగలదానవై, ఎనైయూళి - ఎల్లప్పుడును, మాఱ్ తామెన్ఱు - హింసచేయుటయుండు, నిఱ్ కిఱ్ - నిలిచియుంటివి, ఇరుళే - ఓఅంధకారమా! వాళి - సుఖముగానుండువుగాక.

తా॥ ఓచీకటీ! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికి దారపోసుకొని ఒకరికొకరు తమతమ దుఃఖమును జెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోజొచ్చి ఒకరిముఖమొకరికిఁ దెలియకుండునట్లుజేసి బాధించుచున్నావు. నీవేసుఖముగానుండుమాయని. ౭.

ఇరుళిక్ తిణివణ్ణ మామ్బోర్క్కళిరే పోయ్*
మరుళుఱ్ఱిరాప్పగల్ తుఞ్ఞలుమ్ నీతుఞ్ఞాయాల్*
ఉరుళుమ్శగడ ముదైత్త పెరుమానార్*
అరుళిక్ పెరునశైయా లాళ్గాన్దు నొన్దాయే. ౮.

ఆ॥ తిణి - దట్టమైయున్న, ఇరుళిక్ - చీకటియొక్క, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, మా - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, కళిరే - ఓఉప్పుకాలవా! పోయ్ - మిక్కిలి, మరుళుఱ్ఱు - ఆజ్ఞానముగలదానవై, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తుఞ్ఞలుమ్ - నిద్రించను, నీ - నీవు, తుఞ్ఞాయాల్ - నిద్రించవు. ఉరుళుమ్ - దొర్లుచున్న, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పెరుమానార్ - స్వామియొక్క, అరుళిక్ - కృపయందు, పెరునశైయాల్ - మిక్కిలియాశచే, ఆళ్గాన్దు-మగ్నమై, నొన్దాయే - బాధపడుచున్నావాయేమి.

తా॥ గాఢాన్ధకారమువలె నల్లనివర్ణముగల ఓఉప్పుకాలవా! నీవు శకటాసురుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్కదయనుగోరి అదిలభించకపోవుటచే మతిపోయినదానవై యెల్లప్పుడున్ను నిద్రించక బాధనొందుచున్నావా యేమిని. ౯

నొన్దారా క్కాదల్నోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*
నన్దావిళక్కమే నీయు మళియత్తాయ్*
శెన్దామరై త్తడఙ్గణ్ శెఞ్జినివా యెమ్బెరుమాక్కు
అన్దామ త్తణ్ణుళా యాశైయాల్ వేవాయే. ౯.

ఆ॥ నన్దా - ఎడతెగని, విళక్కమే - ఓదీపమా! అళియత్తాయ్ - (ఎల్లరచే)కరుణించదగినదానవైన, నీయుమ్ - నీవును, నొన్దు - బాధపడి, ఆరా - ఆరని, కాదల్ - ఆళయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, మెల్ - మృదువైన, ఆవి - ప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండింపఁజేయునట్లు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపుష్పమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెభోగ్యమైయున్న, వాయ్ - (తిరు) అధరముగలవాఁడును,

ఎమ్బెరుమాఁ - నాస్వామియునైనవానియొక్క, అమ్ - అందమైన, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ తామమ్ - తిరుత్తులాయియొక్క మూల మందు, ఆశైయాల్ - ఆశచేత, వేవాయేఁమండుచున్నావాయేమి.

తా॥ ఎల్లప్పుడు నొక్కతీరునవెలుఁగుచున్న ఓదీపమా! ఎంతకాలమనుభవించినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధించెడి యాళయనెడివ్యాధిగలదానవైతివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపూబోలినకళ్లచక్కతనమున్ను, దొండపండునకెనయగధరసౌందర్యమునున్ను, తులసిమాలయొక్క సౌందర్యమునున్ను సేవించుటకాశపడి దానినొందకనిట్లు వెలుఁగుచున్నావాయేమని ?.

వేవారా వేశ్కైనోయ్ మెల్లావి యుళ్ళుళర్ త్త*
ఓవాదిరాప్పగ లున్బాలే వీఱ్ఱ్తొళ్ందాయ్*
మావాయ్ పిళన్ద మరుదిడై పోయ్ మణ్ణళన్ద*
మూవా ముదల్వా వినియెమ్మై చ్చోరేలే. ౧౦.

అ॥ వేవారా - మండిచల్లారని, వేశ్కైనోయ్ - ఆళయనెడివ్యాధి, మెల్లావి - మృదువైననాప్రాణమును, ఉళ్ళుళర్ త్త - లోపలయెండింపజేయునట్లు, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, ఓవాదు - ఎడబాయక, ఉన్బాలే - నీయందు, వీఱ్ఱ్తొళ్ందాయ్ - దొరుకుకొనునట్లుజేసితివి. మా - గుఱ్ఱమైనచ్చిన కేశియనెడి రక్కసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్ద - చీల్చినవాడవును, మరుదు - మద్దిచెట్లయొక్క, ఇడై - మధ్యయందు, పోయ్ - వేంచేసినయట్టివాఁడవును, మణ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచినవాడవును, మూవా - నవయౌవనముగలవాఁడవును, ముదల్వా - కారణభూతుండవునైన ఓశ్రియఃపతీ, ఇని - ఇఁకమీద, ఎమ్మై - మమ్మలను, శోరేల్ - విడువకుండుము.

తా॥ జగత్కారణుండవైన ఓశ్రియఃపతీ! నీవు కృష్ణావతారమునందుజేసిన కేశినిసంహారించుట, మద్దివృక్షములను గూల్చుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, త్రివిక్రమావతారమునందు నీశ్రీపాదముచే లోకములను కొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, నీదివ్యవిగ్రహసౌందర్యమునున్ను నాకుగనుపఱచి రేయింబగళ్లాశను నీయందు గలుగఁజేసి నీవు లభించకనన్ను బాధపెట్టినావు. ఇకనైనను నన్నువిడువక స్వీకరించుమాయని ౧౦.

‡‡ శోరాద వెప్పొరుట్కుమ్ మాదియామ్ శోదిక్కే*
ఆరాద కాదల్ కురుకూర్ చ్చడగోప*
ఓరాయిరమ్ శొన్న వవ్వ్రు ళివై పత్తుమ్*
శోరార్ విడార్కణ్ణీర్ వైగుందమ్ తిణ్ణనవే. ౧౧.

అ॥ శోరాద - కొదవలేకుండునటుల, ఎప్పొరుట్కుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ఆదియామ్ - కారణభూతుండై, శోదిక్కే - పరంజ్యోతిస్వరూపుండైన సర్వేశ్వరునిచే, ఆరాద - (ఎంతనను భవించినను) తృప్తితీరనటువంటి, కాదల్ - ఆశగల, కురుగూర్ చ్చడగోప - కురుకాపురికధిపతియైననమ్మాళ్వార్లు, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములుగా, శొన్న - సాయించిన, అవ్వీరు ళివై - ఆ తిరువాయ్‌మొళియందలి, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శోరార్ - విడువకుండ

ననుసంధించువారు, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, విడార్‌కణ్డీర్ - విడువరు నుమండీ, తిణ్ణం - ఇది యథార్థము.

తా॥ సకలజగత్కారణుండై పరంజ్యోతి స్వరూపుండైన శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి భక్తి గలవారైన నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన నీ పదిపాశురములెల్లప్పుడు ననుసంధించువారు పరమపదమును తప్పక బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "శోరాద వెప్పొరుట్కుమాదియూమ్" అని తాన నుసంధించిన సర్వేశ్వరత్వము నందరెఱుఁగునట్లుపదేశించుచున్నారు.

తిణ్ణం వీడుముదల్ ముళుదుమాయ్*
ఎణ్ణిల్ మీదియ నెమ్బెరుమాన్*
మణ్ణుమ్‌విణ్ణు మెల్లా ముడనుణ్ణ*న
ఇణ్ణ కణ్ణన్ దిలైయోన్ కణ్ణే. ౧.

అ॥ వీడుముదల్ - మోక్షము మొదలగు, ముళుదుమ్ - సకలపురుషార్థములను, ఆయ్ - ఇచ్చువాఁడై, ఎణ్ణిల్ మీదియన్ - అసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబులుగలవాఁడై - ఎమ్బెరుమాన్ - మాస్వామియై, మణ్ణుమ్ - భూమినిన్ని, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమునున్ను, ఎల్లామ్ - ఇవన్నిఁటిని, ఉడన్ - ఒకకాలముందే, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, సబ్కణ్ణన్ - మనశ్రీకృష్ణుఁడు, కణ్ - రక్షకుఁడు, అల్లదు - ఆశ్రీకృష్ణుఁడుగాక, ఓర్‌కణ్ - వేరొకరక్షకుఁడు, ఇల్లై - లేడు, తిణ్ణం - ఇదియథార్థము.

తా॥ మోక్షము మొదలగు సకలపురుషార్థములనిచ్చువాఁడును, వాఙ్మనస్సుల కగోచరంబులైన కల్యాణగుణంబులు గలవాఁడును, సర్వరక్షకుండును, నాస్వామియునైనశ్రీకృష్ణుండే జగదీశ్వరుఁడు; మఱియొకండు గాడు. ఈమాటయందు సందియంబులేదని. ౭.

ఏపావ మ్వరమే యేళులగుమ్*
ఈపావమ్ శెయ్ దరుళా లళిప్పారార్*
మాపావమ్ విడ వరఱుక్కు ప్పిచ్చైప్పెయ్*
గోపాలకోళరి యేఱన్ఱి యే. ౮

ఆ॥ మా-గొప్ప, పావమ్-పాపము, (బ్రహ్మహత్య) విడ-విడిచిపోవునట్లు, అరఱుక్కు-రుద్రునికి, పిచ్చై - భిక్షమును, పెయ్-ఇచ్చిన, గోపాలకోళరియేఱు - గోపాలులకు బలముగలసింహ

శ్రేష్ఠమైన శ్రీకృష్ణుఁడు, అన్నియే - గాక, ఏళ్‌ులగుమ్ - సప్తలోకములను, ఈపావమ్ శెయ్‌దు - నశించినపాపముగలవిగా జేసి, ఆరుళాల్ - కృపచే, అళిప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు? ఏపావమ్ - ఏమిపాపమో? పరమే - ఇట్లుచెప్పుట నాకు భారముగానున్నదే.

తా॥ రుద్రుఁడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క కపాలమునుఛేదించి యందువలన మహాపాతకియై, తనచేతులోనంటుకొనిన యాకపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు తిరుగుచుండగానప్పుడు తన చెమటనీళ్లబిందువును ఆ కపాలమునందుచిమ్మి యతనికాపాపమును బోగొట్టిన గోపశ్రేష్ఠుండైన శ్రీకృష్ణుఁడుతప్ప సప్తలోకములను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచే రక్షించువారెవరు; ఈయర్థమును నేనునిరూపించవలెనా యని. ౩.

ఏఱనై పూవనై పూమగళ్ దనైన్న*
వేఱిన్ఱి విణ్ తొళ తన్నుళ్ వైత్తు*
మేల్ దనైన్న మీదిడ నిమిర్న్దు మణ్ కొణ్ డ*
మాల్ దనిల్ మిక్కుమోర్ తేవుముళ దే. ౩.

అ॥ ఏఱనై - వృషభవాహనుఁడైనరుద్రుని, పూవనై - కమలమునందుబుట్టిన బ్రహ్మను, పూమగళ్ తనైన్న - కమలవాసినియైనశ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, వేఱిన్ఱి - భేదములేక, తన్నుళ్ - తనయందు, వైత్తు - ఉంచి, విణ్ - పరమపదవాసులు, తొళ - ఆశ్రయించునట్లు, మేల్ తనైన్న - ఊర్ధ్వలోకమును, మీదిడ - అతిక్రమించునటుల, నిమిర్న్దు - పెరిగి, మణ్ - భూమిని, కొణ్ డ - కొలిచిన, మాల్ తన్నిల్ - శ్రీయఃపతికంటె, మిక్కుమ్ - మేలైన, ఓర్ తేవుమ్ - ఒక దేవతయు, ఉళ దే - కలదా?

తా॥ నిత్యసూరులుతనసౌశీల్యమునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల తనకత్యంతప్రియురాలై లోకేశ్వరియైన పిరాట్టితో సమముగా సత్యంతగుణహీనులైన బ్రహ్మ రుద్రాదులనున్ను తనతోరీ రమందుంచుకొనుటంబట్టియు, సర్వలోకములు తనశ్రీపాదమునద్దణఁగునటుల కొల్చుటంబట్టియు నాశ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడు. మఱియొకఁడు గాఁడని. ౩.

తేవు మెప్పొరుళు మ్పడైక్క*
పూవిల్ నాన్ముగనై ప్పడైత్త*
తేవ నెమ్బెరుమానుక్కల్లాల్*
పూవు మ్పూశనైయుమ్ తగుమే. ౪.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కినవస్తువులనున్ను, పడైక్క - సృష్టించుటకై, పూవిల్ - నాభికమలమందు, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖున్ని పడైత్త - సృజించిన, తేవన్ - పరదేవతయైన, ఎమ్బెరుమానుక్కల్లాల్ - నాస్వామికితప్ప, పూవుమ్ - పుష్పమున్ను, పూశనైయుమ్ - పూజయున్ను, తగుమే - (మఱియొకరికి)తగునా?

తా॥ సకలలోక సృష్టికర్తయైనబ్రహ్మను తననాభికమలమందు సృజించి దేవాధిదేవుండైన నాస్వామికంటె పుష్పాదులకున్ను తిరువారాధనమకున్ను దగినవాడు మఱియొకఁడులేడని. ౪.

తగుమ్‌శీర్ త్తన్‌తనిముదలి నుళ్ళే*
మిగునైవు మెప్పొరుళు మ్పడైక్క*
తగుమ్‌కోల త్తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాన్*
మిగుమ్‌శోది మేలతివార్ యవరే. ౫.

అ॥ తగుమ్ - ఉచితములైన, శీర్ - కల్యాణగుణగణంబులుగలవాడును, తన్ - తనయొక్క, తని - అద్వితీయంబైన, ముదలినుళ్ళే - సంకల్పమునందు, మిగుమ్ - ఉత్కృష్టములైన, తేవుమ్ - దేవతలనును, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కిన సమస్తవస్తువులనును, పడైక్క - సృష్టించుటకు, తగుమ్ - తగిన, కోలమ్ - సుందరమైన, తామరైకణ్ణన్ - తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుగలవాడునైన, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియే, మిగుమ్‌శోది - పరంజ్యోతిస్వరూపుండు, మేల్ - వానికంటెమేలైన వాడొకడున్నాడని, అతివార్ - తెలిసికొనదగినవేదార్థవేత్తలు, యవర్ - ఎవరున్నారు.

తా॥ తనస్వరూపమునకుఁ దగినకల్యాణగుణంబులుగలవాండై, తనసంకల్పముచేతనే దేవాది సమస్తలోకములను సృజించువాఁడై, ఈశ్వరత్వమునుదెలుపుడు జేసెడి సుందరంబులైన కమల ములవంటి నేత్రంబులుగల మాస్వామియైన శ్రీయఃపతియే సకలవేదములయందుఁ బ్రతిపాదింప బడిన పరంజ్యోతి స్వరూపుండు. వీనికంటెమేలైన యీశ్వరుండొకఁడున్నాఁడనే విషయమందు ప్రమాణమేమియుం లేదని. ౫.

యవరుమ్ యావైయు మెల్లా ప్పొరుళుమ్*
కవర్వ్ఞిన్ఱి త్తన్ను ళొడుఙ్గినిన్ఱ*
పవర్‌కొళ్ ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ మూర్త్తి*
ఆవరెమ్మాళ్వి యమ్బళ్ళియాశే. ౬.

అ॥ యవరుమ్ - సమస్తచేతనులన్ను, యావైయుమ్ - సమస్తములైన అచేతనములన్ను, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - ఈసమస్తపదార్థములన్ను, కవర్వ్ఞిన్ఱి - ఇఱుకులేక, తన్నుళ్ - తనయందు, ఒడుఙ్గి - అణుగునట్లు, నిన్ఱ - నిలిచియున్న, పవర్‌కొళ్ - విశాలమైన, ఞానవెళ్ళమ్ - జ్ఞాన సమృద్ధినిన్ని, చుడర్ - ఉజ్వలమైన, మూర్త్తి - దివ్యతిరుమేనునుగల, ఆవర్ - ఆశ్రీయఃపతి, ఎమ్ - మనకురక్షణహేతువైన, ఆళ్వి - మహాసముద్రమును, అమ్ - సుందరమైన, పళ్ళియార్ - పడకగాగలవాఁడై వేంచేసియున్నారు.

తా॥ చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలజగత్తులనున్ను తనదివ్యతిరుమేనియందుంచుకొని ప్రళ యకాలమందలి మహాసముద్రమునందు బవ్వళించిన సర్వజ్ఞుండైనమాస్వామియే సర్వేశ్వరుఁడని ౬.

పళ్ళియాలిలై యేళ్ఞులగుమ్ కొళ్ళుమ్*
వళ్ళల్ వల్‌వయిఱ్ఱు ప్పెరుమాన్*
ఉళ్ళుళా రతివా రవన్నన్*
కళ్ళమాయ మనక్కరుత్తే. ౭.

అ॥ ఆలిలై - వటపత్రమును, మిళి - పడకగాగలవాఁడై, ఏళ్ములగుమ్ - సప్తలోకములును, కొళ్ళుమ్ - అణుగునట్లు, వళ్ళల్ - విశాలమై, వల్ - బలిష్ఠమైన, వయిఱు - ఉదరముగలవాఁడై, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండైన, అవన్‌తన్ - ఆశ్చర్యకరమునైన, ఊళ్ళుళ్ - లోలోపలనుండెడి, మనక్కురుత్తు - సంకల్పమును, ఆతివార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ విశాలమైన తనయుదరమునందు సమస్తలోకములనుంచుకొని వటపత్రమునందు బవ్వళించిన సర్వేశ్వరునియొక్క యాశ్చర్యకరమై యగాధమైన సంకల్పమిట్టిదని యెవ్వనికిఁ దెలియదని ౭.

కరుత్తిల్ తేవు మెల్లాప్పొరుళుమ్*
వరుత్తిత్త మాయప్పిరానై యన్ఱి*ఆరే
తిరుత్తి త్తిణ్ణిలై మూవులగుమ్*తమ్ముళ్
ఇరుత్తి క్కాక్కు మియల్వినరే. ౮.

అ॥ కరుత్తిల్ - సంకల్పముచే, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - తక్కినసమస్తవస్తువులనున్న, వరుత్తిత్త - సృజించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తిగల, పిరానైయన్ఱి - సర్వేశ్వరునితప్ప మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములనున్న, తిణ్ - దృఢమైన, నిలై - స్థితిగలదై యుగునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, తమ్ముళ్ - తమయందు, ఇరుత్తి - ఉంచుకొని, కాక్కుమ్ - రక్షించెడి, ఇయల్వినర్ - స్వభావముగలవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ తనసంకల్పముచే దేవాదిసకల పదార్థములను సృజించి యావస్తువులనొకటితో నొకటి కలిసిపోకుండ వ్యవస్థజేసి దనలోనుంచుకొని రక్షించిన విచిత్రశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణుండే జగద్రక్షకుండుగాని మఱియొకరుగారని. ౮.

కాక్కుమ్ మియల్వినన్ కణ్ణపెరుమాన్*
శేర్క్కై శెయ్దు తన్నున్దియుళ్ళే*
వాయ్త్త తిశైముగ నిన్దిరన్ వానవర్*
ఆక్కినాన్ తెయ్వవులగుగళే. ౯.

అ॥ కాక్కుమ్ - రక్షించుటయే, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగాగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడైన పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుండు, శేర్క్కై శెయ్దు-(జగత్తును) సంహరించి, తన్నున్దియుళ్ళే - తననాభియందును, వాయ్త్త - సమర్థుండైన, తిశైముగన్ - బ్రహ్మనున్న, ఇన్దిరన్-ఇంద్రుణినిన్ను, వానవర్ - దేవతలనున్న, తెయ్వవులగుగళ్ - దేవతులలోకములనున్న, ఆక్కినాన్-సృజించినాఁడు.

తా॥ జగద్రక్షణార్థమై శ్రీకృష్ణుండై యవతరించి శ్రీమన్నారాయణుండు జగద్రక్షకుఁడే గాక నీజగత్తును ప్రళయకాలమునందు సంహరించి, మఱియుఁ దేవమనుష్యాదిసమస్తప్రాణులనున్న, వాండ్లకు వాసస్థానంబులైన లోకంబులనున్న సృజించువాఁడు గనుక వాఁడేసర్వేశ్వరుఁడని. ౯.

కళ్వా వెన్మైయు మేళ్ లగుమ్*నిన్
ఉళ్ళే తోన్ రీయ విత్తై వ వెన్ఱు*
వెళ్ళేఱు నాన్ముగ నిన్దిరన్ వానవర్*
వూళ్ళూర్ది కళ్ల్ పణిన్దేత్తువరే. ౧౦.

అ॥ కళ్వా - తనమహిమనుదాచుకొన్నకృత్రిముఁడా! ఎన్మైయుమ్-మమ్ములనున్ను, ఏళ్ లగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, నిన్ను ళ్ళే - నీసంకల్పము ా, తోన్ రీయ - సృజించిన, ఇత్తై వ- ఓస్వామీ! ఎన్ఱు - అనిజెప్పి, వెళ్ - తెల్లని, ఏఱు - వృషభముగలరుద్రుఁడును, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుఁడును, వానవర్ - దేవతలున్ను, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది - వాహనముగాగలశ్రియఃపతియొక్క, కళ్ల్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - ఏత్తువర్ - స్తోత్రము జేసిరి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడే బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సకలదేవాధిదేవుఁడు, సకలజగత్కారణుఁడు, సర్వేశ్వరుఁడు అనియిట్లు జెప్పుటకు ప్రమాణమేమనిన, ఆ గరుడవాహనుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించి స్తోత్రములు జేయుచున్న ఆయా బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలయొక్క వాక్యము లేయని. ౧౦.

ఏత్త వేళ్ లగు ముణ్ణుక్కోల
కూత్తనై కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
వాయ్ త్త వాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుడన్*
ఏత్తవల్లవర్ క్కిల్లై యోరూనమే. ౧౧.

అ॥ ఏత్త - (దేవతలు) స్తోత్రముజేయఁగా, ఏళ్ లగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, కొణ్డు కోలుచుగొనిన, కోలమ్ - సుందరమైన, కూత్తనై - వ్యాపారముగలసర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరియందుదేవేంసేయున్న నమ్మళ్వార్లు శొల్ - సాయించిన, వాయ్ త్త - తగిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - ప్రీతితోఁగూడ, ఏత్తవల్లవర్ క్కు - అనుసంధించువారికి, ఓరూనమ్-ఒకకొరతయు, ఇల్లై - రాదు.

తా॥ సమస్తలోకములను తనశ్రీపాదముచే నాక్రమించిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి ఈ తిరువాయ్‌మొళిని శ్రద్ధతో ననుసంధించువారికి దేవతాన్తరములయందు పరత్వబుద్ధినొకప్పుడున్న గలుగదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, "వాయుమ్‌తిరైయుగళుమ్" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో తామనుభవించిన పరమభోగ్యమగు మగునటుల సర్వేశ్వరుఁడు తమతోవచ్చి సంశ్లేషించిన విధమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఊనిల్ వా ళుయిరే నల్లై పో వున్నై ప్పెఱ్ఱు*
వానుళార్ పెరుమాన్ మదుశూదన నెన్న మ్మాన్*
తానుమ్ యానుమెల్లామ్ తన్నుళ్ కలన్దొళిన్దోమ్*
తేనుమ్ పాలుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నలు మముదుమొత్తే ౧.

అ॥ ఊనిల్ - శరీరమందు, వాళ్ - ఉన్న, ఉయిరే - ఓమనసా! నల్లైపో - మంచిదానవు మంచిదానవు. (ఎందువలననగా) ఉన్నై - నిన్ను, పెఱ్ఱు - పొంది, వానుళార్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియైు, మదుశూదన్ - మధువనెడిరక్కసుని సంహరించినవాడైన, ఎన్నమ్మాన్ తానుమ్ - మాస్వామియు, యానుమ్ - నేనును, తేనుమ్ - తేనెయు, పాలుమ్ - పాలును, నెయ్యుమ్ - నెయ్యియు, కన్నలుమ్ - శక్కరయు, అముదుమ్ - అమృతమును, ఒత్తు - సమముగాజేరిన, ఎల్లామ్ - ఈయన్నిరసములున్ను, తన్నుళ్ - తనలోఁగలుగునట్లు, కలన్దొళిన్దోమ్ - కలిసియుంటిమి.

తా॥ ఓమనసా! నేను సేసహాయముచే నిత్యసూరిసేవ్యుఁడై నాస్వామియైన మధుసూదను నితోఁ జేరినమ స్తరసములననుభవించితిని. అట్టి రసానుభవమునకు సహాయమైన నీవు మిక్కిలిమించిదానవని. ౧.

ఒత్తార్ మిక్కారిలై యిల్లై యమ మాయాయ్*
ఒత్తా యెప్పేరుట్కు ముయిరాయ్* ఎన్నై ప్పెఱ్ఱ
అత్తాయాయ్ తన్దైయా యటియేనాదన వటివిత్త*
అత్తా నీశెయ్దన వడియేనఱియేనే. ౨.

అ॥ ఒత్తార్ - తనతోసమానులనున్ను, మిక్కారిలై - తననుమించినవార్లనున్ను, ఇల్లైయాయు గలవాడుకానివాడవున్ను, మాయాయా - మిక్కిలియాశ్చర్యభూతుండవును, ఎప్పేరుట్కుమ్ - మనుష్యాది సమస్తవస్తువులకున్ను, ఒత్తాయ్ - సజాతీయుఁడైయవతరించినవాడవును, ఉయిరాయ్ - ప్రాణభూతుండవును, ఎన్నై - నన్ను, పెఱ్ఱ - సృజించిన, అత్తాయాయ్ - అట్టివిలక్షణమైన తల్లివంటివాడవును, తన్దైయాయ్ - తండ్రివంటివాడవును, అటియాదన - తెలియనివిషయములను, అటివిత్త - (ఆచార్యునివలె) తెలియఁజేసిన, అత్తా - ఉపకారసుండవునైన మాస్వామీ! నీ - నీవు, శెయ్దన - చేసినఉపకారములను, అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, అటియేన్ - తెలియజాలను

తా॥ తనతో సమానుఁడును తననతిక్రమించినవాఁడును లేని గొప్పవాఁడవు, రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తి నందరిని రక్షించిన సులభుండవు, నాకు తల్లితండ్రులవలె ప్రియహిత చరుండవు, ఆచార్యునివలె జ్ఞానప్రదుండవునైన ఓ నాస్వామీ! నీవు నాకు జేసినయుపకారములిన్నియని లెక్కించుటకలవిగాక యున్నవని. ౨.

అటియా ళ్కాలత్తుళ్ యడియైక్కణ్ణు శెయ్దిత్తు*
అటియా మామాయ తడియేనై వైత్తాయాల్*

అతియాఁమై కుఁఅళాయ్ నిలమ్మావలి మూవడియెన్ను*
అతియాఁమై వఞ్చిత్తా యెనదావి యుళ్ కలన్దే. 3.

ఆ అతియాఁమై - ఎవ్వరికిని తెలిపికొనుట కళక్యుండైన, కుఁఅళాయ్ - వామనుండవై, నిలమ్మావలి మూవడి - నేలమహాబలీమూడడుగు, ఎన్ను - అనియొడి*యసండిగ్భమాటను జెప్పి, అతియాఁమై - (శుక్రాచార్యులమాటలనుమహాబలి) వినన్లు, వఞ్చిత్తాయ్ - వంచనజేసినవాఁడవైన ఓస్వామీ! ఎనదావియుళ్ - నామనస్సునందు, కలన్ద - కలిసి, అతియా - అజ్ఞానహేతువైన, మా - గొప్ప, మాయత్తు - సంసారమందున్న, అడియేనై - దాసుఁడనైనన్ను, అతియా - (నాయందుసీశేషత్వమును) తెలిసికొనుటకయోగ్యమైన, కాలత్తు - కాలమందు, అడిమైక్కణ్ - కైంకర్యమందు, అన్బు - ప్రీతిని, శెయ్‌విత్తు వైత్తాయాల్ - చేయించియుంచితివి.

తా॥ ఎవ్వరికిని దెలియనట్లు తనస్వరూపమును గప్పుకొని మహాబలిచక్రవర్తిపద్దకేగి, తన సౌందర్యముతో వానిని మోహింపఁజేసి వశపఱచుకొని, అచ్చటశుక్రాచార్యులుజెప్పిన మాటలను సాగనివ్వకుండజేసి వానిని మూడడుగులనేలను యాచించిన ఓస్వామీ! మాయామయమయిన సంసారమందున్న అజ్ఞుఁడనైన నామస్సునందు ప్రవేశించి నీ కైంకర్యమందు నాకాశను గలుగఁజేసితివని. 3.

ఎనదావియుళ్ కలన్ద పెరునల్లుదవి కైక్కమ్మాటు*
ఎనదావి తన్నొళిప్పే నినిమిళ్న్ద దెన్బదుణ్డే*
ఎనదావి యావియుమ్ నీ పొళిలేళుముణ్ణ వెన్దాయ్*
ఎనదావియార్ యానార్ తన్దనీ కొణ్డాక్కినై యే. ౪.

అ॥ పొళిలేళుమ్ - సప్తలోకములనున్న, ఉణ్ణ-ఆరగించిన, ఎన్దాయ్-ఓనాస్వామీ, ఎనదావియుళ్ - నాయాత్మయందు, కలన్ద-కలినియుండడమ నెడి, పెరు-గొప్పదైన, నల్-విలక్షణమైన, ఉదవి-ఉపకారమునకు, కైమ్మాటు-ప్రత్యుపకారముగా, ఎనదావి-నాయాత్మను, తన్నొళిప్పే - సమర్పించితిని. ఇని - ఇకమీఁద, మిళ్న్దెన్బదు - తిరుగుటయనుట, ఉణ్డే - కలదాగి నీ - నీవు, ఎనదావియుమ్ - నాయాత్మకును, ఆవి - ఆత్మయైనవాఁడవు. ఎనదావి - నాయాత్మ, యార్ - ఎవరిది! యాన్ - నేను, ఆర్ - ఎవరివాఁడను తన్ద - (నన్ను) సృజించిన, నీయే-నీవే, కొణ్డాక్కినై - స్వీకరించితివి.

తా॥ సర్వలోక సంహారకుండవైన ఓస్వామీ! నీవు నాతోగలినియుండడమ నెడి మహోపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను మతియురాకుండునటుల నీకుసమర్పించితిని. ఇప్పుడు విచారించఁగా, నాకు నీవే యంతరాత్ముఁడవుగనుక నేనును నాదియని తలంచినవస్తువులన్ని నీదిగానే యున్నవి. గనుక నేనిచ్చుటకెవఁడను. నీవిచ్చినవస్తువులను నీవే స్వీకరించితివని. ౪.

---

*ఒకరిని యాచించునప్పుడు మిక్కిలిస్తోత్రముజేసి మనస్సుకరుగునట్లు చాతుర్యముగమాటలాడవలెనియుండగ, అదేమియుంలేక మహాబలియని వానికిభయమ్ జెప్పి వీలిభీయుట్టిమాటనడిగినాఁడని.

ఇనియార్ ఞానజ్ఞా లెడుక్క లెళ్ళాద వెన్దాయ్*
కనివార్ వీట్టిన్బమే యెనక్కడల్పుడా వముదే*
తనియేఁ వాళ్ళ్ ముదలే పూళ్ళిలేళ్ళు మేనమొన్దాయ్*
నునియార్ కోట్టిల్ వైత్తా యునపాదమ్ శేర్న్దేనే. ౪.

ఆ॥ యార్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులయొక్కయు, ఞానజ్ఞాల్ - జ్ఞానములచే, ఎడుక్క లెళ్ళాద - తెలిసికొనుటకశక్యుండనైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ ! కనివార్ - భక్తిగలవారికి, వీట్టిన్బమే - మోక్ష సుఖస్వరూపుఁడా! ఎఁ - నాకు - కడల్ - సముద్రమునంగు, పడా - జన్మించని, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుఁడా! తనియేఁ - సహాయములేని నాయొక్క, వాళ్ళ్ - సుఖానుభవమునకు, ముదలే - కారణభూతుఁడా! పూళ్ళిలేళ్ళుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, ఒన్ఱు - ఆద్వితీయమైన, ఏనమాయ్ - వరాహమైయుండి, నునియార్ - కూరుగల, కోట్టిల్ - దంతమునందు, వైత్తాయ్ - ఉంచినవాఁడా! ఇని - ఇఁకమీఁద, ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, శేర్న్దేఁ - చేరితిని.

తా॥ అభక్తులెట్టి జ్ఞానవంతులైనను వార్లకగోచరుఁడవై, భక్తులకుసుగమ ములభుండవై భక్తిహీనుండనైన నాకు స్వతస్సిద్ధమైన భోగ్యభూతుఁడవై, నాకునుఖప్రదుండవై, వరాహావతార మందున తనకొమ్ములమీఁద సమస్తలోకముల నెత్తుకొనివచ్చిన ఓస్వామీ! నన్ను నీవుద్ధరించినావు గనుక నేను నీశ్రీపాదములను పొందితినియని. ౪.

శేర్న్దార్ తీవినై గట్కరునఞ్జై త్తిణ్మదియై*
తీర్న్దార్ దమ్మనత్తు ప్పిరియా దవరుంబరై*
శోర్న్దే పోగల్ కొడా చ్చుడరై యరక్కియై మూ
ర్కర్న్దాయై*అడియే నడైన్దే నుమ్మదల్ మున్న మే. ౫.

ఆ॥ శేర్న్దార్ - ఆశ్రితులయొక్క, తీ - క్రూరమైన, వినైగట్కు - పాపములకు, ఆరు - అపూర్వమయిన, నఞ్జై - విషమువంటివాఁడవును, తిణ్ - దృఢమైన, మదియై - జ్ఞానమునిచ్చు వాఁడవును, తీర్న్దార్దమ్ - నిన్ను బొందినవారియొక్క, మనత్తు-మనస్సును, పిరియాదు-విడువక, అవర్ - వారికి, ఉయిరై - ఆత్మయైయుండువాఁడవును, శోర్న్దేపోగల్ కొడా - కరిగిపోవునట్లు విడువనివాఁడవును-తుడరై - ఉజ్జ్వలుండైనవాఁడవును, అరక్కియై - రాక్షసీయైన శూర్పనఖియొక్క, మూక్కు - ముక్కును, ఈర్న్దారై - ఛేదించినవాఁడవునైన నిన్ను, అడియేఁ - దాసుండనైనసేను, ముదల్ మున్న మే - మొట్టమొదటనే, అడైన్దేఁ - పొందితిని.

తా॥ఆశ్రితులపాపములను బోగొట్టి వార్లకుతానే*"ఉపాయము ఉపేయము" అనెడినిశ్చల మయిన తత్వజ్ఞానమునిచ్చి, ఆట్లు తలఁచిన వారియొక్క మనస్సును విడువకుండయుండి, శూర్పనఖి యనురాక్షసిని నశింపజేసినట్లు వార్లసర్వదుఃఖములను బోగొట్టి ప్రకాశించుచున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నేను మొదటనే ఆశ్రయించితినిగదాయని. ౫.

---

* ఉపాయమునఁ - ఫలమువిచ్చువాఁడు, ఉపేయమనఁగా - ఫలము.

మున్నల్ యాళ్ పయిల్‌నూల్ నరమ్బిన్ ముదిర్ శువై యే*
పన్నలాన్ పయిలు మ్పరనే పవిత్తిరనే*
కన్నలే యముదే కార్‌మ్గిలే యెన్‌కణ్ణా*
నిన్నలా లిలేన్గా ణెన్నైనీ కుటికొళ్వే. ౭.

ఆ॥ మున్ - అనాదియై, నల్ - విలక్షణమై, యాళ్ - వీణసంబంధమైన, నరమ్బిన్ - తంత్రి యందుబుట్టిన, పయిల్ - అభ్యసింపబగిన, నూల్ - గానశాస్త్రమందు జెప్పినలక్షణముగల, ముదిర్ - పక్వమయిన, శువైయే - రసమువలెభోగ్యభూతుండా! పల్ - అనేకవిధములైన, నలార్ - జ్ఞానములుగలవారు, పయిలుమ్ - (ఎల్లప్పుడు) అనుభవించినను, పరనే - (ఆయనుభవ మందణగని) మహిమగలవాఁడా! పవిత్తిరనే - పావనుండా! కన్నలే - చెరుకురసమువంటి వాఁడా! అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! కార్‌మ్గిలే - వర్షాకాలమందలి మేఘమువంటి వాఁడా! ఎన్‌కణ్ణా - నాకుస్వామియైనశ్రీకృష్ణుఁడా! నిన్నలాల్ - నిన్నుతప్ప, ఇలేన్గాణ్ - ఉండనునుమా; ఎన్నైన్ - ఇట్టినన్ను, నీ - నీవు, కుటికొళ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ సర్వేన్ద్రియములవల్ల గలిగెడి యాయా యపారసుఖములను తన భక్తులకిచ్చెడి పరమ భోగ్యుండవై, వార్ల పాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల వాఁడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల వాఁడవైన శ్రీకృష్ణుఁడా! నేను నిన్నెడబాసి యొకక్షణముఁడలేను గనుక నన్నుంగీక రింపుమని. ౭.

కుటికొళ్ ఞానబ్బళా లెన్నై యూళి శెయ్‌తవముమ్*
కిటికొళ్ డ్డిప్పిఱప్పే శిలనాళి లెయ్‌దినన్ యాన్*
ఉటికొణ్డ వెణ్ణెయ్‌పా లొళిత్తుణ్ణు మమ్మాన్ పిన్*
నెటి కొణ్డ నెఞ్చనాయ్ ప్పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దే. ౮.

ఆ॥ ఉటి - ఉట్టియందు, కొణ్డ - ఉంచబడిన వెణ్ణెయ్ - వెన్ననున్ను, పాల్ - పాలనున్ను, ఒళిత్తు - దాగియుండి, ఉణ్ణుమ్ - ఆరగించెడి, అమ్మాన్ - వాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుఁడు, పిన్ - వెనుక సాయించిన*చరమశ్లోకార్థమైన, నెటి - ప్రపత్తియనెడియుపాయమును, కొణ్డ - స్వీకరించిన, నెఞ్చనాయ్ - మనస్సుగలవాఁడనై, పిఱవిత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్దు - పోగొట్టి, కుటి - ♦ యమనియమాదులచే, కొళ్ - సంపాదింపబడిన, ఞానబ్బళాల్ - జ్ఞానములచే, ఎనైయూళి - చిరకాలము, శెయ్ - చేయదగిన, తవముమ్ - తపస్సులయొక్కఫలములను, కిటి - భగవదనుగ్ర హమును, కొణ్డు - లభించి, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, శిలనాళిల్ - స్వల్పకాలములోనే, యాన్ - నేను, ఎయ్‌దినన్ - పొందితిని.

---

* సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య మామేకం శరణంవ్రజ । అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామిమాశుచః ॥ కర్మజ్ఞానాదుల నుపాయముగాసెంచక నీయభీష్టసిద్ధికి నన్నేయుపాయముగా నమ్ముము నేనే నీసమస్తపాపములను బొలిగింపఁజేసెదను. చింత పడకుమాయని యర్థము.

♦ చతురాది బాహ్యేన్ద్రియములను విషయములయందు సంచరించకుండ నిగ్రహించుట, మనస్సును నిశ్చలముగాజేయుట, ప్రాణాయామముజేయుట మొదలైనవి.

తా॥ గోకులమందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన వెన్ననుగ్గు పాలనుగ్గు దొంగలించి యారగించిన శ్రీకృష్ణుడు, భారతయుద్ధమం దర్జునుని కుబడేశించిన చరమ శ్లోకార్థమైన ప్రపత్తియే మన కుపాయమని తలంచి సంసారదుఃఖములను వదలి చిరకాలము తపస్సు జేసి బొందదగిన పురుషార్థమును నే సీజన్మమందే యల్పకాలములోనే భగవత్కటాక్షముచే లభించితినని. ౨.

కడివార్ తణ్ణన్దుళాయ్ కణ్ణ నివ్వణవర్ పెరుమూ*
పడివాన మిఱన్ద పరమణ పవిత్తిరణ్ శీర్
శెడియార్ నోయ్‌గళ్ కెడ ప్పుగిన్దు కుడైన్దాడి*
అడియేన్ వాయ్‌మడుత్తు ప్పరుగి కళిత్తేనే. ౨.

ఆ॥ కడి - తేనె, వార్ - కారుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిగల వాడును, విణ్ణవర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియును, వానమ్ - పరమపదమందలియు, పడి - సామ్యము, ఇఱన్ద - లేని, చరమన్ - సర్వోత్కృష్టుడును, పవిత్తిరన్ - పరమపావనుడుడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శీర్ - కల్యాణములయందు, శెడియార్ - ఆజ్ఞానాదులచేనిండిన, నోయ్‌గళ్ - వ్యాధులు, కెడ - నశించునట్లు, పుగిన్దు - ప్రవేశించి, ఆడి - మునిగి, వాయ్‌మడుత్తు - మిక్కిలిదాహముతో, పరుగి - పానముజేసి, అడియేన్ - దానుడనైనసేను, కళిత్తేన్ - సంతోషించితిని.

తా॥ పరమభోగ్యుడును, దేవాధిదేవుండును, పరమపదమందు గూడ తనకు సాటిలేని పరాత్పరుడును, పరమపావనుడునైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యకల్యాణగుణములనుప్రీతితో భక్తిగానము భవించి సంతోషించితినని. ౨.

కళిప్పుక్కవర్వు మప్పొరు ప్పిఱప్పుప్పిణియుమూప్పిఱ ప్పుప్పొరు*
ఒళిక్కొణ్డ శోదియమా యుడనూక్కుడువ దెన్నుగొలో*
తుళిక్కిన్ఱ వానిన్నిలమ్ శుడరాళి శఙ్గినై*
అళిక్కిన్ఱ మాయప్పిరా నడియార్‌గళ్ కుళాఙ్గళై యే. ౧౦.

ఆ॥ కళిప్పుమ్ - (విషయములయందు)సంతోషమునున్న, కవర్వుమ్ - దుఃఖమునున్న, అప్పొరు - విడిచి, పిఱప్పు, - జన్మమునున్న, పిణి - వ్యాధినిన్ని, మూప్పు - ముదిమినిన్ని, ఇఱప్పు - మరణమునున్న, అప్పొరు - వదలి, ఒళిక్కొణ్డ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియమాయ్ - తేజోరూపమయిన దివ్యశరీరముగలవాడనై, తుళిక్కిన్ఱ - వర్షించుచున్న, వానిన్ - ఆకసమునున్న, ఇన్నిలమ్ - భూభూమినిన్ని, అళిక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఆళి - సుదర్శనమునున్న, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, ఏన్ది - ధరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన స్వామియొక్క, అడియార్‌గళ్ - దానులయొక్క, కుళాఙ్గళై - సమూహములను, ఈడన్ - ఒద్దికతో, కూడువదు - చేరుటను, ఎన్నుగొలో - ఎప్పుడో ?

తా॥ సంసారమందలి సుఖదుఃఖములనున్ను జన్మజరామరణాదులనున్ను వదలి దివ్యశరీరము గలవాడనై, శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములను ధరించిన సకలలోక రక్షకుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తులయొక్క భాగవతగోష్ఠిలోజేరి పరమానందమును సేసెప్పుడు బొందెదనని. ౧౦.

‡‡ కుళాంగళ్ పేరరక్కన్ కులమ్వీయ మునిన్దవనై *
కుళాంగళ్ తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ తెరిన్దురైత్త*
కుళాంగళ్ ఆయిరత్తు ళ్ళివై పత్తు ముడన్పాడి*
కుళాంగళా యడియీరుడ నూళ్గిడిని న్రాడుమినే. ౧౧.

అ॥ కుళాంగళ్ - పరివారసమూహములగల, పేర్ - గొప్పపాడైన, అరక్కన్ - రావణానుయనియొక్క, కులమ్ - వంశము, వీయ - నశించునట్టుల, మునిన్దవనై - కోపగించిన సర్వేశ్వరుని, కుళాంగళ్ - శ్రీవైష్ణవసమూహములగల, తెన్ కురుగూర్ - సుందరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరిన్దు - పరిశీలించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కుళాంగళ్ - తిరువాయ్‌మొళులయొక్కసమూహములగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితోగూడ, పాడి - గానముజేసి, ఆడియూర్ - ఓభాగవతులారా ! కుళాంగళాయ్ - సాకీభవించినవారై, ఉడన్ - సమరసులై, కూడినిన్ఱు కలిసియుండి, ఆడుమిన్ - నృత్యముజేయుండు

తా॥ ఓ భాగవతులారా ! రావణానుయని సమూలముగా నాశముజేసిన సర్వేశ్వరుని యొక్క కల్యాణగుణములను బరిశీలించి సమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురములనుగానము జేసి నిత్యసూరులయొక్క సమూహములోజేరి యానందించుడని. ౧౧,

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక.— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, నిత్యసూరులతోడగూడ గలిసియుండి, శ్రీయఃపతిని యనుభవింప యాశపడినవారై యది తక్షణమందే లభించకపోవుటచే మిక్కిలి విషాదమునొంది క్షణమాత్రముండలేక తనయవస్థను చెప్పుకొనుటకుగూడ సామర్థ్యములేనివారై యుండగానప్పుడు సమీపమందున్న శ్రీవైష్ణవులు వీరియవస్థను సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించువిధమును †అన్యాపదేశముగ సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఆడియాడి యగబ్కాల్ సెన్ఱు*ఇవ్వై
పాడిప్పాడి క్కణ్ణీర్ మల్గి *ఎబ్బుమ్
నాడినాడి నరశిఙ్గా వెన్ఱు*
వాడి వాడు మివ్వాణుదలే. ౧.

† తన నొకపిరాట్టిగానును, తనయవస్థనుజెప్పు వారిని యాపిరాట్టికి సఖులుగానును తలంచి చెప్పుట.

అ॥ వాణుదల్ – నుందరముఖముగలఈపె, ఆడియాడి–నృత్యముజేసి నృత్యముజేసి, అగమ్–మనస్సు, కొయ్దు – కరిగి, ఇశై–స్వరముతో, పాడిప్పాడి–గానముజేసి గానముజేసి, కణ్ – నేత్రములయందు, నీర్‌మల్‌గి నీళ్లునిండి, ఎట్టుమ్ – అన్నిదిక్కులలో, నాడినాడి – వెతకివెతకి, నరశింగ్గా వెన్ను – నరసింహాయని (చెప్పి), వాడివాడుమ్ – వాడివాడిపోవును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈనుందరముఖి నిన్నెడబాసి యుండజాలక నీగుణచేష్టితములనునుసంధించి నృత్యముజేసియు, తరువాత ఇందుకుళక్తిలేక దుఃఖించుచు నీగుణములను పాటలుగాపాడియు, ఆశ్రితపరతంత్రుడవైన నీవెక్కడున్నావోయని బాష్పపూర్ణంబులైన నేత్రంబులచే నన్నిదిక్కులనుజూచియు, నీవెక్కడను గనుబడనందున మిక్కిలి వాడిబోవుచున్నదని. ౧.

వాణుద లిమ్మడవరల్*ఉమ్మై
కాణుమా శైయుళ్ నైగిన్ఱాళ్*విలిల్
వాణ నాయిరన్తోళ్ తుణిత్తీర్*ఉమ్మై
కాణ నీరిరక్కమిలీరే. ౨.

అ॥ వాళ్ – నుందరమైన, నుదల్ – ముఖముగల, ఇమ్మడవరల్ – ఈమృదుస్వభావముగలబాలిక, ఉమ్మై – మిమ్ములను, కాణుమాశైయుళ్ – సేవింపవలయుననియాళచే, నైగిన్ఱాళ్ – వాడిపోవుచున్నది, విలిల్ – బలిష్ఠుడైన, వాణన్ – బాణానురునియొక్క, ఆయిరమ్‌తోళ్ – వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తీర్ – ఛేదించినఓస్వామీ! ఉమ్మై – మిమ్ములను, కాణ – సేవించుటకు, నీర్ – మీరు, ఇరక్కమిలీర్ – దయలేనివారై యున్నారు

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! మీవిరహదుఃఖమును సహించని మృదుస్వభావముగలదై, నామాటను వినని బాలికయైన ఈనుందరముఖి, మీ సేవనుగోరి, అది లభించక దుఃఖించుచున్నది. ఇట్టిభక్తురాలయిన యీమెకు సేవసాయించుటకుఁగూడ బాణారివైన నీకు దయలేకపోయినదని. ౨

ఇరక్కమనత్తో డిరియున్ఱై*
అరక్కుమెల్లుగు మొక్కుమివళ్*
ఇరక్క మెల్లో రిదక్కెక్క శెయ్‌గేన్*
అరక్కనిలఙ్గై శెఱ్ఱ వీరుక్కే. ౩.

అ॥ ఇరక్కమ్ – భేదించుచున్న, మనత్తోడు – మనస్సుతో, ఇవళ్ – ఈపె, ఎరియైై–అగ్నిసమాపమందున్న, అరక్కుమ్–లక్కతోను, మెల్లుగుమ్ – మయినమతోను, ఒక్కుమ్–సదృశురాలైయున్నది. ఇరక్కమెల్లో – మీరుదయనుప్రకాశింపజేయనివారైయున్నారు ఇదఱిక్కు–ఇందునిమిత్తమై, అరక్కన్ – రావణానురునియొక్క, ఇలఙ్గై – లంకాపురిని, శెఱ్ఱ వీరుక్కు–నశింపజేసినవీకు, ఎన్ శెయ్‌గేన్ – ఏమిజేసెదను.

తా॥ లంకను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! మిమ్ములనెడబాసిన యీబాలిక, మీవిరహదుఃఖమునుసహించక, అగ్నిసమాపమందున్న లక్కవలెనున్న మైనమువలెనున్న కరిగిపోవుచున్నను, మీకెంతమాత్ర మీమెయందు దయరాలేదు, దీనికి నేనేముపాయంబు కల్పించెదను 3

ఇలఙ్గై శెఱ్ఱ ఇవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వలఙ్గొళ్ పుళ్ళుయర్ త్తా యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
మలఙ్గ వెవ్వుయిర్ క్కున్*కణ్ణీర్ మిగ
కలఙ్గిన్ఱ కైత్తొళుమ్ నిన్ఱివళే. ౮.

అ॥ ఇవళ్ - ఈబాలిక, పిన్నుమ్-మతియు, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱ ఇవనే - నాళ ముజేసినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పను. వలఙ్గొళ్ - బలిష్టుండైన, పుళ్-గరుత్మంతుని, ఉయ ర్ త్తాయ్-ధ్వజముగా నెత్తినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పను, ఉళ్ళమ్-మనస్సు, మలఙ్గ - వ్యాకు లమగునట్లు, వెమ్-ఉష్ణమైన, ఉయిర్ క్కుమ్ - నిట్టూర్పునువిడుచును. కణ్ణీర్ - నేత్రజలము, మిగ-మిక్కి-లియగునట్లు, కలఙ్గిన్ఱ - వ్యాకులపడియుండి, కైత్తొళుమ్ - నేవించును

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక, లంకాపురిని నశింపజేసినవాఁడా! యనియు, గరుడధ్వజుండా! యనియు నిన్ను పిలిచి, అప్పుడు నీవురాకపోవుటచే వేడినేడిగా నిట్టూర్పులువిడుచుచు నీతిరు నామములు జెప్పుటకుగూడ శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీకు వందనంబులిడుచున్నదని. ౮.

ఇవ ళిరాప్పగల్ వాయ్ వెరీఇ *తన
కువళై యొణ్కణ్ణీర్ కొణ్డాళ్*వణ్డు
తివళు మణన్దాయ్ కొడీర్*ఎన
తవళవణ్ణర్ తగవుగళే. ౯.

అ॥ ఇవళ్ - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, వాయ్‌వెరీఇ-వాగుచు, తన - తనయొక్క, కునై - నల్లకలువవలె, ఒణ్ - సుందరంబులైన, కణ్ణ - నేత్రములయందు, నీర్ కొ ణ్డాళ్ - బాష్పముగలదైయొనది, వణ్డు - తుమ్మెదలు, తివళుమ్ - సఞ్చరించుచున్న, తణ్ - చల్ల నైన, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్-తిరుత్తులాయిమాలను, కొడీర్ - (మీరు) ఇవ్వరు, తవ ళవణ్ణర్ - శుద్ధస్వభావముగలమీయొక్క, తగవుగళ్ - కృపమొందలగుస్వభావములు, ఎన-ఎట్టివి?

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక రాత్రింబగళ్లు మీతిరునామములనుజెప్పుచు, మీతిరుమేనియం దున్న తిరుత్తులాయి మాలయందాళపడి యది లభించక మిక్కిలి దుఃఖించుచున్నను, ఆ తిరుత్తు లాయిమాలను మీరివ్వరు. మీదయాగుణంబును నేనేమని వర్ణించెదనని. ౯.

తగవుడై యవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
మిగవిరుమ్బు మ్మిరానెన్నుమ్*ఎన
దగవుయిర్ క్కుమ్దే యెన్నున్*ఉళ్ళమ్
ఉగవురుగిని న్ఱుళ్ళుళే. ౧౦.

అ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉగ-నశించునటుల, ఉరుగినిన్ఱు-కరిగియుండి, తగవుడైయవనే- దయాగుణముగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పను; పిన్నుమ్ - మతియు, మిగ-మిక్కి-లి, విరు మ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుండా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పను, ఎనదు - నాయొ

క్కు, అగవుయిర్‌క్కు - లోపలనుండెడిదీవునికి, అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఉళ్ళుళే - ఇట్టియవస్థ యీమె కపారమైయుండును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక మీవిరహముచే మిక్కిలిదుఃఖించుచు, ఓదయాశీలుఁడా! ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాఁడా! నాకుభోగ్యభూతుఁడా! అని యెల్లప్పుడును జెప్పును. ఇదియంనుంగాక ఈమెయొక్కయవస్థ వాచామగోచరమైయుండునని. ౭.

ఉళ్ళుళావి యులర్ న్దులర్న్దు*ఎన
వళ్ళలే కణనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వెళ్ళనీర్ కిడన్దా యెన్నుమ్*ఎన
కళ్వి తాన్పట్ట వఞ్ఞనై యే. ౭.

ఉళ్ళుళ్ - హృదయములోపలనున్న, ఆవి - ప్రాణము, ఉలర్న్దులర్న్దు - మిక్కిలి వాడిపోయినదై, ఎన - నాకు, వళ్ళలే - మహోపకారకుఁడా! కణనే-శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. పిన్నుమ్ - మఱియు, వెళ్ళనీర్ - సముద్రజలమందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, ఎనకళ్వి - నాకుతనస్వభావమునుదాచిన ఈబాలిక, తాన్పట్ట-తాను భవించిన, వఞ్ఞనై - కపటము, (ఇట్టిది).

తా॥ నాకు తనదుఃఖమును దెలియజేయకదాచిన యీకుమార్తె, నీయొక్కగుణచేష్టితములచే మోహింపబడి నిన్నులభించక తనలోపలనుండు ప్రాణమెండిపోవునట్లు దుఃఖించుచు, నాస్వామీ! ఉపకారకుఁడా! కృష్ణా! శ్రీరాఘ్వనాథా! యని పలుమాఱు నీతిరునామములను జెప్పుచున్నదని. ౭.

వఞ్ఞనే యెన్నుమ్ కైదొళుమ్*తన
నెఞ్ఞమ్ వేవ నెడిదుయిర్‌క్కుమ్*పలుల్
కఞ్ఞనై వఞ్ఞనై శెయ్‌దీర్*ఉమ్మై
తఞ్ఞమె న్నివళ్ పట్టనవే. ౮.

ఆ॥ వఞ్ఞనే - వంచకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కైదొళుమ్ - అఞ్జలిచేయును. తన నెఞ్ఞమ్-తనమనస్సు, వేవ - దహించునట్లు, నెడిదుయిర్‌క్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును. విఱల్ - బలిష్ఠుఁడైన, కఞ్ఞనై - కంసుని, వఞ్ఞనై శెయ్‌దీర్ - కపటముచేసంహరించినస్వామీ! ఉమ్మై-మిమ్ములను, తఞ్ఞమెన్ఱు-రక్షకులని (నమ్మిన), ఇవళ్ - ఈకుమార్తె, పట్టన-అనుభవించినదుఃఖము, వీ-ఎట్టిది.

తా॥ కంసుని సంహరించిన ఓస్వామీ! ఈకుమార్తె, నీగుణంబులచే నన్నువంచనజేసిన వాఁడా! యని పిలిచి నీ కఞ్జలిజేసి నిన్ను కళ్ళార చూడకుండ మహాదుఃఖమునొందినిట్టూర్పువిడుచుచున్నది. ఓస్వామీ! నీవే రక్షకుండవని నమ్మిన ఈమె ఇట్టిదుఃఖము ననుభవించవలసినదే వాయని. ౮.

వట్టపోదెళుపో దతియాళ్*విరై
మట్టలర్ తణ్ణుమ్ తాయెన్నుమ్*శుడర్

వట్టవాయ్ నుదినేమియార్ *నుమ
దిట్టమెన్ఱో లివ్వైక్కే. ౯.

ఆ॥ వట్టపోదు-అస్తమనకాలమునున్న, ఎళుపోదు-ఉదయకాలమునున్న, ఆతియాళ్ - ఎతీఁగినదిగాదు. విశై - పరిమళమున్న, మట్టు - తేనెయు, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయి, ఎన్నుమ్-అనిజెప్పను. పడర్-ఉజ్జ్వలమైన, వట్టమ్-గుండ్రమైన, వాయ్-ముఖమునున్న, నుది - వాడినిన్నిగల, నేమియాళ్ - సుదర్శనముగలస్వామీ ! ఇవ్వైక్కు-ఈచపలరాలుపిషయమై, నుమదు - మీయొక్క, ఇట్టమ్ - తలంపు, ఎన్ఱోల్ - ఏమి

తా॥ చక్రధరుఁడవైన ఓస్వామీ ! మీసంశ్లేషమునుగోరి యితర విషయములను మఱిచి ఉదయాస్తమయములనుగూడ నెఱుఁగక మీతిరుమేనియందున్న భోగ్యమైన తిరుత్తుళాయి మూలనేయనుసంధించుచున్న ఈకుమారి విషయమై మీరుతలంచిన తలంపేమియో? దానిని మాకు తెలుపుఁడని ౯.

ఎయ్‌ప్పేదై యిరాప్పగల్ *తన
కేళ్‌ లొణ్‌కణ్‌ణీర్ కొండాళ్ *కిళర్
వాళ్‌వై వేవ విలజ్జై శెయ్‌ దీర్ *ఇవళ్
మాయ్‌క్కో క్కొన్తుమ్ వాట్టన్మినే. ౧౦.

ఆ॥ ఏయ్‌ - చపలురాలైన, పేదై - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తన-తన యొక్క, కేళ్‌ల్ - ఒప్పులేని, ఒణ్ - అందమైన, కణ - నేత్రములనుంచి, నీర్‌కొండాళ్ - బాష్పంబునుస్రవింపజేయుచున్నది. కిళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, వాళ్‌వు - ఐశ్వర్యమును, వేవ - నశించునట్లు, ఇలజ్జై - లంకను, శెయ్‌ దీర్ -నశింపజేసినస్వామీ ! ఇవళ్ -ఈమెయొక్క, మాయ్‌ - జింకనేత్రమువంటి, నోక్కొన్తుమ్-దృష్టియొకటియున్న, వాట్టన్మిక్ -వాడిపోకుండునటులజేయుము.

తా॥ మీకల్యాణగుణములయందు చాపల్యముబడి నామాటను వినినియీబాలిక, తననేత్రములనుంచి దుఃఖముచే నీళ్లనుబ్రవహింపజేయుచున్నది. లంకైశ్వర్యమును నశింపజేసిన ఓస్వామీ! ఈపేనేత్రసౌందర్యమును మాత్రము పెరుపకుఁడుఁడుమని. ౧౦.

** వాట్టమిల్ పుగళ్ వామనన్ *ఇన్నై
కూట్టి వణ్ శడగోపన్ శొల్ *అమై
పాట్టోరాయిర త్తిప్పత్తాల్ *అడి
శూట్టలాగు మన్దామమే. ౧౧.

ఆ॥ వాట్టమిల్ - మాలిన్యములేని, పుగళ్ - కల్యాణగుణములుగల, వామనన్ - వామనుఁడైయుద్దేశించి, వణ్ - ఉదారులైన-శడగోపన్ - నామాళ్వార్లు, ఇన్నై - గానముతో, కూట్టి-చేర్చి, శొల్ - సాయించిన, అమై - లక్షణములతోనమరియున్న, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, పాట్టు - పాశురములయొక్క, ఆయిరత్తు - రెయ్యింటిలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే,

అడి - ఆవామనునియొక్క శ్రీపాదములయందు, అమ్ - సుందరమైన, తామమ్ - మాలికను, శూట్టలాగుమ్ - సమర్పించుటకు శక్యమవును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీవామనుని విషయమై నమ్మళ్వార్లు సాయించిన సమస్తలక్షణయుక్తంబులైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికి భగవత్కైంకర్యమనెడిమహాపురుషార్థ మతిసులభముగాలభించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - ౪, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క విరహముచే దుఃఖాక్రాన్తులైన యాళ్వార్లార్తనాదముజేయగా, అప్పుడాశబ్దమునువిని, నేను జగద్రక్షకుండైయుండియు వీరిని యీసమయమందు రక్షించకపోతినేయని పశ్చాత్తాపముపొంది యతిత్వరగావచ్చి సర్వేశ్వరుడు నేవసాయించగా, అప్పుడాసర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణములనున్ను, దివ్యాయుధదివ్యభూషణములనున్ననుభవించి తామబొందిన పురుషార్థమును సాయించుచున్నారు.

అన్దామ త్తన్బ శెయ్ దెన్నావిశే రమ్మానుక్కు*
అన్దామవాళ్ ముడిశ్ శ్జాళినూ లారముళ*
శెన్దామరై త్తడబ్గణ్ శెజ్గనివాయ్ శెజ్గమలమ్*
శెన్దామరై యడిక్కళ్ శెమ్బొన్ తిరువుడమ్బే. ౧.

అ॥ అమ్ - సుందరమైన, తామత్తు - పరమపదవాసులయందుఁజేయఁదగిన, అన్బు - ప్రీతిని, శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, ఎన్ - నాయొక్క, ఆవి - మనస్సునందు, శేర్ - చేరిన, అమ్మానుక్కు—స్వామికి, అమ్-సుందరమైన, తామమ్-తిరుత్తుళాయిమాల, వాళ్-ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటమున్ను, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమున్ను, ఆళి - సుదర్శనమున్ను, నూల్ - యజ్ఞోపవీతమున్ను, ఆరమ్ - హారమున్ను, ఉళ - ప్రకాశించుచున్నవి. తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువలెనున్నవి. శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - ఫలమువలెనున్న, వాయ్-అధరమున్ను, శెజ్గమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. అడిగళ్ - శ్రీపాదములున్ను, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నవి. తిరువుడమ్బు - దివ్యవిగ్రహము, శెమ్బొక్ - పచ్చనిబంగారమువలెనున్నది.

తా॥ పరిశుద్ధులైన నిత్యసూరులయందుఁ జేసెడి ప్రీతినిగుణహీనుఁడనైన నాయందుఁజేసి, ఆసర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించగా, వానియొక్కశంఖచక్రాది దివ్యాయుధములున్ను, కిరీటహారములువెండలగు దివ్యభూషణములున్ను, నేత్రములువెండలగు దివ్యావయవములున్నుయిప్పుడు మిక్కిలిఁ ప్రకాశించుచున్నవని. ౧.

తిరువుడమ్బు వాళ్‌శుడర్ శ్శెన్దామరై కణ్ క్కై కమలమ్*
తిరువిడమే మార్వ మయనిడమే కొప్పూళ్.*
ఒరువిడము మెన్నైపెరుమా ఱ్ఱరనేయో*.
ఒరువిడ మొన్ఱిన్ఱి యెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే. ౨.

ఆ॥ ఒరువిడమొన్ఱిన్ఱి - ఒకయవయవమునుగూడదప్పక, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దానుక్కు - కలిసియున్న, ఎన్నైపెరుమాఱ్ఱుక్కు - నాస్వామికి, తిరువుడమ్బు - దివ్యవిగ్రహము. వాళ్‌శుడర్ - మిక్కిలితేజోరూపముగానున్న, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపలెనున్న, కై - శ్రీహస్తములు, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్న, మార్వమ్ - వక్షస్థలము, తిరువిడమ్ - లక్ష్మీకివాసస్థానముగానున్న, కొప్పూళ్ - తిరునాభి, అయనిడమ్ - బ్రహ్మకుస్థానముగానున్న, ఒరువిడమ్ - తక్కినయొకయవయవము, అరక్ - రుద్రునికి స్థానముగానున్న ఉన్నవి.

తా॥ అనన్యప్రయోజనులైన శ్రీమహాలక్ష్మి మొదలయినవారికిన్ని ప్రయోజనాంతరపరులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకున్ను వాసస్థానముగానుండెడి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాహృదయమును వాసస్థానముగాస్వీకరించెనని. ౨.

ఎన్నుళ్ కలన్దవళ్ శెఱ్ఱినివాయ్ శెఱ్ఱమలమ్*
మిన్నుమ్ శుడర్‌మ్మలై క్కు క్కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*
మన్ను ముళువేళ్ఉలగుమ్ ఎయిఱ్ఱినుళ*
తన్నుళ్కలవాద దెప్పొరుళుమ్‌తా నిల్లైయే. ౩.

ఆ॥ ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దవళ్ - కలిసినవాఁడై, మిన్నుమ్ - ఉజ్జ్వలుఁడైన. శుడర్ - తేజోరూపమైన, మలైక్కు - పర్వతమువంటిస్వామికి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని-నునువుగల, వాయ్ - అధరము, శెఱ్ఱమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరపలెనున్నది, కణ్ - నేత్రములున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదములున్న, కై - శ్రీహస్తములున్న, కమలమ్ - పద్మములవలెనున్నవి. మన్నుమ్ - ప్రవాహతోస్థిరమునై, ముళు-సంపూర్ణమునైన, ఏళ్ఉలగుమ్-సప్తలోకములున్న, వయిఱ్ఱినుళ్ - ఉదరములో, ఉళ - ఉన్నవి. తన్నుళ్ - తనలో, కలవాదదు - సంబంధించనిది, ఎప్పొరుళుమ్ తా - ఏవస్తువును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సమస్తలోకములకు నాధారభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుఁ బ్రకాశించి మిక్కిలి దివ్యావయవ సౌందర్యముగలవాఁడై యున్నాఁడని. ౩.

ఎప్పొరుళుమ్ తానాయ్ మరదగక్కన్ఱ మొక్కుమ్*
అప్పొళుదై త్తామరై ప్పూ కణ్ పాగమ్ కై కమలమ్*
ఎప్పొళుదుమ్ నాళ్‌తిఙ్గ ళాణ్డూళి యూళిదొఱుమ్*
అప్పొళుదై క్కప్పొళు దెన్నారా వముదమే. ౪.

ఆ॥ ఎప్పొళుదుమ్ - సమస్తక్షణములయందును, ఎన్నాళ్ - సకలదినములయందును, ఎత్తిఙ్గళ్ - సమస్తమాసములయందును, ఎవ్వాణ్డు-అన్నిసంవత్సరములయందును, ఎవ్వూళియూళితొ

ఱుమ్ - సమస్తకల్పములయందును, అప్పాల్‌ఱుదైక్కప్పాల్‌ఱుదు - అప్పటికప్పుడు, ఎన్ - నాకు ఆరావముదమ్ - తృప్తిలేని యమృతమువంటివాడును, ఎప్పారుళుమ్ - సమస్తవస్తువులనున్ను, తానాయ్ - తనకుశరీరముగాఁగల వాడును, మరదగక్కున్ణ్ణమొక్కుమ్ - మరతకవర్ణమును బోలినవాడునైనస్వామియొక్కి, కణ్ - నేత్రములు, అప్పాల్‌ఱుదై - అప్పుడువికసించిన, తామరైప్పూ - తామరపుష్పమువలెనున్నవి. పాదమ్ - తిరువడికళున్ను, కై - శ్రీహస్తములున్ను, అప్పాల్‌ఱుదైక్కమలమ్ - అప్పుడువికసించిన పద్మమువలెనున్నవి.

తా॥ సద్యోవికసితమైన తామరపుష్పమువలె నతిసుందరంబులైన హస్తపాదాదిదివ్యావయవములుగల సర్వాన్తరాత్మయైన యాసర్వేశ్వరుఁడు నాకుప్రతిక్షణమున్ను అపూర్వమైనయమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడైయున్నాఁడని. ౪.

ఆరావముదనూ యల్లానియుళ్ కలన్ద*
కారార్ కరుముగిల్ పో లెన్న మ్మాక్ కణ్ణనుగ్కు*
నేరావాయ్ శెమ్బవళమ్ కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*
పేరారి నీణ్ముడినాణ్ పిన్ను మిళ్ పలవే. ౫.

అ॥ ఆరావముదమాయ్ - తృప్తిలేని యమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడై, అల్ - గుణహీనుఁడనైన, (నాయొక్క) ఉళియుళ్ - మనస్సులో, కలన్ద - కలిసియున్నవాఁడై, కార్ - వర్షాకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, కరుముగిల్‌పోల్ - కాళమేఘమువలెనున్న, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనుక్కు - కృష్ణునియొక్క, వాయ్ - అధరముతో, శెమ్‌పవళమ్ - ఎఱ్ఱనిపగడము, నేరా - సమానముగాదు. కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - తిరువడికళతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, కమలమ్ - పద్మము, నేరా - సమానముగాదు, పేర్ - పొడవైన, ఆరమ్ - హారమున్ను, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున్ను, నాణ్ - మొలత్రాడున్ను, పిన్నుమ్ - (ఇవి మొదలైన) ఇంకనున్న, ఇళ్ - ఆభరణములు, పల - అసంఖ్యేయములైయున్నవి.

తా॥ సాటిలేనిసౌందర్యమునున్న, అనేకదివ్యాభరణములనున్నుగల నీలమేఘశ్యాముఁడైన శ్రీకృష్ణుడు గుణహీనుఁడనైన నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి నేనెంతకాలమనుభవించినను పైపైన తనయనుభవమందాశనుగలుగఁ జేసిడి పరమానందస్వరూపుఁడైయున్నాఁడని. ౫.

పలపలవే యాబరణమ్ పేరుమ్ పలపలవే*
పలపలవే శోదివడివు పణ్బ్బిణైల్*
పలపల కణ్ణుణు శ్చుట్టుమ్ మోన్దిన్బమ్*
పలపలవే ఞానముమ్ పామ్బణై మే లాత్కొ-యో. ౬.

అ॥ పామ్బణైమేలాట్కు - శేషశాయియొక్క, పణ్బు - స్వభావములను, ఎణ్ణిల్ - తలచినయెడల, ఆబరణమ్ - దివ్యాభరణములు, పలపల - అనేకములైయుండును, పేరుమ్ - తిరునామములున్ను, పలపల - అనేకములుగానేయుండును. శోది - తేజోరూపమైన, వడివు - దివ్యవిగ్రహములు, పలపల - అనేకములైయుండును, కణ్ణు చూచియు, ఉణ్ణు - సాపజీయు,

కేట్టు - వినియు, ఉళ్ళ్ - స్పృశించియు, మోందు - ఆఘ్రాణించియుగలిగిన, ఇన్బమ్ - సుఖము, పలపల - అనేకములుగానేయుండును, ఞానముమ్ - జ్ఞానములున్ను, పలపల - అనేకములైయుండును.

శా॥ అనంతములైన తిరునామంబులనున్ను, దివ్యభూషణములనున్ను, దివ్యగుణంబులనున్ను దివ్యవిగ్రహములనున్ను, సమస్తేంద్రియములచేఁగలిగిన జ్ఞానసుఖాదులనున్ను గల ఇట్టిపరిపూర్ణుఁడైన శేషశాయి నామసనువందుఁ బ్రవేశించి మిక్కిలి యాదరముతో వేంచేసియున్నాఁడని. ౬.

పామ్బణైమేల్ పాఱ్కడలుళ్ పళ్ళి యమర్న్దవుమ్*
కామ్బణైత్తోళ్ పిణైక్కాక్ కొయ్‌ుడనేళ్ శెఱ్ఱ్‌ిదవుమ్*
తేమ్బణైయ శోలై మరామరమే త్రెయ్‌దవుమ్*
పూమ్బణైయ తణ్‌ుళాయ్ ప్పొన్ముడియ మ్మాఱేతే. ౭.

అ॥ పూ - అందమైన, పిణైయ - చేరికగల, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయి మాలగల, పొఱ్ - ఉజ్వలమైన, ముడి - కిరీటముగల, అమ్ - సుందరమైన, పోరేఱు - గర్వించియున్న వృషభమువంటి సర్వేశ్వరుఁడు, పాఱ్కడలుళ్ - పాలసముద్రమందు, పామ్బణైమేల్ - శేషుఁడనెడిపడకమీఁద, పళ్ళియమర్న్దవుమ్ - పవ్వళించినదియు, కామ్బణై - వెదురుతోఁబోలిన, తోళ్ - భుజములుగల, పిణైక్కాక్-నప్పిణైప్పిరాట్టికొఱకై, ఏఱ్ఱు-ఏడువృషభములను, ఉడన్ - ఒకప్పుఁడే, శెఱ్ఱ్‌ిదవుమ్ - సంహరించినదియు, తేన్ - తేనెనున్ను, పణైయ-శాఖలనున్నుగల, శోలై - తోపులుగానున్న, మరామరమేళ్ - సాలవృక్షములేడింటిని, ఎయ్‌దవుమ్ - కొట్టినదియు, (నానిమిత్తమైయని).

శా॥ పరత్వసూచకమైన తిరుత్తుళాయిమాలతో నలంకరింపఁబడినదివ్యకిరీటముగల సర్వేశ్వరుఁడు, క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీఁద బవ్వళించినదియు, రామకృష్ణాద్యవతారముల యందుఁ బర్చిన దివ్యచేష్టితములున్ను నన్నానందఁబెట్టుటకై యిట్లు నేసినాఁడని. ౭.

పొన్ముడియ మ్మాఱేఱ్ఱ్‌ై యెమ్మానై నాఱ్ఱ్‌ిడన్దోళ్*
తన్ముడివొ న్ఱిల్లాద తణ్‌ుళాయ్ మాలై యనై *
ఎన్ముడివు కాణాదే యెన్నుళ్ కలన్దానై *
శొన్ముడివు కాణేన్నాఁ శొల్లువ దెఁశొల్లీరే. ౮.

అ॥ పొన్ముడి - తేజోరూపమైనకిరీటముగల, అఱ్ - అందమైన, పోరేఱ్ఱ్‌ై - యుద్ధసమర్థుఁడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామియు, తడమ్ - గొప్పనైన, నాల్తోళ్-నాలుగుభుజములుగలవాఁడును, తన్ - తనమహిమకు, ముడివొన్ఱిల్లాద - ఏవిధమైననాశములేనివాఁడును, తణ్‌ుళాయ్ మాలైయనై - చల్లనితిరుత్తుళాయిమాలలవాఁడును, ఎన్ - నాదోషములయొక్క, ముడివు-అంతమును, కాణాదే - చూడక, ఎన్నుళ్ - నాయందు, కలన్దానై - కలిసినవాఁడునైన నన్నియపతిని, నాన్ - నేను, శొల్ముడివు - చెప్పిముగించెడివిధమును, కాణేన్ - ఎఱుఁగలేను, శొల్లువదు - చెప్పెడివిధము, ఎఁ - ఏది, శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ సంపూర్ణముగా చెప్పుటకును తలఁచుటకు నళక్యంబులైన దివ్యగుణవిగ్రహస్వరూప ములుగలవాఁడై, అపరిమితదోషయుక్తుండనైన నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న సర్వేశ్వ రునియొక్క సౌశీల్యగుణమును, ఇంతయని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పెడివిధము నాకగోచరంబైయు న్నది. ఓచేతనులారా! అవిధంబు మీకుఁదెలిసియున్నయెడల చెప్పుఁడని, ౮.

శొల్లీ గెన్నమ్మానై యెన్నావి యావిదనై *
ఎల్లైయిల్ శీ రెన్కరుమాణిక్క చ్చుడరై *
నల్లవముదమ్ పెఱఱ్కరియ వీడుమాయ్*
అల్లిమల రిన్రైయొ త్తాణ్ణ న్నెణ్ణ్ణనే. ౯.

ఆ॥ ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియు, ఎన్నావి - నాయాత్మకు, ఆవిదనై - అంతరాత్మయు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, ఎన్‌కరుమాణిక్క-చ్చుడరై - నాను నీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న జ్యోతిస్వరూపుఁడునైన శ్రీయఃపతిని, శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు. (ఆస ర్వేశ్వరుఁడు) నల్ల - విలక్షణమైన, అముదమ్-ఆమృతమువంటివాఁడును, పెఱఱ్కు - పొందుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, వీడుమాయ్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, అల్లిమలర్ - తామరపుష్పమం దలి, విరై - పరిమళముతో, ఒత్తు - ఒప్పియున్నవాఁడును, ఆణల్లన్ - ఇతరపురుషులవలెగాని వాఁడును, పెణ్ణల్ల - స్త్రీలవలెఁగానివాఁడునైయున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైయున్న వాఁడుఁగనుక వానికేవస్తువును ఉపమానముగాదు. ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మాకుస్వామియై నాకంతరాత్మయైనఅట్టి శ్రీయఃపతియొక్క మితిలేని కల్యాణగుణంబులను మీరందరు నేకీభవించి స్తోత్రముజేయుఁడని. ౯.

ఆణల్ల న్నెణ్ణల్ల నల్లావలియుమల్ల *
కాణలుమాగా నుళనల్లనిల్లైయల్ల *
పేణుట్టాల్ పేణు మురువాగు మల్ల నుమామ్*
కోణ్ణపెరిదుడై త్తెమ్బెమ్మానై కూఱుదలే. ౧౦.

ఆ॥ ఆణల్ల - ఇతరపురుషులవలెఁగానివాఁడును, పెణ్ణల్ల - స్త్రీకానివాఁడును, అల్లా- ఏప్రయోజనమునకుఁదగని, అలియుమల్లన్ - నపుంసకుఁడునుగానివాఁడును, కాణలుమ్ - చూచు టకున్ను, ఆగాన్ - కనుపడనివాఁడును, ఉళనల్ల - (శత్రువులకు) ఉన్నవాఁడు గానివాఁడును, ఇల్లైయల్ల - (భక్తులకు) లేనివాఁడు గానివాఁడును, పేణుట్టాల్ - అభిమతులాళబడినయెడల, పేణుమ్ - (వారు) ఆదరించిన, ఉరువాగుమ్ - విగ్రహముగలవాఁడును, అల్లనుమామ్ - అభక్త లకట్టివాఁడుగానివాఁడునునైన, ఎమ్బెమ్మానై - నాస్వామిని, కూఱుదల్ - చెప్పదలంచినయెడల, పెరిదు - మిక్కిలి, కోణ్ణైయుడైత్తు - ప్రయాసముగానుండును.

తా॥ స్త్రీపున్నపుంసకములు మొదలగు సమస్తవస్తువిలక్షణుండును, బాహ్యేంద్రియముల కగోచరుఁడును, భక్తులకతినులభుండును, అభక్తులకు మిక్కిలి దుర్లభుండును, భక్తులుగోరినయవ తారములను బరిగ్రహించువాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క మహిమను చెప్పుట మిక్కిలిప్రయాసయని.

‡‡ కూఱుదలొన్‌ఱారా క్కుఱళ్‌కూత్త వమ్మానై *
కూఱుదలే మేవి క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
కూఱినవన్‌ఱాయి రొరాయిరత్తు ళిప్పత్తుమ్ *
కూఱుదల్ వల్లా రుళరేల్ కూడువర్ వైగున్దమే. ౧౧.

అ॥ ఒన్ఱు - ఒకగుణమును, కూఱుదల్ - చెప్పినను, ఆరా - సమాప్తముగాని, కుఱళ్ కూత్త - కుంభనృత్యము మొదలగుసౌశీల్యాదిగుణములుగలవాఁడైన, అమ్మానై - స్వామిని, కూఱుదల్ - చెప్పుటకై, మేవి - ఉద్యోగించి, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికధిపతియైన నమ్మాళ్వార్లు, కూఱిన - సాయించిన, ఆన్‌ఱాది - పూర్వపాశురమందంతమందున్న పదమునాదిగాఁగల, ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనున్న, కూఱుదల్ వల్లార్ - అనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు, ఉళరేల్ - ఉన్నయెడల, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, కూడువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఎంతకాలమనుసంధించినను సమాప్తముగాని సౌశీల్యాదిగుణములుగల సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి యీతిరువాయ్‌మొళి ననుసంధించువారు మోక్షమునొంది నిత్యసూరులతో సేకీభవించియుందురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తనతోసంశ్లేషించి యూనందించు విధమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ వైగున్దామణివణ్ణనే యెన్‌ఱెన్‌ఱుం తిరుక్కు-అళా వెన్నుళ్ మన్ని *
వైగుమ్‌వైగల్‌దోఱు మముదాయవానేఱే *
శెయ్‌గున్దావరు నీళ్ము యున్నడియార్‌క్కు త్తీర్ త్తశురర్‌క్కు తీమెగళ్
శెయ్‌కున్దా *ఉన్నైనాళ్ పిడిత్తేన్‌ఱొళ్ శిక్కెనవే. ౧.

అ॥ వైగున్దా - ఓశ్రీవైకుంఠవాసీ! మణివణ్ణనే - మాణిక్యమువంటి చల్లనిస్వభావముగల నాఁడా! ఎన్ - (నాకుసేవసాయించిన) పొన్ - *అందములేని, తిరుక్కు-అళా - శ్రీవామనుండా! వైగుమ్ - నడుచుచున్న, వైగల్‌తోఱుమ్ - కాలమంతయు, ఎన్నుళ్ - నాయందు, మన్ని - ఆమరియుండిన, అముదాయ - అమృతమువంటివాఁడా! వానేఱే - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడా! శెయ్‌గుమ్ - చేయఁబడినయియము, నావఱుమ్ - విడువఁజాలకయ్యంబులైన, ఉన్నడియార్‌క్కు - నీ

*వామనునియొక్కరూపము అందమైనది అన్నయెడల సృష్టిదోషమువచ్చునని అందము లేనిదని పాయించిరి.

చానులయొక్క, తీమై - పాపములను, తీర్త్తు - తీర్చి, తీమైగళ్ - ఆపాపములను, అసురర్‌కుక్- అసురులయందు, శెయ్ - పోవునట్లుచేసిన, కున్దా - పరిశుద్ధుండా! నాన్ - నేను, ఉన్నై-నిన్ను, శిక్కెన - దృఢముగా, పిడిత్తేన్ - ఆశ్రయించితిని, కొళ్ - అంగీకరించుము.

తా॥ పరమనుందరుండవై, మిక్కిలి భోగ్యుండవైన ఓశ్రీయఃపతీ! ఆశ్రితులపాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల పరమపావనుడా! నిన్నుదృఢముగా నాశ్రయించినానని నమ్మి నన్ను స్వీకరింపుమని. ౧.

శిక్కెన చ్చిఱిదోరిడము మ్పుఱప్పడా త్తన్ను ళ్ళే*ఉలగుగళ్
ఒక్కవేవిళ్ళుజ్గి ప్పుగున్దాన్ పుగున్ద్రదత్పిన్*
మిక్కఞానవెళ్ళచ్చుడర్విళక్కాయ్ త్తుళక్కఱ్ఱ ముదమాయ్*ఎట్టుమ్
పక్కనోక్కతియా నెన్పైన్దామరై క్కణ్ణనే. ౨.

అ॥ ఓరిడముమ్ - ఒకదేశమునున్ను, శిఱిదు - ఆల్పమైన, పుఱప్పడా - విడువకుండ, ఉలగుగళ్ - లోకములను, తన్ను ళ్ళే-తనలో, ఒక్కవే-ఒకటే, విళుజ్గి-ఆరగించి,(ఉంచి) శిక్కెన - దృఢముగా, పుగున్దాన్ - (నాలోపల) ప్రవేశించినాడు. పుగున్దదత్పిన్ - ప్రవేశించినతరువాత, మిక్క - మిక్కిలి, ఞానవెళ్ళమ్ - జ్ఞానపూర్తియైనెడి, శుడర్ - తేజస్సుగల, విళక్కాయ్ - జ్యోతిస్స్వరూపుడై, తుళక్కు *(భయజనకంబైన)కపటము, అఱ్ఱ - లేనివాడై, అముదమాయ్ - అమృతమువంటివాడై, ఎన్ - నాయందు, (ప్రసరించుచున్న) పైమ్ - నుందరమైన, తామరై - తామరపుష్పములవంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలసర్వేశ్వరుడు, ఎట్టుమ్ - ఎక్కడనున్ను, పక్కమ్ - పార్శ్వమందు, నోక్క - చూచుటకు, అతియూగ - ఎఱుగనివాడై యున్నాడు.

తా॥ జగద్రక్షణము మొదలగు నితరవ్యాపారములను నొకప్పుడే సవరించి పరాకులేక యతిప్రేమచే నాహృదయగతుండైన సర్వేశ్వరుడు తనపార్శ్వమందుపచారంబులు సల్పుచున్న శ్రీభూనీళాది దివ్యమహిషులనుగూడ కన్నెత్తిచూడడని. ౩.

తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్‌తలై మగనై *తుఱ్ఱాయ్‌విరై
పూమరుపుకణ్ణి యెమ్బిరానై ప్పొన్మలైయై*
నామరువి నన్గేత్తియుళ్ళివణజ్గి నామగిళ్ న్దాడ*నావలర్
పామరువినిఱ్ఱ్ తన్ద పానై శ్మయే వళ్ళలే. ౩.

అ॥ తామరైక్కణ్ణనై - కమలనేత్రుండును, పరవుమ్ - స్తోత్రముచేసెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడును, విరై - పరిమళమున్ను, పూ - పుష్పమున్ను, మరువు- అమరియున్న, తుఱ్ఱాయ్‌క్కణ్ణి - తిరుతుళాయిమాలగల, ఎమ్బిరానై-మాస్వామియును, పొన్మలైయై - బంగారుకొండవలె పెరిగియు ఉజ్జ్వలుండునై శ్రీయఃపతిని, నామ్ - మనము,

---

*ఆసుర్యాస్తు తననువిడిచిపోదురోయే మోయని సర్వేశ్వరుడు భయపడియుండును. ఆభయమిప్పుడు లేదనుట.

మరువి - చేరి, నన్ను - చక్కఁగా, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, వణఙ్గి - సేవించి, నామ్ - మనము, మగిళ్‌న్దు - ఆనందించి, ఆడ - నృత్యముజేయునట్లు, నా - నాలుకయందు, ఆలర్ - భరవియున్న, పా - పాటలు, మరువి - (మాయందు) చేరి, నిఱ్క - నిలుచునటుల, తన్ద - కృపజేసెడి, పాన్మై - స్వభావముగల ప్రియఃపతియే, వళ్ళల్ - ఔదార్యగుణముగలవాఁడు.

శా॥ మనోవాక్కాయములచే తననాశ్రయించుటఁజేసుకొని మననుసంతోషింపఁజేసిన సర్వేశ్వరుఁడే తనమంగళాశాసనమునకుఁ దగిన కవిత్వమును మనకొసంగిన పరమోదారుఁడని. 3.

వళ్ళలే మదుశూదనా వెన్మరదగమ్మలై యే*ఉన్నై నినై
న్దెళ్‌గల్ తన్ద వెన్దా యున్నై యెజ్జనమ్ విడువేఁ *
వెళ్ళమేపురై నిన్నుగళ్‌ కుడైన్దాడిప్పాడి క్కళిత్తుగన్దుగన్దు*
ఉళ్ళునోయ్‌గళెల్లామ్‌తుర న్దుయ్‌న్దుపోన్దిరున్దే. ౪.

అ॥ వళ్ళలే - ఉదారుఁడా! మదుశూదనా - మధువనెడివిరోధిని సంహరించినవాఁడా! వెన్మరదగమ్మలై యే - మరకతపర్వతమువలె నాకు సేవసాయించినవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నినైన్దు - అనుసంధించి, ఎళ్‌గల్ - ఇతరవిషయములనుత్యజించెడిస్వభావమును, తన్ద - ఇచ్చిన, ఎన్దాయ్ - స్వామీ! వెళ్ళమేపురై - సముద్రమువంటి. నిన్ - నీయొక్క, పుగళ్‌ - గుణములను, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పాడి - గానముజేసి, కళిత్తు - సంతోషించి, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిప్రీతిగలవాఁడనైయుండి, ఉళ్ళుమ్ - మనస్సునందలి, నోయ్‌గళెల్లామ్ - వ్యాధులన్నిటిని తుఱన్దు - విడిచి, ఉయ్‌న్దు - ఉజ్జీవించి, పోన్దు - సంసారులనువదలి, ఇరున్దు - భయములేని వాఁడనైయుండి, ఉన్నై - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, విడువేఁ - విడిచెదను.

శా॥ నాకితరవిషయములయందు వైరాగ్యముగలుగుఁజేసినయత్యుదారుఁడవైన ఓస్వామీ! నీయొక్కయసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబుల ననుభవించి యహంకారమమకారము మొదలగు దోషములనుబరిత్యజించి నిర్భయుండనైయున్న నేనిప్పుడు నిన్నెటులవిడిచెదనని. ౪.

ఉయ్‌న్దుపోన్దైన్నులప్పిలాద వెన్దీనినై గళై నాశమ్‌శెయ్‌దు*ఉన
దన్దమిలడిమై యడైన్దే న్వీడువేనో*
విన్దుపైన్దలై యాడరవణై మేవి ప్పాఱ్కడల్ యోగనిత్తిరై *
శిన్దైశెయ్‌దవెన్దా యున్నై చ్చిన్దైశెయ్‌దు శెయ్‌దే. ౫.

అ॥ పాఱ్కడల్ - పాలసముద్రమందలి, ఐన్దు - ఐదుప్రకారంబులై, పై - విశాలములైయున్న, తలై - శిరస్సులుగల, ఆడు - ఆడుచున్న, అరవణై - శేషశయ్యమీఁద, మేవి - ఆమరికతోఁబవ్యళించియుండి, యోగనిత్తిరై - నిద్రయనెడిజగద్రక్షణోపాయమును, శిన్దైశెయ్‌ద - ధ్యానించుచున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, శిన్దైశెయ్‌దుశెయ్‌దు - ఎల్లప్పుడును ధ్యానించి, ఉయ్‌న్దు - ఉజ్జీవించి, పోన్దు - సంసారులనువదలి, ఉలప్పిలాద - అంతములేని, వెమ్‌క్రూరమై, తీ - అగ్నివలెజ్వలించుచున్న, ఎన్ - నాయొక్క, వినైగళ్‌ - పాపములను, నాశమ్‌శెయ్‌దు

వశింపఁజేసి, ఉనదు - నీయొక్క, అన్దమిల్ - అంతములేని, అడిమై - కైంకర్యములను, అడైన్దే ఫొందిన నేను, విడువేనో - విడుచుదునా ?

తా॥ క్షీరాబ్ధియందు శేషశాయివై జగద్రక్షణవిధంబుల నాలోచించుచున్న ప్రియుఁడా పతీ! నిన్ను నవరతముధ్యానించి నాపాపములను బోఁగొట్టుకొని నీయొక్క సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను నిన్నిఁక నెటుల విడిచెదనని. ౩.

ఉనైన్ఱ చ్చిన్దైశెయ్దుశెయ్దు నెడుమాయ్‌మొళి యిన్శె పాడియాడి*ఎన్
మునైన్ఱ తీవినైగళ్ ముఱ్ఱు వేరరిన్దనన్ యాన్*
ఉనైన్ఱ చ్చిన్దైయినాలిగళ్ర్న్ద విరణియ నగల్ మార్వజ్ఞెణ్ణ*ఎన్
మునైన్ఱ్రోఁళరియే ముడియాదదెన్నెనక్కే. ౪.

అ॥ ఉనైన్ఱ - నిన్ను, శిన్దైశెయ్దుశెయ్దు - ఎల్లప్పుఁడును ధ్యానించి, నెడు-గొప్పదై, ఉన్ - నీవిషయమయిన, మొళి - తిరువాయ్‌మొళిని, మా-శ్లాఘ్యమైన, ఇన్శె-రాగముతో, పాడి పాటలగాపాడి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఎన్ - నాయొక్క, మున్నై-అనాదియైన, తీవినైగళ్-పాపములను, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణముగా, యాన్ - నేను, వేరరిన్దనన్ - సమూలముగాపోఁగొట్టితిని. ఉనైన్ఱ - నిన్ను, శిన్దైయినాల్ - మనస్సుతో, ఇగళ్ర్న్ద - అనాదరించిన, ఇరణియన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, అగల్ - విశాలమైన, మార్వమ్ - వక్షస్థలమును, కీణ్ణ-చీల్చినవాఁడవై, ఎన్ నాకు (సమానుఁడైనప్రహ్లాదునియొక్క,) మున్నై - ఎదురుగా, (సేవసాయించిన) కోళ్ - తేజస్సుగల, అరియే - ఓనరసింహా! ఎనక్కు - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎన్ - ఏది.

తా॥ నిన్ను మనస్సారనిందించిన హిరణ్యానుని సంహరించిన ఓనరసింహస్వామీ! ఆర్తిపరతంత్రపాతుఁడవైన నిన్నుధ్యానించి మంగళాశాసనముజేసి నాపాపములను సమూలముగా బోగొట్టుకున్న నాకసాధ్యమైన దేమున్నది, ౬.

ముడియాదదెన్నెనక్కేలిని ముఱ్ఱువేళ్ఞులగు ముణ్డాన్*ఉగన్దువన్
నడియేనుళ్ పుగున్దానగల్వానుమల్లనిని*
శెడియార్ నోయ్‌గళెల్లామ్ తుఱన్దెమర్ కీళ్ మే లెళ పిఱప్పుమ్*
విడియా వెన్నరగత్తెనుమ్ శేర్దల్ మాతినరే. ౭.

అ॥ ఏళ్ఞులగుమ్ - సప్తలోకములను, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డాన్ - ఆరగించిన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉగన్దు - ప్రీతిగలవాఁడై, అడియేన్ - నాయొక్క, ఉళ్ - మనఃస్సునందు, వన్దు - వచ్చి, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, ఇని - ఇకమీఁద, అగల్వానుమల్లన్ - విడిచిపోవువాఁడుగాఁడు, కీళ్ -క్రిందనున్న, మేల్ -పైననున్న, ఎళ్ఞుపిఱప్పుమ్-ఏడుజన్మములయందుండెడి, ఎమర్ - నాసంబంధులు, శెడియార్ - చెల్లువలెనున్న పాపములచేఁగలిగిన, నోయ్‌గళెల్లామ్ - దుఃఖములన్నిటినిన్ని, తుఱన్దు - పోగొట్టి, విడియా - అన్తములేని, వెమ్-క్రూరమైన, నరగత్తు - నరకమందు, ఎన్తమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, శేర్దల్ - పొందుటను, మాతినర్ - తిప్పుకొనిరి, ఇని-ఇక మీఁదట, ఎనక్కేల్ - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎన్ - ఏమియున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్నువిడువకుండ నాయందుఁ బ్రవేశించియుండి, నాతోఁజేరిన వారం దరియొక్క యు దుఃఖములను బోఁగొట్టి వారినుద్ధరించుచుండఁగా, ఇక నాకు సాధ్యమైన దేమున్నదని

మూఁటిమూఁటి ప్పలపిఱప్పమ్మిఱు న్దడియై యడైన్దుళ్ళ నేఱికి*
ఈఁటిలిన్బ త్తిరువెళ్ళమ్ యూన్మూళ్గిన*
పాఁటిప్పాటి యశురర్ దమ్ పల్గు ళ్గాఁబ్దుళ్ నీఱెళ్గు*పాయ్పఱవై యొ
న్నేతి వీఱ్ఱిరున్దా యున్నై నెమ్మనుళ్ నీక్కేలెన్దాయ్. ౮

అ॥ పలపిఱప్పమ్ - (దేవమనుష్యాది) అనేక జన్మములయందు, మూఁటిమూఁటిప్పిఱన్దు - మరి మరిపుట్టుచు, అడియై - నీపాదములను, అడైన్దు-పొంది, ఊళ్ళమ్ తేఁటి-నిర్మలచిత్తుఁడనై, ఈఁటిల్ అంతములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందమనెడి, ఇరువెళ్ళమ్ - పెద్దసముద్రమునందు, యూఁగ్ - నేను, మూళ్గిన - మునిగితిని, అశురర్గళ్ - ఆసురులయొక్క, పల్ - అనేకవిధములైన, కుళాంబ్దుళ్ - సమూహములను, పాఁటిప్పాటి-తుండుతుండుగాఁజేసి, నీఱెళ్గు-ధూళియగునట్లు, పాయ్-శత్రుసైన్యమందుఁదొరఁబడుచున్న, ఒన్ఱ - విలక్షణుండైన, పఱవై - గరుత్మంతునిమీఁద, వీఱు - తనమహిమప్రకాశించునట్లు, ఏఱేయిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! ఉన్నై, నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నాహృదయములోనుండి, నీక్కేల్ - తొలగింపఁజేయవలదు,

తా॥ శత్రువులనుసంహరించెడి స్వభావముగల గరుత్మంతునిమీఁద తనపరత్వముదోఁచునటుల వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నేను లెక్కలేనిజన్మములనెత్తిన వరుస నీమనుష్యజన్మమునెత్తి నీయొక్కనిన్నేతుక కటాక్షముచే నీతిరువడికిళయందుఁజేరి సకలదుఃఖములను విడిచి పరమానంద భరితుఁడనైతినని

ఎన్దాయ్ తణ్ తిరువేఙ్గడత్తుళ్ నిన్ఱా యిలఙ్గై శెఱ్ఱాయ్*మరామరమ్
పైన్దాళ్ వరువ వొరువాళినో త్త విల్లా*
కొన్దార్ తణన్దుళాయినా యముదే యున్నై నెమ్మనుళ్ కుడిత్తవెమ్
మైన్దా*వానేఱే యినియెఙ్గు పోగిన్ఱ దే. ౯

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! తణ్ - చల్లని, తిరువేఙ్గడత్తుళ్ - వేంకటాద్రియందు, నిన్ఱాయ్ వేంచేసియున్నవాఁడా! ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱాయ్ - నశింపఁజేసినవాఁడా! పైన్ - విశాలమైన, తాళ్ - మొదలుగల, మరామరమ్ - సాలవృక్షములయొక్క, ఏళ్ - ఏడింటిని, వరువ - రంధ్రముబడునట్లు, ఒరువాళి - ఒకబాణమును, కొత్త - ఎక్కువపెట్టఁబడిన, విల్లా - ధనుస్సుగల ఓదాశరథీ! కొన్దు - కొత్తులచే, ఆర్ - నిండియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్-సుందరమైన, తుళాయినాయ్ - తిరుత్తుళాయిగలశ్రీయఃపతీ! అముదే - భోగ్యభూతుండా! ఉన్నై-నిన్ను, ఎన్నుళ్ నాలోపల, కుడిత్త - ఏకీభవింపఁజేసిన, ఎమ్మైన్దా - పరమసుందరుఁడా! వానేఱే - నిత్యమూరి నిర్వాహకుఁడా! ఇని - ఇఁకను, ఎఙ్గు - ఎక్కఁడికి, పోగిన్ఱదు - పోబోవుచున్నాళు.

తా॥ తిరుమలయందువచ్చి వేంచేసియుండియు, అనేకదివ్యావతారంబులెత్తియొసర్చిన దివ్యచేష్టితములను నాకనుభవంబుఁజేయించియు, నన్నుదానునిగాఁజేసికొని నాహృదయమందింత పఱపుచలించక వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! ఇక నన్నువిడిచిపోవుట నీకు శక్యంబుకాదని. ౯

పోగిన్ట్ర కాలత్తిల్ పోయకాలత్తిల్ పోగుకాలత్తిల్ *తాయ్‌తన్దైయుయి
రాగిన్ట్రా యున్నై నానడైన్దే నివిడువేనో*
పాగిన్ట్ర తోల్ పుగళ్ మూవులగుక్కుమ్ నాదనే పరమా *తణ్వేఙ్గడ
మేగిన్ట్రాయ్ తణ్ముగిలాయ్‌విరై నాఱు కణ్ణియనే. ౧౦

అ॥ పోగిన్ట్ర కాలత్తిల్ - వర్తమానకాలమందును, పోయకాలత్తిల్ - భూతకాలమందును, పోగుకాలత్తిల్ - భవిష్యత్కాలమందును, తాయ్‌తన్దైయుయి రాగిన్ట్రాయ్ - (నాకు) తల్లితండ్రులవలెనున్ను ఆత్మవలెనున్నన్న ఓస్వామీ! పాగిన్ట్ర - వ్యాపించియున్న, తోల్ - అనాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడై, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నాదనే - నాథుడా! పరమా - మిక్కిలిమహిమగలవాడా, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ - తులసియొక్క, విరై - పరిమళము, నాఱు - పరిమళించుచున్న, కణ్ణియనే - తిరుమాలగలశ్రీయఃపతీ! ఉన్నై - నిన్ను, అడైన్దేన్ - పొందినవాడనైన, నాన్ - నేను, విడువేనో - విడిచెదనా?

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుసర్వవిధరక్షకుడనై వేంకటాచలమునందిప్పుడు వేంచేసియున్న సకలలోకేశ్వరుండవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నాశ్రయించి నీభోగ్యతయందు మగ్నుడనైయున్న నేను నిన్నువదలి యుండజాలనని. ౧౦.

** కణ్ణి తణ్ణన్ తుళాయ్‌ముడి క్కమల త్తడమ్బెరుమ్
కణ్ణై *పుగళ్ నణ్ణి త్తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోప మాఱన్ శొన్న*
ఎణ్ణిల్ శోర్విలన్దాది యాయిరత్తు ళ్ళివై యుమోర్ పత్తిశై యొడుమ్*
పణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే. ౧౧

అ॥ కణ్ణి - మాలగాగట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమ్‌తుళాయ్ - సుందరమైనతిరుత్తుళాయిమాలచే నలంకరింపబడిన, ముడి - కిరీటముననున్న, కమ - పద్మములవలె, తడమ్ - విశాలమై, పెరుమ్ - పొడవైన, కణ్ణై - నేత్రములనున్న గల సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను నణ్ణి - అనుభవించి, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికధిపతియైన, మాఱన్ - శత్రువులనునిరసించెడి, కడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, ఎణ్ణిల్ - భగవదభిప్రాయమందు, శోర్విల్ - (ఒకటియు) తగ్గక, శొన్న - సాయించిన, ఆన్దాది - ఆన్దాదిరూపమైయున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - ఆద్వితీయంబైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయొడుమ్ - స్వరముతోగూడ, పణ్ణిల్ - గానమందు, పాడవల్లారవర్ - పాడెడివారు, కేశవన్ తమర్ - సర్వేశ్వరునికి భక్తులగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపగుణవిభూత్యాదులనుయథావత్తుగా నమ్మాళ్వార్లనుభవించి, తమరనుభవించినవిధముగ సాయించిన ఈతిరువాయ్‌మొళిని స్వరయుక్తంబుగా గానము చేయువారు శ్రీయఃపతికి భక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరుయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తననుద్ధరించినదియేగాక తనతోడ జేరినవారందరిన్ని యుద్ధరించగా, వానికి తనయందున్నయట్టి ప్రితినిజంచి సన్తుష్టులై వానియొక్క కేశవాది ద్వాదశనామముల ననుసన్ధించుచున్నారు,

‡‡ కేశవన్‌తమర్ కీళ్ మేలెమ రేళ్‌ఉలపిఱప్పుమ్*
మాశదిరిదు పెఱ్ఱు నమ్ముడై వాళ్వు వాయ్‌క్కిట్టువా*
ఈశనెన్ కరుమాణిక్క మెన్ శెయ్‌ఞోలక్కణ్ణన్ విణ్ణోర్
నాయగన్*ఎమ్బిరానెమ్మా న్నారాయణనాలే. ౧.

అ॥ ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడై, ఎన్ - నాకుసేవసాయించిన, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడై, ఎన్ - నన్ను, (వశపఱచుకొనిన,) శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలమ్ - నుందరమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడై, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, నాయగన్ - నాథుడై, ఎమ్బిరాన్ నాకుపకారకుడై, ఎమ్మాన్ - నాస్వామియైన, నారాయణనాలే - శ్రీమన్నారాయణునిచే, కీళ్ - క్రిందయు, మేల్ - పైనయు. (ఉన్న) ఏళ్‌ఉలపిప్పిఱప్పుమ్-ఏడేడుపురుషులైన, ఎమర్ - నాతోడజేరినవారు, కేశవన్‌తమర్ - శ్రీయఃపతికి భక్తులయిరి. ఇగు - ఈ, మా - గొప్ప, శదిర్ - అతిశయమును, పెఱ్ఱు - పొందిరి, నమ్ముడై - మనయొక్క, వాళ్వు-శ్రీవైష్ణవసంపత్తు వాయ్‌క్కిట్టు - వృద్ధియయ్యెడిప్రకారము, ఆ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఏదోయొకవిధముగా నాతోసంబన్ధించినవారందరును నిశ్చేతుక భగవత్కటాక్షమునోడి భగవదనుభవులైరి. నాసంబన్ధులకుగూడ నిట్టిమహాదైశ్వర్యమునకుకారణంబైన నాయొక్క శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ఇంతయని జెప్పుటకు శక్యంబగునాయని ౧.

నారణన్ ముళువేళ్ములగుక్కుమ్ నాదన్ వేదమయన్*
కారణమ్ కిరిశై కరుమ మివై ముదల్వన్ నివన్*
శీరణఞ్చమరర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొళుదేత్తనిన్ఱు*
వారణత్తై మరుప్పోశిత్త పిరా నెన్ మాదవనే. ౨.

అ॥ నారణన్ - నారాయణశబ్దవాచ్యుడై, ముళు - సంపూర్ణములైన, ఏళ్ములగుక్కుమ్ సప్తలోకములకున్ను, నాదన్ - స్వామియై, వేదమయన్ - వేదమందుబ్రధానప్రతిపాద్యుడై, కారణమ్ - క్రియలకుసాధనంబులను, (అనగా నెయ్యి మొదలైనవి) కిరిశై - క్రియలును, (అనగా యాగము మొదలైనవి) కరుమమ్ - క్రియలయొక్కఫలములును, (అనగా స్వర్గము మొదలైనవి) ఇవై - వీనికి, ముదల్వన్ - కారణభూతుడును, శీర్ - దివ్యగుణములుగల, అణఞ్చు - ప్రకృతిసంబంధములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులును, పిఱర్ - తక్కినముషులు మొదలగు, పలరుమ్ - అందరును, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్త - స్తుతించుచుండ, నిన్ఱు - ఉండి, వారణత్తై - కువలయాపీడమనెడియేనుగుయొక్క, మరుప్పు - దన్తమును, ఒశిత్త - విఱిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడునైన, ఎన్ - నాయొక్క, మాదవన్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్దై - నాస్వామి.

తా॥ సకలలోకేశ్వరుఁడై యజ్ఞాదులు మొదలగు కార్యములనుఁజేయించువాఁడై, స్వర్గము మొదలగు సమస్తఫలములనిచ్చువాఁడై, ఇట్టిసకలపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడై, జ్ఞానానందము మొదలగు సమస్తగుణములుగల నిత్యసూరులచే నాశ్రయింపఁబడినవాఁడై, కృష్ణావతారమెత్తి కువలయాపీడమును సంహరించినవాఁడై, ఇట్లుసకలవేదప్రతిపాద్యుండై, శ్రీయఃపతియైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే నన్నేలినవాఁడని ౨.

మాదవనెన్ఱ వేగొ డ్రైనై న్నియి నిప్పా ఱ్ఱట్టదు*
యాదవర్‌కుళత్తుమ్ శేర్‌కొడినె న్రైన్నుళ్ పుగుందిరుందు*
తీదవమ్ కెడుక్కుమముదమ్ శెన్దామరైక్కణ్ కున్ఱమ్*
కోదవిల్ లెన్ఱన్న ఱిట్టియెమ్మా నెఱ్‌కోవిన్ఱనే. ౩

అ॥ ఎన్ - నానిమిత్తమై, కోవిన్దన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాఁడై, ఎమ్మాఱ్ - నాకుస్వామియైనవాఁడు, మాధవన్ ఎన్ఱ వే - మాధవుఁడుఅన్న నామాటనే, కొణ్డు - స్వీకరించి, ఎనై న్ - నన్ను, ఇని - ఇకనను, ఇప్పాఱ్ఱట్టదు - రాఁబోయెడికాలమంతయు, అవదిళ్ - దోషములు, యాదుమ్ - జనింతోనున్ను, శేర్ కొడినె న్ - చేరనివ్వను, ఎన్ఱు - అనిసంకల్పించి, ఎన్నుళ్ - నాయందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇరున్దు - ఉండి, తీదు - బుద్ధిపూర్వకముగాఁజేసిన పాపములనున్ను, అవమ్ - తన్నుట తానేవచ్చినపాపములనున్ను, కెడుక్కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, అముదమ్ - భోగ్యభూతుఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్ను, కున్ఱమ్ - పర్వతమువంటి విగ్రహమునున్నుగలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, కోదు - బుద్ధిపూర్వకదోషమున్ను, అవమ్ - అబుద్ధిపూర్వకదోషమున్ను, ఇల్ - లేనివాఁడై, ఎన్ - నాకు, కన్నుళ్ కట్టి - పటిగబెల్లమువలెభోగ్యభూతుఁడైయున్నాఁడు.

తా॥ కృష్ణావతారంబెత్తిన శ్రీయఃపతియే నాస్వామియని పెద్దినమాత్రముచేతనే యాశ్రీయఃపతి నన్నంగీకరించి నాసమస్తపాపములను బోఁగొట్టి, ఇకమీఁద నెల్లప్పుఁడును నాకేవిధమైన దుఃఖమురాకుండఁ గాపాడుచున్నాఁడని. ౩.

కోవిన్దన్ కుడక్కూత్తన్ కోవల నెనైనే కుణిత్తు*
తేవుమ్ తనై న్నియుమ్ పాడియాడ త్తిరుత్తి*ఎనై న్నాణ్డాన్
పావన్దనై న్నియుమ్ పాఱుకై క్కత్తమరే పోల్ శివప్పుమ్*
మేవుమ్ తన్మైయ మాక్కినాన్ వల్ల నెమ్బిరా నిట్టువే. ౪

అ॥ వల్లన్ - సమర్థుండును, విట్టు - (అంతట) వ్యాపించియుండువాఁడును, ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామియునైనశ్రీయఃపతి, కోవిన్దన్ - ఆవులను రక్షించువాడు, కుడక్కూత్తన్ - కుంభనృత్యముచేయువాఁడు, కోవలన్ - గొల్లవాఁడు, ఎన్తైన్తై - అనిఈతిరునామములను(పేరుపేరుగా)చెప్పి కునిత్తు - ప్రీతిచేనృత్యముజేసి, తేవుమ్ - పరత్వమునున్ను, తనై న్నియుమ్ - సౌలభ్యమునున్ను, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - నృత్యముజేయునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, ఎనై న్ - నన్ను, కొణ్డు - అంగీకరించి, ఎన్ - నాయొక్క, పావన్దనై న్నియుమ్ - పాపములనున్ను, పోఱు - తునకలగునటుల,

క్కైత్తు - పోఁగొట్టి, ఎమర్ - నాసంబన్ధులు, ఏళ్‌ఫిఱప్పుమ్ - సప్తపురుషులనున్ను, మేపుమ్- తననుబొందెడి, తన్మైయుమ్ - స్వభావముగలవారగునటుల, ఆక్కి-నాళ్ - చేసెను.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుఁడు, తనయొక్క-పరత్వసౌలభ్యాది సమస్తగుణముల ననుసంధించునటుల నన్ను గటాక్షించి నాపాపములను బోఁగొట్టెను. అంతయేగాక నాసంబంధులను గూఁడతనినా శ్రయించునటుల కటాక్షించెనని.

విట్టిలఙ్గుశెఞ్జోది త్తామరై పాదమ్ కైగళ్ కణ్గళ్*
విట్టిలఙ్గుకరుఞ్జుడర్ మలైయే తిరువుడమ్బు*
నిట్టిలఙ్గుమదియమ్శీర్ శఙ్గుశక్కరమ్పరిది*
విట్టిలఙ్గుముడియమ్మాళ్ మదుశూదనక్కే. ౪

అ॥ విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటముగల, అమ్మాళ్ - స్వామియైన, మదుశూదనక్కే - మధునూదునికి, పాదమ్ - తిరువడికళున్ను, కైగళ్ - శ్రీహస్తములున్ను, కణ్గళ్ - నేత్రములున్ను, విట్టు - వికసించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, తామరై - చదమువలెనున్నవి, తిరువుడమ్బు - తిరుమేను, విట్టు -వ్యాపించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుమన్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కుడర్ - కాన్తిగల, మలైయే - పర్వతమునవలెనున్నది. శీర్ - అందమైన, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యము, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, మదియమ్ - చన్ద్రునివలెనున్నది. శక్కరమ్ - శ్రీసుదర్శనము, పరిది - (ప్రకాశించుచున్న) సూర్యునివలెనున్నది.

తా॥ నాస్వామియైనమధునూదనుఁడు వికసించినపద్మములవంటి దివ్యావయవములనున్ను, నీలపర్వతమువలెనున్న గంభీరమైనతిరుమేనినిన్ని, చన్ద్రిసూర్యులవలెఁ బ్రకాశించుచున్న శఙ్ఖచక్రములనున్ను, తేజోమయమైన దివ్యాభరణములనున్నుగలవాఁడై నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి వేంచేసియున్నాఁడని.

మదుశూదనైయన్ది మఱ్ఱిలేన నైత్తాలుమ్కరుమమిన్ది*
తదిశూళ్న్ద పాడల్గళ్ పాడియాడిని న్ఱూళియూళితొరుమ్*
ఎదిర్శూళ్పు క్కెనైత్తోర్పిఱప్పు మెనక్కే యరుళ్గళ్ శెయ్య*
విదిశూళ్ న్దదాలెనక్కేలమ్మాళ్ తిరివిక్కిరమనై యే. ౫

అ॥ మదుశూదనైయన్ది - మధునూదునిదక్కె, మఱ్ఱి - వేరొకస్వామిని, ఇలేన్-ఆశ్రయించినవాఁడనుగాను, ఎన్ది-అనితలంచి, ఎత్తాలుమ్-తక్కినపురుషార్థమునుచేతనున్ను, కరుమమ్-ప్రయోజనము, ఇన్ది-లేక, తుది-స్తోత్రముచే, శూళ్న్ద - వ్యాపించియున్న, పాడల్గళ్-పాశురములను, నిన్ది - స్థిరముగానుండి, పాడి - గానముచేసి, ఆడ - ఆడునటుల, ఊళియూళితొరుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, అనైత్తు - అనేకములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, పిఱప్పుమ్- జన్మములయందును, ఎదిర్ - ఎదురుగా, శూళ్పుక్కు - తిరిగివచ్చి, ఎనక్కే -నానిమిత్తమయ్యే.

అరుళ్‌గళ్ - ఉచకారములను, శెయ్య - చేయునటుల, ఎనక్కు - నాకు, అమ్మాన్ - స్వామి యైన, తిరివిక్కిరమనై - త్రివిక్రముని, విది - భగవత్కృప, శూళ్‌ందదేల్ - చుట్టుకొనినదియే.

తా॥ మధుసూదనుడే పరమప్రాప్యుడని నమ్మి యితరసంగములను వదలి యాసర్వేశ్వరునియొక్క గుణానుభవములుఁ జేయునటుల నన్నుదిద్దుటకై యాసర్వేశ్వరుఁడు నేనుజన్మించినప్పుడెల్లను తానున్ను యవతారములెత్తి యనేకప్రయత్నములుఁజేయఁగా, నిర్హేతుకమైన భగవత్కృపచే త్రివిక్రముండే నాకు ప్రాప్యుండని యిప్పుడు జ్ఞానముగలిగెనని. ౯.

తిరివిక్కిరమక్ శెన్దామరైక్క ణెమ్మాన్ శెఙ్గనివాయ్*
ఉరువిల్ పొలిన్ద వెళ్ళెప్పళిఙ్గు నిఱు త్తన నెన్నెన్ను*ఉళ్ళి
ప్పరవిప్పణిన్దు పల్లూళియూళి నిన్ పాదపఙ్కయమే*
మరువిత్తొళు మ్మనమే తన్దాయ్ వైకాణెన్ వామననే. ౭

అ॥ తిరివిక్కిరమక్ - త్రివిక్రముఁడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ - నేత్రములచే, ఎమ్మాక్ - నన్నువశపఱుచుకొనిన స్వామి; శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముయొక్క, ఉరువిల్ - సౌందర్యమందు, పొలిన్ద - సమృద్ధమై, (చేరియున్న) వెళ్ళై - పరిశుద్ధమైన, పళిఙ్గు - స్ఫటికమువలెనున్న (దన్తములయొక్క), నిఱు త్తనక్ - సౌందర్యముగలవాఁడు. ఎన్నెన్ను - అనిచెప్పి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, పరవి-స్తుతించి, పణిన్దు - నమస్కరించి, పల్ - అనేకసంఖ్యములైన, ఊళియూళి -యుగములయందును, నిక్ - నీయొక్క, పాదపఙ్కయమే - శ్రీపాదపద్మములనే, మరువి - అమరియుండి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించెడి, మనమే - మనస్సునే, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఎన్వామనే-ఓవామనుఁడా! పల్లైకాణ్ - సమర్థుండవు.

తా॥ ఓవామనుఁడా! నీ తిరునామములను నేనెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు మనోవాక్కాయములచే నీ శ్రీపాదములయందుఁ గైఙ్కర్యము జేయుటకుఁదగినయాసక్తినిగూడ నాకు నీవే గలుగఁజేసితివని, ౭.

వామనన్ మరదగవణ్ణా తామరైక్కణ్ణినాయ్-
కామనై ప్పయన్దాయ్* ఎన్నెన్నుక్కుళల్ పాడియే పణిన్దు*
తూమన త్తననాయ్ ప్పిఱవిత్తుయ్ది నీఙ్గ*ఎన్నై
త్తీమనఞ్చెయ్దుత్తా యునక్కెన్ శెయ్‌గేన్ ఎన్ శిరీధరనే. ౮

అ॥ వామన్ - వామనుఁడా! ఎన్ - నాకుసులభుఁడైన, మరదగవణ్ణా - మరకతమువంటికాన్తిగలవాఁడా! తామరైక్కణ్ణినాయ్ - పద్మమువంటినేత్రములుగలవాఁడా! కామనై - మన్మథుని, పయన్దాయ్ - పుట్టించినవాఁడా! ఎన్నెన్ను - అని కీర్తించి, ఉక్ - నీయొక్క, కుళల్ - తిరువడికళను, పాడి - గానముచేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, తూ - పరిశుద్ధమైన, మనత్తనాయ్ - మనస్సుగలవాఁడనై, పిఱవి - సంసారసంబంధములైన, తుయ్‌ర్‌ది - దుఃఖములు నీఙ్గ - పోవునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, తీమనమ్ - చెడుమనస్సును, కెడుత్తాయ్ - చెడగొట్టిన, ఎన్ - నాయొక్క, శిరీధరనే - శ్రీధరుఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఎన్ - ఏమి, (ఉచకారము) శెయ్‌గేన్ - చేసెదను.

తా॥ వామనుడనియు, మన్మథునికంటె సౌందర్యవంతుడనియు, పద్మనేత్రుండనియు, ఇవి మొదలగు నీతిరునామముల ననుసంధించుటకు విరోధులైన నానానోదోషములను బోగొట్టిన శ్రీధరుడా! అందుకు నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని. ౬

శిరీధరన్ శెయ్యతామరైక్కణ్ణనెన్ఱు నిరాప్పగల్ వాయ్
వెరీఇ*అలమన్దు కణ్గళ్ నీర్మల్గి వెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తు*
మరీఇయటినినై మాళ నిన్బమ్వళర వైగల్వైగల్
ఇరీఇ*ఉన్నై ఎన్నుళ్ యెన్నిరుడీకేశనే. ౭

అ॥ ఎన్నిరుడీకేశనే - నాహృషీకేశుడా! శిరీధరన్ - శ్రీధరుడు, శెయ్యతామరైక్కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాడు, ఎన్ఱెన్ఱు - అనియని, ఇరాప్పగల్ - రేయిబగళ్లు, వాయ్‌వెరీఇ - బల్పించి, అలమన్దు - నాలుగుదిక్కులలోతిరిగి, కణ్గళ్ - నేత్రములనుండి, నీర్ - జలమును, మల్గి - ప్రవహింపఁజేసి, వెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తు - మిక్కిలినిట్టూర్పువిడిచి, మరీఇయ - (ఇట్లు) అమరియున్న, తీనినై - దుఃఖములు, మాళ - పోవునట్లును, ఇన్బమ్ - సుఖము, వళర - వృద్ధిఁబొందునట్లును, వైగల్ వైగల్ - సర్వకాలమందును, ఎన్నుళ్ - నాయందు, ఉన్నై - నిన్ను, ఇరీఇ - స్థాపించి, వైత్తనై - ఉంచితివి

తా॥ ఓ హృషికేశుడా! ఇంతకాలమున్న "ఆడియాడి" అనెడి తిరువాయ్‌మొళియందు నీ విరహముచేననుభవించిన నాసకలదుఃఖమును బోగొట్టి "అన్దామత్తు" అనెడి తిరువాయ్‌మొళియం దనుభవించిన మహాసుఖముననుభవించునట్లు నామనస్సున వేంచేసియున్న నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని. ౭.

ఇరుడీకేశనెమ్బిరా నిలవ్వైయరక్కర్ కులమ్*
మురుడుతీర్ త్తపిరానెమ్మా సమరర్ పెమ్మా నెన్ఱెన్ఱు*
తెరుడియాగిల్ నెఞ్చే వణఙ్గు తిణ్ణమఱి యఱిన్దు*
మరుడిదోలుమ్ విడోల్ కణ్ణాయ్ నమ్బి పఱ్పనాబనై యే. ౮౦

అ॥ నెఞ్చే - ఓమనసా! తెరుడియాగిల్ - (నీ) జ్ఞానముగలదానవైతే, ఇరుడీకేశన్ - ఇన్ద్రియములకునాథుండు; ఎమ్బిరాన్ - నాకుపకారకుడు. ఇలవ్వై - లంకయందున్న, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - కులమందలి, మురుడు - క్రూరుడైనరావణుని, తీర్ త్త - చంపిన, పిరాన్ - లోకోపకారకుండు, ఎమ్మాన్ - నాస్వామి, అమరర్ పెమ్మాన్ - నిత్యసూరులకు నాథుడు, ఎన్ఱెన్ఱు - అనిపలుమాఱనుసంధించి, వణఙ్గు - ఆశ్రయింపుము, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, అఱి - తెలిసికొనుము. అతేన్దు - తెలిసికొని, మరుడిదోలుమ్ - భ్రమనుబొందిన దానవైనను-నమ్బి - ఉపకారకుండైన, పఱ్పనాబనై యే - పద్మనాభునియే, విడోల్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా; హృషీకేశుడు, రావణాసురసంహారకుండు, అని ఇవిమొదలగు తిరునామములను జక్కఁగానెఱిఁగి, ఈతిరునామముల ననుసంధించుటకు నేనర్హుండనని భ్రమనొందక యనుసంధించుచు, ఆపద్మనాభుని పదలకుండుమాయని. ౧౧

పల్పనాబ నుయర్వఅవుయరుమ్ పెరు న్తిఅలోన్*
ఎల్పర నెన్నై యాక్కికొ ణ్డెనక్కేతన్నై త్తన్ది
కల్పగమ్*ఎన్నముదమ్ కార్ముగిల్ పోలుమ్ వేఙ్గడనల్
వెల్పన్*ఎఙ్గుమ్మోర్ పిరా నెన్ది తా మోదరనే. ౧౧

పల్పనాబ - నాభియందు పద్మముగలవాడును, ఉయర్వఅ - తనకంటే నితరవస్తువు లకతిశయము లేకుండునట్లు, ఉయరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పెరుమ్ - అధికమైన, తిఅలోన్ - బలముగలవాడును, ఎల్పర - నాయందాసక్తిగలవాడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆక్కికొణ్డు - దాసునిగాజేసుకొని, ఎనక్కే - నాకే, తన్నై - తనను, తన్ది - ఇచ్చిన, కల్పగమ్ - కల్పవృ క్షమువంటివాడును, ఇన్ - సుధరమైన, అముదమ్ - అమృతముపంటివాడును, కార్ - వర్షా కాలమందున్న, ముగిల్ పోలుమ్ - మేఘమువంటివాడును, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాద్రియనెడి, నల్ - విలక్షణమైన, వెల్పన్ - తిరుమలయందు వేంచేసియున్నవాడును - ఎఙ్గుమ్మోర్ - పరమపదవా సులకు, పిరాన్ - స్వామియైన, తా మోదరన్ - దామోదరుడు, ఎన్దై - నాస్వామి

తా॥ పరమభోగ్యుడై, ఆశ్రితపరతంత్రుడైన శ్రీయఃపతి వేఙ్కటాద్రియందు నిత్యనూరు లతోగూడవేంచేసియుండి నన్నువశపఱుచుకొని నాకు సకలఫలకైఙ్కర్యములనిచ్చి నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై యున్నాడని.

తా మోదరనై త్తనిముదల్వనై ఞాలముణ్డవనై *
ఆమో తరమతీయ వొరువర్ క్కెన్ది తొళుమవర్ గళ్ *
తా మోదరనురువాగియ శివత్తుక్కుమ్ తిశై ముగత్తుక్కుమ్*
ఆమో తరమతీయ వమ్మానై యెన్నాళ్వణ్ణనై యే. ౧౨

అ॥ తనిముదల్వనై - అద్వితీయకారణమై, ఞాలముణ్డవనై - భూమిని మ్రింగినవాడైన, తా మోదరనై - దామోదరునియొక్క, తరమ్ - ప్రభావమును, అతీయ - తెలిసికొనుటకు, ఒరు వర్క్కు - ఒకరికైనా, ఆమో - సాధ్యంబగునా? ఎన్ది - అని, (నిశ్చయించి) తొళుమవర్ గళ్ - ఆశ్రయించువారై, తా మోదరన్ - దామోదరునికి, ఉరువాగియ - శరీరముగానున్నవారైన, శివ త్తుక్కుమ్ - రుద్రునికిన్ని, తిశై ముగత్తుక్కుమ్ - బ్రహ్మకున్ను, ఎన్ - నాకుసేవసాయించిన, ఆళి వణ్ణన్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియొక్క, తరమ్ - మహిమను, అతీయవామో - తెలిసికొనుటసాధ్యంబగునా?

తా॥ జగత్సృష్టిసంహారకారకుడైన శ్రీయఃపతియొక్క మహిమను మనకంటే దెలిసికొను వారెవరున్నారని యభిమానముగల బ్రహ్మరుద్రులుగూడ యాశ్చర్యపడుచుండిరని.

†† వణ్ణమామణిచ్చోదియై యమరర్ తలై మగనై *
కణ్ణనై నెడుమాలై త్తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పణ్ణియ తమిళ్ మాలై యాయిరత్తు ళ్ళివై పన్నిరణ్డుమ్*
పణ్ణిల్ పన్నిరునామప్పా ట్టణ్ణల్ తా ళ్ణై వికుమే. ౧౩

అ॥ వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, మా - గొప్పదైన, మణి - నీలమాణిక్యమువంటి, శోదియై - తేజస్సుగలవాడై, ఆమరర్ - నిత్యసూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితసులభుడై, నెడుమాలై - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడైయున్న శ్రియఃపతి విషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైు, శడగోపన్ -నమ్మళ్వార్లు, పణ్ణియ - చేసిన, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, పణ్ణిల్ - గానమందుపాడదగిన, పన్నిరునామప్పాట్టు - కేశవాదిద్వాదశనామములననుసరించిసాయించిన పాశురములైన, ఇవై పన్నిరణ్డుమ్-ఈపనిరెండును, అణ్ణల్ -సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదంబులను, అణైవిక్కుం - పొందించును

తా॥సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్త్రీబాలులుగూడననుసంధించి యుజ్జీవింపసటుల పరమదయాళువైన నమ్మళ్వార్లు ద్రావిడభాషయందు సాయించిన తిరువాయ్‌మొళిలో కేశవాదిద్వాదశనామములవిషయమై సాయించిన ఈతిరువాయ్‌మొళిని యనుసంధించువారు శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను దప్పకఁబొందుదురని. ౧౩.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮- వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:---ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క మోక్షప్రదత్వముననుభవించి ప్రీతియుక్తులై, ఓచేతనులారా! మీరుగూడ సంసారదుఃఖమును వదలి మోక్షమును బొందవచ్చును. ఈసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడని సంసారులకుపదేశించుచున్నారు.

** అణైవదరవణై మేల్ పూమ్‌పావై యాగమ్
పుణర్వదు*ఇరువరవర్ ముగలుమ్ తానే*
ఇణైవనా మెప్పొరుట్కుమ్ వీడుముదలామ్*
పుణైవళ పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కే. ౧

అ॥ అణైవదు - (సర్వేశ్వరుడు) చేరుట, అరవు - ఆదిశేషుడనెడి, అణైమేల్ - శయ్యమీద, పుణర్వదు - కాగలించుకొనుట, పూ - సుందరియైన, పావై -శ్రీమహాలక్ష్మియొక్క, ఆగమ్- తిరుమేనును, అవర్ - అట్టిప్రసిద్ధులైన, ఇరువర్ - బ్రహ్మరుద్రులిరువరికిని, తానే - స్వయమే, ముదలుమ్ - కారణమైయుండును, ఎప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకున్న, ఇణైవనామ్ - సజాతీయుండైయుండును వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - హేతువైయుండును, పిఱవి - సంసారమనెడి, కడల్ - సముద్రమును. నీన్దువార్ క్కు--ఈదిదాటువారికి, పుణైవళ - తెప్పయైయుండును.

తా॥ సకల జగద్రక్షకుండై శేషశాయియైన శ్రియఃపతియే సంసారదుఃఖములనుబోఁగొట్టి మోక్షమునిచ్చువాడుగనుక, ఓభక్తులారా! వానినే యాశ్రయింపుడని ౧.

నీన్దుమ్‌తుయర్ ప్పిఱవి యట్‌పడ మఱ్‌ఱైవ్వైయుమ్*
నీన్దుమ్ తుయరిల్లా వీడుముదలామ్*
పూన్దణ్ పునల్ పొయ్‌గై యిగాన్దైయిడర్ కడిన్ద*
పూన్దడ్డుఱా యెక్‌తనినాయగన్ పుణర్ ప్పే. ౨

ఆ॥ పూ - పుష్పములనున్న, తణ్ - చల్లని, పునల్ - జలములనున్నగల, పొయ్‌గై - పుష్కరిణియందలి, ఆనై - గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, కడిన్ద - పోఁగొట్టి నవాఁడై, పూ - సుందరమైన, తణ్‌తుఱాయ్ - చల్లనితిరుత్తుఱాయిమాలగలవాఁడై, ఎన్ - నాకు, తనినాయగన్ - అద్వితీయనాయకుఁడైనశ్రీయఃపతియొక్క, పుణర్ ప్పు-సంబంధము, నీన్దుమ్ ఈఁదఁదగిన, తుయర్ - దుఃఖకరమైన, పిఱవి యుట్పడ - జన్మము మొదలుగాఁగల, మఱ్‌ఱు - తక్కిన, నీన్దు - ఈఁదఁదగిన, ఎవ్వైవై - అనేకవిధములైన, తుయరముమ్ - దుఃఖములును, ఇల్లా - లేని, వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - కారణమగును.

తా॥ శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినయెడల గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క దుఃఖమునుఁబోగొట్టినట్లు మనదుఃఖములనున్న బోఁగొట్టి ఆశ్రీయఃపతియే మోక్షమునొసంగునని. ౨.

పుణర్ క్కుమయనా మఱ్‌ఱిక్కుమరనామ్*
పుణర్ త్తతన్నున్దియో డాగత్తుమన్ని*
పుణర్ త్తిరువాగి త్తమార్విల్ తాన్ శేర్*
పుణర్ ప్పుణ్ పెరుమ్బుణర్ ప్పెఱ్‌ఱుమ్‌పులనే. ౩

ఆ॥ తన్ - తనను, పుణర్ త్త - సృజించిన, ఉన్దియోడు - నాభితోఁగూఁడ, ఆగత్తు-తిరుమేనియందు, మన్ని - అమరియుండి, పుణర్ క్కుమ్-(లోకములను) సృజించెడి, ఆయనామ్-బ్రహ్మకంతర్యామియై, అఱ్‌ఱిక్కుమ్ - సంహారముజేసెడి, అరనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియై, తన్మార్విల్ - తనవక్షస్థలమందు, పుణర్ త్త - చేరియున్న, తిరువాగి - పిరాట్టిగలవాఁడై, తాన్ శేర్ - తనకుచితమైన, పుణర్ ప్పుణ్-వ్యాపారములుగలసర్వేశ్వరునియొక్క, పెరుమ్‌పుణర్ ప్పు-మహావ్యాపారములు, ఎఱ్‌ఱుమ్ - అంతట, పులక్ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైయుండును.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలైన బ్రహ్మరుద్రులకంతర్యామియై శ్రీమహాలక్ష్మికి వల్లభుండైనసర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన యతిమానుషచేష్టితంబులంతట ప్రసిద్ధములైయుండునని. ౩.

పులనైన్దు మేయుమ్ పొఱియైన్దు నీఙ్గి*
నలమన్దమిల్లదోర్ నాడు పుగువీర్*
అలమన్దు వీయ వశురరై చ్చెఱ్‌ఱాన్*
పలమున్దుశీరిల్ పడిమినోవాదే. ౪

ఆ॥పులన్ - ప్రత్యక్షవిషయంబులైనశబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, ఐన్దు - ఐదింటిని, మేయుమ్ - గ్రహించుచున్న, పొఱి - ఇన్ద్రియములైన త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణంబులు, ఐన్దు ఐ -

దింటికి, (స్వాధీనముగాక) నీజ్జి - తొలంగి, నలమ్ - ఆనందమునకు, అన్దమ్ - అంతము, ఇల్లదు - లేని, ఓర్ - అద్వితీయమైన, నాడు - పరమపదమును, పుగువీర్ - ప్రవేశింపఁదగినవారా! అల మన్దు - వ్యాకులపడి, వీయ - నశించుచుటకు, అసురర్గై - రాక్షసులను, శెన్ఱు అట్ర - సంహరించినవానియొక్క, మున్దు - ఆరంభములోనే, పలమ్ - ఫలమువలెభోగ్యమైయున్న, శీరిల్ - కల్యాణగుణంబులయందు, ఓవాదు - ఎడతెగక, పడిమిన్ - ప్రవేశింపుడు,

తా॥ సంసారమునువదలి మోక్షమునిచ్చియించెకి ఓశ్రీవైష్ణవులారా! అసురసంహారకుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క మధురములైన కల్యాణగుణంబులనెల్లప్పుఁడు ననుసంధింపుఁడని. ర.

ఓవాత్తుయర్ పిఱవి యుట్పడ మున్ శెయ్ వినైయామ్*
మూవా త్తనిముదలాయ్ మూవులగుమ్ కావలోన్*
మావాగియామైయాయ్ మీనాగి మూనిడమామ్*
తేవాది తేవపెరుమా నెన్ తీర్ త్తనే. ౪

అ॥ ఓవా - ఎడతెగని, తుయర్ - దుఃఖములుగల, పిఱవియుట్పడ - జన్మముమొదలైన, మున్ శెయ్ వినైయామ్ - తక్కినయన్నిటికిని, మూవా - ఆలస్యములేని, తనిముదలాయ్ - అద్వితీయ కారణుండును, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, కావలోన్ - రక్షకుండును, తేవాదితేవర్ - బ్రహ్మరుద్రులకును దేవతలైనసనిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఎన్ - నాకు, (సంసారమునుబోఁగొట్టిన) తీర్ త్తన్ - పరిశుద్ధుండైన సర్వేశ్వరుఁడు, మావాగి - హయగ్రీవుఁడై, ఆమైయాయ్ - కూర్మమై, మీనాగి - మత్స్యమై, మానిడమామ్ - మనుష్యుఁడై, (అవతరించును)

తా॥ ఈసంసారముయొక్క సృష్టిస్థితిసంహారములకుఁ గారణుఁడైనశ్రీయఃపతి జగద్రక్షణార్థమై మత్స్య కూర్మ వామన రామ కృష్ణ హయగ్రీవాద్యనేకావతారములను బరిగ్రహించునని.

తీర్ త్తనులగళ్ద శేవడిమేల్ పూన్దానుమ్*
శేర్ త్తి యవై యే శివన్ముడిమేల్ తాన్ కణ్ణుమ్*
పార్ త్తన్ తెళిన్దొళ్ళై పైన్దుళాయ్ పెరుమై*
పేర్ త్తుమ్ మొరువరాల్ పేశిక్కిడన్ద దే. ౬

అ॥ తీర్ త్తన్ - పావనుండైనశ్రీకృష్ణునియొక్క, ఉలగు - లోకములను, అళన్ద - కొలిచిన శే - నుందరమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములకు దు, పూమ్, సుందరంబులైన, తామమ్ - మాలికలను, శేర్ త్తి - సమర్పించి, అవైయే - ఆమాలికలనే, శివన్ - రుద్రునియొక్క, ముడిమేల్ - శిరస్సునందు, తాన్ కణ్ణు - తానుజూచి, పార్ త్తన్ - అజ్ఞానుఁడు, తెళిన్దొళ్ళై పైన్దుళాయ్ - నిశ్చయించిన పైన్దుళాయ్ - నుండిగొనిన, తిరుత్తుళాయ్ యిమాలగల శ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమ, పేర్ త్తుమ్ - మఱియు, ఒరువరాల్ - ఒకరిచే, పేశ - నిరూపించునటుల, కిడన్దదే - ఉన్నదా?

తా॥ భారతయుద్ధమందస్త్రముకొఱకై రుద్రునికిఁబూజజేయవలయునని దలఁచిన యజ్ఞనునికి, ఆపూజను నాశ్రీపాదములయందుఁ జేయమని శ్రీకృష్ణుఁడుపదేశింపఁగా, అదేవిధముగా శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములను బూజించి యారాత్రియందునిద్రించుచున్న యజ్ఞనుఁడు, కృష్ణుని

శ్రీపాదములమీద సమర్పించిన పుష్పములను స్వప్నమందు రుద్రునిశిరస్సునందుఁజూచి శ్రీకృష్ణుఁడే పరతత్వమని నిశ్చయించెనని. ౬.

కిడన్దిరున్దు నిన్ఱళన్దు కీళ్‌లాయ్ క్కీళ్‌ప్పు
క్కిడన్దిడుమ్*తన్నుళ్ కరక్కుమ్. ముమిళుమ్*
తడమ్‌పెరున్దోళార త్తళువుమ్ పారెన్నుమ్
మడన్దైయై*మాల్ శెయ్‌గిన్ఱ మాలార్ కాణ్బారే. ౭

అ॥ కిడన్దు - (శ్రీరాధియందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దు - (పరమపదమందు) వేంచేసియుండియు, నిన్ఱ - (వేఙ్కటాద్రియందు)నిలిచియు, అళన్దు - (త్రివిక్రమావతారమునందు) కొలచియు, కీళ్‌లాయ్ - శ్రీవరాహమై, కీళ్ - క్రింద, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఇడన్దిడుమ్ - (భూమిని) విడమటిచితీసియు, తన్నుళ్ - తనలోపల, కరక్కుమ్ - దాచియుంచియు, ఈమిళుమ్ - బయలు పఱచియు, తడమ్ - విశాలములై, పెరుమ్ - దీర్ఘములైయున్న, తోళ్ - భుజములు, ఆర - నిండునట్లు, తళువుమ్ - కౌగలించుకొనియు. పారెన్నుమ్ - భూమియనెడి, మడన్దైయై - పిరాట్టి విషయమై, మాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శెయ్‌గిన్ఱ - చేసిన, మాల్ - వ్యామోహమును, ఆర్ - ఎవరు, కాణ్బార్ - తెలిసికొనెదరు.

తా॥ శ్రీవైకుణ్ఠవాసియైన సర్వేశ్వరుఁడు, ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రములో మునిగియణ్గిభిత్తిలో నంటుకొనియున్న నీజగత్తును వరాహావతారంబెత్తి యుద్ధరించి యనేకకథములుగా సంగ్రహించెనుగాన నీజగత్తుకు శ్రీయఃపతియే యధిపతియని.

కాణ్బారా రెమ్మాశైక్ కణ్ణనై యెక్‌కాణుమాఱు*
ఊణ్ వేఱి లెల్లా వులగు మొక్‌తుళ్ ప్రాణ్ ప్రా*
శేణ్బలవీడో వుయిరో మఱ్‌ఱైప్పొరుట్కుమ్*
ఎణ్బలుమ్ శోరాన్ పరన్దుళనా మెఙ్గుమే. ౮

అ॥ ఎమ్మాశైన్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కాణ్బార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు? కాణుమాఱు - తెలిసికొనేవిధము, ఎన్ - ఎట్టిది? ఊణ్ - ఆహారమును, వేఱి - చెప్పినయెడల, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్ను, ఒక్‌తుళ్ - ఒకకబళమునకు, ప్రాణ్ ప్రా - చాలదు, శేణ్బల - శ్రేష్ఠమైన స్వభావముగల వీడు - పరమపదమందును, ఉయిర్ మొత్తముకొందిన జీవాత్మలయందును, మఱ్‌ఱు - తక్కిన, ఎప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులయందును, శోరాన్ - విడవనివాడై, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పరన్దు - వ్యాపించి, ఉళనామ్ - ఉన్నవాడైయగును.

తా॥ ప్రళయకాలమందీజగత్తు నొకకబళముగా నెత్తి భక్షించినవాడై చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలపదార్థములయందు వ్యాపించియున్న శ్రీయఃపతియొక్క మహిమ నెవ్వరు నెఱుంగరని. ౮.

ఎఙ్గుముళన్ కణ్ణ నెన్ఱమగనై క్కాయ్‌న్దు*
ఇఙ్గిల్లైయాలెన్ నిరణియన్ తూణ్‌పుడైప్ప*

అజ్గప్పాడ్రుడే యవ్వీయ తోన్ఱియ*ఎన్
శిజ్గప్పిరాన్ పెరుమై యారాయుమ్ శీర్ మైత్తే. ౯.

అ॥ కణ్ణన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఎజ్గుమ్ - అంతట, ఉళన్ - ఉన్నాడు, ఎన్ఱు - అనిచెప్పిన, మగనై - కుమారుడైన ప్రహ్లాదుని, కాయ్ందు - కోపగించి, ఇజ్గు - ఇక్కడ, ఇల్లైయెన్ఱు - లేడనిచెప్పి, తూణ్ - స్తంభమును, ఇరణియన్ - హిరణ్యానురుడు, ఫుడైప్ప - కొట్టగా, అజ్గు - ఆ స్తంభమందు, అప్పొళుదే - ఆక్షణమునందే, అవన్ - ఆహిరణ్యానురుడు, వీయ - నశించునట్టుల, తోన్ఱియ - అవతరించిన, ఎన్ శిజ్గప్పిరాన్ - నానరసింహస్వామియొక్క, పెరుమై - మహిమ, ఆరాయుమ్ - విచారింపదగిన, శీర్ మైత్తే - స్వభావముగలదా? ఆశ్ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ సర్వేశ్వరుడన్తట వ్యాపించియున్నాడని ప్రహ్లాదుడు చెప్పగా నామాటకు కోపగించిన హిరణ్యానురుడు తానే నిర్మించి పరిశోధించి పెట్టినఈ స్తంభమం దీశ్వరుడుండ లేడని దలంచి నాస్తంభమును గొట్టగా నప్పుడే యాస్తంభమందవతరించి ఆహిరణ్యానురుని సంహరించిన నరసింహస్వామియొక్క మహిమను నొప్పుకొనినవారు అహిరణ్యానురుని యవస్థనే పొందుదురని.

శీర్ మైకొళ్ వీడు శువర్క్కనరగిఱా*
ఈర్ మైకొళ్ తేవర్ నడువా మగ్ నైప్పొరుట్కుమ్*
వేర్ ముదలాయ్ విత్తాయ్ ప్పరన్దుతనినిన్ఱ*
కార్ముగిల్ పోల్ వణ్ణ నెన్కణ్ణనై నాన్కణ్డేనే. ౧౦.

అ॥ శీర్మైకొళ్ - మహిమగల, వీడు - మోక్షమునున్న, శువర్క్కమ్ - స్వర్గమునున్న, నరగమ్ - నరకమునున్న, ఈఱా - పీనినియంతము గాఁగలయీ, ఈర్మైకొళ్ - ఆర్ద్రితగల దేవర్ - దేవతలను, నడువా - మధ్యమందుఁగలవియునైన, మగ్ నైప్పొరుట్కుమ్ - (ఆదియందున్న) తక్కినయన్నివస్తువులకును, వేర్ - సహకారి కారణుఁడును, ముదలాయ్ - నిమిత్తకారణుండును, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణుండునై పరన్దు - వ్యాపించి, తని - విలక్షణుండై, నిన్ఱ - ఉన్నవాఁడును, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడునునైన, ఎన్కణ్ణనై - నాస్వామిని, నాన్ - నేను, కణ్డేన్ - సేవించితిని.

తా॥ స్వర్గాదిసమస్తపురుషార్థములిచ్చువాఁడును, దేవాది సమస్తవస్తువులకు నాధారభూతుఁడును సకలజగత్కారణుండును సర్వవిలక్షణుండును నీలమేఘశ్యామవర్ణుఁడునునైన యట్టిశ్రీయఃపతియొక్క సేవను సేవనుభవించితినని. ౧౦.

‡‡ కణ్డలజ్గళ్ శెయ్య కరుమేనియమ్మానై *
వణ్డలమ్బుమ్ శోలై వళ దివళనాడన్*
పణ్డలైయిల్ ఓన్ఱు తమి ఘ్రాయిఱ్ఱిప్పత్తుమ్ వల్లార్*
విణ్డలైయిల్ వీఁ ళీరున్దాళ్వ రెమ్మావీడే. ౧౧.

అ॥ శెయ్య - సుందరంబులైన, కణ్‌తలబ్గళ్ - విశాలములైన నేత్రములనున్న, కరు-నీలమైన, మేని-దివ్యవిగ్రహములనున్నగల, అమ్మాన్ - స్వామిని దండు-తుమ్మెద, ఆలమ్బుమ్-సంచరించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వళుదినళనాడక్ - వళుదినవళనాడనెడి దేశమందువేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లు - పన్‌తలైయిల్ - శ్రేష్ఠమైనగానమందు, (ఉంచి) శొన్న - పాయించిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, విణ్‌తలైయిల్ - మేలైనమోక్షమందు, విళ్ళిరున్దు - విలక్షణులైయుండి, ఎ - సర్వప్రకారముచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - పరమపదమును, ఆళ్వార్ - అనుభవించుదురు.

తా॥ సుందరవిగ్రహుండైన సర్వేశ్వరుని విషయమై సమస్తవిభవములుగల దేశమందలివేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లుపాయించిన ద్రావిడభాషారూపంబులైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సంసారమును పదలి మోక్షమునొంది బ్రహ్మానందము ననుభవింతురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯- వ తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనకు మోక్షమివ్వవలయునని తిలంచిన తలుంపునుజూచి, ఓస్వామీ! "నాకు" అని నీవు మోక్షము నిచ్చినయెడల యదనాకు మమకారమును గలుగజేయును. అది నాకుపాదేయముగాదు. నేనెచ్చటనున్నను నీకు పరతన్త్రుడనైయే యుండవలెను. అట్లు నన్ననుగ్రహింపుమని తనప్రాప్యమును విన్నవించుచున్నారు.

‡‡ ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్ శెప్పుమ్*నిన్
శెమ్మాపాదపఱ్పు త్తలై శేర్‌త్తొ లై*
క్కైమ్మాతున్బమ్ కడిన్దపిరానే*
అమ్మావడియేన్ వేణ్డువదీ దే ౧.

అ॥ ఎ - సర్వప్రకారముచే, మా - ఉత్కృష్టమైన, వీడు - మోక్షముయొక్క, తిఱముమ్-ప్రకారమునున్ను, శెప్పుమ్ - చెప్పును, నిన్ - నీయొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, మా - శ్రేష్ఠమైన, పాదపఱ్పు - తామరపుష్పమువంటిశ్రీపాదములను, తలై - (నా) శిరస్సుమీద, ఒలై - శీఘ్రముగా, శేర్‌త్తు - చేర్చును, కైమ్మా-గజేన్ద్రాళ్వార్లయొక్క, తున్బమ్ - దుఃఖమును, కడిన్ద-పోగొట్టిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండైన, అమ్మా - ఓస్వామీ! అడియేన్ - దాసుడనైనేను, వేణ్డువదు - కోరినది, ఈదే - ఇదియే.

తా॥ గజేన్ద్రాళ్వార్లను రక్షించిన ఓశ్రీయఃపతీ! అతిసుందరంబులైన నీశ్రీపాదములను వాకిరస్సునందుంచవలయుననే గోరికతప్ప అట్టియుత్కృష్టమైన పరమపదమందుఁగూడ నాకిచ్ఛలేదని. ౧.

ఈదే యానునైన్ను కొళ్వదెల్లాన్ఱుమ్*ఎన్
మైతోయ్‌శోది మణివణ్ణ వెన్దాయ్*
ఎయ్‌దానిన్ఱ్‌ఴిల్ యానెయ్‌ద*ఞాన
క్కై తా కాలక్కడవు శెయ్యేలే. ౨.

అ॥ ఎన్ - నాకుఁబ్రేమనుగఁజేసిన, మై - కాటుక, తోయ్ - చేరియున్నట్లున్న, శోది - కాన్తిగల, మణి - వజ్రమువంటి, వణ్ణమ్ - సౌన్దర్యముగల, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! ఉన్నైన్ను - నిన్ను, యాన్ - నేను, ఎల్లాన్ఱుమ్ - సర్వకాలమందును, కొళ్వదు - ప్రార్థించుచున్నది, ఈదే - ఇదియే (ఎటియనగా) ఎయ్‌దా - పొందుటకశక్యంబైన, నిన్ - నీయొక్క, కఴల్ - తిరువడికళ్ళను, యాన్ - నేను, ఎయ్‌ద - పొందునట్లుఁజేయుము. ఞానక్కై - జ్ఞానమునెడిహస్తమును, తా - ఇవ్వుము, కాలక్కడవు - కాలవిలంబము, శెయ్యేల్ - చేయకుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేనునీశ్రీపాదంబులయు శీఘ్రముగాఁజేరునట్లు నాకు భక్తినిఁ గలుగఁ జేయవలయును. ఇదితప్ప నాకేకోరికయున్నలేదు. ఇందుకు విలంబము జేయవలదని. ౨.

శెయ్యేల్ తీవినై యెన్ఱుళ్ శెయ్యుమ్*ఎన్
కైయార్ శక్కర క్కణ్ణపిరానే*
ఐయార్ కణ్ణమడక్కిలుమ్ నిన్ఱ్‌ఴిల్
ఎయ్యాదే త్త*అరుళ్ శెయ్యెనక్కే. ౩.

అ॥ తీవినై - పాపములను, శెయ్యేల్ - చేయకుము, ఎన్ఱు - అనిసంకల్పించి, ఎన్ - నాయందు, అరుళ్ - కృపను, శెయ్యుమ్ - చేయువాఁడును, కై - శ్రీహస్తమునంగు, ఆర్ - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాఁడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుఁడైయవతరించినవాఁడునైన, పిరానే - ఓఉపకారకుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, ఐ - శ్లేష్మము, కణ్ - కంఠమును, అడైక్కిలుమ్ - అణచినను, నిన్ - నీయొక్క, కఴల్ - తిరువడికళ్ళను, ఎయ్యాదు - శ్రమలేక, ఏత్త స్తుతించునట్ల, ఎనక్కే - నాకొకనిశే, అరుళ్ శెయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ చక్రధరుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నాయందుఁగృపజేసి నీదివ్యసౌందర్యమును నాకుఁ గనుపఱచి యందులోనున్ను మఱ్ఱనిగాఁజేసికొని నాసంసారచ్ఛను బోఁగొట్టినీవు నాప్రాణావసానకాలమందుఁగూడ నిన్ను స్తుతించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని. ౩.

ఎనక్కే యాఱ్ఱు మెయ్‌క్కాలత్తుమెన్ఱు*ఎన్
మనక్కే వన్దిడై వీడిన్ఱి మన్ని*
తనక్కే యాగ వెనై కొళ్ళుమీదే*
ఎనక్కే కణ్ణనై యాగ కొళ్శిఱప్పే. ౪.

అ॥ ఎక్కాలత్తుమ్ - సర్వకాలము యందును, ఎనక్కే - నాకే, ఆగ్ - కైఙ్కర్యమును, శెయ్ - చేయుము, ఎన్ఱు - అనిసఙ్కల్పించి, ఎన్ - నాయొక్క, మనక్కే - మనస్సులోనే, వన్దు - వచ్చి, ఇడైవీడిన్ఱి - నడుమ నిడఁజాలాయక, మన్ని - అమరియుండి, తనక్కే - తనకే, ఆగ - శేషభూతుం

డగునట్లు, ఎనై - నన్ను, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించిన, ఈదే - ఇదియే, ఎనక్కు - నాకుస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, యాన్ - నేను, కొళ్ - అపేక్షించెడి, పయన్ - ప్రయోజనము.

తా॥ తననిహ్హేతుకకృపచే నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి యొకతృణము గూడ నెడబాయక నివసించి నన్ను దాసునిగాఁజేసికొనిన శ్రియఃపతిని నేను యాచించుడ మేమనఁగా, నీతిరు వడికళ్ళయందు నేనెల్లప్పుడును కైఙ్కర్యముజేయునటుల నన్ననుగ్రహింపుమనియని.

శిఱుప్పిల్వీడు శువర్క్కనరగమ్*
ఇఱుప్పిలెయ్దుక వెయ్దఱుక్కు*యానుమ్
పిఱుప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమానై *
మఱుప్పొన్ఱిన్ఱి యెన్ఱుమ్మగిళ్ వేనే. ౪.

అ॥ శిఱుప్పిల్ - మహిమయందున్న, (మిక్కి లిమహిమగల)వీడు - మోక్షము, శువర్క్కమ్ - స్వర్గము, నరగమ్ - నరకము, (వీనిని) ఇఱుప్పిల్ - మరణదశయందు, ఎయ్దుగ - పొందిననుసరే, ఎయ్దఱుక్కు - పొందకపోయిననుసరే, పిఱప్పు - జన్మించుటకు హేతువు, ఇల్ - లేకఁబోయినను, పల్ - అనేకవిధములైన, పిఱవి - అవతారములుగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, యానుమ్ - నేనును, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, మఱప్పు - మఱుపును, ఇన్ఱి - లేక, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్ వేన్ - అనుభవించెదను.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నేనుదేహమైనను దేహముకంటె వ్యతిరిక్తమైన యాత్మయైనను, ఎటువంటివాఁడైనను, ఎల్లప్పుడును నిన్ను నేననుభవించునటుల కటాక్షించుమని. ౪.

మగిళ్ కొళ్ తెయ్వ ములోగములోగమ్*
మగిళ్ కొళ్ శోది మలర్న్ద వమ్మానే*
మగిళ్ కొళ్ శిన్నై శొల్చెయ్గై కొణ్డు*ఎన్ఱుమ్
మగిళ్వుఱ్ఱు నినైన్ద వణ్ణం వారాయే. ౫.

అ॥ మగిళ్ కొళ్ - సుఖముగల, తెయ్వమ్ - దేవతలు, ఉలోగమ్ - అచేతనములు, ఆలోగమ్, చేతనులు, మగిళ్ కొళ్ - సంతోషముగల, శోది - జ్యోతిస్స్వరూపులైన చన్ద్రసూర్యులు, (ఈపదార్థములను) మలర్న్ద - సృజించిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! మగిళ్ కొళ్ - సంతోషముగల, శిన్నై - తలఁచుటకుసాధనమైన మనస్సునున్ను, శొల్ - చెప్పుటకుసాధనమైన వాక్కునున్ను, శెయ్గై - చేయుటకుసాధనమైన శరీరమునున్ను, కొణ్డు - సాధనముగాఁజేసికొని, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్వుఱ్ఱు - ఆనన్దయుతుండవై, నినైన్ద - నిన్ను, వణ్ణం - ఆశ్రయించునటుల, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ పరమదయాళువై జగత్తునుసృజించినఓస్వామీ! ఎల్లప్పుడున్ను మనోవాక్కాయములచే నీకుకైఙ్కర్యముజేయునటుల నామందర వేంచేసి సేవసాయింపుమని ౬,

వారా యున్ తిరువాయ్మొళి మలర్క్కిళ్ *
పేరాదే యాన్వన్దై యుమ్మడి

తారాదాయ్*ఉన్నై నెన్నుళ్ వైప్పి లెన్దుమ్
ఆరాదాయ్*ఎనక్కున్దు మెక్కాలే. ౭.

అ॥ ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నామనస్సునందు, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, వైక్కిల్ - ఉంచినయెడల, ఎనక్కు - నాకు, ఆరాదాయ్ - చాలుననిదృప్తిని గలుగఁజేయనివాఁడై, ఎన్దుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎక్కాల్ - ఎల్లప్పుఁడును, ఉన్ - నీయొక్క, తిరు - సుందరమైన మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్, యొక్క, కీళ్ - అడుగును, పేరాదే - విడువకుండ, యాన్ - నేను, వన్దు - వచ్చి, ఆడైయుమ్బడి - ఆశ్రయించునటుల, తారాదాయ్ - అవకాశమివ్వనివాఁడా! నారాయ్ - వేఁచేయుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీభోగ్యతను నాకుఁగనుపఱచి ఇదివఱకు నన్ననుభవింపఁ జేయకుండెడినీవు సర్వకాలములయందును నీశ్రీపాదములను వదలక నేనాశ్రయించియుండునటుల నా ముందరవేంచేసి నేపసాయింపుమాయని. ౭.

ఎక్కాలత్తై యైయా యెన్నుళ్ మన్నిల్*మ
ఱైక్కాల త్తిలుమ్ యాదొన్ఱుమ్ వేణ్డేన్*
మిక్కాఱ్ఱోద విమల రివ్ఖు బ్గుమ్*ఎన్
అక్కారక్కనియే యున్నై యానే. ౮.

అ॥ మిక్కార్ - ఉత్కృష్టులై, వేదమ్ - వేదమందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన, విమలర్ - పరిశుద్ధులైన నిత్యసూరులచే, విఖు బ్గుమ్ - అనుభవింపఁబడినవాఁడవై, ఎన్ - నాకు, అక్కారమ్ - శర్కరవంటివాఁడవై, కనియే - ఫలమువంటివాఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! ఎక్కాలత్తు - సర్వకాలముల యందును, ఎన్దైయాయ్ - నాకుస్వామియై, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందును, మన్నిల్ - నిత్యవాసముఁజేసినయెడల, ఎక్కాల త్తిలుమ్ - ఏకాలమందును, మఱ్ఱు - ఇదిఁదప్ప, యాదొన్ఱుమ్ - ఏవస్తువునుగూఁడ, ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, వేణ్డేన్ - కోఁజాను.

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుస్వామియైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిత్యసూరిభోగ్యుండవైన నీవెల్లప్పుఁడును నామనస్సునందమరికతో వేంచేసియున్నయెడల నింతకంటె నేను గోఁదగిన ప్రయోజనములేమిలేదని. ౮

యానే యెన్నై యటియగిలాదే*
యానేయెన్ననదే యెన్నిరున్దేన్*
యానేనీ యెన్నుడై మైయుమ్ నీయే*
వానేయేత్తు మెమ్‌వానవరేజే. ౯.

అ॥ వానే - పరమపదవాసులందరిచే, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేయఁబడిన, ఎమ్‌వానవర్ - మననిత్యసూరులకు, ఏఱే - స్వామియైన ఓశ్రీయఃపతీ! యానే - నేను, ఎన్నై - నన్ను, అటియగిలాదే - తెలిసికొనక, యానే - నేనుస్వతంత్రుఁడను, ఎన్ననదే - ఇవినావస్తువులు, ఎన్ఱు - అనిదలఁచి, ఇరున్దేన్ - (అహంకారమమకారములుఁగలవాఁడనై) ఉంటిని. యానే - నేను, నీ-నీకుఁబరతంత్రుఁడను, ఎన్నుడై మైయుమ్ - నావస్తువులును, నీయే - నీవే.

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుఁడవైన శ్రీయఃపతీ ! నీశేషభూతుఁడవైన నేను నాస్వరూపము నింతకాఁము చెలికొనక అహంకారమమకారములతో నశించిఁబోతినని.

ఏజేశీర్ప్ మ్ వె న్దేర్ కొళిలఙ్గై యై*
నీజేశెయ్‌ద నెడుఙుడర్ చ్చోది*
తేజోలెన్నై యుఱ్ఱపొన్నడి చ్చేర్ త్తొలై
వేజేపోగ వెఱ్ఱాన్ట్రమ్ విడలే. ౧౦.

ఆ॥ ఏఱు - వృషభములు, ఏర్‌ప్రుమ్ - ఏడింటిని, వెన్ఱు - జయించి, ఏర్ కొళ్ - సౌన్దర్య ముగల, ఇలఙ్గైయై - లంకాపురిని, నీఱ్ఱుశెయ్‌ద, భస్మముగాఁజేసిన, నెడుమ్‌కుడర్ - మిక్కిలి దేజస్సుగల, శోది - ఉజ్జ్వలమైన దివ్య విగ్రహముగల ఓస్వామీ ! ఎన్నై - నన్ను, తేఱ్ఱోల్ - నన్నుఁరక్షించుఁగొనుటక నేను సమర్థుండనని దలఁచక, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్నడి - సుందరములైన తిరువడికళ్ళయందు, ఒన్ఱి - శీఘ్రంబుగా, శేర్ త్తు - చేర్చుకొని, వేఱ్ఱుపోగ - వేరు విషయములను దలఁచిపోవునట్లు, ఎఱ్ఱాన్ట్రమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, విడల్ - విడువకుము.

తా॥ రామకృష్ణాద్యవతారంబు లెత్తి దుష్టులను సంహరించిన ఓశ్రీయఃపతీ ! నేనిచ్చిన, జ్ఞానముచే వీడుజీవించుమని దలఁచి నన్ను విడువక నాకు సంసారేచ్ఛను బోఁగొట్టి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని నీకు నిత్యకైఙ్కర్యము జేయునటుల నన్ననుగ్రహింపుమాయని. ౧౦.

** విడలిల్ శెక్కర్ తణలై మేవల్*
విడలిల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోప శొల్*
కెడలిలాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్*
కెడలిల్ వీడుశెయ్యుమ్ కిళర్ వార్ క్కే. ౧౧

ఆ॥ విడలిల్ - (ఆశ్రితులను) విడువని, శెక్కర్ - సుదర్శనముగల అణ్ణై - స్వామిని, మేవల్ - ఆశ్రయించి, విడలిల్ - విడవకుండుండేటి, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోప - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, కెడలిల్ - (తననను సంధించువారికి) కీడురాకుండరక్షించెడి, ఆయిరత్తుళ్ - సెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములు, కిళర్వార్క్కు - ఆదరముతోనమసంధించుచూరికి, కెడలిల్ - దోషములేని, వీడు - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ చక్రధరుఁడైన శ్రీయఃపతిని దృఢముగానాశ్రయించిన నమ్మళ్వార్లు, సాయించిన, సకలపాపహరమైన యీతిరువాయ్‌మొళినిసంధించువారు నిర్దుష్టమైనమోక్షమును జెందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, ఈశరీరావసానమును వఱకుఁ గూడ ఏపాపంబునకిప్పుడే కైఙ్కర్యము జేయవలయుననెడి తనగోటికను సెరవేర్చుటకై సర్వేశ్వరుఁడు

వచ్చి తిరుమాలిరుఞ్జోలైయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండగా నచ్చట నాశ్రీయఃపతిన్ని యాపర్వతమునున్ననుభవించుచున్నారు.

కిళరొళిం ఇళమై కెడువదఱ్‌కున్నమ్*
వళరొళిమాయోన్ మరువియకోయిల్*
వళరిళమ్బొழిల్ శూழ్ మాలిరుఞ్జోలై*
తళర్విలరాగిల్ శార్వదుళదిరే. ౧.

అ॥ కిళర్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, ఒళి - తేజస్సుకుఁగారణమైన, ఇళమై - పడుచుతనము, కెడువదఱ్‌కున్నమ్ - నెడిపోవుటకుమునుపు వళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒళి - కాన్తిగల, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, మరువియ - ఆమరివేఁచేసియున్న, కోయిల్ - దివ్యస్థానంబై, వళర్ - పెరుగుచున్న, ఇళమ్ - తేతయైన, పొழిల్ - తోటలచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, తళర్వు - బాయాసము, ఇలరాగి - లేని వారై, శార్వదు - ఆశ్రయించుట, ఉదిర్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓ భక్తులారా! మీశరీరము దృఢముగానున్నప్పుడే, సమస్తకల్యాణగుణాకరుఁడైన శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుఁడియని ౧.

శదిరిళమడవార్ తాழ్ చ్చియై మదియాదు*
అదిర్‌కురల్ శఙ్ఖ త్తழగర్ తమ్ కోయిల్*
మదితవழ్ కుదుమి మాలిరుఞ్జోలై
పదియదువేత్తి యెழువదు పయనే. ౨.

అ॥ శదిర్ - నుందరులైన, ఇళమడవార్ - యౌవనముగలస్త్రీలు, తాழ్ చ్చియై - (మీయందుఁజేసెడి) ప్రావణ్యమును, మదియాదు-తలఁచక, అదిర్ - శబ్దించుచున్న, కురల్ - కంఠముగల, శఙ్ఖత్తు - శ్రీపాఞ్చజన్యముగల, ఆழగర్ - ఆழగరనెడి తిరునామముగల శ్రీయఃపతిక్, తఙ్గోయిల్ - అసాధారణమైన వాసస్థానమైన, మది - చన్ద్రుఁడు, తవழ్ - దోఁగాడుచు పోవుచున్న, కుదుమి - శిఖరముగల, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, అదు-ఆ, పది - దివ్యదేశమును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఎழువదే - ఉజ్జీవించుటయే, పయన్ - ప్రయోజనము.

తా॥ స్త్రీలయొక్క సౌన్దర్యములనున్ను చేష్టితములనున్ను జూచి మోహింపక, అత్యున్నతమై ఆழగరుకు వాసస్థానంబైయున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించి యుజ్జీవించుము. ఇదియేమనకు పరమ ప్రయోజనమని. ౨

పయనల్ల శెయ్‌దు పయనిల్లై నెఞ్చే*
పుయల్ మழై వణ్ణర్ పురిన్దుఱైకోయిల్*
మయల్ మిగు పొழిల్ శూழ్ మాలిరుఞ్జోలై*
అయన్మలై యుడై వదుకరుమమే. ౩.

అ॥ నెఞ్చే - ఓమనసా! పయనల్ల - ప్రయోజనములేని వ్యాపారములను, శెయ్‌దు - చేసి, పయనిల్లై - ప్రయోజనములేదు. పుయల్ - వర్షించుచున్న, మழై - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ -

కాన్తిగల శ్రియఃపతి, పురిన్దు - ఆళపడి, ఉఱై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - కోవిలయై - మిగు-మిక్కిలి, మయల్ -(చీకటిచే) మోహమును గలుగఁజేయుచున్న, పాఱ్ఱల్-తోటలచే, శూఴ్ - వ్యాప్తమైన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, ఆయల్ -పక్కనున్న, నుఱై - పర్వతముయొక్క, అడైవదువే - ఆశ్రయణమే, కిరుమిన్ - చేయుఁదగినది,

తా॥ ఓమనసా! సారములేని యర్థకామాదులనువిడిచి, నీలమేఘశ్యాముడైన ఆళ్వగరసిడి పెరుమాళ్ళకువాసస్థానమై సమృద్ధములైన తోటలుగల తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క సమీపమందున్న పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన వ్యాపారమని తలంపుమాయని. 3.

కరుమవఱ్ పాశమ్ కఱిత్తుఴ్ ఴుయ్య్‌వే*
పెరుమలై యెడుత్తాఱ్ పీడుఱై కోయిల్*
వరుమఴై తవఴుమ్ మాలిరుఞ్జోలై *
తిరుమలై యదువే యడైవను తిఱమే. ౪.

అ॥ వన్ - క్రూరములైన, కరుమమ్ - కర్మములనెడి, పాశమ్ - బంధమును, కఱిత్తు - పోఁగొట్టి, ఉఴ్ఴు - (కైఙ్కర్యార్థమై) సంచరించి, ఉయ్యవే - ఉజ్జీవించుటకయ్యే, పెరు - గొప్ప, మలై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తాఱ్ - ఎత్తిన శ్రీకృష్ణుఁడు, పీడు - తనమహిమ, ఉఱై - ప్రకాశించునటుల వాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, వరు - వచ్చుచున్న, మఴై - మేఘములు, తవఴుమ్ - దోఁగాడుచున్న, మాల్ - పెఱిగినదియు, ఇరుమ్ - వ్యాపించియున్నదియునైన, - శోలై - తోపులగల, తిరుమలైయదువే - ఆతిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతమునే, అడైవదువే - ఆశ్రయించుటయే, తిఱమ్ - చేయఁదగినఁ బ్రకారము.

తా॥ మనము సంసారబంధమును విడలి తన నాశ్రయించి కైఙ్కర్యము జేయుటకొఱకయ్యేపరమదయాళువైన శ్రియఃపతి వచ్చి వేంచేసియున్న అత్యున్నతమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుటయే చేతనులుఁ జేయఁదగినకృత్యమని. ౪.

తిఱముడై వలత్తాల్ తీవినై పెరుక్కాదు*
అఱముయలాళి ప్పడైయవఱ్ కోయిల్*
మఱుపిల్ వణ్ శునై శూఴ్ మాలిరుఞ్జోలై *
పుఱమలై శార ప్పోవదు కిటియే. ౫.

అ॥ తిఱముడై - సమూహముగల, (మిక్కిలి) వలత్తాల్ - బలముచే, తీ - క్రూరమైన, వినై - పాపములను, పెరుక్కాదు, వర్ధింపక, అఱమ్ - (ఆశ్రితరక్షణమనెడి) ధర్మమందు, ముయల్ - ప్రయత్నముజేయుచున్న, ఆళి - చక్రమును, పడైయవన్ - ఆయుధముగాఁగల సర్వేశ్వరునికి, కోయిల్ - వాసస్థానమై, మఱు - (బుఱదమొదలగు) దోషములు, ఇల్ - లేని, వణ్ -సుందరమైన, శునై-జలలు, శూఴ్ -వ్యాపించియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, పుఱమలై - బైటపర్వతమును, శార - పొందుటకు, పోవదు - పోవుట, కిటి - మంచియుపాయము.

తా॥ సంసారమందాళగలవారై మీసామర్థ్యముచే పాపములనుజేయక, ఆశ్రితరక్షకులైన, సుదర్శనాళ్వారుల వాయుధముగాఁగల శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమై రమణీయమునైనకొండ చరియలతో నిండియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలపర్వతముతో సంబంధించిన పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన యుపాయమని, ౫.

కితిరెయెనినైమిఱ్ కీళ్మై శెయ్యాదే*
ఉతియమర్ వెణ్ణె యుణ్ణవక్ కోయిల్*
మతిమొయిడు పిణై శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
నెతిపడివదుమే నినైవదు నలమే. ౬.

అ॥ కీళ్మై - (తుచ్ఛములైన) విషయములయం దాసక్తిని, శెయ్యాదే - చేయక, ఉతి- ఉట్టియందు, అమర్ - ఉంచియున్న, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణవక్ - ఆరగించిన కృష్ణునికి, కోయిల్ - స్థానమై, పిణై - జింకలు, మతిమొయిడు - తనపిల్లలతోఁగూడ, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, నెతి - మార్గము, పడ - (మనస్సులో) నిలుచునట్ల, అదువే - ఆమార్గమునే, నినైవదు - తలఁచుట, నలమ్ - పురుషార్థము; (దీనిని) కితి- మంచియుపాయము, ఎన - అని, నినైమిన్ - తలంచుఁడి,

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు తుచ్ఛమైన సంసారమందాశనువదలి, నవనీతచోరుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు వాసముజేయుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలకు పొయ్యిడిమార్గము సెల్లఁబడును తలఁచుటయే మనస్వరూపమునకుఁ దగిన యుపాయమని దలంచియుండుఁడియని. ౬.

నలమెన నినైమిఱ్ నరగళుందాదే*
నిలమునమిడన్దా నీడుఱై కోయిల్*
మలమఱుమదిశేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
ఎలముఱై యెయ్‌ది మరువుదల్ పలమే ౭.

అ॥ నరగు - సంసారమనెడి నరకమందు, అళుందాదే - మగ్నులైయుండక, నిలమ్ - భూమిని, మునమ్ - మునుపు, ఇడన్దాక - (పరాహావతారమందు అండభిత్తినుండి) వేరుపఱచి యొత్తిన సర్వేశ్వరుఁడు, నీడుఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, మలమఱు - కళంకములేని, మది - చంద్రుఁడు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, పలమ్ - యోగ్యమైన, (తనస్వరూపానురూపమైన), ఎముఱై - ప్రకారముచే, ఎయ్‌ది - పొంది, మరువుదల్ - నిత్యవాసముజేయుటయే, పలమ్ - శ్రేష్ఠము; (ఈవిషయమును) నలమెన - చరమప్రయోజనమని, నినైమిన్ - తలఁచుఁడు

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు నరకప్రాయమైన సంసారమునువదలి, పరాహావతారంబెత్తి భూమినుద్ధరించిన సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముజేసెడి, చన్ద్రిమణ్డలమువఱకుఁ బెఱిగియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు మిక్కిలి యాదరముతో వాసముజేయుటయే యుత్కృష్టమైన పురుషార్థమని తలంచియుండుఁడియని. ౭.

వలమ్‌శెయ్‌దునై గల్ వలమ్‌కళ్రియూదే*
వలమ్‌శెయ్యు మాయమాయవర్ కోయిల్*
వలమ్‌శెయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుఞ్జోలై*
వలమ్‌శెయ్‌దునాళుమ్ మరువుదల్ వళక్కే. ౮.

అ॥ వలమ్ - సామర్థ్యమును, శెయ్‌దు - సంపాదించి, నైగల్ - ఎల్లప్పుడును, వలమ్ - ఆ బలమును, కళ్రియూదే - సంసారమందుఁ బోగొట్టక, వలమ్‌శెయ్యుమ్ - (ఆపర్వతమందు) ప్రదక్షిణముగా సఞ్చరించుచున్న, మాయర్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన, ఆయవర్ - గోపాలుఁడైన శ్రీయఃపతికి, కోయిల్ - స్థానమును, వానోర్ - నిత్యసూరులు, వలమ్‌శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షిణముజేయుచున్న దియునైన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వలమ్‌శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముజేసి, మరువుదల్ - పొందియుండుటయే, వళక్కు - న్యాయము.

తా॥ ఓచేతనులారా! భగవత్సేవ్యత్వమునకుఁదగిన శరీరమునెత్తి యీశరీరమును సంసారమందుఁబాడుజేయక, నిత్యసూరులతోఁగూడ సర్వేశ్వరుఁడు సఞ్చరించుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలను ప్రదక్షిణము జేయుచుండుటయే మనకు యోగ్యమని దలంచియుండుడియని, ౮.

వళక్కెనినైమిన్ వల్వినై మూర్ గాదు*
అళగొక్కడియట్టా నమర్ పెరుఙ్గోయిల్*
మళగక్కళిఱ్ఱినమ్ శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
తొళక్కరుదువదే తుణివదుఞూదే. ౯.

అ॥ వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపములయందు, మూర్ గాదు - మునుగియుండక, అళగ్ - పిఱాచియైన, కొడి - పూతనయనెడుస్త్రీని, అట్టాన్ - సంహరించినశ్రీకృష్ణుఁడు, అమర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పెరుమ్‌కోయిల్ - గొప్పస్థానమై, మళగ్ - బాల్యావస్థయందున్న, కళిఱు - ఏనుఁగులయొక్క, ఇనమ్ - గుంపులు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, తొళ - ఆశ్రయింపవలయునని, కరుదువదు - తలంచుటకు, తుణివదే - నిశ్చయించుటయే, ఞూదు - (సంసారమును) జయించుటకుహేతువు, (ఇదియే) వళక్కు - న్యాయము; ఎన - అని, నినైమిన్ - తలంచుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీరుదుఃఖములను బోగొట్టుకోవలయునని మీరుదలఁచినయెడల, ఇఁక మీఁదఁ బాపమునుజేయక, ఏనుఁగులు గుంపులుగుంపులుగా సఞ్చరించుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క వాసస్థానమైనతిరుమాలిరుఞ్జోలనాశ్రయించుటకాళబడుటయేమంచియుపాయమని తెలిసికొనుఁడని.

ఞూదెన్రుకళపుమ్ ఞూదుమ్‌శెయ్యాదే*
వేదమున్‌విరిత్తాన్ విరుమ్బియకోయిల్*
మాదుఱుమయిల్ శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
పోదవిఱ్ఱామలై యేఱుగువదుపొరుళే. ౧౧.

అ॥ కూడెస్తు - ధనసంపాదనకిదియేయుపాయమనిదలంచి, కళవుమ్ - దొంగతనమునున్న, కూదుమ్ - జూదమునున్న, శెయ్యాదే - చేయక, వేదమ్ - వేదమును, మున్ - మునుపు, విరి త్తాక - ప్రకాశింపఁజేసినశ్రీయఃపతి, విరుమ్బియ - ఆశబడిన, కోయిల్ - స్థానమై, మాదు - తనవాడపఱీతో, ఉఱు - చేరియున్న, మయిల్ - మయూరములు, శీర్ - సఞ్చరించు చున్న, మాల్ - పెఱిగియు, ఇరుప్ - నాలుగుపక్కలయందునువ్యాపించియునున్న, శోలై - తోటలనున్న, అవిళ్ - వికసించియున్న, పోదు - పుష్పములనున్నగల, మలైయే - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడిపర్వతమునే, పుగువదు - ప్రవేశించుట, పొరుళ్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీరు తుచ్ఛమైన ద్రవ్యముకొఱకై పాపమునుజేయక దానియందు నిరాశజేసి, అనేకవిధంబులైన పశ్చాత్తాపములతోనిండి ప్రకాశించుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమునందు నివసించుటయే పురుషార్థమనినిశ్చయించుడియని. ౧౦.

** పొరుళెన్ఱివ్వులగమ్ పడైత్తవన్ పుగళ్ మేల్ *
మరువిల్ వణ్ కురుగూర్ వణ్ శడగోపన్ *
తెరుళ్ కొళ్ళచ్చొన్న వోరాయిరత్తిప్పత్తు *
అరుళుడైయవన్ తా ళిణైవిక్కుమ్మిడిత్తే. ౧౧

అ॥ పొరుళ్ - (సంసారులనువశపఱుచుకోవడమనెడి) ప్రయోజనము, (కలుగును). ఎన్ఱు - అనిదలఁచి, ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకమును, పడైత్తవన్ - సృజించిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ మేల్ - కీర్తివిషయమై, మరుళ్ - అజ్ఞానము, ఇల్ - లేనివారై, వణ్ - సుందరమైన, కురు గూర్ - తిరునగరికిస్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరుళ్ - తత్త్వజ్ఞానము, కొళ్ళ - (చేతనులకు) కలుగునటుల, శొన్న - సాయించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ముడిత్తు - సంసారమునుబోగొట్టి, అరుళుడైయవన్ - దయావంతుఁడైనశ్రీయఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, ఆణైవిక్కుమ్ - చేర్చును.

తా॥ సంసారులకు హస్తపాదాద్యనయవములనిచ్చి వానిచే వారుజేసెడికైఙ్కర్యమును దానఙ్గీకరించి వారికిమోక్షమివ్వవలయునని దలంపుతో సీజగత్తును సృజించినశ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధింపువారు సంసారమును గడచిశ్రీయఃపతి యొక్కశ్రీపాదములఁ జేరుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
దేశిక తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౩. వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదితుదకు తిరువాయ్‌మొళి లిరువదింటికి పాశురములు ఎఱిత

3- వ, పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తిరుమాలిరుఞ్జోల యునెడి తిరుమలయందు వేంచేసియున్న సుందరబాహువులయొక్క సర్వావయవసౌందర్యముల ననుభవించుచున్నారు.

** ముడిచ్చోదియూ యునదుముగచ్చోది మలర్‌న్దదువో*
అడిచ్చోది నీనిన్ఱ తామరైయూ యలర్‌న్దదువో*
పడిచ్చోది యూడై యొడుమ్ పల్ కలనాయ్*నిఱ్ఱై మొన్ఱిన్
కడిచ్చోది కలన్దదువో తిరుమాలే కట్టురైయే. ౧.

అ॥ ఉనదు - నీయొక్క, ముగమ్ - ముఖమయొక్క, శోది - కాన్తి, ముడిచ్చోదియూయ్ - కిరీటకాన్తిరూపముగా, మలర్‌న్దదువో - వ్యాపించినదా; అడి - శ్రీపాదములయొక్క, శోది - కాన్తి, నీనిన్ఱ - నీవు వేంచేసియున్న, తామరైయూయ్ - పీఠపద్మమై, అలర్‌న్దదువో - వ్యాపించినదా; ఱై - సున్దరమై, పొఱ్ - స్పృహణీయమైయున్న, నిన్ - నీయొక్క, కడి - నడుమయొక్క, శోది - కాన్తి, పడి - స్వాభావసిద్ధమైన, శోది - తేజస్సుగల, ఆడైయొడుమ్ - పీతామ్బరముతో గూడ, పల్ - అనేకవిధములైన, కలనాయ్ - ఆభరణములై, కలన్దదువో - వ్యాపించినదా; తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! కట్టురై - చెప్పుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీముఖతేజస్సు ముఖమండలంగిక పైకిలేచి డాలుకొట్టుచున్న కిరీటరూపమయినట్లును, నీశ్రీపాదములయొక్క కాన్తి నీవువేంచేసియున్న పీఠపద్మరూపమయినట్లును, నీతిరుమేనియొక్క కాన్తి నీవుధరించిన భూషణపీతామ్బరరూపములయినట్లును ప్రకాశించుచున్నవిగాన నీసౌన్దర్యమత్యాశ్చర్యకరమని. ౧.

కట్టురైక్కిల్ తామరైక్ కినిక్కణ్ పాదమ్‌కై యొవ్వా*
శుట్టురైత్త నఱ్పొన్నున్ తిరువేనియిళి యొవ్వాదు*
ఒట్టురైత్తివ్వులగునైన్ఱ ప్పుగఴ్‌న్దెల్లామ్‌పెరుమ్బాలుమ్*
పట్టురైయాయ్ ప్పుక్కెన్ఱే కాట్టుమాల్ పరఞ్జోదీ. ౨

అ॥ కట్టురైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, తామరై - పద్మము, నిఱ్ - నీయొక్క, కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - శ్రీపాదములతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, ఒవ్వా - సమానముగాదు. శుట్టు - పుటమువేయబడి, ఉరైత్త - ఒరిసిన, నఱ్పొన్ - మంచిబంగారము, ఉఱ్ తిరుమేని - నీదివ్యవిగ్రహమయొక్క, ఒళి - కాన్తితో, ఒవ్వాదు - సమానముగాదు. ఇవ్వులగు - ఈలోకము, ఒట్టు - ఉచితమానముగా, ఉరైత్తు - చెప్పి, ఉనైన్ఱ - నిన్ను, పుగఴ్‌న్దు - స్తోత్రముచేయుట, ఎల్లామ్ - అన్నియు, పెరుమ్బాలుమ్ - మిక్కిలి, పట్టురైయూయ్ - తోచినట్లుచెప్పినట్లైన, పుక్కెన్ఱే - దోషమునే, కాట్టుమ్ - చూపును,

తా॥ ఓస్వామీ! లోకమునందత్యుత్కృష్టమైన పద్మము, బంగారము మొదలగున్నవస్తువులనునీయతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములకుపమానములుగావు, ఆవస్తువులను నీకుపమానముగా

పెట్టి లోకులు చేసెడిస్తోత్రమంతయు వారివారికి దోచినట్లు చెప్పుటయేగాక యథార్థముగాదు అదియసుంగాక, ఆయావస్తువులను నీయతిసుందరమైన విగ్రహమున కుపమానముగాఁ జెప్పుట. నీతిరుమేనును నిందజేయునట్లగుచున్నదని. ౨.

పరఞ్జోదినీ పరమాయ్ నిన్నిగర్ న్దుపిఱ *మఱ్ఱోర్
పరఞ్జోది యిన్మైయిల్ పడియోవి నిగర్ గిన్ఱ *
పరఞ్జోదినిన్నుళ్ళే పడరులగమ్ పడైత్త *ఎమ్
పరఞ్జోదిగోవిన్దా పణ్బుక్కు మాట్టేనే. 3.

అ॥ పరమాయ్ - పరాత్పరుఁడనైన, నీ - నీవే, పరఞ్జోది - నిరతిశయతేజోరూపుఁడవు, నిన్నిగర్ న్దుపిఱ - నిన్నుదప్ప, మఱ్ఱు యు , పోలైన, ఓర్ పరఞ్జోది-ఒక్కశ్రేష్ఠమైనతేజస్సు, ఇన్మైయిల్ - లేకపోవుటచే, పడియోవి - ఉపమానములేకనే, నిగర్ గిన్ఱ-ఉన్న, పరఞ్జోది-పరఞ్జోతిశ్శబ్దవాచ్యుఁడా! నిన్నుళ్ళే - నీసంకల్పమందు, పడర్ - వ్యాపించియున్న, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్త-సృజించిన, ఎప్పరఞ్జోది-నాకునేవసాయించిన గొప్ప తేజస్సుగలవాఁడా! గోవిన్దా - ఆశ్రితసులభుఁడా! పణ్బు-నీయొక్క విధమును, ఈరైక్కు-చెప్పుటకు, మాట్టేన్ - శక్తుఁడనుగాను.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! నీకుపమానమైనవేరొకవస్తువులేక పోవుటచేతను, నీవు జగత్కారణుండవై మిక్కిలిగొప్పవాఁడవగుటచేతను, (ఇట్లున్నను) ఆశ్రితులకు మిక్కిలి సులభుఁడవటుట చేతను, నిన్నిట్టివాఁడవని వర్ణించుట కసమర్థుండనైయున్నానని 3.

మాట్టాదేగూగిలు మిమ్మలర్ తలై మాఞాలమ్*నిన్
మాట్టాయ మలర్ పుర్రెయుమ్ తిరువురువ మ్మనమ్*వైక్క
మాట్టాద పలశెమయ మదికొడుత్తాయ్*మలర్ త్తుళాయ్
మాట్టై నీ మనమ్*వైత్తాయ్ మాఞాలమ్ పరున్దాదే ౪.

అ॥ మలర్ - నాభికమలమును, తలై - (తనకు) ఉత్పత్తిస్థానముగాఁగల, ఇ - ఈ, మా - గొప్ప, ఞాలమ్ - లోకము, నిన్ - నీయొక్క, మాట్టాయ -నిధివలె (క్షాళ్యమై), మలర్ పుర్రెయుమ్ - పుష్పమువలె (సుకుమారమై) ఉన్న, తిరువురువమ్ - తిరుమేనును, మనమ్ - మనస్సునందు, వైక్క-- ఉంచుటకు, మాట్టాదేయాగిలుమ్-శక్తిలేకుండనున్నప్పుఁడును, మాట్టాద - (నిన్ననుసంధించుటకు) యోగ్యతలేని, పల - పలువిధములైన, శమయమ్ - మతములయందు, మది - బుద్ధిని, కొడుత్తాయ్ - ఇచ్చితివి, నీ - నీవు, మలర్ - వికసించియున్న, తుళాయ్ మాట్టై - తిరుత్తులాయినండే, మనమ్ - మనస్సు, వైత్తాయ్ - ఉంచియుంటివి. మా - గొప్ప, ఞాలమ్ - లోకము, వరున్దాదే - కష్టపడదా?

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! ఈచేతనులు, అతిభోగ్యంబైన నీతిరుమేను ననుసంధించుటకసమర్థులైయుండగా, ఆటుపిమ్మట, నీవనేకమతములనుగల్పించి వారికున్న జ్ఞానమునుగూడఁ జెడఁ గొట్టి నిన్ను మేరైనసులభుఁడవనుభవించుమార్గమును, ఇట్లుజీవచేతనులనిన్నాశ్రయించుటకునూర్గరోదీయని.

వరున్దాద పరుమ్ తవ త్తమలర్ కదిరిళ్ శుడరుడమ్బాయ్*
వరున్దాద ఞానమాయ్ వరమ్బిన్ఱి ముళ్ళుదియున్దాయ్*
వరుఙ్గాలమ్ నిగళ్ కాలమ్ కళ్ఱికాలమాయ్*ఉలగై
ఒరుఙ్గాగ వళిప్పాయ్ శీరెఙ్గులక్కు ఎోదువనే. ౪.

అ॥ వరున్దాద - శ్రమలేక, వరుమ్ - వచ్చెడి, తవ త్త - మిక్కిలి, మలర్ - వికసించు చున్న, కదిరిళ్ - కిరణములుగల, శుడర్ - తేజోమయమైన, ఊడమ్బాయ్ - తిరుమేనుగల వాడవై, వరున్దాద - శ్రమలేనియేప్రాప్తమైన, ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవై, వరమ్బు - అవధి, ఇన్ఱి - లేక, ముళ్ళుదు - సర్వపదార్థములయందును, ఇయన్దాయ్ - వ్యాపించియుండు వాడవై, వరుఙ్గాలమ్ - భవిష్యత్కాలమునున్ను, నిగళ్ కాలమ్-వర్తమానకాలమునున్ను, కళ్ఱి కాలమాయ్ - భూతికాలమునున్ను నిర్వాహకుడవై, ఉలగై - లోకమును, ఒరుఙ్గాగ - ఒక విధంబుగా, అళిప్పాయ్ - రక్షించువాడవైననీయొక్క, శీర్ - గుణములను, ఎఙ్గు - ఎక్కడ, ఉలక్కు - పూర్ణముగా, ఓదువళ్ - చెప్పెదను

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ ! స్వభావసిద్ధమై నిరవధిక తేజోరూపమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడవై సర్వజ్ఞుండవై, సర్వకాలములందును సకలలోకములకున్ను రక్షకుండవైన నీయొక్క కల్యాణగు ణములను సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు నాకుశక్తిలేదని ౪.

ఓదువారో త్తెల్లా మెవ్వులగ త్తెవ్వైయుమ్*
శాదువాయ్‌నిళ్ పుగళ్‌గిళ్ తగైయల్లాల్ పిఱీదిల్లై*
పోదువాళ్ పునన్దూయ్ ముడియినాయ్*పూవిన్మేల్
మాదువాళ్ మార్బినా యెన్‌శొల్లి యూన్వాళ్త్తువనే. ఉ.

అ॥ ఎవ్వులగత్తు - సమస్తలోకములయందలి, ఎవ్వైయుమ్ - ఆశేకవిధములైయున్న, ఓదువార్ - అధ్యయనముజేయువారియొక్క, ఓత్తెల్లామ్ - వేదములన్నియు, శాదువాయ్ - మంగళకరంబులై, నిళ్ - నీయొక్క, పుగళ్‌గిళ్ - గుణములను, తగైయల్లాల్-స్పృశించుటలేమి గాక, పిఱీదు - వేరు, ఇల్లై - లేదు, పోదు - పుష్పములుగల, పునమ్ - తనభూమియందు న్నట్టుపలె, వాళ్ - సుందరములైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిమాలగల, ముడియినాయ్- కిరీటముగలవాడవై, పూవిన్మేల్ - పుష్పమందువాసముజేయుచున్న, మాదు - శ్రీమహాలక్ష్మి, వాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బినాయ్-వక్షస్థలముగలవాడవైనఓస్వామీ! యాళ్ - నేను, ఎన్‌శొల్లి - ఏమిచెప్పి, వాళ్త్తువళ్ - స్తోత్రముజేసెదను.

తా॥ సమస్తవేదంబులుగూడ నిన్ను స్తోత్రముజేయుట కారంభించి నీగుణములయం దొకభాగమునే స్తోత్రముజేయుటగాని సంపూర్ణముగాస్తోత్రముజేయుట కసమర్థములై యుండును, ఇట్లుండగా, శ్రీయఃపతివైన నీయొక్క గుణంబుల నేనెట్లు స్తుతించెదనని. ౬

వాళ్త్తువార్ పలరాగ నిన్నుళ్ నాన్మగనై*
మూళ్ త్త నీ రులగెల్లామ్ పడై యెన్ది ముదల్ పడైత్తాయ్*

కోళ్ త్తలీరరన్మదలా కిళర్ తెయ్వమాయ్ కిళర్న్దు*
ఊళ్ త్తమరర్ తుదిత్తాలుం తొళ్‌పుగళ్ మాళూణాదే. ౭.

అ॥ వాళ్ త్తువార్ - మంగళాశాసనముజేయువారు, పలరాగ - అనేకులుందురుగాక. నిన్నుళ్ - నీసంకల్పమందు, నాళ్ముగనై - బ్రహ్మను, నీర్ - జలముచే, మూళ్ త్త-చుట్టఁబడిన, ఉలగెల్లామ్ - లోకములన్నింటిని, పడైయొట్టు-సృజించమని, ముదల్-నుండు, పడైత్తాయ్ - సృజించితివి. కోళ్ త్త - వధించినట్లుచున్న, కీర్ - జ్ఞానముగల, అరక్ - రుద్రుడు, ముదలా - మొదలుగాగల, కిళర్ - వధించినట్లుచున్న, (శక్తిగల), అమరర్ - చావులేని, తెయ్వమాయ్ - దేవతలందరును, కిళర్న్దు - ఉద్యుక్తులై, ఊళ్ త్తు - వ్యాపించి, తుదిత్తాల్ - స్తోత్రముజేసిన యెడల, ఉన్ - నీయొక్క, తొళ్ - అనాదులైన, పుగళ్ - గుణములు, మాళూణాదే - మాసిపోవా !

తా॥ మిక్కిలి జ్ఞానవంతులును సమర్థులునైన రుద్రేంద్రాది సమస్త దేవత లేకీభవించినను, సకలలోకప్రస్పష్టమైన నీ గుణములలో నొకభాగమునుగూడ స్తుతిఁజేయఁజాలరు. వారివారిబుద్ధికిఁదగు నటుల గొంతమట్టుకు స్తుతించినను వినువార్లకంతమాత్రమే యాగుణములని దోచఁబడుటచే మితి లేని నీగుణంబులకు లోపంబుగూడ వచ్చునని. ౭

మాళూణాచ్చుడరుడమ్బాయ్ మలరాదుకువియాదు*
మాళూణాజ్ఞానమాయ్ ముళుదుమాయ్ ముళుదియన్దాయ్*
మాళూణావాళ్‌కోల త్తమరర్‌కోళ్ వళిప్పట్టాల్*
మాళూణావునపాదమలర్‌చ్చోది ముళుజ్గాదే. ౮.

అ॥ మాళూణా - దోషములేని, కుడర్ - తేజోమయమైన, ఉడమ్బాయ్ - దివ్యవిగ్రహము గలవాడవును, మలరాదు - వృద్ధిలేనిదియు, కువియాదు - క్షయములేనిదియు, మాళూణా-ణుళయాది దోషములు లేనిదియునైన, ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవును, ముళుదుమాయ్ - సమస్తవస్తువులను దనకు శరీరముగాగలవాడవును, ముళుదు-ఆసమస్తవస్తువులకును, ఇయన్దాయ్ - నిర్వాహకుండవునైన ఓస్వామీ ! మాళూణా - మాలిన్యములేని, వాళ్ - విలక్షణమైన, కోలత్తు-జ్ఞానమనెడి భూషణముగల, అమరర్ కోళ్ - దేవతలకు స్వామిరైన బ్రహ్మ, వళిప్పట్టాల్ - స్తోత్రముజేయుటకు సమ్మతించినయెడల, మాళూణా - దోషరహితంబులైన, ఉన - నీయొక్క, పాదమలర్ - శ్రీపాదపద్మములయొక్క, కోది - తేజస్సు, ముళుజ్గాదే - మాసిపోదా ?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన దివ్యవిగ్రహమును, దివ్యజ్ఞానమును గలవాడవై, సర్వలోక నిర్వాహకుఁడవైన ఓ శ్రీయఃపతీ ! మిక్కిలి జ్ఞానాధికుండైన బ్రహ్మగూడ నీగుణంబులను స్తోత్రముజేయుటకుఁజాలడని !

ముళుజ్గాద నైన్నుదియ శెక్కరనల్వలత్తెయాయ్*
తొళుజ్గాదల్ కళిఅళిప్పా పుళుళ్గర్న్దు తొణ్ణిలై యే*

మళ్ళిక్కాదళ్ నానమే పడైయాగ మలరుళగిల్*
తోళ్ళ మ్బాయార్ క్కళిత్తా లుళ్ శుడర్ చ్చోది మయ్యైయాడే. ౯.

ఆ॥ మళ్ళిక్కాద - మొఱమొఱబోవనటువంటి, వై - వాడియైన, నుని య - నేమిగల, శక్క్‌రమ్ - సుదర్శనమును, నల్ - సుందరమైన, వలత్తైయాయ్ - కుడిచేతియందుగలవాడవై, తోళ్ళుమ్ - కైబ్బుగ్యమునందు, కాదల్ - ఆకళగల, కళిఱు - గజేన్ద్రాళ్వార్లమ, అళిప్పాక్ - రక్షించుటకై, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు - నడిపించుకొని, తోన్ఱినైయే - ప్రకాశించి తివిగదా? మలర్ - నాళికమలమందున్న, ఉలగిల్ - లోకములో, తోళ్ళమ్బాయార్ క్కు - నిన్నాశ్రయించినవారికి, మళ్ళిక్కాద - మఱుపులేనటువంటి, (అమోఘమైన), ఞానమ్ - సంకల్పరూపజ్ఞానమును, పడైయాగ - సాధనముగాజేసికొని, అళిత్తాల్ - కృపజేసినయెడల, ఉక్ - నీయొక్క, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ళోది - తేజస్సు, మయ్యైయాదే - మాయదా?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవున్నచోటనుండియే నీసంకల్పమాత్రముచేతనే నిన్నాశ్రయించినవారిని రక్షించితివంటే, మునుపొకకాలమందు తనతొండమందు తామరపువ్వుతీసికొని నీకు సమర్పించవలయునని యాశబడిన గజేన్ద్రాళ్వార్లయొక్క దుఃఖమును బోగొట్టుటకై చక్రధరుండవై గరుత్మంతునిమీదనెక్కి (మతివేగముగావచ్చి నెవపాయించిన నీకీర్తి మాయదా? యని.

మయ్యైయాయ నాల్వేదత్తుళ్ నిన్ఱ మలర్ చ్చుడరే*
మయ్యైయుం లివ్వులగెల్లామ్ పడైత్తిడ్డనుణుమిఱ్ఱైన్ఱళన్దాయ్*
పియ్యైయేఱు శడైయానుమ్ నాన్ముగనుమ్ మిన్ఱిరనుమ్*
ఇయ్యైయాదలతీన్దైత్త వీళ్ళిరుత్తలిదు వియప్పే. ౧౦.

ఆ॥ మయ్యైయాయ - (అభక్తులకు తనయందర్థమును) మఱుగుపఱచెడి, నాల్ - నాలుగుపరిమాణములైన, వేదత్తు - వేదములకు, ఉళ్ నిన్ఱ - తాత్పర్యార్థమెయున్న, మలర్ - పుష్పమువలెభోగ్యమైయున్న, శుడరే - జ్యోతిస్వరూపుడా! మయ్యైయుల్ - పంకగుటచేత, ఇవ్వులగెల్లామ్ - ఈలోకమంతయును, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - (అణ్డభిత్తిలోనుండి) విడదీసి, ణ్ణుం - ఆరిగించి, ఉమిళ్ న్దు - బయలుపఱచి, అళన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! పియ్యైయేఱు - చన్ద్రికలనుధరించినవాడును, శడైయానుమ్ - జటాధరుడగు సైనరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, ఇన్ఱిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, ఇయ్యైయాదల్ - నీస్వామిత్వము, అతీన్దు - తెలిసికొని, ఏత్త - స్తుతించుటకై, వీళ్ళిరుత్తల్ - స్వామిత్వము ప్రకటనమగునట్లు వేంచేసియుండుటయనెడి, ఇదు - ఇది, వియప్పే - ఆశ్చర్యమా?

తా॥ ఓస్వామీ! నీచే సృజింపఁబడిన బ్రహ్మరుద్రాదిసమస్తదేవతలును, అపౌరుషేయసకలవేద ప్రతిపాద్యుఁడవును, సకలలోకములకు సృష్టిస్థితి సంహారకారకుఁడవునైన నిన్ను స్వామిగా నెఱిఁగి స్తుతించుట యొకయాశ్చర్యముగాదని. ౧౦.

‡‡ వియప్పాయ వినయుళ్ళాల్ మెయ్‌ఞ్ఞాన వేదియనై*
శయప్పుగళ్ పలవాళ్ త్తి మ్ చడమ్బుఱుగూర్ చ్చడగోపన్*

తుయకిన్ఱి త్తొళుదుపైత్త వాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఉయకొండు పిఱప్పఱుక్క మొలిమున్నీర్ ఞాలత్తే ౧౧.

అ॥ వియప్పాయ - (మతియొకనియందు) ఆశ్చర్యకరంబులను, వియప్పిల్లా - (సర్వేశ్వరునియందు) ఆశ్చర్యకరంబులుగానివియునైన దివ్యచేష్టితంబులుగవాడై, మెయ్ - యథార్థమైన, ఞానమ్ - జ్ఞానమును, ((ప్రతిపాదించెడి), వేదియనై - వేదములచేప్రతిపాదింపఁబడినవాడైనశ్రీయఃపతిని, శయమ్ - సంసారమునుజేయించుటచే సంపాదింపఁబడిన, పుగళ్ - కీర్తిగల, పలర్ - అనేకశ్రీవైష్ణవులు, వాళుమ్ - సుఖముగావేంచేసియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాథులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తుయకిన్ఱి - సంశయాదులులేక, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఉరైత్త - సాయించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, ఒలి - శబ్దించుచున్న, మున్నీర్ - * మూడువిధములైననీళ్లుగల, ఞాలత్తు - భూమియందున్నవారిని, ఉయకొండు - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుక్కుమ్ - ఛేదించును.

తా॥ ఆశ్చర్యకరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడును, వేదవేద్యుడునైన శ్రీయఃపతివిషయమై, వీతరాగులైన శ్రీవైష్ణవులునివసించెడి కురుకాపురికధిపతులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యీపదిపాశురములు తన ననుసంధించువారికి సంసారమును దొలగించునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩- వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సుందరబాహువులయొక్క యపరిచ్ఛిన్నములైన స్వరూపగుణాదులను పరిపూర్ణముగాననుభవింప యాశపడి దానిని లభించక ఆళ్వార్లు మిక్కిలి దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీమనోరథప్రకారము ననుభవించమని యాళ్వార్ల కానతిచ్చెను.

మున్నీర్ ఞాలమ్బుడైత్త వెమ్ముగిల్వణ్ణనే*
అన్నాళ్ నీతన్ద వాక్కైయిన్వళి యుళ్లేన్*
వెన్నాళ్ నోయ్‌వీయ విన్నైగళ్ వేరఱ ప్పాయ్న్దు*
ఎన్నాళ్ యానునైన్ద వినివన్దు కూడువనే. ౧.

అ॥ మున్నీర్ - మూడువిధంబులైనజలములుగల, ఞాలమ్ - భూమిని, పుడైత్త - సృజించిన, ఎమ్ - మాకుస్వామియైన, ముగిల్వణ్ణనే - మేఘమువంటిస్వభావముగల ఓశ్రీయఃపతీ! అన్నాళ్ - అసృష్టికాలమందు, నీ - నీవు, తన్ద - ఇచ్చిన, ఆక్కైయిన్వళి - శరీరములయొక్కదోవలో (పోయి),

---

* నదీజలము, మేఘజలము, వర్షజలము.

ఉళ్‌వేన్ - తిరుగుచున్నాను, వెమ్ - క్రూరమైన, నాళ్ - (ఈ) దినములయందు, నోయ్ - (నీయొక్క) విరహదుఃఖము, వీయ - నశించునట్లు, వినైగళై - పాపములను, వేరఱప్పాయ్‌న్దు - సమూలముగాపోవునట్లుజేసి, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, పన్దు - సమీపించి, ఇని - ఇక, ఏన్నాళ్ - ఏదినమందు, కూడువన్ - చేరెదను.

తా॥ సకలచేతనులకును కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిన పరమోదారుడవైన శ్రీయఃపతీ! నీకైఙ్కర్యార్థమై నీవిచ్చిన యీశరీరమును పరిగ్రహించి నేనాకాజ్ఞ, ర్యముజేయక ఇన్ద్రియపరాధీనుడనై సంసారమందుమునిగి మహాదుఃఖము ననుభవించుచున్నాను. ఇట్టిదుఃఖమునకుఁ గారణంబైన పాపమును సమూలముగా పోఁగొట్టుకొని ఇఁక నెన్నఁడు నిన్నుఁ బొందెదనోఁ తెలియలేదని.

వన్మైవై యమళన్ద వెమ్‌మావామనా*నిన్
పన్మామాయ ప్పల్‌పిఱవియిల్ పడిగిన్ఱ యాన్*
తొన్మైవల్వినై తొడర్‌గళై ముదలరిన్దు*
నిన్మాతాళ్ శేర్‌న్దు నిఱ్ఱు దెట్టాన్‌కొలో. ౨.

అ॥ వల్ - కఠినమై, మా - విశాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, ఎమ్‌వామనా-మావామనుఁడా! నిన్-నీయొక్క, పల్ - దేవమనుష్యాద్యనేకభేదములుగల, పిఱవియిల్ - జన్మములయందు, పడిగిన్ఱ - అమరియున్న, యాన్ - నేను, తొల్ - అనాదియు, మా - అన్తములేనియియు, వల్ - విడిపించుట కశక్యంబులైన, వినై - పాపములఁ జేసి, తొడర్‌గళై - సంకల్పములను, ముదలరిన్దు - సమూలముగాఁ ఛేదించి, నిన్ - నీయొక్క, మా-శ్లాఘ్యమైన, తాళ్ - శ్రీపాదములను, శేర్‌న్దు - చేరి, నిఱ్ఱుదు - ఉండుట, ఎట్టాన్‌కొలో - ఏదినమందో!

తా॥ శ్రీయఃపతీ! సకలచేతనులకు నాశ్రయించుట కత్యన్తసులభుఁడవై నీవు వామనావతారంబెత్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నేనులేకపోతిని ఇప్పుడాయవతారములేదు. ఇఁక నేనీ సంసారబన్ధమునువదలి నీశ్రీపాదమునంబెన్నఁడు చేరెదనోఁ యని. ౨.

కొల్లామాక్కోల్ కొలై శెయ్‌దు పారదప్పోర్*
ఎల్లాచ్చేనైయు మిరునిల త్తవిత్త వెన్దాయ్*
పొల్లావాక్కైయిన్ పుణర్వినై యటుక్కలత్తాయ్*
శొల్లాయ్ యానున్నై చ్చార్వదోర్ శూళ్‌ర్చ్చియే 3.

అ॥ కొల్లా - (శత్రువులను) చంపుటకు సాధనముగానిదియు, మా - గుణ్ణములనుగడిపించుటకుసాధనమైనదియునైన, కోల్ - జాటికఱ్ఱను, కొలై శెయ్‌దు - చంపుటకుసాధనముగా జేసికొని, పారదప్పోర్ - భారతయుద్ధమందు, ఎల్లాచ్చేనైయుమ్ - సమస్తసేనలను, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తు - కురుక్షేత్రమందు, అవిత్త - సంహరించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పొల్లా - క్రూరమైన, ఆక్కైయిన్ - శరీరముయొక్క, పుణర్వినై - సంబన్ధమును, అటుక్కల్ - ఛేదించుటకు ప్రయోగించిన, అత్తా - తెగదు, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, శార్వదు-పొందుటకు, ఓర్, శూళ్‌ర్చ్చి - ఒకయుపాయమును, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఆయుధమెత్తకుండనే యర్జునునికి సారథ్యముజేయుచు మహాభారత యుద్ధమందు సమస్తసేనలను నశింపజేసిన ఓస్వామీ! నేనుజేసిన పాపములు నాకువిడిపించుట కళక్యములైయున్నవి. ఆపాపములనుండితొలగి నిన్నుజేరుట కుపాయము నీవేచెప్పుమాయని. 3.

శూళ్‌ంద్రిచ్చిఞానచ్చుడరొళియాగి*ఎన్నుమ్
ఏళ్‌ంద్రిచ్చిక్కేడిల్లై యెజ్గణుమ్ నిన్రైన్ద వెన్దాయ్*
తాళ్‌ంద్రిచ్చిమత్తైప్పొజ్గు స్దవిర్ న్దు నిన్ తాళిణైక్కీళ్‌
వాళ్‌ంద్రిచ్చి*యాన్ శేరుమ్వగై యరుళాయ్ నన్రే. ౪.

అ॥ శూళ్‌ంద్రిచ్చి-ఆంతటవ్యాపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, ఞానమ్-జ్ఞానముగలవాడై, శుడరాగి - తేజోరూపుండై, ఎన్ట్రుమ్ - ఎప్పుడును, ఏళ్‌ంద్రిచ్చి - వృద్ధియు, కేడు - క్షయమును-ఇన్ది - లేక, ఎజ్గణుమ్ - అంతట, నిన్రైన్ద - నిండియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! మత్తైప్పొజ్గు - మఱియొకవిషయమందు, ఎజ్గుమ్ - ఎక్కడను, తాళ్‌ంద్రిచ్చి - దైన్యమును, తవిర్ న్దు - వదలి, నిన్-నీయొక్క, తాళిణైక్కీళ్‌ - శ్రీపాదద్వన్ద్వము క్రింద, వాళ్‌ంద్రిచ్చి-సుఖముగానుండుటను, యాన్-నేను, శేరుమ్వగై - పొందెడివిధమును, వన్దు - వచ్చి, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ సర్వజ్ఞుడవై, సర్వగతుండవై, వృద్ధిక్షయరహితుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నాకు విషయాన్తరములయందాళనువిడిపించి నీశ్రీపాదములను జేరునట్లు నీవు నాకుఁ గృపజేయుమాయని. ౪.

వన్దాయ్‌పోలే వన్దుమెన్మైన త్తినై నీ*
శిన్దామల్ శెయ్యాయిదువే యిసువాగిల్*
కొన్దార్ కాయావిక్ కొళ్‌ మలర్ తిరునిఱ త్తి
వెన్దాయ్*యానునైన్ను యెజ్గువన్దణుగిఱ్ఱినే. ౫.

అ॥ వన్దాయ్‌పోల్ - (శీఘ్రప్రభోదునికి) వచ్చి సేవసాయించినట్లు, నన్దుమ్ - వచ్చియైనను, ఎన్-మనత్తినై - నామనస్సును, శిన్దామల్ - చెదరిపోకుండ, శెయ్యాయ్ - చేయవు. ఇదువే - ఇట్లుపేక్షించుటయే, ఇదువాగిల్ - స్వభావమైనయెడల, కొన్ద - పూలగొత్తులచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, కాయావిక్ - కాళచెట్టుయొక్క, కొళ్‌ - వికసంచియున్న, మలర్ - పుష్పముయొక్క, తిరు - సున్దరమైన, నిఱ త్త - వర్ణముగల, ఎన్దాయ్ - మాస్వామీ! యాన్ - నేను ఉనైన్ను - నిన్ను, ఎజ్గువన్దు - ఎక్కడికివచ్చి, అణుగిఱ్ఱినేన్ - పొన్దెదను.

తా॥ శ్యామసున్దర విగ్రహుండవైన ఓశ్రీయఃపతీ! ఇదిగో అకు నీవు రామకృష్ణాద్యవతారంబులెత్తినప్పుడు నేను లేకపోతిని ఇప్పుడు నానిమిత్తమై యొకయవతారమెత్తి నన్ను స్వీకరించవలెను. మిక్కిలి సావకాశములేకపోయినను నృసింహావతారమెత్తిన ట్లొకక్షణమాత్రమందైనను సేవసాయింపవలెను. నీవుపేక్షించినయెడల నాకేమియు గతిలేదని. ౫.

కిఱ్ఱిక్ కిళ్లే నెన్ఱిలఙ్ మునైనాళాల్*
అఱ్ఱిళారుజ్ఞళ్‌వై శుఱ్ఱత్తగన్ఱొళిన్దేన్*

పఱ్పల్లాయిర ముయిర్ శెయ్‌ద పరమా*నిన్
నఱ్పొఱ్పోదిత్తాళ్ నణుగువ దెన్నానే. ౬.

అ॥ కిఱ్పు - (సత్కర్మములను) చేసెదను; కిళే - (అసత్కర్మములను) చేయను; ఎన్ఱు - అని, ఇలన్ - వైప్పకపోతిని, ఊనాళాల్ - చిరకాలమునుంచి, ఆఱ్పుఱార్‌ంద్ర్ - అల్ప సుఖములగల, అవై - ఆశబ్దాదివిషయములను, శువైత్తు - అనుభవించి, అగన్ఱొళిందేన్ - తొలగిపోతిని, పఱ్పల్ - అనేకవిధములై, ఆయిరమ్ - అసఖ్యేయములైన, ఉయిర్ - ప్రాణులను, శెయ్‌ద - సృజించిన, పరమా - సర్వాధిపుడా! నిన్ - నీయొక్క, నల్ - విలక్షణమై, పొఱ్ - స్పృహణీయమై, శోది - తేజోమయమైన, తాళ్ - శ్రీపాదమును, నణుగువదు - పొందుట, ఎన్ఱాన్ఱు - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సత్కర్మములనుజేసి యసత్కర్మములనువదలి శాస్త్రవిధి ననుసరించక సంసారమందు మునిగియున్న నాకు కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిననీవు నాకిప్పుడు నీశ్రీపాదములయందు భక్తిగలుగునటుల యంతమాత్రము ప్రయత్నముజేయుపలయయనని. ౬.

ఎన్ఱాన్ఱు నామిరుందిరుప్పఱ్ఱి నెన్నుళే*
మెయ్‌ఞ్ఞానమిన్ఱి పినై యియల్ పిఱప్పుళ్ళన్ఱి*
ఎన్ఱాన్ఱుమెంగు మొళివఱ నిఱైందునిన్ఱ*
మెయ్‌ఞ్ఞానచ్చోది క్కణ్ణినై మేవుదుమే. ౭.

అ॥ నెన్నుళే - ఓమనసా! ఎన్ఱాన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరుందిరుందు - ఊణ్ణియుండి, ఇఱ్ఱై - ఖేదించి, మెయ్‌ఞ్ఞానమ్ - తత్వజ్ఞానము, ఇన్ఱి - లేక, పినై - పాపములచే, ఇయల్ - ప్రవర్తింపబడిన, పిఱప్పు - జన్మములలో, అళ్ళున్ది - ఇఱుకుపడియున్న, నామ్ - మనము, ఎన్ఱాన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎంగుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఒరుపఱ - ఒకవస్తువునున్న విడువక, నిఱైందునిన్ఱ - సంపూర్ణముగావ్యాపించియుండి, మెయ్ - సజ్యోతిఃస్వరూపమైన, ఞానమ్ - జ్ఞానమనెడి, శోది - తేజస్సుగల, కణ్ణినై - శ్రీకృష్ణుని, మేవుదుమే - పొందవచ్చునా?

తా॥ ఓమనసా! తత్వజ్ఞానములేక యనాదిపాపములచేసంసారమందు మగ్నులైయున్న మనకు, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందును సర్వవ్యాపకుడై సర్వజ్ఞుడైన శ్రీయఃపతినిబొందడము మిక్కిలి యసాధ్యముగనుక నీవావిషయమందు తొందరపడవలదని. ౭.

మేవు తున్బవినై గళై విడుత్తుమిలేన్*
ఓవుదలిన్ఱి యున్ కళల్వణఙ్గుగిలేన్*
వావుత్తొల్ శీర్ క్కణ్ణా వెన్ పరిజ్జుడరే*
కూవుగిన్ఱేన్ కాణ్బ నెన్నైయ్‌దకూవువనే. ౮.

అ॥ మేవు - అమరియున్న, తున్బమ్ - దుఃఖములకు హేతువులైన, వినైగళై - పాపములను, విడుత్తుమిలేన్ - పోగొట్టుకొనకపోతిని, ఓవుదలిన్ఱి - ఎడతెగక, ఉన్ కళల్ - నీశ్రీపాదములను, వణఙ్గుగిలేన్ - ఆశ్రయించకపోతిని, పా - ప్రసిద్ధమై, తొల్ - ఆదియైన - కీర్

కల్యాణగుణంబులుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్‌పరఞ్జుడరే - నాపరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! కాణ్బాన్ - నిన్ను సేవించుటకై, కూవుగిన్ఱేన్ - పిలుచుచున్నాను. ఎఙ్ఙు - ఎచ్చట, ఎయ్‌ద - పొందుటకు, కూవువత్ - పిలుచుచున్నాను?

తా॥ సర్వలోకవిదితంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల ఓస్వామీ! నేనుజేసిన పాపములకుఁ దగినప్రాయశ్చిత్తమున్ను చేసికొనలేదు. నీశ్రీపాదములనున్నాశ్రయించలేదు. ఇట్లుండఁగా సాధనానుష్ఠానముజేసినవారు పిలిచినట్లునిన్ను పిలుచుచున్నాను ఇఁక నెచ్చటనిన్ను బొందెదనని

కూవిక్కూవి కొణ్డుఙ్ఙినై తూఱ్ఱిల్ నిన్ఱు*
పావియేన్ పలకాలమ్ వఞ్చిత్తిరుక్కిన్ఱేన్*
మేవియానిరై కాత్తవ నులగమెల్లామ్
తావియనమ్మానై *ఎఙ్ఙిని తలై పెయ్‌వనే. ౯.

అ॥ కొడు - క్రూరములైన, వినై - పాపములయొక్క, తూఱ్ఱిల్ - సమూహమునెడియందువియందు, నిన్ఱు - ఉండి, కూవిక్కూవి - పిలిచిపిలిచి, పలకాలమ్ - అనేకకాలముగా, వఞ్చిత్తిరుక్కిన్ఱేన్ - ద్రోహతస్పి, ఆలమరుగిన్ఱేన్ - భ్రమించితిరుగుచున్న, పావియేన్ - పాపినైననేను, అన్ఱు - ఆకాలమందు, మేవి - ఆశ్రయించుండి, ఆనిరై - గోసమూహమును, కాత్తవన్ - రక్షించినవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్ - సమస్తలోకములను, తావియ - కొలిచినవాఁడునైన, అమ్మానై - స్వామిని, ఇని - ఇఁకను, ఎఙ్ఙు - ఎచ్చట (పోయి), తలై పెయ్యుఁ - పొందెదను.

తా॥ నాపాపముచే సంసారమందు చిరకాలము మునిగియుండి దోషతెలియక తిరుగుచు, త్రివిక్రమావతారము మొదలగనేకావతారములెత్తి నీవు సకలచేతనుల ననుగ్రహించిన సమయమును తప్పిన నేనిప్పుడు నిన్ను బొందుట కుపాయమేమున్నదని.

తలై పెయ్‌కాలమ్ నమన్‌తమర్ పాశమ్‌విట్టాల్*
అలై పుణ్ణిణ్ణు మవ్వల్ల లెల్లా మగల*
కలై ప్పల్ ఞానత్తిఁ కణ్ణనై క్కణ్డుకొణ్డు*
నిలై పెఱ్ఱు నెన్నెఞ్జమ్ పెఱ్ఱదు నీడుయిరే. ౧౦

అ॥ నమన్‌తమర్ - యమదూతులు, తలై పెయ్‌కాలమ్ - సమీపించినసమయమందు, పాశమ్ - పాశాయుధమును, విట్టాల్ - విసితివేసినయెడల, అలై పుణ్ణిణ్ణుమ్ - (అప్పుడుపచ్చెడి) మహాదుఃఖమునపలెనున్న, అవ్వల్ల లెల్లామ్ - అభగవద్విశ్లేషజన్యంబైనదుఃఖమంతయు, అగల - పోవునట్లు, పల్ - అనేకవిధములైన, కలై - వేదములచే, ఞానమ్ - తెలిసికొనఁదగిన ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుకొణ్డు - సేవించి, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, నిలై పెఱ్ఱు - స్థైర్యమును బొందినది. ఉయిర్ - ఆత్మయు, నీడు - నిత్యత్వమును, పెఱ్ఱదు - పొందినది.

తా॥ ఇట్లుభగవద్విశ్లేషమునుసహింపక అత్యార్తులైదుఃఖించుచుండఁగా, అప్పుడుసర్వేశ్వరుఁడు వచ్చి వారికి సేవసాయించెను. అత్యార్తిచ్ఛుఁడైసర్వేశ్వరుని సేవించి, ఓస్వామీ! నిన్ను నేనిప్పుడు సేవించినతరువాత, మరణకాలమందు యమభటులుచేఁబడి బాధలనెఱిఁగినీవిదివదుఃఖమునువిడిచి నేనునీ నామమన్ను నొకతీరున బలికితిమని. ౧౦

‡‡ ఉయిర్‌గళెల్లా వులగుముడై యవనై *
కుయిల్‌కొళ్ శోలై తెన్నురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
శెయిరిల్‌శొల్లిన్ శేమాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఉయిరిన్మేలాక్కై యూనిడై యొళ్ళివిక్కుమే. ౧౧

అ॥ ఎల్లామ్ - సమస్తములైన, ఉలగు - లోకములనున్ను, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులనున్ను, ఉడైయవనై - కలవాడైన శ్రీయఃపతిని ద్వేషించి, కుయిల్‌కొళ్ - కోకిలలుగల, శోలై - తోపులుగల, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు (సాయించిన), శెయిరిల్ - దోషములేని, ఇన్శొ - రాగముతోఁగూడిన, శొల్‌మాలై - శబ్దసందర్భమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములున్ను, ఉయిరిన్మేల్ - ఆత్మమీదనున్న, ఊనిడై - మాంసమయమైన, ఆక్కై - శరీరమును, ఒళ్ళివిక్కుమ్ - నశింపఁజేయును.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనాధీశుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సంసారమునుండి సుఖముగానుందురని ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—తిరువాయ్‌మొళిలో, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న తిరువేఙ్కడముడైయానుయొక్క తిరువడికళ్ళయందుఁ గైంకర్యము జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ ఒళ్ళివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్‌మన్ని *
వళువిలావడిమై శెయ్య వేణ్డుమ్ నామ్ *
తెళ్ళికురలరువి తిరువేఙ్కడత్తు *
ఎళిల్‌కొళ్ శోది యెన్దైతన్దైతన్దైక్కే. ౧.

అ॥ తెళ్ళికురల్ - గంభీరముగాశబ్దించుచున్న, అరువి - కొండచరియలుగల, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), ఎళిల్‌కొళ్ - సౌన్దర్యముగల, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, ఎన్దైతన్దైతన్దైక్కు - నాతండ్రితాతముదలైనవారికిన్ని కారణభూతుఁడైన శ్రీనివానునికి, నామ్ - మనము, ఒళ్ళివిల్ - ఎడతెగని, కాలమెల్లామ్ - కాలమంతయు, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములయందును, మున్ని - అమరియుండి, వళువిలా - ఒకకైఙ్కర్యమునున్ను విడువక, అడిమై శెయ్య వేణ్డుమ్ - కైఙ్కర్యముజేయవలెను.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! మనము చుట్టునుకొండచరియలు పారుచున్న వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న సుందరవిగ్రహుఁడైన శ్రీనివానునికి సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును సకలవిధకైఙ్కర్యములను జేయవలయునని. ౧

సర్వావయవసౌందర్యసంపదా సర్వచేతసామ్,
సదా సమ్మోహనాయాస్తు వేంకటేశాయ మంగళమ్.

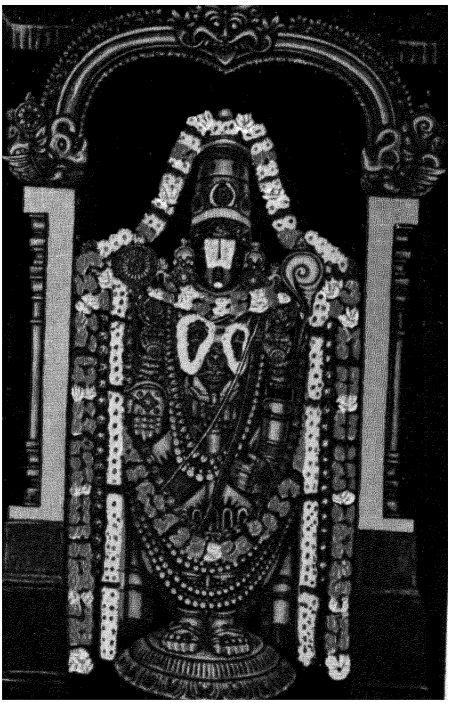

అఖిలభువనజన్మస్థేమభంగాదిలీలే
వినతవివిధభూతవ్రాతరక్షైకదీక్షే.
శ్రుతిశిరసి విదీప్తే బ్రహ్మణి శ్రీనివాసే
భవతు మమ పరస్మిన్ సేముషీ భక్తిరూపా.

ఎన్దై తన్దై తన్దై తన్దై తన్దై క్కుమ్
మున్నై *వానవర్ వానవర్‌కోనోడుమ్*
శిన్దుపూమగిళుమ్ తిరువేఙ్కడత్తు*
అన్దమిల్ పుగళ్ కార్మేలణ్ణలే. ౨.

అ॥ ఎన్దై - నాకును నాతండ్రికిని, తన్దై - నాతాతకును, తన్దై - నాముత్తాతకును, తన్దై - వానితండ్రికిని, తన్దైక్కుమ్ - వానితండ్రికిని, మున్నై - కారణభూతుండైన శ్రీయఃపతి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వానవర్‌కోనోడుమ్ - నిత్యసూరులకధిపతియైన విష్వక్సేనులతోఁగూడ, శిన్దు - సమర్పించిన, పూ - పుష్పములు, మగిళుమ్ - పరిమళించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్ - గుణములుగలవాఁడును, కార్ - మేఘమువంటి, ఎళిల్ - వర్ణముగలవాఁడునైన, అణ్ణల్ - స్వామి.

తా॥ నిత్యసూరులందరున్నగూఁడ పరమపదమునుంచివచ్చి వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీనివాసునకే కైంకర్యముజేయుచున్నారుగనుక, సకలజగత్కారణుఁడైన యావేఙ్కటాచలపతియే మనకుపరమప్రాప్యుఁడని. ౨

అణ్ణలాయ నణిగొళ్ శెన్దామరై
క్కణ్ణన్ *శెఙ్గనివాయ్ కరుమాణిక్కమ్*
తెణ్ణిదై చ్చున్నై నీర్ తిరువేఙ్కడత్తు*
ఎణ్ణిల్ తొల్పుగళ్ వానవరీశనే. ౩

అ॥ అణ్ణల్ - స్వామియు, మాయక్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడును, అణిగొళ్ - సౌన్దర్యముగల, శెన్దామరైక్కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాఁడును, శెమ్మైకని - ఎఱ్ఱని పఁడువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముగలవాఁడును, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాఁడునునైన శ్రీయఃపతి, తెళ్ - నిర్మలమై, నిరై - పూర్ణమైయున్న, శునైనీర్ - చఱియల నీళ్ళుగల, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియుండుటచే), ఎణ్ణిల్ - లెక్కలేనిదియు, తొల్ - అనాదియునైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణంబుగలవాఁడై, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఈశన్ - స్వామియైయున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, తనస్వామిత్వమును దెలుపెడి దివ్యావయవ సౌన్దర్యముగలవాఁడై, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండి పూర్ణులైననిత్యసూరులకుఁ గూడఁదనకైంకర్యము నిచ్చునప్పుడు దరిద్రులమైన మనకిచ్చుట యొకయాశ్చర్యముగాదని ౩

ఈశన్ వానవర్ కెన్నైనెన్నాల్ *అదు
తేశమో తిరువేఙ్కడత్తానుక్కు*
నీశనే నిరై వొన్రుమిలేన్*ఎన్గణ్
పాశమ్వైత్త పరఞ్చుడర్ చ్చోదిక్కే. ౪

అ॥ వానవర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, ఈశన్ - స్వామి, ఎన్బన్ - అనిచెప్పెదను,, ఎన్దాల్ - అట్లుచెప్పినయెడల, నీశనే - ఈశ్వ్యాసూయాయెందలగుదుర్గుణములు గలవాడును, నిత్తై ఒన్దుమిలేన్ - భూతదయాయెందలగు సద్గుణములులేనివాడనుకాని, ఎన్దన్ - నాయందు, పాశమ్ - సజ్జనుల (ప్రీతిని), వైత్తు-ఉంచిన, పరఞ్జుడర్-మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, శోదిక్కు - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, తిరువేఙ్కడత్తానుక్కు - వేఙ్కటాచలపతికి, అదు - నిత్యసూరులకు స్వామియనుట, తేశమో - మహిమనా ?

తా॥ గుణహీనుడనైన నన్ను జ్ఞీకరించిన వేఙ్కటాచలపతికి మహాత్ములైన నిత్యసూరులనుజ్ఞీకరించినాడనుట యొక మహిమకాదని. ౪

శోదియాగి యెల్లావులగుమ్ శూళ్‌న్దు*
ఆదిమూర్ త్తియెన్ఱా లళవాగుమో*
వేదియర్ ముళు-వేద త్తముద త్తై*
తీదిల్ శీర్ త్తిరువేఙ్కడత్తానై యే. ౫

అ॥ వేదియర్ - వైదికులధ్యయనము జేయుచున్న, ముళు - సమస్తములైన, వేదత్తు - వేదములయందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన, అముదత్తై - భోగ్యభూతుఁడును, తీదిల్ - దోషములేని వాఁడునైన, తిరువేఙ్కడత్తానై - వేఙ్కటాచలపతిని, శోదియాగి - తేజోమయవిగ్రహుఁడై, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములచే, శూళుమ్ - ఆశ్రయింపబడినవాఁడై, ఆదిమూర్ త్తి - కారణభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్దాల్ - అనిచెప్పినయెడల, అళవాగుమో-అతిశయమగునా?

తా॥ సకలవేదప్రతిపాద్యుఁడై, సకలకల్యాణగుణాకరుఁడైన శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణుఁడు, సర్వనిర్వాహకుఁడు, అనిచెప్పుట యతనికొక గొప్పతనముగాదని. ౫

వేఙ్కడఙ్గళ్ మెయ్‌మ్మేల్విన్నై ముట్రుమ్*
తాఙ్గళ్ తఙ్గట్కు నల్లనవే శెయ్‌వార్*
వేఙ్కడత్తుత్తై వార్‌క్కు నమవెన్న
లాఙ్గడమై*అదుశుమన్దార్ గట్కే. ౬

అ॥ వేఙ్కడత్తుత్తైవార్‌క్కు - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతికి, (అనన్యశేషుఁడును), నమః - (మిరియొకరికిన్ని నాకును శేషభూతుఁడనుగాను అనెడియర్థమునకు వాచకమైన) నమఃఅనెడిశబ్దమును, ఎన్నలామ్ - చెప్పుటయనెడి, అదు - ఆ, కడమై-వ్యాపారమును, శుమన్దార్‌కట్కు - మోసినవాతికి, కడఙ్గళ్ - (ముందున్న) పాపములు, వేమ్ - నశించును; మేల్‌విన్నై - రాబోయెడిపాపములు, ముట్రుమ్ - సమస్తమున్ను, వేమ్ - అంటవు; మెయ్- ఇదియథార్థము. తాఙ్గళ్ - ఇట్లుచెప్పినవారు, తఙ్గట్కు - తమకు, నల్లనవేశెయ్‌వార్-మంచినే చేసికొనుదురు.

తా॥ వేఙ్కటాచలవాసియైన శ్రియఃపతికి నేను దానుఁడనుగాని స్వతన్త్రుఁడనుగాను; అనుమాటను నోటఅనెపినవారికి సమస్తపాపములును నశించును వారు తామకోరిన భగవత్కైఙ్కర్యమునున్ను లభించుదురని.

తుమన్దుమామలర్ నీర్ తుడర్ తూబజ్ కొణ్డు*
అమర్న్దువానవర్ వానవర్‌కోనొడుమ్*
నమస్తై్రమ్ తిరువేఙ్కడమ్ నఙ్గట్కు*
శమక్‌కొళ్ వీడుతరుమ్ తడఙ్కున్ఱమే. ౭.

అ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములనున్ను, నీర్ - జలమునున్ను. తుడర్ - దీప మునున్ను, తూబమ్ - ధూపమునున్ను, తుమన్దుకొండు - ధరించుకొనివచ్చి, అమర్న్దు - ఆమరి కతోనుండి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వానవర్‌కోనొడుమ్ - విష్వక్సేనులతోఁగూడ, నమస్తు - నమస్కరించి, ఎమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, తిరువేఙ్కడమ్ - వేఙ్కటాద్రియనెడి, తడమ్-విశాల మైన, కున్ఱమ్ - పర్వతము, నఙ్గట్కు - మనకు, శమన్‌కొళ్ - (భగవంతునితో) సామ్యముగల, వీడు - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిత్యసూరులుగూడ పుష్పధూపదీపాద్యుపకరణములను సంపాదించుకొనివచ్చి భక్తి తోనర్చించఁదగిన వేఙ్కటాద్రియే మనకన్ని విధములైన కైఙ్కర్యముల నిచ్చునని. ౭.

కున్ఱమేన్ది కుళిర్మళై కాత్తవన్*
అన్ఱుఞాల మళన్ద పిరాన్*పరన్
శెన్ఱుశేర్ తిరువేఙ్కడమామలై*
ఒన్ఱుమేతోళ్ నమ్మినైయో యుమే. ౮.

అ॥ కున్ఱమ్ - గోవర్ధనపర్వతమును, ఏన్ది - ఎత్తిధరించి, కుళిర్ - చల్లని, మళై - వర్ష ములోనుండి, కాత్తవన్ - (గోపలను) రక్షించినవాఁడును, అన్ఱు - మహాబలిచేనపహరింపబడినప్పుడు, ఞాలమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండునునైన, పరన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శెన్ఱు - పోయి, శేర్ - చేరియున్న, తిరువేఙ్కడమ్ - తిరువేఙ్కడమనెడి, మామలైయొన్ఱుమే - గొప్పపర్వతమొకటినే, తోళ్ - ఆశ్రయించినయెడల, నమ్మినై - మనపాపము, ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఇన్ద్రుఁడు గోపలమీఁద గోపకించి రాళ్లవర్ష మును గురువింపఁగా నప్పుడు గోవర్ధనప ర్వతమునెత్తి గోపలనురక్షించినవాఁడును, మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనవశపఱచుకొనినవాఁ డునైన శ్రీఃపతి నిత్యవాసముచేయుచున్న వేఙ్కటాద్రిని యాశ్రయించినయెడల మనపాప ములు తొలఁగునని. ౮

ఓయుమూప్పిప్పిఅప్పిఅప్పు*పిణి
వీయుమూఅు శెయ్‌వాక్ తిరువేఙ్కడ
త్తాయక్*నాణ్మలరా మడిత్తామరై*
వాయుళ్ళుమ్ మనత్తుళ్ళుమ్ వైప్పార్క్కే. ౯.

అ॥ పిణి - (ఆశ్రితుల)వ్యాధులు, వీయుమూఅు - నశించునటుల, శెయ్‌వాక్ - చేయు టకై, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందువేంచేనియున్న, ఆయక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, నాణ్మ

లరామ్ - నూతనపుష్పములనొసగెదనన్న, అడిత్తామరై - శ్రీపాదపద్మములను, వాయుళ్ళుమ్ - వాక్కులోను, మనత్తుళ్ళుమ్ - మనస్సులోను, వైప్పార్‌గట్కు - ఉంచుకొనువారికి, మూప్పు-వార్ధక్యము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, (ఇవియన్నియూ), ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఆశ్రితుల దుఃఖములను బోఁగొట్టుటకై వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల మన సాంసారికదుఃఖములన్నియు నశించునని. ౯.

వైత్తనాళ్వరై యెల్లై కుఱుగిచ్చెన్ఱు
ఎయ్‌త్తిళై వ్వదన్మున్న మడైమినో*
పైత్తపామ్బణైయాన్ తిరువేఙ్కడమ్*
మొయ్‌త్తశోలై మొయ్‌పూన్దడన్దాళ్వారే, ౧౦.

అ॥ వైత్త - సర్వేశ్వరుఁడేర్పఱిచియుంచిన, నాళ్ - అయుస్సుయొక్క, వరై-ఆన్తమైన, ఎల్లై - అవధి, కుఱుగి - సమీపించి, ఎయ్‌త్తు - శరీరముశిథిలమై, ఇళైప్పదన్మున్న - మనస్సునొచ్చిపోవుటకుమునుపే, పైత్త - వికసించియున్న, (ఫణములుగల) పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాన్ - పడక గాగల శ్రీయఃపతి నిత్యవాసముజేసెడి, తిరువేఙ్కడమ్ - వేఙ్కటాద్రియొక్క, మొయ్‌త్త - నిండియున్న, శోలై - తోపులనున్న, మొయ్ - సున్దరమైన, పూ - పుష్పములనున్నగల, తాళ్వారే - క్రిందప్రదేశమునే, శెన్ఱు - పోయి, అడైమినో - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఓచేతనులారా ! మీరు దృఢగాత్రులైయున్నప్పుడేవెళ్ళి, శేషశాయి వేంచేసియున్న సున్దరమైన వేఙ్కటాద్రిని యాశ్రయించుఁడని. ౧౦

తాళ్ పరప్పి మణ్ణావియ వీశనై *
నీళ్ పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్ *
కేళిలాయిర త్తిప్పత్తుమ్ వల్లవర్ *
వాళ్వార్ వాళ్వాయ్‌ది ఞాలమ్ పుగళ్‌వే. ౧౧.

అ॥ తాళ్ - శ్రీపాదములను, పరప్పి - విస్తరింపజేసి, మణ్ - భూమిని, తావియ - కొలిచిన, ఈశనై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, నీళ్ - పొడవైన, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, కేళిల్ - ఒప్పులేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, వాళ్వు - కైఙ్కర్యసంపత్తును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఞాలమ్ - లోకమంతయు, పుగళ్ - స్తోత్రముజేయునట్లు, వాళ్వర్ - సుఖబడుదురు.

తా॥త్రివిక్రమావతారంబెత్తిన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన నిరుపమానంబైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు లోకోత్తరమైన భగవత్కైఙ్కర్యమునుబొందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైఙ్కర్యములును చేయవలయునని తలచి, వ్రజనై మహార్ణ్యస్థుత్కృష్టవస్తువులఁజూచి వాఁడు తనచాపల్యముచే నన్నింటినియొక్కప్పుడే యాశబడునటు యత్యద్భుతంబులైనవానియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యాశ్చర్యబడి యేమియుందోచక స్తబ్ధులై దివ్యవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాగుల నొక్కప్పుడే యనుభవించుచున్నారు.

పుగళ్ నల్లోరువనెన్నో పొరువిల్ శీర్ వ్వుమియెన్నో*
తిగళ్ తణ్ పరనై యెన్నో తీయెన్నో వాయువెన్నో*
నిగళ్ మాకాశమెన్నో నీళ్ శుడరిరణ్డుమెన్నో*
ఇగళ్విలివ్వనై త్తుమెన్నో కణ్ణనై కూవుమాఱే. ౧.

అ॥ కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కూవుమాఱు - చెప్పెడివిధము, (చెప్పునప్పుడు) పుగళ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, నల్ - ఆనన్దగుణములుగల, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడు, ఎన్నో - అనిజెప్పెదనా? పొరువిల్ - ఒప్పులేని, శీర్ - శుభగుణముగల, వ్వుమియెన్నో - భూమియనియెదనా? తిగళ్ - నిర్మలమై, తణ్ - చల్లనైన, పరవై యెన్నో - జలమనియెదనా? తీయెన్నో - అగ్నియనియెదనా? వాయువెన్నో - వాయువనియెదనా? నిగళ్ - (పృథివ్యాదులునశించినప్పుడుగూడ తాను) వర్తించుచున్న, ఆకాశమెన్నో - ఆకాసమనియెదనా? నీళ్ శుడర్ - మిక్కిలితేజస్సుగల, ఇరణ్డుమెన్నో - చన్ద్రసూర్యులనియెదనా? ఇగళ్వు - ఒకటియుత్తగక, ఇన్ననైత్తుమెన్నో - ఇదియన్ని యనియెదనా?— పృథివీజలాదులను సర్వేశ్వరుఁడుతానే నిమిత్తోపాదాన సహకారి కారణములుగానుండి సృజించియు, వానికి న్తర్యామియైయుండి పోషించియు, తరువాత సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తనయిష్టానుసారముగ వానిని తనకు వినియోగపఱచుకొనియు, ఇట్లువానియొక్క సృష్టిస్థితి సహారాదులకు తానేకారణభూతుండగుటచేత, ఆవస్తువులన్నియు వీనినిఁబిడిచి యొకక్షణమైనను వేరుగానుండుట కయోగ్యములగుటచేతనున్న, ఆవస్తువులన్నియు సర్వేశ్వరునికి శరీరంబులుగానుండును, గనుక, లోకమంతశరీరవాచకంబులైన మనుష్య పశుపక్షీ చైత్రమైత్ర గోవ్యాఘ్రాది శబ్దములు ఆశరీరములను నిర్వహించుచు వానిలోపలనున్న యాత్మను బోధించుట యనుభవసిద్ధమైయుండునట్లు పృథివ్యాదిసమస్తశబ్దములును ఆయావస్తువును శరీరముగాగల సర్వేశ్వరుని కేవాచకంబులగుచున్నవని పృథివ్యాదిశబ్దములచే సర్వేశ్వరుని యనుసన్ధించుచున్నారు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పృథివీజలతేజోవాయ్వాకాశ చన్ద్రసూర్యస్వరూపుడైయున్నాఁడు. పరమానన్దయుతుఁడైనవానిని యీశబ్దములలో నే నీశబ్దముతో పిలిచెదనని. ౧.

కూవుమాఱెయమాల్ కుణ్ణనై త్తుమెన్నో*
మేవుశీర్ మారియెన్నో విళ్ళుతారగై గళిన్నో*

నావియల్ కలైగళెన్నో ఞాననల్లావియెన్నో*
పావుశీర్ కణ్ణనెమ్మాన్ పజ్గయక్కణ్ణనై యే. ౨.

అ॥ కున్నజ్గళైత్తుమ్ - సమస్తకులాచలస్వరూపుడు, ఎన్నో - అనిచెప్పెదనా? మేవు - ఎల్లరునాశబడదగిన, శీర్ - శైత్యగుణముగల, మారియెన్నో - మేఘమనియెదనా? విళజ్గు - ప్రకాశించుచున్న, తారగైగళెన్నో - నక్షత్రములనియెదనా? నా - నాలికచే, ఇయల్ - చెప్పదగిన, కలైగళెన్నో - విద్యలనియెదనా? ఞానమ్ - జ్ఞానమునకు, నల్ - విలక్షణమైన, ఆవియెన్నో - శరీరమైనశబ్దమనియెదనా? పా - ప్రసిద్ధమైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాడై, కణ్ణ - పరమనులభుడై, ఎమ్మాన్ - నూస్వామియైన, పజ్గయక్కణ్ణనై - కమలాక్షుని, కూవుమాఱు - పిలిచెడివిధము, అతియుమాట్టేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ ప్రసిద్ధంబులైన జ్ఞానానన్దాది కల్యాణగుణంబులుగల మాస్వామియైన కమలాక్షుడు వెనుకచెప్పిన పృథివ్యాదుల పరిణామరూపంబులైన పర్వతమేఘనక్షత్ర విద్యశబ్దములకు నిర్వాహకుండైయున్నాడని. ౨.

పజ్గయక్కణ్ణనెన్నో పవళచ్చెవ్వాయ్ నెన్నో*
అజ్గదిరడియనెన్నో అఞ్జనవణ్ణనెన్నో*
శెజ్గదిర్ముడియనెన్నో తిరుమఱుమార్వనెన్నో*
శజ్గుశక్కరత్తనెన్నో శాదిమాణిక్కత్తైయే. 3.

అ॥ శాది - మంచిజాతియైన, మాణిక్కత్తై - మాణిక్యమువంటికాన్తిగల దివ్యవిగ్రహముగల శ్రీయఃపతిని, పజ్గయక్కణ్ణనెన్నో - కమలాక్షుడనియెదనా? పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయనెన్నో - అధరముగలవాడనియెదనా? అమ్ - సున్దరమైన, కదిర్ - కాన్తిగల, అడియనెన్నో - శ్రీపాదముగలవాడనియెదనా? అఞ్జనవణ్ణనెన్నో - కాటుకవలె నీలవర్ణముగల వాడనియెదనా? శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియనెన్నో - కిరీటముగల వాడనియెదనా? తిరు - శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, మఱు - శ్రీవత్సమనెడి చిహ్నమునున్నగల, మార్వనెన్నో - వక్షస్థలముగలవాడనియెదనా? శజ్గుశక్కరత్తనెన్నో - శఙ్ఖచక్రములుగలవాడనియెదనా?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన తిరుమేనుగల శ్రీయఃపతి, దివ్యావయవములతోనున్న, దివ్యాభరణములతోనున్న, దివ్యాయుధములతోనున్న, దివ్య విగ్రహముతోనున్న, పరమపదమందు వేంచేసియున్నాడు. వానిని నీ నేతిరునామముతోపిలిచెదనని. 3.

శాదిమాణిక్కమెన్నో శవిరొళ్ పొన్ముత్తమెన్నో*
శాదినల్వయిరమెన్నో తవిరిల్ శీర్విళక్కమెన్నో*
ఆదియఞ్జోదియెన్నో ఆదియమ్పురుడనెన్నో*
ఆదుమిల్ కాలత్తైజ్ఞై యచ్చుదనమలనై యే. ౪.

ఆ॥ ఆదుమిల్ - వీసహాయములేని, కాలత్తు - ప్రళయకాలమందు, ఎన్దై-నాకుసహాయమై స్వామియైయున్నవాడును, అచ్చుదక్ - ఆశ్రితులనువిడువనివాడును, అమలనై-బదులుప్రయోజనమునపేక్షించని) పరిశుద్ధుడుసైనశ్రీయఃపతిని, కాదిమాణిక్కమెన్గో - శ్రేష్ఠమైనమాణిక్యమనియెదనా? శివిళొళ్ - కాన్తిగల, పొక్ - బంగారమనియెదనా? శివిళొళ్ - లావణ్యముగల, ముత్తమెన్గో-ముత్యమనియెదనా? కాది - ఆకరమందుబుట్టిశ్రేష్ఠమైన, నల్ - విలక్షణమైన, వయిరమెన్గో - వజ్రమనియెదనా? తవివిల్ - వినాశములేని, శీర్-ప్రకాశముగల-విళక్కమెన్గో దీపమనియెదనా? ఆది - పూర్వమునుంచియున్న, అమ్ - సున్దరమైన, శోది - తేజోమయవిగ్రహముగల వాడనియెదనా? ఆది - కారణభూతుడై, అమ్-ఆసన్దములుగల, పురుడనెన్గో - మరమపురుషుడనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రితరక్షకుడైన శ్రీయఃపతియే తేజోరూపంబులైన దీపవజ్రమాణిక్యస్వరూపములుగానున్నాడు. అప్రాకృత శుద్ధసత్వమయవిగ్రహముగల పరమపురుషనియొక్క యీ స్వరూపములలో నే నేస్వరూపము ననుసంధించెదనని. ౪

అచ్చుదనమలనెన్గో అడియవర్వినై కెడుక్కుమ్*
నచ్చుమామరున్దమెన్గో నలఙ్గడలముదమెన్గో*
అచ్చువై కట్టియెన్గో అముదువై యడిశిలెన్గో*
నెయ్చ్చువై తేఅలెన్గో కనియెన్గో పాలెన్నేనో. ౫.

అ॥ అచ్చుదక్ - అచ్యుతుడనియెదనా? అమలనెన్గో - శుద్ధస్వభావుండనియెదనా? అడియవర్ - భక్తులయొక్క, వినై - దుఃఖములను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టదగినదియు, నచ్చు-ఆశ్చర్యముగానదియుసైన, మా - శ్లాఘ్యమైన, మరున్దమెన్గో - మందనియెదనా? నలమ్- భోగ్యమైన, కడల్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమెన్గో - అమృతమనియెదనా? అచ్చువై - అట్టిభోగ్యతగల, కట్టియెన్గో - పడికట్టెల్లమనియెదనా? అముదువై - *పఞ్చదనములుగల, అడిశిలెన్గో-ప్రసాదమనియెదనా? శువై - రుచిగల, నెయ్ - నెయ్యియనియెదనా? శువై - రుచిగల, తేఅలెన్గో - తేనెయనియెదనా? కనియెన్గో - పక్వమైనఫలమనియెదనా? పాలెన్నేనో - పాలనియెదనా?.

తా॥ ఆశ్రితదుఃఖహరుడై, అమృతము, తేన, నెయ్యి, పాలు, శర్కర, పఞ్చసంపేతమైన ప్రసాదము మొదలగు రుచిగలపదార్థస్వరూపుడైన శ్రీయఃపతిని నే నేతిరునామములతో మొదటపిలిచెదనని. ౫

పాలెన్గో నాన్గువేదప్పయనెన్గో*శమయనీది
నూలెన్గో నుడఙ్గుకేళ్వియినై యెన్గో*ఇవట్రుళ్ నల్ల
మేలెన్గో వినై యిల్మిక్క-వయనెన్గో*కణ్ణనెన్గో
మాలెన్గో మాయనెన్గో వానవరోదియైయే. ౬.

---

*తీపు, పులుపు, ఉప్పు, వగరు, కాటము, చేదు, ఇవి పఞ్చదనములు.

అ॥ వానవర్ - బ్రహ్మాదులకు, ఆదియై - కారణభూతుఁడైన, శీయఃపతిని, పాలెన్నో-పాలనియెదనా? నాన్మఱైవేదమ్ - నాలుగువేదములసెడి, పయనెన్నో-ప్రయోజన (సార) మనియెదనా? నీమయమ్ - సిద్ధాన్తస్థాపకమైన, నీది - న్యాయమును, నిలైపాదించెడి, నూలెన్నో - శాస్త్రమనియెదనా? నుడఙ్గు - మోహింపఁజేసెడి, కేళ్వి - శ్రవణముగల, ఇశైయెన్నో - గీతమనియెదనా? ఇవర్ ఇవర్ - ఇవియన్నిటికంటె, నల్ల - విలక్షణమై, మేలెన్నో - మేలైన భోగ్యవస్తువనియెదనా? విరైయిల్ - సాధ్యముకంటె, మిక్క - అధికమైన, పయనెన్నో-ఫలమనియెదనా? కణ్ణనెన్నో - సులభుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడనియెదనా? మాలెన్నో - (ఆశ్రితులయందు) వ్యామోహము గలవాఁడనియెదనా? మాయనెన్నో - ఆశ్చర్యభూతుఁడనియెదనా?

తా॥ బ్రహ్మాది సకల దేవతలకున్ను నిర్వాహకుఁడైన శీయఃపతిని, సకలవేదశాస్త్రప్రతిపాద్యుఁడనియెదనా? శ్రవణానందకరంబైన గానమనియెదనా? ఇంతకంటెమేలైన రసపదార్థమనస్తువనియెదనా? సకలపుణ్యఫలమనియెదనా? ఆశ్రితవత్సలుఁడనియెదనా? నే నేతిరునామమును జెప్పియనుసన్ధించెదనని. ౬

వానవరాదియెన్నో వానవర్ తెయ్వమెన్నో*
వానవర్ పోగమెన్నో వానవర్ ముత్తమెన్నో*
ఊనమిల్ శెల్వమెన్నో ఊనమిల్ శువర్క్కమెన్నో*
ఊనమిల్ మోక్కమెన్నో ఒళిమణివణ్ణనే యో 2.

అ॥ ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - వర్ణముగలసర్వేశ్వరుని, వానవరాదియెన్నో - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడనియెదనా? వానవర్ తెయ్వమెన్నో - నిత్యసూరులారాధించెడి దేవతయనియెదనా? వానవర్ పోగమెన్నో-నిత్యసూరులనుభవించెడి భోగ్యవస్తువనియెదనా? వానవర్ ముత్తమెన్నో- నిత్యసూరులకుతెక్కిన సకలవిధబన్ధువనియెదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, శెల్వమెన్నో - ఐశ్వర్యమనియెదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, శువర్క్కమెన్నో - స్వర్గమనియెదనా? ఊనమిల్ - సజ్కోచములేని, మోక్కమెన్నో - మోక్షమనియెదనా?

తా॥ నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడై, వారికిదేవతయై, భోగ్యపదార్థమై, సకలవిధబన్ధువై, ఐశ్వర్యస్వర్గమోక్షాది సకలపురుషార్థప్రదుఁడై, ఇన్ద్రనీలశ్యాముడైన శీయఃపతిని నే నేగుణమును జెప్పి మొదటవర్ణించెదనని. ౭

ఒళిమణివణ్ణనెన్నో ఒరువనెనై త్తనిన్న*
నళిర్మదిచ్చుడై యనెన్నో నాన్ముగక్కడవుళెనో*
అళిమగిళ్ న్దులగమెల్లామ్ పడైత్తవై యే తనిన్ఱ*
కళిమలర్ త్తుళవనెమ్మాన్ కణ్ణనై మాయనై యే. ౮.

అ॥ అళి - జగద్రక్షణమందు, మగిళ్ న్దు - సన్తోషముగలవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్-లోకములన్నిటిని, పడైత్తు - సృజించి, ఆవై - ఆలోకములు, ఏ త్తనిన్ఱ-స్తోత్రముజేయఁబడునట్లుచేసి యున్నవాఁడును, కళి - తేనెనున్న, మలర్ - పుష్పమునున్నగల, తుళవ - తులసీమాలిక

గలవాడును, ఎమ్మాళ్ - నాస్వామియు, మాయనై - అద్భుతచేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, మణి - రత్నమువలె, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, వణ్ణనెన్నో - తిరుమేనుగలవాడనియెుదనా? ఒరువనెన్ఱు - జగత్కారణుడని, ఏత్తనిత్త - (అభివేకులు) స్తోత్రముజేయునట్లున్నవాడును, నళిర్ - చల్లనైన, మది - చన్ద్రునిని, కడైయన్ - జటనుగలవాడునైనరుద్రుడు ఎన్నో - అనియెుదనా? నాన్ముగక్కడవుళెన్నో బ్రహ్మదేవుడనియెుదనా?

తా॥ జగత్సృష్టిస్థితిలయాదులయందాసక్తుడై బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ విభూతిగా గలవాడైన శ్రీయఃపతిని నే నేమనివర్ణించెదనని. ౯

కణ్ణనై మాయనైన్ఱన్ కడల్‌కడైన్ద ముదత్తిన్ఱణ్ణలై*
యచ్చుదనై యనన్దనై యనన్దన్ తన్మేల్*
నణ్ణినన్ఱు త్తిగిన్ఱానై ఞాలముణుమిళ్‌న్ద మాలై*
ఎణ్ణుమాఱతియమాట్టేన్ యానైయుమ్ యవరున్దానే. ౯.

అ॥ కణ్ణనై - కృష్ణావతారంబెత్తినవాడును, మాయన్ తనై - అద్భుతగుణంబులుగల వాడును, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికి - అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ణ - తెచ్చి యిచ్చిన, అణ్ణలై - స్వామియు- అచ్చుదనై - ఆశ్రితులను విడువనివాడును, అనన్దనై - అపరిచ్ఛిన్నవైభవముగలవాడును, అనన్దన్ తన్ మేల్ - ఆదిశేషునిమీద, నణ్ణి - అమరికతోనుండి, నన్ఱు - చక్కగా, ఊఱిత్తిగిన్ఱానై - పవ్వళించినవాడును, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి ఉమిళ్‌న్ద - బయలుపఱచినవాడును, మాలై - శ్రీయఃపతిని, ఎణ్ణుమాఱు - ఆనుసన్ధించువిధమును, అతియమాట్టేన్ - ఎఱుంగను. యానైయుమ్-సమస్తచేతనములనున్ను, యవరుమ్-సమస్తచేతనులనున్ను, తాన్ - తనకుశరీరముగాగలవాడు (అనిమాత్రమెఱుంగుదును).

తా॥ జగత్సృష్టి సంహారకారకుడును, భక్తులయభీష్టమునిచ్చువాడును, సకలచేతనాచేతనములకన్తరాత్మయునైన శేషశాయిని యెట్లనుసన్ధింపవలెనో, అవిధమునుగూడ నే నేఱుంగనని.

యానైయుమ్‌యవరున్దానా యవరవర్ శెయయన్ఱోఱుమ్*
తోయ్‌విలన్‌పులనైన్‌దుక్కుమ్ శొలప్పడానాణర్వినాల్ మూర్ త్తి*
ఆవి శేరుయిరినుళ్ళా లాదుమోర్ పఱ్ఱిలాద*
పానానై యదనై కూఱాడి లవనై యుఱ్ఱాడలామే. ౧౦.

అ॥ యానైయుమ్ - సకలచేతనములను, యవరుమ్ - సకలచేతనులను, తానాయ్ - తానన్తర్యామియైయుండువాడును, అవరవర్ - ఆదేవమనుష్యాదులయొక్క, శెయయన్ఱోఱుమ్ - *వ్యవస్థలయందు, తోయ్‌విలన్ - స్పర్శములేనివాడును, పులనైన్‌దుక్కుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములకును, (విషయమని), శొలప్పడాన్ - చెప్పదగినగానివాడును, ఉణర్వినూల్ మూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూపుండునైయుండును, ఆవిశేర్ - శరీరమందున్న, ఉయిరినుళ్ - జీవాత్మయందు, ఆదుమ్ - (శరీరసంబన్ధమైన బాల్యయౌవనాది) వివిధమైనయవస్థయు, ఓర్ - ఒకటియు, పఱ్ఱిలాద - సంబన్ధిం

*ఆయాజాతులకుదగిన జ్ఞానసఙ్కోచవికాసములు, శరీరానుగుణపరిణామములు, నుళుదుళ్ళములు, ఇవియెుందలైనవి.

చని, పావనైయదనై - ఆభావనను, కూడిల్ - చేరినయెడల, అవనైయుమ్ - ఆశ్రీయఃపతినిన్ను, కూడలామ్ - చేరవచ్చును. ఏ - నిశ్చయము.

తా॥ సకలచేతనాచేతనవస్తువులలో వ్యాపించియున్నప్పటికిన్ని, ఆయావస్తువులయందున్న సుఖదుఃఖాదులున్ను ఉత్పత్తివినాశాదులున్ను సర్వేశ్వరునికంటవు. వాడుచతుర్ముఖాదిబ్రహ్మాన్ది యములగసుపడడు. జ్ఞానస్వరూపుడైయుండును. ఆసర్వేశ్వరుని యిట్టివాడని యెట్లునమ్మవచ్చునన్నగా, ఈశరీరమందు జీవాత్మయున్నప్పటికిన్ని దానియొక్క ఉత్పత్తి వినాశాదులున్ను బాల్యయౌవనాదులున్ను జీవునికి ఎటులసంభవించవో? ఆవిధమును చక్కగా నెఱుంగినయెడల, వీట్లయందు వ్యాపించియున్న సర్వేశ్వరునికిఁగూడ యాదోషములేమియు లేవనినులభముగా తెలిసికొనవచ్చునని. ౧౧

*** కూడివణఙ్గియుమ్ తణ్డార్ కొణ్డల్పోల్వణ్ణనైన్ఱు*
మాడలర్ పొழిల్ కురుగూర్వణ్ శడగోపన్ శొన్న*
పాడలోరాయిరత్తుళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్*
వీడిలపోగమెయ్‌ది విరుమ్బువరమరర్ మెయ్‌త్తే. ౧౧.

ఆ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలు, కూడి - గుంపుగాచేరి, ఆర్‌ఇయుమ్ - శబ్దించుచున్న, తణ్ - చల్లని, తార్ - తులసీమాలగలవాఁడును, కొణ్డల్‌పోల్ - మేఘమునంటి, వణ్ణన్‌తనైన్ఱు - కాన్తి గలవాఁడునైన శ్రీయఃపతినిగురించి, మాడు - చుట్టును, అలర్ - వికసించుచున్న (పుష్పములు గల), పొழిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకానగరికి (స్వామియైన), వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానముతోఁగూడిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమొరుపత్తుమ్ - ఈయొక పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, వీడిల - అపరిచ్ఛిన్నమైన, పోగమ్ - భగవదనుభవమును, ఎయ్‌ది - పొంది, అమరర్ - నిత్యసూరులచే, మెయ్‌త్తు - చుట్టుకొని, విరుమ్బువర్ - ఆశింపఁదగినవారై యుందురు.

తా॥ భోగ్యమైన తిరుత్తుళాయిమాలగల నీలమేఘశ్యాముఁడైన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మళ్వార్లు సాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధించువారు నిరన్తర భగవదనుభవముగల వారై నిత్యసూరిగోష్ఠిలోజేరుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారికః - ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణముల ననుభవించి హృష్టులైన నమ్మళ్వార్లు, ఆగుణముల ననుసన్ధించనివారొకవస్తువుకాదనియు, ఆనుసన్ధించువారు పరమోత్కృష్టులనియు వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ మొయ్‌మ్మామూ మొళిల్ పొయోగై ముదలై చ్చిత్తై వ్వట్టునిన్ట*
కైమ్మావుక్కరుళ్ శెయ్‌ద కార్‌ముగిల్ పోల్వణ్ణక్ కణ్ణన్*
ఎమ్మానై చ్చొల్లి వ్వాడి యెళున్దుమ్వుఅన్దుమ్ తుళ్ళాదార్
తమ్మాల్ కరుమమెన్ శొల్లీర్ తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళీరే. ౧

అ॥ మొయ్ - నున్దరమై, మా - విస్తారమైయున్న, పూ - పుష్పములుగల, పొళిల్ - తోపులుగల, పొయ్‌గై - మడుగునందు, ముదలై -మునలిచే, చిత్తై వ్వట్టునిన్ట - గృహింపబడియున్న, కైమ్మావుక్కు - ఏనుఁగుకు, అరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, కార్ -నల్లని, ముగిల్పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, శొల్లి - స్తోత్రముజేసి, పాడి - గానముచేసి, ఎళున్దుమ్ - లేచియు, పఱన్దుమ్ - నాలుగుపక్కలతిరిగియు, తుళ్ళాదార్ తమ్మాల్ - నృత్యముజేయనివారిచే, కరుమమెన్ - పనియేమి? తణ్ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే (చుట్టఁబడిన), వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళీర్ - ఉన్న ఓభక్తులారా! శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ మునుపొకకాలమందు మొసలిచే బాధబడుచున్న గజేన్ద్రుని రక్షించిన శ్రీయఃపతిని స్తుతించి యున్న చోటనుండక నృత్యముజేయనివారు ఈభూమియందు వ్యర్థమైపుట్టిరని. ౧,

తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళారై త్తమక్కిరై యా త్తడిన్దుణ్ణుమ్*
తిణ్ కళల్ కాలశురర్క్కు త్తీజ్గైక్కుమ్ తిరుమాలై*
పణ్గళ్ తలై కొళ్ళప్పాడిప్పఱన్దుక్కునిత్తుళాదార్*
మణ్ణోరులగిల్ పిఱప్పార్ వల్వినై మోదమలైన్దే. ౨

అ॥ తణ్ - చల్లని, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టబడిన, వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళారై - ఉన్నవారిని, తమక్కు - తమకు, ఇరై యా - ఆహారముగా, తడిన్దు - బాధించి, ఉణ్డుమ్ - భుజించుచున్న, తిణ్ - దృఢమైన, కళల్ - నూపురములుగల, కాల్ - కాళ్లుగలవారునైన, అసురర్క్కు - అసురులకు, తీజ్గు - చెరుపును, ఇజైక్కుమ్ - విచారించుచున్న, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతిని, పణ్ - గానములు, తలైకొళ్ళ - అధికమగునట్లు, పాడి - గానముజేసియు, పఱన్దుమ్ - తిరిగియు, కునిత్తుళాదార్ - నృత్యముజేయనివారు, మణ్ణోరులగిల్ - భూలోకమందు, వల్వినై - పాపములు, మలైన్దు - అధికమై, మోద - అభివృద్ధియగునట్లు, పిఱప్పార్ - జన్మించుదురు.

తా॥ రాక్షసులచే బాధపడుచున్న మనుష్యుల కేవిధదుఃఖములున్న రాకుండ విచారించి రక్షించుచున్న శ్రీయఃపతిని స్తుతించి నృత్యముజేయనివారు నిత్యసంసారులగుదురని. ౨.

మలైయెడుత్తక్కల్ మారికాత్తు వ్వళునిరై తన్నై*
తొలైవుతవిర్ త్తిరానై చ్చొల్లిచ్చొల్లిన్ స్రైప్పోదుమ్*
తలైయినోడాదనమ్‌తట్ట త్తడుకుట్టమాయ్ వ్వఱవాదార్*
అలైకొళ్ నరగత్తుళున్ది క్కిడన్దుయి క్కివ్వవమ్బుళే. ౩

అ॥ మలైయై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, కల్‌మారి - రాళ్లవర్షమును, కాత్తు - అడ్డగించి, పశునిలైత్తన్నై - గోసమూహములయొక్క, తొలైవు - వినాశమును, తవిర్‌త్త - పోగొట్టిన, పిరాన్‌ - ఉపకారకుడైన శ్రీయఃపతిని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శొల్లిచ్చొల్లినిన్ఱు - నిరన్తరముగాననుసన్ధించుచుండి, ఆదనత్తోడు - భూమితో, తలైతట్ట - తలతగులు నటుల, తడుకుట్టమాయ్ - వంకరగా, పఱివాదార్ - తొరపడితిరగనివారు, ఆలైకొళ్ - అలలు కొట్టుచున్న (వర్ధిల్లుచున్న), నరగత్తు - నరకమందు, అళున్దిక్కిడన్దు - చిక్కబడియుండి, ఉళ్వైక్కిన్ఱ - దుఃఖించుచున్న, వమ్బర్ - వ్యర్థమైనవారు.

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గొగోపలనురక్షించిన శ్రీయఃపతిని స్తుతించి పరవశులై తలక్రిందులుగాపడిశ్రీనృత్యముజేయనివారు నరకమునొంది దుఃఖము ననుభవించుదురని. 3.

వమ్బవిళ్ కోదై పొరుట్టా మాలిన్‌డై యేళ్ముడర్‌త్త
శెమ్బవళత్తిరళ్వాయన్ శిరీదరన్‌తొళ్ పుగళ్ పాడి*
కుమ్బిడునట్టమిట్టాడి కోక్కుగట్టుణ్ముళాదార్*
తమ్బిఱప్పాల్ పయనెన్నే శాదుశనజ్గళిడై యే.

అ॥ వమ్బు - పరిమళముగల, అవిళ్ - వికసించియున్న, కోదైపొరుట్టు - మాలికతోనల జ్కరింపబడిన కేళపాశముగల నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅకై, మాల్ - గొప్పనైన, విడైయేళ్ముమ్ - వృషభములేడింటిని, అడర్‌త్త - సంహరించినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పవళమ్ - పగడము, తిరళ్ - చేరియున్నట్టున్న, వాయన్ - అధరముగలవాడునైన, శిరీదరన్ - శ్రీధరునియొక్క, పొళ్ - అనాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిని, పాడి - గానముజేసి, కుమ్బిడు - ప్రణామముజేసి, నట్టమిట్టాడి - నృత్యముజేసి, కోక్కు-మెయ్‌మతించినవ్యాపారములు, ఉగట్టుణ్-మించిపోయి, ఉళ్ళాదార్‌దమ్-తిరగనివారియొక్క, పిఱప్పాల్ - జన్మమునే, శాదుశనజ్గళ్ - సాత్వికపురుషులయొక్క, ఇడైయే-నడుమ, ఎన్ - ఏమి, పయన్ - ప్రయోజనముకలదు.

తా॥ నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅకై యేడువృషభములనుజంపి మందహాసముజేయుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణములననుసన్ధించి పరవశులై నృత్యముజేయనివారు సత్పురుషగోష్ఠిలోనిరర్థకులైయుందురని. ర.

శాదుశనత్తై నలియుమ్ కఞ్జనై చ్చాదిప్పదఱ్కు*
ఆదియఞ్జోదియురువాయ్ అఞ్జువాయ్ త్తిఱప్పిఅన్ఱు*
వేదముదల్వనై ప్పాడి వీదిగళ్ తోఱుమ్తుళ్ళాదార్*
ఓదియుణర్ న్దవర్ మున్నా వెళ్ళశివిప్పార్ మనిశరే.

అ॥ శాదుశనత్తై - సత్పురుషులను, నలియుమ్ - పీడించుచున్న, కఞ్జనై - కంసుని, శాదిప్పదఱ్కు - శిక్షించుటకై, అఞ్జు - ఆపరమపదమునందున్న, ఆది - ప్రధానమై, అమ్ - ఆప్రాకృతమై, శోది - తేజోమయమైన, ఉరువై - దివ్యవిగ్రహమును, వాయ్త్తు - ఉంచుకొని, ఇఞ్జు -

ఈభువనమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, వేదముదల్వనై - వేదప్రతిపాద్యుడైన శ్రీయఃపతిని, పాడి-గానముజేసి, వీదిగళ్ దోఱుమ్ - వీధివీధిగా, తుళ్ళాడార్ - నృత్యముజేయసీహారు, ఓది - శాస్త్రాధ్యయనముజేసి, ఉణర్న్దవర్ - జ్ఞానులైనవారియొక్క, మున్నా-ఎదుట, ఎన్ళవిప్పార్ - ఏజబము జేసుదురు. మనిళరే - వారుమనుష్యులా? (కారు).

తా॥ భాగవతాపచారబడిన కంసుని సంహరించుటకై యప్రాకృతదివ్యమఙ్గళవిగ్రహముతో నవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణముల ననుసన్ధించి భగవత్తులుగానివారికి ప్రయోజనము లేదుగదని. ౪

మనిశరుమ్మున్ ఱుమ్మున్ ఱుమాయ్ మాయప్పిఱవిపిఱన్ద*
తనియన్ పిఱప్పిలిత్తన్నై తడఙ్గడల్ శేర్న్దపిరానై*
కనియైక్కరుమ్బినిన్ శారఙ్ కైక్కట్టియై ఱేనై యముదై*
మునివిన్ఱియే త్తిక్కునిప్పార్ ముప్పుదుణర్న్దైయినారే. ౬.

ఆ॥ మనిశరుమ్ - మనుష్యులును, మున్ ఱుమ్ - తక్కినదేవతలును, మున్ ఱుమాయ్ - తక్కినపశ్వాదులును, (ఏజన్మముగలవారైనను), మాయమ్ - అద్భుతంబులైన, పిఱవిపిఱన్ద - అవతారములనెత్తినవాడును, తనియన్ - అద్వితీయుండైనవాడును, పిఱప్పిలిత్తన్నై - కర్మాధీనమైనజన్మములేనివాడును, తడమ్-విశాలమైన, కడల్ -సముద్రమందు, శేర్న్ద-వర్తించిన, పిరానై - ఉపకారకుడును, కనియై - ఫలమువంటివాడును, కరుమ్బినిన్ శారఙ్ కై - చెరుకురసము వంటివాడును, కట్టియై - పడికబెల్లమువంటివాడును, ఱేనై - తేనెవంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడునైనశ్రీయఃపతిని, మునివు-అసూయ, ఇన్ఱి - లేనివారై, ఏత్తి - స్తుతించి, కునిప్పార్ - నృత్యముజేయువారు, ముప్పుదు - సకలార్థములను, ఉణర్ -ఎఱుఁగిన, నీర్మైయినార్ - స్వభావముగలవారగుదురు.

తా॥ దేవమనుష్య పశుపక్ష్యాది యోనిజన్మ మెత్తినవారైనను, మధురమై తిప్పలేనిగడ్డకట్టిన రసస్వరూపంబైన ఫలమువలె నతిభోగ్యుడైన శ్రీరాఘవాయణియొక్క నృసింహ రామ కృష్ణాద్యవతారములను అసూయలేనివారై స్తుతించినయెడల వారికి సకలార్థప్రేత్తలగుదురని. ౬.

నీర్మైయిల్ నూఱ్ ఱువర్ వీయ వైవర్క్కరుళ్ శెయ్దునిన్ఱు*
పార్మల్గుశేనై యవిత్త పరఞ్జుడరై నినైన్దాడి*
నీర్మల్గుకణ్ణినరాగి నెఞ్చుఱుక్కిన్దునెయ్యాదే*
ఊన్మల్గిమోడుపరుప్పా రుత్తమర్గళ్క్కిశైవారే. ౭.

ఆ॥ నీర్మైయిల్ - దయలేని, నూఱ్ ఱువర్ - నూఱుగురైన దుర్యోధనాదులు, వీయ - నశించునటుల, ఐవర్క్కు - పాణ్డవులైదుగురికి, అరుళ్ శెయ్దునిన్ఱు - కృపజేసి, పార్ - భూమి యంతయు, మల్గు - నిండియున్న, శేనై - సేవను, అవిత్త - నశింపజేసిన, పరఞ్జుడరై - పరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుడైనశ్రీయఃపతిని, నినైన్దు-ధ్యానించి, ఆడి-నృత్యముజేసి, నీర్-కాష్పము చే, మల్గు - నిండియున్న, కణ్ణినరాగి - నేత్రములుగలవారై, నెఞ్చమ్ - హృన్ను, ఉఱుక్కిన్దు -

కరిగి, నైయాదే - శిథిలముగాకుండ, ఊన్‌మల్గు - మాంసమునిండియున్న, కూడు - ఉబ్బు గానున్నయవయవములు, కరుప్పార్ - పెఱిగియుండువారు, ఉత్తమర్‌గట్కు - సత్పురుషులకు, ఎన్‌శెయ్వార్ - ఏప్రయోజనమును జేయుదురు.

తా॥ పాండవులకపకారముజేసిన దుర్యోధనాదులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణునిధ్యానించి యానన్దభరితులైయుండక మాంసమయమైన శరీరమును పోషించువారప్రయోజకులని. ౭.

వార్ పునలన్దణరువి వడతిరువేఙ్కడత్తాన్*
పేర్ పలశొల్లిప్పిదఱ్ఱి పిత్తరెన్ఱే పిఱర్ కూఱ*
ఊర్ పలపుక్కుమ్‌పుకాదు ములోగర్ శిరిక్కనిన్ఱాడి*
ఆర్వమ్‌పెరుగిక్కునిప్పా రమరర్‌తొఴుప్పడువారే. ౮

అ॥ వార్ - కారుచున్న, పునల్ - నీరుగల, అమ్ - సున్దరమై, తణ్ - చల్లనైన, అరువి-కొండచరియలుగల, వడ - ఉత్తరమందున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - తిరుమలయందువేం చేసియున్న, ఎన్దై-స్వామియైనశ్రీయఃపతియొక్క, పల - అనేకవిధములైన, పేర్ - తిరునామములను, శొల్లి చెప్పి, పిదఱ్ఱి - జల్పించి, పిఱర్ - అభక్తులు, పిత్తరెన్ఱు - పిచ్చివారని, కూఱ - చెప్పనటుల, పల-అనేకములైన, ఊర్ - మనుష్యులున్నగ్రామములోను, పుగాదుమ్ - మనుష్యులుప్రవేశించనిగ్రామములోను, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఉలోగర్ - లౌకికజనులు, శిరిక్క - పరిహాసముజేయునట్లు, నిన్ఱు - నిలిపియుండి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఆర్వమ్ - ఆత్మనివేశము, పెరుగి - వర్ధించి, కునిప్పార్ - నృత్యముజేయువారు, అమరర్‌తొఴుప్పడువార్ - నిత్యసూరులాదరించునట్లగుదురు.

తా॥ అతిరమణీయమైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనుజెప్పి యచ్చటచ్చట పిచ్చివారివలె తిరిగి యందరుపరిహసించునట్లు ప్రేమభరవశులై నృత్యముజేయువారిని నిత్యసూరులు మెచ్చుకొనుదురని. ౮.

అమరర్‌తొఴుప్పడువానై యనైత్తులగుక్కుమ్బిరానై*
అమరమనత్తినుళ్ యోగుపుణర్ న్దవన్‌తన్నొడొన్ఱాగ*
అమరత్తుణియవల్లార్ గళొఴియ వల్లాదవరెల్లామ్*
అమరనినైన్దిన్దాడి యలఱ్ఱువదే కరుమమే. ౯

అ॥ మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, అమర - అమరియుండునట్లు, యోగు - యోగాభ్యాసమును, పుణర్ న్దు - దృఢముగాజేసి, అవన్‌తన్నొడు - ఆసర్వేశ్వరునితో, ఒన్ఱాగ - సమానముగా అమర-అమరియుండునటుల, తుణియవల్లార్ గళొఴియ-అధ్యవసాయముగలకైవల్యార్థులుతప్ప, అల్లాదవరెల్లామ్ - తక్కినవారందరికిని, అమరర్ - నిత్యసూరులచే, తొఴుప్పడువానై - ఆశ్రయింపబడినవాడును, అనైత్తులగుక్కుమ్ - సకలలోకములకును, పిరానై, స్వామియుయైన సర్వేశ్వరుని, అమర - అమరియుండి, నినైన్దు - ధ్యానించి, ఎన్దిన్దు - లేచి, ఆడి - నృత్యముజేసి, అలఱ్ఱువదే - స్తుతించుటయే, కరుమమ్ - చేయదగినకృత్యము.

తా॥ భగవన్నిరూపకత్వ సౌశీల్యాదిగుణములనపేక్షించక భగవంతునిపలె నజ్ఞానాదిపకల దోషరహితమై జ్ఞానానందస్వరూపమైన జీవాత్మరూపకత్వ స్వరూపానుభవమునెడి కైవల్యమునుగోరిన యధ్యములుతప్ప తక్కినవారందరును, ఉభయవిభూతినాయకుండైన శ్రీయఃపతిని ధ్యానించి లేచి నృత్యముజేసి స్తోత్రముజేయుండు. మీకిదే పరమపురుషార్థమని. ౯.

కరుమమ్‌మ్‌కరుమపలనుమాగియ కారణన్‌తన్నై *
తిరుమణివణ్ణనై చ్చెఙ్గణ్మాలినై త్తేవపిరానై *
ఒరుమైమనత్తినుళ్ వైత్తుళ్ళుక్కుప్పెరున్దాడి*
పెరుమైయుమ్‌నాణుమ్‌తవిర్న్దు పిదర్ పుమిన్‌పేదైమైతీర్న్దే. ౧౦.

అ॥ కరుమమ్‌మ్ - పుణ్యపాపములకును, కరుమపలనుమ్ - వానిఫలంబులైన స్వర్గనరకాదులకును, ఆగియ - నియామకుండై, కారణన్‌తన్నై - సకలకారణభూతుండై, తిరు - సుందరమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాడై, శెమ్‌కణ్ - రక్తలోచనుండై, మాలినై - వాత్సల్యగుణముగలవాడై, తేవపిరానై - దేవాధిదేవుడైన శ్రీయఃపతిని, ఒరుమై - ఒకవిధమైన (ప్రయోజనాన్తరమునపేక్షించని), మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, వైత్తు - ఉంచి, ఉళ్ళుక్కుప్పెరున్దు - హృదయముగరిగి, ఎళున్దాడి - లేచి నృత్యముజేసి, పెరుమైయుమ్ - (దురభిమానముచేవచ్చిన) గొప్పతనమును, నాణుమ్ - లజ్జను, తవిర్న్దు - వదలి, పేదైమై - (భగవత్కైంకర్యమును తక్కువగాదలంచడమనెడి) అజ్ఞానమును, తీర్న్దు - పిదర్ పుమిన్ - పరవశులైన్తితించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! సకలఫలప్రదుండును, సకలకారణుండును, సున్దరవిగ్రహుండును, రక్తలోచనుండును, భక్తవత్సలుండును, దేవాధిదేవుండునైన శ్రీయఃపతిని యనన్యప్రయోజనులై ధ్యానించి మెయ్‌మఱచి నృత్యముజేసి దురభిమానమును లజ్జను వదలి భగవత్కైంకర్యమును పరమప్రాప్యముగాసెంచియుండుడని. ౧౦

** తీర్న్దవడియవర్ దమ్మై త్తిరు త్తిప్పణికొళ్వల్ల *
ఆర్న్దపుగళ్ అచ్చుదనై యమరర్ పిరానై యమ్మానై *
వాయ్న్దవళవయల్ శూళ్ తణ్వళ్ళురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
సేర్న్దవోరాయిరత్తిప్ప త్తరువినై సీరుమైయ్యుమే. ౧౧.

అ॥ తీర్న్ద - దృఢాధ్యవసాయముగల, అడియవర్‌మ్మై - భాగవతులమ, తిరుత్తి - దిద్ది (అజ్ఞానాదులను బోగొట్టి), పణికొళ్వల్ల - (వారిచే) కైంకర్యము స్వీకరింప దగినవాడును, ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడును, అచ్చుదనై - (భక్తులను) కైవల్యనిర్వహకుండునివాడును, అమరర్ పిరానై - నిత్యసూరినిర్వాహకుండునైన, ఎమ్మానై - స్వామిని, వాయ్న్ద - సమీపించినవారును, వళమ్ - సద్భూతమైన, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టుబడిన, తణ్ - చల్లనైన, వళమ్ - సకలసంపత్తుగల, తిరుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియునైన శఠగోపన్ -

నమ్మళ్వార్లు, సేర్న్ద - సాదించిన, ఓరాయిరత్తు-ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈ పది పాశురములు, ఆరువినై - పాపములను, వీఱు శెయ్యుమ్ - భస్మీకరించును

తా॥ తనసే యుంపాయోపేయములుగా సెంచిన భాగవతుల కజ్ఞానాదులను దొలగించి తన కైంకర్యమునిచ్చెడి శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికిసకలపాపములు నశించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వమందరికి సమానమై యుండగా గొందరు భగవంతునియనాదరించుటకు గారణ మేమని యాలోచించి వారికతనిగుణంబులు తెలియకపోవుటచేత ననాదరించుచున్నారని నిశ్చయించి యాగుణంబులను వారికుపదేశించుచున్నారు.

శెయ్యతామరైక్కణ్ణనా యులగేళుముణ్డవవక్కుణ్డిర్* [మాయ్*
వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ తెయ్వమ్ మఱ్ఱుమ్ మఱ్ఱుమ్ మఱ్ఱుమ్ముఱ్ఱు
శెయ్యశూళ్ శుడర్ ఞానమాయ్ వెళిప్పట్టివై పడైత్తాన్*పిన్నుమ్
మెయ్‌యిళ్ శోదియోడాయినా నొరుమూవరాగియమూర్ త్తియే. ౧.

ఆ॥ మెయ్‌యిళ్ - నిబిడమైయున్న, శోదియోడాయినాన్ - తేజస్సుమొదలగుకల్యాణగుణంబులుగలవాడును, ఒరు - అద్వితీయమైనవాడును, మూవరాగియ - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రులు మున్గురిని తనకు శరీరముగాగలవాడును, మూర్ త్తి-పరాత్పరుడును,పిన్నుమ్-మతియుం, వైయమ్-భూమికిని, వానమ్ - స్వర్గాదిలోకములకును, మనిశర్ - మనుష్యులకును, తెయ్వమ్-దేవతలకును, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినపశ్వాదులకును, మఱ్ఱుమ్-తక్కినస్థావరములకును, మఱ్ఱుమ్-తక్కినపఞ్చభూతములకును, ముఱ్ఱుమ్ - తక్కినమహదహఙ్కారాదులకును, ఆయ్ - ఉపాదానకారణమైనవాడును, వెళిప్పట్టివై - ప్రమాణసిద్ధంబులైనవీనిని, శెయ్య-చక్కగా, శూళ్-వ్యాపించియున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఞానమాయ్ - సఙ్కల్పరూపజ్ఞానముగలవాడై (నిమిత్తకారణమైనవాడై), పడైత్తాన్ - సృజించువాడును, శెయ్య-సున్దరమైన, తామరైక్కణ్ణనాయ్-పద్మములవంటినేత్రములుగలవాడునైన శ్రియఃపతి, ఉలగేళుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణవవక్కుణ్డిర్ - మ్రింగినవాడునుమండీ.

తా॥ దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరాది సమస్తవస్తువులనున్ను తనసఙ్కల్పముచేసృజించి సకలకల్యాణగుణపూర్ణుడై బ్రహ్మాదిసకల దేవనిర్వాహకుడైయున్న కమలాపతియే సకలలోకేశ్వరుడు; గనుక వానినే మీరాశ్రయించుడని. ౧.

మూవరాగియమూర్ త్తియై ముదల్ మూవర్క్కు ముదల్వన్నై*
తావమఱ్ఱనీక్కువాన్ తడఙ్గడల్ కిడన్ద్రాన్నై*

తేవతేవనై త్తెన్నిలఙ్గై యెరియొళ్ళ్ చ్చెన్ఱవిల్లియై*
పావనాళనై ప్పఙ్కయ త్తడఙ్కణ్ణనై ప్పరవుమినో. ౩

అ॥ మూవరాగియుమూర్ త్తులై-ముగ్గురైన బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాదులను శరీరము నాగలవాడును, ముదల్ మూవర్‌క్కు - ముదలానవైనయామూగ్గురికిని, ముదల్వన్ త్తనై-కారణభూతుడును, ఉళ్ళ నళాపమ్ - వారికున్న *దుఃఖములను, నీక్కువానై - పోగొట్టినవాడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కిడన్దాక్ త్తనై - పవ్వళించినవాడును, తేవతేవనై-దేవాధిదేవుడును, తెళ్ళ - సున్దరమైన, ఇలఙ్గై - లఙ్కాపురిని, ఎరియొళ్ళ్ - నిప్పులేచిమండునట్లు, శెన్ఱ్ - నశింపజేసిన, విల్లియై - ధనుస్సుగలవాడును, పావనాళనై - పాపమునునశింపజేయువాడును, పఙ్క యమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాడునైన శ్రీయఃపతిని, పరవుమినో - స్తోత్రముజేయుండుము

శా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలను సృజించి వార్లను బరిపాలించి వారిదుఃఖములను బోగొట్టి క్షీరాబ్ధి యందుబవ్వళించియుండి, మీబోటివారి రక్షణములభముగ నాశ్రయించుటకై రామావతారంబెత్తి లఙ్కా నుగాల్చిన కమలాయతాక్షుడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడని.

పరవి వానవ రేత్తనిన్ఱ పరమనై ప్పరఞ్జోదియై*
కురవై కోత్తకుఙ్గనై మణివణ్ణనై కుడకూత్తనై*
అరవమేఱి యఱైకడలమరుమ్ తుయిల్‌కొణ్డవణ్ణనై*
ఇరవుమ్‌పగలుమ్ విడాదెన్నుమీత్తుదల్మనమ్‌వైమ్మినో. ౩

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, పరవి - చక్కగాడెప్పి, ఏత్తనిన్ఱ - స్తుతించునట్లున్న, పరమనై - మహిమగలవాడును, పరఞ్జోదియై - పరఞ్జ్యోతిస్వరూపుడును, కురవైకోత్త - రాసక్రీడచేసిన, కుఙ్గనై - సులభుడును - మణివణ్ణనై - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడును, కుడ కూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసినవాడును, అరవమేఱి - ఆదిశేషునిమీదవేంచేసియుండి, ఆఱై - ఆలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, అమరుమ్ - అమరియుండి, తుయిల్‌కొణ్ణ - నిదురపోవుచున్న - అణ్ణనై - స్వామియునైనశ్రీయఃపతిని, నల్ - విలక్షణములైన, ఇరవుమ్‌పగ లుమ్ - రేయింబగళ్లు, విడాదు - విడువక, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడున్న, ఏత్తుదల్ - స్తుతించుట యందు, మనమ్‌వైమ్మిన్ - మనస్సునుంచుడు.

శా॥ నిత్యసూరిసంసేవ్యుడై, కృష్ణావతారంబెత్తి గోపికలతో గూడరాసక్రీడమొదలగనేక దివ్యచేష్టితంబులొనర్చి, అయాయాసములను తీర్చుకొనుటకై వెళ్ళిక్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీద చక్కగాబవ్వళించి నిదురపోవుచున్నశ్రీయఃపతిని మీరొకక్షణముగూడ విడువక మనస్సునందుంచి స్తుతించుడని. ౩.

---

* వేదమునుబోగొట్టుకొనుట, బ్రహ్మశిరస్సును ఛేదించుటచే సంపాదించుకొనిన బ్రహ్మ హత్య, నముచి మొదలైనవారిచే వచ్చిన రాజ్యభ్రంశము, ఇవి మొదలైనవి క్రమముగా బ్రహ్మ కును రుద్రునికిని ఇన్ద్రునికిని పంధవించిన దుఃఖములు.

వైమ్మినున్నుమ్మనత్తెన్న యూనురైక్కిన్ఱమాయవళ్ శీరైయై*
ఎమ్మనోర్గళురైప్పదె నదునిఱ్ఱునాడొఱుమ్*వానవర్
తమ్మైయాళుమవనుమ్ నాన్ముగనుమ్ శిఱుమునియణ్ణలుమ్*
శెమ్మైయాలవళ్ పాదపఙ్కయమ్ శిన్దిత్తేత్తి తిరివరే. ౮

అ॥ నుమ్మనత్తు - మీమనస్సులో, వైమ్మిన్ - ఉంచుడి, ఎన్ను - అని, యూన్ - నేను, ఉరైక్కిన్ఱ - చెప్పుచున్న, మాయవళ్ - అద్భుతచేష్టితుఁడైనశ్రీయఃపతియొక్క, శీరైయై - గుణంబులను, ఎమ్మనోర్గళ్ - మావంటివారు, ఉరైప్పదు - చెప్పుట, ఎన్ - ఎందుకు? అదునిఱ్ఱు, అదియట్లుండఁగా, వానవర్ తమ్మై - దేవతలను, ఆళుమవనుమ్ - పరిపాలించెడియిన్ద్రుఁడును- నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయును, శిఱుముని - శిరస్సునందుజటగల, అణ్ణలుమ్ - ఈశ్వరశ్వాభిమానము గలరుద్రుఁడును, శెమ్మైయాల్ - చక్కఁగా, అవన్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, పాదపఙ్కయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, తిరివర్ - సఞ్చరించుదురు.

శా॥ ఓచేతనులారా! శ్రీయఃపతియొక్కమహిమను మేముపర్ణించినయెడల, వీరుభక్తులు గానయిట్లుచెప్పిరి యనియెదరో యేమో? ఇదియట్లుండని బ్రహ్మరుద్రాదులుగూడ నాశ్రీయఃపతియొక్కశ్రీపాదములను భజించుచున్నారుగాన దానినైననమ్మి వాఁడేసర్వేశ్వరుఁడని నిశ్చయించి భజంచుడియని.

తిరియుమ్‌కాల్ పొడగల్విశుమ్బు తిణిన్దమణ్ కిడన్దకడల్*
ఎరియుమ్‌తీయోడిరుశుడర్ తెయ్వమ్ మఱ్ఱుమ్మఱ్ఱుమ్ముఱ్ఱుమాయ్*
కరియమేనియళ్ శెయ్యతామరైక్కణ్ కణ్ణవిణ్ణోరిప్రై*
శురియుమ్‌పల్‌కరుబుఞ్జె యెఙ్గళ్ శుడర్ముడియణ్ణల్ తోన్ఱుమే. ౯

అ॥ కరియ - నీలమైన, మేనియళ్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరైక్కణ్ - పత్రములుగలవాఁడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితులభుఁడును, విణ్ణోరిప్రై - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడును, శురియుమ్ - చుట్టుకొనియున్న, పల్ - అనేకములై, కరుమ్ - నల్లనైన, కుఞ్జి - కేశములుగలవాఁడును, శుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటముగలవాఁడునైన, ఎఙ్గళ్ - మాయొక్క, అణ్ణల్ - స్వామియొక్క, తోన్ఱుమ్ -అవతారములు, తిరియుమ్ - తిరుగుచున్న, కాల్ పొడు - గాలితోగూడ, అగల్ - విశాలమైన, విశుమ్బు - ఆకసమును, తిణిన్ద - కఠినమైన, మణ్ - భూమియు, కిడన్ద - (గట్టునతిక్రమించక) ఉన్న, కడల్ - సముద్రమును, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తీయోడు - అగ్నితోగూడ, ఇరు - రెండువిధంబులైన, శుడర్ - తేజోరూపులైనచన్ద్రసూర్యులను, తెయ్వమ్ - దేవతలును, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినమనుష్యులును, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినపశ్వాదులునైన, మఱ్ఱుమ్ - ఈసకలపదార్థస్వరూపములై, ఆయ్ - అయియుండును, (ఈపదార్థమును శరీరముగాగలవాఁడైయుండును).

తా॥ పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశ చన్ద్రసూర్య జీవమనుష్యపశ్వాది సకలపదార్థములకన్న రాత్మయై, నీలమేఘశ్యాముడై రాజీవలోచనుడై, స్నిగ్ధమైన కేశపాశములుగలవాడై, తేజోమయమైనకిరీటముగలవాడైన మాస్వామి యాస్వరూపముతోనే యాశ్రితులకత్యన్తసులభుడై యుండునని.

తోన్ఱక్కడవై యిల్లవనుడై యూ నవనొరుమూర్త్తియాయ్*
శీన్ఱత్తోడరుళ్ పెన్ఱవనడిక్కీழ్ప్పుగనిన్ఱ శెల్వన్మాల్*
నాన్ఱతోన్ఱు నచ్చువై యొలి యుఱలాగినిన్ఱ* ఎమ్మానవ
రేన్ఱనైయేయన్ఱి మత్తొరువరై యానిలేనెழுమైక్కుమే. ౬.

ఆ॥ తోన్ఱక్కడవై - ఉత్పత్తివినాశములు, ఇల్లవన్ - లేనివాడును, ఉడైయాన్ - స్వామియు, శీన్ఱత్తోడు - (హిరణ్యాసురునిమీద) కోపముతోనున్నప్పటికిన్ని, అరుళ్ పెన్ఱవన్ - కృపనుబొందినప్రహ్లాదాళ్వార్లు, అడిక్కీழ் - తనశ్రీపాదములకింద, పుగ - చేరునట్లు నిన్ఱ - మేచేసియున్న, అవన్ - ఆట్టిప్రసిద్ధుడై, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మూర్త్తియాయ్ - నరసింహావతారముగలవాడును, నాన్ఱ - గన్ధము, తోన్ఱ - రూపము, ఱువై - రసము ఒలి - శబ్దము, ఊఱల్ - స్పర్శము, ఆగినిన్ఱ - (వీనికి) నిర్వాహకుడైయున్నవాడును, ఎమ్ - మాకును, వానవర్ - నిత్యసూరులకును, ఏన్ఱ నై - స్వామియునైన శ్రీయఃపతిని, అన్ఱి - విడిచి యాన్ - నేను, మత్తొరువరై - ఇంకొకరిని, ఎழுమైక్కుమ్ ఎప్పటికిని, ఇలేన్ - ఆశ్రయించను,

తా॥ ఉత్పత్తివినాశాదివికారంబులులేనివాడై, నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యాసురుని జంపి శ్రీప్రహ్లాదుని తనశ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనిన శ్రీయఃపతినితప్ప మఱియొకరిని నే నెప్పటికి నాశ్రయించనని. ౬.

ఎழுమైక్కుమెన్ఱదాని క్కిన్న ముదన్మైనై *ఎన్దారుయిర్
కెழுమియకదిర్ చ్చోదియై మణివణ్ణనై క్కుడకూత్తనై *
విழுమియనమరర్ మునివర్ విழுఙ్గుమ్ కన్నల్ కనియినై *
తొழுమిన్ తూయమనత్తరాయ్ తుయరఙ్గళే. ౭.

ఆ॥ ఎழுమైక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఎన్దావిక్కు - నాయాత్మకు, ఇన్న ముదన్మైనై - మిక్కిలి భోగ్యమైనవాడును, ఎన్దు - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మతో, ఆర్ - పూర్ణముగా, కెழுమియ - చేరియుండి, కదిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోదియై - తేజస్సుగలవాడును, మణివణ్ణనై - మాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడును, కుడకూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసినవాడును, విழுమియ - ఉత్కృష్టులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులును, మునివర్ - ఋషులును, విழுఙ్గుమ్ - అనుభవించుచున్న, కన్నల్ - తర్కగతోదేరిన, కనియినై - ఫలమువంటివాడునైన శ్రీయఃపతిని, తూయమనత్తరాయ్ - పరిశుద్ధాన్తఃకరణులై, తొழுమిన్ - ఆశ్రయించుడి, తుయరఙ్గళ్ - దుఃఖములు, ఇనియెమ్ - కొంచెమైనను, నిల్లా - నిలువవు.

తా॥ ఎల్లప్పుడును నాహృదయమునుండుఁ బ్రవేశించి నాకుమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడై, సనకాదిభక్తులకు నిత్యానుభావ్యుఁడైయున్న శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడి. మీపాపమెంతమాత్ర మునిలవదని. ౭.

తుయరమేతరు తున్బవిన్బవినై గళా యువై యల్లనాయ్*
ఉయరనిన్ద దోర్ శోదియా యులగేళు ముణ్డుముళ్ నిన్ఱనై నైన్*
అయరవాఱ్ఱునమన్ద మర్ క్కరునఞ్జినై యచ్చుదన్ఱనై నైన్*
తయరదఱ్కు మగన్ఱనై నైన్ఱయన్ఱు మఱ్ఱిలేన్ తఞ్చమాగవే. ౮.

అ॥ తుయరమే - *దుఃఖమునే, తరు - ఇచ్చెడి, తున్బవిన్బవినైగళాయ్ - పుణ్యపాపరూప కర్మలకు నిర్వాహకుఁడును, అవైయల్లనాయ్ - ఆకర్మములకు వశ్యుఁడుకానివాఁడును, ఉయరనిన్ఱదు - (సమస్తవస్తువులపను) పైభాగమందున్న, ఓర్ శోదియాయ్ - నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహముగలవాఁడును, ఉలగేళుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిళ్ న్దాన్ తనైనై - బయలుపఱిచినవాఁడును, అయఱ - మోహించునట్లు, వాఱ్ఱుమ్ - ప్రాణమునీడ్చుచున్న, నమతమర్ క్కు - యమభటులకు, అరు - అపరిహార్యమైన, నఞ్జినై - విషమువంటివాఁడును, అచ్చుదన్ఱనై - ఆశ్రితులను, చెయ్‌పిడుననివాఁడును, తయరదఱ్కు - దశరథునికి, మగన్ఱనై - కొమారుఁడునైన శ్రీరాముని, అన్ఱి తప్ప, మఱ్ఱు - ఇంకొకరిని, తఞ్చమాగ - ఉపాయముగా, ఇలేన్ - తలంచియుండను.

తా॥ పుణ్యపాపములను తనకు స్వాధీనపఱచుకొని దానికి తగినఫలములను చేతనులకిచ్చు వాఁడును, నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహయుతుఁడును, సర్వలోకరక్షకుఁడును, ఆశ్రితులను యమభటులుబాధించకుండునట్లు రక్షించువాఁడునైన చక్రవర్తితిరుమగనార్లనుతప్ప మఱియొకరినే నుపాయముగా నెంచనని. ౮.

తఞ్చమాగియ తన్దైతాయొడు తానుమాయనై యల్లనాయ్*
ఎఞ్చలిలమరర్ కులముదల్ మూవర్ తముళ్ళుమాదియై*
అఞ్చనీరులగత్తుళ్ళీర్ గళ భవనివనైనుకూడిళున్ఱిత్*
తెళ్ళినాల్ నిన్ఱ ప్పాక్ యవనవనాగుమ్ నీళ్ కిడల్ వణ్ణనే. ౯.

అ॥ తఞ్చమాగియ - ఆపద్బన్ధువులైన, తన్దైతాయొడు - తల్లితండ్రులతోఁగూడ, (తల్లితండ్రులవంటివాఁడును) తానుమాయ్ - తానైనవాఁడును, (వారువారు తననుపోషించుకొనునట్లు వానినితానేపోషించువాఁగను), అవైయల్లనాయ్ - అంతయేగాక మిక్కిన సకలవిధబన్ధువులవంటివాఁడును, ఎఞ్చలిల్ - (భగవదనుభవమందు) సఙ్కోచములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, కులమ్ - సమూహమునకు, ముదల్ - ప్రధానుఁడును, మూవర్ తమ్ - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రులలోనుగ్గరిచే, ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానింపఁదగిన, ఆదియై - శ్రేష్ఠుఁడునైనశ్రీరాముని, ఉలగత్తుళ్ళీర్ గళ్ - లోకమందున్న

---

*యాగము మొదలైన పుణ్యకర్మములు మిక్కిలి శ్రమసాధ్యములును మోక్షవిరోధులును గనుక అవితూడ దుఃఖకరంబులని,

నీర్ - మీరు, అఞ్జి - భ్రమించి, అవక్ - వాఁడపరిచ్ఛిన్నుఁడు, ఇవన్ - వీఁడుపరిచ్ఛిన్నుఁడు, ఎన్ను - అని, కూడ్గిల్గిన్ - సంశయపడవలదు. అవక్ - ఎట్టివిగ్రహయుతుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడు నెఞ్చినాల్ - మనస్సుచే, నినైప్పాక్ - (భక్తునిచే) ధ్యానింపఁబడుచున్నాఁడో? కడల్ - సముద్ర మువలె, నీళ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, వణ్ణక్ - స్వభావముగలసర్వేశ్వరుఁడు, అవనాగుమ్ - అట్టివి గ్రహముగలవాఁడైయగును.

తా॥ ఓచేతనులారా! మనకు సకలవిధబంధువై, నిత్యసూరుల కపరిచ్ఛిన్నానందప్రదుఁడై, బ్రహ్మాదిసకలదేవతలకు నారాధ్యదేవతయైన సర్వేశ్వరుఁడపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడుగనుక, అన్ని విధములుగా మనకు లోబడియున్న ఈయర్చావతారము నాసర్వేశ్వరుఁడని యెట్లు నమ్మవచ్చునని సందేహించక, భక్తుడేవిధముగ నుండవలయునని ప్రార్థించునో యదేవిధముగా నాసర్వేశ్వరుఁడుం డునని నమ్మి యీయర్చావతారము నాశ్రయించి యుజ్జీవించుఁడియని. ౯.

కడల్వణ్ణక్ కణ్ణక్ విణ్ణవర్ కరుమాణిక్కమ్ ఎనదారుయిర్ *
పడవరవినైక్కిడన్ద పరఞ్జుడర్ పణ్డునూల్ పయిన్ఱనర్ *
ఉడవరుమ్బుడై మఞ్జై వైవర్ గట్కాగివెఞ్జమత్తు *అన్రుతేర్
కడవియ పెరుమాక్ కనైక్ కళల్ కాణ్బదెన్ఱుకొల్ కణ్ణాళే. ౧౦.

అ॥ విణ్ణవర్ - నిత్యసూరులకు, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువలెభోగ్యభూతుఁడును, పడమ్ - వికసించియున్న, అరవినైక్ - సర్పమనెడిశయ్యయందు, కిడన్ద - పవ్వళించిన, పరఞ్జు డర్ - పరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుఁడును, కడల్వణ్ణక్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, కణ్ణక్ - కృష్ణుఁ డును, ఎనదు - నాకు, ఆరుయిర్ - ప్రాణధారకుఁడును, పణ్డు - మునుపు, నూల్ యివర్ -దుర్యో ధనాదులు నూఱుగురియొక్క, అడవరుమ్ - బాధించుటకువచ్చిన, పడై - సేన, మఞ్జ - నశించు టకుల, వివర్ గట్కాగి - పఞ్చపాణ్డవులపక్షమందుఁడి, వెమ్‌శినత్తు-క్రూరమైనయుద్ధమందు, ఆన్ఱ ఆకాలమందు, తేర్ - రథమును, కడవియ - నడిపించినవాఁడునైన, పెరుమాక్ - సర్వేశ్వరుని యొక్క, కనై - ఆభరణధ్వనిగల, కళల్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణాళ్ - నానేత్రములు, కాణ్బగు సేవించుట, ఎన్ఱుకొల్ - ఎప్పుడో.

తా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడైయుండి, దేవతలకు సేవసాదించుటకై క్షీరాబ్ధియందును, భూమిమీఁదనై యీభూలోకమందును వేంచేసి, భారతయుద్ధమందర్జునునికి సారథియైయున్న నీపాదములను నేనెప్పుడు సేవించెదనోయని. ౧౦.

కణ్ణాళ్ కాణ్డఱ్కరియనాయ్ కరుత్తుక్కు నన్ఱుమెళియనాయ్ *
మణ్ణోళ్ ఞాలత్తుయిర్ క్కెల్లా మరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవరీశ్వనై *
పణ్ణోళ్ శోలై వళ దినాడక్ కురుగై కోక్కిళడగోపక్ శొల్ *
పణ్ణోళాయిర త్తివ్వత్తాల్ పత్తరాగకూడుమ్ పయిలుమినే. ౧౧.

అ॥ కణ్ణాళ్ - నేత్రములతో, కాణ్డఱ్కు - చూచుటకు, అరియనాయ్ - దుర్లభుఁడును, కరుత్తుక్కు - మనస్సుకు, నన్ఱు - మిక్కిలి, ఎళియనాయ్ - సులభుఁడును, మణ్ణోళ్ - మన్ను

గల, ఞాలత్తు - భూమియందలి, ఉయిర్ క్కుల్లామ్ - ప్రాణులలందరికిని, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయు వాడును, వానపరిశై - నిత్యసూరినిర్వాహకుడునైన శ్రీమన్నారాయణుద్దేశించి, పణ్ కొళ్ - (తుమ్మెద లలయొక్క) పాటలుగల, శోలై - తోటలలోనిండిన, వళుదినాడ వళుదియె నెఱిదేశమునకుస్వామియు, కురుగైక్కోక్కి - తిరునగరికిస్వామియునైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, పణ్ కొళ్ - గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, పత్తరాగక్కూడుమ్ - భక్తులుకావచ్చును, పయిలుమిన్ - అభ్యసించుడి.

తా॥ చక్షురాదిబాహ్యేన్ద్రియాగోచరుడై, మానసికజ్ఞానగోచరుడై, సకలలోకరక్షకుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్భక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వముకంటె భాగవతశేషత్వమే పరమప్రాప్యమని సాదించుచున్నారు.

†† పయిలుమ్ శుడరొళిమూర్ త్తియె ప్పబ్బయక్కణ్ణనై *
పయిలనియ నమ్పుక్కుడల్ శేర్ న్ద పరమనై *
వయిలు న్తిరువుడై మూ గ్ యనశీలుమవర్ కణ్ణీర్ *
పయిలుమ్పిఱప్పిడై దో ఱెమ్మై యాళుమ్ పరమరే. ౧.

అ॥ పయిలుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్తియై - తిరుమేనుగలవాడును, పబ్బయక్కణ్ణనై - పబ్బజనేత్రుడును, పయిల - సహవాసముజేయగా, ఇనియ - భోగ్యభూతుడును, నమ్ - మననిమిత్తమై, పాల్ కుడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పరమనై - స్వామియునైనశ్రీయఃపతిని, పయిలుమ్ - అనుభవించుటమునెడి, తిరు-సంపత్తును, ఉడైయార్ - కలవారు, యనశీలుమ్ - జాతిగుణాదులలో నెఱతతక్కువ వారైనను, అవర్ - వారు, పయిలుమ్ - నిరన్తరముగావచ్చెడి, పిఱప్పు - జన్మములయొక్క, ఇడైతోఱు - మధ్యకాలములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మమ్ములను, ఆళుమ్ - పరిపాలించెడి, పరమర్ కణ్ణీర్ - ఉత్కృష్టులనుమండీ.

తా॥ తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగల శ్రీరాబ్ధినాయియైన కవలాళునికి దానులైన భాగవతశ్రేష్ఠులు జాత్యాదులలో నెంతతక్కువవారైనవారే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమప్రాప్యులని ౧.

ఆళుమ్పరమనై క్కణ్ణనై యాళ్గళిప్పిరాన్ ఱన్నై *
తోళుమోర్ నాన్ముగత్తామణిపణ్ణైమాఱన్నై *

తాళుమ్‌తడక్కైయుమ్ కూప్పి ప్పణియుమవర్ కణ్డీర్*
నాళుమ్మిఱప్పిడై దో తెమ్మై యాళుడై నాదనే. 2.

ఆ॥ ఆళుడ్డై - మనలనుపరిపాలించేడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - నుల భుడును, ఆళ్ళిప్పిరాన్‌తన్నై - చక్రధరుడైన ఉపకారకుడును, ఓర్ - ఆద్వితీయంబులైన, నాన్గుతోళుడై - నాలుగుభుజములుగలవాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణన్ - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, తాళుమ్ - *పాదములనున్ను, తడమ్ - విశాలములైన, కైయుమ్ - ♦చేతులనున్ను, కూప్పి - చేర్చి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, పణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారే, పిఱప్పిడైదోఱుం - జన్మమరణములకు మధ్యమందున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడై - దాస్యముచేసికొనిన, నాదర్ - నాథులు.

తా॥ నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవసౌన్దర్యముగల చక్రధరుడైన శ్రీయఃపతిని యనన్యగతికులై గుఱించనులై యాశ్రయించెడి శ్రీవైష్ణవులే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమ ప్రాప్యులని. 2.

నాదనై ఞాలముమ్ వానముమేత్తుమ్ నఱుస్తుళాయ్
పోదనై *పొన్నెడుమ్శక్కరత్తడ్డి నెపిరాన ణ్ణనై*
పాదమ్పణియవల్లారై ప్పణియుమవర్ కణ్డీర్*
ఓదుమ్పిఱప్పిడై దో తెమ్మై యూళుడై యార్ గళే. 3.

ఆ॥ నాదనై - స్వామియు, ఞాలముమ్ - భూలోకమందున్నవారును, వానముమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయదగినవాడును, నఱు - పరిమళముగల - తుళాయ్‌పోదనై - తులసీమాలికగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమై, నెడుమ్ - ముక్కలిభోగ్యమైన, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఎన్నై - నాస్వామియైన, పిరాణ్‌తన్నై - ఉపకారకుడునునైన శ్రీయఃపతియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణియవల్లారై - ఆశ్రయించువారిని, పణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారే, ఓదుమ్ - శాస్త్రములయందుఁ జెప్పఁబడిన, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మములన్నిఁటిలోను, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడైయార్ గళే - దానులుగాగలవారు.

తా॥ పరిమళముగొట్టుచున్న తిరుత్తు : యిమాలనును, అతినున్దరంబులైనశఙ్ఖచక్రాదిదివ్యాయుధములనును ధరించిన సకలలోకవన్ద్యుడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవులనాశ్రయించిన భాగవతులే మన కన్ని జన్మములలోను పరమప్రాప్యులని. 3.

ఈడై యార్న్దవాడియఱ కణ్ణిగె యనుడై నాణినఱ*
వుడై యార్పొన్నూలినఱ పొన్ముడియఱ మఱ్ఱుమ్పల్కలఱ*

---

* పాదములనుచేర్చడమనగా—ఇతరదేవతలవద్దకి పోకుండుట.
♦ చేతులనుచేర్చడమనగా—సకలోపాయాన్తరములను విడుచుట.

నడైయావుడై తిరునారణన్ తొండర్ తొండర్ కణ్డీర్*
ఇడైయార్ పిఱప్పిడై దోఱు మెమక్కెమ్ పెరుమక్కళే. ౮.

అ॥ ఉడై - నడుమునందు, ఆర్న్ద - చేరియున్న, ఆడైయన్ - పీతాంబరముగలవాడును, కణ్డిగైయన్ - కర్ణభూషణముగలవాడును, ఉడై - నడుమునందున్న, నాణినన్ - కటిసూత్రము గలవాడును, పుడై - పక్కయందు, ఆర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, పూణూలినన్ - స్వర్ణమయమైనయజ్ఞోపవీతముగలవాడును, పూన్ - స్పృహణీయమైన, ముడియన్ - కిరీటము గలవాడును, మణ్ణుమ్ - ఇంకనున్న, పణ్ - ఆనేకవిధములైన, కలన్ - దివ్యభూషణములను, నడైయా - నిత్యముగా, ఉడై - కలవాడుసైన, తిరు - శోభిల్లుచున్న, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తొణ్డర్ - దాసులకు, తొణ్డర్కణ్డీర్ - దాసులైనవారే, ఇడైయార్ - ఎడతెగని, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మములయందున్న జీవితకాలమంతయు, ఎమక్కు - మనకు, ఎమ్ పెరుమక్కళే - అసాధారణులైన ప్రాప్యులు.

తా॥ పీతాంబరకర్ణాభరణయజ్ఞోపవీతకటిసూత్రకిరీటాద్యనేకదివ్యాభరణములతో శోభిల్లు చున్న శ్రీయఃపతియొక్క దాసదాసులే మనము సర్వదా దాసభూతులమని. ౮.

పెరుమక్కళుళ్ళవర్ దమ్ పెరుమాన్*అమరర్గ
ట్కరుమెయొట్రియ వన్దారముదూట్టియ వప్పనై*
పెరుమైపిదర్ పవల్లారై ప్పిదర్ మువర్ కణ్డీర్*
వరుమైయుమిమ్మైయుమెన్మైయళిక్కుమ్బిరాక్కళే. ౯.

అ॥ ఉళ్ళవర్ - నిత్యులైయున్న, పెరుమక్కళ్ - నిత్యసూరులకు, తమ్ - అసాధారణమైన, పెరుమాన్ - అధిపతియు, అమరర్గట్కు - ఇన్ద్రాదిదేవతలకు, అరుమై - శ్రమము, ఒట్రియ - తొలగునటు, అన్ఱు - ఆకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదు - అమృతమును, ఊట్టియ - భుజింపజేసిన, అప్పనై - స్వామియైనశ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిదర్ పవల్లారై - ప్రీతిచేజెప్పదగినవారిని, పిదర్ మువర్ కణ్డీర్ - ప్రీతి చేజెప్పువారే, వరుమైయుమ్ - పరలోకములయందును, ఇమ్మైయుమ్ - ఇహలోకమునందును, నమ్మై - మనలను, అళిక్కుమ్ - రక్షించెడి, పిరాక్కళ్ - స్వాములు

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుడైన శ్రీయఃపతిని యిన్ద్రాదులమృతమును యాచింప, ప్రయోజనాన్తరపరులైన వారికిఁగూడనాయభీష్టమును సెరవేర్చినవానియొక్క ఔదార్యగుణమునను సన్ధించువారియొక్కదానులే మనయభీష్టమునిచ్చి మనలను రక్షించువారని. ౯

అళిక్కుమ్బరమనై క్కణ్ణనై యాళ్విప్పిరాన్ తన్నైన్*
తుళిక్కునఱుఞ్జణి త్తుమణివణ్ణనెమ్మాన్ తన్నైన్*
ఒళిక్కొణ్డశోదైయై యుళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమవర్ కణ్డీర్*
తళిప్పిన్ఱి యాడ్డొమ్మె చ్చున్మశనాన్దర జ్కాప్పరే. ౧౦.

అ॥ ఆళికక్కుమ్ - (చేతనులను) రక్షించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - అతిసులభుడును, ఆళి - సుదర్శనమును ధరించిన, పిరాక్కనైన్ని - ఉపకారకుడును, తుళి క్కుమ్ - తేనెకారుచున్న, నఱుమ్ - పరిమళముగల, కణ్ణి - తులసీమాలికచేనలఙ్కరించబడిన వాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణక్ - మాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడును ఎమ్మాక్కనైన్ని - మాస్వామియు, ఒళిక్కొణ్డు - ప్రకాశించుచున్న, శోదియై - తేజస్సుగలవాడునైనశ్రీయఃపతిని, ఉళ్ళత్తు - మనస్సులో, కొళ్ళుమవర్ కణ్డీర్ - అనుభవించువారు, ఎమ్మై - మనలను, కలిప్పిన్ని - చలించకుండ, ఆణ్డు రక్షించి, శన్మశన్మాన్దరమ్ - జన్మపరమ్పరలోనుండి, కాప్పర్ - రక్షించుదురు.

తా॥ సుదర్శనమునున్ను మిక్కిలిభోగ్యమైన తులసీదామమునున్ను ధరించిన యతినిసుందర విగ్రహుడైన శ్రీయఃపతిని మనసార ధ్యానించెడి భాగవతులే మనకర్థకామాదిక్షుద్రముల సుందరి లాభమనుభవించగొట్టి మనసంసారమును దొలకింతురని

శన్మశన్మాన్దరఙ్కా లిడియార్‌గళై కొణ్డుపోయ్*
తన్మైపెఱుత్తి తక్ తాళిణైక్కీళ్ కొళ్ళుమప్పనై *
తోన్మైపిదర్ పవల్లారై ప్పిదర్ పుమవర్ కణ్డీర్*
నన్మైపెఱుత్తెమ్మై నాళుయ్యక్కొళ్గిన్ఱ నమ్బీరే. ౭.

అ॥ ఆడియార్‌గళై - దాసులను, శన్మశన్మాన్దరమ్ - జన్మపరమ్పరలోనుండి, కాత్తు - రక్షించి, కొణ్డుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, తన్మై - స్వస్వరూపపమయొక్క (ఆవిభాగావమును), పెఱుత్తి - పుట్టించి, తక్ - తనయొక్క, తాళిణైక్కీళ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములకింద, కొళ్ళుమ్ - అఙ్గీకరించెడి, అప్పనై - స్వామియైనశ్రీయఃపతియొక్క, తోన్మై - స్వాభావికగుణంబులను, పిదర్ పవల్లారై - ప్రీతితోడెప్పువారిని, పిదర్ పుమవర్ కణ్డీర్ - ప్రేమయుక్తులై స్తోత్రముజేయువారు, నన్మై - భాగవతశేషత్వమనెడిమంచితనమును, పెఱుత్తు - కలుగఁజేసి, నాళ్ - ప్రతిదిన మున్ను, ఉయ్యక్కొళ్గిన్ఱ - ఉజ్జీవింపఁజేయుచున్న, నమ్బీర్ - నమ్మదగిన పెద్దలు.

తా॥ తనదాసులను సంసారమునుండి విడిపించి మోక్షమునుబొందించి వారికిఁదనకైఙ్కర్య మునిచ్చెడి శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణంబులను స్తోత్రముజేయువారి నాశ్రయించిన భాగవతులే మనకు భగవత్కైఙ్కర్యమునిచ్చి రక్షించువారని ౭.

నమ్బనై ఞాలమ్పడై తవనై త్తిరుమార్వనై *
ఉమ్బరులగినిల్ యార్‌క్కుమ్ ముణర్వరియానన్ఱనై *
కుమ్బిసరగర్‌గళేత్తువరేలు మవర్ కణ్డీర్*
ఎమ్బుల్ పిఱప్పిడై దోఱెమ్‌తొళు కులమ్తాఙ్గళే. ౮.

అ॥ నమ్బనై - రక్షకుండనినమ్మదగినవాడును ఞాలమ్పడై తవనై - లోకములనుసృజించు వాడును, తిరుమార్వనై - శ్రీమహాలక్ష్మీనివసింపతగ్గలమందుగలవాడును, ఉమ్బరులగినిల్ - ఊర్ధ్వ లోకములయందున్న, యార్‌క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, ఉణర్వరియానన్ఱనై - తెలిసికొ

నులకళక్కియ్‌డుసైనశ్రీయఃపతిని,నుమ్బినరకర్‌గళ్‌ -కుమ్భపాకనరకమందుండువారు, ఏత్తువరేలుమ్‌-న్తుతించినను, అవర్‌కణ్డీర్‌ - వారేనుమండీ, ఎమ్‌ - మనయొక్క, చల్‌ - అనేకములైన, పిఱప్పి డైతోఱు - జన్మమరణములకు నడుమనున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్‌ - మనకు, తొళు - ఆశ్రయింపదగిన, కులమ్‌తాజ్గళ్‌ - వంశములవారగుదురు.

తా॥ ఎట్టిజ్ఞానవంతులకు వలసుగాని మహిమగల సకలలోకప్రభయైన లక్ష్మీభర్తనుస్తోత్ర ముజేయువారెంత పాపాత్ములైనను వారికులమంతయు మనకు పరమప్రాప్యమైయుండునని. ౮.

కులన్దాజ్గుళాదిగళ్‌ నాలిలుమ్‌కీళ్‌క్కీన్ఱు*ఎ త్తనై
నలన్దానిలాద శ్దణ్డాళశ్దణ్డాళర్‌గళాగిలుమ్‌*
వలన్దాజ్గుశక్కరత్తణల్‌ మణివణ్ణత్తాళ్‌నెఞ్జుళ్‌
కలన్దార్‌* అడియార్‌తమ్మడియారెమ్మడిగళే. ౯

అ॥ కులమ్‌ - ఇతరకులములను, తాజ్గు - ధరించెడి, తాదికళ్‌నాలిలుమ్‌ - నాలుగుజాతులకంటెను, కీళ్‌క్కీన్ఱు - హీనమై, ఎత్తనై - ఎంతమాత్రము, నలన్దానిలాద-జ్ఞానములేని, శ్దణ్డాళశ్దణ్డాళర్‌గళాగిలుమ్‌ - చణ్డాలులకంటెమిక్కిలియధములైనను, వలమ్‌-దక్షిణభుజమందు, తాజ్గు-ధరించిన, శక్కరత్తు - సుగ్గనముగల, అణ్ణల్‌ - స్వామియైన, మణివణ్ణుక్కు - మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగల శ్రీయఃపతికి, ఆళ్‌న్ద - దాసుడైననియెడి, ఉళ్‌కలన్దార్‌ - అభిప్రాయముతోగూడుకొనినవారియొక్క, అడియార్‌తమ్‌ - దాసులయొక్క, అడియార్‌ - దాసులు, ఎమ్మడిక్‌ళ్‌ - మనకుస్వాములు.

తా॥ జాతియందెంత నికృష్టులైనను, ఎంతజ్ఞానహీనులైనను, చక్రధరునికి నెనుబాసుడని తలంచిన దాసులయొక్క దాసదాసులు మనకు పరమప్రాప్యులని. ౯.

అడియార్‌న్దవె యముణ్డాలిలై యన్నవశమ్‌శెయ్యుమ్‌*
పడియాదుమిల్‌కుఴవి ప్పడియెన్దైపిరాన్దనక్కు*
అడియారడియార్‌ తమ్మడియారడియార్‌తమ
క్కడియారడియార్‌తమ్‌*అడియారడియోజ్గళే. ౧౦.

అ॥ అడియార్‌న్ద - శ్రీపాదములచేపూర్ణమైన, వైయమ్‌ - భూమిని, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలిలై - వటదళమందు, అన్నవశమ్‌శెయ్యుమ్‌-అన్నమతో సమానముగాజేయువాడును, (ఎడమ చక్కనుకుడిచక్కను తిరిగితిరిగి పవ్వళించువాడును), పడి - ఉపమానము, ఆదుమిల్‌ - ఏమియు లేని, కుఴవిప్పడి - ముగ్ధశిశువిగ్రహముగలవాడును, ఎన్దైపిరాన్‌తనక్కు - నాకుస్వామియైనతప కారకుడుసైనశ్రీయఃపతికి, అడియారడియార్‌తమ్‌ అడియారడియార్‌తమక్కు అడియారడియార్‌దమ్‌అడియార్‌ -దాసదాసులకుదాసదాసులైనవారికి దాసదాసులకు, అడియోజ్గళ్‌ - మనము దాసులము.

తా॥ ప్రళయకాలమందు లోకములను తన యుదరములోనుంచుకొని వటపత్రశాయియైన శ్రీయఃపతియొక్క దాసపరమ్పరలోచరమావధి దాసులైనవారికి మనము దాసభూతులమని.

‡‡ అడియోంబునూళ్ గువర్ వీయ వన్రైవర్క్కరుళ్ శెయ్‌ద
నెడియోనై *తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపక్ కుళ్ నేవల్ గళ్*
అడియార్ న్ద వాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తవక్ తొణ్ణూళ్
ముడివు*ఆరక్క-ఱ్ఱిల్ శన్మమ్ శెయ్యామై ముడియుమే. ౧౧.

అ॥ అడియోంబు - వేరుదిగియున్న, (సుప్రతిష్ఠితులైన), నూళ్ గువర్ - దుర్యోధనాదులునూ అనుసరు, వీయ - నశించునటుల, ఐవర్క్కు - పఞ్చపాణ్డవులకు, అరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, నెడియోనై - సర్వాధికుడైనశ్రియఃపతివిషయమై, తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - సున్దరమైనకురుకాపురికధీశులైననమ్మాళ్వార్లయొక్క, కుళ్ నేవల్ గళ్ - అన్తర్భక్తైక్యరూపమై, అడి-పాదములతో, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, అవక్ - ఆశ్రియఃపతియొక్క, తొణ్డర్ కేళ్ - దాసులమీఁద, ముడివు - ముగిసిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఆర - మనస్సులో పడునట్లు, కఱ్ఱిల్ - అభ్యసింపసమర్థులైనయెడల, శన్మమ్ - జన్మము, శెయ్యామై - కలుగకుండ, ముడియుమ్ - ముగుసును.

తా॥ దుర్యోధనాదులను సంహరించి పాణ్డవులను రక్షించిన సర్వేశ్వరునియొక్క భక్తులైన భాగవతులవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసారమందు జన్మించరని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ముందున్న భగవదనుభవాభిలాష, ఇప్పుడు భాగవతసహవాసముచే మిక్కిలి యధికమై, భగవంతుని సేవించకయుండలేక తనసకలేన్ద్రియములతో నాసర్వేశ్వరుని యనుభవింపగోరి యదిలభించక దుఃఖబడుచున్నారు.

‡‡ ముడియానేమూవులగుమ్తొళుదేత్తుమ్శీ
రడియానే*ఆళ్ కడలై క్కడైన్దాయ్ పుళ్ళూర్
గొడియానే*కొణ్డల్వణ్ణా వణ్డిత్తుమ్బరిల్
నెడియానే*ఎన్నుకీడకుమెన్నెఞ్ఞే. ౧.

అ॥ ఎన్నెఞ్ఞమ్ - నామనస్సు, ముడియానే - కిరీటముగలవాఁడా! మూవులగుమ్ - మూడు లోకములున్న, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేయదగిన, శీర్ - సౌన్దర్యముగల, అడియానే - పాదముగలవాఁడా! ఆళ్ - అగాధమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా! పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ - వాహనముగానున్న, కొడియానే - ధ్వజముగానున్నగలవాఁడా! కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! అణ్డత్తు - అణ్డములోనున్న,

ఉమ్బరిల్ - బ్రహ్మాదిదేవతలకంటె, నెడియాయే - గొప్పవాడా! ఎన్ను - అనిధ్యానించి, కిడక్కుమ్ - ఉండును

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నామనస్సు, నీకిరీటమునున్ను, సకలలోకస్తుత్యంబైన శ్రీపాదముల నున్ను, గరుడధ్వజమునున్ను, మేఘమువంటి నీతిరుమేనునున్ను ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచు నిన్ను సేవింపఁ గోరుచున్నదని. ౧.

నెఞ్ఞమేనీణగరాగ విరున్దవెన్
తఞ్ఞనే*తణ్ణిలఙ్గైక్కు ఆయ్ నెచ్చొల్ ఉం
నఞ్ఞనే*ష్టాలజోక్కాళ్ కుఱళాగియ
వఞ్ఞనే*ఎన్ను మెప్పోదుమెన్వాళగమే. ౨.

అ॥ ఎన్ వాళగమ్ - నావాక్కు, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నెఞ్ఞమే - నామనస్సునే, నీళ్ - గొప్ప, నగరాగ - పట్టణముగాజేసికొని, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్ తఞ్ఞనే - నాయాపత్సఖుఁడా! తణ్ - సుందరమైన, ఇలఙ్గైక్కు - లఙ్కకు, ఇఱైయోన్ - రాజైనరావణుని, నెఞ్ఞుం - చంపిన, నఞ్ఞనే - విషమువంటివాఁడా! ఈ లమ్ - భూమిని, కొళ్వాన్ - పళాఱుచుకొనుటకై, కుఱళాగియ - వామనుఁడవైన, వఞ్ఞనే - వఞ్చకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నావాక్కు, రావణాసురసంహారఁజేసిన నీపరాక్రమమునున్ను వామనుఁడవై భూమిని మహాబలివద్దనుండితీసిన నీయుపాయమునున్ను, నామనస్సునందును యునికినిన్ని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నదని. ౨.

వాళగమేయే ఎన్వరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవర్ దమ్
నాయగనే*నాళిళ నిఙ్గళై కోళ్విడుత్తు
వేయగమ్బాల్ వెణ్ణైయ్తొడువుణ్ణ వానాయర్
తాయవనే*ఎన్నుతడవుమ్ కైగళే. ౩.

అ॥ వాళగమే - వాగింద్రియమే, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపఁజేసిన, వానవర్ దమ్ నాయగనే - నిత్యసూరులకునాథుఁడా! నాళ్ - దినములచే, ఇళమ్ - బాలుఁడైన, తిఙ్గళ్ - చంద్రునివలె, కోళ్ - తేజస్సును, విడుత్తు - విస్తరింపజేసి, (మందహాసముజేసి), వేయగమ్ - వెదురుతోఁగట్టినయిళ్లలోనుంచిన, పాల్ - పాలనున్ను, వెణ్ణైయ్ - వెన్ననున్ను, తొడు - దొంగలించి, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఆనాయర్ - గోపలకు, తాయవనే - తల్లివంటివాఁడా! ఎన్ను - అని, ఎన్ కైగళ్ - నాచేతులు, తడవుమ్ - వెతుకును.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నుస్తుతించునట్లు వాగింద్రియమునుపమాత్రము కృపజేసిన నీవు గోప స్త్రీలుదాచినపాలనున్ను వెన్ననున్ను దొంగలించి యారగించి మందస్మితముగల ముఖారవింద ముతో నెచ్చటనున్నాకోయని నాచేతులు వెతుకుచున్నవని. ౩

కైగళాలార త్తొళుదుతొళుదున్ని*
వైగలుమ్మూ తిరై ప్పోదు మోర్వీడిన్ఱి*

పైకొళ్ పామ్బుడీ యుయిర్ వరనే*ఉన్నై న
మెయ్‌కొళ్ళక్కాణ విరుమ్బుమెన్ కణ్ణిరే. ౮.

అ॥ పైకొళ్ - విశాలమైనపడములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, ఉయిర్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, వరనే - సర్వాధికుండా! ఎన్ కణ్ణిరే - నానేత్రములు, కైగళాల్ - చేతులతో, ఆర - సంపూర్ణముగా, ఉన్నై న - నిన్ను, తొళుదుతొళుదు - కాగలించుకొని కాగలించుకొని, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఓర్ మాత్తిరైపోదు - ఒకక్షణము గూడ, వీడిన్ఱి - విడువక, ఉన్నై న - నిన్ను, మెయ్‌కొళ్ళ - ప్రత్యక్షముగా, కాణ - నెవించుటకు, విరుమ్బుమ్ - ఆశబడును.

తా॥ అనంతశయినైన శ్రీయఃపతీ! నాచేతులతోనిన్ను చక్కగా కాగలించుకొని యొక క్షణముగూడవిడువకుండ నిన్ను నేవించుటకు నానేత్రములాశపడుచున్నవియని. ౮.

కణ్ణిరాల్ కాణవరుక్కో లెన్దైశెయ్యాల్*
మణ్ణైక్కొణ్ణావామననేఅమగిఴ్న్దు శెల్*
పణ్ణైక్కొణ్ణపుళిక్ శిఱుగొలిపావిత్తు*
తిణ్ణక్కళనోర్ క్కుమ్‌కిడన్దెన్ శెవిగళే. ౯.

అ॥ కణ్ణిరాల్ - నేత్రములచే, కాణ - చూచునట్లు, వరుక్కోల్ - (శ్రీయఃపతి) వేంచే యునో, ఎన్దైశెయ్యాల్ - అనెడియాశచే, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వామనక్ - వామనుఁడు, ఏఱి - ఎక్కి వేంచేయుటచే, మగిఴ్న్దు - సన్తోషించి, శెల్ - సంచరించుచున్న, పణ్ కొణ్ణ - సామగానముగల, పుళ్ళిక్ - గరుత్మంతునియొక్క, శిఱు - అక్కలయొక్క, ఒలి - శబ్దమును, పావిత్తు - ధ్యానించుకొని, కిడన్దు-ఉణ్ణి, ఎన్ శెవిగళ్ - నాచెవ్వులు, తిణ్ణక్కళ - దృఢముగా, ఓర్‌క్కుమ్ - గురిపెట్టియాలోచించుచున్నది.

తా॥ శ్రీయఃపతీ! నేనుకళ్లారా నీవేంచేయునట్లు నీవెచ్చటకైనా వేంచేసెదవో యేమోయని యాశచే నాచెవ్వులు, నీసంశ్లేషముచే మిక్కిలి సంతోషించి సామగానముచేయుచువచ్చుచున్న నీవాహనమైన గరుత్మంతునియొక్క అక్కలశబ్దముచెవ్వట వినవచ్చునోయని యాశబ్దమునువిను టకు జాగ్రతగలవైయున్నవని. ౯.

శెవిగళాలార నిన్ కీర్ త్తిక్కనియెన్నుమ్
కవిగళే*కాలప్పణ్ణి నుయిర్ప్పత్తుగ్ గు*
పుమియిన్మేల్ పొన్నిడుమ్ శక్కరత్తున్నైయే*
అవిన్ఱి యాదరిక్కు మెనదావియే. ౧౦.

అ॥ నిన్ - నీయొక్క, కీర్ త్తి - యశస్సును బ్రతిపాదించెడి, కని - ఫలమువలెనతిభోగ్య మైన, కవిగళే - కవిత్వములచే, కాలప్పణ్ - కాలానుకూలయాపమైన రాగమనెడి, తేన్ - తేనెయందు, ఉయిర్ప్ప-చక్కగాగలిపి, శెవిగళాల్ - చెవ్వులచే, ఆర-పూర్ణముగా, తుయిర్ - అనుభవించి, పుమియిన్ మేల్ - భూలోకమంతా, పొన్ - అందమై, నెడుమ్ - మిక్కిలిభోగ్య

తలల, కళక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఉన్నైన్ని యే - నిన్నే, ఏనదావి - నాప్రాణము, అవివిన్ని - ఎడతెగక, ఆవరిక్కుమ్ - ఆశపడును.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నీయొక్కమధురంబులైన గుణములను జక్కగావిని చక్రధరుడ లైన నిన్నీలోకమందే సేవింపవలయుననిన్నీప్రాణములాశబడుచున్నవని. ౬.

ఆవియేయారముదే యెన్నైన్ని యూళుడై *
తూవియమ్బుళ్ళుడై యాయ్ శుడర్ నేమియాయ్*
పావియేన్నెఞ్చమ్ పులమ్బప్పలకాలుమ్*
కూవియుమ్కాణప్పెఱే నునకొలమే. ౭.

అ॥ ఆవియే - నాప్రాణభూతుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఎన్నైన్ని - నన్ను, ఆళుడై - దాసునిగాగలవాఁడా! అమ్ - సుందరమైన, తూవి - ఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊడియాయ్ - వాహనముగాగలవాఁడా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియాయ్ - సుదర్శనముగలవాఁడా! పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, నెఞ్చమ్ - మనస్సు, పులమ్బ - ఆశబడిపిలువగా, పలకాలుమ్ - చిరకాలము, కూవియుమ్ - పిలిచినను, ఉనకోలమ్ - నీదివ్యవిగ్రహమును, కాణప్పెఱే - సేవించకుండనున్నాను.

తా॥ నాప్రాణభూతుఁడును, నిరతిశయభోగ్యుఁడును, చక్రాయుధుఁడై గరుత్మంతునిమీఁదవేంచేసివచ్చి నన్ను శేషపఱచుకొనినవాఁడుసైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నేను సేవింపవలయునని యాశబడి యెంతకాలమునిలిచినను నాకోరికను లక్ష్యంచకయున్నానని. ౭.

కోలమే తామరైక్కణ్ణదోరఞ్జన
నీలమే*నిన్నైనదావియైయాన్ గిన్ఱ
శీలమే*శెన్ఱు శెల్లాదనమున్నిలామ్
కాలమే*ఉన్నైన్నెయెన్నాళ్ కణ్డుకొళ్వనే. ౮.

అ॥ కోలమే - పరమసుందరుఁడా! తామరైక్కణ్ణదు - పద్మనేత్రుఁడా! ఓర్ - అద్వితీయమైన, అఞ్జనమ్ - కాటుకవలె, నీలమే - శ్యామమైనతిరుమేనుగలవాఁడా! నిన్ఱు - స్థిరపడియుండి, ఎనదావియై - నాప్రాణమును, ఈర్గిన్ఱ - బద్దలుజేయుచున్న, శీలమే - స్వభావముగలవాఁడా! శెన్ఱు - భూతకాలమునకును, శెల్లాదన - భవిష్యత్కాలమునకును, మున్నిలామ్ కాలమే - ముందున్న వర్తమానకాలమునకునిర్వాహకుఁడా! ఉన్నైన్ని - నిన్ను, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు, కణ్డుకొళ్వన్ - సేవించెదను.

తా॥ సౌందర్యమే శరీరమెత్తివచ్చినట్లున్న పద్మనేత్రమును, అఞ్జనాచలశ్యామమైనతిరుమేనును నాకనుపఱచక నన్నుబాధించుచున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్ను సేవనుభవించుటకు దగిన కాలమును నీవే నాకు శీఘ్రముగా గల్పించుమాయని. ౮.

కొళ్వనానాన్మఱై మూవడితామెన్ఱ
కళ్వనే*కఞ్ఞనై వఞ్ఞత్తువాణనై

ఉళ్వైక్కైత్తిర*ఓరాయిరమ్‌తోళ్ తుణిత్త
పుళ్వైప్పుల్లాయ్*ఉన్నైయెళ్ళాన్ను పొరుందువనే. ౯.

అ॥ మావలి - ఓమహాబలీ, నాళ్ - నేను, మూవడి - మూడడుగులు, కొళ్వాళ్ - తీసికొనెదను, తా - ఇమ్ము, ఎన్ఱ - అనియడిగిన, కళ్వనే-వంచకుఁడా! కఞ్చైక్ - కంసుని, వఞ్చిత్తు-వంచనజేసియు(చఁపియు), వాణనై - బాణానురునియొక్క, ఉళ్వైక్కైత్ - మనోబలము, తీర - పోవునట్లు, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, తోళ్ - భుజములను, తుణిత్త - ఛేదించిన, పుళ్వల్లాయ్ - గరుడవాహనుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళాన్ఱు - ఎప్పుడు, పొరుందువళ్ - పొందెదను.

తా॥ ముగ్ధమాటలచే మహాబలినిమోహింపజేసి వానిని జయించియు, కంసుసిసంహరించియు, శివభక్తుడైననన్ను శివుఁడు రక్షించునని యభిమానించియున్న బాణానురునియొక్క వెయ్యి భుజములను ఛేదించియుఇట్లుసకలవిరోధులను బోగొట్టిన ఓశ్రియఃపతీ!నిన్ను నేనెప్పుడుబొందెదనని.

పొరుప్పియమామరుదినిడై పోయ వెమ్
పెరున్దగాయ్*ఉనక్కడిమ్ కాణియ పేదుఱ్ఱు*
వరున్దినాన్ వాళ్గమాలై కొణ్డు*ఉన్నైయే
ఇరున్దిరున్దెత్తనైకాలమ్ పులమ్బువనే. ౧౧.

అ॥ పొరుప్పియ - చేరియున్న, మా - గొప్ప, మరుదిన్ - మద్దివృక్షములయొక్క, ఇడై-నడుమన, పోయ - వేంచేసిన, ఎమ్ - మాస్వామిత్తైన, పెరుమ్తగాయ్ - మహాప్రభావముగలవాఁడా! ఉన్ - నీయొక్క, కడిమ్ - శ్రీపాదమును, కాణియ-సేవించవలయునని, పేదుఱ్ఱు - ఆళుబడి, వరున్ది - దుఃఖించి, నాన్ - నేను, వాళ్గమాలైకొండు - శబ్దసందర్భములతో, ఇరున్దిరున్దు.ఉండియుండి, ఉన్నైయే - నిన్నే, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, పులమ్బువనే - పిలిచెదను.

తా॥ మద్దివృక్షములనడుమన జనుదెంచి వానిని బడద్రోసిన బలిష్ఠుఁడా ! నీశ్రీపాదమును సేవింపనాళబడి దానిని లభించక దుఃఖించుచు నిన్ను నేనెంతకాలము బిలిచెదనని. ౧౦.

పులమ్బుశీర్ పూమియళన్ద పెరుమాన్ *
నలఞ్జేళ్ శీర్ నన్నరుగూర్ చ్చుడగోవల్*శోల్
వలఞ్జేర్ణ్డవాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్వ
త్తిలబ్బువాళ్*యావరుమేఱువర్ శోన్నాలే. ౧౧.

అ॥ పులమ్బు - స్తోత్రముజేయదగిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, పూమి - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, పెరుమాన్ - స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై, నలమ్కొళ్-భగవదనుభవాభినివేశమునెడి మంచితనముగల, శీర్ - జ్ఞానముగల, నల్ - విలక్షణులైన, కుణుగూర్ చ్చుడగోవల్ - తిరునగరిస్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాయించిన, వలమ్కొణ్డ - ప్రతి

పాదనసామర్థ్యముగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శొన్నాల్ - అనుసంధించినయెడల, యారవరుమ్ - ఎట్టివారైనను, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, వాన్ పరమపదమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా॥ శ్లాఘ్యములైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాయించినయీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సకలేంద్రియములచే భగవంతుని యనుభవించ వలయునని యాశించిన తనయాళనెరవేరనందున బాధపడుచు, ఈబాధను జెప్పుకొనుటకుదగిన నాతోడబోలినవా రెవరైననున్నారాయని పరిశీలించి, సకలమనుజులనన్యాసక్తమనస్కులై భగవద్విషయులై యుండగాంచి, తనబాధనుమఱచి వారికి హితంబునుపదేశించుచున్నారు.

‡‡ శొన్నాల్ విరోదమిల్లై ఆగిలుమ్ శొల్లువ కేణ్మినో*
ఎన్నావిలి కవి యానొరువర్ క్కుమ్ కొడుక్కిలేన్*
తెన్నా తెనావెన్రు వణ్ముగిల్ తిరువేఙ్కడత్తు*
ఎన్నానై యెన్నప్ప నెమ్బెరుమానుళనాగవే. ౧.

అ॥ ఇదు - ఈమాటను, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, విరోదమ్ - మీకువిరోధముగానుండును, ఆగిలుమ్ - అయినను, శొల్లుపక - చెప్పెదను, కేణ్మిక - వినుడుము, వణ్ముగిల్ - తుమ్మెదలు, తెన్నా తెనావెన్రు - తెన్నా తెన్నాయని, ముగల్ - శబ్దించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందువేంచేసియున్నవాడును, ఎన్నానై - నాకునిర్వాహకుడును, ఎన్నప్పక - నాకుపకారకుడును, ఎమ్బెరుమాక - మాస్వామియునైనశ్రీయఃపతి, ఉళనాగ - ఉండగా, ఎక - నాయొక్క, నావిల్ - నాలుకయందున్న, ఇక - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, యాక - నేను, ఒరువర్ క్కుమ్ - మఱియొకరికిని, కొడుక్కిలేక - ఇవ్వను.

తా॥ ఓచేతనులారా! నేనుచెప్పెడిమాట మీకు విరోధముగా దోచును. అయిననొకమాట చెప్పెద, వినుడు అతిరమణీయంబైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న మాస్వామియైన సర్వేశ్వరుడుండగా వానికితప్ప నేనింకొకనికి గృతిచెప్పనని. ౧.

ఉళనాగవేయెణ్ణి తన్న యొన్రాగత్తు శెల్వత్తై*
వళనామదిక్కు మిమ్మూనిడత్తై క్కవిపాడియేన్*
కుళనార్ కళినీశూழ் కణ్ణక్కుఱుంగుడిమెయ్ మ్మైయే*
ఉళనాయవెన్దై యెన్దైపెమ్మానై యుయిర్గ్గియవే. ౨.

అ॥ కుళళ్ - కొలనలచే, ఆర్ నిండియున్న, కళ్గని - పొలములచే, కూళ్ - చుట్టఁబడిన, కణ్ - విశాలమై, నగ - శ్లాఘ్యంబైన, కుఱుంగుడి తిరుక్కుఱుంగుడియఁ దివ్యదేశమందు, మెయ్‌మ్మైయే - యథార్థముగా, (తనగుణములుప్రకాశించునటుల), ఉళ్ళాయ - వేంచేసియున్న, ఎన్దైయై-నాకుపకారకుండై, ఎన్దైపెమ్మానై-నాకులనాయకుఁడైన సర్వేశ్వరుని, ఒళ్ళియ-విసాగా, తన్నై - తనను, ఒన్రాగ - ఒకవస్తువుగా, ఉళ్ళనాగవే - ఉన్నటులనే, ఎణ్ణి - తలంచి, తన్ శెల్వత్తై - తనసంపత్తును, వళ్ళా - అధికముగా, మదిక్కుమ్ - అభిమానించియున్న, మానిడత్తై - మనుష్యజాతిని గురించి, కవిపాడి, కవిత్వముజెప్పి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము.

తా॥ ఆవధిలేని సంపద్యుక్తుండై మాకులదేవతయైన శ్రీయఃపతిని వదలి, తనయశ్వైశ్వర్యమును గోప్పదనితలంచిన మనుష్యులకుఁ గృతిజెప్పుటచే మాకెట్టిప్రయోజనమును సిద్ధించదని. ౨.

ఒళ్ళివొన్ఱిల్లాద వల్లూళ్ దోఱూళ్‌నిలావ*పోమ్
వళ్ళియై తరుమ్ నఙ్గళ్ వానవరీశనై నిఱ్ఱప్పోయ్*
కళ్ళియమిగనల్ల వాన్ కవికొణ్డుపులవీర్ గాళ్*
ఇళ్ళియఱ్ఱురుది యోర్ మానిడమ్ పాడలెన్నావదే. ౩.

అ॥ ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, ఒళ్ళివు - విచ్ఛేదమున్ను, ఇల్లాద-లేకుండ, పల్-అనేకములైన, ఊళ్ళిత్తోఱూళ్ళి - ప్రతికల్పములయందును, (యాపత్కాలమును), నిలావ - ఉండునటుల, పోమ్ - పోతగిన, వళ్ళియై - ఉపాయమును, తరుమ్ - ఇచ్చెడి, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఈశనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, నిఱ్ఱ - తప్ప, పులవీర్ గాళ్ - జ్ఞానవంతులారా ! పోయ్-మఱియొకచోటికివెళ్ళి, కళ్ళియమిగు - మిక్కిలియతిశయించిన, నల్ల - శ్రేష్ఠమైన, వాక్‌కవి కొణ్డు - గొప్పకవిత్వమునుజెప్పి, ఇళ్ళియ - స్వరూపహానినచ్చునట్లు, కరుది - తలంచి, ఓర్ మానిడమ్ - ఒకమనుష్యుని- పాడల్ - స్తోత్రముజేయుటచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనము గలుగును.

తా॥ ఓపణ్డితులారా ! మనకవిచ్ఛిన్నమోక్షానుభవోపాయమునిచ్చెడి శ్రీయఃపతియుండగా వానినివదలి యొకమనుజునివిషయమై కృతిజెప్పుటచే మీకుస్వరూపహాని వచ్చునే తప్పమఱియొక ప్రయోజనముగలుగదని. ౩.

ఎన్నావదెత్తనై నాళ్గళ్ కుఱ్ఱప్పోదు మ్పులవీర్ గాళ్*
మన్నామనిశరై ప్పాడి ప్పడైక్కుమ్-మ్పెరుమ్పెరుళ్*
మిన్నార్ మణిముడి విణ్ణవర్ తాళ్దైయైప్పాడినాల్*
తన్నాగవేకొణ్డు శన్మమ్ శెయ్యుమ్మెయుమ్‌కొళ్ళుమే. ౪.

అ॥ పులవీర్ గాళ్ - ఓపండితులారా ! మన్నా - అస్థిరులైన, మనిశరై - మనుజాలను, పాడి - స్తుతించి, పడైక్కుమ్ - పొందెడి, పెరుమ్ - (మితలంపుచే) గొప్పదైన, పెరుళ్ - ధనమునే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనమునుసిద్ధించును, ఎత్తనైనాళ్‌కుఱ్ఱ - ఎన్నిదినములకుపోదుమ్ - భాలును, మిన్ - కిరణములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మణిముడి - రత్నకిరీటముగల, విణ్ణవర్ -

గిత్యనూరులకు, తాదైయై - నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుని, పాడిశాల్ - స్తుతించినయెడల, తన్నాగ వేకొండు - తనతోసమానముగాజేసి, ఈన్నమ్ శెయ్యాపైయుమ్-జన్మమెత్తకుండునట్లు, కొళ్ళుమ్ అంగీకరించును.

తా॥ ఓజ్ఞానాధికులారా ! ఒకమనుష్యునిస్తుతించి సంపాదించిన యల్పధనముచే మీకేకార్య మునెరవేరును? ఆధనము మీకెంతకాలమువఱకుండును? మీశరీరపోషణకుఁగూడజాలదు. గనుక వానిని వదలిమోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చెడి నిత్యనూరినిర్వాహకుండైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపుఁడని.౪.

కొళ్ళుమ్పయని లై కుప్పై కిళర్ త్తన్న శెల్వత్తై *
వళ్ళల్ పుగళ్ న్దు నుమ్వాయ్‌మైయుమ్ కుప్పులవీర్ గాళ్ *
కొళ్ళుక్కుఱైవిలక్ వేణ్డిప్ పెఱ్ఱాల్ తరుమ్కోదిల్ *ఎన్
వళ్ళల్ మణివణ్ణన్నై క్కవిశొల్లవమ్మినో. ౫.

అ॥ కొళ్ళుమ్ - పొందదగిన, పయక్ - ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు. కుప్పై - కుప్పను, కిళర్ త్తన్న - తవ్వుటకుసమానమైన, (అసారమైన), శెల్వత్తై - సంపత్తును, వళ్ళల్ - శ్లేష్మముగా, పుగళ్ న్దు - కొనియాడి, నుమ్వాయ్‌మై - మీనోటిసత్యమును, ఇళుక్కుమ్-పోగొట్టుకొనుచున్న, పులవీర్ గాళ్ - కవిశ్రేష్ఠులారా! కొళ్ళ - అంగీకరించుటకు, కుఱైవిలక్ - కొఱతలేనివాఁడును, (మీవర్ణనకుఁదగిన పూర్తిగలవాఁడును), వేణ్డిప్ పెఱ్ఱాల్ - అపేక్షించినవన్నిని, తరుమ్ - ఇచ్చుటకుసమర్థుఁడును, కోదు - ప్రత్యుపకారము నపేక్షించడమసెడిదోషము, ఇల్ - లేనివాఁడును, ఎన్ - నాకు, వళ్ళల్ - మహోపకారకుఁడును, మణివణ్ణన్ - నీలరత్నమువంటితిరుమే నుగలవాఁడునైనశ్రీయఃపతివిషయమై, కవిశొల్ల - కవిత్వముజెప్పు, వమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! మీరు గుణహీనులైన మనుజులవిషయమై లేనిగుణముల నారోపించి స్తుతించినయెడల మీరసత్యవాదులగుదురేగాక మఱియొకప్రయోజనమున్నసిద్ధించదు. గనుక మీస్తోత్రమునకుఁ దగిన గుణవంతుఁడును, మీయందేమియుఁగోరక మీకునకలాభేష్టములనిచ్చువాఁడు నైన శ్రీయఃపతివిషయమై కృతికెక్కుదురు రండుమాయని, ౫

వమ్మిన్ పులవీర్ నుమ్మెయ్ వరుత్తిక్ కెయ్దుయ్మ్మినో *
ఇమ్మన్నులగినిల్ శెల్వరిప్పోది లైనోక్కినోమ్ *
నుమ్మిన్ కవికొండు నుమ్మనుమిట్టా తెయ్వమే త్తినాల్ *
శెమ్మిన్ శుడర్ముడి యెన్ తిరుమాలుక్కు చ్చేరుమే. ౬.

అ॥ పులవీర్ - ఓకవీశ్వరులారా! వమ్మిన్ - రండు, నుమ్ - మీయొక్క మెయ్-శరీరమును, వరుత్తి-కష్టపఱచి, కైశెయ్దు-చేతులతోపనిచేసి, (కూలిచేసి), ఉయ్మ్మిన్-జీవించుఁడు. ఇమ్మన్నులగినిల్ *(ప్రవాహతోనిత్యమైన యీలోకమందు, ఇప్పోదు-ఇప్పుడు, శెల్వర్-శ్రీమంతులు, ఇల్లై - లేరు, నోక్కినోమ్-విచారించితిమి, నుమ్-మీయొక్క, ఇన్-మధురమైన, కవికొండు-

---

*ప్రవాహతోనిత్యమనగా - నదియందొకప్రవాహము దీసిపోయినను అదేవిధముగా మఱియొకప్రవాహమువచ్చునట్లు ఒకవస్తువునశించినను మఱియొకటి అదేవిధముగనుత్పన్నమగునని.

స్తోత్రములచే, నుమ్‌మనుమ్ - మీయొక్క, ఇట్టాశెయ్యుమ్ - ఇష్టదేవతను, ఏత్తినాల్ - స్తుతించిన యెడల, శెయ్‌మిన్ - చక్కగాబ్రకాశించుచున్న, కుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటము గల, ఎన్ తిరుమాలుక్కు - నాశ్రీయఃపతికి, శేరుమే - చేరును.

తా॥ ఓప్రపాజ్ఞులారా! నామాటనువినుఁడు. మీరు శరీరకష్టపడి కూలియైనచేసి బతుకుఁడు. మీకవిత్వమనసుసంతోషించి మీకుఁదగిననమ్మానముజేయదగిన సంపన్నులిచ్చువారున్ను లేరు. శ్రీయఃపతికంటె వేరైన మీయిష్టదేవతలను మీరుస్తుతించినను మీరారోపించిచెప్పిన గుణములు వారియందుండవుగనుక యీకవిత్వముగూడ యట్టిగుణంబులగల శ్రీయఃపతికేఁ జేరునని. ౬.

శేరుమ్‌కొడై పుగ ళ్ళెయిలాన్ ✱ఓరాయిరమ్
పేరుముడై యపిరానై యల్లాల్ మఱ్ఱు మ్రుగూకిలేక్ ✱
మారియన్ఱై యకై మాల్వరై యొగ్కుమ్‌తిణ్ణోళ్నన్ ✱
పారిలోర్ పఱ్ఱైయై ప్పచైప్పుశొమ్మొయ్‌గళ్ పేశినే. ౭.

అ॥ శేరుమ్ - తగిన, కొడై - దానముచేగలిగిన, పుగళ్ - కీర్తికి, ఎల్లెయిలాన్ - అవధి లేనివాఁడును, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, ముడియ-కలవాఁడును పిరానైయల్లాల్ - మహోపకారకుఁడునునైన శ్రీయఃపతినితప్ప, పారిల్ - భూమియందున్న, ఓర్ - అప్రయోజకుఁడైన, మఱ్ఱు - వేఱొక, పఱ్ఱైయై - గడ్డిపఱకలప్పుడైనపురుషునిగురించి, కై - (మీ) చెయ్యి, మారియనైయ - (తుఁవిలో) మేఘముతోసమానమనియు, తిణ్ - దృఢమైన, తోళ్ - భుజములు, మాల్ - గొప్ప, వరైయొడొక్కు - మెన్తు-పర్వతముతోసమానమనియుఁ, పచైప్చె-సత్యవచనముగలియని, పశుమ్‌పొయ్‌గళ్ - నూతనమైన యసత్యవచనములను, పేశ - చెప్పుటకు, యాన్ - నేను, శిలేక - సమర్థుఁడనుగాను.

తా॥ అత్యుదారుఁడై ప్రసిద్ధుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క సహస్రనామములను సంకీర్తనముజేయవలయుననియున్న నేను వానినివదలి, ఒకక్షుద్రపురుషునిఁజూచి, నీవీగొప్పవాఁడవనియు, మహోదారుఁడవనియు, ఇట్టియబద్ధము చెప్పుటకు శక్యుఁడనుగానని. ౭.

వేయ్ న్మలివురై తోళి పిన్నై క్కు-మణాళనై ✱
ఆయ పెరుమ్బుగ ళ్ళెయిలాదనపాడిప్పోయ్ ✱
కాయమ్‌కరిత్తవ కాళినైక్కీ-ళ్ పుగుజ్‌క్కుదలగ ✱
మాయమనిశైర్ యెళిశిల్లవల్లేనెవాయ్‌కొండ్రే. ౮.

అ॥ వేయిన్ - చెదురుకంటె, మలి - నుందరములై, పురై - పరస్పరసదృశంబులైన, తోళి భుజములుగల, పిన్నైక్కు - నప్పిన్నప్పిరాట్టికి, మణాళనై - వల్లభునియొక్క, ఆయ - స్వరూపానురూపంబులై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నంబులై, ఎల్లెయిలాదన - అసంఖ్యాతంబులైన, పుగళ్ - గుణంబులను, పాడి - స్తుతించి, పోయ్ - ఆదేవిధముగానడుచుచు, కాయమ్-శరీరమును, కరిత్తు-విడిచి, ఆవగ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, కాళినైక్కీ-ళ్ - శ్రీపాదద్వంద్వములక్రింద, పుగుమ్-ప్రవే

శించుటయందు, కాదలక్ - ఆశగలనేను, మాయమ్ - నశ్వరులైన, మనిశరై - మనుజులను, ఎన్ వాయ్‌కొణ్డు - నావాక్కుతో, ఎణ్ణొల్లవల్లేక్ - ఏమని జెప్పెదను.

తా॥ ఓబుద్ధిమంతులారా! చక్కనిభుజములుగల నప్పిన్నప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించుచున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించుచు, ఈశరీరావసానమందే వానిశ్రీపాదములను బొందదలంచిన నావాక్కు మతియొకమనుజుని స్తోత్రముజేయదని. ౧.

వాయ్‌కొణ్డు మానిడమ్‌పాడవన్ద కవియేనల్లేక్*
ఆయ్‌కొణ్డశీర్వళ్ళలాయ్ప్పిరానెన్‌క్కెయుళ్ళక్*
శాయ్‌కొణ్డవిమ్మైయుమ్‌ళాదిత్తు వానవర్ నాట్టైయుమ్*
నీకణ్డుకొళ్ళెన్ఱు వీడుమ్‌తరుమ్‌నిన్ఱనిన్ఱే. ౯.

ఆ॥ వాయ్‌కొణ్డు - వాక్కుతో, మానిడమ్ - మనుజులను, పాడవన్ద - కృతిచెప్పవచ్చిన, కవియేనల్లేక్ - కవినిగాను. ఆయ్‌కొణ్డ - శోధింపఁబడిన (హేయప్రత్యనీకమైకల్యాణైకతానమైన) శీర్ - గుణంబులుగల, వళ్ళల్ - ఉదారుఁడును, ఆయ్ప్పిరాక్ - సుదర్శనముగలవాఁడు సైనస్వామి, ఎనక్కెయుళ్ళక్ - నాకవిత్వమునకేవిషయుఁడైయున్నాఁడు, శాయ్‌కొణ్డ - కాన్తిగల, ఇమ్మైయుమ్ - ఐహికపురుషార్థములనున్ను, ళాదిత్తు - (నాకు) సంపాదించియిచ్చి, వానవర్ నాట్టైయుమ్ - నిత్యసూరులయొక్క దేశమైనపరమపదమునున్ను, నీ - నీవు, కణ్డుకొళ్ - చూచుకోమని, ఎన్ఱు - నిదానించినిచానించి, వీడుమ్ - మోక్షమునున్ను, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ సకలకల్యాణగుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాకిహలోకమాత్రమున్న యుత్తమమైన సకలపురుషార్థములనిచ్చి మోక్షమునుగూడ నాయధీనమైజేసి నాకవిత్వమునకు విషయమవు చుండగా, నే నితరతుచ్ఛమనుజునికిఁగృతి జెప్పనని. ౯.

నిన్ఱనిన్ఱపలనాళుయ్‌క్కుమివ్వుడల్ నీఙ్గిప్పోయ్*
శెన్ఱుశెన్ఱాగిలుమ్‌కణ్డు శన్మఙ్కళ్‌ప్పాన్నిళ్*
ఒన్ఱియొన్ఱియులగమ్మళన్ద త్తాన్‌కవియాయినేఱ్‌క్కు*
ఎన్ఱుమెన్ఱుమిని మఱ్ఱొరువర్ కవిగోఱ్‌క్కుమే. ౧౦.

ఆ॥ పలనాళ్ - అనేకదినములు, నిన్ఱనిన్ఱ - ఎడతెగకనుండి, ఉయ్‌క్కుమ్ - బాధించుచున్న, ఇవ్వుడల్ - ఈశరీరమును, నీఙ్గి - విడిచి, పోయ్ - పోయి, శెన్ఱుశెన్ఱాగిలుమ్ - పోయిపోయినను (ఏజన్మమందైనను), కణ్డు - నేనుజూచి, శన్మమ్ - నాసంసారమును, కళ్‌ప్పాన్ - పోగొట్టుటకై, ఎణ్ణి - తలంచి, ఒన్ఱియొన్ఱి - మిక్కిలియమరియుండి, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్తాన్ - సృజించినసర్వేశ్వరునికి, కవియాయినేఱ్‌క్కు - కవియైననాకు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్ఱుమెన్ఱుమ్ - ఏకాలమందును, మఱ్ఱొరువర్ - మతియొకరియొక్క, కవి - కవిత్వము, ఏఱ్‌క్కుమే - తగునా?

తా॥ చిరకాలముగా భగవద్జ్ఞానములేక సంసారమందుండి బాధపడుచున్న యీచేతను లే జన్మమందైనను నన్నుదలంచరా? అప్పుడే వీఁకికిమోక్షమునిచ్చెదనని దలఁచి తననిర్హేతుకకృపచే జగత్తును సృజించుచున్న చరమదయాళువైన శ్రీయఃపతిని స్తోత్రముజేయుచున్న నాకు మతియొక క్షుద్రమనుజుని స్తోత్రముజేయుట తగునాయని. ౧౦.

** ఏఱ్ఱుక్కొరుమ్బుగళ్ వానవరీశక్ కణ్ణన్ నక్కు*
ఏఱ్ఱుక్కొరుమ్బుగళ్ వణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపక్ శోల్*
ఏఱ్ఱుక్కొరుమ్బుగ ళాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుం*
ఏఱ్ఱుక్కొరుమ్బుగళ్ శొల్లవల్లార్ క్కిల్లై శన్మమే. ౧౧.

అ॥ ఏఱ్ఱుక్కమ్ - తగియున్న, పెరుర్ పుగళ్ - మిక్కిలికీర్తిగలవాడును, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఈశక్ - స్వామియు, కణ్ణక్ తనకు - భక్తులకునులభుడుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, ఏఱ్ఱుక్కమ్ - ఒప్పియున్న, పెరుమ్పుగళ్ - అపరిమితకీర్తిగలవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినిర్వాహకులైన, శడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, ఏఱ్ఱుమ్ - అనుగుణమైన, పెరుమ్పుగళ్ - అధికమైనకీర్తిగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఏఱ్ఱుమ్ - తగుమైన, పెరుమ్పుగళ్ - అపరిమితకీర్తిగల, ఓర్ - అద్వితీయంబైన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, శొల్లవల్లార్ క్కు - అభ్యసించువారికి, శన్మమ్ - జన్మము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ భగవత్వసౌలభ్యాది సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై జ్ఞానవైరాగ్యము మొదలగు సమస్తాత్మగుణపూర్ణులైన నమ్మళ్వార్లుపాయించిన యఖిలలక్షణయుతంబైన తిరువాయ్‌మొళిలోజేరినవియు, ఇతరస్తోత్రములను నిషేధించి భగవంతునియొక్క స్తోత్రమునే శ్లాఘ్యముగాప్రతిపాదించునట్టిదియునైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦- వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని విషయమైకవిత్వముచెప్పుటకుదగిన తనభాగ్యమును జూచియానందించుచున్నారు.

** శన్మప్పలపల శెయ్దు వెళిప్పట్టు చ్చుళ్ళోడుశక్కరమ్‌నిల్*
ఒన్మైయుడై యవుళక్కై యొళ్వాళ్ తణ్డుకొణ్డుపుళ్ళూర్ న్దు*ఉలగిల్
వన్మైయుడై యవరక్క రశురరై మూళప్పడై పొరుద*
నన్మైయుడై యవర్ శీర్ పరవప్పెఱ్ఱ నానోర్ తుయ్‌ తవిలనే. ౧.

అ॥ పలపల - అనేకవిధములయిన, శన్మమ్ - అవతారములను, శెయ్దు - చేసి, వెళిప్పట్టు - బైలుపడి, (అందరికిప్రత్యక్షమై) శళ్ళోడు - శ్రీపాఞ్చజన్యముతోఁగూడ, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, విల్ - కార్ముకమనెడిధనున్నునున్న, ఒన్మైయుడైయ - జ్ఞానముగల, ఉలకిల్ - లోకములిన్ని, ఒళ్ - ప్రకాశించుచున్న, వాళ్ - నిర్దకమనెడికత్తినిన్ని, తణ్డు - కౌమోదకియ

నెడిగదనున్ను, కొండు-స్వీకరించి, వుళ్-గరుత్మంతుని, ఊర్ద్ధ-నడిపించి, (వాహనముగాజేసి కొని), ఉలగిల్ - లోకమందలి, వన్మైయుడైయ - క్రూర్యముగల, అరక్కర్‌ై - రాక్షసులనున్ను, అసురరై - అసురులనున్ను, మాళ - నశించునట్లు, పడై - ఆయుధములచే, పొరుద - యుద్ధముజేసిన వాడును, నన్మైయుడైయవన్ - శౌర్యాదిగుణంబులుగలవాడునైన శ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణంబులను, పరవప్పెఱ్ఱ - స్తుతించుటకుదగిన భాగ్యముగల, నాన్ - నేను, ఓర్ కుఱైవు - ఒకతక్కువయు, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ఆనన్తములైన యవతారములనెత్తి తనయాశ్రితవిరోధులను, ళచ్చక్రాది ఆనదివ్యాయుధ ములచే నశింపఁజేసిన శూరుండైనసర్వేశ్వరుని స్తుతింపఁదగిన పుణ్యముగలనా కేకొఱతయులేదని. ౧.

కుఱైవిల్ తడఙ్గడల్ కోళరవేఱి త్తన్నోలచ్చెన్దామరైక్కణ్*
ఉఱైబవనోల్‌లఓర్ యోగుపుణర్న్ద వొళిమణివణ్ణనక్కణ్*
కఱైయణిమూక్కుడై ప్పుళ్ళైక్కడావి యసురరై క్కాయ్న్ద వమ్మాన్*
నిఱైపుగడ్ఢ త్తియుమ్పాడియుమాడియుమ్ నూనొరుముట్టిలనే. ౨.

ఆ॥ కుఱైవిల్ - తక్కువలేని, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కోళ్ - బలిష్ఠుడైన, అరవు - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, తన్ - తనయొక్క, కోలమ్ - సుందరంబు లైన, శెన్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరతోఁబోలిన, కణ్ - నేత్రములను, ఉఱైబవనోల - (మూసుకొని) నిదురబోవునటుల, ఓర్ యోగు - ఒకయోగనిద్రను, పుణర్న్ద - పొందినవాడును, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణన్ - నీలమణివంటివర్ణముగలవాడును, కణ్ణన్ - నులఫుఁడును, కఱై - చివ్వమును, అణి - అలంకారముగాగల, మూక్కుడై - ముక్కుగల, పుళ్ళై - గరుత్మంతుని, కడావి - నడిపించుకొని, అసురరై - అసురులను, కాయ్న్ద - నశింపఁజేసిన, అమ్మాన్ - సర్వాధికుఁడునైనశ్రియఃపతియొక్క, నిఱై - సంపూర్ణమైన, పుగళ్ - కీర్తిని, ఏత్తియుమ్ - స్తుతించియు, పాడియుమ్ - గానముజేసియు, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, (తిరుచున్న) యాన్ - నేను, ఒరు - ఒకవిధమైన' ముట్టు - ప్రతిబంధకమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ జగత్తుయొక్కయోగక్షేమమును విచారించుచు శ్రీరాధ్యుందన స్తళయ్యమీద పవ ళించియుండి ఆశ్రితులకాపత్తుసంభవించినప్పుడు గరుడవాహనారూఢుఁడై వేంచేసి విరోధులను బోగొట్టువాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్తుతించిపాడుచు నృత్యముజేయుచున్న నేను, అప్రమత్తముగా భగవంతుని యనుభవించుచున్నానని ౩

ముట్టిల్ పల్ పోగత్తొరుతనినాయగన్ మూవులగుక్కుమియ*
కట్టియెత్తేనై యముదై ననైవెక్కనిత్తైక్కరుమ్బదనైన్నై*
మట్టవిఴ్ తణన్దుళాయ్‌ముడియానై వణఙ్గి యవన్ తిఱత్తు
ప్పట్టసినైన్నై*ఇనైయ యాగిలుమ్ యానెన్మనత్తుప్పరివిలనే. 3.

ఆ॥ ముట్టిల్ - ప్రతిబంధకములేని, పల్ పోగత్తు - బహువిధములైనభోగములుగలవాడును, మూవులగుక్కు - మూఁడులోకములకున్ను, ఉరియ-తగిన, ఒరు-అద్వితీయుఁడైన, తనినాయగన్ -

ముఖ్యకారణభూతుఁడును, నల్ - విలక్షణమైన, కట్టియై - పడికట్టెల్లనుపంటివాఁడును, తేసై - తేసెవంటివాఁడును, అముదై-అమృతముపంటివాఁడును, పాలై-పాలుపంటివాఁడును,కనియై-చందు పంటివాఁడును, కరుమ్బదనై - చెరుకుపంటివాఁడును, మట్టు - తేసెకారుచున్నదియం, అవిళ్ - వికసించినదియం, తణ్ -చల్లనైనదియం, అమ్-నుందరమైనదియునైన,తుళాయ్-తిరుత్తుళాయి యిని, ముడియానై - కిరీటమందుగలవాఁడునైనశ్రీయఃపతి, వణఙ్గి - నమస్కరించి, ఆవత్ తిఱత్తు - వానివి షయమందు, పట్టపినై - దొరుకుకున్నతరువాత, యాన్ - నేను, ఇనియొరుమగిలుమ్-కొంచెమైనను, పరివు - దుఃఖమును, ఎన్మనత్తు - నామనస్సునందు, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ సకల జగత్కారణుఁడును, సకలభోగనిరతుఁడును, మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడునైన స్వోత్కర్షనియాశ్రయించిన నామనస్సునం దేవిధదుఃఖమునులేదని. 3.

పరివిన్ఱి వాణనై కాత్తుమె న్ఱుపడై యొడుమ్వన్దిర్ న్ద*
తిరిపురమ్ శెఱ్ఱ పవనుమ్మగమమ్ పిన్ను మఱ్ఱియుమ్పోర్ తొలై య*
పొరుశిలై ప్పుళ్ళిక్కడావియ మాయనై యాయనై ప్పొఱ్ఱిక్కర
త్తరియినై *అచ్చుదనై ప్పఱ్ఱి యానిని యైనుమిడరిలనే. ౪.

అ॥ పరివు - శ్రమము, ఇన్ఱి - లేక, వాణనై - బాణానురుని, కాత్తుమ్ - రక్షించెదము, ఎన్ఱు - అనితలఁచి, అన్ఱు - ఆకాలమందు, పడైయొడుమ్ - ఆయుధములతోగూడ, వన్దు - వచ్చి, ఎదిర్న్ద - ఎదిరించిన, తిరిపురమ్ శెఱ్ఱ పవనుమ్ - త్రిపురాసురసంహారకుఁడైనరుద్రుఁడును, మగనుమ్ - వానికొమాఁడైనకుమారస్వామియం, పిన్నుమ్ - మఱియం, అఱ్ఱియుమ్ - అగ్నియం, పోర్ - యుద్ధమందు, తోలై య - ఓడిపోవునట్లు, పొరు - యుద్ధముజేయించున్న, శిలై - ఱెక్కలుగల, పుళ్ళి - గరుత్మంతుని, కడావియ-నడిపించిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుఁడును, ఆయనై - గొల్లవాఁడును, పిఱ - రమణీయమైన, శక్కరత్తు - చక్రాయుధముగలవాఁడును, అరియినై - శత్రువులనుజయించువాఁడును, అచ్చుదనై - ఆశ్రితులనువిడువనివాఁడునైన శ్రీయఃపతిని, పఱ్ఱి - పొంది, యాన్ - నేను, ఇనియొనుమ్ - కొంచెమైనను, ఇడర్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ రుద్రుఁడు బాణానురునికేవిధమైనబాధయుంరాకుండరక్షించెదనని ప్రతిజ్ఞచేసివినాయకుఁడు కుమారస్వామిమొదలగు తనపరివారముతోగూడవచ్చి తనకెదిరించగా నశ్యుఁడు వారిని మోహింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకెంతమాత్రంబు దుఃఖములేదని. ౪.

ఇడర్ఱి యేయొరునాళొరుపోత్ దిల్ లెల్లావులగుమ్కఱ్ఱియ*
పడర్వుగ ళ్ పార్ త్తనుమ్వై దిగనుముడనేఅ త్తిణ్ణేర్ కడవి*
తుడరొళియాయ్‌నిన్ఱ తన్నై చ్చోదియిల్ వైదిగన్పిళ్ళైగళై *
ఉడలోడుజోఁడ్రుకొడు త్తవనై ప్పఱ్ఱి యొనుమ్తుయరిలనే. ౫.

అ॥ ఇడర్ - శ్రమము, ఇన్ఱియే - లేకయే, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఒరుపొళుదిల్ - ఒకముహూర్తమందు, ఎల్లావులగుమ్-సమస్తలోకములున్న, కఱ్ఱియ-వెనుకటిఱుడుగటుల, పడర్ -

వ్యాపించియున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, పార్ త్తనుమ్ - అజుఁనుఁడును, వైదిగనుమ్ - వైదిక బ్రాహ్మణుఁడును, ఊడఁ - వెంటనే, ఏఱు - ఎక్కిపోవునటుల, తిణ్ - దృఢమైన, తేర్ - రథమును, కడవి - నడిపించి, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఒళియాయ్ - తేజోమయమై, నిన్ఱ - ఉన్న, తన్నుడై - తనదైన, శోదియిల్ - పరంజ్యోతిశబ్దవాచ్యమైనపరమపదమందలి, వైదిగన్ పిళ్ళైగళై - వైదిక బ్రాహ్మణునియొక్కకొమారులను, ఉడలొడుమ్ - శరీరముతోగూడ, మీణ్డు- తెచ్చి, కొడుత్తవనై - ఇచ్చినశ్రీకృష్ణుని, పణిందు - ఆశ్రయించి, ఒన్ఱుమ్ - ఎట్లకారము చేత నున్ను, తుయర్ - దుఃఖమును, ఇలఁ - పొందనివాఁడనైయున్నాను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుని యీవిగ్రహముతో నేవింపవలయునని యూళబడి శ్రీదేవిమొదలైనవారు కృష్ణభక్తుఁడైన యొకవైదిక బ్రాహ్మణునియొక్క నలుగురుపుత్రులనున్నభూలోకమునుంచి పరమ పదమునుబొందింపగా, అప్పుడాబ్రాహ్మణుఁడు శ్రీకృష్ణునిశరణముజొచ్చి నాకొమారులను దెచ్చి యిమ్మని బ్రాథిఁంప నప్పుడాబ్రాహ్మణుని వెంటపెట్టుకొని తనస్నేహితుఁడైన యజుఁనునితో గూడ పరమపదమునకువెళ్లి నాకొమారులను ముందున్నవయస్సుగలశరీరముతోడనే తెచ్చియిచ్చిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకేవిధదుఃఖమునులేదని. ౫

తుయరిల్ శుడరొళితన్నుడై శోది నిన్ఱవణ్ణమ్‌నిఱ్ఱవే*
తుయరిల్మలియుమ్మనిశర్ పిఱవియిల్ తోన్ఱి క్కణ్ణాణవన్దు*
తుయరఙ్గళ్ శెయ్‌దుతన్ తెయ్‌వనిలై యులగిల్ పుగవుయ్‌క్కుమమ్మాఁ*
తుయరమిల్ శీర్ క్కణ్ణఁ మాయన్ పుగళ్ తుయ్ ప యానోర్ తున్బమిలనే. ౬.

అ॥ తుయరిల్ - దోషములేనిదియు, శుడరొళి - మిక్కిలితేజోరూపమైనదియునైన, తన్నుడై - తనయొక్క, శోది - దివ్యవిగ్రహము, నిన్ఱవణ్ణమ్ - ఉన్నప్రకారమే, నిఱ్ఱ - ఉండునట్లు, తుయరిల్ - దుఃఖమందు, మలియుమ్ - అతిశయించిన, (మగ్నులైన), మనిశర్ - మనుజులయొక్క, పిఱవియిల్ - జన్మమందు, కణ్ కాణ - అందరియొక్క నేత్రములకగుపడునట్లు, వన్దుతోన్ఱి-వచ్చియవతరించి,తుయరఙ్గళ్ శెయ్‌దు-(శత్రువులను)బాధపెట్టి, శఁ-తనయొక్క, తెయ్‌వనిలై - ఈశ్వరత్వమును, ఉలగిల్ - లోకమందు, పుగవుయ్‌క్కుమ్ - ప్రకాశింపఁజేయుచున్న, అమ్మాఁ - స్వామియు, తుయరమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాయఁ - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన, కణ్ణఁ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, తుయ్ ప - అనుభవించిన, యాన్ - నేను, ఓర్ - ఒక, తున్బమ్ - దుఃఖమును, ఇలఁ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ అప్రాకృత తేజోమయమయిన పరమపదమందున్న తన దివ్యవిగ్రహముతోడనే ఈయతిహేయమైన మనుష్యజాతియందవతరించి యాశ్రితులను మోహింపఁజేసియు శత్రువు లను సంహరించియు తనపరత్వము సీలోకమందందరెఱుంగునటుల స్థాపించిన శ్రీకృష్ణుని గుణ ముల ననుభవించుచున్న నా కేవిధదుఃఖమును లేదని. ౬.

తున్బముమిన్బముమాగియ శెయ్‌వినై యాయులగబ్గళుమాయ్*
ఇన్బమిల్ వెన్నరగాగి యినియనల్వీఁశువర్ క్కబ్గళుమాయ్*

మన్నుల్లుయిర్ గళుమాగి ప్పలపలమాయుమయక్కుక్కళాల్*
ఇన్బుఱుమివ్వినై యాట్టుడై యాన్ సెప్పిల్ నైదుమల్లలినే. ౭.

అ॥ తున్బముమ్ - దుఃఖమునకున్ను, ఇన్బముమ్ - సుఖమునకున్ను, ఆగియ - కారణమైన వియు, సెయ్ - చేయబడినవియైన, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుఁడును, ఉలగఙ్గళుమాయ్ - లోకములకునిర్వాహకుఁడును, ఇన్బమ్ - సుఖము, ఇల్ - లేని, నెమ్ - భూరిమైన, నరగాగి - నరకమునకునిర్వాహకుఁడును, ఇనియ - సుఖకరమై, నల్ - విలక్షణమై, వాన్ - శ్రేష్ఠమైయున్న, శువర్క్కఙ్గళుమాయ్ - స్వర్గలోకములకునిర్వాహకుఁడుఁ, మన్ - నిత్యములై, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉయిర్ గళుమాగి - చేతనులకునిర్వాహకుఁడును, పలపల - అనేకవిధములై, మాయమ్ - ప్రకృతిసంబన్ధములైన, మయక్కుక్కళాల్ - భ్రమవికారములచేత, ఇన్బుఱుమ్ - సన్తోషమునుగలుగఁజేసెడి, ఇవ్వినైయాట్టు - ఈలీలను, ఉడైయానై - కలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, పెఱ్ఱు - పొంది, ఏదుమ్, ఏమియు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ సుఖదుఃఖములకును పుణ్యపాపములకును స్వర్గనరకములకును సకలచేతనాచేతనములకును నిర్వాహకుఁడై, ఈపదార్థములను సృజించి చేతనులను మోహపెట్టి దానినిజాచి తాను సన్తోషించుచున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కేవిధ దుఃఖమును లేదని. ౭.

అల్లలిలిన్బమళవిఱ్ఱైన్దు మణ్ణగమర్ తూఁడ్రుళియన్*
అల్లిమలర్ మగళ్ పోగమయక్కుక్కళాగియుమ్ నిఱ్ఱుమమ్మాన్*
ఎల్లైయిల్ ఞాన త్తన్ ఞానమ్గొణ్డోర్ ఉలగాక్కుమఙ్గళుమ్ సెయ్*
ఎల్లైయిల్ మాయనైక్కణ్ణనై త్తాళ్ పణ్డియానోర్ తుక్కమిలనే. ౮.

అ॥ అల్లలిల్ - దుఃఖసంబన్ధములేనట్టిదియు, అళవిఱ్ఱు - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - ఆనన్దముగలవాఁడును, ఎణ్ణుమ్ - అంతట, ఆమర్ - వ్యాపించియున్న, అణ్ణగు - అవయవసౌన్దర్యముగలవాఁడును, తూఁడ్రు - అంతటవ్యాపించియున్న, ఒళియన్ - దివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యముగలవాఁడును, అల్లిమలర్ - తామరసపుష్పమందు వాసముజేయుచున్న, మగళ్ - పిరాట్టియొక్క, పోగమ్ - సంశ్లేషముచేగలిగిన, మయక్కుక్కళాల్ - ఆనన్దములను, ఆగియుమ్ - కలవాఁడునై, నిఱ్ఱుమ్ - ఉన్న, అమ్మాన్ - స్వామియు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, ఞాన త్తన్ - జ్ఞానముగలవాఁడును, ఆల్గదు - ఆ, ఞానమ్కొణ్డు - జ్ఞానమునుబరిగ్రహించి, ఎల్లాక్కుమఙ్గళుమ్ - సమస్తజగద్వ్యాపారములను, సెయ్ - చేయువాఁడును, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, మాయనై - ఆశ్చర్యవ్యాపారముగలవాఁడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పణ్డి - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఓర్ తుక్కమ్ - ఒకదుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను,

తా॥ సకలలోకవ్యాపియై, నిరతిశయదివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యముగలవాఁడై, లక్ష్మీసమేతుఁడై, అనన్తబ్రహ్మానన్దముగలవాఁడై, సర్వజ్ఞుఁడై, తనసఙ్కల్పముచేసకలలోకములనుసృజించిడియాశ్చర్యశక్తిగలవాఁడైయున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కొకదుఃఖమును లేదని ౮.

తుక్కమిల్ ఞానచ్చుడరొళిమూర్ త్తి త్తుళాయలఙ్గల్ పెరుమాన్*
మిక్కపన్మాయఙ్గళాల్ విగిర్దమ్ శెయ్దు వేణ్ముమురువుకొణ్డు*
నక్కపిరానోడయన్మదలాగ వెల్లారుమెవ్వైయుమ్*తన్నుళ్
ఒక్కమొడుఙ్గవిళుఙ్గవల్లానై ప్పొఱ్ఱాం నుమ్మ్‌తళర్విలనే. ౯.

అ॥ తుక్కమిల్ - దుఃఖసంబన్ధములేని, ఞానమ్ - జ్ఞానముగలవాడును, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్త్తి - తిరుమేనుగలవాడును, తుళాయలఙ్గల్ -తులసీమాలిక చేనలంకరింపఁబడినవాడును, పెరుమాన్ - మహిమగలవాడును, మిక్క - అపరిచ్ఛిన్నములై, పల్ - అనేకవిధములైన, మాయఙ్గళాల్ - ఆశ్చర్యశక్తులచే, వేణ్ముమురువు-తనకిష్టములైనవిగ్రహంబులను, కొణ్డు - స్వీకరించి, విగిర్దమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, శెయ్దు చేసినవాడును, నక్కపిరానోడు - దిగంబరుఁడైనరుద్రునితోఁగూడ, అయన్ - ముదలాగ - బ్రహ్మమొదలైన, ఎల్లారుమ్-సకలచేతనులనున్న, ఎవ్వైయుమ్ - సకలచేతనములనున్న, ఒక్క - సమానముగా, తన్నుళ్ - తనలోపల, ఒడుఙ్గ - అణుగునట్లు, విళుఙ్గవల్లానై- మింగువాడునైనసర్వేశ్వరుని, పొఱ్ఱాం - పొంది, ఒన్ఱుమ్ - ఏవిధమైన, తళర్వు - శైథిల్యమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ అపరిమితానన్దమునున్న, తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహమునున్నుగలవాడును, తన సఙ్కల్పముచే నసేషావతారంబెత్తి యత్యాశ్చర్యదివ్యచేష్టితంబులొనర్చినవాడును, ప్రళయకాలమందు బ్రహ్మరుద్రాది సకలచేతనా చేతనవస్తువులను తనయుదరములోనుంచుకొని రక్షించినవాడునైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన నాకేవిధమైన కొఱతయులేదని. ౯.

తళర్విన్ఱి యేయెన్ఱుమెఙ్గుమ్పరన్ద తనిముదల్ ఞానమొన్ఱాయ్
అళవుడై యైమ్బులన్గళతీయావగై యా లరువాగినిఱ్ఱుమ్*
వళరొళియాళనై మూర్త్తియై పూదఙ్గళై న్దియిరుశుడరై*
కిళరొళిమాయనై కణ్ణనై త్తాళ్ పఱ్ఱి యానెన్ఱుమ్ కేడిలనే. ౧౦.

అ॥ ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎఙ్గుమ్ - సర్వదేశములయందును, తళర్విన్ఱియే - శ్రమలేకయే, పరన్ద - వ్యాపించియున్న వాఁడును, తని - అద్వితీయమై, ముదల్ - ప్రధానకారణమైన, ఞానమొన్ఱాయ్ - విలక్షణజ్ఞానముగలవాఁడును, అళవుడై - మితమైనవిషయములనుపరిగ్రహించెడి, ఐమ్బులన్గళ్ - పఞ్చేంద్రియములకును, అతీతావగై - తెలియఁకనుండునటుల, ఆరువాగి - సూక్ష్మమై, నిఱ్ఱుమ్ - ఉన్నవాఁడును, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - తేజస్సుగల, ఈళనై - స్వామియు, మూర్త్తియై - దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడును, పూదఙ్గళై న్దై-పఞ్చభూతములనుశరీరముగాగలవాఁడును, ఇరుశుడరై - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులను శరీరముగాగలవాఁడును, కిళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మాయనై - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పఱ్ఱి - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కేడిలన్ - నాశములేనివాఁడనైతిని.

తా॥ ఒకక్రమములేకయే సకలజగత్తునుసృజించి అందులోవ్యాపించి వానిని నిర్వహించుచు చక్షిరాదులకవిషయుండై నిరవధికతేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నాకేకొఱతయులేదని. ౯౦.

*** కేడిల్విళుప్పుగళ్ కేశవనై కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
పాడలోరాయిరత్తు ళివై యుమొరుపత్తుమ్‌వయిర్ ప్పవల్లార్‌గట్కు *అవన్
నాడునగరముమ్‌నన్గుడనాణ నలనిడై యూర్ దిపణ్ణి *
వీడుమ్మెఱుత్తి త్తనూళ్వులగుక్కుమ్‌తరు మొరునాయగమే. ౯౧.

ఆ॥ కేడిల్ - దోషములేనివియు, విళు - కల్యాణకరంబులునైన, పుగళ్ - గుణములు గల, కేశవనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాయించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఓరాయిరత్తుళ్ - అద్వితీయంబులైన వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - విలక్షణంబులైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పయిర్ ప్పవల్లార్‌గట్కు - అభ్యసించువారికి, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, నాడుమ్ - దేశములయందున్నవారును, నగరముమ్ - పట్టణములయందున్నవారును, నన్గుడన్ - మంచితనముతో, కాణ - చూచునటుల, నలనిడై - శేషత్వమనెడిసంపత్తుయొక్క, నడుమ, ఊర్ దిపణ్ణి - నడుచునట్లుచేసి, వీడు - మోక్షమును, మెఱుత్తి - ఇచ్చి, తన్ - తనయొక్క, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములయొక్క, ఒరు నాయగమ్ - అద్వితీయమైనప్రభుత్వమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిర్దుష్టమైన కల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యీ పదిపాశురముల అభ్యసించువారికి నాసర్వేశ్వరుడే యందరునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల, ఉభయవిభూతైశ్వర్యములనిచ్చునని. ౯౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు ముప్పదింటికి పాశురములు 338.

౪ - ప, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరునివదలి ఐశ్వర్యాదుల నభిలషించిన సంసారులనుగూర్చి ఐశ్వర్యాదులయొక్క అల్పాస్థిరత్వాదిదోషములను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మీరాశ్రయించుడియని సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఒరునాయగమా యోడవులగుడనాండవర్ *
కరునాయ్‌కవర్ న్దకాలర్ శిదై గియపాన్ యర్ *
పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిన్నైచ్చిరుతామ్‌కొళ్వర్ *
తిరునారణన్ తాళ్ కాలమ్బెఱిచ్చిన్ఱిత్తుయ్మ్మినో. ౧.

అ॥ ఒరువాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఉడన్ - అన్నింటిని, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల కుక్కచే, కవర్న్ద - కఱవబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పాన్‌యైయర్ కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమందే, పిన్నై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కొళ్వర్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంప ద్యుక్తుండై, నారణన్ - నిరుపాధికస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాద ములను, కాలమ్బెఱ - కాలవిళంబములేక, ఇన్ఱిత్తు - ధ్యానముచేసి, ఉయ్మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! చిరకాలముగా నేకచ్ఛత్రాధిపతులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రు వులచే నపహరింపబడిన తమరాజ్యములుగలవారై, పిదప భిక్ష మెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచు దురని సిగ్గుచే రాత్రిళ్లయందు ఇంళ్లపంచలనీడలయందు బైలుదేరివచ్చెడి సమయంబున యాచం చలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీటిలోజూడక త్రొక్కగా యాకుక్కచే కఱవబడిన కాళ్లుగలవారై తమచేతనున్న చట్టిపెంకునుగూడ క్రిందపడవేసికొని బాధచే హాటా త్తుగా బొబ్బలిడగా నపుడు సమస్తజనులువచ్చిచుచి ఆయ్యో మనరాజుకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పు కుందురుగాన యిట్టియస్థిరములైన ఐశ్వర్యముల శంకించక కాలమునోక్కింతయైనవ్యర్థబుచ్చక శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవింపుడియని. ౧.

ఉయ్మ్మిన్ తిశై కొణర్ న్దెన్నలగాణ్డవర్ *ఇమ్మైయే
తమ్మిళ్ శువై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్ళ తామ్‌విట్టు *
వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమోబ్బయ్‌క్కు మైతిన్బర్ గళ్ *
శెమ్మినున్ముడి త్తిరుమాలై నిరైన్దడిశేర్మినో. ౨.

అ॥ తిశై - పన్నును, కొణర్న్దు - తిసియిచ్చి, ఉయ్మ్మిన్ - బ్రతుకుండు, ఎన్ఱు - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమందే, తమ్ - తమకు, ఇన్ - ప్రియురాలై, శువై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱర్ - శత్రువులు, కొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తాఁమ్ - తమకే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - క్రూరమైన, మిన్నొళి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయుచున్న), కానగమ్-అడవులను, పోయ్ - వెళ్లి, నుమైతిన్బర్‌గళ్ - బాధబడుదురు. (గాన) శెమ్మిక్ - ఎఱ్ఱనికాంతిగల, ముడి - కిరీటములుగల, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతిని, పరైన్దు - శీఘ్రముగా, అడిశేర్మిన్ - పాదములనాశ్రయించిపొందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు ఒకతుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికెడి చక్రవర్తులుగూడ నాజన్మమందే శత్రువులచే జయింపబడి తమకు ప్రాణప్రియులారాలైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేనిండియున్న యడవులయందు మంచికొండలయందుతిరుగుచు నలనిలేనిభాగ్యమొందుదురుగాన ఓజనులారా అస్థిరములైన యీసమ్పత్తులనాశించక కడపులుచెక్కియున్న కిరీటములుగల శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని ౩.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరశర్‌గళ్ తామ్‌తొఴ*
ఇడిశేర్ మురళెఙ్గళ్ ముత్తు త్తియమ్బవిరున్దవర్*
పొడిశేర్ తుగళాయ్ ప్పోవర్‌గళాదలిల్ నొక్కిన*
కడిశేర్ తుళాయ్ముడి కణ్ణన్‌కళల్‌గళ్ నినైమినో. ౩.

ల॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేరియున్న, ముడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, అరశర్‌గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమకే, తొఴ - ఆశ్రయించుసటులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురళెఙ్గళ్ - మద్దెల వాద్యములు, ముత్తు త్తు-ముంగిళ్లయందు, ఇయమ్బ-ఘోషించునటులను, ఇరున్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పొడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్‌ప్పోవర్‌గళ్ - మడింపులేకపోవుదురు; ఆదలిల్ - గనుక, నొక్కిన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తుళాయ్ - తులసీమాలికచేనలంకరింపబడిన, ముడి-కిరీటములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నినైమిన్ - ధ్యానింపుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలత్యజెట్టకనుండి మద్దెళ్లుపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిళ్లప్రదేశములలో కూర్చునుండి సుఖమనుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు రాజ్యభ్రష్టులై ధూళితోసమానముగా మడింపులేనివారగుదురుగాన మీరు నశ్వరైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుళాయిమాలచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని. ౩.

నినైప్పాఱ్పుగిల్ కడకలెల్లిల్ నుణ్ణణలిన్వలర్*
ఎనైత్తోరుగఙ్గళుమివ్వులగాణ్డుళ్ళిన్దవర్*
మనైప్పాల్ మరుఙ్గుఱి మాయ్దలల్లాల్ మఱ్ఱుక్కుడ్డిలమ్*
పనైత్తాళ్ మదకళిఱట్టవా పాదమ్పణిమినో. ౪.

అ॥ ఎనైత్తోరుగఙ్గళుమ్ - అనేకయుగములయందును, ఇవ్వులగు - ఈలోకములను, ఆణ్డు - పరిపాలించి, కళిన్దవర్ - గడచిపోయినవారు, నినైప్పాఱ్ - తలంచుటకు, పుగిల్ - ఆరం

౪ - వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరునివదలి ఐశ్వర్యాదుల నభిలషించిన సంసారులనుగూర్చి ఐశ్వర్యాదులయొక్క అల్పాస్థిరత్వాదిదోషము లను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మీరాశ్రయించుడియని సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఒరునాయగమా యోడవులగుడనాణ్డవర్*
కరునాయ్‌కవర్ న్దకాలర్ శిదైగియపాన్ మైయర్*
పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చైతామ్‌కొళ్వర్*
తిరునారణన్ తాళ్ కాలమ్బెఱిచ్చిన్దిత్తుయ్మ్మినో. ౧.

అ॥ ఒరునాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల కుక్కచే, కవర్న్ద - కఱవబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పాన్మైయర్ కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమందే, పిచ్చై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కొళ్వర్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంప ద్యుక్తుండై, నారణన్ - నిరుపాధికస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాద ములను, కాలమ్బెఱ - కాలవిళంబములేక, శిన్దిత్తు - ధ్యానముచేసి, ఉయ్మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! చిరకాలముగా నేకచ్ఛత్రాధిపతులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రు వులచే నపహరింపబడిన తమరాజ్యములుగలవారై, పిదప భిక్ష మెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచు దురని పిగ్గుచే రాత్రిళ్లయందు ఇంళ్లపంచలనీడలయందు బైలుదేరివచ్చెడి సమయంబున యీవం చలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీకటిలోజూడక త్రొక్కగా యాకుక్కచే కఱవబడిన కాళ్లుగలవారై తమచేతనున్న చట్టిపెంకునుగూడ క్రిందపడవేసికొని భీతిచే వాటా త్తుగా బొబ్బలిడగా నప్పుడు సమస్తజనులువచ్చిచుచి ఆయ్యో మనరాజుకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పు కుందురుగాన యిట్టియస్థిరమైన ఐశ్వర్యములనాశించక కాలమునొక్కింతయైనవ్యర్థబుచ్చక శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవింపుడియని. ౧.

ఉయ్మ్మిన్ తిశై కొణర్ న్దిల్ల లగాణ్డవర్*ఇమ్మైయే
తమ్మిక్ శువై మడవారై ప్పిఱర్‌కొళ్ళతామ్‌నిన్ఱు*
వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమ్బోయ్‌క్కు మైతిన్బర్‌గళ్*
శెమ్మినుమ్ముడి త్తిరుమాలై నిరైన్దడిశేర్మినో. ౨.

అ॥ తిశై - పన్నును, కొణర్న్దు - తీసియిచ్చి, ఉయ్మ్మిక్ - బ్రతుకుండు, ఎన్ఱు - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమందే, తమ్ - తమకు, ఇక్ - ప్రియురాలై, శువై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱర్ - శత్రువులు, కొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తామ్ - తమకే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - క్రూరమైన, మిన్నొళి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయుచున్న), కానగమ్-అడవులకు, పోయ్ - వెళ్లి, నుమైతిన్బుర్‌గళ్ - బాధబడుదురు. (గాన) శెమ్మిక - ఎఱ్ఱనికాంతిగల, ముడి - కిరీటములుగల, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతిని, విరైన్దు - శీఘ్రముగా, ఆడిశేర్మిన్ - పాదములనాశ్రయించిపొందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు బ్రతుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికెడి చక్రవర్తులుగూడ నాజన్మమందే శత్రువులచే జయింపబడి తమకు ప్రాణప్రియులారాలైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేనిండియున్న యడవులయందు మంచియెండల యందుతిరుగుచు నలనిలేనిభాగ్యమొందుదురుగాన ఓజనులారా అస్థిరములైన యీసమ్పత్తులనాశించక కిరీటములుచెక్కియున్న కిరీటములుగల శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని ౨.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరశర్‌గళ్ తామ్‌తొళ*
ఇడిశేర్ మురళ్బ్గళ్ ముత్తిరత్తియమ్బిరున్దవర్*
పొడిశేర్ తుగళాయ్ పోవర్‌గళాదలిల్ నొక్కిన*
కడిశేర్ తుళాయ్‌ముడి కణ్ణన్ కళల్‌గళ్ నినైమినో. ౨.

ఆ॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేరియున్న, ముడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, అరశర్‌గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమకే, తొళ - ఆశ్రయించునటులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురళ్బ్గళ్ - మద్దెల వాద్యములు, ముత్తిరత్తి-ముంగిళ్లయందు, ఇయమ్బి-ఘోషించునటులను, ఇరున్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పొడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్‌పోవర్‌గళ్ - మడింపులేకపోవుదురు; ఆదలిల్ - గనుక, నొక్కిన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తుళాయ్ - తులసీమాలికచేనలంకరింపబడిన, ముడి-కిరీటములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నినైమిన్ - ధ్యానింపుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలక్ష్యపెట్టకనుండి మద్దెళ్లుపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిళ్లిరప్రదేశములలో కూర్చునుండి సుఖమనుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు రాజ్యభ్రష్టులై ధూళితోసమానముగా మడింపులేనివారగుదురుగాన మీరు నశ్వరైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుళాయిమాలచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని. ౨.

నినైప్పార్‌పుగిల్ కడకల్‌లిల్ నుణ్ణణలిన్‌పలర్*
ఎనైత్తోరుగఙ్గళుం మివ్వులగాణ్డుశ్శెన్ఱవర్*
మనైప్పాల్ మరుఙ్గఱి మాయ్‌దలల్లాల్ మఱ్ఱుక్కణ్ణిలమ్*
పనైత్తాళ్ మదకళిఅట్టవా పాదమ్‌పణిమినో. ౮.

ఆ॥ ఎనైత్తోరుగఙ్గళుమ్ - అనేకయుగశతములయందును, ఇవ్వులగు - ఈలోకములను, ఆణ్డు - పరిపాలించి, కశ్శెన్ఱవర్ - గడచిపోయినవారు, నినైప్పార్-తలంచుటకు, పుగిల్ -ఆధారం

భించినయెడల, కడల్ - సముద్రతీరమందలి, ఎక్కలిల్ - ఇసుకగుంపునందలి, ముణ్ - నూత్మ్మైన, మణలిన్ - ఇసుకలకంటె, పలర్ - అధికులైయుందురు, మనైప్పాల్ - ఇంటిచోటును, మరుఙ్గు - పక్కచోటును, అఱ - గురుతులేకుండునట్లు, మాయ్‌దలల్లాల్ - నశించిపోవుటయే గాన, మఱ్ఱు - వేఱు, కణ్డిలమ్ - చూచినవారము గామము, (గాన) పనై - తాటిచెట్టువలెనున్న, తాళ్ - కాళ్లుగల, మదకళియు - మత్తగజమైన కువలయాపీడమును, అట్టఱ్ - చంపినవాని యొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ అనేకయుగములలో నీలోకమును బరిపాలించిగడచిపోయిన చక్రవర్తులు సముద్రమందలియిసుకవలె లెక్కలేకనున్నారు ఆట్టివారున్న స్థలములును ఇరుప్రక్కలనున్న స్థలములునుగూడ గురుతులేకనశించినవి గాన నట్టియస్థిరసంపత్తునాశించక కువలయాపీడమునుసంహరించినశ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములనాశ్రయించుడి యని. ర.

పణిమిన్ తిరువరుళ్ పెన్ను మఞ్జోదనై ప్పెరుమ్ పూమ్బళ్ళి *
అణిమెన్ కుఴలార్ అవరిన్బక్కలనియముదుణ్డార్ *
తుణిమున్బనాళ ప్పల్లేఱియర్ తామిఴిప్పచ్చెల్వర్ *
మణిమిన్ను మేని నమ్మాయవన్పేర్ శొల్లి వాఴ్ మినో. ౪

అ॥ అమ్ - సుందరమైన, శీదమ్ - చల్లనై, పై - విశాలమైన, పూమ్బళ్ళి - పుష్పశయన మందు, తిరువరుళ్ పణిమిన్ - కృపజేయుండి, ఎన్నుమ్ - అని తమచేప్రార్థింపబడినవారై, అణి - అలఙ్కారముగల, మెన్ - మృదువైన, కుఴలార్ - కొప్పులుగల వారైన స్త్రీలయొక్క, ఇన్బక్కలవియముదు - అమృతమువలెభోగ్యంబైనసంశ్లేషరసమును, ఉణ్డార్ - అనుభవించిన చక్రవర్తులు, తుణి - కందువ, మున్బు - ముందుభాగమున, నాళ - వేలాడునట్లు (దీనులై), పల్ - అనేకులైన, ఏఱ్ఱియర్ - ముందుతమయింటాళగల స్త్రీలు, తామ్ - తమకే, ఇఴిప్ప - ఊపేక్షింప, శెల్వర్ - (మతియు) వార్లపద్దకేవెళ్ళుదురు. (గాన) మణి - రత్నమువలె, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, మేని - తిరుమేనిగల, నమ్మాయవన్ - మనసర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ శొల్లి - తిరునామములను జెప్పి, వాఴ్ మిన్ - సుఖబడుడి.

తా॥ ముందు, అతిసుందరులను అందములైనకొప్పులుగలవారునైనతమస్త్రీలను పుష్పశయ్యమీదికి దయజేయమనిమహారాజులు వేడుకొనినచో ప్రణయకలహమునే జూపుచు ఒకపట్టున శయ్యలమీదకురాక తమప్రియులైన మహారాజుల కతిరసమునుబుట్టించుచు సంభోగసుఖము ననుభవింపజేసిన యాప్రియురాండ్లయిండ్లకు రాజ్యమంతయుపోయినతరువాత చాలిచాలక ముందఱివే లాడుచున్న బట్టను తానుసైనవేసికొని పీథులయెంబడి దీనులైనడిచిపోగా నప్పుడాస్త్రీలులత్యజెట్టకయున్నను ముందువలెశ్రణయకలహమును జూపుచున్నారనేభ్రాంతిచేవార్లనే మఱలమఱల వేడుకొనుచునుందురు. గాన ఓజనులారా! అస్థిరైశ్వర్యములనాశించక రత్నమువంటికాంతిగల సర్వేశ్వరునియొక్కతిరునామములనన్నుసంధించి సుఖింపుడియని, భట్టరువారుసాయించిన, తా.

ముందఱినుందరులైనస్త్రీలు పుష్పశయ్యలనలంకరించుకొని దయచేయుండిదయచేయుండియని ప్రార్థించినను లత్యజెట్టనిమహారాజులు రాజ్యమునుపోగొట్టుకొని, అట్టిప్రియురాళ్ల యిండ్లకువెళ్లగా నప్పుడువారులత్యజెట్టరుగాన శ్రీయఃపతినాశ్రయించుడియని, పూర్వాచార్యులాత్పర్యము

వాழ్‌ న్దార్‌గళ్‌ వాழ్‌ న్దదు మామ్‌ మొక్కుళిన్‌ మాయ్‌న్దుమాయ్‌న్దు*
ఆழ్‌ న్దార్‌ ఎన్ఱెన్ఱే లన్నుముదలిన్ఱ ఇవైయుమ్‌*
వాழ్‌ న్దార్‌గళ్‌ వాழ్‌ న్దేనిప్పు ఎన్నుడి వైత్తు నిఱ్కుమాఱే*
ఆழ్‌ న్దార్‌ కడల్‌ పుళ్ళి యణ్ణలడియవ రామినో. ౬.

అ॥ వాழ్‌ న్దార్‌గళ్‌ - సుఖముగాజీవించినవారు, వాழ్‌ న్దదు - జీవించినప్రకారము, మామ్‌ - గొప్పవర్షమందలి, మొక్కుళిన్‌ - బుడ్డలువలె, మాయ్‌న్దుమాయ్‌న్దు - నశించినశించి ఆழ్‌ న్దార్‌ - అణిగిపోయిరి, ఎన్ఱెన్ఱే - అనియే గాక అన్నముదల్‌ - పుట్టినదిమొదలు, ఇవైయుమ్‌ - ఇదివఱకు, వాழ్‌ న్దార్‌గళ్‌ - సుఖముగాజీవించువారు, వాழ్‌ న్దేనిప్పు - సుఖపడియేయుందురు, ఎన్నడివైత్తు - అనెడిమాటలేదు. నిఱ్కుమాఱే - సుఖపడఁదలఁచినచో, ఆழ్‌ న్దు - లోతై, ఆర్‌ - నిండియున్న, కడల్‌ - సముద్రమును, పుళ్ళి - పడకగాగల, అణ్ణల్‌ - సర్వేశ్వరునికి, అడియవర్‌ - దాసులై, ఆమిన్‌ - అయియుండుడి.

తా॥సుఖించినారనుమాట యేదిగలదో, అదినీరుబుడ్డలెట్లు తత్క్షణమున బైలుదేరి నశించునో, ఆట్టిదియే. ఇట్టుగాక స్థిరముగా సుఖింపవలయుననచో సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని. ౬

ఆమిన్‌ శువైయువై యాఱోడిడిశిలుడ్రార్‌ న్దిపిన్‌*
తూమొழిమడవారిరక్కప్పిన్నుమ్‌ తుయ్‌ క్కువార్‌*
ఈమినెమక్కొరుతుయ్‌ క్కొన్ఱి డరువరాదలిన్‌*
కోమిన్‌ తుయ్‌ మాయ్‌ముడి యాదియఞ్జోదిక్కుణఙ్గళే. ౭.

అ॥ ఇన్‌ఆమ్‌ - భోగ్యమైయగుచున్న, అవై - ఆట్టిప్రసిద్ధమైన, అఱుసువైయొడు - షడ్రసములతోగూడిన, అడిశిల్‌ - అన్నమును, ఉణ్డు - భుజించి, ఆర్‌న్దపిన్‌ - పూర్ణులైనతరువాత, తూ - పరిశుద్ధమై, మొழి - మాటచే, మడవార్‌ - స్త్రీలు, ఇరక్క - యాచింప, పిన్నుమ్‌ - మతియు, తుయ్‌ క్కువార్‌ - భుజించువారు, ఎమక్కు - మాకు, ఒరుతుయ్‌ క్క - ఒకపిడికిడియన్నమును, ఈమిన్‌ - ఇవ్వుండి, ఎన్ఱు - అనియపేక్షించి, ఇడరువర్‌ - తోట్రుపాటుతో తిరుగుదురు, ఆదలిన్‌ - గాన, తుయ్‌ మాయ్‌ముడి - తిరుత్తుయ్‌ మాయిమాలచేనలంకరింపబడిన కిరీటముగల, ఆది - సర్వకారణమై, అమ్‌ - సుందరమై, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణఙ్గళ్‌ - గుణములను, కోమిన్‌ - ఆనుసంధించుడి.

తా॥ ముందుఁద్రవసోపేతమైన యన్నము నారగించిపఱుండినను, అతినందరులైన ప్రియురాళ్లుపచ్చి యారగింపమనివేడగా నప్పుడు ముందారగించినదాననినిగూడ మఱచి తిరిగియునారగించిన మహాపురుషులు రాజ్యముపోయినవెనుక వీరిగానాప్రియురాండ్లయిండ్లకుజని ఒకకబళమన్నము పెట్టమని వేడుకొనియదురుగాన నశ్వైశ్వర్యమునపేక్షించక సర్వేశ్వరుని స్థిరముగానాశ్రయించుడియని. ౭.

కుణఙ్గళ్‌ నిత్తెవుగుళ్‌ మన్నర్‌ కొడైక్కడఁ పూణ్డిరున్దు*
ఇణఙ్గియులగుడనాక్కలు మాభవనై యిల్లార్‌*

మణజ్గొక్‌ణ్ణపోగత్తుమన్నియుమ్ మిళ్వర్‌గళ్ మిళ్విల్లై *
పణజ్గొళరవణై యాన్ తిరునామమ్‌పడిమినో. ౮.

అ॥ కుణజ్గొళ్ - గుణవంతులై, నిఱైపుగళ్ - పూర్ణకీర్తిగలవారైన, మన్నర్ - రాజులు, కొడై - ఇచ్చుటయనెడి, కడన్ - స్వభావమును, పూణ్డిరున్దు - ధరించియుండి, ఇణజ్గి - చేరియుండి, ఉలగు - లోకమును, ఉడనాక్‌కలుమ్ - తనతో జేరునట్లుచేసికొనినను, ఆజ్గు - ఆయైశ్వర్యవిషయమై, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మణమ్‌కొణ్ణ - నుందరమైన, పోగత్తు - భోగమును, మన్నియుమ్ - పొందినను, మిళ్వర్‌గళ్ - నశ్వైశ్వర్య ముగలవారగుదురు, (గాన) పణజ్గొళ్ - పడములుగల, అరవు - ఆదిశేషుని, అణైయాగ - పడకగాగలసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరునామమ్ - శ్రీనామములయందు, పడిమిన్ - ఆసక్తిగలవా రైయుండుడి. మిళ్విల్లై - భోగమునకునాశముగాదు.

తా॥ లోకమందు దానదాక్షిణ్యాదిగుణములుగలవారును సమస్తలోకముతో స్నేహము గలవారునైనను మహారాజులు శేషశాయియొక్క గుణములను గానముజేయనియెడలవారిఐశ్వర్యము నశించును గాన స్థిరమైనభోగమును గోరినవారు శ్రీయఃపతిగుణములను గానముజేయుండని. ౮

పడిమన్నుపల్‌కలన్ పణ్‌బొడుత్తైమ్బులన్వైస్తు *
శెడిమన్నుకాయమ్ శెయ్‌దార్‌గళుమాణ్బవనై యిల్లార్ *
కుడిమన్నుమిన్‌శువర్‌క్కమెయ్‌దియు మిళ్వర్‌గళ్ మిళ్విల్లై *
కొడిమన్నుపుళ్ళుడై యణ్ణల్‌కళల్‌గళ్ కుఱుగుమినో. ౯.

అ॥ మన్ను - పరంపరగాసంప్రాప్తమైన, పడి - భూమినిన్ను, పల్‌కలన్ - అనేక యలంకారములనున్ను, పణ్‌బొడు - సవాసనముగా, అటుత్తు - తెంపి, ఐమ్బులన్ - పంచేన్ద్రియములను, వెన్ఱు - జయించి, శెడిమన్ను - చెటుపొలిచియున్న, కాయమ్ - శరీరమును, శెయ్‌దార్‌గళుమ్ - కష్టపఱచినవారును, కుడి - కాపగములచే, మన్నుమ్ - నిండియు, ఇన్ - భోగ్యములైన, శువర్‌క్కమ్ - స్వర్గమును, ఎయ్‌దియుమ్ - పొందినను, ఆజ్గు - అచ్చటనుండి, ఆవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మిళ్వర్‌గళ్ - మఱలిపోవుదురు, (గాన) కొడి - ధ్వజమందు, మన్ను - ఆమరియున్న, పుళ్ళుడై - గరుత్మంతునిగల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగుమిన్ - ఆశ్రయించుడి, మిళ్విల్లై - (అప్పుడాభోగమునకు) నాశములేదు.

తా॥ సకలభోగములనువిడిచి తమమీద చెట్లుపొలుచునట్లు ఘోరతపస్సుచేసి స్వర్గాదులకు పోయినను శ్రీయఃపతినిధ్యానించనియెడల అట్టిస్వర్గఫలమున్ను నశించును. గానస్థిరమైనఐశ్వర్యము గావలసినవారు గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౯.

కుఱుగమిగవుణర్వత్తొడునోక్కి యెల్లామ్‌మీట్టు *
ఇఱుగలిఅప్పెన్నుమ్ ఞానిక్కు మప్పయనిల్లై నోల్ *

శిఱుగనినై వదోర్ పాశముణ్డామ్ పిన్నుమ్‌పీడిల్లై *
మఱుగలిలీశనై ప్పుగ్‌ది విడావిడిల్ వీడు దే. ౧౦.

అ॥ కుఱుగ - (మనస్సునువిషయములనుండి) మఱలించి, ఊణర్వత్తోడు-జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మతోడజేర్చి, మిగనోక్కి - చక్కగానుసంధించి, ఎల్లామ్‌కిట్ట - సమస్తమునువిడిచి, ఇఱుగల్ - స్వల్పమైన ఆత్మానుభవమునెడి యీకైవల్యమునే, ఇఱైస్పఎన్నుమ్ - మోక్షమనిదలంచిన, ఞానిక్కుమ్ - జ్ఞానవంతునికిని, అప్పయక్ - స్వయంప్రయోజనమైన యాభగవత్సమాశ్రయణము, ఇల్లైయేల్ - లేనియెడల, శిఱుగ - క్షుద్రపురుషార్థములను, నినైవదోర్ - తలంచుటకుఁదగిన, పాశమ్ - బంధము, ఉణ్డామ్ - కలుగును, పిన్నుమ్ - మఱియు, మఱుగలిల్ - దోషములేని, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, పుగ్‌ది - ఆశ్రయించి, విడావిడిల్ - శరీరమును విడువనియెడల, వీడిల్లై - ఆకైవల్య రూపమోక్షమున్నుసిద్ధించదు. (గాన) అల్లదే - ఆభగవత్సైక్యభ్యమే, వీడు-పరమపురుషార్థము.

తా॥ కైవల్యార్థి జితేన్ద్రియుండై పరమపురుషార్థభూతుండైనయీశ్వరునిగూడ నాశించక జీవాత్మ స్వరూపమునేతెలిసికొని ఈయల్పవస్తువునే మోక్షముగాదలంచినను సర్వేశ్వరునియాశ్రయించనియెడల అట్టిజీవాత్మోపాసనసిద్ధించదు. అట్టిసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి జీవాత్మనుపాసించినను అన్తిమకాలమందాసర్వేశ్వరునిస్మృతిలేనిచో నాకైవల్యరూపమోక్షమున్ను సిద్ధించదు గాన అల్పమైనయీకైవల్యమునువదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

ఆల్లదేయుయ్యప్పుగుమాఱెన్ని కణ్ణక్ కఴల్‌గళ్ మేల్ *
కొయ్‌పూమ్‌పొళిల్ శూఴ్ కురుగూర్‌చ్చడగోపక్ కుఴ్ నైవల్‌గళ్ *
శెయ్‌తోలాయిరమ్ శీర్‌త్తొడై పాడిలివై పత్తుమ్ *
అఱివామల్ కఱ్ఱవర్ పోయుయ్యప్పాలరే. ౧౧.

అ॥ ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, వుగుమాఱు - దానైనయుపాయము, ఆల్లదే - అదియే ఎన్ని - అనినిశ్చయించి, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కఴల్‌గళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, కొయ్ - కొయ్యతగిన, పూ - పూవులచేనిండిన, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాయకులైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, కుఴ్ నైవల్‌గళ్ - అంతరంగకైంకర్యముగా, శెయ్ - చేసిన, తోలామ్ - అలంకారములచేపూర్ణమైన, ఆయిరమ్ - వెయ్యిసంఖ్యగల, శీర్‌త్తొడై - భగవద్గుణములనుగుఱ్ఱియున్న, పాడల్ - పాఱురూపమైన తిరువాయ్‌మొళిలో, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపది పాఱురములను, అఱివామల్ - తప్పక, కఱ్ఱవర్ - అభ్యసించువారు, ఆళ్ - అగాధమైన, తుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - నశించి, ఉయ్యప్పాలర్ - ఉజ్జీవించువిధము గలవాఁగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటయే ఉజ్జీవనోపాయమని ప్రతిపాదించెడినమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాఱురముల ననుసంధించువారు సమస్తదుఃఖములనువదలి మహానుభవమునసుభవించి యుజ్జీవించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩-౪ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—పిళ్ళార్యాదులు నళ్వరములనియు హేయములనియు సంసారులకుపదేశించిన ప్పటికిన్ని వారు వినకపోవ్రటచే వారినివదలి తాము భగవదనుభవమందు మిక్కిలియభినివేశముచే పరవశులై యొకవిరాట్టియవస్థనొందియుండగా నప్పుడు తనయవస్థనుబంధువులు సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించువిధము వానతిచ్చుచున్నారు.

పాలనా యేళ్ళులగుణ్డుపరివిని *
ఆలిలై యన్నవశమ్ శెయ్యుమణ్ణలార్ *
తాళిణై మేలణి తణ్దుళాయెన్నే
మాలుమాల్ *వల్విణై యేన్ మడవల్లియే. ౧.

వల్ - క్రూరమైన, విణైయేన్ - పాపముగలనాకొమార్తెయైన, మడమ్ - భాల్యావస్థయందున్న, పల్లి - తీగెవంటిశరీరముగలయీపె, పాలనాయ్ - బాలుడై, ఏళ్ళులగు - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, పరివిన్ది - శ్రమలేక, ఆలిలై - పటపత్రమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముజీర్ణమయ్యేవిధముగాజేయుచున్న, (కుడిపక్క - గానుఎడిమపక్క - గానుతిరిగితిరిగి పవ్వళించుచున్న), అణ్ణలార్ - స్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తాళిణైమేల్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములమీద, అణి - సమర్పింపఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ఆమ్ - సుందరమైన, తుళాయెన్నే - తులసీమాలికయనియే, మాలుమ్ - వ్యామోహముగలదైయుండును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈనాకొమార్తెపటపత్రశాయివైన నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుళాయినియాళపడి బాధపడుచున్నది. ఈపెకిట్టియవస్థకుఁ గారణము నాపాపమేయని. ౧.

పల్లిశేర్ నుణ్ణిడై యాయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ *
కొల్లమెశెయ్దు కురవై పిణైన్దవర్ *
నల్లడిమేలణి నాఅుతుళాయెన్నే
శొల్లుమాల్ *శూళ్విణై యాట్టియేన్ పావై యే. ౨.

అ॥ శూళ్ - మట్టఁబడిన, విణైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, పావై - కొమార్తెయైనయీపె, పల్లిశేర్ - తీగెతోసమానమై, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, ఇడై - నడుమగల, ఆయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ - గోపస్త్రీలతోఁగూడ, కొల్లమెశెయ్దు - వ్యవస్థనేనివ్యాపారములనుజేసి, కురవై - రాసక్రీడయందు, పిణైన్దవర్ - వారిచేతులతోఁదనచేతులనుకలుపుకొనినవాడైనసర్వేశ్వరునియొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పింపబడిన, నాఅు - పరిమళించుచున్న, తుళాయెన్నే - తిరుత్తుళాయనియే, శొల్లుమ్ - చెప్పును.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! కృష్ణావతారమందు గోపికలతోఁగూడ రాసక్రీడజేసిన నీశ్రీపాదముల మీఁదనున్న తిరుత్తుళాయినే యీబాలిక యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నది. ఇట్టిబాధను నాభాగ్యహీనతచే చూచుచున్నానని. ౩.

పావియ లీవిద నన్మైపలకొండు*
తేవర్‌గళ్ మామునివ రిత్తై ఞ్ఞనిన్ఱ*
శేవడిమేలణి శెమ్బొన్‌తుళాయెన్ఱే
కూవుమాల్*కోళ్విన్ఱి యూట్టియేన్ కొండ్రైయే. 3.

ఆ॥ కోళ్ - ఫలమైన, విన్రియూట్టియేన్ - పాపములగలనాయొక్క, కొమార్తైయైన, కోదై - మాలికగలయీపై, పా - ఛన్దస్సులతో, ఇయల్ - చెప్పబడుచున్న, (ఛన్దస్సుగల), వేదమ్ - వేదములయందున్న, నల్ - విలక్షణమైన, పల - అనేకవిధంబులైన, మాలై - పురుషసూక్తాదులను, కొండు - అనుసంధించుకొని, తేవర్‌గళ్ - దేవతలును, మా - పెద్దలైన, మునివర్ - ఋషులును, ఇత్తై ఞ్ఞనిన్ఱ - స్తోత్రముజేయునట్లువేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పింపఁబడిన, శెమ్ - సుందరమై, పొన్ - స్పృహణీయమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయనియే, కూవుమ్ - పిలుచును.

తా॥ ఓస్వామీ ! వేదములయందు సారతమంబులైయున్న పురుషసూక్తాదుల ననుసంధించుచు బ్రహ్మర్షులును సనకాదులును, స్తుతించుచున్న నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుళాయిపై యొల్లప్పుడును జెప్పుచున్నదని, 3.

కోదిలవణ్బుగళ్ కొండ్రుళ్ళమయిగళ్*
పేదబ్దళ్ శొల్లి పిదఱ్ఱుమ్బిరాన్ పరన్*
పాదబ్దళ్ మేలణి పై మ్బొన్‌తుళాయెన్ఱే
ఓదుమాల్*ఊళ్విన్ఱి యోదిడన్దోళియే. ౪.

ఆ॥ ఊళ్ - అనుభవింపదగిన, విన్రియోన్ - పాపములగలనాయొక్క, తడమ్ - విశాలమైన, తోళి - భుజములుగలయీపై, కోదిల - దోషములేనివియు, వణ్ - మంగళకరంబులైన, పుగళ్ - గుణములను, కొండు - అనుసంధించి, ళమయిగళ్ - ఆయాగుణముల నుపాసించువారు, పేదబ్దళ్ శొల్లి - ఆయాగుణములకునైలక్షణ్యమును (ఉత్కర్షమును) చెప్పి, పిదఱ్ఱుమ్ - స్తోత్రముజేయఁబడిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైన, పరన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదబ్దళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పింపఁబడిన, పై - వికసించియున్న, పొన్ - స్పృహణీయమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన నీకల్యాణగుణంబులయం దొకొకగుణము నుపాసించుచు ఆగుణములే యితరగుణములకంటె శ్రేష్ఠమని జెప్పుచున్న భక్తులచే స్తుతింపబడిన నీశ్రీపాదతులసీసే యీపై యాళ్వడిరయుండునని. ౪.

తోళిశేర్ పిన్నైపొరు ట్టెరుదేఱ్ఱత్తొళి
కోళియార్*కోవలనార్ కుడకూత్తనార్*

తాళిణై మేలణి తణ్‌పొళ్‌లాయెన్నే
నాళునాళ్ *నై గిన్ఱదా లెన్ఱక్ మాదరే. ౫.

ఎక్‌తన్ - నాయొక్క, మాదర్ - పుత్రియైనయొడ, తోళి - శ్లాఘ్యమైన భుజములు గలదై, శీర్ - తనకుసదృశురాలైన, పిన్నైపొరుట్ట - నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, ఎరుదుఏఱ్ - వృషభములేడింటిని, తళ్‌ఇ - కాగలించుకొనిన, కోళియర్ - బలముగలవాడును, కోవలనార్ - గోపాలుడును, కుడఱుక్కు ఱ్ఱనార్ - కుంభనృత్యముజేయువాడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, తాళిణై మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడిన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయెన్నే- తిరుత్తుళాయనియే, నాళునాళ్ - ప్రతిదినమును, నైగిన్ఱదు - క్షీణింపకుండ వర్ధిల్లుచున్నది.

తా॥ ఓస్వామీ ! భుజసౌన్దర్యమందు నీకంటెమించినదియు, తక్కిన గుణములలో నీకుసదృశురాలునైన నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై పంటయాముగానేర్పఱచిన వృషభములేడింటిని సంహరించిన బలిష్ఠుడవైన నీశ్రీపాదతులసినియాశ్రితుడి దానినిలభించక క్షణముసేపు గడిపిపోవుచున్నదని, ౫.

మాదర్ మామణ్ణుడన్ఱిప్పొళు దిన్‌మాయ్*
ఆదియఞ్చాల ఱగలిడఙ్కణ్ణవర్*
పాదప్పళ్ మేలణి పైమ్బొన్‌తుళాయెన్నే
ఓదుమాల్ *ఎయ్‌దిన ళెన్ఱన్మడన్ఱన్ఱో. ౬.

ఆ॥ ఎన్‌తన్ - నాయొక్క, మడన్ఱై - కోమార్తె, మాదర్ - స్నేహముగల, మా - విలక్షణురాలైన, మణ్ మడన్ఱైపొరుట్ట - భూమిప్పిరాట్టికొఱకై, ఏనమాయ్ - వరాహమై, ఆది - కల్పాదియందలి, అ - సున్దరమైన, కాలత్తు - కాలమందు, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, కీణ్డవర్ - విడతీసినవారియొక్క, పాదప్పళ్ మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడిన, పైమ్బొళ్‌తుళాయెన్నే - వికసించి యందమైనతులసిన్న తిరుత్తుళాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పుటకుఁదగిన, మాల్ - భ్రమమును, ఎయ్‌దినళ్ - పొందినది

తా॥ నీచిక్తురాలైన భూమిప్పిరాట్టికొఱకై మునుపొకకాలమందు వరాహావతారంబెత్తి పాతాళములోనున్న భూమినితీసికొనివచ్చిన నీశ్రీపాదతులసియందే యీపె మగ్నురాలైనదని. ౬.

మడన్ఱైయె వణ్ణమలర్ పొగుమాదినై *
తడఙ్గొళ్ తార్ మార్బనిల్ వైత్తవర్ తాళిణ్మేల్ *
వడఙ్గొళ్ పూ ళణ్ణిత్తుళాయ్‌మలర్‌క్కే యివళ్
మడఙ్గుమాల్ *వాణుద లీరెన్మడక్కొమ్మే ౭.

ఆ॥వాళ్ - కాన్తిగల, నుదలీర్ - ముగ్ధలగల ఓస్త్రీలారా ! మడన్ఱైయె - యీపనివంతురాలును, వణ్ - సుందరమైన, కమలమ్ - పద్మమువాసస్థానముగాగలదియు, తిరు - శ్రీయనితిరునామముగలదియునైన, మాదినై - స్త్రీని, తెడమ్‌కొళ్ - విశాలమైనదియు, తార్ - మాలగలదియునైన, మార్బినిల్ - వక్షస్థలమందు, వైత్తవర్ - ఉంచుకొనినవారియొక్క, తాళిన్ మేల్ - శ్రీపాదములమీదనున్న, వడమ్‌కొళ్ - మాల గాగుచ్చబడినదై, పూ - భోగ్యమై,

తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్‌మలర్ - తిరుత్తులాయిపుష్పమునే, ఎన్ - నాయికకు, మడమ్ - భవ్యమైన, కొమ్బు - ప్రాపెబ్బలిచెట్టువలెనున్న, ఇనిల్ - ఈపె, మడప్పుమ్ - చుట్టుకొనిపడియుండును.

తా॥ ఓసుందరముఖులారా! కమలవాసినియైన శ్రీమహాలక్ష్మిని నిత్యస్థలనుండుగల సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందున్న తులసీమాలిక నాశపడి మతిలేకపడియున్నదని. ౭.

కొమ్బుపోల్ శీదై పొరు ట్టిలఙ్గైనగర్ *
అమ్బెరియుయ్ త్తవర్ తాళిణై మేలణి*
నమ్బివిట్టు తణ్ణన్తుళాయ్‌మలర్ క్కేయివళ్
నమ్బుమాల్*నానిద త్తొక్కఱ్ శెయ్‌గేన్ నఙ్గైమీర్. ౮.

అ॥ కొమ్బుపోల్ - ప్రాపెబ్బలిచెట్టువలెనున్న (నమ్రతగల), శీదైపొరుట్టు - సీతాదేవిని అక్కై, ఇలఙ్గైనగర్ - లంకాపురియందు, అమ్బెరి - బాణాగ్నిని, ఉయ్ త్తవర్ - ప్రవేశింపజేసినవారియొక్క, తాళిణైమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పింపబడిన, నమ్బివిట్టు - పరిమళముపీనుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్‌తుళాయ్‌మలర్‌క్కు - సుందరమైనతులసీపుష్పమును, ఇపల్ - ఈపె, నమ్బుమ్-ఆశపడును, నఙ్గైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! ఇదిఅయ్యో-దీనికి, నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను,

తా॥ ఓస్త్రీలారా! సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై లంకను తనబాణాగ్నిచే దహించినవానియొక్క దుర్లభమైన శ్రీపాదతులసీమాలిక నాశపడిన యీపెకు నేనేమిచేసెదనని. ౮.

నఙ్గైమీర్ నీరుమీర్ పెణ్పిఱ్ పుణల్ గినీర్ *
ఎఙ్గనేశొల్లుగేన్ యాన్పెఱ్ ఱివళ్తైయై*
శఙ్గైన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుళాయెన్నుమ్*
ఇఙ్గనేశొల్లు మిరాప్పగలెన్ శెయ్‌గేన్. ౯.

అ॥ నఙ్గైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! నీరుమ్-మీరును, ఓర్ పెణ్-ఒకకొమా రైను, పెఱ్ ఱి-కని, నల్గినీర్ - పెంచితిరిగదా? యాన్ - నేను, పెఱ్ ఱ - కనిన, ఏదైతై - చపలురా లైన యీపెను, ఎఙ్గన్‌శొల్లుగేన్ - ఎట్లుచెప్పెదను, శఙ్గైన్నుమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమనిచెప్పను, శక్కరమెన్నుమ్ - సుదర్శనమనిచెప్పను, తుళాయెన్నుమ్ - తిరుత్తులాయియనిచెప్పను, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, ఇఙ్గనేశొల్లుమ్ - ఇట్లనేచెప్పను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! మీరుకూడ పిల్లలను కని పెంచితిరికదా? నాపిల్లనూటను వినుండు. ఈపెయతి దుర్లభమైన సర్వేశ్వరునియొక్క శఙ్ఖచక్రాదులనాశపడి రేయింబగళ్ళు నాతిరునామములనే చెప్పును, దీనికి నేమినేసెదనని. ౯.

ఎన్ శెయ్‌గేనెన్నుడై ప్పేదై యెన్‌కోమళమ్*
ఎన్ శొల్లు మెన్‌వళైముమ్మల్లి నఙ్గైమీర్*

మిక్ శెయ్‌పూణ్ మార్బినక్ కణ్ణనక్‌ళల్ పుళాయ్*
పోక్ శెయ్‌పూణ్ మెన్మ్మలై క్కొస్తు మెలియుమే. ౧౦.

ఆ॥ నక్లైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - జ్ఞానములేనిబిడ్డయై, ఎక్‌కోమళమ్ - మృదుస్వభావముగలదైనయీకొమార్తె, ఎక్‌శొల్లుమ్ - ఏమిచెప్పియు, ఎక్‌వళముమ్ - నాయధీనముగాగూడ, ఆల్ళ్ - ఉన్నదికాదు, ఎక్‌శెయ్‌గేక్ - ఏమిచేసెదను, మిక్ శెయ్ - ప్రకాశించుచున్న, పూణ్ - ఆభరణములగల, మార్బినక్ - వక్షస్థలముగల, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్ -శ్రీపాదమందున్న, తుళాయ్-తులసీకూలికను, పొక్ - బంగారముచే, శెయ్ - చేయబడిన, పూణ్ - ఆభరణములగల, మెల్ - మృదువైన, ములైక్కు - స్తనమున కాభరణముగానుంచుకోవలెను, ఎన్ఱు - అనియాశపడి, మెలియుమ్ - వాడిపోవును.

భా॥ ఓస్త్రీలారా! ఈనాకొమార్తె నేనెంతచెప్పినను నామాటనువినక, ప్రకాశించుచున్న తిరువాభరణలచే నలంకరింపబడిన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదమందున్న తిరుత్తుళాయిని తన స్తనముమీదనుంచుకోవలయునని గోరుచున్నది. దీనికి నే నేమిచేయవచ్చునని. ౧౦

‡‡ మెలియునోయ్‌తీర్ క్కుమ్ నఙ్కణ్ణన్ కళల్ గళ్ మేల్*
మలిపుగళ్వణ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్‌శొల్*
ఒలిపుగళ్ళాయిర ట్టిప్పత్తుమ్‌వల్లవర్*
మలిపుగళ్వానవర్ క్కావర్ నమ్మోక్కువై యే. ౧౧.

భా॥ మెలియుమ్ - వాడిపోవుటకుహేతువైన, నోయ్ - విరహబాధను, తీర్క్కుమ్ - తీర్చెడి, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క - కళల్ గళ్ మేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, మలి - వర్ధిల్లుచున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన - పుగళ్ - కల్యాణగుణములను, ఒలి - స్పష్టముగ్రథితిపాదించుచున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అధ్యయించతగినవారు, మలి - వృద్ధిబొందుచున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, వానవర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, నల్ కోవై - మంచిసంబుధముగలవారై, ఆవర్ - అగుదురు,

భా॥ తనవిరహముచేగలిగెడి దుఃఖమును బోఁగొట్టెడిస్వభావముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదవిషయమై భగవదనుభవముచేవచ్చిన కీర్తిగల నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణప్రతిపాదకములైన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యసూరులతోఁబేరియుందురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈవిధంబున నాళ్వార్లనుభవించిన యా శ్రీకృష్ణానుభవంబు సర్వేశ్వరుండువచ్చి సంశ్లేషించగా నప్పుడతనియొక్క ప్రణయిత్వగుణము నీతిరువాయ్‌మొళిలోననుభవించుచున్నారు.

** కోవై వాయాళ్ పొరుట్టు పిరాట్టి కొణ్ణి ఏవు తిఱత్తం ఇనుత్తాయ్*మదిళ్ ఇలజ్జై
కోవై వీయచ్చిలై కులిత్తాయ్ కులనల్ లాయ్ మరుప్పోశిత్తాయ్*
పూవై వీయాసీర్ తూవి పోదాల్ వణజ్జేనేలుమ్*నిన్
పూవై వీయామేనిక్కు పూశుమ్ శాందైన్నెజ్జామే. ౧.

అ॥ కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయాళ్ పొరుట్టు - ఆఘగముగల నప్పిన్నపిరాట్టి కొణ్ణి - కృష్ణభమలయొక్క, ఏఱు తిఱత్తం - మూపురములను, ఇనుత్తాయ్ - వితీచిన వాడును, మదిళ్ - కోటగల, ఇలజ్జై - లంకకు, కోవై - స్వామియైన రావణుడు, వీయ - నశించునటుల, శిలై - బాణమును, కులిత్తాయ్ - ఎక్కుపఁబెట్టినవాడును, కులమ్ - మంచిజాతి యందుఁబుట్టిన, నల్ - విలక్షణమైన, యాళై - కువలయాపీడమునియొక్క, మరుప్పు - దన్తములను, ఒశిత్తాయ్ - వితీచినవాడుసైన ఓశ్రీయఃపతీ! పూవై వీయా .. పుష్పమునువిడునని, నీర్ - జలమును, తూవి - సమర్పించి, పోదు - సమయములయందు, వణఙ్గేనేలుమ్ - నమస్కరించనివాడసైనను, పూవై వీ - రెల్లుపువ్వుతో, ఆమై - సమానమైయున్న, నిన్ - నీయొక్క, మేనిక్కు - దివ్యవిగ్రహమునకు, ఎన్నెజ్జామ్ - నామనస్సు, పూశుమ్ - పూయదగిన, శాందు - చన్దనమైయిదున్నది.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టికొణ్ణి ఏడువృషభములను జంపినవాడును, కువలయాపీడమునుసంహరించినవాడును, రావణాసురసంహారకుడుసైనఓశ్రీయఃపతీ! ఇదివఱకు నిన్ను నేను పుష్పాదులతో నర్చించకపోయినను నాహృదయమునే నీవుభోగ్యముగాస్వీకరించితివని. ౧.

పూశుమ్ శాందైన్నెజ్జామే పుణై యుజ్కణ్ణియెనదుడై యమ్*
వాళగమ్ శెయ్‌మాలై యే వాన్ పట్టాడై యుమ్ పుణ్ణదోమ్*
తేశమానవణికలను మెయ్‌కై కూప్పుచ్చెయ్‌గై యే*
ఈశన్ శాలముణ్ణుమిఱ్ఱ వెన్దైయేగమూర్ త్తిక్కే. ౨.

అ॥ ఈశన్ - స్వామియు, శాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి, ఉమిఱ్ఱ - బయిలుపఱచిన, ఎన్దై - నాకుపకారకుడును, ఏగమూర్ త్తిక్కు - ఆద్వితీయవిగ్రహుడుసైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్నెజ్జామే - నామనసే, పూశుమ్‌శాన్ద-పూయతగినచన్దనముగాను, ఎనదుడైయ - నాయొక్క, వాళగమ్ - వాక్కుచే, శెయ్ - చేయఁబడిన, మాలైయే - శ్రీసూక్తులే, పుణైయుమ్ - కట్టఁబడిన, కణ్ణి - మాలగాను, అణ్ణదే - ఆశ్రీసూక్తియే, వాన్ - ఉజ్జ్వలమైన, పట్టాడైయుమ్ - పీతామ్బరముగాను, ఎన్ - నాయొక్క, కై - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, శెయ్‌గైయే - అంజలిచేయుటయే, తేశమాన, తేజస్సుగలదై, అణి-అలఙ్కరించఁబడగిన, కలశమే-ఆధారణముగానుపయుక్తమైనది.

తా॥ సకల జగత్సృష్టిసంహారకుడైన శ్రీయఃపతి, నామనస్సునుచందనముగానూ నాస్తోత్రమును పీతాంబరముగానూ మాలికగానూ నాయందలిబంధమును నాభరణములుగానూ స్వీకరించుచున్నాడని. ౨.

ఏగమూర్త్తియిరుమూర్త్తిమూన్రుమూర్త్తియిపలమూర్త్తి
యాగి*ఐన్దుపూదమాయిరణ్డుశుడరాయ్ యరువాగి*
నాగమేఱినదుక్కడలుళ్ తుయిన్ఱ నారాయణనే*ఈ
ఆగముట్ మగిళ్ త్తిడక్కిఱ్ శూవియల్లల్ మాయ్ త్తదే. 3.

ఆ॥ ఏగమూర్త్తి-కారణస్వరూపమైనయొకశరీరముగలవాడును, ఇరుమూర్త్తి-మూలప్రకృతిమహత్తత్త్వములురెండింటిని శరీరముగాగలవాడును, మూన్రుమూర్త్తి-సాత్త్వికరాజసతామసముల నెడినూడువిధముచేత యహఙ్కారములను శరీరముగాగలవాడును ఐపలమూర్త్తి-పూర్వకథనములైన జ్ఞానేన్ద్రియములను శరీరముగాగలవాడును, ఐన్దుపూదమాయ్ - పృథివ్యాదిపఞ్చభూతములను శరీరముగాగలవాడును, ఇరణ్డుశుడరాయ్ - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులను శరీరముగాగలవాడును. అరువాగి - ఈవస్తువులకన్తర్యామియయ్యు, నాగమ్ - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, నడుక్కడలుళ్ - సముద్రమధ్యమందు, తుయిన్ఱ - నిద్రపోవుచున్నవాడునైన, నారాయణనే-శ్రీమన్నారాయణుడా! ఈన్-నీయొక్క, ఆగమ్ శరీరమునపరంగాపలసిన, ముట్ట్రుమ్-సమస్తభోగ్యవస్తువులను, అగిళ్ - నాశరీరములోపల, అడక్కి - ఆణిచి, (ఉండగా), ఆవి నాప్రాణము, అల్లల్ - దుఃఖమును, మాయ్ త్తదు - విడిచినది.

తా॥ ప్రకృతి మహదహఙ్కారపఞ్చతన్మాత్రైకాదశేన్ద్రియ పృథివ్యాదిభూతపఞ్చకాదిసమస్తములకును నిర్వాహకుడై, ఈరాజ్యమంతా బన్ధించిన శ్రీయఃపతీ! నామనోవాక్కాయములనే నీవు భోగ్యముగాజేసికొని నన్ను కృతార్థునిగా జేసితివని 3.

మాయ్ త్తలైశ్శివాయ్ముగలై తన్ద మాయప్పేయుయిర్
మాయ్ త్త*ఆయనగాయనే వామననేమాదవా*
పూ త్తణ్మాలైగొణ్డున్నైన్నప్పోదాల్ వణఙ్గేనేలుమ్*నిన్
పూ త్తిణ్మాలై నెడుముడిక్కుప్పన్నై యుయిర్ణ్ణియెనదుయిరే. ౪.

ఆ॥ మాయ్ త్తల్ - చంపవలయుననియెఱ్ఱి - తలంచి, వాయ్ - నోటిలో, ముగలై - స్తనమును, తన్ద - ఇచ్చిన, మాయమ్ - కపటముగల, పేయ్ - పూతనయొక్క, ఉయిర్, ప్రాణమును, మాయ్ త్త - సంహరంచేసిన, ఆయన్-కృష్ణుడైయవతరించిన, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుడా, వామననే - వామనుడా, మాదివా - శ్రీయఃపతీ, పూ - సున్దరమైన, తణ్ - చల్లనైన, మాలై - మాలికగుసంపాదించి, ఉన్నై - నిన్ను, పోదు - సమయమందు, వణఙ్గేనేలుమ్ - నమస్కరించినవాడనైనను, పూ - పుష్పములచేఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, మాలై - మాలగల, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడిక్కు - శిరీటమునకు, ఎనదుయిర్ - నాప్రాణము, పుణైయుమ్ - సమర్పించుచుండదగిన, కణ్ణి - మాలగానుండును.

తా॥ విషమమైన స్తన్యమునిచ్చి తననుజంపదలఁచి వచ్చిన పూతనను సంహరించిన ఓశ్రీయఃపతీ! నేనిదివఱలో నీకుచితకైంకర్యమును జేయకపోయినను, నాప్రాణమును నీవు మాలగా ధరించితివని. ౪.

కణ్ణియెనదుయిర్ కాదల్ కనగచ్చోదిముడిముదలా*
ఎణ్ణిల్ పల్ కలన్గళు మేలుమాడై యుమ్గదే*
నణ్ణిమూవులగుమ్ నవిఱ్ఱు కీర్త్తియుమ్గదే*
కణ్ణనెమ్బిరాన్నెమ్మాల్ కాలశక్కిరత్తానుక్కే. ౫.

ఆ॥ కణ్ణన్ - కృష్ణుఁడైయవతరించినవాఁడును, ఎమ్బిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, ఎమ్మాల్ - నాస్వామియు, కాలచ్ - *కాలమునసృజించెడి, శిక్కరత్తానుక్కు - సుదర్శనమునుధరించినవాఁడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎనదుయిర్ - నాయాత్మ, ణ్ణిల్ - మూలగాను, కాదల్ - ప్రీతి, కనగమ్ - సువర్ణమయమై, ళోది - శోభయమయమైన, ముడిముదలా - కిరీటముమొదలుగాగల, ఎణ్ణిల్ - సంఖ్యలేని, పల్ - అనేకవిధంబులైన, కలన్గళుమ్ - ఆభరణములుగాను, ఆళ్గదే - ఆక్రీతియే, మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములున్న, నణ్ణి - పొంది, నవిఱ్ఱు - ప్రోత్రముజేయుమన్న, కీర్త్తియుమ్ - కీర్తిగానున్నవి.

తా॥ చక్రధరుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, నాయాత్మనుమూలగాను, నాప్రాణమును భూషణాంబరరూపములుగానున్నఁగీకరించెనని. ౫.

కాలశక్కిరత్తోడు వెణ్ శెఙ్గణ్మాకై యేన్ఱినాయ్*
ఞాలముణ్ణుమిఱ్ఱ నారాయణనేయెన్నై నాళ్వాన్*
ఓలమిట్టునాన్ అళ్ళా లొన్ఱుమిల్లైవారాయాగిలుమ్*
కోలమామేనిక్ శెన్ఱు శ్శార్ కమలమన్న కణ్ణరే కణ్ణలే. ౬.

అ॥ కాలమ్ - శత్రువులకు మృత్యువుగానున్న, శిక్కరత్తోడు - సుదర్శనముతోఁగూడ, వెణ్ - శుభ్రమైన, శెఙ్గణ్మాల్ - శిపాష్టజన్యమును, కైయేన్ఱినాయ్ - శిపస్తమనందుధరించినవాఁడవును, ఞాలమ్ - భూమిని, ముణ్ణుమిఱ్ఱ - నీ ప్రార్థముగా, ఉణ్ణు - త్రింగి, ఈనిళ్ళ-బయిలుపఱిచినవాఁడవునైన, నారాయణనే - శ్రీమన్నారాయణుఁడా! ఎన్నైన్ఱు-అనిచెప్పి, ఓలమిట్టు-ధ్వనిజేసి, నాళ్ - నేను, అళ్ళాల్ - పిలిచితినేని, ఒన్ఱుమిల్లై - ఒకిసారునను, వారాయాగిలుమ్-రాకపోతివైనను, ఈ - నీయొక్క, కురై - ఆభరణధ్వనిగల, కమలమన్న - పద్మమువంటి, కణ్ణల్ - శ్రీపాదము, ఎన్ శెన్నిక్కు - నాశిరస్సుకు, కోలమామ్ - అలఁకారమైయుండును.

తా॥ శఙ్ఖచక్రాదిదివ్యాయుధధరుఁడా! లోకములను సృష్టిసంహారకుఁడా! యనినేను పలుమాఱుపిలిచినప్పుడు నీవు రాఁబోయినను ఇప్పుడు నీశ్రీపాదపద్మములను నాశిరస్సుమీఁదనుంచి నన్ను ధన్యునిగా జేసితివని

---

*భారతయుద్ధమందు సైన్ధవవధమప్పుడు మధ్యాహ్నమునందు శ్రీకృష్ణుఁడు చక్రమును ప్రయోగించి సూర్యుని కప్పుగా నప్పుడానినమురాత్రివలె నంధకారమయమైనదిగాన చక్రముకాలమును సృజించినదని.

కుఱైక్కళల్‌గళ్ నీట్టి మణ్ కొణ్ణకోలవామనా*
కుఱైక్కళల్‌కైకూప్పువార్‌గళ్ కూడనిన్ఱ మాయనే*
విఱైకొళ్ పూవుమ్‌నీరుమ్‌కొండ్ ఏత్తమాట్టేనెలుమ్*ఉన్
ఉఱైకొళ్ శోది తిరువురువ మెన్ఱ దావిమేలదే. ౭.

అ॥ కుఱై - శబ్దించుచున్న, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నీట్టి - పొడుపుగాజేసి మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - కొలుచుకొనిన, కోలమ్ - సుందరుడవైన, వామనా-ఓ వామనుడా! కుఱైక్కళల్ - భూషణములతో శబ్దించుచున్న నీశ్రీపాదముల నుద్దేశించి, కైకూప్పువార్‌గళ్ - నమస్కరించువారు, కూడ - నీతోడిదేహులట్లు, నిన్ఱ - ఉన్న, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుడా! విఱైకొళ్ - పరిమళముగల, పూవుమ్ - పుష్పమునున్న, నీరుమ్ - జలమునున్న, కొండు - సంపాదించుకొనివచ్చి, ఏత్తమాట్టేనెలుమ్ - స్తుతించనివాడనైనను, ఉఱైకొళ్ - శబ్దమునుగ్రహించుచున్న (వాచామగోచరమైన), శోది - తేజస్సుగల, తిరువురువమ్ - దివ్యవిగ్రహము, ఎన్ఱ దావి మేలదే - నాయాత్మమీదనున్నది.

తా॥నీవు వామనావతారంబెత్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నీశ్రీపాదములు సాశ్రయించిన వారిని నీతోడిదేహులుగొనిన ఓశ్రీయఃపతీ! పుష్పాదులతో నిన్ను సేవించబోయినను నీయతి సుందరంబైన దివ్యవిగ్రహము నాయాత్మను వశలంబించియున్నదని. ౭.

ఎన్ఱ దావి మేలై యాయ్ కొళ్ళ లగముమ్*
తున్ఱి ముళ్ ళుమాగినిన్ఱ శోదిజ్ఞానమూర్ తియాయ్*
ఉన్ఱ దెన్ఱ దావియు మెన్ఱ దున్ఱ దావియుమ్*
ఇన్ఱ వణ్ణమేనిన్ఱా యెన్ఱుఱై క్కవల్లనే ౮.

అ॥ ఎన్ఱదు - నాయొక్క, ఆవి - ఆత్మయొక్క, మేలైయాయ్ - మీదనివసించువాడవును, ఏర్‌కొళ్ - ఔజ్జ్వల్యముల, ఏళ్‌ఉలగముమ్ - సప్తలోకములనున్న, తున్ఱి - వ్యాపించి, ముళ్ ళుమాగినిన్ఱ - సమస్తములకంతరాత్మవైయున్న వాడవును, శోది - స్వయంప్రకాశమైన, ఞానమ్-జ్ఞానమును, మూర్ తియాయ్-స్వరూపముగాగలవాడవునైన ఓశ్రీయఃపతీ, ఎన్ఱ దావి-నాప్రాణము, ఉన్ఱదుమ్ - నీయధీనముగాను, ఉన్ఱ దావి - నీప్రాణము, ఎన్ఱదు - నాయధీనముగాను, ఇన్ఱవణ్ణమేనిన్ఱాయ్ - ఈప్రకారముగానున్నావు, ఎన్ఱ - అని, ఉఱైక్కవల్లనే. చెప్పశక్తుడనా? (కాను).

తా॥సమస్తలోకములయందును వ్యాపించియున్న స్వయంప్రకాశస్వరూపుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నువదలి నీవుజీవించలేవు, నిన్నువదలి నేనుజీవించలేను. ఇట్టినీస్వభావమును నే నెంత మాత్రమును చెప్పుటకు సమర్థుడనుగానని. ౮.

ఉఱైక్కవల్లనల్లే నున్నులస్పిల్ నీర్ తిరివెళ్ళత్తిల్*
కఱైక్కణెన్ఱు శెల్వనార్ కాదల్‌సెయ్‌దలేతినేన్*

పుఱైప్పిలాదపరమ్బరనే పొయ్యిలాదపరఞ్జుడరే*
ఇఱైత్తున్నల్ల మేన్మక్కళ్ తత్త యానుమే త్తినేన్. ౯.

అ॥ ఉఱైక్కవల్లే నల్లేన్ - నీగుణమును జెప్పుటకుసమర్థుడనుగానను; ఉఱ - నీయొక్క, ఉల పిల్ - అంతములేని, కీర్ త్తివెళ్ళత్తిల్ - కీర్తియనెడి సముద్రమునొక్క, కరైక్కణ్ - గట్టును, నాన్ - నేను, ఎన్దుశెల్వ్ఱ - ఎప్పుడు చేరెదను; కాదల్ - ఆశయనెడి, మైయలేతీనేన్ - భ్రమనుబొందితిని, పుఱైప్పు - దోషము, ఇలాద - లేని, పరమ్బరనే - పరాత్పరుడా! పొయ్యిలాద - అసత్యము లేని, పరఞ్జుడరే - పరజ్జ్యోతిస్స్వరూపుడా! నల్ల - విలక్షణులైన, మేల్ మక్కళ్ - నిత్య సూరులు, ఇఱైత్తు - ధ్వనిజేసి, ఏత్త - స్తుతించునటుల, యానుమ్ - నేనును, ఏత్తినేన్ - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓస్వామీ ! నీగుణము నెంతమాత్రముగూడ నేను వర్ణింపజాలను. ఇట్లుండగా నీగుణములను నేనెటుల సంపూర్ణముగా జెప్పెదను. అయినను నీయందలిప్రీతిచే నేనుభమించిపోయి నిత్యసూరులు స్తుతించునటుల నిన్నుస్తుతించుచున్నానని. ౯.

యానుమే త్తి యేళ్ఉలగుమ్ముణ్ ణుమే త్తిపిన్నైయుమ్
తానుమే త్తిలుమ్ తన్నైయే త్తవే త్తవెళ్గైయ్దుమ్*
తేనుమ్ పాలుమ్ కన్నలుమ్ అముదుమాగి త్తిత్తిప్ప*
యానుమెమ్బిరాన్ నైయే త్తినేన్ యానుయ్వానే. ౧౦.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఏళ్ఉలగుమ్ముణ్ ణుమ్ - సప్తలోకములన్నియు, ఏత్తి - స్తుతించి, పిన్నైయుమ్ - మఱియు, తానుమ్ - సర్వజ్ఞుడైన తానును, ఏత్తియుమ్ - స్తుతించియు, తిన్నై - తినను, ఏత్త ఏత్త - స్తుతింప స్తుతింప, ఎప్పు - ఎప్పుడు, ఎయ్దుమ్ - ముగిసును. తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, కన్నలుమ్ - శర్కరవలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడై, తిత్తిప్ప - మధురమైయుండగా, యానుమ్ - నేనును, ఉయ్వాన్ - ఉజ్జీవించుటకై, ఎమ్బిరానైయే - మాస్వామినే, యాన్ - నేను, ఏత్తినేన్ - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నేనును సమస్తలోకములును సర్వజ్ఞుడవైన నీవును ఎల్లరుచేరి నీగుణమును స్తుతించినను దానిక స్తముగనుపడదు. ఇట్లున్నను నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యతనుజూచియుండలేక నాయుజ్జీవనార్థమై నేను నిన్నుస్తుతించితినని. ౧౦.

ఉయ్వుపాయమ్ముణ్ ణిన్నైతేఱి కణ్ణనొణ్ కుళల్ గళ్ మేల్*
సెయ్వ్ తామరైప్పూన్ ఱైన్న నురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పొయ్యిల్ పాడలాయిరత్తు ళ్ళివై యుమ్పత్తుమ్వల్లార్ గళ్*
వైయమ్మన్నివీణ్ ణిరుప్పు విణుమాళ్వర్ మణ్ణూడే. ౧౧.

అ॥ ఉయ్వుపాయమ్ - ఉజ్జీవనోపాయము, ముణ్ ణు - వేఱొకటి, ఇన్మై - లేనిదానిని, తేఱి-నిశ్చయించి, కణ్ణన్-శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఒణ్ కుళల్ గళ్ మేల్-సుందరములైన శ్రీపాదముల

విషయమై, శెయ్య-నుందరమైన, తామరై-పద్మములుగల, పళనమ్-జలప్రదేశములచేచుట్టబడిన, తెన్-దక్షిణమందున్న, నల్-స్పృహణీయమైన, కురుగూర్-కురుకాపురికినాథులైన, శడగోపన్-నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన, పొయ్యిల్ - అసత్యములేనివియు, పాడల్-గానరూపముగానున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్‌పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - అభ్యసించువారు, వైయమ్ - భూమియందలి, మన్ని - శమరిచుండి, వీఱ్ఱిరుందు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లుండి, మణ్ణూడే - భూలోకముతోగూడ, విణ్ణుమ్ - పరమపదమును, ఆళ్వర్ - పరిపాలించుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములుతప్ప మఱియొకవుపాయములేదని నిశ్చయించిన నమ్మళ్వార్లు యథార్థముగాసాదించిన యీపదిపాశురము ననుసంధించువారు ఉభయవిభూతిని పరిపాలించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౪.వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—సర్వేశ్వరుడింతకాల మళ్వార్లతోగూడ నుండి రసములననుభవించి కొంచెమవతల వేంచేయగానంతమాత్రముగూడ నతనివిరహమును నమ్మళ్వార్లుసహింపకతనకంటికి గుబడినవస్తువులలో భగవత్సంబన్ధమునుజూచి యాళపడువిధము నన్యాపదేశముగ సాదించుచున్నారు.

‡‡ మణ్ణియిరుందుమ్ తుళావి వామననన్ఱిదువెన్నుమ్*
విణ్ణిత్తొళుదవన్నేవు వైగుందమెనుమ్ కైకాట్టుమ్*
కణ్ణియుణీర్‌మల్‌గనిన్ఱు కడల్వణ్ణనెన్నుమన్నే *ఎన్
పెణ్ణైపెరుమయల్ శెయ్‌దార్ క్కెన్ శెయ్‌గేన్ పెయ్‌వళైయీరే. ౧

అ॥ మణ్ణి - భూమిని, ఇరుందు - ఉండి (పలుమాఱు), తుళావి - వెతకి (స్పృశించి), ఇదు - ఇది, వామనన్ - వామనునియొక్క, మణ్ - భూమి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, విణ్ణి - ఆకసమును, తొళుదు - నమస్కరించి, అవన్ - ఆశ్రియఃపతి, మేవు-నిత్యవాసముజేయుచున్న, వైగుందమ్ - పరమపదము, ఎన్ఱు - అని, కైకాట్టుమ్ - చెయ్‌చూపును, కణ్ణియుళ్ - నేత్రములలో, నీర్‌మల్గ - నీళ్ళుకారునట్లు, నిన్ఱు-ఉండి,కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటి మేనుగలవాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, అన్నే - అమ్మా! ఎన్పెణ్ణై - నాపిల్లను, పెరుమయల్-పెద్దపిచ్చితనముగలదై, శెయ్‌దార్‌క్కు - చేసినశియఃపతికి, పెయ్ - అలవఱ్ఱించుకొనిన, వళైయీరే - కంకణములుగల ఓస్త్రీలారా! ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిసేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! నాతొమ్మిదైన భూమినిస్పృశించి ఇది వామనుడుగొలిచిన భూమిగదా యనిచెప్పును, ఆకాశమునుజూచి నమస్కరించి పరమపదమని చేగఁజెప్పళక్తిలేక దానిని తనచే

శ్లతో జూపును. వానితిరుమేనును దలంచిపొప్పుపూర్ణముఖియై సముద్రమువంటికాన్తిగలవాఁడా యనిపిలుచును. ఇట్లునాపిల్లను భ్రమింపఁజేసిన శ్రీయఃపతికి నేనేమి నేసెదనని. ౧.

పెయ్‌వళై కైగళై కూప్పి పిరాక్‌కిడక్కుమ్‌కడలెన్నుమ్*
శెయ్యదోర్ ఞాయిఱ్ఱై క్కాట్టి చ్చిరీదరమూర్త్తియీదెన్నుమ్*
నైయుమ్‌కణ్ణీర్‌మల్‌గనిప్పు నారణనెన్నుమన్నే*ఎఱ
తెయ్‌వవురువిల్ శిఱుమాక్ శెయ్‌గిన్ఱ దొన్ఱుణ్టియేనే. ౨.

అ॥ పెయ్ - అలఙ్కరించుకొఁబడిన, వళై - కంకణములుగల, కైగళై - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, పిరాక్ - ఉపకారకుఁడు, కిడక్కుమ్ - పవ్వళించిన, కడల్ ఎన్నుమ్ - సముద్రమువలెనిచెప్పును, శెయ్యదు - ఎఱ్ఱనై, ఓర్ - అద్వితీయుఁడైన, ఞాయిఱ్ఱై - సూర్యుని, కాట్టి - మాపించి, ఈదు - ఇది, శిరీదరక్ - శ్రీధరునియొక్క, మూర్త్తి - విగ్రహము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, నైయుమ్ - శిథిలమనస్కుఁడగును, కణ్ణీర్‌మల్‌గ - నేత్రజలముకాఁగునట్లు, నిన్ఱు - ఉండి నారణక్ ఎన్నుమ్ - నారాయణుఁడనిచెప్పును. అన్నై - అమ్మా! ఎఱ - నాయొక్క, తెయ్‌వవురువిల్ - దేవతవలె సుందరవిగ్రహముగలదియు, శిఱుమాక్ - చిన్నలేడివంటినేత్రములుగలదియునైనయీపె, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేయుచున్నవ్యాపారము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, అఱియేక్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ అమ్మా! నాకొమార్తె, ఈసముద్రమునుజూచియిచ్చట శ్రీయఃపతి పవ్వళించుచున్నాడుగదాయని నమస్కరించును. సూర్యునిజూచియితండు నారాయణమూర్తిగదాయని చెప్పును. మఱియు నాశ్రీయఃపతి మనకసకలవిధబంధువుగదాయని దలంచి శిథిలాన్తఃకరణురాలైదుఃఖించును. ఈవిసంబున నీనున్దరాజ్ఞి చేసెడి వ్యాపారము పలానదని నేనెఱుఁగలేనని. ౨

అఱియుమ్ శెన్దైయె త్తుళువి యచ్చ్యుదనెన్నుమ్ మెయ్‌నేవాళ్*
ఎఱియుమ్‌తణ్ణాఱ్ఱై త్తుళువి యెన్నుడై కోవిన్దనెన్నుమ్*
వెఱికొళ్ తుళాయ్‌మలర్ నాఱుమ్ వినైయుడై యాట్టియేన్వెఱ్ఱి*
శెఱివళై మున్నైచ్చిఱుమాక్ శెయ్‌గిన్ఱ దెన్‌కణుక్కొన్ఱే. ౩.

అ॥ అఱియుమ్ - (ఎల్లరచేవేడియని) తెలిసికొనఁదగిన, శెన్‌తీయై - ఎఱ్ఱని యగ్నిని, తళువి - కాగలించుకొని, అచ్యుదనెన్నుమ్ - అచ్యుతుఁడనిచెప్పును. మెయ్‌నేవాళ్ - శరీరము కాలిపోకుండనుండును, ఎఱియుమ్ - విసిఱికొట్టుచున్న, తణ్ - చల్లని, కాఱ్ఱై - గాలిని, తళువి - కాగలించుకొని, ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోవిన్దక్ - గోవిందుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెఱికొళ్ - పరిమళముగల, తుళాయ్‌మలర్ - తులసియొక్కపుష్పము, నాఱుమ్ - (ఈవెళ్ళగీరమందును) పరిమళించును, వినైయుడైయాట్టియేన్ - పాపముగలనేను, వెఱ్ఱి - కనినదియు, శెఱి - నిబిడమైన, వళై - గాజుగణములను, మున్నై - చెయ్యియొక్కఅగ్రభాగమునందుగలదియు, శిఱుమాక్ - చిన్నలేడివంటి చూపుకలదియునైనయీపె, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేసెడివ్యాపారములు, ఎన్‌కణుక్కు - నాకేత్రమునకు, ఒన్ఱే - ఒకటెగానున్నదా (అసఖ్యేయములని).

తా॥ అచ్యుతుఁడనిచెప్పి నిప్పును కాగలించుకొనినను ఈమెకేమియు బాధగలుగదు. మాగోవిన్దుఁడని చెప్పి యతివేగముగా గొట్టుచున్న వాయువును కాగలించుకొనుచున్నది. ఈమె యొక్క శరీరమందు తులసీవాసన గొట్టుచున్నది. ఈమెనేపెడి వ్యాపారయు యిట్టి యనేకములని.

ఒన్ఱియతిఙ్గళ్ కాట్టి యొళిమణివణ్ణనేయెన్నుమ్*
నిన్ఱకున్ఱత్తినై నోక్కి నెడుమాలేవా వెన్ఱుకూవుమ్*
నన్ఱుపెయ్యుమ్మళైక్ కాణిల్ నారణన్ వన్దా నెన్ఱాలుమ్*
ఎన్ఱనమైయల్‌గళ్ శెయ్‌దా రెన్ఱుడైక్ కోమళత్తైయే. ౪.

అ॥ ఒన్ఱియ - పూర్ణుఁడైన - తిఙ్గళ్ - చన్ద్రుని, కాట్టి - చూపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణనే - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును నిన్ఱ - ఎదురుగనున్న, కున్ఱత్తినై - పర్వతమును, నోక్కి - చూచి, నెడుమాలే - గొప్ప స్నేహముగలవాఁడా! వా - రమ్ము, ఎన్ఱు కూవుమ్ - అనిపిలుచును, నన్ఱు - చక్కఁగా, పెయ్యుమ్ - వర్షించుచున్న, మళై - మేఘమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుఁడు, వన్దా నెన్ఱు - వచ్చెనని, ఆలుమ్ - నృత్యముజేయును. ఎన్ఱు ఇన - అని చెప్పిన యీవిధంబేగాక, ఎన్నుడైకోమళత్తై - నామృదువైనపిల్లకు, మైయల్‌గళ్ - భ్రమములను, శెయ్‌దార్ - పుట్టించిరి.

తా॥ పూర్ణచంద్రునిజూచి, వీడు సుందరవిగ్రహుఁడైన శ్రీయఃపతియని చెప్పును. చెట్లుతో నిండియున్న పర్వతమునుజూచి, ఈపెయింత కాలము పిలిచినను రాకపోతి మేయని నిగ్గుచేయుచును వేసికొని శ్రీయఃపతివచ్చి యొకపక్కన దాగుకొనియున్నాడని దలఁచి, ఓసర్వేశ్వరుఁడా! నీవు నిగ్గుబడవలదు, నాయెదుటరమ్మనిని పిలుచుచున్నది. మేఘములనుజూచి పరోపకారశీలుడైన శ్రీయఃపతి వచ్చెనేయని నృత్యముజేయును. ఆశ్రీయఃపతి నాపిల్లకిట్లు పిచ్చి యెత్తునట్లుచేసెనని.

కోమళవాయ్‌కవైప్పుల్‌గి కోవిన్దన్మేయ్ త్తనవెన్నుమ్*
పోమిళనాగత్తిన్‌పిన్పో యవళ్ కిడక్కైయాలెన్నుమ్*
అమళవొళియుమరుమ్బినై మూట్టియేన్బెరి*
కోమళవల్లియైమాయోన్ మాల్ శెయ్‌దుశెయ్‌గిన్ఱ కూత్తే. ౫.

అ॥ కోమళమ్ - సున్దరమైన, వాయ్ - బలిసియున్న, కవైప్పుల్‌గి - దూడను, కోవిన్దన్ మేయ్ త్తన - దీనిని శ్రీకృష్ణుఁడు మేపినాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పోమ్-పోవుచున్న, ఇళమ్ - యౌవనముగల, నాగత్తిన్ - పాముయొక్క, పిన్ - వెనుక, పోయ్ - పోయి, అవళ్ - ఆశ్రీయఃపతికి, ఈరు - అది, కిడక్కైయాల్ - పడక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అరు - క్రూరమైన, వినైయాట్టియేన్ - పాపముగలనేను, పెరి ఱు - కనిన, కోమళవల్లియై - సుందరమైన తీగెవంటియీపెను, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైనశ్రీయఃపతి, మాల్ శెయ్‌దు - భ్రమింపఁజేసి, శెయ్‌గిన్ఱ - చేయుచున్న, కూత్తు - ఆటలు, అనుళవు - ఇంతయగునని, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియు, అఱియేన్ - ఎఱుఁగను

తా॥ సుందరమైన దూడను కాగలించుకొని, దీనిని కృష్ణుడు మేపినాడుగనుక బలిసియున్నదనియు, మంచిసర్పమున వెనుకపడి ఇది శ్రీయఃపతికి పడకయనియు చెప్పును శ్రీకృష్ణుడు నాపిల్లనిట్లు భ్రమింపజేసెను. ఇదినాపాపమా? ఈమెకీపిచ్చితనములవిగాక యున్నదేయని ౫

కూత్తర్ కుడమెడుత్తాడిల్ కోవిన్దనామెనావోడుమ్*
వాయ్ త్తగుళ్లోశై కేట్కిల్ మాయవనెన్నుమైయాకుమ్*
ఆయ్చ్చియర్ వెణ్ణెయ్‌గళ్ కాణి లవనుణ్డవెన్రెయిదెన్నుమ్*
పేయ్చ్చిములై శువై త్తార్ కెక్కెణ్ణోడియేతీయపిత్తే ౬.

అ॥ కూత్తర్ - నృత్యముచేయువారు, కుడమెడుత్తు - కుండలనెత్తి (నెత్తిమీదనుంచుకొని), ఆడిల్ - నృత్యముజేసినయెడల, కోవిన్దనామ్ - శ్రీకృష్ణుడుగావచ్చును, ఎనా - అనిదలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, నాయ్ త్త - సుఖకరంబైన, వుళ్లోశై - వేణునాదము, కేట్కిల్ - వినినచెడు, మాయవక్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (వచ్చినాడు), ఎన్రు - అని, మైయాకుమ్ - మోహించును, ఆయ్చ్చియర్ - గొల్లలయొక్క, వెణ్ణెయ్‌గళ్ - వెన్నలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, అవక్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్న, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పేయ్చ్చి - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, శువైత్తార్కుక్ - ఆరగించినవారివిషయమై, కొడి - తీగెవలెనున్న, ఎక్కెణ్ - నాకొమార్తె, ఏతీయ - పొందిన, పిత్తు - పిచ్చితనము (ఉన్నవిధమిట్టిది).

తా॥ ఎవరైనను కుంభనృత్యము జేసినయెడల వాడు శ్రీకృష్ణుడే కావచ్చునని దలంచియచ్చటికిరాబఱుగెడును వేణునాదము వినినయెడల శ్రీకృష్ణుడువచ్చెనని మోహించును గొల్లలు వెన్నతీసికొనిపచ్చినయెడల యిది శ్రీకృష్ణుడారగించిన వెన్నగదాయని చెప్పును. ఈవిధంబున నాశ్రీకృష్ణునివిషయమైనాపిల్లకు పిచ్చియెత్తెనని ౬.

ఏతీయపిత్తినో డెల్లావులగు కణ్ణెప్పడైప్పెన్నుమ్*
నీఱుశెన్వేయిడక్కాణిల్ నెడుమాలడియారెన్రోడుమ్*
నాఱుతుళాయ్‌మలర్ కాణిల్ నారణన్కణ్ణియాదెన్నుమ్*
తేతీయుమ్‌తేఱాదుమాయోళ్ తిఱత్తనళీయిత్తిరువే. ౭.

అ॥ ఏతీయ - ఎక్కియున్న, పిత్తినోడు - పిచ్చితనమున్నప్పటికిన్ని, ఎల్లావులను - సమస్తలోకము, కణ్ణె - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పడైప్పు - సృష్టి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నీఱు - భస్మమైనను, శెన్వే - చక్కగా (ఊర్ధ్వపుణ్ర్యముగా), ఇడక్కాణిల్ - ధరించుకొనినవారిని జూచినయెడల, నెడుమాలడియార్ - (వారు) శ్రీయఃపతికిదాసులు, ఎన్రు - అనితలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, నాఱు - పరిమళించుచున్న, తుళాయ్‌మలర్ - తిరుత్తుళాయియొక్క పుష్పమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, కణ్ణి-మాలిక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తేతీయుమ్ - తెలిసియున్నప్పుడును, తేఱాదుమ్ - తెలిసిలేనప్పుడును, ఇత్తిరు-లక్ష్మీవంటియీపె, మాయోన్ తిఱత్తనళ్ - శ్రీకృష్ణునియందే మోహించియున్నది.

తా॥ ఈపిచ్చిత్తనములోగూడ, ఈజగత్తును శ్రీకృష్ణుడే సృజించినాడనిచెప్పును. ఎవరైనను భస్మమునెత్తిపిడువుగాధరించినయెడల దానినిభస్మమనిగూడనెంచక, ఊర్ధ్వముగాధరించియున్న దానినేజూచి వీరుఊర్ధ్వపుండ్రిధారులైన శ్రీవైష్ణవులని దలంచివాడని దిణ్డమ్‌సమర్పించుటకు బఱు గెడును. తులసీమాలికనుజూచి యిది శ్రీకృష్ణుడు ధరించెడివనమాలయని చెప్పును. అంతయే గాక సర్వకాలములయందును వానినే ధ్యానించియుండునని. ౭.

తిరువుడై మన్నరై క్కాణిల్ తిరుమాలై క్కణ్డేనేయెన్నుమ్*
ఉరువుడై వణ్ణఙళ్ కాణిలులగళన్దానెనుత్తుళ్ళుమ్*
కరువుడై త్తేవిల్ గళెల్లామ్ కడల్వణ్ణనో యిలేయెన్నుమ్*
వెరువిలుమ్‌వీఴ్వేలుమోవాళ్ కణ్ణక్కళల్‌గళ్ విరుమ్బుమే. ౮.

అ॥ తిరువుడై - శ్రీమంతులైన, మన్నరై - రాజులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతిని, కణ్డేనేయెన్నుమ్ - నేఁచించితినని చెప్పును, ఉరువుడై - మంచిరూపములుగల, వణ్ణఙళ్ - పదార్థములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఉలగళన్దానెన్ఱు - లోకములను గొలచినత్రివిక్రముఁడని, తుళ్ళుమ్ - నృత్యముజేయును, కరువుడై - ప్రతిమగల, తేవిల్ గళెల్లామ్ - దేవాలయమంతను, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటిమేనుగల శ్రీయఃపతియొక్క, కోయిలేయెన్నుమ్ - కోవిలయనిచెప్పును. వెరువిలుమ్ - స్తిగ్ధమైన్న ప్పుడును, వీఴ్వేలుమ్ - మోహించియున్న ప్పుడును ఓవాళ్ - విడువనిదై, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్‌గళ్ - తిరువడికళ్ళను, విరుమ్బుమ్ - ఆళపడును.

తా॥ శ్రీమన్తులైనరాజులనుజూచి వీరుశ్రీయఃపతి స్వరూపులనియు, అందమైనవస్తువును జూచి యిదిత్రివిక్రమస్వరూపమనియు, ఏదేవాలయమైనను దానిని జూచి యిది శ్రీయఃపతియొక్క కోవిలయనియుఁజెప్పును. ఇంతయేగాక సర్వకాలములయందుగూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములనే యాశ్రయించియుండునని. ౮.

విరుమ్బిప్పగవరై క్కాణిల్ వియలిడముణ్డానేయెన్నుమ్*
కరుమ్బెరుమేగఙళ్ కాణిల్ కణ్ణనెన్ఱేఎప్పుఱక్కుమ్*
పెరుమ్బులవానిరై కాణిల్ పిరానుళనెన్ఱుపిన్ శెల్లుమ్*
అరుమ్బెఱుల్ పెణ్ణినై మాయో నలన్ఱియయర్ప్పిక్కిన్ఱానే. ౯.

అ॥ పగవరై - పూజ్యులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, విరుమ్బి - ఆళపడి, వియల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, ఉణ్డానేయెన్నుమ్ - ఆరగించినవాఁడా! యని చెప్పును, కరుమ్ - నల్లనైన, పెరుమేగఙళ్ - గొప్పమేఘములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, కణ్ణనెన్ఱు - శ్రీకృష్ణుఁడని, ఏఱుపఱక్కుమ్ - ఎగిరిపఱుగెడును, పెరుమ్ - గొప్పనై, పులమ్ - సున్దరంబులైన, ఆనిరై - ఆవులయొక్కగుంపులనుజూచినయెడల, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఉళనెన్ఱు - ఉన్నాఁడని, పిన్ శెల్లుమ్ - వెనుకవెళ్లును. పెరుమ్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభమైన, పెణ్ణినై - (నా) పిల్లను, మాయోన్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, అలన్ఱి - జల్పించి, అయర్ప్పిక్కిన్ఱాన్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నాఁడు.

శా॥ భాగవతులనుజూచి వీరు సర్వేశ్వరస్వరూపులనియు, నల్లనిమేఘమును జూచిఇది శ్యామనుందరుడైన కృష్ణునివలెనున్నదనియు, గోసమూహములనుజూచి వీనివెనుక శ్రీకృష్ణుడు వచ్చునని దలంచి జల్పించిరిగా మోహింపుమనుటల నా బిడ్డను శ్రీకృష్ణుడు నేసెనని. ౯.

అయర్‌క్కుమ్‌శుట్టు మమ్బు మీనోక్కు మగలవేనీణోక్కుక్కొళ్ళుమ్*
వియర్‌క్కుమ్‌మయిర్‌క్కణ్ తుళుమ్బు వెవ్వుయిర్‌క్కొళ్ళుమ్ మెయ్‌శోరుమ్*
పెయర్‌త్తుమ్‌కణ్ణా వెన్నుపేశుమ్ పెరుమానే వా వెన్నుకూవుమ్*
మయల్ పెరుజ్‌కాదలెయ్ పేదై క్కెన్‌శెయ్‌గేన్ వల్వినైయేనే. ౧౦.

అ॥ అయర్‌క్కుమ్ - మోహించును, శుట్టు మీనుమ్ - నాలుగుసక్కలను, పట్టు మీ - ప్రేమతో, నోక్కుమ్ - చూచును. అగలవే - దూరమందున్నట్లుంచి, సిళ్‌నోక్కుక్కొళ్ళుమ్ - దూర దృష్టితోజూడును, వియర్‌క్కుమ్ - చెమటలు నీళ్ళనుబలహీనపరచుచుండును, మయిర్ - వర్ణమువలె, కణ్ - నేత్రజలము, తుళుమ్బు - కారునట్లు, వెవ్వుయిర్‌కొళ్ళుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును, మెయ్‌శోరుమ్ - వాడిపోవును, పెయర్‌త్తుమ్ - తిరిగియు, కణ్ణా వెన్నుపేశుమ్ - కృష్ణుడా! యనిచెప్పును, పెరుమానే - ఓస్వామీ! నా - రమ్మ, ఎన్నుకూవుమ్ - అనిపిలుచును, మయల్ - మోహమునుగలుగ జేసెడి, పెరుమ్‌కాదల్ - గొప్పయాశగల, ఎన్ పేదైక్కు - నాబిడ్డకు, వల్‌వినైయేన్ - పాపము గలసేను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

శా॥ సర్వేశ్వరునియందు ప్రేమనుంచివాడొచ్చుటనున్నాడోయని యంతటవెనకి వానిని జూడక దుఃఖించుచు నిట్టూర్పుడుచును. అంతటతో నిరాశజేయక మఱియును వానిపేరుజెట్టి పిలుచును. ఇట్టియతిప్రేమతో మోహించుచున్న యీమెకు నేనేమి చేసెదనని. ౧౦

వల్వినై తీర్‌క్కుమ్‌కణ్ణినై వణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శొల్వినై యాల్‌శొన్న పాడ లాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్*
నల్వినై యెన్నుమ్ నావర్‌గళ్ నలనుడై వైగున్దమ్‌నణ్ణి*
తొల్వినై తీరవెల్లారుమ్ తొఴుదెళువీర్ పోరుప్పారే. ౧౧.

అ॥ వల్ - క్రూరమైన, వినై - పాపమును, (స్వవిరహదుఃఖమును) తీర్‌క్కుమ్ - పోగొట్టెడి, కణ్ణినై - శ్రీకృష్ణునివిషయమైన, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్వినైయాల్ - వాచికకైంకర్యముచే, శొన్న - పాడించిన, పాడల్ - గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నల్వినైయెన్నుమ్ - మంచిపుణ్యమని, నావర్‌గళ్ - అభ్యసించువారు, నలనుడై ఆనన్దముగల, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, నణ్ణి - పొంది, తొల్ - అనాదియైన, వినై - పాపము, తీర - పోయి, ఎల్లారుమ్ - ఎలరును, తొఴుదు - ఆశ్రయించి, ఎళ - ఆరాధించుటకు, వీర్ పోరుప్పార్ - తమమహిమ్నచకాశింపనట్టుండురు.

శా॥ సకలపాపహరుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లర్చించిన యీపదిపాశుర ములనధ్యయనముతోనెనుండించువారు పాపరహితులై మోక్షసుఖంబు పొందుచుండుటనున్న నిత్యసూరులు స్తుతించునట్లు గొప్పమహిమగలవారైయుండురని, ౧౧.

ఆ ప్రు వ్‌ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - ౮, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆ: తారిక:—ఈవిధంబున నాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునియొక్క విరహదుఃఖము ననుభవించుచుండగా నాదుఃఖములన్ని శమనమగునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు సమస్తపరివారములతోవచ్చి సేవసాయింప, అప్పుడాసర్వేశ్వరుని సేవించి ప్రీతులై, నాతోసమానులైన శిష్యులెవ్వరులేరని ప్రసాదించుచున్నారు.

**ఏఱ్ఱ తిరుస్తేఱ్ఱులగుమ్ తెనికోల్ శెల్వవీవిల్ శీర్*
ఆఱ్ఱల్ మిక్కాళుమమ్మానై వెమ్మాపిళన్దాణ్డానై*
పోఱ్ఱి యెన్నేళ్ కళార్ తొళుదుశొల్ మాలై గళ్*
ఏఱ్ఱనోఱ్ నేట్కినియెన్నుక్కుత్తె యెళుమైయుమే.** ౧.

ఆ॥ వీఱ్ఱి - తనప్రభుత్వముదోనునటుల వేంచేసియుండి, ఏఱ్ఱులగుమ్ - సప్తలోకములయందును, తని - అద్వితీయంబైన, కోల్ - అధికారము, శెల్ల - నడుచునట్లు, వీవిల్ - నాశములేని, శీర్ - గుణంబులుగలవాఁడును, ఆఱ్ఱల్ మిక్కు - మిక్కిలిశక్తిమగలవాఁడై, ఆళుమ్ - పరిపాలించువాఁడును, వెమ్ - క్రూరమైన, మా - కేశియనెడిగుఱ్ఱమును, పిళన్దాన్ తన్నై - చీల్చినవాఁడునైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, పోఱ్ఱి - గొల్చి - ఎల్లప్పుఁడునుమఙ్గళాశాసనముజేయుచు, కైగళ్ - చేతులు, ఆర - నిండినట్లు, తొళుదు - అంజలిచేసి, శొల్ - శబ్దరూపంబులైన, మాలైగళ్ - మాలికలను, ఏఱ్ఱ - సమర్పించుటకు (తెగిన), నోఱ్ఱ నోన్మై - భాగ్యముజేసికొనినవాఁడు, ఇని - ఇంకమీఁద, ఎళు - అన్నిజన్మములలోను, ఎన్నుక్కు - ఏకొఅతగలఁడు.

తా॥ ఉభయవిభూతులను తనయాజ్ఞచే బరిపాలించుచున్న సర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనముఁజేసి నమస్కరించి స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల నాకిఁక నేజన్మమందు నొకకొఅతయురాదేరదని. ౧.

**మైయకణ్ణాళ్ మలర్మేలుఱైవాళ్ మార్బినన్*
శెయ్యకోలత్తడఙ్కణ్ విణ్ణోర్ పెరుమానై*
మెయ్యశొల్లాలిశై మాలై గళేత్తి యుళ్ళప్పోఱ్ఱ*
వెయ్యనోయ్‌గళ్ ముళుదుమ్ వియన్ఞాలత్తుమీయవే** ౨.

ఆ॥ మైయ - నల్లనైన, కణ్ణాళ్ - నేత్రములుగలదియు, మలర్‌మేల్ - పద్మపుష్పమీఁద, ఉఱైవాళ్ - నిత్యవాసముజేయునదియునైన శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉఱై - నిత్యనివాసముజేయుచున్న, మార్బినన్ - వక్షస్థలముగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కోలమ్ - సుందరమైన, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమానై - స్వామియునైనసర్వేశ్వరుని, మెయ్య - దిట్టమైన, శొల్లాల్ - శబ్దములతో జేర్చబడిన, ఇశై - గానముతోగూడిన, మాలైగళ్ - మాలికలచే, వియల్ - విస్తారమైన - ఞాలత్తు - భూమియందు, నోయ్‌గళ్ ముళుదుమ్ - క్లేశములన్నియు, వీయ - నశించునటుల, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళ - అనుసంధించుటకు, పెఱ్ఱోన్ - భాగ్యవంతుఁడనైతిని.

తా॥ శ్రీమహాలక్ష్మిని తనవక్షస్థలమందుగలవాడై ఆశ్రితవాత్సల్యముచేత నెట్టుటైన నేత్రము లుగలవాడైన శ్రీయఃపతిని బొందికరైనళిబ్దసందర్భముగల తిరువాయ్‌మొళితోన్తతించి ఇహలో కమందే నాకన్నిదుఃఖములుపోవునట్లు ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నా కేకొఱతయులేదని వి.

వీవిలిన్బమ్మిగ వెల్లై నిగళ్ న్ద నమ్మచ్చుదక్*
వీవిల్ శీరన్మలర్ క్కణ్ణ్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్ తన్నై*
వీవిల్ కాలమిన్దే మూన్ఱ్ గళ్ త్తి మేవప్పెఱ్ఱ్ నేన్*
వీవిలిన్బమ్మిగ వెల్లై నిగళ్ న్ద నన్మైయిదే. ౩

అ॥ వీవిల్ - నాశములేని, ఇన్బమ్ - ఆనన్దమయొక్క, మిగవెల్లై - చరమావధియందు నిగళ్ న్ద - ఉన్న, నమ్ - మనయొక్క, అచ్చుదక్ - అచ్యుతుండును, వీవిల్ - అన్తములేని, శీరక్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, మలర్ క్కణ్ణక్ - పద్మనేత్రుండును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాక్‌తన్నై - స్వామియునైన నసర్వేశ్వరుని, వీవిల్ - ఎడతెగని, కాలమ్ - కాలమంతయు, ఇన్నిశై - గానముతోగూడిన, మూన్ఱ్‌గళ్ - శబ్దసన్దర్భములచే, ఏత్తి - స్తుతించి, మేవప్పెఱ్ నేక్ - అనుభవించెడిభాగ్యమునుజేసితిని, మేవి - అనుభవించి, వీవిల్ - అంతములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందమయొక్క, మిగవెల్లై - చరమావధియందు, నిగళ్ న్దనక్ - ఉన్నవాడనైతిని.

తా॥ నిరవధికానన్తకల్యాణగుణంబులుగల సర్వేశ్వరుని సర్వకాలములయందును స్తుతించి నిరతిశయానన్దమునుభవించుచున్న నా కేకొఱతయులేదని. ౩.

మేవినిన్ఱు తొళుం వార్ వినై పోగ మేవుమ్బిరాన్*
తూవియమ్బుళ్ళ్ ఱుడై యా నడలాళియమ్మాన్ తన్నై*
నావియలాల్ శెయ్ మూన్ఱ్ గళ్ త్తి నణ్ణప్పెఱ్ ఱ్ నేన్*
ఆవియెన్నావియై యాన్ అతియేన్ శెయ్‌దవా ఱ్ నైదే. ౪

అ॥ మేవినిన్ఱు - అనన్యప్రయోజనులైయుండి, తొళుమవార్ - ఆశ్రయించువారియొక్క, వినైపోగ - దుఃఖములనశించునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుండును, తూవి - ఱెక్కలుగల, అమ్ - సుందరమైన, పుళ్ - గరుత్మన్తుని, ఊడియన్ - వాహనముగాగలవాడును, అడల్ - ఆయుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి - సుదర్శనముగలవాడునైన, అమ్మాన్‌తన్నై - సర్వేశ్వరుని, నావియలాల్ - వాగ్వ్యాపారములచేగలిగిన, ఇన్నిశై - గానముతోడజేరిన, మూన్ఱ్‌గళ్ - శబ్దసన్దర్భములచే, ఏత్తి - స్తుతించి, నణ్ణప్పెఱ్ ఱ్ నేన్ - అనుభవింపదగినభాగ్యముగలవాడనైతిని, ఆవి - ప్రాణభూతుడైనసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నావియై - నాయాత్మను, శెయ్‌దవా ఱ్ నై - చేసినప్రకారమును, యాన్ - నేను, అతియేన్ - తెలికొనలేను.

తా॥ తనయాశ్రితుల సకలదుఃఖములను బోగొట్టువాడును గరుడవాహనుండునైన చక్రధరుని నేను తిరువాయ్‌మొళిచే స్తోత్రముజేసి బ్రహ్మానందభరితుండనై యీయానన్దమునుగూడ దెలిపికొనజాలనివాడనైతిని. ౪

ఆగ్రీ ఇనల్లవగై కాట్టుమమ్మానై *అమరర్ తమ్
ఏగ్రీ నై యెల్లాప్పొరుళుమ్ విరిత్తానై యెమ్మాన్ట్రానై *
మాగ్రీ మామాలై పునైన్ద్రేత్తి నాళుమ్మగిళ్‌వయ్‌దినేన్ *
కాగ్రీ లిల్ మున్నమ్ కడుగి వినై నోయ్‌గళ్ కరియవే. ౪

అ॥ ఆగ్రీ ఇ - సహించునట్లు, నల్ల - కలతణంబులైన, వగై - ప్రకారములను, కాట్టుమ్ - చూపించువాడును, అమరర్ తమ్ - నిత్యసూరులకు, ఏగ్రీ నై - నిర్వాహకుండును, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - కర్మజ్ఞానాదిసకలార్థములను, విరిత్తానై - విశేషముగానుపదేశించినవాడును, ఎమ్మాన్ట్రానై - నాథుడైనవాడును, అమ్మానై - స్వామిని, వినై - పాపములను, నోయ్‌గళ్ - వ్యాధులను, కాగ్రీ లిల్ మున్నమ్ - శీఘ్రమాగా, కడుగి - శీఘ్రమాగా, కరియవే - కాలునట్లు, మాగ్రీ ఇమాలై - శిథిలసందర్భములను, పునైన్ద్రు - నిర్మించి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మగిళ్‌వు - సంతోషమును, ఎయ్‌దినేన్ - పొందితిని.

తా॥ అర్జునునికి కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తులనెడి సకలోపాయములనుపదేశించిన సర్వేశ్వరుని స్తుతించి నాశ్రితకలదుఃఖములను బోగొట్టుకొని పరమానందమును బొందితినని. ౪

కరియ మేనిమిశై వెళియనీఱుశితిదేయిడుమ్ *
పెరియకోల త్తడజణన్ నిన్ఱోర్ పెరుమాన్ట్రానై *
ఉరియ శొల్లాల్ మాలైగళ్ శెయ్‌ద్ తి యుళ్ళ్‌ప్పెగ్రీ నైయుక్కు *
అరియదుణ్ణో వెన క్కిన్ఱ్‌తొట్టమినియెన్ఱుమే. ౫

అ॥ కరియ - నల్లనైన నేత్రములయొక్క, మేనిమిశై - సౌందర్యమునుమీఱ, వెళియనీఱు - తెల్లచూర్ణము (కర్పూరచూర్ణము), శితిదే - చిన్నదిగా, ఇడుమ్ - ఊంచబడినదియు, పెరియ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగలదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణ - నేత్రములగల వాడును, విణ్ణోర్ పెరుమాన్ - నిత్యసూరులకు స్వామియునైన శ్రీయఃపతిని, ఉరియ - తగుమైన, శొల్లాల్, - శబ్దములచేఁజేర్చబడిన, ఇశై - గానముతోఁగూడిన, మాలైగళ్ - మాలికలచే, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళ్‌ప్పెగ్రీ నైయుక్కు - ధ్యానింపఁదగినపుణ్యముగలవాడనైన, ఎనక్కు - నాకు, ఇన్‌ఱ్‌తొట్టుమ్ - ఇదిమొదలగు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, అరియదు - దుర్లభము, ఉణ్ణో - కలదా?

తా॥ నేత్రమందున్న నలుపువర్ణముమీఱ మఙ్గళార్థమైధరించిన తెల్లని కర్పూరచూర్ణము చేతనిండారంగై శోభిల్లుచున్న నేత్రములగల సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేసి ధ్యానింపదగినభాగ్యముగల నాకు నిఁకమీఁద నెదియు నసాధ్యములేదని. ౬

ఎన్ఱుమొన్ఱాగి యెల్లారుమ్మిక్కార్ గళుమ్ *తన్ఱన
కిన్ఱినిన్ఱాన్ యెల్లావులగుముడై యణ్ణల్ *
కున్ఱమొన్ఱాల్ మఱిక్కాత్తపిరాన్ చొన్నమాలైగళ్ *
నన్ఱుశొట్టుమ్‌విదియెయ్‌దిన మెన్నుక్కుగైనమక్కే. ౭

అ॥ ఎన్నుమ్ - ఎప్పుఁడును, ఒన్రాగి - ఒకవిధముచేతనున్ను, తన్‌తనక్కు - తనకు, ఒత్తారుమ్ - సమానులును, మిక్కార్‌గళుం - మించినవారును, ఇన్రి - లేక, నిన్రానై - ఉన్నవాఁడును, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయాన్‌తన్నై - కలవాఁడును, కున్ఱమొన్రాల్ - ఒకపర్వతముచే, మళై - వానను, కాత్తపిరానై - ఆడ్డగించిన ఉపకారకుండునైన శ్రీయఃపతికి, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములను, నన్ఱు - చక్కఁగా, కూట్టమ్ - సమర్పింపదగిన, విధి-భాగ్యమున, ఎయ్‌దినమ్ - పొందితిమి నమక్కు - మనకు, ఎన్నకుఱై - ఏమికొఱతయున్నది.

తా॥ తనతోసాటివారును తనకు మించినవారును లేక సర్వాతీయుఁడై గోవర్ధనమునెత్తి వర్షమునడ్డగించి గోపలను రక్షించిన శ్రీయఃపతిని తిరువాయ్‌మొళులచే స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల మాకింక నేమొఱతయులేదని. ౭

నమక్కుమ్‌పూవిన్మిశై నఙ్గైక్కు మిన్బనై *శీరాలత్తార్
తమక్కుమ్ వాన త్తవర్‌క్కుమ్మెరుమానై *తణ్ణామరై
శుమక్కుమ్ పాదప్పెరుమానై వొన్సొన్మాలైగళ్ *శొల్లుమా
ఱాయ్‌నెక్కవల్లే ఱిక్కినియూవర్ నిగరగల్వానత్తే. ౮.

అ॥ నమక్కుమ్ - మనకును, పూవిన్‌మిశై - పద్మమందునివసించుచున్న, నఙ్గైక్కుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికిని, ఇన్బనై - ఆనందకరుఁడును, శీరాలత్తార్ తమక్కుమ్ - లోకమందలిప్రాణులకును, వాన త్తవర్‌క్కుమ్ - నిత్యసూరులకును, పెరుమానై - స్వామియయ్యైన, తణ్ - చల్లని, తామరై - పీఠపద్మము, శుమక్కుమ్ - ధరించుచున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదములగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని విషయమై, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసందర్భములు, శొల్లుమాఱు - చెప్పువిధంబును, ఱాయ్‌నెక్కవల్లేఱ్కు - ఏఱ్పఱుచఁదగినవాకు, ఇని - ఇఁకమీఁద, అగల్ - విశాలమైన, వానత్తు - పరమపదమందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ అత్యున్నతుఁడైన నాయందును ఆత్యుత్కృష్టురాలైన శ్రీమహాలక్ష్మియందును సమానముగా ప్రీతిజేయుచున్న సకలలోకేశ్వరుఁడైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించునట్లు నమరికతోనున్న వాకు పరమపదమునందునుగూడ సాటి యెవరులేరని ౯

వానత్తుమ్‌వానత్తుళ్ళుమ్మవ్వరుమ్ మణ్ణుళ్ళుమ్మణ్ణినీళ్‌క్కుళ్
తానత్తుమ్ *ఎణ్‌దిశైయుమ్ తవిరాదునిన్రానై *
కూనఱ్ఱిత్తడక్కైక్కయవన్‌నక్కుడమాడిప్పైవాన
కోనై *కవిశొల్లవల్లే ఱిక్కినిమాఱుణ్డే. ౯.

ఆ॥ వానత్తుమ్ - స్వర్గమందును, వానత్తుళ్ - స్వర్గమున కవతలనున్న, ఉమ్మవరుమ్-ఊర్ధ్వలోకములయందును, మణ్ణుళ్ళుమ్ - భూమియందును, మణ్ణినీళ్‌క్కుళ్ - భూమికిఁదిందనున్న, తానత్తుమ్ - స్థానములయందును, ఎణ్‌దిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, తవిరాదు - ఒకటియుం తప్పక, నిన్రాన్ - వ్యాపించియున్నవాఁడును, కూన్ - వంగినట్టిదియు, (వక్రతగలదియు)

నల్ - సుందరంబునైన, శఙ్కమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, తడమ్ - విశాలమైన, కైయవనై - శ్రీహస్త మందుగలవాఁడును, కుడమాడియై - కుంభనృత్యముజేసినవాఁడును, వానమ్ - పరమపదవాసులకు, కోనై - స్వామియునైనసర్వేశ్వరునికి, కవిశొల్లవల్లెఱ్ఱుక్కు - కవిత్వముజెప్పదగినవాకు, ఇని - ఇఁక మీద, మాఱు - ఎదురు, ఉణ్డో - ఉన్నదా?

తా॥ భూమ్యన్తరిక్షాదిసకలలోకములయందలి సకలపదార్థములయందును వ్యాపించియున్నవాఁడై, సుందరంబైన శ్రీపాఞ్చజన్యధరుఁడైన సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేయందగినవాకు సమానులెవ్వరు లేరని. ౯.

ఉణ్ణుమువిణ్ణుడ్డుమిడన్దుమ్ కిడన్దునిన్ఱుమ్*
కొణ్డకోలత్తొడుపీర్ పిరిన్దుమ్ మణఙ్కూడియుమ్*
కణ్డవాఱ్ఱాల్ తనదే యులగెనినిన్ఱానన్నై*
వణ్డమిళ్ నూఱ్ఱోర్ నైయ నడియార్క్కిన్బమారియే. ౧౦.

ఆ॥ ఉణ్డుమ్ - ఆరగించియు, ఉమిళ్ న్దుమ్ - బయలుపఱచియు, కడన్దుమ్ - కొలిచియు, ఇడన్దుమ్ - విడుతీసియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, నిన్ఱుమ్ - (రావణునిజంపి) నిలిచియు, కొణ్డకోలత్తొడు - పట్టాభిషేకముజేసికొనిన యలఙ్కారముతో, పీర్ పిరిన్దుమ్ - పెంచేసియుండియు, మణమ్కూడియుమ్ - (ఇట్లుభూమిప్పిరాట్టితో) సంశ్లేషించియు, (ఉన్నదానిని), కణ్డవాఱ్ఱాల్ - చూచినప్రకారముచే, ఉలగు - లోకము, తనదేఎన - తనదేయని (తోఁచునట్లు), నిన్ఱానన్నై - ఉన్నసర్వేశ్వరుని విషయమై, వణ్ - యథార్థమును తెలిపెడి, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన ప్రబన్ధమును, నూఱ్ఱు - చేయుటకు, నోఱ్ఱ నైయ - పుణ్యముగల వాఁడనైతిని. (ఈప్రబన్ధము), అడియార్క్కు - భాగవతులకు, ఇన్బమారి - ఆనన్దమునువర్షించుచున్నది.

తా॥ సకలలోకముల నన్నివిధములుగారక్షించుచున్న శ్రీయఃపతివిషయమైన యీతిరువాయ్‌మొళిని జేసి శ్రీవైష్ణవులకు పరమానన్దమును గలుగఁజేసితినని. ౧౦

** మారిమాఱాదతణ్మలై వేఙ్కడత్తణ్మలై*
వారిమాఱాదప్పైమ్బొఱ్ఱిల్ శూళ్ కురుగూర్నగర్*
కారిమాఱన్ శడగోపన్ శొల్లాయిరత్తిప్పత్తాల్*
వేరిమాఱాదపూమేలిరుప్పాళ్ వినై తీర్క్కుమే. ౧౧.

ఆ॥ మారి - వర్షము, మాఱాద - ఎడతెగనిదై, తణ్ - చల్లనిదై, అమ్ - సుందరంబైన, వేఙ్కడమలైక్కు - వేఙ్కటాద్రికి, అణ్ణలై - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, వారి - జలము, మాఱాద - ఎడతెగని, పై - సుందరమైన, పూ - పుష్పములగల, పొఱ్ఱిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ నగర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, కారి - కారికిలోమారులై, మాఱన్ - మాఱ వంశనామములుగలవారైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తు -

వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, పిరిమాట్టాద - పరిమళముమాతిపో కుండుండెడి, పూమేల్ - పుష్పమందు, ఇరుప్పాళ్ - వాసముజేయులక్ష్మీదేవి, విన్నైతీర్క్కుమ్- పాపములనుదీర్చును,

తా॥ ఎల్లప్పుడును వర్షించుచు చల్లనైయున్న వెబ్బటాద్రియిందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై, పుష్పతోటలచే నిండియున్న పురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములననుసంధించువారియొక్క సమస్తపాపములను శ్రీమహాలక్ష్మీపోగొట్టునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబుల సర్వేశ్వరుఁడాళ్వార్లకుసేవసాదించిన పిమ్మట యన్తర్ధానమాయెను. అప్పుడాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని సేవింపక దుఃఖితులైమూర్ఛనస్థనొందియుండగా నప్పుడు ప్రక్కనున్నవారుజూచి, వీరికిబాధ దెవతాన్తరములయొక్కదుష్టదృష్టిచేఁగలిగినదనిఁదలంచి యాయాదేవతలు ప్రసన్నములగునట్లు ఆయాఁదేవతలకు పూజచేయుటిమ్మఁప, మతియొకరుఆపూజలనునిషేధించి భగవన్నామస్మరణముజేసిన నొడల నీవ్యాధిశాన్తియగునని వారలకుపదేశింప, ఆమాటనువిని వారందఱు భగవన్నామస్మరణజేసిరి, ఆతిరునామముల నాళ్వార్లువిని మూర్ఛను వదలి స్వస్థచిత్తులయిరియని వక్కాణించుచున్నారు.

తీర్ప్పారై యామిని యెబ్బనమ్నాడుదుమ్మనై నామీర్*
ఓర్ప్పాలివ్వోణ్ణుద లుఱ్ఱననోయిదుతేఱినోమ్*
పోర్ప్పాగుతాళ్శెయ్ దవైవరై వెల్విత్తమాయప్పోర్*
తేర్ప్పాగనార్ క్కువళ్ శిన్దైతుఱాయ్ తిణైక్కిన్ఱదే. ౧.

అ॥ అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! ఇని - ఇఁకమీఁద, తీర్ప్పారై - (ఈవ్యాధిని)పోఁగొట్టువారిని, యామ్ - మనము, ఏబ్బనమ్ - ఎచ్చటపోయి, నాడుదుమ్ - వెతుకుదుము? ఇ - ఈ, ఒళ్ - సుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగలయీపె, ఉఱ్ఱ - పొందిన, నల్ - విలక్షణమైన, ఇదు - ఈ, నోయ్ - వ్యాధిని, ఓర్ప్పాల్ . నిరూపణచే (విచారించి), తేఱినోమ్ - తెలిసికొంటిమి, పోర్ - యుద్ధమునకు, పాగు - కావలసిన సంవిధానమును, తాళ్శెయ్దు - తానేచేసి, అన్ఱు - అప్పుడు, ఐవరై - పఞ్చపాణ్డవులను, వెల్విత్త - జయింపఁజేసినవాఁడును, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, పోర్ - భారతయుద్ధమందు, తేర్ - అర్జునునియొక్కరథమందు, పాగనార్క్కు- సారథిగానున్నవాఁడునైన శ్రీకృష్ణునిబొందుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, శిన్దై - మనస్సు, తుఱాయ్ - భ్రమించి, తిణైక్కిన్ఱదు . మోహించుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్క వ్యాదినిట్టిదని విచారించితెలిసికొంటిమి, అదేమనగా భారతయుద్ధమందు పఞ్చపాండవులు జయించునటుల వారలకు సకలవిధోపాయములను సేర్పించి తానేఅర్జునునికి సారథ్యముజేసి జయమునుగలుగఁజేసిన శ్రీకృష్ణునిపైయాశపడి యిట్లుమూర్ఛ పోయినది. ఇదిపోవుటకు మీ వ్యాపారము ఈపాఁటముకాదని ౧.

తిశై క్కస్సు దేయినళ్ నో యిదుమిక్క పెరున్దెయ్వమ్*
ఇశై ప్పిన్ఱి నీరణఙ్గాడు మిళన్దెయ్వమన్ఱి దు*
తిశై ప్పిన్ఱి యే శఙ్కుశక్కరమెన్ఱి వళ్ కేట్క*నీర్
ఇశై క్కిల్ నీర్ పిరాగిల్ నన్ఱే యిల్ పెరుమిదుకాణ్మినే. ౨

ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, నోయ్ - వ్యాధిని, తిశైక్కిన్ఱను - మీరుభ్రమించుచున్నారు, ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క పెరుమ్ తెయ్వమ్ - మిక్కిలిగొప్పదేవుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడిచేపచ్చినది ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇశైప్పిన్ఱి - ఒకసద్బుతియులేక, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాడుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, ఇళమ్ తెయ్వమన్ఱు - ఱుద్రదేవతిచేపచ్చినదికాదు. తిశైప్పిన్ఱియే (వారివారిమాటలనువిని) భ్రమించక, శఙ్కుశక్కరమెన్ఱు - శఙ్ఖుచక్రమనుఅని, ఇవళ్ కేట్క - ఈమెవినునట్లు, నీర్ మీరు, ఇశైక్కిల్ నీర్ పిరాగిల్ - చెప్పసమర్థులయియిరేని, నన్ఱే - చక్కగా, ఇల్ పెఱుమ్ - జీవించును. ఇదుకాణ్మిన్ - దీనినిప్రత్యక్షముగాఁజూడుఁడు.

తా॥ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్క వ్యాధి యొకటియుండఁగా మీరు మఱియొకటిగాభ్రమించుచున్నారు. ఇదిశ్రీయఃపతిచేపచ్చిన వ్యాధిగాని ఱుద్రదేవతలచేపచ్చినదికాదు. మీరెవ్వరిమాటనువినక, శ్రీయఃపతియొక్క వ్యాయుధములైన శఙ్ఖచక్రాదులయొక్క తిరునామములనీపెవినునట్లు జపించినయెడల యీమెకీవ్యాధియిప్పుడే తొలఁగును, చూడుఁడని. ౨.

ఇదుకాణ్మినన్నె మీ రిక్కట్టువిచ్చిశొల్ కొణ్డు*నీర్
ఎదువానుమ్ శెయ్ దఱ్ఱో కళ్ళుమిన్ఱి చ్చియుమ్తూవేన్మిన*
మదుహార్ తుళాయ్‌ముడి మాయప్పిరాన కళల్ వాఴ్ త్తినాల్*
అదువేయివళుఱ్ ఱనోయ్ గళ్ మరుమరున్దాగుమే. 3

అ॥ అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! ఇదు - ఈమాటను (చేసి), కాణ్మిన్ - చూడుండు, ఇక్కట్టువిచ్చి - ఈకొఅవస్త్రీయొక్క, శొల్ కొణ్డు - మాటనఙ్గీకరించి, నీర్ - మీరు, ఎదువానుమ్ శెయ్దు - ఏదైననుజేసి, అఱ్ఱు - అచ్చట, ఓర్ - హేయమైన, కళ్ళుమ్ - కల్లును, ఇన్ఱి చ్చియుమ్ - మాంసమును, తూవేల్ మిన - ఉంచవలదు, మదు - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడి - కిరీటమందుగలవాఁడును, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడును, పిరాన - ఉపకారకుఁడునైనశ్రీయఃపతియొక్క, కళల్ - తిరువడికళ్ళను, వాఴ్ త్తినాల్ - మఙ్గళాశాసనముజేసినయెడల, అదువే - ఆదియే, ఇవళుఱ్ ఱ - ఈపెపొందిన, నోయ్‌క్కు - వ్యాధికి, అరు - శ్లాఘ్యమైన, మరున్దాగుమే - మందగును.

తా॥ ఓసఖియలారా! నామాటనువినుఁడు. ఈకొఅవస్త్రీ చెప్పెడిమాటనువిని యీశ్రీవైష్ణవ గృహమును మాంసాదులచే జెడగొట్టవలదు. ఈమెదగ్గఅశ్రీయఃపతిని మఙ్గళాశాసనము జేసిన యెడల యీరోగము సమూలముగా నశించునని. ౩.

మరున్దాగు మెన్ఱజ్ఞార్ మాయవలవై శొల్ల్ఓక్కుణ్డు*నీర్
కరుఙ్గోవుమ్మఱ్ఱైచ్చెఙ్గోవుమ్ కళనిత్తైత్తెన్బయక్*
కరుఙ్గాగవేయులగేళ్ మ్ సుడ్డీయుమిఱ్ఱిట్ట*
పెరున్దేవనార్శొల్ల గిఱ్ఱిలనేల్ పెయుదిరే. ౪.

అ॥ మరున్దాగమెన్ఱ - మందగునని, అఱ్ఱు - అచ్చటవచ్చిన, ఓర్ - ఒక, మాయమ్ - వంచకియైన, అలవి - తనయిష్టమువచ్చినట్లు చెప్పుచున్న కొఅవస్త్రీయొక్క, శొల్ కొణ్డు - మాటను విని, నీర్ - మీరు, కరుమ్‌శోవుమ్ - నల్లనియన్నమును, మఱ్ఱై - వేరైన, శెమ్‌శోవుమ్ - ఎఱ్ఱనియన్నమును, కళన్ - ఆశ్రుద్రదేవతాస్థానమందు, ఇత్తైత్తు - ఉంచి, ఎన్‌పయన్ - ఏమిప్రయోజనము, ఉలగేళుమ్ లోకములేడింటిని, బగుఙ్గాగవే - ఒకప్పుడే, విళుఙ్గి - మ్రింగి, ఉమిఱ్ నిట్ట - వమియలుపఱచిన, పెరుమ్ తేవన్ పరదేవతయైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లకిఱ్ఱిల్ - చెప్పసమర్థులయితిరేని, ఇవళ్ - ఈమెను, పెఱుదిర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఏకోయొ కొఅవస్త్రీతనతోటికివచ్చిన యొకమాటచెప్పగాదానిని నమ్మినలనియు ఎఱ్ఱనియుఁనైన చిత్తాన్నమునుబెట్టి శ్రుద్రదేవతకుబూజచేయవలదు దానిచే మాయిష్టమును సిద్ధించదు. సకలజగత్సృష్టి సంహారకారణుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములను ఈపెకు బిలిపించిన యెడల వప్పుడే యీపెజీవించునని. ౫.

ఇవళ్ పెఱుమ్బరి శివ్వణజ్జాడుదలాల్ నోవ్*
ఇవళ్ తుఞ్జుగణ్ణుమ్ కోవై చ్చెవ్వాయుమ్బయన్దనళ్*
కవళక్కడాక్కళిఱ్ఱుప్పిరాన్ తిరునామత్తాల్*
తవళప్పొడిశోక్కుణ్ణు నీరిట్టడుమిన్ తణియుమే ౬

అ॥ ఇవళ్ - ఈపెను, పెఱుమ్‌పరికు - పొందుటకు ఉపాయము, ఇవ్వణజ్జాడుదల్ - ఈ దెయ్యాలాడుట, అన్ఱు - కాదు, అన్ఱో - అయ్యో! ఇవళ్ - నల్లనిలువపంటిదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణుమ్ - నేత్రమును, కోవై - దొండపండువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయుమ్ - అధరమును, పయన్దనళ్ - వాడిపోయినవి, కవళక్ - కబళముగల, కడా - పెదించిన, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరునామములచే, తవళమ్ - పరిశుద్ధమైన, పొడి - (శ్రీవైష్ణవులయొక్క(శ్రీపాద) ధూళిని, కొణ్డు - తీసికొనిపచ్చి, నీర్ - మీరు, ఇట్టడుమిన్ - ఊదుఁడీ, తణియుమ్ - ఈ వ్యాధితీరును.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుదెయ్యాలాడుటచే యీపెయొక్క వ్యాధినివర్తింపదు అంత యేగాక ఈపెయొక్క దేహమింతకంటే చెడిపోవును. గనుక దానినివదలి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరునామములుజపించి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపెయొక్క శరీరమందు జల్లిన యెడల తత్క్షణమందే యీరోగము నశించునని. ౬

తణియుమ్మొళ్ళ్ దిల్లై నీరణఙ్ఙాదుదిరన్నై న్నిమిర్*
పిణియుమొళ్ళిగిన్ఱ దిల్లై ప్పెరుగుమిదువల్లాల్*
మణియిలణినిఅమాయన్ తమరడిసీఅుకొణ్డు*
అణియముయలిన్ మఱ్ఱిల్లై కణ్డీరివ్వణఙ్కుక్కే. ౬

అ॥ అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! తణియుమ్‌పాళ్ళన్నిలై - ఒకతుణమునగూడవిశ్రామము లేక, నీర్ - మీరు, అణఙ్ఙాదుదిర్ - దెయ్యాలాడుచున్నారు, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - వ్యాధియు, పెరుగుమల్లాల్ - పెఱుగుచున్నదేతప్ప, ఒళిగిన్ఱదిల్లై - నివర్తించలేదు, మణియిల్ - రత్నముకంబె, అణి - సుందరమైన, నిఅమ్ - మేనుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్ - భక్తులైన భాగవతులయొక్క, అడినీఅు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, అణియ - ఆలబరించునటుల, ముయలిన్ - ఉద్యోగించినయెడల, ఇవ్వణఙ్కుక్కు - దేవతాస్త్రీతోఁబోలినయీపెకు, మఱ్ఱిల్లి - దీనితోసమానమైన మఱియొకయుపాయము, ఇల్లై కణ్డీర్ - లేదునుమండీ

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుఎల్లప్పుడును దెయ్యాలాడుటచే నీపెకురోగము పెఱుగుచున్న దేగాని తగ్గలేదు. గనుఁ దానినివిడిచి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపె శరీరమందు జల్లుఁడు. ఇంతకంబె మేలైన ఉపాయమేమియు లేదని. ౬.

అణఙ్ఙుక్కరుమరున్నై న్నిఱ్ఱోడుమ్‌కళ్ళుమ్మరాయ్*
శుణఙ్గైయెడీన్దు నున్తోళ్ కుళైక్కప్పడుమన్నై న్నిమిర్*
ఉణఙ్గల్ కెడ క్కూడై యుదడాట్టమ్‌కణ్డెన్నయ్*
వణఙ్గిర్ గళ్ మాయప్పిరాక్ తమర్వేదమ్ వల్లారైయే. ౭

అ॥ అణఙ్ఙుక్కు - దేవతాస్త్రీతోఁబోలినయీపెకు, అరుమరున్నైన్ను - దుర్లభమైనమందని గలంచి, అఙ్ఙు - అచ్చట, ఓర్ - నిషిద్ధమైన, ఆడుమ్ - మేకను, కళ్ళుమ్ - కల్లును, (స్వీకరింపుమని), పరాయ్ - (దేవతాన్తరమును) ప్రార్థించి, శుణఙ్గైయెడీన్దు - చెతులతోతాళముకొట్టుచునృత్యముజేసి, నమ్ - మీయొక్క, తోళ్ - భుజములు, కుళైక్కు - అదురునటుల, పడుమ్ - నృత్యముజేయుచున్న, అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఉణఙ్గల్ - వేయించినధాన్యము, కెడ - పాడగునటుల, కూడై - గూడిదెయొక్క, ఉదడు - నోటియొక్క, ఆట్టమ్ - చలనమును, కణ్డు - చూచి, ఎన్‌పయన్ - ఏమిప్రయోజనము? మాయప్పిరాక్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులై, వేదమ్‌వల్లారై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులను, వణఙ్గిర్‌గళ్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెకురోగము నివర్తించుటకై దేవతాన్తరములకు కల్లుమొదలగు నిషిద్ధపదార్థములనిచ్చి పలుమాఱు నమస్కరించి మీచేతులు విఱుగునటులతాళముచేసికొని నృత్యముజేయుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. ఎండవేసినపండ్లను తినునప్పుడు చలించుచున్న

గాడిదెయొక్క నోటినిజూచుమన్నయొడల యెంతప్రయోజనమో? మీరుసేసెడి వ్యాపారములకుఁ గూడ నంతమాత్రమే ప్రయోజనముగాన యీనిరర్థకపనులనువదలి శ్రీవైష్ణవుల నాళ్ళయించిన యొడల యీరోగమిప్పుడే నశించునని. ౭.

వేదమ్‌వల్లార్ గళ్‌కొణ్డు విణ్ణోర్ పెరుమాఁ తిరు
ప్పాదమ్‌పణిన్దు*ఇవళ్ నోయ్ యిదుతీర్త్తుక్కొళ్వాదుపోయ్*
ఏదమ్‌పలైన్దల్ల శెయ్దు కళ్వుడుకలాయ్‌త్తూయ్*
కీదమ్‌మువిట్టు నీరణఙ్గాడుదల్‌కిఱ్ఱై యెయ్దే. ౮.

అ॥ వేదమ్‌వల్లార్ గళ్‌కొణ్డు - వేదార్థమెఱుఁగిన భాగవతులద్వారా, విణ్ణోర్ పెరు మాఁ - నిత్యనూరినిర్వాహకుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - నమస్కరించి, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, ఇదునోయ్ - ఈవ్యాధిని, తీర్త్తుక్కొళ్వాదు - పోగొట్టుకొనక, పోయ్ - (దేవతాన్తరములదగ్గర) వెళ్ళి, ఏదమ్ - నీచమాటలను, పలైన్దు - చెప్పి, అల్ల శెయ్దు - నిషిద్ధకృత్యములనుజేసి, ఊడు - నడుము, కళ్ - కల్లును, కలాయ్ - కలిపి, తూయ్ - ఊంచి, కీదమ్ - పాటను, ముువిట్టు - పాడి, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాడుదల్ - దెయ్యాలాడుట, కిఱ్ఱైయేనీ - తప్పుకోవగదా?

తా॥ శ్రీవైష్ణవులనుభజించి యీపెయొక్క రోగమును నివర్తింపక నిషిద్ధాచరణముల ననుష్ఠించి దేవతాన్తరమును భజించుట మీకు యుక్తముకాదని. ౮.

కిఱ్ఱైయినాలఙ్గోర్ కిఱ్ఱై మగనిట్టముువిఱ్‌కిఱ్ఱై*
నాఱ్ఱైపలశొల్లి నీరణఙ్గాడుమ్‌పొయ్‌కాణ్గిలేఱ్*
ఏఱ్ఱైప్పిఱవిప్పుక్కుమ్ శేమ మినోయ్‌క్కుమీదేమరున్దు*
ఊఱ్ఱైయిల్ కణ్ణపిరాఱ్‌కళ్వాళ్‌త్తుమినున్నిత్తే. ౯.

అ॥ కిఱ్ఱైయినాల్ - నీచకృత్యములచే, కిఱ్ఱై మగఱ్ - నీచజాతివాఁడు, ఇట్టక్కొట్టుచున్న, ముువిఱ్‌కిఱ్ఱై - వాద్యముకింద, పల - అనేకవిధంబులైన, నాఱ్ఱై - అసత్యవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాడుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, పొయ్ - నీచకృత్యములను, కాణ్గిలేఱ్ - చూడను, ఏఱ్ఱైప్పిఱవిప్పుక్కుమ్ - సప్తజన్మములకును, శేమమ్ - క్షేమకరమైయుండును. ఇనోయ్‌క్కుమ్ - ఈవ్యాధికిని, మరున్దు - మందు, ఈదే - ఇదియే, ఊఱ్ఱైయిల్ - స్వరూపానురూపముగా, కణ్ణపిరాఱ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వాళ్ - తిరువడికళ్ళను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, వాళ్‌త్తుమిఱ్ - మంగళాశాసనముజేయుండు.

తా॥ ఒకచండాలుడు తప్పెటకొట్టగా దానికణిగియుండి, దేవతాన్తరమందు లేనిగుణముల నారోపించి స్తుతించెడి మీనీచకృత్యము నాకుసహింపదు. మనకెల్లప్పుడును రక్షకమై యీరోగమునకుఁగూడ నివర్తకమైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము జేయుండు. అదియే మనకు స్వరూపానురూపమని. ౯

ఉన్నిత్తుమత్ తొరుతెయ్వన్దొళా వవనై యల్లాల్*
నుమ్మైచ్చొల్లి నుమ్‌తోళ్ కులైక్కప్పడుమనైమిర్*
మన్నప్పడుమఱై వాణనై వణ్డువరాపది
మన్ననై *ఏత్తుమినేత్తుదలుమ్ తొళుదాడుమే. ౧౦.

అ॥ అవనైయల్లాల్ - ఆశ్రీకృష్ణునితప్ప, మత్ తొరుతెయ్వమ్ - వేఱొకదేవతను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, తొళా - (ఈపె) ఆశ్రయించదు, నుమ్ - మీయొక్క, ఇనైచ్చె - ఇష్టమును, చొల్లి - చెప్పి, నుమ్‌తోళ్ - మీభుజములు, కులైక్క - చలించునటుల, పడుమ్ - నృత్యముజేయుచున్న, అనైమిర్ - ఓయమ్మలారా! మన్నప్పడుమ్ - అధ్యయనముజేయబడు చున్న, మఱై - వేదములచే, వాణనై - ప్రతిపాదింపబడినవాఁడును, వణ్ - సుందరమైన, తువరాపది - ద్వారకకు, మన్ననై - స్వామియునైన శ్రీకృష్ణుని, ఏత్తుమిక్ - స్తుతించుడు. ఏత్తుదలుమ్ - స్తుతించినవెంటనే, తొళుదు - నమస్కరించి, ఆడుమిక్ - నృత్యముజేయుండు.

తా॥ దేవతాన్తరమునపద్ద మీకోరికను చెప్పుకొని పూజించుచున్న ఓసఖియలారా! ఈపె శ్రీకృష్ణునితప్ప మఱియొక దేవతనాశ్రయించదు, గనుక సకలవేదప్రతిపాద్యుఁడై ద్వారకాధీశుఁడైన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించి యాశ్రయింపుఁడని. ౧౦.

తొళుదాడిత్తూమణివణ్ణనుక్కాచ్చెయ్దు నోయ్‌తీర్న్ద*
వళువాదతోల్ పుగళ్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
వళువాదవాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తు వెఱిగళుమ్*
తొళుదాడిప్పాడవల్లార్ తుక్కశీలమిలర్ గళే. ౧౧.

అ॥ తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణనుక్కు - రత్నమువంటికాన్తిగల శ్రీయఃపతికి, ఆచ్చెయ్దు - కైఙ్కర్యముజేసి, నోయ్‌తీర్న్ద - వ్యాధితి రినవారును, వళువాద - నాశములేనిదై, తోల్ - స్వాభావికమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల వారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియునైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - చాటించినదియు, వళువాద - లక్షణమందు తిప్పుపలేనిదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో నీరినదియు, వఱిగళ్ - దేవతాన్తరభజనమును నిషేధించుమన్నదియునైన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, తొళుదు - (సర్వేశ్వరుని) ఆశ్రయించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పాడవల్లార్ - గానముజేయుచుగలవారు, తుక్కమిల్ల, దుఃఖములేని, శీలర్‌గళే - స్వభావముగల వారగుదురు.

తా॥ మనోవాక్కాయములచే శ్రీయఃపతిని ఆశ్రయించిన గొప్పకీర్తిగల నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారి కేదుఃఖమును సంభవించదని. ౧౧.

శ్రీమాన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క తిరునామముల నామార్థవిధులను మూర్ఛనువదలి స్వస్థ చిత్తులై శరణాగతిని ప్రత్యక్షముగా నెరింపవలయుననిదలంచి ప్రారంభించుచున్నారు.

శీలమిల్లాచ్చిఱియనేలుమ్ శెయ్‌విన్నై యోపెరిదాల్*
ఞాలముణ్ణాయ్ఞానమూర్త్తి నారాయణావెన్నైనుమ్*
కాలన్దోఱుమ్‌యానిరున్ఱు కైతలై పూశెల్లిట్టాల్*
కోలమేనికాణవారాయ్ కూవియుజ్గొళ్ళాయే. ౧.

ఆ॥ ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణాయ్-ప్రమింగినవాడా! ఞానమూర్త్తి-జ్ఞానస్వరూపుడా! నారాయణా - సకలప్రపంచమునువైనవాడా! ఎన్నైన్ను - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కాలన్దోఱుమ్ - ఎల్ల ప్పుడును, యాన్ - నేను, ఇరున్దు - స్థిరపడియుండి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సునందు చేర్చి, పూశెల్లిట్టాల్ - నమస్కరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, మేని - నీ వ్యక్తిగ్రహమును, కాణ - నేనుసేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము కూవియుమ్‌కొళ్ళాయ్ - నన్నుపిలిచుకొన నులేవు, శీలమిల్లా - మంచినడతలేని, శిఱియనేలుమ్ - క్షుద్రుడనైనను, శెయ్-చేసెడి, విన్నై - పాపములు, పెరిదు - పెద్దవి, ఓ - అయ్యో! ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓసర్వరక్షకుడా! ఓసర్వజ్ఞుడా! ఓఆపద్బాంధవా! అనిసేనెంతకాలముపిలిచి నిన్ను నమస్కరించినను నాపు సేవసాదించకపోతివి. నన్నైనను నీచెంగర చేర్చుకొనకపోతివి. నేనంత మాత్రము భాగ్యములేని యధముడనైతినని. ౧.

కొళ్ళమాళావిన్బవెళ్ళమ్ కోదిలన్దిడుమ్*ఎన్
వళ్ళలేయోవైయగ్గొణ్ణ వామనావోవెన్నైనుమ్*
నళ్ళిరావుమ్‌ననన్బగలుమ్ నానిరున్దోలమిట్టాల్*
కళ్ళమాయావుణ్ణై యెక్కణ్ణాణవన్దీయాయే. ౨.

ఆ॥ కొళ్ళ - (ఎంతకాలము) అనుభవించినను, మాళా - అంతములేనిదై, కోదిల - నిర్దుష్టంబైన, ఇన్బవెళ్ళమ్ - ఆనన్దసముద్రమును, ఎన్ - నాకు, తన్దిడుమ్-ఇచ్చుచున్న, వళ్ళలేయో - ఉదారుడా! వైయమ్-భూమిని, కొణ్ణ-తనయధీనముగాజేసికొనిన, ఓవామనా-ఓవామనుడా! ఎన్నైన్ను - అనిపలుమాఱుచెప్పి, నళ్ళిరావుమ్ - ఆర్ద్రరాత్రియందును, నన్ పగలుమ్ - ప్రకాశించు చున్నదినములయందును, నాన్ - నేను, ఇరున్దు - ఉండి, ఓలమిట్టాల్ - అతిచినను, కళ్ళమ్ - వంచకుడవై, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడవైన ఓస్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములచే, కాణ - సేవించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఈయాయే - ఇవ్వకుండినన్నాళ్ళు.

తా॥ నాహృదయమందుండి నాకపరిమితానన్దమునుగలుగజేయుచు నాకంటి కగుపడకున్న ఓవంచకుడా! లేయింబగళ్లు నీనామంచున్నను నాకొకక్షణముగూడ సేవసాదించకపోతివని.

ఈవిలాదతీవినై గళ్ తత్తనై శెయ్‌దనన్గొల్*
తావివై యమ్‌కొండవెన్దాయ్ తామోదరావెనైనుమ్*
కూవికూవినెఞ్చురుగి కణ్‌ణీర్‌పనిశోరనిన్ఱాల్*
పావినీయెన్నొన్నశొల్లాయ్ పావియేన్ కాణవన్దే. 3.

అ॥ ఈవిలాద - నాశములేని, తీవినైగళ్ - చెడ్డపాపములను, ఎత్తనై - ఎన్ని, శెయ్‌దనన్గొల్ - చేసితినో? తావి - కొలిచి, వైయమ్ - భూమిని, కొండ - ఆక్రమించిన, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! తామోదరా - దామోదరుడా! ఎన్నెన్ను - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కూవికూవి - పిలిచిపిలిచి, నెఞ్చు - హృదయము, ఉరుగి - కరిగి, కణ్‌ణీర్ - కంటినీళ్ళు, శోర - కారునట్లు, నిన్ఱాల్ - ఉన్నను, పావియేన్ - పాపినైననేను, కాణవన్దు - నేవించునట్లువచ్చి, నీ - నీవు, పావి - పాపి, ఎన్ను - అనియైనను, ఒన్ను - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పకపోతివి

తా॥ లోకములనుకొలిచిన ఓత్రివిక్రముడా! యశోదాదేవిచే గట్టబడిన శ్రీకృష్ణుడా! యని నిన్ను పలుమాఱుపిలిచుచు దుఃఖించుచున్నను "నీవుపాపిగనుక నికు నేవసాదించను" అనియైనను ఒకమాట చెప్పకపోతివి. అట్టిగొప్పపాపము నేనేమిచేసితినోయని. 3.

కాణవన్దెన్‌కణ్‌ముగప్పే తామరై క్కణ్‌ పిఱన్ద*
ఆణిశెమ్బొన్నేనియెన్దాయ్ నిన్ఱరుళాయెనైనుమ్*
నాణమిల్లాచ్చిఱుతగై యేన్ నానిఞ్చలన్ ఱువదెన్*
పేణివానోర్ కాణమాట్టాపీడుడై యప్పనై యే. ౪.

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! వానోర్ - నిత్యసూరులు, పేణి - ఆళవడి, కాణమాట్టా - నేవించుటకుదుర్లభుడవైన, పీడుడై - గొప్పమహిమగల, అప్పనై - స్వామియైననిన్ను, నాణమిల్లా - సిగ్గులేని, శిఱుతగైయేన్ - క్షుద్రస్వభావముగల, నాన్ - నేను, ఎన్‌కణ్‌ముగప్పే - నాకంటికెదుట, కాణవన్దు - నేవించునట్లువచ్చి, తామరైక్కణ్ - పద్మనేత్రము, పిఱన్ద - వికసించి, ఆణిశెమ్బొన్ - మేని-మంచిపచ్చనిబంగారమువంటి తిరుమేనుగలవాడవై, నిన్ఱరుళాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్నెన్ను - అనిచెప్పి, ఇఞ్చి - ఇచ్చట, అలన్ఱు - అఱుచుటయేమి ప్రయోజనము.

తా॥ నిత్యసూరులకుఁకూడ నేవించుటకు దుర్లభుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! అతిక్షుద్రుడనైన నేనుసిగ్గులేక, నాయెదుటవచ్చి నేవసాదింపుమా యనియఱుచుటచే నేప్రయోజనములేదని. ౪.

అప్పనేయడలాళియానే యూళ్‌గడలై క్కడైన్ద
తుప్పనే*ఉన్‌తొళ్‌గళ్ నాళుమ్ కణ్డిడకూడుఞ్జొలైన్దు*
ఎప్పాళుదుమ్‌కణ్‌ణీర్‌కొ ణ్డావితువర్ స్తువర్ న్దు*
ఇప్పాళు జీవన్దిరాయె నేఱ్ఱై యేనోన్‌కుఁవనే. ౫.

అ॥ అప్పనే-ఓస్వామీ! అడల్-విరోధులను నశింపఁజేసెడిస్వభావముగల, ఆళియానే-సుదర్శనమనుగలవాఁడా! ఆళ్ - గంభీరమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, తుప్పనే-బలిష్ఠుఁడా! ఉన్ - నీయొక్క, తోళ్‌గళ్ నాన్గుమ్ - నాలుగుభుజములను, కణ్డిడఁగూడుఙ్గొల్ ఎన్ఱు - సేవింపవచ్చునోయని, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణీర్ కొణ్డు - బాష్పమును బ్రవహింపజేయుచు, ఆవి - ప్రాణము, తువర్న్దు తువర్న్దు - మిక్కిలియెండిపోయి, ఏఴైయేన్ - చపలుఁడనైయున్న నేను, ఇప్పొళుదే - ఇప్పుడే, వన్దిడాయెన్ఱు - వచ్చినేవసాదింపుమాయని అర్థించి, నోక్కువన్ - చూచుచున్నాను.

తా॥ శత్రువులను నశింపఁజేయుటకై సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుధరించిన ఓశ్రీయఃపతీ! సముద్రమథనముజేయుచున్న నీభుజములనిప్పుడే సేవింపనాశపడి మిక్కిలి దుఃఖించుచు నాచాపల్యముచే నీవెటుపక్క వచ్చుచున్నావోయని నాలుగు ప్రక్కల చూచుచున్నానని. ౫

నోక్కినోక్కియునైన్ఱకాణ్బన్ యానెనదావియుళ్ళే*
నాక్కునీళ్వణ్ణా ఞానమిల్లై నాడోఱుమెన్నుడైయ*
ఆక్కైక్కయుళ్ళుమాయియుళ్ళు మల్లపుఱత్తినుళ్ళున్*
నీక్కమిన్ఱియెఙ్గుమ్‌నిన్ఱాయ్ నినైన్ఱయఱిన్దనైనే. ౬.

అ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎన్నుడైయ - నాయొక్క, ఆక్కైక్కయుళ్ళుమ్ - శరీరమందును, ఆవియుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, అల్ల - అంతకంటెవేఱైన, పుఱత్తినుళ్ళుమ్ - ఇన్ద్రియములయందును, నీక్కమిన్ఱి - ఎడతెగక, ఎఙ్గుమ్-అన్నివస్తువులలోను, నిన్ఱాయ్-ఉన్న ఓస్వామీ! నినైన్ఱ - నిన్ను, అఱిన్దనైన్దు - చక్కగాదెలిసికొని, ఉనైన్ఱ - నిన్ను, కాణ్బన్ - చూచుటకై, నోక్కినోక్కి - నాలుగుప్రక్కలజూచి, యాన్-నేను, ఞానమిల్లై-(నీవీకంటికగుపడవని) జ్ఞానములేక, ఎనదావియుళ్ళే - నాయాత్మలోనే, నాక్కునీళ్వణ్ - ఆళబడుచున్నాను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నాశరీరేన్ద్రియప్రాణాదులలో నంతట వ్యాపించియున్న నిన్ను జ్ఞానక్షేత్రముచే చక్కగాననుభవించిన నేను నీవీకంటెగనుబడవని దెలిసికొనక ఈక్షేత్రములతోనే సేవింపవలయునని మిక్కిలి యాళపడుచున్నానని. ౬.

అఱిన్దఱిన్దుతేతి త్తేతి యానెనదావియుళ్ళే*
నిఱైన్ద ఞానమూర్ త్తియాయై నిన్మలమాగవైత్తు*
పిఱిన్దుమ్‌శెఙ్గుమ్‌నిన్ఱిడరుప్ పోయ్ప్పెతిర్న్దొళిన్దనైనే*
నఱున్దుళాయినక్కణ్ణియమ్మా నానునైక్కణ్డుకొణ్డే. ౭.

అ॥ నఱు - పరిమళించుమన్న, తుళాయిన్ కణ్ణి - తిరుత్తులాయిమాలికగల, అమ్మా - ఓస్వామీ! నాన్ - నేను, ఉనైన్ఱ - నిన్ను, కణుకొణ్డు - మనస్సుచేసేవించి, అఱిన్దతిన్దు - (నీవేప్రాప్యుఁడవు ప్రాపకుఁడవు అని) తెలిసికొని, తేతి త్తేతి - స్వస్థచిత్తుఁడనై, యాన్ - నేను, నిఱైన్ద - పరిపూర్ణమైన, ఞానమూర్ త్తియాయై-జ్ఞానస్వరూపుఁడవైననిన్ను, ఎనదావియుళ్ళే-నాయాత్మయందు, నిన్మలమాగ - సందియంబులేక స్వచ్ఛముగా, వైత్తు - ఉంచి, పిఱిన్దుమ్-జన్మిం

చియు, కెళ్‌ళుమ్ - మరించియు, నిన్ఱ - ఉండి, ఇడరుమ్ - ఆల్లాడుచున్న, పేదైమై-అజ్ఞానమును, తీర్‌న్దొழిన్దేన్ - పోగొట్టుకొంటిని.

తా॥ ఆతిభోగ్యుండవైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నీవే నాకుప్రాప్యుండవు ప్రాపకుండవు అని నిశ్చయించి జ్ఞానస్వరూపుండవైననిన్ను నామనస్సునందు స్థిరపఱచి నాసంసారదుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౭.

కణ్డుకొణ్డేన్ కైగళార నిన్ తిరుప్పాదఙ్గళ్ మేల్*
ఎణ్ణిలై యుముళ్ళపూక్కొణ్డు ఏత్తియుగన్దుగన్దు*
తొణ్డరోడుమ్ పాడియాడి చూழ్‌న్దు కడల్ శూழ్‌న్దులత్తుళ్ళీర్*
వణ్డుఱైయుం కణ్ణినీరే వన్దిడగిల్లాయే. ౮.

ఆ॥ వణ్ - నుందరంబైన, తుఱైయుం కణ్ణి - తిరుత్తుఱాయిమాలగల, వేన్దే-ఓస్వామీ! కణ్డుకొణ్డు - సేవించి, ఎన్ - నాయొక్క, కైగళ్ - చేతులచే, ఆరి - పూర్ణముగా, నిన్ - నీయొక్క, తిరుప్పాదఙ్గళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, ఎణ్ణిలై యుముళ్ళ - అష్టదిక్కులలోనున్న, పూ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించి (సమర్పించి), ఏత్తి - స్తుతించి, ఉగన్దుగన్దు-మిక్కిలి సంతోషించి, తొణ్డరోడుమ్ - దాసులమైనమేము, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - నృత్యముజేయు నటుల, కడల్ - సముద్రము చే, శూழ్‌న్దు - చుట్టఁబడిన, ఇలత్తుళ్ళీర్ - భూలోకమందే, వన్దిడ కిల్లాయ్ - వచ్చుచున్నావుకావు.

తా॥ తిరుత్తుఱాయిమాలికచే నలంకరింపఁబడిన ఓస్వామీ? నిన్నుప్రత్యక్షముగా సేవించి మాచేతినిండ పుష్పములను దీసికొనివచ్చి నీశ్రీపాదములమీద సమర్పించిస్తోత్రముజేసి ప్రితిపగవ ఱులై పాడియాడునటుల ఈలోకమందే భక్తులైన మాముందఱ వేంచేయుమాయని ౯.

ఇడగిలేనొన్ఱట్రిల్లై నైమ్ముల వెల్లగిల్లేన్*
కడవనాగి కాలన్ఱోఱుమ్ పూప్పఱిత్తు త్తగిల్లేన్*
మడవన్నెఞ్చమ్ కాదల్ కూర వల్వినై యేనయర్ ప్పాయ్*
తడవుగిన్ఱేనెన్దుక్కాణ్బ శెక్కర తణ్ణలై యే. ౯.

ఆ॥ ఇడ కిలేన్ - (పేదవార్లకు) విచ్చమివ్వనివాఁడనైతిని, ఒన్ఱుఆట్ట కిల్లేన్ - (దాహముతోవచ్చినవారికి) నీళ్ళుకూడనివ్వనివాఁడనైతిని, ఐమ్ములన్ - పఞ్చేన్ద్రియములను, వెల్ల కిల్లేన్ - జయించనివాఁడనైతిని. కడవనాగి - శాస్త్రనిశ్చయుఁడనై, కాలన్ఱోఱుమ్-సర్వకాలములయందును, పూ - పుష్పములను, పఱిత్తు - తీసి, (సమర్పించి), ఏత్త కిల్లేన్ - స్తుతించనివాఁడనైతిని. మడమ్-పట్టుదలగల, ఎన్నెఞ్చమ్ - నామనస్సునందు, కాదల్ - ఆశ, కూర - అధికమవుచుండగా, వల్వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, అయర్‌ప్పాయ్-భ్రమించినవాఁడనై, శెక్కర-సుదర్శనముగల, అణ్ణలై - స్వామిని, తడవుగిన్ఱేన్ - వెతుకుచున్నాను, ఎన్దుం - ఎప్పటి, కాణ్బన్ - సేవించెదను.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తి లెంతమాత్రముగూడ లేనివాఁడనై సర్వేశ్వరుని సేవింపవలయునని యాశించువాఁడనైన నాయొక్క నిరవధికదుఃఖము తెలియఁజేసి. ౯.

శక్కర త్తణ్ణలేయెన్ను తాళ్‌న్దుకణ్ణీర్ తదుమ్బ*
పక్కమ్‌నోక్కినిన్ఱలర్ న్దేఱ పావియేఱ్‌కాణ్ఱినిలేఱ్*
మిక్కఞానమూర్ త్తియాయ వేదవిళక్కినై *ఎఱ్
తక్కఞానక్కణ్ణాలే కణ్డుతళువువనే. ౧౦.

ఆ॥ మిక్కు - అతిశయించిన, ఞానమూర్ త్తియాయ - జ్ఞానస్వరూపుడును, వేదమును, విళక్కినై - తనకు ప్రకాశకముగాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుని, ఎఱ్ - నాయొక్క, తక్క - తగియున్న, ఞానక్కణ్ణాలే - జ్ఞానదృష్టిచే, కణ్డు - అనుభవించి, తళువువఱ్ - కాగలించుకొనినవాడనై, శక్కర త్తణ్ణలేయెన్ను - చక్రాయుధముగలస్వామీ! యనిపిలిచి, తాళ్‌న్దు - నమస్కరించి, కణ్ణీర్ - భాష్పమును, తదుమ్బ - కారునట్లు, పక్కమ్‌నోక్కినిన్ఱ - నాలుగుప్రక్కలచూచుచుండి, అలర్ న్దేఱ - భ్రమించితిని, పావియేఱ్ - పాపిష్ఠుడనైనట్టి నేను, కాణ్ఱినిలేఱ్ - చూడనివాడనైతిని.

తా॥ వేదవేద్యుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తిచే సాక్షాత్కరించినవేను, ఈక్షేత్రములచే నేవించుచలయుచునని గోరి యెటులప్రక్కవచ్చుచున్నాడోయని తిరిగితిరిగి చూచినను అంతమాత్రముభాగ్యములేని నాకంటిగనబడలేదని. ౧౦

తళువినిన్ఱ కాదల్‌తన్నాల్ తామరైక్కణ్ణనై*
కుళువుమూటత్తెఱ్‌కురుగూర్ మాఱన్‌శడగోపన్ *శొల్
వళువిలాదవొణ్‌మిళ్‌గ ళాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
తళువినప్పాడియాడవల్లార్ వైగున్దమేఱువరే. ౧౧.

ఆ॥ తళువినిన్ఱ - చేరియున్న, కాదల్‌తన్నాల్ - ప్రీతిచే, తామరైక్కణ్ణనై - పుణ్డరీకాక్షునియెడయనై, కుళువుమ్ - నిండియున్న, మూడమ్ - తిరుమాళిగలుగల, తెఱ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱన్ - సంసారమునుజయించిన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించినవియును, వళువిలాద - భగవద్గుణములయెడ దోకటియు విడువకుండ ప్రతిపాదించునట్టిదియు, ఒన్ - ఆర్థమును సులభముగా తెలియచేయునట్టిదియు తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన వేయునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, తళువ - మనస్సులోధరించున్న, పాడి - గానముచేసి, ఆడవల్లార్ - నృత్యము చేయుదగినవారు, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా॥ అతిసుందరంబైన తిరునగరికి నాథులైన నమ్మాళ్వార్లు మిక్కిలి ప్రీతిచే శీయఃపతియెడయనై పాడించిన యీపదిపాశురములను గానముచేయువారు భగవదనుభవమును జేరుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక — ఇంతయవస్థలోగూడ సర్వేశ్వరుడు రాకపోవుటచే వాడు తననుపేక్షించెనని తలంచి, వాడుపేక్షించిన వస్తువులు మాకుపాదేయంబులుకావని తనవస్తువులలో నిరాశుశై యగుచున్నారు.

** ఏఱాళుమిఱైయోనుమ్ తిశైముగనుమ్తిరుమగళుమ్*
కూఱాళుమ్తనియుడమ్బిల్ కుల్బుల్లుమావశురర్గళై *
నీఱాగుమ్బడియాగ నిరైమిత్తుప్పడైత్తొట్ట*
మూఱాళి కవరాద మణిమూర్మైకుఱైవిలమే. ౧.

ఆ॥ ఏఱు - వృషభమును, ఆళుమ్ - వాహనముగాగలవాడును, ఇఱైయోనుమ్ - ఈశ్వరాభిమానియైన రుద్రుడును, తిశైముగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, తిరుమగళుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మియు, కూఱు - భాగముగాజేసికొని, ఆళుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తని - అద్వితీయుడైన, ఉడమ్బిల్ - తిరుమేనునగలవాడును, అశురర్గళై - అసురులను, కులమ్‌కులమా-గుంఫ్రగుంపుగా, నీఱాగుమ్బడియాగ - భస్మమగునట్లు, నిరైమిత్తు - సఙ్కల్పించి, పడైత్తొట్ట - ఆయుధమునుపయోగించినవాడును, మూఱాళి - బలిష్ఠుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, కవరాద - ఆశించని, మణి - శ్లాఘ్యమైన, మార్మై - కాన్తిచే, కుఱ్ఱ్ విలమ్ - తక్కువవాగిముకాము. (ఏమి ప్రయోజనములేదు)

తా॥ ఉత్కృష్టనికృష్టులందరిని తనశరీరమందుంచుకొనిన వాడై, అనుగసంహారకుడైన శ్రీయఃపతి యాదరించని సౌందర్యముతో నాకేమియు ప్రయోజనములేదని. ౧

మణిమార్మైకుఱైవిల్లా మలర్మాదరుమైమార్బిల్*
అణిమారుతడవరైత్తోళ్ ళడలాళిదడక్కైయిల్*
పణిమానవిప్పరియామే యడియేనైప్పణికొణ్డ*
మణిమాయిల్ కవరాద మడనెఞ్చాల్ కుఱైవిలమే. ౨.

ఆ॥ మణిమార్మై - శ్లాఘ్యమైన సౌందర్యమును, కుఱ్ఱ్ విలా - తక్కుపలేక సంపూర్ణముగాగలదై, మలర్ - పుష్పవాసినియైన, మాదర్ - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉరైమార్బిల్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బన్ - వక్షస్థలముగలవాడును, అణి - అలఙ్కారమైన, మారమ్-దీర్ఘమైన, తడమ్-విశాలమైన, వరై - పర్వతమువలెబలిష్ఠమైన తోళ్ - భుజములుగలవాడును, అడల్ - యుద్ధోన్మత్తమైన, ఆళి - సుదర్శనమును, తడమ్ - విశాలమైన, కైయిల్ - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, పణి - కైంకర్యమునొసక్కి, మారమ్ - సమృద్ధి, పిరియామే - తక్కువకాకుండ, అడియేనై - దాసుడనైనన్ను, పణికొణ్డ - కైఙ్కర్యమందుజేర్చుకొనినవాడును, మణి - శ్లాఘ్యమైన, మాయిల్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడుసైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, మడమ్ - మధ్యమైన, నెఞ్చాల్ - మనస్సుచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ సుందరియైన శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని అందంబులైన యవయవములనున్ను గలవాడై నాకు సకలకైఙ్కర్యములనిచ్చిన శ్రీయఃపతియుపేక్షించిన మనస్సుచే నాకేమియుపయోగము లేదని. ౨.

మడనెఞ్చాల్ కుఱైవిల్లా మగళ్ తాయ్ శెయ్‌దొరుపేయ్‌చ్చి*
విడనఞ్చముణ్ణ ఱుత్త మిగుఞానచ్చిఱుగుఴవి*
పడనాగ త్తణైక్కిడన్ద పరువరై త్తోళ్ పరమ్బురుడన్*
నెడమాయన్ కవరాద నిఱైవినాల్ కుఱైవిలమే. 3.

అ॥ మడనెఞ్చాల్ - మృదువైనమనస్సుచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని, తాయ్‌మగళ్ - తల్లియైనయశోదయొక్క, వేషమును, శెయ్‌దు - వేసికొనివచ్చిన, ఒరుపేయ్‌చ్చి - ఒకపిశాచియైన పూతనయొక్క, విడనఞ్చముణ్ - గొప్పవిషముగల, ముల - స్తన్యమును, ఉఱుత్త-ఆరగించిన, మిగు ఞానమ్ - గొప్పజ్ఞానముగల, శిఱుకుఴవి - చిన్నబిడ్డయైనవాడును, పడమ్ - పడములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుడనెడి, ఆణైక్కిడన్ద - శయ్యమీదబవ్వళించినవాడును, పరు - బలిసియు, వరై - పర్వతమువంటిదియునైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, పరమ్బురుడన్ - పురుషో త్త ముడును, నెడుమాయన్ - గొప్ప ఆశ్చర్యభూతుడుసైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, నిఱైవినాల్ - (స్త్రీత్వ) పూర్తిచే, కుఱైవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ చిన్నబిడ్డయైయున్నప్పుడు యశోదావేషమెత్తివచ్చిన పూతనను సంహరించిన శేష శాయియైన పురుషో త్తముడుపేక్షించిన నాగూఢాభిప్రాయ మెంతమాత్రమొదగదని. 3.

నిఱైవినాల్ కుఱైవిల్లా నెడుమ్బణైత్తోళ్ మడప్పిణైనల్*
పొఱైయినాల్ మ్మలైయణ్ణల్ వాఴ్ పొరువిడైయేఴ్ మడర్ త్తుగన్ద*
కఱైయినార్ తువరుడ్నెక్కు కడైయూఴిక్ కఱిక్కోలైక్కు*
శిఱైయినార్ కవరాదతిఱల్ నిఱుత్తాల్ కుఱైవిలమే. ౪.

అ॥ నిఱైవినాల్ - పూర్తిచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, నెడుమ్ - పొడువై, పణై - బలిసియున్న, తోళ్ - భుజములుగలదియు, మడప్పిణైనల్ - మృదుప్రకృతియునైన నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, ముల - స్తనమును, ఆణైవాఴ్ - ఆలింగనముజేసికొనుటకై, పొఱైయినాల్ - త్రుమచేత (త్రుమించియుండి), పొరు - యుద్ధమునకువచ్చిన, ఏఴ్ విడై - ఏడువృషభములను, అడర్ త్తు - చంపి, ఊగన్ద - సన్తోషించినవాడును, కఱైయినార్ - కఱలచే, ఆర్ - నిండి, తువర్ - ఎఱ్ఱనైన, ఊడుక్కు - వస్త్రముగలవాడును, కడైయూఴిల్ - (పాలుపిండుటకై) వెదురుకొళా యిని, కఱిక్కోల్ - (ఆవులను తోలుటకు) కఱ్ఱనున్న, కై - శ్రీహస్తమునుగలవాడును, శిఱైయినార్ - ఘంటను నడుమనకట్టుకొనినవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద-ఆశపడని, తిఱల్ నిఱుత్తాల్ - చిగురువంటివర్ణముచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషింపటకై ఏడువృషభములుజేసిన బాధలను సహించి దానిని జంపినవాడును, అడవియందలి వండ్లయొక్క రసములచే మాసిపోయిన వస్త్రముగలవాడును, వెదురుకొఱ్ఱయిని కఱ్ఱను చేతులలోబట్టుకొనియు నడుమనందు ఘంటకట్టుకొనియు ఆవులముందట పోవుచున్నవాడునైన గోపాలుడుపేక్షించిన నాకాన్తిచే నాకేమి యుపయోగ ముకలదని. ౪.

తళిర్‌నిఱత్తాల్‌కుఱైవిల్లా తనిచ్చిఱైయిల్‌విళప్పుఱ్‌ఱ*
కిళిమొళియాళ్‌ కారణమా కిళరరక్కన్నగరెరిత్త*
కళిమలర్‌త్తూయలఱ్ఱల్‌ కమ్ఱ్‌ముడియన్‌కడల్‌ఞాలత్తు*
అళిమిక్కాన్‌కవరాద వఱివినాల్‌కుఱైవిలమే. ౪

ఆ॥ తళిర్‌నిఱత్తాల్‌ - స్నిగ్ధవర్ణముచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనిదై, తని - క్రూరమైన, శిఱైయిల్‌ - చెఱలో (ఆశోకవనికలో) నున్నచ్చుడు, విళప్పుఱ్‌ఱ - ఎల్లరచే బొగడదగినదై, కిళిమొళియాళ్‌ - చిలుకవంటిమాటలుగలదైన సీతాపిరాట్టియొక్క, కారణమా - నిమిత్తమై, కిళర్‌ - వర్ధిల్లుచున్న, అరక్కన్‌ - రావణాసురునియొక్క, నగర్‌ - లంకాపట్టణమును, ఎరిత్త - దహించినవాడును, కళి - తేనెకారుచున్న, మలర్‌ - పుష్పముగల, తూయలఱ్ఱల్‌ - తిరుత్తూయి మాలచే, కమ్ఱ్‌ - పరిమళించుచున్న, ముడియన్‌ - కిరీటముగలవాడును, కడల్‌ - సముద్రము చేఁజుట్టబడిన, ఞాలత్తు - భూమియందలిప్రాణులయందు, అళిమిక్కాన్‌ - మిక్కిలిదయగలవాడునైనశ్రీయఃపతి, కవరాద - అళపడని, అఱివినాల్‌ - బుద్ధిచే, కుఱైవిలమ్‌ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై రావణుని సమూలముగాజంపినవాడును, పరమభోగ్యుడును, చేతనులయందు మిక్కిలి కనికరముగలవాడునైన శ్రీయఃపతియుపేక్షించినబుద్ధిచే నాకేమిఉపయోగములేదని. ౫.

అఱివినాల్‌కుఱైవిల్లా వగల్‌ఞాలత్తవరఱియ*
నెఱియెల్లామెడుత్తురైత్తనిశ్చిఱైఞానత్తొరుమూర్‌త్తి*
కుఱియమాణురువాగి కొళ్‌కడుఙ్గోళ్‌నిలఙ్గొణ్ణ*
కిఱియమ్మాన్‌కవరాద కిళరొళియాల్‌కుఱైవిలమే. ౬.

ఆ॥ అఱివినాల్‌ బుద్ధిచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన, అగల్‌ఞాలత్తవర్‌ - విశాలమైనభూమియందున్నచేతనులు, అఱియ - తెలిసికొనునట్లు, నెఱియెల్లామ్‌ - కమనీయజ్ఞానాద్యుపాయములన్నిఁటిని, ఎడుత్తురైత్త - ఎత్తియుపదేశించినవాడును, నిశ్చిఱైఞానత్తు - అపరిమితజ్ఞానముగలవాడును, ఒరుమూర్‌త్తి - విలక్షణస్వభావముగలవాడును, కుఱియ-పొట్టియైన, మాణురువాగి - బ్రహ్మచారివేషమునుధరించి, కొళ్‌ - కృత్రిమమైన, కోళ్‌ - పరిగ్రహముచే, నిలమ్‌కొణ్ణ - భూమినిస్వాధీనపఱచుకొనిన, కిఱి - ఉపాయముగల, అమ్మాన్‌ - స్వామియైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశించని, కిళర్‌ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళియాల్‌ - తేజస్సుచే, కుఱైవిలమ్‌ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తులనుపదేశించిన జ్ఞానాధికుఁడై, చిన్నవిగ్రహముతోనుండి మూడడుగులయాచించి గొప్పవిగ్రహముతోభూమినిగొలుచుకొనిన పరిపూర్ణకుండైనశ్రీయఃపతి యనాదరించిన యీతేజస్సుచే నాకేమియుపయోగము లేదని. ౬

కిళరొళియాల్‌కుఱైవిల్లా వరియురువాయ్‌క్కిళర్‌న్దిడున్దు*
కిళరొళియవిరణియన దగల్‌మార్బమ్‌కిడిత్తుగన్ద*

వళరొళియళగనలాళి వలమ్బురియళ్ *మణిసీల
వళరొళియాళ్ కవరాద వరివళై యాల్‌కుత్తై విలమే. ౭.

అ॥ కిళరొళియాల్ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుచే, కుత్తవిల్లా - తక్కువలేని, ఆరియురువాయ్ - నరసింహరూపియై, కిళర్ న్దెళున్దు - ఉప్పొంగిలేచి, కిళరొళియ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుగల, ఇరణియనది - హిరణ్యాసురునియొక్క, అగల్ మార్బమ్ - విశాలవక్షస్థలమును, కీళ్ త్తు - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, వళరొళియ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుగలదియు, కనల్ - నిప్పులుక్రక్కుచున్నదియునైన, ఆళి - సుదర్శనమును, వలమ్బురియళ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, గలవాడును, మణి - శ్లాఘ్యమైన, నీలమ్ - నీలమణివలె, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళియాళ్ - కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, వరి - విలక్షణమైన, వళైయాల్ - కంకణములచే, కుత్తవిలమ్ - న్యూనతగలశృఙ్గారము కాము.

తా॥ గొప్పతేజస్సుగల నరసింహమై యవతరించి హిరణ్యాసురుని జీల్చిన శఙ్ఖచక్రధరుడైనశ్రీయఃపతి యుపేక్షించిన కంకణములతో నాకుప్రయోజనములేదని. ౭.

వరివళై యాల్‌కుత్తై విల్లా ప్పెరుముళ్ క్కాళడఙ్గార్ *
ఎరియుళలమ్బుగవ్వాది యిరునిలముళ్ తుయర్ తవిర్ త్త*
తెరివరియశివళ్ పిరమ నమరర్ కోళ్ పణిన్దేత్తుమ్*
విరిపుగళ్ ళాళ్ కవరాద మేగలై యాల్‌కుత్తై విలమే. ౮.

అ॥ అడఙ్గార్ - తనకణగనిశత్రువులమనస్సులో, ఎరి - జ్వలించుచున్న, ఆళలమ్ - భయమునెడిసిపుచ్చు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, వరి - గీతలుగల, వళైయాల్ - శఙ్ఖముచేగలిగిన, కుత్తవిల్లా - తక్కువలేని, పెరు - గంభీరమైన, ముళ్ క్కాల్ - శబ్దముచే, ఊది - ఊది, ముళ్ - పూర్వకాలమందు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమియొక్క, తుయర్ - భారమును, తవిర్ త్త - పోగొట్టినవాడును, తెరివరియ - లోకులసంశ్లేషయుండనని యభిమానించియున్న, శివళ్ - రుద్రుడుచు, పిరమళ్ - బ్రహ్మయు, అమరర్ కోళ్ - దేవేన్ద్రులును, పణిన్ద-నమస్కరించి, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపఁదగినవాడును, విరి - అంతటవ్యాపించియున్న, పుగళ్ ళాళ్ - కీర్తిగలవాడునైనశ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశబడని, మేగలైయాల్ - మొలనూలుచే, కుత్తవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ దుర్యోధనాదులు భయపడి నశించునట్లు శ్రీపాఞ్చజన్యమునూది భూభారమును బోఁగొట్టినవాడును, బ్రహ్మరుద్రాదులచేబొగడదగిన కల్యాణగుణమునుగలవాడునైనశ్రీయఃపతి యనాదరించిన మొలనూలు నాకేప్రయోజనమున కొదగదని. ౮.

మేగలై యాల్‌కుత్తై విల్లా మెలివుళ్ ళవగలల్ గుల్ *
పోగమగళ్ పుగళ్ త్తన్ది విఱల్వాణ్ పుయమ్తుణిత్తు*
నాగమిశై త్తుయిల్వానోర్ పులఙెల్లామ్‌నన్ఱొడుఙ్గి*
యోగణై వాళ్ కవరాద వుడమ్బినాల్ కుత్తై విలమే. ౯.

అ॥ మేగలైయూర్ - మొలనూలచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, (అలంకరింపబడిన దియు), మెలివుఱ్ఱ - మృదుస్వభావముగలదియు, అగల్-విశాలమైన, అల్‌గుల్ - కటిప్రదేశముగలదియు, పోగమ్ - భోగయోగ్యార్థాలుగాగల, మగళ్ - ఉపయసౌడికన్యకకు, పుగళ్ - కీర్తిగల, తన్దై - తండ్రియు, విఱల్ - బలిష్ఠుడుగాన, వాణన్-బాణానురునియొక్క, పుయమ్-భుజములను, తుణిత్తు - ఛేదించి, సాగమిశై - ఆదిశేషునిమీద, తుయిల్వాఱ్‌పోల్ - నిదురపోవునట్లు, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నన్ను - చక్కగా, ఒడుఙ్గ - తనయుదరునట్లు, యోగు - యోగనిద్రను, అమైవాఱ్ - పొందినవాడుగాన శ్రీయఃపతి, కవగాద ఆశించని, ఉడమ్బినాల్-శరీరముచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ ఉపకు తండ్రియైన బాణానురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించినవాడును, శేషశయ్యమీద బవ్వళించి జగద్రక్షణోపాయమును యోచించుచున్నవాడుగాన శ్రీయఃపతి సమ్మతించని యీశరీరముతో నాకుపనిలేదని. ౯.

ఉడమ్బినాల్ కుఱైవిల్లా వుయిర్ పిరిన్దమలై తుణ్డమ్*
కిడన్దనపోల్ తుణిపలవా నశురర్ కుఱామ్‌తుణిత్తుగన్ద*
తడమ్బునలశ్‌శై ముడియఱ తనియొరుకూఅమర్ న్దుఱైయుమ్*
ఉడమ్బుడైయాఱ్‌కవరాద వుయిరినాల్‌కుఱైవిలమే. ౧౦.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణముతో, పిరిన్ద - వీఱుపడిన, (చచ్చిన), మలైతుణ్డమ్ - పర్వతఖండము, కిడన్దనపోల్ - ఉన్నట్టువలెనున్న, ఉడమ్బినాల్ - శరీరముచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన (గొప్పశరీరముగల), అశురర్‌కుఱామ్-అనురులగుంపును, పలతుణి-పలతునుకలుగా, తుణిత్తు - తుండించి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, తడమ్ - విస్తీర్ణమైన, పునల-జలముగల గంగను, శడై - జటను, ముడియఱ - శిరస్సునందుగల రుద్రుడు, తని - వేఱుగా, ఒరుకూఱు-ఒకభాగమందు, అమర్న్దు - అమరియుండి, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఉడమ్బుడైయాఱ్ - శరీరముగలవాడుగాన శ్రీయఃపతి, కవరాద - అపేక్షించని, ఉయిరినాల్-ఆత్మచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ పర్వతమువంటి గర్వమును తునకతునకలుగా జేసినవాడును. రుద్రుని తనశరీరమందుంచుకొని రక్షించువాడుగాన శ్రీయఃపతి యుపేక్షించిన న్యాయాత్మతో నేవిధమైన ఉపయోగములేనని. ౧౦.

‡‡ ఉయిరినాల్ కుఱైవిల్లా వులగేఴ్ తన్నుళ్ళొడుక్కి*
తయిర్ వెణ్ణెయుణ్డానై త్తడఙ్గురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శెయిరిల్ శొల్లినై మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*
వయిరమ్ శేర్ విఴుప్పముత్తు వైగున్దమ్‌నణ్డువరే. ౧౧.

అ॥ ఉయిరినాల్ - ప్రాణులచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని (సమృద్ధమైన), ఏఴ్‌ులగు - సప్తలోకములను, తన్నుళ్ - తనలో, ఒడుక్కి - అణిచినవాడును, తయిర్ - పెరుగునున్న,

వెణ్డెయ్ - వెన్నమనస్సు, ఉణ్ణానై - ఆరగించువాఁడుసైన క్రియఁదతి విషయమై, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి నాయకులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన వియం, శెయిరిల్ - దోషములేనివియు, ఇశై - గానముతోగూడినవియునైన, మాలై - శబ్దసందర్భ రూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వయిర ముశేర్ - దార్ఢ్యముగల, పిఱప్పు - సంసారమును, అఱుత్తు - ఛేదించి, వైగుణ్డమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, నణ్ణువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ప్రాణులచే నిండియున్న సప్తలోకములను గాపాడినవాఁడును, గోపికలయొక్క నవనీతాదుల నారగించినవాఁడునైన క్రియఁపలివిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశుర ముల నధ్యయనముజేయువారు సంసారమును వదలి పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—భగవంతుని లభించక దుఃఖించుచున్న నమ్మళ్వార్లు, భగవద్విముఖులైన సంసారుల సహవాసమును సహింపక, ఓస్వామీ! నీవిశ్లేషమును సహించినను సంసారులసహవాస మసహ్యమైయున్నదిగాన నీవునాశరీరమును శీఘ్రముగాబోగొట్టవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప నల్లుఱ్ఱార్ కరైన్దిట్ట*
ఎణ్ణారాత్తుయరిశైక్కు మివైయెన్న వుళగియల్వే*
కణ్ణాళాకడల్ కడైన్దా యునకళ్ళే వరుమ్బరిశు*
తణ్ణాదడియేనై పణికణ్ణాయ్ శామాఱే. ౧

ఆ॥ నణ్ణాదార్ - శత్రువులు, ముఱువలిప్ప - నవ్వునట్లును, నల్ - అనుకూలులైన, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులు, కరైన్దు - మనస్సుకరిగి, ఏఙ్గ - దుఃఖించునట్లును, ఎణ్ణారా - తలంచుట కశక్యమైన, (అవధిలేని) తుయర్ - దుఃఖములను, విశైక్కుమ్ - కలుగజేసెడి, ఉలగు-లోకము లలొక్క, ఇవై - ఈ, ఇయల్వైక్కు - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. కణ్ణాళా - దయావంగుఁడా! కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా! ఉనకళ్ళే - నీతియవడిముఁదే, వరుమ్బరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, తణ్ణాదు - విలంబముజేయక, అడియేనై - దానుఁడనైనన్నాకు, శామాఱు - మరణముబొందువిధమును, పణికణ్ణాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఓక్రియుఁపతీ! ఈలోకమందొకని కొకవిధమ్ము సంభవించినయెడల వానిని కనికరించక వానిశత్రువులు సన్తోషించుచున్నారు బంధువులు దుఃఖించుచున్నారు ఇట్టి యపారదుఃఖముల యందు మునిగియున్న యీసంసారమందునిక నాకసహ్యమైయున్నది. గాన పరమదయాళువైన నీవునాసంసారమును శీఘ్రముగాబోగొట్టి నిశ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనిమాయని. ౧.

శామాఱుఱ్ఱుమాఱుమ్ తమరుఞ్ఞార్ తళైత్తళై ప్పెయ్దు*
ఏమాఱిక్కిడన్దలఞ్ఞు మివై యెన్నవులగియలై క్క*
ఆమాఱొన్ఱఱియేన్ నా నరవణ్ణై రూయమ్మానే*
కూమాఱేనిరైక్కణ్ణా యడియేనైక్కుఱిక్కొళ్ళే. ౨.

అ॥ శామాఱుమ్ - చచ్చువిధమును, ఉఱ్ఱుమాఱుమ్ - చెడిపొయ్యెడివిధమును (చూచి), తమర్ - జ్ఞాతులును, ఉఞ్ఞార్ - బంధువులును, తళైత్తళై ప్పెయ్దు - పైపైనపడి, ఏమాఱి - దుఃఖించి, కిడన్దు - ఉండి, అలఞ్ఞుమ్ - అఱుచుమన్న, ఉలగు - లోకముయొక్క, ఇవై - ఈ, ఇయలై క్క - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది ఆమాఱు - ఈదుఃఖముబోగొట్టెడివిధము, ఒన్ఱు - ఒక టిని, నాన్ - నేను, అఱియేన్ - ఎఱుఁగలేను. అరవణైయాయ్ - అనన్తశాయివైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! కుఱిక్కొణ్డు - నాదుఃఖనివృత్తికుపాయమునుఁచారించి, అడియేనై - దానుఁడనైనన్ను, కూమాఱు - నీవద్దకిపిలుచుకొనువిధమందు, విరైక్కణ్ణాయ్ - త్వరపడుమా.

తా॥ ఓఅనన్తశాయీ! ఒకనికి మరణముసంభవించినను, ఐశ్వర్యమునశించినను దానినిజూచి వానిబంధువులందరు మిక్కిలి దుఃఖించుదురు. ఇట్టి దుఃఖాకరమైన సంసారమందు నేనుండలేను గాన శీఘ్రములోనే నన్ను నీవద్దచేర్చుకొనుమాయని. ౨.

కొణ్ణాట్టుమ్కులమ్పుణైవుమ్ తమరుఞ్ఞార్ విఱ్ఱునిదియుమ్*
వణ్ణార్ పూఙ్గుళలాళుమ్ మనై యొళ్ళియవుయిర్మాయ్దల్*
కణ్ణాళ్ నేనులగియలై క్క కడల్వణ్ణా*అడియేనై
పణ్ణైపోల్ కరుదాదున్నడిక్కీళ్ కూయ్ప్పణికొళ్ళే. ౩.

అ॥ కొణ్డాట్టుమ్ - శ్లాఘను, కులమ్పుణైవుమ్ - అభిజాత్యమును, తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉఞ్ఞార్ - బంధువులను, విఱ్ఱు - తానేవచ్చుచున్న, నిదియుమ్ - నిధిని(సమృద్ధిని), వణ్ణు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - నిండియున్న, పూ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపఁబడిన, కుళలాళుమ్ - కొప్పు గలభార్యను, మనై - గృహస్థును, ఒళ్ళియ - ఇవన్నిఁటినివదలి, ఉయిర్మాయ్దల్ - ప్రాణము పోవడమనెడి, ఉలగియలై క్క - లోకస్వభావమును, కణ్ణు - చూచి, ఆళ్ నేన్ - సహింపను. కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటివర్ణముగల శ్రీయఃపతీ! అడియేన్ - దానుఁడనైనన్ను, పణ్ణైపోల్ - ముఁదుపలె, కరుదాదు - ఎంచక, కూవి - పిలుచుకొని, ఉన్నడిక్కీళ్ - నీశ్రీపాదమందే, పణికొళ్ - క్రైఙ్కర్యమును స్వీకరింపుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! భార్యాపుత్రగృహక్షేత్ర ధనాదిసమస్తములను వదలి చచ్చిపోవుచున్న లోకస్వభావమును నేనుజూడలేనుగాన శీఘ్రములోనే నీశ్రీపాదమందుఁ బరిచర్యచేయునటుల నన్నఙ్గీకరింపుమాయని. ౩.

కొళ్ళుక్కిళైఞ్ఞైయుఞ్ద పెరుఞ్చెల్వమ్నెరుప్పాగ*
కోళ్ళైత్తమమూడు మివై యెన్నవులగియలై క్క*

వళ్ళలేమణివణ్ణా వునక్కు మ్కొక్కవరుమ్బరిశు*
వళ్ళల్ శెయ్‌దడియేనై యునదరుళాల్వాఙ్గాయే. ౪.

ఆ॥ కొళ్ ఎన్ను - అఙ్గీకరింపుమని, కిళర్ న్దు - వృద్ధిబొంది, ఎళున్ద - వచ్చిన, పెరు నశెల్వమ్ - గొప్పఐశ్వర్యము, పెరుప్పాగ - నిష్పలమైబాధకరమైయుండగా, కొళ్ ఎన్ను - అఙ్గీకరింపుమనియొకడు వేడినయెడల, తమమ్ - అజ్ఞానము, మూడుమ్ - కప్పుచున్న, ఇవై - ఈ, ఉలగియల్ నీ - లోక స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది? వళ్ళలే - ఉదారుఁడా! మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తిగలవాఁడా! ఉనక్కు మ్కొక్క - నీతిగువడియుండే, వరుమ్బరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, వళ్ళల్ శెయ్‌దు - ఔదార్యము నుబ్రకటింపఁజేసి, అడియేనై - దానుఁడనైనన్ను, ఉనదరుళాల్ - నీకృపచే, వాఙ్గాయే - స్వీకరింపుమా.

తా॥ సుందరుఁడవైన ప్రియుఁడా! ఎంతగొప్ప ధనమైనను తనంతటతా సేవచ్చినప్పటికిన్ని అది రక్షణయందును సెలవులయందును మిక్కిలిదుఃఖమును గలుగఁజేయఁదున్నదని దెలిసియున్నను అజ్ఞానముచే మఱల దానినేగోరుచున్న లోకస్వభావము నాకుఁబట్టలేదు. గాన నీయౌదార్యగుణముచే నన్ను శిక్షముగా స్వీకరింపుమాయని. ౪.

వాఙ్గునీర్ మలరుళగిల్ నిఱ్ఱినవుమ్‌తిరివనవుమ్*
ఆఙ్గుయిర్‌గళ్ పిఱప్పిఱప్పు ప్పిణిమూప్పాల్‌తగర్ప్పణ్ణుమ్*
ఈఙ్గిదన్మేల్ వెన్నరగ మివై యెన్నవులగియల్ నీ*
వాఙ్గినై నీమణివణ్ణా వడియేనై మఱు క్కొలే. ౫.

ఆ॥ వాఙ్గు - చుట్టుకొనియున్న, నీర్ - జలముగల, మలర్ - నాభికమలమందుబుట్టిన, ఉలగిల్ - లోకమందలి, నిఱ్ఱినవుమ్ - స్థావరములును, తిరివనవుమ్ - జంగమములునైన, ఆఙ్గు - ఆవస్తువులలోనున్న, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులు, ఈఙ్గు - ఈలోకమందు, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - వ్యాధి, మూప్పాల్ - వార్ధకమువీనిచే, తగర్ప్పణ్ణుమ్ - బాధగుడు దురు, ఇదన్మేల్ - దీనితరువాత, వెమ్ - క్రూరమైన, నరగమ్ - నరకమునుబొందుదురు, ఇవై - ఈ, ఉలగియల్ నీ - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తిగలశ్యామా! ఎనై - నన్ను, వాఙ్గు - స్వీకరింపుము. అడియేనై - దానుఁడనైనన్ను, మఱు క్కొలే - మఱచిపోవకు సుమా?

తా॥ ఈలోకమందలిప్రాణులు ఇచ్చటనున్నవఱకు జన్మమరణజరావ్యాధులచే బాధబడియు తరువాత నరకమునుబొందియు ఎప్పుడును దుఃఖితులైయేయుందురు. వీరిని నేను చూడజాలను గాన నన్నుమఱవక స్వీకరింపుమాయని. ౫.

మఱుక్కివల్వినై పడు త్తిక్కుమైత్తిట్టుక్కొణ్ణార్*
అఱప్పారుళ్ళె యఱిన్దోరా రివై యెన్నవులగియల్ నీ*
వెఱిత్తుళవముడియానే నినై యేనై యునక్కడిమై*
అఱుక్కొడ్డాయ్*ఇనియెన్నారముదే కూయరుళాయే. ౬.

అ॥ మఱుక్కు - భ్రమపఱచి, వల్ - కఠినమైన, వల్లై - పాశమందు, పడుత్తి - దొఱుకు కొనునట్లుజేసి, కుమైత్తిట్టు - బాధించి, కొన్ఱు - చంపి, ఉణ్బార్ . వానిసొమ్మునుభుజింతురు. ఆఱమ్ - ధర్మమైన, పొరుళై - ఉపాయమును, ఆతేన్ఱు - తెలిసికొని, ఓరార్ - అనుసంధించరు. ఇవై - ఈ, ఉలగియల్వై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) వెలి - పరిమళించు చున్న, తుళవమ్ - తులసీమాలను, ముడియానే - కిరీటమందుగలవాఁడా? వినైయేనై - పాపిరైనన్ను, ఉనక్కు - నీకు, ఆఱ - పూర్ణముగా, అడిమైకొండ్రాయ్ - దాస్యపఱచుకొంటివి. ఎన్నారముదే - శాకామృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇని - ఇఁకమీద, కూయరుళాయే - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఒకనిక్కి ధనమున్నయెడల వానివద్దకువెళ్ళి నీయింటికి దొంగలువచ్చుచున్నారని చెప్పి భయపఱచి వానిని దనయింటికిదీసికొనిపోని పలుమాటలచే తనకు వశపఱచుకొని యాధనమును దానుతీసికొని తరువాత దానిని వానికివ్వక బాధిఁబెట్టుచు ధర్మమార్గమునెఱుఁగక కొంతకాల ములో వానిని జంపుదురు. ఇట్టియీలోకరీతి నాకుచుంచదుగాన ఓస్వామీ! నన్నిదివఱకేదాస్య పఱుచుకొంటివి. ఇఁక నీవద్ద నన్ను పిలుచుకొనుమాయని. ౬.

ఆగాయివ్వులగత్తు నిల్పనవుమ్‌తిరివనవుమ్*
నీయేమఱ్ ఱొరుపొరుళుమిన్ఱి నీనిన్ఱ మైయాల్
నోయేమూప్పిఱప్పిఱవి పిణియేయెన్ఱివై యొళ్ళియ*
కూయేకొళ్ళడియేనై కొడువులగమ్ కాట్టలే. ౭.

అ॥ మఱ్ ఱొరుపొరుళుమ్ - నీకుశరీరముకానియొకవస్తువు, ఇన్ఱియే - లేకనే, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందలి, నిల్పనవుమ్ - స్థావరములకును, తిరివనవుమ్ - జఙ్గమములకును, నీయే - నీవే, ఆయ్ - అన్తరాత్మవై, నిన్ఱమైయాల్ - ఉండుట చేతను, నీయే - సమస్తమునకు నిర్వాహకుఁడవైననీవే, నోయ్ - మనోవ్యాధి, మూప్పు - వార్ధక్యము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - శరీరవ్యాధి, ఎన్ఱివై - అనెడివీనిని, ఒళ్ళియ - నశింపజేసి, అడియేనై - దాసుని, కూయే కొళ్ - పిలుచుకొనుము, కొడు - క్రూరమైన, ఉలగమ్ - లోకమును, కాట్టలే - నాకుచూపించకుండుండుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సకలజగదన్తర్యామివైన నీవునాయొక్క బన్ధమరణజరావ్యాధులను బోగొట్టి యీభయఙ్కరమైన లోకమందుంచక నీవద్ద పిలుచుకొనుమాయని. ౭.

కాట్టలనీకరన్దిమ్మ నిలనీర్ తీయినుమ్ముకాల్*
ఈట్టినీవెత్తమెత్త విన్నెయోర్ వాఴ్‌తెనుమ్బై*
కోట్టైయినిల్కఴ్‌త్తెన్న యుగకొడుఞ్జోదియుయరత్తు*
కూట్టరియతిరువడిక్కు శెఞ్జొన్నుకూట్టుదియే. ౮.

అ॥ నీ - నీవు, కాట్టి - సృజించి మాపించి, కరన్దు - (ప్రళయమందు తనయుదరములో) దాచి, ఉమిళుమ్ - బయలుపఱచుచున్న, నిలమ్ - భూమి, నీర్ - జలము, తీ - అగ్ని, వియు

మ్బు - ఆకాశము, కాల్ - గాలి, (వీనిని), ఈట్టి - గుంపుగాజేర్చి, నీ - నీవు, వైత్తమైత్త - స్థాపించియుంచినదియు, ఇమైయోర్ - దేవతలు, వాళ్ - సుఖముగా వాసముజేయునట్టిదియు నైన, తని - విలక్షణమైన, ముట్టై - ఆండమునెడి, కోట్టైయినిల్ - కోటనుంచి, కళిత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, కొళుమ్‌కోది - మిక్కిలితేజోమయమైన, ఉయరత్తు మేలైనపరమపదమందలి, కూట్టరియ - పొందుటకళక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, ఎట్టూన్ట్రు - ఎప్పుడు, కూట్టుది - పిలుచుకొనపోతావు.

తా॥ నీచే రక్షింపబడినదై, పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకమై బ్రహ్మాదులకు వాసస్థానమై యథేచ్ఛగాపోవుటరావుటకునళక్యమై కోటవలెనున్న యీయండమునుంచి నన్ను విడిపించి యత్ర పేయతేజోమయమైన పరమపదమందలి నీశ్రీపాదములక్రింద సెప్పుడుచేర్చుకొనెదవోయని. ౯.

కూట్టుదినిన్ కురైకళల్‌గళిమైయోరుయ్‌త్తొళావగై శెయ్‌దు*
ఆట్టుదినీయరవణైయా యడియేనుమగ్గదఱివగ*
వేట్టైక్కయెల్లామ్‌విడు త్తెన్నైన్నయుయ్‌త్తిరువడియేశుమన్దుళల*
కూట్టరియతిరువడిక్కళ్ కూట్టినై నాన్‌కణ్డేనే. ౯.

అ॥ నిన్ - నీయొక్క, కురై - (ఆభరణములచే) శబ్దించుమన్న, కళల్‌గళ్ - తిరువడి కళ్ళయందు, కూట్టుది-(నీకిష్టమువచ్చినవారిని) చేర్చుకొనెదవు. (నీకిష్టములేనివారిని), ఇమైయోరుమ్ - దేవతలైనవారిగూడ, తొళావగై శెయ్‌దు - ఆశ్రయించకుండుండునట్లుచేసి, నీ-నీవు, ఆట్టుది-భ్రమింపజేసెదవు. అరవణైయాయ్-ఓఅనన్తశాయీ! ఆడియేనుమ్-దానుండనైననేనుగూడ, అగ్గదు - ఆఘమును, అఱివగ - ఎఱుగుదును, వేట్టైక్కయెల్లామ్ - సంసారసంబన్ధమన్నిటిని, విడుత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ తిరువడియే - నీశ్రీపాదములనే, శుమన్దు - ధరించి, ఉళల - సంచరించునట్లు, కూట్టరియ - పొందుటకళక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, కూట్టినై - చేర్చుకొంటివి, నాన్ - నేను, కణ్డేన్ - నేపించితిని.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీకిష్టమువచ్చినవారిని నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనెదవనియు, ఇష్టము లేనివానిజేర్చుకొనవనియు నీస్వభావమును నేనెఱుగుదును నాసంసారతాపమును బోగొట్టుట కైనా శరన్నుమోద నీతిరువడికళ్ళనుంచి యత్రాకృతదివ్యవిగ్రహముతో నాకిప్పుడు సేవసాదింపగా నేను నేవించి కృతార్థుడనైతినని. ౯.

కణ్డుకేట్టుణ్ణుమోన్దుళలు మైబ్బరువి
కణ్డనిన్బఱ్*తెరివరియ వళవిల్లాచ్చిఱ్*కిన్బమ్*
ఒణ్డొడియాళ్ తిరుమగళుమ్ నీయుమేనిలానిఱ్*
కణ్డళిదిర్‌కణ్డొళిన్దే నడైన్దేనున్‌తిరువడియే. ౧౦.

అ॥ ఒణ్ - సుందరమైన, తొడియాళ్-కంకణముగల, తిరుమగళుమ్-శ్రీదేవియు,నీయుమే-నీవును, నిలానిఱ్ - వేంచేపియున్నట్లు, కణ్డ - సబ్కల్పించిన, శదిర్ - చాతుర్యమును, కణ్డు-నేవించి, కణ్డు - చూచియు, కేట్టు - వినియు, ఉణ్ణి - స్పృశించియు, మోన్దు - ఆఘ్రాణిం

చియు, ఉణ్డు - భుజించియు, ఉళ్ళలుమ్ - తిరుగుచున్న, ఐమ్‌కరువి-పఞ్చేన్ద్రియములచే, కణ్డ-అనుభవించదగిన, ఇన్బమ్-సుఖమునున్న, తెరివరియ - తెలిసికొనుటకళక్యమైనదియు, ఆళవిల్లా - అవధిలేనిదియు (సంసారసుఖముకంటెగొప్పదియు), శిఱు - (భగవత్ప్రాప్తికంటె) అల్పమైనదియునైన, ఇన్బమ్ - కైవల్యసుఖమునున్న, ఒళిన్దేన్ - పదలితిని. ఉన్ - నీయొక్క, తిరువడియై-శ్రీపాదమును, అడైన్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! సకలాభరణభూషితురాలైన పెరియపిరాట్టియు నీవును వేంచేసియున్న యందముననుభవించి, సమస్తమైన ఐహికసుఖమునున్న కైవల్యసుఖమునున్న, తుచ్ఛముగానెంచి వదలి నీతిరువడికళ్ళయందు వచ్చిజేరితిని. ౧౦.

తిరువడియైనారణనై కేశవనై పరఞ్చుడరై *
తిరువడిశేర్ వదుగరుది చ్చెళ్ళుక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
తిరువడిమేలురైత్తమి ళాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
తిరువడియేయడైవిక్కుమ్ తిరువడిశేర్న్దొన్ముమినే. ౧౧.

ఆ॥ తిరువడియై - స్వామియు, నారణనై - సకలవిధబంధువును, కేశవనై - కేశియనెడి రాక్షసునిసంహరించినవాడును, పరఞ్చుడరై-పరబ్రహ్మస్వరూపుడుసైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువడిశేర్వదు - శ్రీపాదములనుబొంగుటను, కరుది - ఆశపడి, శెళుమ్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్-నమ్మళ్వార్లు, తిరువడిమేల్-సర్వేశ్వరునిశ్రీపాదములవిషయమై, ఉరైత్త - సాదించినదియు తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, తిరువడియే - శ్రీపాదమునే, అడైవిక్కుమ్ - పొందించును. తిరువడిశేర్న్దు - (మీరును) శ్రీపాదమునుబొంది, ఒన్ముమిన్ - ఏకీభవించుడి.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదమునుబొందవలయునని ప్రార్థించిన నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురములే తననుసంధింపువారిని సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు జేర్చునుగాన మీరుదీనిని యనుసంధించి వానిశ్రీపాదమును బొందుడియని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—దేవతాన్తరపరులై చెడిపోవుచున్న చేతనులయందాళ్వార్లు మిక్కిలియనుగ్రహముంచి వారికి, శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణుడు పరాత్పరుడుగాన మీరు దేవతాన్తరములనువదలి శ్రీమన్నారాయణునిసే యాశ్రయించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

‡‡ ఒన్దుమ్ తేవుములగుముయిరుమ్మ ఱ్ఱుమ్ యాదుమిల్లా
అన్దు*నాన్ముగన్తన్నోడు తేవరులగోడుయిర్ పడైత్తాన్*
కున్ద మోంబల్ మణిమాడనీడు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
నిన్ఱ వాదిప్పిరాన్నిఱ్కు మగ్ గై త్తెయ్వమ్నాడుదిరే. ౧.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలును, ఉలగుమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులును, మఱ్ఱుమ్‌యాదుమ్ - తతిమవన్నియు, ఒన్దుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లావన్దు - లేనియాకాలమందు, నాన్ముగన్ తన్నోడు - బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలను, ఉయిర్ - ప్రాణులను, ఉలగోడు - లోకములతోగూడ, పడైత్తాన్ - సృజించినవాడును, కున్ద మ్‌పోల్ - పర్వతమువలెనున్న, మణి-రత్న మయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - ఉన్నతముగాఉన్నటువంటి, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియనెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న నాడును, ఆది - కారణభూతుడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, నిఱ్ఱ - ఉండగా, మఱ్ఱు - వేఱైన, ఎత్తెయ్వమ్ - ఏదేవతను, నాడుదిర్ - వెతుకుచున్నారు.

తా॥ దేవాదిప్రాణులును స్వర్గాదిలోకములు సేమియులేని సముద్రంబున బ్రహ్మాది సమస్త చేతనాచేతనములను సృజించిన సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు మీకర్తవ్యస్థులభూడై తిరునగరి యందువచ్చి వేంచేసియుండగా మీరెందుకు దేవతాన్తరములను భజించుచున్నారని. ౧.

నాడినీర్ వణఙ్గున్నెయ్వము ముమ్మైయుమున్బడైత్తాన్*
వీడిల్ శీర్ పుగళ్ మూర్తిప్పిరా నవన్మేనియుత్తై కోయిల్*
మూడమాళిగై శూళ్న్దళగాయ తిరుక్కురుగూరదనై*
పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్మిన్గళ్ పల్లులగీర్ పరన్దే. ౨.

అ॥ నీర్ - మీరు, నాడి - వెతుకుకొనిపోయి, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తెయ్వముమ్ - దేవతలనున్న, ఉమ్మైయుమ్ - మిమ్ములనున్న, ముత్ - మునుపు, పడైత్తాన్ - సృజించినవాడును, వీడు - అన్తము, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, పుగళ్ మూర్తి - కీర్తినిన్నగలవాడును, ఆదిప్పిరానవన్ - జగత్కారణుడునైన యాసర్వేశ్వరుడు, మేవి - అమరియుండి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - దివ్యదేశమును, మాడమ్ - మేడలచేతను, మాళిగై - గృహములచేతను, శూళ్న్దు - చుట్టబడి, అళగాయ - సుందరంబునైన, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరునగరిని, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగీర్ - చేతనులారా! పరన్దు - అంతటవ్యాపించి, పాడి-గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పరవి - స్తుతించి, శెన్మిన్గళ్ - పోవుడి

తా॥ ఓచేతనులారా! మిమ్ములను మీదేవతలనుగూడ సృజించిన సకల కల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తుతించిపాడుమ వెళ్ళి యాశ్రయించుడియని. ౨.

పరన్ద తెయ్వముమ్పల్లులగుమ్పడైత్తనుడనేవిళుఙ్గి*
కరన్దుమిళ్ న్దుకడిన్దిడన్దు కణ్ణుమ్ తెళియకిల్లేర్*

శిరఙ్గళాలమరర్ వణఙ్గుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
పరన్ తిఱమన్ఱిప్పల్లులగిర్ తెయ్వమ్ మ(ఱ్)ఱిల్లైపేశుమినే. 3.

అ॥ పరన్ద-విస్తీర్ణులైన, తెయ్వముమ్-దేవతలను, పల్-అనేకవిధములైన, ఉలగుమ్-లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, అన్ద - ఆప్రళయకాలమందు, ఉడనే - ఒకప్రక్కడే, విళుఙ్గి - మ్రింగి, కరన్ద - (తనలో) దాచి, ఉమిళ్ందు - బయలుపఱచి, కడన్ద - కొలిచి, ఇడన్దదు-(పాతాళములోనుండి) విడతీసినది, (ఇవన్నిటిని), కణ్డుమ్ - చూచియు, తెళియుకిల్లీర్ - నిర్మలాన్తఃకరణులై కాకుండనున్నారు, అమరర్ - దేవతలు, శిరఙ్గళాల్ - శిరస్సులచే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, పరన్ - పరాత్పరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి, తిఱమన్ఱి - శేషముకాకుండ, మఱ్ఱు - స్వతన్త్రమైయున్న, తెయ్వమ్ - దేవత, ఇల్లై - లేదు, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగీర్ - లోకులారా! పేశుమిన్ - (ఉన్నయెడల) చెప్పుడు.

తా॥ దేవాదిసకల చరాచరములను సృజించి ప్రళయకాలమందు తనయుదరములోనుంచుకొని రక్షించి వానినితనస్వాధీనపఱచుకొనుచు పరాత్పరుడైతిరునగరియందు వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణుని వ్యాపారములనుజూచియు వీడే పరదేవతయని తెలిసికొనకనున్నారు. ఇప్పుడు నేను చెప్పెద వినుడు. మీదేవతలన్నియు వానికే శేషభూతులుగాని స్వతన్త్రులెవ్వరు లేరు, ఉన్నయెడల, మీరునిరూపించి చెప్పుడని. 3.

పేశినిన్ఱ శివనుక్కుమ్పిరమన్నుక్కుమ్ పిఱర్క్కుమ్
నాయగనవనే*కపాలనన్మోక్కత్తుక్కణ్ణుళ్ళొణ్మిక *
తేశమామదిళ్ శూళ్ న్దుగాయ తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
ఈశనాలోరవమ్బుత్తైద లెన్నావదిలిజ్గియర్ క్కే. ౪.

అ॥ పేశినిన్ఱ - (మీరుపరదేవతయని) చెప్పుచున్న, శివనుక్కుమ్ - రుద్రునికిని, పిరమన్ తనక్కుమ్ - బ్రహ్మకును, పిఱర్క్కుమ్ - తక్కినవారికిని, అవనే - ఆశ్రీమన్నారాయణుఁడే, నాయగన్ - స్వామి, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాలముయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, మోక్కత్తు - మోక్షమందు, కణ్డుకొళ్మిన్ - తెలిసికొనుఁడు తేశమ్ - తేజోమయమై, మా - గొప్పదైన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ న్దు - చుట్టఁబడి, అళ్గాయ - అందమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, ఈశనాల్ - సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఓరవమ్ - (వీడీశ్వరుఁడుకాడనియెడి) ఒకదోషమును, పుణైదల్ - చెప్పుటచే, ఇలిజ్గియర్ క్కు - లింగమును దెవతగాగలమీకు, ఎన్నావదు - ఏమిప్రయోజనమును గలుగఁజేయును.

తా॥ ఓఅవైష్ణవులారా! మీరీశ్వరుఁడని చెప్పుచున్న రుద్రునికి బ్రహ్మాదితక్కిన దేవతలకును శ్రీమన్నారాయణుఁడే నాథుఁడు. అదియెటులనఁబ్రహ్మవచ్చునని సన్దేహింపక, రుద్రుఁడు బ్రహ్మ శిరస్సును ఛేదించినప్పుడు, నిరపరాధియైన నాశిరస్సును ఛేదించితివి గనుక కపాలివై

పోవుదువని శాపమివ్వగా నప్పటినించి తనచేతులోనంటుకొనియున్న బ్రహ్మకపాలమందు భిక్ష మెత్తుచు తిరుగుచుండి చిరకాలముగడిచినతరువాత శ్రీమన్నారాయణుని ప్రార్థించి నప్పుడా శ్రీమన్నారాయణుడుతనశరీరమును గోరుతోజీల్చి రక్తధారానాకపాలమందువిడిచి కపాలముక్రింద బడునట్లుచేసి రుద్రుని శాపమును బోగొట్టినవిధముననుసంధించి నామాటనే యథార్థమని స్వీకరింపుడి. తిరునగరియందు వేంచేసియున్న ఆట్టిశ్రీమన్నారాయణుని యీశ్వరుడుకాడని చెప్పుటచే లిఙ్గధారులైన మీకేమియుం లాభములేదని. ౮.

** ఇలిఙ్గత్తిట్టపురాణత్తిరుమ్ శమణరుమ్శాక్కియరుమ్*
వలిన్దువాదుశెయ్‌వీర్‌గళుమ్ మత్తిమ్మునుక్కెయ్‌వముచూళినిన్ఱాఙ్*
మలిన్దుశెన్నెల్‌కవరివీశుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
పొలిన్దునిన్ఱపిరాఙ్‌కణ్ణీర్ నొన్దుమ్మొళియ్‌వల్లపోగ్‌మినే. ౫.

అ॥ ఇలిఙ్గత్తు - లింగముననుస్తోత్రముజేయుటకై, ఇట్ట - చేయబడిన, పురాణత్తిరుమ్ - పురాణమునునమ్మినమీరును, శమణరుమ్ - జైనులును, శాక్కియరుమ్ - బౌద్ధులును, వలిన్దు - బలాత్కారముగా, వాదుశెయ్‌వీర్‌గళుమ్ - వాదముజేయుమీరును, మత్తిమ్ముమ్ - మఱియుం, నుమ్మి - మీకు, తెయ్వముమ్ - దేవతలును (మీరందరికిని) ఆగినిన్ఱాఙ్ - ఆత్మస్వామియైయున్న వాడు, మలిన్దు - సమృద్ధమై, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడిసస్యము, కవరి-చామరగువలె, వీశుమ్ - విసురుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు, పొలిన్దునిన్ఱ - పూర్ణుడైవేంచేసియున్న, పిరాన్‌కణ్ణీర్ - ఉపకారకుడేనుమండీ. ఒన్దుమ్మొళియ్‌వల్లై - (ఇందులో) ఒకటియున్న బద్ధములేదు. పోగ్‌మినే - వానినేన్తుతించుడి

తా॥ లింగమునకు మాహాత్మ్యమును బ్రతిపాదించెడి యొకపురాణము జేసియివ్వమనియడుగగా, వారికొఱకైనిర్మించిన లింగపురాణమును యథార్థమని నమ్మికొనియున్న మీకును జైనబౌద్ధులకును, శుష్కతర్కముతో వాదముజేయుచున్న తార్కికులుమొదలైనవారికిని, మీరందరును దేవతగా నెంచిన బ్రహ్మాదులకు నన్తరాత్మయైన శ్రీమన్నారాయణుడే తిరునగరియందు సర్వానులభుడైవేంచేసి యున్నాడనినమ్మి వానినే మీరాశ్రయించుడియని. ౫

పోగ్‌మిమ్మగ్‌నోర్ తెయ్వమ్ పేణప్పటిత్తు*ఉమ్మైయిన్నే
తేగ్‌మీవైత్తదెల్లిరుమ్ వీడుపెఱ్‌ఱాలులగిల్లైయెన్ఱే*
శేగ్‌మీల్ శెన్నెల్‌కమలమోఙ్గు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
ఆగ్‌మవల్లవగ్ మాయమ్‌కణ్ణి రదత్తిన్దత్తిన్దోడుమినే. ౬.

అ॥ మత్తిమ్ నోర్ తెయ్వమ్ - మఱియొకదేవతను, పోగ్‌మీ-స్తుతించి, పేణ-ఆళవడునట్లు, ఉమ్మైమ్మి - మిమ్ములను, పుఱత్తిట్టు - దేవతాన్తరవిషయమందు బడద్రోసి, ఇన్నే - ఈవిధంబున, తేగ్‌మీవైత్తదు - విశ్వాసముబుట్టించినది, ఎల్లిరుమ్ - ఎల్లరు, వీడుపెఱ్‌ఱాల్ - మోక్షమును బొందినయెడల, ఉలగు - ఈలోకము, ఇల్లై-లేకపోవును, ఎన్ఱే-అనియే, శేగ్‌మీల్ - బురదగల

ప్రదేశమందు, శెన్నెల్ - శాస్త్రులచేడిధాన్యమును, కమలమ్ - పద్మమును, ఓఙ్గు - వర్ధిల్లుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, ఆది పిరాన్ - గొప్పళకిత్తగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయమ్ కణ్ణీర్ - మాయనుమండీ. అదజిన్దు - దానినిఁదెలిసికొని, ఆజిన్దు - ప్రపత్తిమార్గమునెఱుఁగి, ఓడుమిన్ - శీఘ్రముగావెళ్ళియాశ్రయించుడి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడు, సకలచేతనులకును తనయందుభక్తినిచ్చినయెడల యెల్లరుపొందుమునొందుదురు. అప్పుడీలీలావిభూతి నశించుననిదలంచి మీకు దేవతాన్తరములయందు భక్తినిచ్చెను. గాన యిని వానిమాయలనియెఱుఁగి దేవతాన్తరములనువదలి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న యాశ్రీమన్నారాయణుని శీఘ్రముగానాశ్రయించుడియని. ౬.

ఓడియోడిప్పలపిఱప్పమ్మిఱున్దు మఱ్ఱొర్ తెయ్వమ్
పాడి కూడిప్పణిన్దు* పల్ పడికాల్ వఴిపోయేత్తిక్కణ్ణీర్*
కూడివానవరేత్తినిన్ఱ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
ఆడుపుట్కొడియోన్ది మూర్త్తిక్కడిమైపుగువదువే. ౭.

అ॥ ఓడియోడి - తిరిగితిరిగి, పలపిఱప్పమ్ - అనేకయోనులయందును, పిఱన్దు-జన్మించి, మఱ్ఱొర్ తెయ్వమ్ - మఱియొకదేవతను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పణిన్దు-నమస్కరించి, వఴిపోయేత్తి - వారిమార్గమందునడిచి, పల పడికాల్ - అనేకవిధములుగా, కణ్ణీర్-చూచితిరిగదా? వానవర్ - దేవతలు, కూడి - సంప్రగాజేరి, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్నవాఁడును, ఆడు - ఆడుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాగలవాఁడును, ఆదిమూర్త్తిక్కు - కారణభూతుఁడుసైనశ్రీమన్నారాయణునికి, అడిమైపుగువదు - కైఙ్కర్యముజేయుఁడి.

తా॥ అనేకజన్మములయందు దేవతాన్తరభజనముజేసిన మీకు ఆదేవతలిచ్చు ఫలములెలిసినదేకదా? వానిని యాశ్రయించినయెడల మీకీసంపారమేగతిగాన వారినివదలి వారుగూడ సంపు సంపుగాజేరి స్తోత్రముజేసెడి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౭.

పుక్కడిమైయినాల్ తన్నైక్కణ్ణ మార్క్కణ్డేయనవనై*
నక్కపిరానుమన్ఱయ్యకొణ్డు నారాయణరుళే*
కొక్కలర్ తడన్దాళ్ వేలి తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
మిక్కవాదిప్పిరాన్నిఱ్ఱై మఱ్ఱైత్తెయ్వమ్విళమ్బుచెరే. ౮.

అ॥ అడిమైయినాల్ - దాస్యముచే, పుక్కు - ప్రవేశించి, తన్నై - తనను, కణ్ణ - కనుపెట్టిన, మార్క్కణ్డేయనవనై - మార్కణ్డేయుని, అన్ఱు - అప్పుడు, నక్కపిరానుమ్ - నగ్నదేవతయైనరుద్రుడుమ, ఉయ్యకొణ్డు - ఉజ్జీవింపజేసినది, నారాయణనరుళే - శ్రీమన్నారాయణునియొక్కకృపచేతనే. కొక్కు - కొబ్బలెలెల్లనైన, అలర్ - పుష్పములుగల, తడమ్ - విశాలమైన,

తాళై - మొగిలిచెట్లను, వేలి - డొంకిగాగల, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందువేం చేసియున్న, మిక్క - సర్వాధికుడై, ఆదిప్పిరాన్ - జగత్కారణుడైనశ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్క - ఉండగా, మఱ్ఱు - వేఱొక, ఎత్తెయ్వమ్ - ఏదేవతను, విళమ్బుదిర్ - నెప్పుచున్నారు.

తా॥ మార్కండేయమహర్షిగూడ మొదట రుద్రుని పరదేవతగానించి యాశ్రయింప, రుద్రుడు ఆఋషియందుగృపజేసి నేను పరదేవతకాను, శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని యుపదేశింపగా నప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి వానికృపచే నుజ్జీవించెను. అట్టిశ్రీయఃపతి తిరునగరియందు వేంచేసియుండగా వానినివదలి మీరుదేవతాన్తరమును భజించుట కేలనని. ౯.

నిళమ్బుమాఱుశెమయము మవై యాగియుమ్మఱ్ఱుమ్తన్బాల్*
అళన్దుకాణ్డఱ్కరియనాగియ వాదిప్పిరానమరుమ్*
వళర్న్దొళ్ తణ్పణై శూళ్న్దగాయ తిరుక్కురుగూరదనై *
ఉళఱ్ఱొళ్ ఞానత్తువై మ్మి నుమ్మైయుయ్యక్కొణ్డుపోగుతిలే. ౯.

అ॥ నిళమ్బుమ్ - చెప్పుచున్న (శబ్దమాత్రసారమైన), ఆఱుశెమయముమ్ - బౌద్ధచార్వాకగౌతమజైనకాపిలపాతఞ్జలములనెడి యాఱుమతస్థులును, అవైయాగియుమ్ - ఆమతములతో సమానమైన, మఱ్ఱుమ్ - వేఱుకుదృష్టులును, తన్బాల్ - తనయందు, అళన్దుకాణ్డఱ్కు - పరిచ్ఛేదించిచూచుటకు, అరియనాగియ - దుర్లభుడైన, ఆదిప్పిరాన్ - కారణభూతుడైనసర్వేశ్వరుడు, అమరుమ్ - అమరియున్నదియు, వళర్న్దొళ్ - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలచే, శూళ్న్ద - చుట్టబడి, అఴగాయ - సుందరమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనై - కురుకాపురిని, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొణ్డు - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పోగుతిల్ - పోవుచున్న యెడల, ఉళఱ్ఱొళ్ ఞానత్తు - మానసజ్ఞానమందు, వైమ్మిన్ - ఉంచుడు

తా॥ వేదబాహ్యులకును కుదృష్టులకు నలవికాని మహామహిమగల శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమై సకలసమృద్ధిసమృద్ధమైన తిరునగరిని ధ్యానించుటయే మీకుజ్జీవనోపాయమని. ౯

ఉఱువదావదెత్తేవు మెవ్వులగఱ్ఱుమ్మఱ్ఱుమ్తన్బాల్*
మఱువిల్మూర్ త్తియోడొత్తిత్తనై యుమ్ నిన్ఱవణ్ణమ్నిఱ్క్కవే*
శెఱువిల్ శెన్నెల్కరుమ్బొడోఙ్గు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
కుఱియమాణురువాగియ నీళ్కుడకూత్తనుక్కాక్ శ్చెయ్వదే. ౧౦.

అ॥ ఎత్తేవుమ్ - సకలదేవతలనున్ను, ఎవ్వులగఱ్ఱుమ్ - సమస్తలోకములనున్ను, మఱ్ఱుమ్ - ఇంకనున్న చరాచరములనున్ను, ఇత్తనైయుమ్ - ఇవన్నిటిని, తన్బాల్ - తనయొక్క, మఱువిల్ - దోషములేని, మూర్ త్తియోడొత్తు-దివ్యమహిగహముతో సమానముగా తనకు శరీరముగాగలవాడును, నిన్ఱవణ్ణమ్ - తనకున్నస్వభావమును, నిఱ్క్కవే - చెడకుండనేయుండగా, శెఱువిల్ - పొలములయందు, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడిధాన్యము, కరుమ్బొడు - చెరుకుతోసమానముగా, ఓఙ్గు - పైకిలేచియున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న

వాఁడును, కటియ - పొట్టివైన, మాణురువాగియ - బ్రహ్మచారివైనవాఁడును, నీళ్ - మిక్కిలి భోగ్యమైన, కుడకూత్తనుక్కు - తుంభనృత్యముజేసినవాఁడునైన శ్రియఃపతికి, ఆట్చెయ్యవే - కైంకర్యముజేయుటయే, ఉఱువదు - శ్రేష్ఠము. ఆవదు - సులభము.

తా॥ సకలచరాచరాత్మకుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు తనయొక్క నిరవధికమహిమతోడనే తిరునగరియందు వేంచేసియున్నాఁడు. వానినాశ్రయించుటయే మీకు స్వరూపానురూపంబని. ౧౦

ఆట్చెయ్దా ప్పిరాన్ చ్చేర్ న్దవ వణ్ కురుగూర్ నగరాన్ *
నాట్కమళ్ మగిళ్ మాలై మార్బిన మాఱన్ కఴగోవన్ *
వేట్కైయాల్ శొన్న పాడలాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ వల్లార్ *
మీట్చియిన్ట్రి వైగున్దమానగర్ మళ్ ళిదుక్కైయదువే. ౧౧

ఆ॥ ఆట్చెయ్దు - కైంకర్యముజేసి, ఆళ్ళిప్పిరాన్ - చక్రధరుఁడైనసర్వేశ్వరుని, శేర్ న్దవ - పొందినవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ నగరాన్ - తిరునగరికిస్వామియు, నాళ్ - ప్రతిదినమును, కమళ్ - పరిమళించుచున్న, మగిళ్ మాలై - పొగడ్తలను, మార్బినవన్ - వక్షస్థలమందుగలవారును, మాఱన్ - కుదృష్టులనునిరసించువారునైన, కఴగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లు, వేట్కైయాల్ - అభినివేశముచే, శొన్న - పాదించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారికి, మట్టి యిన్ - ఈతిరువాయ్‌మొళియొక్క అధ్యయనమనెడి ఫలమేగాక, మీట్చియిన్ట్రి - ఫునరావృత్తిలేని, వైగున్దమానగర్ - శ్రీవైకుణ్ఠమనెడిగొప్పనగరము, కైయదు - చేతులోనుండును.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు పరోపదేశముగా పాదించిన యీతిరువాయ్‌మొళి నధ్యసించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇవ్వఱుపు తిరువాయ్‌మొళి లు నలుపదింటికి పాశురములు ౪౪౭

x - పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:-శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శరణ్యమును బరులకుపదేశించిన నమ్మళ్వార్లు సర్వేశ్వరుడు తనపాపములను జూడక తనయందుఁగృపజేసి శాశ్వతపరమప్రాప్యుఁడనుఁడి తత్వజ్ఞానమునిచ్చి తనతోసంశ్లేషించిన విధమునీతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో ప్రసాదించుచున్నారు.

కైయార్ శక్కరత్తో కరుమాణిక్కమేయెన్నై*
పొయ్యేకైమ్మై శొల్లి ప్పుఱమేపుఱమేయాడి*
మెయ్యేపెఱ్ఱు మొళ్ళిన్దేన్ విదివాయ్‌క్కిన్ఱుకాప్పారార్*
ఐయోకణ్ణపిరా నట్రై యోవినిప్పోనాలే. ౧.

అ॥ కై - శ్రీహస్తమందు, ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నాకునేవసాయించిన నీలమాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! ఎన్నైన్దై - అనిచలుమాఱనుసంధించి, పొయ్యేకైమ్మై శొల్లి - గొప్పఅసత్యము చెప్పి, పుఱమేపుఱమే - బాహ్యవిషయములయందు, ఆడి - మునిగి, మెయ్యే - యథార్థముగాననుసంధించినవారియొక్క, పెఱ్ఱు మొళ్ళిన్దేన్ - పొందితిని. విది - భగవత్కృప, వాయ్‌క్కిన్ఱు - ఫలించినప్పుడు, కాప్పారార్ - ఆడ్డగించువారెవరు ? కణ్ణపిరాన్ - ఓకృష్ణస్వామీ ! ఇని - ఇఁకమీఁద, పోశాల్ - నీవుపోతివంటే, అఱియోం - సామర్థ్యమున్నయెడలపోయిచూచెదము, ఐయో - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేను, చక్రధరుఁడా! శ్యామసుందరుఁడాయని మనోభావములేక నేనోటితోమాత్రముచెప్పి శ్రీవైష్ణవునివలె నటింపఁగా, నీవంశమాత్రమునే స్వీకరించి నన్ను బ్రోవింపఁబేసితివి. ఇదేమాశ్చర్యము ? ఒకచేతనుని నీవుకటాక్షింపవలయుననిచిలంచినప్పుడు దానికడ్డమున్నదా ? ఓశ్రీకృష్ణమూర్తీ! ఇఁకనన్ను విడిచిపెట్టితొలఁగిపోదువో చూచెదమని. ౧.

పోనాయ్‌మామరుదిన్నడువే యెక్కొల్లామణియే*
తేనేయిన్నముదే యెన్నైనేశిలకూత్తుచొల్లు*
తానేలెన్బెరుమా నవనెన్నాగియొళిన్దార్*
వానేమానిలమే మఱ్ఱుమఱ్ఱవైయున్నుళ్ళనే. ౨.

అ॥ మా - గొప్ప, మరుదిన్‌నడువే - మద్దినృత్తములయొక్కనడుమన, పోనాయ్ - జనించినవాఁడా! ఎన్ - నాయొక్క, పొల్లామణియే - అందములేని (అతిసుందరంబైన), మణియే - మాణిక్యమువంటివాఁడా! తేనే - తేనెవంటివాఁడా! ఇన్ - భోగ్యమైన, అముదే - అమృతమువంటి వాఁడా! ఎన్నైనేశిలకూత్తు - అనియని, శిల - యథార్థముగాఁజెప్పినట్టువలెనున్న, కూత్తు - అసత్యమును, శొల్ల - చెప్పఁగా, ఎమ్‌పెరుమాన్ - మాస్వామియైన, అవన్ - ఆశ్రీయఃపతి, తానే - తాను చేసినదేమనఁగా, ఎన్నాగియొళిన్దార్ - నాకుఁబంతుండైయుండెను, వాన్ - ఆకాశమును, మానిలమ్ - గొప్పభూమియును, మఱ్ఱుమ్ - ఇఁకనున్నయండాదులును, మఱ్ఱుమ్ - నిత్యవిభూ

తియు (ఇవన్నిటితోగూడుకొన్నవాడై), ఎక్ - నాయొక్క, ఉళ్ళన - హృదయమందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ యమళార్జునభంజకుడా! నీలమేఘశ్యాముడా! మిక్కిలిభోగ్యభూతుడా! యనికొన్ని భావగూన్యమాటలను చెప్పి నటింపగా, ఆమాటలనవలంబించి యాసర్వేశ్వరుడు ఉభయ విభూతులతోగూడ నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించినాడని. ౨.

ఉళ్ళనమ్ పుళవా వ్పుఱమేశిలమాయమ్శొల్లి*
వళ్ళల్ మణివణ్ణనే యెన్నై నేయునెన్ఱు వఞ్చిక్కుమ్*
కళ్ళమనమ్తవిర్న్దే యున్నై నెక్కణ్ణుళ్ళుణ్ణుయిర్న్దుళ్ళిన్ఱేన్*
వెళ్ళత్తిన్నై క్కిడన్దా యినియున్నై విట్టెన్నొళ్ళవనే. ౩.

అ॥ ఉళ్ళన - హృదయమందున్న యభిప్రాయములు, పుఱమ్ పుళవా - వేఱొకవిధములుగా నుండగా, పుఱమే-బైట(నోటితో), వళ్ళల్-ఉదారుడా! మణివణ్ణనే-మాణిక్యమువంటికాన్తిగల వాడా! ఎన్నెన్ను-అనియని, శిల-కొన్ని, మాయమ్-కపటవచనములను, శొల్లి-చెప్పి, ఉన్నైయుం-నిన్నును, వఞ్చిక్కుమ్ - వంచనజేయుచున్న, కళ్ళమనమ్ - కపటహృదయమును, తవిర్న్దు - వదలి, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుళ్ళుణ్ - నేఁచి, ఉయిర్న్దుళ్ళిన్ఱేన్ - ఉజ్జీవించితిని, వెళ్ళత్తు - క్షీరాబ్ధియందు, అణైక్కిడన్దాయ్ - (శేప) శయ్యమీఁద పవ్వళించిన శ్రీకృష్ణుడా! ఇని - ఇఁకమీఁద, ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఎక్కొళ్వేన్ - దేనినిస్వీకరించెదను?

తా॥ ఓక్షీరాబ్ధినాథుడా! నేనుమనస్సులోనొకటినుంచుకొని, విడుభాగవతుడని నీవు తలంచునట్లు నీతిరునామములను చెప్పగా నాతిరునామ ప్రభావముచే నిర్మలాన్తఃకరణుఁడనై నిన్ను సేవించి యుజ్జీవించితిని. ఇఁకనాకేమి కావలసినదని. ౩

ఎన్నొళ్వనున్నై నెన్ఱిట్టున్నుమ్ వాళగబ్ధిళ్ శొల్లియుమ్*
వన్నళ్వినేన్ మనత్తై వలిత్తు కణ్ణనీర్ కరన్దు*
నిన్నణ్ణిరుబ్బవై త్తే ఎనదానియైనీక్కు గిల్లేన్*
ఎన్నణ్ మలినమఱు త్తెన్నై కూవియరుళాయ్కణ్ణనే. ౪.

అ॥ ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువదలి, ఎక్కొళ్వేన్ - దేనినిస్వీకరించెదను, ఎన్నుమ్ - అనెడి, వాళగబ్ధిళ్ - మాటలను, శొల్లియుమ్ - చెప్పియు, వన్ - క్రూరమైన, కళ్వినేన్ - కృత్రిమము గలనేను, మనత్తై - మనస్సును, వలిత్తు - ఈడిచి, కణ్ణనీర్ - (విషయాలాభముచేఁగలిగిన) బాష్పమును, కరన్దు - పోగొట్టి, నిన్నణ్ - నీయందు, నెరుబ్బవైత్తు - చేర్చి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, నీక్కు కిల్లేన్ - సంసారమునుండివేఱుపఱుచసమర్థుఁడనుకాను. కణ్ణనే-శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నణ్ - నాయందున్న, మలినమ్ - అవిద్యాదులను, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఎన్నై - నన్ను, కూవి యరుళాయ్ - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఓక్షీరాబ్ధినాథుడా! ఆత్మోపహారినైపాపిష్ఠుఁడనైనేను, నీకంటెనాకు రక్షకులెవ్వరులేరని చెప్పినను విషయాసక్తినివదలి మనస్సును మఱలించి నియందుంచుటకు శక్తుఁడనుగానను, గనుక నీవే నాసంసారమును బోగొట్టి నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనుమాయని. ౪.

కణ్ణపిరాన్ విణ్ణోర్ కరుమాణిక్కత్తైయముదై *
నణ్ణియుమ్‌నణ్ణగిల్లేన్ నడువేయోరుటమ్బిల్పిన్పు*
తిణ్ణమధుస్కట్టి పులశైయ్‌నిన్ వక్కయిన్ ఫాల్ *
పుణ్ణైమ్‌ము యవరిన్నైన్ పోగవైత్తాయ్‌పుఱమే. ౫.

ఆ॥ విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, అముదై - భోగ్యభూతుడవై, కరుమాణిక్కత్తై - నీలమాణిక్యమువంటితిరుమేనుగలవాడవై, కణ్ణపిరాన్ - కృష్ణస్వామియైనన్ను, నణ్ణియుమ్ - పొందియు, నణ్ణ కిల్లేన్ - పొందకుండనున్నాను, నడువే - మధ్యకాలమందు, ఓర్ - అతిహేయమైన, ఉడమ్బిల్ - శరీరమందు, పట్టు - వెసి, పల - అనేకములై, శెయ్ - చేయుపడినవైన, వినై - పాపములనెడి, వక్కయిన్ ఫాల్ - తెంపుటకశక్యమైనక్రొడుచే, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, అధుస్ద - బిగుసునటుల, కట్టి - కట్టి, పుణ్ణై - మాంసమును, మఱైయ - తెలియకుండునట్లు, వరిన్దు - (చర్మముచే)కప్పి, ఎన్నై - నన్ను, వుఱమే - బాహ్యమైనసంసారమందే, పోరవైత్తాయ్ - పోవునట్లువిడిచితివి.

తా॥ నిత్యసూరిభోగ్యుడనైనశ్రీస్వామీ ! నీయతిసుందరంబైన దివ్యవిగ్రహమును నేను సేవించినను, నాకర్మమునుగూర్చి అతిహేయమైన సంసారమందుండజేసితివి. దానిని విడిపించుకొనుట కసమర్థుడనైయున్నాను. ఈసంసారమునుగూడ నీవే పోగొట్టవలయునని. ౫.

పుఱమఱిక్కట్టికొణ్ణిరువల్వినై యార్‌కుమెక్కుమ్ *
ముత్తై ముత్తైయాకై పుగలొళియ కణ్ణుకొణ్డొళిన్దే *
నిఱముడై నాల్‌తోళ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యతామరైక్కణ్ *
అఱియుయలాళియఙ్గై కరుమేనియమ్మాన్తనైన్నయే. ౬.

ఆ॥ పుఱముఱ(కొన)బైటతెలియక, కట్టికొణ్డు-చుట్టుకొని, ఇరు - పుణ్యపాపములనిరెండు విధంబులైన, వినై - కర్మములచే, ఆర్ - ప్రగర్భులైన సంసారులను, కుమెక్కుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, ముత్తైముత్తై-క్రమముగావచ్చుచున్న, ఆకై-శరీరమందు, పుగలొళియ-ప్రవేశించకుండునటుల, నిఱముడై - సౌన్దర్యముగల, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై-తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, అఱియ్ - ధర్మమార్గమందు, ముయల్ - యత్నముజేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శనముగల, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునున్న, కరుమేని-శ్యామమైనదివ్యవిగ్రహమునున్నగల, అమ్మాన్ - స్వామియైనశ్రీయఃపతిని, కణ్ణుకొణ్డొళిన్దే - సాక్షాత్కరించితిని.

తా॥ పుణ్యపాపములచే మిక్కిలిబాధకమైన యీసంసారమందు నిరకప్రవేశించకుండునట్లు అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములగల శ్రీమన్నారాయణుని సేవించితినని. ౬.

అమ్మానాళ్పిరా నవనెవ్విడత్తాయానార్ *
ఎమ్మాపావియర్ కుమ్ విదివాయ్‌క్కిట్టువాయ్‌క్కుమ్‌కణ్డీర్ *

కైమ్మాతునొబ్బిత్తాయెన్ను కైతలైపూశలిట్టే*
మెయ్‌మ్మాలాయొబ్బినేన్ నెమ్బిరానుమెన్మేలానే. ౭.

ఆ॥ అమ్మాత్ - స్వామియు, ఆళి - చక్రధరుడును, పిరాత్ - సర్వేశ్వరుడునైన, అవత్ - ఆశ్రితాపతి, ఎవ్విడత్తాత్ - ఎచ్చటనున్నాడు? యూత్ - నేను, ఆర్ - ఎట్టివాడను? ఎమ్మాపాతియర్ కుఱ్ఱమ్ - ఎంతగొప్పపాపాత్ములకును, విది - భగవత్కృప, వాయ్‌కిన్ఱ్ఱ-ఫలించుకాలమువచ్చినప్పుడు, వాయ్‌క్కుమ్‌కణ్డీర్ - ఫలించునుమండీ. కైమ్మ - గజేన్ద్రాళ్వార్లయొక్క, తున్బ - దుఃఖమును, ఒళిత్తాయెన్ఱ - పోగొట్టినవాడా! యనిచెప్పి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సుమోడ్చి, పూశలిట్టు - మొగిడ్చి, మెయ్ - యథార్థమైన, మూలాయొబ్బినేన్ - భక్తిగలవాడనైతిని, ఎమ్బిరానుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎన్మేలాత్ - నాయందువ్యామోహముకలవాడైనాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడై సర్వశక్తుడై సకలకల్యాణ గుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడెక్కడ? అత్యన్తనికృష్టుడనైన నేనెక్కడ? ఇట్లున్నను, ఓగజేన్ద్రరక్షకుడాయనిచెప్పి నేనంజలిచేసిన వెంటనే నాకుబరమభక్తిని గలిగించి నాయందతివ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు. గానభగవంతుడు, ఎంతపాపినిగూడ గటాక్షింపవలయునని దలంచినయెడల కటాక్షించకతప్పడని. ౭.

మేలా త్తేవర్ గళుమ్ నిలత్తేవరుమ్మేవిత్తొళుమ్*
మూలార్ వన్దిననా ళడియేన్మనత్తేమన్నినార్*
శేలేయ్‌కణ్ణియరుమ్ పెరుఞ్శెల్వముమ్‌నన్మక్కళుమ్*
మేలాత్తాయ్‌త్తన్దైయు మవరేయినియావారే. ౮.

ఆ॥ మేలా త్తేవర్ గళుమ్-చరమపదవాసులైన నిత్యసూరులును, నిలత్తేవరుమ్-భూమియందలి శ్రీవైష్ణవులును, మేవి - ఆశ్రయించిపడి, తొళుమ్ - ఆశ్రయింపదగిన, మూలార్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్దు-వచ్చి, ఇననాళ్ - ఇప్పుడు, ఎన్మనత్తే-నామనస్సునందు, మన్నినార్-స్థిరనివాసముండెను. శేలేయ్-మత్స్యముతోసమానమైన, కణ్ణియరుమ్ - నేత్రములుగలస్త్రీలును, పెరుమ్‌శెల్వముమ్ - మహాదైశ్వర్యమును, నల్‌మక్కళుమ్ - సత్పుత్రులును, మేలా - మిక్కిలిప్రీతిగల, తాయ్‌త్తన్దైయుమ్-తల్లితండ్రులును, ఇని - ఇకనిమోద, అవరే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఆవార్ - అగును.

తా॥ నిత్యసూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులు సత్కారముతో గొనియాడదగిన సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాహృదయమంగ నంగీకరియించియున్నాడుగాన నిఁకమీద నాకువాడే సకలవిధ బంధువని నేనునమ్మితినని. ౮.

ఆవారార్ తుణైయెన్ఱు నీ కిఱ్ఱడియుళ్ పుగున్దు
నా వాయ్‌పోల్*పిఱవిక్కడలుళ్ నిన్ను నాళ్ తొళ్‌వణ్ణమ్*
తేవార్‌కోలత్తొడుమ్ తిరుచ్చక్కరమ్‌శఙ్గినొడుమ్*
అవానెన్ఱు తుళ్ శెయ్ వడియేనొడుమానానే. ౯.

అ॥ తుణైయావార్ - సహాయభూతులు, ఆర్ - ఎవరు, ఎన్ను - అనిచింతించెడి, అలై - అలలొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, అళున్దుమ్ - మునుగుచున్న, నావాయ్‌బోల్ - వాడయందున్న వారువలె, పిఱవిక్కడలుళ్ - సంసారసాగరమందు, నిన్ఱు - ఉండి, నాన్ - నేను, తుళక్క - వణుకుచుండగా, తేవార్ - మిక్కిలినుందరమైన, కోలత్తోడుమ్ - విగ్రహముతోడను, తిరుచ్చక్కరమ్‌శఙ్గినోడుమ్ - శఙ్ఖచక్రములతోడను, ఆవావెన్ఱు - అయ్యో ! అయ్యో ! అని, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, ఆడియేనొడుమ్ - నాతోడను, ఆనాయ్ - కూడియుండెను.

తా॥ వాడలోపోవుచున్నవారు సముద్రమందు మునుగుచున్నవ్యడువలె, ఈసంసార సాగరమందు మునుగుచున్న నేనిప్పుడునన్నుగడదేర్చువారెవరైనను దొరకుదురాయని చిన్తాక్రాన్తుడనైయుండగా, తత్క్షణమందే సర్వేశ్వరుడువచ్చి దివ్యాయుధములగల తిరుమేనుతోడగూడనా హృదయమందుఁ బ్రవేశించి సహాయభూతుడైనాడని. ౯.

ఆనానాళుడై యానెన్ఱళ్ళడోఱుణ్డుగన్దువన్ఱ*
తానేయిన్ఱరుళ్ శెయ్‌దెన్నైముఱ్ఱువుమ్‌తానానాయ్*
మీనాయామైయుమాయ్ నరశిఙ్గముమాయ్‌క్కుఱళాయ్*
కానారేనముమాయ్ క్కడిక్కొయామిన్నమ్ కార్వణ్ణనే. ౧౦.

అ॥ మీనాయ్ - మత్స్యంబై, ఆమైయుమాయ్ - కూర్మంబై, నరశిఙ్గముమాయ్ - నరసింహుండై, కుఱళాయ్ - వామనుండై, కానార్ - అడవిలోసఞ్చరించుచున్న, ఏనముమాయ్ - వరాహంబై, ఇన్నమ్ - ఇటకను, కడిక్కొయామ్ - కల్కియవతారమెత్తపోవువాడై, కార్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడైన శ్రీయఃపతి, ఆళుడైయాన్ - (నన్ను)దానుడుగాగల వాడై, ఆనాయ్ - అయెమ, ఎన్ఱ - అనిన, అల్లలొడోఱుణ్డు - ఆమాటనేబరిగ్రహించి, ఊగన్దు వన్దు - సన్తోషించివచ్చి, తానే - తానుగానే, ఇన్ఱ - భోగ్యమైన, అరుళ్ - కృపను, శెయ్‌దు - చేసి, ఎన్నైన్ఱ - నన్ను. ముఱ్ఱువుమ్ - సమస్తభోగ్యవస్తువుగా, తాన్ - తాను, ఆనాన్ - అఙ్గీకరించెను.

తా॥ నేను సర్వేశ్వరునికి దానుఁడనైతిననియన్న మాటను బరిగ్రహించి నన్ను నుగ్రహించిమత్స్యకూర్మాదిసకలావతారంబెత్తి నన్ను సముస్తవిధంబుగా ననుభవించెనని. ౧౦.

కార్వణ్ణక్కణ్ణపిరాన్ కమలత్తడఙ్కణ్ణనెన్నై*
ఏర్వళవొణ్‌కుఴలి కుఱుగూర్చ్చడగోపన్‌శొన్న*
శీర్వణ్ణవొణ్‌మిఴఱివైయాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఆర్వణ్ణత్తాలుఱైప్పా రడిక్కీఴ్ పుగువార్ పొలిన్దే. ౧౧.

అ॥ కార్‌వణ్ణన్ - కాళమేఘమువంటికాన్తిగలవాడును, కమలమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడునైన, కణ్ణపిరాన్‌తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయుమై, ఏర్‌వళమ్ - తగుమైన సమృద్ధిగల, ఒణ్ - సుందరమైన, కుఴలి - పొలములుగల, కురుగూర్ -

తిరునగరికిస్వామియై, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు సాదించినవియు, తిర్ - శ్లాఘ్యమైన, వణ్ణమ్ - ప్రకారముగలవియు, ఒణ్ - సుందరములును, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమునైన, ఇవై - ఈ, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆర్వత్తోడ్ - ఆదరప్రకారముతో (ఆదరముతో), ఉరైప్పార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పారిన్దు - సకలగుణపూర్ణులై, ఆడిక్కీళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములక్రింద, పుగువార్ - ప్రవేశించుదురు.

తా॥ కాళమేఘశ్యాముడై పద్మనేత్రుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై సకలసమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన సమస్తగుణపూర్ణంబులైన యీపదివాశురముల సాదరముతో నధ్యయనముజేయువారు శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరుదురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౨ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— "ఒన్దుమ్ తేవుమ్" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో భగవత్పరత్వమును చేతనుల కుపదేశించగా నప్పుడు శ్రీవైష్ణవులైనవారియొక్క శ్రీవైష్ణవశ్రీకి మద్భళాశాసనము జేయుచున్నారు.

‡‡ పొలిగపొలిగపొలిగ పోయిర్ వళ్లువీర్ వాళ్‌చ్చాబమ్*
నలియుమ్‌నరగముమ్‌నైన్ద నమనుక్కిబ్బుళ్ళుం దోన్రుమిల్లై*
కలియుమ్ కెడుమ్‌కణ్డుకొణ్మిన్ కిడల్వణ్ణర్ పూదబ్భళ్ మణ్మేల్*
మలియప్పుగున్దు పాడి యాడియు తిరిక్కణ్డోమ్. ౧.

ఆ॥ కడల్వణ్ణర్ - సముద్రమువంటి (గంభీరమైన), స్వభావముగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, పూదబ్భళ్ - దానులు, మణ్మేల్ - భూమియందు, మలియ - సంపూర్ణముగా, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇశై పాడి - గానముతోపాడి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఉగన్ఱు - యథేచ్ఛముగానభ్యర్థించునటుల, కణ్డోమ్ - చూచితిమి. ఈయిర్ - చేతనులయొక్క, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, పావమ్ - పాపము, పోయిన్ఱ - నశించినది. నలియుమ్ - బాధపెట్టుచున్న, నరగముమ్ - నరకముగూడ, నైన్ద - శిథిలమైనది. ఇబ్బు - ఈలోకముందు, నమనుక్కు - యమునికి, యాదొన్ఱుమ్ - ఏపనియును, ఇల్లై - లేదు, కలియుమ్ - కలియుగమును, కెడుమ్ - నశించును, కణ్డుకొణ్మిన్ - చూడుడు. పొలిగపొలిగపొలిగ - సమృద్ధికలుగునాక సమృద్ధికలుగునాక సమృద్ధికలుగునాక.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఈయాశ్చర్యమును వినుడు. ఈభూలోకమందలి శ్రీవైష్ణవులు భగవద్గుణములను పాడుచు పరవశులై యథేచ్ఛముగా సర్వత్రసంచరించుచున్నారు. వానప్రాణులపాపములు నశించినవి నరకమునకుబోవువారును యమదండనకు లోబడువారెవ్వరులేరు. ఈకలియుగము కృతయుగమునుగానున్నది. ఈసమృద్ధియిట్లెల్లప్పుడు నుండునుగాక యని. ౧.

కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్ కణ్ణుక్కినియనకణ్ణోమ్*
తొణ్డీరెల్లీరుమ్‌వారీర్ తొళుదుతొళుదునిన్ఱార్త్తుమ్*
వణ్డార్ తణన్దుళాయ్‌ నూదనక్ పూదబ్గళ్ మణ్మేల్*
పణ్డాక్ పాడినిన్ఱాడి పరన్దుతిరిగిన్ఱనవే. 3.

అ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమై, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలచేనలబ్ధింపఁబడిన, మాదవక్ - శ్రీయఃపతియొక్క, పూదబ్గళ్ - దాసులు, తాక్ - తాము, మణ్‌మేల్ - భూలోకమందు, పణ్ పాడి - గానముజేసి, నిన్ఱు - నిలిచియుండి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పరన్దు - అంతటవ్యాపించి, తిరిగిన్ఱనర్ - సఞ్చరించుచున్నారు. కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్ - మాచితిమిమాచితిమిమాచితిమి. కణ్ణుక్కు - నేత్రములకు, ఇనియన - ప్రియుమును, కణ్ణోమ్ - మాచుతిమి. తొణ్డీర్ - ఓభాగవతులారా! ఎల్లీరుమ్ - ఎల్లరును, వారీర్ - రండు. తొళుదుతొళుదు - ఆశ్రయించియాశ్రయించి, నిన్ఱు - ఉండి, ఆర్త్తుమ్ - హర్షముతోమంగళాశాసనము జేసెదము

తా॥ ఓభాగవతులారా! భగవద్గుణములను పాడుచు భూలోకమంతటవ్యాపించి సంచరించుచున్న శ్రీవైష్ణవులనత్యానన్దముతో సేవించితిమి. మనముసాసర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనము జేసెదము రండు యని. 3.

తిరియుమ్‌కలియుగమ్‌నీజ్ఞ్ తేవర్‌గళ్ తాముమ్ముగున్దు*
పెరియకిదయుగమ్బుళ్ పుగుప్పెరిన్బవెళ్ళమ్పెరుగ*
కరియముగిల్‌వణ్ణనెమ్మాక్ కడల్‌వణ్ణక్ పూదబ్గళ్ మణ్మేల్*
ఇరియప్పుగున్ఱుశై పాడి యెల్లుమిడజ్గొణ్డనవే. 3.

అ॥ తిరియుమ్ - వస్తుస్వభావములను మార్చిడి, కలియుగమ్ - కలియుగము, నీజ్ఞ్ - తొలఁగి, పెరియ - గొప్ప, కితియుగమ్ - కృతయుగము, పుగుగున్దు - ప్రవేశించి, తేవర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, తాముమ్ - స్వయముగానే. పుగుగున్దు - ప్రవేశించునట్లును, పేర్ - మహత్తైన, ఇన్బవెళ్ళమ్ - ఆనన్దసాగరము, పెరుగ - వృద్ధిబొందునట్లును, కరియ - నీలమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణక్ - కాన్తిగల, కడల్‌వణ్ణక్ - సముద్రమువంటిస్వభావముగల, ఎమ్మాక్ - మనస్వామియొక్క, పూదబ్గళ్ - భక్తులు, మణ్‌మేల్ - భూమియందు, ఇరియ - ఆరవారమగునట్లు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇశైపాడి - గానముజేసి, ఎల్లుమ్ - సమస్తభూములను, ఇడజ్గొణ్డనవే - తమకుస్థానములుగా జేసికొనిరిగదా.

తా॥ యీపాపిష్ఠయైన కలియుగము కొలఁగి కృతయుగము ప్రవేశించునట్లును, నిత్యసూరులు పరమపదమునుంచి భూలోకమునకు వచ్చునట్లును, భగవద్గుణానుభవముచే భ్రహ్మానన్ద ప్రవాహమంతటవ్యాపించునట్లును, శ్రీవైష్ణవులంతట వ్యాపించి భగవద్గుణానుభవము జేయుచున్నారని. 3.

ఇడజ్గొళ్ శెమయత్తేయెల్లా మెడుత్తుక్కళ్ వనపోలే*
తడబ్గడల్‌పళ్ళిప్పెరుమాన్ తన్నుడై పూదబ్గళేయాయ్*

కిడన్దుమిరున్దుమెళున్దుమ్ కీవమ్బలపలపాడి*
నడన్దుమ్బుఅన్దుమ్‌కునిత్తుమ్ నాడగమ్ శెయ్‌గిన్ఱనవే. ౪.

అ॥ ఇడమ్‌కొళ్ - వ్యాపించియున్న, శపయ్‌ల్లైయెల్లామ్ - దుర్మతములన్నిటిని, ఎడుత్తు-తీసి, కళైవనపోలే - సమూలముగానశింపజేయువారువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించియున్న, పెరుమాళ్‌తన్నై - సర్వేశ్వరునియొక్క, పూదబ్భళే - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, కిడన్దుమ్ - పవ్వళించియుండియు, ఇరున్దుమ్ - కూర్చుండియు, నడన్దుమ్ - నడిచియు, పఱన్దుమ్ - పఱుగెత్తియు, కునిత్తుమ్ - నృత్యముజేసియు, శాడగమ్ - నాటకమును, శెయ్‌గిన్ఱన - చేయుచున్నారు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు భూలోకమంతట వ్యాపించి, ముందున్న భాగ్యకుదృష్టిమతములను నిరసించి, సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములను పాడుచు నృత్యముజేయుచున్నారని. ౪

శెయ్‌గిన్ఱ దొక్కణుక్కొన్ఱే యొక్కిన్ఱదివ్వులగత్తు*
వైగున్ద పూదబ్భళే శూయ్ మాయ శ్శినాలెట్టుమ్మన్ని*
ఐయమొళి లైయరక్క రశురర్ అన్ఱిరుళ్‌శేల్*
ఉయ్యుమ్‌వగై యిల్లైతొణ్డీ రూళ్ పెయర్ త్తిడుమ్‌కొన్మే. ౫.

అ॥ వైగున్దన్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునియొక్క, పూదబ్భళే - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, మాయత్తినాల్ - తమఇచ్ఛచేత, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందు, ఎట్టుమ్ - ఆంతట, మన్ని - అమరియుండి, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేయువ్యాపారము, ఎక్కణుక్కు-నానాక్షేత్రములకు, ఒన్ఱేయొక్కిన్ఱదు-ఒకవిధముగా దోనుచున్నది. తొణ్డీర్ - ఓచపలులారా! అరక్కరశురర్ - రాక్షసులుగాను అనురులుగాను, పిఱన్దిరుళ్‌శేల్ - పుట్టియుండిరేని, ఉయ్యుమ్‌వగై - (మీరు) జీవించువిధము, ఇల్లై - లేదు. ఊళి - ఈకలికాలమును, పేర్త్తు - నశింపజేసి, కొన్ఱిడుమ్-(మిమ్ములను) చంపుదురు, ఒరువియమ్ - (ఇందులో) ఒకఆబద్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! మీరు రాక్షస ప్రకృతులుగాబట్టి భగవద్విముఖులై యుండిరేని, ఇప్పుడీలోకమంతట వ్యాపించియున్న శ్రీవైష్ణవులు మిమ్ములను నిస్సంశయముగా ధ్వంసము జేయుదురుగాన మీదుస్స్వభావములను వదిలి వారినాశ్రయించుడియని. ౫.

కొన్దుయిరుణ్ణుమ్‌విశాది పగై పశితీయనవెల్లామ్*
నిన్ఱువ్వులగిల్ కడివాళ్ నేమిప్పిరాన్ తమర్ పోన్దార్*
అన్ఱి శై పాడియు శ్శుళ్ళియూడియుమ్ శూలమ్బరన్దాళ్*
శెన్ఱుతొళుదుయ్మ్మిన్ తొణ్డీర్ శిన్ద్రైయెచ్చెన్ఱిఱు త్తిమ్మే. ౬.

అ॥ ఉయిర్ -ప్రాణులను, కొన్ఱు - చంపి, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించుచున్న, విశాది - వ్యాధియు, పగై - ద్వేషమును, పశి - ఆకలియు, తీ ఇవనవెల్లామ్ - (ఇవిమొదలగు) దోషములన్నియు, ఇవ్వులగిల్ నిన్ఱు - ఈలోకమునుండి, కడివాళ్ - పోగొట్టుటకై, నేమిప్పిరాన్ - చక్రధరుడైన

సర్వేశ్వరునియొక్క--, తమగ్ - భక్తులు, పోన్దార్ -అవతరించినారు, నన్ను - చక్కగా, ఇశైపాడి యుమ్ - గానముచేసియు, తుళ్ళి - ఎగిజి, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, ఙాలమ్ - భూమి యందు, పరన్దార్ - వ్యాపించిరి. తొణ్డీర్ - ఓచపలులారా! శిన్నైయె - మనస్సును, నీమ్ నిఱుత్తి - చక్కగానిలిపి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, తొళుదు - (వారిని) ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీవింపుడి.

తా॥ ఓ సంసారులారా! ఈలోకమందలి సకలదుఃఖములను బోగొట్టుటకై శ్రీవైష్ణవులు వచ్చియవతరించి భగవద్గుణములను మిక్కిలి యాదరముతో ననుభవించుచు నంతట వ్యాపించిరి. మీరును మీమనస్సును సంసారమునుంచి మఱలించి వారిని యాశ్రయించుడియని, ౧.

నిఱుత్తినుమ్ముళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమ్ తెయ్వఙ్గళ్*
మఱుత్తుమవనోడేకణ్డీర్ మార్క్కణ్డేయనుమ్కరియే*
కఱుత్తమనమొన్ఱుమ్వేణ్డా కణనల్లాల్ తెయ్వమిల్లై *
ఇఱుప్పదెల్లామవక్‌మూర్ త్తియా యవర్‌క్కే యిఱుమినే. ౭.

అ॥ నుమ్ముళ్ళత్తు - మీమనస్సునందు, నిఱుత్తికొళ్ళుమ్ - నిలుపుకొనిన, తెయ్వఙ్గళ్ - దేవతలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొళ్ - రక్షించునప్పుడు, మఱుత్తుమ్ - తిరిగియు, అవనోడేకణ్డీర్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క అనుగ్రహము చేతనే నుమండీ. మార్క్కణ్డేయనుమ్-(దీనికి) మార్క్కణ్డేయఋషి, కరి - సాక్షి. కఱుత్త - (దేవతాన్తరమందు పరత్వబుద్ధియనెడి) మాలిన్యము గల, మనమ్ - మనస్సు, ఒన్ఱుమ్-ఒకటియు, వేణ్డా-వలదు, కణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, తెయ్వమిల్లై - వేఱుదేవతలేదు, ఇఱుప్పదెల్లామ్ - నిత్యనైమిత్తిక కర్మములన్నిటిని, ఆవక్‌మూర్ త్తియాయ్ - (దేవతాన్తరములను) ఆసర్వేశ్వరునికి శరీరములనియెంచి, అవర్‌క్కే - ఆదేవతలకే, ఇఱుమిన్ - సమర్పించుడి.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! మీరు దేవతాన్తరములనుభజించినను ఆదేవతలు మిమ్ములను రక్షించునప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తమకిచ్చిన ఫలప్రదత్వశక్తిచేతనే రక్షించుచున్నారుగాని స్వయముగా రక్షించుటకు ఆదేవతలకు శక్తిలేదు. ఇందుకు మార్క్కణ్డేయుడేసాక్షి. గాన మీరు దేవతాన్తరముల యందుఁ బ్రత్యబుద్ధినివదలి శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరదేవతయని నమ్ముడి మీరుసేసెడి కర్మముల లోనేదైన ఒకటి దేవతాన్తరవిషయమైయున్నను ఆకర్మములు ఆదేవతకన్తర్యామియైన శ్రీమన్నారాయణునికే జేరుననిదలంచి జేయుఁడియని. ౭.

ఇఱుక్కుమిఱైయిఱుత్తుణ వెవ్వుళగుక్కుమ్తన్మార్ ర్తి*
నిఱుత్తినాల్ తెయ్వఙ్గళాగ వత్తెయ్వనాయగన్తానే*
మఱుత్తిరుమార్పనవన్ఱి పూదఙ్గళ్ దఙ్గళ్ సూడి*
వెఱుప్పిన్ఱి ఙాలత్తుమిక్కార్ మేవితొళుదుయ్‌మ్మినీరే. ౮.

అ॥ ఇఱుక్కుమ్ - అనుష్ఠింపబడిన, ఇఱై - కర్మములచే, ఇఱుత్తు - ఆరాధించి, ఉణ్ణ - తమతమ యభీష్టమునుబొందుటకై, ఎవ్వుళగుక్కుమ్ - నానారుచిగల సకల చేతనులకొఱకై, తన్

మూర్‌త్తి - తనశరీరములైన దేవతాంతరములను, అత్తైయ్వనాయగన్‌తానే - ఆదేవాధిదేవుడే, తెయ్వప్పిళ్ళాగ - దేవతలగా, నిఱుత్తినాన్‌ - ఏర్పఱుచెను. (గాన). మఱు - శ్రీవత్సమనెడిచిహ్నమును, తిరుమార్బిల్‌ - సుందరమైన వక్షస్థలమందుగల, అవనితిల్‌ - ఆశ్రితవత్సలయొక్క, పూదప్పిళ్ళై - భక్తులు, కిదప్పిళ్ళోడి - (భగవద్గుణములను) పాటలుగాపాడి, వెఱుప్పిన్ఱి - జీవసలేక, ఙాలత్తు - భూమియందు, మిక్కార్‌ - నిండియుండ్నారు. నీర్‌ - మీరు, మేవి - (వారిని) సమీపించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్‌ - ఉజ్జీవింపుడి.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ దేవతలగా శాస్త్రముందుజెప్పియున్నను, సాత్వికులనియు రాజసులనియు తామసులనియు మూడువిధములైన చేతనులు తమతమ యిచ్ఛానుసారముగా తమతమయొక్క ప్రకృతిగల దేవతల నారాధించి వారివారి కోరికను బొందుటకై తన శరీరభూతులైన బ్రహ్మరుద్రాదులను సర్వేశ్వరుడే దేవతలగా నేర్పరచెనుగాన మీరు వారిని వదలి సత్వప్రకృతిగలవారై, శ్రీవత్సాఙ్కనియొక్క గుణానుభవముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౯.

మేవిత్తొళు దుయ్‌మ్మినీర్‌గళ్‌ వేదప్పునిదవిరుక్కై*
నావిఱ్ఱొణ్ణచ్చుదన్ఱన్నై ఞానవిదిపిళైయామే*
పూవిల్‌పుగై యుమ్‌విళక్కుమ్‌ శాన్దముమ్‌నీరుమ్మిలిన్దు*
మేవిత్తొళుమడియారుమ్‌ భగవరుమ్‌మిక్కదులగే. ౯.

అ॥ వేదమ్‌ - వేదమందు సారభూతమై, పునిదమ్‌ - పరిశుద్ధమైన, ఇరుక్కై - పురుషసూక్తాది ఋక్కులను, నావిల్‌ కొణ్డు - నాలికలోనుంచుకొని, (అనుసంధించి) ఞానవిది - భక్తిచే జేయదగిన కైంకర్యమందు, పిళైయామే - తప్పక, పూవిల్‌ - పుష్పములతో గూడియున్న, పుగైయుమ్‌ - ధూపమును, విళక్కుమ్‌ - దీపమును, శాన్దముమ్‌ - చందనమును, నీరుమ్‌ - జలమును, మలిన్దు - పూర్ణముగా సంపాదించుకొని, మేవి - సమీపించి, ఆచ్చుదనై - సర్వేశ్వరుని, తొళుమ్‌ - ఆశ్రయించుచున్న, అడియారుమ్‌ - భక్తులచేతను, పగవరుమ్‌ - ధ్యానముజేయుచున్న ఋషులచేతను, ఉలగు - లోకము, మిక్కదు - పూర్ణమైయున్నది. (గానమీరును), మేవి - సమీపించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్‌ఱీర్‌గళ్‌ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓసంపారులారా! ఇప్పుడీలోకమంతట, పురుషసూక్తాదులనుజెప్పి పుష్పధూపదీపాదులచే భగవత్కైంకర్యమును జేయుచున్న భక్తులచేతను, భగవద్గుణానుసంధానముజేయుచున్న భాగవతులచేతను సర్వత్ర నిండియున్నదిగాన మీరును వానిని యాశ్రయించియుజ్జీవించుడీయని. ౯.

మిక్కవులగుగళ్‌తోఱుమ్‌ మేవిక్కణ్‌ తిరుమూర్‌త్తి*
నక్కపిరానోడయను మిన్దిరనుమ్‌ముదలాగ*
తొక్కవమరర్‌కుళాఙ్గి శెఙ్గుమ్పరన్దనతొణ్డీర్‌*
ఒక్కత్తొళుగిఱ్ఱీరాగిల్‌ కలియుగమొన్ఱుమిలైయే. ౧౦.

అ॥ నక్క - పిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడ, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇద్రుండును, ముదలాగ - వీరుమొదలుగాగల, తొక్క - చేరియున్న, అమరర్‌కుళ్ళాట్గళ్ - దేవసమూహములు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూర్త్తి - తిరుమేనును, మేవి-ఆశ్రయించి, మిక్క - సమృద్ధములైన, ఉలగుగళ్తోఱుమ్ - ప్రతిలోకములయందును, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పరన్దన - సమృద్ధమైన సంపత్తుగలవారైరి. తొణ్డీర్ - విషయాన్తరమందాసక్తిగలవారా! ఒక్క - వారితోడ, తొళుగిన్ఱిలిర్ - ఆశ్రయించిరేని, కలియుగమ్ - కలియుగము, ఒన్ఱుమ్ - కొంచెము, ఇల్లై - నిలవదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సమస్తదేవతలుగూడ శ్రీమన్నారాయణునియాశ్రయించియే తమతమ ఐశ్వర్యమును బొందిరిగాన, మీరును వానినే యాశ్రయించినయెడల క్షేమబడవచ్చును. మీరందరు శ్రీవైష్ణవులయినచో కలియుగమే సహించునని ౧౦.

‡‡ కలియుగమొన్ఱుమిన్ఱిక్కే తన్నడియార్క్కరుళ్ శెయ్యుమ్*
మలియుమ్శుడరొళిమూర్త్తి మాయప్పిరాన్కణ్ణనై*
నలివయల్ తెన్నన్గురుగూర్ నాఙ్గరిమాఱన్శొడగోపన్*
ఒలిపుగళ్ ఇవై పత్తుమ్ వల్లవర్ మాశుమకుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ తన్నడియార్ - తనభక్తులకు, కలియుగమ్ - కలిదోషము, ఒన్ఱుమిన్ఱిక్కే - ఒకటియులేక పోవునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్-కృపజేయువాఁడును, మలియుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్త్తి - తిరుమేనుగలవాఁడును, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యగుణజేష్టితములుగలవాఁడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై కలి-సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తెన్ - దక్షిణమందున్న, నల్ - సుందరమైన, కురుగూర్-తిరునగరికి స్వామియైన, నాఙ్గరి-నాఙ్గరియెనుపేరాజుయొక్కవంశమందవతరించిన, మాఱన్ - కుదృష్టులను నిరసించువారైన, శడగోపన్-నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, ఒలి-ప్రసిద్ధమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల, ఆయిరత్తు-వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ఉళ్ళత్తై - మనస్సులోనున్న, మాశు - దోషములను, అఱుక్కుమ్ - పోఁగొట్టును.

తా॥ భక్తానుగ్రహ తత్పరుఁడై నిరవధిక తేజోమయ విగ్రహుఁడైన శ్రీకృష్ణుని విషయమై సకలసంపత్సమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనముజేయువారు దేవతాన్తరమందు భరత్వబుద్ధిని వదలి శ్రీవైష్ణవులగుదురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక — సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్య సౌశీల్యసౌందర్యాదికల్యాణగుణములనను భవించిన నమ్మళ్వార్లు అట్టిసర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యాశించి యదిలభించక *"మడలూర్‌గై" అనెడి వ్యాపారమునుజేసియైనను సర్వేశ్వరుని బొందవలయునని యత్నము జేయుచున్నారు.

‡‡ మాశఱుశోది యెఱ్ఱైయ్యవాయ్‌మణిక్కున్ఱత్తై *
ఆశఱుశీలన్నై యాదిమూర్త్తియైనాడియే *
పాశఱవెయ్‌ది యఱివిళన్దన్నైనాళ్దొఱుమ్ *
ఏశఱుమూరవర్‌కవ్వై తోళీయెఱ్ఱైయ్యుమే. ౧.

అ॥ మాశు - మాలిన్యము, అఱు - లేని, శోది - తేజస్సుగలవాడును, ఎఱ్ఱై - ఎట్టి నైన, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎఱ్ఱై - నాకు స్వామియును, మణిక్కున్ఱత్తై - మాణిక్య పర్వతమువలెనున్నవాడును, ఆశు - మము, అఱు - లేని, శీలనై - స్వభావముగలవాడును, ఎయ్‌ది - పొంది, అఱివు - బుద్ధిని, ఇళన్దు - పోగొట్టుకొని, ఎనైనాళ్ - ఎన్నినాళ్లు, తొఱుమ్ - ఓసఖీ! ఏశఱుమ్ - నిందించడములోదృఢపడియున్న, ఊరవర్ - ఊరు వారియొక్క, కవ్వై - అపవాదము, ఎఱ్ఱైయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ చేయదగనికృత్యమును జేసినయెడల లోకులు నిందించరాయని సఖియడుగగా, ఓసఖీ! తెలివిగలవారిట్లుజేయరుగూడదు యథార్థమే, సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్మలమైన దివ్యావయవసౌందర్యమునున్న సౌశీల్యాది కల్యాణగుణములనున్నుజూచి యట్టివానిని పొందక నుతిపోగొట్టుకొని భేదించుచున్న మనకు లోకులనింద యేమిచేయుననని బదులుజెప్పుచున్నారు ౧.

ఎఱ్ఱైయ్యుమూరవర్‌కవ్వై తోళ్‌యినన్నై *
ఎఱ్ఱైయ్యత్తామరైక్కణ్ణనైన్నినైత్తైకొణ్డార్ *
ముఱ్ఱైయ్యుమాయ్‌మైయిళన్దు మేనిమెలివెయ్‌ది *
ఎఱ్ఱైయ్యనాయుబ్బరుబ్బణుమ్ పయప్పూర్న్దవే. ౨.

అ॥ ఎఱ్ఱై - నాయొక్కస్వామియైన, శెయ్యత్తామరైక్కణ్ - ఎట్టని తామరపుష్ప మువంటి నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఎనైన్నై - నాయొక్క, నినైత్తైకొణ్డార్ - గుణపూర్తినవహరించెను. ముఱ్ - మునుపున్న, శెయ్యుమాయ్ - చక్కనిసౌందర్యమును, ఇళన్దు - పోగొట్టు

---

* భర్తదేశాన్తరమందుండి ఋతుకాలమందు రానియెడల వానివిరహమును సహింపజాలక తాటికొమ్మను తీసికొని స్తనాదులను చెదించుకొని వివస్త్రయై యాతాటికొమ్మను రెండుతొడల నడమనపెట్టుకొనిసంచరించుచు భార్యజేయు వ్యాపారము—ఇట్టి తనభార్యయొక్క వ్యాపారమునువిని తత్క్షణమందు భర్త వచ్చితీరుననుట.

కొని, మేని - శరీరము, మెలివెయ్‌ది - వాడిపోయి, ఎళ్ - నాయొక్క, శెయ్యవాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, కరుమ్బణుమ్ - నల్లని నేత్రములును, పయప్పు - వైవర్ణ్యమును, ఊర్ న్ద - పొందినవి. తోళీ - ఓసఖీ! ఇని - ఇఁకమీఁద, నమ్మై-మమ్ములను, ఊరవర్ కవ్వై - ఊరువారి యపవాదము, ఎళ్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయుఁదురు.

తా॥ ఓసఖీ! పద్మనేత్రుఁడు తనసౌందర్యమును నాకుఁగనుపఱచి వ్యామోహముగలుగ జేసి నన్ను మానభంగపఱచెను. నాశరీరమందు ముందున్న సౌందర్యమంతయు నశించి మేను లెల్లపడిపోయినది. ఇఁకలోఁకుల యపవాదముచే మనశేమికావలయునని. ౨.

ఊర్ న్దశగడముదైత్త పాదత్తిణ్ * పేయ్ములై
శార్ న్దుళువైత్తశెవ్వాయ నెన్నైనిఱైక్ కొణ్డాణ్ *
పేర్ న్దుమ్ పెయర్ న్దు మవనోడన్ఱి యోర్ శొల్లి లేణ్ *
తీర్ న్దవెణ్ తోళీ యెళ్ శెయ్యుమూరవర్ కవ్వైయే 3.

అ॥ ఊర్ న్ద - దొర్లుచుపయికివచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పాదత్తిణ్ - శ్రీపాదములగలవాఁడును, పేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తనములను, శార్ న్దు - చేరియుండి, ళువైత్త - త్రాగిన, శెమ్ . ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరముగలవాఁడునైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నిఱై - గుణపూర్తిని, కొణ్డాణ్ - అపహరించెను, పేర్ న్దుమ్-పెయర్ న్దుమ్- పోయినచ్చియు, అవనోడన్ఱి - ఆసక్తోశ్వగునితోతప్ప, ఓర్ శొల్ లేణ్ - ఒకమాటగలవాఁడను కాను, తీర్ న్ద - నాకుప్రతికూలురాలై తీరిన, ఎణ్ తోళీ - ఓనాసఖీ! ఊరవర్ కవ్వై - ఊరు వారియపవాదము, ఎళ్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ పూతనాశకటాసురాది దుష్టులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుఁడు నన్ను మోహపఱచి నామానమునుతీసినను వానినివదలి నేనింకొకమాటచెప్పను. లోకులపలె నాహితంబును యోచించక నాకుపదేశించుచున్న ఓసఖీ! లోకులయపవాదము నన్నేమిచేయునని. 3.

ఊరవర్ కవ్వైయెరుని ట్టన్నైశొల్ నీర్ పడుత్తుమ్ *
ఈరనెల్ విత్తిముళైత్త నెఞ్ఞప్పెరుఞ్జెయ్యుళ్ *
పేరమర్ కాదల్ కడల్ పుర్రై యవిళైవిత్త *
కారమర్ మేని నఁబణ్ణ్ తోళీకడియనే. ౪.

అ॥ ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవ్వై - అపవాదమునెడి, ఎరువిట్టు - ఎరువుపెట్టి, అన్నై - తల్లియొక్క, శొల్ - మాటలనెడి, నీర్ పడుత్తు - నీరుకట్టి, ఈరమ్ - ఆశయనెడి, నెల్ - ధాన్యమును, విత్తి - జల్లి, ముళైత్త - మొలిచిన, నెఞ్ఞమ్ - మనస్సనెడి, పెరుమ్ - గొప్ప, శెయ్యుళ్ - పొలములో, పేర్ - గొప్పదై, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశను, కడల్ పుర్రై య - సముద్రమువలె(అపరిచ్ఛిన్నముగా), విళైవిత్త - పండించినవాఁడును, కారమర్ - మేఘమువలెనున్న, మేని - తిరుమేనుగలవాఁడునైన, నమ్కణ్ణన్ - మనశ్రీకృష్ణుఁడు, తోళీ - ఓసఖీ! కడియనే - త్రోసుఁడా? (కాడు).

తా॥ ఓసఖీ! శ్రీకృష్ణుడు నాకంటికగుబడకపోయినను తనయందాశను గలుగజేసి లోకుల నిందచేతను తల్లియొక్కమాటలచేతను నాయాశనశించకుండ వృద్ధిబొందునట్లు జేసెనుగాన వానిని కఠినహృదయుండని చెప్పరాదని. ౪.

కడియక్ కొడియక్ నెడియమాలుఱగజ్ కొండ్ల
అడియక్ *అతివరుమేనిమాయ త్తక్ *అగిలుమ్
కొడియవెన్నెఞ్ఞ మవనైక్కిడక్కుమ్మెల్లే*
తుడిగొళ్ళిడై మడత్తోళ్ యనై్నయెక్ శెయ్యుమే. ౫.

అ॥ కడియక్ - తనకార్యమునుశీఘ్రముగానెరవేర్చుకొనువాడుచు, కొడియక్ - ఇతరులనుదుఃఖపెట్టువాడును, నెడియమాల్ - గొప్పమహిమగలవాడును, ఉలగమ్ - లోకములను, కొండ్ల - కొలుచుకొనిన, అడియక్ - శ్రీపాదములుగలవాడును, అతివు - బుద్ధికి, అరి - (తెలిసి కొనుటకు) దుర్లభమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, మాయ త్తనాగిలుమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన గుణచేష్టితంబులుగలవాడునైనను, కొడియ - క్రూరమైన (పట్టుదలగల), ఎక్ నెఞ్ఞమ్ - నామనస్సు, అనగనేఎన్ను - ఆశ్రీకృష్ణుడేయని, కిడక్కుమ్ - (తలఁచి) ఉండును. ఎన్నే-ఏమాశ్చర్యమో? తుడిగొళ్ - సుడుగుడుపువలెనున్న, ఇడై - నడుమునున్న, మడమ్-ఆత్మగుణములనుగల, తోళీ ఓసఖి! అనై్న - తల్లి, ఎక్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఆశ్రీకృష్ణుడు తనకార్యమునేచూడునుగాని యొకరి దుఃఖమునుజూడడు. లోకముల నన్నియు గొలిచినగొప్పమహిమగలవాడు. వానినిజూచుట మిక్కిలిదుర్లభము. అయినను నామనస్సు వానిని వదలిమతియొకటియందుచెల్ళదు దానికి నాతల్లియేమి చేయవచ్చునని. ౫.

అనై్నయెక్ శెయ్యిలె నూరెళ్ళొల్లైతోళీమీర్*
ఎనై్నయినియుమ కాక్కైయిల్లై యగప్పట్టేన్*
మునై్నయమరర్ముదల్వన్ వణ్ణువరాపది
మన్నన్*మణివణ్ణన్ వాళుదేవన్ వలైయుళే. ౬.

అ॥ మునై్నయమరర్ - ప్రాచీనులైననిత్యసూరులకు, ముదల్వన్-నిర్వాహకుడును, వణ్ నుందరమైన, తువరాపది - ద్వారకకు, మన్నన్ - రాజువు, మణివణ్ణన్ - మాణిక్యమువంటి కాన్తిగలవాడునైన, వాళుదేవన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, వలైయుళ్ - వలలో, అగప్పట్టేన్ - దొఱుకుకుంటిని. ఇని - ఇకమీఁద, ఎనై్న - నావిషయమై, ఉమక్కు - మీకు, ఆశైయిల్లై - ఆశలేదు. అనై్న - తల్లి, ఎక్ శెయ్యిల్ - ఏమిచేసినను, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? ఊర్ - లోకులు, ఎన్ శొల్లిల్ - ఏమిచెప్పినను, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓసఖీ! ద్వారకాధీశుడైన శ్రీకృష్ణుని పాశమందు నేనుదొఱుకుకుంటిని. ఇకనన్ను మఱలించుమీయాశలేదు. నాతల్లియెంతచేసినను లోకులెంత చెప్పినను ఏమియుఉపయోగములేదని. ౬

వలైయుళగప్పడుతైనై్న నన్నెఞ్ఞుక్కివిట్టు*
అలైకడల్పళ్ళియమ్మానై యాశ్రీప్పిరాట్టినై్న*

కలై కొళగలల్ గుల్ తోళీనబక్కణ్ణాల్ కణ్ణు*
తలై యిల్ వణఙ్గువుమాఙ్గొలో తైయలార్ మున్బే. ౭.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, కలైయుళ్ - చీరలలో, అగప్పడుత్తి - దొంతుకుకొనునట్లుచేసి, నల్ - అనుకూలమైన, నెఞ్చమ్ - (నా) మనస్సును, కూవిక్కొణ్డు - పిలుచుకొని, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించిన, అమ్మానై - స్వామియు, ఆళీ పిరాట్టనై - చక్రధరుడునైనసర్వేశ్వరుని, కలైకొళ్ - సుందరమైన వస్త్రముగలదియు, అగల్ - విశాలమైన, అల్ గుల్ - నితంబప్రదేశముగలదియునైన, తోళీ - ఓసఖీ! నమ్‌కణ్ణాల్ - మనశ్నేత్రములచే, కణ్డు - సేవించి, తైయలార్ - (నన్ను నిందించెడి) స్త్రీలయొక్క, మున్బు - ఎదుట, తలైయిల్ - శిరస్సుచే, వణఙ్గువుమాఙ్గొలో - నమస్కరించునట్లగునా.

తా॥ ఓసుందరాంగివైనసఖీ! నన్నును నామనస్సును స్వాధీనముచుకొనిపోయి క్షీరాబ్ధియందుఁబవ్వళించిన చక్రధరుని, నన్ను నిందించుచున్న యీలోకులయెదుటనే సేవించునట్లెప్పుడు సంభవించునోయని ౭.

పేయ్ ములై యుణ్ణుళగడమ్ పాయ్న్దు మరుదిడై
పోయ్ ముదల్ శాయ్త్తు*పుళ్ వాయ్ పిళన్దుకళి ఊట్ట*
తూముఱువల్ తొణ్డైవాయ్ప్పిరానై యెన్నాళ్ కొలో*
యామువుగిన్ఱదుతో ళీ యన్నైయర్ నాణవే. ౮.

అ॥ పేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణు - త్రాగి, ళగడమ్ - శకటానురుని, పాయ్న్దు - తన్ని, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ్ - వెళ్ళి, ముదల్ శాయ్త్తు - సమూలముగాబడద్రోసి, పుళ్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దు - చీల్చి, కళి ఈ - కువలయాపీడమును, ఊట్ట - చంపిన, తూ - స్వచ్ఛమైన, ముఱువల్ - చిరునవ్వుగల, తొణ్డై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముగల, పిరానై - స్వామిని, తోళీ - ఓసఖీ! అన్నైయర్ - తల్లులు, నాణ - సిగ్గుబడునట్లు, యామ్ - మనము, ఉఱుగిన్ఱదు - పొందుట, ఎన్నాళ్ కొలో - ఏదినమో ?

తా॥ ఓసఖీ! నన్నునిందించుచున్నతల్లి సిగ్గుబడునట్లు పూతనా శకటయమళార్జున బకానుర కువలయాపీడములు మొదలగు దుష్టులను సంహరించి సుందరమందహాసముగల శ్రీకృష్ణునిమన మెప్పుడు పొందెదమోయని ౮.

నాణునిత్తై యుఙ్గవర్ నైన్నై నన్నెఞ్జుక్కవిక్కొణ్డు*
శేణుయర్ వాన త్తిరుక్కు న్దేవపిరాట్టనై న్నై*
ఆణై యెన్ తోళీయులగుతోళలర్ తూయ్ మి*ఆమ్
కోణై గళ్ శెయ్దు కుదిరియాయ్ మడలూర్ దుమే. ౯.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, నాణుమ్ - సిగ్గును, నిఱైయుమ్ - స్త్రీగుణములను, కవర్ న్దు - పోగొట్టి, నల్ - స్వాధీనమైన, నెఞ్చమ్ - మనస్సును, కూవిక్కొణ్డు - పిలుచుకొని, శేణుయర్ -

మిక్కిలియున్నతప్రదేశమందున్న, వానత్తు - పరమపదమందు, ఇరుక్కుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తేవపిరాక్‌తన్నై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన సర్వేశ్వరుని, తోళీ - ఓసఖీ! ఉలగుతోఱు - లోకమంతటి, ఆలర్ - (వచ్చినన్నుసమాధానముజేయక దుఃఖపెట్టుచున్నాడని) అపవాదమును, తూళ్ నీ - ప్రసిద్ధపఱుపునట్లుజేసి, ఆమ్ - జేయుటకుసాధ్యమైన, కోళైగళ్ - (వానికినిందాకర మైన) అబలావ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, కుదిరియాయ్ - సిగ్గులేనిదానవై, మడల్ మడలనెడివ్యాపారమునుజేసి, ఊర్దుమ్ - సఞ్చరించెదను. ఆనైయెన్ - దీనికడ్డమేమి?

తా॥ ఓసఖీ! నన్నుమానభంగపఱచి నాగుణములను జెడగొట్టి నామనస్సు నపహరించుకొ నిపోయి పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నన్నువచ్చిరక్షించనందున వానినిదోషల్ల రునిందించునట్లుదీసి వానికపవాదమువచ్చునట్లు సంచరించపోతానని. ౯.

యామ్మడలూర్‌న్దు మెమ్మాఱ్ఱియపైప్పిరానుడై *
తూమడల్ తణ్దుళాయ్ మలర్ కొణ్డుశూడువోమ్ *
యామ్మడమిన్ని తెరువుత్తోఱియల్ తెయ్యలార్ *
నామడక్కాప్ప తూళ్ నీ నాడుమిరైక్కవే. ౧౦.

ఆ॥ యామ్ - మనము, మడమిన్ని - ఆలోచియించక, తెరువుత్తోఱు - వీధినుంచియు, అయ ల్ తెయ్యలార్ - వేఱుస్త్రీలయొక్క, నా - నాలికయందు, మడక్కా - వెళ్ళని, కప్ప - ఆపవాద మును, తూళ్ నీ - ప్రసిద్ధపఱచి, నాడుమ్ - దేశమంతయు, ఇరైక్క - భ్రమించిపోవునట్లు ఆతీచి, యామ్ - మనము, మడలూర్‌న్దు - మడలూర్‌గ్రామనడెడి వ్యాపారమునుజేసి, ఆళి - సుద ర్శనమును, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునందుగల, ఎమ్ - మనయొక్క, పిరానుడై - స్వామియొక్క, తూ - స్వచ్ఛమైన, మడల్ - దళముగల, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయియొక్క, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించుకొనివచ్చి, శూడువోమ్ - శిరస్సులోనుంచుకొనెదము.

తా॥ ఓసఖీ! మనము మానమును వదలి లోకులుచెప్పరాని యపవాదములను సర్వేశ్వరుని మీదఁజెప్పివాడు ధరించినతిరుత్తుళాయినిధరించివానికపవాదమువచ్చునట్లుసంచరించెదమని ౧౦.

ఇరైక్కుమ్ పిఱుబడల్ వణ్ణ కణ్ణపిరాన్ నిన్నై *
విరైకొళ్ పొழిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
నిరైకొళ్ శన్దాది యోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఉరైక్కవల్లార్‌క్కు వైగున్దమాగున్తమ్మారెల్లామ్. ౧౧.

ఆ॥ ఇరైక్కుమ్ - ధ్యానించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణ - కా న్తిగల, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, విరైకొళ్ - పరిమళముతోపూర్ణమైన, పొழిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురీస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన, నిరైకొళ్ - శబ్దార్థములయొక్కపూర్తిగల, అన్దాది - అంత్యపదమునాదిగాగల, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉరైక

క్క-వల్లార్‌క్కు - అధ్యయనముజేయువారికి, తమ్ - తమయొక్క, ఊరెల్లామ్ - గ్రామము లన్నియు, వైగన్దమాగుమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమగును.

తా॥సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనము జేయువారు వీదేశమందున్నను శ్రీవైకుణ్ఠమందువలె బ్రహ్మానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఆళ్వార్లీవిధంబున "మడలూర్‌గై" ఆనెడివ్యాపారముజేయుటకు శక్తిలేక దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు ప్రవేశించిన కాళరాత్రినిజూచి, ఈరాత్రిలో నాకుప్రియమాటలనుజెప్పి రక్షించువారెవ్వరునులేరే. ఆపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ రాకపోయెనేయని చిన్తాక్రాన్తులైయున్నప్పుడు శ్రీరాధియందు యోగనిద్రజేయుచున్న వానుదేవునిస్మరించి, వీడు మనలను రక్షించుటకై యుపాయము యోచించుచున్నాడని దలంచి ప్రాణధారణము జేసికొని యున్నారు.

** ఊరెల్లామ్‌తుఞ్జి యులగెల్లామ్‌నళ్ళిరుళాయ్*
నీరెల్లామ్‌తేఱి యోర్‌నీళిరవాయ్‌నీణ్డదాల్*
పారెల్లాముణ్డ నమ్‌పామ్బణైయాళ్ వారానాల్*
ఆరెల్లేవల్‌వినై యే నావికాప్పారినియే. ౧.

అ॥ ఊరెల్లామ్ - ఊరంతయు, తుఞ్జి - నిదురపోయి, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నళ్ - నిబిడమైన, ఇరుళాయ్ - చీకటియై, నీరెల్లామ్ - జలమంతయు, తేఱి - నిశ్చలమై, ఓర్ - ఒకటియై, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవాయ్ - రాత్రియై, నీణ్డము - పెరిగినది, పారెల్లామ్ - భూమి యంతను, ఉణ్డ - మ్రింగినవాడును, నమ్ - మనస్వామియు, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాళ్ - పడకగాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు, ఎల్లే - ఓసఖీ! వల్ - క్రూరమైన, వినై యేన్ - పాపముగలనాయొక్క, ఆవి - ప్రాణమును, ఇని-ఇంకమీద, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా॥ ఊరంతయు మణిగినది, లోకమంతయు గాఢాంధకారమైనది, ఇట్లురాత్రి మిక్కిలి పర్ధిల్లుచుండగా నిప్పుడుగూడ నాశ్రీయఃపతివచ్చి నన్నురక్షించక పోయెను. ఇంకరక్షించువారెవరని.

ఆవికాప్పారినియా రాళ్గిక్కడల్ మణ్‌విళ్‌ంగుడి*
మావికారమా యోర్‌వల్లిరవాయ్‌నీణ్డదాల్*
కావిశేర్ వణ్ణ నెన్‌కణ్ణనుమ్‌వారానాల్*
పావియేన్ నెఞ్జమే నీయుమ్‌పాడ్గిల్లాయే. ౨.

అ॥ ఆళ్ - అగాధమైన, కడల్ - సముద్రమును, మణ్ - భూమిని, విణ్ - ఆకాశమును, మూడి - కప్పి, మా - గొప్ప, వికారమాయ్ - వికారముగలదై, వల్ - క్రూరమైన, ఓరిరవాయ్ - ఒక రాత్రిరూపమై, నీణ్డదు - (చీకటి) పెరిగినది. కావిశేర్ - నల్లకలువవంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, ఎన్ కణ్ణనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాన్ - రాలేదు, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, నెఞ్చమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాఙ్గల్లై - అనుకూలముగానుండక పోతివి, ఇని - ఇకమీదట, ఆవి - నాప్రాణమును, కాప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ ఓమనసా! అదిఅకసమనియు ఇదిభూమియనియు సముద్రమనియు దెలియకకప్పి గాఢాంధకారము భయఙ్కరమైనరాత్రిరూపమై పెరుగుచున్నది. ఈసమయమందుగూడ శ్రీకృష్ణుడు రాకపోయెను; నీవును సాపేక్షంబున లేకపోతివి. ఇక నన్ను రక్షించువారెవరని. ౨

నీయుమ్ పాఙ్గల్లై కాణ్ నెఞ్చమే నీళిరవుమ్*
ఓయుమ్ పొళుదిన్ఱి యూழియాయ్ నీణ్డదాల్*
కాయుఞ్చుడుశ్చొల్లై యెన్ కారుత్తక్ వారానాల్* .
మాయుమ్ వగైయతీయేన్ వల్వినైయేన్ పెణ్పిఱన్దే. 3.

అ॥ నెఞ్చమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాఙ్గల్లైకాణ్ - అనుకూలముగాలేకపోతివి గదా? నీళ్ - పొడువైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియు, ఓయుమ్‌పొళుదిన్ఱి - ఎడతెగక, ఊழి యాయ్ - యుగమై, నీణ్డదు - పెరిగినది, కాయుమ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, కడుమ్‌శొల్లై - క్రూరమైనబాణముగల, ఎన్ కారుత్తక్ - నాశ్రీరాఘవుడు, వారాక్ - రాడు. వల్‌వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, పెణ్ పిఱన్దు - స్త్రీయైబుట్టి, మాయుమ్‌వగై - మరణమునుబొందెడి ప్రకారమును, అతీయేన్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ ఓమనసా! నీవా నాస్వాధీనముగాకపోతివి. రాత్రి యుగమువలె పెరుగుచున్నది. శ్రీరాముఁడురాలేదు. ఈబాధనుసహించక ప్రాణమువిడువదలంచినను నేను దానికి యుపాయము నెఱుఁగనేయని. 3.

పెణ్పిఱన్దార్ ఎయ్దుమ్ పెరున్దుయర్ కాణ్గిలేన్ ఎన్ఱు*
ఒణ్ శుడరోన్ వారాదొళిత్తాన్*ఇమ్మణ్ణినళన్ద
కణ్ పెరియశెవ్వా యెజ్గాళ్ వీఱువారానాల్*
ఎణ్ పెరియశిన్దైనోయ్ తీర్ప్పారారెన్నైయే. ౪.

అ॥ పెణ్ పిఱన్దార్ - స్త్రీలు, ఎయ్దుమ్ - అనుభవించుచున్న, పెరుమ్‌తుయర్ - ఈగొప్ప దుఃఖమును, కాణ్గిలేన్ - చూడలేను, ఎన్ఱు - అని, ఒణ్ - సుందరమైన, శుడరోన్ - తేజస్సుగలసూర్యుడు, వారాదు, రాక, ఒళిత్తాన్ - దాచుకొనియున్నాడు. - ఇమ్మణ్ - ఈభూమిని, అళన్ద - కొలిచినవాడును, పెరియకణ్ - విశాలమైన నేత్రములుగలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎన్ - నాకు (స్వామియును,) కార్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, వీఱు - శ్రేష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాక్ - రాలేదు. ఎన్నై - నాయొక్క,

ఎణ్ పెరియ - సంఖ్యలనతిక్రమించిన (అసంఖ్యేయములైన), శిదైనోయ్ - మనోవ్యాధిని, తీర్ప్పార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ ఈస్త్రీలనుభవించెడి ఘోరదుఃఖమును నేను చూడజాలననిదలఁచి సూర్యుడుదయముగాకుండ నేయుంచాడు. నుందరాంగుడైన మనుఁడురాలేదు. ఇఁక నాదుఃఖమును దీర్చువారెవరని. ౮.

ఆరెన్నైయూరాయ్‌వా రన్నైయరుమ్‌తోళ్ళియరుమ్*
నీరెన్నేయెన్నాదే నీళిరవున్దుఞ్జువరాల్*
కారన్నమేని నఞ్చణ్ణనుమ్‌వారానాల్*
పేరెన్నై మాయాదాల్ వల్వినై యేఁపిన్నిన్ఱే. ౫.

ఆ॥ ఆన్నైయరుమ్ - తల్లులును, తోళ్ళియరుమ్ - సఖులును, నీర్ - (నా) స్వభావము, ఎన్నే - ఎట్టిది (అని), ఎన్నాదే - తలఁచక, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియంతయు, తుఞ్జువర్ - నిదురపోవుచున్నారు. కారన్న - మేఘమువంటి, మేని - తిరుమేనుగల, ఎఁక్కణ్ణనుమ్ - నాకృష్ణుఁడును, వారాఁ - రాడు, వల్ - క్రూరమైన, వినైయేఁ - పాపముగలనాయొక్క, పిఁ -వెనుక, నిన్ఱు - ఉండి, పేర్ - నాపేరు, ఎన్నై - నన్ను, మాయాదు-మాయునట్లుచేయరు. ఎన్నై - నన్ను, ఆరాయ్వారార్ - విచారించువారెవరు.

తా॥ నాబంధువులునాబాధను విచారించక చక్కఁగానిద్రించుచున్నారు. శ్యామసుందరుఁడైనశ్రీకృష్ణుఁడురాలేదు ఇఁక నేను మాయుపాయము నాలోచించుచున్నాను. నాపేరుమాత్రమేయుండఁబోవుచున్నది. ఇప్పుడుగూడ నన్ను రక్షించువారెవరులేరని. ౫.

పిన్నిన్ఱకాదల్ నోయ్ నెఞ్చమ్‌పెరిదుమాల్*
మున్నిన్ఱిరావూళి కిణ్ పుదైయమూడిప్ పాల్*
మన్నిన్ఱశక్కర త్తేమాయవనుమ్‌వారానాల్*
ఇన్నిన్ఱనీళాని కాప్పారారివ్విడత్తే. ౬.

ఆ॥ కాదల్ - ఆశయంనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, పిఁ-నిన్ఱు-వెనుకనుండి, నెఞ్చమ్-మనస్సును, పెరిదు - మిక్కిలి, అడుమ్ - బాధించుచున్నది. ఇరా - రాత్రియనెడి, ఊళి-యుగము, మున్నిన్ఱు - ముందుండి, కణ్ - నేత్రములు, పుదైయ-అణుగునట్లు (కనుపడకపండునట్లు), మూడిప్ పాల్-కప్పినది. మన్నిన్ఱ - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, మాయవనుమ్-ఆశ్చర్యచేష్టితుఁడైనసర్వేశ్వరుడు, వారాఁ - రాడు, ఇన్నిన్ఱ - ఈవిధముగానున్న, నీళ్ - నిత్యమైన, ఆవి-ఆత్మను, ఇవ్విడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా॥ ఆశయొకపక్కను రాత్రియొకపక్కనుండి బాధించుచున్నవి. ఈసమయంబునగూడ చక్రధరుఁడువచ్చి రక్షించకనున్నాడు. ఇఁకనిచ్చట నన్ను రక్షించువారెవరున్నారని. ౭.

కాప్పారారివ్విడత్తు క్కడ్గిరుళినుణ్ తుళియాయ్*
తోట్పాలదూళియాయ్ చ్చెల్ గిన్ఱకడ్గుల్ వాయ్*

తూప్పాలవెణ్‌శెట్రు శెక్కర్‌త్తడత్తోన్రినాల్*
తీప్పాలవల్‌వినై యేన్ తెయ్వఙ్గాళ్‌క్కె శెయ్‌గేనో. ౭.

అ॥ ఇవ్విడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు? కట్రు - దట్టమైన, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, తుళి-చినుకులను, ఆయ్-కలదై, శేణ్ పాలదు-దీఘ్రమైనస్వభావముగల, ఊழியాయ్ - యుగమై, శెల్‌గిన్ఱ - నడుచుచున్న, కఙ్గుల్‌వాయ్ - రాత్రియందు, తూ - నిర్మలమైన, పాల-స్వభావముగల, వెణ్ - తెల్లని, శఙ్గు-శీపాఞ్చజన్యమును, శక్కరత్తడ - సుదర్శనమునుగలసర్వేశ్వరుడు, తోన్ఱా - కనుపడడు. తెయ్వఙ్గాళ్ - ఓదేవతలారా! తీప్పాల - అగ్నివలెదహించుచున్న స్వభావముగల, వల్‌వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ పెద్దయుగమువలెనున్న యీరాత్రియందొకప్రక్క-చీకటిని యొకప్రక్క-చినుకులును బాధించుచున్నవి. ఇప్పుడు నన్ను గాపాడువారెవరులేరు. శఙ్ఖచక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు వచ్చిగనుపడలేదు. ఓదేవతలారా! ఇప్పుడునేనేమిచేసెదనని. ౭.

తెయ్వఙ్గాళ్‌క్కె శెయ్‌గే నోరిరవేழ్ ఊழியాయ్*
మెయ్‌వన్దునిన్ఱెనదావిమెలివిక్కుమ్*
కైవన్దశెక్కరత్తెన్‌కణ్ణనుమ్‌వారానాల్*
తైవన్దతణ్‌తెన్‌ల్ వెఙ్గుడరిల్ తానడుమే. ౮.

అ॥ తెయ్వఙ్గాళ్ - ఓదేవతలారా! ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను. ఓరిరవు - ఒకరాత్రి, ఏழ్ ఊழியాయ్ - ఏడుయుగమై, మెయ్‌వన్దునిన్ఱ - (నన్నుచంపవలయునని) నిశ్చయించివచ్చి, ఎనదావి - నాయాత్మను, మెలివిక్కుమ్ - బాధించుచున్నది. కైవన్ద - శ్రీహస్తమండమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, ఎన్‌కణ్ణనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాన్ - రాడు, తైవన్ద-తై(పుష్య) మాసమంపవచ్చెడి, తణ్ - చల్లని, తెన్‌ల్ - మలయమారుతము, వెఙ్గుడరిల్ - క్రూరమైనఅగ్నికంటెను, అడు - (మిక్కిలి) బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓదేవతలారా! ఒకరాత్రి యేడుయుగమై పెరిగి నన్నుచంపవలయునని యుద్దేశించిచ్చి చల్లనిగాలిని నిప్పువలెనిముచు బాధించుచున్న యీసమయమందుగూడ సర్వేశ్వరుడుపచ్చిక్రించకపోయెను. ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని. ౮.

వెఙ్గుడరిల్ తానడుమాల్ వీడ్రిరుళ్‌క్కు తుళియాయ్*
అఙ్గుడరవెయ్యోనణిసెడున్దేర్ తోన్ఱాదాల్*
శెఙ్గుడర్ త్తామరైక్కణ్ శెల్వనుమ్‌వారానాల్*
నెఞ్జుడర్ తీర్ప్పారినియార్ నిన్రురుగుగిన్ఱనే. ౯.

అ॥ వీఙ్గు - వర్ధిల్లుచున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, తుళియాయ్ - చినుకులనుగల-రాత్రి, తాన్ - తాను, వెమ్‌కుడరిల్ - వేడియైనయగ్నికంటె, అడుమ్ - (అధికమై) బాధించును. అమ్ - సుందరమైన, కుడర - తేజస్సుగల, వెయ్యోన్ - సూర్యునియొక్క, అణి-

నుందరమై, నెడు - గొప్పదైన, తేర్ - రథము, తోన్ఱాదు - కనుపడదు, శెమ్‌కుడగ్ - ఎఱ్ఱని కాన్తిగల, తామరైక్కణ్ - తామరపువ్వువంటి నేత్రముగల, శెల్వనమ్ - శ్రీమంతుఁడును, వారాఁ - రాడు, నిన్ఱు - నిలిచి, ఉరుగుగిన్ఱేఁ - కరుగుచున్నాను, నెఞ్చిడర్ - మనోదుఃఖమును, ఇని - ఇఁక మీద, తీర్ప్పారార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ చల్లని యీ చినుకులు నాకు నిప్పువలెనున్నవి. చీకటిలో నాకేమియుఁ కనుపడలేదు. సూర్యోదయమును కాకుండనున్నది. రాజీవలోచనుఁడైన శ్రీయఃపతియుఁ రాలేదు, ఈదుఃఖముచే గరుగుచున్న నన్ని ప్పుడు రక్షించువారెవరను లేరని.

నిన్ఱురుగుగిన్ఱేనేపోల నెడువానమ్*
నెన్ఱురుగినుణ్‌తుళియాయ్ చ్చెల్‌గిన్ఱకఱ్ఱుల్వాయ్*
అన్ఱొరుకాల్ నెయ్ మళైన్ద పిరాఁ వారానెన్ఱు*
ఒన్ఱొరుకాల్ శొల్లా దులగోవుఱుఞ్చుమ్. ౧౦.

అ॥ నిన్ఱు - నిలిచి(ఎల్ల ప్పుఁడుమ), ఉరుగుగిన్ఱేనేపోల - కరుగుచున్నవాఁవలెనే, నెడు - గొప్ప, వానమ్ - ఆకసమును, నెన్ఱు - దుఃఖపడి, ఉరుగి-కరిగి, నుణ్ - నూఁక్ష్మమైన, తుళియాయ్ - చినుకులుగలదై, శెల్‌గిన్ఱ - నడుచుచున్న, కఱ్ఱుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, అన్ఱు - అప్పుడు, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, నెయ్యమ్ - భూమిని, అళైన్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, వారాఁ - రాడు, ఎన్ఱు - అనియైనను, ఒన్ఱు - ఒకమాటను, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, శొల్లాదు - చెప్పక, ఉలగు - లోకము, ఉఱఞ్చుమ్ - నిదురపోవుచున్నది. ఓ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ చినుకులు వేయుచున్న యీ రాత్రియందు నేనవస్థపడుచుండఁగా, ఆశ్రితరక్షుఁడిచ్చటికి రాడనియైనను వచ్చుననియైననొకమాటనాకుఁ జెప్పకుండ లోకమంతయుఁ నిద్రించుచున్నదే? ఇదే మాశ్చర్యమని. ౧౦

‡‡ ఉఱఞ్చువాన్‌పోల్ యోగుశెయ్‌ద పెరుమానై*
శిఱన్ద పొఱ్పిల్ శూఴ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
నిఱన్దిళైర్ న్దవన్దాది యాయిరత్తిప్పత్తాల్*
ఇఱన్దుపోయ్ వైగున్దమ్ శేరావాఱెఞ్జనేయో. ౧౧.

అ॥ ఉఱఞ్చువాఁపోల్ - నిదురపోవునట్లుపవ్వళించి, యోగుశెయ్‌ద - జగద్రక్షణోపాయమునుయోచించుచున్న, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునియిష్టుఁయైమై, శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన, పొఱ్పిల్ - తోటలచే, శూఴ్ - చుట్టఁబడిన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందువేంచేసియున్న, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, నిఱమ్ - గానముచే, కిళర్న్ద - అధికమైయున్న, ఆన్దాది - అన్తాదిరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే (పాశురముల-సఖ్యయనముచేయువారు), ఇఱన్దుపోయ్ - మరణమునుఁబొందినతరువాత, వైగున్దమ్ శేరావాఱు - శ్రీవైకుణ్ఠమునుఁబొందనివిధము, ఎఞ్జనేయో - ఏవిధము?

తా॥ జగత్తును గమనించువిధమును యోచించుచు శ్రీరాభియందుఁ బవ్యళించియున్నశ్రియఃపతిషయమై, సమృద్ధమైనతోటలుగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీగుది పాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమును దప్పక బొందురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - పత్తు, ౫ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక — ఆళ్వార్లాగ్గ్ సెడినాయకి యీవిధంబున రాత్రియంతయు భగవద్విశ్లేషముచే బాధనమనుభవించి మూర్ఛోదయమునంతరువాత మూర్ఛవదలి స్వస్థచిత్తులై తిరుక్కు-ఱుంగుడినమ్బి యొక్క-సౌన్దర్య సౌగన్ధ్యాది సమస్తకల్యాణగుణంబులనుపలంచి యాగుణముల ననుభవింపవల యునని యత్యభినివేశముతోనుండగా, బంధువులుచూచి నీకింత యభినివేశమేలనని యాక్షేపవచనములను జెప్పగా నామాటలనువిని, ఓబంధువులారా! భగవద్గుణములనెఱుఁగని మీరెంతచెప్పినను నామన స్సాభగవంతునియందే లీనమగుచున్నది, నేనేమిసేసెదను; మీరు నామీద కోపగింపవలదు అని వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ ఎఱ్ఱనేయోవన్నై మీర్‌గళ్ నిన్నై మునివదునీర్*
నఱ్ఱళ్‌కోల త్తిరుక్కు-ఱుంగుడినమ్బియై నాఁకణ్డిఱ్*
శెఱ్ఱినోడుమ్‌నేమియోడుమ్ తామరైక్కణ్ణినోడుమ్*
శెఱ్ఱనివాయొన్ఱినోడుమ్ శెల్‌గిన్ఱ దెన్నెఞ్జమే. ౧.

అ॥ ఆన్నైమీర్‌గాళ్ - ఓయమ్మలారా! నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, మునివదు - కోపగించుట, ఎఱ్ఱనేయో - ఎటులో నఱ్ఱళ్ - సుగన్ధయొక్క, కోలమ్ - అతిసుందరమైన, తిరుక్కు-ఱుంగుడినమ్బియై - తిరుక్కు-ఱుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కిణ్డిఱ్ - నేవించినతరువాత, శెఱ్ఱినోడుమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యముతోడను, నేమియోడుమ్ - సుదర్శనముతోడను, తామరైక్కణ్ణినోడుమ్ - పద్మమువంటినేత్రములతోడను, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న, ఒన్ఱు - అద్వితీయంబైన, వాయోడుమ్ - అధరముతోడను, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, శెల్‌గిన్ఱదు - సంచరించుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! భగవద్గుణముల మాధుర్యము నెఱుఁగక మీరు నామీద నేలకోపపడుచున్నారు? తిరుక్కు-ఱుంగుడినమ్బిని నేను సేవించినప్పుడే నామనస్సు నాకుస్వాధీనముతప్పి నేవానియొక్క శఙ్ఖచక్రాదులయందును నేత్రాది దివ్యావయవములయందును మగ్నమైపోయినదని.

ఎన్నెఞ్జినాల్‌నోక్కి-క్కాక్కి-నేరైన్ఱ మునియాదే*
తెన్నఱఙ్గోలై త్తిరుక్కు-ఱుంగుడినమ్బియై నాఁకణ్డిఱ్*

మిన్నునూలుమ్‌కుండలముమ్ మార్విల్‌తిరువఱువుమ్*
మన్నుపూణుమ్‌నాన్గుతోళుమ్ వన్దెయ్దుమ్‌నిన్ఱిడుమే. ౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మునియాదే - కోపగించక, ఎన్నెఱ్ఱిసాల్ - నా నన్నుచేత, (భక్తిగలనావంటిమనస్సుగలవారై), నోక్కిక్కాణ్‌ - చూడుడు, తెళి - దళిగిందున్న, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, శోలై - తోఁపులుగల, తిరుక్కు-అుయ్దుడినమ్బియై - తిరుక్కు-అుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డుపిడి - నేఁచినతరువాత, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, నూలుమ్ - యజ్ఞోపవీతమును, కుణ్డలముమ్ - కుండలమును, మార్విల్ - వక్షస్థలమందలి, తిరుమఱువుమ్ - శ్రీవత్సమును, మన్ను - అమరియున్న, పూణుమ్ - ఆభరణమును, నాన్గుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎయ్దుమ్ - ఎచ్చటపోయినను, నన్దు - (నాయెదుట) వచ్చి, నిన్ఱిడుమ్ - నిలుచుచున్నవి.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను నమ్బినిసేవించినప్పటినుంచి వానియొక్క కుణ్డలయజ్ఞోపవీతాదిసమస్తాభరణములును సకలదివ్యావయవములును నాకంటిముందఱనే యున్నవి. అవియన్నియు భక్తిలేని మీకంటికగుపడవుగాన నావలె భక్తిగలవారై సేవించుడియని. ౨.

నిన్ఱిడుమ్‌తిశైక్కుమ్‌నై యుమెన్ఱెన్ఱెయరుమ్మునిదిర్*
కున్ఱమాడత్తిరుక్కు-అుయ్దుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డుపిడి*
వెన్ఱివిల్లుమ్‌తణ్డుమ్‌వాళుమ్ శఙ్కరముమ్‌శఙ్గముమ్*
నిన్ఱుతోన్ఱుమ్‌కణ్ణుళ్ నీఙ్గా నెఞ్చుళ్ళుమ్‌నీఙ్గానే. ౩.

అ॥ నిన్ఱిడుమ్ - ఏపనియుచేయకనుండును, తిశైక్కుమ్-భ్రమపడియుండును, నైయుమ్ - శిథిలాన్తఃకరణుడరాలైయుండును, ఎన్ఱు - అని, అన్నైయరుమ్ - తల్లులైనమీరుగూడ, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. కున్ఱమ్ - పర్వతమువలెనున్న, మాడత్తు - మేడలచేనిండియున్న, తిరుక్కు-అుయ్దుడినమ్బియై తిరుక్కు-అుయ్దుడియందు వేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్‌కణ్డుపిడి - నేను సేవించినతరువాత, వెన్ఱి - జయమునిచ్చెడి, విల్లుమ్ - శార్ఙ్గమును, తణ్డుమ్-కౌమోదకిని, వాళుమ్-నన్దకమును, శఙ్కరముమ్ - చక్రమును, శఙ్గముమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కణ్ణుళ్ - నేత్రములలో, తోన్ఱిన్ఱు - కనుపడియుండి, నీఙ్గా - ఎడబాయవు. నెఞ్చుళ్ళుమ్ - నామనస్సులోనుండియు, నీఙ్గానే - ఎడబాయవు.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరు, తనమతినిబోగొట్టుకొని దుఃఖించుచు ఏపనియు జేయకనున్నదని నన్ను నిందించుచున్నారు. నేనునమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి వాని పఞ్చాయుధములును నాకంటిలోనున్నది. నేనెటులమతిచెదనని ౩

నీఙ్గినిల్లాక్కణ్ణినీర్ గళ్ నెన్ఱెన్ఱెయరుమ్మునిదిర్*
తేన్గొళ్‌శోలై తిరుక్కు-అుయ్దుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డుపిడి*
పూన్దణ్‌మాలై తణ్డుత్తాయుమ్ పొన్ ముడియుమ్‌వడివుమ్*
పాఞ్చజన్యత్తోన్ఱుమ్‌పట్టుమ్‌నాణుమ్ పావియేన్ పక్కత్తవే ౪.

అ॥ కణ్ణనీర్‌గళ్ - బాష్పములు, నీళ్గనిల్లా - ఎడతెగవు, ఎన్తఆశ్నైయరుమ్ - అనితల్లులైన మీరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు, తేక్కొళ్ - తేనెగల, శోలై - తోటలచేనిండి యున్న, తిరుక్కు-ఉజ్జుడినమ్బియై- తిరుక్కు-ఉజ్జుడియందువేంచేసియున్న నమ్బిని, నాక్-కణ్డపిక్ - నేను సేవించినతరువాత, తణ్ - చల్లనైన, పూమాలై - పుష్పమాలికయు, తణ్ - చల్లనైన, తుళ్ళాయుమ్ - తిరుత్తుళాయిను, పొక్ - స్పృహణీయమైన, ముడియుమ్ - కిరీటమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, పాట్టు - తగుమైనదిగా, తోన్తుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, పట్టుమ్ - పీతామ్బరమును, నాణుమ్-మొలత్రాడును, పావియేన్ - పాపిరైననాయొక్క, పక్-త్తవే - ప్రక్క-యందేనున్నవి

తా॥ నాకంటిలో నీళ్ళిప్పుడును కారుచున్నవని మీరునన్ను కోపగించుచున్నారు, తిరుక్కు-ఉజ్జుడినమ్బియొక్క దివ్యాభరణపీతామ్బరాదులెప్పుడు నాప్రక్క-నే కనుపడుచున్నవి, వాని నియనుభంచుటకు నాకు భాగ్యములేదే, ఏమిచేసెదనని. ౪.

పక్-కమ్‌నోక్కి-నిఱుక్-కుమ్ నైయుమెన్ఱనై యరుమ్‌మునిదిర్ *
తక్-కీర్ త్తి త్తిరుక్కు-ఉజ్జుడినమ్బియై నాన్-కణ్డపిక్ *
తొక్-కోదిత్తొణ్డైవాయుమ్ నీణ్డపురువట్టగుమ్ *
తక్-తామరైక్-కణ్ణుమ్ పావియేనావియిన్ఱ్‌నవే ౫.

అ॥ పక్-కమ్‌నోక్కి-నిఱుక్-కుమ్ - ప్రక్క-యందుచూచుచుండును, నైయుమ్ - దుఃఖించును, ఎన్ఱ - అని, ఆనైన్ఱయరుమ్-తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. తిక్-క - తిరుమైన, కీర్ త్తి - కీర్తిగల, తిరుక్కు-ఉజ్జుడినమ్బియై-తిరుక్కు-ఉజ్జుడియందువేంచేసియున్న నమ్బిని, నాక్-నేను, కణ్డపిక్ - సేవించినతరువాత, తొక్క - చేరియున్న, శోది - తేజస్సుగలదియు, తొణ్డై - దొండపండువలెనున్నదియునైన, వాయుమ్ - అధరమును, నీణ్డ - దీర్ఘమైన, పురువట్టగుమ్ - కను బొమ్మలును, తక్క - తగుమైన, తామరైక్-కణ్ణుమ్ - పద్మమువంటినేత్రమును, పావియేన్ - పాపిరైననాయొక్క, ఆవియిన్ఱ్‌మేలనవే - ఆత్మమీఁదనేయున్నవి.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియుండుప్రక్క-చూచుచు దుఃఖించుచుఁండునని నన్ను మీరుగూడ ఎందుకు నిందించుచున్నారు. నమ్బిరొయొక్క తేజోరాశివలెనున్న తిరువధరమును పద్మ ముపంటినేత్రమును దీర్ఘములైనభ్రూలతలును ఎప్పుడును నాయాత్మమీదనేయున్నవి. అయినను నాభాగ్యహీనతచే నేననుభవించక యున్నానని. ౫

మేలుమ్‌వన్బ్రహ్మనిఱుడి క్కి వళై న్దనై న్ఱ్‌కాణకొడాళ్ *
శోలై శూళ్ తణ్ తిరుక్కు-ఉజ్జుడినమ్బియై నాక్-కణ్డపిక్ *
కోలనీళ్ కొడిమూక్కుమ్ తామరైక్-కణ్ణుబక్-కినివాయుమ్ *
నీలమేనియుమ్‌నాన్దుతోళు మెన్నెఞ్జమ్‌నిఱైన్దవనే. ౬.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నమ్-కుడిక్కు - శ్లాఘ్యమైనమనవంశమునకు, మేలుమ్ - ఇఁకనెల్లప్పు డును, వన్-పழి - చెడ్డఅపవాదమునకుఁ గారణమైయున్నది, ఎన్ఱ - అనితలంచి, ఆనైన్ఱ - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు, శోలైశూళ్ - తోటలచేఁజుట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైయున్న,

తిరుక్కు-ఉయ్యుడినమ్బియై - తిరుక్కు-ఉయ్యుడియందువేంచేసియున్న నమ్బిని, నాళ్-నేను, కణ్ణిణై-సేవించినతరువాత, కోలమ్ - సుందరమైన, నీళ్-దీర్ఘమైయున్న, కుళల్-కొండి-తీగెవలెనున్న, మూక్కుమ్-నాసికను, తామరైక్కణ్ణుమ్-పద్మముపంటినేత్రమును, కనివాయుమ్-దొండపండువలెనున్న అధరమును, నీలమేనియుమ్ - శ్యామవిగ్రహమును, నాన్గుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్నెఞ్చిలమ్ - నామనస్సునందు, నిఱైన్దన - నిండియున్నవి.

తా॥ ఈపె సిగ్గులేక నమ్బిని యాళ్పడుచున్నదిగాన మనకులమున గొప్పకీర్తిగలుగ జేయునని నాతల్లి నమ్బినిచూడనిప్పకపోయినను, నమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్క అతి సుందరంబులైన నేత్ర నాసికాధరములును తిరుమేనును నాహృదయమందే యెప్పుడునున్నవని.

నిఱైన్దవప్పు ణర్చుక్కుడిక్కువళి నన్నైన్ను కాణకొడాళ్*
శిఱన్దకీర్ త్తి త్తిరుక్కు-ఉయ్యుడినమ్బియై నాళ్కణ్ణిణై*
నిఱైన్దనోదివెళ్ళమ్తూళ్ న్ద నీణ్ణపాన్మేనియుడుమ్*
నిఱైన్దెన్ను ళ్ళేనిన్ఱొళిన్దాన్ నేమియుడైయళ్ళదే. ౭.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నమ్కుడిక్కు - మనకులమునకు, నిఱైన్ద - పరిపూర్ణమైన, పక్తి - క్రూరమైనయపవాదమునకుగారణము, ఎన్ఱు - అనితలంచి, అన్నై - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. శిఱన్ద-శ్లాఘ్యమైన, కీర్ త్తి - యశస్సుగల, తిరుక్కు-ఉయ్యుడినమ్బియై - తిరుక్కు-ఉయ్యుడియందువేంచేసియున్న నమ్బిని, నాళ్ - నేను, కణ్ణిణై - సేవించినతరువాత, నిఱైన్ద-పూర్ణమైన, నోదివెళ్ళమ్ - కాన్తియొక్కప్రవాహముచే, తూళ్ న్ద - చుట్టబడిన, నీణ్ణ - శ్రేష్ఠమైన, పాన్ - స్పృహణీయమైన, మేనియుడుమ్ - దివ్యవిగ్రహముతోగూడ, ఎన్ను ళ్ళే - నాహృదయమందు, నిఱైన్దు - నిండి, నిన్ఱొళిన్దాళ్ - వేంచేసియుండెను. నేమి - సుదర్శనము, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది.

తా॥ స్వప్రయత్నమును వదలి సర్వేశ్వరునియందే సకలభారమునుంచి వాడెప్పుడు కటాక్షించునోయని నిరీక్షించియున్న మనకులమందు బుట్టిన యీపె సర్వేశ్వరుని బొందుటకు స్వరూపవిరుద్ధమైన స్వప్రయత్నముజేయుచున్నదిగాన యీపె మనకులమునకు గొప్పకీర్తినిగలుగజేయుచున్నదియని దలంచి నాతల్లి నమ్బిని చూడనిప్పక పోయినను సౌన్దర్యము మూర్తీకరించినట్టువలెనున్న తిరుమేనుగలనమ్బి సుదర్శనహస్తముతోగూడ నాహృదయమందే నిత్యవాసము జేయుచున్నాడని. ౭.

కైయుళ్ ననుళ్ళగమ్వైక్కుమ్నైయుమె న్నైన్నైయరుమ్ముణిదిర్*
మైకొళ్ మాడత్తిరుక్కు-ఉయ్యుడినమ్బియై నాళ్కణ్ణిణై*
శెయ్యతామరైక్కణ్ణుమల్గులుమ్ శిఱ్ఱిడైయుమ్వడివుమ్*
మెయ్యనీళ్ కుళల్తాళ్ న్దతోళ్గళుమ్ పావియేళ్ మున్నిఱ్కుమే. ౮.

అ॥ కైయుళ్ - చేతులమీద, నల్ - సుందరమైన, ముగమ్ - ముఖమును, వైక్కుమ్ - ఉంచుకొనియుండును, నైయుమ్ - శిథిలమవనుక్కురాలగును, ఎన్ను - అని, అన్నైయరుమ్ -

తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగిందుమన్నారు. మైకొళ్ - నల్లనివర్ణముగల, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కు-ఱుప్పుడినమ్బియై - తిరుక్కు-ఱుప్పుడిలోవేంచేసియున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డపిన్ - సేవించినతరువాత, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములును - ఆల్ గులుమ్ - నితమ్బప్రదేశమును, శిఱు - సూక్ష్మమైన, ఇడైయుమ్ - నడుమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, మొయ్య - సుందరమై, నీళ్ - పొడువైన, కుళల్ - కేశపాశములు, తాళ్‌న్ద - వ్రేలాడుచున్న, తోళ్‌గళుమ్ - భుజములును, పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, మున్ - ఎదుట, నిఱ్కుమ్ - నిలుచును.

తా॥ ఓసఖియలారా! తన సుందరముఖారవిందమును చేతులమీదనుంచుకొని దుఃఖించుచున్నదని మీరు నన్ను కోపగించుచున్నను, తిరుక్కు-ఱుప్పుడియంతయు వ్యాపించునట్లు డాలు కొట్టుచున్న తిరుమేను సౌందర్యముగల నమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్క కమలనేత్రము పిటిగడి నడుము మొదలగు దివ్యావయవములు నాకంటిముందర నేయున్నవని. ౯.

మున్నిన్ఱాయెన్ఱుతోళ్‌మార్‌గళు మనైన్నైయరుమ్మునిదిర్ *
మన్ను మాడత్తిరుక్కు-ఱుప్పుడినమ్బియై నాన్ కణ్డపిన్ *
శెన్ని నీణ్ముడియాదియాయ ఉలప్పిలణికల త్తన్ *
కన్నల్ పాలముదాగివ నైనెన్నెఞ్చమ్ కళియాన్నే. ౯.

అ॥ మున్నిన్ఱాయెన్ఱు - (ఎల్లరయొక్క) ముందునిలిచితివని, తోళ్‌మార్‌గళుమ్ - సఖియలును, అనైన్నైయరుమ్ - తల్లులును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మన్ను - స్థిరమునై యున్న, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కు-ఱుప్పుడి - తిరుక్కు-ఱుప్పుడియందువేంచేసియున్న, నమ్బియై - నమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డపిన్ - సేవించినతరువాత, శెన్ని - శిరస్సునందలి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటము, ఆదియాయ - మొదలుగాగల, ఉలప్పిల్ - ఆసక్త్యేయములై, అణి - అలంకరించుకొనియున్న, కలత్తన్ - తిరువాభరణములుగలవాడును, కన్నల్ - శర్కర వలెను, పాల్ - పాలువలెను, అముదాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడుడైన నమ్బి, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సునందు, వన్దు - వచ్చి, కళియాన్ - విడిచిపోడు.

తా॥ ఎవ్వరికంటికగుపడనట్లు అంతఃపురమందు నివసించుచున్న యీపె యిప్పుడందరు చూచునట్లు వీధిలోవచ్చి నిలబడుచున్నదని మీరునన్ను తిట్టినను నేనేమినేసెదను? కిరీటముమొద లగుసమస్తదివ్యాభరణభూషితుడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుడైన నమ్బి నామనస్సులోనే వేంచేసి యుండి నన్నీవింధంబున చేయించుచున్నాడని. ౯.

కళియమిక్కదోర్ కాదలళివళి న్ద్రన్నైక్కాణకొడాళ్ *
వళువిల్‌కోర్ త్తిత్తిరుక్కు-ఱుప్పుడినమ్బియై నాన్ కణ్డపిన్ *
కుళుమిత్తేవర్‌కుళాట్టిగళ్ కైతొళుచ్చోదివళ్ళిత్తనుళ్ళే *
ఎళువదోరురువెన్నెఞ్చుళ్ళుమ్ మార్‌క్కుమటివరిదే. ౧౦.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, ఓర్ - అద్వితీయమైన, కళ్వియమిక్కదు - మిక్కిలియతిశయించి యున్న, కాదలళ్ - ఆశగలది, ఎన్ను - అని, ఆనై - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. వళువిల్ - నాశములేని, కీర్త్తి - కీర్తిగల, తిరుక్కు - అందుడినమ్బువై - తిరుక్కు - అందుడినమ్బుని, నాళ్ - పేను, కణ్డపిళ్ - సేవించినతరువాత, తేవర్ - నిత్యసూరులయొక్క, కుళాంగళ్ - సమూహములు, కుళుమి - గుంపుగాచేరి, కైతొళ - ఆశ్రయించునటుల, తోదివెళ్ళత్తినుళ్ళే - కాన్తి ప్రవాహమునొక్క మధ్యమందు, ఎళువదు - ఉజ్జ్వలమైప్రకాశించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణం బైన, ఉరు - తిరుమేను, ఎన్నెఞ్చుళ్ - నామనస్సునందు, ఎళుమ్ - ప్రకాశించుచున్నది, ఆర్ క్కుమ్ - భక్తి లేనివారెవ్వరికిని, అటివరిదు - తెలిసికొనుటకళక్యము.

తా॥ ఈపె నమ్మిపైన మిక్కిలియాళగలదిగాన దీనిని వీథిలో పంపించగూడదని నన్ను లోపలసేయుంచియున్నను, నిత్యసూరులు గుంపులుగుంపులుగాచేరి స్తోత్రముజేయుచున్న వాడై, కాన్తియనెడి ప్రవాహమందు మూర్తీకరించి లేచినసౌన్దర్యముపలె నత్యుజ్జ్వలమైయున్న నమ్బియొక్కతిరుమేని నామనస్సులోనేయనవరతముప్రకాశించుచున్నది. అదిభక్తిలేనిమీకుగనువడదని.

** అటివరియపిరానై యాళియఞ్జెయనై యేయలర్ మిశై*
నటియయనన్మలర్నాడి ననుక్కరుగూర్ చ్చడగోపర్ శొన్న*
కుటికొళాయిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరుక్కు అుయ్ఞుడియదన్మేల్*
అటియక్కు మిశై నువల్లార్ వైట్టణవ రాళ్ కడల్ ఞాలత్తుళ్ళే. ౧౧.

అ॥ అటివరియ - తెలిసికొనుటకళక్యమైనవాడును, పిరానై - స్వామియు, ఆళి - సుదర్శనమును, అమ్కైయనై - సుందరమైనశీహస్తమందుగలవాడునుసైన తిరుక్కు అుయ్ఞుడినమ్బి విషయమై, ఆలమ్ మిశై - ప్రేమచేయుటచి, నటియు - పరిమళించుచున్న, నల్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమును, నాడి - వెతకిసంపాదించి, నఙ్కురుగూర్ - సుందరమైనకురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపర్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము లలో, కుటికొళ్ - నమ్బియొక్కదివ్యాభరణదివ్యావయవాది చిహ్నములను బ్రతిపాదించుచున్న, తిరుక్కు అుయ్ఞుడియదక మేల్ - తురుక్కు అుయ్ఞుడియనెడుదివ్యదేశవిషయమైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కిశై మిశై యేయవల్లార్ - అభ్యసించితెలిసికొనదగినవారు, ఆళ్ - అగాధమైన, కడల్ - సముద్రముచేజుట్టబడిన, ఞాలత్తుళ్ళే - భూమియందే, వైట్టణవర్ - భగవంతునియొను భవించుచున్న భాగవతులైయుందురు.

తా॥ తిరుక్కు అుయ్ఞుడినమ్బివిషయమై ప్రేమపరవశులైన నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీ పది పాశురముల నభ్యసించెడి శ్రీవైష్ణవులు ఈలోకమందే సర్వేశ్వరుని యనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—నందగోకులమందు కృష్ణవిశ్లేషసహిష్ణువులైన గోపికలు కృష్ణచేష్టితములను తామాచరించి ధరించియున్నటుల, ఈయాళ్వార్లనెడు నాయకి భగవద్విశ్లేషమును సహింపక సర్వేశ్వరుఁడు చెప్పెడుమాటలను తాను చెప్పుచుండగా నావూరులోనున్నవారు జూచి యీనాయకి యొక్కతల్లిదగ్గఱవచ్చి మీపిల్లచెప్పెడు మాటలీవిధంబులై యుండుటకుఁ గారణమేమి! దాని యుర్థమేమి!మాకుచెప్పమనియడుగగా నప్పుడాతల్లియాళ్వార్ల భిప్రాయము నెఱుంగక,నాపిల్లమీద భగవదావేశమువచ్చెనని చెప్పినవిధమును ప్రసాదించుచున్నారు.

కడల్ ఞాలమ్ శెయ్‌దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలమావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కడల్ ఞాలజ్ఞ్రొండ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలజ్ఞ్రొండ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కడల్ ఞాలముణ్డేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలత్తిఱ వన్దేఱుక్కొలో*
కడల్ ఞాలత్తిర్‌క్కువై యెఱశొల్లుగేఱ
కడల్ ఞాలత్తెఱమగళ్ కట్‌క్కన్ఱవే. ౧.

అ॥ కడల్ - సముద్రముచేజుట్టబడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, శెయ్‌దేనుమ్ - సృష్టించినవాఁడును, యానే - నేనే, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టిబడిన భూమికి, ఆవేనుమ్ - అన్తర్యామియైనవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమిని, ఞ్రొండ్రేనుమ్ - (మహాబలివద్దనుండి) తీసినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమిని, కీణ్డేనుమ్ - (పాతాళమునుండి) విడతీసినవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమిని, ఉణ్డేనుమ్ - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగివాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలత్తు - సముద్రముచేజుట్టబడినభూమికి, ఈఱ - స్వామియైనశ్రీయఃపతి, వన్దు - వచ్చి, ఏఱుక్కొలో - ఆలోచించెనో? కడల్ ఞాలత్తు - సముద్రముచేజుట్టబడిన భూలోకమందున్న, ఎఱమగళ్ - నాకొమార్తె, కట్‌క్కన్ఱ - చెప్పుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, కడల్ ఞాలత్తిర్‌క్కు - సముద్రముచేజుట్టబడినభూలోకమందున్నమీకు, ఎఱశొల్లుగేఱ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! ఈజగత్తును సృజించినవాఁడును రక్షించువాఁడును కొలిచినవాఁడును ఉద్ధరించినవాఁడును మ్రింగినవాఁడును నేనేయని యీపె చెప్పుడముఁ జూడఁగా ఈపె యాఁడు సర్వేశ్వరుఁ డావేశించినాడని తోచుచున్నది. దీనినినేనేమని చెప్పెదనని. ౧

కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్విక్కెల్లైయిలనే యెన్నుమ్‌
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వియాసేనుమ్‌ యానేయెన్నుమ్‌*
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్విశెయ్‌వేనుమ్‌ యానేయెన్నుమ్‌
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వితీర్‌ప్పేనుమ్‌ యానేయెన్నుమ్‌*
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్విచ్చాగముమ్‌ యానేయెన్నుమ్‌
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వినాదన్‌ వన్దేఱిక్కొళ్‌లోన్‌*
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వియీర్‌క్కివై యెన్‌శొల్లుగేన్‌
కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వియెన్‌మగళ్‌ కాణ్గిన్ఱవే. ౨.

అ॥ కఱ్ఱుక్‌మ్‌ - అధ్యయనము జేయదగిన, కల్వికు - వేదవిద్యకు, ఎల్లై - అవధియైనఉప నిషత్తును, ఇలన్‌ - వాసస్థానముగాగలవాడును, ఎన్నుమ్‌ - అనిచెప్పును. కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యకు, ఆసేనుమ్‌ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్‌ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యను, శెయ్‌వేనుమ్‌ - చేయువాడును, యానేయెన్నుమ్‌ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యకు, తీర్‌ప్పేనుమ్‌ - తాత్పర్యనిర్ణయముజేయువాడును, యానేయెన్నుమ్‌ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యయొక్క, చారమమ్‌ - ఫలమును, యానేయెన్నుమ్‌ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యయందుప్రతిపాదింపబడిన, నాదన్‌ - సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, ఏఱిక్కొళ్‌లోన్‌ - ఆవేశించెనోయి కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వియీర్‌క్కు - అభ్యసింపదగినవిద్యగలమీకు, కఱ్ఱుక్‌మ్‌కల్వి - విద్యాభ్యాసయోగ్యమైనవయస్సుగల, ఎన్‌మగళ్‌ - సాపుత్రిక, కాణ్గిన్ఱ - అనుసంధించుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, ఎన్‌శొల్లుగేన్‌ - ఏమిచెప్పెదను

తా॥ నాకొమార్తె, వేదాన్తవేద్యుడును, వేదమునకునిర్వాహకుండును, ప్రవర్తకుడును, తాత్పర్యనిర్ణాయకుడును ఫలభూతుడును నేనేయనిచెప్పుచున్నది. దీనినిజూడగా సర్వేశ్వరుడీపెయందావేశించెనోయనితోచుచున్నది. ఈచిన్నవయస్సులో నీపెనేర్చినమాటలను విద్యాధ్యయనముజేయని మీకేమని చెప్పెదనని ౨.

కాణ్గిన్ఱనిలమెల్లామ్‌ యానేయెన్నుమ్‌
కాణ్గిన్ఱవిశుమ్బెల్లామ్‌ యానేయెన్నుమ్‌*
కాణ్గిన్ఱవైన్దెయెల్లామ్‌ యానేయెన్నుమ్‌
కాణ్గిన్ఱవికాక్కిన్ఱెల్లామ్‌ యానేయెన్నుమ్‌*
కాణ్గిన్ఱకడలెల్లామ్‌ యానేయెన్నుమ్‌
కాణ్గిన్ఱకడల్వణ్ణనేఱిక్కొళ్‌లోన్‌*
కాణ్గిన్ఱవులగత్తీర్‌ క్కెన్‌శొల్లుగేన్‌
కాణ్గిన్ఱవెన్‌కారిగై శెయ్‌గిన్ఱవే. 3.

అ॥ కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, విసుమ్బెల్లామ్ - ఆకసమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, వెమ్ - ఉష్ణమైన, తీయెల్లామ్ - అగ్నియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, ఇకాల్ - వాయువంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, కడలెల్లామ్ - సముద్రమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, కడల్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱుకొక్‌లో - అవేశించెనోయి కాణ్టిన్ - చూడపడుచున్న, ఉలగ తీర్‌క్కు - లోకమందున్నమీకు, కాణ్టిన్ - సకలపదార్థములనుపాతుత్క-రించుచున్న, ఎన్ కారిగై - నాయొక్క, శెయ్‌గిన్ఱ - చేయుచున్న వ్యాపారములను, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ ప్రత్యక్షసిద్ధంబులైన పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశ సముద్రములన్నింటికిని నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుడు నేనేయనియీపెచెప్పుటచే నీపెయరుసర్వేశ్వరుడాపేశించినాడనినాకు తోచుచున్నది. సకలవస్తువులను సాతుత్క రించిన నాయొక్క చేయు వ్యాపారమును మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. 3.

శెయ్‌గిన్ఱకిదియెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
శెయ్‌వానిన్ఱనగళుమ్ యానేయెన్నుమ్*
శెయ్‌దుమున్నిఅన్దవుమ్ యానేయెన్నుమ్
శెయ్‌గైప్పయనుణ్బేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
శెయ్‌వార్‌గళై చ్చెయ్‌వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
శెయ్యకమలక్కణ్ణ నేఱుకొక్‌లో*
శెయ్యవులగ తీర్‌క్కువై యెన్ శొల్లుగేన్
శెయ్యకనివా యిళమాన్తిఱత్తే. ౪.

అ॥ శెయ్‌గిన్ఱ - చేయబడుచున్న, కిదియెల్లామ్ - యాగాదిక్రియలన్నియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. శెయ్యాన్ - ఇకఁమీదచేయతగినవై, నిన్ఱనగళుమ్ - ఉన్నవియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. మున్ - మునుపు, శెయ్‌దు - చేసి, ఇఅన్దవుమ్ - పోయినవియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. శెయ్‌గై - కర్మములయొక్క, పయన్ - ఫలమును, ఉణ్బేనుమ్ - భుజించువాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. శెయ్యార్‌గళై - కర్మములనుప్పించువారిని, శెయ్వేనుమ్ - ప్రేరణచేయువాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలక్కణ్ణ - పద్మమువంటినేత్రములుగల సర్వేశ్వరుఁడు, ఎఱుకొక్‌లో - ఆవేశించెనోయి శెయ్య- ఋజుస్వభావముగల(చెప్పినమాటనుబరిశీలించక చెప్పినట్లేతెలిసికొనువారైన), ఉలగ తీర్‌క్కు - లోకమందున్నమీకు, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కని - పండుపరిసున్న, వాయ్ - అధరముగలదియు, ఇళమాన్ -చిన్నలేడినంటి మూపుగలదియునైనయీపెయొక్క, తిఱత్తు - వ్యాపారములయందు, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమనిచెప్పెదను

శా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందును జేయదగినక్రియలను నెరవేర్చువాడును వానిఫలమును భుజించువాడును, చేయువారిని ప్రేరణచేయువాడును నేనేయని యీపెచెప్పు చున్నది. ఈపెయంతు సర్వేశ్వరుడావేశించి యుండవచ్చును. ఈబాలిక చెప్పెడుకూటలను బరిశీలించని మీకు నేనేమి చెప్పెదనని. ౮.

తిఱమ్బామల్ మణ్ణాక్కిక్ కాత్తేన్ యానేయెన్నుమ్
తిఱమ్బామల్ మలై యెడుత్తేనే యెన్నుమ్*
తిఱమ్బామలశురరై క్కొన్ఱేనే యెన్నుమ్
తిఱట్టియన్ఱివరై క్కాత్తేనే యెన్నుమ్*

తిఱమ్బామల్ కడల్ కడైన్ఱేనే యెన్నున్
తిఱసూబదకడల్వణ్ణా నేఱుక్కొళ్*
తిఱమ్బాదవులగ త్తిర్ క్కెళ్ళొల్లుగేన్
తిఱమ్బాదెన్ తిరుమగ ళ్కెయ్దినవే. ౯.

అ॥ తిఱమ్బామల్ - తనయాజ్ఞకుఅడ్డులేకుండ, యానే - నేనే, మణ్ - భూమిని, కాక్కిక్కేన్ - రక్షించుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిఱమ్బామల్ - చలింపక, మలై - గోవర్ధన గిరిని, ఎడుత్తేనెయెన్నుమ్ - ఎత్తినానని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - తప్పక, ఆశురరై - అసురులను, కొన్ఱేనేయెన్నుమ్ - చంపినానని చెప్పును. తిఱమ్కాట్టి - ఉపాయములను చెప్పించి, అన్ఱు - భారత యుద్ధమందు, ఐవరై - పఞ్చపాణ్డవులను, కాత్తేనెయెన్నుమ్ - రక్షించితినని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - సజ్కల్పించినవిధముతప్పక, కడల్ కైడ్దేనేయెన్నుమ్ - సముద్రమునుచిలికినానని చెప్పును తిఱమ్బాద - ఆశ్రితరక్షణమందుచలించని, కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటికాన్తిగ లసర్వేశ్వరుడు, ఏఱుక్కొళ్ - ఆవేశించెనో? తిఱమ్బాద - (ఈమాటనువినవలయునెడి యభిప్రాయమందు) చలింపని, ఉలగ త్తిర్క్కు - లౌకికులైనమీకు, ఎన్ - నాయొక్క, తిరు - లక్ష్మీదేవితోసమానురాలైన, మగళ్ - కూఁతుర్తె-తిఱమ్బాదు - తప్పక, ఎయ్దిన - పొందినవ్యాపారములను, ఎన్ళొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

శా॥ జగత్తును రక్షించినవాడును, గోవర్ధనగిరినెత్తినవాడును, అసురులను సంహరించిన వాడును, పాండవులనురక్షించినవాడును, సముద్రమును జిలికినవాడును నేనేయని యీపెమాటనువినగా సర్వేశ్వరుడావేశించియున్నాడని తలంచుచున్నాను. పిడివాదముగల మీకు నేనేమనిచెప్పెదనని. ౯.

ఇనవేయ్మలై యేన్దినేన్ యానేయెన్నుమ్
ఇనవేఱుగళ్ శెగ్ గ్నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఇనవానక్కుమేయ్ త్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇనవానిరై కాత్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాయర్ తలై వనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇన త్తేవర్ తలై వర్ వన్దేఅటిక్కొళ్ళలో*
ఇనవేఱు నల్లోర్క్కు వైయ్ శొల్లుగేఁ
ఇనవేఱు డ్డియెఁ మగ ళుఱ్ఱ నవే. ౬.

అ॥ ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, వేయ్ - చెదురులుగల, మలై - గోవర్ధనగిరిని, యూఁ - నేను, ఏన్దినేనెన్నుమ్ - ఎత్తిధరించినానని చెప్పును. యానే - నేనే, ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, ఏఱుగళ్ - పృషభములను, శెఱ్ఱ నేనుమ్ - చంపినవాఁడవును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, వాఁకన్ను - పెద్దదూడలను, యానే - నేనే, మేయ్‌త్తే నేయెన్నుమ్ - మేపినానని చెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహములను, యానే - నేనే, కాత్తేనే యెన్నుమ్ - రక్షించితినని చెప్పును, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆయర్ - గోల్లలకు, యానే - నేనే, తలైవనేయెన్నుమ్ - ప్రధానుఁడనని చెప్పును. ఇనమ్ - సంఘమైయుండున్న, తేవర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవఁవన్దు - ప్రధానుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడువచ్చి, ఏఅటిక్కొళ్ళలో - ఆవేశించినాడో? ఇనమ్ - పరస్పరసమానములై, వేల్ - ధనస్సువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములుగల, నల్లోర్క్కు - విలక్షణురాలైనమీకు, వేల్ - ధనుస్సుతో, ఇన - సమానమైన, కణ్ణి - నేత్రములుగల, ఎఁమగళ్ - నాకొమార్తె, ఉఱ్ఱ నవ - పొందిన, ఇవై - ఈస్వభావములను, ఎఁశొల్లుగేఁ - ఏమి చెప్పెదను.

తా॥ గోవర్ధనమునెత్తి గోగోపలనురక్షించినవాఁడును, నప్పిన్నపిరాట్టికి పందయమైబెట్టిన సప్తవృషభములను జంపినవాఁడును, నేనేయని నాపిల్ల సర్వేశ్వరావేశముచే చెప్పుచున్నది. ఈపె స్వభావములను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. ౬.

ఉఱ్ఱ ఁర్ గళైనక్కిల్లై యారుమెన్నుమ్
ఉఱ్ఱ ఁర్ గళైనక్కెల్లారుమెన్నుమ్*
ఉఱ్ఱ ఁర్ గళై చ్చెయ్‌వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉఱ్ఱ ఁర్ గళై యఱ్ఱప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఉఱ్ఱ ఁర్ గళుక్కు నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉఱ్ఱ ఁరిలిమాయఁ వన్దేఅటిక్కొళ్ళలో*
ఉఱ్ఱ ఁర్ గళెఁక్కుఁ శొల్లిచ్చొల్లుగేఁ యూఁ
ఉఱ్ఱ ఁన్నుడై ప్పైదై యురైక్కిన్ఱవే. ౭.

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, యారుమ్ - ఎవ్వరును, ఉఱ్ఱ ఁరిల్లై - సోపాధికబంధువులులేరు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎనక్కు - నాకు, ఇల్లు - ఇచ్చట, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, ఉఱ్ఱ ఁర్ గళ్ - నిరుపాధికబంధువులు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉఱ్ఱ ఁర్ గళై - బంధువులను (బంధువులగునట్లు), శెయ్‌వేనుమ్ - చేయువాఁడును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉఱ్ఱ ఁర్ గళై -((ప్రయోజనాన్తరమునుగోరి నన్ను)పొందినవారిని, అఱ్ఱప్పేనుమ్ - సంసా

రమందుబడద్రోయుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. యూనే - నేనే, ఉన్ నార్‌గట్కు - (అనన్యప్రయోజనులై) నన్ను జేరినవారికి, ఉన్ నైనుమ్ - బంధువయినవాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. ఉన్ నార్ - (తనతో) సమానులు, ఇలి - లేని, మాయఱ్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరుడు, వన్ను - వచ్చి, ఏఱికొళ్ళ్‌లో - ఆవేశించెనో? ఉన్ నీర్‌గట్కు - బంధువులైన మీకు, ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - పిల్ల, ఉన్ ఱు - బాధనుపొంది, ఉరైక్కిన్ఱ - చెప్పుచున్నమాటలను, ఎఱ్‌శొల్లుగేన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ లోకరీతిగా నాకెవరు బంధువులు లేరు, శాస్త్రరీతిగా నాకందరుబంధువులే, నేనే యెల్లలను బంధువులుగాజేసికొంటిని ధనాదులనుగోరువారిని నేను దగ్గఱచేర్చను, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చినవారితో నేనుజేరియుందును, అని యీమాటలను నా పిల్ల సర్వేశ్వరావేశముకలిగి చెప్పియుండవచ్చును. ఇట్టి నాబాధను మీకేమనిచెప్పెదనని. ౭.

ఉరైక్కిన్ఱముక్కట్పిరాఱ్ యూనేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱ త్తిశైముగఱ్ యూనేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ఱ వమరరుమ్ యూనేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱ వమరర్‌కోఱ్ యూనేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ఱ మునివరుమ్ యూనేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱ ముగిల్వణ్ణ నేఱికొళ్ళ్‌లో*
ఉరైక్కిన్ఱ వులగత్తీర్ క్కెఱ్‌శొల్లుగేఱ్
ఉరైక్కిన్ఱ వె న్నోమళవొణ్ణొడిక్కే. ౮

అ॥ ఉరైక్కిన్ఱ - (సర్వేశ్వరునికి శరీరముగా) చెప్పబడిన, ముక్కట్పిరాఱ్ - త్రిసేత్రుండైన రుద్రుడు, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ - (ఆరుద్రునితండ్రి యగుని) చెప్పబడిన, తిశైముగఱ్ - చతుర్ముఖుడు, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ - (బ్రహ్మచేసృజింపబడినవారని) చెప్పబడిన, అమరరుమ్ - దక్షాదులును, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ-(దేవతలలోశ్రేష్ఠుడని) చెప్పబడిన, అమరర్‌కోఱ్ - దేవేన్ద్రుడు, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను ఉరైక్కిన్ఱ - (వేదార్థములనులోకులకు) ఉపదేశించెడి, మునివరుమ్ - మన్వాదులును, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ-(కాళమేఘమువంటివాడని) చెప్పబడుచున్న, ముగిల్‌వణ్ణ - మేఘమువంటిమేనుగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱికొళ్ళ్‌లో-ఆవేశించియుండునో? ఉరైక్కిన్ఱ-చెప్పమని చెప్పుచున్న, ఉలగత్తీర్‌క్కు-లౌకికులైనమీకు, ఉరైక్కిన్ఱ - (ఉల్లోకముగా) చెప్పుచున్న, ఎఱ్ - నాకోమాత్రమైయె, కోమళ్ - సుకుమారియై, ఒణ్ - సుందరియై, కొడిమ్మి - తీగెవలెనున్న యీపెయొక్క, ఇనై-ఈస్వభావములను ఎఱ్‌శొల్లుగేఱ్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ (బహ్మరుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతలును, దక్షాదిప్రజాపతులును, మన్వాదులును నేనేయని చెప్పుచున్న నాపిల్లమీదనావేశించి సర్వేశ్వరుడు చెప్పించుచున్నాడని తలఁచుచున్నాను. చెప్పుచెప్పమని నిర్బంధించుచున్న మీపునేనేమి చెప్పెదననీ? ౮.

కొడియవినై యాదుమిలనే యెన్నుమ్
కొడియవినై యావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కొడియవినై శెయ్వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కొడియవినై తీర్ప్పేనుమ్యానే యెన్నుమ్*
కొడియానిలజ్ శెర్ నేనేయెన్నుమ్
కొడియపుళ్ళుడై యవ నేఱికొల్*
కొడియవులగత్తీర్ క్కవై యెఱ్శొల్లుగేఱ్
కొడియేఱ్ కొడియెన్మగళ్ కోలఞ్శే. ౯

అ॥ కొడియ - పాపమును పొందిన, వినై - పాపము, యాదుమ్ - ఏమియు, ఇలఱ్ - కలవాడనుకాను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. కొడియనినై - క్రూరమైనపాపములకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పను. కొడియవినై - చెడ్డపాపములను, శెయ్వేనుమ్ - (ప్రతికూలులకు) చేయించువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పను. యానే - నేనే, కొడియవినై - (భక్తులయొక్క) క్రూరపాపములను, తీర్ప్పేనుమ్ - తీర్చువాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. కొడిమిగఱ్ - క్రూరుడైనరావణునియొక్క, ఇలఙ్గై - లంకను, శెర్ నేఱ్ - నశింపజేసితిని. ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. కొడియ - (శత్రువులమీద) క్రూరస్వభావముగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్దియనఱ్ - వాహనముగాగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱికొల్లో - ఆవేశించినందుపలానుండునో? కొడియ - క్రూరమైన (నిర్బంధపెట్టెడు) స్వభావముగల, ఊలగత్తీర్క్కు - లోకములైనమీకు, కొడి - తీగపలెనున్నదియు, కొడియేఱ్ - పాపియైన, ఎఱ్ - నాయొక్క, మగళ్ - కోమార్తెయున్నైన యీసీతయొక్క, కోలఞ్శిఱ్ - సుందరంబులైన, ఇనై - ఈవ్యాపారములను, ఎఱ్శొల్లుగేఱ్ - మీరుచెప్పెదను.

తా॥ నాకేవిధమైనపాపమును సంభవించదు పాపమనగా నాకోపమేగాని వేఱుకాదు. ప్రతికూలులకు పాపమును జేయించువాడును, భక్తులపాపమును పోగొట్టువాడునునేనే. రావణుని నేనేజంపితిని యని గరుడవాహనుడైన సర్వేశ్వరుడు నాపిలమీదనావేశించి చెప్పుచున్న మాటను మీరేమని చెప్పెదరని. ౯.

కోలఞ్శూళ్ శుడర్క్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
కోలమిల్ నరగముమ్ యానేయెన్నుమ్*
కోలమ్తిగళ్ మోక్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
కోలఞ్శూయిర్ గళుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కోలఞ్శూళ్ తనిముదల్ యానేయెన్నుమ్
కోలఞ్శూళ్ ముగిల్వణ్ణ నేఱికొల్*
కోలఞ్శూళులగిత్తీర్ క్కెఱ్శొల్లుగేఱ్
కోలఞ్శగళ్ కొండు యెఱ్కూన్దలుక్కే ౧౦.

అ॥ కోలమ్‌కొళ్ - అందము (సుఖము) గల, శువర్‌క్కముమ్ - స్వర్గమునకును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేనిర్వాహకుడనిచెప్పును. యానే - నేనే, కోలమిల్ - సుఖములేని, నరక ముమ్ - నరకమునకును నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, కోలమ్ కొళ్ - (అపరిచ్ఛిన్న) సుఖముగల, మోక్కముమ్ - మోక్షమునకు నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్- అనిచెప్పును. కోలమ్‌కొళ్ - జ్ఞానానన్దస్వరూపులైన, ఉయిర్‌గళుమ్ - జీవాత్మలకును, యానే- నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును కోలమ్‌కొళ్ - విచిత్రస్వభావములగలదై, తని- ఆ ద్వి తీ య మైన, ముదల్ - కారణమైనమూలప్రకృతికిని, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమ్‌కొళ్ - (ఇన్ద్రనీలమణిస్ఫటికాదులు మొదలగు) వైచిత్ర్యములగల, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలపరమేశ్వరుడు, ఏఱుకొణ్డు - ఆవేశించియున్నాడో ? కోలమ్‌కొళ్ - సుందరులై, ఊలగత్తోర్‌క్కుమ్ - లోకులకు నివాసులకు, కోలమ్ - సౌన్దర్యము, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, కోదై - మాలికచేసిలంకరింపబడిన, ఎఱ - నాకొమార్తెయైన, కూన్దలుక్కు - చక్కనికొప్పుగలయీపెకు, ఎఱ - ఏవిధముగానున్నదని, శొల్లుగేఱ - చెప్పెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరావేశముగలిగిన నాపిల్ల స్వర్గ నరకమోక్షములకును, చేతనాచేతనములకును నేనే స్వామియని చెప్పుచున్నమాటను మీకునేనేమని చెప్పెదనని ౧౦

‡‡ కూన్దల్ మలర్ మఙ్గైక్కు మణ్మడన్దైక్కుమ్
కులవాయర్ కొడున్దుక్కుమ్ కేళ్వనైన్ *
వాయ్న్దవఱుదివళనాడఱ మున్ను
కురుగూర్ చ్చడగోపఱ కుఱ్ఱేవల్ శెయ్దు *
ఆయ్న్దతమిఴ్ మాలై యాయిరత్తు
ళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్‌వల్లార్ *ఉలగిల్
ఏన్దుపెరుఙ్శెల్వత్తరాయ్ తిరుమా
లడియార్‌గళై ప్పూశిక్కనోక్ కుగ్ళే. ౧౧.

అ॥ కూన్దల్ - శ్లాఘ్యమైనకొప్పుగల, మలర్‌మఙ్గైక్కుమ్ - కమలవాసినియైన శ్రీదేవికిని, మణ్‌మడన్దైక్కుమ్ - భూమిపిరాట్టికిని, ఆయర్ - గోపలయొక్క, కులమ్ - వంశమందు, కొడున్దుక్కుమ్ - చిగురువలెనున్నపిన్నపిరాట్టికిని, కేళ్వనాయన్ - నాయకుడైన పరమేశ్వరునియుద్దేశించి, వాయ్న్ద - (భావనచేసిశ్వేశ్వరుని) సమీపించినవారై, వఱుదివళనాడన్ - వఱుదివళనాడు అనెడిదేశమందు, మన్ను - అమరికతోవేంచేసియున్నవారులైన, శడగోపఱ - నమ్మళ్వార్లు, కుఱ్ఱేవల్ - అన్తరఙ్గకైఙ్కర్యముగా, శెయ్దు - అనుష్ఠించి, ఆయ్న్ద - వేదార్థ మునుబరిశీలించిసాదించిన, తమిఴ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసన్దర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇవైయుమోర్ పత్తుమ్ - విలక్షణములైనఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారగు, ఉలగిల్ - లోకమందు, ఏన్ద - పొగడదగిన, పెరుఙ్శెల్వత్తరాయ్ - గొప్పశ్రీవైష్ణవ

సమ్పత్తుగలవారై, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, అడియార్‌గళై - దాసులను, పూశిక్క - ఆరాధించుటకు (దగిన), నోన్ పార్‌గళ్ - భాగ్యముగలవారగుదురు.

తా॥ శ్రీభూనీళాదేవులకువల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని విషయమై వానిచేష్టాదులను భావించి నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈలోకమందు శ్రీవైష్ణవుల నారాధించుచు గొప్పకీర్తిగలవారైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున సర్వేశ్వరుని యనుశరించినను వాడు వేఱచెయునంగున, దీనికిఁ గారణమేమని యాలోచించి, తనయందు నాకుగలిగినభక్తిని నేనుస్వరూపానుబిదలంచక తన్ప్రాప్తి కుపాయముగా తలంచియున్నానని యు, ఆ యుపాయము నెరవేరినప్పుడు తనదిగ్గఱుపచ్చి చేరదనియు దలంచి నన్ను ఉపేక్షించియున్నాడో యేమోయని యాలోచించి, నాయంచట్టియేవిధమైన యుపాయమును లేదనివిన్నవించి వానిమాఱలయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములయందు ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

** నోన్ పనోన్బిలేన్ నుణ్ణుణర్వినిలే నాగిలుమినియున్నై విట్టు *ఒన్నుమ్
ఆన్ పరకిట్కిన్ఱిలే నరవినణ్ణై యమ్మానే*
శేన్ పుత్తామ రైశెన్నెలూడుమలర్ శిరీవరమఙ్గలనగర్ *
వీఱిరున్ద వెన్దా యుననక్కుమిగై యల్లేనజ్జే. ౧

అ॥ నోన్ ప - (ఫలమునుగోరి) చేసిన, నోన్బుఇలేన్ - వ్రతము (కర్మయోగము) గల వాడనుకాను. నుణ్ - సూక్ష్మమైన (స్వస్వరూపజ్ఞానపూర్వకమైన), ఆతివు-జ్ఞానము, ఇలేన్ - కలవాడనుకాను ఆగిలుమ్ - అయినను, ఇని - ఇఁకమీద, ఉన్నై నిన్నువిడిచి, ఆన్ ప ఆశియుండుటకు, కిట్కిన్ఱిలేన్ - సమర్థుడనుకాను, అరవు-ఆదిశేషుని, అణై - పడక గాగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శేఱు - బురదప్రదేశమందు మొలిచిన, తామరై - పద్మములు, శెన్నెలూడు - శెన్నెల నెడిఎఱ్ఱధాన్యముతోగూడ, మలర్ - వికసించియున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - శిరీవరమంగలనగరమనెడి వానమాఱులలో, వీఱిరున్ద - నీమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! అజ్జు - ఆదివ్యదేశములో వేంచేసియున్న, ఉనక్కు - నీకు, మిగై యల్లేన్ - (నీరక్ష్యవర్గములో) బైటివాడనుకాను.

తా॥ అనంతశాయివైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నేను కర్మయోగము నెఱుగను, జ్ఞానమును నెఱుగను. క్షణమాత్రమునూ నిన్ను వదలియుండజాలక నీయందుమిక్కిలి భక్తిగలవాడనైయున్నాను. ఆభక్తికూడ నాకు స్వరూపానురూపమైనదేగాని సాధనముకాదు. ఆశ్రితులను రక్షించుటకై పరమపదమునుంచి వానమాఱులలో వేంచేసియున్ననీకు ఆశ్రితకోటిలోఁ జేరిన నన్నురక్షించుట శక్యమేనని.

అణ్ణుగ్ నీనల్లేనిణ్ణుగ్ నీనల్లే నుణ్ణై క్కాణుమవానిల్ వీళ్ గ్దు*నాన్
ఎణ్ణుగ్ నీనుమల్లే నిలజ్జై శేర్ గ్ద వమ్మానే*
తిణ్ణళ్ శేర్ మణిమాడనీడు శిరీవరమణ్ణలనగరుళ్ళె *
శణ్ణుశక్కరత్తాయ్ తమియేనుక్కరుళాయే. ౩.

అ॥ అణ్ణుగ్ నీనల్లేన్ - పరమపదములోనున్నవాడనుకాను. ఇణ్ణుగ్ నీనల్లేన్-ఇచ్చట నంసారులతో జేరియున్నవాడనుకాను. ఉణ్ణై క - నిన్ను, కాణుమ్ - సేవింపవలయునని, అవావిల్ - ఆశయుండు, వీళ్ గ్దు - పడి, నాన్ - నేను, ఎణ్ణుగ్ నీనుమల్లేన్ - ఎచ్చటనున్న మరికతోనున్నవాడనుకాను. ఇలజ్జై - లంకను, శేర్ గ్ద - నశింపజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తిణ్ణళ్ - చంద్రకుండలమును, శేర్ - చేరియున్న, మణి - రత్నమయమైన, మాడణ్ణళ్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరీవరమణ్ణలనగర్ - వానమామలయందు, ఉగ్ గై - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడవును, శణ్ణుశక్కరత్తాయ్ - శఙ్ఖచక్రధరుడవునైన ఓస్వామీ! తమియేనుక్కు - ఒంటివాడనైయున్నవానియందు, ఆరుళాయ్ - కృపచేయుము.

తా॥ చంద్రమండలమువఱకు పెరిగియున్న మేడలుగల వానమామలలో వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను నేను సేవింపవలయునని యాశబడి దానిని లభించక నిత్యనూరుపాటియు సంసారులపాటియు కాకపోతిని. నామనస్సు నెచ్చటయు ఆసురియుండదు గాన శీఘ్రములో నన్ను నుగ్రహింపుమాయని. ౩

కరుళప్పుటొక్కడిశెక్కరప్పడై వానినాడివెజ్ఞార్ముగిల్ వణ్ణా*
పొరుళల్లాదవెన్నైప్పొరుళాక్కి యడిమైకొణ్డాయ్*
తెరుళ్ గొళ్ నాన్మఱై వల్లవర్ పలర్ వాళ్ శిరీవరమణ్ణలనగర్క్కు*
అరుళ్ శెయ్‌దళ్గిగున్దా యతిమేనొరుకై మ్మాఱే. 3.

అ॥ కరుళ - (శత్రువులమీద) కోపగించుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాను, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, పడై - ఆయుధముగాను, వానమ్ - పరమపదమును, నాడ- వాసస్థానముగానుగలవాడవై, ఎణ్ - సాకుస్వామియైన, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమునంటి, వణ్ణా - (సౌందర్య) స్వభావముగలవాడా! పొరుళల్లాద - వస్తువుకాని (జ్ఞానము లేని)-ఎన్నై న - నన్ను, పొరుళాక్కి - వస్తువుగాజేసి, (నాకుజ్ఞానమునుగలుగజేసి) అడిమైకొణ్డాయ్-దానుని గాజేసికొంటివి; తెరుళ్ గొళ్ - (ప్రాప్య(ప్రాప) జ్ఞానముగలవారును, నాన్మఱై - నాలుగువేదములను, వల్లవర్ - అభ్యసించినవారునైన, పలర్ - అనేకశ్రీవైష్ణవులు, వాళ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, శిరీవరమణ్ణలనగర్క్కు - వానమామలలోనివసించుచున్నవారికి, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, అగ్దు - (నన్ననుగ్రహించుటకై) ఆవానమామలలో, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియున్నస్వామీ! ఒరుకైమ్మాఱు - (దానికి) ఒక ప్రత్యుపకారము, ఆతియేన్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ ఓగరుడధ్వజుఁడా! చక్రాయుధుఁడవై పరమపదమునందు వేంచేసియున్న నీవు, జ్ఞానాధికులైన యనేక శ్రీవైష్ణవులు వేంచేసియున్న వానమామలయందు వేంచేసి జ్ఞానహీనుఁడనైయున్న నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి నన్ను కృతార్థునిగాజేసిన నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము చేయుదునని.

మూఱుశెర్ పడై నూఱ్ఱువర్ మఱ్ఱ వోర్ తుణై వర్ క్కాయ్ న్ఱుమాయప్పోర్
నీఱుశెయ్‌దవెన్దాయ్ నిలఱ్ఱీణ్డవమ్మానే* [పణ్ణి*
తేఱుఞానత్తర్ వేదవేళ్వియఱా చ్చిరీవరమఱ్ఱలనగర్ *
ఏఱివీఱ్ఱిరున్దా యునైన్నెయెఱ్ఱెయ్‌దకూ-వుదనే. ౮.

ఆ॥ మూఱుశెర్ - శత్రువులైవచ్చిన, పడై - ఆయుధములుగల, నూఱ్ఱువర్ - దుర్యోధనాదులు నూఱుగురును, మఱ్ఱ - నశించుటుల, ఓర్ - సహాయములేనివారైన, ఐవర్‌క్కు - పఞ్చపాణ్డవులవిషయమై, ఆయ్ - ప్రీతిగలవాఁడవై, అన్ఱు - అప్పుడు, మాయ - కృత్రిమమైన, పోర్ - యుద్ధమున, పణ్ణి - చేసి, నీఱుశెయ్‌ద - భస్మముగాజేసిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! నిలఱ్ఱీణ్డ - (పాతాళములోనుండి) భూమినివిడతీసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తేఱు - నిర్మలమైన, ఞానత్తర్ - జ్ఞానముగలవారియొక్క, వేదమ్ - వేదముందుఁజెప్పబడిన, వేళ్వి - భగవదారాధనము, అఱా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమఱ్ఱలనగర్ - వానమామలను, ఏఱి - ఎక్కి, వీఱ్ఱిరున్దాయ్ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్నవాఁడా! ఉనైన్నెనిన్ను, ఎఱ్ఱి - ఎచ్చట, ఎయ్‌ద - పొందుటకు, కూవుదక్ - పిలిచెదను.

తా॥ దుర్యోధనాదులను జంపి పఞ్చపాండవులను రక్షించినస్వామీ! జ్ఞానాధికులెల్లప్పుడును తిరువారాధనముజేయుచున్న వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్నుబొందుటకు నేనేమి యుపాయము జేసెదనని. ౮.

ఎయ్‌దకూ-వుదలావదే యెనక్కువ్వ తెవ్వత్తుళాయుమాయ్‌నిన్ఱు*
కైదవఱ్ఱొళిశెయ్యుమ్ కరుమేనియమ్మానే*
శెయ్‌దవేళ్వియర్ వైయత్తేవరఱా చ్చిరీవరమఱ్ఱలనగర్*
కైతొఱ్ఱిరున్దా యదునానమ్‌కణ్డనే. ౯.

ఆ॥ ఎనక్కు - నాయొక్క, ఎయ్‌ద - పురుషార్థప్రాప్తికి సాధనముగా, కూవుదల్ - (నిన్ను) పిలుచుట (అపేక్షించుట), అవదే - స్వరూపానురూపమగునా? ఎవ్వ - ఎంత అసాధ్యులయిన, తెవ్వత్తుళ్ - శత్రువులయందుగూడ, ఆయుమాయ్‌నిన్ఱు - ప్రవేశించియుండి, కైదవఱ్ఱొళ్ - కృత్రిమములను (శాస్త్రికమతమునుపదేశించుట), శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కరుమేని - శ్యామమైన తిరుమేనుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శెయ్‌ద - చేసుకొనిన, వేళ్వియర్ - భగవదారాధనముగలవారికి, వైయమ్ - భూలోకమందున్న, తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, అఱా - విరహరముగా వాసముజేయుచున్న, శిరీవరమఱ్ఱలనగర్ - వానమామలయందు వాసముజేయుచున్న వారు, కైతొఱ్ఱి - ఆశ్రయించునటుల, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియుంటివి, ఆదు - దానిని, నానుమ్ - నేనును, కణ్డేన్ - చూచితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! శత్రువులెంతబుద్ధిమంతులైనను వారిగుంపులో ప్రవేశించి తన సుందర విగ్రహముచే మోహపెట్టి వారిని జైనబౌద్ధాది బాహ్యమతములయందు బ్రవేశింపజేసి, నిన్నారాధించి కృతకృత్యులై యున్న శ్రీవైష్ణవులాశ్రయించునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్ను నీకారుణ్యమును చూచినంతట వాని స్వరూపముకాదని ౯.

‡‡ ఏనమాయ్‌నిలఙ్గిణ్ణవెన్నప్పనేకణ్ణా ఎన్నుమెన్నై యాళుడై*
వాననాయగనే మణిమాణిక్కచ్చుడరే*
తేనమామొళిల్ తణ్‌శిరీనరమఙ్గలత్తవర్ క్కైత్తొழுవత్తై*
వానమామలై యే యుడియేత్‌తొழுవన్దరుళే. ౬.

అ॥ ఏనమాయ్ - వరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కీణ్డ-(పాతాళములోనుండి) విడతీసిన, ఎన్నప్పనే - నాస్వామీ ! కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా ! వానమ్ - పరమపదవాసులకు, నాయగనే - నాథుడా ! ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నై-నన్ను, ఆళుడై-దానునిగాజేసికొనినవాడా! మణి-ణాళ్యమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, ళుడరే-తేజస్సుగలవాడా ! తేన-తేనెచేనిండియున్న, మామొళిల్ - మానిడితోటలుగల, తణ్-చల్లనైన, శిరీవరమఙ్గలత్తవర్ - వానమామల నందున్న వారు, కైత్తొழுవ - ఆశ్రయింపనటుల, ఊఅ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడవై, వానమ్ - పరమపదమందు, మా - గొప్ప, మలైయే - పర్వతమువలెవేంచేసియున్నవాడా ! అడియేన్ - దానుడనైనన్ను, తొழுవన్దరుళ్ - వేంచెసికృపజేయుము.

తా॥ వరాహావతారమందు భూమినుద్ధరించి, నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందున్న వారందరు నాశ్రయించి యుజ్జీవించునటుల వానమామలయందిప్పుడు వేంచేసియుండి నిత్యసూరులతో పాటినన్ను దానునిగాజేసికొనిన ఓశ్రీయఃపతీ ! నేను ప్రత్యక్షముగా సేవించునట్లు నాయందుదయజేసి వేంచేయుమాయని. ౬.

వన్దరుళియెన్నిఱ్ఱడఙ్గిణ్ణ వానవర్‌కొழுన్దే*ఉలగుకోర్
మున్తైతాయ్‌తన్తైయే ముழுవేழுలగుముణ్డాయ్*
శెన్దొழிలవర్ వేదవేళ్వియతా చ్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
అన్దమిల్‌పుగழ் యుడియేనై యగற்றலే. ౭.

అ॥ వన్దరుళి - (పరమపదమునుండి) వేంచేసి, ఎన్నిఱ్ఱు - నామనస్సును, ఇడమ్‌కొణ్డ - వాసస్థానముగాజేసికొనినవాడనై, వానవర్-నిత్యసూరులకు, కొழுన్దు - చిగురువంటివాడవై, (నిర్వాహకుడవై) ఉలగుకు- లోకములకు, ఓర్ - విలక్షణుడవై, మున్తై - అనాదియైన, తాయ్‌తన్తైయే - తల్లిగాను తండ్రిగానున్నవాడవై, ముழுవ - సంపూర్ణమైన, ఏழுలగుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డాయ్ - మ్రింగినవాడవై, శెమ్ - సుందరమైన (అనన్యప్రయోజనమైన), తొழிలవర్ - వృత్తిగల శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేళ్వి - భగవదారాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలలో, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగழ் - కీర్తిగలవాడవై వేంచేసియున్నవాడా ! అడియేనై - దానుడనైననన్ను, అగற்றలే - విడువకుమా.

తా॥ సమస్తచేతనులకును సకలవిధబంధువై వారియాపత్తును బోగొట్టిరక్షించి, నామనస్సు నందు నిత్యవాసముజేయుచు, అనన్యప్రయోజనులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యకైంకర్యము జేయునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ ! నన్ను పేక్షించక యుజ్జీవింపుమాయని. ౭.

అగప్పొనీవై తమాయవల్లమ్బుల నన్గళామవై నన్గళిన్దనగ్*
అగప్పిరియెనైన్నయుమ్ నీ యరుమ్శెయ్‌పిల్ పిళ్ళైత్తి కణ్ణాయ్*
పగఱ్ఱుదిర్ మణిమాడనీడు శిరివరమఱ్ఱైవాణనే*ఎన్ఱుమ్
పుగఱ్ఱుకియవెన్దాయ్ పుళ్ళిన్వాయ్‌పిళన్దానే. ౮.

అ॥ పగల్‌కదిర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయమైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరీవరమఱ్ఱై - వానమామలకు, వాణనే - నిర్వాహకుడా! ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, పుగఱ్ఱుక - (అభక్తులు) ప్రవేశించుటకు, అరిదు - దుర్లభుడైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పుళ్ళిన్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దానే - చీల్చినవాడా! అగప్పొ - (అభక్తులను) దూరముగావిడుమట్లు, నీ - నీవు, సైత్త - ఏర్పఱచిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, వల్ - అతిక్రూరమైన, ఐమ్బులన్గళామావి - పఞ్చేన్ద్రియములను, నన్గు - చక్కగా, అటిన్దనగ్ - ఎఱుగితిని. ఎనైన్నయుమ్ - నన్నును, నీ - నీవు, అగప్పిరి - నిన్ను చేరనట్లుచెసి, ఆరు - తప్పించుకొనుట కశక్యమైన, శెయ్‌పిల్ - విషయములనెడి బాఱదయందు, పీళ్‌త్తి కణ్ణాయ్ - పడత్రోసితివి.

తా॥ ఆభక్తుల కత్యన్తదుర్లభుడవై వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓశియఃపతీ! నీప్రతికూలులు నిన్నుబొందక సంసారమందుమునుగునట్లు పఞ్చేన్ద్రియములను సృష్టించితివి. నన్నుగూడ ఈసంసారమందు పడత్రోసెదవోయని భయపడుచున్న నాయొక్కపాపములను బకానురుని చంపినట్లు సంహరింపజేయుమాయని ౯.

పుళ్ళిన్వాయ్‌పిళన్దాయ్‌మరుదిడై పోయినా యెరుదేఱ్ఱడర్త్త*ఎన్
కళ్ళమాయవనే కరుమాణిక్కచ్చుడరే*
తెళ్ళియార్‌తిరునాన్మఱైగళ్ వల్లార్ మలితణ్‌శిరివరమఱ్ఱై*
ఉళ్ళిరున్దవెన్దా యరుళాయుయ్యుమాఱెన్‌కొల్. ౯.

అ॥ పుళ్ళిన్ - బకానురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! మరుదు - మద్దివృక్షములయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయినాయ్ - కెళ్ళినవాడా! ఎఱుదుఏఱ్ఱ - వృషభములనెడింటిని, అడర్త్త - సంహరించిన, కళ్ళమ్ - పంచపుడమైన, ఎన్‌మాయవనే - నాయాశ్చర్యభూతుడా! కరు - నీలమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, శుడరే - తేజస్సులవాడా! తెళ్ళియార్ - నిర్మలమైనజ్ఞానముగలవారై, తిరు - (భగవత్స్వరూపమును ప్రతిపాదించుట చే) శోభిల్లుచున్న, నాన్మఱై - నాలుగువేదములను, వల్లార్ - అభ్యసించిన శ్రీవైష్ణవులు, మలి - సంపూర్ణముగా నివసించుచున్న, శిణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమఱ్ఱై - వానమామలయొక్క, ఉళ్ - లోపల, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్యుమాఱు - ఉజ్జీవించువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ బకానురుడుమొదలగు సమస్తశత్రువులను నిరసించి వైదికులైన శ్రీవైష్ణవులచే నిండియున్న వానమామలలో నిరవధికతేజోయుతుడవై వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నేను జీవించునట్లు నాకుఁ గృపచేయుమాయని. ౯.

ఆతెనక్కు_నిన్నాబదమే శరణాగ త్తన్దొళిన్దాయ్*ఉనకోర్_కై
మాఱ్ఱుమొన్నొన్ఱిలే నెనదావియుమున దే*
శేఱుకొళ్ కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్మలితణ్ శిరీవరమన్ఱై*
నాఱుపూన్దడ్డుత్తాయ్ముడియాయ్ తెయ్వనాయగనే. ౧౦.

అ॥ శేఱుకొళ్ - బురదగలప్రదేశమందు, కరుమ్బుమ్ - చెరుకును, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్పయైఅధాన్యమును, మలి - నిండి, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమన్ఱై - వానమామలలోవేంచేసి యున్న, నాఱు - పరిమళించుచున్న, పూ - సుందరమైన, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడియాయ్ - కిరీటమందుగలవాడా! తెయ్వనాయగనే - నిత్యసూరినాథుడా! ఎనక్కు - నాకు, ఆఱు - ఉపాయమునిచ్చునపుడు, నిన్ పాదమే - నీతిరువడికళ్ళనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, తన్దొళిన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఉనక్కు - నీకు, నాన్ - నేను, ఓర్ కైమ్మాఱు - ఒకయుపకారమును, ఒన్ఱు - ఒకవిధముచేతను, ఇలేన్ - చేయుటకుశక్తుండనుకాను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుమ్ - ఆత్మయు, ఉనదే - నీదియె.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓ తెయ్వనాయక స్వామీ! ఏ విధమైన ఉపాయమునులేని నాకు నీతిరువడికళ్ళనే ఉజ్జీవనోపాయముగా నిచ్చితివి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నేనేమియుపకరించెదను? నాయాత్మగూడ నీదేగనుక దాననిగూడ సమర్పించుటకు నాకధికారములేదని. ౧౦.

తెయ్వనాయగన్ నారణన్ తిరివిక్కిరమనడియిణైమిశై*
కొయ్‌కొళ్ పూమ్బొழిల్ శూழ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శెయ్‌దవాయిరత్తుళ్ళి వై తణ్ శిరీవరమన్ఱై మేయపత్తుడన్*
వైగలే పాడవల్లార్ వానోర్ క్కా_రావముదే. ౧౧

అ॥ తెయ్వనాయగన్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుడును, నారణన్ - సకలవిధబంధువు, తిరివిక్కిరమన్ - త్రివిక్రమావతారమెత్తినవాడుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియిణైమిశై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములమీద, కొయ్‌కొళ్ - కొయ్యతగిన, పూ - పుష్పములుగల, పొழిల్ - తోటలచే, శూழ్ - చుట్టఁబడిన, కురుగూర్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శెయ్‌ద - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమన్ఱై - వానమామలను, మేయ - ప్రతిపాదించిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితోగూడినవారై, పాడవల్లార్ - గానముజేయసమర్థులయినవారు, వానోర్ క్కు - నిత్యసూరులకు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, ఆరా_వైపైయాళిలుగలుగజేసెడి, అముదు_అమృతమువలె భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ పుష్పతోటలచే నిండియున్న తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు వానమామలవిషయమై సాదించిన యీపదిపాశురములను భక్తితో గానముజేసినవారిని నిత్యసూరులు మెచ్చుకొనుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక—వానమామలలో తనకోరిక నెరవేరనందున దుఃఖితులైన నమ్మాళ్వార్లు, "నాకు ప్రాప్యమును ప్రాపకమును సర్వేశ్వరుడేయనెడి జ్ఞానమునిచ్చి నన్ను సన్తోషించి తిరుక్కుడన్దకువెళ్ళి ఆరావముదా ళ్వార్లనుసేవించి అచ్చటగూడ తన మనోరథము పూర్తికానందున మిక్కిలి శోచించుచున్నారు.

‡‡ ఆరావముదే యడియేనుడలమ్ నిన్బాలన్బాయే*
నీరాయలై న్దు కరై యవురుక్కుగిన్ఱ నెడుమాలే*
శీరార్ శెన్నెల్ కవరిపీళుమ్ శెళు నీర్ తిరుక్కుడన్దై*
ఏరార్ కోలమ్‌తిగళ్ళక్కిడన్దాయ్‌కణ్డేనెమ్మానే. ౧.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓస్వామీ! ఆరా - (చాలునని) తృప్తిపొందించని, అముదే - అమృతము వలె భోగ్యభూతుడా! అడియేన్ - దానుడనైన నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, నిన్బాల్ - నీవిషయమైన, అన్బాయ్ - ప్రీతిస్వరూపమై, నీరాయ్ - (ఆప్రితి) నీరైకరగి, ఆలైన్దు - ఉన్న చోటులోనుండకతిరిగి, కరైయ - మిక్కిలి శిథిలమగునట్లు, ఉరుక్కుగిన్ఱ - కరిగించుచున్న, నెడు మాలే - సర్వేశ్వరుడా! శీర్ - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శెన్నెల్ - శెన్నెల్ ధాన్యము, కవరి - చామరమువలె పిళుమ్ - వినుఅచున్న, శెళు నీర్ - సమృద్ధమైనజలముగల, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడందయనెడి దివ్యదేశమందు, ఏరార్ - సౌందర్యముచేపూర్ణమైన, కోలమ్ - అలజ్కారము, తిగళ్ - ప్రకాశించునట్లు, కిడన్దాయ్ - భవ్యళించితివి, కణ్డేన్ - (నేను) సేవించితిని.

తా॥ ఓఆరావముదా! నాతోమాటలాడకుండ తిరుక్కుడందయందు బవ్యళించియున్న నిన్ను సేవించిన నాశరీరము నీయందతిప్రేమచే శిథిలమగునట్లు చేసితివని. ౧.

ఎమ్మానే యెన్ వెళ్ళైమూర్త్తి యెన్నైన్ఱాళ్వానే*
ఎమ్మావురువుమ్ వేణ్డుమూర్ త్తి లావాయెళిలేత్తే*
శెమ్మాకమలమ్ శెళునీర్ మిశై కణ్ మలరుమ్ తిరుక్కుడన్దై*
అమ్మామలర్ క్కణ్వళర్ గిన్ఱానే యెన్నాక్ శెయ్‌గేనే. ౨.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓనాస్వామీ! ఎన్ - నావిషయమందు, వెళ్ళైమూర్త్తి - పరిశుద్ధమైనస్వ భావముగలవాడా! ఎన్నై న్ఱాళ్వానే - నన్ను, పరిపాలించువాడా! మా - శ్లాఘ్యములై, ఎవ్వు రువమ్ - (మత్స్యాది) ఏయవతారములనుగూడ, వేణ్డుమూర్ త్తి లావాల్ - ఇచ్ఛానుసారముగా, ఆవా య్ - పరిగ్రహించువాడా! ఎళిల్ - గొప్పకాన్తిగలవాడవై, ఏత్తే - వృషభమువలెమదించియు న్నవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, మా - శ్లాఘ్యమైన, కమలమ్ - పద్మము, శెళునీర్ మిశైకణ్ - సమృ ద్ధమైనజలముపైన, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, మా - విల క్షణమైన, అమ్మలర్ - ఆపద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములను, పళర్ గిన్ఱానే - మూనుకొని నిద్రించువాడా! నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానాదులను బోగొట్టి నన్ను సాత్వికునిగాజేసి నాతోసంశ్లేషించుచు నన్నువశపఱచుకొనుటకై మత్స్యాద్యనేకావతారము లెత్తిన ఓస్వామీ ! ఇప్పుడు తిరుక్కుడ్డనయందు నాతోమాటలాడక నిద్రించుచున్నావు. నిన్ను బొందుటకై నేనేసాధనమును జేసెదనని. ౨.

ఎన్నాఱ్ శెయ్‌గేఱ్ యాఱ్కళై కణ్ణెన్నై యెఱ్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్*
ఉన్నాలల్లాల్ యావరాలు మొన్ఱుమ్బుక్కాయ్ వేణ్డేఱ్*
కన్నార్ మదిళ్ శూళ్ కుడన్దైక్కిడన్దా యుడియేనరువాణాళ్*
శెన్నాళెన్నాళన్నా ళునతాళ్ పిడిత్తే శెలక్కాణ్బనే. 3

అ॥ నాఱ్ - నేను, ఎఱ్ శెయ్‌గేఱ్ - ఏమిచేసెదను ? కళైకణ్ - (నాకు) రక్షకులు, యార్ - (నీకంటె) ఎవరగుదురు ? ఎన్నై - నన్ను, ఎఱ్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు? ఉన్నాలల్లాల్ - నిన్నుతప్ప, యావరాలుమ్ - ఎవ్వరిచేతను, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, కుఱైయుమ్ - కొఱతను, వేణ్డేఱ్ - (పూర్తిచేసియివ్వమని) యాచించను. కఱ్ఱార్ - తామ్రముచేపూర్ణమైన (తామ్రమయమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా ! అడియేఱ్ - దాసునియొక్క, అరు - ఆత్మ, వాళ్ నాళ్ - ఉజ్జీవించుదినముగా, శెల్ నాళ్ - జరిగెడిదినము, ఎన్నాళ్ - ఎదియో ? అన్నాళ్ - ఆదినముపఱకు, ఉనతాళ్ - నీశ్రీపాదములను, పిడిత్తే - ఆశ్రయించియే, శెల - గడచునటుల, కాణ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించి నాతోమాటలాడకన్న ఓస్వామీ ! నీవుతప్ప నాకొకసాధనములేదు, వేఱురక్షకుఁడునులేడు; మఱియొకనిపద్దవెళ్ళి నాయభీష్టమును యాచించను. ఇట్లున్న నావిషయమై నీవేమితలఁచియున్నావో తెలియలేదు. నిన్నుపొందవలయునెడి నాయభీష్టమును నీవిచ్చెడు నెరవేర్చక పోయినను ఆదివఱకు నీశ్రీపాదములనే నేను భజించి యుండునట్లు కటాక్షింపుమాయని. ౩.

శెలక్కాణ్బిత్తార్ కాణుమళవుమ్ శెల్లుజ్కీర్త్తి యాయ్*
ఉలప్పిలానే యెల్లావులగుముడై యవోరుమూర్త్తి *
నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడన్దైక్కిడన్దా యునైన్నాకాణ్బానాఱ్
అలప్పాయ్*ఆకాశత్తైనోక్కి యళువన్‌తొళువనే. ౪

అ॥ శెల - పైపైనపోవుటకు (తెలిసికొనుటకు), కాణ్బిత్తార్ - తగినజ్ఞానసంపాదనయందు శక్తిగలవారు, కాణుమళవుమ్ - కనిపెట్టినయవధికంటె, శెల్లుమ్ - పైనపోయియున్న, (అధికమైయున్న), కీర్త్తియాయ్ - కీర్తిగలవాఁడా ! ఉలప్పు - (నీగుణాదులకు) నాశము, ఇలానే - లేనివాఁడా! ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయ - తనకుశేషముగాగల, ఒరు - అద్వితీయముఁడవైన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరుఁడా ! నలత్తాల్ - నీయందుప్రేమచే, మిక్కార్ - అధికమైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా ! నాఱ్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాఱ్ - సేవించుటకై, అలప్పాయ్ - మతికలంగినవాఁడనై, ఆకాశత్తై - ఆకసమును, నోక్కి - చూచి, అళువన్ - ఏడిచెదను; తొళువన్ - నమస్కరించెదను.

తా॥ ఎంతగొప్ప జ్ఞానవంతులకు నగోచరంబులైన స్వరూపగుణాదులుగల వాడవై, సర్వ లోకేశ్వరుడవై, భక్తిమంతులైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించియున్న నిన్ను సేవింపవలయునని మిక్కిలి యాశగలవాడనై నీవుపరమపదమునుంచి యిచ్చటికి వేంచేయుమార్గమైన యాకాశమును జూచి నమస్కరించుచున్నానని. ౪.

అఱివరి తొఱువనాడికాణ్బ పాడియలఱివర*
తఱువలివినై యాల్ పక్కమ్‌నోక్కి నాణిక్కవిళ్ందిరుప్ప*
శెఱు వోణ్పళనక్కుడన్దైక్కిడన్దాయ్ శెన్దామరైక్కణ్ణా*
తొఱువనేనై యునతాళ్ శేరుమ్‌నగై యేశూళ్ కణ్ణాయ్. ౫.

అ॥ అఱివర - ఏడిచెదను, తొఱువర - నమస్కరించెదను, ఆడి - నర్తనముజేసి, కాణ్బర్ - చూచెదను, పాడి - గానముచేసి, అలఱి యువర - ఆతిచెదను, తఱు - కాగలింపుగొనియున్న, నఱ్ - క్రూరమైన, వినైయాల్ - (నీయందు భక్తియుసెడి) పాపముచే, పక్కమ్‌నోక్కి - క్రియాఫలమివచ్చుచున్నాడోయని) నాలుగుపక్కలజూచి, నాణి - (వాడురాకపోపుటచే) సిగ్గుపడి, కవిళ్ందిరుప్ప - తలవంచుకొనియుందును, శెఱు - సమృద్ధమై, ఒణ్ - సుందరమైన, పళనమ్ - జలప్రదేశము చేనిండియున్న, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్ - బవ్వళించినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణా - నేత్రములుగలవాడా, తొఱువనేనై - నీచుడనైననన్ను, ఉనతాళ్ - నీశ్రీపాదములయందు, శేరుమ్‌వగై - చేరుప్రకారము, శూళ్ కణ్ణాయ్ - ఉపాయమున యోచించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను బొందవలయునని యాశచే దుఃఖపడుచు నమస్కరించి నిగుణములను పాడిపరవశుడనై యాడి నాలుగుపక్కలజూచుచున్న నన్ను నీశ్రీపాదమందు జేరునటుల కటాక్షించు మాయని. ౫.

శూళ్ కణ్ణాయెన్‌తొళ్ తెన్నైయెయఱుత్తున్నడిశేరుమ
ఊళ్ కణ్డిరున్దేన్*తూరాక్కుఱితూర్ త్తెన్నై నాళగట్టిరుప్ప*
వాళ్ తొల్ పుగళ్ మూర్ కుడన్దైక్కిడన్దాయ్ వానోర్ కోమానే*
యాళినిశై యే యముదే యఱివిన్ప యనేయరియే ఱే. ౬.

అ॥ వాళ్ - భగవద్ధ్యానమునుసంధానముజేసి యుజ్జీవించుటచేవచ్చిన, తొల్ - అనాదియైన, పుగళ్ మూర్ - కీర్తిగల శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్, బవ్వళించినవాడా? వానోర్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుడా! యాళి - వీణయొక్క, ఇశై యే - గానమువలెభోగ్యుడా! అరియే ఱే - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అఱివిన్ప యనే - జ్ఞానమునకు ఫలమైనసుఖస్వరూపుడా! ఊళ్ - నీయొక్క, ఆడి - తిరువడికళను, శేరుమ్ - చేరుటకుస్థిరమైన, ఉళ్ళ్ - శేషశేషిభావమనెడిసంబన్ధమును, కణ్డిరున్దేన్ - తెలిసికొనియుండి, తూరా - పూర్తిగా మతికిఱ్ఱులేర (ఎంత అనుభవించినను తృప్తిపొందనటివంటి), కుళి - ఇన్ద్రియములను, తూర్ త్తు - (విషయ ధ్యాసనే! నాచే) నిండించి, ఎనైనాళ్ - ఎన్నిదినములు, అగన్ఱిరుప్పీర్ - ఎడబాసియుండుదురో?

ఎన్ - నాయొక్క, తొల్లై - అనాదియైన, వినైయై - పాపములను, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఉన్ - నీయొక్క, అడి-తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్-చేరునట్లు, శూழ్ కణ్ణాయ్-ఉపాయమునాలోచించుమా.

తా॥ శ్రీవైష్ణవసమృద్ధిగల తిరుక్కుడన్దయందు నిత్యసూరిసేవ్యుడవై వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నేను సంసారులవలెకాకుండ నీకే శేషభూతుడనని యెఱిగినతరువాత యెంత కాల మీ సంసారమందుండి యిన్ద్రియచపలుడవై నిన్ను వదలియుందును? శీఘ్రములోనే నా పాపములను దొలగించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమాయని. ౬.

అరియేఱే యెన్న మ్మొఱ్ఱుడరే శెఱ్ఱట్కరుముగిలే*
ఎరియేపవళక్కున్నే నాళ్ తోళ్నాయుగదరుళే*
పిరియావడిమైయెన్నై కొణ్డాయ్ కుడన్దైత్తిరుమాలే*
తరియేనినియున్ శరణమ్ తన్దిట్టెన్నై యాళ్వాయే. ౭.

అ॥ అరియేఱే - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అమ్ - స్పృహణీయమైన, పొన్ - బంగారము వంటి, శుడర్ - కాన్తిగలవాడవై, ఎన్ - నాకు సేవసాదించినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - నేత్రముగలవాడా! కరుముగిలే - నీలమేఘమువంటివాడా! ఎరియే - అగ్నితోఁబోలిన, పవళక్కున్నే - పగడకొండవలెనున్నవాడా! నాల్ తోళ్ - నాలుగు భుజములుగల, ఎన్ కాయ్ - నా స్వామీ! ఉనదు - నీయొక్క, ఆరుళ్ - కృపచేత, ఎన్నై - నన్ను (నాచేత), పిరియా - ఎడతెగక, అడిమై - కైఙ్కర్యములను, కొణ్డాయ్ - స్వీకరించినవాడా! కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు వేంచేసియున్న, తిరుమాలే - ఓ శ్రియఃపతీ! ఇని - ఇఁకమీఁద, తరియేన్ - సహింపను, ఉన్ శరణమ్ - నీ తిరువడికళ్ళను, తన్దు - ఇచ్చి, ఎన్ శన్మమ్ - నాజన్మమును, కళైయారుయిర్ - సమూలముగా పోఁగొట్టుమా!

తా॥ సుందరుండవై, స్పృహణీయుఁడవై, గంభీరుఁడవై, అప్రకంప్యుఁడవై నన్ననుగ్రహించి దాస్యపఱచుకొని తిరుక్కుడన్దయందు బ్రకాశించియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! ఇఁక నిన్నువదలి నేనొకక్షణము గూడనుండలేను- గాన శీఘ్రములోనే నీ శ్రీపాదములనిచ్చి నా సంసారమును దొలగింపుమాయని. ౭.

కళైవాయ్‌తున్బమ్‌కళైయాదొழివాయ్ కళైకణ్‌మత్తిలేఱే*
వళైవాయ్‌నేమిప్పడైయాయ్ కుడన్దైక్కిడన్దమామాయా*
తళరావుడలమెనదావి శరిన్దుపోమ్బాదు*
ఇళైయాదునతా ళొరుబడ్డిత్తుప్పోదవినైనీయే. ౮.

అ॥ వళై - చుట్టునున్న, వాయ్ - ముఖములుగల, నేమి - సుదర్శనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! తున్బమ్ - దుఃఖమును, కళైవాయ్- (నీవు) పోగొట్టినను సరె, కళైయాదొழివాయ్ - పోగొట్టక పోయిననుసరె, మత్తిలేఱే - ఏఱు, కళైకణ్ - రక్షకుని, ఇలేఱే - కలవాడనుకాను కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్ద - శయ్వఁబించిన, మా-శ్లాఘ్యమైన,

మాయా - సౌందర్యముగలవాఁడా! ఎనదు - నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, ఆవి - ప్రాణము, శరిందుపోమ్మోదు - శిథిలమై పోవునప్పుడు, ఇశైయాదు - దౌర్బల్యమును బొందక, ఉనతాళ్ - నీ శ్రీపాదములనే, ఒరుప్పడి - ఒకవిధముగా (ఉపాయోపేయములుగా), పిడిత్తుప్పోవద - ఆశ్రయించునటుల, నీ - నీవు, ఇశై - సంకల్పించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన ఓ శ్రియఃపతీ! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపజేయుటకై సర్వతోముఖమైన శ్రీసుదర్శనమును శ్రీహస్తమునందు ధరించిన నీవు నిన్నుతప్ప వేఱొకవుపాయములేని నాదుఃఖములను పోగొట్టినను పోగొట్టకపోయినను నీయిష్టమువచ్చినట్లు ఎట్లుచేసినను నా శరీరమును ఇంద్రియములును శిథిలమై ప్రాణముపోవుటకు సిద్ధమైయున్న యీ సమయమందు నిర్మలాంతఃకరణుఁడనై నిన్ను ధ్యానించునట్లు మాత్రమైనను సఙ్కల్పింపుమాయని. ర.

ఇశైవిత్తెన్నైయుఙ్ తాళిణైక్కీళ్ ఇరుత్తుమమ్మానే*
అశైవిలమరర్తలైవర్తలైవా వాదిప్పెరుమూర్త్తి*
తిశైవిల్వీశుమ్శెల్వుమామణిగళ్ శేరుమ్ తిరుక్కుడన్దై*
అశైవిలులగమ్మరవక్కిడన్దాయ్ కాణవారాయే. ౯.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, ఇశైవిత్తు - స్వాధీనపఱచుకొని, ఉఙ్ తాళిణైక్కీళ్ - నీశ్రీపాదద్వన్ద్వములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచిన, అమ్మానే - ఓ స్వామీ! అశైవు - నాశము, ఇల్ - లేని, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవర్ - ప్రధానులైన అనన్తగరుడవిష్వక్సేనాదులకు, తలైవా - ప్రధానుఁడా! ఆది - సర్వకారణమై, పెరు-సర్వాధికుఁడవైన, మూర్త్తి-సర్వేశ్వరుఁడా! తిశై - దిక్కులయందు, విల్ - తేజస్సు, వీశుమ్ - వినుఱుచున్న, శెల్వు - సమృద్ధములై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణిగళ్ - రత్నములు, శేరుమ్-చేరియున్న, తిరుక్కుడన్దై-తిరుక్కుడన్దయందు, ఉలగమ్-లోకములు, అరవు - శ్రమము, ఇల్ - లేక, పరవ - స్తుతించునట్లు (ఆశ్రయించునట్లు), కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కాణ - నేను సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయవలెను.

తా॥ సంసారము దాసక్తిగలనాకు వైరాగ్యమును గలిగించి నీయందత్రిప్రేమను గలుగజేసి కొని దాస్యపఱచుకొనిన ఓ దేవాధిదేవుఁడా! అనేకవిధంబులైన రత్నములు డాలుకొట్టుచు గుంపులుగుంపులుగా జేరియున్న తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన నీ సౌందర్యమును సేవించి కృతార్థుఁడనై యునటుల్ నాముందఱ వేంచేసి సేవసాదింపుమాయని. ర.

వారావరువాయ్ వరుమెన్మాయా మాయామూర్త్తియాయ్*
ఆరావముదా యడియేనావియగమే తిత్తిప్పాయ్*
తీరావినైగళ్తీరవెన్నైయాణ్డాయ్ తిరుక్కుడన్దై
యూరాయ్*ఉనక్కాట్పట్టు మడియేనిన్నముళ్ వైప్పనో. ౧౦.

అ॥ వారా - (నాకుసేవసాదించుటకై) వేంచేయుని, అరువాయ్ - రూపములేనిసూక్ష్మద్రవ్యమయినవాఁడా! ఎన్ - నామనస్సులో, వరుమ్ - వచ్చిసేవసాదించుచున్న, మాయా- ఆశ్చర్య

భూతుఁడా! మాయా - జన్మమరణములు మొదలగుదోషములులేని, మూర్‌త్తియాయ్ - దివ్యమంగళ విగ్రహముగలవాఁడా! ఆరావముదాయ్ - (చాలునని) తృప్తినిబొందించని యమృతముపలెమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడవై, అడియేఁ - నాయొక్క, ఆవి - ప్రాణము నివసించెడి, అగమే - హృదయ ముందు, తిత్తిప్పాయ్ - తీయగానున్నవాఁడా! తీరా - నశించని, విసైగళ్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, ఆణ్ణాయ్ - పరిపాలించువాఁడా! తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దను, ఊరాయ్ - వాసస్థానముగాగలవాఁడా! ఊనక్కు - నీకు, ఆళ్‌పట్టుమ్ - దానుండనైగూడ, ఇన్నుమ్ - ఇఁకను, అడియేఁన్ - దానుఁడనైనసేను, ఉళ్‌వ్వినో - తిరుగుదునా? (తిరుగుటయుక్తముకాదు).

తా॥ అప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహముతో నాయెదుటవేంచేసి సేవసాదింపక నామన స్సులో నశ్చర్యకరంబుగా సేవసాయించి నాకు బ్రహ్మానన్దమును గలుగజేసి నాపాపములనుబో గొట్టి రక్షించి ఇప్పుడు నాతోమాటలాడక తిరుక్కుడన్దయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్నాశ్రయించి నామనోరథమును లభించకయుండుట యుక్తముకాదని. ౧౦.

** ఉళ్‌ళై యెన్బిన్ పేయ్‌చ్చిములై యూడవళ్ళై యుయిరుణ్ణా*
కళ్‌ళగళ్వై యేళ్‌శరణాగకొణ్ణ కురుగూర్‌చ్చడగోపన్*
కుళలిల్ మలియచొన్న వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
మళలై తీరవల్లార్ కామర్ మానేయ్‌నోక్కియర్‌క్కే. ౧౧.

అ॥ ఉళ్‌ళ లై - అడ్డుకట్టవలెనున్న, ఎన్బిన్ - ఎముకలుగల, పేయ్‌చ్చి - పూతనయొక్క, ములైయూడు - స్తనద్వారా, ఆవళై - ఆపూతనయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, ఉణ్ణా - నశింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అవై - అట్టిప్రసిద్ధములైన, కళ్‌ళగళ్ - తిరువడికళ్ళనే, శర ణాగ - ఉపాయముగా, కొణ్ణ - నిశ్చయించిన, కురుగూర్‌చ్చడగోపన్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మళ్‌ళ్వార్లు, కుళలిల్ - వేణుగానముకంటె, మలియ - మిక్కిలిమధురముగా, శొన్న - పాడిం చిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములలోనేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మళలై - ఔదాసీన్యమును, తీర - విడిచి, వల్లార్ - అనుసంధింపశక్తులైనవారు, మానేయ్ - లేడితోబో లిన, నోక్కియర్‌క్కు - చూపులగలస్త్రీలకు, కామర్ - మన్మథునివలె శ్రీవైష్ణవులకు మిక్కిలి భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమ్మిన నమ్మళ్‌ళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నాలస్యమునువదలి యభ్యసించువారు భగవద్భాగవతులకు భోగ్యభూతులై యుందురని. ౧౧.

ఆళ్‌ళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

—ంయతాంం—

అవతారిక.. తిరుక్కుడన్దలోగూడి తనయభీష్టమునుబొందక దుఃఖించుచున్న నమ్మళ్వార్లు, తిరువల్లవాళ్ అనెడి దివ్యదేశమునకు వెళ్ళినయెడల యచ్చట మనయభీష్టము సిద్ధించునని తలంచి యచ్చటికిపోయిచేరుటకుగూడ శక్తిలేనివారై యాదివ్యదేశమునకు సమీపముండుండి తనయవస్థను అన్యాపదేశముచే ప్రసాదించుచున్నారు.

మానేయ్‌నోక్కు-నల్లీర్ వైగలుమ్‌వినై యేన్మేలియ*
వానార్ వణ్ కముగుమ్ మదుమల్లిగై కమళుమ్*
తేనార్ పొళిల్ గళ్ శూళ్ తిరువల్లవాళుళ్ ఎయుమ్
కోనారై *అడియేనడిక్కూడువ దెన్దుకొలో. ౧.

అ॥ మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కు - చూపుగల, నల్లీర్ - ఓసుందరులారా! వినై యేన్ - పాపియైననేను, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మెలియ - బాధపడునట్లు, వానార్ - ఆకసమువలకు (పెరిగి), ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, వణ్ - సుందరమైన, కముగుమ్ - పోకచెట్లును, మదు - తేనెకారుచున్న, మల్లిగై - మల్లిపుష్పమును, కమళుమ్ - పరిమళించుచున్నదియు, తేన్ - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో, ఉళ్ఱెయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోనారై - స్వామియైనశ్రీయఃపతియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అడియేన్ - దాసుడనైనేను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్దుకొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ సఖియలారా! తిరువల్లవాళ్‌లోనందలి తోటలోనున్న పుష్పాదులమీద పడివచ్చుచున్న గాలి పరిమళమును తీసికొనివచ్చి విసురుచున్నది. శ్రీయఃపతిని యెడబాసియున్న నాకు ఆపరిమళము మిక్కిలి యసహ్యమైన బాధనుగలుగజేయుచున్నదిగాన మనమెప్పుడు తిరువల్లవాళ్‌లందలి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను సేవించెదము? చెప్పుడని. ౧.

ఎన్దుకొల్ తోళీమీర్‌గాళ్ ఎన్మైసీర్ నలిన్దు ఎయ్దీరో*
పొన్ తిగళ్ పున్నైమగిళ్ పుదుమాదవిమీదణవి*
తెన్దల్ మణఞ్చమళుమ్ తిరువల్లవాళ్ నగరుళ్
నిన్ద పిరాన్ *అడిసీఅడియోఙ్గణ్డుశూడువదే ౨.

అ॥ తోళీమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! సీర్ - మీరు, ఎన్మై - మమ్ములను, నలిన్దు - బాధించి, ఎయ్ - చేయుదీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? పొన్ - బంగారమువలె, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న కింజల్కములుగల, పున్నై - వున్నపుష్పము, మగిళ్ - పొగడపుష్పము, పుదు - అప్పుడు వికసించియున్న, మాదవి - మల్లపుష్పము, (వీనియొక్క) మీదు - మీద, అణవి - స్పృశించివచ్చుచున్న, తెన్దల్ - మలయమారుతము, మణమ్‌కమళుమ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ అనెడి, నగరుళ్ - పట్టణమందు, నిన్ద - వేంచేసియున్న, పిరాన్ - సర్వే

శ్వరునియొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొండు - తీసికొనివచ్చి, అడియోమ్ - దానులము, శూడువదు - శిరస్సుమీదధరించుట, ఎన్నుగొల్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరును దుఃఖము శాన్తియగునట్లు నాకు సమాధానముజెప్పక, నీవచ్చటికివెళ్ళవద్దని నిషేధించి నన్ను బాధపెట్టుట మీకుచితముకాదు. గాన మీరీమాటను వదలియనేక పుష్పములచే బరిమళించుచున్న తిరువల్లవాఴ్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదధూళిని దీసికొనివచ్చి నాబాధతొలగునట్లు నామీదజల్లుడని. 8.

శూడుమలర్‌క్కుఴలీర్ తుయరాట్టియేనై మెలియ*
పాడునల్వేదవొలి పరవైత్తిరైపోల్ముఴఙ్గ*
మూడుయర్న్దోమప్పుగైకమఴుమ్ తణ్‌తిరువల్లవాఴ్*
నీడుతైగిన్ఱపిరాక్‌కఴల్ కాణ్డుఙ్గొల్ నిచ్చలుమే. 3.

అ॥ శూడు-ధరింపబడిన, మలర్ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపబడిన, కుఴలీర్ - కొప్పులుగల ఓసఖియలారా! తుయరాటియేనై - పాపియైయిననన్ను, మెలియ-బాధించుటకై, పాడు - గానము జేయుచున్న, నల్ - వేదములలోశ్రేష్ఠమైన, వేదమ్ - సామవేదమునియొక్క, ఒలి-ధ్వని, పరవై - సముద్రమంవలె, తిరైపోల్ - అలలువలె, ముఴఙ్గ - ఘోషించగా, మూడు-సమీపమందు, ఊయర్న్దు - పైకిలేచి, ఓమప్పుగై - హోమధూమము, కమఴుమ్ - పరిమళించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాఴ్ - తిరువల్లవాఴ్‌లో, నీడుతైగిన్ఱ - నిరన్తరముగావాసముజేయుచున్న, పిరాక్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కఴల్ - శ్రీపాదములను, నిచ్చలుమ్‌కాణ్డుఙ్గొల్ - నిత్యముగా సేవింపవచ్చు?

తా॥ ఓసఖియలారా! తిరువల్లవాఴ్‌లోఅగ్నిహోత్రులయొక్క సామవేదధ్వనియు, హవిస్సుయొక్కపరిమళమును శ్రీయఃపతినియొడబాసియున్న నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి గాన మనము శీఘ్రముగావెళ్ళి తిరువల్లవాఴ్‌లో వేంచేసియున్న నీడుతైగిన్ఱపిరాక్‌యొక్క శ్రీపాదములను నిరంతరముగా సేవించెదమని. 3.

నిచ్చలుమ్‌తోఴ్‌మీర్‌గా ళెమ్మైనీర్ నలిన్దెయ్‌దీరో*
పచ్చైనీళ్‌కముగుమ్ పలవుమ్‌తెఙ్గుమ్‌వాళైగళుమ్*
మచ్చణిమాడఙ్గళ్ మీదణవుమ్ తణ్‌తిరువల్లవాఴ్*
నచ్చరవినైమేల్ నమ్బిరానదునన్నలమే. ర.

అ॥ తోఴ్‌మీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్-మీరు, ఎమ్మై - మమ్మలను, నిచ్చలుమ్-ఎల్లప్పుడును, నలిన్దు - బాధించి, ఎదెయ్‌దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? నల్ - విలక్షణమైన, నలమ్ - (నాయొక్క) ఆత్మ, పసు - పచ్చనిపర్ణములగల, ఇలై - ఆకులుగలదియు, నీళ్ - పొడువైనదియునైన, కముగుమ్ - పోగచెట్లును, పలవుమ్ - పనసచెట్లును, తెఙ్గుమ్ - కొబ్బరచెట్లును, వాళైగళుమ్ - అరటిచెట్లును, మచ్చు - పైమేడలచే, అణి-అలఙ్కరింపబడిన, మాడఙ్గళ్-గృహములయొక్క, మీదు - పైభాగమందు, అణవుమ్ - కప్పుకొనియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్ల

వాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో, నచ్చు - (శత్రువులమీద) విషమునుగ్రక్కుచున్న, అరవినైమేల్ - శేషశయ్యమీద పవ్వళించిన, నమ్బరానదు - స్వామియొక్క స్వాధీనమైయున్నది

తా॥ ఓసఖియలారా! భోగచెట్లు, పనసచెట్లు, కొబ్బెరచెట్లు మొదలైనవి పైమేడలవఱకు పెరిగియుండుటచే సంతటసీడగలిగి చల్లనైయున్న తిరువల్లవాళ్ందలి యనన్తశాయియైన సర్వేశ్వరునికి నాయాత్మయధీనమైపోయినది. ఇఁక నాకు మీరు చెప్పెడిమాటలు ఫలించవు. ఎందుకు వ్యర్థముగా మాటలాడుచున్నారని. ౪

నన్నలత్తోళిమీర్గాళ్ నల్లవన్దణర్ వేళ్విప్పుగై *
మైన్నలజోక్కణ్ణుయర్ విణ్ణుత్తైక్కుమ్ తణ్తిరువల్లవాళ్ *
కన్నలఞ్చుట్టిదనై క్కనియైయిన్నముదన్దనై *
ఎన్నలఞ్జొళ్శుడరై యెన్దుకొల్ కణ్ణిళ్ కాణ్బదువే. ౫

ఆ॥ నన్నలమ్ - (నాయందు) మంచిస్నేహముగల, తోళిమీర్గాళ్ - ఓసఖియలారా! నల్ల - అనన్యపరయోజనులైన, అన్దణర్ - వైదికులయొక్క, వేళ్వి - యాగమునుంచిబయలుదేరిన, పుగై - ధూమము, మై - కాటుకయొక్క, నలమ్కొణ్డు - వర్ణమైనపులుగులచే, ఉయర్ - పైకిలేచి, విణ్ - ఆకసమును, మైక్కుమ్ - కప్పుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న వాఁడును, కన్నల్ - చెరుకురసముయొక్క, అమ్ - పిప్పిలేని, కట్టిత్తైన్ - గడ్డపలెనున్న వాఁడును, కనియై - పండువంటివాఁడును, ఇఱ్ - భోగ్యమైన, అముదమ్తనై న్ - అమృతమువంటివాఁడును, ఎఱ్ - నాయొక్క, నలమ్ - సౌన్దర్యాదిగుణములను, కొళ్ - అపహరించిన, శుడరై - తేజోమయవిగ్రహుఁడునైన శ్రీయఃపతిని, కణ్ణిళ్ - (నా) నేత్రములు, కాణ్బదు - చూచుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓసఖియలారా! శ్రీవైష్ణవులు భగవత్కైఙ్కర్యార్థమైచేయుచున్న హోమధూమము పైకిలేచి యాకసమంతయువ్యాపించియున్న తిరువల్లవాళ్ లో నతిభోగ్యుడైవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని నేనెన్నెడు సేవించెదనోయని. ౫

కాణ్బదెఞ్ఞాన్గొలో వినై యేఁకనివాయ్మడవీర్ *
పాణ్కురల్వణ్డినోడు పశుమ్తెన్నలుమాగియెఙ్గుమ్ *
శేణ్శినై యోఙ్గుమర చ్చోలై శ్శూళ్తిరువల్లవాళ్ *
మాణ్కుఱళ్కోలప్పిరాన్ మలర్త్తామరైప్పాదఙ్గళే. ౬

ఆ॥ కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, మడవీర్ - ఓసఖియలారా! పాణ్ - గానరూపమైయున్న, కురల్ - కంఠధ్వనిగల, వణ్డినోడు - తుమ్మెదలతోఁగూడ, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పశుమ్తెన్నలుమాగి, కొత్తులయుమారుతముగలదై, శేణ్ - పెరిగియున్న, శినై - కొమ్మలుగలదై, ఓఙ్గు - ఉన్నతములైయున్న, మరమ్ - వృక్షములుగల, శోలై - సుందరమైన, శూళ్ - సముద్రతీరమందున్న తోపులుగల, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న, మాణ్ - బ్రహ్మచారివేషముగల, కుఱళ్ - పొట్టియై, కోలమ్ - అందమైనతిరుమేనుగల, పిరాన్ -

సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, తామరై - పద్మమువంటి, పాదజ్గళ్ - శ్రీపాదములను, వైనేయేన్ - పాపియైనసేను, కాణ్బదు - సేవించుట, ఎన్ఞాన్రుకొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓనుందరవదనులారా ! తుమ్మెదలు శ్రవణానన్దకరంబుగా ఝంకారించుచు మందమారుతము మెల్లమెల్లగా వినుఱుచున్న గొప్పవృక్షములుగల తోపులచేనతిరమణీయంబైన తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల నేనెప్పుడు సేవించెదనోయని. ౬.

పాదజ్గళ్ మలరిణ్ పూన్దొళుక్కుడుజ్గోల్ పాయ్ నల్లీర్*
ఓదనెడున్దడత్తు ళుయర్ తామరై శెజ్గళునీర్*
మాదర్ గళ్వాణ్ముగముమ్ కణ్ణుమేన్దుని రువల్లవాళ్*
నాదనిష్టాలముణ్ణ నమ్బిరాన్ నైన్నాడొఱుమే. ౭

ఆ॥ పాయ్ నల్లీర్ - నాయందు స్నేహముగలఓసఖియలారా, ఓదమ్ - సముద్రమువలె, నెడు - గొప్పవైన, తడత్తుళ్ - తటాకములయందు, ఉయర్ - వృద్ధిగొందియున్న, తామరై - తామరస పుష్పములును, శెజ్గళునీర్ - ఎఱ్ఱకలువలును, మాదర్ గళ్ - స్త్రీలయొక్క, వాళ్ - సుందరంబులైన, ముగముమ్ - ముఖములతోను, కణ్ణుమ్ - నేత్రములతోను, ఏన్దుమ్ - ఒప్పియున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లోవేంచేసియున్న, నాదన్ - స్వామియు, ఇళ్ఞాలమ్ - ఈభూమిని, ఉణ్ణ - మ్రింగిన, నమ్పిరాన్ - మనకుపకారకుడుసైనశ్రీయఃపతిని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, పాదజ్గళ్ మేల్ - తిరువడిదళ్ళమీఁద, పూ - పుష్పములను, అణి - సమర్పించి, తొళుక్కుడుజ్గోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా॥ ఆదివ్యదేశమందు నివసించెడి స్త్రీలయొక్క ముఖములవంటి తామరస పుష్పములను, వారినేత్రములతో సమానంబులైన ఎఱ్ఱకలువలనుగల గొప్ప చెరువులచే నిండియున్న తిరువల్లవాళ్‌లోవేంచేసియున్న మనస్వామియొక్క శ్రీపాదములమీఁద పుష్పములను సమర్పించి యెప్పుడాశ్రయించెదమోయని. ౭.

నాడొఱుమ్ పీడిన్ఱియే తొళుక్కుడుజ్గోల్ నన్నుదలీర్*
ఆడుఱుతీబ్కరుమ్బుమ్ విళై శెన్నెలుమూగియెజ్గుమ్*
మాడుఱువూన్దడమ్ శేర్ పయల్ శూళ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్*
నీడుత్తొగిన్ద పిరాక్ నిలన్దావియనీళ్ కళలే. ౮

ఆ॥ నల్ - సుందరములైన, నుదలీర్ - ముఖములగలఓసఖియలారా ! ఎన్దుమ్ - అంతట, ఆడు - ఆలయాడుటకు, ఊఱు - తగుమైన, తీ - తీపునైన, కరుమ్బుమ్ - చెరుకును, విళై - పండియున్న, శెన్నెలుమ్ - శెన్నెల్ ధాన్యములను, ఆగి - కలిగినదియు, మాడు - ప్రక్క - ప్రదేశములయందు, ఊఱు - చేరియున్న, పూ - పుష్పములుగల, తడమ్ - చెరువులతో, శేర్ - చేరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టుపడి, తణ్ - చల్లనైనదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో, నీడు తొగిన్ద పిరాక్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న ఉపకారకుడైన నీడుతొగిన్దపిరాయొక్క, నిలమ్ తావియ - భూమినికొలిచిన, నీళ్ - పొడుగైన, కళల్ - శ్రీపాదమును, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, పీడిన్ఱియే - ఎడతెగక, తొళుక్కుడుజ్గోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా॥ చెరుకుతోటలతోను శాలి ధాన్యములతోను నిండియున్న పొలములు చెరువులు మొదలగు సకల సమృద్ధిగల తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను మనముప్రతిదినమాశ్రయించి యుజ్జీవించుటకుదగిన కాలమెప్పుడు, సంభవించును? ఓసఖియలారా ! మీరు దానిని విచారించి చెప్పుడని. ౯.

కుళల్వళై వూరిప్పయాబ్కణ్ణు క్కైతొళకూడుజ్గొలో*
కుళలెన్నయాళ్ మెన్న కుళిర్శోలై యుళ్ తేనరుందిప్*
పుళలై నరివణ్ణుగళిశై పాడుమ్ తిరువల్లవాళ్ *
శుళలిన్మలిశక్కరప్పెరుమానదు తొల్లరుళే. ౯

ఆ॥ కుళిర్ - చల్లనైన, శోలైయుళ్ - తోటలలోనున్న, తేక్ - తేనెను, అరుందు - పానము చేసి, పుళలై - ముగ్ధస్వభావములగలై, వరి - నుందరంబులైయున్న, వణ్డుగళ్ - తుమ్మెదలు, కుళలెన్న - వేణునాదమువలెనుండగా, యాళ్ పన్న వుమ్ - వీణాధ్వనియునునట్లును, ఇశై - స్వరముతో గూడ, పాడుమ్ - గానముజేయుచున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న, కుళలిల్ - భ్రమణముచే, మలి - అధికమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, పెరుమానదు - సర్వేశ్వరునియొక్క, తొల్ - స్వాభావికమైన, అరుళ్ - కృపచేత, కుళల్ - (మునుపు) జారిపోయియున్న, నలై - కంకణములు, పూరిప్ప - (చేతులలో) పూర్ణముగునట్లు, యామ్ - మనము, కణ్డు - నిశ్చయించి, కైతొళ - నమస్కరింప, కూడుమ్గొల్ - సాధ్యముగునా?

తా॥ మిక్కిలి మధురంబులైన తేనెలనుద్రాగి యతినుందరముగా తుమ్మెదలు గానముజేయుచున్న తోటలచే పూర్ణమైన తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు సన్తోషముచేనాశ్రీకరమువ్వి వానిని నేనాశ్రయించునట్లు ఎప్పుడుకటాక్షించునోయని. ౯

తొల్లరుళ్ నల్విశై యాల్ శోలకూడుజ్గొల్తొళిమార్గాళ్*
తొల్లరుళ్ మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్ తొళనిన్ఱ తిరునగరమ్*
నల్లరుళాయిరవర్ నలశేన్దుమ్తిరువల్లవాళ్ *
నల్లరుళ్ నమ్బెరుమాన్ నారాయణన్నామఙ్గళే. ౧౦

ఆ॥ తొళిమార్గాళ్ - ఓసఖియలారా! తొల్ - స్వతస్సిద్ధమైన, అరుళ్ - కృపను, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందున్నవారును, విణ్ణుమ్ - పరమపదమందున్నవారును, తొళ - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ఱ - (శ్రీయఃపతి) వేంచేసియున్న, తిరు - శ్రీమత్తైన, నగరమ్ - పట్టణమును, నల్ - ఉత్తమమైన, అరుళ్ - కృపగల, ఆయిరవర్ - వెయ్యిమంది వైష్ణవులు, నలశ - భగవద్గుణములను, ఏన్దుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్నదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న వాడును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయాగుణముగలవాడునన, నమ్బెరుమాన్ - ప్రసిద్ధుడైనసర్వేశ్వరుడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క నామఙ్గళ్ - తిరునామములను, తొల్ - అనాదియైన, అరుళ్ - భగవదనుగ్రహముచేగలిగిన, నల్విశైయాల్ - మంచినుక్తితముచే, శొలకూడుజ్గొల్ - చెప్పశక్యమా?

తా॥ నిత్యసూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులును వచ్చి యాశ్రయించి స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న పరమదయాళువైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క తిరునామములను వానికృపచే నేనెప్పుడనుసంధించెదనోయని. ౧౦

*** నామఙ్గళాయిరముడై య నమ్బెరుమానడిమేల్ *
శేమఙ్కోళ్ తెక్కుర్‌ఊర్ చ్చుడగోపక్ తెరిన్దుర్తి *
నామఙ్గళాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువల్లవాళ్ *
శేమఙ్కోళ్ తెన్నగర్ మేల్ శెప్పువార్ శిలర్ పిఱన్దే. ౧౧.

అ॥ ఆయిరమ్‌నామఙ్గళ్ ఉడైయ - వెయ్యితిరునామములుగల, నమ్బెరుమాన్ - మన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, శేమమ్‌కోళ్ - క్షేమకర్తృబుద్ధిని స్వీకరించిన, తెక్కుర్‌ఊర్ చ్చుడగోపక్ - సుందరంబైన తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, తెరిన్దు-విచారించి, ఉరైత్త - పాడించిన, నామఙ్గళ్ - తిరునామములతో సమానంబులైన (తిరునామములవలె భగవద్గుణ ప్రకాశకంబులైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళి సెడి తిరునాముగలదియు, శేమమ్‌కోళ్ - ప్రాకారములుగలదియునైన, తెక్ నగర్ మేల్ - సుందరమైన దివ్యదేశవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శెప్పువార్ - అనుసంధింపువారు, పిఱన్దు - జన్మించి, శిలర్ - ఉత్కృష్టులగుదురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమ్మిన నమ్మాళ్వార్లు తిరువల్లవాళి సెడి దివ్యదేశవిషయమై ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్. ౧౧

---

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—తిరువల్లవాళి సెడి దివ్యదేశమునుజేరి సర్వేశ్వరుని యనుభవించుటకు శక్తిలేనివారైన నమ్మాళ్వార్లు భగవద్గుణానుభవము జేయుటకుగూడ శక్తిలేనివారై, గుణానుభవము జేయునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని ప్రార్థించుచున్నారు.

*** పిఱన్దవాఱుమ్ వళర్న్దవాఱుమ్ పెరియ పారదత్తుక్కై శెయ్దు * ఐవర్క్కు-
త్తి ఱప్పిళ్ కాట్టియిట్టు చ్చెయ్దుపోనమాయప్పిళుమ్ *
నిఱన్దనూడుపుక్కు-నదావియై నిన్తునిన్తురుక్కియుణ్ణిల *ఇ
చ్చిఱన్దవాశకమే యున్నై యెన్తుకొల్ శేర్వదువే. ౧.

అ॥ పిఱన్దవాఱుమ్ - అవతరించినప్రకారమును, వళర్న్దవాఱుమ్ - పెరిగినప్రకారమును, పెరియ - గొప్ప, పారదమ్ - భారతయుద్ధమందు, కైశెయ్దు - (సేనలను) వ్యూహముగాసేర్చి అని, ఐవర్క్కు - పఞ్చపాణ్డవులకు, తిఱప్పిళ్ - ఉపాయములను, కాట్టియిట్టు - సేర్పించి,

శెయ్‌దు - (ఈవిధంబున) ఆచరించి, పోన - (పరమపదమునకు) వేంచేసిన, మాయప్పిళ్ళుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నిఱన్దక - మర్మమైన (సాహృదయముయొక్క), ఊడుపుక్కు, లోపల ప్రవేశించి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, విట్టు నిట్టు - విడువకుండనుంచి, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణిట్ట - నశించఁజేయుచున్నవి. ఇచ్చిఅన్ద - ఇట్టిశ్లాఘ్యమైన, వాక - అపరిచ్ఛిన్నమైన, శుడరే - తేజోమయస్వరూపుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, శేర్వదు - చేరుట, ఎన్దొల్ - ఎప్పుడో!

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! ఈలోకమందు జన్మించుటకుఁ గారణమైన పుణ్యపాపములేమియు లేని నీవు తనసఙ్కల్పమునే నప్రాకృతదివ్యమఙ్గళవిగ్రహముతోఁగూడ ఆశ్రితసంరక్షణార్థమై యవతరించినవిధంబును, తరువాత పూతనా శకటానురుఁడు మొదలగు లెక్కలేనిశత్రువుల నడుమనుండి యశోదాదులయొక్క పాలు సెయ్యి మొదలగు పదార్థముల నారగించి పెరిగినవిధంబును, భారతయుద్ధమందు భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుర్యోధనాదులు నశించుటకుఁ దగిన ఉపాయములను నేర్పించిన విధంబులును, మనుక శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన విధంబును నాహృదయముం దెల్లప్పుడునుండి నన్ను శిథిలపఱచుచున్నవి, ఈవ్యసనమంతీరునట్లు అపరిమిత జ్యోతిస్స్వరూపుండవైననిన్ను నేనే కాలమందు పొంది సుఖపడుదునోయని ౧

వదువై వార్ త్తెయుళ్ళుఱు పాయ్న్దదుమ్ మాయమావినైవాయ్‌పిళన్దదుమ్*
మదువై వార్‌కుళలార్ కురవై పిణైన్దక్కుళగుమ్*అదువిదు
ఉదువెన్న లావనవల్ల వెన్నైయుళ్ శెయ్‌గైనైవిక్కుమ్*
ముదువై యముదల్వా వున్నైయెన్దొత్తలై ప్పెయ్‌వనే. ౨.

అ॥ వదువై - వివాహమునొయొక్క, వార్ త్తెయుళ్ - ప్రసఙ్గమందు, ఏఱు - వృషభములను, పాయ్న్దదుమ్ - మీదపడి చంపినదియు, మాయమ్ - కృత్రిమముండైన, మావినై - కేశియనెడి గుఱ్ఱమునొయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చినదియు, మదువై - తేనెను, వార్ - ప్రవహింపఁజేయుచున్న, కుళలార్ - కొప్పులుగల గోపికలయొక్క, కురవై - రాసక్రీడలో, పిణైన్ద - చెతులనుజేర్చుకొనిన, కుళగుమ్ - సామర్థ్యమును, (వీనిలో), అదు - అది, ఇదు -ఇది, ఉదు - మధ్యస్థమైనది, ఎన్నలావన - అనుచెప్పదగినవి, అల్ల - లేకుండునటుల, ఉన్ శెయ్‌గై - నీచేష్టితములన్నియు, ఎన్నై - నన్ను, నైవిక్కుమ్ - బాధించును. వైయమ్ - జగత్తుకు, వదు ముదల్వా - ప్రథమకారణభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్దు - ఎప్పుడు, తలై ప్పెయ్‌వన్ - పొందెదను.

తా॥ వప్పిన్న పిరాట్టియొక్క వివాహమునొందుకై వృషభములనుజంపినదియు, గుఱ్ఱమైనిన్ను మ్రింగవచ్చిన కేశిని సంహరించినదియు, గోపికలతో రాసక్రీడ చేసినదియు, ఇవిమొదలగు నీచేష్టితములన్ని నామనస్సునుగరిగించుచున్నవిగాన ఆక్లేశముతీరునట్లు నిన్నెప్పుడు పొందెదనోయని ౨.

పెయ్యుమ్‌పూఞ్చుళల్ పెయ్ములై యా ణ్డిళిత్తోర్ ప్రముమ్*పేర్న్దోర్ శాడిఅ
చ్చెయ్యపాదమొన్ఱాల్ శెయ్‌దనిశిఱుచ్చేవగముమ్*
నెయ్యుణ్ నారైయుళనైనెకోల్‌కొళ్ళ సీయున్ తామరైక్కణ్ణాళ్ నీర్ మల్గ*
పైయవేనిలైయుమ్ వన్దన్నెజ్జై యురుక్కుఙ్గొళ్. 3

ఆ॥ పెయ్యుమ్ - ఉంచబడిన, పూ - పుష్పములచేనలంకరింపబడిన, కుళల్ - కొప్పుగల, పేయ్ - పిశాచియైన పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పిళ్ళై - చిన్నతనమందుగలిగిన, తేర్ - తెలివియు, ఓర్ - ఒక, కాడు - శకటానురుని, పేర్‌న్దు - ఎగితీపడి, ఇఱ - చచ్చునట్లు, శెయ్య - ఎట్టనైన, పాదమొన్ఱాల్ - ఒకశ్రీపాదముచేత, శెయ్‌ద - చేసిన, నిఱ - నీయొక్క, శిఱుచ్చేవగమున్ - చిన్నతనమందుగలిగిన శౌర్యమును, నెయ్ - నేతిని, ఉణ్ - (దొంగలించి) ఆరగించినవాడని (గోపికలు చెప్పిన), వార్ - మూటవిచ్చినప్పుడు, అనైన్ - నీతల్లియైన యశోదాదేవి, కోల్ - (నిన్నుకొట్టుటకు) కట్టి నెత్తగా, నీ - నీవు, ఉఱ - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణిల్ - పద్మనేత్రములలో, నీర్ మల్గ - నీళ్ళు కారునట్లు, పైయ - భయపడినిలిచిన, నిలైయుమ్ - ఊనికియు, వన్‌ద - వచ్చి, ఎన్ నెఞ్జై - నామనస్సును, ఉరుక్కు - కరిగించుచున్నవి.

తా॥ నీవు పూతనా శకటానురాది శత్రువులను చిన్నతనమందు చంపిన సామర్థ్యమును, కృష్ణుడువచ్చి నాయింటిలో వెన్నదొంగలించినవాడని గోపికలు చెప్పగా నప్పుడు నీయందు భీతిచే యశోదాదేవియొక్క చిన్నకట్టను తీసికొని కొట్టవచ్చినప్పుడు దానికి భయపడి యేడుచుచు వొక మూలలో దాచుకొనియున్న యనికియు నామనస్సును గరిగించుచున్నవియని. ?.

కళ్ళవేడ త్తైక్కొణ్ణుపోయ్ ప్పురమ్ముక్క వాఱుమ్*కలన్దశురర్గళై
ఉళ్ళమ్ పేదమ్ శెయ్‌ది ట్టుయిరుణ్ణువుపాయజ్గళుమ్*
వెళ్ళనీర్ చ్చడై యానుమ్ నిన్నిడై వేఱులామైవిళజ్గనిన్ఱ దుమ్*
ఉళ్ళముళ్ కుడై న్దైన్ను యిరై యురుక్కియుణ్ణుమే. ర.

ఆ॥ కళ్ళవేడత్తై - కపటవేషమును, కొణ్డుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, పురమ్ - త్రిపురములను, క్క-వాఱుమ్ - ప్రవేశించిన విధమును, కలన్ద - (వారితో) కలిసియుండి, అశురరై - అసురులయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పేదమ్ శెయ్‌దిట్టు - భేదమునగలుగజేసి (వైదికశ్రద్ధ నుబోగొట్టి), ఉయిరుణ్ణ - (వారి) ప్రాణములను దీసిన, ఉపాయజ్గళుమ్ - ఉపాయములును, నీర్ - గజ్గాజలముయొక్క, వెళ్ళమ్ - ప్రవాహముగల, శడైయానుమ్ - జటనుధరించిన రుద్రుడును, నిన్నిడై - నీయందు, వేఱులామై - వేఱుకాకుండ నీకు శరీరముగానుండి, విళజ్గనిన్ఱదుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదియు, ఉళ్ళమ్ - హృదయముయొక్క, ఉళ్ - లోపల, కుడైన్ద - ప్రవేశించి, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణుమ్ - నశింపజేయును.

తా॥ త్రిపురములయందున్న బ్రాహ్మణులు వేదోక్తకర్మముల ననుష్ఠించుచు సత్పురుషులను మిక్కిలి బాధించుచుండగా వారిని జంపినయెడల బ్రహ్మహత్యవచ్చునని యోచించి, వేదమార్గప్రవర్తకుడవైన నీవు వేదవిరుద్ధమైన బుద్ధవేషమువేసికొని యాపట్టణములకువెళ్ళి వంచనచే వారిని మోహపఱచి నాస్తికమతములనుపదేశించి వైదికశ్రద్ధను బోగొట్టి తరువాత వారిని జంపిన నీచేష్టిత మునున్ను, గజ్గాధరుడైన రుద్రునికంతర్యామియైయుండి వానిని రక్షించుచున్న విధమునున్ను కలంచినప్పుడు నాయాత్మకరిగిపోవుచున్నదని. ర.

ఉణ్ణవానవర్‌కోను క్కాయరొరుప్పడుత్త వడిశిలుణ్ణదుమ్*
వణ్ణమాల్ వరైయెడుత్తు మళైకాత్తదుమ్*
మణ్ణు మన్‌పడైత్తుణుమిగ్‌ర్‌ందుకడన్దిడన్దు మణన్దమాయఱ్ఱిల్*
ఎణ్ణిన్దోఱుమెన్నై శ్శిరివాయ్‌మొళిగొక్కుమ్‌నిన్రే. ౫.

ఆ॥ వానవర్‌కోనుక్కు - దేవేంద్రునికి, ఉణ్ణ - భుజించుటకై, ఆయర్ - గోపలు,ఒరుప్పడుత్త - కుంమరించిన, ఆడిశిల్ - ప్రసాదమును, ఉణ్డదుమ్ - ఆరగించినదియు, వణ్ణమ్ - నానావర్ణము గల, మాల్ - గొప్ప, వరైయై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి మళై - వర్షమును, కాత్తదుమ్ - అడ్డగించినదియు, ముణ్ - మునుపు, మణ్ణై - భూమిని, పడైత్తు - సృష్టించిన, ఉణ్డు - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగి, ఉమిగ్‌ర్‌న్దు - బయలుపఱిచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - విడతీసి, మణన్ద - (భూమిదేవితో) సంశ్లేషించిన, మాయఱ్ఱిలుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములున్ను, (ఇవన్నియు) నిన్ఱు - ఉండి, ఎణ్ణిన్దోఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, ఎన్నెఞ్చు - నామనస్సు, ఎరివాయ్ - నిప్పులోపడిన, మెழுగు - మైనముతో, ఒక్కుమ్ - సమానమగును.

తా॥ ప్రతిమాసములలోను వర్షమునుగురుపింపవలయునని ప్రార్థించి దేవేంద్రునికి పూజను జేయుచున్నగోపలనుగురించి, మీరు ఈపనిని మీమాయావులకు గడ్డినిన్ని నీళ్ళనున్నిచ్చుచున్న యీగో వర్ధనపర్వతమునకు ఉంచుడియని యుపదేశించి బలిపెట్టించి ఆపర్వతములోనుండి తానుభక్షింప, దానిని దేవేన్ద్రుడుకని తనకుబలియివ్వనందున కోపగించి యఖండవర్షమునుగురింపగా నప్పుడు గోవర్ధనగిరినెత్తి గోగోపలనురక్షించిన దివ్యచేష్టితమునున్ను భూమినిరక్షించినవిధమునున్ను దలంచి నామనస్సు కరుగుచున్నదని. ౫.

నిన్ఱవాఱుమిరున్దవాఱుమ్ కిడన్దవాఱుమ్‌నినై ప్పరియన*
ఒన్ఱలాప్పురువా యురువాయ నిన్ మాయఱ్ఱిల్*
నిన్ఱునిన్ఱునినై గినే నునై న్నెయెఞ్జినమ్‌నినై గిఱ్ఱిన్*పావియే
ఓక్కున్దన్గరై యా యులగముణ్డవొణ్ శుడరే. ౬.

ఆ॥ నిన్ఱవాఱుమ్ - నిలిచినవిధమును, ఇరున్దవాఱుమ్ - కూర్చున్నవిధమున, కిడన్దవాఱుమ్ - పవ్వళించినవిధమును, నినైప్పరియన - తలంచుటకళక్యంబులైయున్నవి ఒన్ఱలా - ఒకటి కాని (అసేకములైన), ఉరువాయ్ - ప్రకారములుగలవియు, ఆరువాయ - నేత్రములకగోచరంబులునైన, నిన్మాయఱ్ఱిల్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, నిన్ఱునిన్ఱు - కష్టపడి, నినైగిన్ఱేక్ - ధ్యానించుచున్నాను; ఉనైన్నై - నిన్ను, ఎఞ్జినమ్ - ఏవిధంబున, నినైకిఱ్ఱిక్ - ధ్యానించెదను? ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, ఒణ్ శుడరే - అత్యుజ్జ్వలుఁడా! పావియేఱ్ఱుక్ - పాపియైనవాకు, ఒరునన్గు - ఒకమంచియుపాయమును, ఉరైయాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ యశోదాదేవి గృహావందున్నవఱకు పవ్వళించియుండి, ఆపై వీథిలోవెళ్ళినప్పుడు లేచితిరిగియు, ఆపేవచ్చుచున్న చప్పిడిపిను-ప్పుడు కూర్చుండియు, దగ్గఱవచ్చినప్పుడు పవ్వళించియు నీవు చేసినయీవ్యాపారములు నాకుదలంచుటకుమికిక్కిలి యాశ్చర్యకరంబులైయున్నవి. ౬.

వాఙ్మనస్సులకగోచరంబులై యనన్యములైన నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను తెలిసికొనునట్లు ఒకఉపాయమును నాకుసేర్పించుమాయని ౬.

ఒణ్శుడరోడిరుళుమాయ్ నిన్నవాఱుముఱ్కైయోడిన్కైయాయ్వన్దు*ఎన్
కణ్ణోళావగై నీ కరప్పనైన్ చ్చెయ్గిన్ఱ*
ఎణ్ణోళ్శిన్దైయుళ్నై గిన్ఱే నెఞ్కరియమాణిక్కమే* ఎన్కణ్ణట్కు
త్తిణ్ణోళ్ళివ్వోరునా ళరుళాయున్ తిరువురువే. ౭.

ఆ॥ ఉన్మైమారు డు - (ఆశ్రితులకు) యథార్థమైనవాడవై, ఒణ్శుడరోడు - సుందరమైన కాన్తితో ((ప్రకాశించి,) నిన్నవాఱుమ్ - ఉన్నవిధమును, ఇన్మైయాయ్ - (అనాశ్రితులకు) లేనివాడవై, ఇరుళుమాయ్ - చీకటివలె అప్రకాశకుడవై, నిన్నవాఱుమ్ - ఉన్నవిధమును, వన్దు- (నాహృదయమందు) పచ్చి, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములకు, కొళావగై - తెలియకుండునట్లు, కరన్దు - మఱిగియుండి, నీ - నీవు, ఎనైన్ - నన్ను, శెయ్గిన్ఱన - చేయుచున్న వ్యాపారములను, ఎణ్కొళ్ - ధ్యానించుచున్న, శిన్దైయుళ్ - మనస్సులో, నైగిన్ఱేన్ - శిథిలుఁడనైయగుచున్నాను. ఎన్ - నాయొక్క, కరియమాణిక్కమే - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాఁడా! ఎన్కణ్ణట్కు - నాకేత్రములకు, ఉన్ తిరువురువు - నీతిరుమేను, తిణ్కొళ్ళ - చక్కగా గనుపడునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుభక్తులకతినులభుఁడవై నేపసాదించియు, అభక్తులునీవొకఁడుసేఁడనిచెప్పునట్లు వారికెల్లప్పుడును కనుపడకయున్నవిధమును, నాకంటికనుపడక నామనస్సులోనుండి నన్నెల్లప్పుడును బాధించువిధమును దలఁచి శిథిలాంతఃకరణుఁడనైయగుచున్నాను గాన నీతిరుమేనును నేను సేవించునట్లు నన్నునుగ్రహింపుమాయని. ౭.

తిరువురువుకిడన్దవాఱుమ్కొప్పూళ్ శ్చన్దామరై మేల్*తిశైముగన్
కరువుళ్ వీఱ్ఱిరున్దు పడైత్తిట్టకరుమఙ్గళుమ్*
పొరువిలున్తనినాయగమవై కేట్కున్ఱోఱుమెన్నెఞ్చమ్ నిన్ఱునెక్కు*
అరువినైయోరుఙ్కణ్ నీర్ శెయ్గేన్ అడియేనే. ౮.

ఆ॥ తిరు - అందమైన, ఉరువు - తిరుమేనుతోఁగూడ, కిడన్దవాఱుమ్ - (సముద్రమందు) పవ్వళించినవిధమును, కొప్పూళ్ - నాభియందున్న, శెమ్తామరై మేల్ - ఎఱ్ఱతామరపుష్పము మీదనున్న, తిశైముగన్ - బ్రహ్మయైనెడి, కరువుళ్ - స్థానమందు, వీఱ్ఱిరున్దు - వేంచెసి యుండి, పడైత్తిట్ట - సృజించిన, కరుమఙ్గళుమ్ - వ్యాపారములను, పొరువిల్ - ఒప్పలేని, ఉన్ - నీయొక్క, తనినాయగమ్ - ఏకాధిపత్యమునుదెలిపెడి, అవై - ఆవ్యాపారములను, కేట్కున్ఱోఱుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, నిన్ఱ - ఉండి, నెక్కు - శిథిలమై, కణ్ణీర్ - కణ్ణీళ్ళు, అరువి - ప్రవాహమువలె, శోరుమ్ - కారుచున్నవి, అడియేన్ - దాసుండనైన నేను, ఎన్ శెయ్గేన్ - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుప్రళయకాలమందు మహాసముద్రమందు బవ్వళించియు, బహ్మ కస్తర్యామివైయుండియుజగత్తును సృజించియు చేసిన వ్యాపారములను విని నామనస్సు కరుగు చున్నదని. ౮.

అడియైమూన్రైయిరన్దవాఱు మఱ్ఱినిన్ఱాళ్ కడలుమ్మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్
ముడియ*ఈరడియాల్ ముడిత్తుక్కొణ్ణముక్కియముమ్*
నొడియుమాఱువై కేట్కున్దోఱుమెన్నెఞ్జమ్ నిన్నకక్కిరైన్దుగుమ్*
కొడియవల్వినైయే నునైన్నెయెన్దుకొల్కూడువదే. ౯.

అ॥ మూన్రుఅడియై - మూడడుగులను, ఇరన్దవాఱుమ్ - యాచించినవిధమును, అఱ్ఱు నిన్ఱు - అచ్చటనుండి, ఆళ్ కడలుమ్ - అగాధమైనసముద్రమును, మణ్ణుమ్ - భూమియు, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, ఈరడియాల్ - రెండడుగులచే, ముడియ - అణుగునట్లు, ముడిత్తుక్కొణ్ణ - నెర వేర్చుకొనిన, ముక్కియముమ్ - మహిమయు, అవై - ఆవ్యాపారములను, నొడియుమాఱు - చెప్పువిధమును, కేట్కున్దోఱుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, నిన్నకక్కి - నీవిషయమందే, కరైన్దు - కరిగి, ఉరుగుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. వల్కొడియ - మిక్కిలిక్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనేను, ఉనైన్నె - నిన్ను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ నీవుమహాబలిపద్ద మూడడుగులుయాచించి రెండడుగులచే సకలజగత్తును కొలిచిన మహిమనువినునప్పుడు నామనస్సుకరుగుచున్నది. ఇట్టిమహిమగలనిన్ను నేనెప్పుడుపొందెదనోయని.

కూడినీరైక్కడైన్దవాఱు మముదమ్తేవరుణ్ణ*అశురరై
వీడుమ్వణ్ణఞ్జెయ్దుపోనవిత్తగముమ్*
ఊడుపుక్కనదానియైయురుక్కియుణ్డిడుగిన్ఱ*నిన్ఱనెన్నె
నాడుమ్వణ్ణమ్శొల్లాయ్ నచ్చునాగణైయానే. ౧౦.

అ॥ కూడి - దేవానురులతోఁజేరియుండి, నీరై - సముద్రమును, కడైన్దవాఱుమ్ - చిలి కినవిధమును, తేవర్ - దేవతులు, అముదమ్ - అమృతమును, ఉణ్ణ - భుజించునట్లు, అశురరై - అనురులను, వీడుమ్ - విడిపించిన, వణ్ణఞ్ - ప్రకారములను, శెయ్దుపోన - చేసిన, విత్తగముమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములును, ఊడుపుక్కు - లోపలప్రవేశించి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్డిడుగిన్ఱ - చంపుచున్నవి. నచ్చు - (విరోధులమీద) విషమును(గ్రక్కు) చున్న, నాగ - ఆదిశేషుని, అణైయానే - పడక్కాగలవాఁడా! నిన్తైన్నె - నిన్ను, నాడుమ్ వణ్ణమ్ - పొందువిధమును, శొల్లాయ్ - (నాకు) చెప్పుమా.

తా॥ క్షీరాబ్ధినుండలికి యమృతమునెత్తి దేవతులకు భుజింపఁజేయునప్పుడు, అనురులు మా భాగమైనయమృతమును మాకివ్వమనియడగగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులను మోహింపఁజేసిన దివ్యచెష్టితములనుదలంచి కరుగుచున్న నేను నిన్ను బొందునట్లు ఉపాయము చెప్పుమాయని. ౧౦.

** నాగణ్ణైమిశైనమ్బిరాక్ - శరణేశరణ్నమక్కెన్ను*నాడొఱుమ్
ఏగశిన్తైయనాయ్ కుఱుగూర్ చ్చడగోపక్ మాఱక్*
ఆగనూఱ్ఱవన్దాది యాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్పత్తుమ్వల్లార్*
మాగవైగున్దత్తు మగిళ్వోయ్దువర్వైగలుమే. ౧౧.

అ॥ నాగణైమిశై - శేషశయ్యమీదపవ్వళించియున్న, నమ్బిరాక్ - మనస్వామియొక్క, శరణే - శ్రీపాదంబే, నమక్కు - మనకు, శరణ్ ఎన్ను - ఉపాయమని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదిన మును, ఏగశిన్తైయనాయ్ - ఒకవిధంబైనధ్యానముగలవారై, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱక్ - మాఱనసెడివంశ నామముగల, శడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లు, ఆగ - తాము జీవించునట్లు, నూఱ్ఱవన్ - ప్రసాదించిన, అన్దాది - అందాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారు, మాగమ్ - పరమాకాశంబనెడి, వైగున్దత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్వెయ్దువర్ - ఆనన్దమునుపొందుదురు.

తా॥ అనన్తశాయియైన శ్రీయఃపతియొక్క-శ్రీపాదంబులే మనకు సకలవిధోపాయంబులని నమ్మిననమ్మళ్వార్లుసాదించిన నీపదిపాశురంబుల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును బొంది నిత్యానన్దభరితులైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు యేపదియింటికి పాశురములు, ౨౩౭

౬- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఆళ్వార్లిట్లనేక విధంబున ప్రార్థించియు తనయభీష్టమునొందక దీనికేమి కారణమని యాలోచించి, సర్వేశ్వరుడు తిరువణ్ వణ్ణారులోవేంచేసియున్నాడనియు అచ్చట నున్న భోగ్యతావిశేషమందు మగ్నుడై తనను మఱచినాడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహ బాధనానుభవించుచు సముద్రతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పక్షులనుజూచి, ఓపక్షులారా! మీరువెళ్ళి తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివద్ద నాబాధను విన్న విన్నపించుడియని ప్రార్థించుచున్నారు.

** వైగల్ పూఙ్గురివాయ్ వన్దుమేయ్ న్దకురుగినఙ్గళ్ *
శెయ్‌గొళ్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్వణ్ణారుత్తై యుమ్*
కైగొళ్ శక్కర త్తెన్ కనివాయ్ప్పెరుమానై క్కణ్డు*
కైగళ్ కూప్పిచ్చొల్లీర్ వినైయాట్టియేన్ కాదన్మైయే. ౧.

అ॥ పూ - సుందరమైన, కురివాయ్ - ఉప్పుకాలనయందు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, నన్దు - నచ్చి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కురుగినఙ్గళ్ - గుంపుగానున్న ఓసారసపక్షులారా! శెయ్ - పొలములను, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱధాన్యము, ఉయర్ - పెరిగియున్న, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారనెడి దివ్యదేశంబందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసము చేయు వానును, కైకొళ్ - శ్రీహస్తములో స్వీకరింపబడిన, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, ఎన్ - నాస్వామియు, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముగలవాడునైన, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, కైగళ్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, వినైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క, కాదన్మై - ఆభినివేశమును, శొల్లీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ సారసపక్షులారా! మీరు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాబాధను వాడు వినునట్లు నమ్రులైయుండి విన్న విన్నపించుడియని. ౧.

కాదల్ మెన్ పెడై యోడుడన్ మేయుమ్ కరునాయ్*
వేదవేళ్వియొలిముళ్ఙుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్ణార్ *
నాదన్ ఞాలమెల్లాముణ్ణ నమ్బెరుమానై క్కణ్డు*
పాదమ్ కైతొళుదుపణియీ రడియేన్ తిఱమే. ౨.

అ॥ కాదల్ - ప్రేమముగలదియు, మెన్ - మృదుస్వభావముగలదియునైన, పెడైయోడు - ఆడుపక్షితో, ఉడన్ - కూడ, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాయ్ - ఓ నారపక్షీ, వేదమ్ - వేదములయొక్కయు, వేళ్వి - యాగములయొక్కయు, ఒలి - శబ్దము, ముళ్ఙుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారికి, నాదన్ - స్వామియు, ఞాలమెల్లామ్ - సకలజగత్తులను, ఉణ్ణ - మ్రింగినవాడునైన, నమ్బెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్డు - చూచి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయందు, కైతొళుదు - అంజలిచేసి, అడియేన్ - నాయొక్క, తిఱమ్ - విధమును, పణియీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓనారపక్షీ! నీవు లిరువణ్ వణ్డూరికివెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుఁడై యానందించుచున్న సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నాదుఃఖమును జెప్పుమాయని ౨.

తిఱఞ్జిళాగియెఙ్గుమ్ శెయ్‌గళూడుపుల్ పుళ్ళినఙ్గాళ్*
శిఱన్ద శెల్వమ్మల్గు తిరువణ్వణ్డూరుఱైయుమ్*
కఱఙ్గుశేక్కరక్కై క్- కనివాయ్ ప్పెరుమానై క్కణ్డు*
ఇఱఞ్జినీర్ తొళుదుపణియీ రడియేనిడరే. ౩.

అ॥ ఎఙ్గుమ్ - అన్ని దేశములయందలి, శెయ్‌గళూడు - పొలములనడుమ, తిఱఞ్జిళాగి-గుంపులుగాచేరి, ఊపుల్ - సంచరించుచున్న, పుళ్ళినఙ్గాళ్ - పక్షీసమూహములారా! శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన, శెల్వమ్-సమృద్ధి - మల్గు - వర్ధిల్లుచున్న, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసము జేయువాఁడును, కఱఙ్గు - చుట్టుతిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడును, కనివాయ్ - దొండపండువంటియధరముగల వాఁడునైన, పెరుమానై - స్వామిని, కణ్డు - చూచి, నీర్-మీరు, ఇఱఞ్జి - వఁగి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, అడియేన్ - నాయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, పణియీర్ - చెప్పుఁడు.

తా॥ గుంపుగాపొలములలో సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్డూరులో నేంచేసియున్న చక్రధరునిజూచి నమ్రులైయుండి నామాటను విన్నవించుడియని. ౩.

ఇడరిల్ పోగమ్మూర్ గి యిణ్ణై న్దాడుమ్మడవన్నఙ్గాళ్*
విడలిల్ వెదవొలిముళ్గుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డూర్*
కడల్ మేనిప్పిరాన్ కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్డు*
ఉడలమ్ నైన్దొరుత్తి యురుగుమెన్నుణ్ త్తుమినే. ౪.

అ॥ ఇడర్ - విశేషదుఃఖము, ఇల్ - లేని, పోగమ్ - సంభోగసుఖమందు, మూర్ గి - మునిగి, ఇణ్ణై న్దు - చేరియుండి, పడమ్ - విధేయములై, ఆడుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నఙ్గాళ్ - ఓహంసపక్షులారా! విడలిల్ - విచ్ఛేదములేక, వేదవొలి - వేదధ్వని, ముళ్గుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్నవాఁడును, కడల్ మేని - సముద్రమువంటికాన్తిగలవాఁడును, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితులలభుఁడున, నెడుమాలై - ఆశ్రితులయందు మిక్కిలివ్యామోహముగలవాఁడునైనసర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, ఒరుత్తి - ఒక తె, ఉడలమ్ - శరీరము, నైన్దు-శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది; ఎన్ను - అని, ఉణర్ త్తుమిన్ - తెలియచేయుఁడు.

తా॥ ఆడుపక్షితోఁజేరి యెల్లప్పుడును నుఖించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! తిరువణ్ వణ్డూరులో వేదఘోషమునువినియానందించుచున్న యతిసులభుడైన సర్వేశ్వరునిపద్ద వెళ్ళి ఒక స్త్రీ నీయుందాశ చెగరుగుచున్నదని వానిచెప్పులలోపడవేయుఁడని. ౪.

ఉణర్ త్తలూడలుణర్ న్దుడన్ మేయుమ్మడవన్నఙ్గాళ్*
తిణర్ త్తవణ్డల్ గళ్ మేల్ శఙ్గుశేరుమ్‌తిరువణ్వణ్డూర్*

పుణర్ త్తపూన్దణ్‌ఴాయ్‌ముడి నమ్బిరుమానై క్కణ్డు*
పుణర్ త్తకై యినరా యడియేనుక్కుమ్‌పోర్ ముమినే. ౫.

ఆ॥ ఊడల్ - (ఆడుపక్షి నెడబాసినయెడల యాదితినమోద చేయుచున్న) ప్రణయకలహమును, ఊణర్ త్తల్ - (దానికాకోపము శాన్తియగునట్లుపలువిధములుగా జెప్పవలసిన) సమాధానమాటలను, ఊణర్ న్దు - (నేనెడబాసిన యెడల యీకష్టములు సంభవించునని) తెలిసికొని, ఊడక్ - కూడనుండి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, వడమ్ - విధేయములైన, అన్నజ్గాళ్ - ఒహంసపక్షులారా ! తిణర్ త్త - దట్టమైయున్న, వణ్‌ల్‌గళ్ మేల్ - ఎండినబుఅదలమీద, శిఙ్గు - శంఖములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులోవేంచేసియున్న వాడును, పుణర్ త్త-కట్టబడిన, వూ-అందమైన, తుళాయ్ - తులసీమాలికలను, ముడి-కిరీటమందు గలవాడునైన, నమ్ పెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్డు - చూచి- పుణర్ త్త - మొగిఞ్చిన, కైయినరాయ్ - చేతులుగలవారై, అడియేనుక్కుమ్ - నాకొఅకైకూడ, పోర్ ముమిన్ - మంచిమాట లాడిస్తోత్రముజేయుడి.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా ! మీరుతిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వద్ద నన్ననుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి యని. ౫.

పోర్ ముీయూనిరన్దేక్ పుునై మేలుళై పూఙ్గుయిల్ గాళ్*
శేర్ ముీల్ వాళై తుళ్ళుమ్ తిరువణ్వణ్డూరుళైయుమ్*
ఆర్ ములాఴియళై యమరర్ పెరుమానై క్కణ్డు*
మార్ ముజొణ్డరుళీర్ మైయల్ తీర్వదొరువణ్ణమే. ౬.

ఆ॥ పుునై మేల్ - పున్నచెట్టుమీద, ఊళై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, వూ - సుందరమైన, కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలములారా ! పోర్ ముీ - (మిమ్ములను) స్తుతించి, యాన్-నేను, ఇరన్దేన్ - యాచించితిని, (అదేమనగా), శేర్ ముీల్ - బుఅదప్రదేశములలో, వాళై - మత్స్యములు, తుళ్ళుమ్ - ఎగుఅచున్న, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులో, ఊళైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, ఆర్ ముల్ - దయాగల, ఆళీ - సుదర్శనమును, అమ్ముై - సుందరహస్తమందుగలవాడును, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమానై - స్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, మైయల్ - (నా) భ్రమము, తీర్వదు - తీరునటుల, ఒరువణ్ణమ్ - ఓకప్రకారమైన, మార్ ముమ్ - బదులుమాటను, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓకోకిలములారా ! మీరు తిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్న దయావంతుడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటనుజెప్పి దానికివాడు చెప్పెడు బదులుమాటను దీసికొనివచ్చి నాకుజెప్పి నన్ను బ్రతికింపుడుమా యని. ౬.

ఒరువణ్ణమ్ శెన్రుపు క్కెనక్కొన్రు రైయొణ్ కిళియే*
శెరువొణ్ పూమ్బొళిల్ శూళ్ శెక్కర్ వేళై త్తిరువణ్వణ్డూర్*
కరువణ్ణమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యకై శెయ్యకాల్*
శెరువొణ్ శెక్కరమ్ శఙ్గుడై యాళమ్ తిరున్దక్కణ్డే. ౭.

అ॥ ఒణ్ - సుందరమైన, కిళియే - ఓచిలుకా! శెరు (పుష్పములుకొయ్యువారిలోనొకరి కొకరికినేనెత్తెదను నేనెత్తెదనని) కలహమును బుట్టించునట్టిదియు, ఒణ్ - సుందరంబుసైన, పూ - పుష్పముగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియు, శెక్కర్ - (పుష్పముల యొక్క ధూళిచేత) ఎఱ్ఱనైన, వేలై - సముద్రమునొక్క గట్టుగలదియుసైన, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులో, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకవిధముగా, శెన్ఱుపుక్కు - పోయిప్రవేశించి, కరువణ్ణమ్ - నీలవర్ణమునున్ను, శెయ్యవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్ను, శెయ్యకణ్ - రక్తలోచనమునున్ను, శెయ్యకై - ఎఱ్ఱనిహస్తమునున్ను, శెయ్యకాల్ - ఎఱ్ఱనిశ్రీపాదములనున్ను, శెరు - యుద్ధోన్ముఖమై, ఒణ్ - సుందరమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్ను, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్ను, అడైయాళమ్ - (వానికి) చిహ్నములైనవిని, తిరున్దక్కణ్ణు - స్పష్టముగాజూచి, ఎనక్కు - నాకోఱకై, ఒన్ఱుఉరై - ఒకమాటచెప్పుమా.

తా॥ ఓచిలకా! తోటలచేసతిరమణీయంబైన తిరువణ్ వణ్డూరికివెళ్ళి యతినుందరంబులైన వాని దివ్యావయవములను జక్కగా జూచి యచ్చట నామాటను విన్నవింపుమాయని. ౭.

తిరున్దక్కణ్ణనక్కొన్ఱురైయా యెన్ శిఱుపూవాయ్*
శెరున్దిళూళ్ మగిళ్ పున్నైశూళ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డూర్*
పెరున్తణ్ తామరైక్కణ్ పెరునీణ్ముడినాల్ పిడన్దోళ్*
కరున్తణ్ముగిల్పోల్ తిరుమేనియడిగళ్ కే యే. ౮.

అ॥ ఒణ్ - అందమైన, శిఱుపూవాయ్ - ఓచిన్నచిలకా! శెరున్ది - శెరుందివృక్షములచేతను, ఇళూళ్ - ఇరువిడివృక్షములచేతను, మగిళ్ - పొగడవృక్షములచేతను, పున్నై - పున్నవృక్షముల చేతను, శూళ్ - చుట్టపడిన, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులోవేంచేసి యున్న, పెరు - విశాలమై, తణ్ - చల్లనైన, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములను, పెరునీళ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున, తడమ్ - విశాలములైన, నాల్ తోళ్ - నాల్గుభుజములను, కరు - శ్యామమై, తణ్ - చల్లనైన, మాముగిల్ పోల్ - గొప్పమేఘమువంటి, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగల, అడిగళ్ కై - స్వామిని, తిరున్దక్కణ్ణు - చక్కగా జూచి, ఎనక్కు - నాపక్షముమై, ఒన్ఱురైయాయ్ - ఒకమాటచెప్పుము.

తా॥ ఓబాలచిలకా! నీవతిభోగ్యమైన తిరువణ్ వణ్డూరికివెళ్ళి అచ్చట చతుర్భుజుడై కాళమేఘశ్యాముడై దీర్ఘములైన నేత్రకిరీటాదులను గలవాడై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి నాబాధనుజెప్పుమాయని ౯,

అడిగళ్ కై తొళు దలర్మేలశై యుమున్నఙ్గాళ్*
విడివై శిఙ్గాలిక్కుమ్ తిరువణ్వణ్డూరుఱై యుమే*
కడియమాయన్ఱనైన కణ్ణనై నెడుమాలైక్కణ్డు*
కొడియవల్వినై యేన్ తిఱఱిక్కుమిన్ వేఱుకొణ్డే. ౯.

అ॥ అలర్ మేల్ - పుష్పములమీద, అణ్ణైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్కాళ్ - ఓహంసపక్షులారా! విడిమిన్ - ఉదయకాలమునకునూచకమైన, శఙ్గు - శంఖము, ఒలిక్కుమ్ - ధ్వనించుచున్న, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులో, ఉణ్ణుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కడియాన్ - (నన్నెడబాసిన) క్రూరుడై, మాయన్ తన్నై - వంచకుడై, కణ్ణనై - కృష్ణుడైయవతరించినవాడై, నెడుమాలై - గొప్పమహిమగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, అడిగళ్ - శ్రీపాదములమీద, కైతొళుదు - అంజలిజేసి, కొడియవళ్ - మిక్కిలిక్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనాయొక్క, తిఱమ్ - ప్రకారమును, వేఱుకొణ్డు - ఏకాంతమందు, కూఱుమిన్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! నన్నెడబాసిబాధపెట్టుచు తిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్న కఠినహృదయముగల వంచకుడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని ఏకాంతమందు తీసికొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడియని. ౯.

వేఱుకొణ్డు మైయానిరైన్దేన్ వెణ్ణీర్ వణ్డినఙ్గాళ్ *
తేఱుమీర్ ప్పమ్బై వడపాలై తిరువణ్వణ్డూర్ *
మాఱిల్ పోరరక్కన్ మదిళ్ నీఱెఴ్ చ్చెయ్ద మగన్ద *
ఏఱు శేవగనార్ క్కెన్నై యుమిళన్దిమిన్నీరే. ౧౦.

అ॥ వెణ్ణీర్ - పరిమళించుచున్న, వణ్డినఙ్గాళ్ - గుంపుగానున్న ఓతుమ్మెదలారా! యాన్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, వేఱుకొణ్డు - విలక్షణములుగాసెంచి, ఇరవిల్ - యాంచిచితిని, తేఱు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, పమ్బై - పంపానదియొక్క, వడపాలై - ఉత్తరతీరమందున్న, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరులోవేంచేసియున్నవాడును, మాఱిల్ - ఒప్పులేని, పోర్ - యుద్ధముగల, అరక్కన్ - రావణానుజునియొక్క, మదిళ్ - కోటను, నీఱు అళ్ చ్చెయ్ద - భస్మమునట్లు, శెయ్ ద - నశింపజేసి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, ఏఱు - వర్ధిల్లుచున్న శేవగనార్ క్కు - శౌర్యముగలవాడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్నైయుమ్ - నన్నును, ఉళర్ - (నీరత్యుత్కోటియందు ఈవెకూడయొకతె) ఉన్నది, ఎన్మిన్గళ్, అని విన్నవించుడి.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! మీతోజెప్పినయెడల నాకార్యము శీఘ్రముగాసిద్ధించునని మిమ్ములను వేడుకుంటున్నాను, మీరువెళ్ళి పంపానదికుత్తరమందున్న తిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్న గొప్పపరాక్రమవంతుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద, నీరత్యుత్కోటిలోజేరిన యీపె యిట్లువస్థపడుచున్నదని నన్ను విన్నవించుడియని. ౧౦.

‡‡ మిన్నోళ్ శేర్ వురినూల్ కుఱుఙ్గాళ్ అళా యగల్ ఞాలజొక్కణ్ణా *
వన్కళ్వ నడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్ కోన్ *
పన్నోళాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువణ్వణ్డూర్ క్కు *
ఇన్నోళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిజై యవర్ క్కే. ౧౧.

అ॥ మిక్‌కొళ్ - కాన్తిగలై, శేర్ - తిరుమేనుతోజేరియున్న, పురినూల్ - యజ్ఞోపవీతముగల, కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, అగల్ - విశాలమైన, ఇరాలమ్ - భూమిని, కొణ్డ - స్వీకరించిన, వక్‌కఱ్ఱుక్ - మహాపంచకూడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - కురుకాపురాధీశులైననమ్మళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసాదించిన, పణ్‌కొళ్ - గానము లు, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువణ్‌వణ్డూర్‌క్కు - తిరువణ్‌వణ్డూర్‌విషయమై, ఇక్‌కొళ్ - మధురమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిగాథలను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మిక - మెఱుపులెక్కకాశించుమన్న, ఇడైయవర్‌క్కు - నడుముగల స్త్రీలకు, మదవర్ - మన్మథుడువలె శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులైయుందురు.

తా॥ వామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనుండి భూమిని స్వాధీనపఱుచుకొనిన సర్వేశ్వరుడువేంచేసియున్న తిరువణ్‌వణ్డూర్‌విషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములనభ్యసించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగజేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్. ౧౧

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఇ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఆళ్వార్లుపంపిన పక్షులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నవించినతరువాత యాసర్వేశ్వరుడు కొంచెము విలంబించివచ్చెను. అంతమాత్రము విరహమునసహింపని యాళ్వార్లనెడినాయకి తనవద్దవచ్చిన సర్వేశ్వరునిమీఁద ప్రణయరోషముజేసి, నీవిచ్చటరావలదు ; మీకిష్టమైన స్త్రీలవద్ద వెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరింప సప్పుడాసర్వేశ్వరుడు వీరిని మంచిమాటలాడుచున్నాడని సాదించుమన్నారు.

మిన్నిడై మడవార్‌గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మున్బునానదఞ్చువన్ *
మున్నిడై యిలఙ్గై యరణ్ కాయ్న్దమాయవనే *
ఉన్నిడై యశుణ్ణాయమ్నానతీవ నినియదుకొణ్డు శెయ్‌వదెన్ *
ఎన్నిడై యపన్దమ్కళలుమ్తన్దు పోగునమ్బి. ౧.

అ॥ మిక - మెఱుపులెక్కకాశించునుచున్న, ఇడై - నడుముగలవారై, మడవార్‌గళ్ - వివయసంపన్నులై, నిన్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారైన (నీశ్రీతివిషయులైన) స్త్రీలయొక్క, మున్బు - మందఱ, (నాబంతిని తీసికొనుటమంచిదికాదు), (అట్లుచేసినయెడల వారు నిన్నుతిరస్కారముజేయుదురు), అది - వారుచేసెడి నీతిరస్కారమును (చూచి), నాన్ - నేను, అఞ్చువన్ - భయపడుదును, మున్నిడై - సమర్థుడైనరాజుచేఁ బరిపాలింపఁబడిన, ఇలఙ్గై - లంకయొక్క, అరణ్ - కోటను, కాయ్న్ద - నశింపఁజేసిన, మాయ

పనే - పంచకుఁడా ? ఉన్ను డైయ - నీయొక్క, శుణ్ణాయమ్ - వంచనను, నాఁ - నేను, అతివళ్ - ఎఱుఁగుదును. ఇని - ఇకమీఁద, అదుకొణ్డు - ఆకపటమును, (నాయందు) ప్రకటనజేసి, శెయ్యు ఁఱ్ - చేయదగినదేమున్నది ! నమ్బి - ఓపూర్ణుఁడా ! ఎన్ను డైయ - నాయొక్క, పన్దమ్ - బంతినిన్ను, కళ్ళలుమ్ - గచ్చకాయినిన్నుఁ తన్దు - ఇచ్చి, పోగు - పో.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడువచ్చినప్పుడు ఆళ్వార్లసెడి నాయకిమాటలాడక వానిమీఁద కోపగించియున్నప్పుడు వాఁడు వీరియొక్క బంతిని తీసికొనెను. వానినిజూచి, ఓయి ! నీవిదేమి చేయుచున్నావు, నీకిష్టురాలైన స్త్రీలు దీనిని జూచినయెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావని తలఁచి నీతోవాఁడసంశ్లేషించరు. అప్పుడు నీవనుభవించెడిదుఃఖమునుజూచి నేనుసహింపఁజాలను. ఏకదారవ్రతుఁడనైన నాకు నిన్నుద్రగ్గ వేఱు స్త్రీకలదాయని యావంచనమాటలు నాతోఁజెప్పఁ బలదు. ఆవ్రతముగూఁడ స్త్రీలకు నీయందు నమ్మకముబుట్టించుకొని పిమ్మట వారినిస్వాధీనపఱచుకొనుటకై య్యోచేసితివిఁగాని యథార్థముగాదేయలేదు. నీకపటము నాకుతెలుసునుగాన నాపద్ద నీ కాటిల్యమేమియు ఫలించదు. నాబంతినియిచ్చి నీకిష్టమైనవారివద్ద వెళ్ళవచ్చునని. ౧.

పోగునమ్బ్యాయన్ తామరై పురై కణ్ణినై యుమ్ శెవ్వాయ్‌ముఱువలుమ్*
ఆగులబ్గళ్ శెయ్య వప్రదత్తోన్ గళ్ పోమేయామ్*
తోగై మామయిలార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ శెవియోడే వైత్తుమ్*
ఆగళ్ పోగవిట్టు క్కుళలూదుపోయిరున్దే. ౨.

ఆ॥ నమ్బి - ఓపూర్ణుఁడా ! పోగు - పో ; ఈఁ - నీయొక్క, తామరైపురై - పద్మము తోఁబోలిన, కణ్ణినైయుమ్ - నేత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - ఆధరమందుగలిసిల్లుచున్న, ముఱువలుమ్ - చిఱునవ్వును, ఆగులబ్గళ్ శెయ్య (మమ్మలను) వ్యాకులపఱుచఁగా, యామ్ - మేము, ఆప్రిదత్తోన్ - నశించుటకైయ్యే, పోమ్ పోమ్ - తపంబుజేపినవారమైతిమి. తోగై - నెమలి పించమువలె, మా - శ్లాఘ్యమైన, మయిలార్ గళ్ - కేశపాశముగల స్త్రీలు, నిన్ అరుళ్ - నీదయను, శూడువార్ - ధరించుదురు, (నీదయకువిషయమగుదురు), (వారు), ఓశై - (వేణు) నాదమును, శెవియోడే వైత్తు - చెవ్వులలోవిని, ఎళ్ల - లేచివచ్చునట్లు, పోయ్ - (నీవు) వెళ్ళి, ఇరున్దు - (వారిసమీపమందు) ఉండి, ఆగళ్ - గోవులను, పోగవిట్టు - దూరముగాపోనిచ్చి, కుళల్ - వేణువును, ఊదు - ఊదుము.

తా॥ ఓయి ! నీయొక్క పద్మనేత్రమును ఎఱ్ఱని యధరమునీఁద ప్రసరించుచున్న తెల్లని మందహాసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను ముక్కిలిచ్చి బాధించుచున్నివిగాన నాకంటిముందఱనుండి యువతల వెళ్ళుమాయని చెప్పి ముఖమును వెనుకతిప్పుకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడుచూచి నీకొప్పుమిక్కిలి సుందరమైయున్నదని చెప్పఁగా, ఓయి ! నీ చెవరికొప్పులనిదలంచి మోహించితివోయదికాదిది. నీవచ్చటికేవెళ్ళుము. అని యాళ్వార్లుచెప్పినమాటనువిని, వాడు, వారెచ్చటనున్నారని యడిగెను, దానికి ఆళ్వార్లు, నీవు దూరముగాపోవుచున్న యావులనుబిలుచునట్లు వేణునాదము జేసినయెడల దానినివిని వారినీదగ్గఱవచ్చి చేరుదురని చెప్పుచున్నారని. ౩.

పోయిరున్దునిన్ పుళ్ళువమఱియాదవర్ క్కు రైనవ్వి*నిన్ శెయ్య
వాయిరుబ్కునియబ్కణ్ణుమ్ విపరీతమిన్నాళ్*
వేయిరున్త డన్దోళినా రిత్తిరువరుళ్ పెఱువార్ యవర్ కొల్*
మాయిరుబ్కడలై క్కడైన్ద పెరుమానాలే. 3.

అ॥ నవ్వి - ఓపూర్ణుడా! మా - అగాధమై, ఇరు-విశాలమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, పెరుమానాలే - గొప్పవాడవైన నీచేత, ఇత్తిరు - ఇట్టిశ్లాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయను, పెఱువార్ - పొందదగినవారై, వేయ్ - వెదురువలె, ఇరు - బలిసియు, తడమ్ - పొదుపుగానున్న, తోళినార్ - భుజములుగలవారైన స్త్రీలు, యవర్ కొల్ - ఎన్నో? పోయ్ - (వారున్న చోటికి) పోయి, ఇరున్దు - ఉండి, నిన్ - నీయొక్క, పుళ్ళువమ్ - కపటమును, అఱియాదవర్ క్కు - ఎఱుగనియా స్త్రీలకు, ఉరై - (నాతో జెప్పెడిమాటను) చెప్పుము, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునెడి, ఇరు - పక్వమైన, కనియుమ్ - పండును, కణ్ణుమ్, నేత్రములను, ఇన్నాళ్ - ఈదినములలో, విపరీతమ్ - విజాతీయముల యైయున్నవి.

తా॥ నేను వేణునాదముజేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను బిలుచుటకై చేయనని సర్వేశ్వరుడుచెప్పగా, ఓయి! నీకసటస్వభావము నెఱుగనివారిసద్ద ఈమాటచెప్పితినంటే వారు నమ్మరుగాని నేనీమాటనునమ్మను. నీవెరిమిదమోహపడి నీశరీరమిట్లుండిపోవుచున్నదో? అట్టి భాగ్యవంతులైన సుందరాంగులెవరో తెలియలేరని చెప్పుచున్నారవి. 3.

ఆలినీళ్మై యేழ్ములగము ణ్ణుమ్నీకిడన్దాయ్*ఉన్ మాయబ్గళ్
మేలై వానవరుమఱియా రినియెమ్బరమే*
వేలినేర్ తడఙ్గణ్ణినార్ విళై యాడుశూழ్ములై చ్చూழ్వేనిన్ఱు*
కాలిమేయ్క్కవల్లా యెమ్మైనీకழ్ తోలే. ౮.

అ॥ అన్ఱు - ఆప్రళయకాలమందు, ఏழ్ములగమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - మ్రింగి, ఆలిన్ - మఱ్ఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలై - ఆకుమీద, నీ - నీవు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితివి, ఉన్ మాయబ్గళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, మేలై వానవరుమ్ - నిత్యసూరులును, ఆఱియార్ - తెలిసికొనఁజాలరు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎమ్బరమే - నాకుతెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా? వేలినేర్ - ధనుస్సుతోసమానమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణినార్ - నేత్రములగల స్త్రీలు, విళైయాడు - క్రీడించుచున్న, శూழ్ములై - ఇనుక గుంపును, శూழ్వేనిన్ఱు .. చుట్టుకొనియే, నిన్ఱు - ఉండి, కాలి - ఆవులను, మేయ్క్కవల్లాయ్ - మేపఁ, వాఁడా! నీ-నీవు, ఎమ్మై-మమ్ములను, కழ్ తోల్ - క్రూరమాటలను జెప్పనలదు.

తా॥ నేను తల్లితండ్రులమాటలనువిని యావులనుమేపుటకునచ్చితినిగాని స్త్రీలకొఱకా కాదని సర్వేశ్వరుడనగా; ఓయి! సప్తలోకములనారగించి యొకచిన్న పటదళమందుఁ బవ్వళించి యఘటితఘటనాసమర్థుడవైన నీమాయలుసర్వజ్ఞులైన నిత్యసూరులకుఁగూడ నెఱుఁగశాధ్యములు కావు, అట్టిదానిని అజ్ఞుఁడనైన నేనెఱుఁగుదునా? నీవావులనుమేపుటకు వచ్చినయెడల స్త్రీలు

క్రీడించుచున్నచోటుదగ్గ నీకు వేఱెచ్చటను చోటుచిక్కలేదా? గాన యిట్టిఅబద్ధమాటలనుజెప్పి మమ్ములను బాధపెట్టవలదు వెళ్ళుమాయని చెప్పుచున్నారని. ౪.

కళ్ళిల్ నమ్బి యుక్కై దవమ్మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్మన్నట్టియుమ్*తిణ్ శక్కర
నిళ్ళు తొల్ పడై యూ యునక్కొక్ కుణర్త్తువన్నాళ్*
కుళ్ళు తేన్మొళియార్ గళ్ నన్నరుళ్ కూడువార్ మనమ్ వాడినిఱ్ఱే*ఎమ్
కుళ్ళు పూవై యొడుమ్ కిళియోడుమ్ కుళ్ళ గేలే. ౫.

అ॥ నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! కళ్ళ - అసత్యమాటలతో నన్ను బాధింపవలదు, ఉక్కై - దివ్యమైన, దవమ్ - నీకృత్రిమమును, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందుండువారును, విణ్ణుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందుండువారును, నన్ను - చక్కగా, అటియుమ్ - ఎఱుంగుదురు, తిణ్ - దృఢమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమనెడి, నిళ్ళు - (నీప్రతిజ్ఞనుబట్టార్థవగునట్లు) గడిపించియున్న, (నీయిష్టానుసారియైన), తొల్ - అనాదియైన, పడైయాయ్ - ఆయుధముగలవాడా! ఉన్నక్కు - నీకు, నాన్ - నేను, ఒన్ను - ఒకమాట, ఉణర్త్తువన్ - బోధించెను (వినుము). మళ్ళు - నవీనమైన, తేన్ - తేనెవలెభోగ్యమైన, మొళియార్ గళ్ - మాటలుగలవారై, నిన్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, కూడువార్ - ధరించువారైన స్త్రీలు, మనమ్ వాడినిఱ్ఱే - హృదయము శిథిలమైయుండగా, ఎమ్ - మాయొక్క, కుళ్ళు - అక్షరము తెలియకుండ మాటలాడుచున్న, పూవై యొడుమ్ - చిన్నచిలకతోను, కిళియోడుమ్ - పెద్దచిలకతోను, కుళ్ళ గేల్ - క్రీడించకుమా?

తా॥ ఓయి! నేను సత్యసంధుడని యసత్యమాటలనుజెప్పి నన్ను బాధపెట్టవలదు. నీకపట మునెల్లరు నెఱుంగుదురు. దానికి దినమును రాత్రిగాజేసినినీసుదర్శనమేసాక్షి. నీలోకమాటచెప్పెదనువినుము నీవు ప్రియురాళ్ళైన స్త్రీలు చూచుచుండగా నాచిలకతో మాటలాడితివంటే వారు నొచ్చుకొనుదురుగాన నిప్పుడు నాచిలకనువిడిచిపెట్టి వెళ్ళుమని. ౫.

కుళ్ళగియెఙ్గళ్ కుళ్ళమణ్ కొణ్డు కోయిన్మై శెయ్దుకన్మమెన్నిత్తై*
పళ్ళగియామిరుప్పోమ్ పరమేయిత్తిరువరుళ్ గళ్*
అళ్ళగియారివ్వులగుమూన్ఱుక్కుమ్ తేవిమైతగువార్ పలరుళర్*
కళ్ళగమే శేల్ నమ్బి యునక్కుమిళ్ళై దేకన్మమే. ౬.

అ॥ కుళ్ళగి - శృఙ్గారవిలాసమునుజేసికొనిపోయి, ఎఙ్గళ్ - మాయొక్క, కుళ్ళమణ్ - బొమ్మను, కొణ్డు - తీసికొనిపచ్చి, కోయిన్మై శెయ్దు - అక్రమవ్యాపారములనుజేసి, ఒన్ఱుకన్మమ్ - ఒకప్రయోజమును, ఇల్లై - లేదు, యామ్ - మేము, పళ్ళగియిరుప్పోమ్ - (నీతో) సహవాసముజేసియున్నాము, ఇత్తిరు - ఇట్టివిలక్షణములైన, అరుళ్ గళ్ - (నీ) కృపావ్యాపారములకు, పరమే - (మేము) విషయభూతులమా? ఇవ్వులగు మూన్ఱుక్కుమ్ - ఈలోకములుమూడింటికిని, తేవిమై - శట్టమహిషిస్థానమునకు, తగువార్ - యోగ్యురాండ్రైన, అళ్ళగియార్ - సుందరులు, పలర్ - అనేకులు, ఈళర్ - ఉన్నారు. నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! కళ్ళగమ్ - (మా)సమూహమందు,

ఏఱ్ఱుల్ - ఎక్కి ప్రవేశింపవలదు. ఊనక్కుమ్ - నీకును, కన్మమ్ - ఈవ్యాపారము, ఇళైదు - పిల్ల చేష్టలైయుండును.

తా॥ ఓయి! మందహాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి మాబొమ్మను దీసికొనుటచే నీకేమి యుప్రయోజనములేదు నీసంగతి యిదివఱకే మాకుతెలుసును. ఈపరిహాసములు నీచట్టమహిషుల తోఁజేయుఁదగినవిగాని మాతోఁజేయరాదు. మాగుఁపులోప్రవేశింపుట మీకుయుక్తముకాదు వెళ్ళుమా యని. ౬

కన్మమన్నెఞ్జళ్ కై యిఱ్ఱాప్పై పఱిప్పదు కడల్ ఞాలముణ్ణిట్ట*
నిన్మలానెడియాయ్ యున క్కేలుమ్ పిఴైయే*
వన్మమ్మేశొల్లి యెమ్మైనీవిళై యాక్కుది యసుకేట్కిలెన్నైమార్*
తన్మపావమెన్నా రొరునాళ్ తడిపిణ కేఱ్ఱుమే. ౭.

అ॥ ఎఞ్జళ్ - మాయొక్క, కైయిఱ్ - చేతులలోనున్న, పాపై - చిత్రమును, పఱిప్పదు - అపహరింపుట, కన్మమన్దు - మంచిపనికాదు, కడల్ - సముద్రముచేఁజుట్టబడిన, ఞాలమ్-భూమిని, ఉణ్ణిట్ట - ఆరగించిన, నిన్మలా - పరిశుద్ధుఁడా! నెడియాయ్ - గొప్పవాఁడా! ఉనక్కేలుమ్- నీపింను, పిఴై - తప్పు, పిఴైయే - తప్పే. వన్మమ్ - మర్మములను, శొల్లి - చెప్పి, ఎమ్మై - మమ్ములనుద్రోహించి, విళైయాడుది - ఆడుచున్నావు. ఎన్నైమార్ - నాసహోదరులు, అదు - ఆఁ టను, కేట్కిల్ - వినినయెడల, తన్మపావమ్ - ధర్మ్ముపాపము, ఎన్నార్ - ఆనివిచారింపరు. ఒరునాళ్ - ఒకదినము, తడి - కట్టుకొత్తుకొని, పిణక్కు - కలహించువట్లగును.

తా॥ ఓయి! మాచెలులోనున్న చిత్రమును దీసికొనుట మీకుయుక్తముకాదు. నీవెంత గొప్పవాఁడవైనను నీవుచేసెడి యీయన్యాయము లెన్నటికి న్యాయములుకానేరవు.మారహస్యమాట లను నీవుచెప్పుచుండగా మాయన్నతమ్ములు వినినయెడల యేమియువిచారించక కట్టనుదీసికొని తన్నుదురని. ౭.

పిణక్కియావై యుమ్మైయావరుమ్ పిఴైయామల్ పేదిత్తుమ్ పేది యాదదోర్*
కణక్కిల్ కీర్త్తి వెళ్ళ క్కదిర్ ఞానమూర్ త్తియినాయ్*
ఇణక్కియెమ్మైయెమ్తోళ్ మీమా ర్విళై యాడప్పోదుమినెన్న ప్పోన్దోమే*
ఉణక్కినీవళై త్తా లెఱ శొల్లారుగ వాదవరే. ౮.

అ॥ యావైయుమ్ - సమస్తాచేతనములనున్ను, యావరుమ్ - సకలచేతనులనున్ను, పిణక్కి - ((ప్రళయకాలమందు) తనయందు జేర్చుకొని, పిఴైయామల్ - ఒకరికర్మ్ములను మఱి యొకరికిమాఱిపోకుండ, పేదిత్తుమ్ - (వారివారికర్మ్మానుగుణముగా) సృష్టించియు, పేదియాదను - ఆశ్చర్య్యములచే నివసింప్పుడవైయుండి, ఓర్ - అద్వితీయుఁడవై, కణక్కిల్ - అసంఖ్యేయమైన, కీర్త్తి వెళ్ళమ్ - కీర్తిసముద్రముగలవాఁడవై (అసరిచ్ఛిన్నకీర్తిగలవాఁడవై,) కదిర్ - ప్రకాశించు చున్న, ఞానమూర్ త్తియినాయ్ - జ్ఞానమునుస్వరూపముగాగలవాఁడా! ఎమ్మై - మమ్ములను, ఎమ్తోళ్ మీమార్ - మాసఖీజనులు, ఇణక్కి - (మాకు) వనవిహారమందాళనుగలుగఁజేసి, విళైయాడ

పోదుమిన్ - విహరించెదమురమ్మ, ఎన - అనిచెప్పులచే, పోన్దోమై - వచ్చినమమ్మలను, నీ - నీవు, ఊణక్కి - నిర్బంధపఱచి, వైత్తాల్ - అడ్డగించితివేని, ఊగవాదవర్ - దీనినిసహింపని వారు, ఎన్శొల్లార్ - ఏమియుపవాదమును జెప్పరు.

తా॥ సకలచేతనాచేతనములకును సృష్టిసంహారకర్తయని కీర్తింపఁబడువాఁడవై నిర్మలజ్ఞానస్వరూపుఁడవైన నీవిప్పుడు మమ్మలను దోవలోనడ్డగించుచున్నావుగదా. దీనినీ స్త్రీలు చూచినయెడల నీయందు దోషముల నారోపించి నీకీర్తిని నశింప జేయుదురని. ౮.

ఉగవైయాల్ నెఞ్చముళ్ళురుగి యుళ్తామరై తడఙ్గణ్విళిగళిల్*
అగవలైప్పడుప్పా నగైత్తాయ్ తిరుపడియాల్*
తగవుశెయ్దిలై యెఙ్గళ్శిఱ్ఱిల్లమ్ యామశిఱుశోఱుబక్కుణ్డు*నిన్
ముగవొళితిగళ్ముఱువల్ శెయ్దునిన్ఱిలై యే. ౯.

అ॥ ఉగవైయాల్ - ప్రీతిచే, నెఞ్చమ్ - హృదయము, ఉళ్ళురుగి - కరిగి, ఉళ్ - నీయొక్క, తామరై - తామరపువ్వువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములయొక్క, విళిగళ్ - చూపులనెడి, వలైయిల్ - వలయందు, అగప్పడుప్పాక్ - దొలుకించుకొనుటకై, ఎఙ్గళ్ - మాయొక్క, శిఱ్ఱిల్లమ్ - (ఇనుకతోవిహారార్థమై చేసిన) చిన్న గృహమును, యామ్ - మేము, అడు - తళికచేసిన, శిఱుశోఱుమ్ - చిన్నప్రసాదమును, కణ్ణు - చూచి, నిన్ముగమ్ - నీముఖమందు, ఒళిదిగళ్ - కాన్తిప్రకాశించునట్లు, ముఱువల్ శెయ్దు - మందహాసముజేసి, నిన్ఱిలై - నిలువక, ఉన్ తిరువడియాల్ - నిశ్రీపాదములచే, అళైత్తాయ్ - చెడకొట్టితివి. తగవుశెయ్దిలై - దయచేయకపోతివి.

తా॥ ఓయి! మేమునిన్ను చూచునట్లును, అప్పుడునీకటాక్షముచే మమ్మలను వశపఱచుకొనుటకును, దానిచే మేమునంతోషించునట్లును ఉపాయమేమని యోచించి, ఇసుకలనుపోగుచేసి మేమాడుకున్నయాటలను జూచిసంతోషించక నిర్దయుండవై చెడకొట్టితివి; ఇది నీకుమంచిది కాదని. ౯.

నిన్ఱిలఙ్గుముడియినాయ్ యిరుబత్తోర్ కాలరశుక్కళ్ కట్ట*
వెన్ఱినీణ్మఴువినాయ్ వియన్ఞాలమున్బడైత్తాయ్*
ఇన్ఱువ్వాయర్కులత్తై వీడుయ్యత్తొన్ఱియకరుమాణిక్కచ్చుడర్*
నిన్ఱన్నాల్ నలివేపడుమో మెన్ఱు నూయ్చ్చియోమే. ౧౦.

అ॥ నిన్ఱు - నిలిచి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాఁడా! ఇరుపత్తోర్కాల్ - ఇరువదియొకవిధముగా, అరశు - రాజులను, కళైకట్ట - నిర్మూలముగాజేసిన, వెన్ఱి - జయముగల, నీళ్ - పొడవైన, మఴువా - గొడ్డలిగలవాఁడా! వియల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, మున్ - మునుపు, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాఁడా! ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఇవ్వాయర్కులత్తై - ఈగోపకులమును, వీడుయ్య - ఉజ్జీవింపింపునట్లై, తోన్ఱియ - అవతరించిన, కరుమాణిక్కచ్చుడర్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాఁడా! నిన్ఱన్నాల్ - నీచేత, ఆయ్చ్చియోమ్ - గోపికలైనమేము, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నలివే - ఉపద్రవమునే, పడుమోమ్ - పొందుచున్నాము.

తా॥ ఈవిధంబుగ నీశౌర్యకారుణ్య వాత్సల్యాదిగుణములచే మమ్ములను వశపఱచుకొని చెనుక మాతో విశ్లేషించి ఈవిశ్లేషదుఃఖమెఱుఁగక నీవెల్లప్పుఁడును బాధపెట్టుచున్నావని. ౧౦.

** ఆయ్‌చ్చియాగియవన్నెయా లన్నువెణ్ణెయ్‌వార్ త్తెయుళ్ *శీర్ నముణ్డ్రు
కూత్తవప్పన్నై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
ఏత్తియతమిళ్ మాలై యాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తిశై యొడుమ్ *
నాత్తన్నాల్ నవిలవుర్ప్పార్ క్కిల్లై నల్‌గురవే. ౧౧.

అ॥ ఆయ్‌చ్చియాగియ - గోపికయైన, అన్నెయాల్ - తల్లియైనయశోదాదేవిచే, అన్ను - అప్పుడు, వెణ్ణెయ్‌వార్ త్తెయుళ్ - వీడునవనీతమును దొంగలించెననిమాటవచ్చినప్పుడు, శీర్ నముణ్డు - కోపగింపఁబడి, ఆగుకూత్తన్ - వీడుచుచునృత్యము జేయునట్లాడుచున్న, అప్పన్ - స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భయుక్తములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయొడు - స్వరముతోగూడ, నాత్తన్నాల్ - నాలికచే, నవిల - ఆదరముతోగూడ, ఉరైప్పార్ క్కు - అనుసంధించువారికి, నల్‌గురవు - భగవదలాభమనెడి దారిద్ర్యము, ఇల్లై - రానేరదు.

తా॥ ఆశ్రితసులభుఁడైన శ్రీకృష్ణునివిషయుమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశుర ముల నాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గుణములను నిరంతరముగా ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— ఇట్లువిరహబాధ ననుభవించుచున్న నమ్మాళ్వార్లకు సేవసాదించుటకై తిరువిణ్ణగర్‌లోవచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములనుభవించి యాగుణముల నుసపాదించుచున్నారు.

** నల్‌గురవుమ్ శెల్వుమ్ నరగుమ్ శువర్ క్కముమాయ్ *
వెల్‌పగై యుమ్ నట్పుమ్ విడముమముదముమాయ్ *
పల్‌వగై యుమ్ పరన్ద పెరుమానెన్నై యాళ్ వానై *
శెల్వమ్మాల్ గుకుడి త్తిరువిణ్ణగర్ క్కణ్ణనే. ౧.

అ॥ నల్‌గురవుమ్ - దారిద్ర్యమును, శెల్వుమ్ - సంపత్తును, నరగుమ్ - నరకమును, శువర్ క్కముమ్ - స్వర్గమును, ఆయ్ - వీనినివిభూతిగాగల వాఁడై, వెల్ - జయించుచున్న, పగైయుమ్ - ద్వేషమును, నట్పుమ్ - స్నేహమును, విడముమ్ - విషమును, అముదముమ్ - అమృతమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడై, పల్‌వగైయుమ్ (విభూతిద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా, పరన్ద -

వ్యాపించియున్న, పెరుమాన్ - స్వామియై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానై - దానునిగాఁజేసికొనిన సర్వేశ్వరుని, శెల్వమ్ - సంపత్తు, మల్గు - అతిశయించియున్న, కుడి - కుటుంబముగల, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డేనే - సేవించితిని.

తా॥ దారిద్ర్యము మొదలగు చెడ్డవస్తువులను, సంపత్తు మొదలగు మంచివస్తువులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణగర్‌లో ననుభవించితినని. ౧.

కణ్ణవిన్బమ్‌తున్బమ్ కలక్కఞ్చుమ్ తేర్ప్రమువాయ్*
తణ్ణముమ్‌తన్నైయుమ్ తళ్ళులుమ్‌నిళ్ళలుమూయ్*
కణ్ణుళ్ళోర్ దఱుక్కియ పెరుమాన్నెన్నైయూళ్వానూర్*
తెణ్ణిరై ప్పునల్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ నన్నగరే. ౨.

అ॥ కణ్ణ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైన, ఇన్బమ్ - సుఖమును, తున్బమ్ - దుఃఖమును, కలక్కఞ్చుమ్ - (ఇష్టములభించకపోవుటచేగలిగిన) మనోవికారమును, తేర్ప్రమ్ - (అదిలభించుటచేత గలిగిన) మనోనైర్మల్యమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, తణ్ణముమ్ - కోపమును, తన్నైయుమ్ - అనుగ్రహమును, తళ్ళులుమ్ - (ఉష్ణమైన) అగ్నియు, నిళ్ళలుమ్ - (చల్లనైన) నీడను, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, కణ్ణుళ్ళోర్ దఱుక్క - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభుఁడును, పెరుమాన్ - సర్వాధికుఁడును, ఎన్నైన్ - నన్ను, ఆళ్వాన్ - దానునిగాజేసికొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, తెణ్ - నిర్మలమై, తిరై - అలలుకొట్టుచున్న, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి, నల్‌నగర్ - శ్లాఘ్యమైనపట్టణము, ఊర్ - వాసస్థానముగానున్నది.

తా॥ సుఖదుఃఖాదులను తత్కార్యంబులైన కోపానుగ్రహాదులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుఁడు నానిమిత్తమై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్నాఁడని. ౨.

నగరముమ్‌నాడుగళుమ్ ఞానముమ్‌మూడముమాయ్*
నిగరిల్ శూళ్ శుడరాయ్ నిలనాయ్‌విశుమ్బాయ్*
శిగరమాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ శ్చేర్న్దపిరాన్*
పుగర్ కొళ్ కీర్త్తియల్లాల్ మ్లై యావర్‌క్కుమ్‌పుణ్ణియమే. 3.

అ॥ నగరముమ్ - పట్టణమును, నాడుగళుమ్ - దేశములును, ఞానముమ్ - జ్ఞానమును మూడముమ్ - అజ్ఞానమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడై, నిగరిల్ - ఒప్పులేనిదై, శూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడరాయ్ - ప్రకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, నిలనాయ్ - భూమిని విభూతిగాగలవాఁడై, విశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరములవలెనున్న, మాడఙ్గళ్ - గృహములచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్న్ద - అమరి వేంచేసియున్నవాఁడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగర్ కొళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కీర్త్తియల్లాల్ - కీర్తిచేఁగాని, యావర్‌క్కుమ్ - సమస్తచేతనులకును, పుణ్ణియమ్ - ఉజ్జీవనహేతువు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశాప్రకాశములను భూమ్యన్తరిక్షములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తప్రాణులకు నుజ్జీవనహేతువని. 3.

పుణ్ణియమ్‌పావమ్ పుణర్‌చ్చిపిరివైట్రివై యాయ్*
ఎణ్ణమాయ్‌మఱప్పా యణ్‌మైయాయిన్‌మిగు తుల్లనాయ్*
తిణ్ణమాడజ్గళ్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్‌న్దపిరాన్*
కణ్ణనిన్నరుళే కణ్ణుకొణ్మిన్గళ్ కైదవమే. ౪.

అ॥ పుణ్ణియమ్‌పావమ్ - పుణ్యపాపములు, పుణర్‌చ్చిపిరివు - సంశ్లేషవిశ్లేషములు, ఎట్టు ఇవై - అనెడివీనిని, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడును, ఎణ్ణమాయ్ - (అనుకూల) స్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, మఱప్పాయ్ - (ప్రతికూల) విస్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, ఉణ్మైయాయ్ ఇన్మైయాయ్ - సుఖత్పదార్థములను విభూతిగాగలవాడును, ఆల్లనాయ్ - తద్ధ తదోషరహితుడును, తిణ్ణమ్ - దృఢములైన, మాడజ్గళ్ - మేడలచే, శూళ్ - చుట్టపడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్దపిరాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న ఉపకారకుడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఇన్ - భోగ్యమైన, అరుళే - (నిర్హేతుక) కృపయే, (చేతనోజ్జీవన కారణము). కణ్‌కొళ్‌మిన్గళ్ - (శాస్త్రముందు) చూడుడు, కైదవమే - ఇదియబద్ధమగునా ? (కాదు).

తా॥ పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన అనుకూలసంశ్లేష ప్రతికూలవిశ్లేషములను, తదధీన అనుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకలచేతనాచేతనములను విభూతిగాగలవాడై దోషగంధరహితుడై, అతిరమణీయంబైన తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క నిర్హేతుకకృపయే యందఱికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సందేహములేదు. ఈమాటను శాస్త్రముందు విచారించుడియని. ౪.

కైదవమ్ శెయ్‌మ్మెయ్‌కరుమమ్ వెళుమైయుమాయ్*
మెయ్‌ప్పొయ్యిళ్ మై ముదుమ్‌పుదుమైశ్ శ్రీమైయుమాయ్*
శెయ్‌తిణ్‌మదిళ్‌శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్‌న్దపిరాన్*
పెయ్‌దకావుకణ్డీర్ పెరున్తేవుడై మూవులగే. ౫.

అ॥ పెరుమ్‌తేవుడై - బ్రహ్మాది గొప్పదేవతలుగల, మూవులగు - మూడులోకములును, కైదవమ్ - కపటమును, శెయ్‌మ్మె - ఆర్జవమును, కరుమమ్ - కలుషమును, వెళుమైయుమ్ - తెలుపును, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, మెయ్‌ప్పాయ్ - సత్యాసత్యములను, ఇన్మై మై ముదుమై - బాల్యవార్ధక ములన, పుదుమైశ్ శ్రీమైయుమ్ - నవీన ప్రాచీనములను, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, శెయ్‌ద - నిర్మింపబడిన, తిణ్ - దృఢమైన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ - ఆవరింపబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, శేర్‌న్ద - చేరియున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, పెయ్‌ద - వేసిన, కావుకణ్డీర్ - తోటనుమండీ,

తా॥ మనోవాక్కాయములయొక్క ఉత్కృష్టనికృష్ట రూపములైన స్వభావము లన్నిటిని విభూతిగాగలవాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి యీచరాచరాత్మకంబులైన లోకములు లీలార్థమై నిర్మింపబడినవని. ౫.

మూవులగఱ్ఱుమాయ్ యల్లనాయుగప్పాయ్‌మునివాయ్*
పూవిల్ వాழ్ మగళాయ్ తివ్వైయాయ్‌ప్పుగழ్‌ప్పయాయ్*
తేవర్ మేనిత్తొழుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దపిరాన్*
పావియేన్ మనత్తేయుత్తొழిల్ పరఞ్జుడరే. ౬.

అ॥ మూవులగఱ్ఱుమాయ్ - మూడులోకములను విభూతిగాగలవాడును, అల్లనాయ్ - అంతకంటెనైన నిత్యవిభూతిని విభూతిగాగలవాడును, ఉగప్పాయ్ - అనుగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, మునివాయ్ - నిగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, పూవిల్ - తామరపుష్పమందు, వాழ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మగళాయ్ - శ్రీమహాలక్ష్మిని విభూతిగాగలవాడును, తివ్వైయాయ్ - జ్యేష్ఠాదేవిని విభూతిగాగలవాడును, పుగழ్‌ప్పాయ్ - కీర్తిని విభూతిగాగలవాడును, పழియాయ్ - అపవాదమును విభూతిగాగలవాడును, తేవర్ - నిత్యసూరులు, మేవి.. వచ్చి, తొழుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, శేర్న్ద - వాసముజేయుచున్నవాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తు - మనస్సులో, ఉళైగిన్ఱ - అమరి వేంచేసియున్న, పరఞ్జుడర్ - పరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుడు.

తా॥ ఈవిధుడు విభూతిని నిగ్రహానుగ్రహములను శ్రీమహాలక్ష్మిని పెద్దమ్మను స్తుతినిందలను విభూతిగాగలవాడై, నిత్యసూరులుసేవ్యుడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి నామనస్సులో వేంచేసియుండి విలసిల్లుచున్నాడని. ౬.

పరఞ్జుడరుడమ్బు యర్ క్కుప్పదిత్తుడమ్బాయ్*
కరన్దుమ్‌తోన్ఱియుమ్‌నిన్ఱుమ్ కైదవఞ్శెయ్‌దుమ్*విణ్ణోర్
శిరఞ్శెయ్‌ణఞ్జుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దపిరాన్*
వరఞ్శెల్వ దమల్లలాల్ యావర్‌క్కుమ్‌వళిశరణే. ౭.

అ॥ పరఞ్జుడర్ - మిక్కిలి చేజోరూపమైన, ఉడమ్బాయ్ - అప్రాకృత దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, ఉయిర్‌క్కు - దోషములచే, పదిత్త-పూర్ణమైన, ఉడమ్బాయ్-లీలావిభూతిని శరీరముగాగలవాడును, కరన్దుమ్ - అన్తర్యామియై మజీగియుండియు, తోన్ఱియుమ్ - రామకృష్ణాది రూపముగా నవతరించియు, నిన్ఱుమ్-(ఈలోకమందు) నిలిపించియు, కైదవఞ్శెయ్‌దుమ్ - కపట వ్యాపారములను జేసియు, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులు, శిరఞ్శెయ్-శిరస్సులచే, వణఞ్జుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, శేర్న్ద - వచ్చివేంచేసియున్నవాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, వరమ్ శెల్వ - శ్రేష్ఠమైన, పాదమలర్ - శ్రీపాదములుతప్ప, యావర్‌క్కుమ్ - సమస్తచేతనులకును, వళి శరణ్ - దృఢమైన ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు. ౭.

తా॥ సమస్త ప్రాణులకు నన్తర్యామియైయుండియు రావకృష్ణాద్యవతారముల నెత్తియు రక్షించును ఆశ్రితులకు సులభుడై యనాశ్రితులకు దుర్లభుడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుజ్జీవించుటకు శ్రేష్ఠమైన ఉపాయంబని. ౭.

వన్‌శరణ్‌ అమరర్‌క్కా- యసురర్‌క్కు వెజ్జుక్రూర్‌ మృగముమాయ్*
తన్‌శరణ్‌ నిళలీక్కు- ళులగమ్‌వైత్తుమ్‌ నైయాదుమ్*
తెన్‌శరణ్‌ తిశైక్కు- త్తిరువిణ్ణగర్‌ చ్చేర్‌న్దపిరాన్*
ఎన్‌శరణెన్‌ కిణ్ణ నెన్నైయాళుడై యెన్నప్పనే. ౮.

అ॥ అమరర్‌క్కు - దేవతలకు, వన్‌ - దృఢమైన, శరణాయ్‌ - రక్షకుడై, అసురర్‌క్కు - అసురులకు, వెమ్‌ - క్రూరమైన, క్రూర్‌ మృగముమాయ్‌ - మృగ్యమునై, ఉలగమ్‌ - ఆశ్రితులను, తన్‌ - తనయొక్క, శరణ్‌ - శ్రీపాదమునొక్క, నిళల్‌ కీళ్‌ - నీడక్రింద, వైత్తుమ్‌ - ఉంచియు, నైయాదుమ్‌ - అభక్తులను తన్‌శ్రీపాదచ్ఛాయయందు) ఉంచనివాడును, తెన్‌ తిశైక్కు - దక్షిణ దిక్కుకు, శరణ్‌ - రక్షకమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్‌ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్ద - చేరి యున్న, పిరాన్‌ - ఉపకారపడును, ఎన్‌ కణ్ణన్‌ - నాకత్యన్తసులభుడును, ఎన్నైయాళుడై - నన్ను దానునిగాగలవాడునైన, ఎన్న ప్పన్‌ - నాస్వామి, ఎన్‌శరణ్‌ - నాకుగతికుడు.

తా॥ భక్తులను తన్‌శ్రీపాదములక్రిందనుంచుకొని రక్షించువాడును, అభక్తులను నశింపఁ జేయువాడును, నాకత్యన్తసులభుడునై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు రక్షకుడని. ౮.

ఎన్న ప్పనెనక్కా-యిగుళా యెన్నైన్న పెఱ్‌ఱవళాయ్*
పొన్న ప్పన్‌ మణియప్పన్‌ ముత్త ప్పనెన్న ప్పనుమాయ్*
మిన్న ప్పొన్నార్‌దిళ్‌ శూళ్‌ తిరువిణ్ణగర్‌ చ్చేర్‌న్దవప్పన్*
తన్నొ న్పాదమ్‌ తన్దనన్‌ తనతాళ్‌ నిళలే. ౯.

అ॥ ఎనక్కు - నాకసాధారణుడైన, ఎన్‌ అప్పన్‌ ఆయ్‌ - నాతండ్రియై, ఇగుళాయ్‌ - సఖియై, ఎన్నైన్న - నన్ను, పెఱ్‌ఱవళాయ్‌ - కన్నతల్లియై, పొన్న ప్పన్‌ - బంగారమువంటివాడై, మణియప్పన్‌ - రత్నమువంటివాడై, ముత్తప్పన్‌ - ముత్యమువంటివాడై, ఎన్న ప్పనుమాయ్‌ - నాస్వామియునై, మిన్న - మెఱుపువలెప్రకాశించుచున్న, పొన్‌మదిళ్‌ - స్వర్ణప్రాకారముచే, శూళ్‌ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్‌ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్దఅప్పన్‌ - నిత్యవాసము జేయుచున్న సర్వస్వామియై, తన్‌ - తనతో, ఒప్పారిల్‌ - సాటిలేని, అప్పన్‌ - ఉపకారకుడైనశ్రీయఃపతి, తనతాళ్‌ - తనశ్రీపాదమునొక్క, నిళల్‌ - ఛాయను, తన్దనన్‌ - (నాకు)ఇచ్చెను.

తా॥ నాకుసకలవిధబన్ధువై యత్యన్తభోగ్యభూతుడై, అతిరమణీయమైన తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న ఆపన్నుడైన శ్రీయఃపతిశ్రీపాదమునకింద నేర్చుకొనితిని. ౯.

నిళల్ వెయ్యిల్ శీయుమై పెరుమై కుయుమై నెడుమైయాయుమాయ్*
శుళల్వనినిప్పిన మట్రుమాయవై యల్లనుమాయ్*
మళలై వాయ్‌వణ్ణువాళ్ తిరువిణ్ణగర్ మన్నుపిరాన్*
కళల్ కళైన్దమట్ రోర్ కలై గణిలమ్ కాణ్మిన్గళే. ౧౦.

అ॥ నిళల్ - ఛాయాస్వరూపుడై, వెయ్యిల్ - ఆతపస్వరూపుడై, శీయుమై - అణుస్వరూపుడై, పెరుమై - మహత్స్వరూపుడై, కుయుమై - హ్రస్వరూపుడై, నెడుమైయుమాయ్ - దీర్ఘరూపుడై, శుళల్వన - జంగమస్వరూపుడై, నిప్పిన - స్థావరస్వరూపుడై, మట్రుమాయ్ - తెక్కు - నపదార్థస్వరూపుడై, అవైయల్లనుమాయ్ - ఆపదార్థములయొక్క స్వభావము లేనివాడై, మళలై వాయ్ - మున్నుమాటులుగల, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, వాళ్ - సంచరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, మన్నుపిరాన్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్ కళైన్ద - శ్రీపాదములుతప్ప, మట్రోర్ కలై గణిల్ - వేఱొక రక్షకుడను, ఇలమ్ - కలవానుగాను; కాణ్మిన్గళే - విచారింపుడి.

తా॥ ఆణుబృహత్ హ్రస్వదీర్ఘ ఛాయాతప చరాచరాది సకల పదార్థములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములకంటే మనకు వేఱు రక్షకములేదని. ౧౦.

కాణ్మిన్గళులగీరెన్ను కణ్ముగప్పేనిమిర్న్ద*
తాళిణైయన్ఱై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
ఆణైయాయిరత్తు తిరువిణ్ణగర్ప్పత్తుమ్ వల్లార్*
కోణైయిన్ఱి విణ్ణోర్ క్కెన్ఱుమావర్ కురవర్ గళే. ౧౧.

అ॥ ఉలగీర్ - ఓలోకులారా! కాణ్మిన్గళ్ - చూడుడు, ఎన్ఱు - అనిచెప్పి, కణ్ముగప్పే - వారికంటిముందఱనే, నిమిర్న్ద - పొడుచైన, తాళిణైయన్ఱై - శ్రీపాదద్వన్ద్వ ముగల శ్రీయఃపతి విషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికి స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన, ఆణై - భగవదాజ్ఞారూపముగాగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశవిషయమైన, పత్తుమ్ - పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, కోణైయిన్ఱి - సంశయములేక, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విణ్ణోర్ క్కు - నిత్యసూరులకు, కురవరావర్ - పూజ్యులగుదురు

తా॥ తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యసూరులు పూజింతురు; ఇందుసందేహములేదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఇట్లు తనతో సంశ్లేషించిన శ్రీయఃపతియొక్క సకల కల్యాణగుణముల నను భవించుచున్నారు.

‡‡ కురవై యాయ్‌చ్చియరోడుం తొత్తుమ్ కుట్టమొన్‌ఱి యేన్‌ది యుమ్*
ఉరవునీర్ ప్పాయ్‌గై నాగమ్‌కాయ్‌న్దు ముట్పడమున్ ఱుమ్పల*
అరవిల్ పళిచ్చిరాన్ట్ర మాయవినై గళ్ సెయ్ దేయల్ పో*
ఇరవునఁ బగలుమ్ తవిర్‌గిలమెన్న కుఱైవ మకేళ్. ౧.

అ॥ కురవై - రాసక్రీడయందు, ఆయ్‌చ్చియరోడు - గోపికలతోగూడి, తొత్తుమ్ - (చేతులను) జోడించికొనినదియు, ఒన్ఱు - ఒక, కుట్టమ్ (గోవర్ధన) పర్వతమును, ఏన్‌ది యుదుమ్ - ధరించినదియు, ఊరవు - విషముతోఁగూడుకొనిన, నీర్ - జలముగల, పాయ్‌గై - మడుగునందున్న, నాగమ్ - కాళింగుని, కాయ్‌న్దుమ్ - కోపగించినదియు, ఉట్పడ - ఇనిమొదలుగా, మున్ ఱుమ్ - ఇంకను, పల - అనేకములై, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీఁద, పళ్ళి - పవ్వళించియున్న, పిరాన్ తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, వినైగళ్ - చేష్టితంబులను, అలర్ మేల్ - సున్నితోపముతోఁగూడి, నల్ - భగవద్గుణానుభవయోగ్యమైన, నావుక్ - నాలుకయందును, పగలుమ్ - దినమందును, తవిర్‌గిలమ్ - ఎడతెగక ననుసంధించుచున్నాము నాకు - మనకు, ఎన్నకుఱై - ఏమికొఱత (ఉన్నది).

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాళీయమర్దనాద్యత్యాశ్చర్య చేష్టితములను లేయింబగళును సంధించుచున్న మనకిక నేవిధికొరతయు లేదని. ౧.

కేయత్తీ ఞ్కుళలూదిప్ ఱుమ్ నిరై మేయ్‌త్తుమ్ కెళైయొణ్ కణ్*
వాశప్పూఞ్జుళల్ పిన్నై తోళ్ గళ్ మణన్దుమ్ మున్ ఱుమ్పల*
మాయక్కోలప్పిరాన్ట్ర శెయ్‌గై నినై న్దు మనమ్‌కుళ్ న్దు*
నేయత్తోడుక్ కళిన్దపో దెనక్కువ్వలగమనిగ రే. ౨.

అ॥ కేయమ్ - గానముచే, తీ - సుఖకరమైన, కుళల్ - వేణువును, ఊదిప్ ఱుమ్ - ఊదినదియు, నిరై - గోసమూహమును, మేయ్‌త్తుమ్ - మేపినదియు, కెళై - మత్స్యములవలె, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములగలదియు, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, పూ - పుష్పము లగల, కుళల్ - కొప్పుగలదియునైన, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క, తోళ్ గళ్ - భుజములతో, మణన్దుమ్ - సంశ్లేషించినదియు, (ఇవిమొదలై), మున్ ఱుమ్‌పల - ఇంకను అనేకవిధములైన, మాయక్కోలమ్ - ఆశ్చర్యరూపములగల, పిరాట్ తన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - తలంచి, మనమ్‌కుళైన్దు - మనస్సుకరిగి, నేయత్తోడు - ప్రీతితో, పోదు - కాలము, కళిన్ద - గడుపుచున్నది. ఎనక్కు - నాకు, ఎవ్వగలగమ్ - ఏతోశమందైనను, నిగరే - సమానమైన కొరతా?

తా॥ వేణునాదము జేయుచు నావులనుమేపినని, నప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషించినదిమొద లగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యెల్లప్పుడు ధ్యానించుచున్న నాకొప్పైనవారెవరులేరని.

నిగరిల్ మల్లరై చ్చెఱ్ఱదుమ్ నిరై మేయ్త్తదుమ్‌నీఱ్ఱుమ్ జ్జై*
శిగరమూళిప్పుదు నివై పోల్వనవుమ్‌పిఱవుమ్*
పుగర్‌కొళ్ శోదిప్పిరాట్టి శెయ్‌గై నినైన్దుపులమ్బి* ఎన్దుమ్
నుగరవెగల్ వైగిప్పెఱ్ఱ నేనక్కిన్నినోనదువే. ౩.

అ॥ నిగరిల్ - సాటిలేని (యుద్ధమునందు అసదృశులైన), మల్లరై - చాణూరముష్టికుల నెడి మల్లులను, శెఱ్ఱదుమ్ - చంపినదియు, నిరై - ఆవులను, మేయ్త్తదుమ్ - మేపినదియు, నీఱ్ఱుమ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, కై - తొండముగల, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరముపలెనున్న, మూ - గొప్ప, కళిఱు - కువలయాపీడమును, ఒట్టదుమ్ - నశింపఁజేసినదియు, ఇనైపోల్వనవుమ్ - వీని తోసమానములైన, పిఱవుమ్ - తెక్కినదియునైన, పుగర్‌కొళ్ - అత్యుజ్జ్వలమైన, శోది - తేజస్సుగల, పిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - ధ్యానించి, పులమ్బి - చెప్పెడువిధమునుతిప్పి యనుసంధించి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నుగర - ఆ యనుభవము తోడనే, వైగల్ - కాలమంతయు, వైగ - గడుచునట్లు, పెఱ్ఱ పేఱ్ - లభించితిని. ఇని - ఇఁక మీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎఱ్ - దేనినిగురించి, నోవదు - దుఃఖపడనలసినది?

తా॥ మల్లయుద్ధము, కువలయాపీడసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణనిదివ్యచేష్టితముల నెల్ల ప్పుడు ననుసంధించినట్లు భాగ్యముగల నేనిఁక చింతింపదగిన దేమియులేదని. ౩.

నోవవాయ్చ్చియురలోడార్క్కి విరజ్జిప్ పుమ్* వఞ్జప్పెణ్ణై
చ్చావప్పాలుణ్ణుమ్ మూర్ శగడమిఱచ్చాడియదుమ్*
తేవకోక్కలప్పిరాట్టి శెయ్‌గైనినైన్దుమనబుక్తైన్దుమ్*
నేవక్కాలజ్గళ్ కూడినే నేనక్కిన్నినివేణ్డువదే. ౪.

అ॥ నోవ - నొచ్చునట్లు, ఆయ్చ్చి-యశోదాదేవి, ఊరలోడు-రోలుతోఁజేర్చి, ఆర్క్క - కట్టగా, ఇరజ్జిప్ పుమ్ - (దానికి) భయపడియుండినదియు, వఞ్జమ్ - వంచకియైన, పెణ్ణై - పూత నయొక్క, పాల్ - స్తన్యమును, శావ - (అది) చచ్చునట్లు, ఉణ్డుమ్ - త్రాగినదియు, ఊర్ - పైకిదొల్లివచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఇఱ - నశింపనట్లు, శాడియదుమ్ - తన్నినదియునైన, తేవకోక్కలమ్ - అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహములగల, పిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - ధ్యానించి, మనమ్‌కై - హృదయముకరిగి, మేవ - (ఈచేష్టితములలో మనస్సు) చేరునట్లు, కాలజ్గళ్ - కాలములతో, కూడినే - చేరియుండునట్లులభించితిని. ఇని - ఇకమీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎఱ్ - వేణ్డువదు. ఏమికావలసినది?

తా॥ యశోదాదేవి రోలుతోఁజేర్చికట్టినప్పుడు దానికిలోపడి యశక్తునివలెభయపడినది, పూతనాశకటాసురులను సంహరించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణనివ్యాపారములను ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నాకిఁక నేమియు కళ్-అలేదని ౪.

వేణ్డి తేవరిరక్క వన్దుపిఱన్దదుమ్ వీఙ్గిరుళ్ వాయ్*
పూణ్డ ఆనైన్ఱు పులమ్బిప్పో యఙ్గోరాయ్‌క్కులమ్పుక్కదుమ్*
కాణ్డలిన్ వగిర్న్దు కఞ్జనై తుఞ్జవఞ్జమ్ శెయ్‌వదుమ్*
ఈణ్డునానలఱ్ ఱప్పెఱ్ ఱేన్ నెనక్కెన్నై ఇగళుళ్ళదే. ౫.

అ॥ తేవర్ - దేవతలు, ఇరక్క - ప్రార్థింప, వేణ్డి - (అప్పుడుతన) ఇచ్ఛచే, వన్దు - వచ్చి, పిఱన్దదుమ్ - అవతరించినదియు, అన్ఱు - అప్పుడు, ఆనైన్ఱు - తల్లియైనదేవకీదేవి, పూణ్డు - (తిరువడికళ్ళను) కట్టుకొని, పులమ్బి - (నాయాఱుపుత్రులనుజంపినదుష్టకంసుండు నిన్నేమిచేయుచున్నాడోయని) ఏడవగా, వీఙ్గు - వర్ధిల్లుచున్న, ఇరుళ్ వాయ్ - చీకటియందు, పోయ్ - (గోకులమునకు) వెళ్ళి, ఆర్‌న్దు - అచ్చట, ఓర్ - అద్వితీయమైన, అయ్‌ప్పులమ్ - గొల్లకులమందు, పుక్కదుమ్ - ప్రవేశించినదియు, కాణ్డలిన్ఱి - (కంసునికి) వెలియక, వగిర్న్దు - పెరిగి, కఞ్జనై - కంసుని, తుఞ్జు - నశించునట్లు, వఞ్జమ్ శెయ్‌దదుమ్ - వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టితములను), ఈణ్డు - ఇచ్చటనున్న, నాన్ - నేను, అలఱ్ ఱప్పెఱ్ ఱేన్ - అనుసంధింపలభించితిని, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న ఇగళ్ - ఏమిదుఃఖము, ఉళ్ళదు - కలదు.

తా॥ బ్రహ్మాదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవకీగర్భమందవతరించి అచ్చట కంసునికిభయబడిన దేవకీమనోరథ ప్రకారముగా గోకులమునకువెళ్ళి నందగోపగృహమందు పెరిగి, పిమ్మటకంసుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచేష్టితముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధదుఃఖమును లేదని. ౫.

ఇగల్‌కొళ్ పుళ్ళెఱ్ఱిళన్ఱదు మిమిలేఱుగళ్ శెఱ్ ఱమువుమ్*
ఉయర్‌కొళ్ శోలై కుఱున్దొశిత్తను ముట్పడమ్ఱు ముమ్మూల*
అగల్‌కొళ్ వైయుమళన్దమాయ నెన్నప్పన్ఱ మాయఙ్గళే*
పగలిరాప్పిరవప్పెఱ్ ఱేన్ నెనక్కెన్న మనప్పరిప్పే. ఒ.

అ॥ ఇగళ్‌కొళ్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, పుళ్ళెఱ్ఱి - బకాసురుని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చినదియు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏఱుగళ్ - వృషభములను, శెఱ్ ఱమువుమ్ - చంపినదియు, ఉయర్‌కొళ్ - ఉన్నతమై, శోలై - శాఖాదులచే సమృద్ధమైయున్న, కుఱున్దు - బండిగురుగింజ వృక్షమును, ఒశిత్తుమ్ - విఱిచినదియు, ఊట్పడ - ఇవిమొదలుగాగల, ముమ్ మూల - ఇంకను, పల - అనేకములై, అగల్‌కొళ్ - విశాలమైన, వైయుమ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన, ఎన్ అప్పన్ తన్ - నాస్వామియొక్క, మాయఙ్గళ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, పగల్ - దినమందును, ఇరా - రాత్రియందును, పరవప్పెఱ్ ఱేన్ - లభించితిని. ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న మనప్పరిప్పు - మనోదుఃఖముకలదు?

తా॥ బకాసురునిన్ని ఏఱువృషభములనున్ను జంపట, కుండలాశ్వమును బడద్రోయుట ఇవి మొదలగు శ్రీకృష్ణచరిత్రముల నెల్లప్పుడునుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమునులేదని.

మనప్పరిప్పోడఱు కుఱు మానిడశాదియిల్ తాన్ పిఱన్దు*
తనక్కు వేణ్డురుక్కొణ్డు తాన్తనశీర్ ఱత్తినై ముడిక్కుమ్*

పుగత్తుఱ్ఱాయ్‌ముడిమాలై మార్బ నెన్నప్పన్తన్ మాయఞ్జెళ్*
నినైక్కుమ్‌నెఞ్జుడైయే నెనక్కినియార్ నిగర్ నీణిలత్తే. ౭.

ఆ॥ మనప్పగటోడు - (భక్తులుకష్టముననుభవించుచున్నారని) మనఃక్లేశముతోఁగూడ, అఱుక్కు - హేయమైన, మూనిడళాదియిల్ - మనుష్యజాతియందు, తాన్ - తాను, తనక్కు - తనకు, వేణ్డు - అభిమతమై, ఉరు - ఆప్రాకృతవిగ్రహమును, కొణ్డు - స్వీకరించి, పిఱన్దు - అవతరించి, తన్ - తానే, తనశీఱ్ఱత్తై - తనకోపమును, ముఱిప్పుమ్ - తీర్చుకొనినవాఁడును, పుగమ్ - తనస్థానమందున్నట్టుపలె (సుందరమై) ఉన్న, తుఱ్ఱాయ్‌మాలై - తులసీమాలికలను, ముడి - కిరీటమందు, ధరిత్త - వక్షస్థలమందునుగలవాఁడును, ఎన్నప్పన్ - తాస్వామియునైన, శ్రీకృష్ణునియొక్క, మాయఞ్జెళ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైక్కుమ్ - ధ్యానింపఁదగిన, నెఞ్జుడైయే - మనస్సుకలవాఁడనైతిని. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఏనక్కు - నాకు, నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైన భూమియందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు?

తా॥ భక్తులయొక్క దుఃఖమును సహింపక అతిహేయమైన మనుష్యయోనిలో నవతరించి శత్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణచరిత్రములను ధ్యానించుచున్న నాకెవ్వరును సమానులుకారని. ౭.

నీణిలత్తోడువాన్ వియప్ప నిరైత్తెరుమ్‌పోర్ గళ్ శెయ్దు*
వాణనాయిరత్తోళ్ తుణిత్తదుముట్పడ మఱ్ఱుమ్‌పుల*
మాణియాయ్‌నిలమ్‌కొణ్డమాయ నెన్నప్పన్తన్ మాయఞ్జెళ్*
కాణుమ్‌నెఞ్జుడైయే నెనక్కినియెన్నకలక్కముణ్డే. ౮.

ఆ॥ నీళ్ నిలత్తోడు - విశాలమైనభూమియందున్నవారితోఁగూడ, వాన్ - దేవలోకమందున్నవారు, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లు, నిరై - (సేనలతో) నిండియున్న, తెరుమ్‌పోర్ గళ్ - గొప్పయుద్ధములను, శెయ్దు - చేసి, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరత్తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తదుముట్పడ - ఛేదించినది మొదలైన, మఱ్ఱుమ్ పుల, ఇక నసేకవిధములై, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, నిలమ్‌కొణ్డ - భూమిని స్వీకరించిన, మాయన్ - కృత్తిముడైన, ఎన్నప్పన్ - తాస్వామియొక్క, మాయఞ్జెళ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, కాణుమ్ - అనుభవింపఁదగిన, నెఞ్జుడైయేన్ - మనస్సుకలవాఁడనైతిని. ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న - ఏమి, కలక్కమ్ - అజ్ఞానము, ఉణ్డు - కలదు?

తా॥ దేవమనుష్యాదులందఱు నాశ్చర్యపడునట్లు బాణాసురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించుచున్న నాకొక యజ్ఞానమును లేదని. ౮.

కలక్కవేఴ్ కడలేఴ్ మలైయుల గేఴుమ్‌కరియక్కడాయ్*
ఉలక్కత్తేక్ కొడుశెన్ఱమాయముమ్ముట్పడమఱ్ఱుమ్‌పుల*
వలత్తైక్కయాళియడైక్కచ్చఙ్గు మివైయుఞ్జొల్వణ్ణనై*
మలక్కునావుడైయేఱుక్కు మాఱుళదోవిమ్మణ్ణిలమిశైయే. ౯.

ఆ॥ ఏఴ్ కడల్ - సప్తసముద్రములను, ఏఴ్ మలై - సప్తకులాచలమును, ఏఴులగుమ్ - సప్తలోకములును, కలక్క - ఒకతిరుగ, కరియ - వెనుకిఱుదునట్లు, కడాయ్ - నడిపించి, తేర్

తొడు - రథముతోఁగూడ, ఉలక్క - సాంతముగా, శెన్ఱ - పోయిన, మాయముయ్-ఆశ్చర్యము
ను, ఉట్పడ - ఇది మొదలుగాగల, మఱ్ఱు+ఉమ్‌పల - ఇఁకనేకవిధములైన వ్యాపారమునున్ను,
నలత్తిల్ - కుడిచేతులో, ఆழி - సుదర్శనమునున్ను, ఇడత్తిల్ - ఎడమచేతులో, శఙ్గమ్ - శ్రీపాం
చజన్యమునున్ను, ఇవైయుడై - వీనినిగల, మాల్ - శ్యామమైన, వణ్ణత్తై - కాన్తిగల శ్రీకృష్ణుని,
మలర్క్క - ఆనందింపించుచున్న, నావుడైయేఱ్ఱుక్క - నాలిక (స్తోత్రము) గలనాకు, ఇమ్మణిక్
మిశై - ఈభూలోకమందు, మాఱు - ఎదురైనవారు, ఉళరో - ఉన్నారా?

తా॥ వైదికబ్రాహ్మణునికొఱకై తేరుమీదనెక్కుకొనియాఁ లీలావిభూతి దాటిపోయిపరమ
పదమునందున యాబ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న నాకుసమానులెవరులేరని.

మణ్ మిశై ప్పెరుమ్‌పారమ్‌నీఙ్గ వోర్ పారదమా పెరుమ్‌పోర్
పణ్ణి*మాయఙ్గళ్ శెయ్దు శేనై యైప్పాழ్‌పడ నూఱ్ఱిట్టుప్పోయ్*
విణ్ మిశై త్తనతామమేపుగ మేవియశోదైత్తాళ్*
నణ్ణినార్ వణఙ్గప్పెఱ్ఱ నెనక్కార్ పిఱర్ నాయగరే. ౧౦

అ॥ మణ్ మిశై - భూమియందలి, పెరుమ్‌పారమ్ - గొప్పభారము, నీఙ్గ - తొలఁగునట్లు,
ఓర్ - అద్వితీయమైన, పారదమా - భారతమనెడి, పెరుమ్‌పోర్ - గొప్పయుద్ధమును, పణ్ణి -
చేసి, మాయఙ్గళ్ శెయ్దు - కృత్రిమములనుజేసి, శేనైయై - సేనలను, పాழ్‌పడ - నశించునట్లు,
నూఱ్ఱిట్టు - యోచించి, (తరువాత), విణ్ మిశై - పరమపదమందు, పోయ్ - వేఁచేసి,
తనతామమ్ - తనదివ్యతేజస్సునందు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, మేవియ - చేసిన, శోదిత్త
తేబోరూపుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - పొంది, నాఙ్ - నేను,
వణఙ్గప్పెఱ్ఱ నేన్ - ఆశ్రయింపదగిన భాగ్యమును లభించితిని. ఎనక్క - నాకు, పిఱర్ -
వేఱెవరు, నాయగర్ - నియామకులగుదురు?

తా॥ అనుదినప్రకృతులైన రాజులచేనిండియున్న భూమియొక్క భారమును బోగొట్టుటకై
యవతరించి యారాజులను నశింపఁజేసి తిరిగి పరమపదమునకు వేఁచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదము
నాశ్రయించిన నాకు మఱియొకరు నియామకులుకారని. ౧౦

‡‡ నాయగఙ్ ముఴువేழ్‌ులగుక్కుమాయ్ ముఴువేழ్‌ులగుమ్*తఙ్
వాయగమ్‌పుగవైత్తు మిழ్‌ న్దవైయా యవైయుల్లనుమాయ్*
కేశవనడియిణైమిశై క్కురుగూర్ చ్చడగోపఙ్ శొన్న*
తూయవాయిరత్తిప్పత్తాల్ పత్తరావర్ తువళ్‌ిన్ఱియే. ౧౧.

అ॥ ముఴువేழ్‌ులగుక్కుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును, నాయగనాయ్ - స్వామి
యై, ముఴువేழ్‌ులగుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను, తన్ వాయగమ్ - తననోటిలో, పుగ
వైత్తు - ప్రవేశింపఁజేసి (మింగి), ఉమిழ్‌ న్దు - బయలుపఱచి, అవైయాయ్ - ఆలోకముల
కన్తర్యామియై, అవైయుల్లనుమాయ్ - వానియొక్కదోషములులేనివాడునైన, కేశవన్ - కేశవుని
యొక్క, అడియిణైమిశై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములమీద, కురుగూర్ చ్చడగోపఙ్ - కురుకాపురా

ధీశులైనమ్మాళ్వార్లు, కొన్న - సాదించిన, తూయ - నిర్దుష్టంబులైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, తువళ్ళిన్ది - దోషములేనివారై, పత్తర్ - భక్తుల గుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణవిషయమైన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీకృష్ణునియందు మిక్కిలి భక్తిగలవారగుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౫-౮, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక—ఆళ్వార్లిగువఱలోమానసికముగా ననుభవించిన భగవద్గుణములను ప్రత్యక్షము గాననుభవింప యాశించి యొకి నాయికావస్థనుబొంది తొలైవిల్లిమఙ్గలనుండు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై యతిప్రాపణ్యము గలవారైయుండగా నప్పుడానాయకియొక్క తల్లులువచ్చి యింతయాశనీకుఁగూడదని కోపగింపగా, ఆనాయకియొక్క సఖియలు ఆతల్లులనుజూచి, ఈమెకీ యాశవిదర్శించదు, మీరీమెయుం దాశను వదలుకొనుఁడని చెప్పినమాటలను సాదించున్నారు.

** తువళిల్ మామణిమాడమోఙ్గు తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌తొళు
మివళై *నీరినియునైన్నిమా ఱుమక్కాఞ్శై యిలైవిడుమినో*
తవళవొణ్‌శఙ్గుశక్కరమెన్నుమ్ తామరైక్కణ్ణనెన్నుమ్*
కువళై యొణ్‌మలర్క్కణ్ణార్ నీర్‌మోగ నిన్రునిన్రుసుమక్కుమే. ౧.

ఆ॥ అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! తువళిల్ - నిర్దుష్టంబులై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణి రున్నములచేనిర్మింపఁబడిన, మాడమ్ - గృహములు, ఓఙ్గు - పైకి పెరుగుచున్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమ్మలమనెడు దివ్యదేశమును, తొళుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, ఇవళై - ఈపెను, (మఱలించడముఁనెడి), ఆశై - ఆశ, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఉమక్కు - మీకు, ఇల్లై - లేదు, విడుమిన్ - (ఈపెను) విడువుఁడి. తవళమ్ - తెల్లనై, ఒణ్ - నుఁదరమైన, శఙ్గు - శ్రీపాంచజన్యము, శక్కరమ్ - సుదర్శనము, ఎన్నుమ్ - అనియు, తామరై - పద్మమువంటి, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రము, ఎన్నుమ్ - అనియు, (చెప్పి), కువళై - నల్లకలువయొక్క, ఒణ్ - ఆందమైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, కణ్ణార్ - నేత్రములుగల, నీర్‌మోగ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిన్రునిన్రు - నిరంతరము గానుండి, కుసుఱుమ్ - లోపలనే తడమాఱుచున్నది.

తా॥ ఓపిల్లలారా! తొలైవిల్లిమంగలము నాశయించి యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యసౌందర్యము ననుభవించి బాష్పముఖియై తనస్వాధీనములేక వడమాడుచున్న యీపెను మీరింకమీఁద స్వాధీనపఱుపుకొనుట యుసాధ్యము; గాన ఆయాశను వదలుఁడని.

కుమిఱుమోశై విళవొలి తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్‌కొణ్డుపుక్కు*
అమిదమెన్ మొళి యూశై నీకుమక్కాఞ్శై యిన్రియగ్గిసివే*

తిమిర్‌కొణ్డాలొత్తునిఱ్కుమ్ మఱ్‌ఱివళ్ తేవతేవపిరాన్తన్నై*
సిమియుమ్‌వాయొడుకణ్ణీర్ మల్‌గ నెక్కొశిన్దుకైయుమే. ౨.

ఆ॥ కుమురుమ్ - ఒకటికొకటి భేదము తెలియకుండ వర్తిల్లుచున్న, ఓశై - వేదాధ్యయన నృత్తగీతాదుల) ఘోషములుగల, విళవు - ఉత్సవమందలి, ఒలి - కోలాహలధ్వనిగల, తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమునకు, కొణ్డు - తీసికొనిపోయి, పుక్కు - ప్రవేశించి, అముదమ్ - అమృతమువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, మొళియాశై - మాటలుగలయీపెను, ఉమక్కు - మీకు, ఆశైయిన్ఱి - (ఈపెయొక్క మధురాలాపమువినుటకు) ఆశలేకపోవుటచేత, నీర్ - మీరు, ఆగఱ్‌ఱీర్ నీర్ - విడిచినతిరి (అస్వాధీనురాలై చేసికొనిరి). ఇవళ్ - ఈపె, తిమిర్‌కొణ్డాలొత్తు - స్తబ్ధురాలయినట్లు, నిఱ్కుమ్ - (నిశ్చేష్టురాలై) ఉండును. మఱ్‌ఱు - మఱియు, తేవతేవర్ - నిత్యసూరులకు దేవతలైన విష్వక్సేనాదులకు, పిరాన్ - స్వామి, ఎన్‌ఱే - అనియే, నిమియుమ్ - (చెప్పలకూశక్తిలేక) చలించుచున్న, వాయొడు - అధరముతోడగూడ, కణ్ణీర్ - నేత్రములలో, నీర్‌మల్‌గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నెక్కు - శిథిలురాలై, ఒశిన్దు - పరవశయై, కైయుమ్ - కుములుచున్నది.

తా॥ ఒతల్లులారా! మీరు తొలైవిల్లిమంగలమందు మహోత్సవమున కీపెను దీసికొనివెళ్ళగా నచ్చటనున్న కోలాహలమునువిని యదిమొదలగు ఈపె ఇతర వ్యాపారములను వదలి నిశ్చలముగానుండి భగవద్గుణములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈపెయొక్క మధురాలాపమును వినుటకుఁ గూడ ప్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈయనర్థమును మీరే చేసికొంటిరియని. ౨.

కరైకొళ్ పైమ్బొళిల్ తణ్ పణై త్తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ కొణ్డుపుక్కు*
ఉరైకొళిన్ మొళియాశై నీరుమక్కాశైయిన్ఱియగఱ్‌ఱీర్ నీర్*
తిరైకొళ్ పొవత్తుచ్చేర్న్దదుమ్ తిశైఙాలమ్ తావియళన్దదుమ్*
నిరైగళ్ మేయ్త్తదుమేపిదగ్‌ఱీ నెడుమ్‌కణ్ నీర్‌మల్‌గనిఱ్కుమే. 3.

ఆ॥ కరైకొళ్ - నదీతీరమును కబళీకరించుచున్న (వ్యాపించియున్న), పై - విశాలమైన, పాళిల్ - తోటలను, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలనుగల, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమునకు, కొణ్డుపుక్కు - తీసికొనిప్రవేశించి, ఉరైకొళ్ - లోకులుకొనియాడుతగిన, ఇన్ - మధురమైన, మొళియాశై - మాటలుగలయీపెను, ఉమక్కు - మీకు, ఆశైయిన్ఱి - ఆశలేకపోవుటచేత, నీర్ - మీరు, ఆగఱ్‌ఱీర్ నీర్ - దూరముగాఁజేసికొనిరి - తిరైకొళ్ - అలలుగల, పొవత్తు - ముద్రమును, చేర్న్దదుమ్ - చేరినదానినియు, తిశై - దిక్కు, లతో చేరిన, ఙాలమ్ - భూమిని, తావి - వ్యాపించి, పెరిగి, అళన్దదుమ్ - కొలిచినదానినియు, నిరైగళ్ - ఆవులను, మేయ్త్తదుమే - మేపినదానినియునే, పిదఱ్‌ఱీ - జల్పించి, నెడుమ్‌కణ్ - విశాలనేత్రమందు, నీర్‌మల్‌గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిఱ్కుమ్ - (ఈపె స్తబ్ధురాలై) ఉన్నది.

తా॥ తోటలచేతను తటాకములచేతనునిండి రమణీయమైయున్న తొలైవిల్లిమంగలమునకు మీరు తీసికొనివెళ్ళగా, ఈపె యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యగుణములయందు మగ్నురాలైమీకు స్వాధీనముకాకపోయినది. ఈయనర్థమును మీరే తెల్చుకొంటిరిగాని ౩.

నిఱ్ఱుమ్‌నాల్‌మఱైవాణర్‌వాఴ్‌ తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కణ్ణిక్‌*
అఱ్ఱుమొన్నుమఱివుఱాళ్‌ మలిన్దాళ్‌కణ్ణీరివళన్నైనిమిర్‌*
కఱ్ఱుక్‌కల్వియెల్లామ్‌ కరుఙ్కడల్‌వణ్ణన్‌కణ్ణపిరానెన్నే*
ఒఱ్ఱుమొన్నుమిలళుగ నుగన్దుగన్దుమ్‌మగిఴ్‌న్దుకుయ్యుమే. ౮.

ఆ॥ నిఱ్ఱుమ్‌ - నిత్యమైయున్న, నాన్మఱై - నాలుగువేదములుగల, వాణర్‌ - బ్రాహ్మణులు, వాఴ్‌ - వాసముచేయుచున్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమును, కణ్ణిక్‌ - చూచినతరువాత, ఒన్నుమ్‌ - ఒకవిధమైనను, అఱ్ఱుమ్‌ - మర్యాదను (పెద్దలకులోపడియుండడమును), అఱివు - కొంచెమైనను, ఉఱాళ్‌ - పొందకుండనున్నది, ఆనైనిమిర్‌ - ఓతల్లులారా! ఇవళ్‌ - ఈపె, మలిన్దాళ్‌కణ్ణీర్‌ - మర్యాదనతిక్రమించినదిచూచితిరా. కఱ్ఱుక్‌ - ఆభ్యసించుచున్న, కల్వియెల్లామ్‌ - మాటలన్నియు, కరు - శ్యామమైన, కడల్వణ్ణన్‌ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, కణ్ణపిరాక్‌ - శ్రీకృష్ణస్వామి, ఎన్నే-అనియే, (చెప్పుచు), ఒఱ్ఱుమ్‌-సిగ్గు, ఒన్నుమ్‌-కొంచెమైనను, ఇలళ్‌ - లేనిదై, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిసన్తోషించి, ఉళ్‌ -హృదయమునుండు, మగిఴ్‌న్దు-ప్రీతురాలై, కుయ్యుమ్‌ - శిథిలురాలగుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమఙ్గలమును చూచినప్పటినుంచి మీమాటలనువినక స్వతన్త్రురాలై క్రియాపతియొక్క తిరునామములనే యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు మిక్కిలి సన్తోషమునొంది మీరున్నారనిగూడ జూడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నదని ౮.

కుయ్యుమ్‌వాళ్‌ముగత్తేయ్‌ త్తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కొణ్ణుపుక్కు *
ఇయ్యకొళ్‌శోదిచ్చెన్దామరైక్కణ్‌పిరా నిరున్దమైకాట్టినీర్‌*
మయ్యపెయ్‌దాలొక్కుమ్‌కణ్ణనీరినొ డన్తొట్టుమ్‌మైయాన్దు*ఇవళ్‌
నుయ్యుమ్‌శిన్దైయళనైనిమిర్‌ తొఴుమతిత్తొఴుప్‌ప్రనోక్కియే. ౯.

ఆ॥ కుయ్యుమ్‌ - (తనమృదుస్వభావముచే) శిథిలురాలైన, వాళ్‌ముగత్తు - సుందరముఖముగల, ఏయ్‌తేయ్‌ - (భగవద్గుణమందు) అతిచపలురాలైన యీపెను, తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్‌ - తొలైవిల్లి మఙ్గలమును, కొణ్డుపుక్కు - తిసికొనిపోయి ప్రవేశించి, ఇయ్యకొళ్‌ - ఆభరణములచేఁగలిగిన, శోది - తేజస్సును, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరవంటి, కణ్‌ - నేత్రములనుగల, పిరాక్‌ - స్వామి, ఇరున్దవైయ్‌ - వేంచేసియున్నవిధమును, కాట్టినీర్‌ - చూపిరి. ఆనైనిమిర్‌ - ఓతల్లులారా! అన్తొట్టుమ్‌ - అదిమొదలగు, ఇవళ్‌ - ఈపె, మయ్యపెయ్‌దాలొక్కుమ్‌ - వర్షధారతో సమానమైన, కణ్ణరినొడు - కంటినీళ్ళతో, మైయాన్దు - భ్రమించి, నుయ్యుమ్‌ - (భగవద్గుణముల యందు) అవగాహించుచున్న, శిన్దైయళ్‌ - మనస్కురాలై, అత్తిశై - ఆదిక్కును, ఉఴుప్రు - ఏకాగ్రముగా, నోక్కి - చూచి, తొఴుమ్‌ - అంజలిచేయును.

తా॥ ఓతలులారా! మీరీపెను దీసికొనివెళ్ళి తొలైవిల్లిమంగలమందు వేంచేసియున్న క్రియాపతిని చూపించినప్పటినుంచి వానిగుణములయందేమగ్నురాలై యాదిక్కునుజూచి దండమ్‌ సమర్పించుచున్నది. ౫.

నోక్కుమ్‌పక్కమెల్లామ్ కరుమ్బొడుశెన్నెలోఙ్గుశెన్దామరై*
వాయ్‌క్కుమ్‌తణ్‌పొరునల్ వడకరై వణ్‌తొలై విల్లిమఙ్గలమ్*
నోక్కుమేలత్తిశై యల్లాల్ మఱునోక్కిలళ్ వైగల్‌నాడొఱుమ్*
వాయ్‌క్కొళ్ వాశగమమ్ మణివణ్ణ నామమేయివళ్‌క్కెన్నామిర్. ౬.

అ॥ నోక్కుమ్‌పక్కమెల్లామ్ - చూచినచోటంతయు, కరుమ్బొడు - చెరుకుతోఁగూడ, శెన్నెల్ - ఎట్టదాన్యమును, ఓఙ్గు - ఉన్నతమైయున్న, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరయు, వాయ్‌క్కుమ్ - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పొరునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, వడకరై - ఉత్తరతీరమందున్న, వణ్ - సుందరమైన, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమంగలమును, నోక్కుమేల్ - చూచినయెడల, అత్తిశైయుల్లాల్ - ఆదికుతప్ప, మఱునోక్కిలళ్ - మఱియొక వస్తువునుజూడదు. ఆన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! వైగల్‌నాడొరుమ్‌గడుచుచున్న దినమంతయు, ఇవళ్ - ఈఫెయొక్క, వాయ్‌క్కొళ్ - నోటితోజెప్పుచున్న, వాశగముమ్ - మాటలును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రీయఃపతియొక్క, నామమే - తిరునామములైయే యుండును.

తా॥ ఓతల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, ధాన్యముపండియున్న పొలములచేతను, తామర చెరువులచేతను నిండి యతిరమణీయమై, తిరుప్పొరునల్ నదికి యుత్తరగట్టనంగున్న తొలైవిల్లి మంగలమునువదలి యీపె మఱియొక వానిని జూడదు. ఆశ్రితపరాధీనయొక్క తిరునామములుతప్ప మఱియొకమాటను జెప్పదని. ౬.

అన్నెమిర్‌ణిమామయిల్ శిఱుమానివళ్ నమ్మైక్కవల్‌న్దు*
ఎన్నవార్‌త్తైయుమ్‌కేట్కుమ్‌తాళ్ తొలైవిల్లిమఙ్గలమెన్నల్*
మున్నమ్‌నో[ం]విదిగొలో మురిల్‌వణ్ణ మాయఙ్గొలో*అవ్వ
శిన్నముమ్‌తిరునామము మివళ్ వాయనగళ్‌తిరున్దవే. ౭.

అ॥ అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! అణి - అందమైన, మా - కాన్తిగల, మయిల్ - నెమలి వలెనున్న, శిఱుమాన్ - చిన్నలేడివలెనున్నున్న, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మై - మనలను, కైవల్‌న్దు - అతిక్రమించి, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ ఎన్నల్లాల్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమనెడిమాటతప్ప, ఎన్నవార్‌త్తైయుమ్ - ఏమాటలను, కేట్కుమ్‌తాళ్ - వినదు. మున్నమ్ - జన్మాన్తరమందు, నోన్[ం]ది - చేసిన, విదిగొలో - భాగ్యమో? మురిల్‌వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీకృష్ణనియొక్క, మాయఙ్గొలో - ఆశ్చర్య చేష్టితమో? అవన్ - ఆశ్రితపరాధీనయొక్క, శిన్నముమ్ - చిహ్నములును, తిరునామముమ్ - తిరు నామములును, తిరున్ద - స్వచ్ఛమగుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయనగళ్ - నోటిలోనున్నవి.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమంగలమనెడి మఱితప్ప మనమాటలను వినదు. ఇది యీపెయొక్క జన్మాన్తరమందుజేసిన పుణ్యమో? నిర్హేతుక భగవత్కృపయో తెలియలేదని. ౭.

తిరున్దువేదముమ్‌వేళ్వియుమ్ తిరుమామగళిరున్తామ్*మణి
న్దిరున్దుకాన్ఱ్ పొరుగల్ వడకరై నఙ్గొలై విల్లిమఙ్గలక్కే*

కరున్దడక్కణ్ణిక్కై తోయ్ద వన్నాళ్ తొడర్ందియిన్నాడొఱుమ్*ఇరు
న్దిరున్దరవిన్దలోశన వెన్నెన్నెన్ నిరప్పుమే. ౮.

అ॥ తిరున్దు - సుశిక్షితమైన, వేదముమ్ - వేదమును, వేళ్వియుమ్ - యాగమును, మా - శ్లాఘ్యమైన, తిరుమగళిరుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మియు, తామ్ - తాము, మలిన్దిరున్దు - సమృద్ధమైయుండి, వాళ్ - శోభిల్లుచున్న, పారునల్ వడక్కై - తిరుప్పారునల్ నదియొక్క ఉత్తరగట్టునందున్న, వణ్ - సుందరమైన, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమును, కరు - నల్లనై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణి - నేత్రములయిపై, కైతొళుద - చేతులచే సేవించిన, అన్నాళ్ తొడర్ - అనెమొదలగు, ఇన్నాళ్ తొఱుమ్ - ఇదివఱకు, ఇరున్దిరున్దు - చిరకాలముండి, అరవిన్దలోశన - అరవిందలోచనుఁడా! ఎన్నెన్నే - అనిపలుమాఱు అనుసంధించి, నైన్దు - శిథిలురాలై, ఇరఙ్గుమ్ - బాధపడుచున్నది.

భా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమఙ్గలమును ఆశ్రయించి నప్పటినుంచి శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనే జెప్పుచు ఖేదించుచున్నదని. ౮.

ఇరఙ్గినాడొఱుమ్ వాయ్ వెరీఇ యివళ్ కణ్ణినీర్ కళలమర*
మరఙ్గళుమిరఙ్గుమ్వగై మణివణ్ణా వెన్దుకూవుమాల్*
తురఙ్గమ్ వాయ్ సిళన్దానుత్తై తొలైవిల్లిమఙ్గలమెన్దు*తన్
కరఙ్గళ్ కూప్పిత్తొళు మవ్వూర్ త్తిరునామఙ్కళ్ పదిత్తైనైయే. ౯.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇరఙ్గి - బాధపడుచు, వాయ్ వెరీఇ - జల్పించి, కణ్ణినీర్ గళ్ - కంటినీళ్ళు, అలమర - కారుచుండగా, మరఙ్గళుమ్ - వృక్షములుగూడ, ఇరఙ్గుమ్ వగై - దయచేయునట్లు, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాంతిగలవాఁడా! ఎన్దు - అని, కూవుమ్ - అతిశయించి పిలుచుచున్నది. తురఙ్గమ్ - గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దాన్ - చీల్చినశ్రీకృష్ణుడు, ఉత్తై - నిత్యనివాసము జేయుచున్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ ఎన్దు - తొలైవిల్లిమఙ్గలము అని, అవ్వూర్ తిరునామమ్ - ఆదివ్యదేశమయొక్క తిరునామమును, కణ్ పదిత్తైనైయే - చెప్పినతఱువాత, తన్ కరఙ్గళ్ - తనచేతులను, కూప్పి - జోడించి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించును.

భా॥ ఈపె నేత్రములలోనుంచి నీళ్ళను ప్రవహింపఁజేయుచు శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామము - నే జెప్పును. ఆ దివ్యదేశమయొక్క తిరునామములనుజెప్పి నమస్కరించునని. ౯.

పిన్నైకోల్ నిలమామగళ్ కోల్ తిరుమగళ్ కోల్ పిఱన్దిట్టాళ్*
ఎన్నమాయఙ్గొలో ఇవళ్ నెడుమాలెన్నెన్నిరుకూవుమాల్*
మున్నివ్వన్దవన్నిరున్దుత్తై యుమ్ తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్
శెన్నియాల్ వణఙ్గుమ్*అవ్వూర్ త్తిరునామఙ్కట్పదుశిన్రైయే. ౧౦.

అ॥ పిన్నైకోల్ - నప్పిన్నపిరాట్టియొ? నిలమ్ - భూమికి నిర్వాహకురాలై, మా - శ్లాఘ్యురాలైన, మగళ్ కోల్ - భూమిపిరాట్టియొ? తిరుమగళ్ కోల్ - శ్రీమహాలక్ష్మియొ? పిఱన్దిట్టాళ్ - అవతరించెను. ఎన్నమాయఙ్గొలో - ఎమాశ్చర్యమొ? ఇవళ్ - ఈపె, నెడుమాలెన్నే - ఆపన్నోశ్వరుఁడనిదొ, నిన్ఱ - ఏకాగ్రముగానుండి, కూవుమ్ - ఆహ్వానించి పిలుచును. ఇవళ్ - ఆగోశ్వ

రుడు, మున్నివన్దు - మునుపువచ్చి, నిన్ఱు - ఉండి, ఉయిరుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తొల్లైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొల్లైవిల్లిమఙ్గలమును, శెన్నియాల్ - శిరస్సుచే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించును. అవ్వూర్ తిరునామమ్ - ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును, కేట్పదు - వినుటయుండ, శిన్దై - మనస్సుకలదైయుండును.

తా॥ ఈపెయొక్క భగవద్గుణానుభవమందళ్వినివేశమును జూచినయెడల శ్రీధూనీళాదేవులలో నొకరియొక్క యవతారమైయుండవచ్చునని తోచుచున్నది. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును వినుటయుండే యీపె యాసక్తురాలైయుండునని. ౧౧.

‡‡ శిన్దైయాలుమ్‌శొల్లాలుమ్ శెయ్‌గైయినాలుమ్‌తేవపిరాన్ తన్నై*
తన్దైతాయెన్ఱుడన్ద వణ్‌కురుగూరవర్ శడగోపన్*
మున్దైయాయిరత్తుళ్ళినై తొల్లైవిల్లిమఙ్గలత్తైప్పొన్న*
శెన్దమిళ్ పత్తుమ్‌పల్లా రడిమైశెయ్వార్ తిరుమాలుక్కే. ౧౧.

అ॥ తేవపిరాన్ - దేవదేవుడైన శ్రీయఃపతినే, తన్దై తాయెన్ఱు - తండ్రి తల్లి అని, శిన్దైయాలుమ్ - మనస్సుచేతను, శొల్లాలుమ్ - వాక్కుచేతను, శెయ్‌గైయినాలుమ్ - కాయముచేతను, అడన్ద - పొందినవారై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూరవర్ - కురుకాపురికిస్వామియుయైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, తొల్లైవిల్లిమఙ్గలత్తై - తొల్లైవిల్లిమఙ్గలపతియుమై, పొన్న - ప్రసాదించిన, మున్దై - అనాదియైనవేదార్థమును బ్రతిపాదించెడి, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపలి, శెన్ - తమిళ్ - సుందరమైన, (సుఖముగా అర్థమునుబోధించుచున్న) ద్రావిడరూపమైన, ఇన్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనంచేయువారు, తిరుమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, అడిమైశెయ్వార్ - కైఙ్కర్యముచేయుదురు

తా॥ శ్రీయఃపతియే సకలపదార్థబంధువని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించిన నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన తొల్లైవిల్లిమఙ్గలపతియుమైన యీ పదిపాశురముల నధ్యయనంచేయువారు భగవత్కైఙ్కర్యమును లభించుదురని. ౧౧.

ఆ ళ్వా ర్ తి రు వ డి గ ళే శ ర ణ మ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఉ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఇంత వ్యామోహముకలిగినప్పటికిన్ని భగవదనుభవము సిద్ధించకపోవుటచే తిరుమేనుకృశించి ఆర్తిరాదులు జూపోయినవని వ్రతిపాదించుచున్నారు

‡‡ మాలుక్కు వైయమళ్దు నాళుక్కు*
నీలక్కరునిఱ మేగసియాయుక్కు*
కోలచ్చెన్దామరైక్కణ్ణుక్కు*ఎన్ కొఙ్గు
శేల కుళ్ళి యిళ్దుశిఙ్గే. ౧,

అ॥ మాలుక్కు - ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాఁడై, వైయమ్ - భూమిని, ఆళ్వర్‌కొలిచిన, మణాళఱుక్కు - నాయకుఁడై, నీలమ్ - స్నిగ్ధమై, కరు - శ్యామమైన, నిఱమ్ - వర్ణముగల, మేగమ్ - మేఘముయొక్క, నియాయఱుక్కు - ప్రకారముగల (మేఘముతో సమానుఁడైన) వాఁడై, కోలమ్ - అందమైన, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణుక్కు - నేత్రముగలవాఁడైన, శ్రీయఃపతి యాశపడి, ఎన్ - నాకొమార్తెయై, కొఙ్గు - తేనెగల, ఆలర్ - పుష్పములచేనలంకరింపఁబడిన ఏలమ్ - ఏలమువలె పరిమళించుచున్న, కుழలి - కొప్పుగలయీమె, శఙ్గు - కంకణమును, ఇழన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి యాచరించిన దివ్యచేష్టితములను, తిరుమేనిసౌందర్యమును సేవింపనాశపడి కృశించిపోయిన యీపెయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవని.

శఙ్గువిల్ వాళ్ తణ్ణు శక్కరక్కై యఱ్కు*
శెఙ్గనివాయ్ చ్చెయ్య తామరైక్ కణ్ణుక్కు*
కొఙ్గలర్ తణ్ణన్దుழాయ్ ముడియానుక్కు*ఎన్
మఞ్జైయిழన్దదు మామైనిఱమే. ౨.

అ॥ శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, విల్ - శార్ఙ్గమునున్న, వాళ్ - నన్దకమునున్న, తణ్ణు - కౌమోదకినిన్ని, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, కైయఱుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణుక్కు - నేత్రమునున్నగలవాఁడును, కొఙ్గు - తేనె, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - అందమైన, తుழాయ్ - తిరుత్తుழాయిమాలగల- ముడియానుక్కు - కిరీటముగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎన్ మఞ్జై - నాకొమార్తె, మామై - సుందరమైన, నిఱమ్ - కాన్తిని, ఇழన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క పఞ్చాయుధములనున్న, కిరీటము మొదలగు దివ్యాభరణములనున్న, అతిసుందరంబులైన నేత్రము మొదలగు దివ్యావయవములనున్న సేవింప నాశపడిన యీపెయొక్క శరీరము తెల్లపడిపోయినదని. ౩.

నిఱైన్దరియానుక్కు నీడులగుణ్ణ*
తిఱమ్‌కిళర్ వాయ్ చ్చిఱుక్కళ్ వరవఱుక్కు*
కఱైన్దియశక్కర క్కైయవనుక్కు*ఎన్
పిఱైన్దిరుఙ్గన్దలిழన్దదు పీడే. ౩.

అ॥ నిఱమ్‌కరియానుక్కు - శ్యామవర్ణముగలవాఁడును, నీడు - విశాలమైన, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, తిఱమ్ - విధమును, కిళర్ - చెప్పుచున్న, (సూచనజేయుచున్న) వాయ్ - అధరముగల, శిఱు - చాలుఁడైన, కళ్వరవఱుక్కు - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, కఱైన్దియు - తిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కైయవనుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడునైన, శ్రీయఃపతినియాశించి, ఎన్ - నాకొమార్తెయై, పిఱైన్దిరుఙ్గన్ - నిబిడమై, ఇరుళ్ - దీర్ఘమైయున్న, తలైన్దల్ - కేశపాశములయీమె, పీడు - మహిమను, ఇழన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలలోకముల నారగించి వటపత్రమందు భవ్వళించియున్న శ్యామసుందరుడైన శ్రియఃపతిని సేవింపనాశపడి ఈపె తనమదింపను బోగొట్టుకొనెను. 3

పీడుడై నాన్ముగనై ప్పడై త్తానుక్కు*
మూడుడై వైయమళన్ద మణాళఱ్ఱుక్కు*
నాడుడై మన్నర్ క్కు తూదుశెల్ నమ్బిక్కు*ఎన్
పాడుడై యల్గు లిళన్దదుపణ్బే. ౪

ఆ॥ పీడుడై - మహత్త్వముగల, (జ్ఞానాదిపూర్ణుడైన) నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పడై త్తానుక్కు - సృజించినవాడును, మూడుడై - ధనముగల, వైయమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, మణాళఱ్ఱుక్కు - నాటకుడును, నాడుడై - దేశముగల, మన్నర్ క్కు - రాజులైనపఞ్చపాణ్డవులకు, తూదుశెల్ - దూతయైవెళ్ళిన, నమ్బిక్కు - పూర్ణుడునైనశ్రియఃపతినియాశించి, ఎన్ - నాకొమార్తయై, పాడుడై - విశాలమైన, అల్గుల్ - జఘనప్రదేశముగలయీపె, పణ్బు - (తన) స్వభావమును, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ చతుర్దశభువనములకు స్రష్టయైన బ్రహ్మనుసృజించిన గొప్పవాడైనను ఆశ్రితార్థమైదౌత్యముజేసిన మతిగలభుండైనశ్రియఃపతినిసేవింపనాశించి యీపెతనస్వభావమునుబోగొట్టుకొనెనని.

పణ్బుడై వేదమ్‌పయన్ద పరనుక్కు*
మణ్ పురై వైయమిడన్ద పరాగఱ్ఱుక్కు*
తెణ్ పునల్ పళ్ళి యెమ్ తేవపిరానుక్కు*ఎన్
కిణ్ పునై కోదై యిళన్దదుకణ్బే. ౫

ఆ॥ పణ్బుడై - (తత్త్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల, వేదమ్ - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశించిన, పరనుక్కు - పరాత్పరుడును, మణ్ పురై - మృత్తుచేతనధికమైన (కఠినమైన), వైయమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, పరాగఱ్ఱుక్కు - శ్రీవరాహావతారమెత్తినవాడును, తెణ్ - నిర్మలమైన, పునల్ - మహాజలమును, పళ్ళి - పడకగాగల, ఎమ్ తేవపిరానుక్కు - చనదేవనాథుడునైన, శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొమార్తయై, కిణ్ - (చూచినవారియొక్క) నేత్రములను, పునై - కప్పుచున్న (సౌందర్యముచేనాకర్షించుచున్న), కోదై - కూలగలయీపె, కణ్బు - జ్ఞానమును, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనెను.

తా॥ మహాసముద్రమందు మునుగియున్న భూమిని వరాహావతారంబెత్తి యుద్ధరించియు, వేదములనుపదేశించియు చేతనులపయిమిక్కిలియుపకారకుడైన శ్రియఃపతిని సేవింపనాశపడి యీపెయేమియు తోచక భ్రమించిపోయినదని. ౫

కణ్ణగక్కాన్ననల్ నఱ్ఱలతోళఱ్ఱుక్కు*
పొణ్ణుడర్ క్కున్నన్న పూన్దణ్ముడియఱ్ఱుక్కు*
నణ్ణలార్ తామ్మరై నాణ్మలర్ కైక్కొయఱ్ఱుక్కు*ఎన్
వెణ్ణిలవుకోడి తోళ్ మదుమెయ్యే. ౬

అ॥ కల్పగక్కాన - కల్పకవృక్షములయొక్కతోపువలెనున్న, నల్ - విలక్షణములై, పల - అనేకములైన, తోళ్‌ళుక్కు - భుజములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పొఱ్‌కలన్న - స్వర్ణపర్వతమువలెనున్న, పూ - సుందరమైన, తణ్ - అనుకూలమైన, తుడియుడుక్కు - కిరీటముగలవాడును, నల్ - అందములైన, పల - అనేకములైన, తామరై - తామరయొక్క, నాళ్ - అభినవములైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, కైయుడుక్కు - చేతులుగలవాడునైన శ్రీయఃపతివిషయమై, ఎన్ - నాకొమార్తెయైన, విల్ - ధనస్సువలెనున్న, పురువమ్ - కనుబొమలుగలదై, కొడి - తీగవలెనున్నయీ పై, మెయ్ - శరీరమును, తోళ్‌ది - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క సంగారుకొండవలె నత్యుజ్జ్వలమైనకిరీటమునున్న, తామరపుష్పములవంటి హస్తములనున్న, కల్పవృక్షములవంటి భుజములనున్న సేవింపనాశపడిన యీపెకు శరీరమశిథిలమయినదని. ౬

మెయ్యమర్ పల్‌కలక్ నన్గణిన్దానుక్కు*
పైయరవినణై పళ్ళియినానుక్కు*
కైయెడుకాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు*ఎన్
తైయలిళన్దు తన్నుడై చ్చాయే. ౭

అ॥ మెయ్ - తిరుమేనుయందు, అమర్ - అమరియున్న, పల్ - అనేకవిధములైన, కలక్ - తిరువాభరణములను, నన్గు-అందముగా, అణిన్దానుక్కు - ఆలఙ్కరించుకొనిన వాడును, పైయ - విశాలమైనపడముగల, అరవిణై - ఆదిశేషుడనెడిశయ్యనుండు, పళ్ళియినానుక్కు - పవ్వళించినవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కైయెడుకాల్ - శ్రీహస్తముతోగూడ, శెయ్య - శ్రీపాదములగల, కణ్ణపిరానుక్కు - ఉపకారకుడునైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, ఎన్ తైయల్ - నాపిల్ల, తన్నుడై - తనయొక్క, చాయ్ - లావణ్యమును, ఇళన్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలదివ్యాభరణభూషితుడై క్షీరాబ్ధియందు బవ్వళించియున్న శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించియీపె తనశరీరలావణ్యమును దారపోసుకొనెనని. ౭

శాయక్కురున్ద మొశిన్ద తమియుళ్ళుక్కు*
మాయచ్చగడముడైత్త మణాళనుక్కు*
పేయైప్పిణమ్బడ ప్పాలణ్ పిరానుక్కు*ఎన్
వాళక్కుళలి యిళన్దుమాణ్బే. ౮

అ॥ కురున్దమ్ - అనురూపియైన బండిసరిగిం వృక్షమును, శాయ-కిందపడునట్లు, ఒశిత్త - పడద్రోసిన, తమియుళ్ళుక్కు - అసహాయశూరుడును, శగడమ్ - శకటాసురుడు, మాయ - మాయడునట్లు, ఉదైత్త - తన్నిన, మణాళనుక్కు - నాయకుడును, పేయై - పూతనను, పిణమ్-శవమై, పడ - పడునట్లు, పాల్ - దాని స్తన్యమును, ఊణ్ - ఆరగించిన, పిరానుక్కు - ఉపకారకుడునైనశ్రీయఃపతినియోగపడి, ఎన్ - నాకొమార్తెయై, వాళక్ - పరిమళించుచున్న, కుళలి-కొప్పుగలదైనయీపె, మాణ్బు - సౌందర్యమును, ఇళన్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క పూతనాశకటానుర వధాదిదివ్యచేష్టితముల ననుసంధించి యీపెఱ శ్రీత్వధర్మమును దారపోసుకొనినదని. ౮

మాణ్బాయ్‌కోలత్తై మాయక్కుఅళక్కు*
శేణ్‌శుడర్‌క్కున్నన్న శెఙ్గుడన్ మూర్‌త్తిక్కు*
కాణ్బరున్తోళ్ పుత్తేజ్‌క్కుగుత్తనమ్బిక్కు*ఎన్
పూణ్బునై మెయ్‌ముళై తోళ్ పుదుపొత్తే. ౯

అ॥ మాణ్బు-సోందర్యము, అమై - అమరియున్న, కోలమ్ - అలజ్కారముగల, మాయమ్- ఆశ్చర్యదివ్యచేష్టితుడైన, ఎమ్‌కుఅళక్కు - మనవామనుడును, శేణ్-ఉన్నతమై, శుడర్ - తేజోమయమైన, కున్రన్న-పర్వతముపలె, శెమ్‌కుడన్ - ఎఱ్ఱనికాన్తిగల, మూర్‌త్తిక్కు - విగ్రహముగలవాడును, కాణ్ - ఎల్లరచేచూడతగినవాడై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, తోళ్ పుమ్-ఆపారమహిమగల, ఎన్ కాగుత్తనమ్బిక్కు - నాచక్రవర్తితిరుమగనారునైన శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొఱకై, పూణ్-ఆభరణములచేనలంకరింపబడిన, మెయ్‌ముళై - మృదువైనస్తన ముగలయీపె, పొఱ్ఱు - (ఆభరణ) శోభను, తోళ్ పు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఈపెవామనావతారముయొక్క రూపచేష్టితములనున్ను శ్రీరామావతారమహిమను న్నునుసంధించి తనరూపమును బోగొట్టుకొనెనని. ౯

పొఱ్ఱామెసీణ్‌ముడి పుల్‌కణ్ణుళ్ళాయ్‌తుక్కు*
మఱ్ఱోరుతోళుడై మాయప్పిరానుక్కు*
నిఱ్ఱునపల్లురువాయ్ నిఱుక్కుమాయర్‌క్కు*ఎన్
కఱ్ఱుడై యాట్టి యిళన్దదుకట్టే. ౧౦.

అ॥ పొఱ్ఱు - సౌన్దర్యము, అమై - అమరియున్న, సీళ్ -దీర్ఘమైన, ముడి-కేశములనున్ను, పుల్ - స్పృహణీయమై, కణ్ - చల్లనైన, తుళ్ళాయ్‌తుక్కు - తిరుతుళాయిమాలనున్ను గలవాడును, మఱ్ - మిల్లులతో, పొరు-యుద్ధముజేసిన, తోళుడై - భుజములుగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడును, పిరానుక్కు - ఉపకారకుడును, నిఱ్ఱున - జంగమస్థావరరూపములైయున్న, పల్ ఉరు - అనేకవిధవస్తువులకు, ఆయ్ - అన్తర్యామియైయున్నవాడును, నిఱుక్కు-నానియొక్క దోషములచేతనస్పృష్టుడైన, మాయఱ్కు - ఆశ్చర్యభూతుడునైన శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొఱకై, కఱ్ఱుడైయాట్టి - బుద్ధిమంతురాలైనయీపె, కట్టు - లోకమర్యాదను, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క మల్లయుద్ధముజేసిన భుజములనున్ను ఆధిరాజ్యసూచకమైన తుల సీమాలికనున్ను సర్వాన్తరాత్మత్వమునున్ను ధ్యానించి స్త్రీలుండవలసిన లోకస్థితిని వదలి స్వతంత్రురాలైనదని. ౧౦

కట్టిల్‌శోలై నల్‌వేఙ్గడవాణనై*
కట్టిల్‌తెన్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్‌శొన్న*

కట్టెళిలాయిర తిప్పత్తుమెవ్వునర్*
కట్టెళిల్ వానవర్ పోగముణ్బారే. ౧౧

ఆ॥ కట్టు - పరిమళముగల, ఎళిల్ - సుందరమైన, శోలై - తోపులుగల, నల్ - విలక్షణమైన, వేజ్గడమ్ - వేజ్కటాద్రికి, వాణ నై - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కట్టు - ప్రాకారముచే, ఎళిల్ - అందమై, తెళ్ - స్పష్టమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శఠగోప - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, కట్టెళిల్ - మంచిశబ్దసందర్భముగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, కట్టెళిల్ - సంపూర్ణముగానందమైయున్న, (అప్రతిహతమైన) వానవర్ - నిత్యసూరుల యొక్క, పోగమ్ - భోగమును, ఉణ్బార్ - అనుభవింతురు.

తా॥ అతిరమణీయమైన వేజ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యసూరులువలె మోక్షమందు నిరతిశయానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఆళ్వార్లు వెడు పిరాట్టి మూర్ఛపోయియుండగా నాయవస్థనుజూడలేక బంధువులు భగవంతునిచిత్రచరిత్రములలీవిధంబులనిజెప్పి తరువాత వారునుమూర్ఛపోయిన సమయంబున ఆళ్వార్లు ఆభగవన్నామములను వినిమూర్ఛనుపదలిలేచి తిరుకోళూరవెడిదివ్య దేశమునకు వేంచేసిరి. కొంతకాలమునకు తల్లులులేచి పడకయందు ఆళ్వార్లనుజూడక, ఆహా! ఇదినఅలలో వారిశరీరమేను వాడిపోయినదని దుఃఖపడితిమి; ఇప్పుడు వారుతిరుకోళూరు వేంచేసినందున వారినిగూడ జూచుటకు ప్రాప్తిలేకపోతిమేయని బంధువులు చెప్పుచున్నారు.

ఉణ్ణుమ్శోఱుపరుగునీర్ తిన్నుమ్వెఱ్ఱిలై యుమెల్లామ్*
కణ్ణనెమ్పెరుమానెన్నే కణ్ణుళ్నీర్ మల్గి*
మణ్ణినుళ్వళ శీర్ వళమ్మిక్కవనూర్వినవి*
తిణ్ణమెన్నిళమాక పుగుమూర్ తిరుకోళూరే. ౧౦

ఆ॥ ఉణ్ణుమ్ - పానముచున్న, శోఱు - ప్రసాదమును, పరుగు - పానముచేయుచున్న, నీర్ - జలము, తిన్నుమ్ - నమిలుచున్న, వెఱ్ఱిలైయుమ్ - తాంబూలమును, ఎల్లామ్ - ఇవన్నియు, ఎమ్పెరుమాన్ - మనస్వామియైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడే, ఎన్నెన్నే - అనిచెప్పుచు, కణ్ణుళ్ - నేత్రములలో, నీర్ - జలమును, మల్గి - ప్రవహింపఁజేయుచు, మణ్ణినుళ్ - భూమియందు, ఆవన్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వళమ్మిక్కవన్ - సంపత్తుచేపూర్ణమైనవానియొక్క

ఊర్ - దివ్యదేశమును, వినవి - అడుగుము, ఎఱ్ఱ - నాచిన్న, పుగుమ్ - ప్రవేశించెడి, ఊర్ - దివ్యదేశము, తిరుక్కూఱై - తిరుక్కూరే, ణ్ణుమ్ - (ఇది) నిశ్చయము

తా॥ శ్రీయఃపతినే ధారకపోషకభోగ్యములుగా నెంచి, మార్గమందుఁగనుబడువారినిజూచి తిరుక్కూరికి మార్గమెది! అచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణంబులెట్టిది! అని యడుగుచు నాపిల్ల తిరుక్కూరుకే వెళ్ళినది. ఇందుకుసందియంబులేదని. ౮.

ఊరుమ్‌నాడు ముళగముమ్‌తన్నైప్పోల్*అవనుడైయ
పేరుమ్‌తార్‌గళుమేపిదఱ్ఱక్కఱ్ఱువానిడతి*
శేరునల్ వళమ్‌శేర్ పழనత్తిరుక్కూర్‌క్కే*
పోరుఙ్గొలుగైయీర్ కొడియేఱ్‌కొడిపూవైగళే. ౯

అ॥ ఊరుమ్ - ఊరులోనున్నవారినిన్ని, నాడుమ్ - దేశమందున్నవారినిన్ని, ఉళగముమ్ - లోకమందున్నవారినిన్ని, తన్నైప్పోల్ - తనవలసే, అవనుడైయ - ఆ శ్రీయఃపతియొక్క, పేరుమ్ - తిరునామములను, తార్‌గళుమ్ - తిరుమాలలను, పిదఱ్ఱి - జల్పించునట్లుచేసి, వాఱ్ఱ - అతిక్రమించుటకశక్యమైన, కఱ్ఱు - లోకమర్యాదను, ఇడతి - అతిక్రమించి, నల్ - విలక్షణమైన, వళమ్ - సంపత్తు, శేర్ - చేరియున్న, పழమ్ - కొలనులుగల, తిరుక్కూర్‌క్కే - తిరుక్కూరికే, శేరుమ్ - పోయిచేరుడియు, కొడియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క కొమార్తెయు, కొడి - తీగెవలెనున్నదియునైనయీవె, పోరుఙ్గోల్ - తిరిగివచ్చునా? పూవైగళే - ఓచిలుక లారా! ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓచిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్నామముల ననుసంధించునట్లుచేయుచు తిరుక్కూరికి పోయిననాకొమార్తె తిరిగి వచ్చునా రాదా? చూది చెపుఁడని. ౯.

పూవైప్పైఙ్గిళిగళ్ పన్రుతూదైపూమ్‌పుట్టిల్‌గళ్*
యావైయుమ్ తిరుమాల్ తిరునామఙ్గళేకూవియెழుమ్*ఎఱ్
పానైపోయినిక్క పழనత్తిరుక్కూర్‌క్కే*
కోవైవాయ్‌తుడిప్ప మழైక్కణ్ణోడాఱ్ శెయ్యుఙ్గొలో. ౧౦

అ॥ పూవై - నానావర్ణమైనచిలకలు, పైఙ్కిళిగళ్ - పచ్చనిచిలకలు, పన్రు - బంతి, తూదై - చిన్నపాత్రము, పూమ్‌పుట్టిల్‌గళ్ - పువ్వులుంచుకొనదగిన పుటికలు, యావైయుమ్ - ఇవన్నియు, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరునామఙ్గళే - తిరునామములే (యగునట్లు), కూవి - ఉచ్చరించి, ఎழుమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, ఎన్‌పావై - నాకొమార్తె, ఇని - దీనిపైన, తణ్ - చల్లనైన, పழమ్ - పొలములుగల, తిరుక్కూర్‌క్కే - తిరుక్కూరికే, పోయ్ - పోయి, కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, తుడిప్ప - స్ఫురించునట్లు, మழైక్కణ్ణోడు - వర్షమువలెధారధారగా బ్రవహించుచున్న జలముతోనింగిన నేత్రములతోనిలిచి, ఎన్ శెయ్యుఙ్గోల్ - ఏమిచేయుచున్నదో?

తా॥ తనవివాహములనన్నింటిని వదలి శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొమార్తె తిరుకోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటతనమనోరథమును పొందినదో? లేక పొందకయేడుచు చున్నదో? తెలియలేదని. 3.

కొల్లైయెన్బర్‌కొలో కుణమిక్కనళిన్బర్‌కొలో*
శిల్లైనాయ్‌ప్పెణ్ణుగి ళయత్తోరియుళ్ళారుమెల్లే*
శెల్వమ్మల్‌గి యవ్‌కిడన్దతిరుక్కోళూర్‌క్కే*
మెల్లిడై నుడఙ్గు సిళమాళ్ శెల్లమేవినళే. ర

అ॥ శెల్వమ్ - ఐశ్వర్యము, మల్‌గి - సంపూర్ణమైయుండున్న, అవన్ కిడన్ద - ఆసక్తోత్సాహుడు పవ్వళించిన, తిరుక్కోళూర్‌క్కే - తిరుకోళూరికే, మెల్ - మృదువైన, ఇడై - నడుము, నుడఙ్గు - వణుగునట్లు, ఇళమాన్ - (నా) బాలిక, శెల్ల - చూచుటకు, మేవినళ్ - నిశ్చయించినది. శిల్లై - జగడముచేయుచున్న, వాయ్ - నోటుగల, పెణ్డుగళ్ - (ఈవూరులోనున్న) స్త్రీలును, అయల్ శేరి - ప్రక్కవూరులో, ఉళ్ళారుమ్ - ఉన్న స్త్రీలును, కొల్లైయెన్బర్‌కొలో - గుణహీను రాలనియెదురా? కుణమ్మిక్కనళ్ ఎన్బర్‌కొలో - గుణవతియనియెదురా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము!

తా॥ ఓచిలుకలారా! తిరుకోళూరికి వెళ్ళిననాపిల్లవిషయమై స్త్రీలేమిచెప్పుచున్నారు? ఇదిసిగ్గులేక లోకమర్యాదనతిక్రమించి వెళ్ళినదని చెప్పుచున్నారా! లేక, ఈపెయొక్క గుణములనెఱిగి మంచిగుణవంతురాలని చెప్పుచున్నారాయని. ర.

మేవినై న్దునై న్దవిళై యాడలుఱా శిన్శిఱు
తేవిపోయ్*ఇనిత్ తిరుమాల్ తిరుక్కోళూరిల్*
పూవియల్ పొళిలుమ్ తడముమవ్‌కోయిలుక్కణ్ణు*
ఆవియుళ్ కుళిర ఎన్నైయుగక్కుఙ్గొలిన్నే. ఱ

అ॥ మేవి - (శ్రీయఃపతియొక్క తిరుక్కల్యాణగుణములయందు) అవగాహించి, నైన్దు నైన్దు - మిక్కిలిశిథిలా స్వకగణురాలై, విళైయాడల్ - విహరించుటకు, ఉఱాళ్ - ఆశించదు. ఎన్ - నాయొక్క, శిఱుతేవి - క్షీమహాలక్ష్మీ వలెనున్నచిన్నది. ఇని - దీనిపైన, తన్ - తనకు స్వామియైన, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుక్కోళూరిల్ - తిరుకోళూరికి, పోయ్ - వెళ్ళి, పూఇయల్ - పుష్పించడమున స్వభావముగాగల, పొళిలుమ్ - తోటలనున్ను, తడముమ్ - తటాకములనున్ను, అవన్‌కోయిలుమ్ - ఆ శ్రీయఃపతియొక్క కోవిలనున్ను, కణ్ణు - చూచి, ఆవి - హృదయము, ఉళ్‌కుళిర - లోపలచల్లపడునట్లు, ఇన్ను - ఇప్పుడు, ఎన్నై - ఏవిధముగా, ఉగక్కుమ్‌కొల్ - సంతోషించునో?

తా॥ తనవివాహములను వదలిభగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్న నాచిన్నది ఇప్పుడు తిరుకోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటనున్న సకలసమృద్ధివిజృంభించి యొటులసన్తోషించుచున్నదోయని. ఱ.

ఇన్నైనక్కుదవాదగన్ఱ విళమానినిప్పోయ్*
శెన్ఱితిశైత్తిలదక్కున్నై య తిరుక్కోళూర్‌క్కే

శెన్ఱు*తఱ్ తిరుమాల్ తిరుక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్*కణ్ణు
నిన్ఱునిన్ఱునై యుమ్ నెడుమ్బణ్ణైప్ పనిమల్గవే ౬

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఈదవాడు - సహాయముగాలేక, అగన్ఱ - విడిచి పోయిన, ఇళమాన్ - చిన్నది, తెన్తిశై - దక్షిణదిక్కుకు, తిలదమ్మనై ము - అలకమువంటినున్న, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, సాయ్ - వెళ్ళి, శెన్ఱు - ప్రవేశించి, ఇని - ఇనితరువాత, తఱ్ - తనయొక్క, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుక్కణ్ణుమ్ - సుందరనేత్రముల నున్ను, శెవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్ను, కణ్ణు - చూచి, నెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ణిళ్ - నేత్రములలో, పని - నీరు, నిల్గ - నిండునట్లు, నిన్ఱునిన్ఱు - ఉండియుండి, నైయుమ్ - శిథిలు తాలగుచున్నది.

తా॥ నాకిన్నది నన్నిచ్చట నొంటరిగ విడిచిపెట్టి తానుతిరుక్కోళూరికివెళ్ళి శ్రీయఃపతి యొక్క నతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములనుసేవించి యానందబాష్పమును బ్రవహింపఁ జేయుచు ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించుచుండునని ౬.

మల్గునీర్ క్కణ్ణోడు మెయ్యుఱ్ఱు నెగిழ్న్ద నళాయ్*
అల్లుఱ్ఱ పగలుమ్ నెడుమాలెన్ఱు ఴైన్ద్తినిప్పాయ్*
శెల్వమ్మల్గి యవర్ కిడన్దతిరుక్కోళూర్ క్కే*
ఒల్గియొల్గినడ నైజ్జనేపుగుజ్గొలోశిన్ఱే. ౭

అ॥ మల్గు - నిండియున్న, నీర్ - నీళ్ళుగల, కణ్ణోడు - నేత్రములతోఁగూడ, మెయ్యుఱ్ఱు - భ్రమనొందిన, మనత్తళాయ్ - మనస్సుగలదై, నల్ - అనుకూలమైన, అల్లుఱ్ఱపగలుమ్ - రేయింబగళ్ళును, నెడుమాలెన్ఱు - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడా! యని, ఆఴైన్ద - పిలిచి, ఇని - దినిపైన, ఒశిన్ద - శిథిలురాలై, ఒల్గిఒల్గి - ఆడియాడి, (మెల్లమెల్లగా), నడన్దుపోయ్ - నడిచివెళ్ళి, శెల్వమ్మల్గి - సంపత్తు ండి యుండు, ఆవలకిడన్ద - ఆశ్రితపరిపన్థించిన, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, ఎట్టనై - ఏవిధంబున, పుగుజ్గొల్ - ప్రవేశించునో ?

తా॥ శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహపడి వానినే పిలుచుచున్న నా బాలిక, ఆశ్రితపరిపన్థించియున్న తిరుక్కోళూరికి నిక్కలేక మెల్లమెల్లగ నడిచివెళ్ళి ఎట్లుచేసినదో? యని. ౭.

ఒశిన్ద నుణ్ణిడై మేల్ శెయ్ శెయ్ నుణ్ణునొన్దు*
కశిన్దనెఞ్జినళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తుళుమ్బచ్చెల్లుజ్గొల్*
ఒశిన్దవోణ్ మలరాల్ కోయిల్ తిరుక్కోళూర్ క్కే*
కశిన్దనెఞ్జినళా యెమ్మైనీత్త ఎమ్కారిగై యే. ౮

అ॥ ఒశిన్ద - వంగియున్న, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, ఇడైమేల్ - నడుమనుమీద, శెయ్ శెయ్ - చేతులనుంచుకొని, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలికష్టపడి, కశిన్ద - (భక్తిచే) ఆర్ద్రమైన, నెఞ్జినళాయ్ - మనస్సుగలదై, ఎమ్మై - మనలను, నీత్త - విడిచిపోయిన, ఎమ్కారిగై - నాబాలిక, ఒశిన్ద - (సంశ్లేషముచే) వాడియున్న, ఒణ్ - అందమైన, మలరాల్ - పుష్పవాసినియైనలక్ష్మికి,

కొళ్ళుసన్ - వల్లభుఁడైనశ్రీయఃపతి (పవ్వళించిన), తిరుకోళ్‌కూర్‌కే - తిరుకోళూరికే, కశిన్దనెఞ్ఞినాయ్ - ((ఏమిచే) ఆర్ద్రచిత్తురాలై, కణ్ణనీర్ - కంటినీళ్ళు, తుళుమ్బ - నిండునట్లు, శెల్లుఞ్గొల్ - చేయునా?

తా॥ తిరుకోళూరులో బవ్వళించియున్న శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహము గలదై నన్నిపుట విడిచిపెట్టిపోయిన నాబాలిక నేని సహాయముగాజేసికొని ఇంత గొప్పదూరమువెళ్ళినదని యాలోచించగా, ఆభక్తినే సహాయముగాజేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నదని.ఆ.

కారియమ్‌నల్లనగళ్వై కాణిలెక్ కణ్ణుక్కెన్ను*
ఈరియూయిరుప్పా ళిదెల్లామ్‌కిడక్కవినిప్పోయ్*
శేరిసల్‌పళ్‌పలతూవియిరైప్ప త్తిరుకోళూర్ క్కే*
నేరిళైనడన్దా ళెమ్మైయొన్రుమ్‌నినైత్తిలళే. ౯

ఆ॥ నల్లన - మంచివై, కారియముట్ట - చేయబడిన, అ వై - ఆచందనకుంకుమాదులను, కాణిల్ - మాచినయెడల, ఎన్‌కణ్ణన్‌క్కు ఎన్ను - నాకృష్ణునికియని, ఈరియూయ్ - ఆర్ద్రచిత్తురాలై, ఇరుప్పాళ్ - ఉన్న, నేరిళై - సుందరంబులైన దివ్యాభరణములుగలయీ పె, ఇదెల్లామ్ కిడక్క - ఈవస్తువులన్నియుండగా, ఇనిపోయ్ - దీనితరువాతవెళ్ళి, శేరి - గ్రామములోనున్న వారు, పల్‌పళి - అనేకదోషములను, తూవి - చెప్పి, ఇరైప్ప - ఘోషించునట్లు, తిరుకోళూర్‌కే - తిరుకోళూరికే, నడన్దాళ్ - వెళ్ళెను, ఎమ్మై - మనలను, ఒన్రుమ్ - కొంచెము గూడ, నినైత్తిలళ్ - తలంచినదికాదు.

తా॥ ఒకమంచివస్తువును జూచినయెడల ఈ శ్రీకృష్ణునికి దీనిని సమర్పింపవలయునని చెప్పుచున్న నాబాలిక ఇప్పుడుఅటియున్నింటినివదలి తిరుకోళూరికివెళ్ళినది. లోకులనిందను లక్ష్యపెట్టలేదు. నన్నుతలంచనుకూడలేదని. ౯.

నినైక్కిలేన్ తెయ్వఙ్గాళ్ నెడుఙ్కణిళమానినిప్పోయ్*
అనైత్తులగుముణ్డైయ అరవిన్దలోశనత్తై*
తినైత్తనైయుమ్‌నిడా ళవళ్ శేర్‌తిరుకోళూర్‌క్కే*
మనైక్కుఱ్ఱప యుమ్‌నినైయాళ్ శెల్లవైత్తనళే. ౯౦

ఆ॥ తెయ్వఙ్గాళ్ - ఓదేవతలారా! నినైక్కిలేన్ - (ఈదుఃఖమును) నేనుస్మరించను. నెడుమ్‌కణ్ - విశాలమైన నేత్రములగల, ఇళమాన్ - బాలిక, ఇని - ఈయవస్థకంటెపైన, పోయ్ - వెళ్ళి, అనైత్తులగుముణ్డైయ - సకలలోకములనుగల, అరవిన్దలోశనత్తై - కమలాక్షుని, తినైత్తనైయుమ్ - ఒకతృణమునుగూడ, విడాళ్ - విడువదు. అవళ్ - ఆశ్రీయఃపతి, శేర్ - చేరియున్న, తిరుకోళూర్‌క్కే - తిరుకోళూరికే, శెల్లవైత్తనళ్ - వెళ్ళతలంచినది, మనైక్కుఱ్ఱ - కుల మునకు (పచ్చెడి), వాన్ - గొప్ప, పళియుమ్ - అపవాదమును, నినైయాళ్ - లక్ష్యపెట్టదు.

తా॥ ఓ జీవితకాలారా! నా బాలిక మనకులమునకు సంభవించెడి లోకాపవాదమునుకూడ లక్ష్యపెట్టక తిరుకోళూరికివెళ్ళి ఒకక్షణముకూడివిడువక శ్రీయఃపతిని యనుభవించుమన్నది. నన్నువిడిచిపోయిన యీదురవస్థను నేనుసహింపలేనని. ౧౦.

‡‡ వైత్త మాదియుమ్ మదుసూదనై యేత్తలర్ పో*
కొత్తలర్ గాళిల్ కురుహూర్ కురుహూర్ చ్చటగోష్ఠిశొన్న *
పత్తునూర్ పుళి నన్నగర్ తిరుకోళూర్ క్కే*
శిత్తమ్ వైత్తుచ్చెన్ఱ తిగళ్ పొన్నలగాళ్ నాకే. ౧౧.

ఆ॥ వైత్త - సాపవస్తువు, నా - శాశ్వతమైన, నిధియామ్ - నిధానమైనట్టి, మధుసూదనినే, అర్చనై పో - ఆర్చించినట్లుండి, కొత్తు - పూలదండ, అలర్ - వికసించియున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుహూర్ - పుణ్యక్షేత్రమైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్, శొన్న - ప్రసాదించిన, పత్తునూర్ పుళ్ - పదినూఱు (వెయ్యి) తిరువాయ్‌మొళిలో, ఇప్పత్తు - ఈ పది పాశురములను, అవర్ - ఆశ్రయింపఁ, శేర్ - నివాసముజేయుచున్న, తిరుకోళూర్ క్కే - తిరుకోళూరియందే, శిత్తమ్ - మనస్సు, వైత్తు - ఉంచి, ఉరైప్పార్ - అభ్యసించువారు, తిగళ్ - ప్రకాశింతురు, పొన్ - శాశ్వతమైన, ఉలగు - పరపదమందు, ఆళ్వార్ - (భగవద్గుణములను) అనుభవింతురు.

తా॥ నమ్మళ్వార్ ప్రసాదించిన యీశిరువాయ్‌మొళిని తిరుకోళూరనెడి దివ్యదేశమందు భక్తిగలవారై యనుసంధించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమందువెళ్ళి నిత్యానందము ననుభవింతురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - ఎ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— నమ్మళ్వార్ నెడిపిరాట్టి తిరుకోళూరికి పంచేయుచున్నప్పుడు శక్తిలేక మధ్యమార్గమందొక ఉద్యానవనములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రీయఃపతివద్దకి దూతలై పంపించుచున్నారు.

‡‡ పొన్నలగాళీరో పువనిముళ్ళాళీరో*
నన్నలప్పుళ్ళిన్ వాయ్ విన్నై యాట్టువేన్ నానిరన్దేన్*
మున్నులగిన్ బలవాళ్ణన్ముడి తి ముగిల్ వణ్ణన్ కణ్ణన్*
ఎన్నలవాళ్ పిరాన్ తన క్కెన్నిన్ఱ నుయిర్ పోలే. ౧.

ఆ॥ నల్ - (సాయంత్రము) మిక్కిలి స్నేహముగల, పుళ్ళిన్ వాళ్ - పక్షులారా! విన్నై యాట్టువేన్ - పాపము జేసిన, నాన్ - నేను, ఇరన్దేన్ - (మిమ్ములను) యాచించుచితిని. మున్ - మునుపు, ఉలగిన్ బలవాళ్ణన్ - లోకములనన్నింటిని, పడైత్త - సృష్టించిన, ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎన్ నలమ్ కొండపిరాన్ తనక్కు - నా సు

ణములనభవరించినస్వామికి, ఎన్‌నిశైమై - నాశిని, ఉశైత్తు - చెప్పి, పాక్ - స్పృహనీయమైన, ఉలగు - శ్రీవైకుణ్ఠలోకమును, ఆళిక్ - పొందఁజయించుఁడి, పుగనిరు పుగుదు - లీలావిభూతినన్నింటిని, ఆళిక్ - అనుభవించుఁడి.

తా॥ ఓపత్తులారా! మీరుచెల్లి నన్నీవిగంబనాధాపెట్టునున్న జాగ్రత్పూర్వమైన (శియోపతికి నాయకస్థానుజెప్పినయెడల మీకు నేను నిత్యవిభూతిని లీలావిభూతినియిచ్చెదను. మీరనుభవింపవచ్చునని. ౧.

మైయమర్ వాళ్ నెఞ్జిణ్ మడైమూర్ముచ్చెక్
కైయిరుద్దు*నెయ్యమరిన్నడిశిల్ నిచ్చల్ పాలూడుమేపీరో*
కైయమర్ శక్కర త్తేర్ కనివాయ్‌ప్పెరుమానై క్కణ్ణు*
మెయ్యమర్ కాదల్‌శొల్లి క్కిళిగాళ్ విరైన్దోడివన్దే. ౨.

ఆ॥ కిళిగాళ్ - ఓచిలకలారా! కై - శ్రీహస్తమందు, అమర్ - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాఁడును, కనివాయ్ - దొండపండువలెనున్న తిరువధరముగలవాఁడునైన, ఎఞ్‌చెరుమానై - నాస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, మెయ్ - వానితిరుమేనును (సంశ్లేషింపవలయునని), అమర్ - చేరియున్న, కాదల్ - (నా) ఆశను, శొల్లి-చెప్పి, విరైన్దు-శీఘ్రముగా, ఓడివన్దు-పటుగెత్తివచ్చి, మై - కాటుక, అమర్ - చేరియున్న, వాళ్ - సుందరమైన, నెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మడైనూర్ముచ్చు - సఖియులైనస్త్రీలముందఱ, ఎఞ్‌కై - నాచేతిమీఁద, ఇరున్దు - ఉంచి, నెయ్ - నెయ్యితో, అమర్ - పూర్ణమైన, ఇనిప్ అడిశిల్ - భోగ్యమైనప్రసాదమును, పాలూడు - పాలుతోఁగూడ, నిచ్చల్ - ప్రతిదినమును, మేపీర్ - భుజింపుఁడి.

తా॥ ఓచిలకలారా! మీరు శ్రీయఃపతివద్దకెళ్ళి, నిన్ను సంశ్లేషింప నేనాశపడుచున్నానని నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి తిరిగివచ్చితిరేని మిమ్మలను నాచేతిమీఁదనుంచుకొని నెయ్యిపాలతోఁగూడ మధురమైన ప్రసాదమునిచ్చెదను, మీరారగింపవచ్చునని. ౨.

ఓడివన్దెఞ్‌కుళల్ మే లొళిమామలరూదీరో*
కూడియవణ్ణినఙ్గళ్ కురునాడుడై ఐవర్‌గట్కాయ్*
ఆడియమానెడున్దేర్‌పడై నీఱెళ్ప్పిచ్చిఱ్ఱిరా*
శూడియతణ్ణుళవముణ్డు తూవదువాయ్‌గళ్ కొణ్డే. ౩.

ఆ॥ కూడియ - గుంపుగాఁజేరియున్న, వణ్ణినఙ్గళ్ - ఓరుమ్మెదసమూహములారా! కురునాడుడై - కురుదేశమునకురాజులైన, ఐవర్‌గట్కాయ్ - పంచపాణ్డవులకొఱకై, ఆడియు-అందముగాసంచరించుచున్న, మా - గజ్జలుములతోడించిన, నెడుమ్ తేర్ - గొప్పరథమును (సారథ్యముగాజేసికొని), పడై - సేనలను, నీఱు అ - భస్మమునుగుఁట్లు, శెయ్ ప్ప - చంపిన, పిరా-శ్రీకృష్ణుఁడు, శూడిన - ఆలఙ్కరించుకొనిన, తణ్ - చల్లనైన, తుళవమ్ - తులసీమాలికలోనున్న తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించిన, తూ - పరిశుద్ధమైన, మను - తేనెగల, వాయ్‌గళ్ కొణ్డు - నోటుగలవారై, ఓడివన్దు - పటుగెత్తివచ్చి, ఎఞ్‌కుళల్ మేల్ - నాకొప్పుమీదనున్న, ఒళి - ప్రకా

శించుచున్న, మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములమీదనున్న మకరందమును, ఊదీర్ - పానముజేయుండు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! పాండవులకు సారథ్యముజేసి దుర్యోధనాదులను జంపిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలమీదనున్న మకరందమునుద్రాగి వానికి నామాటలనుజెప్పివచ్చితిరేని నాకొప్పమీదనున్న మధురమైన పుష్పమకరందమును పానముజేయవచ్చునని. 3.

తూమనువాయ్‌గళ్ కొండు వన్దెన్ముల్లైగళ్ మేల్‌తుమ్బిగాళ్*
పూమడువుణ్ణచ్చెల్లిల్ వినైయేనైప్ పోయ్‌చెయ్‌దగన్ఱ*
మామనువార్ తెణ్డుళ్ళాయ్‌ముడి వానవర్‌కోనైక్కణ్డు*
యామిదువోతక్కవా తెన్ను వేణుమ్బడ్డిశ్‌నుమ్బలీర్. ౪.

అ॥ ఎన్‌ముల్లైగళ్ మేల్ - నాముల్లపుష్పములమీద సంచరించుచున్న, తుమ్బిగాళ్ - ఓతుమ్మెదలారా! తూ - పరిశుద్ధమైన, మదు - మధురమైన, వాయ్‌గళ్ కొండు - మాటలనుజెప్పుకొని, వన్దు - వెళ్ళి, పూమడు - పుష్పములమీదనున్న తేనెను, ఉణ్ణ - భుజించుటకు, శెల్లిల్ - వెళ్ళితిరేని, వినైయేనై - పాపములుగలనన్ను, పోయ్‌చెయ్‌దు - కృతఘ్నుముగా (స్వప్నసుఖలేశకాలము) సంశ్లేషించి, అగన్ఱ - విడిచిపోయినవాడై, మా - శ్లాఘ్యమైన, మదు - తేనె, వార్ - కారుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి-కిరీటమునుండుగల, వానవర్‌కోనై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన శ్రీయఃపతిని, కణ్డు - చూచి, యామ్-మేము, నుమ్బల్‌కు-మీయొక్క, తక్క-వాఱు - దియకుపాత్రమైనవిధము, ఇదువో - ఇదియో? ఎన్ను వేణుమ్-కణ్డీర్ - అని చెప్పనలయును నుమండీ.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! మీరు మధుపానముజేయు వెళ్ళినప్పుడు, నన్ను తృణసూత్రము సంశ్లేషించి విడిచిపెట్టిపోయిన శ్రీయఃపతినిజూచి, నీకు స్త్రీలను బాధపెట్టుటయేనా స్వభావము అని భయపడకనుండి చెప్పుడని. ౪.

నమ్బట్కు-ఒరువనిక్కై క్కొణ్డువన్మిన్ యాన్‌వళర్‌త్తకిళ్గాళ్*
వైమ్బొన్ పుళాయ్‌న్దువన్దు వినైయేనై వెచ్చుమ్-వర్‌న్ద*
శెమ్బొన్ కరుముగిలై చ్చెన్ఱుమ్-కణ్డు-ఆవి-కవర్‌న్ద*
ఎమ్బిరాన్తాళిణైక్కీళ్ నిన్ఱుమ్-వోతక్కవా తెన్మినే. ౫.

అ॥ యాన్ - నేను, వళర్‌త్త - పెంచిన, కిళిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! యాన్ - నేను, నుమ్బట్కు - మీకు, ఒరువనిక్కై - (ఒకపని) చెప్పుచున్నాను, వమ్మిన్-రండు. శెమ్-(విరోధులమీదకోపముచే) ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్‌న్దు - నడిపించుకొని, వన్దు - వచ్చి, వినైయేనై - భాగ్యహీనురాలైనయాయొక్క, నెఞ్చమ్ - మనస్సును, కవర్‌న్ద - అపహరించినవాడును, శెమ్-కణ్ - ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలవాడును, కరుముగిలై-నల్లని మేఘమువంటి కాన్తిగలవాడును, శెమ్-వాయ్ - ఎఱ్ఱని పుష్పములవాడును, నెడుమ్-అవగత్తై - సుందరమైన కల్పవృక్షమువంటివాడునైన శ్రీయఃపతిని, ఎమ్-పిరాన్-ఎచ్చటనైనను, తాళ్ - వెళ్ళి, కణ్ - చూచి, ఇదువోతక్క-వాఱు - ఇదియాబీదయు, ఎన్మిన్ - అని చెప్పుడి.

తా॥ ఓచిలకలారా ! మీకొకపనిచెప్పెదనువిండు. గరుత్మంతునిమోదనేంచేసివచ్చి యతి నుండిరంబులైన దివ్యావయవములచే నన్ను మోహపఱిచి పోయిన శ్రీకృష్ణుని చెదకిగనిపెట్టి స్త్రీ" ను బాధంచుటయేనాసిదియు ? అనియడుగుడని. ౫.

ఎన్నిన్నున్నూల్ మూర్వ్ నెన్కరుమొరునెన్కణ్ణ్ *నక్
మన్నిసీళ్ కళ్‌ల్ మేల్ తెణ్ణుఱ్ఱాయ్‌నమక్కన్ఱినల్ గాక్ *
కన్నిన్నన్ కట్టుమ్మెయూక్ కట్పియూవై త్తిరూక్ ఱమ్‌కొల్లి *
శెన్నిన్నళ్ తిరువై యేక్ వళర్ త్త గీఱుపూవై గళే. ౬.

ఎ॥ తీ - క్రూరమైన, విన్నైయేక్ - పాపములనేను, వళర్క్క - పెంచిన, కీఱుపూవై గళే - ఓచిగన్నిలకలారా! ఎన్‌మిన్నున్నూల్ మూర్వ్ - ప్రకాశించుచున్న యజ్ఞోపవీతముచేవల బ్రాహ్మణపరంపరాక్రమములవాడై నాకునేరుపాదించినవాడును, ఎన్‌కరుమొరుగణ్ - నాకు నేరుపాదించినవిద్యలు గ్రహముగలస్వామియు, ఎన్ - నాకు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, తన్ - తనయొక్క, నీళ్ - పొడుగైన, కళ్‌ల్ మేల్ - తిరువడికళ్ళమీద, మనమ్ - ఆనంది యున్న, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, నమక్కన్ఱి - మనలనుతప్పనితోయొకటికి, నల్ గాక్ - ప్రీతితోకవ్వడు. కన్నిన్నన్ - అభ్యసించుడియని, ఊమైక్ - మిమ్మూలను, యాన్ - నేను, కట్పియాత్త - చెప్పించిన, మాఱ్ ఱమ్ - మాటలను, కొండు - చెప్పి, శెన్నిన్నళ్ - చక్కుడి.

ఓచిలకిలారా ! ఇటివలలోనాకిత్యంవభవ్యుడై చక్కగానేవపాదించుడు తానును మర్పించుకొనియున్న తిరుత్తుళాయినినాకు ప్రసాదముగనిచ్చినామనోరథమును బూర్తిచేయు శ్రీకృష్ణునిజూచి, ఇప్పుడునన్నెడబాటయిల్లు బాధపెట్టవచ్చునామనిచేసు చెప్పినట్లు అడుగుడని

పూవైగళ్ పోల్నిఱత్తన్ పుణ్ణీగఱ్ఱుళ్ పోలుమ్‌కణ్ణన్ *
యావైయుమ్ యూనరుమాయ్ నిన్ఱయూయనెన్నాళ్‌ళిప్పిరాక్ *
మావైవల్ వాయ్‌పిళ్ళ మదుసూదనక్కె ఱమ్‌కొల్లి *
పావైగళ్‌తిక్కిఱ్ఱిరే విన్నైయాట్టియేన్వాశెఱివే. ౭.

ఆ॥ పావైగళ్ - ఓబొమ్మలారా ! పూవైగళ్‌పోల్ - రెల్లుపుష్పమువంటి, నిఱత్తక్ - కాంతి గలవాడును, పుణ్ణీఱ్ఱుళ్‌పోలుమ్ - కుడ్మములతోసమానమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములవాడును, యావైయుమ్ - సమస్తచేతనములకును, యూనరుమాయ్ - అంతర్యామియైన, నిన్ఱ - ఉన్నవాడును, మూలక్ - (వాడిదోసములులేనిది) కళ్యాణగుణములవాడును, ఎన్ - నాస్వామియు, ఆళ్‌ళిప్పిరాక్ - నాకాయుధుడైనచక్రాళ్వానును, మావై - గుఱ్ఱమై వచ్చినకేశియొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళ - చీల్చినవాడుసైన, మదుసూదనక్కు - మధుసూదనికి, ఎన్‌కొల్ ఱమ్ - నాయాటను, కొండు - చెప్పి, విన్నైయాట్టియేన్ - పాపములవాడియొక్క, పాశవు - గుఱుతును, తిక్కిఱ్ఱిరే - తీర్చుదురా ?

తా॥ ఓబొమ్మలారా ! పూవుసందరుడై, సకలాంతర్యామియై, సమస్తశత్రుసంహారకుడైన శ్రీకృష్ణుడు నాయాటను చెప్పి నిజానుభవమును పోగొట్టునట్లు చూచుని

పాశఅవెయ్‌దియేన్నై వినైయేనైయాళ్‌వినైక్కే*
ఆశైఅఱుత్తువిళైక్కురుగే అగళ్‌శెయ్‌దొరునాళ్*
మాశఱుసీలచ్చుడర్ముడి వానవర్‌కోనై కణ్ణా*
ఏశఱుమ్ముయ్యుళ్‌వాళ్ మఱునోక్కిళ్‌పేర్‌త్తుమగిళ్‌నీ. ౫.

ఆ॥ ఆశు - దోషము, ఆఱు - లేవి, తూవి - ఆర్కులుగల, వెళ్ళై - తెల్లనివర్ణముగల, కురుగే - ఓకొంగా! వినైయేన్ - పాపినైననేను, పాశఅవు - చైనర్వ్యముకు, ఎయ్‌ది - పొంది, ఇన్నే - ఈవిధముగా, ఎనైయూళి - ఎంతకాలము, నైవేన్ - బాధపడుదును? ఒరునాళ్ - ఒకదినము, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, మాశఱు - దోషములేని, సీర్‌చ్చుడర్ - శ్యామమైనకాంతిగల, ముడి - కేశపాశముగల, వానవర్‌కోనై - నిత్యసూరులకు స్వామియైనశ్రీమహాపతిని, కణ్ణు - చూచి, ఏశఱుఅఱు - దోషములేని, నుమ్మైయుళ్లాళ్ - మిమ్ములనుతిప్ప, పేర్ త్తు - మతియు, మగిళ్ ది - ఇంకొకటిని, మఱునోక్కిళ్‌లేన్ - తిరిగిచూడను. (అని చెప్పెను).

తా॥ ఓకొంగా! నేనెంతకాలమిట్లు బాధపడుదును? గాన నీవు నాయందుదయజేసి శ్రీమహాపతివద్దకు వెళ్ళి, మతియొకరినిజూడక నిన్నే నమ్ముకొనియున్న వీనిని నీవిట్లు పేక్షింపవచ్చునా? కటాక్షింపరాదాయని చెప్పుమాయని. ౯.

పేర్ త్తుమగిళ్ నోక్కిక్కణ్ వినైయాట్టియేన్ నానొన్నిలేన్*
నీర్ త్తిరైమేలులవి యిరైతేరుమ్బుదావినఙ్గాళ్*
ఆర్ త్తిరళ్‌మాముగిల్‌పోల్ కణ్ణన్‌విణ్ణవర్‌కోనై కణ్ణు*
వార్ త్తైగళ్‌కొణ్డరుళియుమ్‌రైయీర్ వెళ్‌ళిల్‌వన్దిరున్దే. ౯

ఆ॥ నీర్ - జలములయొక్క, తిరైమేల్ - అలలుమీది, ఊలవి - సంచరించి, ఇరై - ఆహారమును, తేరుమ్ - వెదుకుచున్న, ప్రుదావినఙ్గాళ్ - పెద్దకొంగజాతీ! నీమహాత్మురాలా! వినైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన, నాన్ - నేను, పేర్ త్తు - మతియు, మగిళ్ ది - ఇంకొక, ఓర్ - అద్వితీయుండైన, ఒన్నుమ్ శిలేన్ - ఒకరినీ తలచను, నిలేన్ - కలవాడనుకాను కార్ - వర్షాకాలమందు, తిరళ్ - చేయాన్న, వా - గొప్ప, ముగిల్‌పోల్ - మేఘమువంటి (కాన్తిగల), కణ్ణన్ - ఆశ్రితవ్యుండై, విణ్ణవర్‌కోనై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన శ్రీమహాపతిని, కణ్ణు - చూచి, వార్ త్తైగళ్ కొణ్డువన్దు - (వాడుచేప్పెడు) మాటలను దీసికొనివచ్చి, అరుళి - (నాయందు) కృపజేసి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, ఇరున్దు - ప్రీతిగలవారైయుండి, ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ పెద్దకొంగపక్షులారా! మీరంటె నన్నిచ్చగు రక్షించువారెవ్వరులేరు గాన మీరునెళ్ళి శ్రీమహాపతికి నామాటలుజెప్పి వాడుచెప్పెడు బలులుమాటలను తిరిగి నాకువచ్చిచెప్పి నన్ను జీవింపించుండుడు. ౯.

వన్దిరున్దుమ్మూడెయ మఱిచ్చేవలుమ్‌నీరుమెల్లామ*
అన్దరమొన్ఱుమిన్ఱి యులర్ మేలాశైయునన్నఙ్గాళ్*
ఎన్ తిరుమార్వత్తెన్నై యున్న వాతివళ్ కాణ్మినెన్ను*
మన్దిరత్తొన్నుమర్ త్తి గురైయీర్ మఱుమొళియే నిడ్డీ. ౧౦.

అ॥ ఉమ్మ్‌డైయు - మీయొక్క, నుణి - క్లాఘ్యమైన, శేవలుమ్ - మొగపక్షియు, నీయుమ్ - మీరును, ఎల్లామ్ - మీబంధువులందరును, నిన్దిరున్దు-నిచ్చయుండి, ఒన్రుఆన్దామముమ్ - ఒక బాధయు, ఇన్రి - లేక, ఆలక్కేళ్ - పుష్పములమీద, అశైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నజ్గాళ్ - ఓ హంస పక్షులారా! ఎన్ - నాస్వామియైన, తిరు - పిరాట్టిని, మార్వత్తు - చక్కనివక్షమందుగల శ్రీయఃపతికి, ఇవళ్ - ఈమె, ఇన్నవాఱు - ఈవిధముగానున్నది; కాణ్మిన్ - చూడుము; ఎన్ఱు - అని, మన్దిరత్తు - ఏకాంతముగా, ఎనై - నన్ను నియోగించి, ఒన్రు - ఒకమాటను, ఉణర్త్తి - బోధించి, మఱైయాళర్ - వేదములుమాటను, ఉరైయాగ్ - చెప్పినవాడు.

తా॥ సహజముగా పుష్పములమీదసంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! మీరు శ్రీయఃపతివద్దకెళ్ళి, ఇట్లుబాధపడుచున్న యీమెను గటాక్షింపవలసినదని చెప్పి దానికి వాడేమిబదులు చెప్పునో దానినివచ్చి చెప్పవలసినది. ౧౦,

‡‡ మాణ్ పొఱ్ఱళైయుణ్డకోట్టు మదుమలర్‌దొఱుమిరుడీకేశన్ *
నాణ్ పొఱ్ఱొళి పూమ్బొళిల్ శూళ్ న్దు కురుగూర్ చ్చఠగోపన్ శొన్న *
తోణ్ పొఱ్ఱమిళైయిరత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్వల్లార్ *
ఊణ్ పొఱ్ఱిగళ్ నుణ్ణుణర్ పోలురుగా నిప్పిర వియాయే. ౧౧.

అ॥ మాణ్ పొఱ్ఱళై - మంచిపోబ్దములను, ఉయ్‌న్దకోట్టు - పరికిలించుకొని, మదుమలర్ - మధుమాదుగలయొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, నాణ్ పొమ్‌కొళ్ - పరిమళ ముగల, పూ - పుష్పములుగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరు నగరికి స్వామియైన, శఠగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసాదించిన, తొణ్ పొఱ్ఱమిళ్ - ఆపతారరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇరు - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఊణ్ పొఱ్ఱిగళ్ - చెలమయంగున్న, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, నుణర్ పోల్ - ఇసుకవలె, నీరాయ్ - జలమై, ఉరుగాని - కరుగుదురు.

తా॥ శ్రీయఃపతివిషయమై యవతరించియున్న ద్రావిడవేదరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిని సాక్షాత్కరించి నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో జేరిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నమ్మాళ్వార్లువలెనే మిక్కిలిభక్తిచే గరుగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతివద్ద చూతనుబంపినను వాడురానందున భగవదనుభవంబందు వేంచేపియున్న వానికివినట్లు తానే గొప్పగ్యనిజేసి పిలుచుచున్నారు.

‡‡ నీరాయ్ నిలనాయ్ తీయాయ్ క్కాలాయ్ నిన్ఱ నీనాయ్ *
నీరార్ శుడర్ మిళిరణ్డాయ్ చ్చిన్ఱవనాయ్ నిన్ఱవనాయ్ *

కూరారాళిశఙ్కన్ది కొక్కడియేన్పాల్
వారాయ్*ఒరునాళ్ మణ్ణుమ్‌మిణ్ణుమ్ మగిళ్ న్దే. ౧.

అ॥ నీరాయ్ - జలస్వరూపుడై, నిలనాయ్ - భూమియై, తీయాయ్ - అగ్నియై, కాలాయ్ - గాలియై, నెడు - విశాలమైన, వానాయ్ - ఆకాశమై, (సకలకారణస్వరూపుడై ఈపదార్థములను సృజించి వీనికన్తర్యామియై), శీరార్ - ప్రకాశముతో పూర్ణమై, శుడర్‌గళ్ - తేజోరూపులైన (చన్ద్రసూర్యులనెడి), ఇరణ్డాయ్ - ఇద్దరికన్తర్యామియై, శివనాయ్ - రుద్రాన్తర్యామియై, అయనానాయ్ - బ్రహ్మన్తర్యామియైయున్న ఓశ్రీయఃపతీ! కూర్ - వాటిచే, ఆళి - పూర్ణమైన, అఙ్గై - సుదర్శనమును, కైణ్ - తెల్లనైన, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, ఏన్ది - ధరించి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, మణ్ణుమ్ - లీలావిభూతియు, విణ్ణుమ్ - నిత్యవిభూతియు, మగిళ్ - సన్తోషించునట్లు, కొడియేన్‌పాల్ - పాపియైనజీవద్ద, వారాయ్ - ఏంచేయుమా?

తా॥ సకలకార్యకారణస్వరూపుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను సేవింపక నార్తుడనైనేను భూషింపగా వాఙ్ఛించుచేసినభయవిభూతియు నదురుచున్నవి. అట్లుకాకుండసుఖపడునట్లు నీవు శఙ్ఖచక్రధరుడవై నాముండఅవేంచేసిసేవసాదింపుమాయని. ౧.

మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌మగిళ్ కుఱళాయ్‌వలఞ్జెట్టి*
మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌కొణ్ణ మాయవమ్మానే*
నణ్ణియునైనాన్ కణ్ణుఱన్దుకూత్తాడ*
నణ్ణియొరునాళ్ ఞాలత్తూడేనడవాయే. ౨.

అ॥ మణ్ణుమ్ - భూలోకమును, విణ్ణుమ్ - స్వర్గాదులును, మగిళ్ - ఆనందించునట్లు, కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, వలమ్ - సౌన్దర్యముగలబలమును, కాట్టి - (మహాబలికి) చూపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమునున్ను, విణ్ణుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములనున్ను, కొణ్డ - స్వీకరించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడవైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! నాన్ - నేను, ఉనై - నిన్ను, నణ్ణి - సమీపించి, కణ్డు - సేవించి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, కూత్తాడ - నర్తనముజేయునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, నణ్ణి - (నన్ను) సమీపించి, ఞాలత్తూడే - భూమియందు, నడవాయ్ - సంచరించుమా.

తా॥ సకలలోకమునుసేవించి యానందించునట్లు అతినుందరమైన వామనావతారంబెత్తి తనసౌందర్యముచే మహాబలినిమోహపెట్టి సమస్తలోకముల నాక్రమించిన ఓస్వామీ! అప్పుడు వానికిసేవసాదించినట్లు నాకిప్పుడు సేవసాదించిననున్ను సన్తోషపెట్టుమాయని. ౨.

ఞాలత్తూడే నడన్దునిన్రుమ్ కిడన్దిరున్దుమ్*
శాలప్పలనా ళుగన్రోయిర్‌గళ్ కాప్పానే*
కోలత్తిరుమామగళో డుమైన్నకూడాదే*
శాలప్పలనా ళడియేనిన్నుమ్మైశర్వేనో. ౩.

అ॥ ఞాలత్తూడే - భూమియందు, నడన్దుమ్ - (దణ్డకావనమందు) సంచరించియు, నిన్రుమ్ - (రావణవధానంతరము) నిలిచియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దుమ్ -

(శీతాపిరాట్టితోగూడ) వేంచేసియుండియు, ఊగన్రోఱు - ప్రతియుగములయందును, శాలప్పల నాళ్ - చిరకాలము, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులను, కాప్పానే - రక్షించువాడా! కోలమ్ - సౌందర్యముగల, తిరుమామగళోడు - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఉన్నై - నిన్ను, కూడాదే - పొందక, అడియేన్ - దాసుడనైనేను, ఇన్నమ్ - ఇంకను, శాలప్పలనాళ్ - చిరకాలము, తళర్వేనో - శిథిలుడనైయుందునా?

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! రామావతారమందు భూలోకమందు చిరకాలము వేంచేసియుండిలోకులకు పలువిధములుగా సేవసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియపిరాట్టితోగూడ వేంచేసియున్నప్పుడు ఆశ్రితునిసేవింపక నేనిక నెంతకాలమిట్లు బాధపడవలెనోయని. 3.

తళర్ న్దుమ్మూన్దుమ్ శగడవశురర్ుడల్ వేట్టా*
పిళన్దునీయ న్ద్రుక్కాల్‌ణ్ణపెరుమానే*
కిళర్ న్దుసిరమ్ శివ నిన్దిర విణ్ణవర్ శూళ్*
విళజ్గవొరునాళ్ కాణవారాయ్‌విణ్మీదే. ర.

ఆ॥ శగడవశురర్ - శకటాసురుడు, తళర్ న్దుమ్ - శిథిలమై, మున్దూన్దుమ్ - విఱిగియు, ఉడల్ - అవయవము, వేట్టా - వేఱువేఱుగా, పిళన్దు - బద్దలై, నీయన్ద్రళిందునట్లు, తిరుక్కాల్ - శ్రీపాదమును, అణ్ణ - పరపాలించిన, పెరుమానే - ఓస్వామీ! కిళర్ న్ద - (నిన్ను శీఘింపచలయునని) ఉద్యోగించి, పరమన్ - బ్రహ్మయు, శివన్ - రుద్రుడును, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడును, విణ్ణవర్ - దేవతలును, శూళ్ - చుట్టుకొనినిస్తుతింపగా, విళజ్గ - (ఆకాశమంత) ప్రకాశించునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, విణ్ మీదు - ఆకాశమందు, కాణ - (నేను) సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము?

తా॥ ఓస్వామీ! నీవుశకటాసురుని శ్రీపాదముతోదన్నిన హరించిరక్షించియాశ్చర్యమును జూచి దేవతలుగుంపుగావాకాశమందునిలిచి స్తుతించునట్లు వారికిసేవసాదించిన విధంబున, నాకిప్పుడొకదినము సేవసాందింపుమాయని. ర.

విణ్మీదిరుప్పాయ్‌మలై మేల్‌నిఱ్ఱాయ్ కడల్ శేర్ప్పాయ్*
మణ్మీదుళ్ వా యివఱ్ఱుళ్ళుమ్మఱైన్దుఱైవాయ్*
ఎణ్మీదియన్ఱ పుఅవణ్ణత్తాయెనదావి*
ఉణ్మీదాడి యురుక్కాట్టాదేయొళిప్పాయో. ఱ.

అ॥ విణ్ మీదు - పరమపదమందు, ఇరుప్పాయ్ - వేంచేసియున్నవాడవై, మలై మేల్ - వేఙ్కటాద్రియందు, నిఱ్ఱాయ్ - నిలిచినవాడవై, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ప్పాయ్ - పవ్వళించినవాడవై, మణ్ మీదు - భూలోకమందు, ఉళ్ళుల్వాయ్ - సంచరించువాడవై, ఇవఱ్ఱుళ్ - ఈపదార్థములయందు, ఎల్లామ్ - అంతట, మన్నిన్ద్రు - వ్యతిరేకియుండి, ఉయిర్వాయ్ - ప్రాణమును జేయువాడవై, ఎణ్ - సంఖ్యలను, మీదు - పరగ, ఇయన్ఱ - ఉన్న (అసంఖ్యేయములైన), పుఅమ్ - పైలనున్న, అణ్ణత్తాయ్ - అండములలోనున్నవాడవైనీవు, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవి - ఆత్మను, ఉళ్ మీదు - లోపలనున్నపైటనున్న, ఆడి-సంచరించి, ఉరుక్కాట్టాదే - (నీ) తిరుమేనునుగనుపఱచకనే, ఒళిప్పాయో - దాచుకొనెదవా?

తా॥ సమస్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు నాలోపలనుండియు బాహ్యముగనుపడకపోతివంటె దానిని నేనెట్లుసహించెదనని. ౫.

పాయోరఱివై త్తదఱ్‌కీళ్ పరవైనిలమెల్లామ్
తాయ్*ఓరడియా లెల్లావులగుమెతడవన్ద
మాయోఱ్ *ఉన్నై క్కాణ్బాఱ్ వరున్ది యెన్నై నాళుమ్*
తీయోడుడఱ్ శేర్ మెయ్యుగా యులగిల్ తిరివేనో. ౬.

అ॥ ఓరడి - ఒకశ్రీపాదమును, పాయ్ - అంతటవ్యాపించునట్లు, వైత్తు - ఉంచి, తదఱ్‌కీళ్ - ఆతిరువడికిందనున్న, పరవై - సముద్రముచేఁజుట్టబడిన, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతను, తాయ్ - కొలిచి, ఓరడియాల్ - మఱియొకతిరువడిచేత, ఎల్లావులగుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములన్నింటిని, తడవన్ద - స్పర్శించిన, మాయోఱ్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాఱ్ - సేవించుటకై, ఎన్నైనాళుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, తీయోడు - అగ్నిచే, ఉడఱ్ - కూడ, శేర్ - చేరిన, మెయ్యుగాయ్ - మైనమువలె, వరున్ది - బాధపడి, ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరివేనో - తిరుగుదునా?

తా॥ శ్రీయఃపతీ! సకలలోకములనుగొలిచి యోగ్యులనియు అయోగ్యులనియు జూడక సమస్తప్రాణులను నీతిరువడికళ్ళచే స్పృశించి యుజ్జీవింపఁజేసిన నీయపారకారుణ్యమును దలచి నిన్ను సేవింపనాశపడి నశింపకుండను బ్రతుకకుండను నిన్ను బాధపడుచున్నానని. ౬.

ఉలగిల్ తిరియుఱ్‌కుమకదియా యులగమాయ్*
ఉలగుక్కే యోరుయిరుమానాయ్ పుఅవణత్తు*
అలగిల్ పొలిన్ద తిఱ్‌శెపత్తాయవరువేయో*
అలగిల్ పొలిన్ద అతివిలేనుక్కరుళాయే. ౭.

అ॥ ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరియుమ్ - నడుచుచున్న (చేయుచున్న), కురుమమ్ - పుణ్యపాపరూపములైనకర్మములనెడి, కది - ఉపాయములకు, ఆయ్ - ఫలప్రదుఁడవై, ఉలగమ్ - ఆకర్మములననుష్ఠించుచున్న అధికారులకు, ఆయ్ - ప్రవర్తకుఁడవై, ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓరుయిరుమ్ - ఒకయాత్మవై, ఆనాయ్ - ఉన్నవాఁడవై, పుఅవణత్తు - ఆండము నవతల, అలగిల్ - సంఖ్యయందు, పొలిన్ద - పూర్ణులై, (అసంఖ్యేయులై), తిఱ్‌శెపత్తు - పదిదిక్కులయందును, ఆయ - వ్యాప్తులైయున్న, అవరువే - ఆత్మలనిన్వ్యాహకుఁడవైయున్న, శ్రీయఃపతీ! అలగిల్ పొలిన్ద - అసంఖ్యేయములైన, అతివిలేనుక్కు - అజ్ఞానములుగలనాకు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా; ఓ అని ఆర్తధ్వని.

తా॥ పుణ్యపాపములకును, సకలప్రాణులకును నీవేనిర్వాహకుఁడవైయుండగా నిన్నతిక్రమించి నే నేసాధనమనుష్ఠించి నిన్ను బొందెదనని. ౭.

అతివిలేనుక్కరుళా యతివారుయిరానాయ్*
వెతిగొళ్ శోదిమూర్ త్తి యడియేఱ్ కెడుమాలే*

కితిశెయ్‌దెన్నై ప్పుఱత్తిట్టిన్నమ్‌కెడుప్పాయో*
పితిదొన్ఱ తియావడియే నావిత్తిగై క్కవే. ౮.

ఆ॥ ఆతివార్ - జ్ఞానవంతులను, ఉయిరానాయ్ - సీకాత్మగాగలవాడవై, వితికొళ్ - పరిపాలించుచున్న, శోది - తేజోమయమైన, మూర్త్తి - విగ్రహముగలవాడవై, అడియేన్ - దాసునియందు, కెడుమాలే - మిక్కిలివ్యామోహముగలవాడవైయున్న ఓస్వామీ! అతివిలే నుక్కు - బుద్ధిహీనుడనైనాకు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, పితిదు - నిన్నుద్రక్కజేసిన, ఒన్ఱు - ఒకఉపాయమును, అతియా - ఎఱుఁగని, అడియేక్ - దాసునియొక్క, ఆవి - మనను, తిగైక్క - భ్రమించునట్లు, కితిశెయ్‌దు - ఏదోయొకవుపాయముజేసి, ఎన్నై న - నన్ను, పుఱ త్తిట్టు - బాహ్యవిషయ(సంసార)మందుబడద్రోసి, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కెడుప్పాయో - చెడకొట్టెదవో?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవింతకాలమువఱకు నన్ను బరిగ్రహించనందున ఏదోయొక వుపాయ ముచే నన్నిఁకను సంసారమందు బడద్రోసెదవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. ౮.

ఆవితిగైక్క ఐవర్‌కు మెక్కుమ్‌శిఱ్ఱిన్బమ్*
పావియేనై ప్పలనీకాట్టి ప్పడుప్పాయో*
తావివై యమ్‌కొణ్ణ తడన్తామరై గట్కు*
కూవికొళ్‌వుమ్‌కాల మిన్నమ్‌ముగాదో. ౯.

ఆ॥ ఆవి - మనస్సు, తిగైక్క - అల్లాడునట్లును, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, కుమైక్కుమ్ - బాధించునట్లును, శిఱు - అల్పములై, పల - అనేకములైన, ఇన్బమ్ - సుఖములను, నీ - నీవు, కాట్టి - చూపించి, పావియేనై - పాపిష్ఠుడనైనన్ను, పడుప్పాయో - బాధించెదవా? వైయమ్ - భూమిని, తావి - కొలిచి, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, తడమ్ - విశాలములైన, తామరైగట్కు - శ్రీపాదపద్మములయందు, కూవికొళ్‌వుమ్ - పిలుచుకొనఁదగిన, కాలమ్ - కాలము, ఇన్నమ్ - ఇఁకను, కుఱుగాదో - సమీపించదా?

తా॥ ఎంతగొప్పజితేంద్రియునికూడ వ్యాకులపఱచి చెడకొట్టదగినదుఃఖానుభవములుగల యీసంసారమందు నన్నిదివఱకునుంచి మిక్కిలిబాధపెట్టితివి. నీతిరువడిశరణ్యమందు నన్ను జేర్చు కొనఁదగినకాలమెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదని. ౯.

కుఱుగానీళా విఱుదికూడా ఎన్నై యూళ్*
శిఱుగాపెరుగా అళవిల్‌ఇన్బమ్‌శేర్‌న్దాలుమ్*
మఱుకాలిన్ఱి మాయోయ్ నునక్కే యాళాగుమ్*
శిఱుకాల మ్మైయఱుమో అన్నో తెరియిలే. ౧౦.

ఆ॥ కుఱుగా - హ్రస్వమునుకానిదియు, నీళా - దీర్ఘమునుకానిదియు, ఇఱుది - నాశము, కూడా - లేనిదియు, ఎన్నైయూళ్ - ఎల్లప్పుడును, శిఱుగా - కృశింపనిదియు, పెరుగా - స్థూలమునుకానిదియు, అళవిల్ - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - ఆత్మానుభవసుఖమును, శేర్‌న్దాలుమ్ - పొందినను, మాయోయ్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! తెరియిల్ - విచారించినయెడల, మఱు

కాలిట్టి - మతియొకప్పుములేకనే, శిఱుకాలత్తై - బకక్షణకాలము, ఉనక్కే-నీకే, ఆళాగుమ్ - దానుండై చేసెడికైంకర్యానుభమునకు, ఉఱుమో - ఒప్పగునా ? ఎన్ఱో - ఆయ్యా ?

తా॥ వృద్ధిక్షీయాదిదోషములేమియులేని యాత్మానుభవమనెడికైవల్యసుఖమును బొంచినను ఆనుభమును, నీకైంకర్యసుఖముతో నెంతమాత్రము నొప్పదని. ౧౦.

‡‡ తెరిదల్‌నినై ద లెణ్ణలాగా త్తిరుమూలుక్కు*
ఉరియతొణ్డర్‌తొణ్డర్ తొణ్డశెడగోపర్*
తెరియవొన్నా వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఉరియతొణ్డరాక్కు ములగముణ్డాక్కే. ౧౧.

ఆ॥ తెరిదల్ - శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, నినైదల్ - మననముచేతను, ఎణ్ణల్ - ధ్యానముచేతను, ఆగా - పరిచ్ఛేదించుటకశక్యుడైన, తిరుమూలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, ఉరియ - అసాధారణులైన, తొణ్డర్ - దాసులైనవారికి, తొణ్డర్ - దాసభూతులైనవారికి, తొణ్డన్ - దాసులైన, శడగోపర్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరియ - (భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు, శొన్న - పాడించిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - అద్వితీయములైన వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, (అనుసంధించువారిని), ఉలగముణ్డాక్కు - జగద్రక్షకుడైన శ్రీయఃపతికి, ఉరియతొణ్డరాక్కుమ్ - అనన్యశేషులై చేయును.

తా॥ శ్రవణమననాదులచే దెలిసికొనుటకశక్యుడైన శ్రీయఃపతికి చరమావధిదాసులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవంతుని అనన్యభక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్‌తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈవిధంబున పరమపదమందు వినుతులు కనుభాధను భూషించిచెప్పినను శ్రీయఃపతిరానందున దీనికి ప్రపత్తితప్ప మతియొకుపాయములేదని నిశ్చయించి తిరువేఙ్గడముడైయాతిరువడికళ్ళలో పిరాట్టిని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

‡‡ ఉలగముణ్డపెరువాయా ఉలప్పిల్‌కీర్త్తియమ్మానే*
నిలవుమ్‌శుడర్‌శూళ్‌ఒళిమూర్త్తి నెడియాయడియేనారయిరే*
తిలదములగుక్కాయ్‌నిన్న తిరువేఙ్గడత్తైమ్బెరుమానే*
కులతొల్లడియేనునఞ్చాదమ్ కూడుమాఱుకూఱాయే. ౧.

ఆ॥ ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, పెరువాయా - పెద్దనోటుగలవాడా ! ఉలప్పిల్ - ఆవధిలేని, కీర్త్తి - యశస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! నిలవుమ్-నిత్యమై, శుడర్ - తేజస్సుచేత, శూళ్ - వ్యాప్తమై, ఒళి-తేజోమయమైన, మూర్త్తి - దివ్యవిగ్రహముగలవాడా!

నెడియాయ్ - గొప్పమహిమగలవాఁడా! అడియేన్ - దాసుఁడనైనన్నాకు, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఉయిరే - ప్రాణమాతుఁడా! ఉలగుక్కు - లోకములకు, తిలదమాయ్ - తిలకస్వరూపమై, నిన్ఱ - ఉన్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రిలోవేంచేసియున్న, ఎమ్పెరుమానే - నాస్వామీ! కులమ్ - కులక్రమాగతమై, తొల్ - అనాదియైన, అడియేఁక్ - దాస్యముగలనేను, ఉన - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడిఁకళను, కూడుమాఱు - చేరువిధమును, కూఱాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహుఁడవై, అనన్తకల్యాణగుణాకరుఁడవై, సకల జగద్రక్షకుఁడవై, భూలోకమున కలఙ్కారభూతమైన తిరుమలయందువేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నీతిరువడిఁకళను నే నేవిధముచేబొందెదనో? ఆవుపాయమును నాకు జెప్పుమాయని. ౧.

కూఱాయ్‌నీఱాయ్‌నిలనాగి కొఁడువల్లశురర్ కులమెల్లామ్*
శీఱాఁవెరియుమ్‌తిరుసేమివలవా తెయ్వకోమానే*
శేఱార్‌శుడరొళి తామరై శెన్దామలరుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
ఆఱావఞ్చలడియేఁ నున్నడిశేర్ వణ్ణమరుళాయే. ౨.

అ॥ కొడు - క్రూరులై, వల్ - బలిష్ఠులైన, అసురర్ - అసురులయొక్క, కులమెల్లామ్ - వంశమంతయు, కూఱాయ్ - తునకలై, నీఱాయ్ - భస్మమై, నిలనాగి - నేలలైపో (మైన్మై - విశేషమై) పోవునట్లు శీఱా - కోపగించి, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తిరుసేమి - సుదర్శనమును, వలవా - దక్షిణహస్తమందుగలవాఁడా! తెయ్వమ్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నాయకుఁడా! శేఱు - బుఱదచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శుడర్ - చేలమునీళ్ళకుండలి, తామరై - తామరసపుష్పమును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తీ - నిప్పవలె (కాన్తిగలదై), మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - వేఙ్కటాచలమునకుస్వామియైనవాఁడా! ఆఱా - అపరిచ్ఛిన్నమైన, అన్బిల్ - (నీవిషయమైన) స్నేహములోనున్న, (స్నేహములగల), అడియేఁక్ - దాసుఁడనైనేను, ఉన్నడి - నీశ్రీపాదములను, శేర్‌వణ్ణమ్ - చేరువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా?

తా॥ శత్రుసంహారకులైనసుదర్శనాభ్యర్థను శ్రీహస్తమంగుధరించి, అతిరమణీయమైన వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓశ్రీపతీ! నాపాపములనుబోగొట్టి నీభక్తుఁడనైనన్ను నీతిరువడిఁకళయందు జేర్చుకొనుమాయని. ౩.

వణ్ణమరుళ్ కొణ్డనిన్మేగవణ్ణా మాయవమ్మానే*
ఎణ్ణమ్పుగున్దుతిత్తిక్కుమునుదే యిన్నియోరాదిపతియే*
తెణ్ణలరుమణిపొఙ్గుత్తలైక్కుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
అణ్ణలేయున్నడిశేర అడియేఱ్కాఁవావెన్నాయే. 3.

అ॥ వణ్ణమ్ - కాన్తిచేత, మరుళ్ కొళ్ - మోహింపఁజేసెడి, ఆణి - శ్లాఘ్యమైన, మేగమ్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిలవాఁడా! మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాఁడవై, అమ్మానే - నాయస్వామియైనవాఁడా! ఎణ్ణమ్ - (నా) మనస్సులో, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తిత్తిక్కుమ్ - తీయగానున్న, అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఇన్మైయోర్ - నిత్యసూరులకు, ఆదిపతియే - స్వామి

దైనవాఁడా! తెణ్ - నిర్మలమై, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరువి - కొండకాలవలు, మణి - రత్నముల మున్ను, పొన్ - బంగారమునున్ను, ముత్తు - ముత్యములనున్ను, అలైక్కుమ్ - తీరమందు గుంపు గాఁజేర్చుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న, అణ్ణలే - ఓ స్వామీ! ఉన్ ఆడిశేర - నీ శ్రీపాదమును బొందునట్లు, ఆడియేఱ్కు - దానునికి, ఆ ఆ ఎన్నాయే - అయ్యో అయ్యో అని కనికరింపుమా.

తా॥ నిత్యనూరిసేవ్యుండవై యతినుందరంబులైన దివ్యరూపచేష్టితములగలవాఁడవై తిరుమలయందువేంచేసి నన్ను దానుని గాఁజేసికొని నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! ఈ సంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్ననుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమా యని. 3.

ఆ నావెన్నాదులగ లైయలై క్కు మశురర్ వాణాళ్ మేల్*
తీవాయ్‌వాళిమళై పొళిన్దశిలై యూ తిరుమామగళ్ కేళ్వా
తేవా*శురర్గళ్ ముఱైక్కణఙ్గళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
పూవార్ కழల్గళరువినై యేఱ్ పొరున్దుమాఱుపుణరాయే. ర.

అ॥ ఆవావెన్నాదు - అయ్యో అయ్యో అని కరికరించక, ఉలగ లైత్తై - లోకములను, అలైక్కుమ్ - బాధించుచున్న, అశురర్ - అనురులయొక్క, వాళ్ నాళ్ మేల్ - జీవితకాల ముమీద, తీవాయ్ - నిప్పును ముళుమందుగల, వాళి - బాణములయొక్క, మళై - వర్షమును, పొళిన్ద - కురుపించుచున్న, శిలైయా - ధనుస్సుగలవాఁడా! తిరుమామగళ్ - పెరియపిరాట్టికి, కేళ్వా - వల్లభుఁడా! తేవా - ఉజ్జ్వలస్వరూపుఁడా! శురర్గళ్ - దేవతలును, మునిక్కణఙ్గళ్ - ఋషులసమూహములును, వణఙ్కుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓ వేఙ్కటాచలపతీ! పూ - పుష్పములతో, ఆర్ - సమానములైన, కழల్గళ్ - (నీ) శ్రీపాదములను, అరు - క్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనేను, పొరున్దుమాఱు - బొందెడివిధమును, పుణరాయ్ - సఙ్కల్పించెదవా?

తా॥ రాక్షసులనుసంహరింపఁబోసిభక్తజనులఁగాపాడుచుండునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నాపాపమునుబోగొట్టి నీపాదములయందుఁ జేరునట్లు సఙ్కల్పించుమా యని. ర.

పుణరానిన్ఱ మరమే ఴలైయ్దవొరునిల్ వలవావో*
పుణరేయ్‌నిన్ఱ మరమిరణ్డిన్ నడువేపోనముదల్ వావో*
తిణరార్ మగమెనక్కళిఱు శెరుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
తిణరార్ శార్ఙ్గత్తునపాదమ్ శేర్వదడియేనెన్నాళే. ఴ.

ఆ॥ పుణరానిన్ఱ - గుంపుగాఁజేరియున్న, మరమేழ్ - సప్తసాలవృక్షములను, అన్ఱు - అప్పుడు, ఎయ్‌ద - కొట్టిన, ఒరువిల్ వలవా - అద్వితీయుండవైన ధనుర్ధరుఁడా! పుణర్ - చేరిక ను, ఏయ్ - పొంది, నిన్ఱ - ఉన్న, మరమిరణ్డిన్ - మద్దివృక్షములరెండిటియొక్క, నడువే - నడుమన, పోన - వెళ్ళిన, ముదల్వా - జగత్కారణుఁడా! తిణరార్ - దట్టమై కూర్చున్న, మేగమెన - మేఘము వలెనున్న, కళిఱు - ఏనుఁగు, శెరుమ్ - చేరియున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - వేఙ్కటాచలమునకు

స్వామీ! తిణార్ - బలముచేపూర్ణమైన, కార్ - ధనుస్సుగల, ఊన - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడిగళను, అడియేన్ - దాసుడనైననేను, శేర్వను - పొందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఒకవఱుసగా లేకుండ గుండ్రముగా చుట్టుకున్న సాలవృక్షములేడింటిని యొకబాణ ముచేగొట్టిన శూరుడవైన ఓవేఙ్కటాచలపతీ! ఈసంసారదుఃఖమునువదలి నీతిరువడికళ శ్రేష్ఠుడు చేరెదనోయని. ౩.

ఎన్నాళ్ నాముమ్ మణ్ణళన్ద విణ్ణై త్తామరైగళ్ కాణ్బదఱ్కు*
ఎన్నాళుమ్ నిన్ఱు మైయోర్గళ్ త్తి యిఱైఞ్జియినమినమూయ్*
మెయ్‌న్నా మనత్తాల్ వఴిపాడు శెయ్యుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
మెయ్‌న్నా నెయ్‌దియెన్నా ళున్నడిక్కళడియేఙ్ మేవుననే. ౪.

ఆ॥ మణ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, ఇణై - చేరియున్న, తామరైగళ్ - శ్రీపాద పద్మములను, నామ్ - మనము, కాణ్బదఱ్కు - సేవించుటకు, ఎన్నాళ్ - ఏదినముసమ్భవించునో? ఎన్ఱు - అని, ఇమైయోర్గళ్ - నిత్యసూరులు, ఎన్నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇనమినమూయ్ - గుంపుగుంపుగా, నిన్ఱు - చేరియుండి, ఏత్తి - స్తుతించి, ఇఱైఞ్జి - ఆశ్రయించి, మెయ్ - శరీరము చేతను, నా - వాక్కు చేతను, మనత్తాల్ - మనస్సుచేతను, వఴిపాడు - కైఙ్కర్యము, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓవేఙ్కటాచలపతీ! అడియేన్ - దాసుడనైన, నాన్ - నేను, మెయ్ - యథార్థముగా (ప్రత్యక్షముగా), ఎయ్‌ది - పొంది, ఉన్నడిక్కళ్ - నీశ్రీపాదములను, మేవువను - ఆనుభవింతుటకు, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడో?

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను కొలిచిన నీశ్రీపాదములనుసేవింపవాళపడి నిత్యసూరులువచ్చి మనోవాక్కాయములచేఁ గైఙ్కర్యముజేయునట్లు వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓప్రియుఁడా! నీశ్రీపాదములను నేనెప్పుడు ప్రత్యక్షముగానేవించెదనో యని. ౪.

అడియేఙ్ మేవియమర్ గిన్ఱ వముదే యిమైయోరదిపతియే*
కొడియార్ వడుపుళ్ళుడై యానే కోలక్కనివాయ్ప్పెరుమానే*
శెడియార్ విణైగళ్ తీర్ మరున్దే తిరువేఙ్కడత్తెమ్బెరుమానే*
నొడియార్ పొళ్ళుదుమున్ పాదమ్ కాణనోలాదాఱ్ ఱేనే. ౫.

ఆ॥ అడియేఙ్ - దాసుడనైననేను, మేవి - సమీపించి, ఆమర్‌గిన్ఱ - నిరవ్ధికానుభవము జేయుచున్న, అముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇమైయోర్ - నిత్యసూరులకు, అదిపతియే - నిర్వాహకుఁడా! అడు - (శత్రువులను) నశింపఁజేయుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉడైయానే - కలవాఁడా, కోలమ్ - సుందరమై, కని - చిందువలె నున్న, వాయ్ - అధరముగల, పెరుమానే - గొప్పవాఁడా! శెడి - పాపములచే, ఆర్ - కలిగిన, విణైగళ్ - దుఃఖతులను, తీర్ - తీర్చెడి, మరుందే - ఔషధమువంటివాఁడా! తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న, ఎమ్ పెరుమానే - మనస్వామీ! ఉన పాదమ్ - నీతిరువడి కళ్ళను, కాణ - సేవించుటకుఁదగిన, కోలాదు - పుణ్యమునుజేయక (ఉండినను), నొడియార్ పొళ్ళుదుమ్ - ఒకక్షణమును, అఱ్ ఱేఙ్ - (నిన్ను సేవింపక) సహించియుండలేను.

తా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుడవై, సకల శత్రువులనున్ను అశేషపాపములనున్ను నశింపఁ జేయువాఁడవై, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండి నాకు పరమభోగ్యుండవైయున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్ను బొందుటకు నేనొక సాధనము చేయుకపోయినను, సాధనానుష్ఠానము చేసినవారివలె నిన్ను సేవింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నానని. ౭.

నోలాదార్ నైనునపాదమ్ కాణవెన్నుణ్ణుణర్విన్*
సీలార్‌కణ్ణ త్తమ్మానుమ్ నిత్తై నాన్మగనుమ్బిరనుమ్*
శేలేయ్‌కణ్ణార్ పలర్‌శూళ్‌విరుమ్బునుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
మూలాయ్‌మయక్కియుడియేనాబల్ వన్దాయ్‌పోలేవారాయే. ౮.

అ॥ ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, కాణ - సేవించుటకు, నోలాదు - భాగ్యముచేయుక నుండియు, ఆర్ నైన్ - నిన్నువదలియుండలేను; ఎన్ను - అనిచెప్పి, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, ఉణర్విన్ - బుద్ధిగల, నీలార్ - నీలవర్ణముచేపూర్ణమైన, కణమ్ - కణ్ణముగల, అమ్మానుమ్ - బ్రహ్మ నుండైనరుద్రుడును, నిత్తై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్మగనుమ్ - చతుర్ముఖుడును, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, శేలేయ్ - మత్స్యముతోబోలిన, కణ్ణార్ - నేత్రములుగల, పలర్ - (సరస్వతి పార్వతిమొదలగు) అనేక స్త్రీలతోఁగూడ, శూళ్ - చుట్టబడినవారై, మిరున్బుమ్ - ప్రీతితో నాశ్రయించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓవేఙ్కటాద్రినాథుఁడా! మూలాయ్ - శ్యామవర్ణముగల కృష్ణుఁడై, మయక్కి - మోహపఱిచి, వన్దాయ్‌పోలే - (వసుదేవాదులముందఱ) వేంచేసినట్లు, వారాయ్ - (నాముందఱ) వేంచేయుమా.

తా॥ ఓశ్రీఃపతీ! సాధనానుష్ఠానముచేయుని నేనుమాత్రమేగాక సాధనాంతరపరులై జ్ఞానవంతులై సమర్థులైయున్న బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులుగూడ నైచ్యానుసంధానముచేయుచు తమ తమ స్త్రీలతోగూడవచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న నీవు, కృష్ణావతారమందు వసుదేవాదులకువచ్చి సేవసాదించినట్లు నాముందఱవేంచేసి సేవసాదింపుమాయని. ౯.

వన్దాయ్‌పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్‌పోల్‌వరువానై*
శెన్దామరైక్కణ్ శెఙ్గనివాయ్‌నాల్‌తోళముదేయెనదుయిరే*
శిన్దామణిగళ్ పగరల్లిప్పగల్ శెయ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
అన్దోవడియేనుసపాద మగలకిల్లేనిత్తై యుమే. ౯.

అ॥ వన్దాయ్‌పోలే - (ఆభక్తులకు) వచ్చినవాఁడవు (సులభుఁడవు)వలెనుండి, వారాదాయ్‌- రానివాడును (దుర్లభుఁడును), వారాదాయ్‌పోల్ - (భక్తులకు) రానివాఁడవు (అసులభుఁడు) వలెనుండి, వరువానే - వచ్చుచున్న వాఁడవును (సులభుఁడును), శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మము వలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్ను, శెమ్-ఎఱ్ఱని, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరమునున్ను, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నుగల, అముదే - భోగ్యభూతుఁడా! ఎనదు - నాకు, ఉయిరే - ప్రాణభూతుఁడా! శిన్దామణిగళ్ - చిన్తామణులయొక్క, పగల్ - కాన్తి, ఇల్లై - రాత్రిని, పగల్ శెయ్ - దినముగలిగియుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - తిరుమలయందువేంచేసి

యున్న ఓశీయుఃపతీ! ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, ఇఱైయుమ్ - క్షణమాత్రముగూడ, అగల - ఎడబాసి, కిల్లేన్ - ఉండలేను.

తా॥ భక్తులపసులభుఁడవై యుభక్తులాదుర్లభుఁడనై యతిరమణీయంబులైన దివ్యావయవములుగలవాఁడవై, రాత్రిగూడదినమువలె ప్రకాశించునట్లు మించితేజస్సుగలవత్నములచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నీశ్రీపాదములనువదలి నేనొక క్షణముగూడ నుండలేనని. ౯.

అగలకిల్లేనిఱైయుమె న్నలర్‌మేల్ మన్ఱియుఱైమార్ బా*
నిగరిల్ పుగழ్‌ాయ్ ఉలగమూన్ఱుడై యా యెన్నై న్నాళ్వానే*
నిగరిలమరర్ మునిక్కణంగళ్ పిరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే*
పుగలొన్ఱిల్లావడియే నున్నడిక్కీழ్‌ అమర్‌న్దుపుగున్దేనే. ౧౦.

అ॥ ఇఱైయుమ్ - ఒకక్షణముగూడ, అగల - విశ్లేషించియుండుటకు, కిల్లేన్ - సమర్థురాలుకాను, ఎన్ఱు - అని, అలర్‌మేల్ - పుష్పముమీదవాసముజేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన), మన్ఱై - పెరియపిరాట్టి, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బా - వక్షస్థలముగలవాఁడవై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, పుగழ్‌ాయ్ - యశస్సుగలవాఁడవై, ఉలగమ్మూన్ఱు - మూడులోకములను, ఉడైయాయ్ - (తనకురక్ష్యములై) కలవాఁడవై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాఁడవై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, అమరర్ - నిత్యసూరులను, మునిక్కణంగళ్ - ఋషిసమూహములును, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడియాశ్రయించుచున్న, తిరువేఙ్గడత్తానే - తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! పుగల్ - ఉపాయము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఇల్లా - లేని, అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, ఉన్నడిక్కీழ్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, అమర్‌న్దు - అమరియున్నవాఁడనై, పుగున్దేన్ - ప్రవేశించితిని.

తా॥ సౌన్దర్యసౌగన్ధ్యమార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టికూడ క్షణకాలము విశ్లేషించియుండలేక నెల్లప్పుడును నీవక్షస్థలమందు నిత్యవాసముజేయునట్లు నిరతిశయభోగ్యభూతుఁడవై, నిరుపమానంబులైన వాత్సల్యాదికల్యాణగుణములుగలవాఁడవై, సకలజగద్రక్షకుఁడవై, నిత్యసూరిసేవ్యుఁడవై, వేంకటాద్రియందత్యన్తసులభుఁడవైవేంచేసియున్న ఓశ్రీమన్నారాయణుఁడా! నేనుసకలోపాయములను వదలి నీతిరువడికళ్ళే యుపాయముగానమ్మి యాశ్రయించితినని - ఈపాశురముద్వయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుచుఱు. ౧౦.

అడిక్కీழ్‌ అమర్‌న్దుపుగు న్దడియార్ వాழ్‌ మిన్నెన్ఱు కొడుక్కుమ్*
పడిక్కీழ్‌ల్లా ప్పెరుమానై ప్పழ్‌నకరుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముడిప్పాక్ శొన్న వాయిరత్తు త్తిరువేఙ్గడత్తుక్కువై పత్తుమ్*
పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ వీడ్ పిరున్దు పెరియవానుళ్ నిలావువరే. ౧౧

ఆ॥ అడియార్ - ఓభక్తులారా! అడిక్కీళ్ - (నా) శ్రీపాదములక్రింద, అమర్న్దు - (అనన్యప్రయోజనులై) అమరియుండి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, వాళ్ మిన్ - ఉజ్జీవించుడి; ఎన్నై - అనియుపదేశించి, ఆరుళ్ కొడుప్పుమ్ - కృపజేయుచున్న, పిడి - విభమునకు, కేళ్ ఇల్లా - ఒప్పులేని, పెరుమైయై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, శొల్ - పాలములచేసమర్థమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, ముడిప్పార్ - తమగుఱుతునవపఁజేయుటకై, శొన్న - ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరువేఙ్కడత్తుప్పు - తిరుమలకుపతిపాదకమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారిని (అభ్యసించినవారిని), పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారు, పెరియ - గొప్పమహిమగల, వానుళ్ - పరమపదమందు, వీట్ పిన్ - తమ మహిమ్మప్రకాశించునట్లుండి, నిలావువర్ - నిత్యానుభవము జేయుదురు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు మాయొక్క యీతిరువశికళ్ళనాశ్రయించి యుజ్జీవింపుడియని తనశిరస్సుచే తిరువశికళ్ళను మాపుచు నుపదేశించుచున్న నిరవధికదయాపరులైన తిరువేఙ్కడముడైయాఁ విషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారును, వారినాశ్రయించువారును శ్రీవైకుణ్ఠమందు వెళ్ళి నిత్యానన్దమునుభవింతురని. ౧౧,

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬—పది, సంపూర్ణము.

ఇదిపఱకు తిరువాయ్‌మొళులు అఱుపదింటికి పాశురములు ౬౬౨

౭. పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— పెరియపిరాట్టిని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని వీరి మూలముగా ఈతిరువాయ్‌మొళియెడి మహాప్రబంధమును సనుగ్రహించేయింపఁదలఁచి వీరిని సర్వేశ్వరుఁడు స్వీకరించనందున, ఆళ్వార్లు మిక్కిలిదుఃఖార్తులై నన్నుస్వీకరింపక ఇన్ద్రియములనడుమ పడద్రోసి బాధించుటచే నీకేమియుపయోగమని ఘోషించుచున్నారు.

ఉణ్ణిలావియు వైవరాల్‌కుమైతీర్‌ త్తి యెన్నైయుఁ పాదపద్మయమ్*
నణ్ణిలావగై యే నలివానిన్న మెణ్ణుగిన్రాయ్*
ఎణ్ణిలాప్పెరుమాయనే యుమ్మెయోర్ అళ్ళిగులగమూన్రుడై *
అణ్ణలేయము దేయప్పనే యెన్నై యాళ్వానే. ౧.

అ॥ ఎణ్ణిలా - అసఙ్ఖ్యేయమై, పెరు - అపరిచ్ఛిన్నమైన, మాయనే-ఆశ్చర్యవ్యాపారము గల ప్రకృతినిసాధనముగాగలవాఁడా ! ఇమ్మెయోర్ అళ్ - నిత్యసూరులచే, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపఁబడినవాఁడవై, ఉలగమ్మూన్రు - లోకములుమూఁడింటిని, ఉడై-తనకుశేషముగా గలవాఁడవైన, అణ్ణలే - ఓస్వామీ! అముదే - ఓభోగ్యభూతుఁడా! అప్పనే - ఉపకారకుఁడా! ఎన్నై-నన్ను, ఆళ్వానే - (ఇదివఱలో) నిర్వహించినవాఁడా! ఉళ్ - లోపల, నిలావియు - ఉన్న, ఐవరాల్ - పంచేన్ద్రియములచే, కుమైతీర్‌ త్తి - బాధపెట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, పాదపద్మయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నణ్ణిలావగై - సమీపించకుండునట్లు, ఇన్నమ్ - ఇఁకను, నలివాన్ - బాధించుటకై, ఎణ్ణుగిన్రాయ్ - తలఁచుచున్నావు.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! ఇదివఱలో నాకు నీవేరక్షింపఁడమని జ్ఞానమును గలిగించి రక్షించిన నీవిప్పుడు, నేను ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని, నన్ను నీతిరువడికళ్ళను బొందనివ్వక పంచేన్ద్రియముల నడుమ పడద్రోసిబాధించుచున్నావు. ఇదినీకు యుక్తముకాదని. ౧.

ఎన్నైయాళుమ్వన్నోవోరై నివై పెయ్ దిరాప్పగల్ మోదుమ్ *
ఉన్నైనానణుగావగై శెయ్‌దుపోదిక్కణ్ణాయ్*
కన్నలేయముదేకార్‌ముగిల్‌వణ్ణనే కడల్ ఞాలమ్‌కాక్కిన్ *
మిన్నునేమియినాయ్ పిన్నై యేనుఁడై వేదియనే. ౨.

అ॥ కన్నలే - పడికట్టెల్లమువంటివాఁడా ! అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాఁడా ! కడల్ - సముద్రముచే జుట్టఁబడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, కాక్కిన్న - రక్షింపమన్న, మిన్నున్ - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియినాయ్ - సుదర్శనముఁగలవాఁడా ! పిన్నైయేనుఁడై - పాపముగలనాకు, (ప్రత్యక్షముగా సేవసాదించక), వేదియనే - వేదములచేదెలిసికొనఁదగినవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - వశపఱచుకొనినవై, వన్ - క్రూరములై, కో - నన్నునియమించుచున్నవై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై - ఈ, ఐన్ద్ర - పంచేన్ద్రియములను, పెయ్‌దు - సృజించియుంచి, ఇరాప్పగల్ - రేయింబ

గళ్ళు, మోదువిత్తిట్టు - పీడించునట్లుజేసి, ఉన్నై-నిన్ను, నాన్ - నేను, అణుగావగై - చేరకుండు విధమును, శెయ్‌దపోదిక్‌కణ్డాయ్ - చెసిపోతివిమరా.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడవై జగద్రక్షకుడవైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను పంచేంద్రియముల నడుమ పడద్రోసి వానికి నన్ను స్వాధీనపఱచి బాధించి నీతిరువడిక్రిందను బొందనివ్వకుండ చేసితివని. 2.

వేదియానిఱ్ఱుమవరాల్ వినైయేనై మోదవిత్తు*ఉన్ తిరువడి
చ్చాదియావగై నీతడుత్తిక్ పెఱుదియన్దో*
ఆదియాగియగలిడమ్బడై త్తుణ్ణుమిర్ న్దుకడన్దిడన్దిట్ట*
శోదినీణ్ముడియుమ్ తొణ్ణనేక్ మదుశూదననే. 3.

అ॥ ఆదియాగి - జగత్కారణుడవై, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్డు - త్రింగి, ఉమిழ్‌న్దు - బయటపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దిట్ట - (పాతాళము లోనుండి) ఎడతీసినవాడవై, శోది - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దివ్యమైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాడా! తొణ్డనేన్ - నీదాసుడనైనవాయొక్క (పాపములను), మదుశూదనవే - మధువనెడిరాక్షసునినిజంపినట్లు నశింపజేసినవాడా! వేదియానిఱ్ఱుమ్ - బాధించుచున్న, వినై - పంచేంద్రియములచే, వినైయేనై - పాపముగలనన్ను, మోదువిత్తు - బాధపెట్టి, ఉన్ తిరువడి - నీశ్రీపాదమును, శాదియావగై - పొందకుండునట్లు, తడుత్తు - అడ్డగించి, నీ - నీవు, ఎన్‌పెఱుది - ఏఫలమునుబొందెదవు? అన్దో - అనివిషాదోక్తి.

తా॥ జగత్తును సృజించి సకలవిభూములచే రక్షించిన ఓస్వామీ! ఇదివఱలో నాపాపములను బోగొట్టి రక్షించిన నీవిప్పుడు నన్ను పంచేంద్రియములచే పీడించి నీశ్రీపాదమును బొందకుండచేసి నందున నీకేమియు లాభములేదని. 2.

శూదునానతియావగై శుళ్‌ళ్‌ళియోరై వరై క్కాట్టి*ఉన్నడి
ప్పోదునానణుగానగై శెయ్‌దపోదిక్‌కణ్డాయ్*
యాదుమేయావరుమిన్ని నిన్నగమ్బాలొడుక్కి*ఓరాలినీళ్‌ళిలై
మీదుశేర్ శుళ్‌ళివి వినైయేన్వినైత్తీర్ మరున్దే. 4.

అ॥ యాదుమ్ - సకలవచేతనములనున్ను, యావరుమ్ - సకలచేతనులనున్ను, ఇన్ని - ఇక టియు ద్రక్కక, నిన్నగవాల్ - నీయిదరమందు, ఒడుక్కి - ఆణచి, ఓర్ - ఒక, ఆలిక్ - మత్తిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలైమీదు - దళముమీద, శేర్ - పవ్వళించిన, శుళ్‌ళివి - చాలుండవై, వినైయేక్ - పాపియైనవాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి, మరున్దే - ఔషధమువంటివాడా! ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, కాట్టి - మాపించి, నాక్ - నేను, శూగు - చేయదగినకృత్యమును, ఆతియావగై - ఎఱుంగకుండునట్లు, శుళ్‌ళ్‌ళి - భ్రమింపజేసి, ఉన్నడిప్పోదు - నీశ్రీపాదపద్మములను, నాక్ - నేను, అణుగావగై - పొందకుండునట్లు, శెయ్‌దపోదిక్‌కణ్డాయ్ - చేసిపోతివిమరా.

తా॥ ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తును దన యుదరములోనుంచుకొని పట్టదళమందు బవ్వళించిన ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను కృత్యాకృత్యజ్ఞానములేకుండ భ్రమింపజేసి ఇంద్రియవశుడనై నీతిరువడికళ్ళను బొందకుండునట్లు చేసినందున నీకేమిపురుషార్థ? మని ౪.

తీర్ మరుందినియెన్నుళ్ నోయడుమ్ శెక్కిల్ పుగుత్తిరిక్కుమెవ్వా *
నేర్ మరుప్పుగొళ్ తాయడైత్తు నెగిழ్ప్పానోక్కిన్రాయ్ *
ఆర్ మరుందినియాగువా రడలా యేన్ది యశురర్ వన్రుమ్ *
వేర్ మరుప్పఱుత్తాయ్ విణ్ణుళార్ పెరుమానేయో. ౪.

అ॥ అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆழி - సుదర్శనమును, ఏన్ది - ధరించి, ఆసురర్ - అసురులయొక్క, పన్ - క్రూరమైన, కులమ్ - వంశమును, మరుప్పువేర్ - చిక్కువేగతోడుత సమూలముగా, అఱుత్తాయ్ - ఛేదించినవాడా! విణ్ణుళార్ - పరమపదవాసులకు, పెరుమానే - నిర్వాహకుడా! తీర్ - తీర్చబడిన, మరుందు - మందు (ప్రతిక్రియ), ఇన్ది - లేక, ఐన్దు - ఆయిదు విషయములనెడి, నోయ్ - వ్యాధులచే, ఆడుమ్ - బాధించుచున్న, శెక్కిల్ - శరీరమునెడి యంత్ర మందు, ఇట్టు - నేసి, తిరిప్పుమ్ - త్రిప్పుచున్న, ఐవర్ - పంచేంద్రియములను, నేర్ - ఎదుట నున్న, మరుప్పు - ప్రక్కలలోపలను, ఉడైత్తా - ఉండునట్లు, అడైత్తు - ఉంచి, నెగிழ్ప్పాల్ - తమపర్దనుండి త్రోయువారికి, ఒక్కిన్రాయ్ - సహకరించుచున్నావు; ఇని - ఇక మీద, మీరున్దాగువార్ - (ఈవ్యాధిని) బోషదముచేత తీర్చువారు, ఆర్ - ఎవరగుదురు?

తా॥ ఆశ్రితవిరోధులను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! నన్ను శరీరమందుంచి యింద్రియములను చుట్టుగోడపలెపెట్టి కదలుటకుగూడ దోపలేకుండజేసి శబ్దాదివిషయములను నాముందఱ సృజించి నన్ను బాధించుట నీసుచితముకాదని. ౫.

విణ్ణుళార్ పెరుమానుక్కడిమైశెయ్వారై యుమ్ శెఱుచ్చెయ్యుమనైవై *
మణ్ణుళ్నిన్ఱ పొழிల్ పూలైశెయ్యా మఱ్ఱు నీయుమ్మిట్టాల్ *
పణ్ణుళాయ్‌కవితన్నుళాయ్ పత్తియినుళ్ళాయ్‌పరమాశనే *వన్ద్రు
కణ్ణుళాయ్‌నెఞ్చుళాయ్ శొల్లుళాయొన్ఱుశొల్లాయే ౫.

అ॥ విణ్ణుళార్ - పరమపదమందున్నవారై, పెరుమానుక్కు - సర్వేశ్వరుడవైననీకు, అడిమైశెయ్యారై యుమ్ - కైంకర్యముజేయువారినిగూడ, శెఱుచ్చెయ్యుమనైవై - బాధించుచున్న, ఇవై ఐమ్బులక్ - ఈపంచేంద్రియములు, మణ్ణుళ్ - భూలోకమందు, ఎనైన్ద - నన్ను, పొழிల్ పూల్ - పూందివనెడల, మఱ్ఱు నీయుమ్ - మతియు, నీయుమ్ - నీవును, విట్టాల్ - విడిచినయెడల, ఎన్ శెయ్యా - ఎమిచేయవు? పణ్ - నాయార్థధ్వనియందు, ఉళాయ్ - ఉన్నవాడవై, కవితన్నుళాయ్ - నామాలుకయందున్నవాడవై, పత్తియినుళ్ళాయ్ - నాభక్తియందున్నవాడవై, కణ్ణుళాయ్ - నేత్రములోనున్నవాడవై, నెఞ్చుళాయ్ - మనస్సునందున్నవాడవై, శొల్లుళాయ్ - నావాక్కునందున్నవాడవై, పరమ్ - సర్వాధికుడవైన, ఈశనే - నియామకుడా! వన్ద్రు - వచ్చి, ఒన్ద్రు - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ నిర్వికారమైన పరమపదమందు నివసించెడి గరుడప్రభృతి నిత్యసూరులనుగూడ భ్రమింపఁజేయుచున్న పంచేంద్రియములు భూలోకమందున్న నన్నే మేమిచేయవు? నాసకలావయవములయందు నివసించుచు నాదుఃఖములను దొలగింప సమర్థుఁడవైనట్టి నీవు నాయార్థ్వనినివినియైనను వచ్చి నాకుపాయము చెప్పుమాయని. ౬.

ఒన్దుశొల్లిఒరు త్తినిల్నిత్క్కిలాద ఎోరైవర్ వన్కయువరై *
ఎన్దుయార్ వెల్ గిఱ్ఱు నుక్తిరువరుళిల్లైయేల్ *
అన్దత్తేవరశురర్ వాఙ్గి అలైకడలరవమళాని*ఓర్
కున్ఱమ్వెత్తనెన్దాయ్ కొడియేఁపరుగిన్ఱముదే. ౭.

అ॥ అన్దత్తేవర్ - అప్పుడు, దేవతలును, అశురర్ - అసురులును, వాఙ్గి, - మథనముజేయఁగా, అలై - అలలుకొట్టుచున్న. కడల్ - సముద్రమందు, అరవమ్ - గానుకిని, అళావి - మట్టి, ఓర్ - ఒక, కున్ఱమ్ - సుందరపర్వతమును, వైత్త - (చలింపకుండ) నిలిపిన, ఎన్దాయ్ - ఓఁ స్వామీ! కొడియేఁ - పాపియైనవాఁడను, పరుగు - పానముజేయుటకు, ఇఁ - భోగ్యమైన, అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఉఁ - నీయొక్క, తిరువరుళ్ - నిరవధికమైనకృప, ఇల్లైయేల్ - లేకపోయినయెడల, ఒన్దుశొల్లి - ఒకమాటుజెప్పి, ఒరుత్తనిఁ - ఒక విధముగా, నిత్క్కిలాద - నిలుపని, ఓర్ - క్రూరులైన, ఐవర్ - ఆయిదువిధులై, వఁ - బలిష్ఠులైన, కయవరై - ఇంద్రియములనెడిదుష్టులను, యాఁ - నేను, ఎన్దు - ఎప్పుడు, వెల్‌కిఱ్ఱుఁ - జయించెదను?

తా॥ క్షీరాబ్ధియందు మందరపర్వతమునువేసి వాసుకినిద్రాడుగాఁజుట్టి చిలికి యమృతమును దేవతలకిచ్చిన ఉదారుఁడా! నీవుకటాక్షించనియెడల నేనింద్రియములను జయింపఁజాలనని. ౭.

ఇన్నముదెనత్తోన్ఱి యోరైవర్ యావరైయుమ్మయక్కు*నీవైత్త
మున్నమాయ మెల్లామ్ ముఱ్ఱువేరరిన్దు*ఎన్నైయుఁ
శిన్నముమ్తిరుమూర్ త్తియుమ్ శిన్దిత్తేత్తిక్కైతొఴువేయరుళినక్కు*
ఎన్నమ్మాఎఁకణ్ణా ఇమైయోర్దమ్కులముదలే. ౮.

అ॥ ఎన్నమ్మా - నాకుతల్లివంటివాఁడా! ఎఁకణ్ణా - నాకుభవ్యమైనవాఁడా! ఇమైయోర్తమ్ కులమ్ - నిత్యసూరులసమూహమునకు, ముదలే - నిర్వాహకుఁడా! ఓర్ - నిలక్షణములైన, ఐవర్ - శబ్దస్పర్శరూపరసగన్ధములనెడి అయిదువిషయములు, ఇఁ అముదు - నిత్యభోగ్యములు, ఎన - అని, తోన్ఱి - తోచి, యావరైయుమ్ - ఎట్టివారినిగూడ, మయక్కు - భ్రమింపఁజేయుటకై, నీ - నీవు, వైత్త - ఉంచిన, మున్నమ్ - అనాదియైన, మాయమెల్లామ్ - సంసారమన్నింటిని, ముఱ్ఱు - సమ్పూర్ణముగా, వేర్ - మూలమును, అరిన్దు - ఛేదించి, ఎన్నైయుఁ - నన్ను, ఉఁ - నీయొక్క, శిన్నముమ్ - శఙ్ఖచక్రాది చిహ్నములనున్న, తిరుమూర్ త్తియుమ్ - దివ్యవిగ్రహమునున్న, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, కైతొఴు - అంజలిచేయునట్లు, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ నాయం దతివాత్సల్యముగల ఓ స్వామీ! చూచునప్పుడే సుఖకరంబులని తోచి బ్రహ్మాదులనుగూడ భ్రమింపఁజేయుచున్న శబ్దాదివిషయములు నన్ను బాధించకుండునట్లు వానినిసమూలముగా ఛేదించి, నీదివ్యావయవాదులను ధ్యానించి స్తుతించునట్లు నాయందుగృపఁజేయుమాయని.

కులముదలడుమ్‌తీనైకొ ల్కుడువన్‌కుఱ్ఱియినిల్‌వీ ఴ్‌క్కుమెవ్వర్గై *
వలముదల్‌ కెడుక్కుమ్‌ వరమేత్తన్దరుళ్‌ కణ్ణాయ్‌*
నిలముదలినియెవ్వులగుక్కుమ్‌ నిఱ్ఱునిశెల్వనవైనా*పోరుళ్‌
పలముదల్‌పడై త్తాయ్‌ ఎణ్ణిణ్ణా ఎణ్‌పరఞ్జుడరే. ౯.

అ॥ నిలమ్‌ముదల్‌ - భూమిమొదలైన, ఇని - ఇఁకమున్ను, ఎవ్వులగుక్కుమ్‌ - సమస్తలోకములయందును, నిఱ్ఱునిశెల్వనఎన-స్థావరజంగమముల నెఱిఁగి, పలపొరుళ్‌ -అనేకవస్తువులను, ముదల్‌ - సృష్టికాలమందు, పడైత్తాయ్‌ - సృజించినవాఁడా! ఎణ్‌ణిణ్ణా - నాయుధవ్యమైనవాఁడా! ఎణ్‌ - నాకునేవసాదించిన, పరఞ్‌సుడరే - పరజ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! కులమ్‌ - వంశమును, ముదల్‌ - సమూలముగా, అడుక్‌ - నశింపఁజేయుచున్న, తీవినై - పాపములనుఁగాఁగలిగి, కొడు - క్రూరమై, వల్‌ - గుప్తమైన, కుఱ్ఱియినిల్‌ - పంచాగ్నులమధ్యమందు, వీ ఴ్‌క్కుమ్‌ - పడద్రోయుచున్న, ఐవరై - పంచేంద్రియములయొక్క, నలమ్‌ - బలమును, ముదల్‌ - సమూలముగా, కెడుక్కుమ్‌ - నశింపఁజేయుచున్న, వరమే అనుగ్రహింపుము, తన్దరుళ్‌ కణ్ణాయ్‌ - ఇవ్వుమా.

తా॥ సకలజగత్సృష్టియైన ఓపరజ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! వంశనాశకరంబులైసంసారమునెడి నరక మునకుహేతువైనపంచేంద్రియములు నన్ను బాధించకుండనశించునట్లుఅనుగ్రహింపుమాయని ౯.

ఎణ్‌పరఞ్జుడరేయెన్రునైన్దెయలగ్‌ ఴి యున్నిణ్ణై త్తామరై గట్కు*
అన్బురుగినీఱుక్కు మదునిఱక్కుచ్చువడుత్తన్దాయ్‌*
వణ్‌పరఙ్‌కేడు త్తైవర్‌ తిశైతిశైవలిత్తెఴ్‌ప్పుగిన్ఱనర్‌*
ముణ్‌పరవైకడై న్దనుదజోణ్ణమూర్‌త్తియో. ౧౦

అ॥ ముణ్‌ - మునుపు, పరవై - సముద్రమును, కడైన్దు - చిలికి, అముదమ్‌ - అమృతమును, కొండ - తీసిన, మూర్‌త్తి - ఓపరమేశ్వరుఁడా! ఎణ్‌పరమ్‌కుడరేఎన్ఱు - నాపరజ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! యని, ఉనైన్నై - నిన్ను, ఆలఴ్‌ ఴి-ఘోషించిచెప్పి, ఉణ్‌ - నీయొక్క, ఇణై - చేరియున్న, తామరైగట్కు - శ్రీపాదపద్మములవిషయమైన, అన్బు - ప్రీతిచే, ఉరుగి - కరిగి, నిఱ్ఱుమ్‌ - ఉండదగిన, ఆడు - ఆభాగ్యము, నిఱ్ఱు - ఉండఁగా, (దానినివ్యర్థ), కుమడు- శరీరమనెడిభారమును, తన్దాయ్‌ - ఇచ్చితివి. వణ్‌ - క్రూరములైన, పరఙ్‌కేడ్‌ - విషయముల నెడిభాగములను, ఎడుత్తు - మోయించి, ఐవర్‌ - పంచేంద్రియములు, తిశైతిశై - ప్రతిదిక్కుల యందును, వలిత్తు - ఈడిచి, ఎఴ్‌ ప్పుగిన్ఱనర్‌ - బాధించుచున్నవి.

తా॥ ఓస్వామీ! నాకుస్వరూపానురూపముగా నీతిరునామానుసన్ధానము జేయుదగిన భాగ్యమునివ్వక ఇంద్రియములచే బాధపడునట్లు నన్నుసంసారమందు బడద్రోసి శరీరమనెడిమహాభారమును నాశిరస్సుమీఁదనుంచితివని. ౧౦.

‡‡ కొణ్డమూర్ త్తియోర్ మూవరాయ్క్కుణజ్గిళ్ పడైత్తళిత్తుక్కుమక్కుమ్*
అప్పణ్డరీగక్కొప్పూళ్ పునఱ్పళ్ళియప్పనుక్కే*తొణ్డర్
తొణ్డర్తొణ్డర్తొణ్డర్ శడగోపర్శొల్లాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
- కణ్డుపాడవల్లార్ విణ్ పోమ్కజ్గులుమ్పగలే. ౧౧.

అ॥ కుణజ్గిళ్ - సత్వరజస్తమోగుణములచే, కొణ్డ - స్వీకరింపఁబడిన, మూర్త్తి - శరీరములగల, ఓర్ - విలక్షణులైన, మూవరాయ్ - బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులనెడిముగ్గురిస్వరూపమై, పడైత్తు - సృజించి, అళిత్తు - రక్షించి, కెడుక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాఁడై, అప్పణ్డరీగమ్ - అట్టి (జగత్కారణమైన) పద్మమును, కొప్పూళ్ - తిరునాభియందుగలవాఁడై, పునల్ - మహోజలమును, పళ్ళి - పడకగాగలవాఁడైన, అప్పనుక్కే - స్వామికే, తొణ్డర్ - దాసులైనవారికి, తొణ్డర్ - దాసభూతులకు, తొణ్డర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డర్ - దాసులైన, శడగోపర్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోనిదీరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, కణ్డు - (మనకురత్నకమని) అనుసంధించి, పాడవల్లార్ - పాడఁగలవారికి, కజ్గులుమ్పగలుమ్ - రాత్రింబగళ్లు, విణై పోమ్ - పాపములునశించును.

తా॥ రజస్తమస్స్వరూపులైన బ్రహ్మరుద్రులకన్న స్వామియైయుండి సృష్టిసంహారములను జేసి, తానుసత్వస్వరూపమైనవిష్ణ్వవతారమెత్తి రక్షించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దాసులైన నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఇంద్రియములచే నెప్పుడును బాధపడరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౭ - వ, తిరువాయ్ మొళి

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొళిలో, నమ్మళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహింపక పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళ్ళలోప్రపత్తిచేసి అచ్చటకూడ తనమనోరథమును లభించక దుఃఖపరవశులై ఒకపిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి, నాలోమార్తెవిషయమై నీవేమిసఙ్కల్పించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సంనిధిలో విన్నవించుమాట్లను సాదించుచున్నారు.

‡‡ కజ్గులుమ్పగలుమ్కణ్ణయిలతిరుళ్ కణ్ణీర్ కైగళాలిత్తైక్కుమ్*
శజ్గుశక్కరజ్గళేన్దుకైకూప్పుమ్ తామరైక్కణ్ణనేతళరుమ్*
ఎజ్గునేతరిక్కేనుమ్మైనిశ్చిన్ను మిరునిలమ్కైతుళావిరుక్కుమ్*
నెజ్గియల్ పాయ్నీర్ త్తిరుపరజ్గత్తా యివళ్తిఱత్తైశొల్గిన్ఱాయే. ౧.

అ॥ కజ్గులుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, కణ్ - నేత్రములయొక్క, తుయిల్ - నిదురను, అటియేన్ - ఎఱుఁగదు. కణ్ణీర్ - కన్నీళ్ళను, కైగళాల్ - చేతులచేత, ఇత్తైక్కుమ్ - జల్లును. శజ్గుశక్కరజ్గళ్ - శఙ్ఖచక్రములనిచెప్పి, కైకూప్పుమ్ - అంజలిచే

యును తామరైక్కణ్ ఎన్ను - పద్మమువంటి నేత్రములనిచెప్పి, తళరుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఊళైవిట్టు - నిన్నువదలి, ఎబ్బనేతరిక్కిఱ్ - ఎట్లుజీవించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, కై - చేతులచే, తుళావ .. తడవుచు, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును, శెమ్ - సుందరమైన, కయల్ - మత్స్యములు, పాయ్ - ఎగుఱుచున్న, నీర్ - జలములచేజొల్ల పడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరఙ్గమందుబవ్వళించిన ఓస్వామీ ! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయతలంచినావు

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈయాళ్వార్ల నెడినాయకినిన్ను విశ్లేషించియుండలేక యేయింబగళ్ళు నిద్రించక దుఃఖించుచు నీయొక్క దివ్యావయవ దివ్యాయుధముల ననుసంధింప నారంభించి దానికిశక్తిలేక చేతులనెత్తి నమస్కరించుచున్నది. ఈపెను నీవేమిచేయతలంచినావో తెలియలేదని.

ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయెన్ తామరైక్కణ్ణా వెన్నుమ్ కణ్ణీర్ మల్‌గవిరుక్కుమ్*
ఎన్ శెయ్‌గేనెటికీర్ తిరునరఙ్గత్తాయెన్నుమ్ వెవ్వుయిర్‌త్తుయిర్‌త్తురుగుమ్*
మున్ శెయ్‌దవినై యేముగప్పడాయెన్నుమ్ ముగిల్‌వణ్ణాతగవిదో వెన్నుమ్*
మున్ శెయ్‌దివ్వులగముణ్ణుమిఴ్‌ న్దళన్దా యెన్‌ఱోలోముడిగిన్ఱదివ్‌కే. ౭.

అ॥ ఎన్ - నన్ను (వశపఱచుకొనిన) తామరైక్కణ్ణా - పద్మమువంటి నేత్రములగలవాడా ! ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ ..ల్‌గ - నీళ్లునిండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును. ఎతి - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలములగల, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమునకుస్వామీడా ! ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెమ్ - వేడిగా, ఉయిర్‌త్తుయిర్‌త్తు - నిట్టూర్పులువిడిచివిడిచి, ఉరుగుమ్ - కరుగును. మున్ - జన్మాంతరమందు, శెయ్‌ద - చేసిన, వినైయే - ఓపాపమా ! ముగప్పడాయ్ - నాముందఱమ్ము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ముగిల్‌వణ్ణా - మేఘమువంటి వర్ణముగలవాడా! తగవిదో - (నీకిది) తగుమైనదా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకములను, మున్ శెయ్‌దు - మునుపుసృజించి, ఉణ్డు - మ్రింగి, ఉమిళ్‌న్దు - క్రక్కి, అళన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! ఇవళ్ తనక్కు - ఈపెకు, ముడివు - పర్యవసానము, ఎన్‌ఱోలో - ఎట్టిదో ?

తా॥ జగద్రక్షకుడవైన ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈపె "ఓస్వామీ! నన్నెందుకిట్లు బాధించుచున్నావు ? నేనీబాధను సహించలేనే. ఇది నాపాపమా? ఓరంగనాథా! నీవిట్లు బాధపెట్టుట మంచిదికాదు" అనిచెప్పుచున్నదే, ఈమెకేమిగతి చెప్పుమాయని. ౭.

వట్కిలళిత్తెయుమ్మణివణ్ణా వెన్నుమ్ వానమేనోక్కుమ్మెయాక్కుమ్*
ఊట్టుఁడై యశురరుయిరెల్లాముణ్డ వొరువనేయెన్నుముళ్ళురుగుమ్*
కట్కిలీయున్నై క్కాణుమూఱరుళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణనేయెన్నుమ్*
తిట్కిడిమదిళ్ శూళ్ తిరువరఙ్గత్తా యివళ్ తిఱత్తెన్ శెయ్‌దిట్టాయే. 3.

అ॥ ఇలైయుమ్ - కొంచమైనను, వట్కు - లజ్జను, ఇలళ్ - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలమణిశ్యామువంటిమేనుగలవాడా ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వానమే - (నీవు పరమపదమునుంచి

వట్టుటకుమార్గమైన) ఆకాశమునే, నోక్కుమ్ - చూడును. మైయాక్కుమ్ - భ్రమింపచేసి ఊట్టుడై - బలముగల, అసురర్ - అసురులయొక్క, ఉయిరెల్లామ్ - ప్రాణములనన్నింటిని, ఉణ్ణ - నశింపజేసిన, ఒరువనే - అద్వితీయుడవా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఉళ్ళురుగుమ్ - మనస్సులోకరుగుచున్న కట్టుక్ - నేత్రములకు, ఇలై - విషయముకానివాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమాఱు - నేరుచుటకు, అరుళాయ్ - కృపచేయుము, కాకుత్తా - ఓశ్రీరామచంద్రుడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. తిణ్ - దృఢమైనదియు, కొడి - ధ్వజముగలదియు నైన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువరంగత్తాయ్ - శ్రీరంగమందుబవ్వళించిన ఓస్వామీ! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శెయ్‌దిట్టాయే - ఏమిచేసితివి.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈనాయకి నిర్లజ్జురాలై నీవు పరముపదమునుంచి వచ్చుచున్నావో యేమోయని యాకసమునుజూచుచు నిలుచున్నది. నీవు రానంగున "ఓస్వామీ! సాధనాంతరపరులకు నీవగోచరుడవైనను నీయొక్క నిర్హేతుక కటాక్షమును బొందినవారికి రామకృష్ణాద్యవతారములయందు సేవసాదించినట్లు వీనికిని సేవసాదించరాదా" యనిచెప్పును. ఈపె విషయమందు నీవేమి నిర్ణయించితివో తెలియలేదని. 3.

ఇట్టకాలిల్ - సఖియలచేనుంచబడిన కాళ్ళుకలదియు, ఇట్టకైయాల్ - సఖియలచేనుంచబడిన చేతులుకలదియునై, ఇరుక్కుమ్ - (స్మృతిలేకపరవశయై) ఉండును. ఎళుందు - (మూర్ఛను వదలి) లేచి, ఉలావాయ్ - సంచరించి, మయక్కుమ్ - (తరువాత) మోహించును. కైకూప్పుమ్ - చేతులనుజోడించును. కాదల్ - ఆశ, కట్టప్పేయెన్ఱు - చెడ్డదియని, మూర్చ్చిక్కుమ్ - మూర్ఛించును. కడల్‌వణ్ణా - సముద్రమునంటి కాన్తిగలవాడా! కడియేకాణ్ - నీవుమిక్కిలి) క్రూరుడవవుమా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. వట్టమ్ - చుట్టును, వాయ్ - ముఖముగల, నేమి - సుదర్శనమును, వలమ్‌కైయా - దక్షిణహస్తమందు ధరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును వన్దిడాయ్ - వచ్చినేసపాదింపగా, ఎన్నైయిట్టే - అనిసలుమ అుచెప్పి, మయక్కుమ్ - మోహించును. శిట్టనే - ఓవిభుడా! శెల్వ - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, తిరువరంగత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న వాడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ కిన్ఱిత్తాయ్ - ఏమి తలంచితివి.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి కొంతకాలము స్మృతిలేక మోహించియు, కొంతకాలమునకు తటాలునలేచి తిరిగినీకంజలిచేసి, "ఓనెమ్మదిగుడా! నన్ను కనికరించక మిక్కిలిక్రూరుడవైతివినుమా; నీయందాశ మిక్కిలి చెడ్డది, ఆయాశచేత నేకదా నేనింత బాధపడుతున్నాను" అని చెప్పియు, నీమువగ్గనమస్కారముతో నాకొకమాట సేవసాదింపుమని యు ప్రతిక్షణమును మోహించుచుండును. ఇట్లు శ్రీవధజేయుచున్న ఓస్వామీ! నీవీపెనేమిచేయతలంచితివని. ౮

శిన్దిక్కుమ్ తిశైక్కుమ్ తేఱుమ్ కూప్పుమ్ తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయెన్నుమ్
వన్దిక్కుమ్*ఆర్ఞేమ్ మిక్కుణ్ర్ మల్గి వన్దిడాయెన్నైయిట్టు మయక్కుమ్*

అన్దిప్పోదవుణనుడలిడన్దానే యలై కడల్ కడైన్ద వారముదే*
శన్దిత్తు శరణమ్‌శార్వదేవలి త్త లై యలై మెయల్ శెయ్‌దానే. ౫.

అ॥ అన్దిప్పోదు - సంధ్యాకాలమందు, అవుణన్ - హిరణ్యానుఁడనియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇడన్దానే - చీల్చినవాఁడును, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, ఆరముదే - నిరతిశయభోగ్యభూతుఁడును, శన్దిత్తు - (నిన్ను) సమీపించి, ఉన్ శరణమ్ - నీతియవడికళ్ళను, శార్వదు - పొందనలయునని, నలి త్త - పట్టుదలగల, తైయ్యలై - ఈ నాయికని, మైయల్ శెయ్‌దానే - భ్రమింపఁజేసినవాఁడునైన ఓశ్రీరంగనాథా! శిన్దిక్కుమ్ - (నీసౌన్దర్యాదులను) ధ్యానించును. తిశైప్పుమ్ - మోహించును తేఱుమ్ - తెలిక లవాఁడై యుండును. కైకూప్పుమ్ - చేతులను ముకిడించును. తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసి యున్న ఓస్వామీ! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. వన్దిక్కుమ్ - నమస్కరించును. ఆడ్డే - అచ్చటనుండి, మఴై - చల్లనైన, కణ్ణీర్ - బాష్పము, మల్గ - నిండునట్లు, వన్దిడాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్ఱెన్ఱే - అనిపలుమాఱు చెప్పి, మయక్కుమ్ - మోహించును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయికి నీసౌందర్యాదులను దలంచి వ్యామోహపడి పలు మాఱు మోహించును. అందరికతిశంకతోమనట్లు మధ్యమధ్యల్లేచి మంచితెలివితోనుండి నీ తిరు నామములనుజెప్పి పిలిచియంజలిజేసి చండమనమర్పించి దుఃఖించును. "ఓస్వామీ! నా సేవ సాదింపుమా" యని ప్రార్థించును. ఓహిరణ్యాసురసంహారకుఁడా! నిన్ను బొందవలయునని యాశించిన యీ నాయికని నిట్లు మోహపెట్టితివని. ౫

మైయల్ శెయ్‌దెన్నై మనమ్‌కవర్ న్దానేయెన్నుమ్ మాయమాయనేయెన్నుమ్*
శెయ్యవాయ్ మణివణ్ణనెన్నుమ్ తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయెన్నుమ్*
వెయ్యవాళ్ తణ్ణుడైశఙ్కరమ్‌ని న్ఱన్దుమ్ విణ్ణోర్ ముదలెన్నుమ్*
పైకొళ్ పావమ్బడైయాయినశీ తిఅ ఱుళాయ్ పావిగాళ్ శెయ్‌దొళ్‌పాలదువే. ౬.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మైయల్ శెయ్‌దు - మోహింపఁజేసి, మనమ్ - మనస్సును, కవర్ న్దానే - అపహరించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మాయమాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యకరమైన వ్యాపారము లవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అగ్నివలె గలవాఁడై, మణివణ్ణ - రత్నమువలె ప్రకాశించువాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువరఙ్గత్తు - శ్రీరంగమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసి యున్నవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును వెయ్య - (విరోధులయందు) క్రూరములైన, వాళ్ - నందకమును, తణ్డు - కౌమోదకిని, శఙ్గుశక్కరమ్ - శంఖచక్రములను, విల్ - శార్ఙ్గమును, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, విణ్ణోర్ ముదల్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. పైకొళ్ - విశాలములైన ఫణములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాయ్ - శయ్యగాగల వాఁడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, అరుళాయ్ - కృపజేయవు, (ఆది) పావియేన్ - పాపము గల నాయొక్క, శెయల్ పాలదు - పాపముచేవచ్చినది.

తా॥ అనన్తశాయియైన శ్రీరఙ్గనాథుడా! ఈనాయకి, "నీసౌన్దర్యాదులనున్ను సంచాయనములనున్ను నాకుఁగనుపఱచి నన్ను మోహపెట్టి నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయి అతిమణీయుఁడైన శ్రీరఙ్గమందు బన్ధించిన ఓస్వామీ!" యని పలుమాఱుచెప్పి మోహించుచున్నను ఈపెను నీవు గణ్ణాఁకపోయినది నీదోషముకాదు. అది నాపాపమేయని. ౬

పాలతున్బఱ్ఱిళ్బఱ్ఱిళ్ పడైత్తాయ్ పరమ్బిలార్ పఱ్ఱనిన్ఱానే*
కాలరక్కరత్తాయ్ కడలిడఙ్గణ్ణ కడల్వణ్ణాకణ్ణనేయెన్నుమ్*
శేల్‌కొళ్ తణ్‌పునల్ శూళ్ శ్రీరఙ్గత్తాయెన్ను మోతీర్త్తనేయెన్నుమ్*
కోలమామ్ పెణ్‌మై నిఱైమల్‌గియిరుక్కు మెన్నుడై కోమళక్కొఙ్గైయే ౭.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోమళమ్ - మృదువైన, కొఙ్గైన్ను చిగురువలెనున్నయీపె, పాల - (ఆయా) స్థలములయందు, తున్బఱ్ఱిళ్ - దుఃఖములనున్ను, ఇన్బఱ్ఱిళ్ - సుఖములనున్ను, పడైత్తాయ్ - సృష్టించినవాఁడా! పరమ్బిలార్ - పాఁగనాంతిగము, ఇలాక్ - చీనివాఁ, పఱ్ఱనిన్ఱానే - ఆశ్రయించుటట్లు, నిన్ఱానే - వేంచేసియున్నవాఁడా! కాలన్ - కాలములనున్నిఁ డిడి, శకటాసురన్ - శకటాసురుఁడనువాఁడా! కడల్ - సముద్రములో, పడైన్‌కొణ్ఱ - నిద్రించుచున్న, కడల్ వణ్ణా - సముద్రమునంటిపితిరుమేనుగలవాఁడా! కణ్ణనే - శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. శేల్‌కొళ్ - మత్స్యములుఁగల, తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూళ్ శ్రీ - చుట్టఁబడిన, రఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరఙ్గమందు వేంచేసియున్నవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును ఎన్‌తీర్త్తనే ఎన్నుమ్ - నన్ను పరిపూర్ణురాలై చేసినవాఁడాయని చెప్పును కోలమ్ - సుందరమై, మా-గొప్పదై, పెణ్‌మై - చల్లనైన, పణి - నీరు, కణ్ - నేత్రములయందు, నిఱైయ - నింపునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - (స్తబ్ధురాలై) ఉండును.

తా॥ ఓశ్రీరఙ్గనాథస్వామీ! మృదుస్వభావముగల యీనాయకి "విరోధులకు దుఃఖములను భక్తులకు సుఖములనునిచ్చువాఁడై, అనన్యగతికులకు రక్షకుఁడై, ఆశ్రితులకొఱకు పరమపదమునుంచి వచ్చి వ్యూహవిభవార్చావతారరూపములుగా సంచరించినవాఁడవైన ఓ శ్రీరఙ్గనాథా!" యని చెప్పి నేత్రములయందునీళ్ళను ప్రవహింపఁజేయుచు నేమియుఁదోఁచక స్తబ్ధురాలైయున్నదని.

కొఙ్గుమ్‌వానవర్ గట్కెన్నుమ్ కున్ఱేన్ది కోనిరై కాత్తవనెన్నుమ్*
అఙ్గున్దోఙ్గుమాయనలవెవ్వుయిర్‌క్కుమ్ మఞ్జునవణ్ణనేయెన్నుమ్*
ఎఙ్గుమ్‌దుమేల్ నోక్కియైప్పిలళిరుక్కు మెఙ్గనేనోక్కుగేనెన్నుమ్*
శెఙ్గున్దడమ్బునల్ శూళ్ శ్రీరఙ్గత్తాయ్ యెఙ్గేశెయ్‌గేనెఙ్ తిరుమగట్కు. ౮.

వానవర్ గట్కు - నిత్యసూరులకు, కొఙ్గుమ్ - నిర్వాహకుఁడా! ఎన్నుమ్ అనిచెప్పును. కున్ఱేన్ది - గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి, కోనిరై - గోసమూహములను, కాత్తవన్ - రక్షించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఆఙ్గుమ్ - ఏడుచును. తొఙ్గుమ్ - నమస్కరించును. అవి - ఆత్మ, అనల - దగ్ధమగునట్లు, వెవ్వుయిర్‌క్కుమ్ - వేడివేడిగానిట్టూర్పువిడుచును. అఞ్జునవణ్ణనే - శ్యామవిగ్రహుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎఙ్గుమ్ - లేచి, మేల్‌నోక్కి - పైనచూచి, ఇమైప్పిలళ్ ఇరుక్కుమ్ - ఱెప్పకొట్టకుండనుండును. ఎఙ్గనే - ఏవిధముగా, నోక్కుగేన్ - (నిన్ను) సేవించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెఙ్గుమ్ - ఉన్నతమై, తడమ్ - వ్యాపించియున్న,

పునల్ - జలముచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్వళించినవాఁడా! ఎన్ - నాయొక్క, తిరుమగట్కు - శ్రీమహాలక్ష్మితో సమానురాలైన యీపెకు, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ? ఈనాయిక, "ఓజీవాధిదేవుఁడా! ఓగోవర్ధనధారీ! ఓశ్యామసుందరుఁడా!? అని నీతిరునామములను జెప్పి పిలిచి వేడివేఁగా నిట్టూర్పువిడుచుచు దుఃఖించి నిన్ను నమస్కరించుచు తటాలునలేచి పైనచూచి, నీవుధ్యానందున, "ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుటకుపాయమెఱుఁగక యున్నానని" చెప్పి మోహించునున్నది. ఈపెకు నేనేమియుపాయము చేసెదనని. ౨.

౨౨ ఎన్ తిరుమగళ్ శేర్ మార్వనేయెన్నుమెన్నుడై యూవియేయెన్నుమ్*
నిన్ తిరువెయిల్ నిలిడన్నుసిరుణ్ణ నిలమగళ్ కేళ్వనేయెన్నుమ్*
అన్రురు చేర్ ముత్రువినీరుణ్ణ ఆయ్ మగళ్కన్బనేయెన్నుమ్*
తెన్ తిరువరఙ్గమ్కోయిల్ కొణ్డానే తెళిగిలేన్ ముడివిలళ్ తనక్కే. ౯.

అ॥ ఎన్ - నాకుపురుషకారభూతయైన, తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టి, శేర్ - నిత్యవాసము చేయుచున్న, మార్వనే - వక్షస్థలముగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఆవియే - ప్రాణభూతుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. నీ - నీవు, నిన్ తిరువెయిల్ - నీయొక్కసుందరమైన దంతముచే, ఇడన్దుకొణ్డు - విడతీసికొనివచ్చిన, నిలమగళ్ - భూమిపిరాట్టికి, కేళ్వనే - వల్లభుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అన్రు - అప్పుడు, ఉరు - పిడుగువలె (గర్జించుచున్న), ఏழుమ్ - సప్తసృష్టభములను, తழువి - కాగలించుకొని, నీ - నీవు, కొణ్డ - స్వీకరించిన, ఆయ్‌మగళ్ - నప్పిన్నపిరాట్టికి, అన్బనే - ప్రేమవిషయుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తెన్ - దక్షిణమందున్న, తిరువరఙ్గమ్ - శ్రీరంగమును, కోయిల్ కొణ్డానే - వాసస్థానముగా స్వీకరించినవాఁడా! ఇవళ్ తనక్కు - ఈపెకు, ముడివు - దుఃఖావసానమును, తెళిగిలేన్ - నిశ్చయించలేను.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా? ఈనాయిక, "శ్రీభూనీళాదేవులకును వాకుచు ప్రాణనాథుఁడా !" యని నిన్నెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు ఖేదించుచున్నది ఈక్లేశమెప్పుడుతీరునో తెలియలేదని. ౯.

ముడివిలళ్ తనక్కొన్ఱుమిలేనెన్నుమ్ మూవులగాళియేయెన్నుమ్*
కడిగమழ్ కొన్రైచ్చక్కరత్తాయినేయెన్నుమ్ నాన్ముగక్కడవుళేయెన్నుమ్*
వడివుడై వానోర్ తలైవనేయెన్నుమ్ వణ్ తిరువరఙ్గనేయెన్నుమ్*
అడియుడై యూదాళ్ పోలవళగుమిగయుడైన్దనళ్ ముగిల్వణ్ణనడియే. ౧౦.

తా॥ ఇవళ్ - ఈనాయిక, తనక్కు - తనకు, ముడివు - దుఃఖనాశనమునకుపాయము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, అఱిగిలేన్ - తెలిసికొనలేను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మూవులగు - మూడులోకములకును, ఆళియేయెన్నుమ్ - నిర్వాహకుఁడాయనిచెప్పును. కడిగమழ్ - మిక్కిలి పరిమళించునున్న, కొన్రైచ్చొన్రైయందెడిపుష్పమును, శడైయనేయెన్నుమ్ - జటయందు ధరించిన రుద్రునికి

నిర్వాహకుఁడా! యనిచెప్పను. నాన్ముగక్కడవుళ్ఎన్నుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మకు నిర్వాహుఁడా! యని చెప్పను. వడివుడై - (తనతోసమానమైన) దివ్యదేహముగల, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవనే - నిర్వాహకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను, వణ్ - ఉదారమైన, తిరువరఙ్గనే ఎన్నుమ్ - శ్రీరంగముందు వేంచేసియున్న స్వామీ! యనిచెప్పను అడి - (నీ) శ్రీపాదములను, అడైయాదార్ పోల్ - పొందనిదానివలెనుండి, ఇవళ్ - ఈపె, ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటి కాన్తిగల నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, ఇణైగి - సమీపించి, అడైన్దనళ్ - పొందినది.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయిక, "సమస్తలోకములకును, బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడైయుండియు సంసారులపఁగూడ నేపసాదించుటకై శ్రీరంగమందు బవ్వళించిన ఓశ్రీరంగనాథుఁడా! నిన్ను సేవింపక నేననుభవించుచున్న యీబాధ నాకెప్పుడుతీరునో తెలియదే" అని చెప్పుచున్నది. ఈపెయొక్క బాధనుజూడఁగా నీతిరువటక్షరనిష్ఠ శీఘ్రములో బొందదని తలంచియుంటిమి, అట్లుగాక నీ శ్రీపాదముల నిప్పుడేచేరి యీనందింపుచున్నదని. ౧౦.

** ముగిల్వణ్ణనడియైయడైన్దరుళ్ శూడియుయ్న్దవన్ మొయ్పునల్ పొరునల్*
తుగిల్వణ్ణత్తూనీర్ చ్చేర్ప్పక్ వణ్పొళిల్ శూళ్ వళ్ కురుకూర్ చ్చడగోపన్*
ముగిల్వణ్ణనడిమేల్ శొన్నశొల్మాలై యాయిరత్తిప్పత్తుమ్వల్లార్*
ముగిల్వణ్ణవానత్తిమైయవర్ శూళ్విరుప్పర్ పేరిన్బవెళ్ళత్తే. ౧౧.

అ॥ ముగిల్వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, అడైన్దు - పొంది, అరుళ్ శూడి - (వాని) కృపనుధరించి, ఉయ్న్దవన్ - ఉజ్జీవించినవారును, మొయ్ - సమృద్ధమైన, పునల్ - జలముగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, తుగిల్ - ధూతవస్త్రమువలె, తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముయొక్క, (ప్రక్క-ప్రదేశమందు), చేర్ప్పన్ - నేంచేసియుండువారును, వణ్ - సుందరంబులైన, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, వణ్ - సంపద్యుక్తమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియునైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, ముగిల్వణ్ణనడిమేల్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథుని శ్రీపాదముల విషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, శొల్మాలై - శబ్దసందర్భములైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, వానత్తు - పరమపదమందలి, ఇమైయవర్ - నిత్యసూరులు, శూళ్ - చుట్టుకొనియుండగా, చేర్ - గొప్ప, ఇన్బవెళ్ళత్తు - ఆనన్దసాగరమందు, ఇరుప్పర్ - (అవగాహించి) ఉందురు.

తా॥ శ్రీరంగనాథునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములనభ్యసించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమందు ఆపర్యన్తానన్దము ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, తల్లిచెప్పుచున్న తిరునామమునుపొంది యాళ్వార్ నెడుమాయకి 'స్వస్వచిత్తురాలై తిరుప్పేరు నెడుమదివ్యదేశమునకు వెళ్ళి అక్కడనియుండగోరి, దానిని తల్లినిషేధింప, మీరునిషేధించినను వెళ్ళెదనని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

వైళ్ళ్ళ్ళ్ళచ్చోశ్ఱ్ఱోడాళ్ మేన్ని త్తామరైక్కణ్ణనెన్నిఱైనూడే*
పుళ్ళిక్కొడాగిన్ఱవాఱ్ పైక్కాణీ రెఙ్గొల్లిచ్చొల్లుగేనన్నైమీర్‌గాళ్*
వెళ్ళచ్చుగమనఙ్ పీఱ్ పిరుందు వేదవొలియుమ్ వినైయాయొలియుమ్*
పిళ్ళైళ్ళ్ళ్ళ్

పోయ్ - పోయి, తేక్ - తుచ్ఛమైనదలచే, మెయ్‌త్త - పూర్ణమైన, పూమ్‌పాళై - పుష్పతోట లచేతను, తణ్ - చల్లనైన, పణై - జలప్రదేశములచేతను, శూழ్ - చుట్టబడిన, తెక్ - స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పెరైయందు, వీఴ్ నీర్ - తనమహిమనుప్రకాశింప నట్లువేంచేసియున్న, వానప్పిరాక్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడును, గణివణ్ణ - రత్నము వంటికాన్తిగలవాడునైన, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కని - పండువలె, ఇళ్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమును, తిఅత్తదు - మగ్నమైనది.

తా॥ సుందరులైన ఓ సఖీమణులారా! ఓతల్లులారా! ఇంకనున్న ఓ స్త్రీలారా! మీరు నన్ను నిషేధించినను, నామనస్సు నితిశయభోగ్యమైన తిరుప్పేరైయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమందు మగ్నమై నాకుస్వాధీనము కాకపోయినది. దానిని నేనునిషేధింపజాలను. వేరేమిచేసెదనని.

శెజ్గనివాయిళ్ తిఅత్తదాయుమ్ శెజ్గడ్ నీళ్ముడిత్తా॥ళ్ందదాయుమ్*
శజ్గాముశక్కరమ్‌కణ్డుగన్దుమ్ తామరైక్కణ్ణళుక్కుత్ తీర్న్దుమ్*
తిజ్గళుమ్‌నాళుమ్‌విழావాదత తెక్ తిరుప్పేరైయిల్ వీఴ్ నీర్ పిరాన్ద*
నజ్గళ్ పిరానుక్కెన్నెజ్గైన్దో ళాణునిత్తై యుమిழన్దదువే. 3.

అ॥ తోழీ - ఓసఖీ! ఎక్ నెజ్గమ్ - నామనస్సును, శెమ్‌కని - పండినపండువలె, ఇళ్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమునొక్క, తిఅత్తదాయుమ్ - ప్రకారమునకుపశపడినది యు, శెమ్ కుడర్ - ఎఱ్ఱనితేజస్సుగల, నీళ్ - పెరిగియున్న, ముడి - కిరీటమునకు, తా॥ళ్ందదాయుమ్ - లోపడినదియు, శజ్గాడు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునతోడగూడ, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కణు - నేవించి, ఉగన్దుమ్ - సన్తోషించియు, తామరైక్కణ్ణళుక్కు - పద్మనేత్రములయందు, అన్‌ఱి - ఇతరవిషయములనువిడిచి, తీర్న్దుమ్ - ప్రసన్నమైనది యునై, తిజ్గళుమ్ - ప్రతిమాసములయందును, నాళుమ్ - ప్రతిదినములయందును, విழా - ఉత్సవము, ఆదాద - ఎడతెగని, తెక్ - భోగ్యమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీఴ్ నీర్ - వేంచేసియున్న, నజ్గళ్ పిరానుక్కు - మననిమిత్తమై (అర్చావతారమెత్తిన) ఉపకారకునికి, ఆణుమ్ - లజ్జనున్ను, నిఱై యుమ్ - గుణపూర్ణనిన్ని, ఇழన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఓసఖీ! నామనస్సు నితోత్సవమును గానున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క దివ్యావయవదివ్యాభరణములను సేవించియూ భోగ్యతయందు మగ్నమై, లజ్జయొద లపుతనసమస్తగుణములను పోగొట్టుకొనినది. ఇంకమీయుపదేశము నాయందేమియు నుపయోగించదని.

ఇழన్ద వివ్మాన్మైత్తిఅత్తుప్పోన వెన్నెజ్గైనారుమజ్గై
ఒజ్గిన్దార్*ఉழన్దినియూరై కొళ్ళెన్ను శొల్లాగో ఓదక్కడలొలిప్పోల్*ఎజ్గుమ్
ఎழున్దనల్ వేదత్తొలినిన్ఱొజ్గు తెక్ తిరుప్పేరైయిల్ వీఴ్ నీర్ పిరున్ద*
ముழుజ్గుశెజ్గణ్ కొయ్ మాయత్తాళ్ద్దినై నైన్నెయర్ గాళిన్ననెయ్ మునిన్దే. 4

అ॥ ఇழన్ద - పోగొట్టుకొనిన, ఎమ్ - మాయొక్క, మా మైతిఅత్తు - సౌందర్యమును (విడిపించుకొనుట) కొఅ్కై, పోన - పోయిన, ఎన్ నెఞ్ఞినారుమ్ - నామనస్సును, అజ్గే - అచ్చటనే,

ఒశ్రీన్దార్ - నిలిచిపోయినది. ఇని - ఇకమీదట, ఉళ్ళన్దు - శ్రమపడి, ఆరై - ఎవరిని, కొణ్డు - సహాయముగాజేసికొని, ఎన్ - ఏమాటను, ఉళాగో - చెప్పేదను? ఓదమ్ - అలలుగల, కడల్ - సముద్రముయొక్క-, ఒలిపోల - ఘోషమువలె, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, ఎళున్ద - వర్ధిల్లుచున్న, నల్ వేదత్తొలి - శ్రేష్ఠమైన సామవేదముయొక్క ఘోషము, నిన్ఱు - ఎల్లప్పుడునుండి, ఓఙ్గుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, తెన్ - సగదిరిమై, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరయందు, శీర్ కొణ్ద - వేంచేసియున్న వాడును, ముళ్ళు - ఘోషించుచున్న, శఙ్గమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కైయన్ - శిక్షస్తమందుగలవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయత్తు - ఆశ్చర్యచేష్టితములయందు, ఆళ్ న్దేన్ - అనగాహించితిని. ఆనైచ్చియర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎనై - నన్ను, ముని న్దు - కోపగించి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరుడపహరించుకొనిపోయిన నాసౌందర్యమును దీసికొనివచ్చి పనసిపోయిన నామనస్సుగూడ మఱలక నాసర్వేశ్వరునియండే మగ్నమైపోయినది. ఇక మతియొ క్కరు నాపు సహాయములేనందున, శ్రీవైష్ణవులు గుంపుగుంపుగానిలిచి సామగానముజేయుచున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, మందహాసాది దివ్యచేష్టితములయందే నేను గూడ మగ్నురడనైతిని. ఇకనన్ను గోపకించుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదని. ౪.

మునిన్దుశగడముదైత్తు మాయప్పేయ్ ములై యుణ్డుమరుదిడైపోయ్*
కనిన్ద పళవుక్కిక్కైచ్చెన్ద కణ్ణపిరానుక్కెన్ పెణ్మైతోఱ్ నాణ్*
మునిన్దినియెన్ శెయ్‌దీగనై నాళ్‌మిర్‌గాళ్ మున్నియవర్ వన్దుపల్ పీరున్ద*
కనిన్దపొళిల్ తిరుప్పేరైయిఱైక్ కాలమ్బెఱవైనైక్ కాట్టుమినే. ౫.

అ॥ మునిన్దు - కోపగించి, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్తు - తన్ని, మాయమ్ - వంచకియైన, పేయ్ - పిశాచియొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్డు - త్రాగి, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమ, పోయ్ - వెళ్ళి, కనిన్ద - పండియున్న, పళవుక్కు - (అసురరూపియైన) ఎలకపండునుగుఱించి, కన్ను - (అసురరూపియైన) దూడను, ఎఱిన్ద - విసిరికొట్టిన, కణ్ణపిరానుక్కు - శ్రీకృష్ణునికియమై, ఎన్ పెణ్మైక్ - నా స్త్రీత్వమును (లజ్జాభయాదులను), తోఱ్ నాణ్ - పోగొట్టుకొంటిని, ఆనైచ్చియర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఇని - ఇకమీదట, మునిన్దు - కోపగించి, ఎన్ శెయ్‌దీర్ - ఏమిచేయుదలంచితిరి? ఆనై - ఆసర్వేశ్వరుడు, మున్నివన్దు - ముందుగావచ్చి, పీరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, కనిన్ద - ఫలములతోబూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరుప్పేరైయిఱైక్ - తిరుప్పేరైయనెడి దివ్యదేశమునకే (తీసికొనివెళ్ళి), కాలమ్బెఱ - శీఘ్రముగా, ఎనై - నాపు, కాట్టుమిన్గళ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) సేవింపఁజేయుడి.

తా॥ ఓతల్లులారా! పూతనాశకటవత్స కపిత్థాసురాదులనుజంపిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్య చేష్టితములనుసేవించి లజ్జాదులనువదలి నేను వానియండే మగ్నురడనైతిని. ఇకనన్ను కోపగించి మీకేమి యుపయోగమున్నది? గాన ఆసర్వేశ్వరుడువేంచేసియున్న తిరుప్పేరకేనన్ను దీసికొని పోయి విడువుడియని. ౫.

కాలమ్బెఱవైనైక్ కాట్టుమిన్గళ్ కాదల్ కడలిల్ మిగప్పెరిదాల్*
నీలముగిల్ వణ్ణత్తెమ్బెరుమాన్ నిఱ్ఱుమ్మున్నే వన్దిక్ కైక్కుమెయ్దాన్*

ఞాలత్తివర్ వన్దుపీర్ పిరున్ద నాఙ్మైయాళరమ్ వేళ్వియోవా*
కోలచ్చెన్నెల్‌గళ్ కవరిపీఱుమ్ కూడుపునల్ తిరుప్పేరై యిఱైక్కే. 1.

నీలముగిల్ - నీలమేఘముమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, ఎమ్‌పెరుమాన్ - మనస్వామి' ముస్నేవన్దు - చుందఱువచ్చి, నిఱ్ఱుమ్ - నిలుచుచున్నాఁడు. ఎన్‌కైక్కుమ్ - నాచేతులకును, ఎయ్‌దాన్ - అందడు. కాదల్ - (నాకువానివిషయమై) ఆశ, కడలిల్ - సముద్రముకంటె, మిగప్పెరిదు - మిక్కిలిగొప్పది గానున్నది. ఞాలత్తు - భూలోకమందు, ఆవణ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వన్దు - వచ్చి, పీర్ పిరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, నాన్మైయాళర్ - నాలుగువేదములువచ్చిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేళ్వియుమ్ - భగవదారాధనమును, ఓవా - విడువకుండజగనుటట్టిదియు, కోలమ్ - సుందరంబులైన, శెన్నెల్‌గళ్ - ఎఱ్ఱధాన్యములు, కవరి - చామరమువలె, వీశుమ్ - వినుటనటట్టిదియు, కూడు - చేరియున్న, పునల్ - జలముగలదియునైన, తిరుప్పేరై యిఱైక్కే - తిరుప్పేరయనెడిదివ్యదేశమందు, ఎన్నై - నాకు, కాలమ్బెఱ - శీఘ్రముగా, కాట్టుమిన్గళ్ - (సర్వేశ్వరుని) వేవింపఁజేయుఁడి.

తా॥ ఓతల్లులారా! నీలమేఘశ్యాముఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాముందఱవేంచేసి నిలిచియున్నను నాతోమాటలాడక నాచేతిశంఖచక్రనేయుచున్నాడుగాన నాకువానియందాశపర్ధిల్లుచున్నది. నన్ను శీఘ్రముగాదీసికొనివెళ్ళి తిరుప్పేరలోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని సేవింపఁజేయుఁడియని

పేరెయిల్ శూళ్ కడల్ తెన్నిలఙ్గై శెఱ్ఱపిరాన్ వన్దుపీర్ పిరున్ద*
పేరై యిఱైక్కుక్కెన్నెఞ్చమ్‌నాడి ప్పేర్త్తువరవెఞ్చుమ్‌కాణమాట్టేన్*
ఆరై యినియిఙ్గుడై యమ్‌తోళీ యెన్నెఞ్చమ్ కూవవల్లారుమిల్లై*
ఆరై యినికొణ్డాళ్ శొదిక్కిన్ఱ దెన్కెఞ్చమ్‌కణ్డదువేకణ్డేనే. 2.

అ॥ పేర్ - పెద్ద, ఎయిల్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడినదియు, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టఁబడినదియునైన, తెన్ - సుందరమైన, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱి - నశింపఁజేసిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడు, వన్దు - వచ్చి, పీర్ పిరున్ద - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, పేరై యిఱైక్కే - తిరుప్పేరకే, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, నాడి (వానిని) వెడకి, తీర్త్తు - తిరిగియు, వర - వచ్చునట్లు, ఎఙ్గుమ్ - ఎచ్చటను, కాణమాట్టేన్ - చూడకనున్నాను. తోళీ - ఓసఖీ! ఇని - ఇఁకమీఁద, ఇఙ్గు - ఇచ్చట, ఆరై - ఎవరిని, ఉడైయమ్ - (సహాయముగా) కలవారముగుదుము? ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సును, కూవ వల్లారుమ్ - పిలుచుకొనివచ్చి నాపర్దచేర్చువారును, ఇల్లై - లేరు. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఆరై కొణ్డు - ఎవరినిసహాయముగాజేసికొని, ఎన్ కాదిక్కిన్ఱదు - ఏపురుషార్థముసాధింపవచ్చును, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, కణ్డదువే - చూచినవిషయమునే, కణ్డేన్ - చూచితిని.

తా॥ ఓసఖీ! నామనస్సు సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరకువెళ్ళిపోయినది. తిరిగియువచ్చునో యేమోయని చూచుచున్నాను. నాకెక్కడను గనుపడలేదు. అచ్చటికివెళ్ళి దానినిపిలుపువారు నెవ్వరులేరు. అదిలేనందున నాకెవరిసహాయముచే నేకార్యము సిద్ధించును? గాన నేనుగూడ ఆమనస్సుపోయిన స్థానమునకే వెళ్ళుచున్నానని. 2.

కణ్డదువేకొండ్లెల్లారుమ్‌కూడి కార్‌కడల్‌వణ్ణనోడెఱ తిఱత్తు
కొణ్డు*అలర్‌తూఱ్‌ఱి నీళ్‌నిలముదలాకొణ్డువెఱ్‌ కాదలుశై క్కిల్‌తోళా*
మణ్‌తిణిఞాలముమేళ్‌కడలుమ్‌ నీళ్‌ విశుమ్బుమ్‌కళియపెరిదాల్*
తెణ్డిరై శూళ్‌న్దవఱ్‌ పీళ్‌ నీరుడ్ తెఱ్‌ తిరుప్పేరై యిల్‌ శేర్‌వ్‌ శెన్‌ఱే. ౮.

అ॥ తోళీ - ఓసఖీ! కణ్డదువేకొండు - (నేనుచేసినతిరుమామసజ్కీర్త్నాదులను) చూచి దానినే యవలంబించుకొని, ఎల్లారుమ్‌కూడి - ఎల్లరునుచేరి, కార్ - నల్లని, కడల్ - సముద్రము వంటి, వణ్ణనోడు - కాన్తిగల సర్వేశ్వరునితోడగూడ, ఎఱ్ తిఱత్తు - నాకున్న స్నేహమును, కొణ్డు - ఆనలబించుకొని, అలర్ - (ఈపె సర్వేశ్వరునియుండాసక్తురాలైనదని) అపవాచమును, తూఱ్‌ఱి నీళ్‌ నిలముదలా - (మీరు) చెప్పినది మొదలను, కొణ్డు - ప్రవృత్తమైన, ఎన్ కాదల్ - నాస్నేహమును, ఉశైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, మణ్ - మృత్తుచేత, తిణి - దట్టమైయున్న, ఞాలముమ్ - భూమియు, ఎళ్‌ కడలుమ్ - సప్తసాగరములును, నీళ్ - విశాలమైన, విశుమ్బుమ్ - ఆకసమును, కళియ - పెనుకపడునట్లు, పెరిదు - (ఇపన్నిటికంటె) పెద్దదైయున్నది. తెళ్ - నిర్మలమైన, తిరై - (తామ్రపర్ణియొక్క) అలలచే, శూళ్‌న్దు-చుట్టపడి, అవఱ్ -అసర్వేశ్వరుడు, వీళ్‌ నీరుడ్ - వేంచేసియున్న, తెఱ్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరకు, శెన్‌ఱు - పోయి, శేర్‌వ్‌ - చేరెదను

తా॥ ఓసఖీ! ఈపె సర్వేశ్వరునియందు మిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్నదని యపవాదముగా మీరుచెప్పినది మొదలుగా నాయాశ మిక్కిలిపెరిగి సప్తసాగరములున్న మహాపృథ్వియు నాకాశమున్నుకూడ తనలో నణుగుచట్లు హెచ్చిపోయినది. గానానే నాసర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరు నాకెడు దిస్వదేశమునకే పోయిచేరెదనని. ౮.

శేర్‌వ్‌ శెన్‌ఱెన్‌ఱుడ్‌లోళీమీర్‌గా ళన్నైయర్‌గాళెన్న త్తేఱ్‌ఱవేణ్డా*
నీర్‌గళుశై క్కిన్‌ఱ దెన్నిదఱ్‌కు నెఞ్‌ఞునిత్తై వుమెనక్కిఙ్గిల్లై *
కార్‌వణ్ణ్‌ కార్‌కడల్‌ ఞాలముణ్డ కణపిరాన్‌ వన్దువీళ్‌ నీరుణ్ణ*
ఏర్‌వళర్‌పొణ్‌కళినిప్పుఱన్ తెఱ్‌ తిరుప్పేరై యిల్‌ మాణగరే. ౯.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళీమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియులారా! అన్నైయర్‌గాళ్ - తల్లులారా! ఎన్నై - నాకు, తేఱ్‌ఱవేణ్డా - ధైర్యముచెప్పవలదు నీర్‌గళ్ - మీరు, ఇదఱ్‌కు - ఈయవస్థకు, ఎన్ - ఏమాటలు, ఉశైక్కిన్‌ఱదు - చెప్పుచున్నారు? ఎనక్కు - నాకు, నెఞ్‌ఞుమ్ - మనస్సును, నిఱైవుమ్ - గాంభీర్యమును, ఇఙ్గిల్లై - ఇచ్చటలేదు. కార్ - శ్యామమైన, వణ్ణ్ - కాన్తిగలవాడును, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే జుట్టపడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్డ - ఆరగించినవాడునైన, కణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, వన్దు - వచ్చి, వీళ్‌ నీరుణ్ణ - వేంచేసియున్నయెడ, ఏర్ - చెలువులొయొక్క, వళర్ - సమృద్ధిగలయెడ, పొణ్ - సుందరమైన, కళి - పొలములను, పుఱమ్ - కొలనులనుగలయెడయైన, తెఱ్ - స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయనెడి, మానగర్ - మహానగరమును, శెన్‌ఱు - పోయి, శేర్‌వ్‌ - చేరెదను.

తా॥ ఓసఖియులారా ! నాకుమీరేనియుధైర్యము చెప్పవలదు. నాప్రకృతినెలు గనిమీవా టలు ప్రకృతమునకేమియును సంబధించదు. నామనస్సును నాధైర్యమునుకూడ మీమాటలనుట కిప్పటికే పోయినవి. జగత్ప్రభుకుడైయతిసుందరుడైన పరాంకుశుడు వేంచేసియున్న సకలం పత్సమృద్ధమైన తిరుప్పేరయనెడు దివ్యదేశమును నేనుపోయి చేరకూడనని

నగరముమ్ మాడుమ్‌పిఱవుమ్ తేర్వోన్ నాణెపక్కత్తై యెత్తోళ్ శ్రీమార్గాళ్*
శిగరమణిసెడుమాడనీడు తెళ్‌తిరుప్పేరై యుళ్‌వీఱ్ఱిరున్ద*
మగరనెడుంకుళత్తు క్కాదల్ మాయత్ నూఱ్‌రువరై యన్నమజ్గినూఱ్‌ఱి*
నిగరిల్ ముగిల్‌వణ్ నేమియూ నెన్నెజ్జిమ్ కవర్‌న్దెన్ యూళ్‌ళియూనే. ౧౦.

అ॥ ఎత్తోళ్ శ్రీమార్గాళ్ - ఓనాసఖియులారా ! నగరమ్ - పర్వతశిఖరములనున్న వియు, మణి - రత్నమయమైనవియు, నెడు - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - గృహములుగల, నీడు - గొప్పదై, తెళ్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయుళ్ - తిరుప్పేరియందు, వీఱ్ఱిరున్ద - వేంచేసియున్న వాడును, మగర - మకరాకారమై, నెడు - దీర్ఘమైన, కుళత్తు - ఆశ్రయణము గల, కాదల్ - వ్యామోహముగలవాడును, మాయత్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, నూఱ్‌రువరై - రుగ్మో ద్రేకములు గలుగునట్లును, అన్న - అప్పుడు, మజ్గ - నశించునట్లు, నూఱ్‌ఱి - సంహరించివాడును, నిగరిల్ - ఒప్పులేనివాడును, ముగిల్‌వణ్ణ్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, నేమియూ - సుదర్శనముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెజ్జిమ్ - నామనస్సును, కవర్‌న్దు - అపహరించి, ఎన్నైయూళ్ శ్రీయూ - ఎన్ని (అనేక) కాలములుగలవాడై యున్నాడు. నగరమమ్ - పట్టణ ములయందును, నాడుమ్ - దేశములయందును, పిఱవుమ్ - తక్కినగ్రామాదులయందును, తేర్వోన్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) నైజకేతనము ఎనక్కు - నాకు, నాణ్ - సిగ్గు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసఖియులారా ! రత్నమయమై పర్వతమువలె నత్యున్నతమైన మేడలచే నిండియున్న తిరుప్పేరలో వేంచేసియున్న మగరనెడుంకుళత్తు క్కాదినవాడు తిరునామములగల సర్వేశ్వరుడు నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయినాడు. గాన వానినియుచ్చటచ్చటపోయి సిగ్గులేక వెదకెదనని.

ఊళిదోఱూళియురువుమ్ పేరుమ్ శెయ్‌గైయుమ్ వేఱువగై నైయమ్ కాక్కుమ్-
ఆళినీర్‌వణ్ణనై యచ్చుదనై యణికురుగూర్ చ్చటగోపన్ శొన్న* [మ్*
కేళిలన్దాదియోరాయిరత్తుళ్ళివై తిరుప్పేరై యుళ్ మేయపత్తుమ్*
ఆళియఙ్గైయనై యేత్తవల్లా రవరడిమై యుళ్ళాళ్వారియూరే. ౧౧.

అ॥ ఊళిదోఱూళి - ప్రతికల్పములయందును, ఉరువుమ్ - రూపములనున్ను, పేరుమ్ - తిరునామములనున్ను, శెయ్‌గైయుమ్ - వ్యాపారములనున్ను, వేఱువగై - వేఱువేఱుగాగల వాడై, వైయమ్ - భూమిని, కాక్కుమ్ - రక్షించువాడును, ఆళినీర్‌వణ్ణనై - సముద్రజలము వంటి కాన్తిగలవాడునైన, అచ్చుదనై - అచ్యుతునివిషయమై, ఆణి - (భూమికి) అలఙ్కార మైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసా దించినదియు, కేళిల్ - ఒప్పులేనిదియు, అన్దాది - అన్తాదియు, ఓర్ - ఆద్వితీయములునైన,

ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరిప్పేరైయూరనెడు దివ్యదేశ విషయమై, మేయ - సకలకల్యాణగుణపూర్ణములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములచే, ఆళి - సుదర్శనమును, అమ్ - సుందరమైన, కైయనై - శ్రీహస్తమందుధరించిన సర్వేశ్వరుని, ఏత్తవల్లార్ - స్తుతింపఁదగినవారు, అడిమైత్తిఱత్తు - కైఙ్కర్యమునందు, ఆళియూర్ - సుదర్శనాళ్వార్లువలె మిక్కిలి ప్రీతిగలవారై యుందురు.

తా॥ ప్రతియుగములయందును వేఱువేఱు నామరూపవ్యాపారములను స్వీకరించి జగద్రక్షణముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో తిరుప్పేరైవిషయమైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవత్కైఙ్కర్యమందు మిక్కిలి ప్రీతికలవారగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఆళ్వార్లిట్లు విశ్లేషసహిష్ణువైయుండగా సర్వేశ్వరుఁడు వీరివ్యసనము నివర్తించునట్లు తనవిజయములను ప్రకాశింపఁజేయు వానిని యీతిరువాయ్‌మొళిలో ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ ఆళియెழ చ్చుఙ్గువిల్లు మెழ*తిశై
వాళియెழ తణ్డుమ్‌వాళు మెழ*అణ్డమ్
మోళియెழముడిపాద మెழ*అప్పన్
ఊళియెழ వులగజ్ఞ్ఞ్డవాఱే. ౧.

ఆ॥ ఆళి-సుదర్శనము, ఎழ - (యుద్ధోన్ముఖమై) వృద్ధిఁబొందియుండగా, శఙ్గుమ్ - శ్రీపాంచజన్యమును, విల్లుమ్ - శార్ఙ్గమును, ఎழ - వృద్ధిఁబొందియుండగా, తణ్డుమ్ - కౌమోదకియు, వాళుమ్ - నన్దకమును, ఎழ - వర్ధింప, తిశై - దిక్కులయందు, వాళి - మంగళాశాసనధ్వని, ఎழ - వృద్ధిబొందునట్లును, అణ్డమ్ - అండభిత్తి, మోళియెழ - (పగిలి) ఆవరణజలము లోపలప్రవేశించునట్లు, ముడి - కిరీటమున్ను, పాదమ్ - తిరువడికిళ్ళును, ఎழ - పెరుగునట్లును, ఊళియెழ - మంచికాలముకలుగునట్లును, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఉలగమ్ - లోకములను, కొణ్ఞ్డ - స్వీకరించిన, ఆఱు - ప్రకారము, ఏ ఏ-మాశ్చర్యము !

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములనుగొలిచినప్పుడు, వీరికేమి యవద్యమువచ్చునో యని యతిశంకచేసి పంచాయుధములును యుద్ధసన్నద్ధములై తమవిగ్రహములను పెంచుచుండెను. బ్రహ్మాదులును సనకాదులును మంగళాశాసనముజేసిరి. వీరికిరీటము అండభిత్తికిపైనను శ్రీపాదము అండభిత్తికిక్రిందను వ్యాపించినందున అండముపగిలి మహాజలము లోపలవచ్చునో యేమోయని యతిశంకజేయునట్లుండెను. ఇది మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైయున్నదని. ౧.

ఆఱుమలై క్కిదిర్‌న్దోడుమొలి*అర
వూఱుశులాయ్ మలై తేయ్‌క్కుమొలి*కడల్
మాఱుశుళ్ఴ న్ఱళిక్కిన్ఱ వొలి*అప్పక్
శాఱుపడ వముదజ్కొణ్డనాన్రే. ౨.

అ॥ అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, శాఱుపడ - (దేవతలకు) మహోత్సవముకలుగునట్లు, అముదమ్ - అమృతమును, కొండ - ఎత్తిన, నాళ్ళ - దినమందు, ఆఱు - నదులు, మలైక్కు - (తమ కుత్పత్తిస్థానములైన) పర్వతములకు, ఎదిర్‌న్ద - ఎదురుగాతిరిగి, ఓడుమ్ - పఱుగెత్తుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, ఆరవు - వానుకియనెడిసర్పముయొక్క, ఊఱు - శరీరమును, శులాయ్ - చుట్టి, మలై - మందరపర్వతమునందు, తేయ్‌క్కుమ్ - ఒఱుచుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, కడల్ - సముద్రము, మాఱు - సవ్యాపసవ్యములుగా, శుళ్ఴన్ఱు - తిరిగి, అళిక్కిన్ఱ - ఘోషించుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా॥ సర్వేశ్వరుడు సముద్రమథనముచేయుకాలమందు ఎదుఱలలు కొట్టుటచే సముద్రమందు బడుచున్న నదులన్నియు వెనుకతిరిగి ఘోషించుచుపఱుగెడెను. మందరపర్వతమునందు వానుకిని జుట్టి యాడవగా దానిశరీరము రాళ్ళయందొఱసి కలిగిన "శరశర,, అనెడిశబ్దమును, సముద్ర క్షోభచేగలిగిన శబ్దమును మిక్కిలివర్ధిల్లుచుండెనని. ౨.

నాన్ఱిలవేఴ్ మణ్ణుమ్‌తాన తనే*పిన్నుమ్
నాన్ఱిలవేఴ్ మలై తాన తనే*పిన్నుమ్
నాన్ఱిలవేఴ్ కడల్ తాన తనే*అప్పక్
ఊన్ఱియిడ న్దైయిన్ఱిల్ కొణ్డనాళ్. ౩.

అ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుడు, ఊన్ఱి - (భూమిని) పెళ్ళగించి, ఇడన్ను - విడతీసి, ఎయిన్ఱిల్ - తనదంతముమీద, కొండ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, నాళ్ - దినమందు, ఏఴ్ - సప్త ద్వీపములతోడజేరిన, మణుమ్ - భూమియు, నాన్ఱిల - చలనములేక, తానత్త - తనస్థానమం దుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఏఴ్ మలై - సప్తకులాచలములును, నాన్ఱిల - చలనములేక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఏఴ్ కడల్ - ఏడుసముద్రములును, నాన్ఱిల - చలింపక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు వరాహావతారంబెత్తి పాతాళమందంటుగొనియున్న భూమినితనకొ మ్మలచే బెళ్ళగించి విడతీసి యెత్తుకొనివచ్చినప్పుడు సప్తద్వీపములును సప్తసాగరములును సప్త కులాచలములును కొంచెముకూడ తమతమస్థానమునుంచి చలింపకనుండునట్లు అశ్రాయాసముగా తీసికొని వచ్చెనని. ౩.

నాళుమెఴ నిలనీరుమెఴ*విణ్ణుమ్
నోళుమెఴ ఎరికాలుమెఴ*మలై
తాళుమెఴ చ్చుడర్ తానుమెఴ*అప్పక్
ఊళియెఴ వులగమ్ణ్ణువూణే. ౪.

అ॥ నాళుమ్ - కాలమును, ఎఴ - నళించునట్లును, నిలమ్‌నీరుమ్ - భృథివీజలములును, ఎఴ - నళించునట్లును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, కోళుమ్ - సూర్యచన్ద్రాగ్నిగ్రహములును, ఎఴ -

నశించునట్లును, ఎరికాలుమ్ - అగ్నియుఁవాయువును, ఎళ్ల - నశించునట్లును, మలై - పర్వతములు, తాళ్ ఎళ్ల నుమ్-సముద్రములుగానశించునట్లును, శుడర్ తానుమ్-తేజోమయులైనక్షత్రాదులును, ఎళ్ల-నశించునట్లును, ఆప్పన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఊళి (లోకములవారగించినప్పుడు చేసిన) ఆస్వాదనధ్వని, ఎళ్ల - వ్యాప్తమగునట్లును, ఊలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఊణ్ - ఆరగింపు, ఏ - ఆశ్చర్యముగానుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు ప్రళయకాలమందు, పృథివ్యాదిపంచభూతములును చన్ద్రసూర్యనక్షత్రాదులును పర్వతాదులును కాలమును లీనమగునట్లు ఆస్వాదనముచేసి యారగించెను. ౪.

ఊణుడై మల్గర్ తిదర్న్దవొలి*మన్నర్
ఆణుడై చ్చ్ఛు సడుఙ్గుమొలి*విణ్ణుళ్
ఏణుడై త్తేవర్ వెళిప్పట్టవొలి*అప్పన్
కాణుడై ప్పారిదమ్ కైదుసెయ్దే.

ఆ॥ అప్పన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, కాణుడై - పర్యనీయుఁడై, పారిదమ్ - భారతియుద్ధము, కైయుఁపొళ్దు - ఆరంభించినసమయమునుంచు, ఊణుడై - ఆహారముగలవారై, మల్గర్ - బలిష్ఠులైనయట్టిలు, తిదర్న్ద - చూర్ణమయిన, ఒలి - శబ్దమును, మన్నుగ్ - రాజులయొక్క, ఆణుడై - పౌరుషముగల, శేనై - సేనలోనున్నవారు, సడుఙ్గుమ్ - (భయపడి) పరుగులుదీయన్న, ఒలి - శబ్దమును, విణ్ణుళ్ - ఆకాశమందు, ఏణుడై - ఊర్ధ్వస్థానమందున్న, లేవర్ - దేవతలు, వెళిప్పట్ట - (యుద్ధమునుజూచుటకు) బయలుదేరిన, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినది)

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు భారతయుద్ధమందు నిలిచిసేనలను ఏత్వాడుచేయుమన్నస్వాడు, సర్వేశ్వరుఁడేసాక్షాత్ యుద్ధమునయనచ్చెనని భయపడి భీష్మద్రోణాదులు వణిగిరి. బలిష్ఠులైన శూరులంతా చచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును జూడదేవతలు ఆకసమునందు వచ్చినిలిచిరని. ౫.

పోర్ దుమెలిన్ద పుగ్ శెక్కరిల్* వాళ్ త్తిశై
తూర్ మెయ్ న్దురప్పునలా*మలై
శీర్ గొణ్డుపిళన్ద శిఙ్గమొత్తదాల్*అప్పన్
ఆర్ త్తుయర్ శెయ్ దశురరై క్కొల్లుమూఱ్ఱే.

ఆ॥ పోర్ దుమెలిన్ద - పొడ్డుపోయిన, పుగ్ శెక్కరిల్ - సన్ధ్యాకాలమందు, తూర్ - వ్యాపించియున్న, వాళ్ - ఆకాశమందును, తిశై - దిక్కులయందును, ఎర్ - వ్యాపించి, ఉదిరప్పునల్ ఆ - రక్తప్రవాహమగునట్లు, అప్పన్ - నరసింహస్వామి, ఆర్ త్తుయర్ - (శత్రువులకు) గొప్పదుఃఖమును, శెయ్దు - కలుగజేసి, అశురరై - అసురులను, కొల్లుమూఱు - చంపినప్రకారము, మలై - పర్వతమును, కీర్ దు - చీల్చి, పిళన్ద - బద్దలుచేసిన, శిఙ్గనత్తు - సింహముతో సమానముగానుండెను, ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి సంధ్యాకాలమందు సర్వదేశములయందును రక్తప్రవహించునట్లు అసురులను సంహరించినది, ఒకసింహము పర్వతమును బద్దలుచేసినట్లు ఆశ్చర్యకరంబైయుండెనని. ౬.

మాఅనిరై త్తిరై క్కుమ్‌శరభఙ్ *ఇన
నూఅుపిణమ్ మలై పోల్‌పురళ*కిడల్
ఆఅుముడు త్తుదిరప్పునలా*అవ్వక్
నీఅువస నిలఙ్గై శెన్ఱ్ *అనేరే ౭.

ఆ॥ మాఅు - ఎదుఅుపడి, నిరైత్తు - ఒఅుచుకొని, ఇరైక్కుమ్ - భూషించుచున్న, శరభఙ్ - బాణములచే, ఇనమ్‌నూఅు - అనేకగుంపులుగా, పిణమ్ - శవములు, మలైపోల్ - పర్వతమువలె, పురళ - దొర్లునట్లును, కిడల్ - సముద్రము, ఉదిరప్పునలా - రక్తప్రవాహముచే నిండి, ఆఅు - నదులఅుచు, మనుత్తు - (రక్తమును) ప్రవహింపఁజేయునట్లును, అప్పక్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇలఙ్గై - లంకను, నీఅుపడ - నశ్యమగునట్లు, శెన్ఱ్ *అ - నశింపఁజేసిన, నేర్ - ధర్మయుద్ధము.

తా॥ రామావతారమందు లంకయందు రాక్షసులను జంపునప్పుడు బాణములు ఒకటిమీఁదనొకటిదొఅుచుకొనిపోయి అనేకరాక్షసులను జంపఁగా నారక్తము సముద్రమును నదులును నింపునట్లు ప్రవహించెనని. ౭.

నేర్ శరిన్దాన్ కొడిక్కోక్‌ఱ్ఱిక్కొణ్డాక్*పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దా నెరియుమనలోక్*పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దాక్ ముక్కణ్‌మూర్ త్తిక్కణ్ణీర్*అప్పక్
నేర్ శరివాణక్ తిణ్‌తోళ్ కొణ్డవన్నే. ౮.

ఆ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుఁడు, నేర్‌శరి - ప్రధానుఁడైన, వాణక్ - బాణాసురుని యొక్క, తిణ్ - బలిష్ఠములైన, తోళ్ - భుజములను, కొణ్డవన్ - ఛేదించినప్పుడు, కోక్‌ఱ్ఱి - సెమటిని, కొడిక్కొణ్డాక్ - ధ్వజసంబంధగలపురస్వామి, నేర్‌శరిన్దాక్ - ఆరంభమందే ఓడిపోయెను పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, అనలోక్ - అగ్ని, నేర్‌శరిన్దాక్ - ప్రారంభమందే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ముక్కణ్‌మూర్ త్తి - త్రినేత్రుఁడైనరుద్రుఁడు, నేర్‌శరిన్దాక్‌కణ్ణీర్ - వీపునుతీప్పుకొనెను నుమీ.

తా॥ కృష్ణావతారమందు బాణాసురునితో యుద్ధముజేసి వానిభుజములను తుండించినప్పుడు కుమారస్వామియు, అగ్నులును, త్రినేత్రుఁడును బాణాసురునికి సహాయముగావచ్చి శ్రీకృష్ణునిముందఱ నిలవలేక ఓడిపోయిరని. ౯.

ఆన్ఱుమణ్ నీరెరికాల్ వినిన్‌మలై ముదల్*
అన్ఱుళ్ళుడ నిరణ్డుమిఅుక్కుపిన్నుమ్*
అన్ఱు మయ్యయిర్ తేపుమ్‌మన్ నుమ్*అప్పక్
అన్ఱుముద లులగమ్ శెయ్‌దదుమే. ౧౦.

ఆ॥ అప్పక్ - సర్వేశ్వరుఁడు, మణ్ - భూమినిన్ని, నీర్ - జలమునున్ను, ఎరి - అగ్నినిన్ని, కాల్ - వాయువునున్ను, వినిన్ - ఆకాశమునున్ను, మలై - పర్వతమునున్ను, ముదల్ - ఇవిమొదలుగాగల తక్కినపదార్థములనున్ను, అన్ఱు - ఆప్పుడు సృజించెను. ఇరణ్డుళుడర్ -

చన్ద్రిసూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులనున్ను, పిఱవుమ్ - తక్కినసకలప్రాణులనున్ను, అన్ఱు - అప్పుడు సృజించెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, మళై - వర్షమునున్ను, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్ను, తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినవన్నింటినిన్ను, అన్ఱు - అప్పుడు సృజించెను. అన్ఱు - అసృష్టికాలమందు, ముదల్ - మొదట, ఉలగమ్ - లోకములను, శెయ్‌దదు - సృష్టించెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు సృష్టికాలమందు పృథివ్యాదిపంచభూతములనున్ను, పర్వతాదులనున్ను, దేవాది సకలప్రాణులనున్ను సృష్టించెనని. ౯.

మేయ్‌నిరైక్ కీళ్ పుగ మాపురళ్‌శు నై
వాయ్‌నిఱైనీర్ పిళిటిచ్చ్చెరియ*ఇన
ఆనిరై పాడి యచ్చేయిడుబ్ప*అప్పన్
తీమళైకాత్తు కున్ఱమెడుత్తానే. ౧౦.

అ॥ మేయ్ - మేయుమును, నిరై - గోసమూహములు, కీళ్ - క్రింద, పుగ - ప్రవేశించునట్లును, మా - మృగములు, పురళ - దొల్లిపడునట్లును, ఉనైవాయ్ - జలలయందు, నిఱై-నిండియున్న, నీర్ - జలము, పిళిత - ఘోషించుచు, శొరిన్దు - క్రిందజారిపడునట్లును, ఇనమ్-గుంపులుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహమును, పాడి - గోకులమును, ఊళ్ - లోపల, ఒడుక్కు-అణుగునట్లును, అప్పన్ - శ్రీకృష్ణమూర్తి, తీమళై - చెడ్డవర్షమును, కాత్తు - అడ్డగించి రక్షించుటకై, కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తానే - ఎత్తెను.

తా॥ ఒకప్పుడు ఇన్ద్రుఁడు అఖండాకారముగా వర్షమునుకురిపింప, అప్పుడు గోగోపలను రక్షించుటకై గోవర్ధనగిరిని తల్లకిందగా నెత్తినప్పుడు ఆపర్వతమందున్న మృగములున్ను జలలనీరును జారి క్రిందపడెనని. ౧౦.

కున్ఱమెడుత్తపిరా నడియారొడుమ్*
ఒన్ఱినిన్ఱ శెడగోపనురై శెయల్*
నన్ఱిపుణైన్ద వోరాయిరత్తుళ్ళివై*
వెన్ఱితరుమ్మత్తుమ్ మేవిక్-కాళ్‌ర్ క్కే. ౧౧.

అ॥ కున్ఱమెడుత్త - గోవర్ధనగిరినెత్తిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడియారొడుమ్ - భక్తులతోఁగూడి, ఒన్ఱినిన్ఱ - ఏకీభవించియున్న, శెడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై శెయల్ - వాచికవృత్తియైన, నన్ఱిపుణైన్ద - లక్షణములుగల (భగవద్గుణ ప్రతిపాదకములైన), ఓర్, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మేవి - ఆదరముతో, కఱ్ఱార్‌క్కు - అభ్యసించువారికి, వెన్ఱితరుమ్ - జయమునిచ్చును.

తా॥ భాగవతప్రియులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసారమనెడి శత్రువులను జయింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సమస్తకల్యాణగుణపూర్ణమైన రామకృష్ణాద్యవతారములుండగా చేతనులు దేవతాంతరముల నాశ్రయించి చెడిపోవుచున్నారేయని యాశ్చర్యపడి తాము ఆగుణముల ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ కఱ్ఱార్‌రామపిరాన్‌ యల్లాల్ మణ్ణుమ్‌కఱ్ఱరో*
పుఱ్ఱాముదలా ప్పుల్లెఱుమ్బాదియొన్ఱిన్ఱియే*
నఱ్ఱాలయోత్తియిల్ వాழుమ్ శరాశరమ్ముణ్ణువుమ్*
నఱ్ఱాలుక్కుయ్ త్తనన్ నాన్ముగనార్ పెఱ్ఱనాట్టుళే. ౧.

ఆ॥ నఱ్ఱాల్ - విలక్షణదేశమైన, అయోధ్యనగరమందు, వాழుమ్ - నాసముజేయుచున్న, పుల్ముదలా - గడ్డిమొదలైన, పా - వస్తువును, పుల్ - అల్పమైన, ఎఱుంబు ఆది - చీమలుమొదలగు ప్రాణులుసైన, శరాశరమ్ ముణ్ణువుమ్ - జంగమస్థావరములన్నింటిని, నాన్ముగనార్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మ, పెఱ్ఱ - సృష్టించిన, నాట్టుళ్ - దేశమందు, ఒన్ఱుఇన్ఱియే - ఒక సాధనములేకనే, నల్ పాలుక్కు - మోక్షమందు, ఉయ్ త్తనన్ - పొందించెను. కఱ్ఱార్ - ((ప్రియహితములను) అభ్యసించువారు, ఇరామపిరాన్‌యల్లాల్ - చక్రవర్తితిరుమగనారునుతప్ప, మణ్ణుమ్ - వేఱొకదానిని, కఱ్ఱరో - అధ్యయనముజేయుదురా?

తా॥ తనకు తిరువవతారదివ్యదేశమైన అయోధ్యానగరమందున్న సకలచరాచరములన్నింటికిని పరమపదమిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనారును వదలి మఱియొకవస్తువును తమకు క్షేమమును గోరువారాశ్రయించరని. ౧.

నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ నారణత్తాళ్ నిఱ్ఱియావరో*
నాట్టిల్ పిఱన్దు పడాదనపట్టుమనిశర్‌క్కా*
నాట్టైనలియుమరక్కరై నాడిత్తడిన్దిట్టు*
నాట్టైయళిత్తుయ్య్‌చ్చెయ్‌దు నడన్దమై కేట్టుమే. ౨.

ఆ॥ నాట్టిల్ - భూలోకమందు, పిఱన్దు - అవతరించి, పడాదన - పడరానిబాధను, పట్టు - అనుభవించి, మనిశర్‌క్కా - (కృతఘ్నులైన) మనుష్యులకొఱకై, నాట్టై - లోకమందున్న వారిని, నలియుమ్ - బాధించుచున్న, అరక్కరై - రాక్షసులను, నాడి - వారున్న చోటికి వెదకుకొనికెళ్ళి, తడిన్దిట్టు - చంపి, నాట్టై - లోకమును, అళిత్తు - అనుగ్రహించి, ఉయ్యచ్చెయ్‌దు - ఉజ్జీవింపజేసి, నడన్దమై - పరమపదమునకు వేంచేసిన వృత్తాన్తములను, కేట్టుమ్ - వినియు, నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ - లీలావిభూతియందు జన్మించినవారు, నారణఱ్కు - శ్రీమన్నారాయణునికి, ఆళ్ని - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికి దాసులగుదురా?

తా॥ లోకములను బాధించుచున్న దుష్టులను సంహరించుటకై తానతిహేయమైన యీ భూలోకమందవతరించి సీతావియోగము మొదలగు పడరాని వ్యసనముల ననుభవించి రాక్షసులను జంపి కృతఘ్నతలేని మనుష్యులను రక్షించి వీరికి పరమపదమునిచ్చి శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన చక్ర

వర్తితిరుమగనారయొక్కదివ్యచేష్టితములను విని కూడ, భూలోకమందు బుట్టినవారు వారికి దాసులుగాక మతియొకరికగుదురాయని. ౨.

కేట్పార్‌గళ్ కేశవక్‌కీర్ త్తియల్లాల్ మఱ్ఱుమ్‌కేట్పరో*
కేట్పార్ శెవిశుడు కీళ్మై వశవుగళ్ శెయ్‌యుమ్*
శేట్పాల్ పళమ్‌పగై వశ శిశుపాలక్*తిరువడి
తాట్పాలడైన్ద తన్మైయటీవారై యటైన్దుమే. 3.

ఆ॥ కేట్పార్ - (శ్రీకృష్ణనిందను) వినవలయునని యున్నవారియొక్క, శెవి - చెవ్వుకూడ, శుడుమ్ - దగ్ధమగునట్లు, కీళ్మై - నీచములైన, వశవుగళ్ - నిందోక్తులచే, శెయ్‌యుమ్ - నిందించుచున్నవాడును, శేణ్‌పాల్ - చిరకాలముగా, పళమ్ - అనాదియైన, పగైవన్ - ద్వేషముగల వాడునైన, శిశుపాలక్ - శిశుపాలుడు, తిరువడి - స్వామియైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ పాల్ - శ్రీపాదములక్రింద, అడైన్ద - చేరిన, తన్మై - స్వభావమును, అటీవారై - ఎఱుంగిన వారిని, అటైన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, కేట్పార్‌గళ్ - (తమకుజ్జీవనోపాయమును) వినువారు, కేశవన్ - కేశినిసంహరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కీర్ త్తియల్లాల్ - కీర్తినికన్న, మఱ్ఱుమ్ - మతియొకదానిని, కేట్పరో - వినుదురా ?

తా॥ ఎంతద్వేషులకుఁగూడ సహింపరానిమాటలచే నిందించిన శిశుపాలుని తన శ్రీపాదముల క్రిందఁజేర్చుకొనిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణములనుతప్ప, బుద్ధిమంతులు మతియొకమాటనువినరని.

తన్మైయటివర్ తామవత్కాళ్ శెయ్‌వరో*
వన్మైవ్వుడర్ పొరు ళాదుమిల్ పాళ్ నెడుఙ్గాలత్తు*
నన్మైశ్చునల్ పణ్ణి నాన్ముగనై వుణ్ణిత్తన్నుళ్ళే*
తొన్మైయయక్కియతోఱ్ఱియ శూళ్గళ్ శిన్దిత్తే. ౪.

ఆ॥ వన్మై - (జీవమనుష్యాది) అనేకాకారములుగా, పడర్ - వ్యాపించియున్న, పొరుళ్ - వస్తువులు, ఆదుమ్ - ఏదియుం, ఇల్ - లేని, పాళ్ - శూన్యమైన, నెడుమ్‌కాలత్తు - ద్విపరార్ధమైన గొప్పప్రళయకాలమందు, నన్మై - మంచిదైన, (సృష్టికిఁగారణమైన), పునల్ - జలమును, పణ్ణి - సృష్టించి, తన్నుళ్ళే - తనసఙ్కల్పముచే, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను, పణ్ణి - సృష్టించి, తొన్మై - మునుపు, మయక్కియ - సంహరించిన పదార్థములను, తోఱ్ఱియ - సృజించిన, శూళ్గళ్ - ఉపాయములను, శిన్దిత్తు - ఆనుసన్ధించి, తన్మైయటివర్ - తత్వమునెఱుఁగినవారు, తామ్ - తాము, అవఱ్కు - జగత్కారణుఁడైన యాశ్రీయఃపతికి, ఆళ్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మతియొకరికగుదురా ?

తా॥ తత్వస్థితినెఱుఁగినవారు, మొదట మహాజలమునున్ను బ్రహ్మనున్ను సృజించిన శ్రీమన్నారాయణునితప్ప మతియొకరిని జగత్కారణముగా దలంచి ధ్యానించరని. ౪.

శూళ్‌గళ్‌శిన్దిక్కిల్ మాయక్కళలన్ది చ్చూళ్‌వరో*
ఆళప్పెరుఞ్జునల్ తన్నుళళున్దియఞ్ఞాల త్తై*
తాళప్పడామల్ తన్వాలొరుకోట్టిడై త్తాక్‌కొణ్డ*
కేళిల్ తిరువురువాయిన్ ము కేట్టుమిణర్ న్దుమే. ౧.

అ॥ ఆళమ్ - అగాధమై, పెరుమ్ - విశాలమైన, పునల్ తన్నుళ్ - మహాజలమంచు, ఆళున్దియ-ముణిగియున్న, ఞాలత్తై - భూమిని, తాళప్పడామల్ - కరిగిపోకుండ, తన్వాల్ - తనయొక్క, ఒరుకోట్టిడై - ఒకదంతమందు, తాక్ - తాన, కొణ్డ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, తిరు - సుందరమైన, కేళిలురువాయిన్ ము - వరాహావతారమెత్తిన విధమును, కేట్టుమ్ - వినియు, ఉణర్‌న్దవర్ - మననముజేసినవారు, శూళ్‌గళ్ - తమకుజీవనోపాయములను, శిన్దిక్కిల్ - విచారించినయెడల, మాయక్ - ఆశ్చర్య చేష్టితుడైన శ్రీయఃపతియొక్క, కళలన్ది - శ్రీపాద ములనుతప్ప, శూళ్వరో - ఆశ్రయించుదురా ?

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు మగ్నమైయున్న భూమిని వరాహావతారమెత్తి యుద్ధరించిన శ్రీయఃపతినితప్ప మఱియొకరిని యుజ్జీవనోపాయముగా బుద్ధిగుంతులాశ్రయించగని. ౫.

కేట్టుమిణర్‌న్దవర్ కేశవక్కాళన్ది యావరో*
వాట్టమిలావళ్ళి మావలివాదిక్కవాదిప్పుణ్డు*
ఈట్టఙ్గొళ్ తేవర్‌గళ్ శెన్ఱిరన్దార్ కిడర్ నీక్కియ*
కోట్టఞ్జెవామననాయ్ చ్చెయ్‌దకూత్తుక్కళ్ కణ్డుమే. ౬.

అ॥ వాట్టమిలా - ఎడతెగని (నిరన్తరమైన) వణ్ - ఔదార్యముగల, వళ్ళి - హస్తముగల, మావలి - బలిచక్రవర్తి, వాదిక్క - బాధించగా, వాదిప్పుణ్డు-బాధపడి, ఈట్టమ్‌కొళ్ - గుంపు గాజేరి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, ఇరన్దార్ - ప్రార్థించిన, తేవర్‌గట్కు-దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖమును, నీక్కియ - పోఁగొట్టినవాఁడును, కోడు - (దానజలపరిగ్రహార్థమై) చేరియున్న, అమ్ - సున్దరమైన, కై - శ్రీహస్తముగల, వామనాయ్ - వామనుఁడై, శెయ్‌ద - చేసిన, కూత్తుక్కళ్ - విలాసములను, కణ్డుమ్ - చూచియు, కేట్టుమ్ - వినియు, ఉణర్‌న్దవర్ - మననముజేసినవారు, కేశవక్కు - కేశవునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరి గాగుదురా ?

తా॥ మహాబలిచే బాధింపఁబడిన దేవతలు తనపద్దవచ్చి ప్రార్థింప, అప్పుడు వామనావతార మంగెత్తి, వానికున్న ఔదార్యగుణమునుజూచి వానినిబంపక యుక్తిచే భూమినిమాత్రము బరిగ్ర హించి దేవతలకిచ్చి వారిదుఃఖమును బోఁగొట్టిన సర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములనువిని జక్కగా బరి శీలించినవారు మఱియొకరి నాశ్రయించరని. ౬.

కణ్డుమ్ తెళిన్దుమ్‌కఱ్ఱార్ కణ్ణక్కాళన్ది యావరో*
వణ్డుణ్ మలర్‌త్తొఙ్గల్ మార్‌క్కణ్ణేయనుక్కువాళ్‌నాళ్*
ఇణ్డైచ్చుడై ముడి యీశనుడల్ కొణ్డుళాచ్చెల్ల*
కొణ్డుట్టు త్తన్నొడుమ్‌కొ ణ్డుడల్ శెన్ఱు ణర్‌న్దునే. ౭.

అ॥ వణ్డు - గుమ్మెదలు, ఉణ్ - మధుపానముఁజేయుచున్న, మలర్ - పుష్పముల యొక్క, తోజ్గల్ - మాలనుధరించిన. మార్క్-ణ్డేయనుక్కు - మార్క్-ణ్డేయునికి, వాళ్ళు నాళ్ - ఆయుష్యమునుకొఱకై, ఇడ్డై - మాలను, శడై - జటను, ముడి - కిరీటమునుగల, ఈశన్ - రుద్రుఁడు, ఉడన్‌కొణ్డు - వెంటతీసికొని, ఉళా - భగవద్గుణములనుపెప్పుచు, శెల్ల - శ్రీయఃపతివద్ద కెళ్ళగా, అఞ్జు - ఆదశయందు, కొణ్డు - (మార్క్-ణ్డేయుని) స్వీకరించి, తన్నోడుమ్ - తనతో, కొణ్డు - చేర్చుకొని, ఉడన్ శెన్ఱదు - ఎడబాటుకనున్నదానిని, ఊణర్ న్దుమ్ - (పురాణాదులచే) తెలిసికొనియు, కఱ్ఱుమ్ - చదివియు, తెళిన్దుమ్ - మననముజేసియు, కణ్డార్ - చూచినవారు, కణ్ణుక్కు - శ్రీకృష్ణునికి, ఆళ్ శెయ్ద - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱి యొకరికగుదురా?

తా॥ మార్క్-ణ్డేయుఁడు చిన్నతనములోనాడుకొని యున్నప్పుడు " నీవల్పాయుష్యముగల వాఁడవు " వని యశరీరివాణినివిని తనకుదీర్ఘాయుష్యము సంపాదించుకొనవలయునని రుద్రునిగురించి తపస్సుచేయఁగా చిరకాలమునకు రుద్రుఁడు ప్రత్యక్షమై " ఓమార్క్-ణ్డేయుఁడా! నీవలనే నేనును తపస్సుచేయుచున్నాను, నాజటనుజూడుము, నీకీవరమిచ్చుటకు నేనుసమర్థుఁడనుకాను, శ్రీయఃపతి వద్దవెళ్ళుదమురమ్ము " అనివెంటపెట్టుకొనిపోయి శ్రీయఃపతివద్దచేర్చగా నప్పుడు వీడుదేవతాన్తర భక్తుడనిగూడఁ జూడకమార్క్-ణ్డేయుని తనవద్దనుంచుకొని రక్షించిన సర్వేశ్వరుని చక్కగా శ్రవణ మనననిదిధ్యాసనములచే తెలిసికొనినవారు మఱియొకరినాశ్రయించరని. ౭.

** శెల్లవుణర్ న్దవర్ శెల్వన్ద్ర శీరన్ద్రిక్కఱ్ఱిరో*
ఎల్లైయిలాద పెరున్దవత్తాల్ పలశెయ్ మిత్తై *
అల్లలమరై చ్చెయ్యు మిరణియనాగత్తై*
మల్లలరియురువాయ్ చ్చెయ్దమాయమఱిన్దుమే. ౮.

అ॥ ఎల్లైయిలాద - అవధిలేని, పెరుమ్‌తవత్తాల్ - గొప్పతపస్సుచే, అమరర్ - దేవతలకు, పల - అనేకవిధములైన మిత్తై - బాధలను, శెయ్ - చేసి, అల్లల్ - దుఃఖములను, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, ఇరణియక్ - హిరణ్యానురునియొక్క, ఆగత్తై - శరీరమును, మల్లల్ - గొప్ప, అరియురువాయ్ - సింహరూపియై, శెయ్ద - (బద్దలు) చేసిన, మాయమ్-ఆశ్చర్యచేష్టితములను, అఱిన్దుమ్ - తెలిసికొనియు, శెల్ల - శ్రీవైకుణ్ఠమునకుపోయిచేరుటకు, ఊణర్ న్దవర్ - ఆధ్యవసించినవారు, శెల్వక్-తక్ - శ్రీమంతుఁడైన నరసింహునియొక్క, శీరన్ది - కల్యాణగుణములను తప్పు, కఱ్ఱిరో - మఱియొకదానినియభ్యసింపఁబడురా?

తా॥ గొప్పతపస్సుజేసి తనకుచావులేదని వరమునొంది దేవతలనుబాధించుచున్న హిరణ్య నిజంపిన నరసింహునియొక్క కల్యాణగుణములనువదలి మోక్షార్థులు మఱియొకదానినిజెప్పరని. ౮.

మాయమఱిబవర్ మాయవక్కాళ్నిలయావరో*
తాయమ్ శెఱుమురునూఱ్ఱువర్ మఱ్ఱవరై వర్క్కాయ్*
తేశమఱియవోర్ శారదియాయ్ చ్చెన్ఱు శేణైయై
నాశమ్ శెయ్దిట్టు*పడైన్దనల్ వార్ త్తెయఱిన్దుమే. ౯.

ఆ॥ తాయమ్ - (పాండవుల) దాయభాగమును, శెఱుమ్ - చెడగొట్టిన, ఒరు - ఒక, నూల్ - నూఱుగురైన దుర్యోధనాదులు, మడ్గ - నశింపునట్లు, ఓర్ - సహాయములేని, ఐవర్‌క్కాయ్ - పంచపాండవులపక్షముండుటచేత, తేశమతియు - దేశమంత నెఱుఁగునట్లు, ఓర్ - అద్వితీయమైనసారథియై, శెన్ఱు - యుద్ధమందువెళ్ళి, శేనైయై - సేనలను, నాశమ్ శెయ్‌దిట్టు - నశింపజేసి, నడన్ద - పరమపదమునకువేంచేసిన, నల్వార్ తై - మహాభారతమునెడి శ్లాఘ్యమైననూత్తిని, అతిన్దమ్ - ఎఱుఁగియు, మాయమ్ - (ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమునెడి) వాని యాశ్చర్యచేష్టితమును, అతిబవర్ - పరిశీలించినవారు, మాయనఱ్ఱు - ఆశ్రితసులభుఁడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దానులుగాక, ఆవరో - మతియొకరికగుదురా ?

తా॥ తనభక్తులైన పాండవులకుభాగమివ్వక మోసముఁజేసిన దుర్యోధనాదులనుజంపి అర్జునునికి సారథ్యముజేసిన యాశ్రితవత్సలుఁడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరిత్రములనువిని బుద్ధిమంతులు వానిని వదలి మతియొకరికి దానులుకారని. ౯.

‡‡ వార్ తైయతీబవర్ మాయవఱ్ఱాళ్ తియావరో*
పోర్ త్తపిఱప్పోడు నోయొడుమూప్పోడిఱప్పివై
పేర్ త్తు*పెరుస్సున్బమ్ వేరఱనీక్కి త్తన్ తాళిక్ కీళ్ శ్
చేర్ త్తు*అవన్ శెయ్యుమ్ శేమ త్తైయెణ్ణి త్తెళివుఱ్ ఱై. ౧౦.

ఆ॥ వార్ తై - చరమశ్లోకమును, అతీబవర్ - ఎఱుఁగినవారు, పోర్ త్త - ఆత్మను బాధించుచున్న, పిఱప్పాడు - జన్మమునతోను, నోయొడు - వ్యాధిశోను, మూప్పాడు - వార్ధక్యముతోను (కూడుకొనియున్న), ఇఱప్పు - మరణము, ఇవై - వీనిని, పేర్ త్తు - నశింపఁజేసి, పెరుమ్‌తున్బమ్ - (నైవల్యమనెడి) మహదుఃఖములను, వేరఱ - సమూలముగానశించునట్లు, నీక్కి - పోగొట్టి, తన్ తాళిన్ కీళ్ - తనశ్రీపాదములక్రింద, శేర్ త్తు - చేర్చుకొని, అవన్ - ఆశ్రితుఁపతి, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, శేమత్తై - క్షేమకార్యములను, ఎణ్ణి - తలఁచి, తెళివుఱ్ ఱు - నిర్మలజ్ఞానముగల వారై, మాయవఱ్ఱు - ఆశ్రితసులభుఁడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దానులుగాక, ఆవరో - మతియొకరికగుదురా ?

తా॥ జన్మజరామరణాది సకలదుఃఖములనుబోగొట్టి తనశ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని రక్షించెడి శ్రీకృష్ణుఁడుప్రసాదించిన చరమశ్లోకార్థము నెఱుఁగినవారు ఆశ్రితుఁపతికే దానులగుదురని. ౧౦.

‡‡ తెళివుఱ్ ఱువీట్టినిన్ఱవర్ కిన్బక్కదిశెయ్యుమ్*
తెళివుఱ్ ఱకణ్ణనై త్తెళ్ళియకురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
తెళివుఱ్ ఱువాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్‌వల్లారవర్*
తెళివుఱ్ ఱశిన్దైయర్ పామరుమూవులగత్తుళ్ళే. ౧౧.

ఆ॥ తెళివు - శ్రీయఃపతియే ఉపాయము ఉపేయము ఆనెడిజ్ఞానమును, ఈ ఱు - పొంది, వీవు - (కుదృష్టులసహవాసముచే ఈ జ్ఞానమునకు) విచ్ఛేదము, ఇన్ఱి - లేనివారై, నిన్ఱవర్‌క్కు - స్థిరముగానున్నవారికి, ఇన్బమ్ - ఆనన్దరూపమైన, కది - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - కలుగ జేయువాఁడును, తెళివుఱ్ ఱ - సర్వజ్ఞుఁడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, తెన్ - దర్శ

నీయుమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించి నవియు, తెరివుళ్ళ - జ్ఞానప్రదములుగాని, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవర్ - అభ్యసించువారు, పా - పాపములచే, మరు - పూర్ణమైన, మూవులగత్తు శ్ - మూడులోకములయందున్నప్పుడే, తెరివుళ్ళ - జ్ఞానవైశద్యము గల, వ్ శైయర్ - మనస్సుగలవారై యుందురు.

తా॥ తనయే యుపాయోపేయములుగా నమ్మినభక్తులకు మోక్షప్రదుడైన శ్రీయఃపతి విషయమైన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈసంసారమందున్నప్పుడే తత్త్వమునెఱుంగుదురని

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

ఉ - వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక :— "ఆళియెళ్ళ" మొదల గనుసంధించిన భగవద్గుణములను ప్రత్యక్షముగా ననుభవింపయత్నించిన నమ్మాళ్వార్లు వానిసాక్షాత్కారమలభించక ఆర్తులై పరమపదమునందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరునికివినునట్లు వానియొక్క ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాది గుణములనుజెప్పి ప్రార్థించుచున్నారు.

పామరుమూవులగుమ్పడైత్త పఱ్పనాభావో*
పామరుమూవులగుమళన్ద పఱ్పపాదావో*
తామరైక్కణ్ణావో తనియేన్ తనియాళావో*
తామరైక్కైయావో ఉన్నైన్ఱు యెన్ఱుకొల్ శేర్వదువే. ౧.

ఆ॥ పా - (స్థావరజఙ్గమ) వస్తువులచే, మరు - నిండియున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోక ములను, అళన్ద - కొలిచిన, పఱ్పనాభా - పద్మనాభుడా! పామరు - వస్తువులచే నిండిన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, అళన్ద - కొలిచిన, పఱ్పపాదా - శ్రీపాద పద్మము గలవాడా! తామరైక్కణ్ణా - ఓ పద్మనేత్రుడా! తామరైక్కైయా - పద్మమువంటి శ్రీహస్తము గలవాడా! తనియేన్ - బద్ధముక్తులలోకాని యొంటియైనన్ను, తనియాళా - చక్కగాపరిపా లించుచున్న ఓ స్వామీ! ఉన్నైన్ఱు - నిన్ను, ఎన్ఱుకొల్ - ఎప్పుడు, శేర్వదు - పొందెదనో?

తా॥ సకలజగత్కారణుడవైన ఓ స్వామీ! నిరతిశయ సుందరంబులైన నీదివ్యావ యవములతో వేంచేసియున్ననిన్ను నేనెప్పుడు చేరెదనోయని. ౧.

ఎన్ఱుకొల్ శేర్వదన్ఱో అరక్కనాన్ముగనేత్తుమ్* శెయ్య
నిన్ఱిరుప్పాదత్తెయూర్ నిలనీరెరికాల్*విణ్ణుయిర్
ఎన్ఱివై తాన్ ముదలాముఱ్ఱుమాయ్ నిన్ఱ వెన్దాయో*
కున్ఱెడుత్తానిరై మేయ్ త్తవై కాత్తవెబ్బుక్కత్తావో. ౨.

ఆ॥ నిలమ్ - పృథివీ, నీర్ - జలము, ఎరి - అగ్ని, కాల్ - వాయు, విణ్ - ఆకాశము, ఉయిర్ - ప్రాణులు, ఎన్ఱివైతాన్ - ఆకారత్రయమును, ముదలా - మొదలుగాగల, ముఱ్ఱుమ్,

సమస్తములకును, ఆయ్ - అంతరాత్మరూపమై, నిన్న - ఉన్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ ! ఆనిరై - గోసమూహములను, మేయ్‌త్తు - మేపి, కుప్పుఎడుత్తు - గోవర్ధనమునెత్తి, ఆవై - ఆ గోగోపలను, కాత్త - రక్షించిన, ఎక్‌కూత్తా - నాకు మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములగలవాడా ! ఆరన్ - రుద్రుడును, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మయూ, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్న, శెయ్య - సుందరమైన, నిన్ తిరుప్పాదత్తై - నీ శ్రీపాదమును, యాన్ - నేను, శేర్వదు - పొందుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో? ఆన్దో - అయ్యో ?

తా॥ సమస్త చరాచరములకు నంతర్యామియై రక్షించుచున్న ఓ స్వామీ ! బ్రహ్మాదిసేవ్యమైన నీ శ్రీపాదమును నేనెప్పుడు చేరెదనోయని. 1.

కాత్తవెబ్కూత్తావో మలై యేన్దిక్కల్‌మారిదనై న్ *
పూత్తణ్‌తుళాయ్‌ముడియాయ్ పుణై కొన్తైయఞ్జొల్లాడై యాయ్ *
వాయ్‌త్తవెన్నాన్ముగనే వన్దెన్నారుయిర్‌నీయానాల్ *
ఏత్తరుమ్‌కీర్‌త్తియినాయ్ యునైన్నెయెబ్గుత్తలై ప్పెయ్‌వనే. 3.

అ॥ మలైయేన్ది - గోవర్ధనమునెత్తి, కల్‌మారిదనై న్ - రాళ్ళవర్షమును, కాత్త - అడ్డగించిన, ఎమ్‌కూత్తా - మాకు దర్శనీయంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడా ! పూ - పుష్పములగల, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడియాయ్ - కిరీటమందు గలవాడా ! పుణై - గుచ్చబడిన, కొన్తై - కొన్తైపుష్పములగలై, అమ్ - సుందరమై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, శడై యాయ్ - జటగలరుద్రునికి నిర్వాహకుడా ! వాయ్‌త్త - జ్ఞానపూర్ణగల, ఎన్ నాన్ముగనే - బ్రహ్మకు నిర్వాహకుడైన ఓ స్వామీ ! వన్దు - వచ్చి, ఎన్ - నాకు, నీ - నీవు, ఆరుయిర్ - పరిపూర్ణ ప్రాణమువంటివాడా ! ఏత్తు - సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు, ఆరుమ్ - అశక్యమైన, కీర్‌త్తియినాయ్ - కీర్తిగలవాడా ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎబ్గు - ఎచ్చట, తలైప్పెయ్‌వన్ - పొందెదను ?

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును కారణభూతుడవైన ఓ స్వామీ ! నీవు నిర్హేతుక కటాక్షముచే నాకిదివఱలో ప్రాణముపలె ధారకుండవైయుంటివి. ఇకమీదగూడ నీతిరువడి ప్రాప్తి కొఱకు చేయవలసినదానిని నీవేచేసి నెరవేర్చుకొనుమాయని. 2.

ఎబ్గుత్తలై ప్పెయ్‌వనా న్ నెడిల్ మూవులగుమ్‌నీయే *
అబ్గుయర్ ముక్కణ్‌పిరాన్ పిరమపెరుమానవన్నీ *
వెబ్గిదిర్ వచ్చిరక్కై యిన్దిరన్ మునలాత్తెయ్‌వమ్‌నీ *
కొబ్గులర్ తణ్‌తుళాయ్‌ముడి యెన్నుడై కోవలనే. 3.

అ॥ కొబ్గు - తేనెగలై, అలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, ఎన్నుడై - నాకు భవ్యుడైన, కోవలనే - గోపాలుడా ! ఎడిల్ - సుందరములైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకముల యతిశయము, నీయే - నీ యధీనమైయ్యే యున్నది. అబ్గు - ఆలోకమందు, ఉయర్ - గొప్పవాడైన, ముక్కణ్‌పిరాన్ - త్రినేత్రునియొక్కయు, పిరమపెరుమానవన్ - బ్రహ్మదేవునియొక్కయు, (అతిశయము), నీ - నీ యధీనమే, వెమ్‌కదిర్ - క్రూరమైన తేజస్సుగల, వచ్చిరమ్-

వజ్రాయుధమును, కై - హస్తమందుగల, ఇన్దిరన్ ముదలా - ఇన్ద్రుడు మొదలగు, తెయ్వమ్ - దేవతలయొక్క (అతిశయమును), నీ - నీయొద్దనే. (ఇంతగొప్పవాడవైననిన్ను), నాన్ - నేను, ఎన్ఱు - ఎప్పటి, తలైప్పెయ్‌వన్ - పొందెదను ?

తా॥ ఆధిరాజ్యసూచకమైన తులసీమాలికను కిరీటమందు ధరించిన ఓస్వామీ ! బ్రహ్మ రుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతల ప్రభావములకు గారణమైన నిన్ను నేనుపొందెడి ఉపాయమును నీవే యోచించుమాయని. ౪.

ఎన్నుడై కోవలనే యెన్ పొల్లా కరుమాణిక్కమే*
ఉన్నుడై యున్దిమల రులగమువై మూన్ఱుమ్పరన్దు*
ఉన్నుడై చ్చోదివెళ్ళ త్తగమ్బాలు నైన్ఱక్కణ్ణికొణ్డిట్టు*
ఎన్నుడై యూరుయిరా రెన్బనేకొల్స్తైయ్దువరే. ౫.

అ॥ ఎన్నుడైకోవలనే - నాకు విధేయుడవైన గోపాలుడా ! పొల్లా - ద్వారములేని, (అనుస్థపించని), ఎన్కరుమాణిక్కమే - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల ఓ నాస్వామీ ! ఉన్నుడై - నీయొక్క, ఉన్ది - నాభియందు, మలర్ - ఉత్పన్నమైన, మూన్ఱులగమువై - మూడులోకముల యందున్న అయా విషయములయందు, ఆంగ్‌పరన్దు - నిక్కిలీయా సక్తిగలదైయున్న, ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఉయిరార్ - ఆత్మ, ఉన్నుడై - నీయొక్క, శోదివెళ్ళమ్ - తేజస్సు ప్రపహించుచున్న శ్రీవైకుణ్ఠముయొక్క, అగమ్బాల్ - లోపల, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణికొణ్డిట్టు - సేవించి, వన్దు - సమీపించి, ఎయ్దువర్ - పొందునో ?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నీవు సృజించియుంచిన శబ్దాది విషయములయందు ప్రవణమైయున్న నాయాత్మ వానినివదలి, అప్రాకృతదివ్యతేజోమయమైన శ్రీవైకుణ్ఠమందు వేంచేసియున్న నిన్ను బొందుటకు సవర్థముకాదు. గాన నాకార్యమును నీవే నెరవేర్చుమని. ౫.

వన్దెయ్దుమాఅటియేఱ్ మల్గునీలచ్చుడర్ తన్నైప్ప*
శెన్ఱుడర్ చ్చోదిగళ్ పూ త్తొరుమూణిక్కమ్ శేర్వదుపోల్*
అన్దరమేల్ శెమ్బట్టా డడియున్దిక్కై మూర్వకణ్వాయ్*
శెన్ఱుడర్ చ్చోదివిడవుచ్చె యెన్ తిరుమార్బనై యే. ౬.

అ॥ మల్గు - వర్ధిల్లుచున్న, నీలచ్చుడర్ - నీలమైన తేజస్సు, తన్నైప్ప - సమృద్ధమైయుండగా (దానిచేత), అన్దరమేల్ - మధ్యప్రదేశమునొదనున్న, శెమ్‌పట్టాడు - పీతాంబరము తోఁగూడ, అడి - శ్రీపాదము, ఉన్ది - తిరువాళి, కై - శ్రీహస్తము, మూర్వ - పత్తుస్థలము, కణ్ - నేత్రము, వాయ్ - తిరువధరము (ఇవి), శెమ్‌ముడర్ - ఎఱ్ఱనైవెలుగుచున్న, శోది - తేజస్సును, విడ - వ్యాపింపఁజేయు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, ముడర్ - కాన్తిగల, శోదిగళ్ - రత్నపుష్పములను, పూత్తు - వికసింపఁజేసికొని, ఒరు - ఒక, మాణిక్కమ్ - నీలరత్నము, శేర్వదుపోల్ - అమరియుండునట్లు, ఉన్నై - పవ్వళించియున్న, ఎన్ - నాకు, స్వామినియైన, తిరుమార్బన్ తన్నై - పిరాట్టిని పత్తుస్థలమందుగల శ్రీయఃపతిని, వన్దు - సమీపించి, ఎయ్దుమాఱు - పొందెడివిధమును, అటియేఱ్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ ఒక నీలమాణిక్యముమీఁద ఎట్టమాణిక్యములు ప్రకాశింపఁ జేసినట్లు శ్యామమైన తిరుమేను మీఁద ఎట్టని కరచరణాది దివ్యావయవములు ప్రకాశింప, దానిమీఁద పెరియపిరాట్టి వేంచేసి యున్న వక్షస్థలముగల శ్రీశుఁపతీ! నిన్ను సొందుటకు నే నేర్పఱిచిన ఈ పాయము నెఱుఁగునని.

ఎన్‌తిరుమార్ బన్నై యెఱ్‌మలై మగళ్ కూఱున్నై*
ఎన్దుమెన్నామగళై యగమ్బాల్ కొణ్ణానుగన్దాన్ *
నిన్ద శీశపతియై నిలఙ్కొళ్ మూన్ఱెరి త్తు*
వెన్ఱపులన్దరన్ద విశుమ్బాళియైక్కాణ్‌బనో. ౭.

అ॥ ఎన్ - నాకు స్వామినియైన, తిరు - పిరాట్టిని, మార్‌బన్ - వక్షస్థలమందు ధరించినవాఁడును, ఎఱ్ - మలైమగళ్ - పర్వతపుత్రియైన పార్వతిని పార్శ్వమందు గల వాఁడును కన్దర్పుడైన నాస్వామియు, నాన్ముగన్ - చతుర్ముఖుఁడైన సరస్వతిని, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అగమ్‌పాల్ కొణ్ - ముఖప్రదేశమందుగల, ఎన్ - నాన్ముగనై - బ్రహ్మకన్దర్పుడైన నాస్వామియు, నిన్ద - వీరిద్దఱితో సమానుఁడైయున్న, శీశపతియై - ఇన్ద్రుని కన్దర్పుడైన స్వామియు, నిలమ్ - భూమిని, కిణ్ణు - ఓడఁదొక్కినవాఁడును, మూన్ఱు ఎరి - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించిన వాఁడును, పులమ్ - ఇన్ద్రియములను, వెన్ఱు - జయించి, తురన్ద - ఓడఁగొట్టినవాఁడును, విశుమ్బు - స్వర్గమును, ఆళియై - పరిపాలించువాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, కాణ్‌బనో - చూడనా?

తా॥ సకల చరాచర నిర్వాహకుఁడైన శ్రీశుఁపతి ఫలప్రదానమునకుఁదగిన పూర్తిగలవాఁడైయున్నను, నేను సాధనాన్తరములను వదలి వానికే పరతన్త్రుఁడనైయున్నను, ఇదివఱకు నాకు ఫలమివ్వనందున ఇఁక నాఫలములు నాకు లభించవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. ౭.

ఆళియైక్కాణ్ పరియాయ్ అరిక్కాణ్ నరియాయ్*అరక్కర్
ఊళియై యిట్టని లఙ్కైకడన్దు పిలమ్బుక్కొళిప్ప*
మీళియమ్బళైక్కడాయ్ పిఱల్ మాలియైక్కొన్ఱు*పిన్నుమ్
ఆళుయర్ కున్ఱఙ్గళ్ శెయ్ దడర్ త్తానై యుమ్‌కాణ్డఙ్గొలో. ఴ.

అ॥ ఆళియై - యీఁటిని, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - గుఱ్ఱమువలెను, అరి - సింహమును, కాణ్ - చూచిన, నరియాయ్ - నక్కవలెను, ఆగక్కర్ - రాక్షసులు, అన్దు - అప్పుడు, ఊళియై యిట్టు - కూతవేయుచు, ఇలఙ్కై - లంకను, కడన్దు - వదలి, పిలమ్ - బిలమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఒళిప్ప - దాచుకొనియుండఁగా, మీళి - వలయుగల, అమ్ - సన్దర్భమైన, పుళ్ళు - గరుత్మన్తుని, కడాయ్ - నడిపించుకొనివచ్చి, విఱల్ - బలిష్ఠుఁడైన, మలియై - మాలియనెడి రాక్షునుని, కొన్ఱు - చంపి, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఆళ్ - పరిజనములను, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, కున్ఱఙ్గళ్ - పర్వతములువలె, శెయ్దు - చేసి, అడర్ త్తానైయుమ్ - నశింపఁజేసిన ఈ పేన్ద్రునిని, కాణ్డఙ్గొలో - సేవింపవచ్చునా?

తా॥ మాలి సుమాలి మొదలగు రాక్షునులు ఈ పేన్ద్రునిజూచి భయపడి సింహమునుజూచిన నక్కవలె కూతవేయుచు లంకనువదలి పాతాళలోకమునకు వెళ్ళగా, గరుడవాహనాయుధుఁడైయచ్చటికి వేంచేసి వారినిజంపిన ఈ పేన్ద్రుని నేనెప్పుడు సేవించెదనోయని. ఴ.

కాణుఙ్గొలోనెఞ్చమే కడియనినై యేముయలుమ్*
ఆణ్టిఱల్ మిళిమొయ్మ్బిన నరక్కరకులత్తై తడిన్దు*
మీణ్టుమవర్ తమ్బికేయ్ విరిసీరిలఙ్కైయరుళి*
ఆణ్టుతన్ తోదిపుక్కు వమరరిరియేఱ్ కినై యే. ౯.

అ॥ నెఞ్చమే - ఓమనసా! కడియ - క్రూరమైన, వినైయే - కర్మములనే, ముయలుమ్ - చేయుచున్న వాడును, ఆణ్ - పౌరుషమందు, తిఱల్ - గొప్పశక్తిగలవాడును, మిళి - యము నితో సమానమైన, మొయ్మ్బిన్ - బలముగలవాడునైన, అరక్కర్ - రావణానుని యొక్క, కులత్తై - వంశమును, తడిన్దు - చంపి, మీణ్టుమ్ - తిరిగియు, అవర్ - తమ్బికేయ్ - వానితమ్ముడైన విభీషణునికే, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, ఇలఙ్గై - లంకను, అరుళి - కృపజేసి, ఆణ్టు - (తనదేశమును) పరిపాలించి, తన్ - తోది - తన దివ్యతేజస్సులో, పుక్కు - ప్రవేశించి, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, అరివినిఱ్ కినై - మిక్కిలి గొప్పవాడైయున్న సర్వేశ్వరుని, కాణుఙ్గొలో - సేవింపవచ్చునా ?

తా॥ దుష్టుడై బలిష్ఠుడైన రావణానుని సంహరించి వాని రాజ్యమును వానితమ్ముడైన విభీషణునికిచ్చి కౌసల్యాభరతాదుల సన్తోషార్థమై తమ ఇక్ష్వాకు రాజ్యమును బరిపాలించి శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన శ్రీయఃపతిని ఓమనసా! మనమెప్పుడు సేవించెదమని. ౯.

ఏఱ్ఱరుమ్ వైగున్ద త్తేయరుళుమ్ నమక్కు* ఆయర్ కులత్తు
ఈఱ్ఱిళమ్బిళై యొన్రాయ్ప్పుక్కు మాయఙ్గళ్ సెయ్యిన యఱ్ కినై*
కూఱ్ఱియల్ కఞ్జనై కొన్ఱైనార్ క్కాయ్ కొడుమ్ శేనై తడిన్దు*
ఆఱ్ఱల్ మికక్కు పెరియపరఞ్జోదిపుక్కు వరియే. ౧౦.

అ॥ ఒన్రాయ్ - ఏకీభవించి, పుక్కు - (వివాహమునకు) వెళ్ళి, మాయఙ్గళ్ - ఆశ్చర్య చేష్టితములను, ఇయఱ్ కినై - చేసి, కూఱ్ఱు - యమునియొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల, కఞ్జనై - కంసుని, కొన్ఱు - జంపి, ఐవర్ క్కాయ్ - పంచపాండవులకై, కొడుమ్ - క్రూరమైన శేనై - (దుర్యోధనాది) సైన్యమును, తడిన్దు - చంపి, ఆఱ్ఱల్ మికక్కు - గొప్ప బలిష్ఠుడై, పెరియ - గొప్ప, పరఞ్జోది - పరఞ్జ్యోతి స్స్వరూపమును, పుక్కు - ప్రవేశించిన, ఆరి - శ్రేష్ఠుడై, ఆయర్ కులత్తు - గోపకులమందవతరించిన, ఈఱు - అవధియైన, ఇళమ్ - బాల్యముగల (మిక్కిలి బాలుడైన), పిళ్ళై - శ్రీకృష్ణుడు, ఏత్త - స్తుతింపతగు, అరుమ్ - ఆశక్యమైన, వైగున్దత్తై - పరమపదమును, నమక్కు - మనకు, అరుళుమ్ - కృపజేయును.

తా॥ కంసుడు తనయింటికి వివాహమునకొఱకై మేనల్లుడైన శ్రీకృష్ణుని పిలవగా నప్పుడచ్చటికివేంచేసి కువలయాపీడాదులనున్న కంసునిన్నిజంపి దుష్టులను నిరసించి ఆశ్రితులైన పంచపాండవులను రక్షించిన శ్రీకృష్ణుడు మనకు నిశ్చయముగా మోక్షమిచ్చునని. ౧౦

ꣿ పుక్కరియురువా యవుణనుడల్ కీణ్డుగన్ద*
శక్కరచ్చెల్వన్ తన్ కుఱుగూర్ చ్చడగోపఱ్ కోన్ఱ*

మిక్కవోరాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్‌వల్లారవర్‌కై *
తొక్కుప్పల్లాణ్డినైత్తు క్కవరిశెయ్‌వరేయ్‌ర్‌కరే. ౧౧.

అ॥ అరియురువాయ్ - నరసింహరూపియై, పుక్కు - ఆవహరించి, అవుణక్ - హిరణ్యాసురనియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్డు - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్తోషించిన, శక్కరచ్చెల్వక్ - చక్రధరుడైన శ్రీమంతుని విషయమై, కురుగూర్చ్చడగోపక్ - తిరుగరికి స్వామియైన నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాదించిన, మిక్క - భగవద్గుణములను మిక్కిలి ప్రతిపాదించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేర్చిన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవర్‌కై - అధ్యయనంచేసినవారికి, ఏర్‌కైయర్ - భాగవతకైఙ్కర్యమందు చపలురాళ్ళైన శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన స్త్రీలు, తొక్కు - గుంపుగాఁజేరి, పల్లాణ్డినైత్తు - మంగళాశాసనముజేసి, కవరిశెయ్వర్ - చామరకైంకర్యమును జేయుదురు

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యునిజంపిన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మళ్వార్లుపసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నధ్యయనంచేసినవారికి శ్రీవైకుంఠవాసులు కైఙ్కర్యముజేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—కింద తిరువాయ్‌మొళిలో ననుసంధించిన భగవద్గుణములు మనస్సులోనే యుండి వీరికి ఉద్దీపనముజేయుటగా వానిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవింప నాశపడి దానిని లభించక ఈగుణములు మాపు బాధకరంబులైయున్నవని పాదించుచున్నారు.

‡‡ ఏర్‌కైయరావియుణ్ణు మిన్నైక్కూర్‌ న్రజ్గోలోవతియేన్ *
ఆళ్‌కైయబ్బణ్ణపిరాన్ తిరుక్కణ్ళ్‌కొలోవతియేన్ *
శూళ్‌వుమ్‌తామరై నాణ్ మలర్‌పోల్ వన్దుతోన్ట్రుమ్‌కణ్ణిన్ *
తోళ్‌కైయర్ గాళ్‌నైన్నైమా రేక్‌శెయ్‌గేన్‌తుయరాట్టియేనే. ౧.

అ॥ ఏర్‌కైయర్ - చపలురాళ్ళైన స్త్రీలయొక్క, అవి-ప్రాణమును, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించుచున్న, ఇన్నైక్కూర్ న్రజ్గోలో - ఇద్దరు మృత్యువులో! అతియేన్ - ఎఱుఁగను. ఆళ్‌కై - సముద్రమువంటి చల్లనిస్వభావముగల, అమ్ - సుందరుఁడైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరుక్కణ్ళ్‌కొలో - శ్రీనేత్రములో! అతియేన్ - ఎఱుఁగను. వాళ్ - అప్పుడువికసించిన, తామరై మలర్‌పోల్ - తామరపుష్పములవలె, శూళ్‌వుమ్ - చుట్టును, వన్దు - వచ్చి, తోన్ట్రుమ్ కణ్ణిన్ - కనుపడుచున్నవినుమీ. తోళ్‌కైయర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా! ఆన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! తుయరాట్టియేన్ - శోకింపమున్నవాఁడను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేయుదును.

తా॥ ఓ నాబంధువులారా! సద్యోవికసితమైన తామరపుష్పములవలె నున్న రెండు నేత్రములచేత నన్ను చూచినప్రభక్తనంతయు కనుపడుచు నన్ను బాధించుచున్నది. అవి నాప్రాణహరములైన మృత్యువులో! లేక శ్రీకృష్ణునియొక్క నేత్రములో! పలానదని తెలిసికొనలేదని. ౧.

ఆట్టియుమ్‌తూత్ తొయుమ్‌ని స్తన్నై నిమిర్‌నైన్నీర్ నలిన్దిత్*
మాట్టుయిర్ కట్సిగత్తిత్ నల్లియోకొల్ నన్దోవతియేత్*
ఈట్టియవెణ్ణెయుణ్ణాత్ తిరుమూక్కినదావియుళ్ళే*
మాట్టియువల్ విళక్కిత్ తుడరాయ్‌నిఱ్కుమ్‌వాలియదే. ౨.

అ॥ ఆన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా! నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, ఆట్టియుమ్ - (నాకుహితమునలెచెప్పి) అల్లాడించియు, తూత్ తొయుమ్ - నిందించియు, నిన్దు -ఊండి, నలిన్దు- బాధించి, ఎత్ - ఏమిప్రయోజనము! మూడు - ప్రక్కలయందును, ఉయిర్ - వర్థిల్లునున్న, కట్సిగత్తిత్ వల్లియో - కల్పలతనో! కొల్లో - (దాని) చిగురో! అతియేత్ - ఎఱుఁగలేను. ఈట్టియ - చిలికియెత్తిన, ఎణ్ణెయ్ - వెన్నెను, ఉణ్ణాత్ - ఆరగించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూక్కు - సుందరమైనముక్కు, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుళ్ళే - మనస్సులోపల, మాట్టియువైకిత్తపడి, వాలియదు - పెద్దదై, వల్ - స్థిరమైయున్న, విళక్కిత్ - దీపమువంటి, తుడరాయ్ - తేజస్సుగలదై, నిఱ్కుమ్ - (బాధించుచు) ఉన్నది.

తా॥ ఓ తల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క నాసిక నామనస్సులోనుండి, ఇది కల్పకతీగనో లేక దానిచిగురోయని, నాకుసందేహమును, గలుగఁజేయుచు గొప్పదీపజ్వాలవలె నన్నుదహించుచున్నది. ఇంకమీఁదిమీరునన్ను మాటలచేనిర్బంధపఱచి యేమియుఁ బ్రయోజనము లేదని. ౨.

వాలియదోర్ కనికొల్ వినై యాట్టియేత్ వల్వినైకొల్*
కోలన్తిళ్ పవళక్ కొడ్యున్ణిన్ఱ్రోలోవతియేత్*
నీలనెడుమ్‌గిల్‌పోల్ తిరుమేనియమ్మాత్ తోన్ఱివాయ్*
ఏలుమ్‌తిశైయుళెల్లామ్ వన్దుకోన్టుమెన్నిన్నుయిర్‌క్కే. ౩.

అ॥ వాలియదు - విలక్షణమైన, ఓర్ కనికొల్ - ఒకపండో! వినైయాట్టియేత్ - పాపముగల నాయొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వినైకొల్ - పాపమో! కోలమ్ - సౌందర్యము, తిరళ్ - చేరియున్న, పవళమ్ - పగడముయొక్క, కొడ్యుమ్ - స్నిగ్ధమైన, తుణిన్ఱ్రోలో - తుండమో! అతియేత్ - ఎఱుఁగను. నీలమ్ - నల్లనై, నెడుమ్ - గొప్పదైన, ముగిల్‌పోల్ - మేఘమువలె నున్న, తిరుమేని - తిరుమేనిగల, అమ్మాత్ - స్వామియొక్క, తోన్ఱి - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - తిరువధరము, ఏలుమ్ - చూచిన, తిశైయుళెల్లామ్ - దిక్కులన్నింటిలోను, ఎన్ - నాయొక్క, ఇన్ - మంచిదైన, ఉయిర్‌క్కు - ప్రాణము నపహరించుటకై, వన్దు - వచ్చి, తోన్ఱుమ్ - కనుపడుచున్నది.

తా॥ ఓ తల్లులారా! ఒక గొప్పపండో? నన్ను బాధించెడిపాపమో? అతిసుందరమైన పగడమో? లేక, శ్యామనుండైన విగ్రహుండైన శ్రీపతియొక్క అధరమో? నేను దీనిని పలానిదని తెలిసికొనలేను. ఇది నా ప్రాణముతీయుటకై వా క్చ్చటమాచినను నుపడుచున్నదని. ౩

ఇన్నుయిర్‌క్కేయ్‌ర్‌మేల్ వళ్ళియుమ్‌నీలనిఱ్‌కొల్*
మన్నియశీర్‌మదనక్ కరుప్పచ్చిలై కొల్*మదన
మన్నుయిర్ తాయై కణ్ణపెరుమాక్ పురుపమువై యే*
ఎన్నుయిర్ మేలనవా యడుగిన్ఱ నవెన్నుమన్నే ౮.

అ॥ ఇక్ ఉయిర్‌క్కు - మంచిప్రాణమునపహరించుటకై, ఏయ్‌ర్ - దుర్బలుల మీఁద, వళ్ళియుమ్ - వంచుచున్న, నీలమ్ - నీలవర్ణపుగల, ఇనైవిఱ్‌కొల్ - రెండుధనుస్సులో? శీర్‌మన్నియ - సౌందర్యపూర్ణుడైన, మదనక్ - మన్మథునియొక్క, కరుప్పచ్చిలైకొల్ - ఇక్షు దండరూపమైనధనుస్సో? మదనక్ - మన్మథునియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుఁడై, తాయై - తండ్రియైన, కణ్ణపెరుమాక్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, పురుపమువైయే - రూపబొంబులో? ఎక్ - నాయొక్క, ఉయిర్ మేలనవాయ్ - ప్రాణమునెరింఛి, ఎన్నుమ్ - ఎప్పుడును, నిన్ఱు - ఊండి, ఆడుగిన్ఱన - బాధించుచున్నవి.

తా॥ నన్ను చంపుటకై నామీఁదఁ బ్రయోగపడియున్న ఇవి దుర్బలులనుజంపుటకై వంచిన ధనుస్సులో? మన్మథధనుస్సో? లేక శ్రీకృష్ణుని కనుబొమ్మలో? తెలియుటలేదని. ౮.

ఎన్నుసిఱ్‌నేత్తిరళుమ్ శెయ్యవిక్‌శుడర్ వెణ్ మిన్నుక్కొల్*
అన్ఱియెన్నానియడు మణిముత్తజ్ఞోలోవతేయే*
కున్ఱమెడుత్తపిరాక్ ముయిరువలెనదావియడుమ్*
ఒన్ఱుమఱిగిన్ఱిలే నన్నైనిమిరెనక్కాయ్‌విడమే. ౯.

అ॥ ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శెయ్యా - ఎఱ్ఱనైన, శుడర్ - తేజస్సును, ఈక్ - పుట్టించుచున్న, వెణ్ - తెల్లనైన, మిన్నుక్కొల్ - మెఱుపో? అన్ఱి - ఆశ్చర్యము, ఎక్ ఆవి - నాప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్న, అణి - అందమైన, ముత్తజ్ఞోలో - ముత్యములో? ఆతేయే - ఎఱుఁగలేను. కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, పిరాక్ - ఉపకారకుఁడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ముయిరువల్ - చిఱునవ్వు, ఎనదావి - నాప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్నది. అనైమిర్ - ఓతల్లులారా! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్వుడమ్ - జీవించువిధమును, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటిన్ని, ఆతేఱిన్ఱిలేన్ - ఎఱుఁగలేను.

తా॥ ఓతల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క ఎఱ్ఱనిచూపుమీఁద ప్రసరించుచున్న తెల్లనిమంద హాసము, ఎఱ్ఱనికాన్తినిమఱుచుచున్న తెల్లనిమెఱుపువలెనున్న సుందరంబులైన ముత్యములవలె నున్న మిక్కిలి మనోహరమై నాప్రాణమును బోగొట్టుచున్నది. దీనిని వదలుకొనుట కుపాయమే మియు నెఱుఁగలేనని. ౯.

ఉయ్‌విడమేయ్‌ర్‌క్కు మశురర్‌క్కుమ్మరక్కర్‌గట్కుమ్*
ఎవ్విడమెన్ఱిలజ్జి మగరమ్‌తఱ్‌క్కుమ్‌తళిర్‌కొల్*
పైవిడనాగణ్ణైయా తిరుక్కుణ్డలక్కాదుగళే*
కైవిడలొన్ఱుమిన్ఱి యడుగిన్ఱనకాణ్మిన్ఱనే. ౧౦.

అ॥ ఏఱ్ఱైయర్‌క్కుమ్ - దుర్బలులకును, ఈశుఱర్‌క్కుమ్ - అనుయులకును, అరక్కర్ గట్టుక్కుమ్ - రాక్షసులకును, ఉయ్యిడమ్ - బ్రతికెడిస్థానము, ఎవ్విడమ్ - ఏదేశము, ఎన్ఱు - అని, ఇలజ్ఞై - ప్రకాశించుము, మగరమ్ - మకరకుండలాకారముగా, తఱ్ఱైక్కుమ్ - వ్రేలాడుచున్న, తళిర్‌కొల్ - చిగురో? పై - విశాలమైన ఫణముగల, విడమ్ - విషమును గ్రక్కుచున్న, పాముబు - ఆదిశేషుని, అణైయాన్ - పడగగాగల శ్రీయఃపతియొక్క, తిరు - సుందరమైన, కుణ్ఱిలమ్ - ముళ్ళకుండలములుగల, కాముగళ్ - చెవ్వులు, ఒన్ఱుమ్ - ఏవిధముచేతను, కైవిడలిన్ఱి - విడువకుండకుండుటచే, ఆడుగిన్ఱన - బాధించుచున్నవి కాణ్మిన్‌గళ్ - చూడుడు

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క చిగురువలె నతిసుందరమైయున్న శ్రోత్రములు రెండును ధైర్యము లేని శ్రీ లెచ్చటనున్నారో యని వెదికికొనివచ్చి నన్నెల్లప్పుడును బాధించుచున్నవి చూడుడని. అనుయులును రాక్షసులును చెవ్వులసౌందర్యమునుజూచి సహింపక ననూయచే బాధపడుచున్నారు. శ్రీలు దాని ననుభవింప వలయునని బాధపడుచున్నారని తాత్పర్యము. ౮.

కాణ్మిన్‌గళ్ నెన్నల్ గాళిన్ఱు కాట్టుమ్‌వగై యఱియేన్*
నాణ్ మున్ను వెణ్ణిఱ్ఱిళ్‌కొల్ నయన్దార్ గట్టుక్కు నచ్చిలై కొల్*
శేణ్ మున్ను నాల్ తడన్దోళ్ పెరుమాన్ తిరుము నలే*
కోళ్ మున్ని యావియడుమ్ కొడియేనుయిర్‌కోళిఱ్ఱే. ౭.

అ॥ అన్నెల్ యర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! కాణ్మిన్‌గళ్ - చూడుడు, ఎన్ఱు - అని, కాట్టుమ్ వగై - చూపించువిధమును, ఆఱియేన్ - ఎఱుగను. వాళ్ - శుక్లపక్షొప్పమితో, మున్ను - చేరియున్న, వెణ్ - తెల్లని, తిఱ్ఱిళ్‌కొల్ - చంద్రుడో? నయన్దార్‌గట్టుక్కు - ఆశపడుచున్నవారికి, నచ్చిలైకొల్ - విషమూలికనో? శేణ్ మున్ను - వృద్ధికలదై, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్ తోళ్ - బాలుశుభుజములుగల, పెరుమాన్ తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు - అందమైన, నుదల్ - ముఖము, కొడియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణముయొక్క, కోళ్ - అందమును, ఇఱ్ఱైత్తుకోళ్ - నశింపజేయుబయంను, మున్ని - అసురికలదై, ఆవి - ప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క ముఖము శుక్లపక్షొప్పమియందలి చంద్రునివంటి యాకారముగలదై ప్రకాశించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈబాధను నేను మీకుచెప్పఁజాలనని.

కోళిఱ్ఱై త్తామ్మరై యుమ్ కొడియుమ్‌పవళముమ్‌నిల్లుమ్*
కోళిఱ్ఱై తణ్ ముత్తముమ్ తళిరుబుక్కిర్ వాళ్ పిత్తై యుమ్*
కోళిఱ్ఱైయావుడై య కొళ్ళుజ్ఞోదివట్టజ్గొల్*కణ్ణన్
కోళిఱ్ఱైవాళ్ముగమాయ్ కొడియేనుయిర్‌కొళ్ గిన్ఱ దే. ౮.

అ॥ కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇఱ్ఱై - తనకాధరణముగాగల, తామరైయుమ్ - క్షేత్రమునెడి తామరిపువ్వమును, కొడియుమ్ - నాసికయునెడితీగెను, పవళముమ్ - అధరమునెడిపగడమును, విల్లుమ్ - కనుబొంమలనెడి ధనుస్సును, కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇఱ్ఱై - తనకాధర

ణముగాగల, తణ్ - చల్లని, ముత్తముమ్ - మందహాస మనెడి ముత్యమును, తళిరుమ్ - చెవ్వులనెడి చిగురును, కుళిర్ - చల్లనై, వాళ్ - గొప్పదైయున్న, పిత్తైయుమ్ - ముఖమనెడి చంద్రుఁడును, (వీనిని), కోళ్ - ఆలఁబ్బకరించుకొనఁదగిన, ఇత్తై యూఉడైయ - ఆభరణములుగాఁగల, కొళ్ళుమ్ - పూర్ణమైన, కోదివట్టమ్‌కొల్ - జ్యోతిర్మండలమో ? కోళ్ - తనప్రకాశమునే, ఇత్తై యూఉడైయ - ఆభరణములుగాఁగల, వాళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ముగమాయ్‌కొణ్డు - ముఖస్వరూపమై, కొడియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, కొళ్‌గిన్ఱదు - అపహరించుచున్నది.

తా॥ పగడము ముత్యముమొదలగు నానావస్తువుల నలఙ్కారముగాఁగల తేజోరాశివలె నున్న శ్రీకృష్ణుని ముఖారవిందము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని. ౯.

కొళ్‌గిన్ఱ కొళిరుళై చ్చుగిర్ నిట్టకొళ్ళు ఇరుళిన్ *
ఉళ్ కొణ్ణనీలనన్నూల్ తళైకొ లన్నుమాయన్ కుళల్ *
విళ్‌గిన్ఱ పూన్తణ్ణుళాయ్ విరై నాఅవన్దెన్నుయిరై *
కళ్‌గిన్ఱ వాఅతేయీ రన్నైన్మిర్ కళ్ళాన్‌బీరే. ౯.

అ॥ కొళ్‌గిన్ఱ - లోకములనుగ్రసించుచున్న, (కప్పుచున్న), కోళ్ - బలముగల, ఇరుళై - అంధకారమునొక్క, ఈగిర్‌నిట్ట - ప్రభాగమును తీసివేసిన, కొళ్ళుమ్ - నుందరమైన, ఈరిన్ - ఉండయొక్క, ఉళ్ - లోపలనున్న సారాంశమును, కొణ్డ - కలదై, నీలమ్ - నల్లనై, నల్ - విలక్షణమైన, నూల్ తళైకొల్ - దారములసమూహమో ? అన్ఱు - కాదు. మాయఁగ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుళల్ - కేశములు, విళ్‌గిన్ఱ - వికసించుచున్న, పూ - పుష్పములుగల, తణ్ - చల్లనైన, ఈళాయ్ - తిరుత్తుళాయియొక్క, విరై - పరిమళము, నాఅ - పరిమళించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ ఉయిరై - నాప్రాణమును, కళ్‌గిన్ఱవాఅు - అపహరించుచున్న విధమును, ఆతేయీర్ - మీరుతెలిసికొనలేరు. అన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా ! కళ్ళాన్‌బీర్ - పరుషోక్తులచే బాధించుమన్నారు.

తా॥ ఓతల్లులారా ! దీనిని మంచిచీకటియుండలోనుండి తీసిన దారములని మీరు భ్రమింపవలదు. ఇది శ్రీకృష్ణునియొక్క కేశపాశములు. ఇందులోనుంచి తిరుత్తుళాయియొక్క పరిమళముకొట్టుచున్నప్పటికిన్ని మీరు తెలిసికొనక నున్నారని. ౯.

నిన్‌బీమూ ర్ఱత్తై న్తు నెరిత్తకై యరాయ్ * ఎన్నైన్నీర్
శున్‌బీరుమ్ శూళ్‌న్దుమ్ వైదిర్ శుడర్ చ్చోదిమణినిఅమాయ్ *
మున్‌ఱవిమ్మూవులగుమ్ విరిగిన్ఱ శుడర్ముడిక్కే *
ఒన్‌ఱుమైకొణ్డమళ్ళమ్ అన్నైన్మిర్ నన్నెయెన్నుజ్ఞళ్కే. ౧౦.

అ॥ మున్‌ఱత్తుళ్ - అంకణమందు, నిన్‌బీ - నిలిచితివి, ఎన్ఱు - అని, నెరిత్త - శర్జన ముజేయుచున్న, కైయరాయ్ - చేతులుగలవారై, నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, శున్‌బీ యుమ్ - అపతలికిపోనివ్వకూడదని విచారించిరిగు, శూళ్‌న్దుమ్ - చుట్టుకొనియుండియు, వైదిర్ -

నిందించుచున్నారు. శుడర్ - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మణి - మాణిక్యమునంటి, నిఱమాయ్ - కాన్తికలదై, ఇమ్మూవులగుమ్ - ఈమూడులోకములయందంతట, విరిగిన్ఱ - వ్యాపించి యున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నూడిక్కే - కిరీటమునకే, ఎన్నుళ్ళమ్ - నామనస్సు, ఓది - మైకొన్డది - ఆర్తినమైనది. ఆనైన్మిర్ - పితల్లులారా! నుఙ్గట్కు - మీకు, నాన్ - ఆశయెందుకు?

తా॥ పితల్లులారా! నేనందఱినేత్రముల కగుపడునట్లువచ్చి నిలిచితినని నన్ను మీరుభయప డుచున్నట్టికిఁబోనియ్యకచుట్ట కొనిరక్షించుచున్నారు. నామనస్సు లోకమంతటవ్యాపించియున్న తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణుని కిరీటమందు లయించిపోయినది. ఇఁక నాయాశమీకెందుకని. ౧౦

కట్కరియపిరమ్ శివ నిన్ఱిరన్ఱెన్ఱివర్ కుమ్*
కట్కరియక్కణ్ణన్ కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
ఉట్కొణ్డు యాయిరత్తు ళివై యుమొరుపత్తుమ్వల్లార్*
ఉట్కొణ్డు వానవరో డుడనాయెన్ఱుమ్మాయారే. ౧౧.

అ॥ కట్కు - నేత్రములకు, అరియ - తెలియుని, పిరమ్ - బ్రహ్మ, శివన్ - రుద్రుఁడు, ఇన్ఱిరన్ - ఇంద్రుఁడు, ఎన్ఱు - అనెడి, ఇవర్ - వీరియొక్క, కట్కుమ్ - నేత్రములకును, అరియ - తెలియుని, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయుఁడై, కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశుఁడైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాదించిన, ఉట్కొణ్డు - ప్రతిపాదన సామర్థ్యముగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - ఒక, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆభ్యసించినవారు, ఉట్కొణ్డు - (భగవదనుభవ) శక్తిగల, వానవరోడు - నిత్యసూరులతో, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, ఉడనాయ్ - కూడనేయున్నవారై, మాయారే - విశ్లేషించరు.

తా॥ బ్రహ్మాదులకు నగోచరుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయుఁడై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నిత్యసూరులతోఁ జేరి యెల్లప్పుడును భగవద్గుణముల ననుభవింతురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నేనింతయార్తుఁడనైయున్నప్పటికిన్ని నన్ను జీవి తదశలోనుంచిననీయొక్క గొప్పశక్తియెంత ఆశ్చర్యమోయని ఆళ్వార్లు సర్వేశ్వరునితోవిన్న వింప, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు నాకింకనున్న ఆశ్చర్యాస్తులనుజూడమని ఆళ్వార్లకు జూపింపగా వానిని జూచి యాశ్చర్య పడుచున్నారు.

మాయావామననే మధుసూదానీయరుళాయ్*
తీయాయ్‌నీరాయ్‌నిలనాయ్ నిశుమ్బాయ్‌క్కాలాయ్*
తాయాయ్ త్తన్దైయాయ్ మక్కళాయ్‌మఱ్ఱుమాయ్‌మఱ్ఱుమాయ్*
నీయాయ్‌నీన్ఱివా ఱీవై యెన్ననియాయజ్ఞళే.

ఆ॥ మాయా - ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! వామనా - శ్రీవామనుఁడా! మధుసూదా - మధువనెడి రాక్షసునిజంపినవాఁడా! నీ - నీవు, అరుళాయ్ - (నాయందు) దయచేయుమా. తీయాయ్ - అగ్నిని శరీరముగాగలవాఁడా! నీరాయ్ - జలమును శరీరముగాగలవాఁడా! నిలనాయ్ - భూమిని శరీరముగాగలవాఁడా! ఇశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును శరీరముగాగలవాఁడా! కాలాయ్ - వాయువును శరీరముగాగలవాఁడా! తాయాయ్ - (ప్రాణులకు) తల్లియైనవాఁడా! తన్దైయాయ్ - తండ్రియైనవాఁడా! వక్కిళాయ్ - వుత్రులైనవాఁడా! మఱ్ఱుమాయ్ - తక్కిన బంధువులైనవాఁడా! ముఱ్ఱుమాయ్ - తక్కిన సమస్తపదార్థములకు నిర్వాహకుఁడా! నీయాయ్ - నీ కసాధారణమైన దివ్యానుగ్రహముగలవాఁడా! నీ - నీవు, నిన్ఱ ఇవై ఆఱు - ఈపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడైయుండి ఈప్రకారములు, ఎన్ఱనియాయఱ్ఱిల్ - ఏమియుపపత్తులుకలవి?

తా॥ పరస్పరము మిక్కిలి విజాతీయములైన పృథివ్యాది సమస్తపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడవై ప్రాణులకు సకలవిధబంధువైన నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములను నాకుఁ దెలుపుమాయని.

అఱ్ఱిణ్మలర్ త్తణ్తుళాయ్‌ముడి యచ్చుదనేయరుళాయ్*
తిఙ్గళుమ్ఞాయిఱుమాయ్ చ్చిఱుమ్బల్శుడరాయిరుళాయ్*
పొఙ్గుపొళిమ్మైయాయ్ ప్పుగళ్తాయ్ప్పొయాయ్ప్పిన్నుమ్‌నీ*
వెఙ్గణ్ వెమ్కూఱ్ఱముమా యివై యెన్నవిశిత్తిరమే. 3.

ఆ॥ అమ్ - విలక్షణమైన, కళ్ - తేనెగల, మలర్ - పుష్పముతోఁ గూడుకొనిన, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, అచ్చుదనే - అచ్యుతుఁడా! అరుళాయ్ - కృపజేయుమా. తిఙ్గళుమ్ - చంద్రునికి, ఞాయిఱుమ్ - సూర్యునికి, ఆయ్ - అంతరాత్మవై, శెయ్‌గుమ్ - చేతనులకు లాభాలాభములను దెలుపుచున్నసంచారముగల, పల్ - అనేకవిధములైన, శుడరాయ్ - నక్షత్రాది తేజస్సులకంతరాత్మవై, ఇరుళాయ్ - చీకటికంతరాత్మవై, పాఞ్జు - వర్ధిల్లుచు, పొళి - వర్షించుచున్న, మళైయాయ్ - వర్షమునకు నిర్వాహకుఁడవై, పుగళాయ్ - కీర్తికిఁ గారణభూతుఁడవై, పగై యాయ్ - అపకీర్తికిఁ గారణభూతుఁడవై, పిన్నుమ్ - మఱియు, నీ - నీవు, వెమ్‌కూఱ్ఱ - క్రూరనేత్రుఁడైనయమునికంతర్యామివై, వెమ్‌కూఱ్ఱముమూయ్ - క్రూరమైన మృత్యువునకు నంతర్యామివైయున్న, ఇవై - ఇవి, ఎన్నవిశిత్తిరమే - ఏమాశ్చర్యము.

తా॥ శీతకిరణములగల చంద్రునికిని, ఉష్ణకిరణములగల సూర్యునికిని, సుఖదుఃఖముల నిచ్చుచున్న అఙ్గారకాది గ్రహములకును, అంధకారమునకును, వర్షమునకును, కీర్త్యపకీర్తులకును, జగత్సంహారకులైన రుద్రాదులకును, ఇట్టి పరస్పరవిరుద్ధములైయున్న సకలపదార్థములకు నంతరాత్మవైయుండి యాయా కార్యములను నడిపించుచున్న ఓస్వామీ! నీచేష్టితము లత్యాశ్చర్యములని.

శిత్తిరత్తేర్ వలవా తిరుచ్చక్కరత్తాయరుళాయ్*
ఎత్తనై యోరుగము మవై యాయవఱ్ ఱీయలుమ్*
ఒత్తవోణ్ పల్పొరుళ్గళ భులప్పిలనవాయ్వియవాయ్*
వి త్తగత్తాయ్నిఱ్ఱనీ యివై యెన్నవిడమఱ్ఱే. 3.

అ॥ తేర్ - రథమును, శిత్తిరమ్ - విచిత్రముగా, వలవా - (భారతయుద్ధమునందు) నడిపించినవాఁడా! తిరుచ్చక్కరత్తాయ్ - శ్రీసుదర్శనముగలవాఁడా! అరుళాయ్ - కృపజేయుము. ఎత్తనై - అనేకవిధములై, ఓర్ - విలక్షణములైయున్న, ఉగముమ్ అనైయాయ్ - (కృతత్రేతాది) యుగములకు నిర్వాహకుఁడా! ఆనఫ్ పుళ్ - ఆకాలములలో, ఇయలుమ్ - నడుచుచున్నవియు, ఒత్త - (జ్ఞానాకారములతోను దేవమనుష్యాద్యాకారములతోను) సమానములైనవియు, వియవు - (ఆయావ్యక్తిస్వరూపముతో) వేఱువేఱుగా నున్నవియు, ఒణ్ - విలక్షణములైనవియు, ఉలప్పిలనవాయ్ - లెక్కలేనివియునైయున్న, పల్ పొరుళాయ్ - అనేకములైన ఆత్మవస్తువులకు నిర్వాహకుఁడా! విత్తగత్తాయ్ - ఇట్టియాశ్చర్య స్వరూపముగలవాఁడవై, నీ - నీవు, నిఫ్ ఫి - నిలిచితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న విడమ్బఁగ్ - ఏమివిషమములు (ఏమాశ్చర్యములు)!

తా॥ అనేకకాలములయందున్న అనేక విధములైన జీవాత్మలకు నిర్వాహకుఁడైయున్న ఓస్వామీ! నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను యథార్థముగా నెఱుంగునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమా యని. 3.

కళ్వివిఱ్ఱ్ తామరైక్కణ్ కణ్ణనేయెనక్కొన్ఱరుళాయ్*
ఉళ్ళమఱిల్లదుమా యులప్పిలనవాయ్వియవువాయ్*
వెళ్ళత్తడఙ్గడలుళ్ విడనాగత్తై మేల్ మరువి*
ఉళ్ళప్పల్ యోగుశెయ్‌ది యివ్వె యెన్నవుపాయఙ్గళే. ర.

అ॥ కళ్ - తేనెకలిఁడై, అవిఱ్ఱ్ - వికసించియున్న, తామరై - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగల, కణ్ణనే - శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎనక్కు - నాకు, ఒన్ఱు-ఒకమాట, అరుళాయ్- చెప్పవలెను. ఉలప్పిలనవాయ్ - నాశములేనివై, ఉళ్ళదుమాయ్ - నిత్యములైయున్న చేతనులకు నిర్వాహకుఁడా! వియవాయ్ - నశ్వరములై, ఇల్లదువాయ్ - అనిత్యములైన అచేతనములకు నిర్వాహకుఁడా! వెళ్ళమ్ - జలముచేనిండియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కడలుళ్ - క్షీరసముద్రమందు, విడమ్ - (శ్రీతులువులమీఁద) విషమును గ్రక్కించున్న, నాగుత్తై మేల్ - ఆదిశేషుఁడనెడి శయ్యామీఁద, మరువి - పవ్వళించియుండి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పల్ - అనేకవిధములైన, యోగు - రక్షణోపాయచింతను, శెయ్‌ది - చేసితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఉపాయఙ్గళ్ - ఏమి యుపాయములు!

తా॥ నిత్యానిత్యములైన సకలచేతనాచేతనములకు నిర్వాహకుఁడవై క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యామీఁద పవ్వళించిలోకముల యోగక్షేమములను యోచించుచున్న ఓస్వామీ! నీయుపాయములను నాకుఁ జెప్పవలయునని. ర.

పాశఙ్గళ్ నీక్కి యెన్నైన్నయునక్కేయఱుక్కొణ్డిట్టునీ*
వాశమలర్ తణ్ణుఱ్ఱాయ్ముడి మాయవనేయరుళాయ్*
కాయముమ్శీవనుమాయ్ క్కఱ్ఱివాయ్పిఱప్పాయ్పిస్సుమ్నీ*
మాయఙ్గళ్ శెయ్‌నువై త్తి యివ్వై యెన్నమయక్కక్కళే. ఒ.

అ॥ పాశఙ్గళ్ - అవిద్యాది బంధములను, నీక్కి - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉనక్కే-యఱి - నీకేయధీనముగా, కొణ్డిట్టు - స్వీకరించి, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, మలర్ - పుష్పము

గల, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, మాయవనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ - నీవు, కాయముమ్ - శరీరమునకును, శివనుమ్ - శివులకును, ఆయ్ - నియామకుఁడవై, కరువాయ్ - నాశమునకునియామకుఁడవై, పిఱప్పాయ్ - ఉత్పత్తికినియామకుఁడవై, పిన్నుమ్ - మతీయు, మాయప్పిఱ్ - (జ్ఞానులనుగూడ సంసారమందుంచుటయునెడి) ఆశ్చర్యములను, శెయ్‌దువైత్తి - చేసియుంచితివి ఇవై - ఈ వ్యాపారములు, ఎన్నుమయక్కుక్కళ్ - ఎమిదుర్‌క్లేశ వ్యాపారములు? అరుళాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఓ శ్రియఃపతీ! చేతనాచేతనములకును జన్మజరామరణాదులకును నీవు నియామకుఁడవైయుండి నాయజ్ఞానాదులను బోఁగొట్టి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనినప్పటికిన్ని ఇఁకను సంసారమందే యుంచియున్నావు. ఇదేమాశ్చర్యమని. ౫.

మయక్కా వామననే మదియామ్ వణ్ణమెన్ఱరుళాయ్*
అయర్ ప్పాయ్ త్తేఱ్ఱముమాయ్ అళలాయ్ క్కుళిరాయ్ వియవాయ్*
నియప్పాయ్ వెన్ఱిగళాయ్ వినై యాయ్ప్పయనాయ్ప్పిన్నుమ్ నీ*
తుయక్కాయ్ నీ నిన్ఱనా లీవై యెన్నతుయర్ పుళ్ళే. ౬.

అ॥ మయక్కా - (మహాబలిని) భ్రమింపఁజేసిన, వామననే - వామనుఁడా! మదియామ్ వణ్ణమ్ - (నిన్ను) తెలిసికొనెడి విధము, ఒన్ఱు - ఒకటి, అరుళాయ్ - చెప్పుము. అయర్‌ప్పాయ్ - మఱుపునకు నిర్వాహకుఁడవును, తేఱ్ఱముమాయ్ - తెలివికిని నిర్వాహకుఁడవును, అళలాయ్ - తాపమునకు నిర్వాహకుఁడవును, కుళిరాయ్ - శీతమునకు నిర్వాహకుఁడవును, వియవాయ్ - ఆశ్చర్యశరీరంబులైన పదార్థములకునిర్వాహకుండవును, వియప్పాయ్ - ఆశ్చర్యమునకు నిర్వాహకుఁడవును, వెన్ఱిగళాయ్ - జయములకు నిర్వాహకుఁడవును, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుండవును, పయనాయ్ - వానియొక్కఫలమునకు నిర్వాహకుఁడవును, పిన్నుమ్ - మతీయు, తుయక్కాయ్ - దుఃఖమునకు నిర్వాహకుఁడవునై, నీ - నీవు, నిన్ఱవాఱు - ఉన్నప్రకారములైన, ఇవై - ఇవి, ఎన్నతుయర్ పుళ్ - ఏమి దుఃఖకరములైనవ్యాపారములు?

తా॥ ఓస్వామీ! పుణ్యపాపములకును, సుఖదుఃఖములకును, స్మరణా విస్మరణములకును, శీతోష్ణములకును, జయాపజయములకును, ఇవి మొదలగు ద్వన్ద్వములకు నిర్వాహకుఁడవైయున్న నీ స్వభావములను దెలిసికొనునట్లు నాయందుఁ గృపజేయుమని. ౭.

తుయర్ పుళ్ శెయ్యుక్కణ్ణా శుడర్ నీళ్ ముడియాయరుళాయ్*
తుయరమ్ శెయ్‌నూనఴిళాయ్ మదనాగియుగవై గళాయ్*
తుయరమ్ శెయ్ కామఴిళాయ్ త్తుణై యాయ్‌నిలై యాయ్‌నడై యాయ్*
తుయర్ పుళ్ శెయ్‌దువైత్తి యువై యెన్న శుడ్గాయఴిళే. ౮.

అ॥ శుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, నీళ్ - పొడుగైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాఁడవును, తుయర్ పుళ్ శెయ్యుక్ - (నీ కిరీటసౌన్దర్యమును సేవించువారికి) దుఃఖమును గలుగఁజేయువాఁడవు నైన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! తుయరమ్ శెయ్ - దుఃఖములనుబుట్టించుచున్న, నూనఴిళాయ్ -

(నేను నాదిఅనెడు) దురభిమానములను నిర్వాహకుడవును, మదనాగి - గర్వములకు నిర్వాహకుడవును, ఊగవైగిళాయ్ - సన్తోషములకు నిర్వాహకుడవును, తుఱమ్‌శెయ్ - దుఃఖములను గలుగఁజేయుచున్న, కామిజ్గళాయ్ - శబ్దాదివిషయములకు నిర్వాహకుడవును, తుణైయాయ్ - ప్రమాణములకు నిర్వాహకుడవును, నిలైయాయ్ - స్థితికినిర్వాహకుడవును, నడైయాయ్- గమన మునకు నిర్వాహకుడవునునైన నీవు, ఎంయిరుజ్గళ్ - దుఃఖములను, శెయ్‌గుందిత్తి-చేసిపెట్టితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్నశుణ్ణాయిజ్గళ్ - ఏమిలీలలు? అరుళాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! అహఙ్కారమమకారగర్వతృష్ణాదులను గలిగించి జీవులనుబాధ పెట్టుట నీకేమిలీలయో నాకుఁ జెప్పుమాయని. ౭.

ఎన్నశుణ్ణా రుజ్గళాల్ నిన్నిట్టాయైన్నై యూళ్‌వఞ్చిక్కణ్ణా*
ఇన్నదోర్ తన్నైయైయెన్రునీ నూవఞ్చిక్కుమ్ తేఱ్ఱరియై*
మున్నియమూవులగు మవై యాయవఱ్ఱైప్పడైత్తు*
పిన్నుముళ్ళాయ్‌పూఱత్తా యివై యెన్నవియుఱ్ఱిక్కగళ్. ౮.

అ॥ ఎన్నైయూళ్‌వఞ్చిక్ - నన్నేలిన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నశుణ్ణాయిజ్గళాల్ - ఎట్టి లీలశలవాఁడవై, నిన్నిట్టాయ్ - ఉన్నావు? ఇన్నదోర్‌తన్నైయైయై - ఇట్టి యొకవిధస్వభావముగల వాఁడవు, ఎన్ఱు - అని, ఊనైనై - నిన్ను, యూవఞ్చిక్కుమ్ - ఎట్టివారికిని, తేఱ్ఱరియై - నిశ్చయింప, అరియై - అశక్యమగునట్లు, మున్నియ - అనాదియైన, మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములకును, అవైయాయ్ - నిర్వాహకుఁడవై, అవఱ్ఱై - ఆలోకములను, పడైత్తు - సృజించి, పిన్నుమ్- మతియును, ఉళ్ళాయ్ - లోపలవ్యాపించియున్న వాఁడవై, పుఱత్తాయ్ - బాహ్యమందున్న వాఁడవైయున్నావు. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఇయల్‌వినవిత్తిక్కగళ్ - ఏమి స్వభావములు.

తా॥ ఓస్వామీ! సమస్తలోకములను సృజించి వానిని సకలవిధంబులుగా రక్షించుచున్న నీస్వభావమిట్టిదని యెవ్వారికిని దలియకుండునట్లున్న నీవిధమేమియో? అది నాకుఁ జెప్పుమాయని.

ఎన్నవియుఱ్ఱిక్కగళా లెజ్జనేనిన్నిట్టాయెన్ కణ్ణా*
తున్నుకరశరణముగ్మదలాగ వెల్లాపుఱుప్పుమ్*
ఉన్నుశువై యొళి యూఱోలినాఱ్ఱముఱ్ఱుమ్‌నీయే*
ఉన్నైయుణరవుఱీలులప్పిల్లై నుణుక్కఱ్ఱే. ౯.

అ॥ ఎన్‌కణ్ణా - నాశ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నఇయల్‌వినవిత్తిక్కగళాల్ - ఎట్టిస్వభావముగలవాఁడవై, ఎజ్జనేనిన్నిట్టాయ్ - ఏప్రకారముగానున్నావు. తున్ను - దట్టమైయున్న, కరశరణమ్ముదలాగ - హస్తపాదాదులైన, ఎల్లావుఱుప్పుమ్ - సకలావయవములకును, (సకలేన్ద్రియములకును), ఉన్ను - అనుభవింపదగిన, శువై - రసము, ఒళి - రూపము, ఊఱు - స్పర్శము, ఒలి-శబ్దము, నాఱ్ఱముమ్ - గంధముఅయిన యీవిషయములకు, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైయున్నావు ఉన్నైయ - నిన్ను, ఉణరవుఱీల్ - చక్కగాఁదోసికొనుటకు యత్నించనెడల, నుణుక్కఱ్ఱే -నీయొక్క మూర్తిస్వరూపమైనలక్షణ్యములకు, ఊఱు - అంతము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓ శ్రీ ఈశపతీ! వాక్పాదపాణిపాయూపస్థములనెడి కర్మేంద్రియములచేతను, త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణములనెడి జ్ఞానేంద్రియములచేతను ననుభవింపపడుచున్న శబ్దాదివిషయములకునిర్వాహుడవైన నీకంటెనూత్నమైన మఱియొకవస్తువులేదని.

ఇన్నె నుణుక్కఞ్ఞే యిదనిల్ పిఱిదొన్ఱుమ్ వణ్ణమే*
తొన్నె ననూన్నలిల్ శొన్న వరువుమరువుప్ నీయే*
అన్నత్తుఱాయలఞ్జ లణిమార్ బవెన్న చ్చుదనే*
నన్నదోర్ వణ్ణమ్‌శొన్నా లదువేయునక్కామ్‌వణ్ణమే. ౧౦.

అ॥ అన్ని - తామరపుష్పములచేఁగట్టపడిన, తుఱాయలఞ్జల్ - తులసీమాలికచే, అణి - అలఙ్కరింపఁబడిన, మార్బ - వక్షస్థలముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱచ్చుదనే - నాయచ్యుతుఁడా! ఇవనిల్ - ఇంతకంటె, పిఱిదు - వేఱొకపదార్థము, నుణుక్కఞ్ఞల్ - నూత్నమైనది, ఇల్లై - లేదు, ఎన్నుమ్‌వణ్ణమ్ - అనిచెప్పెకువిధముగా, తొల్లై - అనాదియై, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, నూలిల్ - వేదమందు, శొన్న - చెప్పఁబడిన, ఉరువుమ్ - స్థూలమైనఆచేతనమునుకను, అరువుమ్ - నూత్నమైన జీవాత్మకును, నీయే - నీవే అంతర్యామియైయున్నావు. వన్దోర్‌వణ్ణమ్ - తనకుసాధ్యమైన వఱుసు నీయొక్కప్రకారమును, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, అదువే - ఆదియే, ఉనక్కు - నీకు, వణ్ణమామే - స్వభావముగానా?

తా॥ ఓస్వామీ! స్థూలసూక్ష్మాకారమైన యీజగత్తునకునీవే యంతర్యామివనియు, నీపు మఱియొక అంతర్యామిలేవనియు వేదమందుఁ జెప్పుచున్న నీమహిమను ఎంతగొప్పవారైనను కొంచెమే చెప్పగలరుగాని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పఁజాలరని. ౧౦.

ఆమ్‌వణ్ణమిన్నదొన్ఱై నన్‌తిరువదరియవరియై*
ఆమ్‌వణ్ణత్తాల్ కురుగూర్ చ్చడగోపనఱైన్దురైత్త*
ఆమ్‌వణ్ణవొణ్ణమిళ్గళివై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఆమ్‌వణ్ణత్తాలురైప్పా రమైన్దార్ తమక్కెన్ఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ ఇన్నదొన్ఱువణ్ణమ్‌ఆమ్-ఈవిధమైనఒకస్వభావముగలవాఁడు, ఎన్ఱు-అని, అతివదుఅరియై-తెలిసికొనుటకశక్యమైన, అరియై - సర్వేశ్వరుని, ఆమ్‌వణత్తాల్ యథార్థముగా, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లు, ఆఱైన్దు - తెలిసికొని, ఉరైత్త - పాదించిన, వణ్ణమ్‌ఆమ్ - ఛన్దస్సులుగల, ఒణ్ - సుందరంబులై, తమిళ్‌గళ్ - ద్రావిడరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆమ్‌వణత్తాల్ - తమశక్త్యనుసారముగా, ఉరైప్పార్ - ఆభ్యసించువారు, తమక్కు - తమకు, ఎన్ఱైక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఆమైన్దార్ - ఆమరియుందురు (కృతకృత్యులైయుందురు).

తా॥ అపరిచ్ఛిన్నమహిమగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపది పాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— నీయుండింత భక్తిగలిగిన నన్నిట్లగూడ నీసంసారమందుంచుటకుఁ గారణ మేమని నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని యడుగగా, ఈతిరువాయ్‌మొళియనెడి మహాప్రబంధమును మీచేతనే పూర్తిచేయింపఁ దలచియున్నాను అనవుటకు మీరిలోకమందే వేంచేసియుండవలయు నని సర్వేశ్వరుఁడుసాదించిన శ్రీనూక్తివిని, వ్యాసాదిప్రాజ్ఞులుండఁ జ్ఞానహీనుఁడనైన నాచేత నీగొప్పకార్యము చేయింపుటయుదగిన ప్రత్యుపకారము నే నేమిచేసెదనని సాదింపుచున్నారు.

‡‡ ఎన్తైక్కుమెన్నై యుయ్యక్కొణ్డుపోగియు*
అన్తైక్కన్తైక్కు మెన్నై త్తన్నాక్కి యెన్నాల్తన్నై*
ఇన్తమిళ్ పాడియపీశనై యాదియాయ్
నిన్ఱ వేఙ్కోదియై*ఎన్శొల్లినిఱ్పనో. ౧.

అ॥ ఎన్తైక్కుమ్ - (ఒకప్పుడు స్వీకరించినదానిని స్మరించిన) ఎల్లప్పుడును (ఉజ్జీవించునట్లు), పోగియు - నడుచుచున్న, అన్తైక్కన్తు - ఆయాకాలములయందు, ఎన్నై - నన్ను, ఉయ్యక్కొణ్డు - ఉజ్జీవింపఁజేసికొని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనవలెజ్ఞానవంతుఁడనైచేసికొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఇన్ - మధురమైన తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిని, పాడియ - ప్రతిపాదింపఁజేసికొనిన ఈశనై - సర్వేశ్వరుఁడును, ఆదియాయ్‌నిన్ఱ (నాకవిత్వమునకు) కారణభూతుఁడును, ఎన్‌శోదియై - నాకునేపసాదించిన వేఙ్కోమయవిగ్రహుఁడునైన శ్రీయఃపతిని, ఎన్‌శొల్లినిఱ్పన్ - ఏమిప్రత్యుపకారమునుజెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుఁడా ! జ్ఞానహీనుఁడనైన నన్నుకటాక్షించి జ్ఞానవంతునిగాఁజేసి నాచేత తనవిషయమైన తిరువాయ్‌మొళిని చేయించుచున్న నీకు నేనేమియు ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని. ౧.

ఎన్‌శొల్లినిఱ్పు నెన్నిన్నుయిరిన్నొన్ఱాయ్*
ఎన్‌శొల్లాల్ యాన్‌శొన్న విన్‌కవియెన్బిత్తు*
తన్‌శొల్లాల్ తాన్‌తన్నై క్కీర్త్తి త్తమాయన్*ఎన్
మున్‌శొల్లుమ్ మూవురువాముదల్వనే. ౨.

అ॥ ఎన్నిన్నుయిర్ - నాయొక్కమంచియూర్కి, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఒన్ఱాయ్ - ఒకవస్తువై, ఎన్‌శొల్లాల్ - నావాక్కుచేత, యాన్ - నేను, శొన్న - చెప్పిన, ఇన్‌కవి - మధురమైనకృతి, ఎన్బిత్తు - అని ప్రసిద్ధిచేయించి, తన్‌శొల్లాల్ - తనసూక్తిచేత, తాన్ - తాను, తన్నై - తనను, కీర్త్తిత్త - ప్రతిపాదించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్య భూతుఁడును, ఎన్ - నాకు, మున్‌శొల్లుమ్ - ముందటి సంతచెప్పించువాఁడును, మూవురువా - బ్రహ్మరుద్రాదుల కంతర్యామియైయున్నవాఁడై, ముదల్వన్ - (వారుచేసెడి వ్యాపారములకు) కారణభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్‌శొల్లి నిఱ్పన్ - ఏమిచెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ తనకటాక్షముచే నాయాత్మను నొకవస్తువుగాజేసి, బ్రహ్మాదులక స్తార్యమిదియుండి సృష్ట్యాదులనుజేసి ఆవ్యాపారములు నారుగనేసిరని ప్రసిద్ధిచేయించినట్లు నాను ముందఱి సంగతిచెప్పించి తానేచేసిన యీతిరువాయ్‌మొళిని నేను చేసినట్లు లోకమందు ప్రసిద్ధిచేయించిన మహోపకార కునికిదగిన ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని 2.

ఆముదల్వనివనెన్ను తన్ నెఞ్ఞి*ఎఱ
నాముదల్వన్దు పుగున్దునల్లిఁగరి*
తూముదల్ పత్తర్క్కు తాఁ తనైచ్చొన్న*ఎఱ
వాయ్‌ముదలప్పనై యెన్నుమఱప్పనో. 3.

అ॥ ఇవన్ - ఈప్రియుఁడుపతియే, ముదల్వనామ్ - జగత్కారణుఁడైనవాఁడు, ఎన్ను - అని, తన్ - తనవిషయుఁడైన, తెఞ్ఞి - తెలివిని (నాకు) ఇచ్చి, ఎఱ - నాయొక్క, నా - నాలిక యందు, ముదల్ - ముందఱి, వన్దు - వచ్చి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నల్ - సద్వాలక్షణయుతంబై, ఇన్ - ఏధుర్యమైన, కవి - కృతిని (తిరువాయ్‌మొళిని), తూ - పరిశుద్ధులై, ముదల్ - ప్రధానులైన, పత్తర్క్కు - బక్తులకు (భోగ్యమగునట్లు) తాఁ - తాను, తనైచ్చొన్న - ప్రతిపాదించినవాఁడును, ఎఱ వాయ్ - నాకృతికి, ముదల్ - కారణభూతుఁడునైన, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్ను - (ఇఁక) ఎప్పుడు, మఱప్పఁ - మఱచెదను?

తా॥ తానే నానాలిక ముందువచ్చి ప్రవేశించి, భక్తశిరోమణులు గానముఁజేసియూన్నందున నట్లు తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించి, ఇనన్నిఁడకిని తానేకారణుఁడనెఁబెలిసిని నాకిచ్చినమహోపకారకుని ఇఁక నేనెప్పుడును మఱచియుండనని. 3.

అప్పనై యెన్ను మఱప్పనెన్నాగియే*
తప్పుదలిన్ తనై క్కవితాశొల్లి*
ఒప్పిలా తీవినైయేనై యుయ్యక్కొణ్డు*
శెప్పమేశెయ్దు తిరిన్ద శీర్ కణ్డే. 4.

అ॥ ఎన్నాగియే - నన్నుపకరణముగాఁచేసికొని, తప్పుదల్ - దోషము, ఇన్మి - లేకనే, తనై - తనవిషయుఁడైన, కవి - కవిత్వమును, తాఁ - తానే, శొల్లి - చెప్పి, ఒప్పిలా - సాటిలేని, తీవినైయేనై - చెడ్డపాపముగలనన్ను, ఉయ్యక్కొణ్డు - ఉజ్జీవింపఁజేసి, శెప్పమ్‌శెయ్దు - రక్షించి, తిరిన్ద - ఉన్న, శీర్ - స్వభావమును, కణ్డు - తెలిసికొని, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్ను - ఎప్పుడు, మఱప్పఁ - మఱచెదను.

తా॥ అతినీచుఁడనైన నన్ను సాధనముగాఁజేసికొని తానే తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించి నన్ను కృతార్థునిగాఁజేసిన సర్వేశ్వరుని నేనెన్నఁడును మఱువనని. 4.

శీర్ కణ్డుకొణ్డు తిరున్దినల్ల కవి*
నేర్ పడయాశొల్లుమ్ నీర్‌మైయిలాన్ముయిల్*
ఏర్ వినవెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాల్ తనై *
పార్ పరవిక్ కవి పాడుమ్‌పరమరే. 5.

అ॥ శీర్ - కల్యాణగుణములను, కణ్ణుక్కొణ్ణు - తెలిసికొని, తిరున్దు - శిక్షితమై, నల్ - లక్షణయుతంబై, ఇన్ - మధురమై, కవి - కవిత్వమును, నేర్‌పడ - తగునట్లు, శొల్లుమ్ - చెప్పుటకు (తగిన), నీరైయిలామైయిల్ - జ్ఞానాది గుణములు లేనందున, ఏర్‌ఇలా - అంద ములేని, ఎన్నై - నన్ను, (ఆసర్వేశ్వరుడు), తన్నాక్కి - తనతో సమానముగా జేసికొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాడ్ - పాడునట్లు, భూలోకమంత, పరిపు - వ్యాపించునట్లు, పాడుమ్ - చెప్పించుకొనిన, పరమర్ - సర్వోత్కృష్టుడు.

తా॥ భగవద్గుణములనెఱుంగి వానికిదగినట్లు కృతిచెప్పదగిన జ్ఞానములేని నాకు జ్ఞాన మును గలుగ జేసి నాచేత నీతిరువాయ్‌మొళిని జేయించి ప్రసిద్ధిపఱిచిన సర్వేశ్వరుని మహిమ యపారమైయున్నదని. ౪

ఇన్ కవిపాడుమ్ పరమకవిగళాల్*
తన్ కవితాన్ తన్నై ప్పాడువియానుమ్*ఇన్ఱు
నన్నువన్దెన్నుడనాక్కియెన్నాల్ తన్నై*
వన్ కవిపాడు మ్మెవ్వైగున్దనాదనే. ౬

అ॥ ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాడుమ్ - చెప్పుమన్న, పరమకవిగళాల్ - గొప్ప (వ్యాసాది) కవీశ్వరులచేత, తాన్ - తాను, తన్ కవి - తనవిషయమైన కవిత్వముచే, తన్నై - తనను, పాడువియాదు - ప్రతిపాదించుకొనక, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, నన్నువన్దు - మంచి సంతోషములవాడైవచ్చి, ఎన్ ఉడనాక్కి - నన్నెల్లప్పుడును విడువకుండ సానముగా జేసికొని, ఎన్వైగున్దనాదన్ - నాపరమపదనాథుడు, ఎన్నాల్ - నాచేతనే, తన్నై - తన విషయమై, వన్ - గొప్ప, కవి - (తిరువాయ్‌మొళియనెడు) కవిత్వమును, పాడుమ్ - చేయించుచున్నాడు.

తా॥ మంచివాక్కుగల వ్యాసాదిమహనీయులుండగా వారిచేత నీప్రబంధమును జేయించక నాచేత రచియించి తనసృతార్థుని గాదలంచిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యము వాచామగోచరమని, ౬

వైగున్దనాద నెనవల్వినై మాయ్న్దఅ*
శెయ్‌కున్ఱ తన్నై యెన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నై*
వైగున్దనాగ ప్పుగళ్వణ్ణ్‌కవి*
శెయ్‌కన్ద నన్దన్నై యెన్నాళ్ శిన్దిత్తార్వినో. ౭

అ॥ వైగున్దనాదన్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథుడైయుండి, ఎనవల్‌వినై - నాచెడ్డపాపములను, మాయ్న్దఅ - నశింపజేయుచున్న, కున్దన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగలవాడై, ఎన్నై తన్నాక్కి - నన్ను తనతోసమానముగాజేసికొని, వైగున్దనాగ - (తాను) శ్రీవైకుణ్ఠనాథుడగు నట్లు, పుగళ్ - (నేను) స్తోత్రముజేయునట్లు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, వణ్ - ఉదారమై, తీఞ్కవి - సుందరమైన కవిత్వమును, శెయ్ - చేయించిన, కున్దల్ తన్నై - పరిశుద్ధస్వభావముగల సర్వేశ్వరుని, ఎన్నాళ్ - ఎన్నిదినములు, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఆర్వన్ - తృప్తిజెందెదను?

తా॥ నామంగళాశాసనము చేతనే తన సమస్తైశ్వర్యమును సఫలమనిదలంచి నాపాపము లనుబోగట్టి నాచేత నీతిరువాయ్‌మొళిని జేయించిన శ్రీవైకుణ్ఠనాథునినే నెంతకాలము స్తోత్ర ముఁజేసినను వానియుపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముకాదని. 8.

ఆర్వనోవాక్కాయ్‌జ్ఞె యెమ్బిరాట్టుగళ్ *
పార్‌నిన్రీర్‌ముగ్‌గ్‌ళ్‌ కలన్దుపరుగిలుమ్ *
ఏర్విలావెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాల్‌తన్నై
శీర్‌పెఱవిళ్‌కవి శొన్నతిఱుత్తుక్కే. 9.

అ॥ మీర్వుఇలా - (తనవిషయమైకవిత్వముచెప్పుటకు) యోగ్యతలేని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, శీర్‌పెఱ - సౌశీల్యమునుబొందుటకు, తన్నై - తమవిషయమై, ఇన్‌కవి - మధురమైనకవిత్వమును, శొన్న - చెప్పించుకొనిన, తిఱుత్తుక్కు - విగ్రహమునకు, ఆట్టి - సుదర్శనముగల, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తముగల, ఎమ్బిరాట్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - కీర్తిని, పార్ - భూలోకమందున్న వారియొక్కయు, విణ్ - ఊర్ధ్వలోకమందున్న వారియొక్కయు, నీర్‌మ్‌ఐమ్ - స్వభావమంతయు, కలన్దు - కలిసి (కలవాఁడనై), పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తుఁడనగుదునా ?

తా॥ నాచేత తనను పాండించుకొని దానిచేతానుసీలుఁడగుటకొఱకై, జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగఁజేసి తిరువాయ్‌మొళి చేయించిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యమునకు నేను సమస్తభాగవతులయొక్క శక్తిగలవాఁడనై వారి సహాయముగాజేసికొని స్తోత్రముఁజేసినను ఆసౌశీల్యమునకుఁజాలదని. 10.

తిఱుత్తుక్కేత్తువ్వరవామ్ తిరుమాలిర్‌శీర్ *
ఇఱప్పెదిర్‌కాలమ్ పరుగిలుమార్వినో *
మఱప్పిలావెన్నై త్తన్నాక్కియెన్నాల్‌తన్నై *
ఉఱువ్వలవిణ్‌కవి శొన్నవుదవిక్కే. 11.

అ॥ మఱువ్వఇలా - (జ్ఞానపూర్వకమైన) మఱుపులేని, (జ్ఞానములేని), ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాఁజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఉఱ - తగునట్లు, పల - అనేకములై, ఇన్ - మధురములైన, కవి - పాశురములను, శొన్న - చెప్పించిన, ఉదవిక్కు - ఉపాకారమునకు, తిఱుత్తుక్కు - ఆరంభించిన కార్యమునకుఁదగిన, తువ్వర వామ్ - సామర్థ్యముగల, తిరుమాలిర్ - శ్రీనాథతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఇఱప్పు - భూతకాలములయందును, ఎదిర్‌కాలమ్ - భవిష్యత్కాలములయందును, పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తిపొందెదనా !

అ॥ జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగఁజేసి తనవిషయమై నాచేత వెయ్యిపాశుర ములను జెప్పించిన శ్రీయఃపతికి ప్రత్యుపకారముగా వాని కల్యాణగుణముల సెల్లకాలములయం దనుసంధించినను ఆయుపకారమునకుఁదగదని. 12.

ఉదవికై క్కమ్మా లెన్నుయిరెన్నవుళ్ నిణ్ణిల్*
అదువుమగ్ గాళ్బవన్ నన్న దెన్నాల్ తనైన్న*
పదవియవిక్ కవి పాడియవప్పుక్కు*
ఎదువుమొన్ఱుమిల్లై శెయ్‌వదిజ్గుమ్ జ్గే. ౧౦.

ఆ॥ ఉదవి - (సర్వేశ్వరుడుచేసిన) ఉపకారమునకు, కైమ్మాఱు - ప్రత్యుపకారము, ఎన్ ఉయిర్ - నాయాత్మ, ఎన్న - అనియాలోచించిన, ఉళ్ నిణ్ణిల్ - (దానిస్వరూపమును) పరిశీలించిచూచినయెడల, అగ్బు - అప్పుడు, ఆదువుమ్ - ఆయాత్మను, మగ్ గాళ్ - (నాదియనితలంచిన) తక్కినపనస్తువును, ఆవన్ తన్నదు - వానిదైయ్యేయుండెను. ఎన్నాల్ - నాచేత, తనై న్న - తనవిషయమై, పదవియు - మృదువై, ఇన్ - మధుర్యమైన, కవి - పాశురములను, పాడియ - ప్రతిపాదింపఁజేసిన, అప్పనుక్కు - స్వామికి, శెయ్‌వను - (ప్రత్యుపకారముగా), చేయఁదగినది, ఇజ్గుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్గుమ్ - పరమపదమందును, ఎదువుమ్ - ఎంతమాత్రమైనను, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేసిన ఉపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముగా జ్ఞానానన్దస్వరూపమై స్వయంప్రకాశమైవిలక్షణమైన నాయాత్మనుసమర్పించెదనని విచారించిన యెడల ఆదియును వానిదిగానేనుండెను. దానికిఁదగిన వస్తువెచ్చటను నేమియుదొఱకలేదని. ౧౦.

‡‡ ఇజ్గుమజ్గుమ్ తిరుమాలన్ఱి యిన్నైశ్ శిక్కణ్*
అజ్జనేవణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఇజ్జనేశొన్న వోరాయిర త్తిప్పత్తుమ్*
ఎజ్జనేశొల్లిలు మిన్బమ్పయక్కుమే. ౧౧.

ఆ॥ ఇజ్గుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్గుమ్ - పరలోకమందును, తిరుమాల్ అన్ఱి - శ్రీయఃపతితప్ప, ఇన్నై శ్ - (వేఱొకఉపాయము) లేనిదానిని, కణ్డు - అనుసంధించి, అజ్జనే - ఆదేవిగమైనఆనుసన్ధానముగలవారై, వణ్ - ఉదారులైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు, ఇజ్జనే - ఈయభిసన్ధితోఁగూడ, శొన్న - పాడించిన, ఓరాయిరత్తు - ఒకవెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎజ్జనేశొల్లిలుమ్ - ఎట్లనుసన్ధించినను, ఇన్బమ్ - మోక్షసుఖమును, పయక్కుమ్ - కలుగఁజేయును.

తా॥ ప్రాప్యప్రాపకములన్నియు శ్రీయఃపతియేయని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుమని నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములను నేవిధముగా ననుసంధించినను వారుబ్రహ్మానందము ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తానేతఁజేయించిన తిరువాయ్‌మొళిని తిరువాఅఁయ్‌విళాయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న ఆసర్వేశ్వరునికి విన్నవించి వానాకైఙ్కర్యముఁజేయవలయునని మనోరథించుచున్నారు.

** ఇన్బమ్‌పయక్క వెళిల్‌మలర్ మూదరుమ్ తాను మివ్వేళ్గులగై *
ఇన్బమ్‌పయక్కవినిముడివీర్ తిరుందార్ గిన్ఱ నెఞ్ఞినార్ *
అన్బర్ ప్రమర్ న్దుఱైగిన్ఱ వణిపొళిల్ శూళ్ఱ తిరువాఅఁయ్‌విళై *
అన్బర్ ప్రమర్ న్దువలమ్‌శెయ్‌దు కైతొళుమ్‌నాళ్ గళుమాగుఙ్గొలో. ౧.

అ॥ ఎళిల్ - సౌందర్యమగల, మలర్‌మగళ్ - శ్రీదేవియు, తానుమ్ - తానును, ఇన్బమ్‌పయక్క - (పరస్పరానుభవజన్యమైన) సుఖముకలుగునట్లును, ఇవ్వేళ్గులగై - ఈసృష్టిలోకజీవులసును, ఇన్బమ్‌పయక్క - సుఖముకలుగునట్లును, ఇనిదుడన్ - ప్రీతితో, వీర్ తిరుందు - వేంచేసియుండి, ఆళ్‌గిన్ఱ (ఆలోకములను) పరిపాలించుచున్న, ఎఞ్ఞినార్ - మాస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, అన్బర్ ప్రియ - ప్రీతిగలవాఁడై, అమర్ న్దు - ఆసక్తికతో, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యనివాసముఁజేయుచున్నదియు, అణి - అందమైన, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ఱ - చుట్టఁబడినదియునైన, తిరువాఅఁయ్‌విళై - తిరువాఅఁయ్‌విళైయనెడిదివ్యదేశమును, అన్బర్ ప్రి - స్నేహించి, అమర్ న్దు - ఆసక్తియుండి, వలమ్‌శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కైతొళుమ్ - చేతులతో సేవింపఁదగిన, నాళ్‌గళుమ్ - దినములును, ఆగుఙ్గొల్ - సంభవింపునా ?

తా॥ సమస్తలోకములను బరిపాలించుచు శ్రీదేవితోఁగూడ సుఖముగా వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుఁడు ఇప్పుడు నా తిరువాయ్‌మొళిని వినుటకై వచ్చివేంచేసియున్న తిరువాఅఁయ్‌విళయనెడి దివ్యదేశమును నేనెప్పుడు ప్రదక్షిణముజేసి దణ్ణమ్ సమర్పించెదనోయిని. ౧.

ఆగుఙ్గొలై యాగమొన్ఱిన్ఱి యగలిడముర్ ప్రపుమ్ *ఈరడియే
ఆగుమ్‌పరిశుసిమిర్న్ద తిరుక్కుఱళిప్పనమర్ న్దుఱైయుమ్ *
మాగమ్‌తిగళ్ కొడిమాడఙ్గళ్ నీడు మదిళ్ తిరువాఅఁయ్‌విళై *
మాకన్దనీర్ కొణ్డుతూవివలమ్‌శెయ్‌దు కైతొళుకూడుఙ్గొలో. ౨.

అ॥ ఒన్ఱుయిరుమ్ - ఒకసంశయమును, ఇన్ఱి - లేక, ఆగుఙ్గొల్ - (ఇటిమాకు) సంభవించునా ? అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌ముర్ ప్రపుమ్ - లోకములన్నియు, ఈరడియే - రెండడుగులే, ఆగుమ్‌పరిశు - అయ్యెడివిధముగా, నిమిర్న్ద - పెరిగిన, తిరుక్కుఱళ్ - శ్రీవామనుఁడైనస్వామి, అమర్ న్దు - ఆసక్తి, ఉఱైయుమ్ - వాసముఁజేయుచున్నదియు, మా - విశాలమైన, కమ్ - ఆకాశమందు, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, కొడి - ధ్వజములుగల, మాడఙ్గళ్ - మేడలును, నీడు - పెరిగియున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములుగలదియునైన, తిరువాఅఁయ్‌విళై - తిరువాఅఁయ్‌విళైను, మా - శ్లాఘ్యమైన, కన్దమ్ - పరిమళముగల, నీర్ - జలమును, కొణ్డు - తీసికొనిపోయి, తూవి - జల్లి, వలమ్‌శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముఁజేసి, కైతొళ - ఆశ్రయింప, కూడుఙ్గొలో - సంభవించునా ?

తా॥ సకలలోకములను రెండడుగులచేఁగొలిచిన వామనుఁడు వచ్చివేంచేసియున్న గృహా ప్రాకారాదులచే ప్రసన్నమైన తిరువాఱన్‌విళై యిది నే నెప్పుఁడుఁ మంచి సుగంధతీర్థమును జల్లి ప్రదక్షిణముఁజేసి నిస్సందేహముగా నాశ్రయించెదనోయని.

కూడుఞ్‌జోల్‌వై గిలమ్ కోవిన్ద నైమధుసూదనై కోళరియై*
ఆడుమ్‌పఱవై మిశై క్కణ్ణు క్కైతొళుదట్టియవనత్తెయమ్*
పాడుమ్‌పెరుమ్బుగళ్ నాన్మఱైనేళ్వి యైన్దాఱఙ్గమ్‌పన్నినర్ వాళ్*
నీడుపొళిల్ తిరువాఱన్‌విళై తొళు వాయ్‌క్కుఞ్‌జోల్‌నిచ్చలుమే. ౩.

ఆ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, కూడుఞ్‌జోల్ - (ఇటులనే) సంభవించునా ? కోవిన్దనై - ఆశ్రితజనులభుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడును, మధుసూదనై - మధువనెడిరాక్షసునిజంపినవాఁడును, కోళ్ అరియై - తేజస్సుగల సింహమువంటివాఁడుసైన సర్వేశ్వరుని, ఆడుమ్ - సొగసుగానాడుచుచున్న, పఱవై మిశై - గరుత్మంతునిమీఁద, కణ్ణు - సేవించి, క్కైతొళుదు - అఞ్జలిచేసి, అన్ది - అంత మాత్రమేగాక, అవన్ ఉయిరుమ్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు నిశ్వాసముచేయుఁబట్టియును, పెరుమ్ పుగళ్ - (వానియొక్క) గొప్పకల్యాణగుణములను, పాడుమ్ - ప్రకటింపుచున్న, నాల్‌మఱై - నాల్గువేదములనున్ను, ఐన్దేళ్వి - పఞ్చమహాయజ్ఞములనున్ను, ఆఱఙ్గమ్ - షడ్గములనున్ను, పన్నినర్ - అభ్యసించువారు, వాళ్ - వేంచేసియున్న, నీడుపొళిల్ - గొప్పతోఁటలుకలది యైన, తిరువాఱన్‌విళై - తిరువాఱన్‌విళైను, తొళు - ఆశ్రయించునట్లు, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, వాయ్‌క్కుఞ్‌జోల్ - సంభవించునా ?

తా॥ గరుడవాహనారూఢుఁడైన సర్వేశ్వరునికిన్ని, వేదవేదాఙ్గాదులనభ్యసనముఁజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులకున్ను వాసస్థానమైన తిరువాఱన్‌విళైను మనమెప్పుడు సేవించి కృతార్థులమగుదుమోయని. ౩.

వాయ్‌క్కుఞ్‌జోల్‌నిచ్చలు మెప్పొళుదుమ్‌మనత్తిఱైనైక్కప్పిఱ*
వాన్ కుఱుమ్‌కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్‌వయల్ శూళ్ తిరువాఱన్‌విళై *
వాయ్‌క్కుమ్‌పెరుమ్‌పుగళ్ మూవులగీశన్ వడమలైపొరైప్పిఱన్ద*
వాయ్‌క్కుమ్‌మణినిఱక్కణ్ణపిరాన్ట్రన్ మలరడిప్పోదుగిన్ఱేన్. ౪.

ఆ॥ వాయ్‌క్కుమ్ - సంపూర్ణమైన, కరుమ్బుమ్ - చెరుకులను, పెరుమ్‌శెన్నెలుమ్ - గొప్ప ఎఱ్ఱి ధాన్యములనుగల, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువాఱన్‌విళై - తిరువాఱన్‌విళైయందు (వేంచేసియున్నవాఁడును), వాయ్‌క్కుమ్ - తగుచున్న, పెరుమ్‌పుగళ్ - గొప్పకీర్తిగలవాఁడును, మూవులగుమీశన్ - మూఁడులోకములకుస్వామియు, వడమలైపొరైప్పిఱన్ద - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించినవాఁడును, వాయ్‌క్కుమ్ - (ఆశ్రితులకనుభవింప) యోగ్యమైన, మణినిఱమ్ - నీలమణిపటికాన్తిగలవాఁడునైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పోదుగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, ఈదు - ఇచ్చటనుండియే, మనత్తు - మనస్సులో, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎప్పటికిని, నినైక్కప్పిఱ - ధ్యానింప, వాయ్‌క్కుఞ్‌జోల్ - సంభవించునా ?

తా॥ చెరుకుతోటలచేతను పొలములచేతను సమృద్ధమైయున్న తిరువాఅన్వి్ళైయందు వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన సర్వేశ్వరుని మనమిచ్చటనుండియే సర్వకాలమును సేవ్యుడను భవించెదమోయని. ౪.

మలరడిప్పోదుగళ్ నెన్నిఇత్తప్పొళుదు మిరుత్తివణఙ్గ*
పలరడియార్ మున్బరుళియ పాఱ్ఱినై యప్పనమర్న్దుఱైయుమ్*
మలరిల్ మణినెడుమామదిళ్ నీడు మదిళ్ తిరువాఅన్వి్ళై*
ఉలగమలిపుగళ్ పాడవమ్ మేల్వినై యొట్రుమిల్లాకెడుమే. ౫.

అ॥ మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పోదుగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్ నెఞ్చత్తు - నా మనస్సునందు, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎప్పుడును, ఇరుత్తి - స్థాపించి, వణఙ్గ - ఆశ్రయించునట్లు, పలర్ అడియార్ముున్బు - అనేకశ్రీవైష్ణవులముందట, అరుళియ - కృపజేసిన, పాఱ్ఱినై - ఆదిశేషునిపడక గాగల, అప్పన్ - స్వామి, అమర్న్దు - ఆమరికతో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, మలరిల్ - ఫుష్పములుగలదియు, మణి - రత్నములమై, నెడు - ఉన్నతమైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలనున్న, నీడు - గొప్ప, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నగలదియునైన, తిరువాఅన్వి్ళై - తిరువాఅన్‌విళైయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉలగమ్ - లోకములయందు, మలి - నిండియున్న, పుగళ్ - కల్యాణగుణములను, పాడ - గానముజేయుటకా, నమ్మాల్ - మనమీఁదనున్న, వినై - పాపములు, ఒన్ఱు - ఒకటియు, నిల్లా - నిలువక, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ తనశ్రీపాదముల నెల్లప్పుడును ధ్యానించునట్లు నన్నును గహించి ఇప్పుడు మణిమయ ప్రాకారములచే పరిసుంచగాంచైన తిరువాఅన్వి్ళైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణముల ననుసంధించినయెడల మనకేవిధ పాపముండదని. ౫.

ఒన్ఱుమిల్లాకెడుమ్ముఱ్ఱువుమ్తీవినై యుళ్ళిత్తొళుమిన్తొణ్ణీర్*
అన్ఱుజమర్ వెన్ఱరుప్పినినఙ్గై యణినెడున్తోళ్ పుణర్న్దాన్*
ఎన్ఱుమెప్పోదుమెన్నెఞ్చమ్తుదిప్ప వుళ్ళేయిరుక్కిన్ఱపిరాన్*
నిన్ఱవణిరువాఅన్వి్ళై యెన్నుమ్ నీణగరమదువే. ౬.

అ॥ అన్ఱు - శిశుపాలుడుస్వయంవరమును జోడించినప్పుడు, అన్ఱు - అచ్చట, అమర్ - యుద్ధమందు, వెన్ఱు - (రుక్మిని) జయించి, ఉరుప్పినినఙ్గై - రుక్మిణిపిరాట్టియొక్క, అణి - సుందరమై, నెడుమ్ - దీర్ఘమైన, తోళ్ - భుజములను, పుణర్న్దాన్ - సంశ్లేషించినవాడును, ఎన్ఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వకాలమందున్న, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, తుదిప్ప - స్తోత్రముజేయునట్లు, ఉళ్ళే - నాహృదయమందు, ఇరుక్కిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, అణి - అందమైన, తిరువాఅన్వి్ళై ఎన్నుమ్ - తిరువాఅన్‌విళైయనెడి, నీళ్ నగరమదు - మహానగరమును, తొణ్ణీర్ - ఓభక్తులారా! ఉళ్ళి - ధ్యానించి, తొళుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. తివినైఒన్ఱుమ్ - పెద్దపాపమొకటియుం. నిల్లా - నిలువదు. ముఱ్ఱువుమ్‌కెడుమ్ - అన్నియునశించును.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! స్వయంవరమునకు వెళ్ళి యచ్చటయుద్ధమందు రుక్మినిజయించి రుక్మిణిపిరాట్టిని వివాహముజేసికొని వచ్చి వాహృదయమందెల్లప్పుడును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువాఅక్‌విళైయనెడుమహానగరము నాశ్రయించినయెడల సమస్తపాపములును తొలంగును, గనుక ఆశ్రయించుడియని. ౬.

నీణగరమగువేమలర్ పొళిల్‌గళ్‌శూళ్ తిరువాఅక్‌విళై *
నీణగరత్తుఱైగిన్ఱ పిరాక్ నెడుమాల్‌కణ్ణక్‌నిణ్ణరుళ్‌కోక్ *
వాణపురమ్ముక్కుమక్కణ్‌పిరానై తొళైయవెమ్బోర్‌గళ్ శెయ్‌దు *
వాణనై యాయిరన్దోళ్‌తుణిత్తాక్ శరణన్ఱిమత్ తొన్ఱిలమే. ౭.

అ॥ నీళ్‌నగరమ్ - మహానగరమని చెప్పబడుచున్న శ్రీవైకుణ్ఠము, అదువే - ఆతిరువాఅన్వి ళైయే. మలర్ - పుష్పములుగల, పొళిల్‌గళ్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువాఅన్వి ళై- తిరువాఅన్వి ళైయనెడి, నీళ్‌నగరత్తు - మహానగరమందు, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాక్ - ఉపకారకుడును, నెడుమాల్ - (ఆశ్రితుల యందు) గొప్పవ్యామోహముగలవాడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడును, విణ్ణవర్‌కోక్ - నిత్యసూరులస్వామియును, వాణపు రమ్ - బాణాసురునిపట్టణమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ముక్కణ్‌పిరానై - ఈశ్వరాభిమానియైన త్రినేత్రుడు, తొళైయ - ఓడునట్లు, వెమ్‌పోర్ - క్రూరయుద్ధములను, శెయ్‌దు - చేసి, వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరమ్‌తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తాక్ - ఛేదించిన వాడునైన సర్వేశ్వరుడు, శరణ్ - ఉపాయభూతుడు. అన్ఱి - వానినితప్ప, మఱ్ఱొన్ఱు - వేఱొకయుపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ దానునికి ప్రాప్యమైన శ్రీవైకుణ్ఠమును తిరువాఅన్వి ళై యే. దానికి ప్రాపకుడును ఆచ్చట వేంచేసియున్న బాణారియైన శ్రీకృష్ణుడే. ఇందుపై మఱి వేఱొక ఉపాయము లేదని. ౭

అన్ఱిమఱ్ఱొన్ఱిలమ్‌నిక్‌శరణేయెన్ఱగలిరుమ్‌పొయ్‌గైయిల్ నాయ్ *
నిన్ఱతణ్‌నీళ్‌కమలత్తియ వానై యిమ్మైక్‌కుర్‌తిర్‌త్తపిరాక్ *
శెన్ఱడిసేరుమ్‌తిణ్ణార్ శెఱుమొళ్‌శూళ్ తిరువాఅక్‌విళై *
ఒన్ఱినవలమ్‌శెయ్య వొన్ఱుమోతీవినై యుళ్ళత్తిఱైయార్వుఱవే. ౮.

అ॥ నిఱైశరణ్ అన్ఱి - నీతిరువడికళన్ఱితప్ప, మఱ్ఱొన్ఱు - వేఱొకఉపాయము, ఇలమ్- కలవారముకాము, ఎన్ఱు - అని, అగల్ - విశాలమై, ఇరుమ్ - అగాధమైన, పొయ్‌గైయిన్వాయ్- మడుగునందు, నిన్ఱ - ఉండి, తణ్ - తనయొక్క, నీళ్‌కమల్ - దర్పమైనతిరువడికళ్ళను, ఏత్తి ఈ- స్తోత్రముజేసిన, ఆనైయిన్ - శ్రీగజేంద్రాళ్వర్లయొక్క, సెన్ఱడిసేర్ - మనోదుఃఖమును, తీర్‌త్త- పోగొట్టిన, పిరాక్ - సర్వేశ్వరుడు, శెఱు - వెళ్ళి, ఆణ్ - ఆదివ్యదేశముందు, ఇనిదు-ప్రీతితో, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, శెఱుమ్‌పొళిల్ - సమృద్ధమైనతోటలచే, శూళ్- చుట్టబడినదియునైన, తిరువాఅన్వి ళై - తిరువాఅక్‌కళను, ఒన్ఱి - పొంది, వలమ్‌శెయ్య - ప్రదక్షిణముజేయ, ఒన్ఱుమో - సంభవించునా? తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిఱ్ - మనస్సునందు, ఆర్వు - సంబంధమును, అల్లవే - కలదికాదుకదా.

తా॥ మధుసూదనుందు మొసలి తనకాళ్ళను పట్టుకొనినప్పుడు శ్రీగజేంద్రాళ్వార్లు నీతిరువడి గళే యుపాయమని చెప్పగా నప్పుడు వారిదుఃఖమును బోగొట్టినసర్వేశ్వరుడువచ్చి వేం చేసి యున్న తిరువాఅ౯మొళను బ్రదక్షిణముజేసు సంభవించినయెడల వారికేవిధదుఃఖమును రానేరదని.

తీవినై యుళ్ళత్తి౯ శార్వల్లవాగి తెళివిశుమ్బిలుం బ్రాల్*
నావినుళ్ళముళ్ళుత్తుళ్ళు మప్పొన్ద తొళిలినుళ్ళుమ్‌నవిన్దు*
యావరుమ్‌వన్దువణఙ్గుమొళ్ళిల్ తిరువాఅ౯మొళై యదనై *
మేవివలమ్‌శెయ్‌దుకై తొళుకూడుఙ్గొ లెన్నుమె౯శిన్దనై నేమే. ౯.

ఆ॥ తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తి౯ - మనస్సునందు, శార్వల్లవాగి-సంబన్ధమునువదిలి, తెళి - నిర్మలమైనజ్ఞానమునిచ్చే, పిళుమ్బు - పరమపదమును, ఏఅలుం బ్రాల్ - పోయిచేరు నట్లు సంభవించినయెడల, ఎ౯శిన్దనై - నాయనస్సు, యావరుమ్‌వన్దు - అందఱునువచ్చి, నావిను ళ్ళుమ్ - నాలికచేతను, ఉళ్ళత్తినుళ్ళుమ్ - మనస్సుచేతను, అమైన్ద - దానికిదగుమైన, తొళిలినుళ్ళుమ్ - వ్యాపారములచేతను, నవిన్దు - పొంది (స్తోత్రముజేసి), వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న దియం, పొళిల్ - తోటలుగలదియుంనైన, తిరువాఅ౯మొళై యదనై - తిరువాఅన్వి ళియునెడి దివ్యదేశమును, మేవి - అనురియుండి, వలమ్‌శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కైతొళు-ఆశ్రయింప, కూడుఙ్గొల్ - సంభవించునా ? ఎన్నుమ్ - అనిచింతించును.

తా॥ నిత్యనూరులుకూడవచ్చి మనోవాక్కాయములచే స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువాఅ న్వి ళియు, సమస్తపాపములునశించినతరువాత పొందదగిన కుప్రాకృతమైన పరమపదము ఇనిరెండును నాకు సంభవించినయెడల అప్పుడు నాయనస్సు పరమపదమునుపడలి తిరువాఅన్వి ళియునెడి దివ్య దేశముసే యాశించి యుండునని.

శిన్దైయినాల్ శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ తేవపిరానతియుమ్*
శిన్దైయినాల్ శెయ్‌వతానటియాదన మాయఙ్గళొన్నుమిలై *
శిన్దైయినాల్ శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ నిలత్తేవర్ కుళువణఙ్గుమ్*
శిన్దైయగిళ్ తిరువాఅ౯మొళి యుత్తెత్ తీర్‌త్తనుక్కన్‌బిపిన్నే. ౧౦.

ఆ॥ శిన్దైయినాల్ శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ - మనోవాక్కాయములచే, నిలత్తేవర్ - భూమినుంనైన భాగవతులయొక్క, కుళు - సమూహము, వణఙ్గుమ్ - ఆశ్రయింపందగినదియు, శిన్దై - మనస్సును, మగిళ్ - సంతోషింపఁజెట్టునదియునైన, తిరువాఅన్వి ళై - తిరువాఅన్వి ళై యందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తీర్‌త్తనుక్కు-పరిశుద్ధుండైనసర్వేశ్వరునికి, అన్‌బి పిక్ - శేషనైనతరువాత, శిన్దై - (నా) మనస్సయొక్క, మన్ బొన్ఱిక - మఱియొకపదార్థ మందు, తిఅత్తదల్లా - ఊహద్వేష్యబుద్ధిలేని, తన్మై - స్వభావమును, తేవపిరాక - సర్వేశ్వరుడు, అతియుమ్ - ఎఱుఁగును. శిన్దైయినాల్ - మనస్సుచే, శెయ్‌వ - చేయఁబడిన, మాయఙ్గళ్ - వంచక వ్యాపారములు, తాక - ఆసర్వేశ్వరుడు, అతియాదన - తెలిసికొనునవి, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియుం, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు సుంపుగాఁజేరి మనోవాక్కాయములచే కైఙ్కర్యముజేయుచున్న తిరువాఁయ్‌మొళియనెడి దివ్యదేశమునకే నామనస్సుశేషపడినది. మఱియొకదానినితలపదు. ఈసంగతి సర్వజ్ఞుఁడైన సర్వేశ్వరునికిఁగూడ తెలుసును. నేనుప్రార్థించని పరమపదమును వాఁడు నాకిచ్చెడని.

‡‡ తీర్‌త్తనుక్కున్ పఱి మఱ్ఱోర్ శరణిల్లై యెన్నిణ్ణి*
తీర్‌త్తనుక్కేతీర్‌త్తమన త్తననాగి చ్చెఱు ఙ్కురుగూర్ చ్చటగోపఱ్‌శొన్న*
తీర్‌త్తఞ్జెయ్‌ తాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళై *తేవర్‌వైగల్
తీర్‌త్తఞ్జెయ్‌ తెన్నుపూశిత్తునల్ గియురై ప్పర్ తమ్‌తేఎయర్‌క్కే. ౧౧.

అ॥ తీర్‌త్తనుక్కు - పావనుఁడైనసర్వేశ్వరునికి, అన్‌ఱి - శేషపడినితరువాత, మఱ్ఱోర్‌శరణ్ - వేఱొకఉపాయము, ఇల్లైయెన్నుణ్ణి - లేదనితలంచి, తీర్‌త్తనుక్కే - ఆపావనునికే, తీర్‌త్త - అధీనముగాజేసిన, మనత్తనాగి - మనస్సుగలవాఁడై, శెఱు ఙ్కు - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శటగోపఱ్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, తీర్‌త్తఞ్జెయ్ - తీర్థస్వరూపములైన (పరిశుద్ధములైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళై - అభ్యసించినవారిని, తేవర్ - నిత్యసూరులు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, తీర్‌త్తఞ్జెయ్‌తెన్ను - (వీరు) పావనులని, పూశిత్తు - కొనియాడి, నల్‌గి - స్నేహముతో, తమ్‌తేవిమార్‌క్కు - తమదేవులకు, ఈ రైప్పర్ - ఉపదేశింతురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునితప్ప మఱియొకరక్షకుఁడులేడని యధ్యవసించిన నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యసూరులు మిక్కిలి కొనియాడుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭—పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళులు డబ్బుదియింటికి పాశురములు ౭౭౨

౮ - పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నమ్మళ్వార్లు శ్రీయఃపతియొక్క సర్వేశ్వరత్వమునున్న ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమునున్న జూచి యిట్టిదుతమను రక్షించుననినమ్మి ఇంతకాలమాశించియుండియు తమనురక్షించనందున ఆరెండుగుణములున్న సర్వేశ్వరునికిలేదని సంశయింప, అప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తనయందు విరికివిశ్వాసముకలుగునట్లు కొన్నినిదర్శనములను ప్రదర్శింప, అప్పుడు తమసన్దేహమునువదలియాగుణముల ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ తేవిమారావార్ తిరుమగళ్ పూమి యేవమఱ్ఱమరర్‌రాట్చియెవార్*
మేవియవులగమ్ మూన్ట్రవై యాట్చి వేణ్డువేణ్డురువమ్‌నిన్నురువమ్*
పావియేన్ట్రైన్నైయడుగిన్ట్ర కమలక్కణ్ణదోర్ పవళవాయ్‌మణియే*
ఆవియేయముదే యలై కడల్ కడైన్ద వప్పనే కాణుమాఱరుళాయ్. ౧.

అ॥ తేవిమారావార్ - నీకుపట్టమహిషులు, తిరుమగళ్ - శ్రీదేవియును, పూమి - భూదేవియును. ఏవ - (నీవు) నియమించగా, అఱ్ఱమరర్ - (నీకు) సైన్యకార్యముజేయువారు, మఱ్ఱు - వారితోసమానులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులు. మేవియ - ఆమరియున్న, మూన్ట్రవై యులగమ్ - మూడులోకములును, ఆట్చి - (నీచే) పరిపాలింపఁదగినవి. వేణ్డువేణ్డురువమ్ - ఆయాసమయములకుఁదగినరూపములు, నిన్నురువమ్ - నీతిరుమేనులు. పావియేన్ - పాపియైనన్ను, అడుగిన్ట్ర - బొధించుచున్న, కమలక్కణ్ణదు - పద్మమువంటినేత్రముగలవాఁడును, ఓర్ పవళమ్ - నుందరమైనపగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాఁడునైన, మణియే - నీలరత్నమువంటితిరుమేను గలవాఁడా! ఆవియే - (నా) ప్రాణభూతుఁడా! అముదే - భోగ్యభూతుఁడా! అలైకడల్ - అలలుకొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, అప్పనే - ఒస్వామీ! కాణుమాఱు - (నేను) సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ నన్ను మోహపెట్టుచున్న దివ్యావయవసౌన్దర్యముగల శ్రీయఃపతీ! నాకత్యన్తభోగ్యుఁడవైననీవు, పురుషకారభూతులైన శ్రీభూనీళాదేవులతోను నిత్యసూరులతోను కూడియున్ననునన్నిదివఅపరక్షించకయున్నావు. నేనిఁకమీదనైనను నిన్ను సేవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని. ౧.

కాణుమాఱరుళాయెన్నై నేకలజ్ఞి కణ్ణనీరలమర*విన్నై యేఁ*
పేణుమాఱెల్లామ్ పేణి నిన్ పెయరేపిదఱ్ఱుమాఱరుళినక్కన్ఱో*
కాణుమాఱరుళాయ్‌కాగుత్తాకణ్ణా తొణ్డనేన్ కట్చిగక్కనియే*
పేణువారముదే పెరియతిణ్ పునల్ శూఴ్ పెరునిలమెడుత్తపేరాళా. ౨.

అ॥ కాణుమాఱు - సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా, ఎన్నైన్నై - అనిఁపలు మాఱుచెప్పి, కలజ్ఞి - వ్యాకులపడి, కణ్ణనీర్ - కన్నీళ్ళు, అలమర - ప్రవహింపుచున్నట్లు, విన్నై యేన్ - పాపియైననేను, పేణుమాఱెల్లామ్ - ఆళపడతగిన అన్నివిధములచేతను, పేణి - ఆళపడి, నిన్ పెయరే - నీతిరునామములనే, పిదఱ్ఱుమాఱు - జల్పించునట్లు, ఎనక్కు - నాకు (నీవు

చేసిన), అరుళ్ - అనుగ్రహము, అన్దో - అయ్యో ! కాసుత్తా-శ్రీరాముఁడా ! కణ్ణా - ఓకృష్ణుడా! తొణ్డనేన్ - చపలుఁడనైనవానికు, కల్పగక్-నియే-కల్పవృక్షముయొక్క ఫలమువంటివాఁడా ! పేణువార్ - ఆశించువారికి, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుఁడా ! పెరియ - గొప్పదై - తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన (జలమందుముణిగియున్న), పెరు నిలమ్ - గొప్పభూమిని, ఎడుత్త - ఎత్తుకొనిపచ్చిన, పేరాళా - మహాపురుషుఁడా ! కాణు మాఱు - నేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుఁడా ! నేనిదివఱలోనిన్ను నేవింపవలయునని యెన్నివిధములుగానాశించి నను నీతరుణామములను జెప్పుచుకణ్ణీళ్ళనుబ్రవహింపఁజేసికొని మోహించునట్లుచేసితివి. ఇదియే నీవునాయందుఁజేసినయనుగ్రహము. ఇఁకమీఁదనైనను నేను నేవించునట్లునుగ్రహింపుమాయని. ౩.

ఎడుత్తపేరాళకన్నక్కోపత్త నిన్నువిర్చ్చిఱువనే*అశోదై
క్కడుత్తపేరిన్బక్కులవిళబ్బళిజే యడియనేకెపెరియవమ్మానే*
కడుత్తపోరవుణనుడలిరుపిళవా కైక్కయ్యగిరాణ్డవెబ్బడలే*
అడుత్తదోరురువాయిన్రునీవారా యెబ్బనమ్‌తేఱువరుమరే. ౩.

అ॥ ఎడుత్త - (నిన్ను) ఎత్తుకొనిన, పేరాళక - భాగ్యవంతుఁడైన, నన్దకోపక - నన్దగోపునియొక్క, ఇళఉయిర్ - మంచిప్రాణభూతుఁడైన, శిఱువనే - చిన్నవాఁడా ! అశోదైక్కు - యశోదాదేవికి, అడుత్త - (పుట్టకుండ) సమీపించివచ్చిన, పేరిన్బమ్ - గొప్పయానన్ద మునిచ్చువాఁడా! అడియనేన్ - దానునికి, పెరియ - పొందుటకర్థమైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! పోర్ - యుద్ధమందు, కడుత్త - దుఃఖగల, ఆవుణన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇరుపిళవా - రెండుబద్దలగునట్లు, కైఉగిర్ - శ్రీహస్తమందున్నగోళ్ళను- ఆణ్ - రక్షించిన, (కల) ఎబ్బఁడలే - నాసముద్రమా ! ఇన్ను - ఇప్పుడు, అడుత్తదు - అనురూపమైన, ఓర్ ఉరువాయ్ - ఒకతిరుమేనుగలవాఁడవై, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయకనున్నావు. ఉమర్ - నీభక్తులు, ఎబ్బనమ్ - ఎటుల, తేఱువర్ - విశ్వసింతురు.

తా॥ యశోదానందగోపాదులకు మిక్కిలి నులభుఁడవైయుండియు ఆశ్రితుల విరోధియైన హిరణ్యానురుని జంపియుభక్తపరాధీనుఁడవైన నీవునాకందకుండ యున్నయెడల తక్కినభక్తులు నిన్నెట్లునమ్మెదురని. ౩.

ఉమరుగన్దుగన్దవురువమ్‌నిన్నురువమాగి యున్నకక్-నబ్రానా
ఉవర్*రగన్దమర్న్దశెయ్‌గై యుళమాయై యతివొన్రుమళ్గిప్పవినై యే*
అమరదుపణ్ణియగలిడమ్‌పుడై శూళ్ పడుపడై యవిత్తవమ్మానే*
అమరర్ దమముదేయశురర్‌గళ్ నఞ్జే యెన్నుడై యూరుయిరేయో. ౪.

అ॥ అదు - ఆట్టిప్రసిద్ధమైన, అమర్ - యుద్ధమును, పణ్ణి - చేసి, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌పుడై - భూమియంతయు, శూళ్ - వ్యాపించియున్నదియు, అదు - బాధించునట్టిది యంతైన, పడై - సేనను, అవిత్త - నశింపఁజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! అమరర్‌కు - దేవత

లకు, అముదే - జీవనహేతువైనఅమృతమువంటివాఁడా! అసురర్‌గళ్ - అనురులకు, నఞ్జే - విషమువంటివాఁడా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఆరుయిరేయో - పూర్ణప్రాణభూతుఁడా! ఉమర్ - నీభక్తులు, ఉగన్దుగన్ద - మిక్కిలియాదరించిన, ఉరువమ్ - రూపము, నిన్ ఉరువమాగి - నీకుతిరుమేనియై, ఉన్ తన్నక్కు - నీయందు, అన్బరాగారవర్ - ప్రీతిగలవారు, ఉగన్దు - సన్తోషించి, అమర్న్ద - అనన్యప్రయోజనములై, శెయ్‌గై - చేయదగిన, ఉన్ మాయై - నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములవిషయమై, అఱివుఒన్ఱుమ్ - జ్ఞానమొకటిసే, వినైయేన్ - పాపముగలనేను, వళ్ఞిప్పన్ - సన్దేహించుచున్నాను.

తా॥ ఆశ్రితులవిరోధులను బోఁగొట్టి వారిని రక్షించి నాకుధారకుఁడవైయున్న నీయొక్క రూపచేష్టితములన్నియు ఆశ్రితపరతన్త్రములని యిదివఱకుసెంచియున్న నేనిప్పుడు నాపాపముచే నాదుఃఖమునుబోఁగొట్టనందున ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమనెడిగుణము నీకిప్పుడున్నదో లేదోయని సందేహించుచున్నానని. ౪.

ఆరుయిరేయోవగలిడముఱ్ఱుదుమ్ పడైత్తిడన్దుణ్ణుమిఴ్న్దళన్ద*
పేరుయిరేయో పెరియనీర్ పడైత్తళ్ళిలైన్దుకడైన్దడైత్తుడైత్త*
శీరియరేయోమనిశర్‌క్కుత్తేవర్‌పోల త్తేవర్‌క్కుమ్ తేవావో*
ఓరుయిరేయోవులగళ్ఞ్చుక్‌ల్లా మున్నైనానెన్బువన్దుణ్ణుగోఁ. ౫.

అ॥ ఆరుయిరేయో - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడా! అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ముఱ్ఱుదుమ్ - భూమియంతను, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిఴ్న్దు - బయలుపఱిచి, అళన్ద - కొలిచిన, పేరుయిరే - గొప్పవాఁడా! పెరియనీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అళ్ళు - ఆజలమందు, ఇలైన్దు - పవ్వళించి, ఆదు - ఆసముద్రమువంటి సముద్రమును, కడైన్దు - చిలికి, అడైత్తు - సేతువునుకట్టి, ఉడైత్త - (ఆసేతువును) తెగకొట్టిన, శీరియరే - ఆశ్రితరక్షణోపయోగియైనకల్యాణగుణములుగలవాఁడా! మనిశర్‌క్కు - మనుష్యులకు, తేవర్‌పోల - దేవతలువలె, తేవర్‌క్కుమ్ - దేవతలకును, తేవా - దేవతయైనవాఁడా! ఉలగళ్ఞ్చుక్‌ల్లామ్ - లోకములన్నింటికిని, ఓరుయిరే - ఒకయాత్మయైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, ఎన్బువన్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉణ్ణుగోఁ - పొందెదను?

తా॥ నాప్రాణనాథుఁడా! సకలజగత్తును సృజించియు, పాతాళమందున్న భూమినివిడతీసియు, ప్రళయకాలమందు తనగర్భమందుంచుకొని రక్షించియు, సృష్టికాలమందు బయలుపఱిచియు, వామనావతారమందు కొలిచియు, ఇట్లనేకవిధములుగా ప్రాణులనురక్షించియు, క్షీరాబ్ధినిజిలికి దేవతలకమృతమునిచ్చి వారిమనోరథమునుబూరించియు, సీతాపిరాట్టికొఱకై సేతువుకట్టి పిరాట్టినితీసికొనివచ్చియు, ఆమార్గముగా రాక్షసులివతలికిరాకుండ ఆసేతువునుబడగొట్టియు, ఇట్లుసకలమైన ఆశ్రితులనురక్షించియుండటకి నంతరాత్మయైయున్నవాఁడా! ఐశ్వర్యసౌందర్యబుద్ధిబలములు మొదలగువానిచే మనుష్యులకంటె దేవతలుగొప్పవారయినట్లు సమస్తదేవతలకంటె మిక్కిలి గొప్పవాఁడా! ఇటువంటి నిన్ను నేను వెదకికొనివచ్చి పొందుట యసాధ్యముగనుక నీవే వచ్చి నన్ను రక్షింపుమాయని. ౫.

ఎఙ్గువన్దుఙ్గోవైన్నైయూళ్వానే యేళ్ఙులగఙ్గళుమ్‌నీయే*
అఙ్గవర్‌క్కుమైత్తెయ్‌వముమ్‌నీయే యవర్‌క్కుమైకరుమముమ్‌నీయే*
పొఙ్గియపుఅమ్బాల్ పొరుళుళవేలు మువైయుమోనీయిన్నైయానాల్*
మఙ్గియవరువామ్‌నేర్‌ప్పముమ్‌నీయే వాళ్‌పులనిఱన్దుమ్‌నీయే. ౬.

అ॥ ఎన్నైయూళ్వానే - నన్నేలినవాఁడా! ఏళ్ఙులగఙ్గళుమ్ - సప్తలోకములకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! అఙ్గు - ఆలోకములయందు, అవర్‌క్కు - ఆప్రాణులకు (ఐశ్వర్యములనిచ్చుటకై), ఆమైత్తు - ఏర్పఱచిన, తెయ్‌వముమ్ - దేవతలకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! పొఙ్గియ - వృద్ధిపొంది, పుఅమ్బాల్ - (ఆణముకుండె) పైటనున్న, పొరుళ్ - మహదాదితత్వములు, ఉళవేలుమ్ - ఉన్నను, ఆవైయుమ్ - ఆవస్తువులకును, నీ - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! మఙ్గియ - (ఈజగత్తు) నశించిన (వెనుకనున్న), ఆరువామ్ - సూక్ష్మమైన, నేర్‌ప్పముమ్ - అవ్యక్తతత్వమునకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! వాళ్ - (తనజ్ఞానముచే) వ్యాపించియున్న, పులనిఱన్దుమ్ - చక్షురాదీన్ద్రియముల కవిషయమైనజీవులకును, నీయే - నీవే నిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! ఇన్నైయానాల్ - (నీవు) ఇట్లయినయెడల, నాన్ - నేను, ఉన్నైన్ - నిన్ను, ఎఙ్గువన్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉఱుగో - పొందెదను?

తా॥ సమస్తమైన లోకములకును దేవతలకును తత్వములకును జీవులకును నిర్వాహకుఁడవైన ఓగొప్పవాఁడా! నాయత్నముచే నిన్ను నేనుపొందఁజాలనని. ౬.

ఇఱన్దుమ్‌నీయేయెదిర్‌న్దుమ్‌నీయే నిగళ్‌వదోనీయిన్నైయానాల్*
శిఱన్దనిఱ్‌తన్నైయదువిదువుదువె న్నైతీవొన్రుమ్‌శెఙ్గిప్పుఱప్పినైయేఱ్*
కఱన్దపాల్ నెయ్యేనెయ్యినిఱ్‌శువైయే కడలినుళ్ళముదమే *అముదిల్
పిఱన్దవిఱ్‌శువైయే శువైయదుపయనే పిన్నైన్నతోళ్ మణన్దపేరాయా. ౭.

అ॥ కఱన్ద - (అప్పుడు) పిండిన, పాల్ - పాలువంటివాఁడా! నెయ్యే - నెయ్యివంటి వాఁడా! నెయ్యినిఱ్ - నేతిలోనున్న, ఇనిమ - భోగ్యమైన, శువైయే - రసస్వరూపుఁడా! కడలినుళ్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమే - అమృతమువంటివాఁడా! అముదిల్ - అమృతమందు, పిఱన్ద - పుట్టిన, ఇనిమ శువైయే - శ్రేష్ఠమైనరసస్వరూపుఁడా! శువైయదు - ఆయారసముచే గలిగిన, పయనే - పురుషార్థ స్వరూపుఁడా! పిన్నైన్న - సప్పిన్నపిరాట్టియొక్క, తోళ్ - భుజములతో, మణన్ద - సంశ్లేషించిన, పేరాయా - గొప్పవాఁడా! ఇఱన్దుమ్ - భూతకాలమందున్న పదార్థములును, నీయే - నీకుప్రకారమే. ఎదిర్‌న్దుమ్ - భవిష్యత్కాలమందున్న వస్తువులును, నీయే - నీకుశరీరమే. నిగళ్‌వదు - వర్తమానకాలమందున్నవియు, నీయే - నీకుశేషమే. ఇన్నైయూళ్ - ఇట్లుయినయెడల, అదు - దూరస్థములును, ఇదు - సమీపస్థములును, ఉదు - మధ్యస్థములును, శిఱన్ద - క్షుద్రమైన, నిఱ్‌తన్నైత్ - నీస్వభావములు (నీయధీనములు), ఎన్ను - అనియెడి, అతీవుఒన్రుమ్ - తత్ జ్ఞానమును, పిన్నైయేన్ - పాపముగలనేను, శెఙ్గిప్పున్ - సందేహించుచున్నాను.

తా॥ ఓ స్వామీ! నీవుసకలచరాచరములకును శేషియునితలంచి సేనిసేవలలో జీవించితిని. నీవిప్పుడు నన్ను రక్షించనందున నీవు సర్వశేషియవునో కాదోయని సందేహించుచున్నానని. ౭.

మణన్దపేరాయామాయత్తాల్ ముళుదుమ్ వల్వినైయేనై యార్గిన్ఱ*
కుణజ్గళై యుడై యాయసురర్ వన్దెయర్ కూట్ట మే కొడియవుళ్ళుయర్ త్తాయ్*
పణజ్గళాయిరముడై యప్పెరున్నగవప్పళ్ళియాయ్ పాఱ్కడల్ శేర్ప్పా*
పణజ్గుమాఱతియేఱ్ మనముమ్వాశగముమ్ శెయ్గైయుమ్యానుసీతానే. ౮.

ఆ॥ మాయత్తాల్ - అభినివేశముచే, మణన్ద-(నప్పిన్నపిరాట్టితో)సంశ్లేషించిన, పేరాయా-గోప్పగొల్లవాడా! వల్వినైయేనై - క్రూరమైనపాపముగలనన్ను. ఆర్గిన్ఱ - బద్దలుచేయుచున్న, ముళుదుమ్ - సంపూర్ణములైన, కుణజ్గళై ఉడైయాయ్ - కల్యాణగుణములుగలవాడా! వఱ్ కైయర్ - బలిష్ఠమైనచేతులుగల, అసురర్ - అసురులకు, కూట్ట మే-మృత్యువైనవాడా! కొడియ - (విరోధులయెడ) క్రూరుడైన, పుళ్ - గురుత్మంతుని, ఉయర్ త్తాయ్ - ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! పై - విశాలములైన, ఆయిరమ్‌పణజ్గళ్ ఉడైయ - వెయ్యిపడగములుగల, నాగమ్-ఆదిశేషుని, పళ్ళియాయ్ - పడకగాగలవాడా! పాఱ్కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ప్పా - పవ్వళించినవాడా! మనముమ్ - మనస్సును, వాశగముమ్ - వాక్కును, శెయ్గైయుమ్ - వ్యాపారముచేయుచున్నశరీరమును, యానుమ్ - నేనును, నీతానే - (వీనికి) నీవే నిర్వాహకుడవైన వాడా! పణజ్గుమాఱు - నిన్నాశ్రయించుటకుపాయమును, అతియేఱ్ - ఎఱుగకయున్నాను.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై యాశ్రితరక్షకుడవై క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీద బవ్వళించిన ఓ స్వామీ! నేనున్ను నామనోవాక్కాయములున్ను నీయధీనములుగానుండగా నేను స్వతన్త్రించి నిన్నెటుల నాశ్రయించెదనని. ౯.

యానునీతానేయావదో మెయ్యే యరునరగవె యుమ్‌సీయూనాల్*
వానుయరిన్బమెయ్దిలెఱ్ మఱ్ఱైనరగమేయెయ్దిలైనినిలుమ్*
యానునీతానాయ్ తెళిదొఱుమ్ నన్నుమఞ్ఞువఱ్ నరగమ్‌నానడై దల్*
వానుయరిన్బమ్మున్నివీఱ్ పిరున్దా యరుళునిఱ్ తాళ్‌గళై యెనక్కే. ౯.

ఆ॥ యానుమ్ - నేనును, నీతానే - నీకుశేషభూతుడను, ఆవదు - అనెడియర్థము, మెయ్యే - యథార్థమే. ఆరు - క్రూరమైన, నరగవైయుమ్ - నరకములును, నీయూనాల్ - నీదియేయైనయొడల, వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి, మఱ్ఱై - అంతకంటెవిలక్షణమైన, నరగమే - నరకమునే, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి (రెండుసమానములే), ఎనిలుమ్ - అనియున్నను, యానుమ్ - నేనును, నీతానాయ్ - నీకుశేషభూతుడనని, తెళిదొఱుమ్ - తెలిసికొనునప్పుడంతయు, నాన్ - నేను, నరగమ్ - నరకమును, అడైదల్ - పొందుటయందు, నన్నుమ్ - మిక్కిలి, అఞ్ఞువఱ్ - భయపడుచున్నాను. వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, మన్ని - కలవాడవై, విఱ్ పిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్నవాడా! నిఱ్ తాళ్‌గళై - నీశ్రీపాదములను, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నేనునీవాడనే; పరమపదమున్ను నరకమున్ను నీయొక్కవిభూతులే. ఇందుకుసందేహములేదు. నీవిభూతియైన పరమపదమందున్నను నరకమందున్నను నాతొకటియే. అయినను ఈసంసారమందున్నయెడల నీవునాకు శేషియనెడిజ్ఞానమునశించునుగాన నాకీసంసారమును దొలగించి పరమపదము నివ్వవలయునని. ౯.

తాళ్‌గళై యెనక్కే తలై త్తలై చ్చిఱప్ప తన్ద పేరుదవిక్కై క్కైమ్మాఱా*
తోళ్‌గళై యూర త్తుఱువి యెన్నుయిరై యఱవిలై శెయ్‌దనగ్ శోదీ*
తోళ్‌గళాయిరత్తాయ్‌ముడిగళాయిరత్తాయ్ తుణై మలర్ క్కణ్‌గళాయిరత్తాయ్*
తాళ్‌గళాయిరత్తాయ్‌పేర్‌గళాయిరత్తాయ్ తమియనేన్ పెరియవప్పనే. ౧౦

అ॥ శోదీ - ఓతేజస్స్వరూపుడా! తోళ్‌గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యిభుజములుగలవాడా! ముడిగళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యిశిరస్సులుగలవాడా! తుణై - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పములవలెనున్న, కణ్‌గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యినేత్రములుగలవాడా! తాళ్‌గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యితిరువడిపద్మములుగలవాడా! పేర్‌గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యితిరునామములుగలవాడా! తమియనేన్ - ఒంటరినైనవానికు, పెరియవప్పనే - గొప్పఉపకారకుడవైనఓస్వామీ! తాళ్‌గళై - నీశ్రీపాదములను, ఎనక్కే - నాకే, తలైత్తలై - పైపైన, శిఱప్ప - పరిపూర్ణముగా, తన్ద - ఇచ్చిన, పేరుదవిక్కు - గొప్పఉపకారమునకు, కైమ్మాఱా - ప్రత్యుపకారముగా, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, తోళ్‌గళై - భుజములను, ఆర - చక్కగా, త్తుఱువి - కాగలించుకొని, అఱవిలైయ్‌దన - నీకేయగునట్లుసమర్పించితిని.

తా॥ వెయ్యిహస్తాదాది దివ్యావయవములనున్ను వెయ్యితిరునామములనున్నగల ఓస్వామీ! వామనోరథప్రకారముగా నీతిరువడిపద్మములను నాకిచ్చినఉపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను నీకుసమర్పించితినని. ౧౦.

‡‡ పెరియవప్పనై పిరమనప్పనై యురుత్తిరనప్పనై *మునివర్
క్కుఱియవప్పనై యమరరప్పనై యులగుక్కోర్ తనియప్పన్ఱనై న్ఱు*
పెరియవణ్ కురుగూర్ వణ్ శఠగోప పేణినవాయిరత్తుళ్ళుమ్*
ఉరియశొల్ మాలైయివై యుమ్‌ప త్తివట్ట్రా లుయ్యలామ్‌తొణ్డీర్ నఙ్గట్కే.

అ॥ పెరియవప్పనై - గొప్పస్వామియు, పిరమనప్పనై - బ్రహ్మకుతండ్రియు, ఉరుత్తిరనప్పనై - రుద్రునిసృష్టించినవాడును, మునివర్‌క్కు - (సనకాది) ఋషులకు, ఉరియవప్పనై - సమీపించినస్వామియు, అమరరప్పనై - దేవతలకునిర్వాహకుడును, ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ తనియప్పన్ఱనై - ఒకఅద్వితీయ నాయకుడునుసైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, పెరియ - గొప్ప, వణ్ - సమృద్ధిగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, వణ్ - ఉదారులైన, శఠగోప - నమ్మాళ్వార్లు, పేణిన - ఆశపడిసాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోను, ఉరియ - తగుమైన, శొల్ మాలై - శబ్దసందర్భముగల, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనెడి, ఇవట్ట్రా లుయ్యలామ్ - వీనిచే, తొణ్డీర్ - ఓభక్తులారా! నఙ్గట్కు - మనకు, ఉయ్యలామ్ - ఉజ్జీవించుటకగును.

తా॥ బ్రహ్మాది పిపీలికాంతమైన సమస్తనస్తువులకును స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించి మనమందఱు ముజ్జీవింపవచ్చునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౨—వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక :—సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరుడు శమకింకరయు ఫలమివ్వనందుకుఁ గారణమేమని యాలోచించి, తమకు సంసారమందాశ నివర్తించనందుచే నామనోరథము పూర్తికాలేదనితలంచి నాయందును నావస్తువులయందును నేను నిరాశుఁడనైతినియన్యాపదేశముగాసాదించుచున్నారు

‡‡ నఙ్గళ్ వరివళై యాయఙ్గాళో నమ్ముడై యేదలర్ మున్బనాణి*
నుఙ్గట్కు యానొన్ఱు రైక్కుమ్ నోక్కుగిన్ఱే నెఙ్గుమ్ కాణమాట్టేన్*
శఙ్గమ్ శిరిన్దసోయిళ్ఱన్దై తడముమై పొన్ని అమాయ్ త్తళర్ న్దేన్*
వెఙ్గణ్ పఱువై యిన్ పాగనెఞ్జోన్ వేఙ్గడవాణనై వేడ్డిచ్చెన్ఱే. ౧.

అ॥ వరి - నుందుమైన, వళై - కంకణములుగల, నఙ్గళ్ - మనయొక్క, ఆయఙ్గాళో - ఓసఖియలారా! నమ్ముడై - మనయొక్క, ఏదలర్ - శత్రుత్వమైనతల్లులయొక్క, మున్బు - ముందఱ, నాణి - (నాయవస్థను జెప్పుటకు) సిగ్గుపడి, నుఙ్గట్కు - మీకు, యాన్ ఒన్ఱు రైక్కుమ్ - నేనుచెప్పదగిన, ఒన్ఱుమాత్ర మ్ - ఒకమాటను, నోక్కుగిన్ఱేన్ - విచారించుచున్నాను. ఎఙ్గుమ్ - ఏవిధము చేతను, కాణమాట్టేన్ - తెలిసికొనకయున్నాను. వెమ్‌కణ్ - (శత్రువులమీద) క్రూరదృష్టిగల, పఱువై యిన్ - గరుత్మంతుని, పాగన్ - నడిపించుసారథియై, ఎమ్‌కోన్ - మనస్వామియైన, వేఙ్గడవాణనై - వేఙ్కటాచలపతిని, వేడ్డి - (సేవింప) ఆశపడి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, శాయ్ ఇళ్ఱన్దేన్ - సౌందర్యమునుబోఁగొట్టుకొంటిని. శఙ్గమ్ - కంకణములు, శరిన్దన - జారిపోయినవి. తడమ్ - విశాలమైన, ములై - స్తనము, పొన్ నిఱమాయ్ - వివర్ణమై, తళర్ న్దేన్ - శిథిలమగునట్లయితిని.

తా॥ ఓసఖియలారా! గరుడవాహనుఁడైన వేంకటనాయకుని సేవింపనాశపడి నాసౌందర్యమును బోగొట్టుకొనినేను, మాతల్లిముందఱ నాయవస్థను సిగ్గుచేతఁజెప్పలేక మీకుజెప్పెదనని యెంతయాలోచించినను చెప్పఁజాలకయున్నానని. ౧.

వేడ్డిచ్చెన్ఱొన్ఱుపెరుగిత్తారి లెన్నుడై తోళియర్ నుఙ్గట్కులుమ్*
ఈడ్డిదు రైక్కుమ్బడియెయన్దో కాణ్గిన్ఱిలేనిడరాట్టియేన్నాన్*
కాణ్గుతో మరైక్కణ్ కళ్వర్ విణ్ణవర్ కోన్ నఙ్గళ్ కోనై క్కణ్డాల్*
ఈణ్డియశ్శఙ్గుమ్ నిఱైవుమ్ కొళ్వా నెన్ఱనై కాలమిళైక్కిన్ఱేనే. ౨.

అ॥ శెన్ఱు - వచ్చి, ఒన్ఱు - ఒకవరమును, వేడ్డి - యాచించి, పెఱుగిత్తారిల్ - పొందదగిన వార్లలో (ప్రధానులై), ఎన్నుడైత్తోళియర్ - నాసఖియలైన, నుఙ్గట్కులుమ్ - మీకుగూడ, ఈణ్డు - ఇప్పుడు, ఇదు - ఈయవస్థను, ఉరైక్కుమ్‌పడియై - చెప్పెడివిధమును, ఇడరాట్టియేన్ -

పాపముగల, నాన్ - నేను, కాణ్డిలిశై - చూడకయున్నాను. అన్దో - అయ్యో! కాణ్‌తఱ్కు - చూడదగినవాడైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములవాడును, కళ్వన్ - (నాగుణములను) అపహరించినవాడును, విణ్ణవర్ కోన్ - దేవతలకుస్వామియు, నబ్దళ్ కోన్ - మాస్వామియు నైన సర్వేశ్వరుని, కడల్ - చూచినయెడల, ఈణ్డియు - (వానిపద్ద) చేరియున్న, శఙ్గుమ్ - కంకణములనున్ను, నిఱైవుమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, కొళ్వాన్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంత కాలముగా, ఇరైక్కిన్ఱేన్ - వాడిపోవుచున్నాను.

తా॥ నన్నుమీరేదియూచించినను నివ్వదగిన స్నేహముగల ఓసఖియలారా! నేనెంతయోచించినను మీకెప్పుడు చెప్పదగినమాట లేమియులేదు. నాగుణముల నపహరించిన సర్వేశ్వరునిజూచిన యెడల నాగుణములను దీసికొనివచ్చెదనని యెంతకాలము చూచినను నాకగుపడకయున్నాడని.

కాలమిరైక్కిలల్లాల్ వినైయేన్ నానిరైక్కిన్ఱిలన్ కణ్ణుక్కుణ్మిన్*
ఞాలమళియప్పుగుమ్బనైత్తు నన్నుదలీరినినాణిత్తాన్నెన్*
నీలమలర్ నెడుమ్శోదిశూழ్న్ద నీణ్డముగిల్ వణ్ణన్ కణ్ణన్ కొణ్డ*
కోలవళై యొడుమూవైక్కొళ్వా నెత్తనైకాలముమ్కూడచ్చెన్ఱే. 3.

ఆ॥ నీలమ్ - నల్లనై, మలర్ - వ్యాపించియున్న, నెడుమ్‌శోది - గొప్పతేజస్సుచే, శూழ్ - చుట్టపడిన, నీణ్డముగిల్‌వణ్ణన్ - గొప్పమేఘమువంటితిరుమేనుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, కొణ్డ - అపహరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, వళైయొడు - కంకణముతోడగూడ, మూవై - సౌందర్యమును, కొళ్వాన్ - తీసికొనటకై, ఎత్తనైకాలముమ్ - చిరకాలముగా, కూడచ్చెన్ఱు - వెంటతిరిగి, ఞాలమళియ - భూమియంతనెఱుగునట్లు, పుగుమ్ - అపవాదమును, కుమ్బనైత్తు - పొందితిని. నల్‌నుదలీర్ - ఓసుందరముఖులారా! ఇని - ఇఁకమీఁద, నాణిత్తాల్ - సిగ్గుపడి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? కాలమ్ - కాలము, ఇరైక్కిల్లాల్ - వెనుకతీయనేకాని, వినైయేన్ నాన్ - పాపియైననేను, ఇరైక్కిన్ఱిలన్ - వెనుకతీయను. కణ్ణుక్కుళ్ మిన్ - చూడుఁడు.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను సర్వేశ్వరునిసేవించి మంచిస్థితిని బొందవలయునని వాని వెనుకతిరిగితిరిగి గొప్పఅపవాదమును సంపాదించుకొంటిని. ఇఁకమీదసిగ్గుపడి యేమి యుపయోగములేదు కాలమున్నంతవఱకు నేనాసర్వేశ్వరుని పదలను జూడుఁడని. 3.

కూడచ్చెన్ఱేనినియెన్ కొడుక్కేన్ కోల్వళై నెఞ్జత్తొడక్కమెల్లామ్*
పాడగ్ గొ ళ్ళియవిళ్ందువైగల్ పల్వళై యార్ముగ పరిశళిత్తేన్*
మాడకొడిమదిళ్ తెన్కుళన్దై వణ్ కుడపాల్ నిన్ఱ మాయకూత్తన్*
ఆడల్ పుళువై యుయర్ త్తవెల్ పో రాళ్వలవనై యాదరిత్తే. ౪.

ఆ॥ మాడమ్ - మేడలను, కొడి - ధ్వజములను, మదిళ్ - ప్రాకారములనుగల, తెన్ - సుందరమైన, కుళన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, వణ్ - సుందరమైన, కుడపాల్ - పశ్చిమభాగమందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్నవాడును, మాయకూత్తన్ - ఆశ్చర్యకరమైనసుందరమైనగమనములుగలవాడును, ఆడల్ - అందమైనగమనములుగల, పుళువై - గరుత్మంతునిచేత, ఉయర్ త్త - ఎత్త

చుడినవాఁడును, పోర్ - యుద్ధమందు, వెల్ - జయమునుగలుగఁజేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శన మును, వలవన్ - దక్షిణహస్తమందుగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతిని, ఆదరిత్తు - కొనియాడి, కూడ చ్చెన్నెన్ - కూడనేవెళ్ళితిని; తోళ్ వళై - సుందరమైనకంకణము, సెజ్జుమ్ - మనస్సు, తుడక్కు మెల్లామ్ - ఇవిమొదలగున్నింటిని, పాడుఅళి ఇలు - నాప్రక్కయందులేకుండ, ఒళియ - నశించు నట్లు, ఇళన్దు - పోగొట్టుకొని, వైగల్ - ప్రతిదినమును, పల్ - అనేకవిధములైన, వళైయార్ మున్ - కంకణములుగలస్త్రీలముందఱ, పరిశు - స్వభావమును, ఆళిన్దేన్ - పోగొట్టుకొంటిని; ఇని - ఇంకమీఁద, ఎన్ కొడుక్కేన్ - దేనినియిచ్చెదను ?

తా॥ నేనుసర్వేశ్వరుని సేవింపనాశపడి మనస్సుమొదలగు సమస్తములను పోఁగొట్టు కొంటిని. ఇఁకమీఁద పోఁగొట్టుకొనఁదగినది వాపర్థసేమియులేదని. ౪.

ఆళివలవనై యాదరిప్పు మాబ్దవన్ నమ్మిల్ వరవుమెల్లామ్*
తోళియర్ గాళ్ నమ్మైయే తాన్ శొల్లువదోవిట్టరియదుతాన్*
ఊళిదోఱూళియెరువనాగ నన్నుణర్ వార్క్కుమణరలాగా*
శూళ్ములుడై యశుడర్ కొళాది తొల్లైయజ్ఞోదినినైక్కుఱ్ఱాలే. ౫.

అ॥ తోళియర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా ! నినైక్కుఱ్ఱాల్ - విచారించినయెడల, నన్ను- చక్కఁగా, ఉణర్వార్క్కుమ్ - తెలిసికొనఁదగినవారికిని, ఊళితోఱూళి - కాలమంతయును, (ధ్యానించినను), ఒరువనాగ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడని, ఉణరలాగా - తెలిసికొనుటకుసాధ్యుఁ డును, శూళ్ములుడై - మంచిఉపాయములుగలవాఁడును, శుడర్ కొళ్ - తేజస్సుమొదలగు గుణ ములు గలవాఁడును, ఆది - జగత్కారణుఁడును, తొల్లై - అనాదియై, అమ్ - సుందరమైన, శోది- తేజోమయ విగ్రహముగలవాఁడును, ఆళివలవనై - సుదర్శనమును దక్షిణహస్తమందుగలవాఁడు నైన శ్రీయఃపతిని, ఆదరిప్పుమ్ - ఆశ్రయించుటయు, ఆఱ్ఱు - అప్పుడు, అవన్ - ఆశ్రీయఃపతి, నమ్మిల్ - మనవద్ద, వరవుమ్ - వచ్చుటయు, ఎల్లామ్ - ఇవియన్నియు, నమ్మైయే తాన్ - మనస్వాధీనమేనా ? ఇన్ఱు - ఈవిషయమందు, శొల్లువదోతాన్ - చెప్పుటయైనా, అరిదు-కష్టము?

తా॥ ఎంతజ్ఞానాధికులకుఁగూడ ధ్యానించుటకశక్యమైన మహిమగల శ్రీయఃపతినిమనఃస్థా యించుటయు, వాఁడు మనలను గటాక్షించుటయు, అనాదిసిద్ధములుగాన వానినియిప్పుడు వదల శక్యముకాదు. ఏమియువిచారించఁ వానిని నిందించుట మీకుచితముకాదని. ౫.

తొల్లై యజ్ఞోదినినైక్కుఱ్ఱా లెన్శొల్లళవన్ఱిమైయోర్ తమక్కుమ్*
ఎల్లైయిలాదనకూఱ్ఱ్ప్పచ్చెయ్యు మత్తిఱమ్మనిక్కువెమ్మైకొణ్డాన్*
అల్లిమలర్ తణ్డుళాయమ్తారా నార్క్కిడుగోవినిప్పుళల్శొల్లిల్*
వల్లివళవయల్ శూళ్ కుడన్దై మామలర్క్కణ్ వళర్ గిన్ఱమాలే. ఱ.

అ॥ నినైక్కుఱ్ఱాల్ - విచారించినయెడల, వల్లి - పుష్పలతలుగలతోటలచేతను, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచేతను, శూళ్ - చుట్టబడిన, కుడన్దై - తిరుక్కుడ్డందయందు, మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములు, వళర్ గిన్ఱానే - మానుకొని

(భవ్యళించి) యున్నవాడును, తొల్లై - అనాదియైన, అమ్ - సుందరమైన, తోడి - తేటోమయు విగ్రహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ తొల్లళవన్ - నామాటలోనణిగినవాడుకాడు (అపరిచ్ఛిన్నుడు), ఇమైయోర్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుగూడ, ఎల్లైయిలాదన - అంతములేని, కుఱ్ఱ్ చ్చు-సళయములను, శెయ్యుమ్ - పుట్టించును. అత్తిఅమ్‌నిఱ్ఱ్ - ఆవిధములుండగా, ఎమ్‌మాయై-మా సౌందర్యమును, కొండాళ్ - అపహరించెను. అల్లి - పుష్పముగల, మలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తుఱ్ఱ్ యుమ్ - తిరుత్తుఱ్ఱ్ యినికూడ, తారాళ్ - ఇవ్వడు. ఇని - ఇంక మీద, ఆర్‌క్కు - ఎవరియొక్క (ముందఱి), పూశలిడుగో - (మాదుఃఖములను జెప్పి) అతిశెదను?

తా॥ తాసెంతదుర్లభుండైనను నాకు తనయందాశనుబుట్టించి నాసౌందర్యము నపహరించి తనతియత్తుఱ్ఱ్ యినూలనుగూడ నాకివ్వక దుఃఖపెట్టుచున్న సర్వేశ్వరునివదలి మతియొకరివద్దకెళ్ళి నాదుఃఖమును జెప్పుకొనుట నాకుచితముకాదని. ౬.

మూలరిశేవళ్ నారణన్ శీమాదవన్ కోవిందన్ వైగుందనెన్నెన్ను*
ఓలమిడవెన్నై ప్పణ్ణివిట్టు ట్రొన్ముమురువుమ్ శువడుమ్ కాట్టాన్*
ఏలమలర్ కుఱ్ఱ్ లలనై మీర్గాళ్ శెన్ను డైత్తో ళీయర్గాళ్ శెయ్‌గేన్*
కాలమ్‌పలశెన్ఱుమ్ కాణ్బదాణై యుబ్బిళోడెబ్బళిడై యిల్లైయే. ౭.

అ॥ మాల్ - (ఆశ్రిత) వ్యామోహముగలవాడు, అరి - పాపములనుహరించువాడు, శేవళ్ - సుందరమైన శేవపాళముగలవాడు, నారణన్ - సర్వశేషి, శీమాదవన్ - శ్రీయఃపతి, కోవిందన్ - నులభుడు, ఎన్నెన్ను - అనిపలుమాఱు జెప్పి, ఓలమిడ - భూపించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, పణ్ణి - చేసి, విట్టు - విడిచి, ఇట్టు - పడవేసి, ఒన్ఱుమ్ - ఒకప్రకారముగా, ఉరువుమ్ - తిరుమేనునున్ను, శువడుమ్ - (ఒక) గురుతునున్ను, కాట్టాన్ - చూపించకయున్నాడు. ఏలమ్ - ఏలకులవలె పరిమళించుచున్న, మలర్ - పుష్పము చేనలబ్ధింపబడిన, కుఱ్ఱ్ లల్ - కొమ్మలుగల, అనైత్తిమీర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నుడైత్తో ళీయర్‌గాళ్ - నాసఖియులారా! ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను? పలకాలమ్ - అనేకకాలములు, శెన్ఱుమ్ - గడచినను, కాణ్బదు - పేవించుట (తప్పదు), ఆనై - సత్యము, ఉబ్బిళోడు - మీతోఁగూడ, ఎబ్బళిడై - మాకుసంబన్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓబంధువులారా! "సర్వేశ్వరునిగుణములయందు మగ్నమైయున్న నీవు వానిని జూచుటకష్టము. అయాశనువదలుము" అని మీరుచెప్పెడిమాటనువినను. నేనెంతకాలమైనను వానినిజూడకతిచ్చను. ఇంక మీతోమాకేమియు సంబంధములేదు పొమ్ముడియని. ౭.

ఇడైయిల్లై యాఱ్ వళర్ త్తికిళిగాళ్ పూవైగళ్ గాళ్ కుయిల్‌గాళ్ మయిల్‌గాళ్*
ఉడైయనమ్మామెయుమ్ శిఱుమ్నెఞ్చు మొన్ఱుమొళియవొట్టాదుకొండాళ్*
అడైయుమ్ వైగుందముమ్‌పాఱ్కడలు మఞ్ఞనవెఱ్ఱుమువైనణియ*
కిడైయఱవిన్నిళిళ్ విట్టపిన్నైయన్ఱి యవనవై కాణ్‌కొడానే. ౮.

అ॥ యాఱ్‌వళర్ త్త - నేనుపెంచిన, కిళిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! పూవైగళ్ గాళ్ - ఓచిన్నచిలుకలారా! కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలలారా! మయిల్ గాళ్ - ఓ నెమళులారా!

అ॥ ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ - సుందర, పదద్వయములుగల, నడైమిర్ - శ్రీమాన్! ఎన్ - నెఞ్చు - నామనస్సు, నిన్ - ఇడైయే - నల్లే - నెన్ఱు - నీసమీపమందుండవలసినదానను కానని, ఎన్నై - నీడ్డి - నన్నువదలి, నేమియుమ్ - సుందరునమునున్ను, శ్రీపాఞ్చజన్యము నున్ను, ఇరుక్కై - కొండుశిరస్సులయందు, కొణ్డు - ధరించినవాడై, వల్ - ఆసేకములై, నెడుమ్‌కూర్ - బహుమూరములెళ్ళివ్యాపించుచున్న, శుడర్ - కిరణములుగల, ఞాయిఱ్ఱు - సూర్యునితోడగూడ, పాల్ - పాలవలె తెల్లనైయున్న, మది - చంద్రుని, వీన్ది - ధరించి, ఒర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - సుందరమై, నీలమ్ - శ్యామమై, నల్ నెడుమ్ - మిక్కిలియున్నతమైన, కున్ఱమ్ - పర్వతము, వరువదొప్పాక్ - వచ్చునట్లున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, నాళ్ - ఆప్పుడు వికసించిన, మలర్ - పద్మమువలెనున్న, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, అడైన్దదు - పొందినది. యాన్ - నేను, ఇని - ఇంకమీద, ఎన్ శెయ్యిదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! చన్ద్రసూర్యులను ధరించిన నీలపర్వతమువలె శఙ్ఖచక్రధరుడై విలసిల్లుచున్న సర్వేశ్వరుని సేవించి ఇంకనేవద్దనుండనని నన్నువదలి నామనస్సు వానితిరువడికళ్ళయందు పోయిచెరినది. గాన ఇప్పుడు మీమాటవినుటకు నుపాయములేకయున్నానని. ౧౭.

‡‡ పాదమడై వదన్ పాశత్తాలే మున్ నిన్ఱవన్ పాశఙ్గళ్ మున్ నిన్ఱిట్టు*
కోదిల్ పుగళ్ క్కణ్ణన్ నన్నడిమేల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోవన్ శొన్న*
వీదిలన్దాదియోరాయిరత్తు ళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్*
ఆదుమోర్ తీదిలరాగి యిబ్బుమ్మ్బు మెల్లామ్ మైవార్ గళ్ తామే. ౧౭.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదములను, అడైవదన్ - పొందవలయునని, పాశత్తాలే - ఆశచేత, మున్ నిన్ఱ - తక్కిన, వన్ - క్రూరములైన, పాశఙ్గళ్ - సంగములను, మున్ నిన్ఱ - సవాసనముగా, విట్టు - వదలి, కోదిల్ - ఆసారములేని, పుగళ్ - కీర్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, వీదుఇల్ - దోషములేనివై, ఆన్దాది - అన్తాదిరూపములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణమములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఆదు - ఏవిధమైన, ఓర్ వీదుమ్ - ఒకదోషమును, ఇలరాగి - లేనివారై, ఇబ్బుమ్ - ఈలోకమందును, ఆబ్బుమ్ - మోక్షమందును, ఎల్లామ్ ఆమైవార్ గళ్ - పూర్ణులైయుందురు.

తా॥ సంసారమునుపదలి భగవత్పరులైయున్న నమ్మళ్వార్లు సర్వేశ్వరునివిషయమై ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహపరములయందు నొకకొఱతయులేక పూర్ణులైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఎమ్పెరుమానార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఇడైయిల్లై - (నాతో మీతేమియు) సంబంధములేదు. నమ్మడైయ - మాయొక్క, మూపైయుమ్ - సౌందర్యమునున్న, కళ్గళుమ్ - కంకణములనున్న, నెఞ్చుమ్ - మనస్సునున్న, ఒన్దుమొళియ - ఒకటియంతప్పక, ఒట్టాదు - కొంచెముగూడనుండక, కొణ్డాళ్ - అపహరించెను. అడైయుమ్ - (వాము) చేరియున్న, వైగున్దముమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, పాఱ్కడలుమ్ - క్షీరాబ్ధియు, అఞ్జన వెఱ్ఱిమ్ - అఞ్జనాచలమును (తిరుపతియు) నైన, ఆవై - అవి, నణియ - సమీపించియున్నవి. పాళ్బట్ - సంసారబన్ధము, కడైయఱ - సవాసనముగా, విట్టపిన్నైయన్ది - విడిచినతరువాత నేగాని, అవళ్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, అవై - వానిని, కాణ్‌కొడాళ్ - చూడనివ్వడు.

తా॥ ఓపతులారా! సర్వేశ్వరుడు వాస్తువులనేమియునుంచక నానునస్సునుగూడ నపహరించెను; వాడు వేంచేసియున్న పరమపదము మొదలైన దివ్యదేశములు నాకనుభవింప సిద్ధ ములుగా నున్నవి. అయినను వాకితరవిషయములనుండాళవదిలిన తరువాత నివ్వపలయునని వాడు సఙ్కల్పించియున్నాడు. ఇంక మాకుమీకు నేమియుసంబన్ధములేదు వెళ్ళుడియని. ౯.

కాణ్‌కొడుప్పానల్లనార్‌క్కుమ్‌తన్నై కైకాశెయప్పాలదోర్ మాయన్దన్నాల్*
మాణ్‌కుఱళ్‌కోలవడివుకాట్టి మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌నిఱైయమలర్న్ద*
శేణ్‌శుడర్‌త్తోళ్‌గళ్‌పలతిఱైత్త తేవపిరాట్కెన్నిఱైవినోడు*
నాణ్‌కొడుత్తేనినియెన్‌కొడుక్కే నెన్నుడైనన్నుడల్‌నడైమీర్‌గాళ్. ౯.

ఆ॥ ఆర్‌క్కుమ్ - ఎంతజ్ఞానవంతులకును, తన్నై - తనను, కాణ్‌కొడుప్పానల్లక్ - చూడ నివ్వడు, కైశెయ్ - చేతులచేఁజేయదగిన వ్యాపారములను, అప్పాలదు - అతిక్రమించినదై, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణ్‌కుఱళ్‌వడివు - వామనబ్రహ్మచారివేషమును, మాయుమ్‌తన్నాల్ - వఞ్చనచేత, కాట్టి - చూపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమున్ను, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమున్ను, నిఱైయ - నిండునట్లు, వళర్న్ద - పెరిగినవాఁడై, శేణ్ - ఉన్నతములై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలంబులైన, పలతోళ్‌గళ్ - అనేకభుజములను, తగైత్త - సంపూర్ణములుగాగలవాఁడైన, తేవపిరాట్కు - దేవాధిదేవునికి, ఎన్‌నిఱైవినోడు - వాగుణపూర్తిలోఁగూడ, నాణ్ - లజ్జను, కొడుత్తేన్ - ఇచ్చితిని. ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్‌నుడల్ - సుందరవదనములుగలవారైన, వణ్డిమీర్‌గాళ్ - ఓస్త్రీలారా! ఇని - ఇంకమీఁద, ఎన్‌కొడుక్కే - దేనినియిచ్చెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వామనావతారంబెత్తి వంచనచేత మహాబలివద్దనుండి భూమినితీసి దేవతలకిచ్చినవ్వుడు పెరిగిన త్రివిక్రమావతార సౌందర్యమందుమున్నాలై నాగుణములన్నింటిని మోఁగొట్టుకొంటిని. ఇంకమీఁదఁమోఁగొట్టుకొనదగిన దేమియులేదని. ౯.

ఎన్నుడైనన్నుడల్‌నడైమీర్‌గాళ్ యానినిచ్చెయ్‌వదెనెన్నెఞ్జైన్నై*
నిన్నుడైయేనల్లేనెన్నునీఙ్గి నేమియుమ్‌శళ్గుమిరుకైకొణ్డు*
పన్నెడుమ్‌శోలైశూళ్‌శుడర్‌ఞాయిఱ్‌ఱోడు పాఱ్‌మదియేన్‌ది యోర్‌కోలసీల*
నన్నెడుమ్‌కూన్‌మ్‌తుయరవిరొప్పాన్ నాణ్‌మలర్ప్పాదమడైన్‌ద్రదువే. ౧౦.

3 - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—నిత్యముక్తులచే మఙ్గళాశాసనముజేయబడినవాఁడై పరమపదమందుఁ జేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరుఁడిచ్చట యవతారకాలమందు వేంచేసి యున్నప్పుడు వానిసౌకుమార్యమునకు మఙ్గళాశాసనముజేయదగినవారెవ్వరు లేరేయని చింతించి, ఇచ్చటకూడవానితోఁగూడ నిత్యముక్తులు వచ్చియున్నారని యనుసంధించి నిశ్చింతుఁడైయనుచున్నారు.

‡ అఙ్గుమిఙ్గుమ్ వానవర్ తానవర్ *యూథరుమ్
ఎఙ్గుమినై నైయెన్నునై న్నై యతియగిలాదలఱ్ ఱి*
అఙ్గమ్ శేరుమ్ పూమగళ్ మణ్ మగళాయ్‌మగళ్*
శఙ్గుశక్కరక్కై యవనెన్నర్ శరణమే. ౧.

ఆ॥ అఙ్గుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును, ఇఙ్గుమ్ - భూలోకమందును, ఎఙ్గుమ్ - తతిమపాతాళాదిలోకములయందును, వానవర్ - దేవతలును, తానవర్ - రాక్షసులును, యూథరుమ్ - తక్కినమనుష్యాదులును, ఉన్నై - నిన్ను, ఇనైయైయెన్ఱు - ఇట్టిసౌకుమార్యముగలవాఁడు అని, అతియగిలాదు - తెలిసికొనక, అలఱ్ ఱి - (తమరక్షణమునకుపయోగిమైనసీయొక్క జ్ఞానశక్త్యాదిగుణములను) చెప్పి, పూమగళ్ - శ్రీదేవియు, మణ్ మగళ్ - భూదేవియు, ఆయ్‌మగళ్ - నీళాదేవియు, శేరుమ్ - చేరియున్న, అఙ్గమ్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శఙ్గుశక్కరమ్ - శఙ్ఖచక్రములను, కైయవన్ - శ్రీహస్తమందుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, శరణమ్ - రక్షకుఁడు, ఎన్నర్ - అనిచెప్పుదురు.

తా॥ ఓస్వామీ! దేవమనుష్యాదులందరును తమతమయభీష్టమును నెరవేర్చుకొనుటయుం దాసక్తులై, సర్వేశ్వరుఁడు మనరక్షణకుఁదగిన గుణములుగలవాఁడు; అచ్చటనే శ్రీభూనీళాదేవులు పురుషకారభూతులైయున్నారు; విరోధులను బోఁగొట్టుటకు శఙ్ఖచక్రములున్నవి; గానవాఁడే మనకు రక్షకుఁడని చెప్పుదురేగాని నీసౌకుమార్యమునకు మంగళాశాసనముజేయువారెవరులేరని.

శరణమాగియ నాన్మఱై నూల్ గళుమ్ శారాదే*
మరణమ్ తోఱ్ ఱుమ్ వాన్పిణిమూప్పినై వైమాయ్‌త్తోమ్*
కరణప్పల్ పడై పఱ్ ఱఅవోడుమ్ కనలాళి*
అరణ తిణ్ పడై యేన్దియ వీశఱ్కాళాయే. ౨.

ఆ॥ శరణమాగియ - (విశ్వక్సేనాదులకు) ఉపాయములనుపదేశించుచున్న, నాల్ మఱై - నాలుగువేదములనెడి, నూల్ గళుమ్ - శాస్త్రములయందును (ప్రతిపాదింపఁబడిన విశ్వక్సేనాదులను), శారాదే - పరిగ్రహింపక, కరణమ్ - ఉపకరణములుగలవై, పల్ - అసేకములైన, పడై - (శత్రు) సేనలు, పఱ్ ఱఅ - నిశ్శేషముగా, ఓడుమ్ - పఱుగెత్తునట్లు, కనల్ - జ్వాలగొట్టుచున్న, ఆరణ్ - (ఆశ్రిత) రక్షకమైన, ఆళి - సుదర్శనమనెడి, తిణ్ పడై - దృఢమైనఆయుధమును, ఏన్దియ - ధరించిన, వీశఱ్కు - సర్వేశ్వరునికి, ఆళాయ్ - దాసులమై, మరణమ్ -

మరణమును, తోఱ్ఱ ఞాన్ - జన్మమును, వాళ్వినై - గొప్పవ్యాధిని, మూప్పు - వార్ధక్యమును, ఎన్తువై - ఆసెడివీనిని, మాయ్త్తోమ్ - పోఁగొట్టుకొంటిమిం

తా॥ వేదములయందుఁ జెప్పబడిన స్వర్గాదిక్షుద్ర పురుషార్థములను వదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన ఓకైవల్యార్థులారా! మీరుకూడ మీయొక్క జన్మజరామరణాదులను బోఁగొట్టు కొనిఆత్మానుభవమునెడి స్వార్థమందుఁదత్పరులైతిరిగాని సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమునకు మద్బళాశాసనముజేయకపోతిరని. ౨.

ఆళుమాళా రా ॅయుమ్శఙ్కుమ్శుమప్పార్ తామ్*
వాళుమ్విల్లుజ్ కొణ్డు పిన్ శెల్వార్ మఱ్ఱి లై*
తాళుమ్తోళుమ్ కైగళా యారత్తుళ్ళుక్కాణ్బార్*
నాళుమ్నాళుమ్ నాడువనడియేఁ ఞాలత్తే. 3.

అ॥ ఞాలత్తు - భూలోకమందు, ఆళుమ్ - (తమ) కైఙ్కర్యపరులనుగూడ, ఆళ్వార్ - కలవారుకారు. ఆళియుమ్ శఙ్కుమ్ - సుదర్శనపాఞ్చజన్యములను, తామ్ - తామే, శుమప్పార్ - ధరించుదురు. వాళుమ్ - నవ్వకమునున్న, విల్లుమ్ - కార్ముకమునున్న, కొణ్డు - తీసికొని, పిన్ శెల్వార్ - వెనుకవెళ్ళువారు, మఱ్ఱి లై - వేఱొకరును, ఇల్లై - లేరు. తాళుమ్ - శ్రీపాదములను, తోళుమ్ - భుజములను, కైగళా - (వా) చేతులచేత, ఆర - పూర్ణముగా, తొళు - ఆశ్రయించునట్లు, కాణ్బార్ - (వారిని) సేవించకయున్నాను అడియేఁ - దానుఁడనైనసేను, నాళుమ్ నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వాడువఁ - వెదకుచున్నాను.

తా॥ ఈభూలోకం దవతరించినప్పుడు, నిత్యసూరులు వానిసౌశీల్యము ననుభవించుచుండిరి. సంసారులు తమతమకార్యమునుజూచుచుండిరి, కైఙ్కర్యముజేయువారెవరులేక సర్వేశ్వరుఁడు తాశేషశ్చక్రాదులను మోసుకొని వేంచేసెను. చేను మద్బళాశాసనముజేయుటకు నాక్షేత్రములకు నేవసాదించకయే యున్నాఁడని. ౩.

ఞాలమ్పోనగమ్మఱ్ఱి యోర్ ముఱ్ఱు మాఉరువాగి*
ఆలమ్పేరిలై యున్నవశమ్ శెయ్యుమమ్మానే*
కాలమ్పేర్వదోర్ కారిరుళ్ శ్రీయొత్తుళ్ళదాల్*ఉన్
కోలమ్కాణ్బిల్ కాణలుఱ్ఱు మాళుమ్కొడియేఁక్కే. ౪.

అ॥ ఓర్ - అద్వితీయమైన, ముఱ్ఱు మాఉరువాగి - ముగ్ధశిశువై, ఞాలమ్ - జగత్తును, పోనగమ్ముఱ్ఱి యి - భోజనముగాఁజారగించి, పేర్ - వికసించుచున్న, ఆలమిలై - వటపత్రమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముతోసమానముగాజేయుచున్న (కుడిప్రక్కను ఎడమప్రక్కను తిరిగితిరిగి పవ్వళించుచున్న). అమ్మానే - ఓస్వామీ! కార్ - మేఘమువంటియొక్క. ఎఱిల్ - కాన్తిగల, ఉరు శోలమ్ - సిసోందర్యమును, కాణలుఱ్ఱు మి - నేవింపనాశపడి, ఆళుమ్ - మున్నుఁడనైయున్న, కొడియేఁక్కు - పాపిష్ఠినైన నాకు, పేర్వదు - ఒకక్షణముపోయి మఱియొక క్షణమువఱుచునప్పుడు అరేండుక్షణములకును నసుమనున్న, కాలమ్ - కాలము, ఓర్ - విలక్షణమై, శారిరుళ్ - గాఢాన్ధకారమైయున్న, ఊழி - కల్పముతో, ఒత్తుళ్ళదు - సమానముగానున్నది.

తా॥ ఓస్వామీ ! ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తునూ రగించి పటుదళమందు చిన్నబిడ్డయై బవ్వళించిన నీసాహసమునుదలంచి భయపడుచున్న నాలోకక్షణమును నొకయుగముగా వెళ్ళు చున్నదని. ౧,

కొడియార్ మాడ కోళూరగత్తుప్పుళిప్పుడియుమ్*
మడియాదిన్నే నీతుయిల్ మేవిమగిళ్ందుకాణ్*
అడియారల్లల్ తవిర్ త్తవైవో వట్టేల్*ఇ
ప్పడికాణ్ నీణ్డుతావియ వైవో వణియాయే. ౨.

ఆ॥ కొడి - ధ్వజములచేత, ఆర్ - నిండియున్న, మాడమ్ - గృహములుగల, కోళూర గత్తుమ్ - తిరుకోళూరందును, పుళిప్పుడియుమ్ - తిరుప్పుళిప్పుడియందును, మడియాదు - చలింపక, ఇన్నే - ఇదేవిధముగా, నీ - నీవు, తుయిల్ మేవి - నిదురపోయి, మగిళ్ందుకాణ్ - సంతోషించినది, అడియార్ - దాసులయొక్క, అల్లల్ - దుఃఖములను, తవిర్ త్త - పోగొట్టిన, ఆవైవో - ఆయాసముచేతనా ? ఆట్టేల్ - లేక, ఇప్పడికాణ్ - ఈభూమిని, నీణ్డు - పెరిగి, తావియ - కొలిచిన, ఆవైవో - ఆయాసముచేతనా ? పణియాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నీవుతిరుకోళూరునందును, తిరుప్పుళిప్పుడియందును బవ్వళించినది, నీకు రావణాదిసంహారముచేగలిగిన శ్రమచేతనా ? లేక త్రివిక్రమావతారమందులోకములను గొలిచిన శ్రమచేతనా ? గొప్పమని. ౨.

పణియావమరర్ పణివుమ్‌వణ్బుమ్‌తామేయామ్*
అణియారాళియుమ్ శళ్ఙముమేన్దుమవర్ కాణ్మిన్*
తణియావెనోయ్ యులగిల్ తవిర్ ప్పాగ*తిరునీల
మణియార్ మేనియో డెమనమ్‌కూళ్ నగవారే. ౩.

ఆ॥ పణియా - ఇతరదేవతలనాశ్రయించని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, పణివుమ్ - ఆశ్రయణమునకును, పణ్బుమ్ - జ్ఞానాదిగుణములకును, తామేయామ్ - తామేవిషయమైనవారై, అణిఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, ఆళియుమ్ - సుదర్శనమును, శళ్ఙముమ్ - శ్రీపాంచజన్యమును, ఏన్దుమ్ - ధరించిన, అవర్ కాణ్మిన్ - వారిచేనుమీ, తణియా - నాశములేనివై, వెమ్ - క్రూరములైన, నోయ్ - అవిద్యాదివ్యాధులను, తవిర్ ప్పాగ - తీర్చుటకై, తిరుఆర్ - సౌందర్యపూర్ణమై, నీలమణి - నీలరత్నమువలెనున్న, మేనియోడు - తిరుమేనుతోడగూడ, ఎమనమ్ - నామనస్సు, కూళ్ - భ్రమించునట్లు, ఉలగిల్ - ఈలోకమందు, వరువార్ - అవతరింతురు.

తా॥ నిత్యసూరులచే మఙ్గళాశాసనముజేయబడుచు శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధధరుడై పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు, మనుష్యులకజ్ఞానాదులను బోగొట్టుటకై శత్రుభూయిష్ఠమైన భూలోకమందవతరించినదానిని దలంచి నామనస్సు మిక్కిలి భయపడుచున్నదని. ౩.

వరువార్ శెల్వార్ వణ్‌పరిశార తిరున్ద*ఎగ
తిరువాళ్ మార్వ నెగ్‌తిఱమ్‌శొల్లార్ శెయ్‌వదెగ*
ఉరువార్ శక్కరమ్ శళ్ఙుశుమన్దిఙ్గుమోళ్గుమ్*
ఒరుపాడుళ్వా నోరడియానుముళనెన్ఱే. ౪.

అ॥ వరువార్ - వచ్చుచున్నవారును, శెల్వార్ - పోవుచున్నవారునైన ఓజనులారా! వణ్ - సుందరమైన, పరిశారత్తు - తిరుప్పరిశారమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్ - నాకు స్వామినియైన, తిరు - శ్రీదేవి, వాళ్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న, మార్వఱ్కు - వక్షస్థలము గలసర్వేశ్వరునికి, ఉరు - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్ను, శఙ్గు - పాంచజన్యమునున్ను, శుమన్ద - ధరించుకొని, ఇఙ్గు - ఈలోకమందు, ఉలావుమ్ - మితోఁగూడ, ఒరుపాడు - ఒకపార్శ్వమందు, ఉళ్ళాల్ - నిత్యముగాసంచరించువాఁడైన, ఓరడియానుమ్ - ఒకదాసుఁడును, ఉళన్ - ఉన్నాడు, ఎన్ఱు - అని, ఎన్‌తిఱమ్ - వాఁవిధమును' కొల్లార్ - చెప్పకపోతిరి, ఎన్‌శెయ్యుదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ తిరునగరికిని తిరువణ్ పరిశారమునకును సంచరించుచున్న ఓమనుజులారా! తిరువణ్ పరిశారమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్దకెళ్ళి, నీకు సకలవిధకైంకర్యముజేయుచు నీపార్శ్వ మందెల్లప్పుడునుండువా రాళ్వార్లొకరున్నారని చెప్పకపోతిరి. దీనికి నేనేమిచేసెదనని. ౭.

ఎన్నైయుమెన్నై యున్నేరార్‌కోల త్తిరున్దడిక్కీళ్*
నిన్నైయాళ్చెయ్య నీకొణ్డరుళినైప్పదుత్తా*
కున్నేన్ద్రాయ్ నిన్ఱ శూళ్‌కడల్ శూళ్‌న్దనిలమ్‌మున్నీరేఱ్*
నిన్నైత్తావియ నీళ్‌కళలాళ్‌త్తిరుమాలే. ౮.

అ॥ ఏళ్ కున్ఱు - సప్తకులాచలములుగలదియు, ఏళ్ పార్ - సప్తద్వీపములుగలదియు, ఏళ్ కడల్ - సప్తసముద్రములచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, ఞాలమ్ - భూమిని, మున్నీరు - సంపూర్ణముగా, నిన్ఱే - నిలిచియే, తావియ - కొలిచిన, నీళ్ కళల్ - పాడువైనతిరువడికళ్ళను, ఆళి - శ్రీసుదర్శనమునున్నుగల, తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, ఏర్ ఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, కోలమ్ - తిరువాభరణములచే నలఙ్కరింపఁబడినదియు, తిరున్ద - (స్వాభావికమైన) సౌందర్యముగలదియునైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములకింద, నిన్ఱ - స్థిరముగానుండి, ఆళ్ శెయ్య - కైంకర్యముజేయునట్లు, నీ - నీవు, కొణ్డరుళ - అఙ్గీకరించుటకు, నినైప్పదుత్తాన్ - సఙ్కల్పించుట, ఎన్ఱు - ఎప్పుడో.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి లోకములనుగొలిచిన ఓశ్రీయఃపతీ! నీతిరువడికళ్ళయందు నైంకర్యముఁజేయునట్లు నన్నెప్పుడు స్వీకరించెదవో తెలియలేదని. ౮.

తిరుమాల్ నాన్ముగ శెఞ్జడై యానెన్ఱి వర్‌గళ్*ఎమ్
పెరుమాన్ తన్నైయై యారఱిగిఱ్ఱార్ పేశియెన్*
ఒరుమాముదల్వా వూళిప్పిరానెన్నై యాళుడై *
కరుమామేనియనెన్న నెన్‌కాదల్ కలక్కవే. ౯.

అ॥ తిరుమాల్ - ఓశ్రీయఃపతీ! నాన్ముగ - బ్రహ్మా, శెమ్మళ్ డైయాన్ - ఎఱ్ఱనిజటనుధరించినరుద్రుఁడు, ఎన్ఱు ఇవర్‌గళ్ - అనిప్రసిద్ధులైనవీరు, ఎమ్పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుఁడవైననీయొక్క, తన్నైయై - శౌకుమార్యాది స్వభావములను, ఆరఱిగిఱ్ఱార్ - తెలిసికొనఁదగినవారెవరు! కాదల్ -

ఆళ, ఎన్ - నామనన్నుసు, కలక్క - వ్యాకులముజేయగా, ఒరు - విలక్షణుండవైన, మా - ప్రధానుండవైన, ముదల్వా - కారణభూతుండా! ఊళి - కాలము మొదలగుసకలపదార్థములకును, పిరాక్ - స్వామియైనవాడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుడై - దాసుని గాజేసికొనినవాడా! కరుశ్యామ్మై, మా - కాళ్యమైన, మేని అణ్ - తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్బన్ - అని చెప్పెదను. శీయెణ్ - ఇట్లుచెప్పి ప్రయోజనమేమి?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! బ్రహ్మరుద్రాదిదేవత లెవ్వరునుగూడ నీమహిమనెఱుంగరు. నేనుగూడ నీగుణములయందు ప్రీతిచే స్వాగ్రహపరుండవై నీతిరునామములను జెప్పితినిగాని నీసౌకుమార్యమును జూచి దానికిదగునట్లు మఙ్గళాశాసనముజేయక పోతినని. ౯.

కలక్కమిల్లా నల్తవమునివర్ కరైకణ్డోర్*
తుళక్కమిల్లా వానవరెల్లామ్ తొళుదార్గళ్*
మలక్కుమెయ్‌ద మాకడల్ దన్నైక్కడైన్దాయ్ *
ఉలక్కనామ్ పుగళ్‌ గిఱ్ఱి దెణ్ శెయ్‌వదురైయీరే. ౧౦.

ఆ॥ కలక్కమిల్లా - (సంసారమందు) భ్రమలేనివారై, నల్తవమ్ - మంచితపస్సుగలవారైన, మునివర్ - సనకాదిమునులను, కరైకణ్డోర్ - సంసారపారమునుజూచిన ముక్తులును, తుళక్కమ్ఇల్లా - చలనములేని, వానవర్ - నిత్యసూరులును, ఎల్లామ్ - వీరందరును, తొళుదార్గళ్ - (వానిని) ఆశ్రయించి మఙ్గళాశాసనము జేయుదగినవారైయున్నారు. మా - గొప్ప, కడల్ తన్నై - సముద్రమును, మలక్కుమెయ్‌ద - క్షోభముకలుగునట్లు, కడైన్దాయ్ - చిలికినవానిని, నామ్ - మనము, ఉలక్క - సంపూర్ణముగా, పుగళ్‌ గిఱ్ఱి - స్తోత్రముజేయుట, ఎన్ శెయ్‌వదు - ఏమిచేసినట్లగును? ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ నిత్యులను ముక్తులను సనకాదులునైన మహాప్రాజ్ఞులందరు నాశ్రీయఃపతికి మఙ్గళాశాసనముజేయ సిద్ధమైయుండగా, అల్పజ్ఞులమైన మనస్తోత్రముచే నేమియు ప్రయోజనము లేదు. వారిమఙ్గళాశాసనముచేతనే సకలదృష్టి దోషములును నివర్తించునని. ౧౦.

‡‡ ఉరైయాదెన్నోయ్‌తవిర వరుళ్ నిళ్ముడియాయ్ *
వరైయార్మాడ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఉరైయేయ్‌శొల్‌తొడై యోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
నిరైయేవల్లార్ నీములగత్తుస్‌ఇవారే. ౧౧.

ఆ॥ ఉరైయా - వాచామగోచరమై, దెన్నోయ్ - (తపఃకున్నధిక్యమనెడి) కూడని వ్యాధి, తవిర - నివర్తింపుటకు, అరుళ్ - కృపజేసిన, నీళ్‌ముడియాయ్ - దీర్ఘమైనకిరీటముగల సర్వేశ్వరునివిషయమై, వరై - పర్వతములవలెనున్న, ఆర్ - సమృద్ధములైన, మాడమ్ - గృహములు, మున్ను - స్థిరములైయున్న, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై - శ్రీసూక్తిరూపమై, ఏయ్ - అనురూపమైన, శొల్‌తొడై - శబ్దసందర్భరూపమైన, ఓరాయిరత్తుళ్ - విలక్షణములైన వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశు

రములను, నిరైయే - సక్రమముగా, వల్లార్ - అభ్యసించవచ్చినవారు, నీడు-విశాలమైన, ఉలగత్తు - ఈలోకమందు, పిఱవార్ - జన్మించరు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమునకేమి చెరుపువచ్చునోయని భయపడిన తమ భయము నివర్తించునట్లుకటాక్షించిన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపది పాశురముల నభ్యసించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించక మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యాదులకేమి చెరుపువచ్చునోయని భయపడిన యాళ్వార్లకు తిరిగి యాభయము రాకుండునట్లు తనశౌర్యాదిగుణములనున్న, ఆగుణములకుమం గళాశాసనముజేయుదగిన మాడువేలు శ్రీవైష్ణవులనున్న తిరుచ్చెంబున్తూరి నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసి యుండి యాళ్వార్లకు గనుపఅచగా వానినిసేవించియా సౌందర్యమునానుభవించుచున్నారు.

వార్‌కడావరువియానై మామల్లై యిఱ మరుప్పినైక్కు—నడియుత్తుర్‌ట్టి*
ఊర్‌కొళ్‌తిణ్ణాగనుయిర్ శెగు త్తఙ్గిన్ మల్లరై కొన్‌ట్రూళ్ పరణ్ మేల్*
పోర్‌కడావరశర్ పుఱక్కిడ మాడమిమ్మిశైక్కఞ్జనై తిగర్ త్త*
శీర్‌కొళ్‌శిఱ్ పాయత్తిరుచ్చెంబున్తూరిల్ తిరుచ్చిఱ్ పాలెట్టిళ్ శెల్ శార్వే. ౧.

అ॥ వార్ - కారుచున్న, కడా - మదజలమునొసి, అగవి - కొండకాలవలుగల, ఆనై - ఏనుఁగనెడి, మా - గొప్ప, మల్లైయిఱ - పర్వతముయొక్క, మరుప్పు - దన్తములనెడి, ఇనై - రెండు, కువడు - శిఖరములను, ఇఱుత్తు - భగ్నముజేసి, ఉరుట్టి - దొల్లించి, ఊర్‌కొళ్ - (పడి పోయినయేనుఁగునుగూడ తనసామర్థ్యముచే) నడిపించుచున్న, తిణ్ - సమర్థుడైన, పాగత్ - మానిటివానియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణములను, శెగుత్తు - నశింపఁజేసి, అరక్కిర్ - చత్వరమందు, మల్లై - చాణూరముష్టికులనెడిమల్లులను, కొన్‌ట్రు - చంపి, ఊళ్ - చుట్టునున్న, పరణ్ మేల్ - మంచములమీదనున్న, పోర్‌కడా - యుద్ధములనునడిపించుచున్న (శఁవీరులైన), అరశర్ - రాజులు, పుఱక్కిడ - వెనుకతీయునట్లు, మాడమ్ - మేడయొక్క, మిమ్మిశై - పైననున్న, కఞ్జనై - కంసుని, తగర్ త్త - చంపినవాఁడును, శీర్ కొళ్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, శిఱుఆయ్ - చిన్నగోపాలుఁడుసైన శ్రీకృష్ణుడు వేంచేసియున్న, తిరుచ్చెంబున్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబున్తూరులోనున్న, తిరుచ్చిఱ్ పాలు - తిరుచ్చిఱ్ పాలనెడిపేరుగలనది, ఎట్టిళ్ - మాకు, శెల్ - పాయిపొంద దగిన, కార్వు - ఉపాయము.

తా॥ కువలయాపీడ ముష్టికారిష్టచాణూరాదులనున్న మేడమీఁద కూర్చునున్నకంసునిన్ని చంపి ఇప్పుడు తిరుచ్చెంబున్తూరనెడి దివ్యదేశమందలి తిరుచ్చిఱ్ పాలనెడి నదీతీరమందు వేంచేసి యున్న శ్రీకృష్ణుఁడేమాకురక్షకుఁడని. ౧.

ఎట్టళ్ శెల్ వార్వినైముడి యముద మిమ్మైయవరప్ప నెన్నప్ప *
పొట్టుమూవులగుమ్ పడైత్త లిత్త ప్రిక్కుమ్ పొరున్దుమూవురువనెమ్మురువ *
శెట్టపులుగళుమ్ తేవుమ్మై పుడై శూళ్ తిరుచ్చెంబున్దూర్ త్తిరుచ్చిత్రా
అట్టనుక్ గిన్ద *ఆదియాన్ల్లాల్ యావర్ మత్తై నెన్నమర్ తుణై యే. ౩.

అ॥ ఎట్టళ్ - మాకు, శెల్ వార్వినై - పొందదగినఉపాయమును, యాముడై - మాయొక్క, అముదమ్ - అమృతమును, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, అప్పన్ - స్వామియు, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియు, పొట్టు - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్ను, పడైత్తు - సృజించి, అళిత్తు - రక్షించి, అట్టిక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడును, పొరున్దుమ్ - ఈర్ష్యాపారములకు దగియున్న, మూవురునక్ - మూడుస్వరూపములు గలవాడును, ఎమ్మురువన్ - మాకంతర్యామియు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కయల్ - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఆనన్దించుచున్నదియు, తేమ్ - తేనెగల, పణై పుడై - కొలనలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరుచ్చెంబున్దూర్ - తిరుచ్చెంబున్దూరందలి, తిరుచ్చిత్రా - అు-తిరుచ్చిత్రా - అనెడి, అట్టనుక్-ఆదేశమందు, అమర్ గిన్ద - అమరి వేంచేసియున్న, ఆదియాన్ల్లాల్ - కారణభూతుడుసైన సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎన్ - నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, తుణై - సహాయము, మత్తై యివర్ - మఱియెవరు?

తా॥ జగత్సృష్టిస్థితి సంహారకుడై, పరమభోగ్యుడై, నాకురక్షకుడై, అతిరమణీయంబైన తిరుచ్చిత్రా - అులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు పరమప్రాప్యము. మఱియొకరుకారని.

ఎన్నమ్మ పెరుమానిమైయవర్ పెరుమా నిరుసలమిడ్డవెమ్మెరుమాన్ *
మున్నివల్వినై గళ్ ముళ్ళుమిడక్ మాళ వెన్నై యాళ్ గిన్ద వెమ్మెరుమాన్ *
తెన్ తిశైక్కణిగళ్ తిరుచ్చెంబున్దూరిల్ తిరుచ్చిత్రా - అిన్ నిన్ఱై మిపాల్
సిన్ద వెమ్మెరుమాన్ *అడియాన్ల్లాల్ శరణ్ నినై ప్పిలమ్ పిఱిదిల్లై యెనక్కే. ౩.

అ॥ ఎన్ - నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, ఎమ్మెరుమాన్ - నాథుడును, మున్నై - అనాదియై, వల్ - క్రూరములైన, వినైగళ్ - పాపములు, ముళ్ళుమ్ - అన్నియు, ఉడన్ - వెంటనే, మాళ - నశించునట్లు, ఎన్నై యాళ్ గిన్ద ఎమ్మెరుమాన్ - నన్నేలినస్వామియు, తెన్ - దక్షిణపుక్కుక్కు, ఆణిగళ్ - అలంకారము గానున్న, తిరుచ్చెంబున్దూరిల్ - తిరుచ్చెంబున్దూరందలి, తిరుచ్చిత్రా - అిన్ నిన్ఱై మిపాల్ - తిరుచ్చిత్రా - అనెడినదియొక్క-తీరమునకు పశ్చిమభాగమందు, నిన్ఱ-వేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమాన్ - స్వామియునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియాన్ల్లాల్ - శ్రీపాదములుతప్ప, ఎనక్కు - నాకు, నినై ప్పిలమ్ - మనోరథమందుకూడ, పిఱిదు - వేఱు, శరణ్ - ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వరాహావతారంబెత్తి భూమిని విడతీసి రక్షించియు నాపాపములను బోగొట్టి నన్నేలినవాడునై తిరుచ్చెంబున్దూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములుతప్ప నాకు వేఱొక ఉపాయములేదని. ౩.

పిఱవిత్ తొఱైనెఱుక్కుప్ పెరియనువ్వులగుమ్‌నిఱైయు ప్పేరురువమాయ్‌నిమిర్న్ద*
కుఱియమాణైనెన్మ్ఱుక్కుఱైకడల్‌కిడన్ద కోలమాణిక్కమెన్మ్ఱెన్మ్ఱు*
శెఱివుళ్ళై వాళ్‌కముగుతెఱ్ఱిశిరూర్ తిరుచ్చెంబుత్తూర్ త్తిరుచ్చిత్రా
అఱియ* మెయ్‌మ్మ్రెయేనిన్ఱ వెమ్బెరుమా నడియిణైయల్లదోరఱియే. ౮.

ఆ॥ పెరియ - విశాలమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నిఱైయ - నిండువల్లు, శేర్ ఉరువమాగి - గొప్పతిరుమేనుగలవాడై, నిమిర్న్ద - పెరిగిన, కుఱియమాణ్ - వామనబ్రహ్మచారియైన, ఎన్మ్ఱన్ - స్వామియు, కుఱై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కిడన్ద - చిలికినవాడును, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడునైన, ఎన్న మ్ఱన్ - నాస్వామియు, శెఱి - సమృద్ధమైన, కుళై - గలలుగల, వాళ్ - ఆరటిచెట్టును, కముగు - పోగచెట్టును, తెఱ్ఱు - కోబ్బెరచెట్టును, (పినియొక్కు) అణి - పుష్పములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిత్ర్ ఆఅు. తిరుచ్చిత్ర్ ఆఅ నెడి నదియొక్క తీరమందు నివసించుచున్న వాడు, అతిశయ - (వీడసర్వేశ్వరుడే) తానే సికొనునట్లు, మెయ్‌మ్మైయే - యథావత్తుగా, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, ఎమ్బెరుమాన్ - స్వామియునైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడియిణైయల్లదు - శ్రీపాదద్వన్ద్వములుతప్ప, ఎవఱుక్కు - నాకు, పితిరుఒన్ఱు - వేఱొక, ఆరణ్ - రక్షకము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వామనావతారమందు త్రివిక్రముడై పెరిగి యనుష్ఠించిన దివ్యచేష్టితములనున్ను, సముద్రమథనవ్యాపారమునున్ను నాకుఁగనపఱిచినన్ను దానునిగాఁజేసికొనినవాడై, అనేక ఫలపృథ్వములచే సమృద్ధమైన తిరుచ్చెంబుత్తూరులోనున్న వారందరను సేవించునట్లు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములుతప్ప నాకవేఱు పాయము లేదని. ౮

అల్లదోరరణుమవనిల్ వేతిత్తి యదుపొరుళాగిలుమ్*అవనై
యల్లదెన్నావియమన్ద్రిత్తి గిల్లా దాదలాలవనుత్తి గిన్ఱ*
నల్ల నాన్మఱైయోర్ వేళ్వియుళ్ మదుత్త నఱుమ్బుగై విశుమ్బెళిమత్తిక్కుమ్*
నల్లసీళ్ మాడత్తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ తిరుచ్చిత్ర్ ఆతెనక్కునల్లరణే. ౯.

ఆ॥ అల్లదు - తిరుచ్చెంబుత్తూరుకాని, ఓరరణుమ్ - ఒకదివ్యదేశమునూడ, అవనిల్ వేతిత్తి - అసర్వేశ్వరునివిడిచియుండదు. అదుపొరుళాగిలుమ్ - ఆమాట నేయుథార్థమైనను, అవనైయల్లదు - తిరుచ్చెంబుత్తూరులోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎన్నావి - నాయాత్మ - అమర్న్దు-అమరి, అత్తిక్కల్లాదు - (మఱియొకదివ్యదేశమును) పొందదు. ఆదలాల్ - గాన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఉత్తిగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయునట్లదియు, నల్ల - అనన్యప్రయోజనులైన, నాన్మఱైయోర్ వాలుగు వేదములుపఠించువ శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేళ్వియుళ్ - యాగమందు, నడుత్త - కలిగిన, నఱుమ్ - పరిమళముగల, పుగై - ధూమము, విశుమ్బు - ఆకాశమంగు, ఒళి - సూర్యాదితేజస్సులను, మఱైక్కుమ్ - కప్పునట్టిదియు, నల్ల - సుందరములై, నీళ్ - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - మేడలుగలదియునైన, తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిత్ర్ ఆఅు-తిరుచ్చిత్ర్ ఆఅ నెడి దివ్యదేశము, ఎనక్కు - నాకు, నల్లరణ్ - నిర్భయమైనప్రాప్యదేశము.

తా॥ ఇతర దివ్యదేశములయందు సర్వేశ్వరుడు చేంచేసియున్నను నామనస్సు తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని పదవి మఱియొక్కచోటికి వెళ్ళదుగానని, అనేకమైన శ్రీవైష్ణవులు యాగములుజేయుచున్న యాదివ్యదేశమే నాకు పరమప్రాప్యమని. ౪

ఎనక్కున్నల్లరణ్ఱై యెనదారుయిరై యిమ్మైక్కువర్ తన్దైతాయ్‌తన్నై *
తనక్కుమ్ తనైయ్యతీవరియాదై తిడబ్బడల్ పళ్ళి కురుమ్మానై *
మనక్కొళ్ శీర్ మూవాయిరవర్ వాళ్ శివనుమయనుమ్ తానుమొప్పార్ వాళ్ *
కనక్కొళ్ తిణ్ మాడ త్తిరుచ్చెంబుత్తురైయిల్ తిరుచ్చిత్రకూడత్తానే. ౫

ఆ॥ ఎనక్కు - నాకు, నల్లరణ్ఱై - మంచియుపాయమును, ఎనదు - నాకు, ఆరుయిరై - మంచిప్రాణధాతుడును, ఇమ్మైక్కువర్ - నిత్యసూరులకు, తన్దైతాయ్‌తన్నై - తండ్రితల్లియైనవాడును, తనక్కుమ్ - తనకును, తన్‌తన్నై - తనమహిమను, అతీవరియాదై - తెలిసికొనుటకశక్యుడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించిన, అమ్మానై - స్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, మనమ్‌కొళ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) హృదయమందుంచుకొనిన, శీర్ - భగవద్గుణములు గలవారును, వణ్ - బ్రహ్మాధిపుడైన, శివనుమ్ - రుద్రునితోడను, అయనుమ్ - బ్రహ్మతోడను, తానుమ్ - తనతోడను (సర్వేశ్వరునితోడను), ఒప్పార్ - సమానులైన (వారివలెజగత్సృష్టి స్థితి సంహారములను జేయుటకు సమర్థులైన), మూవాయిరవర్ - మూడువేలుశ్రీవైష్ణవులు, వాళ్ - వాసముజేయుచున్నదియు, కనమ్‌కొళ్ - నిబిడములై, తిణ్ - స్థిరములైయుండునవియునైన, మాడమ్ - గృహములుగలదియునైన, తిరుచ్చెంబుత్తురైయిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడత్తు - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, కండేన్ - నేవించితిని.

తా॥ నాకును నిత్యసూరులకును సకలవిధబంధువై సర్వజ్ఞుడైన తనకుఁగూడ తెలిసికొనుటకశక్యమ్మయపరిచ్ఛిన్నమైన మహిమగలసర్వేశ్వరుని భాగవతోత్తములైన మూడువేలు శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు నేవించితినని. ౬

తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడత్తుళ్ కణ్డ వత్తిరువడియెన్నుమ్ *
తిరుచ్చెక్కమలక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్ శెవ్వడియుమ్ శెయ్యకైయుమ్ *
తిరుచ్చెయ్యకమలవున్ది యుమ్ శెయ్యకమలమార్బుమ్ శెయ్యవుడైయుమ్ *
తిరుచ్చెయ్యముడియుమారముమ్ పడైయుమ్ తిగళ్ వెక్‌శిన్ద్రైయుళానే. ౭

ఆ॥ తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడత్తుళ్ - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డ - (నేను) సేవించిన, అత్తిరువడి - ఆహ్వామి, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలమ్ - తామరసపుష్పమువంటి, తిరుక్కణ్ణుమ్ - సుందరనేత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయుమ్ - ఆధరమును, శే - ఎఱ్ఱని, అడియుమ్ - శ్రీపాదములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కైయుమ్ - శ్రీహస్తములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, కమలమ్ - తామరసపుష్పముగల, తిరువున్దియుమ్ - తిరువాభియును, కమలమ్ - తామరసపుష్పమువలె, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, మార్బుమ్ - వక్షస్థలమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, ఉడైయుమ్ - పీతాంబరమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, తిరుముడియుమ్ - అందమైనకిరీటమును, ఆరముమ్

హారమును, పడైయుమ్ - దివ్యాయుధములును, తిగళ్ - ప్రకాశించునట్లు, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్ నిన్దైయుళ్ళాళ్ - నాహృదయమందు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు, అతిసుందరములైన తన దివ్యాయుధములతోను విలసిల్లును నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడని.

తిగళ్ పెన్ నిన్దైయుళిరున్దానై చ్చెల్వనిలత్తేవర్ నాన్మరైయోర్*
తిన్నిలై కూప్పియేత్తుమ్ తిరుచ్చెన్దురున్దూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడత్తిరైయానై*
పుగర్ కొళ్ వానవర్ గళ్ పుగలిడన్దానై క్కుశుగర్ వణ్ కైయర్ వెరువుమ్ పోర్ నైయ*
పుగళుమాఱిలీయేఱ్ పోరున్దుమూవులగుమ్ పడైప్పానుకెడుప్పుక్కాప్పవనే. ౮.

ఆ॥ ఎన్ నిన్దైయుళ్ - నామనస్సునందు, తిగళ్ - విలసిల్లుచు, ఇరున్దానై - వేంచేసియున్న వాడును, నాల్ మరైయోర్ - నాలుగువేదముల నధ్యయనముజేసిన, శెల్ - విలక్షణులైన, నిలత్తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, తిరై - ప్రతిపెక్కలకుండుండి, కైకూప్పి - చేతులుముకుడించుకొని, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, తిరుచ్చెన్దురున్దూర్ తిరుచ్చెన్దురున్దూరుళ్, తిరుచ్చిత్రకూడత్తిరైయానై - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్నవాడును, పుగర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వానవర్ గళ్ - దేవతలకు, పుగలిడమ్ తన్దానై - రక్షకుడును, పణ్ కైయుగ్ - బల్లిముల్లైన చేతులుగల, అశురర్ - అసురులకు, నెరుకూప్పోర్ నైయ - క్రూరమైన మృత్యువైనవాడును, పొరున్దు - తనతోడిపోరియున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, పడైప్పానుకెడుప్పు - సృష్టితోడగూడ, కెడుప్పు - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణముజేయువాడునైన సర్వేశ్వరుని, పుగళుమాఱు - స్తోత్రముజేయువిధమును, ఎతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ విలక్షణులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యముగూడుండి శాసనముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందును నాహృదయమందును వేంచేసియున్నవాడును, దుష్టులనునిగ్రహించిశిష్టులను బరిపాలించువాడునైన సర్వేశ్వరుని యథార్థముగా స్తోత్రముజేయువిధమును నేనెఱుంగనని. ౮.

పడైప్పానుకెడుప్పుక్కాప్పవన్ పీడమపరమ్బరన్ శివప్పిరానవనే*
ఇడైప్పుగొణ్డురువుమొళినిన్ఱ యవనే పుగళ్వైత్తెయ్వమెన్ఱుమ్ తానే*
కొడైప్పెరుమ్బగలాళ్ పయర్తన్నార్ కూరియ వాచ్చెయోడొళుక్కమ్*
నడైప్పలియియత్తైక్ కొణ్డు తిరుచ్చెన్దురున్దూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడనమ్ర్ న్నాదనే. ౮.

ఆ॥ కొడై - విద్యాదానముచే, పెరుమ్బగలాళ్ - గొప్పకీర్తిగలవారై, ఇన్దియర్ - ఇట్టివారనిస్తసిద్ధులై, తన్నార్ - తనతోసమానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కూరియ - సూక్ష్మార్థములను దెలుపుచున్న, విచ్చెయోడు - విద్యతోడగూడ, ఒళుక్కమ్ - అనుష్ఠానమును, నడై - నిరన్తరముగానడుచుచున్న, పలి - తిరుమారాధనమును, ఇన్దియ్ర్ - స్వభావముగాగల, తిరుచ్చెన్దురున్దూరిల్ - తిరుచ్చెన్దురున్దూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడమ్ - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, అమర్న్ద - ఆమరికతోవేంచేసియున్న, నాదన్ - స్వామియే, పడైప్పానుకెడుప్పు - సృష్టితోడగూడ, కెడుప్పు - సంహారమునున్ను, కాప్పవన్ - రక్షణమునున్ను జేయువాడు; పరమ్బరన్ - మువు

మ్యులకంటె శ్రేష్ఠులయిన యిన్ద్రాదులకును మేలైన, పిరమన్ - బ్రహ్మకునంతర్యామియైనవాడు, ఆవనే - అసర్వేశ్వరుడే, శివప్పిరాన్ - రుద్రునికినంతర్యామి. ఇడై - (బ్రహ్మరుద్రులయొక్క) నడుమను, పుకుం - ప్రవేశించి, అవనే - అసర్వేశ్వరుడే, ఓర్ ఉరువుమ్ - ఒకవస్తువునున్ను, ఒళ్ళి - కడువసుండ (అన్నిటికన్తర్యామియైనవాడు). యానాయుమ్ - సకలచేతనాచేతనముల కును, తానే - తానేయంతర్యామియైనవాడు. పుగళ్ ఒన్ఱిల్లై - (ఇది) స్తోత్రముకాదు. ౯.

తా॥ సచ్ఛాస్త్రప్రవర్తకులై, జ్ఞానానుష్ఠానసంపన్నులై, భగవదారాధనతత్పరులై, విలక్షణులై ప్రసిద్ధులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే జగత్సృష్టిసంహారకారకుడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తచేతనాచేతనములకు నంతర్యామియైస్వామియైయుండు పరాత్పరుడు; ఇదియర్థవాదముకాదు యథార్థమేయని.

అమర్న్దనాదనై యవరవరాగి యవర్క్కరుళ్‌సురుమమ్మానై *
అమర్న్దతణ్‌పుగళ్‌నన్దిరుచ్చిత్రకూటత్తుళ్ తిరుచ్చిత్రకూటనిన్ఱానై *
అమర్న్దనీర్‌మూవాయిరవర్‌వేది యిరుగళ్‌తమ్‌పది యవనితేవర్ వాళ్వు*
అమర్న్దమా నిలానై ముక్కణమ్మానై నాన్ముగనై యమర్న్దేనే. ౧౦.

అ॥ అమర్న్ద - అనురూపమైన, నాదనై - స్వామియు, ఆవరవర్ - ఆయాయాచకులవలె, ఆగి - ఆయినవాడై (తనను యాచించినవారు తనవద్దనుండి ఫలమునుబొంది సన్తోషించునట్లు తాను వారు కోరినఫలమునిచ్చి మనమిచ్చితమికదాయడని సన్తోషించినవాడై), అవర్క్కు - వారికి, అరుళ్ - అనుగ్రహమును (ఫలమును), పురుమమ్మానై - కృపజేయుస్వామియు, అమర్న్ద - సమృద్ధులైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పుగళ్ - కీర్తులుగల, తిరుచ్చిత్రకూట్టిల్ - తిరుచ్చిత్రకూటస్థానందలి, తిరుచ్చిత్రకూటనిన్ఱానై - తిరుచ్చిత్రకూటనామకుడై నదీతీరమందున్న దివ్యదేశమును వాసస్థానము గాగలవాడును, అమర్న్ద - అనురూపమైన, నీర్ - ఆత్మగుణములుగల, మూవాయిరవర్ వేదియర్ గళ్‌తమ్ - మూడువేలు వైదికబ్రాహ్మణోత్తములకు, పది - వాసస్థానమైనది అవనివేవర్ - భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులకి, వాళ్వు - వాసస్థానమునైన (తిరుచ్చిత్రకూటములో) అమర్న్ద - అనురీతి వేంచేసియున్న, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడును, ముక్కణ్ అమ్మానై - త్రినేత్రుడైనరుద్రునకంతర్యామియు, నాన్ముగనై - బ్రహ్మకంతర్యామియునైన సర్వేశ్వరుని, అమర్న్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ ఆత్మగుణసంపన్నులైన మూడువేలువైదిక శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుమన్న తిరుచ్చిత్రకూటములో యాచకులయొక్క మనోరథమును సంపూర్ణముగా వేంచేసియున్న బ్రహ్మరుద్రాదిసకల జగతికిని సంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని నేను భజించితినని. ౧౦

తేనైనన్బాలైక్కన్నలై యముదై తిరుత్తణ్‌మలైనిన్ఱానై *
వానవర్‌నాన్ముగనై మలర్న్దతణ్ కోవూర్‌మణిమాడత్తుళ్ మేవియ పుగళ్ *
కోనై వణ్‌కురుకూర్‌నఱ్‌పడైగోళ్ శొన్న వాయిరత్తుళ్‌పత్తుమ్*
వానిలత్తవర్‌మిక్కుయర్‌వుళ్ శెయ్దుముడిక్కుమ్ పిఱవిమామాయక్కూత్తనై యే.

అ॥ తేసై - తేజస్సువంటివాడును, నల్ పాలై - మంచిపాలువంటివాడును, కన్నలై - చెరుకువంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడును, తిరునులగు - వ్యవస్థితములైయున్న లోకములను, ఉణ్డ - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగిన, అమ్మానై - స్వామియు; నలర్ న్ద - వికసించి యున్న, తణ్ - చల్లనైన, కొప్పూళ్ మలర్ మిసై - సహజకుసుమములమీద, వాన్ - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడు నైన, కోనై - సర్వేశ్వరునిపక్షమునై, వణ్ - నిరతిశయసంపత్తుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, కొన్న - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వానిన్ మీదు - పరమపదమందు, ఏఱ్ఱి - ఎక్కించి, అరుళ్ శెయ్దు - భగవత్కైంకర్యమును గలుగజేసి, పిఱవి - సంసారమునెడి, మాయాయమై - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన, కూత్తినై - నాటకమును, ముడిక్కుమ్ - నశింపచేయును.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపది పాశురములే తన సధ్యయనము చేయువారికి సంసారమును బోగొట్టి భగవత్కైంకర్యమును గలుగ జేసి మోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - ౮ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యావయవసౌన్దర్యమును సేవింపనారంభించి, అది సెరవేరనందున మిక్కిలి యార్తులై, ఓశ్రీయఃపతీ! నీవీదినముగా నా ముందఱవచ్చి సేవసాదింపవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

మాయక్ కూత్తా వామనా వినై యేఁ కణ్ణాక్ కైక్ కాల్*
తూయ శెయ్య మలర్ గళా శోదిచ్చెవ్వాయ్ ముగిళ్ దా*
శాయల్ శామ తిరుమేని తణ్ బశుఙ్ శాయై శామరై నీళ్
వాశత్తడమ్ పొళ్వరువానే యెయ్దువనాళ్ కాణవారాయే* ౧.

అ॥ మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులై, కూత్తా - మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల, వామనా - ఓవామనుఁడా! వినైయేన్ - పాపములగలనాకు, కణ్ణా - నేత్రమువంటివాఁడా! కణ్ - నేత్రమును, కై - శ్రీహస్తమును, కాల్ - శ్రీపాదమును, తూయ - దోషములేనివి, శెయ్య - సుందరములైయున్న, మలర్ గళా - పుష్పములుగానున్న, శోది - తేజస్సుగల, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ముగిళ్ దా - మొగ్గలుగానున్న, శాయల్ - కాన్తిగలదై, శామమ్ - శ్యామమైన, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహము, తణ్ - చల్లనై, పాశుఙ్ శాయై - పచ్చనివర్ణముగలఆకులుగానున్న (శళవాడై), శామరై - శామరపుష్పములుగలదై, నీళ్ - గొప్పదై, వాశమ్ -

పరిమళముగలదైన, తడమ్‌పోల్ - తటాకమువలె, వరువానే - వచ్చుచున్నవాఁడా! ఒరునాళ్ - ఒకదినము, కాణ - నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ అత్యాశ్చర్యకరంబులై కుతిసునోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల ఓస్వామీ! తామరసపుష్పమువలెనున్న నేత్రాదులతోను, మొగ్గవలెనున్న ఆధరముతోను పచ్చనియాకువలెనున్న తిరుమేనుతోనుగూడ, తామరసతటాకమువలెవచ్చి నాకొక దినమైనను నేవసాదింపుమాయని.

కాణవారాయెన్నైనుం కణ్ణుమ్‌వాయుమ్‌తువర్‌న్దు*అడియేన్
నాణినన్నాట్టలమన్నా లిరఙ్గియెరునాళ్‌సీయన్దో*
కాణవారాయ్ కరునాయిఱుదిక్కుమ్ కరుమామాణిక్క-
నాళ్‌నన్‌మలైపోల్*శుడర్‌చ్చోదిముడిశేర్ శెన్నియమ్మానే. ౨.

అ॥ కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాయిఱు - సూర్యుడు, ఉదిక్కుమ్ - ఉదయమగుచున్న, మా - శ్లాఘ్యమై, నాళ్‌నల్ - నవీనమై, కరుమాణిక్కమ్ - నీలరత్నమువలెనైన, మలైపోల్ - పర్వతమువలెనున్న, శుడర్‌శోది - గొప్పతేజస్సుగల, ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! కాణవారాయ్ - (నేను) నేవించునట్లు వేంచేయుమా, ఎన్నైన్దు - అని పలుమాఱు చెప్పి, కణ్ణుమ్ - (చూచిన) నేత్రములును, వాయుమ్ - (పిలిచిన) నోఱును, తువర్‌న్దు - ఎండిపోయి, నాణి - (నీవురానందున) సిగ్గుపడి, నల్‌నాడు - మంచిదైన యీలోకమందు, అడియేన్ - దానుండనైనను, అలమన్దాల్ - తడుమాడినప్పటికిన్ని, ఒరునాళ్ - ఒకదినమైనను, ఇరఙ్గి - కృపజేసి, నీ - నీవు, కాణవారాయ్ - నేవించునట్లురాకపోతివి. ఆన్దో - అయ్యో.

తా॥ నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువంటి తిరుమేనునున్న, ఆ పర్వతశిఖరమం దుదించిన సూర్యునివలె నత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమునున్నగల ఓస్వామీ! నిన్ను నేవింపవలయునని చుట్టుతిరిగి తిరిగి చూచియుం పిలిచియు, నానేత్రములును నోఱు నెండిపోయినవి. నేనింత యవస్థపడుచున్నను నీ వొకమాఱైనను దయజేసి నేవసాదించకపోతివి. నా భాగ్యహీనతనేమని చెప్పెదనని. ౨.

ముడిశేర్ శెన్నియమ్మా నిఱ్ మొయ్‌పూమ్‌తామత్తణ్‌ఱాయ్*
కడిశేర్ కణ్ణిప్పెరుమానే యెన్నైనేఱ్ఱియఱుదక్కాల్*
పడిశేర్ మకరక్కుళిగళుమ్ పవళవాయుమ్‌నాల్‌తోళుమ్*
తుడిశేరిడైయుమన్దోర్ తూనీర్‌ముల్‌పోల్‌తోన్ఱాయే. ౩.

అ॥ ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సులుగల, అమ్మా - ఓస్వామీ! నిఱ్ - నీకు (తగినదై), మొయ్ - దట్టమైకట్టియున్నదై, పూ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, కడిశేర్ - పరిమళముగలదై, తామమ్ - మిక్కిలికాన్తిగలదైన, తుఱ్ఱాయ్‌కణ్ణి - తిరుత్తుఱ్ఱాయి మాలగల, పెరుమానే - సర్వాధికుఁడా! ఎన్నైనేఱ్ఱి - అని పలుమాఱుచెప్పి, అఱుదక్కాల్ - ఏడిచిన రెండల, పడి - తిరుమేనుతో, శేర్ - చేరియున్న, మకరక్కుళిగళుమ్ - మకరకుండలములును, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరమును, నాల్‌తోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, తుడి

శేర్ - గుడుగుడుపతో సమానమైన, ఇడైయామ్ - మధ్యమును, అమైన్దదు -(వీనితో) చేరియున్న, తూ - నిర్మలమై, నీర్ - జలముతో నిండిన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్రాయ్ - సేవ సాదింపవలెను.

తా॥ ఓ శ్రియఃపతీ! నిన్ను సేవింపవలయునని నేను మిక్కిలి యాశచు చున్నానుగాన, అతినుందరమైన, కిరీట వనమాలాధారియై మిక్కిలి యందముతో యున్న దివ్యావయవములతో గూడ వచ్చి కాళమేఘమువలె నాకు సేవసాదించి నాయార్తినిబోగొట్టుమాయని. ౩.

తూనీర్ ముగిల్ పోల్ తోన్రుమ్ నిఱ శుడర్ కొళ్ వడివుమ్ కనివాయుమ్*
తేనీర్ కమలక్ కణ్ణుమ్ వన్దెన్ శిన్దైనిన్రెన్దవా*
మానీర్ వెళ్ళిమలై దఱ మేల్ వణ్ కార్ నీలముగిల్ పోల*
తూనీర్ కడలుళ్ తుయిల్వానే యెన్దాయ్ శొల్లమాట్టునే. ౪.

ఆ॥ తూ - గొప్ప, నీర్ - జలమధ్యమందున్న, వెళ్ళిమలైత్ తోల్ - వెండికొండమీద సంచరించుచున్న, వణ్ - సుందరమై, కార్ - వర్షాకాలమందలి, నీలముగిల్ పోల్ - నీలమేఘము వలె, తూ - పరిశుద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, తుయిల్వానే - (ఆదిశేషుని మీద) నిదురపోవుచున్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముచేపూర్ణమైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్రుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, నిఱ - నీయొక్క, శుడర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వడివుమ్ - తిరుమేనును, కని - పండువలెనున్న, వాయుమ్ - అధరమును, తేన్ నీర్ - తేనెరూపమైనజలముగల, కమలమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములును, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ నిన్దై - నామనస్సునందు, నిన్రైన్దవా - నిండియున్న విధమును, శొల్లమాట్టే - చెప్పవలను.

తా॥ క్షీరాబ్ధియొక్క మధ్యమందు వెండికొండవలె తెల్లనైయున్న ఆదిశేషునిమీద వర్షా కాలమేఘమువలె శ్యామవిగ్రహుడవై పవ్వళించియున్న ఓస్వామీ! నీయొక్క దివ్యావయవములు నామనస్సునందువచ్చి చేసెడివిధమును నేను చెప్పవలయునని. ౪

శొల్లమాట్రేనడియేన్ ఉఱ తుళ్ళుమ్ శోది త్తిరుప్పాదమ్*
ఎల్లై యిల్ శీరిళఞాయి ఱిరణ్డుపోలెన్ను ళ్ళనా*
అల్లలెన్ను మిరుళ్ శేర్ద ఉక్కాయ మెన్నే ఆళిశూళ్*
మల్లై ఞాలముళ్ళుణ్ణ మానీర్ కొణ్డల్వణ్ణనే. ౫.

ఆ॥ ఆళి - సముద్రముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, మల్ల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, ముళ్ళుదు - సమూర్ణముగా, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాడును, మా - నిండియున్న, నీర్ - జలముగల, కొండల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడునైన ఓస్వామీ! ఈన్ - నీయొక్క, తుళ్ళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోది - తేజస్సుగల, తిరుప్పాదమ్ - తిరువడికలు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - సౌందర్యముగల, ఇరణ్డు - రెండు, ఇళఞాయిఱుపోల్ - బాలసూర్యులవలె, ఎన్నుళ్ళనా - నా మనస్సునందున్న విధమును, ఆడియేన్ - దాసుడనైనేను, శొల్లమాట్టే - చెప్పవలను. అల్లల్ ఎన్నుమ్ - దుఃఖమని చెప్పబడుచున్న (అజ్ఞానమనెడి), ఇరుళ్ - చీకటిని, శేర్దఱుక్క - చేరుటకు, ఉపాయమ్ - ఉపాయమును, ఎన్నే - ఏది?

తా॥ ఓ నీలమేఘశ్యామఁడా! బాలసూర్యునివలె దేదీప్యమానమైన నీయొక్క శ్రీపాదము సాహార్దయమందుండి నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. నాకు నేవసాందింప నీకిష్టములేనియెడల నిన్ను మఱచిపోవునట్లైనను ఒకఉపాయము చెప్పుమాయని. ౫.

కొణ్ణల్వణ్ణాకుడకూత్తా వినైయేక్కణ్ణాక్కణ్ణా*ఎన్
అణ్ణవాణావెన్నైన్ననీయాళ్‌కూప్పిట్టుత్తక్కాల్*
విణ్ణోర్‌మేల్‌తాక్‌మణ్‌మేల్‌తాక్ విరినీర్‌క్కడల్‌తాక్‌మన్ నుయిర్‌త్తాక్*
తొణ్ణేనక్కళల్‌కాణ్ ఒరునాళ్ వన్దుతోన్రాయే. ౬.

ఆ॥ కొణ్డల్‌వణ్ణా - మేఘమువంటికాన్తిగలవాఁడా! కుడకూత్తా - కుమ్భనృత్యముజేసిన వాఁడా! వినైయేక్ - పాపిష్ఠులైనమాకు, కణ్ణా - నేత్రమువలెనున్న, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్ - నన్నురక్షించుటకై, అణ్ణవాణా - అండాధిపతియైనవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళ - దాస్యపఱచుకొనుటకై, కూప్పిట్టు - ఆహ్వానించి, అడైత్తక్కాల్ - పిలిచినయెడల, విణ్‌తక్ - పరమపదమందైనను, మణ్‌మేల్‌తాక్ - భూలోకమందైనను, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, కడల్‌తాక్ - క్షీరాబ్ధియందైనను, మన్ నుయిర్‌త్తాక్ - వేఱువిధము (వరసింహావతారమెత్తినవిధము) చేతనైనను, తొణ్ణేక్ - చపలుఁడనైనాసేను, ఉన్‌కళల్‌కాణ - నీ తిరువడికళ్ళను సేవించునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, వన్దుతోన్రాయ్ - వచ్చిసేవసాందింపుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నీసౌందర్యమును సేవింపవలయునని యాశించుచున్న నామనోరథము పూరించునట్లు ఏదో ఒకచోటవచ్చి నాకు సేవసాందించి నన్ను కృతార్థునిగాఁజేయుమాయని. ౬

వన్దుతోన్రాయన్నే లున్‌వైయమ్‌తాయమలరడిక్కీళ్*
మున్దివన్దుమూన్‌నిఱ్ప ముగప్పేకూవిప్పణికొళ్వాయ్*
శెన్దణ్‌కమలక్కణ్‌కైకాల్ శివన్దవాయోర్ కదునాయిఱు*
అన్దమిల్లాక్‌కదిర్ పరప్పి యలర్న్దదొక్కుమమ్మానే. ౭.

ఆ॥ తణ్ - చల్లనైన, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరపువ్వువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, కై - హస్తములనున్న, కాల్ - పాదములనున్న, శివన్దవాయ్ - ఎఱ్ఱని యధరమునున్నగల, ఓర్ కరుఞ్ఞాయిఱు - ఒకనల్లనిసూర్యుఁడు, అన్దమిల్లా - అవధిలేని, కదిర్ - కిరణములను, పరప్పి - వ్యాపింపఁజేసి, అలర్న్దదొక్కుమ్ - వికసించునట్లున్న, అమ్మానే - ఓస్వామీ! వన్దు - వచ్చి, తోన్రాయ్ - సేవసాందింపుమా, ఆస్తేల్ - అట్లుసఙ్కల్పములేనియెడల, వైయమ్ - భూమిని, తాయ - కొలిచిన, మలర్ - పుష్పమువంటి, ఉన్నడిక్కీళ్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, యాన్ - నేను, మున్దివన్దు - ముందఱవచ్చి, నిఱ్ప - నిలుచునట్లు, ముగప్పే - నీయెదుట, కూవి - పిలిచి, ఉనిక్కొళ్వాయ్ - కైఙ్కర్యమును స్వీకరింపుమా.

తా॥ అతినుందరంబులైన దివ్యావయవములుగలవాఁడవై సూర్యునివలె వెలుగుచున్న ఓ స్వామీ! నీవు నాముందఱవచ్చి సేవసాందింపవలెను. అట్లు నీకు తిరువుళ్ళములేనియెడల నీవు వేంచేసియున్నచోటికి నన్నైనను పిలుచుకొని వాచేత కైఙ్కర్యముఁ జేయించుకొనుమాయని. ౭

ఒక్కుమమ్మానురువమె న్నుళ్ళమ్‌కొళ్‌ందునానాళుమ్*
తొక్కుమేగప్పల్‌కుళ్‌ాజ్గళ్ కాణున్దోఱుమ్‌తొలైవన్నాన్*
తక్కువైనర్‌తమక్కాయ్ యన్ఱిరైమ్బదిన్మర్ తాళ్‌ాయ*
పుక్కనఱ్ఱేర్‌త్తనిప్పాగా వారాయ్‌దువోపొరుత్తమే. ౯.

ఆ॥ అమ్మాన్ - స్వామియైననీయొక్క, ఉరువమ్ - తిరుమేనుతో, ఒక్కుమ్ - సమానముగానుండును, ఎన్ఱు - అని, ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తొళుగుం - పుగాజేరిన, మేగమ్ - మేఘములయొక్క, పల్ - అనేకములైన, కుళ్‌ాజ్గళ్ - సమూహములను, కాణుంతోఱుమ్ - చూచినప్పుడంత, నాన్ - నేను, తొలైవన్ - క్లేశించుచున్నాను. తక్క - మంచిగుణముగల, ఐవర్ తమక్కాయ్ - పఞ్చపాణ్డవులయందు పక్షపాతముగలవాడై అన్ఱు - ఆ భారతసమయమందు, ఈరైమ్బదిన్మర్ - దుర్యోధనాదులనూఱుగురు, తాళ్ - సమూలముగానశించునట్లు, పుక్క - (యుద్ధమందు) ప్రవేశించిన, నల్ తేర్ - శ్లాఘ్యమైనరథము నకు, తనిప్పాగా - అద్వితీయ సారథియైనవాడా! వారాయ్ - వేంచేయకుండునున్నావు. ఇదువో - ఇదియా, పొరుత్తమ్ - స్నేహము?

తా॥ పాణ్డవులమీద పక్షపాతముచే దుర్యోధనాదులను జంపిన ఓ ఆశ్రితపక్షపాతుడా! నీతిరుమేనువలెనున్న మేఘములను జూచినప్పుడంత నిన్ను మఱచి మిక్కిలిదుఃఖించుచున్నాను; నీవా రాకపోతివి; నీతోస్నేహముచేసినదానికి యిదియే నాకుఫలమని. ౯.

ఇదువోపొరుత్తమ్మిన్నాళ్ ఱిప్పడైయా యేఱుమిరుమ్‌శిఱైప్పుళ్*
అదువేకొడియాయ్‌వుయర్ త్తానే యెన్ఱెన్నై జ్ఞియళ్‌దకాల్*
ఎదువేయాగక్కరుదుఙ్గో లిమ్మాఞాలమ్‌పొఱై తీర్ ప్పాన్*
మదువార్ శోలై యుత్తరమదురై పిఱన్ద మాయనే. ౯.

ఆ॥ మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, ఆళి - సుదర్శనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగల వాడా! ఏఱుమ్ - వాహనముగానున్న, ఇరుమ్‌శిఱై - విశాలమైనఱెక్కలుగల, పుళ్ - ఆదువే- ఆ గరుత్మంతునియే, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్తానే - ఎత్తినవాడా! ఇదువోపొరుత్తమ్ - ఇదియా స్నేహము? ఎన్ఱెన్ను - అని పలుమాఱు చెప్పి, ఏజ్గి - ఎక్కిక్కి, అళుదకాల్ - ఏడ్చినయెడల, ఇమ్మాఞాలమ్ - ఈగొప్పభూమియొక్క, పొఱై - భారమును, తీర్ ప్పాన్ - తీర్చుటకై, మదు - తేనె, వార్ - ప్రవహించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, ఉత్తరమదురై - ఉత్తర మందలి మధురానగరమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎదువేయాగ - ఏమని, కరుదుఙ్గొల్ - తలంచునో?

తా॥ ఓ గరుడవాహనుడా! ఓ గరుడధ్వజుడా! అని నేను పలుమాఱు చెప్పి యేడ్చినను, జగద్రక్షణార్థమై వచ్చి యవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు నావిషయమై యేమి చేయవలయునని తలంచియున్నాడో తెలియలేదని. ౯.

పిఱన్దమాయాపారదమ్‌పొరుదమాయా నీయిన్నే*
శిఱన్దకాల్ తీనీర్ వాన్ మణ్ పిఱవుమాయ పెరుమానే*

కఱన్దపాలుళ్ నెయ్యోపో లివఱ్ఱుళ్ళుమ్‌కణ్ణుళ్ళోళ్*
ఇఱన్దునిన్ఱ పెరుమాయా వున్నై యెళ్ళేకాణ్బనే. ౧౦.

అ॥ పిఱన్ద - రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! పారదమ్ - భారతయుద్ధమందు, పారుద - యుద్ధముజేసిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ-నీవు, ఇన్నై - ఇట్లు నులభుఁడవైయున్నను, శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన (బలముగల), కాల్ - వాయు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్ - ఆకాశము, మణ్ - భూమి, (వీనికిన్ని), పిఱవుమ్ - తక్కినపదార్థములన్నింటికిని, ఆయ - అంతరాత్మయైన, పెరుమానే-గొప్పవాఁడా, కఱన్దపాలుళ్-పిండినపాలులోనున్న, నెయ్యోపోల్ - నెయ్యివలె, ఇవఱ్ఱుళ్ - ఈవస్తువులయందు, ఎళ్ళుమ్ - అంతట, కణ్ణుళ్ళోళ్ - చూచుటకు, ఇఱన్దునిన్ఱ - అవతల (దృష్టికగోచరుఁడవై) ఉన్న, పెరుమాయా, - గొప్ప ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళేకాణ్బన్ - ఎచ్చటనేవించెదను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుసాధుపరిత్రాణార్థమై యవతరించిన యవతారములన్నియు గడిచిపోయినవి. అప్పుడు నేను పుట్టకపోతిని. ఇప్పుడు నీవు సకలపదార్థములయుం దంతరాత్మవై యున్నను నాకంటికగుపడకనున్నావు. ఇఁక నిన్నెప్పుడునేను నేవించెదనని. ౧౦.

‡‡ ఎళ్ళేకాణ్బనీనుఱ్ఱాయమాళ్నిన్నై యూనెన్ఱెన్ఱు*
అళ్ళేత్తాఱ్ఱ్ నిశొల్ల్‌క్కొళా లన్ఱ్ణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శెళ్ళేఱ్ఱ్ శొన్న వాయిరత్తు ళివై యుమ్‌పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళ్*
ఇళ్ళేకాణవిప్పిఱప్పేమగిఱ్ఱ్ఱ్ రెల్లియుమ్‌కాలై యే. ౧౧.

అ॥ ఈన్ - భోగ్యమైన, తుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుఱ్ఱాయిమాలగల, ఆమ్‌న్‌త్నై - సర్వేశ్వరుని, ఎళ్ళే - ఎచ్చట, కాణ్బన్ - సేవించెదను, ఎన్ఱెన్ఱు - అనిపలుమాఱుచెప్పి, అళ్ళే - ఆభోగ్యతయందు, తాఱ్ఱ్ న్ద - ప్రవణములైన, శొల్-శబ్దములచే, అమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాఱ్ఱ్వార్లు, శెళ్ళేఱ్ఱ్ - మంచి ప్రకారముచే, శొన్న, - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - అభ్యసించువారు, ఇళ్ళే - ఈలోకమందే, శిప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, ఎల్లియుమ్‌కాలైయుమ్ - రేయింబగళ్ళు, కాణ - (భగవద్గుణములను) అనుభవించి, మగిఱ్ఱ్వార్ - ఆనన్దించుదురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క భోగ్యతయం దతిప్రావణ్యముగల నమ్మాఱ్ఱ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈభూలోకమందీజన్మమందే నిరతిశయానందము ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆఱ్ఱ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬—౪, తిరువాయ్‌మొళి

ఆవతారిక:—ఆళ్వార్లు మిక్కిలి యార్తులైయుండగా, ఈయార్తిగొంచెము తగ్గినతరువాత తారితోసంశ్లేషింపవలయునని సర్వేశ్వరుడు సఙ్కల్పించి పరమపదమునుండి మెల్లగావచ్చి తిరుక్కడిత్తానములో వేంచేసియున్నాడని వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ ఎల్లియుమ్‌కాలై యుమ్ తన్నైనినైన్దెళు*
నల్లవరుళ్‌గళ్ నమక్కీన్దరుళ్ శెయ్‌వాన్*
అల్లియ నణ్ణన్దుళాయ్‌ముడి యప్పనూర్*
శెల్వర్‌గళ్ వాళుమ్ తిరుక్కడిత్తానమే. ౧.

ఆ॥ ఎల్లియుమ్‌కాలైయుమ్ - రాత్రింబగళ్ళు, తన్నై - తనను, నినైన్దు - ధ్యానించి, ఎళ - ఊజీవించునట్లు, నల్ల - మంచివైన (నిర్హేతుకములైన), అరుళ్‌గళ్ - కృపలను, నమక్కీ - మనకే, తన్దు - ఇచ్చి, అరుళ్ శెయ్‌వాన్ - (ఎల్లప్పుడును) కృపజేయువాడును, అల్లి - పుష్ప ముగలవై, అమ్ - సుందరమై, తణ్ణమ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి-కిరీట మందుగలవాడుసైన, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు (నిత్యవాసముజేయుచున్న), ఊర్ - దివ్యదేశము, శెల్వర్‌గళ్ - (భగవత్కైఙ్కర్యమునెడి) సంపత్తుగల శ్రీవైష్ణవులు, వాళుమ్ - నివసించుచున్న, తిరుక్కడిత్తానమ్ - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశము.

తా॥ నాయార్తినివిదీర్చువాడు సర్వేశ్వరుడే వాడిప్పుడుశానిమిత్తమై తిరుక్కడిత్తానములో వేంచేసియున్నాడని. ౧.

తిరుక్కడిత్తానము మెన్నుడై చ్చిన్దైయుమ్*
ఒరుక్కడుత్తుళ్ళే యుయిరై యుమ్బిరాక్ కణ్డీర్*
శెరుక్కడు త్తన్ను తిగై త్తవరక్కురై*
ఉరుక్కెడవాళిపాయ్న్ద వొరువనే. ౨.

ఆ॥ అన్ను - ఆరావఱియుద్ధమందు, శెరుక్కడుత్తు - గర్వించి, తిగైత్త - మతిభ్రష్టులైన, అరక్కురై - రాక్షసులయొక్క, ఉరు - శరీరము, కెడ - నశించునట్లు, వాళి - బాణములను, పాయ్న్ద - వర్షించిన, ఒరువక్ కణ్డీర్ - ఏకవీరుడేనుమో, తిరుక్కడిత్తానముమ్ - తిరుక్కడిత్తానమును, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శిన్దైయుమ్ - మనస్సును, ఒరుక్కడుత్తు - ఒకప్పుడేవ్యాపించి, ఉళ్ళే - లోపల, ఉయిరయుమ్ - వాసముజేయుచున్న, పిరాక్ - ఉపకారకుడు.

తా॥ రామావతారమం దసురులనుజంపినట్లు నాయొక్కసకలపాపములను బోగొట్టి తిరుక్కడిత్తానమందున్నవాడు ఇప్పుడు నాహృదయమందు వాసముజేయుచున్నాడని. ౩.

ఒరువరిరువరోర్ మూవరెనిన్ఱ*
ఉరుపుకర న్దుళ్ళున్దోఱుమ్ తిత్తిప్పాన్*
తిరువమర్ మార్వన్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*
మరువియుయిర్ శెయ్‌ద మాయప్పిరానే. ౩.

ఆ॥ ఒరువర్ - ఒకరు, ఇరువర్ - ఇద్దరు, మూవర్ - ముగ్గురు, ఎన - అనునట్లు, నిన్ఱ - (రాక్షసులకు గనుపడునట్లు) ఉండి, ఒర్-అద్వితీయమైన, ఉరువు-తిరుమేనును, కరందు - (వారి) కంటికగుపడకుండజేసి, (లంకానగరమందలి మూలబలయుద్ధమందు రాక్షసులమీద బాణములను ప్రయోగించినవాడును,) తిరు - శ్రీదేవి, అమర్ - వేంచేసియున్న, మార్వన్ - వక్షస్థలముగల వాడును, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమందు, మరువి - అమరియుండి, ఈ ఏగిన్ఱ - వాస ముజేయుచున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, ఈళ్ళుళ్ళోఱుమ్-తలం చినప్పుడంల్, తిత్తిప్పాన్ - మధురముగా (ప్రియముగా) నున్నాడు.

తా॥ మూలబలముతో యుద్ధముజేయునప్పుడు రాక్షసులకు కొంతకాల మొకరుగాను కొంతకాలమిద్దరుగాను కొంతకాలమనేక శ్రీరాములున్నారనునట్లును కొంతకాలమేమియు కనుపడక తానంతర్ధానమైయుండియు రాక్షసులను జంపిన సర్వేశ్వరుడు శ్రీదేవితోగూడ తిరుక్కుడిత్తానమందు వేంచేసియుండి, నేను ధ్యానించినప్పుడంత నాకు మిక్కిలి యానందమును గలుగ జేయుచున్నాడని. ౩.

మాయప్పిరా నెనవల్వినై మాయ్న్దఅ*
నేశిత్తనల్ నెఞ్జమ్ నాడుకుడికొణ్డాన్*
తేశత్తమరర్ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
వాశప్పొழిల్ మన్నుకోయిల్కొణ్డానే. ౮.

ఆ॥ తేశమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యసూరులకు (ప్రాప్యమై), వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, పొழిల్ - తోటలు, మన్ను - అమరియున్న, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమును, కోయిల్‌కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎనవల్వినై - నాచెడ్డకర్మములు, మాయ్న్దఅ - నశించిపోవునట్లు, నేశిత్తనల్ - స్నేహముచే, నెఞ్జమ్ - (నా) మనస్సనెడి, నాడు - దేశమును, కుడికొణ్డాన్ - వాసస్థానముగాజేసికొనెను.

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యంబైన తిరుక్కుడిత్తానమందు సర్వేశ్వరుడు ముందు వచ్చి ప్రవేశించి, ఇప్పుడు నామనస్సునే వాసస్థానముగా స్వీకరించెనని. ౮.

కోయిల్‌కొణ్డానక్ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
కోయిల్‌కొణ్డా నదనోడుమెన్నెఞ్జగమ్*
కోయిల్‌కొళ్ తెయ్వమెల్లామ్‌తొழు*వైగున్దమ్
కోయిల్‌కొణ్ డకుడక్కూత్తవమ్మానే. ౯.

ఆ॥ కోయిల్‌కొళ్ - కోవిలలుగల, తెయ్వమెల్లామ్ - (అనన్తగరుడ విష్వక్సేనాది) నిత్యసూరులందరు, తొழు - ఆశ్రయించునట్లు, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, కోయిల్‌కొణ్డ - వాసస్థానముగాస్వీకరించినవాడును, కుడక్కూత్తవమ్మాన్ - కుమ్భనృత్యముజేసినవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమును, తోన్‌కోయిల్‌కొణ్డాన్ - తనకు వాసస్థానముగా

స్వీకరించెను. అదనోడుమ్ - ఆతిరుక్కడిత్తానముతోఁగూడ, ఎన్ నెఞ్చగమ్ - నామనస్సును, కోయిల్ కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించెను.

తా॥ నిత్యనూరులాశ్రయించుటకై శ్రీవైకుణ్ఠమందు వేంచేసియుండి నన్ను బరిగ్రహించుటకై తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసిన సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాహృదయమందుఁబ్రవేశించినాడని. ౫.

కూత్తవమ్మాన్ కొడియేనిడర్ ముప్పవుమ్*
మాయ్త్తవమ్మాన్ మదుశూదవమ్మానుత్తై*
పూత్తపొళిల్ తణ్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*
ఏత్త నిల్లా కుటికొణ్మినిడరే. ౬.

అ॥ కూత్త - మనోహరమైన దివ్యచేష్టితములుగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కొడియేన్ - పాపిరైనవాయొక్క, ఇడర్ ముప్పవుమ్ - (భగవద్విశ్లేష) దుఃఖమును, మాయ్త్త - నశింపఁజేసిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, మదుశూదన్ - మధువనెడి రాక్షసునినిఁజంపిన, అమ్మాన్ - స్వామియుసైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పూత్త - పుష్పించిన, పొళిల్ - తోటలుగలదియు, తణ్ - చల్లనైన నదియుసైన, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, ఏత్త - స్తోత్రముజేయఁగా, ఇడర్ - దుఃఖములు, నిల్లా - నిలువవు. కుటికొణ్మిన్ - (దీనిని) మనస్సునందుఁచుఁడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమును మీరు స్తోత్రముజేసితిరేని మీపాపములన్నియు నశించునని. ౬.

కొణ్మినిడర్ కెడ వుళ్ళత్తుక్కొణ్డ*
మణ్ విణ్ ముళుదుమళన్ద వొణ్ తామరై*
మణ్ణవర్ తామ్ తొళ వానవర్ తామ్ వన్దు*
నణ్ణుతిరుక్కడిత్తాననగరే. ౭.

అ॥ మణ్ - భూమినిన్ని, విణ్ - ఆకాశమునున్న, ముళుదుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఆళన్ద - కొలిచిన, కోవిన్దన్ - గోవిందునియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, తామరై - శ్రీపాద పద్మమును, మణ్ణవర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, తొళ - ఆశ్రయించునట్టిదియు, వానవర్ తామ్ - నిత్యనూరులును, వన్దు - వచ్చి, నణ్ణుమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియుసైన, తిరుక్కడిత్తాన నగరై - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమును, ఇడర్ - దుఃఖమంతయు, కెడ - నశించునట్లు, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, కొళ్మిన్ - ఉంచుఁడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! ఉభయవిభూతియందుఁవచ్చి తనశ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమునుదలంచినమాత్రముచేత నేసమస్తపాపములునశించునని.

తానగర్ గళ్ తలైచ్చిఱన్దిట్టుమ్*
వానిన్నిలమ్ కడల్ మూవులగుమ్మాయత్తోక్*
ఆనవిడత్తుమెన్నెఞ్చుమ్ తిరుక్కడి
త్తాననగరుమ్*తన తాయప్పనియే. ౮.

అ॥ వాళ్ - పరమపదము, ఇన్నిలమ్ - ఈభూలోకము, కడల్ - క్షీరాబ్ధి, ఎళ్గిఱ్ఱుమ్ - ఇవన్ని దేశములయందున్న, నగర్‌గళ్ - దివ్యదేశములు, ముఱ్ఱుమ్ - అన్నియు, తలైచ్చిఱన్ద - శ్లాఘ్యములైన, తానమ్ - వాసస్థానములై, ఆనవిడత్తుమ్-అయియున్నను, ఎళ్ళెప్పుమ్ - శామనన్సునున్ను, తిరుక్కుడిత్తానగరుమ్ - తిరుక్కుడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమునున్ను, తఱ్ - తనకు, తాయమ్ - దాయభాగమందులంభించిన, పది - స్థానము(గా తలంచియుండువాడు).

తా॥ తాను వేంచేసియున్న దివ్యదేశము లనేకములున్నప్పటికిన్ని సర్వేశ్వరుడు శామనన్సునున్ను తిరుక్కుడిత్తానమునే మిక్కిలి యాశించుచున్నాడని. ౭.

తాయప్పదిగళ్ తలైచ్చిఱన్దెళ్గిఱ్ఱుమ్*
మాయత్తినాల్ మన్ని వీఱ్ఱిరున్దానుత్తై*
తేశత్తమరర్ తిరుక్కుడిత్తానత్తుళ్*
ఆయర్‌క్కదిపతి యఱ్ఱుదన్ తానే. ౯.

అ॥ తలైచ్చిఱన్ద - మిక్కిలిశ్లాఘ్యములై, తాయమ్-ఆసాదిసిద్ధములైయున్న, పదిగళ్ - దివ్యదేశములు, ఎళ్గిఱ్ఱుమ్ - అన్నింటిలోను, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయుచున్న వాడును, ఆయర్‌క్కదిపతి - గోపలకుసాయకుడునునైన, ఆఱ్ఱుదన్ తాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడు, తేశమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యసూరులకు (ప్రాప్యస్థానమైన), తిరుక్కుడిత్తానత్తుళ్ - తిరుక్కుడిత్తానమందు, మాయత్తినాల్ - సబ్కల్పముచే, మన్ని - అమరికతో, వీఱ్ఱిరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ అన్ని దివ్యదేశములును సర్వేశ్వరునికి యనాదిసిద్ధములైయున్నప్పుడికిన్ని, నన్నుద్ధరించుటకనుకూలమైనదని తిరుక్కుడిత్తానమును మిక్కిలి యాదరించినాడని. ౮.

అఱ్ఱుదన్ తానారాయణ నరివామనన్*
నిఱ్ఱుదుమేవియిరుప్ప దెన్నెఞ్జగమ్*
నఱ్ఱుగళ్ వేదియర్ నాన్మైత్తినిత్తదిర్*
కఱ్ఱుగళ్ చ్చోర్వైత్తిరుక్కుడిత్తానమే. ౧౦.

అ॥ నల్ పుగళ్ - మంచికీర్తిగల, వేదియర్ - వైదికశ్రీవైష్ణవులచే నధ్యయనముచేయబడిన, నాల్ మై - నాల్గువేదములు, నిత్త - ఎల్లప్పుడునుఉండి, ఆదిర్ - ఘోషించుచున్న దియు, కఱ్ఱుగళ్ చ్చోర్వైత్తు - కల్పవృక్షములొక్కతోపులుగలదియునైన, తిరుక్కుడిత్తానత్తు-తిరుక్కుడిత్తానమందువేంచేసియున్నవాడును, అరి-(అశ్రితులపాపమును) పోగొట్టువాడును, వామనన్ - వామనావతారమెత్తినవాడును, ఆఱ్ఱుదన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్ఱుదుమ్ - నిలుచుటయు, మేవియిరుప్పదుమ్ - అమరివేంచేసియుండుటయు, ఎన్నెఞ్జగమ్ - శామనన్సునందు.

తా॥ సర్వశేషియైన శ్రీమన్నారాయణుడు ఇదివఱలో తిరుక్కుడిత్తానమందు వేంచేసియుండి ఇప్పుడు శామనన్సునందే నత్యాదరముతో వేంచేసియున్నాడని. ౧౦.

‡‡ శోలై తిరుక్కడిత్తానత్తు తైతిరు
మాలై *మదిళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపక్‌శొల్*
పాలోడముదన్న వాయిరత్తిప్పత్తుమ్*
మేలై వైగున్ద తిరుత్తుమ్‌వియన్దే. ౧౧.

అ॥ శోలై - తోప్పులచేఁజుట్టబడిన, తిరుక్కడిత్తానత్తు - తిరుక్కడిత్తానమందు, ఉ్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతిషయమైన, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, పాలోడు - పాలులోగలిసిన, అముదన్న - అమృతమువఁబోనున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వియన్దు - (తిపనఁసంధించువారివిషయమై) సంతోషించి, మేలై - శ్రేష్ఠమైన, వైగున్దత్తు - శ్రీవైకుణ్ఠమందు, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచును.

తా॥ తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిషయమైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన మధురమైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు, శ్రీవైకుణ్ఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౭ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లయొక్క ఆర్తితీరునట్లు వారితో సర్వేశ్వరుఁడు సంశ్లేషించఁగా, ఇది స్వప్నమో లేక చిత్తభ్రమమొయాని సందేహించి, తరువాత ఇది యథార్థమేయనినిశ్చయించి ప్రతిపరవశులై యనుచున్నారు.

‡‡ ఉరుత్తుమ్‌నియన్దనైత్ తొణ్ణూఱ్ఱడిక్కీళ్*
అరుత్తిత్తెన్నోర్ పలనాళ్ పేఱుక్కు*
పొరుత్తముడై వామనన్నాక్కుగున్దు*ఎన్‌తన్
కరుత్తైయుఱ వీఱ్ఱిరున్దాన్ కణ్డుకొణ్డే. ౧.

అ॥ ఎన్తై - నన్ను, తన్ - తనయొక్క, పొన్ - అందమైన, ఆడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, వియన్దు - సన్తోషపడి, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును (ఆని), అరుత్తిత్తు - ప్రార్థించి, ఎన్తైతోర్ పలనాళ్ - అనేకకాలములు, అన్తైపేఱుక్కు - పిలిచుననావిషయమై, పొరుత్తముడై - స్నేహముగల, వామనన్ - వామనుఁడు, తాన్ - తానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఎన్‌తన్ - నాయొక్క, కరుత్తై - మనోరథమును, ఉఱ - పొంది (నేనాళ్వార్ల సఙ్కల్ప ప్రకారముండవలసిన వాఁడనని సంకల్పించి), కణ్డుకొణ్డు - (నన్ను) కటాక్షించుచు, వీఱ్ఱిరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాఁడు.

తా॥ "ఓశ్రీయఃపతీ! నన్ను నీశ్రీపాదములక్రింద చేర్చుకొనవలయు"నని నేను ప్రార్థింప సర్వేశ్వరుఁడు నాప్రార్థననుస్వీకరించి మిక్కిలిఆదరముతో నామనస్సులోవేంచేసియున్నాఁడని

ఇరున్దాఙ్కణ్ణుక్కొ డ్రినదేయ్ నెఞ్జాళుమ్*
తిరున్దాదవోరై వరే తేయ్న్దఅమన్ని*
పెరున్దాళ్‌కళిఱ్ఱు క్కరుళ్ శెయ్దపెరుమాఱ్*
తరున్దానరుళ్ తా నినియానఱియేనే. ౨.

ఆ॥ ఎఱు - నాయొక్కు, పేయ్ - చపలమైన, నెఞ్చు - మనస్సును, ఆళుమ్ - స్వాధీన పఱచుకొనినవై, తిరున్దాద - అణగనివియు నై, ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియ ములును, తేయ్న్దు - క్షీణించి, అఱ - నశించునట్లు, కణ్ణుక్కొణ్డు - కటాక్షించుచు, మన్ని - అమరికతో, ఇరున్దాన్ - (నామనస్సులో) ఉన్నాడు; పెరుమ్ తాళ్ - గొప్పపాదములుగల, కళిఱ్ఱు - గజేన్ద్రు నకు - గజేన్ద్రుని వ్యర్థము, అరుళ్ శెయ్ద - కృపజేసిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, తాన్ - తాను, తరుమ్ - (గజేన్ద్రునికి) ఇచ్చెడి, అరుళ్ తాన్ - అనుగ్రహమును, ఇని - ఇంకమీఁద, యాన్ - నేను, అఱియేన్ - (ఒకగొప్పదిగా) తెలంచను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాపంచేంద్రియములయొక్కు దుర్వ్యాపారములను బోఁగొట్టి నన్ను గ్రహించి నామనస్సులో వేంచేసియున్నదానికంటె గజేంద్రవ్యాళ్వార్ల విషయమై మునుపు చేసిన యనుగ్రహ మొకగొప్పది కాదని. ౨

అరుళ్ తానిని యాన్‌అఱియేనవనెన్నుళ్*
ఇరుళ్ తానఱ వీఙ్గ నిరున్దానిదువల్లాల్*
పొరుళ్ తానెనిల్ మూవులగుమ్‌పొరుళ్ల*
మరుళ్ తాన్‌దో మాయమయక్కు-మయక్కే. ౩.

ఆ॥ అరుళ్ తాన్ - (మునుపు చేసిన) అనుగ్రహమును, ఇని - ఇప్పుడు, యాన్ - నేను, అఱియేన్ - (గొప్పదిగా) ఎంచను. (ఏలనగా), అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందున్న, ఇరుళ్ తాన్ - అజ్ఞానము, అఱ - నశించునట్లు, వీఙ్గ నిరున్దాన్ - వేంచేసి యున్నాడు ఇదువల్లాల్ - ఇది గాక, పొరుళ్ తానెనిల్ - (సర్వేశ్వరునికింతకంటె మేలైన) పురుషార్థము లేదాయని విచారించిచూడిన్, మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, పొరుళ్ల - (వాటికి) పురుషార్థము కావు. ఈదుతాన్ - ఇది, మరుళ్ తాన్ - (మాయొక్కు) భ్రమయో? మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, మయక్కు - భ్రామక వ్యాపారములుచే, మయక్కే - (వాడు) భ్రమింపఁజేసెనో?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు తనుసమస్త పురుషార్థములకంటె నిదియేమేలైనదనిదలంచి నాయజ్ఞా నమునుబోఁగొట్టి నామనస్సులోనే వేంచేసియున్నాడు. నాకునింతకంటె గొప్పపురుషార్థములేదు. (అనికోంచెమయోచించి) వానిని వానికోరిక యనుగ్రహముజేయుట యసంభావితము గాన నీవిధంబుగా నేనిశ్చయించియుండవచ్చునని. ౩.

మాయమయక్కుమయక్కా- నెనైన్ద నిఞ్జిత్తు*
ఆయనమరర్ క్కరియేఱెనవమ్మా-*
తూయశుడర్ చ్చోది త్తనదెన్ను ళ్ళైత్తా-*
పోయమ్మిగవుమ్ త-తిరువరుళ్ శెయ్దే. ౪.

అ॥ అమరర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, అరియేఱు - సింహాసనమై, అయన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎనదమ్మాన్ - నాస్వామి, తేశమ్‌తిగళ్‌ందు - దేశమంతయు, ప్రసిద్ధమగునట్లు, తన్ - తనయొక్క, తిరువరుళ్ - నిర్హేతుకకృపను, శెయ్‌దు - చేసి, తనదు - తనయొక్క, తూయ - నిర్మలమై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఓది - తేజోమయదివ్యవిగ్రహమును, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. ఎన్నై - నన్ను, వఞ్చిత్తు - వంచనచేసి, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన ప్రాపంచికవ్యాపారములచే, మయక్కాన్ - భ్రమింపఁజేయుఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు లోకమంతయు ప్రసిద్ధమగునట్లు నామనస్సులోనే యథార్థముగా వేంచేసియున్నాడేగాని యిది భ్రమకాదని. ౪.

తిగళ్‌ందత్తన్ తిరువరుళ్ శెయ్‌దు ఉలగత్తార్
పుగళ్‌ందుమ్ పుగళ్ *తానదుకాట్టి తన్దు* ఎన్నుళ్
తిగళ్‌ందమ్మణిక్కున్ఱమొత్తే యొత్తునిన్ఱాన్ *
పుగళ్‌ందుమ్ పుగళ్ మఱ్ఱైనక్కుమోర్ పొరుళే. ౫.

అ॥ తిగళ్‌ందు - ప్రకాశించుచున్న, తన్ తిరువరుళ్ - తననిర్హేతుకకృపను, శెయ్‌దు - చేసి, ఉలగత్తార్ - లోకమందున్నవారు, పుగళ్‌ందుమ్ - కొనియాడెడి, అగువుగళ్ - ఆకొనియాడుటను, తాన్ - తాను, కాట్టిత్తన్దు - చూపించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, తిగళ్‌ందు - ప్రకాశించుచున్న, ఒన్దు - ఒక, మణిక్కున్ఱమొత్తు - మాణిక్యపర్వతముతో సమానుఁడై, నిన్ఱాన్ - ఉన్నాడు. ఎనక్కు - నాకు, మఱ్ఱు - వేఱైన, పుగళ్‌ందుమ్ పుగళ్ - కొనియాడెడి కొనియాడుటు, ఓర్ పొరుళే - ఒకపురుషార్థము (అని తలంపవచ్చునా?)

తా॥ నావిషయమై సర్వేశ్వరుఁడెంత ఉపకారముచేసినాఁడని లోకమంతయుకొనియాడునట్లు నాహృదయమందత్యాదరముతోవేంచేసియున్న కీర్తికంటెవానికిమఱియొకఁగొప్పకీర్తిలేదని

పొరుళ్ మఱ్ఱైనక్కు మోర్ పొరుళ్ తన్నిల్ *శీర్ క్క
త్తరుమేల్ పిన్నైయార్ క్కవర్ తన్నైక్కొడుక్కుమ్ *
కరుమాణిక్కక్కున్ఱత్తు త్తామరైప్పోల్ *
తిరుమార్బుకాల్ కణ్ కై శెవ్వాయున్దియూనే ౬.

అ॥ కరుమాణిక్కక్కున్ఱత్తు - నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువీఁది నున్న, తామరైప్పోల్ - తామరిస పువ్వులువలె శోభిల్లుచున్న, తిరుమార్వు - శ్రీదేవికివాసస్థానమైన వక్షస్థలము, కాల్ - శ్రీపాదము, కణ్ - నేత్రము, కై - హస్తము, శెవ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ఉన్దియూన్ - తిరునాభి పీనినగల సర్వేశ్వరుఁడు, మఱ్ఱు - వేఱైన, పొరుళ్‌తన్నిల్ - పురుషార్థములలో, ఎనక్కు - నాకు, ఓర్ - ఒక, శీర్ క్క - శ్లాఘ్యమైన, పొరుళ్ - పురుషార్థమును, తరుమేల్ - ఇచ్చినయెడల, పిన్నై - మఱియు, అవర్‌తన్నై - వానిని, యార్క్కు - ఎవరికి, కొడుక్కుమ్ - ఇవ్వుదును?

తా॥ ఆళ్వార్లకు మతియొక పురుషార్థమునిచ్చితినేని వస్తు పురుషార్థముగా స్వీకరించు వారెవరులేరు గాన వీరికే నన్నిచ్చెదనని తలంచి సర్వేశ్వరుడు వాయందు మిక్కిలి యాదరముతో తనదివ్యస్వరూపమును వాకిచ్చివాడని.

శెవ్వాయున్ది వెణ్‌పల్ శుడర్‌క్కుళై తన్నొడు*
ఎవ్వాయ్‌చ్చుడరుమే యిమ్మిల్ ముళ్‌వళా యెన్‌క్కొళ్ళ*
శెవ్వాయ్‌ముఱువలో డెనదుళ్ళ త్తిరున్ద*
అవ్వాయని యాళతియేన్ మత్తిరుళే. ౭.

ఆ॥ శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - ఆధరము, ఉన్ది - వాళ్ళి, వెణ్ - తెల్లని, పల్ - దన్తములు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కుళై - మకరకుండలము, తన్నొడుమ్ - వీనితోఁగూడ, ఎవ్వాయ్ - సమస్తావయవములయొక్క, శుడరుమ్ - కాన్తియు, తమ్మిల్ తమలో, ముళ్ - (ఒకదానికంటె నొకటి) ముందుగావచ్చి, వళాయ్‌క్కొళ్ళ - (వన్ను) చుట్టుకొనగా, శెమ్‌వాయ్ - ఎఱ్ఱని ఓష్ఠముమీఁద విలసిల్లుచున్న, ముఱువలోడు - మన్దహాసముతోఁగూడ, ఎనదుళ్ళత్తు - వాహృదయమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, అవ్వాయన్ది - ఆవిధమును తప్ప, యాన్ - నేను, మత్తిరుళ్ - వేఱొకవిధమును, ఆతియేన్ - ఎఱుఁగను

తా॥ అత్యద్భుతమైన తనదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ నుందరమందహాసము శోభిల్లు వాహృదయమందు వేంచేసియున్న విధమునుతప్ప నేను మతియొకదానిని స్మరించనని. ౭.

అతియేన్ మత్తిరు వెన్నై యాళుడ్ఢిప్పిరానార్*
వెతిదేయరుళ్ శెయ్‌వర్ శెయ్‌వార్ గట్కుగిన్ఱు*
శితిదోయుడై చ్చిన్నైయుళ్ మూవులగుమ్*నిన్ఱ
నెతియావయిత్తిరళ్‌తోక్కుణ్డు నిన్ఱొళిర్ద్దారే. ౮.

ఆ॥ మత్తిరుళ్ - వేఱు ఉపకారమును, ఆతియేన్ - ఎఱుఁగను. ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - దాస్యపఱచుకొనిన, పిరానార్ - స్వామి, శెయ్యార్‌గట్కు - తనచేతసర్దీకరింపఁదగిన వారికి, ఉగన్ఱు - సన్తోషించి, వెతిదే - నిర్హేతుకముగానే, అరుళ్ శెయ్‌వర్ - కృపఁజేయును. మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములను, నెతియా - ఒక ఉపద్రవమునురాకుండునట్లు, తన్‌వయిత్తిరళ్‌తోల్ కొణ్డు - తనయుదరమందుంచుకొని, శితియేయుడై - అతిక్షుద్రుడుసైనవాయొక్క, శిన్నైయుళ్ - హృదయమందు, నిన్ఱొళిర్ద్దాన్ - వేంచేసియుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు మూఁడులోకములను తనయుదరమందుంచుకొని వాహృదయమందు వేంచేసియున్నాఁడు. దానికిఁ గారణము వానియొక్క నిర్హేతుక కృపయేయని. ౮.

వయిత్తిరళ్‌తోక్కుణ్డు నిన్ఱొళిర్ద్దారమ్‌యవరుమ్*
వయిత్తిరళ్‌తోక్కుణ్డు నిన్ఱొరుమూవులగుమ్*తమ్
వయిత్తిరళ్‌తోక్కుణ్డు నిన్ఱవణమ్‌నిన్ఱమాలై *
వయిత్తిరళ్‌తోక్కుణ్డు మన్ను వైత్తేన్ మనత్తియాన్.

ఆ॥ వయిఱ్ఱిల్ కొణ్ణు నిన్ఱోళ్వారుమ్ - (లోకములను) తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించునట్లు రక్షించు ఋత్వియాదులనున్ను, యవరుమ్ - వారికంటెమేలైన (బ్రహ్మాదులనున్ను, వయిఱ్ఱిల్ కొణ్ణు-(వానినిగూడ) తనగర్భమందుంచుకొని, ఒరు-అద్వితీయుడైన, మూవులగుమ్ - త్రైలోక్యమునున్ను, వయిఱ్ఱిల్ కొణ్ణు - తనయుదరమందుంచుకొని, నిన్ఱవణ్ణమ్ - నుండున్న విధముగా (నిర్వికారుడై), నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, మాలై - సర్వేశ్వరుని, మిడియాలే - సమ్మతిచేత, వయిఱ్ఱిల్ కొణ్ణు - హృదయమందు స్వీకరించి, వస్న - ఆవరియుండునట్లు, వైత్తేన్ - ఉంచుకొంటిని.

తా॥ త్రైలోక్యముతోడగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి నామనస్సునందు వేంచేసియుండుటకుగారణమేమనగా, వాడు నామనస్సులో ప్రవేశించునప్పుడు నేను నిషేధించకయుండడమని. ౯.

వైత్తేన్మదియూ లెనదుళ్ళత్తగత్తే*
ఎయ్‌త్తేయొళివేనల్లే నిన్ఱమెప్పోదుమ్*
మెయ్‌త్తేయ్‌తిరై మోదుశెణ్ పాఱ్కిడలుళాల్*
పైత్తేయ్‌శుడర్ ప్యామ్బణై నమ్బరనై యే. ౧౦

ఆ ఏయ్ - (వానిమార్దనమునకు) తగుమైన, తిరై - ఆలలు, మెయ్‌త్తు - నిరవ్యవధిగా, మోదు - కొట్టుచున్న, తణ్ - నల్లనైన, పాఱ్కిడలుళ్ - క్షీరాబ్ధియందు, పైత్తు - బిశాలములైన ఫణములు గలవానను, ఏయ్ - (తిరుమేనుకు) తగుమైన (సౌకుమార్యముగల) వానను, శుడర్ - తేజస్సుగలవాడునైన, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణై - శయ్యాగాగల, నమ్బరనై - మన స్వామిని, ఎనదు - నాయొక్క, ఉళ్ళత్తగత్తే - హృదయకమలములోపల, కుడిమూల్ - ఆనుమతిచేత, వైత్తేన్ - ఉంచితిని. ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఎయ్‌త్తేయొళివేనల్లేన్ - విశ్లేషించి దుఃఖపడను.

తా॥ క్షీరాబ్ధియందలి శేషశయ్యాయిసైన సర్వేశ్వరుని నాహృదయమందుంచుకొంటివి. ఇఁక వానినెడబాటి క్లేశమునుభవించనని. ౧

శుడర్ ప్యామ్బణై నమ్బరనై త్తిరుమూర్త్తి*
అడిచ్చేర్వగై వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముడిప్పూశొన్న వాయిరత్తిప్పత్తుమ్*శిన్మమ్
విడ*తేయ్‌ందఅనోక్కుమ్ తణ్‌కణ్‌ళ్ శివనే. ౧౧

ఆ॥ శుడర్ - తేజస్సుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణై - పడక్కగాగల, నమ్బరనై -మన స్వామియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, చేర్వగై - చేరునట్లు, ముడిప్పూ - (సంపారమును) పోగొట్టుటకై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈ పది పాశురములును, శిన్మమ్ - జన్మము, అఱ తేయ్‌ందు - మిక్కిలిక్షీణించి, విడ - నశించునట్లు, తణ్ కణ్‌ళ్ - తఱ్ఱ నేత్రములు, శివన్ద - ఎఱ్ఱనివై, నోక్కుమ్ - చూడును

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను చేరునట్లును సంసారము నశించునట్లును నమ్మా ళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురములు సంసారమునకు ఏవిధదృష్టియగును (ఈ పాశురముల ననుసంధించువారికి సంసారమునశించునని). ౧౧.

ఆ ళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, నామహీమనున్న తవసౌశ్యమునున్నను సంధించి ననుభొందుటకు విరక్తులగుదురో యేమోయని సర్వేశ్వరుడాలోచించి, మీయొక్క, దివ్యాత్మ స్వరూపము వాకు కాస్తుభాదులవలె మిక్కిలి శ్లాఘ్యమై భోగ్యమైయుండునని యాళ్వార్షకుఁ గనుపఱుచుచూ యిట్టి తమస్వరూపము ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ కణ్ణన్ శివన్దు పెరియవాయ్ వాయుమ్ శివన్దుకనిన్దు*ఉళ్ళే
వెణ్బలిలగుళుడరిలగు విలగుమగరకుణ్డల త్తన్*
కొణ్డల్వణ్ణన్ శుడర్ముడియన్ నాన్తోళన్కునిశార్ఙన్*
ఒణ్శెఙ్గదై వాళాళియాన్ నొరువనడియేనుళ్ళానే. ౧.

అ॥ శివన్దు - ఎఱ్ఱనై, పెరియవాయ్ - విశాలములైయున్న, కణ్ణన్ - నేత్రములనున్ను, శివన్దు - ఎఱ్ఱనై, కనిన్ద - పండియున్న (పండువలెనున్న), వాయుమ్ - అధరములనున్ను, ఉళ్ళే - లోపల, ఇలగు - (వ్యాపించి) ప్రకాశించుచున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, వెణ్పల్ - తెల్లనిదన్త ములనున్ను, ఇలగు - ప్రకాశించుచు, విలగు - చలించుచున్న, మకరకుణ్డలత్తన్ - మకరకుండిల ములనున్ను గలవాడును, కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ముడియన్ - కిరీటముగలవాడును, నాన్తోళన్ - నాల్గుభుజములుగలవాడును, కుని - వంగియున్న, శార్ఙన్ - శార్ఙమనెడి ధనుస్సుగలవాడును, ఒణ్ - సుందరమైన, శెఙ్గ - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్ను, కదై - గదనున్ను, వాళ్ - నన్దకమునున్ను, ఆళియాన్ - సుదర్శనము నున్ను గలవాడును, ఒరువన్ - ఆద్వితీయుడుమైన శ్రీయఃపతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాన్ - హృదయమందు వేంచేసియున్నాడు

తా॥ సర్వేశ్వరుడు, పద్మనేత్రుడై కాళమేఘశ్యాముడై చతుర్భుజుడై శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధోపేతుడై నాహృదయమందు నివసించుచున్నాడని. ౧.

అడియేనుళ్ళానుడలుళ్ళ నణ్ణన్ నిగర్త్తా*పుఱత్తుళ్ళాన్*
పడియే యిదువెన్ఱైక్కలామ్బడియనల్ల* పరమ్బర*
కడిశేర్ నాఱ్ఱత్తుళబత్తున్బక్కఙ్గళ్నేరై*
ఒడియూడిన్బప్పెరుమైయోడు నుణర్విలువ్బరొరువనే. ౨.

అ॥ అణ్ణిత్తు అగత్తాన్ - అండాంతర్వర్తులైన సకలపదార్థములకంతర్యామియు, పుఱత్తు ఉళ్ళాన్ - అండబహిర్భూతములైన మహదాదులకంతర్యామియు, ఇదువేపడి - ఇదియే (సర్వేశ్వరునికి) సమానమైనది, ఎన్నలామ్ - అని చెప్పదగిన, పడియనల్లన్ - ఉపమానములేనివాడును, పరమ్బరన్ - పరాత్పరుడును, కడిశాయ్ పుమ్ - శ్లాఘ్యమైన పరిమళముయొక్కయు, ఆలై యుళ్ - తేనెయొక్కయు ననుభవమువె గలిగినదియు, తున్బమ్‌కళై - (అల్పత్వాస్థిరత్వాది) దోషములులేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - సుఖముయొక్క, నేర్మై - పారాంశ్యముతో, శేర్ - ఒప్పి యున్న, ఒడియా - విచ్ఛేదములేని (నిత్యమైన), ఇన్బమ్ పెరుమైయోన్ - నిరతిశయానన్దముగల వాడును, ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందు, ఉమ్బర్ - మేలైనవాడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుడు సైన శ్రియఃపతి, అడియేన్ - దానునియొక్క, ఉళ్ళాన్ -హృదయమందున్నాడు. ఉడలుళ్ళాన్ - (నా) శరీరమందునున్నాడు.

తా॥ సర్వగతుడై నిరుపమ శుడై పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుడు నిరతిశయానన్దయు శుడై నాహృదయమందును అతినీచమైన శరీరమందునుగూడ వాసముజేయుచున్నాడని.

ఉణర్విలుమ్బరొరువనై యవనదరుళాలుఇల్ పొరుట్టు*ఎన్
ఉణర్వినుళ్ళేయిరుత్తినే నదువుమవనదిన్నరుళే*
ఉణర్వుమయిరుముడమ్బుమ్ మట్రుమిలప్పిలనవుమ్‌పడుదేయూమ్*
ఉణవైవ్వెఅవూర్ న్దిఅవేతి యానుమ్‌తానాయొట్రిన్దానే. 3.

అ॥ ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందున్న, (జ్ఞానాధికులైన), ఉమ్బర్ - నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుడై, ఒరువనై - అద్వితీయుడైన శ్రియఃపతిని, అవనదు - అశ్రియఃపతియొక్క, అరుళాల్ - కృపచేత, ఉఇఅల్పొరుట్టు - పొందుటకై, ఎన్ ఉణర్వినుళ్ళే - నాజ్ఞానమందు, ఇరుత్తినేన్ - స్థాపించితిని. అదువుమ్ - అట్లుస్థాపించడమునుగూడ, అవనదు - అశ్రియఃపతియొక్క, ఇన్ అరుళే - నిర్హేతుకకృపయే. ఉణర్వుమ్ (సంసారవిమోచకమైన) జ్ఞానమును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణమును, ఉడమ్బుమ్ - శరీరమును, మట్రుమ్ మిు - ఇంతకంటెవేరైన ఈలప్పిలనవుమ్ - లెక్కలేని మహదాది తత్వములును, పడుదే - హేయములు, ఆమ్ - అనెడి, ఉణర్వై - జ్ఞానమును, పెఱ - పొందునట్లు, ఊర్ న్దు - నడిపించి, ఇఅవేతి - ఇటులనే కడవఱకునెరవేర్చి, యానుమ్ - నేనును, తానాయొట్రినాన్ - తానేయాయెను (నాకుతానేయంతర్యామియునైడి జ్ఞానమును గలుగజేసెను).

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిర్హేతుక కటాక్షముచే దినయందు నాకాశనుగలుగజేసి నాతోసంశ్లేషించి శరీరాదులయందు వైరాగ్యమును గలుగజేసి, తనకనన్యార్హశేషమైన నాయాత్మస్వరూపమునున్ను నాకుఁగనుపఱిచెనని. 3.

యానుమ్‌తానాయొట్రినాయై యాదుమ్ యవర్ క్కున్‌మున్నే నై*
తానుమ్‌శివనుమ్‌పిరమనుమాగి ప్పుణై త్తతనిముదలై*
తేనుమ్‌పాలుమ్‌కన్నలు మముదుమాగిత్తిత్తు*ఎన్
ఊనిలుయిరిలుణర్వినిల్ నిన్రవొనైయుణర్ న్దేనే. ౪.

అ॥ యానుమ్ - అచేతనులకును, యవర్‌క్కుమ్ - చేతనులకును, మున్నైనై - పూర్వమందున్న కారణభూతుఁడును, తానుమ్ - విష్ణువైనతానును, శివనుమ్ - రుద్రుఁడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఆగి - ఈమువ్వురి స్వరూపుఁడై (బ్రహ్మరుద్రులనుసృజించియు వారినిబడుమ తాను విష్ణువై యుండియు), పణైత్త - (లోకములను) సృజించిన, తనిముదలై - ఆద్వితీయ కారణుఁడును, తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను, తిత్తిత్తు - (సర్వేశ్వరునికి) తీయగా (భోగ్యముగా) నుండి, ఎక్ ఊనిల్ - నాశరీరమందును, ఉయిరిల్ - ప్రాణమందును, ఉణర్వినిల్ - జ్ఞానమందును, నిన్ర - వ్యాపించియున్న, ఒన్రై - అద్వితీయమైన నాయాత్మను శరీరముగాగలవాఁడును, యానుమ్ - నేనును, తానాయ్ ఒరిన్రానై - తనకుశేషభూతుఁడనెడి జ్ఞానమునుగలుగఁజేసినవాఁడునైన శ్రీయఃపతిని, ఉణర్‌న్దేన్ - ఎఱుఁగితిని.

తా॥ సకల జగత్సృష్టియైన సర్వేశ్వరుఁడు, నేను తనకు శేషభూతుఁడనెడి జ్ఞానమునుసాకుగలుగఁజేసినదియేగాక నాయాత్మస్వరూపము తనకత్యన్తభోగ్యమైయున్నదనియు తెలియఁజేసెనని.

నిన్ర వొన్రైయుణర్‌న్దేను క్కుదనుళ్ నేర్‌న్ర యదువిదువెన్ఱు*
ఒన్ర మొరువర్‌క్కుణరలాగా దుణర్‌న్దుమేలుమ్‌కాణ్బరిదు*
శెన్ర శెన్ఱుపరమ్బరమాయ్ యాదుమిన్ఱి త్తేయ్‌న్ద్రఱ్ఱు*
నన్ర తీదెన్ర తివరిదాయ్ నన్రాయ్‌ఞానమ్‌కడన్ద్రదే ౫.

అ॥ నిన్ర - (నిత్యమై) ఉన్న, ఒన్రై - విలక్షణమైన యాత్మవస్తువును, ఉణర్‌న్దేనుక్కు - పరిశీలించినవాకు (తెలిసిన), ఆదనుళ్ - ఆయాత్మయొక్క, నేర్‌న్ర - వైలక్షణ్యము, ఒన్రుమ్ - కొంచెముగూడ, ఒరువర్‌క్కు - ఎవ్వరికిని, ఉణరలాగాను - తెలిసికొనుటకు సాధ్యముకాదు. ఉణర్‌న్దుమ్ - తెలిసికొనినను, మేలుమ్ - మతియు, కాణ్బరిదు - (ఆయాత్మను) సాక్షాత్కరింప శక్యముకాదు. (ఆయాత్మ), పరమ్బరమాయ్ - పరమ్బరగా, శెన్ర శెన్ర - పోయిపోయి, (అన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయములను క్రమముగాబరిశీలించి దానిపైవెళ్ళి), యాదుమ్ఇన్ఱి-(ప్రకృతిసంబంధము) ఏమియులేనిదై, తేయ్‌న్దుఅఱ్ఱు - (ప్రకృతిసంబంధమును) సవాసనముగావదలి, నన్రుతీదుఎన్ర - (ప్రాకృతవిషయమునలె) మంచిదనియు చెడ్డదనియు, అతీవు అరిదాయ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమై, నన్రాయ్ - విలక్షణమై, ఞానమ్ - నఱుఁదాదులచే గలిగినజ్ఞానములకు, కడన్దదు- అవిషయమైయుండును.

తా॥ భగవదనుగ్రహముచే నేనెఱుఁగిన జీవాత్మస్వరూపము మతియొకరికిఁ దెలిసికొనుటకు శక్యముకాదు. అట్లు తెనిసికొనినను దేహాదివిలక్షణమై ప్రకృతిసంబంధశూన్యమై యింద్రియాతీతమైన దానిని జూచుటకు శక్యముకాదని. ౫.

నన్రాయ్‌ఞానమ్‌కడన్దుపోయ్ నళ్లిన్ద్రియమెల్లామిగార్ త్తు*
ఒన్రాయ్‌క్కిడన్దవరుమ్ పెరుమ్బా ఁలప్పిలదన్నై యుణర్‌న్దుణర్‌న్దు*
శెన్రాఁగిన్బత్తున్బుఱ్ఱిల్ శెఱ్ఱిఱక్కళ్ నుపశెయఱ్ఱాల్*
అన్రేయప్పోదేపి డదువేపీడువీడామే. ౬.

అ॥ ఞానమ్ - శబ్దాది విషయములను, కడన్దుపోయ్ - దాటిపోయి, నల్ - (విషయముల యందు పురుషుని దీసికొనిపోదగిన) సామర్థ్యముగల, ఇన్దిరియమ్ ఎల్లామ్ - ఇన్ద్రియములనన్నింటిని, ఈర్త్తు - పడత్రోసి (జయించి), ఒన్తాయ్‌క్కిడన్ద - (ఆత్మతో) ఏకీభవించి యున్నదై, ఆరుమ్ - విడుచుటకశక్యమై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, ఉలప్పిల్ - నాశములేనిదైయున్న, పాగదనై - ప్రకృతియనెడి తత్వమును, ఊణర్న్దుణర్న్దు - చక్కగావిచారించి, నన్తాయ్ - చక్కగా (దానినాశించక), ఆజ్ఞు - ఆయాత్మస్వరూపమందు, శెన్ఱు - చెళ్ళి, ఇన్బమ్ తున్బమ్ - సుఖదుఃఖములను, శెఱ్ఱు ఱుక్కశైన్దు - సవాసనముగావదలి, పశైయఱ్ఱ శూల్ - ఆసక్తినశించిన యెడల, ఆన్ఱే-అదిసమందే, అప్పోదే - ఆక్షణమందే, వీడు - సంసారమోక్షముకలుగును. అదువే- అదియే, వీడు - కైవల్యరూప మోక్షమగును. వీడామ్ - (అదియుగొందరికి) పురుషార్థమగును.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు బ్రతిపాదించినరీతిగా జితేన్ద్రియుండైయుండి దేహాదులయొక్క స్వభావములను జక్కగానాలోచించి సుఖదుఃఖములను వదలి యీదేహాదులయందు నిరాశలైన యెడల నప్పుడాయాత్మతత్వమును సాక్షాత్కరింపవచ్చును. దానినే కైవల్యమనెడి మోక్షమని చెప్పుదురని.

౬.

అదువేవీడువీడుపెఱ్ ఱిన్బన్దానుమదుతేఱిక*
ఎదువేతానుమ్‌పఱ్ ఱిన్ఱి యాదుమిలిగళాగిత్కిల్*
అదువేవీడువీడుపెఱ్ ఱిన్బన్దానుమదుతేఱాదు*
ఎదువేవీడేదిన్బమె న్ఱెయ్త్తారెయ్త్తారెయ్త్తారే. ౭.

అ॥ అదువే - ఆయాత్మానుభవమే, వీడు - (కైవల్యమనెడి) మోక్షము, వీడుపేఱు - ఆ మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బమ్ తానుమ్ - ఆనన్దమును, అదు-అదియే, తేఱి - (ఇట్లు) చక్కగా తెలిసికొని, ఎదువేతానుమ్ - అన్నివస్తువులలోను, పఱ్ ఱు ఇన్ఱి - సంబంధములేక, యాదుమ్ - రుచివాసనలన్నింటిని, ఇలిగళాగిత్కిల్ - సమూలముగావిడిచినయెడల, ఆదువే - ఆ యాత్మ ప్రాప్తియే, వీడు - మోక్షము, వీడుపేఱు - మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బమ్ తానుమ్ - సుఖమును, అదు - ఆయాత్మానుభవమే, తేఱాదు - అనిఇట్లుతెలిసికొనక, వీడు - మోక్షము, ఎదు - ఏది? ఇన్బమ్ - మోక్షసుఖము, ఎదు - ఏది, ఎన్ఱు - అని, ఎయ్త్తార్ - చిత్త దౌర్బల్యముగలవారు (తెలిసికోననివారు), ఎయ్త్తారెయ్త్తారే - ఎల్లప్పుడును దుఃఖపడుదురు.

తా॥ యోగశాస్త్రమందుచెప్పినట్లు జితేన్ద్రియుండైయుండి యోగాభ్యాసముచేసి కైవల్యమనెడి మోక్షమునుబొందక సంసారులై క్లేశపడుదురని.

ఎయ్త్తారెయ్త్తారెయ్త్తారె న్ఱిల్లత్తారుమ్‌పుఱత్తారుమ్
మెయ్త్తు*అఙ్గలతిమయఙ్గ త్తామ్‌పోగుమొబ్బదు*ఉన్మత్తర్ పోల్
పిత్తేయేఱి యనురాగమ్‌పెఱ్ ఱయుమొబ్బదు*ఎమ్‌పెమాన్‌నో
డొత్తేశెన్ఱఙ్గుళ్ళుమ్‌కూడకూడిప్ పూగిల్ నల్లుతై ప్పే. ౮.

అ॥ ఎయ్‌త్తార్ ఎయ్‌త్తార్ ఎయ్‌త్తార్ ఎన్ను - చచ్చెను చచ్చెను చచ్చెనని, ఇల్లత్తారుమ్ - ఇంటివారును, పుఱత్తారుమ్ - బైటనున్న బంధువులును, మొయ్‌త్తు - చుట్టుకొని, ఆర్ప్పు - ఆయవస్థయందు, అలఱి - భయంకరముగా నఱచి, ముయ్‌ప్పు - కట్టుకొనగా, తామ్ - తాము (చచ్చువారు), పోగుమ్మాఱు - (శరీరమునువదలి) పోవునప్పుడు, ఈస్‌త్తర్‌పోల్ - పిన్నివారు వలె, పిత్తేయేఱి - భ్రమించి, అనురాగమ్ - (పుత్రాదులయందు) ప్రేమ, పాల్ - వృద్ధి బొందెడికాలమందు, ఎమ్‌పెమ్మానోడు - మనస్వామియైన శ్రీయఃపతితో, ఒత్తు - సమానమైయుండునని ((శ్రీయఃపతివలె జ్ఞానానందస్వరూపుడై పరిశుద్ధుడైయుండునని), అర్ప్పు - ఆశను, వెన్ఱు - త్యాగించి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, కూడకూడి - క్రాగిల్ - అనుసంధింపఁటకనుకూలమైనయెడల, నన్ఱ్ - మంచి, ఉయ్‌ప్పు - సిద్ధింపుగును.

తా॥ ఎంతదిక్కెన్నిలేనియెడలయినను చచ్చునప్పుడు బంధువులందరు వచ్చి వానిని కట్టుకొని యేడవఁగా నప్పుడు మతిభ్రష్టుడై పుత్రాదుల నాశించియుండును. అట్లుకాకుండ, ఆత్మ స్వరూపము సర్వేశ్వరునికి శేషమై వానివలె పరిశుద్ధమైయుండునని యంతిమస్మృతి చేసినయెడల వాఁడే మోక్షమునుబొందును. అన్తిమస్మృతినేనియెడల నిగమాలము చేసిన యోగాభ్యాసమంతయు వ్యర్థమగునని.

కూడిన్ క్రూగిల్ నల్లుఱప్పు కూడామైయుకూడినాల్ *
ఆడల్ పఱవై యుయర్‌కొడి యెమ్మాయనావదమునువే*
వీడై పణ్ణియెురుపరిశే ఎదిర్వుమ్‌నిగ్ర్‌వుమ్‌కఱివుమాయ్*
ఓడి తిరియుమ్‌యోగిగళు ముళరుమిల్లైయల్లరే. ౯.

అ॥ కూడిన్ క్రూగిల్ - అన్తిమస్మృతికలిగినయెడల, నల్లుఱప్పు - మంచిఫలసిద్ధియగును. కూడామైయై - అసంభవమైన (గగనకుసుమాదులను), కూడినాల్ - లభించినయెడల, ఆగు - ఆయాత్మవస్తు, ఆడల్ - నృత్యముజేయుచున్న, పఱవై - గరుత్మంతునిస్వారముగా, ఉయర్ - పైకెత్తిన, ఎమ్మాయనావదు - మనయాశ్చర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడగుట (సంభవించును). (గాన), అదు - ఆయాత్మవస్తు, అదువే - ఆ జీవాత్మయైయ్యేయుండును, బహుపరిశు - (తమబుద్ధికి తోచినట్లు) ఒకవిధముగా, వీడై - మోక్షమును, పణ్ణి - కల్పించి, ఎదిర్వుమ్ - భవిష్యత్కాల ములయందును, నిగ్ర్‌వుమ్ - వర్తమానకాలములయందును, కఱివుమ్ - భూతకాలములయందును, ఆయ్ - ఉన్నవారై, ఓడి - తడమాడుచు, తిరియుమ్ - సఞ్చరించుచున్న, యోగిగళుమ్ - యోగులును, ఉళరుమ్ - ఉన్నారు; ఇల్లైయల్లరే - లేకపోలేదు.

తా॥ తత్త్వజ్ఞానము గలిగినతరువాత జీవుఁడే బ్రహ్మస్వరూపుఁడగుచుండఁగా జీవుఁడు చచ్చునప్పుడు తనకంటె విలక్షణుఁడైన పరమాత్మతో సమానముగా తననుస్మరింపవలయునని చెప్పుట యసఙ్గతము అనిచెప్పరాదు. జీవబ్రహ్మములకు భేదము స్వాభావికము గనుక ఆరెండింటికి యభేదము చెప్పుట కుదేళ్ళకు కొమ్మ మొలిచినదనియు గాడిద గుడ్డుపెట్టినదనియు చెప్పెడు మాటులవలె యసంబద్ధమైయుండును. గాన జీవబ్రహ్మముల కభేదము చెప్పుచు తిరుగుచున్న భాగవతులయొక్క యసత్యవాటులు నమ్మదగినవికావని.

ఉళరుమిల్లైయల్లరా యుళరాయిల్లైయాగియే*
ఉళరెమ్మురువరవర్ వ న్దెన్నుళ్ళత్తుళ్ళే యుళ్ళె గిన్ఱార్*
వళరుమ్పిళ్ళై యుమ్‌తేయ్‌పిళ్ళై యుమొ్బల వ్శై వుమాక్కు-నుమ్*
వళరుమ్శుడరుమిరుళుమొ్బల్ తెరుళుమ్మరుళుమాయ్‌త్తో సే. ౧౦.

ఆ॥ ఇల్లైయల్లరాయ్ - (ఆశ్రితులకు) లేనివారు కానివారై, ఉళరుమ్ - ఉన్నవారును, ఇల్లైయాగియే - (అభక్తులకు) లేనివారైయ్యే, ఉళరాయ్ - ఉన్నవారును, ఎమ్ - మనకుస్వామి యుంనై, ఒరువర్ - ఆద్వితీయులునైన శ్రియఃపతి, ఉళర్ - ఉన్నారు. ఆవర్‌వన్దు - వారు వచ్చి, ఎన్ ఉళ్ళత్తుళ్ళె - నాహృదయమందు, ఉళ్ళెగిన్ఱార్ - నిత్యవాసము జేయుచున్నారు వళరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పిళ్ళైపోల్ - చన్ద్రికవలెనున్న, ఆక్కు-నుమ్-(శరీరమునొక్క-), వృద్ధినిన్ని, తేయ్‌పిళ్ళైయుమొ్బల-క్షీణించుచున్న చన్ద్రికవలెనున్న, అవ్శైవుమ్ నాశమునున్న, వళరుమ్-వృద్ధిపొందుచున్న, శుడరుమొ్బల్ - తేజస్సువలెనున్న, తెరుళుమ్ - శబ్దాదివిషయక జ్ఞానములనున్న, ఇరుళుమొ్బల్ -పొకటివలెనున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్‌త్తుమ్- నశింపఁజేసితిమి.

తా॥ దుర్మతమందు ప్రవేశింపకుండ నన్ను వశపఱచుకొని నాహృదయమందు సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు గాన నేను నాయొక్క-శరీరముచేతను మనస్సుచేతను వచ్చెడి సకల దుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౧౦.

‡‡ తెరుళుమ్మరుళుమాయ్‌త్తు త్తక్ తిరున్దుశెమ్బొఱ్ఱా మ్ఱలడిక్కీ-మ్ఱీ*
అరుళియిరుత్తుమమ్మానా మయనామ్‌శివనామ్*తిరుమాలాల్
అరుళప్పట్టళిడగోప నోరాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*
అరుళియడిక్కీ-మ్ఱిరుత్తుమ్ నమ్మణ్ణల్ కరుమాణిక్కమే. ౧౧.

ఆ॥ తెరుళుమ్ - (సంసార) జ్ఞానమునున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్‌త్తు - పోగొట్టి, తిరున్దు - ఆశ్రితులను మతియొక్కటివద్దపోనివ్వనిట్టి, శెమ్ - సుందరమై, పొన్-స్పృహాణీయమై, కళల్ - ఆభరణములుగలదైన, అడిక్కీ-మ్ఱీ - శ్రీపాదములక్రింద, అరుళి - కృపచేసి, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించుకొనుచున్న, అమ్మానామ్ - స్వామియు, అయనామ్ - బ్రహ్మకంతర్యామియు, శివనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియునైన, తిరుమాలాల్ - శ్రియఃపతిచేత, అరుళప్పట్ట - కృపజేయబడిన, శడగోపక్ - నమ్మ్ఱ్వార్లుసాదించిన, ఓర్-ఆద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలోనేరిన, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల, నమ్‌అణ్ణల్ - మనస్వామి, అరుళి - కృపజేసి, అడిక్కీ-మ్ఱీ - శ్రీపాదములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును.

తా॥ భగవత్క-టాక్షపాత్రులైన నమ్మ్ఱ్వార్లుసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారిని శ్రియఃపతి కటాక్షించి తనశ్రీపాదమందు జేర్చుకొని యుజ్జీవింపఁజేయునని. ౧౧

ఆ మ్ఱ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఇట్లుభగవచ్ఛేషత్వము ననుసంధించిన నమ్మాళ్వార్లు ఆప్రీతిచేత తనస్వరూపమును మఱచి ఒకపిరాట్టి యవస్థనుబోంది తనయవస్థ నన్యాపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

* కరుమాణిక్కమలై మేల్ మణి తడన్దామరై క్కాడుగళ్ పోల్ *
తిరుమార్వువాయ్‌కణ్ కై యున్దికా లుడై యూడై గళ్ శెయ్యపిరాన్ *
తిరుమాలెమ్మాళ్ శెల్వునీర్వయల్ కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పులియూర్ *
అరుమాయన్ పేరన్ద్రిప్పేచ్చిల వనైన్ మీరిదత్తెన్ శెయ్‌గేనో. ౧.

ఆ॥ కరుమాణిక్కమలైమేల్ - నీలరత్నమయమైన పర్వతమందలి, మణి - శ్లాఘ్యమైన, తడమ్ - తటాకమందున్న, తామరైక్కాడుగళ్ పోల్ - పద్మవనమువలెనున్న, తిరుమార్వు - శ్రీవత్సస్థలము, వాయ్ - అధరము, కణ్ - నేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, ఉన్ది - నాభి, కాల్ - శ్రీపాదము, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, ఉడైయాడైగళ్ - పీతాంబరము (పీనిని) గలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియు, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, శెల్వు - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముచేనిండిన, వయల్ - పొలములుగల, కుట్టనాడు - కుట్టనాడనెడి దేశములో, నున్న, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, అరు- (ఆభక్తులకు) దుర్లభుడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేరన్ది - తిరునామముతప్ప, పేచ్చిలన్ - వేఱుమాటచెప్పదు. ఆనైన్మీర్ - ఓతల్లులారా! ఇదఱ్కు - దీనికి, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేయుదునని.

తా॥ ఓతల్లులారా! తామరసపుష్పములలెనున్న హస్తపాదాది దివ్యావయవములనున్న శ్యామమైన తిరుమేనును గలవాడై తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క సౌందర్యము ననుభవించి వానితిరునామములనే యెల్లప్పుడును చెప్పుచున్నదని. ౧.

అనైన్మీరిదత్తెన్ శెయ్‌గే నణిమేరువిన్ మీదులవుమ్ *
తున్నుశూళ్ శుడర్ ఞాయిఱు మన్ఱియుమ్‌పల్ శుడర్ గళుమ్పోల్ *
మిన్నునీణ్ముడియారమ్ పల్ కలన్దానుడై యెమ్బెరుమాన్ *
పున్నైయమ్బొళిల్ శూళ్ తిరుప్పులియూర్ పుగుమివనోయ్. ౨.

ఆ॥ అణి - సుందరమైన, మేరువిన్ మీదు - మేరుపర్వతముమీద, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తున్ను - దట్టమై, శూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఞాయిఱుమ్ పోల్ - సూర్యునివలెనున్న, అన్ఱియుమ్ - ఇంకనున్న, పల్ - అనేకములైన, శుడర్‌గళుమ్పోల్ - (నక్షత్రాది) తేజస్సులవలెనున్న, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన! ముడి - కిరీటమునున్న, ఆరమ్ - హారమునున్న, పల్ - ఇంకననేకములైయున్న, కలన్ తాన్ ఉడై - ఆభరణములనున్నగల, ఎమ్బెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, అమ్ - నుందరమైన, పున్నైప్పొళిల్ - పున్నతోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పు

లియారును, ఇవళ్ - ఈపె, పుగళుమ్ - స్తోత్రముజేయును, ఆన్నెమీర్ - ఓతల్లులారా ఇదఱ్కు - దీనికి, ఎన్‌శెయ్‌గేఁ - ఏమిచేసెదను ?

తా॥ ఓతల్లులారా ! ఈపె, మేరుపర్వతముమీద విలసిల్లుచున్న సూర్యచన్ద్రాదులవలె మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న వానియొక్క తిరుప్పులియూరునే స్తోత్రముజేయుచున్నదని. ౨.

పుగళుమివళ్ నిన్ఱిరాప్పగల్ పొరునీర్ క్కడల్ తీప్పట్టిఙ్గుమ్*
తిగళుమెరియొడు శెల్వదొప్ప చ్చెఙ్గుజ్కదిరాఴ్‌ముదల్*
పుగళుమ్మొరుపడై యేన్ది పోర్‌పుక్కశురరై ప్పాన్ఱవిత్తాన్*
తిగళుమణినెడుమూడనీడు తిరుప్పులియూర్వళమే. ౩.

అ॥ పొరు - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడల్ - సముద్రము, తీప్పట్టు - నిప్పులగిలి, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఎరియొడు - జ్వాలలతోగూడ, శెల్వదొప్ప - సంచరించుచున్నట్లున్న వాడై, శెఙ్గు - సమృద్ధమైన, కదిర్ - కిరణములగల, ఆఴి ముదల్ - సుదర్శనము మొదలైనవియు, పుగళుమ్ - పొగడబడినవియు, పోరు - యుద్ధముజేయు దగినవియునైన, పడై - ఆయుధములను, ఏన్ది - ధరించి, పోర్ - యుద్ధమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, అశురరై - అసురులను, పొన్ఱువిత్తాన్ - నశింపఁజేసినవాడైన శ్రీయఃపతివేంచేసి యున్న చోటయు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయములై, నెడు - ఉన్నతములైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలుగలదియు, నీడు - స్థిరముగానుండునదియు నైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరియొక్క, వళమ్ - సౌందర్యమును, ఇవళ్ - ఈపె, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, పుగళుమ్ - స్తోత్రముజేయును.

తా॥ జ్వాలతోగూడుకున్న సముద్రమువంచరించునట్లు దేదీప్యమానమైన దివ్యాయుధములను ధరించుకొనివెళ్ళి యుద్ధమందు రాక్షసులనుచంపిన శ్రీయఃపతియొక్క తిరుప్పులియూరునే యీపె మిక్కిలి యాదరముతో స్తోత్రముజేయుచున్నదని ౩.

ఊర్వళమ్‌కిళర్ శోలై యుమ్ కరుమ్బుమ్‌పెరుఙ్గన్నలుమ్‌శూழ్ న్దు*
ఏర్వళమ్‌కిళర్ తణ్బణై క్కట్టనాట్టు త్తిరుప్పులియూర్*
శీర్వళమ్‌కిళర్ మూవులగుణ్ణుమిఴ్ తేవపిరాన్*
పేర్వళమ్‌కిళర్ న్దిప్పరిచ్చిల ళిన్ఱిప్పునై యిఴై యే. ౪.

అ॥ ఊర్ - తిరుప్పులియూరియొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ - చెప్పుచున్న, శోలై యుమ్ - తోపులచేతను, కరుమ్బుమ్ - చేరుపులచేతను, పెరుమ్ - శ్రేష్ఠమైన, కన్నలుమ్ - గొప్పఎత్తైధాన్యము లచేతను, శూழ్ న్దు - చుట్టపడినదై, ఏర్ - శోభాకరములయొక్క, వళమ్‌కిళర్ - సమృద్ధిగల, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనులుగలదైన, కుట్టనాట్టు త్తిరుప్పులియూర్ - కుట్టనాడనెడి దేశమందున్న తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న వాడై, శీర్ వళమ్ - కల్యాణగుణములయొక్క సమృద్ధి, కిళర్ - ప్రసిద్ధియగునట్లు, మూవులగు - మూడులోకములను, ఉణ్ణా - ఆరగించి, ఉమిழ్ - బయలు

పఱిచిన, తేవపిరాక్ - దేవాధిదేవుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామములయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్‌న్దిట్ట - విజృంభించి యనుసంధించడముతప్ప, పుణై - ఆలబ్ధరించుకొనిన, ఇవ్విళై - ఆభరణములయిపై, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, పేచ్చిలళ్ - వేఱుమాటలాడదు.

తా॥ ప్రళయకాలమందు జగత్తును తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపత్సఖుడై తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనే యీపై యనుసంధించుచున్నదని. ౪.

పుణై యిళై గళణివు మూడై యుడై యుమ్‌పుదుక్కణిప్పుమ్*
నిణై యుమ్‌నీర్ శ్మయద న్ఱివట్కిదునిన్ఱు నిణై క్క ప్పుకాక్కాల్*
శుణై యినుళ్ తడన్దామరై మలరుమ్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
మునై వ్ఱ మూవులగాళి యుప్పక్ తిరువరుళ్ మూళ్ గినళే. ౫.

అ॥ ఇవట్కు - ఈపెకి, పుణై - ఆలబ్ధరించుకొనదగిన, ఇళై గళ్ - ఆభరణములయొక్క, అణివుమ్ - ఆలఙ్కారమునున్న, పుదుక్కణిప్పుమ్ - (తిరుమేనుయొక్క) నవీనకాన్తినిన్ని, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, నిణైక్క ప్పుకాక్కాల్ - తలంచినయెడల, ఇదు - ఈసౌందర్యము, నిణైయుమ్ - తలంచదగిన, నీర్ శ్మయదన్ఱు - స్వభావముకలదికాదు, శుణై యినుళ్ - జలలయందు, తడమ్ - విశాలముగా, తామరై - తామరసపుష్పము, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరికి, మునైవ్ఱ - ప్రధానుడును, మూవులగు - మూడులోకములనున్న, ఆళి - పరిపాలించుచున్న, అప్పక్ - స్వామియునైన శ్రీయఃపతియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, ఇవళ్ - ఈపె, మూళ్ గినళ్ - మునిగినది.

తా॥ తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణముల నీపె యెంతకాలమనుభవించియు వానియొక్క యంతమునుపొందక శ్రీయఃపతియొక్క యనుగ్రహమందే మునియున్నదని. ౫.

తిరువరుళ్ మూళ్ గివై గలుమ్ శెల్వ నీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాక్*
తిరువరుళ్ గళుమ్ శేర్‌న్దమై క్కడై యూళిమ్‌తిరున్దవుళ*
తిరువరుళరుళాలవ శెనుశేర్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
తిరువరుళ్ కముగొణ్ పళుత్తదు మెల్లియల్ శెవ్విదడిళే. ౬.

అ॥ తిరువరుళ్ - నిర్హేతుకకృపచేత, అరుళ్ - (ఎల్లరను) అంగీకరించుటకై, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, శెన్ఱు - వెళ్ళి, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరులో, తిరువరుళ్ - (వానియొక్క) అనుగ్రహముచేత, (వెరిగిన), కముగు - పోగచెట్లయొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, పళుత్తదు - పండుపలెనున్నదై, మెల్ - మృదువైన, ఇయల్ - స్వభావముగలదై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, ఇదళ్ - ఆధరమునున్న, శెల్వ - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగలసముద్రమువలెయొక్క, నిఱమ్ - కాన్తినిన్నిగల, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్న, మూళ్ గి - మునిగి, తిరువరుళ్ గళుమ్ -

వానియొక్క) అంగీకారములను, శేర్‌న్దపైక్కు - పొందినదానికి, ఆడైయాళమ్ - చిహ్నము, తిరున్ద - స్పష్టముగా, ఉళ - ఉన్నది.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరునియొక్క యనుగ్రహమును బొందినదానికి చిహ్న మేమనగా, ఈపెయొక్క ఆధరము, తిరుప్పులియూరులో వానికటాక్షముచే వర్ధిల్లుచున్న పొగపండువలెనుండు నదియేయని. ౬.

మెల్లియల్ చ్చెల్వవణ్ కొడిప్పుల్గ వీఱ్ఱిళన్దాళ్ కముగిన్*
మల్లియల్ మడల్వాళై యూఱ్ఱు కనిశూళ్ న్దుమణక్కు-మళ్ న్దు*
పుల్లియల్ తెళ్ళినూడు కాలులవుమ్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
మల్లలమ్ శెల్వక్కణ్ణ్ తాళడైన్దా ళిమ్మడవరలే. ౭.

ఆ॥ మెల్ - మృదువైన, ఇయల్ - ఆకులుగలదై, శెల్వమ్ - శ్రద్ధతో, వణ్ - (తనశరీరమునిచ్చి) ఉదారమైన, కొడి - తీగె, పుల్గ - చుట్టుకొనగా, వీఱ్ఱు - పెరుగుచు, ఇళమ్ తాళ్, వృద్ధిపొందుచున్న మూలప్రదేశముగల, కముగిన్ - పోగచెట్టుతోడఁబేరిన, మల్ - దట్టమైన- ఇయల్ - ఆకులనున్న, మడల్ - కాండమునున్నగల, వాళై - అరటిచెట్లు, ఈన్ - వేసిన, కని - పండ్లను, శూళ్ న్దు - వ్యాపించి, మణమ్-పరిమళమును, కమళ్ న్దు - తీసికొని, పుల్-దట్టమైన, తెళ్ళినూడు - కొబ్బెరచెట్లనడుమ, కాల్ - గాలి, ఊలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరందలి, మల్లలమ్ - గొప్పసంపత్తుగల, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదమును, ఇమ్మడవరల్ - ఈబాలిక, ఆడైన్దాళ్ - పొందినది.

తా॥ సుందరములైన తీగెలతోడఁజుట్టబడిన పోగచెట్లును అరటిచెట్లును కొబ్బెరచెట్లును ఒకటితోనొకటి కలుసుకొని నిండియున్న తోటలయందు బ్రవేశించి యచ్చటనున్న పరిమళమును దీసికొని సంచరించుచున్న వాయువుచేఁ బరిమళించుచున్న తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను నీపె పొందినదని. ౭.

మడవరలన్నైమీర్గ ళెక్కళొల్లి చొల్లుగేఁ మల్లై చ్చెల్వ*
వడమొళిమైన్దై వాణర్ వేళ్వియుళ్ నెయ్యుమ్ పుగై పోయ్*
తిడవిశుమ్బిలమరర్ నాట్టమైక్కుమ్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
వడవరవణ్ణై యూన్ట్రన్నామమల్లాల్ పరవాళివళే. ౮.

ఆ॥ అన్నైమీర్గటుక్కు - తల్లులైనమీకు, ఎన్‌కొల్లి - ఏమిచెప్పి, శొల్లుగేన్ - చెప్పెదను? మల్లైశెల్వమ్ - గొప్పసంపత్తుగలవారై, వడమొళి - సంస్కృతభాషను (పురాణాదులకును), మైన్దై - వేదములకును, వాణర్ - చక్కగా ఆర్థనిర్ణయముజేయుచున్న బ్రాహ్మణులయొక్క, వేళ్వియుళ్ - యాగమందు (హోమముజేయఁబడిన), నెయ్ - నేతులుగల, అగిల్ - అగ్నిహోత్రమునుండి బయలుదేరిన, వాన్ పుగై - గొప్పధూమము, పోయ్ - వెళ్ళి, తిడమ్ - స్థిరమై, విశుమ్బిల్ - ఆకాశమందున్న, అమరర్ నాట్టై - దేవలోకమును, మైక్కుమ్ - కప్పుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరందలి, పడమ్ - ఫణములుగల,

ఆరవు - ఆదిశేషుని, అణైయాన్‌తన్ - శయ్యాగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమల్లాల్ - తిరునామముతప్ప! ఇవళ్ - ఈ, మడవరల్ - బాలిక, చరవాళ్ - (వేఱుమాటను) చెప్పదు.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె, వేదాధ్యయనపరులైన బ్రాహ్మణోత్తములు స్వర్గముకంటిగాను పడకుండునట్లు చీకటినిగలుగజేసెడి ధూమము బయలుదేరునట్లు యాగాదులు జేయుచున్న తిరుప్పులియూరులో శేషశయ్యమీద బవ్వళించియున్న సర్వేశ్వరుని తిరునామములుతప్ప మతియొక మాటచెప్పదని. ౮.

పరవాలివళ్ నిన్ఱిరాప్పగల్ పనినీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాక్*
విరవారిశై మత్తెవేదియరొలి వేలై యిల్ నిన్ఱొలిప్ప
కరవార్ తడన్ఱొఱుమ్ తామరై క్కయమ్ తీవిగై నిన్ఱలరుమ్*
పురవార్ కుళనిగళ్ పూఙ్ తిరుప్పులియూర్ పుగళ్‌న్ఱిమత్తే. ౯.

ఆ॥ పని - చల్లనైన, నీర్ - జలమువంటి, నిఱమ్ - రూపముగల, కణ్ణపిరాక్ - శ్రీకృష్ణస్వామి వేంచెసియున్నవై, విరవు - వ్యాపించి, ఆర్ - (అంతట) నిండియున్న, ఇశై - స్వరములగల, మఱై - సామవేదమునొయొక్క (అధ్యయనముచేగలిగిన), వేదియర్ - వైదికులయొక్క ఒలి - ఘోషము, వేలైయిల్ - సముద్రముకంటె, నిన్ఱు-అధికముగానుండి, ఒలిప్ప-ఘోషింపగా, (ఘోషముగలదై), కరవు - మొసలిచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తడన్ఱొఱుమ్ - ప్రతితటాకముల యందును, తామరై - తామరసపుష్పములయొక్క, కయమ్ - సమూహము, తీవిగై నిన్ఱు - మంగళదీపముపలెనుండి, అలరుమ్ - వికసించుచున్నదై, పుర వుళార్ - సారముచేపూర్ణమైన (భూసారముగల), కుళనిగళ్ - పొలములచే, ఙూఴ్ - చుట్టబడినదైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరొక్క, పుగళ్‌న్ఱి - కీర్తినితప్ప, మఱ్ఱు - వేఱొకదానిని, ఇవళ్ - ఈపె, నిన్ఱు - ఉండి, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, పరవాళ్ - చెప్పదు.

తా॥ సామవేదమును సుస్వరముగా గానముజేసి వేదార్థముల నెఱుంగి ప్రవచనముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులచేనిండియున్న తిరుప్పులియూరునేయాపె రాత్రిబంగళ్ళు స్తోత్రము జేయుచున్నదని.

అన్ఱిమఱ్ ఱోరుపాయమె న్ఱివళ్‌నిన్ఱుఙూయ్‌క్కుమఱ్ ఱదల్*
కున్ఱమామణిమాడమాళిగై కోలక్కుఙూజ్గళ్ మల్గి*
తెన్ తిశై తిలదమ్‌పురై కుట్టనాట్టు త్తిరుప్పులియూర్*
నిన్ఱమాయప్పిరాక్ తిరువరుళామివళ్ నేర్‌పట్టదే. ౧౦.

ఆ॥ కున్ఱమ్ - పర్వతమువలె, మా - గొప్పవై, మణిమాడమ్-రత్నమయమైనమేడలుగలవై, కోలమ్-సుందరములైన, మళిగై-గృహములయొక్క, కుఙూజ్గళ్-సమూహములు, మల్గి-నిండి, తెన్ తిశై-దక్షిణదిక్కుకు, తిలదమ్‌పురై-తిలకమువలెనున్న, కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పులియూర్ - కుట్టనాడుదేశమందలి తిరుప్పులియూరులో, నిన్ఱ-వేంచేసియున్న, మాయప్పిరాక్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్-కృపను, ఇవళ్-ఈపె, నేర్‌పట్టదామ్-పొందినది. అన్ఱి - ఇట్లుకాకపోయినయెడల, ఇవళ్-ఈపెయందు, అమ్-సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, తుఴాయ్-తిరుత్తుఴాయి, కమఱ్ఱదల్ - పరిమళించుటకు, మఱ్ఱు ఓర్ - వేఱొక, ఉపాయమ్ ఇల్లై - ఉపాయములేదు.

తా॥ ఓతల్లులారా ! అతినుందరమైన తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క యనుగ్రహము నీపై చక్కగాలభించినది. లేనయెడల యీ పెయందింత తులసీవాసనకుఁ గారణము లేదని. ౧౦.

‡‡ నేర్‌పట్టనిప్పై మూవులగుక్కుమ్ నాయగన్ పన్నడిమై*
నేర్‌పట్టతొణ్డర్‌తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్‌కడగోప*శొల్
నేర్‌పట్టతమిళ్ మాలై యాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
నేర్‌పట్టారవర్* నేర్‌పట్టార్ నెడుమాఱ్కడిమైశెయ్యవే ౧౧.

అ॥ నిఱై - సంపూర్ణమైన, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నేర్‌పట్ట - తగుమైన, నాయగన్‌తన్ - స్వామియైన శియఃపతియొక్క, అడిమై - కైబ్కర్యమును, నేర్‌పట్ట - లభించిన, తొణ్డర్ - భక్తులకు, తొణ్డర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డర్ - భక్తులైనశ్రీవైష్ణవులకు, తొణ్డర్ - భక్తులైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లుసాందించిన, నేర్‌పట్టశొల్ - తగుమైన శ్రీసూక్తిగల, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడళ్బసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో చేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నేర్‌పట్టారవర్ - అభ్యసించినవారు, నెడుమాఱ్కు - సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్య - కైబ్కర్యముచేయుటకు, నేర్‌పట్టార్ - తగినభాగ్యముగల వారగుదురు.

తా॥ భక్తశిరోమణులైన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు స్వరూపానురూపమైన కైబ్కర్యమును లభింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భాగవతశేషత్వమే ఐశ్వర్యకైవల్య భగవల్లాభములనెడి తక్కినపురుషార్థములకంటె మేలైనదని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ నెడుమాఱ్కడిమైశెయ్వేన్ పోలవన్నై క్కురుదవఱ్ఱిత్తు*
తడుమాఱ్ఱఱ్ఱతీక్కదిగళ్ ముఱ్ఱుమ్తవిర్‌న్దశదిర్‌నిన్నైన్దాల్*
కొడుమావినై యేనవనడియారడియే కూడుమిదువల్లాల్*
విడుమాఱెన్బదెన్నన్దో వియన్‌మూవులగుమెయినుమే. ౧.

అ॥ నెడుమాఱ్కు - మిక్కిలిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్వోన్ - దాస్యముచేయువానివలె, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, కురుద - తలంచినమాత్రములోనే, తుడుమాఱ్ఱఱ్ఱ - అప్రతిహతములైన, తీక్కదిగళ్ - దుఃఖజనకములైనయజ్ఞానాదిదోషములు, ముఱ్ఱుమ్ - అన్నియు, వఱ్ఱిత్తు - నన్నువంచనజేసి (సాకుదెలియకనే), తవిర్‌న్ద - విడిచిపోయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్నైన్దాల్ - తలంచినయెడల, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దాసులయొక్క,

అడియేం - శ్రీపాదములనే, కూడుమిదువల్లాల్ - పొందవలసినదితప్ప, వియన్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱినుమ్ - లభించినను, కొడుసూవినైయేన్ - తీవ్రమైన గొప్పపాపముగలనేను, విడుమాఱుఎన్నుదు - (భాగవతుల శ్రీపాదములను) విడుచుటయనుట, ఎన్ - ఎట్టిది? అన్దో - అయ్యో!

తా॥ సర్వేశ్వరునికి భక్తునివలె నేనుసటించినప్పుడే నాయొక్క సకలదోషములను నశించి నవిగాన యట్టిభగవంతునికి భక్తులైన శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదములనువదలి శ్రీలోకైశ్వర్యమునుగూడ నేనాశించనని. ౧.

వియన్‌మూవులగు పెఱినుమ్బొయ్ త్తానేతానేయూనాలుమ్*
పుయల్ మేగమ్బోల్ తిరుమేనియమ్మాన్ పునై పూజ్క-ళలడిక్కీళ్*
శెయమేయడిమైతలై నిన్ఱార్ తిరుత్తొళ్ వణఙ్గి*ఇవ్వులగే
పయనేయిన్బమ్ యాన్ పెఱ్ఱదు నుఱుమోపావియేనుక్కే. ౨.

ఆ॥ వియన్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱినుమ్ - పొందినను, పోయ్ - సంసారమును దాటిపోయి, తానే తానేయూనాలుమ్ - తనను తానే యనుభవించినను (కైవల్యమును లభించినను), (ఆవి), పుయల్ - నర్షోన్ముఖమైన, మేగమ్బోల్ - మేఘమువలె, తిరుమేని - (శ్యామమైన) తిరుమేనిగల, ఆమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పునై - కట్టబడిన, పూ - పుష్పములను, కళల్ - వీరకడియమునుగల, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద (చేయబడిన), శెయమే - స్వయంప్రయోజనమైన, అడిమై - దాస్యమునుయొక్క, తలై - పైభాగమందు, నిన్ఱార్ - ఉన్న, శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తిరుత్తొళ్ - శ్రీపాదములను, వణఙ్గి - నంగి (ఆశ్రయించి) పావియేనుక్కు - పాపిరైనవానకు, ఇవ్వులగే - ఈలోకమందే, పయనే - పురుషార్థముగా, యాన్ - నేను, పెఱ్ఱదు - లభించిన, ఇన్బమ్ - సుఖమునకు, ఉఱుమో - సమానమగునా?

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు అనన్యప్రయోజనులై కైంకర్యము జేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించి నేను లభించిన సుఖమునకు ఐశ్వర్యకైవల్య సుఖములుగూడ సమానంబులుకావని. ౩.

ఉఱుమోపావియేను కిమ్వ్వులగమూన్ఱుమఱ్ఱినిత్తైయ*
శిఱుమామేనినిమిర్ న్ద నెఞ్శినైన్దామరైక్-కణ్ తిరుక్కుఱళ్*
నఱుమావిరై నాణ్మలరడిక్కీళ్ వ్వణఙ్గుదలన్ఱి యవనడియార్*
శిఱుమామనిశరాయెన్నైయాణ్డా రిడ్దిరిదియవే. ౪.

ఆ॥ అవన్ - ఆవామనునికి, అడిచూర్ - శేషభూతులై, శిఱు - (రూపమందు) చిన్నవారై, మా - (మహిమయందు) గొప్పవారైన, మనిశరాయ్ - మనుజోత్తములై, ఎన్నై -నన్ను, ఆణ్డార్ - పరిపాలించెడి శ్రీవైష్ణవులు, ఇడ్దే - ఈలోకమందే, తిరియ - సంచరించగా, అన్ఱి - వారినివదలి, ఇవ్వులగమ్మూన్ఱుమ్ - ఈత్రిలోకములును, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, నిలైయ - నిండునట్లు, శిఱు - చిన్నదై, మా - ఘనమైయున్న, మేని - తిరుమేనిని, నినైన్ద - పెంచినవాఁ

డును, ఎక్ - నాకుభోగ్యమై, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములుగలవాడునైన, తిరుక్కు-అళిక్ - శ్రీవామనునియొక్క, నూ - శ్లాఘ్యమై, నఱువిరై - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న, నాణ్మలర్ - అప్పుడువికసించిన పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ - ప్రవేశించుట, పావియేనుక్కు - పాపియైననాకు, ఉఱుమో - తగునా?

తా॥ సమస్తలోకములను గొలుచుటకై త్రివిక్రముఁడై పెరిగిన శ్రీవామనునియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుటకంటె వానినాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించుటయే మేలైనదని. ౩.

ఇడ్డేతిరిన్దేఱ్కీళ్‌క్కుఱ్ఱై నిరుమానిలముణ్ణుమిళ్‌న్ద*
శెడ్డోలత్తపనళవాయ్ చ్చెన్దామరైక్కణెన్నమ్మాక్*
పొడ్డీళ్‌పుగళ్‌గళ్ వాయవాయ్ ప్పులన్గొళ్ వడివెన్మనత్తదాయ్*
అడ్డేయ్‌మలర్‌గళ్ కైయవాయ్ వళిపట్టోడవరుళిలే. ౪.

అ॥ ఇరుమా - గొప్పవిశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, మున్ - మునుపు, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిళ్‌న్ద - (సృష్టికాలమందు) క్రక్కినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కోలత్త - అందమైయున్న, సవళమ్ - పగడమువండి, వాయ్ - అధరమునున్న, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్నుగలవాడునైన, ఎన్నమ్మాక్ - నాస్వామి, పొడ్డుఏళ్ - మిక్కిలి సర్థిల్లుచున్న, పుగళ్‌గళ్ - కల్యాణగుణములు, వాయువాయ్ - నోటిలోనున్నట్లును, పులన్‌గొళ్ - (తనసౌందర్యముచే) ఇంద్రియముల నాకర్షించుచున్న, వడివు - తిరుమేను, ఎన్‌మనత్తదాయ్ - నామనస్సులోనున్నట్లును, అడ్డు - ఆసక్తేశ్వరునికి, ఏయ్ - తగుమైన, మలర్‌గళ్ - పుష్పములు, కైయవాయ్ - చేతులోనున్నట్లును, వళిపట్టు - సన్మార్గమందుండి, ఓడ - నడుచునట్లు, అరుళిల్ - కృపజేసినయెడల, ఇడ్డే - ఈలోకమందు, తిరిన్దేఱ్కు - సంచరించుచున్న నాకు, ఎన్ ఇడుక్కుఱ్ఱు ఇల - ఏమిహీనతకలదు?

తా॥ మనోవాక్కాయములచే సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైంకర్యమును శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న యీలోకమందే జేయునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు కటాక్షించినయెడల యీలోకమందుండుటయొకకొఱతకాదని. ౪.

వళిపట్టోడవరుళ్‌పెఱ్ఱు మాయక్కోలమలరడిక్కీళ్*
శుళిపట్టోడుమ్‌శుడర్‌ఒళిదివెళ్ళత్తిన్బమిరున్దాలుమ్*
ఇళిపట్టోడుముడలినిఱ్పిఱన్దు తఱ్‌శీరియూఱ్‌ఱు*
మొళిపట్టోడుమ్‌కిరియుముదమ్ నుగర్చ్చియుఱుమోముయిరుమే. ౫.

అ॥ వళిపట్టు - మంచిమార్గమందుండి, ఓడ - ఆదేవిధముగానడుచునట్లు, అరుళ్ - అనుగ్రహమును, పెఱ్ఱు - పొంది, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, శుళిపట్టు - చుడికలిగి (పరిపూర్ణముగా), ఓడుమ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, ఒళిదివెళ్ళత్తు - మిక్కిలి తేజోరూపమైన పరమపదమందు, ఇన్బమిరుందాలుమ్ - ఆనన్దమునుబొందిన, ఇరున్దాలుమ్ - ఉండినను, ముయిరుమే - శతమఖుగుసార్థములును, ఇళిపట్టు - నీహీనమై, ఓడుమ్ - నడుచుచున్న, ఈడలి

విల్ - (మనుష్య) శరీరమందు, పిఱన్దు - జన్మించి, తన్ - తనయొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, యాన్ - నేను, కఱ్ఱి - అధ్యయించి, మొళిపట్టు - శబ్దస్వరూపమై, ఓడుమ్ - ప్రవహించుచున్న, కవియుముదమ్ - తిరువాయ్‌మొళియనెడి యమృతమును, నుగర్చ్చి-అనుభవించుటకు, ఈఱుమో - ఒప్పగునా ?

తా॥ భగవత్కటాక్షముచే శ్రీవైకుణ్ఠమునుబొంది నిత్యానన్దము ననుభవించినప్పటికిన్ని అదికూడ తిరువాయ్‌మొళియొక్క అనుసంధానముచే గలిగిన సుఖమునకు సాటికాదేరదని. ౫.

నుగర్చ్చియుఱుమోమూవులగిఱ్ పీడుపేఱుతఱ్ కేర్ర్‌ల్ *
పుగర్చ్చెమ్ముగ త్తళిఱట్ట పొన్నాళ్ర్‌కైక్కొయెన్న మ్మాన్ *
నిగర్చ్చెమ్బఱ్ఱియెరివిళ్ర్‌గళ్ నీణ్డవశురరుయిరెల్లామ్ *
తగర్త్తుణ్డుళ్ర్‌లుమ్‌పుట్పాగఱ్ పెరియతనిమాప్పుగళ్. ౬.

అ॥ తన్ - తనకు, కేళ్ర్‌ఇల్ - ఒప్పులేని, పుగర్ - తేజస్సుకలదై, శెమ్ముగత్త-ఎఱ్ఱని ముఖముగలదైన, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, పొన్ - సుందరమైన, తాళ్ర్‌ - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామియు, నిగర్ - (రాక్షసజాతిక) తగుమైన, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పఱ్ఱి - కేశములుగలవారును, ఎరి - జ్వలించుచున్న, విళ్ర్‌గళ్ - నేత్రములు గలవారునై, నీణ్డ - పొడుగైన, అశురరుయిరెల్లామ్ - అసురుల ప్రాణములన్నింటిని, తగర్త్తు - పిడించి, ఉణ్డు - చంపి, ఉళ్ర్‌లుమ్ - సంచరించుచున్న వాడును, పుళ్ - గరుత్మంతుని, పాగన్ - (వాహనముగా) నడిపించువాడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, పెరియ - అపరిచ్ఛిన్నమై, తని - అద్వితీయమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, పుగళ్ర్‌ - కల్యాణగుణములను, నుగర్చ్చి - అనుభవించుటకు, మూవులగిన్ - మూడులోకములయొక్క, వీడు - సంహారమును, పేఱు - సృష్టియు, (సృష్టిసంహారకర్తృత్వమును), ఈఱుమో - సమానమగునా ?

తా॥ భాగవత ముఖోల్లాసార్థముగా సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణముల ననుభవించి తిరువాయ్‌మొళిని అధ్యయించుటకు త్రిలోకైశ్వర్యముగూడ సమానముకాదని. ౬.

తనిమాప్పుగళ్ర్‌మెయ్ఞ్ఞాన్ముమ్ నిఱ్ఱుమ్బడియా త్తాన్ తోన్ఱి *
మునిమాప్పిరమముదలా విత్తా యులగమూన్ఱుమ్‌మునైప్పిత్త *
తనిమాత్తెయ్వత్తళిరడిక్కీళ్ర్‌ ప్పూగుదలన్ఱి యవనడియార్ *
ననిమాక్కలనియిన్బమే నాళుమ్‌వాయ్‌క్కనట్టుక్కే. ౭.

అ॥ తని - నిరుపమానమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, పుగళ్ర్‌ - కీర్తి, ఎఞ్ఞాన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిఱ్ఱుమ్బడియా - నిలుచునట్లు, మాప్పిరమమ్ - పరబ్రహ్మమైన, తాన్ - తాను, మునియాయ్- సఙ్కల్పముగలవాడై, ముదల్ - నిమిత్తకారణమై, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమై, తోన్ఱి - అవతరించి, ఉలగమ్‌మూన్ఱుమ్ - మూడులోకములను, మునైప్పిత్త - సృజించిన, తని-అద్వితీయమై, మూ తెయ్వమ్ - పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తళిర్ - చిగురువంటి, అడిక్కీళ్ర్‌ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ అన్ఱి - ప్రవేశించక, అవనడియార్ - ఆసర్వేశ్వరునికి దాసులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ననిమా - మిక్కిలిశ్లాఘ్యమైన, కలవియిన్బమే - సంశ్లేషసుఖమే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నట్టుక్కు - మనసు, వాయ్‌క్క - లభించవలెను.

తా॥ స్వయంపురుషార్థమైన భగవదనుభవము నాకువలదు. భాగవతులతో సంశ్లేషించివారి ప్రీత్యర్థమై జేయుచున్న భగవదనుభవమునే నేనెల్లప్పుడును లభించవలయునని కోరుచున్నానని.

నాళుమ్‌వాయ్‌క్క నట్టుక్కు నళిర్‌నీర్‌క్కడలై ప్పడైత్తు*తన్
తాళుమ్‌తోళుమ్‌ముడిగళుమ్ శమనిలాదపలపరప్పి*
నీళుమ్‌పడర్ పూజ్య్‌గక్కాల్‌వుమ్ నిరైపన్నాయిర్ కిరై*
కోళుముడైయమణిమలైపోల్ కిడన్దాన్ తమర్‌గళ్‌కూట్టమే. ౮.

అ॥ నళిర్ - చల్లనైన, నీర్ - జలముగల, కడలై - సముద్రమును, పడైత్తు - సృజించి, తన్ - తనయొక్క, శమన్ ఇలాద - ఒప్పులేనివై, పల - అనేకములైన, తాళుమ్ - తిరువడికళ్ళనున్ను, తోళుమ్ - భుజములనున్ను, ముడిగళుమ్ - శిరస్సులనున్ను, పరప్పి - అంతటవ్యాపించునట్లుజేసి (అనేకహస్తపాదాదులుగలవాడై యవతరించి), నిళుమ్ - పెరిగియు, పడర్ - వ్యాపించియునున్నదై, పూ - పుష్పములుగలదైన, కల్పగక్కాల్‌వుమ్ - కల్పవృక్షములయొక్కతోటనున్న, నిరై - (కిరణములచే) నిండిన, నాయిర్ కిరణ్ - సూర్యునియొక్క, పల్ - అనేకమైన, కోళుమ్ ఉడైయ - తేజస్సునున్నగలదైన, మణిమలైపోల్ - రత్నమయమైన పర్వతమువలె, కిడన్దాన్ - పవ్వళించిన శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్‌గళ్ - భక్తులైనభాగవతులయొక్క, కూట్టమ్ - సమూహమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నట్టుక్కు - మనసు, వాయ్‌క్క - (సేవించునట్లు) లభించునుగాక.

తా॥ మహాజలమును సృజించి యచ్చట యనేకదివ్యావయవములుగలవాడై పవ్వళించియున్న శ్రీమన్నారాయణునికి దానులైన శ్రీవైష్ణవులను సేవింపవలయుననియే నేనాశించుచున్నానని.

తమర్‌గళ్‌కూట్టవల్వినైయె నాశమ్‌శెయ్యుమ్‌శెదుమూర్ త్తి*
అమర్‌కొళ్‌శ్రీశఙ్గువాళ్ విల్‌తణ్డాదిపల్ ఆయుధ*
కుమరక్‌కోలవైఞ్గైనేళ్ తాదై కోదిలడియార్‌తమ్*
తమర్‌గళ్‌తమర్‌గళ్‌తమర్‌గళామ్ శదిరేవాయ్‌క్కతమియేమ్‌క్కే. ౯.

అ॥ తమర్‌గళ్‌కూట్టమ్ - శ్రీవైష్ణవబృందమునకు సంభవించెడి, పల్ వినైయె - క్రూరమైన విరోధమును, నాశమ్‌శెయ్యుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, శదుమూర్త్తి - వానుదేవ సఙ్కర్షణాని రుద్ధప్రద్యుమ్నులనెడి నాలుగు విధములుగానవతరించినవాఁడును, అమర్‌కొళ్ - యుద్ధోన్ముఖములైన, ఆళి - సుదర్శనము, శఙ్గు - పాంచజన్యము, వాళ్ - నన్దకము, విల్ - శార్ఙ్గము, తణ్డు - కౌమోదకీ, ఆది - ఇవిమొదలుగాగల, పల్ - అనేకములైన, పడైయాయ్ - ఆయుధములుగలవాఁడును, కుమరన్ - నిత్యయౌవనవంతుండును, కోలమ్ - సుందరుడై, ఐఞ్గైనేళ్ - పంచబాణములుగలవాఁడైన, మన్మథునికి, తాదై - తండ్రియునైన సర్వేశ్వరునికి, కోదిల్ - దోషములేని(అనన్యప్రయోజనులైన), అడియార్‌తమ్ - దానులయొక్క, తమర్‌గళ్ తమర్‌గళ్ తమర్‌గళామ్ - దాసదానులకు దానులుకావడమనెడి, శదిర్ - పురుషార్థము, తమియేమ్‌క్క - (ఈసంసారమందు) ఒంటిగానున్నవాకు, వాయ్‌క్క - కలుగునుగాక.

తా॥ శఙ్ఖచక్రాద్యనేకదివ్యాయుధములనుధరించి యాశ్రితవిరోధులనునశింపఁజేయుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధిగానుండునైకాన్తికత్వమనెడి పరమపురుషార్థమునే కోరుచున్నానని.

వాయ్‌క్కతమియే ఊళ్‌గిదోఱూళియూళి*మాకాయామ్
వూళ్‌కొళ్‌మేసినాన్గుతోళ్ పొన్నాళికైక్కమ్మెన్నమ్మాన్*
నీక్కమిల్లావడియార్‌ద మ్మడియారడియారడియారెమ్
కోక్కళ్*అవర్‌క్కేకుడిగళాయ్‌చ్చెల్లుమ్ నల్లకోట్పాడే. ౧౦.

అ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, కాయామ్బూకొళ్ - నెల్లుపుష్పమువొక్కవర్ణముగల, మేని - తిరుమేనునున్ను, నాన్గుతోళ్ - నాలుగుభుజములనున్ను, పొన్ - అందమైన, ఆళి - సుదర్శనమును ధరించిన, కై - శ్రీహస్తమునున్నగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామిని, నీక్కమిల్లా - విశ్లేషించని, అడియార్‌తమ్ - దాసులకు, అడియారడియారడియార్ - దాసదాసులయొక్క దాసులు, ఎమ్‌కోక్కళ్ - మనకుస్వాములు; ఆవర్‌క్కే - వారికే, కుడిగళాయ్ - దాసకులమై, శెల్లుమ్ - నడుచుచున్న, నల్లకోట్పాడు - మంచిపురుషార్థము, తమియేఱ్కు - అద్వితీయుఁడనైనాకు, ఊళిదోఱూళి - ప్రతికల్పములయందున్ను, ఊళి-ఎల్లప్పుఁడును, వాయ్‌క్క-కలుగునుగాక.

తా॥ శ్యామవిగ్రహుఁడై, చతుర్భుజుఁడై, చక్రధరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దాసులైనవారే నాకును నాకులమనకును ప్రాప్యులైయుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నానని.

నల్లకోట్పట్టులగళ్గిళ్ మూన్ఱినుళ్ళుమ్‌తాన్‌నిన్ఱైన్ద*
అల్లిక్కమలక్కణ్ణనై యన్దణ్‌కురుగూర్‌చ్చడగోపన్*
శొల్లప్పట్టవాయిరత్తు ళివై యుమ్పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళ్*
నల్లపదత్తాల్ మునై వాళ్వార్ కొణ్డెణ్డిర్ మక్కళే. ౧౧.

అ॥ నల్లకోట్పాడు - మంచివ్యవస్థగల, ఉలగళ్గిళ్ మూన్ఱినుళ్ళుమ్ - లోకములు మూడింటిలోను, తాన్ - తాను, నిన్ఱైన్ద - వ్యాపించి నిండినవాఁడును, అల్లి - వికసించియున్న, కమలమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాఁడునైన శ్రీమన్నారాయణునివిషయమై, అమ్ - సున్దరమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్లప్పట్ట - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇవైయుమ్పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - అభ్యసించువారు, కొణ్డు - తాము స్వీకరించిన, పెణ్డిర్ మక్కళ్ - దారపుత్రాదులతోఁగూడ, నల్లపదత్తాల్ - (భాగవతశేషత్వమనెడి) మంచిమార్గమునే, మునై - గృహస్థాశ్రమమందుండి, వాళ్వార్ - సుఖముగాజీవించుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని విషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన తిరువాయ్‌మొళులలో చేరిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు సపరివారముగా భాగవతులకు శేషపడియుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮—పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళులు లెనబదియింటికి పాశురములు ౯౭౨

౯—వ, పత్తు, ౧—వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సోపాధికబంధువులైనభార్యా పుత్రాదులనువదలి మనకుప్రాప్యుడును ప్రాపకుడును నిరుపాధిక సకలవిధబంధువులైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడి యని చేతనుల కుపదేశించుచున్నారు

కొణ్డెపెణ్డిర్మక్కళుమ్ కుఱ్ఱార్ శుఱ్ఱత్తవర్పిఱరుమ్*
కణ్డదోడుపట్టదల్లాల్ కాదల్మఱ్ఱియాదుమిల్లై*
ఎణ్డిశైయుమ్కీழుమ్మేలుమ్ ముఱ్ఱువుముణ్డిరాగ*
తొణ్డరోమాయుయ్యల్లా లిల్లై కణ్డీర్తుణైయే. ౧.

ఆ॥ కొణ్డ - (బంధువులనిమనము) స్వీకరించిన (తలంచిన), పెణ్డిర్ - భార్యలును, మక్కళ్ - పుత్రులును, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులును, శుఱ్ఱత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కినబృత్యాదులును, కణ్డదోడు - చూచినప్పుడే, పట్టదల్లాల్ - స్నేహించియుండడముతప్ప, మఱ్ఱియు - మఱియొక (చూడని) సమయమందు, కాదల్ - స్నేహము, యాదుమ్ - ఎంతమాత్రమును, ఇల్లై - లేదు (గాన), ఎణ్‌దిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, కీழుమ్ - అధోలోకములయందును, మేలుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును (ఉన్న), ముఱ్ఱువుమ్ - సమస్తప్రాణులను, ఉణ్డు - (మింగి (తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించిన), పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరునికి, తొణ్డరోమాయ్ - భక్తులమై, ఉయ్యల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, తుణై - (వేఱు) సహాయము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదుసుమీ.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీకాపత్తు సంభవించినఎడల మీభార్యాపుత్రాదులెవ్వరు నొదగరు గాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరునిసే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౧.

తుణైయుమ్శార్వుమాగువార్‌పోల్ శుఱ్ఱత్తవర్పిఱరుమ్*
అణైయవన్దవాక్కముణ్డే లట్టైగళ్‌పోల్శువైప్పర్*
కణైయొన్దాలేయేఴ్ మరమువెయ్యద వెజ్గార్ముగిలై*
పుణైయెన్దుయ్యప్పోగిలల్లా లిల్లైకణ్డీర్ పోరుళే. ౨.

ఆ॥ తుణైయుమ్ - సహాయభూతులును, శార్వుమ్ - రక్షకులును, ఆగువార్‌పోల్ - అయ్యేడివారువలెనున్న, శుఱ్ఱత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కినబంధువులును, ఆణైయవన్ద - తమచేతికందదగిన, ఆక్కమ్ - ప్రయోజనము, ఉణ్డేల్ - ఉన్నయెడల, అట్టైగళ్‌పోల్ - జలకలవలె, శువైప్పర్ - పానముజేయుదురు (ధనమూల నశపరిందురు). కణైయొన్దాలే - ఒకబాణము చేత, ఏఴ్ మరమున్ - సప్తసాలవృక్షములను, ఎయ్‌ద - కొట్ట, ఎమ్ - మనకు, (విశ్వాసముజేయ దగిన), కార్‌ముగిలై - కాళమేఘమువంటి స్వభావముగల శ్రీయఃపతిని, పుణైయెన్దు - రక్షకుడని (తలంచి), ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించవలయునేతిప్ప, పోరుళ్ - (మఱియొకరినియాశ్ర యించుటచే) ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ మీబంధువులు మీవద్ద ధనమున్నపుడు మిమ్ములను గాపాడువారువలెనుండి మీధన ములనపహరించి తరువాత మిమ్ములను విడిచిపెట్టి పోదురుగాన వారినినమ్మక ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీరామునిసే యాశ్రయించి ఉజ్జీవించుడియని. ౨.

పొరుళ్ కై యుండాయ్ చ్చెల్లక్కాణిల్ పోయ్ నీయెన్ఱే నైవుర్ *
ఇరుళ్ కొళ్ తున్బ త్తినై క్కాణిల్ ఎన్నొడెన్బారుమిల్లై *
మరుళ్ కొళ్ శెయ్ గై యసురర్ మఱ్ఱ వడమదురై ప్పిఱన్దాఱ్కు *
అరుళ్ కొళాళాయుయ్యిలల్లా లిల్లై కణ్డీరరణే. ౩.

ఆ॥ కై - చేతులో, పొరుళ్ ఉండాయ్ - ధనముండి, శెల్ల - నడమాడుచున్నచాలిని, కాణిల్ - చూచినయెడల, పోయ్ నీయెన్ఱు-నీవు మేమముగా నుండవలయునని, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, ఎనైవర్ - లేచినిలువడుదురు. ఇరుళ్ కొళ్ - అజ్ఞానమును గలుగజేయుచున్నదియు, తున్బత్తు - దుఃఖమును గలుగజేయుచున్నదియునైన, ఇన్మై - దారిద్ర్యమును, కాణిల్ - చూచిన యెడల, ఎన్నొడెన్బారుమ్ - అయ్యోఅనువారుకూడ, ఇల్లై - లేరు. మరుళ్ కొళ్ - (లోకులను) భ్రమింపజేయుచున్న, శెయ్ గై - వ్యాపారముగల, అసురర్ - అనురులు, మఱ్ఱ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దాఱ్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, అరుళ్ కొళ్ - కృపాపాత్రమైన, ఆళాయ్ - దానులై, ఉయ్యిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, అరణ్ - (వేఱు) రక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

తా॥ మీబంధువులు లాభమున్నపుడు మీవద్దనేయుండి మీకాపత్తు వచ్చినప్పుడు మిమ్ములనెంతమాత్రము కనికరించరు గాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౩.

అరణమావర్ పొరుళ్ కాలై క్కైనెగిళక్కప్పట్టార్ *
ఇరణజ్ కొండ్ తేప్పరావ రిన్ఱియిట్టాలుమఱ్ఱదే *
వరుణిత్తెన్నే వడమదురై ప్పిఱన్దవ వణ్ పుగడ్ఱి *
శరణెన్ఱయ్యప్పోగిలల్లా లిల్లై కణ్డీర్ శదిరే. ౪.

ఆ॥ అరణ్ పొరుళ్ కాలైక్కు - ద్రవ్యములేనప్పుడు, అరణమావర్ - రక్షకులగుదురు, ఎన్తైన్ఱు - అనిపలుమాఱాలోచించి, ఆమైక్కప్పట్టార్ - వశీకరింపబడినవారు, ఇరణమ్ కొండ్ - అప్పుఇచ్చి తీసికొనినవారువలె, తేప్పరావర్ - తుమ్ములగుదురు (సమయమునుకొదగరు). ఇన్ఱియిట్టాలుమ్ - (వారు) చచ్చిపోయినను, అఱ్ఱదే - అంతయే. వరుణిత్తు-(సంసారులను) వర్ణించి, ఎన్నే - ఏమి ప్రయోజనము? వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించినశ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగడ్ఱి - కల్యాణగుణములే, శరణ్ ఎన్ఱు - రక్షకములనియనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించిపోవలసినదేతప్ప, శదిర్ - మంచియుపాయము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

తా॥ మనకాపత్తువచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినవారు ఆధనమును దీసికొని యాపత్సమయమందు విడిచిపెట్టిరేపోదురుగాన వారినివదలి, నిర్హేతుక కృపచేత నవతరించిన ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునిసే యాశ్రయించుడియని. ౪.

శదిరమెన్నుత్తమ్మై శామే శమ్మదిత్తిన్ఱ మొళియార్*
మదుగపోగమ్‌తిన్ పవరే వైగిమన్ఱొన్ఱుమువర్*
అదిర్‌కొళ్ శెయ్‌గై యశురర్ మఱ్ఱ వడమదురైప్పిఱన్దాయ్క్కు*
ఎదిర్‌కొళాయుయ్యల్లా లిల్లై కణ్డీరిన్ఱమే. ౧.

అ॥ శదిరమ్ - మంచిఉపాయములగలవారము, ఎన్ఱు - అని, తమ్మై - తమను, శామ్ - శామే, శమ్మదిత్తు - సమ్మతిచేసికొని, ఇన్ - మధురమైన, మొళియార్ - మాటలుగల స్త్రీల తోఁగూడ, మదురమ్ - సుఖకరమైన, పోగమ్ - సంభోగాదులను, తుయ్ పవరే - అనుభవించిన వారే, వైగి - కొంతకాలముగడచినతరువాత, మన్ఱొన్ఱుమువర్ - వేఱొకటిని (అవమానమును), ఉఱువర్ - పొందుదురు. అదిర్‌కొళ్ - లోకమదురునట్లు, శెయ్‌గై - వ్యాపారములగల, అశురర్ - అసురులు, మఱ్ఱ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమధురానగరమందు, పిఱన్దాయ్క్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఎదిర్‌కొళ్ - అభిముఖ్యముగల, ఆళాయ్ - దాసులై, ఉయ్యల్లల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, ఇన్బమ్ - సుఖము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదుసుమీ.

తా॥ యౌవనవంతులును ధనవంతులునైనవారు మిక్కిలి గర్వింపులైయుండి స్త్రీలతోసుఖమనుభవించి యౌవనమును ధనమును నశించినప్పుడు ఆస్త్రీలచేతినే గొప్ప తిరస్కారమును బొందుదురుగాన వారినివదలి నిరుపాధికబంధువైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి సుఖించుడియని. ౫.

ఇల్లై కణ్డీరిన్ఱమన్దో ఉళ్ళదునిన్నై యాదే*
తోల్లై యూఴ్ గళిత్తనై వర్ తోన్ఱిక్కఴిన్దొఴిన్దార్*
పుల్లై మూదూర్ వడమదురై ప్పిఱన్దవ్ వణ్ పుగఴ్క్కు*
శొల్లి యుయ్యప్పోగిలల్లాల్ మఱ్ఱొన్ఱిల్లై శురుక్కే. ౬.

అ॥ ఇన్బమ్ - (వేఱు) సుఖము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదుసుమీ. అన్దో - అయ్యో! ఉళ్ళదు - నిరతిశయానన్దరూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును, నిన్నైయాదే - తలంచక, తొల్లైయూఴ్‌గళ్ - ప్రాచీనులైన, ఎత్తనైవర్ - ఎందరో, తోన్ఱి - జన్మించ, కఴిన్దొఴిన్దార్ - నశించిరి. మల్లై - భగవత్సంబంధమునెడిసంపత్తుగల, మూదుఱై - అనాదినగరమైన, వడమదురై - ఉత్తరమధుర యందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగఴ్క్కు-కల్యాణగుణములనే, శొల్లి - అనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటకంటె, మఱ్ఱొన్ఱు - వేఱొకటి, శురుక్కు - సంక్షేపముగా చెప్పతగినది, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపము నెఱుఁగక ముందనేకమంది నశించిరి మీరు నట్లుకాకుండ ఆశ్రితరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణముల ననుసంధించి యుజ్జీవించుడి. అంతకంటె వేఱుపాయములేదని. ౭.

మఱ్ఱొన్ఱిల్లై శురుఙ్గిచ్చొన్నోమ్ మానిల త్తెవ్వుయిర్క్కుమ్*
శిఱ్ఱవేణ్డాశిన్ప్పెయ్‌యమైయుమ్ కణ్డీర్ గళన్దో*

కుఱ్ఱమన్నైబ్బళ్ళిప్పఱ్ఱాయ్‌ వడమదురైప్పిఱందాఱ్*
కుఱ్ఱమిల్‌ శీర్‌క్కఱ్ఱువైగల్‌ వాఴ్‌దల్‌ కణ్ణీర్‌ కుణమే. ౭.

అ॥ మఱ్ఱొన్ఱిల్లై - వేఱొకఉపాయములేదు. కురుబ్రహ్మోన్నోమ్ - సంగ్రహముగా చెప్పితిమి మానిలత్తు - గొప్పభూమియందలి, ఎవ్వుయిర్‌క్కుమ్‌ - సకలప్రాణులకును, శిఱ్ఱమ్ - ఆయాసపడవలదు. శిన్దిప్పే - తలంపుమాత్రమే, ఆమైయుమ్‌ - చాలును, కణ్ణీర్‌గళ్‌ - చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా)? అన్దో - (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగా నున్నది. కుఱ్ఱమన్ఱు - (దీనికి ఫలముసిద్ధించకపోయినను) దోషముకాదు. ఎబ్బిళ్‌ - మూకత్వాన్ధ భళ్యుడై, పెఱ్ఱమ్‌ కాత్తాయన్‌ - గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై, వడమదురై - ఉత్తరమధురా పురియందు, పిఱన్దాన్‌ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుఱ్ఱమిల్‌ - దోషములేని, శీర్‌ - కల్యాణగుణములను, కఱ్ఱువై - అభ్యసించి, వైగల్‌ - ప్రతిదినమును, వాఴ్‌దల్‌ - జీవించుట, కుణమ్‌కణ్ణీర్‌ - స్వరూపానురూపమైనదినుమీ.

తా॥ ఓచేతనులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును. దీని కధికారి నియమమునులేదు. ఏమియు శ్రమమునులేదు. దినితో సమానమైన మఱియొక్క ఉపాయ మునులేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిద్ధించకపోయినను స్వరూపానురూపమైనదిగాన వానికల్యాణ గుణములనే యెల్లప్పుడు ననుసంధించియుజ్జీవించుడియని. ౭.

వాఴ్‌దల్‌ కణ్ణీర్‌ కుణమిదన్దో మాయవనడిపరవి*
పోఴ్‌దుపోగవుళ్ళగిలుమ్‌ పున్మైయిలాదవర్‌క్కు*
వాఴ్‌తుణ్మైయా వడమదురై ప్పిఱన్దవణ్‌ పుగఴ్‌*
వీఴ్‌తుణ్మైయాప్పోమిదనిల్‌ యాదుమిల్లై మిక్కదే. ౮.

అ॥ వాఴ్‌దల్‌ . (భగవద్గుణములనుసంధించుచు) ఉజ్జీవించడమనెడి, ఇదు - ఇది, కుణమ్‌ - స్వరూపానురూపము. కణ్ణీర్‌ - ఇదిప్రసిద్ధమునుమీ. అన్దో - ఆయ్యో! మాయవన్‌ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, పరవి - స్తోత్రముజేసి, పోఴ్‌దుపోగ - కాలమునుబోగొట్టవలయునని, ఉళ్ళగిలుమ్‌ - అధ్యవసాయముగలనారై, పున్మై - స్వార్థపరతయనెడిహీనత, ఇలాదవర్‌క్కు - లేనివారైన అనన్యప్రయోజనులకు, వాఴ్‌తుణ్మైయా - ఉజ్జీవనహేతువై, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్దవన్‌ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్‌ పుగఴ్‌ - కల్యాణగుణములను, వీఴ్‌ - ఆశపడతగిన, తుణ్మైయా - సహాయముగాకీసికొని, పోమిదనిల్‌ - నడుచుచున్న దీనికంటె, మిక్కదు - మేలైనది, యాదుమిల్లై - ఏదియులేదు.

తా॥ అనన్యప్రయోజనులై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము జేయువారికంటె మధురాపురి యందవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణానుభవమునకంటె మేలైన పురుషార్థమేదియులేదని. ౮.

యాదుమిల్లైమిక్కదని లెన్ఱెన్ఱదు కరుది*
కాదుకైయ్‌వార్‌కూడై శేయ్‌దు కడైముఱై వాఴ్‌క్కైయుమ్మ్యాబమ్*

మాతుగిలిక్ కొడికొళ్ మాడ వడమదురై పిఱన్ద*
తాదుశేర్ తోళ్ కణ్ణనల్లా లిల్లై కణ్డీర్ శరణే. ౯.

అ॥ ఆదనిల్ - ఆంతకంటె, మిక్కు - మేలైనది, ఆదుమిల్లై - ఏమియులేదు. ఎన్దైన్దు - అనిపలుమారు చెప్పి, ఆదువే - (తనకుతోచిన దేదో ఒక) దానినే, కరుది .. రత్నకముగాతలంచి, తాదుశెయ్యాన్ - సాధ్యమును పెద్దదిగాజేసికొని, తూదాశెయ్దు - (ముందున్నయోగ్యతను) పోగొట్టుకొని, కడై - అల్పమై, ముఱైవాఱ్ కైక్కొయ్‌మ్ - మునుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ, పోమ్ - పోగొట్టుకొనుదురు. మా - శ్యామమైన, తుగిలిన్ - వస్త్రములయొక్క, కొడికొళ్ - ధ్వజములుగల, మాడమ్ - మేడలచేనిండియున్న, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్ద - అవతరించినవాడును, తాదుశేర్ - మాలతోడేరియున్న, తోళ్ - భుజములుగలవాడునైన, కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునితప్ప, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

తా॥ దేవతాన్తరములను భజించువారు ముందున్న ఐశ్వర్యమునుగూడపోగొట్టుకొని యనర్థమును బొందుదురుగాన మనకు శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదని. ౯.

కణ్ణనల్లాలిల్లై కణ్డీర్ శర ణదునిఱ్కవన్దు*
మణ్ణిన్ పారమ్‌నీక్కు దత్తిక్కు వడమదురై పిఱన్దాన్*
తిణ్ణమానుమ్మిడై మెయుణ్డో లవనడిశేర్ త్తుయ్మ్మినో*
ఎణ్ణవేణ్డానుమ్మగాదు మవసన్ది మఱ్ఱిల్లై యే. ౧౦.

అ॥ కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేఱొరక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ; అదు - అనెడి యీయర్థమును, నిఱ్క - నిలుపుటకును, మణ్ణిన్ పారమ్ - భూభారమును, నీక్కు - పోగొట్టుటకును, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్దు - వచ్చి, పిఱన్దాన్ - అవతరించెను. నుమ్ఉడైమై - మీయభిసాన్ని, ఉణ్ణోల్ - ఉన్నంతవఱకు, అవనడి - వానిశ్రీపాదముల యందు, తిణ్ణమా - దృఢముగా, శేర్ త్తుయ్మ్మినో - సమర్పించి కృతకృత్యులుకండి; ఎణ్ణవేణ్డా - (ఇందుకు) సందేహింపవలదు. అవనన్ది - ఆసర్వేశ్వరునిచేత, మఱ్ఱు - ఇతరము, నుమ్మగు ఆదుమ్ - మీది యేవస్తువును, ఇల్లై - లేదు

తా॥ తానే రక్షకుడనెడి మాటను స్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతో గూడ సమర్పించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

** ఆదుమిల్లై మఱ్ఱవని లెన్ఱదువేతుణిన్దు*
తాదుశేర్ తోళ్ కణ్ణనై క్కూరు వూర్చ్చడగోపన్ శొన్న*
తీదిలాదవొణ్ తమిళ్ గళ్వల్ల యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఓదవల్ల పిరాక్కళ్ నమ్మై యాళుడైయార్ గళ్ పన్రే. ౧౧.

అ॥ ఆపనిల్ - ఆశ్రీయఃపతికంటె, మఱ్ఱు - వేఱొరక్షకము, ఆదుమ్ - ఎదియు, ఇల్లై - లేదు. ఎన్ఱదువే - అనెడియర్థమునే, తుణిన్దు - అధ్యవసించి, తాదుశేర్ - మాలతోడేరియున్న,

తోళ్ - భుజములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ నెడుమారన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించినవియు, తీదిలాద - దోషములేనివియు, ఒణ్ - సుందరమైనవియు, తమిళ్ మఱై - ద్రావిడభాషారూపములైనవియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్ల - అధ్యయనముజేయదగిన, పిరాక్కళ్ - ఉపకారములు, నమ్మై - మనలను, పఱ్ఱి - మునుపే, ఆళుడైయార్ గళ్ - దాసులుగా గలవారు.

తా॥ శ్రీయఃపతియే రక్షకుడని నమ్మిన నమ్మళ్వార్లుపాడించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారే మనకు పరమప్రాప్యులని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౨ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఇట్టివిరుపాధికబంధువైన సర్వేశ్వరుని సేవించువలయుననని తిరుప్పుళిఱ్ఱుండికి వేంచేసి అచ్చటమాటలాడక పవ్వళించియున్న సర్వేశ్వరునిసేవించి, ఓస్వామీ! నన్ను కటాక్షింప వలెను నాతో మాటలాడవలయునని పలువిధములుగా ప్రార్థించుచున్నారు.

పఱ్ఱినాళాలేనిన్ తిరువరుళుమ్ పఱ్ఱయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్
కొణ్డు*నిన్ కోయిల్ శెయ్‌త్తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివఴివన్దాట్చెయ్యుమ్*
తొణ్డరోర్ క్కరుళిచ్చోదివాయ్ తిఱన్దు తామరైక్కణ్ణాల్ నోక్కాయ్*
తెణ్ణిరై పొరునల్ తణ్ పణై తూఴ్ న్ద తిరుప్పుళిఱ్ఱుడిక్కిడన్దానే. ౧.

ఆ॥ తెణ్ - నిర్మలమైన, తిరై - ఆలలుగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణీతీరమందున్నదియు, తణ్ - చల్లని, పణై - కొలనలచే, తూఴ్ న్ద - చుట్టబడినదియునైన, తిరుప్పుళిఱ్ఱుండి - తిరుప్పుళిఱ్ఱుండియనెడు దివ్యదేశమందు, కిడన్దానే - పవ్వళించినవాడా! పఱ్ఱినాళాలే - చిరకాలముగా, నిన్ తిరువరుళుమ్ - నీయనుగ్రహమునున్న, పఱ్ఱయత్తాళ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క, తిరువరుళుమ్ - అనుగ్రహమునున్న, కొణ్డు - కలవాడవై, నిన్ కోయిల్ - నీవు వేంచేసియున్న దివ్యదేశమందు, శీయ్‌త్తు - స్వరూపోచితకైంకర్యమునుజేసి, పల్ పడికాల్ - అనేకపురుషాన్తరములుగా, కుడికుడి - (భార్యాపుత్రాది) పరివారసహితముగా, వఴివన్దు - శాస్త్రోక్తమార్గముచేవచ్చి, నిఱ్ శెయ్యుమ్ - దాస్యముజేయుచున్న, తొణ్డరోర్ క్కు - శేషభూతులమైన మావిషయమై, అరుళి - కృపజేసి, శోది - ఉజ్జ్వలమైన, వాయ్ - వదనమును, తిఱన్దు - తెఱచి, (ఒకమాట చెప్పి), ఉన్ - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణాల్ - పద్మమువంటినేత్రముచే, నోక్కాయ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు పవ్వళించిన ఓశ్రీయఃపతీ ! చిరకాలముగా నీకును పిరాట్టికిని కృపాపాత్రులైన దివ్యదేశములయందు కైజ్కర్యముజేయుచున్నమాతో నిప్పుడుకొంచెము మాటలాడి నీయుపాద్గములచే గటాక్షింపుమాయని. ౧.

కుడికిడన్దాక్కమ్ శెయ్దు నిన్ తీర్త్త వడివైక్కుర్ గైవల్ శెయ్దు*
ఉన్ పొన్నడిక్కడవా దేవశ్రీవరుగిన్ఱ వడియరోర్క్కరుళి*నీయెరునాళ్
పడిక్కళవాగనిమిర్ త్త నిన్ పాదపద్మయ మేత్తలై క్కణియాయ్*
కొడికొళ్ పొన్ మదిళ్ శూళ్ కులిర్వయల్ శోలై త్తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దానే. ౨.

ఆ॥ కొడికొళ్ - ధ్వజములచేనలజ్కృతమైనదియు, పొన్ - స్పృహణీయమైన, మదిళ్ - ప్రాకారములచేతను, కుళిర్ - చల్లనైన, వయల్ - పొలములచేతను, శోలై - తోపుల చేతను, శూళ్ - చుట్టపడినదియునైన, తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడి - తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్దానే - పవ్వళించిన ఓస్వామీ ! కుడికిడన్దు - కులమర్యాదలో (శేషవృత్తిలో) నుండి, ఆక్కమ్ శెయ్దు - (అతులమునకు) అతిశయమునుగలుగజేసి, తీర్త్త - సంసారమందుండి నన్నునివర్తింపించిన, నిన్ అడిమై - నీకైజ్కర్యములయందు, కుర్ గైవల్ - అన్తర్జ్గకైజ్కర్యములను, శెయ్దు - చేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహణీయమైన, అడి - శ్రీపాదములను, కడవాదే - వాటకుండ (నీతిరువడితప్ప మతియొకదానిని ఆశ్రయింపక), వరుగిన్ఱ - శేషత్వమార్గమందువచ్చుచున్న, అడియోర్క్కు - శేషభూతులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకప్పుడు, పడిక్కు - భూమికి, అళవాగ - అనురూపముగా (భూమితిరువడిక్రిందఅణుగువట్లు), నిమిర్ త్త - పెంచిన, నిన్ పాదపద్మయుమే - నీశ్రీపాదపద్మములనే, తలైక్కణియాయ్ - నాశిరస్సు కాభరణముగానట్లుంచుము.

తా॥ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందుపవ్వళించిన ఓశ్రీయఃపతీ! అనన్యగతికులమై నీతిరువడిగళ్యయందు స్వతఃపాసురూపమైన, కైజ్కర్యముజేయుచున్న మాయందుదయజేసి నీశ్రీపాదములను మా శిరస్సుమీద నుంచుమాయని. ౨.

కిడన్దనాళ్ కిడన్దాయెత్తనై కాలమ్‌కిడ త్తి యత్తిరువుడమ్బునై యుమ్*
తొడర్న్దుగుర్ గైవల్ శెయ్దు తొల్లడియైనశ్రీవరుమ్ తొణ్డరోర్క్కరుళి*
తడజ్గళ్ తామరై క్కణ్వళర్త్తు నీయెజ్గున్దు తామరై మజ్గైయుమ్‌నీయుమ్*
ఇడజ్గళ్ మూవులగుమ్‌తొళవిరున్దరుళాయ్ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దానే. ౩.

అ॥ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దానే - తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందుపవ్వళించినవాడా ! కిడన్దనాళ్ - పవ్వళించినప్పుడుమొదలుకొని, కిడన్దాయ్ (ఏకరీతిగా) పవ్వళించియేయున్నావు; ఉన్‌తిరువుడమ్బు - నీతిరుమేను, ఆశైయు - నొచ్చునట్లు, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, కిడత్తి - పవ్వళించెదవు? తొడర్న్దు - అనుసరించి, కుర్ గైవల్ శెయ్దు - అన్తర్జ్గకైజ్కర్యములనుజేసి, తొల్ - అనాదియైన, అడిమైవరుమ్ - శేషత్వమార్గమందు, వరుమ్ - (తెచ్చుకుండ) నడుచుచున్న, తొణ్డరోర్క్కు - దాసులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, తడజ్గళ్ - తటాకమును, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములను, విళర్త్తు - తెఱచి, నీ -

నీవు, ఎల్లుండ్ర - లేచి, ఊన్ - నీయుక్క, తామరైమడ్డియుమ్ - కమలవాసినిరైనపీఠాట్టియు, నీయుమ్ - నీవును, ఇడమ్‌కొళ్ - విశాలమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, తొళ - ఆశ్రయించునట్లు, ఇరుందరుళాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందుబవ్వళించిన ఓస్వామీ! నీతిరుమేనుయందు నొప్పిగొత్తునట్లు నీవెంతకాలము పవ్వళించెదవు? చరమ్పర్ర శేషభూతులమైన మాయందుఁగృపజేసి లేచి నీవు పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియుండి మాకు సేవసాదింపుమాయని. ౩.

పుళిఱ్ఱుడిక్కిడన్దువరకుణమడ్డైయిరున్దు వైగున్దత్తుళ్ నిన్ఱు*
తెళిన్దవెణ్ణీర్ నైయుగక్కుళ్ తిరియాదే యెన్నై నాళ్వాయెనక్కరుళి*
నళిర్న్దశీరులగమ్మూన్ఱుడనుయిర్‌ప్ప నాళ్‌ళ్ కూత్తాడినిన్ఱార్‌ప్ప*
పళిఱ్ఱుసీర్ముగిలిన్ పవళమ్పోల్ కనివాయ్‌శివప్ప నీకాణవారాయే. ౪.

అ॥ పుళిఱ్ఱుడి - తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు, కిడన్ద - పవ్వళించి, వరకుణమడ్డై - వరకుణమడ్డైయందు, ఇరున్దు - వేంచేసియుండి, వైగున్దత్తుళ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమనెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, తెళిన్ద - నిర్మలమైన, ఎన్ - నాయొక్క, శిన్దైయగమ్ - హృదయములోపల, కరియాదే - వదలకుండనుండి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వాయ్ - ఏలినవాఁడా! ఎనక్కు - నావిషయమై, అరుళి - కృపఁజేసి, నళిర్న్ద - చల్లనైన (అనుసంధించువారి హృదయముచల్లపడునట్లున్న) సీర్ - కల్యాణగుణములను, ఊలగమ్మూన్ఱు - మూడులోకములును, ఉడన్ - ఒకవిధముగా, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లును, నాళ్‌ళ్ - మేము, కూత్తాడినిన్ఱు - నృత్యముజేసినిలిచి, ఆర్‌ప్ప - కోలాహలముజేయునట్లును, పళిఱ్ఱు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ముగిలిన్ - మేఘమందున్న, పవళమ్పోల్ - పగడమువలె, కని - నుందరమైన, వాయ్ - ఆధరముయొక్క, శివప్ప - ఎఱుపుతోఁగూడ, కాణ - (మేము) సేవించునట్లు, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ ఆచ్చటచ్చటవేంచేసియుండి యిదివఱలో నాకింతభక్తిని గలుగజేసిన ఓస్వామీ! నీసౌందర్యమును మేము సేవించునట్లు మాముందఱవేంచేసి మాయభీష్టమునఁ నెరవేర్చుమాయని.

పవళమ్పోల్ కనివాయ్‌శివప్పనీకాణవన్దు నిన్ పన్నిలాముత్తమ్*
తవళ్ కదిర్ముఱువల్ శెయ్‌దు నిన్ తిరుక్కుణ్ తామరై తయఙ్గినిన్ఱరుళాయ్*
పవళనెడువరై క్కుఱ్ఱచ్చుమన్ పొరునల్ తణ్ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడిక్కిడన్దాయ్*
కవళమాకళిఱ్ఱినిడర్ కెడ నెడుత్తు కాక్కుయ్‌శినన్ఱవన్వైయూర్ న్దానే. ౫.

అ॥ నన్ పవళమ్ - శ్లాఘ్యమైనపగడమువొక్క, పడర్‌కీఱ్ఱు - పొదక్రింద, శఙ్ఖు-శఙ్ఖము, ఊఱై - చేరియున్న, పొరునల్ - తామ్రపర్ణిచే (చుట్టఁబడిన), తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పుళిఱ్ఱుడి-తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కవళమ్ - ఆహారముచేబలిసియున్న, మా - గొప్ప, కళిఱ్ఱినిన్ - గజేన్ద్రునియొక్క, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, తడుత్తు-తటాకమందు, కాయ్ - (విరోధులను) దపించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్న్దానే - నడిపించినవాఁడా! పవళమ్పోల్ - పగడమువలె, కని - స్నిగ్ధమైన,

వాయ్ - ఆధరము, శివప్ప - ఎఱ్ఱనై (ప్రకాశించునట్లు), నిన్ - నీయొక్క, పల్ - దంతముల యొక్క, నిలాశిరర్ - గొప్పతేజస్సు, ముత్తిన్-ఆధరమందు, తవళ్ - సంచరించునట్లు, ముఱువల్ శెయ్‌దు - మన్దహాసముజేసి, కాణ - (నేను) సేవించునట్లును, నీవన్దు - నీవువేంచేసి, నిన్ - నీయొక్క, తిరుక్కణ్ కామరై - నేత్రములనెడి పద్మము, తయఙ్గ - ప్రకాశించునట్లును, నిన్దరుళాయ్ - నిలిచియుండుము.

తా॥ అతిరమణీయమైన తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు బవ్వళించిన ఓ శ్రియఃపతీ! గజేన్ద్రాళ్వార్ల కాపత్తువచ్చినప్పుడు వారిముందట గరుడవాహనారూఢుడవై సేవసాదించినట్లు నీదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ నిప్పుడు నాముందటవచ్చి సేవసాదింపుమాయని. ౫.

కాయ్‌శినప్పుయి వెయూర్న్దు పొన్మలై యిర్ మిసైక్ కార్‌ముగిల్ పోల్*
మాశినమాలిమాలిమూనె ఞ్ఞఙ్గవర్ పడక్కనన్దుమున్నిన్ఱ*
కాయ్‌శినవేన్దేకదిర్ ముడియానే కలివయల్ తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్*
కాయ్‌శినవాళ్‌శిఙ్గువాళ్‌విల్ తణ్డేన్ది యెమ్మిడర్‌కడివానే. ఉ.

ఆ॥ పొన్ - స్వర్ణమువలెనైన, మలైయిన్ మిసైక్ - పర్వతమువలెనుండి, (సంచరించుచున్న) కార్‌ముగిల్ పోల్ - కాళమేఘముపలె, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, పుళవై - గరుత్మంతుని, ఊర్న్దు - నడిపించుకొని, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, ఆళి - సుదర్శనము, ఙ్గు - పాఞ్చజన్యము, వాళ్ - నన్దకము, విల్ - శార్ఙ్గము, తణ్డు - కౌమోదకీ, (ఈయాయుధములను), ఏన్ది - ధరించి, మా - గొప్ప, శినమ్ - కోపముగల, మాలి - మాలి, మూన్ - గొప్ప, మాలి - మాలి (నుమాలి), ఎన్ఱు - అని ప్రసిద్ధుడైన, అవర్ - ఆయనసురులు, అఙ్గు - ఆయుద్ధమందు, పడ - చచ్చునట్లు, కనన్ఱు - కోపగించి, మున్నిన్ఱ - (వారి) ముందటనిలిచిన, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, వేన్దే - ఓస్వామీ! కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియానే - కిరీటముగలవాఁడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్ - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు బవ్వళించినవాఁడా! ఎమ్మిడర్ - మాదుఃఖములను, కడివానే - నశింపఁజేయువాఁడా! నిన్దరుళాయ్ - (నాముందట) నిలిచి సేవసాదింపుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుటకు నాకేదైనను ప్రతిబంధకమున్నప్పటికిని, దానినిమాలినుమాలి మొదలగనుసురలనుజంపినట్లు నశింపఁజేసి నాకు సేవసాదింపుమాయని. ఒ

ఎమ్మిడర్ కడిన్దిడైనైయాళ్వానే యిమైయవర్ తమక్కుమాఙ్గనై యాయ్*
శెమ్మడల్ మలగుమ్ తామరైప్పూన్ తిణ్ తిరుప్పుళిఙ్గుడిక్కిడనాయ్*
నమ్మిడైయడియర్ నవ్వినైక్కణ్ణగన్దు నామ్‌కళిత్తుళనలమ్‌కూర*
ఇమ్మిడివులగిర్ కాణనీయెరునా లిరున్దిడాయేఙ్గళ్ కణ్ముగప్పే. ౭.

ఆ॥ ఎమ్మిడర్ - మాదుఃఖములను, కడిన్దు - నశింపఁజేసి, ఇఙ్గు - ఈలోకమందే, ఎనైనినన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాఁడా! ఇమైయవర్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుఁగూడ, ఆఙ్గు -

ఆ దేవలోకమందు, అనైయాయ్ - నిర్వాహకుఁడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మడల్ - దళములు, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తామరై - పద్మములుగల, పళ్ళమ్ - కొలనలచే, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పుళిఙ్గుడి - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! నమ్మాడై - మీయొక్క, అడియర్ - దాసులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కవ్వై - కోలాహలమును, కణ్డు - చూచి, నామ్ - మేము, ఉగన్దుకళిత్తు - మిక్కిలి సన్తోషించి, ఉళ్ళమ్ - హృదయమందు, నలమ్ - శ్రేమము, తూర - వృద్ధిపొందునట్లు, మడమ్ - జ్ఞానశూన్యులైన, ఇవ్వులగర్ - ఈలోకమందుండువారు కాణ - చూచునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఎఙ్గళ్ కణ్ముగప్పే - మాకంటిముందఱ, ఇరున్డిడాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ దుర్బలులకును ప్రబలులకునుగూడ రక్షకుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! శ్రీవైష్ణవులు విన్నవింపఁగా ననుభవించి జేయుచున్న కోలాహలమునుజూచి సంతుష్టులమై సేవించునట్లు మాముందఱ ఒకదినము వేంచేయుమాయని. ౭.

ఎఙ్గళ్ కణ్ముగప్పేయులగర్ గళెల్లా మిన్నై యడిత్తొళుదెళుదిత్తై శ్శై*
తఙ్గళన్బార తమదుశ్శొల్వలత్తాల్ తలై తలై చ్చిఱన్దుపూశిప్ప*
తిఙ్గళ్ శేర్ మాడ త్తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్ తిరువై గున్దత్తుళ్ళాయ్ తేవా*
ఇఙ్గణ్ మాఞాల త్తిదనుళ్ళుమొరునా ళిరున్డిడాయ్‌పీఱ్ పిడఙ్గొణ్డే. ౮.

ఆ॥ తిఙ్గళ్ - చన్ద్రుఁడు, శేర్ - సంచరించునట్లు (ఉన్నతములైన), మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్ - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు పవ్వళించినవాఁడా! తిరువై గున్దత్తు-శ్రీవైకుణ్ఠమనెడి దివ్యదేశమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసియున్నవాఁడా! తేవా - గొప్పతేజస్సుగలవాఁడా! ఎఙ్గళ్ కణ్ముగప్పే - మాకంటిముందఱ, ఉలగర్ గళెల్లామ్ - లోకులందరును, ఆడియినై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములను, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుదు - లేచి, ఇనైఅఞ్జి - నమ్రులై, తఙ్గళ్ - తమయొక్క, అన్బు - ప్రీతి, ఆర - వృద్ధిపొందఁగా, తమదు - తమయొక్క, వలత్తు - శక్తికితగిన, శొల్లాల్ - ఉక్తిచేత, తలైత్తలైచ్చిఱన్దు-నేనుముందఱ నేనుముందఱయని ఒకరికొకరుపైనపడి, పూశిప్ప - ఆశ్రయించునట్లు, కణ్ - విశాలమైన, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఇడత్తు - ఈభూమియందలి, ఇదనుళ్ - ఈతిరుప్పుళిఙ్గుడియందు, పీఱ్ పిడఙ్గొణ్డు - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఇరున్దరుళాయ్ - ఉండి నీవసాదింపుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుఁడవై వేంచేసియున్నవిధమును మేమందరుగూడ సేవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పుళిఙ్గుడియందొకదినము వేంచేసియుండుమాయని. ౯.

పీఱ్ పిడిఙ్గొణ్డనియన్నైళ్ మాఞాల త్తిదనుళ్ళుమిరున్డిడాయ్*అడియోమ్
పోఱ్ పిరాన్ వాళ్ కణ్ణినై కుళిర ప్పుదుమలరాగ త్తైప్పురుగ*
శేఱ్ పిళవాలై శెన్నెలూడుగళుమ్ శెఙ్కమ్బినై త్తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్*
కూఱ్ పమాయశురర్ కులముదలరిన్ద కోడువినై ప్పడై గళ్ వల్లానే. ౧౦.

అ॥ శేఱు - బురదయందు, ఇళ వెవ్వాళై - మంచివయస్సుగలమత్స్యములు, శెన్నెలూడు- ఎట్టధాన్యసస్యములయొక్క-నడుమన, ఉగళుమ్ - తుళ్ళిపడుచున్న, శెఱువూర్ - అందమైన, పణై- కొలనులుగల, తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియాయ్ - తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు వేంచేసియున్నవాఁడా! కూఱ్ఱు మాయ్ - మృత్యువలెనుండి, అసురర్ - అసురులయొక్క, కులమ్ - వంశమును, ముదల్ - సమూలముగా, అరిన్ద - ఛేదించిన, కొడువినై - క్రూరవ్యాపారములగల, పడైగళ్ - ఆయుధములను (ధరించిన); వల్లానే - సమర్థుఁడా! అడియోమ్ - దాసులము, ఓవాదే - ఎడతెగక, పోఱ్ఱి- మఙ్గళాశాసనముజేసి, కణ్ణినై - నేత్రద్వన్ద్వములు, కుళిర - చల్లబడునట్లు, పుదుమలర్ - అప్పుడు వికసించిన పుష్పములవలెనున్న, ఆగత్తై - తిరుమేనును, పరుగ - పానముజేయుము (అనుభవించు)నట్లు, ఏఱ్ఱి పిడమ్‌కొణ్డు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియుండి, విసుమ్బిన్ మీ - విశాలమైన, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఞాలత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ శత్రుసంహారకుఁడవై తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు బవ్వళించినఓస్వామీ! లోకులు నీమహిమ నెఱుఁగకపోయినను, నీయందుభక్తిగలమేము సేవించియాస్థించునట్లుబ్రకటనముచేయుమయ్యా.

కొడువినై ప్పడైగళ్ వల్లైయూ యసురర్క్కిడర్ కెడవశురర్గట్కిడర్ శెయ్*
కడువినై నఞ్జేయెన్నుడై యముదే కలివయల్ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియాయ్*
వడివినై యిల్లామలర్ మగళ్ మణ్ణినిలమగళ్ విరుక్కు మ్మెల్లడియై*
కొడువినై యేనుమ్ పిడిక్క నీయొరునాళ్ కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్యాయే. ౧౦.

అ॥ కొడువినై - క్రూరవ్యాపారములగల, పడైగళ్ - దివ్యాయుధములనుధరించిన, వల్లై యాయ్ - సమర్థుఁడా! అసురర్క్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, అసురర్గట్కు - అసురులకు, ఇడర్ శెయ్-దుఃఖమునుజేయుచున్న, కడువినై - క్రూరమైన (బ్రహ్మహత్యాదిచేశాన్తికాని) వ్యాపారములగల, నఞ్జే - విషమువంటివాఁడా! ఎన్నుడై - నాపాపము, అముదే- అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! కలి - సన్నద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పుళిఱ్ఱుడి గూయ్ - తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియందు వేంచేసియున్నవాఁడా! పడివు - తిరుమేనుకు, ఇణైయిల్లా - ఒప్పులేని, మలర్‌మగళ్ - కమలవాసినిరైపిరాట్టియు, మణ్ణినిలమగళ్ - భూమిపిరాట్టియు, పిడిక్కుమ్ - స్పృశించదగిన, మెల్లడియై - మృదువైనతిరువడికళ్ళను, కొడువినైయేనుమ్ - చెడ్డపాపములగలనేనును, పిడిక్క - స్పృశించునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకనాము, కూవుదల్ - (నీవువేంచేసియున్న పరమపదమునకు)పిలుచుకొనుట, వరుదల్ - (నేనున్న చోటికి) వేంచేయుట, శెయ్యాయే - చేయుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీయొక్క అతినికటకూరమైన తిరువడికళ్ళయందు నేను పరిచర్య జేయునట్లు నీవున్నచోటికి నన్ను బిలుచుకొనవలయును. లేక నేనున్నచోటికి నీవువేంచేయవలయునని. ౧౦.

కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్‌దిడాయెన్రు కుఱైకడల్‌కిడన్ద వన్రన్నై*
మేవినార్ మన్దవియన్బునల్ పొరునల్ వఞ్చనైయాడ్ కెడగోప్ప*

నావియల్ పాడలాయిరత్తుళ్ళు మివై యుమోర్ పత్తుమ్‌వల్లార్‌గళ్*
ఓవుదలిన్ఱి యులగమ్మూన్ఱళందా నడియిణై యుళ్ళత్తోర్వారే. ౧౧.

అ॥ కూవుదల్ - పిలుచుకొనుట, వరుదల్ - ఇచ్చటవేంచేయుట, శెయ్‌దిడాయ్ - చేయుము, ఎన్ఱు - అని (ప్రార్థించి), కుఱై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద వన్‌తనైన్ఱు - చిలికినవానిని, మేవి - సమీపించి, నన్ఱుఆమర్‌న్ద - చక్కగానమరియుండి, వియన్ భునల్ - సమృద్ధమైనజలముగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణితోగూడుకొనిన, వళ్ళుదినాడ్ - వళ్ళుదియనెడి దేశమునకుస్వామియైన, కడగోవ్ - నమ్మళ్వార్లుపాదించిన, నావియల్ - జిహ్వా వ్యాపారమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోనేరిన, ఇన్‌ఱై యుమ్‌పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - ఆభ్యసించువారు, మూన్ఱులగమ్ - మూడులోకములను, అళందాన్ - కొలిచినవానియొక్క, అడియిణై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములను. ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, ఓర్‌వుదలిన్ఱి - ఎడతెగక, ఓర్వారే - అనుసంధించుదురు.

తా॥ నమ్మళ్వార్లయొక్క వాగ్వృత్తిరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిలో నీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నిరంతరముగా శ్రీయఃపతియనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—నమ్మళ్వార్లిట్లుప్రార్థింప, ఆనికిసర్వేశ్వరుడు, మీరిట్లుప్రార్థింపవలెనా నేనే మీసంబంధమును ప్రార్థించుచున్నాను కానాయనిసాదింప, తనమహిమనున్ను నాహీనతనున్ను జూడక నావిషయమై యిట్లుసాదించె నేయని వానిసౌశీల్యగుణము ననుసంధించుచున్నారు.

ఓరాయిరమా యులగేళ్ళిక్కుమ్*
పేరాయిరమ్‌కొణ్డదోర్ పీడుడైయన్*
కారాయిన కాళనన్మేనియినన్*
నారాయణన్ నమ్బళ్ పిరానవనే* ౧.

అ॥ ఓర్ - ఒకతిరునామమే, ఆయిరమాయ్ - అనేకవిధమై, ఉలగేళు - సమస్తలోకములను, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించదగిన, పేర్ - తిరునామములు, ఆయిరమ్ - వెయ్యింటిని, కొణ్డదు - కలిగియుండువాడును, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పిడుఉడైయన్ - మహిమగలవాడును, కార్ - చల్లని, కారాయిన - మేఘమువంటి, నన్ మేనియినన్ - శ్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాడునైన, నారాయణనవనే - ఆనారాయణుడే, నమ్బళ్ పిరాన్ - మనకుస్వామి.

తా॥ ఓమనసా! మనకుస్వామియైనవాడు శ్రీమన్నారాయణుడే; వాడే మనసకలాభీష్టములను సెరవేర్చును! నీవునమ్మియుండుమాయని. ౧.

అవనేయగల్ ఞాలమ్ పడైత్తిడన్దాన్*
అవనే యుగన్దుణ్డుమిழ్న్దా నళన్దాన్
అవనేయవను మవనుమవనుమ్*
అవనేమన్ నిల్లాము మటిన్దనమే. 2.

అ॥ అగల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దాన్ - (ప్రళయము మందు పాతాళలోకములోనుంచి) విడతీసినవాడు, అవనే - శ్రీమన్నారాయణుడే. అవనే - వాడే, ఆల్గదు - ఆభూమిని, ఉణ్డు - (ప్రళయమందు) మింగి, ఉమిழ్న్దాన్ - (సృష్టికాల మందు) బయలుపఱచెను. అళన్దాన్ - (మహాబలివద్దనుండితీసి) కొలిచెను. అవనుమ్ - ఆబ్రహ్మయు, అవనుమ్ - ఆ రుద్రుడును, అవనుమ్ - ఆయిన్ద్రుడును, అవనే - వాడే, (వానికిశేషభూతులే); మన్ నిల్లాముమ్ - తెక్కినవన్నియు, అవనే - వాడే, (అని), అటిన్దనమ్ - తెలిసికొంటిమి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్తునుసృజించి పరిపాలించువాడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్త చేతనులకును వాడేస్వామియని. 2.

అటిన్దనవేద వరుమ్పొరుళ్ నూల్గళ్*
అటిన్దనకొళ్గ వరుమ్మొరుళాదల్*
అటిన్దనరెల్లా మరియైవణఙ్గి*
అటిన్దనర్ నోయ్గ ళటుక్కుమ్మరున్దే. 3.

అ॥ అరుమ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, పొరుళ్ - వస్తువులను, అటిన్దన - ఎఱుఁగిన, వేదమ్‌నూల్‌గళ్ - వేదశాస్త్రములు, అరుమ్‌పొరుళాదల్ - తెలిసికొనుటకశక్యమని, అటిన్దన కొళ్గ - (శ్రీమన్నారాయణుని) తెలిసికొనినదని స్వీకరింపవలెను. అటిన్దనరెల్లామ్ - జ్ఞానాధికులందరును, అరియైవ - పాపహరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణుని, వణఙ్గి - ఆశ్రయించి, నోయ్‌గళ్ - సంసారమనెడి వ్యాధులను, అటుక్కుమ్ - పోగొట్టదగిన, మరున్దు - ఔషధముగా, అటిన్దనర్ - తెలిసికొంటిరి.

తా॥ సకలార్థములనెఱుఁగిన వేదములుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యథావత్తుగా తెలిసికొనఁజాలవు. అట్టి మహిమగలవానినే సంసారభేషజముగా వ్యాసాదులాశ్రయించిరని. 3.

మరున్దేనఙ్గళ్ పోగమగిழ్చ్చిక్కెన్ఱు*
పెరున్దేవర్‌కుగ్గాఙ్గళ్ పిదఱ్ఱుమ్బిరాన్*
కరున్దేవనెమ్మాన్ కణ్ణన్‌విణ్ణులగమ్*
తరున్దేవనై చ్చోర్విల్లాయ్మనమే. 4.

అ॥ నఙ్గళ్ - మనయొక్క, పోగమగిழ్చ్చిక్కు - భోగరసమునకు, మరున్దే - వృద్ధిజేసెడి ఔషధమువంటివాఁడా! ఎన్ఱు - అని, పెరుమ్ - శ్లాఘ్యమైన, తేవర్‌కుగ్గాఙ్గళ్ - నిత్యసూరులసమూహములు, పిదఱ్ఱుమ్ - నెప్పుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైనను, కరుమ్ - శ్యామ

విగ్రహుండును, తేవన్ - ఉజ్జ్వలుండును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడై యవతరించినవాడును, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, తరుమ్ - ఇచ్చువాడునైన, తేవై - శ్రీమన్నారాయణుని, మనమే - ఓమనసా! శోశేల్ కణ్డాయ్ - విడువకుమమా.

తా॥ ఓమనసా! కృష్ణావతారమెత్తి మనకు పరమపదమివ్వదలంచిన నిత్యసూరిభోగ్యుడైన శ్రీమన్నారాయణుని విడువక నాశ్రయించుమాయని. ౪.

మనమే యుయ్నై వల్వినై యేనిరన్దు*
కనమేశొల్లినే నిదుశోశేల్ కణ్డాయ్*
పునమేనియ పూనణుఙ్గాయలఙ్గల్*
ఇనమేదుమిలానై యడైనను మే. ౫.

ఆ॥ మనమే - ఓమనసా! వల్వినైయేన్ - క్రూరపాపములనేను, ఉయ్నై - విన్ను, ఇరన్దు - యాచించి, పునమ్ - స్వస్థానమందు, మేవియ - పెరుగుచున్న, పూ - సుందరమైన, తుఙ్గాయ్ - తిరుత్తుఙ్గాయియొక్క, అలఙ్గల్ - మాలగలవాడై, ఇనమ్ - ఒప్పైనది, ఏగుమ్ - ఏతియు, ఇలానై - లేనివాడైన శ్రీమన్నారాయణుని, అడైవదుమ్ - ఆశ్రయింపవలయునని, కనమే - దృఢముగా, శొల్లినేన్ - చెప్పితిని. ఇదు - దీనిని, శోశేల్ కణ్డాయ్ - విడువకుమమా.

తా॥ ఓమనసా! తులసీమాలాలఙ్కృతుడై యసదృశుడైన శ్రీమన్నారాయణునినే యాశ్రయించుము. ఈమాట నుపేక్షింపవలదు సుమాయని. ౬.

అడైవదుమణియార్ మలర్మఙ్గైతోళ్*
మిడైవదుమశురర్క్కు వెమ్బోర్ గళే*
కడైవదుమ్కడలుళ్ళముదమ్*ఎన్ మనమ్
ఉడైవదు మవట్కే యొరుఙ్గాగవే. ౭.

ఆ॥ మలర్మఙ్గై - కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క, అణి - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తోళ్ - భుజములను, అడైవదుమ్ - సంశ్లేషించుటయు, అశురర్క్కు - అనురుల యొక్క, వెమ్ - క్రూరమైన, పోర్ గళే - మరణోపాయములను, మిడైవదుమ్ - చింతించుటయు, కడలుళ్ - సముద్రమందు, అముదమ్ - అమృతమును, కడైవదుమ్ - చిలికియొత్తుటయు (ఈవ్యాపారములను జేయుచున్న), అవట్కే - ఆశ్రీమన్నారాయణునికే, ఎన్ మనమ్ - నామనస్సు, ఒరుఙ్గాగ - ఏకరీతిగా, ఉడైవదుమ్ - శిథిలమగుచున్నది.

తా॥ ఆశ్రితుల యభీష్టమును నెరవేర్చి వారివిరోధులనుబోగొట్టి పిరాట్టితో సంశ్లేషించు మన్న శ్రీమన్నారాయణునినే నామనస్సనుభవించుచున్నదని. ౭.

ఆగమ్ శేర్ నరశిఙ్గమదాగి*ఓర్
ఆగమ్వళుగిరాల్ పిళన్దానుత్తై*
మాగవైగున్దమ్ కాణ్బదఱ్కు*ఎన్ మనమే
ఏగమెణ్ణుమిరాప్పగలిత్తియే. ౮.

అ॥ ఆగమ్ - (నా) హృదయమందు, శేర్ - అమరియున్న, నరశిఙ్గమదాగి - నరసింహ స్వరూపముగలవాడై, ఓర్ - కఠిన మైన, ఆగమ్ - (హిరణ్యానురునియొక్క) శరీరమును, వళ్ - తీక్ష్ణమైన, ఉగిరాల్ - నఖముచేత, పిళన్దాన్ - చీల్చినవాడు, ఉయిర్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, మాగమ్ - పరమాకాశమందున్న, వైగుణ్టమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, కాణ్బదఱ్కు - చూచుటకు, ఏన్మనమ్ - నామనస్సు, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇన్ఱి - ఎడతెగక, ఏగమ్ - ఏకరీతిగా, ఎణ్ణుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసి యున్న శ్రీవైకుణ్ఠమును నామనస్సు సేవింప నాశించుచున్నదని. ౭.

ఇన్ఱిప్పోగ నిరువినైయుమ్ కెడుత్తు*
ఒన్ఱియాగ్గై-పుగామ్ ఉయిర్ఉయ్యక్కొళ్వాన్*
నిన్ఱవేఙ్గడమ్ నీళిలత్తుళ్ళదు*
శెన్ఱుతేవర్ గళ్ కైతొళువార్ గళే. ౮.

అ॥ ఇరువినైయుమ్ - పుణ్యపాపములురెండింటిని, ఇన్ఱిప్పోగ - సమూలముగాపోవునట్లు, కెడుత్తు - నశింపఁజేసి, ఒన్ఱి - (ఆత్మతో) ఏకీభవించియున్న, ఆగ్గై - ప్రకృతిసంబంధమైన శరీరములయందు, పుగామై - ప్రవేశించకుండునట్లు, ఉయిర్ఉయ్యక్కొళ్వాన్ - ఉజ్జీవింపజేయుచున్న శ్రీయఃపతి, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలము, నీళ్ నిలత్తు - శ్లాఘ్యమైన భూమియందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది. శెన్ఱు - అచ్చటవెళ్ళి, కైతొళువార్ గళ్ - ఆశ్రయించువారు, తేవర్ గళ్ - మంచిభాగ్యవంతులు.

తా॥ కర్మాధీనమైన ప్రకృతిసంబంధమునువదలి శ్రీవైకుణ్ఠమందువెళ్ళి సేవింపఁదగిన శ్రీమన్నారాయణుఁడు భూలోకమందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగానచ్చటపోయి యాశ్రయించుటయే గొప్పభాగ్యమని ౯.

తొళుదుమామలర్ నీర్ తుడర్ తూబఞ్ కొణ్డు*
ఎళుదుమెన్ను మిదు మిగై యూదలిల్*
పళుదిల్ తొల్ పుగళ్ పామ్బణైప్పళ్ళియాయ్*
తళువువూఅతీయే నునతాళ్ గళే. ౯.

అ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పము, నీర్ - తీర్థము, తుడర్ - దీపము, తూబమ్ - ధూపము, (వీనిని) కొణ్డు - సంపాదించుకొని, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుదుమ్ - ఉజ్జీవించెదము, ఎన్ను మిదు - అనితలఁచుట, మిగై - (నీయభిసంధిచేత) అధిక మైయున్నది, ఆదలిల్ - గాన, పళుదుఇల్ - (దురారాధ్యుఁడని) అపవాదములేనివాఁడవును, తొల్ పుగళ్ - అనాదియైన కీర్తిగలవాఁడవును, పామ్బుఅణై - ఆదిశేషుఁడనెడిపడకమీఁద, పళ్ళియాయ్ - పవ్వళించినవాఁడవు నైన, ఉన - నీయొక్క, తాళ్ గళ్ - తిరువడికమ్ములను, తళువువూఅ - సంశ్లేషించువిధమును, అతీయేన్ - ఎఱుఁగను

తా॥ పుష్పాదులచే నిన్నర్చించెదనని తలంచినప్పుడే మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్న నీసౌశీల్యము ననుసంధించి పరవశుండవై నీకు నేనేమియుండజేయుజాలక యున్నానని. ౯.

తాళ తామరై యా ననదున్దియూన్ *
వాళ్ కొళ్ నీళ్ముగిళ్ వణ్ణనాళి యున్నాగత్తాన్ *
ఆళరాయ్ తొళువారు మమరర్గళ్ *
నాళుమెళ్ పుగళ్ గో వునశీలమే. ౧౦.

ఆ॥ తాళ - ప్రశస్తమైనతూడుగల, తామరైయాన్ - కమలమందుబుట్టినబ్రహ్మ, ఈనదు - నీయొక్క, ఉన్దియాన్ - నాభియందువాసముజేయుచున్నాడు. వాళ్ కొళ్ - తేజస్సుగల, నీళ్ - పొడుపైన, ముగిళ్ వణ్ణ - గొడ్డిలిగలరుద్రుడు, ఆళ్ అగత్తాన్ - నీతిరుమేనుయందు నివసించుచున్నాడు. ఆళరాయ్ - దాసులై, తొళువారుమ్ - పరిచర్యజేయువారును, ఆమరర్గళ్ - దేవతలు, ఉనశీలమ్ - నీయొక్కసత్స్వభావమును, నాళుమ్ - ఎంతకాలముచెప్పినను, ఎన్ పుగళ్ గో - ఏమనిస్తోత్రముజేసెదను?

తా॥ అజుఁడనియు ఈశ్వరుఁడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుపరిచర్యజేయుచుండగానీసౌశీల్యమును నేనేమనివర్ణించెదనని.

శీలమెల్లైయిలా నడిమేల్ అణి
కోలనీళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్
మాలై యాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తినిన్
పాలర్ వైగున్దమేఱుదల్ పాన్మై యే. ౧౧.

ఆ॥ శీలమెల్లైయిలాన్ - అవధిలేనిసత్స్వభావముగల శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - తిరువడికళ్ళమీద, అణి - సమర్పింపఁబడినదై, నీళ్ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగల, కురుగూర్ తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క, శొల్ మాలై - శ్రీసూక్తిమాలారూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తినిన్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, పాలర్ - సమీపమందున్నవాయి (సంబంధముగలవారు), వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, ఏఱుదల్ - పొందుట, పాన్మై - స్వభావము.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క సౌశీల్యగుణవిషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించినయీపదిపాశురములతో నెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిన్ని వారందరును మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—శీలాధికుఁడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపనాశించియుండగా నప్పుడు వ్యాదయసేవసాదించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములననుభవించి సన్తోషించుచున్నారు.

‡‡ మైయార్ కరుంగణ్ణి కమలమలర్ మేల్
శెయ్యాళ్ *తిరుమార్వినిల్ శేర్ తిరుమాలే*
వెయ్యార్ శుడరాళి శురిశంగమేన్దుమ్
కైయా*ఉన్నై క్కాణ కరుదుమెన్ కణ్ణే. ౧.

అ॥ మైఆర్ - అంజనముచేతనలంకరింపఁబడిన, కరు - నల్లనైన, కణ్ణి - నేత్రములుగలదై, కమలమలర్ మేల్ - తామరసపుష్పముమీద వాసముఁజేయుచున్నదై, శెయ్యాళ్ - నుందరియైన శ్రీదేవి, తిరుమార్వినిల్ - వక్షస్థలమందు, శేర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! వెయ్యార్ - అత్యుష్ణమైన, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఆళి - సుదర్శనమునున్ను, శురి - గీతలుగల, శంగమ్ - పాంచజన్యమునున్ను, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, కైయా - శ్రీహస్తముగల వాఁడా! ఉన్నై-నిన్ను, కాణ-సేవించుటకై, ఎన్ కణ్-నాసేత్రము, కరుదుమ్-ఆళపడుచున్నది

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! శ్రీదేవిపేంచేసియున్న శ్రీవక్షస్థలమునున్ను, సుదర్శనపాంచజన్యములను ధరించిన నీశ్రీహస్తమునున్ను నాసేత్రము సేవింప నాశించుచున్నదని ౧.

కణ్ణియున్నై క్కాణకరుది*ఎన్నెఞ్జమ్
ఎణ్ణిక్కొణ్ణశ్నైయదాయ్ నిన్ఱియమ్బుమ్*
విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్ఱుమ్ కాణ్బరియాయై*
నణ్ణాదొళియేనెన్ఱు నానై ప్పనే. ౨.

అ॥ కణ్ణి - (నాకు) నేత్రమైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆళపడి, ఎన్ నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, ఎణ్ణిక్కొండ - అనేకసంఖ్యలుగల (అసంఖ్యేయములైన), శిన్నైయదాయ్ - మనోరథములుగలదై, నిన్ఱు - నిరన్తరముగానుండి, ఇయమ్బుమ్ - ఘోషించును. నాన్ - నేను, విణ్ణోర్ - బ్రహ్మాదులకును, మునివర్ క్కు - సనకాదిఋషులకును, కాణ్బరియాయై - చూచుటకశక్యుఁడవైనన్నున్ను, నణ్ణాదు ఒళియేన్ - పొందకతీరను, ఎన్ఱు - అని, ఆళిప్పన్ - పిలుచుచున్నాను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నామనస్సు నిన్ను సేవింపవలయునని యనేకవిధముగా మనోరథించుచున్నది. నేనును నిన్ను సేవింపకతీరనని దృఢాధ్యవసాయముగలవాఁడనై యున్నానని. ౨.

ఆళిక్కన్ఱవడినాయేన్ నాయ్‌క్కూళి వాలాల్*
కుళిక్కిన్ఱదుపోల వెన్నుళ్ళమ్‌కుళి యుమ్*
మళిక్కన్ఱు కున్ఱమెడుత్తానిరై కాత్తాయ్*
పిళిక్కిన్ఱదరుళెన్ను పేదుఱువనే. ౩.

అ॥ ఆళిక్కిన్ఱ - (నిన్ను) పిలుచుచున్నవాఁడనై, నాయేన్ - నీచుఁడనై, అడి-దానుఁడనైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - హృదయము, నాయ్ - కుక్క, కూళి వాలాల్ - (తన) చిన్నతోకచే, కుళిక్కిన్ఱదుపోల - తనయభీప్రాయమును దెలుపునట్లు, కుళియుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. అట్టు - అప్పుడు, మళిక్కు - ఇన్ద్రుఁడు వర్షించినవర్షముకొఱకై, కున్ఱమెడుత్తు-గోవర్ధనమునెత్తి, ఆనిరై - గోసమూహములను, కాత్తాన్ - రక్షించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుళ్ - అనుగ్రహము, పిళిక్కిన్ఱదుఎన్ఱు - తప్పిపోవ్రసేయని, పేదుఱువన్ - వ్యాకులపడుచున్నాను.

తా॥ ఓస్వామీ! లోకలేని కుక్క లోకనాడించి యజమానునికి దనయభిప్రాయము నెట్లు తెలుపఁజాలదో? అట్లులనే నాదుఃఖమును నేను తెలుపఁజాలనివాఁడనై ఆశ్రితరక్షకుఁడవైన నీవు నన్ను గటాక్షించకపోయెదవో యని భయపడుచున్నానని. ౩.

ఉఱువదిముప్పె న్నుగక్కాట్పట్టు*నిన్గణ్
పెఱువదెదుకొలెన్ను పేదై యేన్నెఞ్జమ్*
మఱుగల్ శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ క్కు న్నుమ్*
అఱివరియ వరి యాయవమ్మానే. ౪.

అ॥ వానవర్ - దేవతలకును, తానవర్ క్కు - అసురులకును, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అఱివరు - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, అరియాయ - నరసింహరూపియైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! ఇదు - ఈశేషత్వము, ఉఱువదు - తగుమైనది, ఎన్ను - అని, ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్ పట్టు - దానుఁడనై, నిన్గణ్ - నీవద్ద, పెఱువదు - పొందదగినది, ఎదుకొల్ ఎన్ను - ఏదైయుండునని, పేదైయేన్ - అకించనుఁడనైన నాయొక్క, నెఞ్జమ్ - హృదయము, మఱుగల్ శెయ్యుమ్ - వ్యాకులమైయున్నది.

తా॥ శ్రీనృసింహపతీ! దేవాదులకును దుర్లభుఁడవైన నీవు నీదానుఁడనైన నాకుఁగూడ దుర్లభుఁడవైయ్యెదవో యని నామనస్సు భ్రమించుచున్నదని. ౪.

అరియాయవమ్మానై యమరర్ పిరానై *
పెరియానై పిరమనై మున్పడైత్తానై *
వరివాళరవిణై ప్పళ్ళికొళ్గిన్ఱ*
కరియాక్కళల్ కాణ క్కరుదుమ్‌కరుత్తే. ౫.

అ॥ అమ్మానై - సర్వేశ్వరుఁడును, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పిరానై - ఉపకారకుఁడును, పెరియానై - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, మున్ - మునుపు, పిరమనై - బ్రహ్మను, పడైత్తానై - సృజించినవాఁడును, అరియాయ - నరసింహావతారమెత్తిన వాఁడును, వరి - పొందిర్యమునున్న, వాళ్ - తేజస్సునున్నగల, అరవు - ఆదిశేషుఁడనెడి, అణై - శయ్యమీఁద, పళ్ళి కొళ్గిన్ఱ - పవ్వళించియున్న, కరియాన్ - శ్యామపుఁగ్రహుఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, కళల్ - తిరువడికళను, కాణ - సేవింపవలయునని, కరుత్తు - మనస్సు, కరుదుమ్ - మనోరథించుచున్నది.

తా॥ శ్రీనృసింహపతీ! గొప్పమహిమగలవాఁడవై యాశ్రితుల కత్యన్తసులభుఁడవైన నిన్ను సేవింప నామనస్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నదని. ౫

కిరుత్తేయునై న్ను క్కాణక్కరుది*ఎన్నెఞ్జు
తిరుత్తాగవిరు త్తినేన్ తేవర్గళ్క్కెల్లామ్
విరుత్తా*ళ్భుమ్శోడర్ చ్చోదియుయిర
త్తోరుత్తా*ఉనై న్నెయుళ్ళు మెన్నుళ్ళముగన్దే. ౬.

అ॥ కరుత్తే - మనోబలమునిచ్చువాఁడా! ఉనై న్ను - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆశించి, ఎన్ నెఞ్జత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తాగ - స్థిరముగా, ఇరుత్తినేన్ - స్థాపించితిని.

తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్ - నిత్యసూరులందరికిని, విరుత్తా - గొప్పవాఁడా! విళక్కుమ్ - ప్రకాశించుచున్నవై, కుడర్ - కాన్తిగలవై, శోది - తేజోమయమై, ఉయిరత్తు - ఉన్నతమందున్నదైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న, ఒరుత్తా - అద్వితీయుఁడా! ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, ఉనైనె- నిన్ను, ఉగన్దు - సన్తోషించి, ఉళ్కుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడవై పరమపదమందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించుచు నానన్దించుచున్నానని ౬.

ఉగన్దేయునైనె యుళ్కుమెన్నుళ్ళత్తు*అగమ్బాల్
అగన్దానమర్న్దే యిడన్దొణ్ణనమలా*
మిగుమ్తానవన్ మార్వగల మిరుకూఱా
నగన్దాయ్*నరశిఙ్గమదాయవురువే. ౭.

ఆ॥ ఉగన్దు - సన్తోషించి, ఉనైనె - నిన్ను, ఉళ్కుమ్ - ధ్యానించుచున్న, ఎన్ ఉళ్ళత్తు - నాహృదయమయొక్క, అగమ్బాల్ అగన్దాన్ - లోలోపల, అమర్న్దు - ఆమరికతో, ఇడన్దొణ్ణ - విశాలముగా వేంచేసియున్న, అమలా - పరిశుద్ధుఁడా! మిగుమ్ - నర్థిల్లుచున్న, తానవన్ - హిరణ్యాసురనియొక్క, అగలమ్ - విశాలమైన, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇరుకూఱా - రెండుభాగముగా బీల్చిన, నగమ్తాయ్ - సళుగుగల, నరశిఙ్గమదాయ - నరసింహమైన, ఉరువే - రూపముగలవాఁడా! (నిన్ను ధ్యానించితిని).

తా॥ ఓస్వామీ! ఆశ్రితులలభుఁడవైన నీవు నాహృదయమం దంతట వ్యాపించి వేంచేసి యుండి నన్నానన్దింపించుచున్నావని. ౭.

ఉరువాగియ వాఅుశిమయబ్దెల్లామ్*
పొరువాగిసిన్తా నవనెల్లాప్పొరుట్కుమ్*
అరువాగియవాదియై తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్*
కరువాగియ కణ్ణనై కణ్ణుక్కొణ్డేనే. ౮.

ఆ॥ ఉరువాగియ - (పరిశీలించినప్పుడు) ఒకశాస్త్రీయమవలెనున్న, ఆఱుశిమయబ్దెల్లామ్ - షైనబౌద్ధాది షణ్మతములచేతను, పొరువాగిసిన్తానవన్ - అవిచార్యముగానున్నవాఁడు, ఎల్లాప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకును, అరువ గియ - అంతరాత్మయైన, ఆదియై - ప్రధానుఁడును, తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కరువాగియ - కారణభూతుఁడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుక్కొణ్డేన్ - సేవించితిని.

తా॥ సకలపదార్థములకు నన్తర్యామియై, బ్రహ్మాదులకుఁ గారణభూతుఁడై, పుణ్యాత్ముల కత్యన్తప్రకాశకుఁడైన శ్రీయఃపతిని నేను సేవించితినని. ౮.

కణ్ణుక్కొణ్డెన్ కణ్ణినై యారక్కళిత్తు*
పణ్డైవినై యాయిన పఱ్‌ఱోడఅుత్తు*
తొణ్డర్‌క్కముదుణ్ణ చ్చొన్నాలై నళ్ళొన్నేన్*
అణ్డత్తమరర్ పెరువా నడియేనే. ౯.

అ। ఎన్‌కణ్ణిణై - నా నయనద్వన్ద్వము, అర - పూర్ణముగునట్లు, కణుకొండు - సేవించి, కళిత్తు - సన్తోషించి, పణ్డై - అనాదియైయున్న, వినైయాయిన - కర్మములనన్నింటిని, పఱ్ఱ్ - నివాసనముగా, అఱుత్తు - ఛేదించి, అణుత్తు - అణ్డమునకును, అమరర్ - నిత్యసూరుల కును, పెరుమాన్ - స్వామియైనశ్రీయఃపతికి, అడియేన్ - దాసుఁడనైనవాఁడను, తొణ్డర్‌క్కు - శ్రీవైష్ణవులకు, అముదుఊణ - (భగవదనుభవమువలెనే) అమృతపానముచేయునట్లు, శొల్‌మలైగళ్ - శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్‌మొళ్ళిని, శొన్నేన్ - చెప్పితిని.

తా॥ శ్రీయఃపతిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథమనుభవించి శ్రీవైష్ణవులందరు నట్లనుభవించి సన్తోషించునట్లు తిరువాయ్‌మొళ్ళిని జేసితినని. ౯.

అడియానివనె నైనకార్‌ అరుళ్ శెయ్యుమ్
నెడియానై *నిఱైవుగళ్ ఇళ్ళిళై ప్పుళ్ళిన్
కొడియానై *కుఱ్ఱామలులగమళన్ద
అడియానై *అడైన్దడియేనుయ్న్దవాఱే. ౧౦.

అ॥ ఇవన్ - ఇతఁడు, అడియాన్ - దాసుఁడు, ఎన్ఱు - అని, ఎనక్కు - నావిషయమై, ఆర్ అరుళ్ - పూర్ణానుగ్రహమును, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, నెడియానై - గొప్పవాఁడును, నిఱైవుగళ్ - పరిపూర్ణమైనకీర్తిగలవాఁడును, అమ్ - సుందరమైన, శిఱై - ఱెక్కలుగల, పుళ్ళిన్ - గరుత్మన్తుని, కొడియానై - ధ్వజముగాగలవాఁడును, కుఱ్ఱామల్ - సద్గోచ్ఛములేక (యోగ్యా యోగ్యనిరూపణముజేయుఁ), ఉలగమ్ - లోకములను, ఆళన్ద - కొలిచిన, అడియానై - తిరువడిగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతిని, అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, అడైన్దు - పొంది, ఉయ్న్ద వాఱు - ఉజ్జీవించినవిధము.

తా॥ నన్ను తనదాసునిగాఁజేసి నాయందు పూర్ణానుగ్రహముజేసిన గరుడధ్వజుని యాశ్రయించి కృతార్థుఁడనైతినని. ౧౦.

ఆఱామదయానై యుడర్ త్తవన్ తన్నై *
శేఱార్ నయత్ తెళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
నూఱ్ఱోన్ఱు నాన్ మఱైయాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఏఱ్ఱేత్తరుమ్ వానవర్ తమిన్నుయిర్ క్కే. ౧౧.

అ॥ ఆఱా - ఎడతెగని, మదమ్ - మదజలముగల, యానై - గజేన్ద్రమును, అడర్ త్తవన్ తన్నై - చంపినశ్రీయఃపతివిషయమై, శేఱు - బురదప్రదేశములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వయల్ - పొలములుగల, తెళ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాథులైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, నూఱ్ఱోన్ఱు - నూఱునూఱుగాసాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వానవర్ తమ్ - నిత్యసూరుల యొక్క, ఇన్ - సరసమైన, ఉయిర్ క్కు - హృదయమునకు, ఏఱు - ప్రహారమును (భగవదనుభవజనితశైథిల్యమును), తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నమ్మళ్వార్లుప్రపాదించిన సర్వేశ్వరునిపట్ల మైన యీ పదిపాశురములను భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యనూతనప్రీతిమనమున, గరగించుకొనవలెనని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - ౯, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఇట్లుసర్వేశ్వరుని గుణములను మానసముగానను స్థిరించిన ఆళ్వార్లు ప్రత్యక్షముగా ననుభవింపవాశపడి గానినిలభించక ఖిన్నులైయుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరునికి స్మారకములైన కొన్నివస్తువులను పంపి స్మరణకివచ్చిన వానిగుణాదుల ననుసంధించి మిక్కిలి యార్తులై పాడుచుచున్నారు.

ఎన్నయిర్ చ్చెవలమ్‌నీరుమ్ కూవికొళ్ళుఙ్గిళైత్తనై *
ఎన్నయిర్‌నోవమిగ మిగ కుయిల్ పేడైగాళ్ *
ఎన్నయిర్‌క్కణ్ణపిరాన్ నీక్ నరకూవుగిలీర్ *
ఎన్నయిర్ కూవికొడుప్పార్‌క్కు మిత్తనై వేణ్డుమో. ౧.

ఆ॥ కుయిల్ పేడైగాళ్ - ఓఆడుకోకిలములారా! ఇన్ ఉయిర్ - (మీకు) మంచి ప్రాణమైయున్న, శేవలుమ్ - మొగపక్షియు, నీరుమ్ - మీరును, కూవికొళ్ళుఙ్గిళ్ - శబ్దించుచు, ఇట్టు - ఇచ్చట, ఎన్ ఉయిర్‌నోవ - నా ప్రాణముబాధపడునట్లు, ఎత్తనైయుమ్ మిగ మిగ - మిక్కిలి రతిక్రీడితము జేయవలదు. ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణనాథుడైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణుని, నీర్ - మీరు, నరకూవుగిలీర్ - పట్టిచ్చినట్లుపిలువకనున్నారు. ఎన్నుయిర్ - నాప్రాణమును, కూవి - అపహరించి, కొడుప్పార్‌క్కు - వానికిచ్చువారికి, ఇత్తనై వేణ్డుమో - ఇంతవలసినదా?

తా॥ ఓకోకిలములారా! మీరుభర్తతో సంశ్లేషించి జేయుచున్నరతిక్రీడితము నన్ను మిక్కిలి బాధిపెట్టుచున్నది. నన్ను ప్రాణనాథునితో జేర్చక చంపుట మీకుయుక్తముకాదని.

ఇత్తనై వేణ్డువదన్నో అన్ఱిల్ పేడైగాళ్ *
ఎత్తనై నీరుమ్ నుమ్ శేవలుమ్‌కరై న్దిడుదిర్ *
విత్తగన్ గోవిన్దన్ మెయ్యనల్లన్ కొరువర్‌క్కుమ్ *
అత్తనై యామిని యెన్నుయిరవ్ వాయదే. ౨.

ఆ॥ అన్ఱిల్ పేడైగాళ్ - ఓ ఆడుపక్షులారా! నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమ్ - మీ మొగపక్షులును, ఎత్తనై - ఎంతకాలము, కరైన్దు - (సంశ్లేషసుఖముచే) కరిగి, ఏఙ్గుదిర్ - ఆనతుఱముగా శబ్దించుచున్నారు? ఇత్తనైనేణ్డువదన్నో - (నన్ను బాధించుటకు) ఇంతవలసినదిలేదు. అన్నో - అయ్యో! విత్తగన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, గోవిన్దన్ - శ్రీకృష్ణుడు, ఒరువర్‌క్కుమ్ - ఒకరికిని, మెయ్యనల్లన్ - సత్యమైనవాడుకాడు, ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణము, ఇది - ఇఁకమీద, అత్తనై యామిని యెన్నుయిర వ్ వాయదే - వానిచేతులలో చొక్కుకొనిన దైనది.

తా॥ ఓ క్రాంచపక్షులారా ! మీరు భర్తతో సంశ్లేషించి మిక్కిలియానన్దముచే శబ్దింపుట నాకు గొప్ప బాధకరమైయున్నది. నా అల్పప్రాణమును పంపుటకై మీరింతగొప్పప్రయత్నము జేయవలదు. నాప్రాణమునపహరించిన శ్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంధుడని నమ్మవలదు నుమీయని. ౨.

అవక్కై యడేయెనదారుయి రన్ఱిల్ పేడైగాళ్*
ఎవమ్శొల్లిసీర్ కుడైన్దాడుదిర్ పుడైశూళ్‌వే*
తవమ్శెయ్‌దిల్లా వినైయాట్టియేనుయిరిడ్డుళ్*
ఎవమ్శొల్లినిఱ్‌ ఱుమ్ నుమ్మిడుకూక్కురల్ కేట్పుమే. ౩.

అ॥ అన్ఱిల్‌పేడైగాళ్ - ఓ అడుక్రాంచపక్షులారా ! ఎనదు - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - పూర్ణప్రాణము, అవక్కైయడు - వానివశమైనది. నీర్ - మీరు, కుడైన్దు - (సంశ్లేష సుఖమందు) అతిగాహించి, ఎవమ్‌శొల్లి - ఏ మేమోమాటలనుజెప్పి, పుడైశూళ్‌ - చుట్టుప్రక్కల, ఆడుదిర్ - సంచరింపుచున్నారు తవమ్‌శెయ్‌దిల్లా - పుణ్యముజేయుని. వినైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణము, ఇడ్డుళ్ళో - ఇచ్చట (నాసన్నిధి) నున్నదో ? (లేగు). నుమ్ - మీయొక్క ... ఎన్దు - అనతక్కరమైన, కూర్‌ప్పుకురల్ - శబ్దమును, కేట్టుమ్ - వినినతరువాత, ఎవమ్‌శొల్లి - ఏకారణమునుజెప్పి, నిఱ్‌ ఱుమ్ - ధరించియుండును.

తా॥ ఓ క్రాంచపక్షులారా ! మీరుభర్తతో సంశ్లేషించి శబ్దించగా దానినిఁబోని సహింపక నాప్రాణము సర్వేశ్వరునివద్దపోయినది. ఇఁకమీరుబాధించుటను నాప్రాణమిచ్చుటలేదని. ౩.

కూర్‌ప్పుకురల్ కేట్పుమ్ నఙ్‌కణ్ మాయన్ వెళిప్పడాన్*
మేల్ కిళైక్ కొళ్‌ళిల్ మిన్ నీరుమ్ శేవలుమ్‌మోర్ పిడిగాళ్*
వాక్కు మ్‌మనముమ్ కరుమముమ్‌నమక్కాగ్గిదే*
ఆక్కైయుమావియు మన్దరమ్‌నిన్ఱ్‌ళులుమే. ౪.

అ॥ కోర్ పిడిగాళ్ - ఒమయూరములారా ! కూర్‌ప్పుకురల్ కేట్టుమ్ - (మీ) ధ్వనినివినియు, నమ్ - మనవాఁడనిచెప్పతగిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, వెళిప్పడాన్ - బయలుదేరికనున్నాడు. నీరుమ్ - మీరును, శేవలుమ్ - మీమొగపక్షియు, మేల్ - అధికముగా, కిళై - శబ్దమును, కొళ్‌ళిల్‌మిన్ - చేయువలదు. నమక్కు - మాకు, మనముమ్‌వాక్కుమ్ కరుమముమ్ - మనోవాక్కాయములు, ఆగ్గిదు - వానివద్దచేరినవి. ఆక్కైయుమ్ - శరీరమును, ఆవియుమ్ - ప్రాణమును, అన్దరమ్‌నిన్ఱు - నడుమునుండి, ఉళ్‌ళులుమ్ - బాధపడుచున్నవి.

తా॥ ఓమయూరములారా ! నామనోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునివద్ద చిక్కిపోయినవి. శరీరప్రాణములేనిచ్చటనున్నవి మీరుఅధికముగాధ్వనిజేసి వానినిబాధఁబెట్టవలదని. ౪.

అన్దరమ్‌నిన్ఱుళ్‌ళ్ గిన్ఱ యానుడై వ్వూవై గాళ్*
నుమ్‌తిఱత్తేదుమిడై యిల్లై కుళ్‌ళ్ తేల్ మినో*
ఇన్దిరశాలజ్గళ్ కాట్టి యివ్వేళ్‌ళులగుమ్‌కొణ్డ*
నమ్‌తిరుమార్ బన్ నమ్మావియణ్ణన్నన్నిణ్ణినార్. ౫.

అ॥ ఆనరమ్‌నిన్తు - నడుమనుండి, ఈళ్‌ల్ గిన్ఱ - వ్యర్థవ్యాపారముజేయుచున్న, యాను డైప్పువైగాళ్ - నాచిలకలారా ! నుమ్‌తిఱత్తు - మీకు, ఏదునిడైయిల్లై - (నన్ను బాధింతు టకు) ఏమియుఅవకాశములేదు మిళ్‌ళోల్‌మిన్ - (మీరు) అనీశ్వరముగాశబ్దింపవలదు. ఇన్దిర ఞాలజ్గళ్ - ఇన్ద్రజాలములను (తనయొక్క సౌందర్యసౌశీల్యాదిమాయలను), కాట్టి - చూపించి, ఇవ్వేళ్‌ులగుమ్ - ఈస ప్తలోకములను, కొణ్ణ - స్వాధీనపఱచుకొనిన (మోహపెట్టిన), నమ్‌తిరు మార్‌బన్ - శ్రీదేవినివక్షస్థలమందుగల మన శ్రియఃపతి, నమ్‌ఆవి - మన ప్రాణమును, ఉణ్ణ - నశిం పఁజేయుటకు, నన్నుఎణ్ణినాన్ - మంచియుపాయముయోచించెను.

తా॥ ఓచిలకలారా ! సర్వేశ్వరుఁడే నన్నుఁ బంపయత్నించియున్నాడు. ఇఁక మీరు నన్ను బాధించుట నిష్ప్రయోజనమని. ౫.

సన్దిణిన్ఱ వళర్ త్త శిఱుకిళిప్పైగళే*
ఇన్ కురల్ నీమిళ్‌ళ్ లెన్నారుయిర్ క్కాగు త్తన్*
నిన్ శెయ్యవాయొక్కుమ్‌వాయన్ కణ్ణన్ కై కాలినన్*
నిన్ పశుమ్‌శోమనిఱ త్తన్ కూట్టుణ్ణుమ్‌నీళ్గినాళ్. ౬.

అ॥ ఎన్ - నాకు, ఆరుయిర్ - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడును, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య- ఎఱ్ఱనైన, వాయ్‌ఒక్కుమ్ - అధరముతోసమానమైన, వాయన్ - అధరముగలవాఁడును, కణ్ణన్ - నీనేత్రమువంటినేత్రముగలవాఁడును, కైకాలినన్ - నీచేతులుకాళ్ళునంటిహస్తపాదములు గలవాఁ డును, నిన్ - నీయొక్క, పశుమ్ - చల్లనైన, శోమమ్ - శ్యామమైన, నిఱత్తన్ - కాన్తిగల వాఁడునైన, కాకుత్తన్ - శ్రీరామఁడు, కూట్టుణ్ణు - (నాతో) సంశ్లేషించి, నీళ్గినాన్ - (ఇట్లు ఁడునన్ను) విడిచిపోయెను. నన్నుఎణ్ణి - ఆపశ్యాకలందు నాకుసహాయముజేయుదువనిశఁలంచి, నాన్‌వళర్ త్త - నేనుపెంచిన, పైదల్ - జ్ఞానములేని, శిఱుకిళియే - ఓచిన్నచిలకా ! నీ - నీవు, ఇన్‌కురల్ - మధురమైనకంఠధ్వనిచే, మిళ్‌ళ్‌ళ్‌ోల్ - సరసమైనఅర్థోక్తులను చెప్పవలదు.

తా॥ ఓచిన్నచిలకా! నీవాసశ్యాలమున కొదిగెదవని నిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండఁగా, నుండ రావయవములుగల శ్రియఃపతిని విశ్లేషించి బాధపడుచున్ననన్ను వానిఁదురాశాములను జేప్పి మఱి యును బాధించుచున్నావు. అట్లుచేయవలదు, కొంచెమూరికెనుండుమాయని. ౬.

కూట్టుణ్ణుమ్‌నీళ్గియ కోలత్తామరై క్కణ్ శెవ్వాయ్*
వాట్టమిలా కరుమాణిక్కమ్ కణ్ణన్ మాయనోట్బాల్*
కోట్టియవిల్లోడు మిన్నుమేగక్కుళ్‌ళ్‌ాళ్‌ిళ్ గాళ్*
కాట్టిల్‌ిక్ నుమ్మురు ఎన్నుయిర్ క్కదుకాలనే. ౭.

అ॥ కూట్టుణ్ణు - (నాతో) సంశ్లేషించి, నీళ్గియ-విశ్లేషించినవాఁడై, కోలమ్ - సుందరమై, తామరై-పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రమునున్న, శెవ్‌ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరమునున్నుగలవాఁడై, వాట్టమిల్ -మానిపోకుండనున్న, కరుమాణిక్కమ్-నీలమాణిక్యమువంటివాఁడై, మాయన్ - ఆశ్చ ర్యభూతుఁడైన, ఎన్‌కణ్ణన్‌ోల్ - నాశీకృష్ణునివలెనున్న, కోట్టియ - వంగియున్న, విల్లాడు -

ధనుస్సుతోఁగూడ, మిన్నుమ్ - మెఱుచుచున్న, మేగక్కు-ధ్రు బ్గళ్ గాళ్ - ఓ మేఘసమూహము లారా! నుమ్ముగు - మీరూపములను, కాట్టేల్‌మిన్ - చూపించవలదు. అదు - ఆరూపము, ఎన్నుయిర్‌క్కు - నాప్రాణమునకు, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది.

తా॥ ఓ మేఘములారా! శ్రీకృష్ణునివిశ్లేషించిబాధపడుచున్న నాకువానితిరుమేనుపలెనున్న మీరూపము మిక్కిలిబాధకరంబైయున్నదిగాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱుచవలదు సుమీయని.

ఈయిర్ క్కదుకాలనె న్నుమ్మై శ్రయానిరన్దేఱ్‌క్కు*సీర్
కుయిల్‌ప్పటల఼్ గాళ్ కణ్ణన్నా ముమేగ్ ధ్రుతిక్కొక్కునీర్*
తయిర్‌ప్పధ్రుమ్‌శోర్ ధ్రొడు పాలడిశిలుమ్‌తిన్దు*శోల్
పయిర్ ధ్రియసల్వళమూట్టినీర్ పణ్బుడై యీరే. ౮.

ఆ॥ పైదల్‌కుయిల్ గాళ్ - జ్ఞానములేని ఓకోకిలములారా! ఈయిర్‌క్కు - నాప్రాణమునకు, ఆదు - ఆవ్యసనమన్నాముము, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది (గాన దానిని చెప్పవలదు), ఎన్న - అని, నాన్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఇరన్దేఱ్‌క్కు - యాచించినానాకు, నీర్ - మీరు, కణ్ణన్ నామమే - శ్రీకృష్ణునిగురునామములనే, కుధ్రుతీ-చెప్పి, కొన్మీర్-చంపితిరి. తయిర్ - పెరుగుతోగలిసిన, శధ్రుక్కోధ్ ధ్రొడు - సద్దిబువ్వనుతోగూడ, పాల్ - పాలుతోగలిసిన, అడిశిలుమ్ - ప్రసాదమును, తన్దు - ఇచ్చి, శోల్ - తిరునామములను, పయిన్ ధ్రియ - అభ్యసింపించినదానికి, నల్వళమ్ - మంచిప్రత్యుపకారమును, ఊట్టనీర్ - అనుభవింపఁజేసితిరి. పణ్బు ఉడైయీర్ - మంచిస్వభావముగలవారైతిరి (నిర్దయులైతిరి).

తా॥ ఓకోకిలములారా! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి గాన నాపక్షచెప్పనలదని నేనుయాచించినప్పటికిన్ని వానినేచెప్పి నన్నుజంపుచున్నారు. నిన్ను పెంచినదానికి నాకుమంచి యుపకారముజేసితిరని. ౯.

పణ్బుడై వణ్డొడుతుమ్బిగాళ్ పణ్‌మిధ్రుళ్ శొల్‌మిన్*
పుణ్బురై వేల్ కొడు కుత్తాలోక్కుమ్‌నుమ్మిన్‌కురల్*
తణ్బెరుసీర్ తిడన్దామరై మలర్ న్దాలోక్కుమ్
కణ్బెరుపక్కణ్ణన్*నమ్మాల్వినైయుణ్ధ్రొణ్ణినాన్. ౯.

ఆ॥ పణ్బుడై - గానసౌష్ఠవముగల (చక్కగాపాడుచున్న), వణ్డొడు - తుమ్మిదల తోఁగూడుకొనియున్న, తుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! పణ్‌మిధ్రుళ్ శొల్‌మిన్ - (మీరు) గానముజేయవలదు. నుమ్‌ఇన్‌కురల్ - మీమధురధ్వని, పుణ్‌పురై - వ్రణములోపల, వేల్ కొడు - ఈటిచేత, కుత్తాలోక్కుమ్ - పొడిచినట్లున్నది. తణ్ - చల్లనై, పెరు-నిండియున్న, నీర్ - జలముగల, తడమ్-తటాకమందు, తామరైమలర్ న్దాలోక్కుమ్ - తామరసపుష్పము వికసించినట్లువలెనున్న, పెరుమ్‌కణ్ - విశాలమైననేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, నమ్‌ఆవి - మనప్రాణమును, ఉణ్డు - అపహరించుకొని, ఎధ్రుణ్ణినాన్ - విశ్లేషించెను.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! శ్రీకృష్ణుఁడు నాతో సంశ్లేషించి నాప్రాణమునపహరించుకొని నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడుమీ గానమునాకు పుంటిలోపొడిచినట్లున్నది. మీరిప్పుడుపాడవలదని.

ఎఴున్ణిన్ఱాముమ్ నమ్‌వానినాడనోడొన్ఱినోమ్*
పఴునన్నాళ్ పోయ్ నీళ్ గాళ్ పయిన్ఱెన్నిని*
ఇఴి నల్ల వాక్కైయుమ్ పై యవేపుయక్కుఱ్ఱదు*
తఴి నల్ల విన్బమ్ తలై ప్పెయ్‌దెఱ్ఱుమ్‌తఴ్‌క్కవే. ౧౦.

అ॥ పఴునమ్ - కొలనలయందు, (సంచరించుచున్న), నల్ - సామర్థ్యముగల, నాళ్ కుఴాళ్ గాళ్ - ఓసారసపత్తులారా! నాముమ్ - మేమును, ఎఴుణ్ణి - పోయినవాని తిరు నడికళ్ళను పొందవలయునని యుద్యోగించిన, నమ్‌వాన నాడనోడు - మనసు ప్రాప్యమైన పరమ పదమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతితో, ఒన్ఱినోమ్ - కలిసిపోతిమి. ఇని - ఇకమీద, పయిన్ఱెన్ - సంపుగాజేరి యోచించి యేమిప్రయోజనము? ఇఴి నల్ల - ఆభరణమువలె విలక్షణమైన, ఆక్కైయుమ్ - శరీరమును, పైయవే - క్రమముగా, పుకుక్కుఱ్ఱదు - పోవుటకు యత్నించి నది. ఎన్ఱుమ్ - సమస్తదేశమును, తఴి - సమృద్ధమైన, నల్ల ఇన్బమ్ - మంచినుఖమును, తలై ప్పెయ్‌దు - పొంది, తఴిక్క - సమృద్ధమైయుండునుగాక.

తా॥ ఓసారసపత్తులారా! నన్ను జంపుటకు మీరు సంపుజేరి యోచించి యేమియు నుప యోగములేదు. నేను ముందుగానే శిథిలుడనై సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళయందు లీనమైతిని. నా శరీరమును పోవసిద్ధమైయున్నది. లోకమంతయు నాపలె బాధపడకుండ నుఖముగానుండుగాకయని

** ఇన్బన్దలై ప్పెయ్‌దెఱ్ఱుమ్‌తఴీత్త పల్లూழిక్కు*
తన్బగడీழ్త్త తనక్కరుళ్ శెయ్‌దమాయనై*
తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ళివై*
ఒన్బదోడొన్ఱుక్కుమ్ మూవులగుముయిరుగుమే. ౧౧

అ॥ ఎన్ఱుమ్ - ఆంతట, తఴీత్త - సమృద్ధమైయున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, తలై ప్పెయ్‌దు - పొంది, పల్లూழిక్కు - చిరకాలము, తన్ పుగழ్ - తనకల్యాణగుణములను, ఏత్త - స్తుతించువట్లు, తనక్కు - తనకు, ఆరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాழ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఇవై - ఈ, ఒన్బదోడు - తొమ్మిదిపాశురములతోగూడ, ఒన్ఱుక్కుమ్ - ఒకపాశురమునకును (ఈతిరువాయ్‌మొళియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములనున్ను అంతకంటె మిక్కిలి దుఃఖముచేసాదించిన చదివున పాశురమునున్ను అనుసంధించినయెడల), మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, ఉరుగుమ్ - (ప్రేమచేత), కరుగును.

తా॥ తన కల్యాణగుణములనుసంధించునట్లు తమకుఁగృపజేసిన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మాழ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారి మనస్సు ప్రేమచేగరుగునని. ౧౧.

ఆழ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

—ంఃంఃం—

౬—వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక:— ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంశ్లేషించిన సంశ్లేషమును దలంచి విశ్లేషదుఃఖమును నదలి యానన్దభరితుడై పాడించుచున్నారు.

ఉరుగుమాల్ నెఞ్జ ముయిరిన్ పరమన్ని*
పెరుగుమాల్ వేళ్కైయు మెన్ శెయ్గేన్ తొణ్డనేన్*
తెరువెల్లామ్ కావికమళ్ తిరుకాట్కరై*
మరువియ మాయప్పిన్ మాయమ్ నినైదొఱే. ౧.

అ॥ తెరువెల్లామ్ - పతివీధులయందును, కావి - నల్లకలువపుష్పము, కమళ్ - పరిమళించుచున్న, తిరుకాట్కరై - తిరుకాట్కరైయనెడు దివ్యదేశమందు, మరువియ - ఆవరించేసియున్న, మాయన్ తన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణపతియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైదొఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, నెఞ్జమ్ - మనస్సు, ఉరుగుమాల్ - కరుగుచున్నది ఉయిరిన్ పరమన్ని - ఆత్మకసహింపకూడనట్లు, వేళ్కైయుమ్ - ఆకించేశమును, పెరుగుమ్ - పెరుగుచున్నది. తొణ్డనేన్ - చపలుడనైనవాడను, ఎన్ శెయ్గేన్ - ఏమిచేసెదను? ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న శ్రీకృష్ణపతియొక్క దివ్యచేష్టితములనుదలంచి నామనస్సు ప్రేమచే శిథిలమై యుండలేక వానియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలదైయున్నదని

నినైదొఱుమ్ శొల్లుశొఱుమ్ నెఞ్జినుళ్ళుమ్*
నినైగొళ్ శీర్ పాడిఱుమ్ వేమెనదారుయిర్*
శునైగొళ్ పూఞ్శోలై శ్తిరుకాట్కరై యెన్నప్పా*
నినైగిలేన్ నానునక్కాక్కెయ్యుమ్ నీర్మైయే. ౨.

అ॥ శునైగొళ్ - తటాకములుగల, పూఞ్శోలై - పూవులతోటలచే జుట్టబడిన, తిరు - సుందరమైన, కాట్కరై - తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్న ప్పా - ఓనాస్వామీ! నినైగొళ్ - పాపములను హరించుచున్న, శీర్ - (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను, నినైదొఱుమ్ - తలంచినప్పుడెల్లను, శొల్లుశొఱుమ్ - అనుసంధించునప్పుడెల్లను, నెఞ్జు - మనస్సు, ఇడిన్దు - శిథిలమై, ఉళ్ళుమ్ - కరుగుచున్నది. పాడిలుమ్ - గానము జేసినను, ఎనదు - నాయొక్క ఆరుయిర్ - సంపూర్ణమైన ఆత్మ, వేమ్ - (రసాతిశయముచే) పరితపించుచున్నది నాన్ - నేను, ఉనక్కు - నీకు, ఆక్కెయ్యుమ్ - కైఙ్కర్యము జేయుచున్న, నీర్మై - ప్రకారమును, (నీవు నాకు కైఙ్కర్యముజేయుచున్న ప్రకారమునని పాదింపబడినదానిని యట్లు చెప్పలేక నీవిధముగా పాదించుచున్నారు), నినైగిలేన్ - తలంపబడ కసమర్థుడనైయున్నాను.

తా॥ తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న శ్రీకృష్ణపతీ! నీగుణములనుసంధించినప్పుడును తలంచినప్పుడును నామనస్సు ప్రేమచే గరుగుచున్నది. నాయాత్మ నిన్ననుభవింపవలయునని పరితపించుచున్నది. నీవునాయందుజేసిన సౌశీల్యమును తలంచి యుండజాలనని. ౨.

నీరై న్మయాల్ నెఞ్చమ్ వఞ్చిత్తుప్పుగున్దు*ఎన్నై న
ఈరై న్మశెయ్‌దెన్నుయిరా యెన్నుయిరుణ్డా*
శీరార్ మల్‌గుశోలై తెన్ కాట్కరై యెన్నప్పన్*
కారుమ్గిల్వణ్ణన్ కళ్వమతిగిలేన్. 3.

అ॥ నెఞ్చమ్ - (నా) మనస్సును, వఞ్చిత్తు - వఞ్చనచేసి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నీరైన్మయాల్ - సౌశీల్యముచే, ఎన్నై న - నన్ను, ఈరైన్మ శెయ్‌దు - ఆర్ద్రచిత్తుడనైజేసి, ఎన్నుయిర్ - నాకంతరాత్మయైయుండి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను. శీర్ మల్‌గు - మిక్కిలి సౌందర్యముగల, శోలై - తోటలచే జుట్టబడిన, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియైన, కార్‌ముగిల్ - నల్లని మేఘమువంటి, వణ్ణన్ తన్ - వర్ణముగలవాడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మయొక్క, కళ్వమ్ - పంచకవ్యాపారములను, అతిగిలేన్ - ఎఱుఁగలేను.

తా॥ నీవు నాకు కైఙ్కర్యము జేయవలయునని జెప్పి వంచనజేసి నామనస్సులోఁబ్రవేశించి నాకు కైఙ్కర్యముజేయుచు నన్ననుభవించుచున్న సర్వేశ్వరుని మాయలను యథార్థమనియు అయథార్థమనియు తెలిసికోనఁజాలనని. 3.

అతిగిలేన్ తన్నుళ్ నైన్ తులగుమ్ నిఱ్కుమ్*
నెతిమైయాల్ తాను మవర్ పుళ్ నిఱ్కుమ్బిరాన్*
వెతికమ్ర్ శోలై తెన్ కాట్కరై యెన్నప్పన్*
శితియ వెన్నారుయిరుణ్డ తిరువరుళే. ౪.

అ॥ తన్నుళ్ - తనసంకల్పమందు, అనైత్తులగుమ్ - సమస్తలోకమును, నిఱ్కుమ్ - ఉండగా నెజిమైయాల్ - శేషశేషిభావసంబన్ధముచేత, తానుమ్ - తానును, అవర్ పుళ్ - ఆపదార్థములయందు, నిఱ్కుమ్-అంతరాత్మయైయున్న, పిరాన్-ఉపకారకుఁడును, వెతికమర్ శోలై - పరిమళముగొట్టుచున్న, శోలై - తోటలుగల, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - కాట్కరైయందువేంచేసియున్నవాఁడునైన, ఎన్ అప్పన్ - నాస్వామి, శితియ - తుచ్ఛమైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - ఆత్మను, ఉణ్డ - అనుభవించిన, తిరువరుళ్ - వ్యామోహమును (సౌశీల్యమును), అతిగిలేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ తాను సర్వస్వామియై యెల్లరను తనకుశేషభూతులుగా జేసికొనియున్న సర్వేశ్వరుఁడు అతిక్షుద్రుఁడనైన నాయందింత వ్యామోహము జేయుటకుఁ గారణము నెఱుఁగలేనని ౪.

తిరువరుళ్ శెయ్‌బవన్ పోల వెన్నుళ్ పుగున్దు*
ఉరువముమాయిరు ముడనేయుణ్డా*
తిరువళర్ శోలై తెన్ కాట్కరై యెన్నప్పన్*
కరువళర్ మేని నబ్కణ్ కళ్వఞ్జగ్గే. ౫.

అ॥ తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమును, శెయ్‌బవన్ పోల - చేయువానివలె, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఉరువమమ్ - నాశరీరమును, ఆరుయిరుమ్ - ఆత్మను,

ఉడనే - ఒకప్పుడే, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను. తిరువళర్ - సౌందర్యముపర్ణిల్లుచున్న, తోళై - తోళ్లులుగల, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కూట్కై - తిరుక్కూట్కైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియు, కరువళర్ - శ్యామమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడునైన, నమ్ కణ్ణన్ - మన కృష్ణునియొక్క, కళ్వర్గళ్ - మాటలు (ఈవిధంబులైయున్నవి).

తా॥ నేను చేసెడి కైఙ్కర్యమును స్వీకరించుటానివలె నాయందుఁబ్రవేశించి నాశరీరము నున్ను ఆత్మనున్ను చక్కగాననుభవించెను. నాయందిట్లువ్యామోహముజేయుటయు ఆశ్చర్యమని.

ఎక్ కణ్ణక్ కళ్వ మెనక్కుచ్చెమ్మాయ్‌నిఱ్కుమ్*
అఙ్గణుణ్ణ వెన్నారుయిర్ కోక్కిదు*
పుక్కణ్మైయెయ్‌ది ప్పులమ్బియిరాప్పగల్*
ఎక్కణ్ణనెన్ఱవ్ కూట్కై యేత్తుమే. ౩

అ॥ ఎన్ కణ్ణన్ - నాశ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్-కపటవ్యాపారములు, ఎనక్కు - నాకు, శెమ్మాయ్‌నిఱ్కుమ్ - యథార్థముపలెతోచుచున్నవి. అఙ్గణుణ్ - అతిచపలుఁడైనవాఁడు, ఉణ్డ- అనుభవించుటచే, కోదు - అసారమైన, ఎన్నారుయిరిదు - ఈనాయాత్మ, పుక్కణ్మై - చైన్యమును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఎన్ కణ్ణనెన్ఱు - నాకుభవ్యుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడాయని, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, పులమ్బి - ఘోషించి, అవన్ కూట్కై - వాఁడువేంచేసియున్న తిరుక్కూట్కై యను దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకప్పుడు యథార్థములవలె తోచుచున్నవిగాన నేను వానిని నిషేధించలేను. వాఁడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మ తిరిగియు వానిదివ్య దేశమునే స్తుతించుచున్నదని. ౨.

కూట్కై యేత్తు మదనుళ్ కణ్ణావెన్నుమ్*
వేట్కైనోయ్‌కూర నినైన్దుకరైన్దుగుమ్*
ఆట్కొళ్వానోత్తెన్నైయిరుణ్డమాయనాల్*
కోట్కొప్పట్ట దెన్నారుయిర్ కోళ్దుణ్డే. ౨.

అ॥ ఆట్కొళ్వానోత్తు - నన్నుదాస్యపఱిచుకొనువానివలె (ప్రవేశించి), ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డ - అనుభవించిన, మాయనాల్ - వంచకుఁడైన శ్రీకృష్ణునిచే, కోళ్దుణ్డే - ఆపహరింపఁబడినదయ్యో, కొళ్ కొప్పట్టను - ఆపహరింపనప్పుకు కొంచెము మిగిలినట్లు పలెనున్న, ఎన్నారుయిర్ - నాయాత్మ, కూట్కై - తిరుక్కూట్కైయనెడు దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయును. అదనుళ్ - ఆదివ్యదేశమందు వేంచేసియుం, కణ్ణా - నాకుభవ్యుఁడైనవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిపిలుచును. వేట్కై - అభినివేశమునెడి, నోయ్-వ్యాధి, కూర - అధికమగునట్లు, నినైన్దు - ధ్యానించి, కరైన్దు - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగును.

తా॥ నాకైఙ్కర్యమును స్వీకరించువానివలె ముందట నాహృదయమందుఁబ్రవేశించి తరువాత నన్ననుభవించియు నన్ననుభవించని వానివలెనున్న సర్వేశ్వరునిచే స్తుతించి వానిగుణములను ధ్యానించి నాయాత్మ కరుగుచున్నదని. ౩.

కొళ్ళుణ్ణాన్నివన్దెన్నైయిర్ తానుణ్ణాన్*
నాళునాళ్ వన్దెన్నైముళ్ళుమ్ తానుణ్డాన్*
కాళకార్ మేగత్తిణ్ కాట్కరై యెన్నప్పనుక్కు*
ఆళనేపట్ట దెనాన్రుయిర్ పట్టదే. ౮.

ఆ॥ కొళ్ళుణ్ణాన్నివన్దు - నాయొక్క ఉపకారమును స్వీకరించక నేవచ్చి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, తాన్ - తాను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను, నాళునాళ్ వన్దు - ప్రతిదినమువచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, ముళ్ళుమ్ వుమ్ - సంపూర్ణముగా, తాన్ - తాను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను, కార్ - నలసై, నీర్ - జలముగలదైన, మేగమ్ - మేఘమువలెనున్నవాడును, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యందు వేంచేసియున్నవాడునైన, ఎన్నప్పనుక్కు - నాస్వామికి, ఆళ్ పట్టదన్దే - దాసుడనైనగాదాయితిని. ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మపడినబాధను (నేనేమని చెప్పెదనని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిత్యముగానన్ననుభవించుచున్నప్పటికిన్ని తృప్తిజెందక తిరిగితిరిగి యనుభవించుచున్న వాని సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ౮.

ఆరుయిర్ పట్ట దెనదుయిర్ పట్టదు*
పేరదఱ్ తామరైక్కణ్ కినివాయదోర్*
కారెళిల్ మేగత్తిణ్ కాట్కరై కోయిల్కొళ్*
శీరెళిల్ నాల్తడన్దోళ్ తెయ్వవారిక్కే. ౯.

ఆ॥ పేర్ ఇదఱ్ - పెద్దదళముగల, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రమును, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయదు - అధరమునుగలవాడును, ఓర్ - ఒక, కార్ - నల్లనైన, ఎళిల్ - సౌందర్యముగల, మేగమ్ - మేఘమువంటివాడును, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యనెడుదివ్యదేశమును, కోయిల్కొళ్ - నివాసస్థానముగాగలవాడును, శీర్ ఎళిల్ - వీరశ్రీనిన్ని సౌందర్యమునున్నగలవాడును, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, తెయ్వమ్ - దేవతలకు, వారిక్కు - ఉత్పత్తిస్థానమైనసముద్రమువంటి వాడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయాత్మపడుచున్న బాధను, ఆరుయిర్ పట్టదు - ఎవరియాత్మ పడుచున్నది.

తా॥ పద్మనేత్రుడును చతుర్భుజుడును నీలమేఘశ్యాముడునైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణ గుణవిషయమై నేనుపడుచున్న బాధను మఱియెవరును పడలేదని. ౯.

వారిక్కొణ్ణైన్నిళ్ళ్ జువక్ కాణిలెన్ఱు*
ఆర్వుఱ్ఱు వెన్నైయొళ్ళయ వెన్నిల్ మున్నమ్
పారిత్తు* తా నెన్నైముళ్ళుమ్ పరుగినాన్*
కారొక్కుమ్ కాట్కరై యప్పన్ కడియనే. ౧౦.

ఆ॥ ఉన్నైక్కాణిలో - నిన్నుజూచినయెడల, వారిక్కొణ్డు - (సకలకైంకర్యములను) హరణచేసికొని, విళుంగువన్ఱు - కబళీకరించియనుభవించునని, ఆర్వుఱ్ఱు - అభివేశముగల,

ఎన్నైయొళిత్తు - నాకంటెనధికమై, ఎన్నిల్‌మున్నమ్ - నాకంటెముందుగానే, పారిత్తు - ఆశించుకొని, తాన్ - తాను, ఎన్నై నన్ను, ముట్రుం - సంపూర్ణముగా, పరిగినాన్ - ఆనుభవించుచున్నాడు. కారొక్కుమ్ - మేఘముపలె నుదారుడై, కాట్కరైయప్పన్ - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న స్వామి, కడియన్ - మిక్కుటత్వరికలవాడైయున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని చూచినప్పుడేవాని సమస్తవిషయములకొఱకు ప్రయత్నము చేయవలయునని యాశించుచున్న నాకంటెముందుగానే నాకంటెనధికముగానన్ననుభవింపసర్వేశ్వరుడాశించుచున్నాడని.

కడియనాయ్ కణ్ణినై కొన్ఱపిరాన్ తన్నై*
కొడిమదిళ్ తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
వడివినియాయిరత్తిప్పత్తినాల్ శెన్మమ్
ముడివెయ్‌ది*నాశబ్‌ద్‌ర్‌గళ్ గళ్ నానిలే. ౧౧.

అ॥ కడియనాయ్ - శీఘ్రముగలవాడై, కణ్ణినై - కంసుని, కొన్ఱ - చంపిన, పిరాన్ తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కొడి - ధ్వజముగల, మదిళ్ - ప్రాకారములచేఁజుట్టబడి, తెన్ - సుందరమైయున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, వడివినై - అందమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తినాల్ - ఈ పదిపాశురములచేత, ఎన్‌శెన్మమ్ - నూజన్మము, ముడివెయ్‌ది - నశించి, కానల్ - ఎండమావులవలె నున్న సంసారమును, నాశబ్‌ద్‌ర్‌గళ్ - నశించునుసుమీ.

తా॥ శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన, యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి జన్మమును తత్కారణమైనసంసారమును నశించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముకంటె వానిసౌందర్యమును బ్రత్యక్షముగా సేవింపవాంఛించి నమ్మళ్వార్లువానిపద్ద పతిని దూతనైపంపించుచున్నారు.

ఎఙ్గానలగబ్‌క్‌ష్‌ీవా యిరై తేర్ నిఙ్గినిదమరుమ్*
శెఙ్గాలమడనారాయ్ తిరుమూళిక్కళత్తు త్తెయుమ్*
పొఙ్గార్ పూన్దుళాయ్‌ముడి యెబ్‌క్‌డకూత్తర్ క్కుత్తూదాయ్*
నుఙ్గాల్ గళిత్తలై మేల్ కెళుమిరోనుమరోడే. ౧.

అ॥ ఎమ్ - మనయొక్క, కానలగమ్ - సముద్రతీరమందలి తోపులనడుమనున్న, కళి వాయ్ - ఉచ్చుకడియుండు, ఇరై తేరిన్దు - ఆహారముపెదకికొని, ఇట్టు - ఇచ్చట, ఇనిదు - సుఖముగా, ఆమరుమ్ - ఉన్న, శెమ్‌కాల - ఎఱ్ఱనిపాదములగల, మడమ్ - భవ్యమైన, నారాయ్ - ఓ సారసపక్షీ ! తిరుమూళిక్క-ళత్తు - తిరుమూళిక్కళమనెడు దివ్యదేశమందు, ఈయుమ్- నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, కొట్టుఅర్ - తెనగల, పూ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయ్‌మాలను, ముడి - కిరీటమందుగలవాడును, ఎమ్‌కుడక్కూత్తుక్కు - కుంభనృత్యము జేసినవాడుసైన మనస్వామికి, ఎన్ తూదాయ్ - నాదూతివై (వెళ్ళి), నుమరోడే - నీబంధువులతోఁగూడ, నుమ్‌కాల్‌గళ్ - మీపాదములను, ఎన్‌తలైమేల్ - నాశిరస్సుమీఁది, వైప్పు మిర్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓ సారసపక్షీ ! తిరుమూళిక్క-ళమందు నేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్దవెళ్ళి నాబాధనుజెప్పివచ్చి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సుమీఁదనుంచవలయునని ౧.

నుమరోడుమ్‌పిరియూఁదే నీరుమ్‌నుమ్ శేవలుమాయ్*
అమర్ కాదల్ కురుగినఙ్గాళ్ తిరుమూళిక్క-ళత్తుఱైయుమ్*
ఎమరాలుమ్‌పణిప్పు ణ్డిక్కిత్ తమ్మాలిణిప్పుణ్డు*
తమరోడఙ్గుఱైవార్‌క్కు త్తక్కిలమే కేళీరే. ౧.

అ॥ నుమరోడుమ్ - మీబంధువులతోడను, పిరియూఁదే - ఎడబాయక, నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమాయ్ - మీ మొగపక్షియు, అమర్ కాదల్ - నిరంతరమైన ప్రేమగలవారైయున్న, కురుగినఙ్గాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! ఎమరాలుమ్ - మాబంధువులచేతను, పణిప్పుణ్డు - అపవాదమునొందియుం, అణి - సుందరమైన, మూళిక్క-ళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఈయుమ్- నిత్యవాసముజేయుచున్న, తమ్మాల్ - తమచేత, ఇణిప్పుణ్డు - ఈపేక్షింపబడియు, ఇక్కిత్ - ఇచ్చటనుండుటచే నేమిప్రయోజనము ? అట్టు - అట్లుట, తమరోడు - తమబిడ్డలతోఁగూడ, ఈవార్‌క్కు - సంశ్లేషించియుండువారికి, తక్కిలమే - (మేము) తగుమైనవారుకామా ? కేళీర్‌గళ్ - (అని) అడుగుఁడి.

తా॥ ఓ నీరుకోడులారా ! సర్వేశ్వరుఁడు నన్ను ఓడిచిపెట్టిపోయెను ; మావారందరు వానినియాశించివానని నన్నునిందించుచున్నారు. ఇఁక నాకిచ్చటనుండుటమంచిదికాదు గాన మీరు వానిపద్దవెళ్ళి, మిగోష్ఠికియాపెయయోగ్యరాలాయని యొకమాటయడుగుఁడని. ౨.

తక్కిలమే కేళీర్‌గళ్ తడమ్పునల్ వాయ్‌ఱై తేరుమ్*
కొక్కినఙ్గాళ్ కురుగినఙ్గాళ్ కుళిర్ మూళిక్క-ళత్తుఱైయుమ్*
శెక్కమల త్తలర్ పోలుమ్ కణ్‌క్కై కాల్ శెఞ్జినివాయ్*
అక్కమల త్తిలై పోలుమ్ తిరుమేనియుమిగళుక్కే. ౩.

అ॥ తడమ్ - తటాకమందలి, పునల్ వాయ్ - జలమందు, ఇరై తేరుమ్ - ఆహారముపెదకు చున్న, కొక్కినఙ్గాళ్ - ఓ కొంగపక్షులారా ! కురుగినఙ్గాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! కుళిర్ - చల్లనైన, మూళిక్క-ళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఈయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, శెమ్‌కమలత్తు - ఎఱ్ఱతామరయొక్క, ఆలర్ పోలుమ్ - పుష్పముపలెనున్న, కణ్ - నేత్ర

ములు, తై - శీఘ్ర స్తములు, కాల్ - శ్రీపాదములు, శెమ్మకని - ఎఱ్ఱనిచందువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, అక్కమలత్తు - ఆతామరయొక్క, ఇలైపోలుమ్ - ఆకువలెనున్న, తిరుమేని - దివ్య విగ్రహము (వీనినిగల), అడిగళుక్కు - స్వామియునైన శ్రీయఃపతికి, తక్కిలమే - తగినవారము కామాయని, కేళీర్‌గళ్ - అడుగుడు.

తా॥ ఓ కొంగపక్షులారా! మీరు తిరుమూళిక్కళమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద వెళ్ళి, ఈపెకు నీవెందుకుసేవసాదించవు? నీ దివ్యావయవసౌందర్యమును సేవించుట కీపెకుయోగ్యత లేదాయేమని యొకమాటయడుగుడని. ౩.

తిరుమేనియడిగళుక్కు తీవినై యేగ విడుతూదాయ్*
తిరుమూళిక్కళమెన్నుమ్ శెళునగర్ నాయణిముగిల్ గాళ్*
తిరుమేనియవర్ కక్కరుళీ రెన్న కాల్*ఉమ్మై త్తన్
తిరుమేనియొళియగ నిళి తెళివిశుమ్బుకడియుమే. ౪.

అ॥ అణి - అందమైన, ముగిల్ గాళ్ - ఓ మేఘములారా! తిరుమూళిక్కళమెన్నుమ్- తిరుమూళిక్కళమనెడు తిరునామముగల, శెళునగర్ వాయ్ - సుందరమైన దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న వాడును, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగనుపఱచి, అడిగళుక్కు - లోకులను పరిగ్రహించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రీయఃపతికి, తీవినైయేన్ - చెడ్డపాపముగల నాచేత, విడుతూదాయ్ - పంపబడినదూతలైవెళ్ళి, తిరుమేని - నీతిరుమేనును, అవర్‌క్కు - ఆయా స్త్రీ వర్ణను, అరుళిర్ - ఇవ్వుము, ఎన్న కాల్ - అనిచెప్పినయెడల, ఉమ్మై - మిమ్ములను, తన్ తిరుమేని - మీశరీరములయందున్న, ఒళి - కాన్తిని, అగన్ నిళి - పోగొట్టి, తెళివిశుమ్బు - నిర్మలమైన ఆకాశమందుండి, కడియుమే - వెల్లగొట్టునా?

తా॥ ఓ మేఘములారా! మీరు తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న స్వామివద్దకెళ్ళి, "ఆస్త్రీవర్ణను నీతిరుమేనును సంశ్లేషించునట్లివ్వుము" అనిచెప్పుడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందున మిమ్ములను దేహకాన్తినిబోగొట్టి యాకాశమందుండి వెల్లగొట్టడని ౫.

తెళినిశుమ్బుకడిదోడి తీవళి త్తుమిన్నిలగుమ్*
ఒళిమఞ్గిల్ గాళ్ తిరుమూళిక్కళత్తుత్తై యుమొణ్ శుడర్‌క్కు*
తెళినిశుమ్బుతిరునాడా తీవినై యేగ మనత్తుత్తై యుమ్*
తుళివార్ కళ్‌కుళలార్ క్కుత్తూదురై త్తల్ శెప్పుమినే. ౬.

అ॥ తెళినిశుమ్బు - నిర్మలమైనయాకాశమందు, కడిదు - శీఘ్రముగా, ఓడి - సంచరించి, తీవళి త్తు - అగ్నిచక్రమువలె, మిన్ ఇలగుమ్- మెఱుపులచేప్రకాశించుచున్న, ఒళిమఞ్గిల్ గాళ్ - ఓ సుందరమేఘములారా! తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉమ్మైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, ఒణ్ శుడర్‌క్కు - సుందరమైనకాన్తిగలవాడును, తెళినిశుమ్బు-నిర్మలాకాశమైనపరమపదమును, తిరునాడా - విభూతిగాగలవాడును, తీవినైయేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తుఉమైయుమ్ - హృదయమందు నిత్యవాసముజేయువాడును, తుళి - బిందువులు, వార్ - ప్రవహించుచున్న, కళ్ - తేనెగల, కుళలార్‌క్కు - శిఖాబంధముగలవాడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్‌తూదురైత్తల్ - నాదూతవాక్యమును, శెప్పుమిన్గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ మేఘములారా! మీరేమియుసంకోచింపవలదు. వాడు నాహృదయమందు మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించి వాసముజేయువాడుగాన మీమాటనుతప్పక నంగీకరించును, వెళ్ళి చెప్పుడని. ౫.

తూదుఱై త్తల్ శెప్పుమిన్గళ్ తూమొళి వాయ్‌వణ్ణిఱైక్కాళ్*
పోదిఱై నుమ్మకునుగరుమ్ పొళిల్ మూళిక్కళత్తుత్తైయుమ్*
మాదరై త్తమ్మార్వగత్తే వైత్తార్ క్కుఱ వాయ్‌మాయ్ న్దమ్*
తూదుఱై త్తల్ శెప్పుదిరేల్ శుడర్ వళై యుమ్‌కలై యుమే. ౬.

తా॥ తూ - మధురమైన, మొళి - మాటలను, వాయ్ - ముఖమందుగల, వణ్ణిఱైక్కాళ్ - ఓ తుమ్మెదల సమూహములారా! పోదు - పుష్పములయందు, ఇఱైత్తు - శబ్దించుచు, మిగు - మికిన్నమును, నుగరుమ్ - పానముజేయుచుండగిన, పొళిల్ - తోటలుగల, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, మాదరై - శ్రీదేవిని, తన్ - తనయొక్క, మార్వగత్తే - వక్షస్థలమందే, వైత్తార్ క్కు - ఉంచుకొనినవాడునైన శ్రీకృష్ణ పతికి, ఎన్ వాయ్‌మాయ్ న్దమ్ - వాపాశురమైన, తూదుఱైత్తల్ - దూతవాక్యమును, శెప్పుది రేల్ - చెప్పితిరేని, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ - (జారిపోయిన) కంకణములనున్ను, కలైయుమ్ - వస్త్రములనున్ను, శెప్పుమిన్గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! తిరుమూళిక్కళమందు పిరాట్టితోడగూడవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి "నీవిరహముచేత నా ధైర్యప్రకంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయినవని చెప్పుడని.

శుడర్ వళై యుమ్‌కలై యుమ్‌కొ ణ్డరు ళాళై యోడ్ తోళ్ తుఱిన్గ*
పడర్ పుగ ళ్ తిరుమూళిక్కళత్తుఱ్ఱా యుమ్‌పజ్గయ క్కణ్ణ్*
శుడర్ పవళవాయ్ నాళ్ కణ్ణ్ణార్ నాళోర్ తూయ్‌మాయ్ న్దమ్*
పడర్ పొళిల్ వాయ్‌క్కురుగినజ్గా ళెనక్కొన్ర్ పణియాయ్. ౭.

అ॥ పడర్ - విశాలమైన, పొళిల్ వాయ్ - తోటలయందు సంచరించుచున్న, పురుగిన జ్గాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ - కంకణమును, కలైయుమ్ - వస్త్రమును, కొణ్ణు - అపహరించి, అరుమ్ పైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగల నాయొక్క, తోళ్ - భుజములతో, తుఱన్ద - విశ్లేషించినవాడును, పడర్ - అంతటవ్యాప్తమైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడును, తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, పజ్గయమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాడునైన శ్రీకృష్ణపతిని, కణ్ణు - చూచి, ఎన్ను - నానిమిత్తమై, ఒరునాళ్ - ఒకదినమును, ఓర్ - విలక్షణమై, తూయ్ - మధురమైన, ఒన్నుమ్ నీ ళ్‌మ్ - ఒకమాటను, పణియార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఒసిరుకోడులారా! తనకళ్ళిమతిమైననాయొక్క కంకణవస్త్రాదుల నపహరించుకొని నాతోవిశ్లేషించి తిరుమూళిక్కళమందువెళ్ళి వేంచేసియున్న సుందరాంగునిజూచి, "నన్నిట్లు చేయవచ్చునా" యని యొకమాట నానిమిత్తమైయడుగుడని. ౭.

ఎనకొ్కన్ఱవణియార్‌గళ్ తిరుమొ్బ్రిల్ వాయిరై తేర్‌న్దు*
మనక్కిన్బమ్‌పడమేవుమ్ పణ్డినఙ్గాళ్ తుమ్బిగాళ్*
కనకొ్కళ్ తిణ్‌మదిళ్ పుడై శూ్రీ తిరుమూ్రీక్కళత్తుఱై యుమ్*
పునకొ్కళ్ కాయామేని పూ్రీన్దుూ్రీయ్‌ముడియార్ కొ్కు. ౮.

అ॥ ఇరుమ్ - విశాలమైన, పొూ్రీల్ వాయ్ - తోటలయందు, ఇరై తేర్‌న్దు - ఆహారము వెదకికొని, మనక్కు - మనస్సునకు, ఇనిమ్‌పడ - సుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించు చున్న, వణ్డినఙ్గాళ్ - ఓతుమ్మెదలారా! తుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! కనకొ్కళ్ - దట్టమై, తిణ్ - దృఢమైయున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, పుడై - చుట్టును, శూ్రీ - చుట్టబడిన, తిరుమూ్రీక్కళత్తు - తిరుమూ్రీక్కమళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసము చేయుచున్నవాడును, పునకొ్కళ్ - స్వస్థానమందున్న, కాయా - రెల్లుపుష్పవంటి, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, పూ్రీన్దుూ్రీయ్ - సుందరమైన తిరుత్తుూ్రీయ్‌మాలను, ముడియార్ కు్కు - కిరీటమందుగలవాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, ఎనకు్కు - నానిమిత్తమై, ఒన్ఱుపణియార్‌గళ్ - ఒకమాటచెప్పుడు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! దట్టమైన ప్రాకారముగల తిరుమూ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివద్దవెళ్ళి నేనిట్లు బాధపడుచున్నానని నానిమిత్తమైయొకమాట చెప్పుడని ౮.

పూ్రీన్దుూ్రీయ్‌ముడియార్ కు్కు పొ్నాన్నాూ్రీకై కాయారుకు్కు*
ఏన్దునీరిళమ్‌కురుగే తిరుమూ్రీక్కళత్తారుకు్కు*
ఏన్దుపూణ్‌ములై వయ నైన్నిణై మలర్‌క్కణ్ణీర్ తదుమ్బ*
తామ్‌తమ్మైమ్మొ్కొ్కణ్డగల్‌దల్ తగవన్‌ఱె యీరే. ౯.

అ॥ ఏన్దు - (నిన్ను ముణుగకుండపైకెత్తి) ధరించుచున్న, నీర్ - జలమందు సంచరించు చున్న, ఇళమ్‌కురుగే - ఒచిన్ననీరుకోడీ! పూ - అందమైన, తుూ్రీయ్ - తిరుత్తుూ్రీయిమాలచే నలంకరింపబడిన, ముడియార్ కు్కు - కిరీటముగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమైన, అూ్రీ - సుదర్శనమును, కైయారుకు్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, తిరుమూ్రీక్కళత్తారుకు్కు - తిరు మూ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న వాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, పూణ్ - ఆభరణములను, ఏన్దు - ధరించుచున్న, ముులై - స్తనము, పయన్దు - వివర్ణమై, ఇనైమలర్ - చేరియున్న రెండుపుష్పము వలెనున్న, ఎన్‌కణ్ - నానేత్రములయందు, నీర్‌తదుమ్బ - నీళ్ళునిండునట్లు, తామ్ - తాము, తమ్మైమ్మొ్కొ్కణ్డు అగల్‌దల్ - తమ విగ్రహమును దీసికొనిపోవుట, తగవన్ఱు - దయాగుణమునకు తగుసైనదికాదు, ఎన్ఱు - అని, ఉరైయీర్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓచిన్ననీరుకోడీ! నీవు తిరుమూ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్నక్రియ, పతివద్ద చెల్లి, నాయవయవములు వివర్ణమై దుఃఖించునట్లు నన్నిట్లు విశ్లేషించుట నీకుచితముకాదు. ఇట్లు చేసివదలెడల నీవు నిర్దయుండవని చెప్పబడుదువని చెప్పుమని. ౯.

తగవన్‌ఱెు యీర్‌గళ్ తడమ్బునల్ వాయిరై తేర్‌న్దు*
మిగవిన్బమ్‌పడమేవుమ్ మెన్నుడై యవన్నుడ్గాళ్*

మిగమేనిమెలివెయ్‌ది మేగలై యుమీడఱిన్దు*ఎన్
అగమేని యొళియామే తిరుమూఴిక్కళత్తార్ క్కే. ౧౦.

అ॥ తడమ్ - విశాలమైన, పునల్ వాయ్-జలముమీఁద, ఇరై తేర్న్దు - ఆహారమువెదకుము, మిగఇన్బమ్‌పడ - మిక్కిలిసుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - అమరియున్న, మెల్‌నడైయ - మంద గమనముగల, అన్నక్కాళ్ -ఓహంసపక్షులారా ! మేని - శరీరము, మిగ-మిక్కిలి, మెలివెయ్‌ది - కృశించి, మేగలైయుమ్ - మొలనూలును, ఈడఱిన్దు - జారిపోయి, ఎన్‌అగమేని - నాలోచల నున్న (ఆత్మ) స్వరూపము, ఒళియామే - నశించుటకుముందే, తిరుమూఴిక్కళత్తార్‌క్కు - తిరుమూఴిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి, తగనట్టిన్దు-యుక్తముకాదని, ఉరైయీర్ గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా ! నాశరీరము మిక్కిలి కృశించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇక నాప్రాణముపోవుటసమంజసమును మీరువెళ్ళి తిరుమూఴిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి, " ఇట్లు బాధపెట్టుట నీకు యుక్తముకాదని " చెప్పుఁడని. ౧౦.

** ఒఴివిన్ఱి తిరుమూఴిక్కళత్తుఱైయుమొణ్ శుడరై *
ఒఴివిల్లావణిమఴలై కిళి మొళియాళలఱ్ ఱియశొల్ *
వఴువిల్లావణ్ కురుకూర్ చ్చడగోపవాయ్‌న్దురైత్త *
అఴిల్లావాయిరత్తిప్పత్తుమ్ నోయఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ ఒఴివిన్ఱి - ఎడబాయక (నిరంతరముగా), తిరుమూఴిక్కళత్తు - తిరుమూఴిక్కళ మందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఒణ్ శుడరై - అందమైన తేజస్సుగల శ్రీయఃపతివిషయమై, ఒఴివిల్లా - (వానిని) విశ్లేషించని, అణి - సుందరమైన, మఴలై - ముగ్ధమాటలుగల, కిళి - చిలకయొక్క, మొళియాళ్ - మాటలుపంటిమాటలుగల పిరాట్టి, ఆలఱ్ ఱియ - విశ్లేషదుఃఖముచేసాదించిన, శొల్ - శ్రీసూక్తులను, వఴువిల్లా - (పిరాట్టియొక్క గుణముల యందు) న్యూనతలేనివారై, వణ్ కురుకూర్ - సుందరమైన కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - వమ్మఴ్వార్లు, వాయ్‌న్దు - సమీపించి (భావబంధముగలవారై), ఉరైత్త - సాదించినవై, అఴిల్లా - అభ్యసించినవారి హృదయమును విడువనివై, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరినవైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, నోయ్ - భగవద్విశ్లేషమనెడువ్యాధిని, అఱుక్కుమ్ - పోఁగొట్టును.

తా॥ తిరుమూఴిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై పిరాట్టి పాదించిన శ్రీసూక్తులను బ్రతిపాదించెడియీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవద్విశ్లేషమును బొందరని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

పిళ్ళైయుర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, పంపించిన దూతులన్నటికివెళ్ళి సర్వేశ్వరునికి తనయవస్థనుజెప్పి తిరిగివచ్చుటకుముందే అత్యభినివేశముగలవారై నమ్మాళ్వార్లు అంతలో తిరునావాయ్ నెడు దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని సేవించి నేనెప్పుడు కైంకర్యము జేసెదనో యనిసాదించుచున్నారు.

‡‡ అఱుక్కుమ్‌వినై యాయిన వాగత్తవనై *
నిఱుత్తుమ్మనత్తొన్ఱియ శిన్ఱియినార్‌క్కు *
వెఱిత్తణ్‌మలర్ చ్చోలైగళ్‌శూళ్ తిరునావాయ్ *
కుఱుక్కుమ్‌వగై యుణ్ణుకొలో కొడియేఱ్కే. ౧.

అ॥ ఆగత్తు - హృదయమందు, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, నిఱుత్తుమ్ - ఉంచవలయునట్లు, మనత్తు - అధ్యవసాయమందు, ఒన్ఱియ - ఉద్యోగించిన, శిన్ఱైయినార్‌క్కు - మనోరథముగలవారి యొక్క, వినైయాయిన - పాపములైనవన్నింటిని, అఱుక్కుమ్ - పోఁగొట్టునదియు, వెఱి - పరిమళముగల, తణ్ - చల్లనైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టుపడినదియునైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయనెడుదివ్యదేశమును, కొడియేఱ్కు - పొందుటకుపాయము, ఉణ్ణుకొలో - కలదా ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని హృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్ప్రాప్తివిరోధుల నన్నింటిని పోఁగొట్టెడి తిరునావాయిని బొందుటకు సాధుపాయమేమైనకలదాయని. ౧.

కొడియేరిడై కోగనగత్తవళ్ కేళ్వన్ *
వడివేల్ తడఙ్గణ్ మడప్పిన్నైమణాళన్ *
నెడియాన్నుఱై శోలైగళ్‌శూళ్ తిరునావాయ్ *
అడియేనణుగప్పెఱునా ళెన్నై కొలో. ౨.

అ॥ కొడి - తీగెవలె, ఏర్ - సుందరమైన, ఇడై - నడుముగలదై, కోగనగత్తవళ్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుఁడును, వడి - తీక్ష్ణమైన, వేల్ - ఆయుధముపలె నున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - ఆత్మగుణములనున్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళన్ - వల్లభుఁడును, నెడియాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, శోలైగళ్‌శూళ్ - తోపులచేఁజుట్టఁబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, అడియేన్ - దానుఁడనైననేను, అణుగప్పెఱుమ్‌నాళ్ - పొందదగినదినములు, ఎన్నైకొలో - ఏదో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూనీళాజీనీసమేతుఁడై వేంచేసియున్నతిరునావాయిని నేనెన్నఁడు పొందెదనోయని. ౨.

ఎన్నై కొలణుగప్పెఱునా ళెన్నైప్పోదుమ్ *
కన్నై యిల్ మనమిన్ఱి కణ్ణీర్‌గళ్ కలుఙ్గ *

నవై యిల్ తిరునారణర్ శేర్ తిరునావాయ్*
అవై యుళ్ పుగలావ దోర్ నాళతీయేనే. 3.

అ॥ అణుగప్పెఱునాళ్ - (తిరునావాయిని) పొందదగిననదినములు, ఎవైగొల్ - ఏవో ? ఎన్ఱు - అని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కవైయిల్ మనమిన్ఱి - మతియొకవిమర్శనముండు పోతగిన మనస్సులేనివాడవై (ఏకాగ్రచిత్తుడవై), కణ్ణీర్ గళ్ - బాష్పములు, కలుఙ్గ్వన్ - ప్రవహించునట్లుండెదను. నవైఇల్ - (దుర్లభత్వమనెడి) దోషములేని, తిరునారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందలి, అవైయుళ్ - ఆగోష్ఠిలో, పుగలావదు - ప్రవేశించుటకు, ఓర్ నాళ్ -ఒకదినమును, ఆతియేన్ - ఎఱుఁగకనున్నాను.

తా॥ ఏకాగ్రచిత్తుడవై కణ్ణీళ్ళనుప్రవహింపఁజేయుచు దుఃఖించుచున్న నేను శ్రీమన్నారాయణుఁడువేంచేసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలో నెప్పుడు ప్రవేశించెదనోయని.

నాళేలతీయే నెనక్కు-ళ్ళన*నానుమ్
మీళావడిమైప్పణి శెయ్యప్పగుందే*
నీళార్ మలర్-చ్చోలై గళ్ శూళ్ తిరునావాయ్*
వాళ్ వీయ్ తడఙ్గణ్ మడప్పిన్నై మణాళా. ౪.

అ॥ నీళ్ - పొడువై, ఆర్ - చుట్టువ్యాపించి, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు వేంచేసియున్నవాఁడు, వాళ్ వీయ్ - మత్స్యమువోలిన, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - గుణపూర్తినిన్నిగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళా - వల్లభుఁడుసైన ఓస్వామీ ! నానుమ్ - నేనును, మీళా - ఎడతెగక, అడిమైప్పణి - దాస్యకృత్యము, శెయ్య - చేయుటకు, పుగుందే - అన్వయించితిని (అందునిమిత్తమై), ఎనక్కు - నాకు, ఊళ్ళన - ఏఱ్ఱిడియున్న, నాళ్ - దినమును, ఆతియేన్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైఙ్కర్యమును జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, నప్పిన్న పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియున్న వానికెప్పుడు కైఙ్కర్యముచేసెదనో తెలియలేదని. ౪.

మణాళర్ మలర్ మఙ్గైక్కుమ్ మణ్ మడన్దైక్కుమ్*
కణ్ణాళ నులగత్తుయిర్ తేవర్ గట్కెల్లామ్*
విణ్ణాళర్ విరుమ్బియుత్తైయుమ్ తిరునావాయ్*
కణ్ణారక్-కిక్కిన్ఱ దిన్ఱెన్ఱొల్ కణ్ణే. ౫.

అ॥ మలర్ మఙ్గైక్కుమ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టికిని, మణ్ మడన్దైక్కుమ్ - భూదేవికిని, మణాళన్ - వల్లభుఁడును, ఉలగత్తు-ళ్ళోకమందలి, ఉయిర్ -ప్రాణులకును, తేవర్ గట్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కణ్ణాళన్ - నిర్వాహకుఁడును, విణ్ణాళన్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథుఁడుసైన సర్వేశ్వరుఁడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, కణ్ణార - నేత్రములునిండునట్లు, కణ్డు - నేఁటంచి, ఇన్ఱు - ఇప్పట, కళిక్కిన్ఱదు- అనందించుట, ఎన్ఱొల్ - ఎప్పుడో ?

తా॥ ఉభయవిభూతినాయకుడై శ్రీభూదేవీవల్లభుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసి యున్న తిరునావాయిని సేవింపుచ కళ్యారసేవించి యానందించెదనోయని. ౫.

కణ్డుకళిక్కన్ఱి దిరైన్దుకొల్ కణ్ణినాల్*
తొణ్డైయునక్కాయ్ తుళబత్తినై తురిశినాల్*
వణ్డార్ మలర్ చ్చోలై సూళ్ తిరునావాయ్*
కొణ్డైయుళ్ నిన్ఱ వెమ్బిరాన్ వలర్ కోవే. ౫.

ఆ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మలర్ - పుష్పములుగల, చోలై - తోపులచే, సూళ్ - మట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, కొణ్డు - ఆదరించుకొని, ఉళ్ నిన్ఱ - వాసముచేయుచున్న, ఎమ్బిరాన్ వలర్ కోవే - మాకునుగోపలకును స్వామియైనవాడా! తుళబత్తినై - విషయాన్తరసంభన్ధములేక, ఉనక్కే - నీకే, తొణ్డైయుళ్ నిన్ఱ - దానుడనైతిని. కణ్ణినాల్ - నానేత్రములు, ఇణ్డు - ఇచ్చట, కణ్డు-నిరన్తరముగా సేవించి, కళిక్కన్ఱు - సన్తోషించుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ తిరునావాయందు నిత్యవాసముచేయుచున్న ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీకనన్యదానుడనైన నేను నిన్నెప్పుడుకళ్యారసేవించి సన్తోషించెదనోయని. ౬.

కోవాగియమావలియై నిలజ్కొణ్డాయ్*
తేవాశురమ్ శెగ్ప్రవనే తిరుమాలే*
నావాయుళ్ నిన్ఱ వెన్నారణనమ్బీ*
ఆవావడియేన్ నివనెన్ఱరుళాయే. ౭.

ఆ॥ కోవాగియ - రాజైయున్న, మావలియై - మహాబలిని (యాచించి), నిలజ్ - భూమిని, కొణ్డాయ్ - పరిగ్రహించినవాడవును, తేవాశురమ్ - దేవానురయుద్ధమందు (శత్రువులను), శెగ్ ప్రవనే - చంపినవాడవును, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉళ్ నిన్ఱ - వాసముచేయుచున్నవాడవును, ఎన్ - నాస్వామియు, నారణ - సర్వాన్తర్యామియు, నమ్బీ - పూర్ణుడవునైన, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయఃపతీ! అఆ - అయ్యోఅయ్యో! ఇవన్ - ఈయల్పుల్లుల్లు, అడియాన్ ఎన్ఱు - మనదాసులుఅని, అరుళాయ్ - కృపజేయుము.

తా॥ ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నన్ననన్యగతికుడనితలంచి యనుగ్రహింపుమాయని. ౭.

అరుళాదొళివా యరుళ్ శెయ్దు*అడియేనై
పొరుళాక్కి యుయ్ కొణ్డిరుక్కుమ్ పుగవై ప్పాయ్*
మరుళేయిన్ఱి మనత్తై నిన్ఱ తిరుత్తుమ్*
తెరుళేతరు శెగ్ తిరునావాయెన్ తేనే. ౮.

ఆ॥ అరుళాదొళివాయ్ - నీవుకృపజేయకపోయిననుసరె, అరుళ్ శెయ్దు - కృపజేసి, అడియేనై - దాసుని, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, ఉయ్ - నీయొక్క, పోగ్ - స్పృహా

ణీయమైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగవైప్పాయ్ - ప్రవేశింపించియుంచిననుసరె, తొన్ - నుండరమైన, తిరువాయ్ - తిరువాయందు వేంచేసియున్న, ఎన్ తేసే - నాస్వామీ! మరువియిన్ని - అజ్ఞానముతొక, ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ నెఞ్చత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచదగిన, తెరువే - జ్ఞానమునే, తరు - ఇవ్వుము.

తా॥ తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! నీవు కృపజేసి నన్ను నీశ్రీపాదముల యందు జేర్చుకొనిననుసరే; అట్లుగటాక్షించకపోయిననుసరె; పరంతు - నిన్నెల్లప్పుడును నా మనస్సులోనుంచుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముజేయుమాయని. ౯.

తేవర్ మునివర్ క్కెన్నుమ్ కాణ్డఱ్కరియవన్*
మూవర్ ముదల్వన్ నొరుమూవులగాళి*
తేవన్ విరుమ్బియుఱైయుమ్ తిరునావాయ్*
యావరణుగప్పెఱువా రినియన్దో. ౯.

ఆ॥ తేవర్ మునివర్ క్కు - దేవతలకును ఋషులకును, ఎన్నుమ్ - ఏకాలమందును, కాణ్డఱ్కు - సేవించుటకు, అరియవన్ - దుర్లభుడును, మూవర్ - బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రులు ముగ్గురికిని, ముదల్వన్ - కారణభూతుడును, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూవులగు - త్రిలోకమునున్ను, ఆళి - చరిపాలించువాడును, తేవన్ - సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉఱైయుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, ఇని - ఇకమీదట, అణుగప్పెఱువార్ యావర్ - పొందదగిన వారెవరో? అన్దో - ఆయ్యో!

తా॥ దేవాధిదేవుడైన శ్రీయఃపతివేంచేసియున్న తిరువాయిని నేనుబొందక నేపోతిని; ఇకమీద నాదివ్యదేశమును బొందదగిన భాగ్యవంతులెవరోయని. ౯.

అన్దో వణుగప్పెరునా ళెన్నెప్పోదుమ్*
శిన్దైకలఙ్గి తిరుమాలెన్ఱిప్పగ్*
కొన్దార్ మలర్ చ్చోలై గళ్ శూళ్ తిరునావాయ్*
వన్దేయుఱైగిన్ఱ వెమ్మామణివణ్ణా. ౧౦.

ఆ॥ కొన్దుఆర్ - గుచ్ఛముగానున్న, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టపడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు, వన్దు - (పరమపదమునుంచి) వచ్చి, ఉఱైగిన్ఱ - వాసముజేయుచున్న, ఎమ్మామణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నమువంటి కాన్తిగల ఓ నాస్వామీ! అన్దో - అయ్యో! అణుగప్పెఱునాళ్ - (నిన్ను) పొందదగినదినము (ఏదో), ఎన్ను - అని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శిన్దైకలఙ్గి - మనోవ్యాకులపడి, తిరుమాల్ ఎన్ఱు - ఓ శ్రీయఃపతీ! యని, అఱైప్పన్ - పిలిచెదను.

తా॥ ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందువచ్చి వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నేనెప్పుడు పొందెదనోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్ను నే పిలుచుచున్నానని. ౧౦.

వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నావాయుళ్ నైన్*
తిణ్ణమ్మదిళ్ తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*

పణ్ణార్ తమిళ్ ఆయిర ఇప్పత్తుమ్‌వల్లార్*
మణ్ణాణ్డు మణమ్‌కమళ్వార్ మల్లిగై యే. ౧౧.

అ॥ వణ్ణమ్ - నానావర్ణమైన, మణి - రత్నములుచెక్కిన, మాడమ్ - గృహములుగల, నల్ - సుందరమైన, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉళ్ళాళై - వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై, తిణ్ - దృఢమై, ఆమ్ - సుందరమై, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు (సాదించిన), పణ్ ఆర్ - గానము చేబూర్ణమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశుర ములలోనేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మణ్ - భూలోక మందు, ఆణ్డు - శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ననుభవించి, మల్లిగై మణమ్ - మల్లియొక్క పరిమళము మొదలగు సమస్తగంధములను, కమళ్వర్ - అనుభవింతురు.

తా॥ తిరునావాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఇహలోకమందున్నవఱకు భాగవతోత్తములైయుండి తరువాత సర్వగంధుడైన సర్వేశ్వరుని మోక్షమందనుభవింతురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని బొందవలయునని గోప్పత్వరా తిశయముగల నమ్మళ్వార్లు భగవత్ప్రాప్తినూచకమైన చిహ్నములనుజూచి, గోకులమందు గోవులనుమేపి సాయఙ్కాలము శ్రీకృష్ణుడువచ్చుచున్నప్పుడు దానికి నూచకమైన చిహ్నముల నెఱింగి గోపికలు బాధపడుచు చెప్పుచున్నవిధముగా పాడియున్నారు.

మల్లిగై కమళ్ తెన్నలీరుమాలో వణ్ కుఴల్ ఇణైశై తవరుమాలో*
శెల్ కదిర్ మాలై యుమ్‌మయక్కుమాలో శెక్కర్ నన్మేగఙ్గళ్ శిదైక్కుమాలో*
అల్లియన్దామరై క్కణ్ణనెమ్మా నాయర్ గళీరిరియే తెమ్మాదోర్*
పుల్లియనుమై గళుమ్‌తోరుమ్‌కొణ్డు పుగలిడమఱిగిలమ్ తమియమాలో. ౧.

అ॥ మల్లిగై కమళ్ - మల్లీపుష్పమునొక్క పరిమళముగల, తెన్నల్ - మలరుమారుతము, ఈరుమ్ - (నన్ను) బద్దలుచెయుచున్నది. వణ్ - అందమైన, కుఴల్ ఇణై - కుటిఙ్జియనెడి, ఇశై - రాగము, తవరుమ్ - తుళిచుచున్నది. శెల్ - అస్తమించుచున్న, కదిర్ - సూర్యునిగల, మాలైయుమ్ - సన్ధ్యాకాలమును, మయక్కుమ్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నది. శెక్కర్ - ఎఱ్ఱని వర్ణముగల, నల్ - దర్శనీయమైన, మేగఙ్గళ్ - మేఘములు, శిదైక్కుమ్ - కోయుచున్నవి. అల్లి - వికసింపమున్న, అమ్ - అందమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములగల

వాఁడును, ఎమ్మాన్ - మా స్వామియు, ఆయర్‌గళ్ ఏఱు - గోపశ్రేష్ఠుఁడును, ఆరియఱు - సింహ శ్రేష్ఠమువలె మతింపుగలవాఁడును, ఎమ్మాయోన్ - మన ఆశ్చర్యభూతుఁడుసైన సర్వేశ్వరుఁడు, పుల్లియ - సంశ్లేషించిన, ములైగళుమ్ - స్తనములను, తోళుమ్ - భుజములను, కొండు - తీసికొని పోయి, తమియమ్ - ఒంటరిగానున్నమనము, పుగలిడమ్ - ప్రవేశింపఁబడిగిన స్థానమును, ఆతిగిలమ్ - ఎఱుఁగఁజాలదు.

తా॥ మలయమారుతమును సంధ్యాకాలమును ఆప్పుడున్న ఎట్టని మేఘమును శ్రీకృష్ణుని కుఱిచ్చిరాగమును నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. సర్వేశ్వరుఁడు సంశ్లేషించిన నా స్తనములును భుజములును నొక్కప్రక్క బాధించుచున్నవి. ఈబాధనుతీర్చుకొనుటకై నేనెచ్చటికిఁ బోదునని. ౧.

పుగలిడమతిగిలమ్‌తమియమాలో పులమ్బుమణి తెన్నలామ్బలాలో*
పగలడుమాలై ఎణ్ శొన్ద సూళో పఞ్చమమ్ము తెతిణ్ వాడై యాలో*
అగలిడమ్బుడై తిడన్దుళగిమ్ర్‌ళి నైప్పుమళిక్కు నా యాయ్ మా యోన్*
ఇగలిడత్తుఱగళ్ కూఱ్ఱమ్ నారా నినైయిరున్దెన్నైయిర్ కాక్కుమాఱే. ౨.

ఆ॥ తమియమ్ - సహాయములేనిమనము, పుగలిడమ్ - ప్రవేశస్థానమును, ఆతిగిలమ్ - ఎఱుఁగఁజాలదు. పులమ్బుఱు - శబ్దించుచున్న, మణి - గంటను, తెన్నల్ - మలయమారుతమును, ఆమ్బల్ - వేణునాదమును, పగల్ - దినమును, అడు - నశింపఁజేయుచున్న, మాలై - సంధ్యాకాలమును, పణ్ - సుందరమైన, శాన్దమ్ - చన్దనమును, పఞ్చమమ్ - పంచమస్వరమును, ములై - ముల్లపుష్పమును, తణ్ - చల్లని, వాడై - ఉత్తరవాయువును, (నన్ను బాధించుచున్నవి). అగలిడమ్ - విశాలమైనభూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిழ్ న్దు - క్రక్కి, ఆళన్దు - కొలిచి, ఎళుమ్ - సమస్తవిధములచేతను, అళిక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, ఆయన్ - కృష్ణావతారమెత్తిన జగత్కారణుఁడును, మాయోన్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాఁడును, ఇగలిడత్తు - యుద్ధమందు, ఉఱుఱర్‌గళ్ - ఆనుకూలులకు, కూఱ్ఱమ్ - మృత్యువుసైన శ్రీయఃపతి, వారాన్ - రాడు. ఇని ఇరున్ను, ఈవస్తువులసమీపమందుండి - కాక్కుమాఱు - రక్షించువిధము, ఎన్ - ఏమి ?

తా॥ వృషభముల మెడలయందుకట్టిన ఘంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణువాదము, పన్తవులుకనుపడనిసంధ్యాకాలము, చన్దనము, ముల్లపుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈసమయమునందుసూడ జగద్రక్షకుఁడు రాకపోయెను; ఇఁక నేను జీవించువిధము నెఱుఁగలేనని. ౨.

ఇనియిరున్దెన్నైయిర్ కాక్కుమాఱె నిణైములై నముగనుణ్ణిడై నుడఙ్గి*
తునియిరుమ్‌కలవి శెయ్ దాగమ్ తోయ్న్దు తుఱన్దైమ్మైయిట్టగల్‌కణ్ణఱ్‌కళ్వన్*
తనియిళమ్‌శిఙ్గమేఱ్‌ఱాయ్ వారాన్ తామరైక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్*నీల
ప్పునియిరుమ్‌కుళల్ గళుమ్‌నాన్గుతోళుమ్ పావియేన్ మనత్తేనిన్ఱిరుమాలో. ౩.

ఆ॥ ఇణైములై - చేరియున్న స్తనములు, నముగ - (కాఠిన్యముపోయి) మృదువగునట్లును, నుణ్ ఇడై - సూక్ష్మమైనమధ్యమును, నుడఙ్గి - వణుగునట్లును, తుని - విశ్లేషకాలమందు దుఃఖజనకములై, ఇరుమ్ - అసేకవిధములైన, కలవి - సంశ్లేషమును, శెయ్‌ను - చేసి, ఆగమ్ - (నా)

శరీరమందు, తోయ్‌న్దు - ఏకీభవించియుండి, ఎమ్మైతుఱన్దు - (తరువాత) మమ్ములనువిశ్లేషించి, ఇట్టు - (ఇచ్చట) పడిపేసి, ఆగల్‌కణ్ణన్ - దూరముగాపోయిన శ్రీకృష్ణుడును, కళ్వన్ - వంచకుడును, తని - ఆద్వితీయమైన, ఇళమ్‌శిఙ్గమ్ - మంచివయస్సుగలసింహమువంటివాడును, ఎమ్మాయన్ - నాయందువ్యామోహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు. తామరైక్కణ్ణుమ్ - పద్మనేత్రమును, శెవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, నీలమ్ - శ్యామమై, పని - చల్లనై, ఇరుమ్ - విశాలమైన, కుళల్‌గళుమ్ - కేశపాశములును, నాన్దుతోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తు - హృదయమందు, నిన్ఱు - ఉండి, ఈరుమ్ - బద్ధలుజేయుచున్నవి. ఇనియిరున్దు - ఇకనుండి, ఎన్నుయిర్ - నాప్రాణమును, కాక్కుమాఱె - రక్షించువిధమేమి ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాతోమనుపు చక్కగాసంశ్లేషించి తరువాత నన్నిచ్చటవిడిచిపెట్టిపోయి తిరిగిరాకనే యున్నాడు. చన్దనకుసుమాదులనుచూడలేక నేను కన్నుమూసుకొనిన యెడల వానిదివ్యావయవములు లోపలభాసించి యుక్కిలిబిక్కిచేయుచున్నవి. ఇకనేనుబ్రతుకెడి విధము త్రోచకలేదని. 3.

పావియేన్ మనత్తేనిన్ఱ రుమాలో వాడైతణ్ వాడై వెవ్వాడై యాలో*
మేవుతణ్మదియమ్ వెమ్మదియమాలో మెన్మలర్‌ప్పళ్ళి వెమ్బళ్ళియాలో*
తూవియముళ్ళుడై తెయ్వవణ్ణతుడైన్ద వెమ్‌పెణ్మైయమ్‌పూవిదాలో*
ఆవియిన్ పరమల్ల వగై గళాలో యాముడై నెఞ్జముమ్‌తుణ్‌డై యన్ఱాలో. ౪

అ॥ వాడై-ఉత్తరపుగాలి, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తునిన్ఱ - మనస్సులోనుండి, ఈరుమ్ - బద్ధలుజేయుచున్నది. తణ్‌వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, వెవ్వాడై - మండుచున్న ఉత్తరపుగాలియైనది. మేవు - ఆశ్రయబడదగిన, తణ్‌మదియమ్ - చల్లనిచన్ద్రుడును, వెమ్‌మదియుమ్ - వేడిమిగలచన్ద్రుడాయెను. మెల్ - మృదువైన, మలర్‌పళ్ళి - పుష్పశయ్య, వెమ్‌పళ్ళి - ఉష్ణముగలపడకయాయెను. అమ్ - సుందరమైన, తూవి - ఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊడై - వాహనముగాగల, తెయ్వమ్ - పరదేవతయునైడి, వణ్ణు - తుమ్మెదచేత, తుణ్డైన్ద - మర్దింపబడిన, ఎమ్‌పెణ్మై - మాస్త్రీత్వ (స్తనాదులుగలమ శరీర) మునైడి, అమ్‌పూ - సుందరమైపుష్పము, ఇదు - ఈవిధముగానైనది. వగైగళ్ - బాధకవస్తువులవ్యాపారములు, ఆవియిన్ పరమల్ల - నాయాత్మనుండదగనివిండనున్నవి. యాముడై - మాయొక్క, నెఞ్జముమ్ - మనస్సును, తుణైయన్ఱు - సహాయముకాకపోయెను.

తా॥ చల్లనియుత్తరపుగాలి చన్ద్రుడు పుష్పశయ్యమొదలైనవి నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి. సర్వేశ్వరుడుసంశ్లేషించి విడిచిపోయినశరీరమిట్లు శిథిలమైనది. ఈసమయమందు మాకుమవస్సుగూడ సహాయముకాకపోయినదని. ౪.

యాముడై నెఞ్జముమ్‌తుణైయన్ఱాలో ఆపుగుమాలై యుమాగిన్ఱాలో*
యాముడై యాయన్ఱ మనమ్‌కల్లాలో అవనుడై త్తీప్పుళ్ళీరుమాలో*

యామునై తుణ్ణై యెన్నున్నోఁడిమారు మెమ్మినున్మున్న వనక్కు మాయ్వరాలో*
యామునై యూరుయిర్ కాక్కుమాఱె నవనునై యరుళ్ పెఱుమ్పొదరిదే. ౫.

అ॥ యామునై నెఞ్చమున్ - మామనస్సును, తుణైయాయట్టు - సహాయముకాకపోయెను. ఆ - ఆవులు, పుగుమ్ - (తమతమస్థానములయందు) ప్రవేశింపఁదగిన, మాలైయుమ్ - సంధ్యాకాలమును, అగిన్ఱ - ఆయెను. యామునైఆయున్‌తన్ - మనశ్శిక్షణనియొక్క, మనమ్-మనస్సు, కల్-పాపాణమువలె కఠినమైయుండెను. అవనునై - వానియొక్క, తీ - నిష్ఠుర మైన, వినైగళ్ - వేదనాదము, ఈరుమ్ - బద్దలుచేయుచున్నది. యామునై-మనకు, తుణైయెన్నుమ్ - సహాయభూతులని తలంచదగిన, తోఴిమారుమ్ - సఖియలును, ఎమ్మిన్‌మున్ - మనకంటెముందఱనే, అవనుక్కు - వానికొఱకై (వాడుపచ్చి నాకొదగలేదని), మాయ్వర్ - మోహింతురు. అవనునై-వానియొక్క, అరుళ్ - అనుగ్రహమును, పెఱుమ్పొదు - పొందుట, అరిదు - దుర్లభమైయున్నది. యామునై-మనయొక్క, ఉయిరార్ - ప్రాణమును, కాప్పార్ ఆర్ - రక్షింపవిధమేది?

తా॥ సంధ్యాకాలమైనది; కఠినవ్యాధియుండైన ఆకృష్ణుఁడురాలేదు. వానివేణునాదము నన్ను బాధించుచున్నది. నాసఖియలు నాయవస్థనుఱిగి సాకంటెనధికముగా దుఃఖించుచున్నారు. వాఁడనుగ్రహించువఱకు నేను బ్రతికియుండుట మశక్యమని. ౫.

అవనునై యరుళ్ పెఱుమ్పొదరిదా లవ్వరుళ్గళ్ల ననరుళుమ్మల్ల*
అవనరుళ్ పెఱుమళవావినిల్లా దడుపగల్ మాలై యుమ్నెఞ్చుమ్ కాణ్బేన్*
శివనొడుపిరమన్ వణ్‌తిరుమడన్దై శేర్‌తిరువాగమెమ్మావియీరుమ్*
ఎవమినిప్పుగుమిడమెవమ్ శెయ్‌గేనో ఆరుక్కుశొల్లుగేనన్నైమీర్‌గాళ్. ౬.

అ॥ అవనునై - వానియొక్క, అరుళ్ పెఱుమ్పొదు - అనుగ్రహమునుబొందుట, అరిదు - దుర్లభము. అవ్వరుళ్లన - వాని యనుగ్రహముకాని బంధువులమాటలు, అరుళుమల్ల - జీవనహేతువులుకావు. అవనరుళ్ - వానియనుగ్రహమును, పెఱుమళవు - బొందువఱకు, ఆవి - ప్రాణము, నిల్లాదు - నిలవదు. పగల్ - దినమును, అడుమ్ - నశింపఁజేయుచున్న, మాలైయుమ్ - సంధ్యాకాలమునున్ను, నెఞ్చుమ్ - మనస్సునున్ను, కాణేన్ - చూడకనున్నాను. శివనొడు - రుద్రుని తోఁగూడి, పిరమన్ - బ్రహ్మ, వణ్-కల్యాణగుణములుగల తిరుమడన్దై - శ్రీదేవి (వీరు) శేర్ - చేరియున్న, తిరు - సౌశీల్యసమృద్ధిగల, ఆగమ్ - తిరుమేను, ఎమ్మావి - మాప్రాణములను, ఈరుమ్ - బద్దలుచేయుచున్నది. ఇని - ఇఁకమీఁద, పుగుమిడమ్-రక్షకము, ఎవ - ఏది? ఎవమ్ శెయ్‌గేనో - ఏమిచేసెదను? ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్‌శొల్లుగేన్ - ఏమిచేప్పెదను?.

తా॥ ఓతల్లులారా! వాఁడిదివఱకు నన్ననుగ్రహించలేదు. ఎప్పుడోననుగ్రహించిన యొడల నదివఱకు నాప్రాణముండదు. అదితప్పనేలొకటినాకుపట్టదు. బ్రహ్మరుద్రాదులకును శ్రీదేవికి నాశ్రయమైనవానితిరుమేనుయొక్క సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నది. ఇఁకనేనేమిచేసెదనని. ౬.

ఆరుక్కుశొల్లుగేనన్నైమీర్‌గా ళారుయిరళవన్ని కూర్‌తణ్వాడై*
కారొక్కుమేనిచక్కణ్‌కళ్వన్ కవర్న్దవత్తినెఞ్చమవన్గణ్ణదే*

శీరుఱ్ ఱవగిఱ్ఱుయ్ యాఴ్ నరమ్బు పఞ్చమత్తిన్ పశుమ్ శాన్దత్తైన్దు*
పోరుఱ్ ఱవాడై తుళ్ మల్లిగై ప్పూ ప్పుదుమణముగన్దుకొణ్డెతిరువుమాలో. ౭.

అ॥ కాళోక్కుమ్ - మేఘముతోసమానమైన, మేని - తిరుమేనుగల, నమ్‌కణ్ణన్ - మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - కృత్రిమవ్యాపారములచే, కనర్న్ద - అపహరింపఁబడిన, అత్తని నెఞ్చమ్ - ఆట్టినామనస్సు, అనన్దణర్దు - వానిపద్దపోయిచేరినది. శీర్ ఊఱ్ ఱ - పరిపుష్టములగల, ఆగిల్ పుగై - దేవదారుధూమము, యాఴ్ నరమ్బు - వీణాతంత్రియందుగలిగినధ్వని, పఞ్చమమ్ - పంచమస్వరము, తళ్ - తుల్యమై, పశుమ్ - మంచివర్ణములగల, శాన్దు - చన్దనము (నీనితో), ఆరైన్దు - సంశ్లేషించి, పోరుఱ్ ఱ - యుద్ధమునకు సన్నద్ధమైన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తళ్ - చల్లనైన, మల్లిగైప్పూ - మల్లీపుష్పముయొక్క, పుదుమణమ్ - నవీనమైనపరిమళమును, ముగన్దుకొణ్డు - పోగుచేసికొనిపచ్చి, ఎతిర్వుమ్ - వినుఱుచున్నది ఇకూర్ - ఇంతక్రూరమైన, ఎన్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, ఆరుయిర్‌కవట్టు - నాయాత్మ గుండెఱుకునట్టిదికాదు; అన్నై మీర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్‌శొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వీణావేణునాదములును అగరుధూపమును చన్దనపుష్పములును ఉత్తరపుగాలియు నన్ను నిక్కిలిబాధించుచున్నవి. నాయనస్థితిని యితరులకు జెప్పశాలనని. ౭.

పుదుమణముగన్దుకొణ్డెతిరువుమాలో పొఱ్ఱిళవాడై పుణర్‌శెక్కరాలో*
అదుమణన్దగన్ననఞ్‌కణ్ణన్ కళ్వమ్ కణ్ణనిత్తోడీనియదనిలుమ్బర్*
మదుమణమల్లిగై మన్‌కోలై వణ్ పశుమ్ శాన్దినిల్ పఞ్చమమ్ వైత్తు*
అదుమణన్దిన్ఱరుళాయ్‌చ్చియర్‌క్కే యూదుమత్తీఞ్చుఱ్ ఱుక్కియుయ్వేన్ నాన్.

ఆ॥ పొఱ్ఱు - పర్ణిల్లుచున్న, ఇళవాడై - మందమారుతము, పుదుమణమ్ - నవీనగంధమును, ముగన్దుకొణ్డు - తీసికొనిపచ్చి, ఎతిర్వుమ్ - వినుఱుచున్నది. శెక్కర్ - సంధ్యారాగము, పుణ్ - కొంచమైయున్నది, అదు-అట్లు, వణన్దు-సంశ్లేషించి, అగన్ద-విశ్లేషించిన, నమ్‌కణ్ణన్-మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - వంచకవ్యాపారము, కణ్ణనిల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, కొడిదు-క్రూరమైయున్నది. ఇని - ఇఁకను, అదనిలుమ్బర్ - దానికైన, మదు - తేనెనున్న, మణమ్-పరిమళమునున్నగల, మల్లిగై - మల్లీపుష్పముచే, మన్దమ్ - దట్టమైన, కోలై - మాల, వణ్ - విలక్షణమై, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, శాన్దినిల్ - చన్దనము నీనికంటె, (బాధకమైన), పఞ్చమమ్‌నైత్తు - పంచమస్వరమందుంచి, అదుమణన్దు - అట్లుసంశ్లేషించుటకై, ఇన్ అరుళ్ - చక్కనియనుగ్రహమునకు విషయమైన, ఆయ్‌చ్చియర్‌క్కే - గోపికలకోఅకై యుయ్యే, ఊదుమ్ - ఊదుమన్న, ఆత్తీఞ్చుఱ్ ఱుక్కి - ఆమధురమైనవేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించను.

తా॥ మంచివరిమళముగలమందమారుతమును శ్రీకృష్ణచేష్టితములును మల్లీమాలను చన్దనమును శ్రీకృష్ణునివేణునాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనొకటివచ్చి నన్ను బాధించుచున్నవని ౮.

ఊదుమత్తీఞ్చుఱ్ ఱుక్కియుయ్వేన్ నాన్ నమ్‌మొళ్గిన్ఱిడై యిడైత్తఱ్ శెయ్‌కోలా*
తూదుశెయ్‌కణ్ణళ్ కొణ్డొన్ఱుశెళి త్తూ మొళియిశై గళ్‌కొణ్డొన్ఱునోక్కి*

పేదుఱుముగమ్ శెయ్‌దునొన్నునొన్ను పేదై నెఞ్ఞఱివఱిప్పాడుమ్‌పాల్పై*
యీదు మొళ్ళ తేగిలమమ్మవమ్మ మాలై యుమ్‌వన్దదుమాయత్ వారాత్. ౯.

అ॥ ఇపైయిపై - నడుమనడుము, ఆదు - ఆ రసోక్తులను, మొళిన్దు - చెప్పి, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, అరిన్ఱు - అట్టిమధురమైనవేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించను. తన్ శెయ్ - తా నేచేసికొనిన, కోలమ్ - అలజ్కారముగలవాడై, తూదుశెయ్ - దౌత్యముజేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న), కణ్గళ్ కొండు - నేత్రములచే, ఒన్ఱుపేశి - ఒకఅభిప్రాయమును లీపి, తూ - స్వచ్ఛమైన, మొళి - నూక్తులతోఁగూడిన, ఇశైగళ్ కొణ్డు - గానముచేత, సిన్ఱ - ఆ అభిప్రాయమును, నోక్కి - కటాక్షించి, పేదుఱు - బాధించుట, ముగమ్ శెయ్‌దు - ముఖమందు చోచునట్లుచేసి, నొన్దునొన్ద - మిక్కిలిబాధపడి, పేపై - బాలులైన స్త్రీలయొక్క, నెఞ్ఞు - మనస్సులోగలిగిన, అఱివు - ప్రాణశుద్ధోషము, అఱి - నశించునట్లు, పాడుమ్ - పాడుచున్న, పాల్పై - గానమును, యాదుమొన్ఱు - ఏవిధముచేతను, ఆఱిగిలమ్ - ఎఱుఁగలేము. అమ్మ అమ్మ - అమ్మమ్మా! మాలై యుమ్‌వన్దదు - సాయఙ్కాలమువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు రాకనున్నాడు.

తా॥ వేణునాదముచేయునప్పుడు నడుమనడుమను కొన్నిపరిహాసోక్తులను జెప్పియు, నేత్రములచే కొన్నియభిప్రాయమును జూపియు, ఈవేణునాదముచే గోపికలెంత దుఃఖపడుదురో యనిచింతించి యాదుఃఖము తనముఖమందుదోచునట్లు ముఖమునుజేసికొనియు జేసినవేణునాదమునువిని నేనుసహించలేను. సంధ్యాకాలమువచ్చియు వాఁడురాక నేయున్నాడని. ౯.

మాలై యుమ్‌వన్దదుమాయత్ వారాత్ మామణిపులమ్బవల్లేఅణైన్ద*
కోలనన్నాగుగళుగళుమాలో కొడియనకుఴల్గళుమ్‌కుఴలుమాలో*
వాలొళివళర్ముల్లై కరుముగై గళ్ మల్లిగై యలమ్బివణ్డాలుమాలో*
వేలై యుమ్‌నిశుమ్బిల్ విణ్ణలఱుమాలో ఎన్‌శొల్లి యుయ్వనిఙ్గవనై పిళ్ళై. ౧౦.

అ॥ మాలై యుమ్‌వన్దదు - సాయఙ్కాలమునువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు రాలేదు. మామణి-గొప్పఘంటలు, పులమ్బు-శబ్దించునట్లు, వల్ - బలిష్ఠమైన, ఏఱు - వృషభములచే, అణైన్ద-సంశ్లేషింపఁబడినవియు, కోలమ్-దర్శనీయమైనవియు, నల్-శ్లాఘ్యములైన, నాగుగళ్ - ఆవులు, ఉగళుమ్ - సంచరించుచున్నవి. కుఴల్గళుమ్ - వేణువులును, కొడియన - క్రూరముగ, కుఴలుమ్ - ధ్వనించుచున్నవి. నాల్ - తెల్లని, ఒళి - కాన్తి, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ముల్లై - ముల్లపుష్పములయందును, కరుముగై - నల్లకలువలయందును, మల్లిగై గళ్ - మల్లీపుష్పములయందును, అలమ్బి - అవగాహించి, వణ్డు - తుమ్మెదలు, ఆలుమ్ - శబ్దించుచున్నవి. వేలై యుమ్-సముద్రమును, విశుమ్బిల్ - ఆకాశమందు, విణ్డు - ముక్తరంతమై, అలఱుమ్ - ఘోషించుచున్నది. ఇప్పు - ఈయవస్థయందు, అవనైవిట్టు - వానినివిడిచి, ఎన్‌శొల్లి - ఏమాటలనుజెప్పి, ఉయ్యున్ - జీవించెదను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలము వచ్చినను వాడురాలేదు. ఆవులును వృషభములతోగూడ పెద్దగుంటలనాదించుచు వచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడి వేణునాదము వినబడుచున్నది. తుమ్మెదలు పుప్పుములమీదపడి గుంజారవమును చేయుచున్నవి సముద్రము ఘోషించుచున్నది. ఇప్పుడు వానిని వదలియుండలేనని. ౧౦.

అనసై విట్టగన్రుయిరా గిల్లా అణియిళై యాయ్చ్చియర్ మాలై పూశల్*
అనసై విట్టగల్వదక్కెయిర్ద్దిగ యణికురుగూర్ చ్చడగోపన్ మాఱన్*
అనయిణ్ణుమిన్నన్ మేలుగైత్తు వాయిరత్తాయ్ పత్తుమ్ కొణ్ణు*
అవనియుళలగ్ గీనిన్రుయ్మ్మిన్ తొణ్డీర్ రచ్చొన్న మాలై నణ్ణిత్తొళుదే ౧౧.

అ॥ అవసైవిట్టుఅగన్రు - ఆశ్రీకృష్ణునివలి, ఉయిరాగీ గిల్లాదు - ప్రాణధారణముచేయజాలనివారై, అణియిళై - సుందరమైన భూషణయుగలవారైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, మాలై - సాయంసంధ్యాకాలమందు, పూశల్ - చెప్పినవిధమును, అవసైవిట్టు అగల్వదిఱ్ఱు - ఆశ్రీకృష్ణునివిశ్లేషనిమిత్తమై, ఇరజ్గి - బాధపడి, అణి - సుందరమైన, పెరుగూర్ - పెరుకాపురికిస్వామియైన, మాఱన్ - శఠారినామముగల, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, అవని - భూమిని, ఉణ్ణుమింగి, ఉమిళ్ నీరవన్ మేల్ - క్రక్కిన సర్వేశ్వరుని విషయమై, ఉరైత్త - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవైపత్తుమ్ కొణ్డు - ఈపదిపాశురముల నధ్యయనముజేసి, అవనియుళ్ - భూలోకమందు, నిన్రు - గుంపుగానుండి, అలఱి - భూషించి, తొణ్డీర్ - ఓ భాగవతులారా! ఆచ్చొన్నమాలై - అట్లుచెప్పబడిన సర్వేశ్వరుని, నణిత్తొళుదు - నిరంతరముగా నాశ్రయించి, ఉయ్మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలుచెప్పినవిధముగా శ్రీకృష్ణవిరహమును సహించని నమ్మాళ్వార్లుపాడించిన ఈపదిపాశురములనభ్యసించుజనులు సుఖముగాసర్వేశ్వరుని బొందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఆళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహించలేక బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీ శరీరావసానమందు మోక్షమిచ్చెదనని పాడింప, దానిచేత నత్యుత్సాహులై, సంసారులనుగురించి మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు చేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై భక్తిజేసి యుజ్జీవించుడి, అంగుసళక్తిలేనియెడల ప్రపత్తిజేయండి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈ పదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

మాలై నణ్గి తొళుదెళు మినోవిన్ఱి కెడ*
కాలై మాలై కమలమలర్‌ట్టునీర్*
వేలై మోదుమ్‌మదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు*
ఆలిల్ మేలాలమర్ న్దా నడియిణైగళే. ౧.

ఆ॥ వేలై - సముద్రముయొక్క అలలు, మోగుమ్ - కొట్టుచున్న, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును, ఆలిల్ మేల్ - వటపత్రశయనమీద, అమర్ న్దాన్ - (ప్రళయకాలమందు) పవ్వళించినవాడును అయిన శ్రీమహీపతియొక్క, అడియిణైగళ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములను, నీర్ - మీరు, మాలై - వ్యామోహమును (భక్తిని), నణ్గి - పొంది, విణైకెడ - ప్రతిబన్ధకములు నశించునట్లు, కాలైమాలై - అహోరాత్రము, కమలమలర్ - తామరపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీమహీపతియొక్క శ్రీపాదములను భక్తియుక్తులై యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని ౧.

కళ్వివ్రుమ్‌మలర్‌ట్టు నీరిణైత్తొళుమిన్*
నల్వి శేరుమ్ వయల్ శూళ్ కిడఙ్గిన్ఱ్రుడై*
వెళ్వియే య్న్దమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
ఉళ్వి*నాళుమ్‌తొళుదెళుమినో తొణ్డరే. ౨.

అ॥ తొణ్డర్ - ఓ చపలులారా! నీర్ - మీరు, కళ్ అవిళ్ - తేనెకారుచున్న, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇణైత్తొళుమిన్ - ఆశ్రయింపుడి నల్వి-ఎండ్రడాయ, శేరుమ్ - చెరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టపడిన, కిడఙ్గిన్ - అగడతలయొక్క, పుడై - సమీపమందు, వెళ్వియే య్న్ద - వెంచిచేత నిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టపడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఉళ్వి-ఆనుసంధించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! జలముచేనిండియున్న అగడతలచేతను రజతమయప్రాకారములచే తను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణపురమునుసంధించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని. ౩.

తొణ్డర్ నున్దమ్‌తుయర్ పోగ నీరేగమాయ్*
విణ్ణువాడామలర్‌ట్టు నీరిణైత్తొళుమిన్*
వణ్డుపాడు మ్పొళిల్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తణ్డవాణన్*అమరర్ పెరుమానై యే. ౩.

ఆ॥ తొణ్డర్ - ఓ భక్తులారా! నీర్ - మీరు, నుమ్‌తమ్ - మీయొక్క, తుయర్ - దుఃఖము, పోగ - నశించునట్లు, నీర్ - మీరు, ఏగమాయ్ - ఏకీభవించి, వణ్డు - తుమ్మెదలు, పాడుమ్ - గానముజేయుచున్న, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు-

తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్నవాడును, అణ్డవాణన్ - బ్రహ్మాణ్డమునకధిపతియు, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమానై - స్వామియునైన శ్రీయఃపతిని, విణ్డు - వికసించుచున్న, వాడా - వాడని, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇరైఞ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! ఉభయవిభూతినాథుడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని మీరందరు నేకీభవించి యాశ్రయించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని. 3.

మానై నోక్కి మడప్పిన్నైత్తన్ కేళ్వనై *
తేనై వాడామలరిట్టు నీరిరైక్కిఞ్జుమిన్ *
వానై యుణ్డుమదిళ్ శూழ் తిరుక్కణ్ణపురమ్ *
తాన్ నయన్ద పెరుమాన్ శరణాగుమే. ౪.

అ॥ మాన్ - లేడి, నై - (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న, నోక్కి - చూపుగలదియు, మడమ్ - స్త్రీత్వపూర్తిగలదియునైన, పిన్నైత్తన్ - నప్పిన్నపిరాట్టికి, కేళ్వనై - వల్లభుడై, తేనై - భోగ్యభూతుడైన శ్రీయఃపతిని, వాడామలర్ - వాడనిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మీరు, ఇరైఞ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. వానై - ఆకాశమును, ఉణ్డు - త్రోయుచున్న, (మిక్కిలి యున్నతమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, తాన్ నయన్ద - తానే యంగీకరించిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శరణాగుమ్ - రక్షకుడగును.

తా॥ ఓ స్త్రీలారా! మీరు నప్పిన్నపిరాట్టిని పురుషకారముగా జేసికొని సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు వాడు తప్పక రక్షకుడగునని. ౮.

శరణమాగుమ్ తనతాళ్ పడైన్దార్ క్కెల్లామ్ *
మరణమానాల్ నై గున్దమ్ కొణ్డుక్కుమ్ పిరాన్ *
అరణమెన్ఱుమదిళ్ శూழ్ తిరుక్కణ్ణపుర
మరవణైయాన్ * తనదన్బర్ క్కన్బాగుమే ౪.

అ॥ తనతాళ్ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయమునితెలంచి) పొందిన వారందరికిని, శరణమాగుమ్ - రక్షకుడగును, మరణమానాల్ - మృత్యుపొందినయెడల, నైగున్దమ్ కొడుక్కుమ్ - మోక్షమునిచ్చువాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, అరణ్ అమైన్ద - రక్షణార్థమైనిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తంగియాళ్ - సంసారులను రక్షించుటకై వేంచేసియున్నవాడునైన శ్రీయఃపతి, తొణ్డర్ క్కు - తనయందు ప్రీతిగలవారి విషయమై, అన్బాగుమ్ - ప్రీతిగలవాడగును.

తా॥ తనశ్రీపాదములనే యుపాయముగా నాశ్రయించినవారికి ఆశరీరావసానమందే మోక్షమిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో రక్షించునని. ౪.

అన్బనాగుమ్ తనతాళ్ పడైన్దార్ క్కెల్లామ్ *
శెమ్బునాగ త్తవుణనుడల్ కీణ్డవన్ *

నన్బానేయ్న్దమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తన్బన్*నాళుమ్‌తనమెయ్యర్‌క్కు మెయ్యనే. ౯.

అ॥ తనతాళ్ - తనశ్రీపాదములను, అడైన్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయముగా) పొందిన వారందరికిని, అన్బనాగుమ్ - ప్రేతిజేయువాడును, శేమ్ - ఎఱ్ఱని, పొన్ - బంగారము వలెనున్న, ఆగత్తు - శరీరముగల, అవుణన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్డవన్ - చీల్చినవాడును, నన్ పొన్ - మంచిబంగారముచే, వేయ్న్ద - నిర్మింపఁబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, ఆనన్ - ఆదరముతో వేంచేసియున్న వాఁడుసైన శ్రీయఃపతి, తన్ మెయ్యర్‌క్కు - తనయందు పారమార్థిక బుద్ధిగలవారికి (అనన్యప్రయోజనులకు), నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మెయ్యన్ - పరమార్థబుద్ధిగల వాఁడైయుండును.

తా॥ ఆశ్రితప్యామోహముగలవాఁడై హిరణ్యానుఁయని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి అనన్యప్రయోజనులై తన నాశ్రయించినవారిని యనన్యప్రయోజనముగా రక్షించునని. ౬.

మెయ్యనాగుమ్ విరుమ్బిత్తొళువార్ క్కెల్లామ్*
పొయ్యనాగుమ్ పుఅమేత్తొళువార్ క్కెల్లామ్*
శెయ్యిల్ వాళై యుగళుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తైయన్*ఆగత్తణ్డి ప్పార్గ ట్కణియనే. ౭.

అ॥ విరుమ్బి - ఆశపడి, తొళువార్ క్కెల్లామ్ - (అనన్యప్రయోజనులై) ఆశ్రయించువారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - యథార్థముగా సేవసాదించును. పుఅమే - ప్రయోజనాన్తరములనుద్దేశించి, తొళువార్ క్కెల్లామ్ - ఆశ్రయించువారిందరికిని, పొయ్యనాగుమ్ - తనస్వరూపమును ప్రకాశింపఁజేయుఁడు. శెయ్యిల్ - పొలములయందు, వాళై - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఎగురుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న, ఐయన్ - పరమబంధువైన శ్రీయఃపతి, ఆగత్తు - హృదయమందు, ఆణ్డి ప్పార్గట్కు - ధ్యానించువారికి, అణియన్ - సులభుఁడైయుండును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాన్తరములను తనవద్ద కోరినవారి కాఫలములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుఁడై, అనన్యప్రయోజనులై యాశ్రయించిన వారి కత్యన్తసులభుఁడైయుండునని. ౭.

అణియనాగుమ్ తనతాళడైన్దార్ క్కెల్లామ్*
పిణియుమ్‌శారా పిఱవికెడుత్తాళుమ్*
మణిపొనేయ్న్దమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
పణిమిన్*నాళుమ్‌పరమేట్టిత*పాదమే. ౮.

అ॥ మణి - రత్నములచేతను, పొన్ - బంగారముచేతను, ఏయ్‌న్ద - నిర్మింపఁబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, సూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేసియున్న, పరమేట్టిక్కు - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికిళ్ళను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణిన్ద్ - ఆశ్రయించుచుండి, తన తాళ్ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్‌క్కెల్లామ్ - పొందినవారందరికిని, అణియనాగుమ్ - సులభుఁడైయుండును. పిణియుమ్ - వ్యాధులును, శారా - నశించును. పిఱవి - జన్మమును, కెడుత్తు - పోఁగొట్టి, ఆళుమ్ - పరిపాలించును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినయెడల వాఁడే సకలదుఃఖములనున్ను సంసారమునున్ను బోఁగొట్టునని. ౯.

పాదనాళుమ్ పణియ తణియుమ్‌పిణి*
ఏదమ్‌శారా వెనక్కెన్‌నినైక్కుఱై *
వేదనావర్ విరుమ్బుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తాదియాన్ * అడైన్దార్‌క్కల్లలిల్లయే. ౯.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణియు - ఆశ్రయింపఁగా, పిణి - (అనాదియైన) పాపములు, తణియుమ్ - నశించును. ఏదమ్ - ఉత్కృష్టములు, శారా - శేషించవు. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్‌కుఱై - ఏమికొఱతెలదు. వేదనావర్ - వేదములను నాలికయందుగల శ్రీవైష్ణవులు, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేసియున్న, ఆదియాన్ - జగత్కారణుఁడైన శ్రీయఃపతిని, అడైన్దార్‌క్కు - ఆశ్రయించినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తన శ్రీపాదములనాశ్రయించినవారందరికిని సకలపాపములను బోఁగొట్టెడి శ్రీయఃపతిని తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను కృతార్థుఁడనైతినని. ౯.

ఇఱైయల్ల లెనక్కెన్‌నినైక్కుఱై *
అల్‌మగళ్ మేవు తిరుమార్బినన్ *
కల్‌లిలేయ్‌న్ద మదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
శొల్ల *నాళుమ్‌తుయర్ పాడుశారావే. ౧౦.

అ॥ అల్లి - కమలవాసినియైన, మాదర్ - పిరాట్టి, అమరుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిరుమార్బినన్ - సుందరమైనవక్షస్థలముగలవాఁడు వేంచేసియున్నదియు, కల్లిలేయ్‌న్ద - రాళ్ళు చేఁగట్టపడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టపడినదియునైన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, శొల్ల - అనుసంధించునప్పుడే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తుయర్ - దుఃఖము, పాడు - ప్రక్కనుగూడ, శారా - చేరవు. ఎనక్కు - నాకు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇఁకను, ఎన్‌కుఱై - ఏమికొఱతలదు.

తా॥ శ్రీయఃపతివిషయమై భక్తిప్రపత్తులు జేయుటకసమర్థులైనవారువాఁడువేంచేసియున్న తిరుక్కణ్ణపురమందొక్క తిరునామమైననుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖమునుపశించునని.

‡‡ పాడుశారావినై పఱ్ఱఱవేణ్డుమీర్*
మాడనీడు కురుగూర్చ్చడగోపన్*శొల్
పాడలానామి ళ్రాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
పాడియాడి*పణిమినవన్ తాళ్గళే. ౧౧.

అ॥ విన్నై - దుఃఖములు, పాడుశారా - ప్రక్కనచేరకుండునట్లు, పఱ్ఱఱవేణ్డుమీర్ - సమూలముగానశింపఁజేయుటదలంచితిరేని, మాడమ్ - మేడలచే, నీడు - ఉన్నతమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ -నమ్మళ్రాళ్వార్లు, శొల్ -పాదించిన, పాడలాన, గానరూపమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశుర ములను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, అవన్ తాళ్గళ్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగా బోఁగొట్టుకొనుటకు తలంచిన యెడల నమ్మళ్రాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములను, భక్తితోనుసంధించి శ్రీయఃపతి యొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించుడియని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది వఱకు తిరువాయ్‌మొళి ౯౦-కి పాశురములు ౯౯౩.

౧౦-వ, పత్తు, ౧—వ, తిరువాయ్‌మొழி

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొழిలో, ఆళ్వార్లు, శ్రీవైకుణ్ఠనాథునకు శీఘ్రముగా సేవ చేయనిశ్చయించి, మిథ్యనున్న అవిద్యాది విరోధులకు భయపడినవారై సహాయభూతు లెవరగుదురని యాలోచించి, కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరుడే సహాయభూతుడని నిశ్చయించుచున్నారు.

తాళ తామరై తడమణివయల్ తిరుమోగూర్*
నాళుమేవినన్నంబర్న్దుని నశుగరై తగర్క్కుమ్*
ఆళుమాన్గుడై చ్చురికుళల్ కనులక్కణ్ణినివాయ్*
కాళమేగ మెయన్ది నుళ్ళ్ కొన్ఱిలమ్ కదియే. ౧.

అ॥ తాళ - క్రిందనున్నట్టియైన నాళమునగల, తామరై - తామరపుష్పమును, తడమ్ - తటాకమును, ఆణి - అలజ్కరించుచున్న, వయల్ - పొలములచేఁ బట్టఁబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడు దివ్యదేశమందు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మేవి - ప్రకాశించి, నన్ను అమిర్న్దునిన్ఱ - చక్కగా సమీపించుటతో వేంచేసియున్నవాడును, ఆశురరై - అసురులను, తగర్క్కుమ్ - చూర్ణముచేయువాడును, నాన్గుతోళ్ ఈడై - నాల్గుభుజములను, శురి - నుత్తగల, కుళల్ - కేశములను, కణ్ణినివాయ్ - పద్మమువంటి నేత్రమును, కని - స్నిగ్ధమైన, వాయ్ - అధరమును గల, కాళమేగ మెయన్ది - కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరునితప్ప, మణ్ణుళ్ కొన్ఱిలమ్ కదియే - వేఱొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ మరణమునెడి మహాభయమునకు, తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సుందరమైన దివ్యావయవములగల కాళమేఘముకంటెవేఱుసహాయములేవందున వానినేయాశ్రయించుచున్నాము.

ఇలఙ్గిమణ్ కొణ్ణై మ్మొక్కుమ్ మిన్తణ్ముగిల్ వణ్ణన్*
అలఙ్గలఙ్గణ్ణి యాయిరమ్ పేరుడై యమ్మాన్*
నలఙ్గొళ్ నాన్మఱై నాణర్ గళ్ వాழ్ తిరుమోగూర్*
నలఙ్గుళలవనడినిழల్ తడమన్నియామే. ౨.

అ॥ ఈన్ - ప్రసవించుచున్నపుష్పములగల, తణ్ - చల్లనైన, తుழాయిన్ - తిరుత్తుழాయి యొక్క, అలఙ్గల్ - చలించుచున్న, అమ్ - సుందరమైన, కణ్ణి - మాలను, ఆయిరమ్ పేర్ ఉడై - వెయ్యితిరునామములనుగల, ఆమ్మాన్ - ప్రాపించుటు, నలమ్ కొళ్ - సద్గుణములుగలవారై, నాన్మఱై - నాలువేదములను, వాణర్ గళ్ - నిత్యవాసులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాழ్ - నిత్యవాసము చేయుచున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్నవాడును, నలమ్ కుళలవన్ - మంచి (ఆశ్రితదోషమునుజూడని) తిరువడిగలవాడునునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడినిழల్ - పాదచ్ఛాయయందు నెడి, తడమన్నియామే - తటాకమునుకొని, మణ్ కొన్ఱు - మానిషియొక్కదానిని, యామ్ - మనము, ఎమ్మొక్కుమ్ - సమస్తజన్మములయందును, కదియిలమ్ - ఉపాయముగాగలవారముకాము.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన సౌందర్యమును, అనుసంధించి యుజ్జీవింపఁదగిన తిరునామములను గలవాఁడై తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునిశ్రీపాదచ్ఛాయతప్ప మనకు వేఱొకప్రాప్యములేదని. ౨.

అన్ని యూమొరువుగలిడమిలమెయ్‌నెన్న లవ్వి*
నిన్నునామ్మగి నరనొడుతేవర్ గళ్ నాడ*
వెన్ని మూశ్మవులగళి త్తుల్వాళ్ తిరుమోగూర్*
నన్నుగామినినణుగుదుమ్ నమదిడర్ కెడవే. 3.

అ॥ అన్ని - నిన్నుతప్ప, యామ్ - మేము, ఒరుపుగలిడమ్ - వేఱొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము, ఎన్నైన్దలవ్వి - అనిపలుమాఱుఅభిషించి, నిన్ను - (అనన్యప్రయోజనుల పలె) నిశ్చి, నాన్మగిన్ - బ్రహ్మరుద్రులతోఁగూడ, తేవర్ గళ్ - దేవతలు, నాడ - ఆశ్రయించుటకై, వెన్ను - (వారివిరోధులను) జయించి, ఇమ్మూవులగళి - ఈమూడులోకములను, అళిత్తు - రక్షించి, ఉళ్వాళ్ - సంచరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, నణుగుదుమ్ - చక్కగానాశ్రయించెదము.

తా॥ సర్వరక్షకుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరుమోగూరును మనదుఃఖములు నశించుటకై మన మనస్వప్రయోజనులై యాశ్రయించెదము. 3.

ఇడర్ కెడవెమ్మైప్పోన్నళియా యునైన్దే త్తి*
శుడర్ కొళ్ శోదియై త్తేవరుమ్మునివరుమ్‌తొడర*
పడర్ కొళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొళ్వాళ్ తిరుమోగూర్*
ఇడర్ కెడవడిపరవుదుమ్ తొణ్డీర్ వమ్మినే. ౪.

అ॥ ఇడర్ కెడ - మాదుఃఖములు నశించునట్లు, పోన్ద - వేంచేసి, ఎమ్మై - మనలను, అళియాయ్ - రక్షించుము, ఎన్నైన్దఏత్తి - అనిపలుమాఱు స్తోత్రముఁజేసి, శుడర్ కొళ్ - ఉజ్జ్వలమై, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల తనను, తేవరుమ్ - దేవతలును, మునివరుమ్ - మునులును, తొడర - ఆశ్రయింపునట్లు, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, పడర్ కొళ్ - విశాలమైన ఫణములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుఁడనెడి, అణై - శయ్యమీఁద, పళ్ళికొళ్వాళ్ - పవ్వళించువానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, తొణ్డీర్ - ఓభక్తులారా! ఇడర్ కెడ - మనదుఃఖము నశించునట్లు, పరవుదుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెదము; వమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మనసమస్తదుఃఖములను నశించునట్లు తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించి మన ముజ్జీవించెదము రండుడుని. ౪.

తొణ్డీర్ వమ్మిన్ నమ్‌శుడరొళియొరుతనిముదల్వన్*
అణ్ణమూవులగళన్న వణితిరుమోగూర్*
ఎణ్ణిశై యుమిగిరుమ్బొదు పెరుమ్ శెన్నెల్వయల్*
కొణ్డుకోయిలై వలమ్‌శెయ్ దిజ్గాడుదుమ్‌కూత్తే. ౫.

అ॥ నమ్ - మనసు ప్రాప్యుఁడై, శుడర్ ఒళి-చిక్కులితేజోమయుఁడైన తిరుమేనుగలవాఁడై, ఒరుతనిముదల్వన్ - ఉపాదానకారణమునునిమిత్తకారణమునైనవాఁడై, అణ్ణమ్-బ్రహ్మాణ్డమందున్న,

మూవులగు - మూడులోకములను, అళన్దవన్ - కొలిచినవాడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆణి - శ్లాఘ్యమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, ఎణ్ తిశైయుమ్ - ఎనిమిది దిక్కులయందును, ఈన్ - పండుచున్న, కిరుమొబ్బు - చెంకులతోడగూడ, పెరుమ్ శెల్వ - గొప్పఎల్లదానస్యములు, నిత్య వాపండునట్లు, కొణ్డ - తనపునావాసస్థానము గాస్వీకరించిన, కోయిలై - కోవిలను, వలమ్ శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముచేసి, ఇఙ్గు - ఈలోకమందు, కూత్తామునుమ - నృత్యముజేసెదము; తొణ్డీర్ - ఓ భక్తులారా! నమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! సకలజగత్కారణుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమోగూరందలి దివ్యమందిరమును ప్రదక్షిణంచెదము రండుమీరు. ౫.

కూత్తన్ కోవలన్ కుదన్ పుల్లశురర్ గళ్ కూఱ్ఱమ్*
ఏత్తుమ్ నఙ్గట్కు మురార్ క్కుమ్ మునివర్ క్కుమిస్బ్ర*
ఆయ్ త్తెణ్ ణైన్ వలవయల్ కూర్ తిరుమోగూర్
ఆత్తన్ * తామరై యడిక్కు ళ్ళ మ్ పుగుదుమే.

అ॥ కూత్తన్ - కింగనృత్యముజేయువాడును, కోవలన్ - గోపాలుడును, కుదన్ పుల్ - ఊస్మృత్తులైన, వల్ - బలిష్ఠులైన, అశురగ్ గళ్ - అసురులకు, కూఱ్ఱమ్ - మృత్యువైనవాడును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుదుగ్న, నఙ్గట్కుమ్ - మనకును, ఆరుగర్ క్కుమ్ - నిత్యసూరులకును, మునివర్ క్కుమ్ - మునులకును, ఇన్బన్ - భోగ్యభూతుడును, వాయ్ త్త - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలచేతనున్న వళమ్ - పండియున్న, వయల్ - పొలములచేతనున్న, కూఱ్ఱ్ - చుట్టబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు వేంచేసియున్న, ఆత్తన్ - ఆప్తతముడు మైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తామరై యడియిణ్ణి - శ్రీపాదపద్మములనుప్రక్క, మున్ పుగుదుమ్ - శేఱుకొనుటకును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ సకలసంపత్సమృద్ధమైన తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న ఆప్తతముడైన సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువడికి శరణుపొమ్మని మనకు వేఱొకరు చెప్పవలసిన పనిలేదని. ౬.

మున్ పుగుదలమరణ్ వాళ్ పెరుమ్ బ్బుర్ తనిముదలా*
శుట్ పుగునీర్ పడ్ డత్తదన్ వయిత్తోన్ మునిముదలా*
ముట్ పుగుమ్ తేవరోడులగు శెయ్ వాళ్ తిరుమోగూర్*
శుట్ పినామ్ వలమ్ శెయ్య నమ్ తుయర్ కెడుమ్ కడిదే.

అ॥ వాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, పెరుమ్ - గొప్పదై, తని - అద్వితీయమైన, పాల్ ముదలా - మూలప్రకృతి మొదలుగా, శుట్ పుగుమ్ - ఆవరించుచున్న, నీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అదన్ పగల్ - ఆమార్గంబున, తోల్ - అనాదియైన, ముని - మనశీలుడైన బ్రహ్మను, ముదలా - మొదలుగాగల, ముట్ పుగుమ్ తేవరోడు - సమస్తదేవతలతోడగూడ, ఉలగు - లోకములను, శెయ్వాన్ - సృజించెడి సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, శుట్ పినమ్ శెయ్య - చుట్టుప్రదక్షిణముజేయగా, కడిదే - శీఘ్రములోనే, నమ్ తుయర్ - మనుఃఖము, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ బ్రహ్మాది సకలచరాచరాత్మకమైన జగత్తును సృజించి రక్షించిన క్రియాపతియొక్క తిరుమోగూరును బ్రహ్మీణముజేయగా సకలదుఃఖములును నశించునని. ౭.

తుయర్ కెడుమ్‌కడిన్‌డ్రై నువ నడియవర్ తోళ్ మిశై *
ఉయర్‌కొళ్‌శోలై యొణ్‌తడమగిళొళిదిరుమోగూర్ *
పెయర్‌గళాయిరముడైయ వెల్లరక్కర్ పుక్కు
తియరదక్ పెర్ఱి మగదగమణిత్ తడ్ఞ్ఞై యే. ౮.

ఆ॥ ఉయర్‌కొళ్ - ఉన్నతమైన, శోలై - తోపులనున్న, ఒణ్ - సుందరమైన, తడమ్ - తటాకములనున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వసించేయున్నవాడును, ఆయిరమ్ పెయర్‌గళుడైయ - (యజ్ఞశత్రు బ్రహ్మాశత్రు ఇని యీ విధములైన) అనేకనామములుగల, వల్ - బలిష్ఠులైన, అరక్కర్ - రాక్షసులు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఆళ్‌ందన - మునుంగునట్లు, తియరదక్ పెర్ఱి - దశరథచక్రవర్తికిన్నిన, మగదగమణి త్తడత్తినై - మరకతమణిపలె నతిసుందరమైన తేజోరూపమువంటివాడునైన శ్రీరామని, అడియవర్ - ఓ భక్తులారా! వన్దుఅడైన్ద - వచ్చిచేరి, వోళ్‌ళుమిన్ - ఆనందించుడి. కడిను - శీఘ్రముగా లోకి, తుయర్ - దుఃఖము, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! తిరుమోగూరులో వసించేయున్న శత్రుసంహారకుడైన దాశరథిని యాశ్రయించితిరేని మీయొక్క పాపములన్నియు తక్షణమందే నశించునని. ౮.

మణిత్తడత్తడిమలర్ క్కణ్‌ణ్ పవళచ్చెవ్వాయ్ *
అణిగొళ్ నాల్‌తడన్‌దోళ్ శెయ్‌వమసురరై యెన్ఱుమ్ *
తుణిక్కుమ్‌వల్లరట్ట నుగన్ద పొళిల్ తిరుమోగూర్ *
నణిత్తునమ్మ్‌డై నల్లరణ్ నామడైన్దనమే. ౯.

ఆ॥ మణి - నిర్మలమైన, తడత్తు - తటాకమువలె చల్లనైన, అడి - శ్రీపాదములనున్న, మలర్ కణ్‌ణ్ - పద్మనేత్రములనున్న, పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునున్న, అణిగొళ్ - అలంకారమైయున్న, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నగల, శెయ్యవమ్ - దేవతగునవాడును, అసురరై - అసురులను, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తుణిక్కుమ్ - తునకలుగాజేయుచున్న, వల్లరట్టన్ - బలిష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉగన్ద - నిత్యవాసముజేయుచున్నట్టియు, పొళిల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి, నమ్మ్‌డై - మనయొక్క, నల్లరణ్ - మంచిరక్షక దేశము, నణిత్తు - సమీపించినది. నామ్ - మనము, అడైన్దనమ్ - (దానిని) పొందితిమి.

తా॥ నిగమశేయాదివ్యావయవసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు వసించేయున్న మనకు రక్షకమైన తిరుమోగూరును మనము పొందితిమని. ౯.

నామడైన్దనల్లరణ్ నమక్కెన్ఱునల్లమరర్ *
తీమైశెయ్యుమ్‌వల్లరక్కర్ యజ్ఞిచ్చెన్ఱడైన్దాల్ *

కామరూపమ్‌కొ ణ్డ్రుగన్దిప్పా* తిరుమోగూర్*
నామమేనవినెణుమి నేత్తుమిక్ నమర్గాళ్. ౧౦.

అ॥ నమక్కు - మనరక్షణార్థమై, నామ్‌అడైన్ద - మనమాశ్రయించిన, నల్లరణ్ - మంచి రక్షకస్థానము, ఎన్ఱు - అని, నల్ అమరర్ - ఉపాయమునెఱుంగిన దేవతలు, తీమైశెయ్యుమ్ - బాధపెట్టుచున్న, వల్ ఆళుగరై - బలిష్ఠులైన అసురులకు, అఞ్జి - భయపడి, శెన్ఱుఅడైన్దార్ - పోయియాశ్రయించుటచేత, కామరూపమ్‌కొణ్డు - అనురూపమైన మోహనావతారంబెత్తి, ఎఴున్దు - బయలుదేరి, అళిప్పాన్ - (ఆదేవతలును) రక్షించిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి దివ్యదేశముయొక్క, నామమే - తిరునామములనే, నమర్గాళ్ - ఓ మనబంధువులారా! నవిన్ఱు - చెప్పి, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానింపుడి, ఏత్తుమిన్ - స్తుతింపుడి.

తా॥ ఓ బంధువులారా! దేవతలు, అసురులచేత నత్యంతముగా బాధింపఁబడి తిరుమోగూరికి వచ్చి ప్రపత్తిచేయఁగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యసురులను మోహపెట్టి దేవతలను రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క తిరుమోగూరి తిరునామముల ననుసంధించి స్తుతింపుడీ కొనుఁడు. ౧౦.

ఏత్తుమిక్ నమర్గా ళెన్నుమ్ కూత్తన్ కుడమూడు
కూత్తనై *కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కుఱ్ఱివల్ గళ్*
వాయ్ త్తవాయిరత్తుళ్ళివై వణ్ తిరుమోగూర్‌క్కు*
ఈత్తపత్తివై యేత్తవల్లార్ కిడర్ కెడుమే. ౧౧.

అ॥ నమర్గాళ్ - ఓ బంధువులారా! ఏత్తుమిన్ - స్తుతింపుడి; ఎన్ఱు - అనియుపదేశించి, తాన్ - తాను, కుడమాడుకూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసిన సర్వేశ్వరునిఁ బ్రియమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - దుయకాపురికి స్వామియైన నిమ్మళ్వార్ సంపాదించిన, కుఱ్ఱివల్ గళ్ - అంతరంగకైంకర్యరూపమై, వాయ్ త్త - అనురూపమైన, ఇవై ఆయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, వణ్ - సుందరమైన, తిరుమోగూర్‌క్కు - తిరుమోగూరికి, ఈత్త - సమర్పించిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఏత్తవల్లార్‌క్కు - స్తోత్రముజేయువారికి, ఇడర్ కెడుమ్ - శరీరావసాన కాలమందున్న దుఃఖములు నశించును.

తా॥ తిరుమోగూరధిపుఁడై నమ్మళ్వార్లనుగ్రహించిన ఈపదిపాశురములనధ్యయనంచేయువారికిమోక్షవిరోధులైన సకలప్రతిబంధకములును కాళమేఘముయొక్క సహాయముచే నశించునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౨ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, పరమపదమందుపోయి చేయుఁదగిన సకలవిధ కైంకర్యములనున్ను, తిరువనన్తపురమందు తిరువనన్తాళ్వానుమోదం బవ్వళించియున్న పద్మనాభుని విషయమందుఁ జేయవలయునని ప్రార్థింపుచున్నారు.

కెడుమిడరాయవెల్లామ్ కేశవావెన్న*నాళుమ్
కొడుపిన్నై శెయ్యుమ్ కూర్ నీర్‌తమర్‌గళుమ్‌కుఱుగిల్లార్*
విడముడ్డై యరవిల్ పళ్ళి వీరుమ్బినాళ్ శురుమ్బలర్ పుమ్*
తడముడ్డై వయ లనన్దపురనగర్ప్పుగుదుమిన్నే ౧.

అ॥ కేశవాఎన్న - కేశవా! ఆనిదెప్పగా, ఇడరాయవెల్లామ్-దుఃఖములన్నియు, కెడుమ్-నశించును. నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, కొడుపిన్నై - క్రూరకర్మములను, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కూర్ నీర్‌మ్ - యమునియొక్కదూతులను, కుఱుగిల్లార్ - దగ్గఱ రారు. విడముడ్డై - విషముగల, అరవిల్ - ఆదిశేషుపైన, పళ్ళివీరుమ్బినాళ్ - పవ్వళించియాశించిన పద్మనాభుడు నిత్యవాసముచేయుచున్నదియు, శురుమ్బు - తుమ్మెదలు, అలర్ పుమ్-ఝంకరించుచున్న, తడముడ్డై - తటాకములుగలదియునైన, అనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమనెడి మహానగరమును, ఇన్నే - ఇప్పుడే, పుగుదుమ్ - ప్రవేశించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! కేశవుని తిరునామము ననుసంధించినప్పుడే సకలపాపములును నశించును, యమదూతులు బాధింపరు, గాన మీరుపోయి, పద్మనాభుడన స్థాయియైయి పవ్వళించియున్న తిరువనన్తపురమును శీఘ్రముగానే ప్రవేశించుడియని. ౧.

ఇన్నుపోయ్ప్పుగుదిరాగి లెళ్ళి మైయుమేదమ్‌శారా*
కున్నుసేర్ మాడమాడే కురున్దుశేర్ శెరున్దిపున్నై*
మన్నులర్ పొళిల్ లనన్దపురనగర్ మాయన్నామమ్*
ఒన్నుమోరాయిరమా ముళ్ళువార్ క్కుమ్బరూరే. ౨.

అ॥ ఇన్నుపోయ్ - ఇప్పుడువెళ్ళి, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించినయెడల, ఎల్లుమైయుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఏదమ్ - దుఃఖము, శారా - సమీపించదు కున్నుసేర్ - పర్వతముబోలిన, మాడమ్-గృహములుగలదై, మాడే - వానిప్రక్కన, శేర్ - చేరియున్న, పిరున్దు - బండిగురుగింజవృక్షములనున్ను, శెరున్ది - శెరుంటివృక్షములనున్ను, పుణై - పున్నవృక్షములనున్నుగలదియు, మన్ను-సరిమళము, అలర్ - వ్యాపించుచున్నదియునైన, పొళిల్ - తోటలుగలదైన, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందు శేషశాయియున్న, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఒన్నుమ్ నామమ్ - ఒకతిరునామము, ఓరాయిరమామ్ - ఒకసహస్రమైనగాని, ముళ్ళువార్ క్కుమ్ - (అతిరునామమును) ఆనుసంధించువారికి, ఉమ్బరూర్ - పరమపదమే (ప్రాప్యమగును).

తా॥ ఓ భాగవతులారా! పద్మనాభుడు వేంచేసియున్న తిరువనన్తపురమును ప్రవేశించిన యెడల సకలపాపములును నశించును. వానియొక్కయొకతిరునామము ననుసంధించినను మీయొక్క సకలనిరోధములును నశించునని. ౩.

ఊరుమ్‌పుట్కొడియుమ్మదే యులగెల్లాముణ్ణుమిన్ద్రాళ్*
శేరుమ్‌తణ్ణనన్దపురమ్ శిక్కెనప్పుగుదిరాగిల్*
తీరుమ్‌నోయ్‌మైనై గళిల్లామ్ తిణ్ణనామత్తిరు చ్చొన్నోమ్*
పేరుమోరాయిరత్తు ళొన్నుసీర్ పేశుమినే. ౩.

అ॥ పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊరుమ్ - (వాహనముగా) నడిపించును. కొడియుమ్ - ధ్వజమును, అర్గదే - అగత్మంతుడే. ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉణ్ణు - క్రమింగి, ఉమిళ్ న్దాన్ - క్రక్కివేసినవాడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, ఆనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురమును, శిక్కెన - అనన్యప్రయోజనులై, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించితిరేని, నోయ్ - దుఃఖములును, విణైగళెల్లామ్ - పాపములన్నియు, తీరుమ్ - నశించును. నామ్ - మేము, అతిశయిత్తు (మీరు) ఎఱుఁగునట్లు, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి. పేరుమ్ ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒక వెయ్యితిరునామములలో, ఒన్ఱు - ఎదోవొకదానిని, పేశుమిన్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా ! మీరు తిరువనన్తపురమునుప్రవేశించినప్పుడే మీయొక్క సకల ప్రతిబంధకములను నశించును. వానియొక్కతిరునామమును జెప్పి వానిగుణములననుభవింపుడీయని.

పేశుమిన్ కూశమిన్ఱి పెరియనీర్ వేలై శూళ్ న్దు*
వాశమేగమ్ముమ్ శోలై వయలణియనన్దపురమ్*
నేశమ్ శెయ్దుమ్ నిత్తనాగి నెటుమైయాల్ మలర్ గళ్ తూవి*
పూశనై శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాఱే. ౨.

అ॥ పెరియ - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, వేలై - సముద్రముచే, శూళ్ న్దు - చుట్టబడి, వాశమ్ కమ్ముమ్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వయల్ - పొలములచేత, అణి - అలఙ్కరింపఁబడిన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురమందు, నేశమ్ శెయ్దు - ఆశపడి, ఉ నిత్యవాసముఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుని, నెటుమైయాల్ - అనన్యప్రయోజనమై, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, పూశనై - తిరువారాధనమును, శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ - చేయువారు, పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాఱు - పుణ్యముజేసినవిధమును, కూశమిన్ఱి - సఙ్కోచములేక, పేశుమిన్ - చెప్పుడు

తా॥ ఓచేతనులారా ! తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన పద్మనాభుని యారాధించుచున్న భాగ్యవంతులయొక్క మహాభాగ్యమును చెప్పుడని. ౨.

పుణ్ణియమ్ శెయ్దు నల్ల పునలోడుమలర్ గళ్ తూవి*
ఎణ్ణుమినిన్ఱినామ మిప్పిఱప్పుక్కుమప్పాల్*
తిణ్ణనామఞ్ శెయ్ వొన్ఱోన్మ్ శెటిపొళిలనన్దపురత్తు*
ఆణ్ణలార్ కమలపాద మణుగువారమరరావార్. ౪.

అ॥ పుణ్ణియమ్ శెయ్దు - (భక్తిరూపమైన) భాగ్యమునుజేసి, నల్ల పునలోడు - మంచితీర్థము తోఁగూడ, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, ఎణ్ణినిన్ఱినామ - నాస్వామియొక్క, నామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానించుడి. ఇప్పిఱప్పు - ఈజన్మములను, అఱుక్కుమ్ - ఛేదించును. అప్పాల్ - దానిపైన, శెటి - నిబిడమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, అనన్దపురత్తు - తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న, ఆణ్ణలార్ - స్వామియొక్క, కమలపాదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, అణుగువార్ - ఆశ్రయించుచుహరు, అమరరావార్ - నిత్యసూరులగుదురు. నామ్ - మేము, తిణ్ణమ్ - (ఈయర్థమును) దృఢముగా, అతిశయిత్తొన్మ్ - ఎఱుఁగునట్లుచెప్పితిమి.

తా॥ తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన యనన్తపద్మనాభుని భక్తితో నారాధించి యూర్ధ్వ యించినవారు సకలపాపములును నశించి మోక్షమును జేరుదురు. దీనిని యుథార్థమని నమ్ముడని.

అమరరాయ్ తిరిగిన్దార్ గట్కాదిశేరనన్దపురత్తు*
అమరర్ కోనర్ చ్చిక్కి నన్ఱుగప్పణిశెయ్వర్ విణ్ణోర్*
నమర్ గళోశొల్లక్కేణ్మిన్ నామమ్ పోయ్ నణుగవేణ్డుమ్*
కమరనార్ తాదైతున్బమ్ తుడైత్త గోవిన్దనారే. ౬.

అ॥ కుమరనార్ - కుమారస్వామికి, తాదై - తండ్రియైన రుద్రునియొక్క, తున్బమ్ - (బ్రహ్మహత్యారూప)దుఃఖమును, తుడైత్త-పోగొట్టిన, గోవిన్దనార్-శ్రీకృష్ణుడును,అమరరాయ్-దేవతలై, తిరిగిన్దార్గట్కు--తిరుగుచున్నబ్రహ్మాదులకు, ఆది-కారణభూతుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - పవ్వళించిన, ఆనన్దపురత్తు - తిరువనన్తపురమందు, అమరర్ కోన్ - నిత్యనూరులకుస్వామి యైన విష్వక్సేనులు, అర్చిక్కిన్ఱు-ఆరాధించుచున్నారు. అట్లు-ఆతిరువారాధనమందు, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులు, ఆగప్పణిశెయ్వర్-అంతరఙ్గపరిచర్యజేయుదురు. నమర్గళో-ఓమనబంధువులారా! కొల్లక్కేణ్మిన్ - (నేను) చెప్పెదుమాటనువినుడు. నామమ్ - మనమును, పోయ్ - పోయి, నణుగవేణ్డుమ్ - (వారిస్థానమును) పొందవలెను.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! విష్వక్సేనులు మొదలగు నిత్యనూరులుగూడ తిరువనన్తపురనుండు వచ్చి కైఙ్కర్యముజేయుచున్నారు గాన మనము తిరువనన్తపురమే పరమప్రాప్యమని. ౭.

తుడైత్తగోవిన్దనారే యులగుయిర్ తేవుమ్మఱ్ఱుమ్*
పడైత్తవెమ్పరమమూర్త్తి పామ్బణైప్పళ్ళికొణ్డార్*
మడైత్తలై వాళై పాయుమ్ వయలణియనన్దపురమ్*
కడైత్తలై శీయ్క్కప్పెఱ్ఱాల్ కడువినైకళై యలామే. ౮.

అ॥ ఉలగు - లోకములనున్ను, తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, మఱ్ఱుమ్ - ఇతరమున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్ను, తుడైత్త - సంహరించిన, గోవిన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, పడైత్త - (వానిని) సృజించిన, ఎమ్పరమమూర్త్తి - మనసర్వశేషియు, పామ్బణై - తిరువనన్తాళ్వాన నెడుబడకమీఁద, పళ్ళికొణ్డార్ - పవ్వళించినవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నదియు, మడైత్తలై - నీళ్ళుపారుచున్న ప్రదేశములయందు, వాళై-మత్స్యము, పాయుమ్ ఎగుచున్న, వయల్ - పొలములను, అణి-అలఙ్కారముగాగలదియైన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురము యొక్క, కడైత్తలై - ముంగిట్లప్రదేశములయందు, శీయ్క్కప్పెఱ్ఱాల్ - సంమార్జనము జేయదగిన భాగ్యము జేసినయెడల, కడువినై-చెడ్డదుఃఖములను, కళైయలామ్ - పోగొట్టవచ్చును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు పవ్వళించిన తిరువనన్తపురమందు కైఙ్కర్యము జేసినయెడల, ఇతర దివ్యదేశములయందు కైఙ్కర్యముజేయలేదనెడి దుఃఖములన్నియు నశించునని. ౭.

కడువినైకళై యలాగుమ్ కామనైప్పయన్దకాళై*
ఇడవగైకొణ్డదెన్ఱు ఱైక్కిలణియనన్దపురమ్*

పడముడై యరవిల్‌పళ్ళి పయిన్ఱవన్ పాదమ్‌కాణ*
నడమినోనమర్‌గళుళ్ళీర్ నాముమక్కు-ఱియ వ్చ్చొన్నోమ్. ౮.

అ॥ కడువినై - క్రూరపాపములను, కళైయలాగుమ్ - పోగొట్టవచ్చును. కామనై - మన్మథుని, పయన్ద-పుట్టించిన, కాళై-యూపనవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎళిల్ - సౌందర్యమును, అణి - అలజ్కారముగాగల, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురమును, ఇడవగై - వాసస్థానముగా, కొణ్డు - స్వీకరించెను, ఎన్ఱుర్ - అనిచెప్పుదురు. పడముడై - ఫణములుగల, ఆరవిల్ - ఆదిశేషునిమీఁద, పళ్ళిపయిన్ఱవన్ ఆదరముతోఁబవ్వళించినవానియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - సేవించుటకై, నమర్‌గళుళ్ళీర్ - ఓమనబన్ధువులారా ! నడమినోఁ - వెళ్ళుఁడి. (ఈమాటను) నామ్ - మేము, ఉమక్కు - మీకు, ఆతియు - తెలియునట్లు, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి.

తా॥ ఓఅనుకూలులారా ! తిరువనన్తపురమం దాదిశేషునిమీఁద బవ్వళించిన పద్మనాభుని శ్రీపాదములను సేవింపవెళ్ళుఁడు. మీయొక్కసకలదుఃఖములను నశింపను. ఈమాటను దృఢముగా నమ్ముఁడని. ౮.

నాముమక్కు-ఱియ చ్చొన్న నాళ్‌గళుమ్‌నణి యువాన*
శేమనన్దుడై త్తుక్కుణ్డిర్ శెఱివొళిలనన్దపురమ్*
తూబనల్ విరై మలర్‌గళ్ తువళఱ వాయ్‌న్దుకొణ్డు*
వామననడిక్కీళ్ త్త మాయ్‌న్దఱుమ్‌నిన్ఱ నాళ్ తామే. ౯.

అ॥ నామ్ - మేము, ఉమక్కు - మీకు, ఆతియు - తెలియునట్లు, శొన్న - చెప్పిన, నాళ్‌గళుమ్ - దినములును, నణియవాన - సమీపించినవి. శెఱి - నిబిడమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురము, నన్ను-మంచి, శేమమ్ - క్షేమమును, ఉడైత్తుక్కుణ్డిర్ - కలదినుమీ ! తూబమ్ - ధూపమును, నల్ - మంచి, విరై - పరిమళముగల, మలర్‌గళ్ - పుష్పములను, తువళఱ - దోషములేనట్లు, ఆయ్‌న్దుకొణ్డు - పరిశోధించియొత్తుకొని, వామననడిక్కీళ్ త్త - (ఇని) శ్రీవామనుని శ్రీపాదములకనిసఱ్కు-ల్పించి, ఏత్త - స్తోత్రముజేయఁగా, వినైగళ్ - కైఱ్కర్మవిరోధులు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్‌న్దఱుమ్ - నశించిపోవును.

తా॥ ఓ బంధువులారా ! నాకిప్పుడు కాలము సమీపించినది. ఇఁకమీఁదమీకు తత్వము నుపదేశించువారెవరునులేరు. గాన మీరు శీఘ్రముగానే తిరువనన్తపురమునకువెళ్ళి కైఱ్కర్యము జెయుఁడి. మీప్రతిబన్ధకములన్నియు నశించునని. ౯

మాయ్‌న్దఱుమ్‌నిన్ఱ నాళ్ తామే మాదవా వెన్న *నాళుమ్
ఏయ్‌న్ద పొన్మది ళనన్దపురనగ రెన్ఱి క్కిన్ఱు*
శాన్దొడునిళక్కుమ్‌తూబమ్ తామరై మలర్‌గళ్ నల్ల*
ఆయ్‌న్దుకొణ్డే త్తవల్లా రన్దమిల్ పుగళినారే. ౧౦.

అ॥ మాదవా ఎన్న - శ్రీయఃపతీ ! అనిచెప్పినప్పుడే, వినైగళ్ - పాపములు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్‌న్దఱుమ్ - నశించును. ఏయ్‌న్ద - అనురూపమైన, పొన్‌మదిళ్ - సువర్ణ

ప్రాకారముగల, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన, ఎన్దైక్కు ఎన్దై - మా స్వామికి యని యనుద్దేశించి, నల్లాన్డొడు - మంచిచన్దనముతోఁగూడ, విళక్కుమ్ - దీపమునున్ను, తూపమ్ - ధూపమునున్ను, తామరైమలర్‌గళ్ - తామరసపుష్పములనున్ను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఆయ్న్దుకొణ్డు - పరిశోధించియొత్తుకొని, ఏత్తవల్లార్ - స్తోత్రముజేయుఁదగినవారు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్‌శ్రీవార్ - కీర్త్యుత్కర్షప్రసిద్ధిగలవారగుదురు.

తా॥ స్వర్ణప్రాకారముచే జుట్టబడిన తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని పుష్పాద్యుపకరణములను సమ్పాదించుకొనివెళ్ళి యాశ్రయించినవారు గొప్పకీర్తిగలవారగుదురని.

‡‡ అన్దమిల్ పుగళ్ అనన్దపురనగరాదిదనైన్ *
కొన్దలర్ పొళిల్ కురుగూర్ మాఱన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ *
ఇన్దినోడైన్దుమ్వల్లా రణైవర్ పోయ్ అమరులగిల్ *
పైన్దొడిమడన్దైయర్ తమ్ వేయ్మరుతోళినై యే. ౧౧.

అ॥ అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్ - కీర్తిగలవాఁడై, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందుబవ్వళించినవాఁడై, ఆదిత్తనై - జగత్కారణుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కొన్దు - పుష్పములు, అలర్ - వికసించుచున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్దినోడైన్దుమ్ - అయిదుపాశురములతోఁజేరిన ఆయిదుపాశురములను (పదిపాశురములను) వల్లార్ - అభ్యసించువారు, పోయ్ - వెళ్ళి, అమరులగిల్ - శ్రీవైకుణ్ఠమందు, పైన్ - సుందరములైన, తొడి - హస్తాభరణములుగల, మడన్దైయర్ తమ్ - అప్సరస్త్రీలయొక్క, వేయ్మరు - వెదుకువలె విలక్షణమైన, తోళినై - భుజములచేతయుడిన బ్రహ్మాలఙ్కారమును, అనైవర్ - పొందుదురు.

తా॥ తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన యనన్తపద్మనాభునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుణ్ఠవాసులచే నారాధింపఁ బడుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౩ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:- ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తాముద్దేశించినట్లు తిరువనన్తపురమందు కైఙ్కర్యము లభించనందున, తమ ప్రకృతిసంబన్ధమునున్ను, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునున్ను దలంచి తగిన భక్తియు తమపులేదనియాలోచించి గొప్పవిషాదమునొందినవారై తమయవస్థను ఒకపిరాట్టి వాక్యముచే నవ్యాపదేశముగా పాదించుచున్నారు.

‡‡ వేయ్మరుతోళినై మెలియుమాలో మెలివుమెన్‌తనైయుమ్ యూదుమ్‌నోక్కా *
కామరుకుయిల్ గళుమ్‌కూవుమాలో కణమయిలై కలన్దాలుమాలో *

ఆమరువినినిరై మేయ్‌క్క నీపో కొక్కురుపగలాయిరమూళ్గియాలో*
తామరైక్కణ్ణళ్ కొండీర్ దియూలో తగవిలై తగవిలై యేసీకణ్ణా. ౧.

అ॥ వేయ్‌మరు - వెదురుబోలిన, తోళిణై - భుజములురెండును, మెలియుమ్ - వాడిపోవు చున్నవి ఎన్ - నాయొక్క, మెలివుమ్ - శైథిల్యమునున్న, తనియైయుమ్ - విశ్లేషమునున్న, యాదుమ్ - దేనినిన్ని, నోక్కా - మాడకుండ, కామరు - పరస్పరమనురాగముగల, కుయిల్‌గళుమ్ - కోకిలములును, కూవుమ్ - శేకలువేయుచున్నవి; కణమ్ - గుంపుగానున్న, మయిలైవై - నెమలిలు, కలన్దు - ఒకటితోనొకటికలిసి, ఆలుమ్ - నృత్యముజేయుచున్నవి; మరువు - (నీయందు) స్నేహముగల, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమూహములను, మేయ్‌క్క - మేపుటకు, నీ - నీవు, పోక్కు - పోవుచున్న, ఒరుపగల్ - ఒకదినము, ఆయిరమూళ్గి - వెయ్యియుములుగానున్నది; తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణళ్ కొండు - నేత్రములతోజూచి, ఈర్‌ది - బాధించుచున్నావు; కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - దయగలవాడవుకావు దయగలవాడవుకావు.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవింకమీఁద యీవులనుమేపుటకు వెళ్ళినయెడల నీవు తిరిగివచ్చి చేరువఱకు నాకిచ్చట వునిక మిక్కిలి కష్టతరముగానుండును; ఇప్పుడే కోకిల మయూరాదులు శబ్దించుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. ఈయవస్థలోగూడ విడిచి వెళ్ళుచున్నావు గావ నీవు మిక్కిలి నిర్దయుండవని. ౧.

తగవిలై తగవిలై యేసీకణ్ణా తడములై పుణర్ దొఱుమ్‌పుణర్ చ్చిక్కా*
శుగవెళ్ళమ్‌విసుమ్బిఱన్దతీవై మూళ్గిక్కచ్చాళ్ నన్దుకనవెనసీళ్గియాళ్*
అగవుయిరగమగన్దోఱుముళ్ పు క్కాయిఱ్ పరమల్ల వేపోక్కియన్దో*
మిగమిగపనియునైన్నపిరివై యావహాల్ వీవనిఱ్ పసునిరై మేయ్‌క్కపోక్కే. ౨.

అ॥ కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - మిక్కిలి నిర్దయుండవు. తడమ్ - విశాలమైన, ములై - స్తనములను, పుణర్‌తొఱుమ్ - సంశ్లేషించినప్పుడెల్ల, పుణర్‌చ్చిక్కు - సంశ్లేషమునకు, ఆశా - లోపడని (మిక్కిలియతిశయించిన), శుగవెళ్ళమ్ - సుఖప్రవాహము, విసుమ్బిఱన్దు - ఆకాశమునతిక్రమించి (అపరిచ్ఛిన్నమై), ఆతీవై మూళ్గిక్క - బుద్ధిచెడునట్లు, కూళ్గిన్దు - వ్యాపించి (అప్పుడే), అదు - అనుభము, కనవెన - స్వప్నమువలె, నీళ్గి - నశించి, ఆళ్దే - అయవస్థయందు, ఉయిరగమ్ - ప్రాణమునకాధారమైన, అగమగన్దోఱుమ్ - లోలోపల, వేపోక్కు - అభినివేశము, ఉళ్ పుక్కు - ప్రవేశించి, ఆవియిన్ పరమల్ల - ఆత్మకస్యమైయున్నది. అన్దో - అయ్యో! మిగమిగ - పలుసూఱు, ఉనైన్న - నిన్ను, పిరివైయామ్ - విశ్లేషించునట్లున్న, నిన్ - నీయొక్క, పసునిరై మేయ్‌క్కపోక్కు - ఆవులను మేపుటకై వెళ్ళుడము, వీవ - నశించుగాక.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు సంశ్లేషించినప్పుడు కలిగిన గొప్పయానన్దముగూడ, నీ విశ్లేషమునుదలచినప్పుడు స్వప్నమువలె నత్యల్పమై తోచుచున్నది. అంతలో, నీయందున్న ప్రేమ నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ఇకమీఁదనైనను నీవు ఆవులను మేప వెళ్ళవలదని. ౨.

వీవనిఁ పశునిరై మేయ్‌క్క-పోక్కు వెవ్వుయిర్ కొక్కడ్రైనదావివేమూల్*
యావరుమ్‌తుణైయి లైయూసిరు న్దున్నఞ్ఞనమేనిమైయాట్టమ్‌కాణేన్ *
పోవదన్‌ఱొరుపగల్ నీయగన్‌ఱాల్ పొరుకయల్ కణ్ణిణై నీరుమ్‌నిల్లా*
శావదివ్వాయ్‌క్కలత్తాయ్‌చ్చిరోమాయ్ ప్పిఱన్దివైతోఁ్రుత్తైయో న్నిమైతానే

అ॥ నిన్‌పశునిరై మేయ్‌క్క-పోక్కు - (నీవు) నీయావులను మేపుటకు వెళ్ళినయెడల, వీవన్ - (నేను) నశించెదను; ఎవదావి - వాయాత్మ, వెవ్వుయిర్ కొక్కడ్రు - వేడివేడిగానిట్టూర్పు విడుచుచు, వేమ్ - దగ్ధముచున్నది. తుణైయి - సహాయము, యావరుమిల్లై - ఎవ్వరులేరు యాన్ - నేను, ఇరున్దు - బ్రతికియుండి, ఆఞ్ఞనమేనిమైయి-శ్యామమైనతిరుమేనును (కీల), ఉన్ - నీయొక్క, ఆట్టమ్ - సఖ్యాచారమును, కాణేన్ - చూడకనున్నాను ; నీఅగన్‌ఱాల్ - నీవువిశ్లేషించినయెడల, ఒరుపగల్ - ఆయొకదినము (కూడ) పోవదన్‌ఱు - పోకుండ (పెరుగుచు) నున్నది. పొరు - యుద్ధముజేయుచున్న, కయల్ - మత్స్యములువలెనున్న, కణ్ణిణై - రెండునేత్రములయందు, నీరుమ్‌నిల్లా - నీళ్ళునిలువకుండ ధారధారగా కారుచున్నవి. ఆయ్‌క్కులత్తు - గొల్లకులమందు, ఆయ్‌చ్చిరోమాయ్‌ప్పిఱన్ద - గోపికలైపుట్టిన, తోఁ్రుత్తైయోమ్ - భాగ్యమనేలేని మేమనుభవించుచున్న, ఇత్తనిమైతానే - కూర్మిక్లేమే, శావదు - మరణప్రాయముగానున్నది.

తా॥ నీవు నాయందాశలేక నన్నువదలి యావులను మేపుటకువెళ్ళినయెడల నిన్నుజూడక నేనొకక్షణమాత్రములో ప్రాణమును విడిచెదను. గోపికలైపుట్టిన మాకు నీతో విశ్లేషించుట మరణప్రాయముగానున్నదని. 3.

తోఁ్రుత్తైయో న్నమైయుమ్ తుణైపిరిన్దార్‌తుయరముమ్‌నిణైగిలై గోవిన్దా* నిన్
తోఁ్రుత్తనిల్‌పశుక్కళై యేవిరుమ్బి తుఱన్దైనుళ్ళయిప్పవై మేయ్‌క్కప్పోది*
పఴుత్తనల్లమ్‌దినిన్‌శొఁ్రుప్పణి వెళ్ళిమ్ పావియేన్నినయగన్‌ఱాలుముళ్ పుక్కుఁ్రుస్ర*
నిన్‌శెఁ్రివాయిన్నఞ్ఞప్పణి మొళి నిన్నై దొఱుమావివేమాల్. ర.

అ॥ గోవిన్దా - ఓగోవిందా! తోఁ్రుత్తైయోమ్ - (మృగస్వభావముగల) దానులమైన మేమనుభవించుచున్న, తనిమైయుమ్ - విశ్లేషమునున్న, తుణైపిరిన్దార్ - విశ్లేషించినమేమనుభవించుచున్న, తుయరముమ్ - వ్యసనమునున్న, నిణైగిలై - తలంచకనున్నావు. నిన్ - నీయొక్క, తోఁ్రుత్తనిల్ - పశువులపాకయందున్న, పశుక్కళై - ఆవులను, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఎనైమై - మమ్మలను, తుఱన్దు - విడిచి, ఇట్టు - వడళిసి, అవై - ఆయావులను, మేయ్‌క్క - మేపుటకై, పోది - పోతివి. పఴుత్త - పరిపక్వమైన, నల్లముదిన్ - మంచియుమృతియొక్క, ఇన్ - మధురమైన, శొఁ్రుప్పణి వెళ్ళిమ్ - రసప్రవాహమువలెనున్న, నిన్ - నీయొక్క, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱపంపువలెనున్న, వాయ్ - అధరము నుంచిబుట్టిన, కృష్ణమ్ - కృత్రిమమైన, పణిమొళి - సైచ్యోక్తులను, నిన్‌నైతొఱుమ్ - తలంచిన వ్వడంత, పావియేన్ - ప్రతిబంధకముగలనాయొక్క, మనమగన్‌ఱాలుమ్ - మనస్సాయొక్క లోపలంతయు, ఉళ్ పుక్కు - ప్రకాశించి, అఴుత్త - స్థిరపఱచగా, ఆవి - నాప్రాణము, వేమ్- పరితపించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుఁడా! మాయొక్క సౌవణ్యమునున్న, మీయొక్క సౌలభ్యగుణ్యమునున్న జూడక మమ్ములను విడిచిపెట్టి గోరతణమం దాసక్తిగలవాఁడవై వెళ్ళుచున్న ప్పుడు మాతో కొన్ని నైచ్యమాటలు చెప్పితివి. ఆమధురవాక్కులు మామనస్సులోనుండి మిక్కిలి బాధించుచున్నవని.

పణిమొళిసినై దొఉమావివేమాల్ పగల్‌నిరై మేయ్‌క్కియపోయకణ్ణా*
పిణియువిర్ మల్లిగై వాడై తూవ ప్పెరుమదమాలై యుమ్‌వన్దిన్ఱాలో*
మణిమిగుమార్వినిల్ ముల్లైపో దెన్వనములై కమళ్‌శ్విత్తు వాయముదమ్‌తన్దు*
అణిమిగుతామరై కైక్కొయెయన్దో అడిచ్చియోమ్‌తలై మిశై నీయణియాయ్. ౪.

అ॥ పణిమొళి - (నీవు చెప్పిన) అశ్వాసకరమైనమాటను, నినైతొఉమ్ - తలంచినప్పుడంత, అవి వేమ్ - నాయాత్మ దగ్ధమగుచున్నది. పగల్ - దినమందు, నిరై మేయ్‌క్కియ - ఆవులను మేపుటకై, పోయ - పోయిన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! పిణి - మొగ్గలు, అవిగళ్ - వికసించుచున్న, మల్లిగై - మల్లీపుష్పమును స్పృశించినచ్చిన, వాడై - ఉత్తరిపుగాలి, తూవ - వినుఱు చుండగా, పెరుమదమ్ - గొప్పమదముగల, మాలైయుమ్ - సాయంకాలమును, వన్దిన్ఱ - వచ్చినది. మణి - కాన్తిగల, మిగు - శోభిల్లుచున్న, మార్వినిల్ - వక్షస్థలమందున్న, ముల్లైపోదు - ముల్లపుష్పము, ఎన్వనములై - నాయొక్క సుందర స్తనమును, కమళ్‌శ్విత్తు పరిమళింపఁజేసి, ఉన్ వాయముదమ్ - నీయొక్కవాగమృతమును, తన్దు - ఇచ్చి, అణిమిగు - ఆలఙ్కారముచే నున్దరమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కైయై - శ్రీహస్తమును, అడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై - దాసులమైన మా శిరస్సుమీద, నీఅణియాయ్ - నీవు ఉంచవలెను. అన్దో - అయ్యో!

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు ఆవులను మేపుటకువెళ్ళితివి; నన్ను సంధ్యాకాలమున్ను ఉత్తరపుగాలియున్ను వచ్చి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. గాన, నీవు నన్ను కాగలించుకొని నాశిరస్సుమీద నీశ్రీహస్తమునుంచి యాశ్వాసము చేయుమాయని. ౪.

అడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై నీయణియా యాయ్‌ర్పయక్కణ్ణాఉన్ కోలప్పాదమ్*
పిడిత్తదు నడువునకార్వై యరుమ్పుల రదునిఱ్‌వెమ్‌పెణ్మై యాల్ నిఱోమ్*
వడిత్తడఙ్గణ్ణినీరుమ్‌నిల్లా మనమున్‌నిల్లా వెమక్కదుదన్నాలే*
వెడిప్పుఱ్‌పశునిరై మేయ్‌క్కప్పోక్కు వేమెమదుయిరుళ్ మెళుగిలుక్కే. ౬.

అ॥ ఆళి - సముద్రమువలెగంభీరమై, అమ్ - సుందరమైన, కణ్ణా - నేత్రములుగల ఓ శ్రీకృష్ణుడా! అడిచ్చియోమ్ - దాసులమైనమాయొక్క, తలైమిశై - శిరస్సుమీద, నీ - నీవు, అణియాయ్ - (శ్రీహస్తమును) ఉంచవలెను. నడువు - మధ్యమార్ధంబున, ఉన్ - నీయొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, పాదమ్ - తిరువడికళను, పిడిత్తదు - పట్టుకొనుటచే, అరివైయరుమ్ - యౌవనములుగలస్త్రీలు, ఉనక్కు - నీకు, పలర్ - అనేకులున్నారు. అదునిఱ్‌కు - ఆదియుండగా, ఎమ్‌పెణ్మై - మాస్త్రీత్వమును (ధరించి), ఆళ్ నిఱోమ్ - సహించియుండలేము. వడి - తీక్ష్ణమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణినీ - రెండునేత్రములయందు, నీరుమ్ - నీళ్ళును, నిల్లా - ఆడ్డులేక ప్రవహించుచున్నవి. మనమున్ - మనస్సును, నిల్లా - స్థిరముగానుండలేదు. అదుతన్నాలే -

గనుక, నిన్ - నీయొక్క, పళునిరై - గోసమూహములను, మేయ్‌క్క - మేపుటకై, పోక్కు - పోవుట, ఎమక్కు - మాకు, వెడిప్పు - వినాశముగానున్నది. ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, అళల్ - విచ్చువడ్డనున్న, మెళుగిల్ - మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుఁడా! నీవెచ్చటికివెళ్ళినను నీకువలసిన గోపికలసేకులున్నారు గావ నీకే మియు తక్కువలేదు. మేము నిన్నువిడిచియుండలేము. నీయొక్కవిశ్లేషము మాసకహ్యమై యున్నదని. ౬.

వేమెమనుయిరళల్ మెళుగిలుక్కు వెళ్ళరై మేగలై కళుత్తువీళ్ * తూమలర్ క్కణ్ణినై ముత్తిమ్శోర త్తుయినై ముయిలై పయన్దైనతోళ్ గళ్ వాడ * మామణివణ్ణవుక్ కెచ్చమ్మావణ్ణ మెన్ మలరడినోవనీపోయ్ * ఆమగిళ్ న్దుగన్దవై మేయ్‌క్కిన్ఱనోన్ డశురర్ గళ్ తలై పెయ్యిలెవట్టోలాట్టే.

ఆ॥ వెళ్ళరై - తెల్లకలువలను, మేగలై - మొలనూలును, కళుత్తువీళ్ - జారిపడునట్లును, తూ - స్వచ్ఛమైన, మలర్ - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ణినై - రెండునేత్రములయందు, ముత్తమ్ - బాష్పబిందువులు, శోర - ప్రవహించునట్లును, తుయినై ముయిలై - చేరియున్న స్తనములు, పయన్దు - వివర్ణములై, ఎనతోళ్ గళ్ - నాభుజములు, వాడ - వాడిపోవునట్లును, మామణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! శెమ్‌కమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరసపుష్పమువలె, వణ్ణమ్ - సుందరమైన, మెన్ మలర్ - మృదువైనపుష్పమువలె సుకుమారమైన, ఉన్ అడి - నీశ్రీపాదము, నోవ - నొచ్చునట్లు, నీపోయ్ - నీవుపోయి, అ - ఆవులను, మగిళ్ న్దు - ఆశపడి, ఉగన్దు - ఆదరించి, ఆయై మేయ్‌క్కిన్ఱ - ఆయావులను మేపుచున్నసమయమునందు, ఉన్నోన్డు - నీతోఁగూడ, అశురర్ గళ్ - అసురులు, తలై పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకు తటస్థించినయెడల, ఎవట్టోల్ - ఏమగునో (అని), ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, అళల్ మెళుగిల్ - అగ్నిసమీపమందున్న మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా॥ మేమిట్టియవస్థలోనున్నప్పుడు నీవావులను మేపుటకువెళ్ళగా నచ్చటనీతోఁగూడ రాక్షసులు యుద్ధమునకువచ్చినయెడల యేమియుపద్రవము కలుగునోయని మేము మిక్కిలి భయపడుచున్నామని. ౭.

అశురర్ గళ్ తలై పెయ్యిలెవట్టోలాట్టి న్ఱాళ్ మెన్నారుయిరాళ్ పిన్పోగేల్ * కెశిగై యుమ్ వెళ్కై యుముళ్ కలన్దు కలవియుమ్ నలియుమెన్ కైక్ కళ్ళియేల్ * వశిశెయ్ తామరై క్కణ్ణుమ్ వాయుమ్ కై కళుమ్ పీదగవుడై యుమ్ కాట్టి * ఒశిశెయ్ నుణ్ణిడై యిళవాయ్ చ్చియర్ నీయుగక్కు నల్ల వరోడుముళ్ళితరాయే. ౮.

ఆ॥ అశురర్ గళ్ - అసురులు, తలై పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకుతటస్థించినయెడల, ఎవట్టోలాట్టుఎన్ఱ - ఏమగునోయని, ఎన్నారుయిర్ - నాయాత్మ, అళుమ్ - మగ్నమైచింతించుచున్నది. (గనుక), ఆన్ పిన్ పోగేల్ - (నీవు) గోవులవెనుక వెళ్ళవలదు. కశిగైయుమ్ - (నీయందు) స్నేహమును, వేళ్‌కైయుమ్ - ఆభినివేశమును, కలవియుమ్ - (నీ) సంశ్లేషమును, ఉళ్ కలన్దు - లోపలప్రవేశించి, నలియుమ్ - బాధించునున్నవి. (గాన) ఎన్ కైక్ కళ్ళియేల్ - నన్నువదలివెళ్ళ

వలదు. వశిశెయ్ - వశీకరించుచున్న, తామరై - పద్మమువంటి, ఉన్ కణుమ్ - నీనేత్రమునున్న, వాయుమ్ - అధరమునున్న, కైగళుమ్ - శ్రీహస్తములనున్న, పీదగవుడైయుమ్ - పీతాంబర మునున్న, కాట్టి - చూపించి, వశిశెయ్ - శైథిల్యముగలవారై, నుణ్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడుముగల, ఇళవాయ్‌చ్చియర్ - యౌవనముగల గోపికలైన, నీ ఉగక్కుమ్ - నీవాశపడుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోగూడ, ఊర్ధ్వితరాయ్ - సఞ్చరించుమా.

తా॥ ఓశ్రీకృష్ణుడా! నీవు వెళ్ళినయెడల నిన్ననురులేమి చేయుదురోయని భయపడుచు న్నాను. నీవచ్చటికివెళ్ళి గోపికలతో విహరించ యిచ్చించినయెడల వారితోగూడ మాముందఱనే విహరించుమాయని. ౬.

ఉగక్కుమ్ నల్లవరోడుమూర్ధ్వితన్నై తిరువుళ్ళమిడర్ కెడున్దోఱుమ్ నాఙ్గళ్
వియక్కువిన్బుఱుదుమెమ్బెణ్మైయాల్ మిగవోమెమ్బెరుమాన్ శుమేయ్క్కప్పోగేల్
మిగప్పలవశురర్గళ్ వేణ్డురువఙ్గొణ్డు నిన్నూర్ధ్వితరువర్ కణ్ణనేవ
అగప్పడిలవరోడుమ్‌నినొన్నడాగిలే యవరైఙ్గళ్ విళైయుమెశోఱ్ఱుళన్దో. ౯.

అ॥ ఉగక్కుమ్ - నీవాశించుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోగూడ, ఊర్ధ్వితన్ను - సంచరించి, ఉన్తన్ - నీయొక్క, తిరువుళ్ళమ్ - హృదయమందున్న, ఇడర్ - (అభి మతాలాభముచేఁగలిగిన) వ్యసనము, కెడున్దోఱుమ్ - నశించునప్పుడంత, నాఙ్గళ్ - మేము, వియక్కు - మిక్కిలి, ఇన్బుఱుదుమ్ - సన్తోషించెదము. ఎమ్‌పెణ్మై - (నీసన్తోషమునకు విరోధియైన) మాస్త్రీత్వమును, ఆగిల్ పోమ్ - సహించలేము. ఎమ్బెరుమాన్ - ఓస్వామీ! పశుమేయ్క్క - ఆవులను మేపుటకు, పోగేల్ - పోవలదు. పలఅశురర్ - అనేకరాక్షసులు, కణ్ణనేవ - కంసునిచే ప్రేరేపింపఁబడినవారై, వేణ్డు - ఇష్టమైన, ఉరువమ్ - రూపములను, కొణ్డు - పరిగ్రహించి, మిగ - మిక్కిలి, నిన్ను - నీయొద్ద, ఊర్ధ్వితరువర్ - నీముందఱనుండి సంచరించెదరు. అగప్పడిల్ - (వారిచేతికి) దొఱుకుకొనినయెడల, అవరోడుమ్ - వారితోడను, నినొన్నడు - నీతోడను, ఆర్కే - అచ్చట, అవత్తఙ్గళ్ - కపటయోద్ధులు. విళైయుమ్ - కలుగును. ఎన్శొల్ - నామాటను, కొళ్ - పరిగ్రహింపుము, ఆన్దో - ఆయ్యో!

తా॥ ఓస్వామీ! మేము సుఖించఁడమునకంటె గోపికలతోఁగూడ విహరించి నీవు సుఖిం చడమే మాకు సన్తోషకరముగానుండునుగాన నీవు రాక్షసభూయిష్ఠమైన దేశమందుండక మాముందఱనే వారితోఁగూడ విహరింపుమాయని. ౯.

అవత్తఙ్గళ్ విళైయుమెశోఱ్ఱుళన్దో అశురర్గళ్ వన్కైయర్ కణ్ణనేవ
తవత్తవర్ మున్నగనిన్నూర్ధ్వితరువర్ తనిమైయుమ్ పెరిదునక్కిరామ్ నైయుమ్
ఉవర్ తలైయుడన్ తిరిగిలైయు మెన్నైనూడుఱవెన్నుడైయావినేమాల్
తివత్తిలుమ్ పశునిరైమేయ్ప్పవర్ శెఙ్గణివాయెఙ్గళాయర్ తేవే. ౧౦.

అ॥ శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయ్ - అధరములగల, ఎఙ్గళ్ ఆయర్ తేవు - మాగోపలకు స్వామియైనవాఁడా! వన్కైయర్ - బలిష్ఠములైనచేతులుగల, అశురర్ -

అనురులను, కణ్ణన్ - కంసుడు, ఏవ - ప్రేరేపింప, తవత్తవర్ - తపోనిష్ఠులైన ముషులు, మఱుగన్ని - మనోవ్యాకులముగలవారైయుండి, ఈర్‌త్తరువర్ - సంచరించెదరు. ఈనకు - నీకు, తనిమైయుమ్ - ఒంటరిగాపోవడము, పెరిదు - అధికముగానున్నది. ఇరామనైయుమ్ - బలరాముని గూడ, ఉవర్‌త్తలై - (సహాయముగా నించి) మనస్సుకలిసియుండని వాడనై, ఉడన్ తిరిగిలైయుమ్ - (వారితోగూడ) సంచరించకున్నావు. అవత్తిఱత్ - కపటయుద్ధములు, విళైయుమ్ - సంభవించును, ఎన్దైతన్ - అనితలంచి, ఎన్ను డైయావి - నాయాత్మ, ఊడుఱ - లోపల తగులుసట్లు, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది. ఆన్రో - అయ్యో! ఎన్శొల్ - నామాటను, కొళ్ - ఒనుము. తివత్తిలుమ్ - పరమపదవాసమునకంటె, పశునిరై మేయ్ప్ప-గోసమూహమును రక్షించడమును, ఉవత్తి - సంతోషించితివి.

తా॥ బలిష్ఠులైన రాక్షసులు కంసునిచేబంపబడినవారై సంచరించుచున్న వనమందు బలరాముడుతోడ లేక ఒంటిగాసంచరించుచున్న నిన్ను దలంచినామనస్సు మిక్కిలి భయపడు చున్నదని. ౧౦.

‡‡ శెఙ్గనివాయెఙ్గళాయర్ తే వత్తిరువడితిరువడిమేల్ *పారునల్
శఙ్గినిత్తుఱైవణ్ తెఙ్కురుగూర్ వణ్ శెడగోప్ప శొల్లాయిరత్తుళ్ *
మఙ్గైయరాయ్చ్చియరాయ్న్ద మాలై యవనొడుమ్పిరివదఱ్కిరఙ్గి* తైయల్
అఙ్గవర్ పశునిరై మేయ్ప్పిప్పానురైత్త వివైయుమ్వత్తవర్ కీర్తి శార్వే.

అ॥ శెమ్కని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, వాయ్-ఆధరముగల, ఎఙ్గళాయర్ తేవు-మాగోపలకు జేవతరైన, అవనొడు - ఆశ్రీకృష్ణునితో, పిరివదఱ్కు - విశ్లేషించుటకు, ఇరఙ్గి - భయపడి, మఙ్గైయర్ - యువతులైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, ఆయ్న్ద - పరిశీలించిచెప్పిన, మాలై - పాశురములను, ఆఙ్గు - అచ్చట, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణునియొక్క, పశునిరై మేయ్ప్ప - గోసమూహములనుమేపుటకై వెళ్ళడమును, ఇరఙ్గిప్పాన్ - అడ్డగించుటకై, తైయల్ - (ఒక) గోపిక, ఉరైత్తన - చెప్పినసూక్తిని, ఆత్తిరువడి - ఆట్టి (శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువడిమేల్ - శ్రీపాదముల విషయమునై, పారునల్ -తామ్రపర్ణినదియొక్క, శఙ్గుఆణి-శంఖములచే నలంకరింపబడిన, తుఱైవన్ - తీరమందువేంచేసియున్న వారును, వణ్ - సమృద్ధమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియు, వణ్ - ఉదారులైన, శెడగోప-నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఇవైయుమ్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, అవర్ కీర్తి - (వెనుక సాదించిన) ఆతిరువాయ్‌మొళులతోగూడ, కార్య - ఒప్పగును (అన్ని తిరువాయ్‌మొళులయొక్క ఫలమును ఈయొక్క తిరువాయ్‌మొళియేయిచ్చును).

తా॥ ఆవులనుమేపుటకు వెళ్ళవలదని గోపికలుచెప్పిన మాటలను గుంపులో వాడు వినినం దున యామాటలను ఏకాన్తమందొకగోపిక చెప్పినపాశురములను సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లు సాదించిన యీపదిపాశురములే సమస్త తిరువాయ్‌మొళులయొక్క ఫలమునునిచ్చునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "వీడుమిన్ - పత్తుడై" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలలో సాధించినభక్తి ఫలోన్ముఖుడైనవని సాధించి, "ఊళివినై" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో తమపాయముగా సాధించిన ప్రపత్తిస్వరూపమును సాధించుచున్నారు.

** కార్‌మేగవణ్ణ నీర్‌వానమ్‌మణ్‌ఎరికాలాయ్ నిన్ఱ నేమియాన్ *
కార్‌మేగవణ్ణ కమలనయనత్తిన్ *
నీర్‌వానమ్‌మణ్‌ఎరికాలాయ్ నిన్ఱ నేమియాన్ *
పేర్‌వానవర్‌గళ్ పిదర్‌పిర్‌మ్‌పెరుమైయనే. ౧.

అ॥ కార్‌మేగమ్ - కాళమేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, కమలనయనత్తిన్ - పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాడును, నీర్ - జలమునకును, వానమ్ - ఆకాశమునకును, మణ్ - భూమికిని, ఎరి - అగ్నికిని, కాల్ - వాయువునకును, ఆయ్‌నిన్ఱ - అంతరాత్మయై యున్నవాడును, నేమియాన్ - సుదర్శనముగలవాడును, పేర్ - గొప్పనాదైన, వానవర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, పిదర్‌పిర్‌మ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, పెరుమైయోన్ - మహిమగలవాడునైన, తామోదరన్ - దామోదరునియొక్క, తాళ్‌గళ్ - శ్రీపాదములు, తవనెఱిక్కు - భక్తిమార్గమునకు, వీడు - ప్రాప్యముగానుండును.

తా॥ ఉభయవిభూతియుక్తుడై యాశ్రితసులభుడైన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములే భక్తియోగలభ్యములని. ౧.

పెరుమైయనేవాన తిమైయోర్‌క్కుమ్ *కాణ్ణా
ఒరుమైయనే యాగ నెఞ్‌చినూదార్‌క్కు *ఎన్ఱుమ్
తిరుమెయ్యుళ్ తీయ్‌ఞ్‌ శెయ్‌ద శెమ్‌కణ్ శ్రీధరనార్ *నాళుమ్
ఇరువినైనై కడిన్ద్‌ఎన్నై ఆళ్‌గిన్ఱానే. ౨.

అ॥ వానత్తు - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, ఇమైయోర్‌క్కుమ్ - దేవతలకును, పెరుమైయోన్ - గొప్పవాడును, ఆగత్తు - హృదయమందు, అనైత్తూదార్‌క్కు - ఉంచుకొనినవారికి, కాణ్‌ఎన్ఱుక్కు - చూచుటకు, అరుమైయోన్ - దుర్లభుడును, ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలమందును, తిరు - శ్రీదేవి, మెయ్ - తిరుమేనియందు, ఉళ్‌ఐగిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, శెమ్‌కణ్ - ఎఱ్ఱని నేత్రములవాడునైన, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరువినైనై - (పుణ్యపాపములనెడి) రెండుకర్మములను, కడిన్దు - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్‌గిన్ఱాన్ - పరిపాలించుచున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడై శ్రీయఃపతియైయున్న గొప్పవాడే తనసౌలభ్యముచే నావిరోధులను పోగొట్టి నన్నిహలోకమందే పరిపాలించుచున్నాడని. ౨.

ఆళ్‌గిన్ఱానాళ్‌ఇయా నాళాల్‌కుత్తైవుడై యమ్ *
వాళ్‌గిన్ఱదిల్లై వీణావిత్తుయర్ కడిన్దోమ్ *

వాళ్ కణ్ణినైయిణ్ కణ్ మడప్పిన్నైదన కేళ్వన్*
తాళ్ కణ్ణుగ్ కొండిట్టు తలై మేల్ పునైన్దేనే. ౩.

అ॥ ఆళియాన్ - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆళ్‌గిన్రాన్ - (నన్ను) పరిపాలించుచున్నాడు. పిఱవిత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్దోమ్ - పోఁగొట్టితిమి. మిళ్‌గిన్ఱదిల్లై - (ఆదుఃఖము) మఱియు తిరగదు. ఆరాల్ - ఎవరిచేత, కుఱైవుడైయమ్ - కొంతగలవారము? (ఒకకొంతయుగలవారముకాము). వాళ్ - తేజస్సుగల, కణ్ణి - మత్స్యమువలె, ఓణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రముగలది, మడమ్ - ఆత్మగుణములుగలదైన, పిన్నైతన్ - నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణిగొండు - సేవించి, ఎన్ తలైమేల్ - నాశిరస్సుమీఁద, పునైన్దేన్ - ధరించితిని.

తా॥ నాసంసారమును మఱలకుండ పోఁగొట్టి, నప్పిన్నపిరాట్టికి వల్లభుఁడైన సర్వేశ్వరుని యొక్క శ్రీపాదములను నాశిరోభూషణముగాధరించితినని.

తలై మేల్ పునైన్దేన్ శరణ్ పుగళ్*ఆలిల్
ఇలై మేల్ తుయిన్ట్రా నిమిర్ వణ్ పొరుప్*
మలై మేల్ తాన్ ని న్ఱెన్ మనత్తుళిరున్దాన్ నై *
నిలై పేర్ క్కలాగామై నిచ్చిత్తిరున్దేనే. ౪.

అ॥ శరణ్ పుగళ్ - (వాని) శ్రీపాదములను, తలై మేల్ - (నా) శిరస్సుమీఁది, పునైన్దేన్ - ధరించితిని. ఆలిలైమేల్ - వటదళముమీఁద, తుయిన్ట్రాన్ - నిద్రించువాఁడును, ఇమైయోర్ - నిత్యసూరులు, పణిన్ద - ఆశ్రయించినట్లు, మలై మేల్ - వేంకటాచలముమీఁద, తాన్ - తాను, నిన్ఱ - వేంచేసియుండి, ఎన్ మనత్తుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరున్దాన్ నై - నిత్యవాసముచేయుచున్నవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, నిలై - (నాహృదయమందున్న) స్థిర్యమును, పేర్ క్కలాగామై - చలింపకుండనున్నదానిని, నిచ్చిత్తు-నిశ్చయించి, ఇరున్దేన్..కృతకృత్యుఁడనైయుంటిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు ఎవ్వరిచేతను చలింపఁబడనివాఁడై నాహృదయమునందు స్థిరముగానున్నాడని నిశ్చయించి కృతార్థుఁడనైతినని. ౪

నిచ్చిత్తిరున్దేన్ నెన్నిజ్జమ్ కళియామై*
కైచ్చక్కరత్తణాళ్ కళ్వమ్ పెరిదుడైయాన్*
మెచ్చప్పడాద పిఱర్ క్కు మెయ్‌పోలుమ్ పొయ్ వల్లన్*
నచ్చప్పడుమ్ నమక్కు నాగిత్తనైయానే. ౫.

అ॥ ఎన్ నెజ్జమ్ - నామనస్సును, కళియామై - విశ్లేషించని స్వభావమును, నిచ్చిత్తిరున్దేన్ - (సర్వేశ్వరునికి) నిశ్చయించితిని. కైచ్చక్కరమ్ - సుదర్శనము, కై - శ్రీహస్తమందుగల, అణ్ణల్ - స్వామియు, కళ్వమ్ పెరిదుడైయన్ - గొప్పవంచనస్వభావము గలవాఁడును, పిఱర్ క్కు - అన్యాశ్రితులకు, మెచ్చప్పడాన్ - స్తోత్రముచేయఁబడని వాఁడును, మెయ్ పోలుమ్ -

(అభక్తులకు) సత్యముజేయువానివలెనుండి, పొయ్‌వల్లన్ - అసత్యముజేయువాడును, నాగత్తణై యాన్ - ఆదిశేషుని పడక గాగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, నమక్కు - మనకు, నచ్చప్పడుమ్ - ఆళవడదగినవాడగును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు హృదయమందు స్థిరముగానుండి హాకుజేయుడలంచిన యుపకారము మతియెవ్వరికిని దెలిసికొన శక్యముకాదని. ౪.

నాగత్తణై యాన్ నాడోరుమ్ నాన్‌తోల్ *
ఆగత్తణై ప్పార్ క్కరుళ్ శెయ్యుమమ్మాన్ *
మాగత్తిళమదియమ్ శేరుమ్‌శడై యాన్ *
పాగత్తువై త్తాన్ పాదమ్ పణిన్దేనే. ౫.

అ॥ నాగమ్ - ఆదిశేషుని, అణైయాన్ - పడక గాగలవాడును, నాళ్‌తోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, నాన్‌తోల్ - భక్తిచేత, ఆగత్తు - హృదయమందు, అణైప్పార్క్కు - ఉంచుకొనువారికి, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామియు, మాగత్తు - గొప్పఆకాశమందున్న, ఇళమదియమ్ - బాలచంద్రుడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, శడైయాన్ - జటగలశుద్రుని, పాగత్తు - (తనతిరుమేనుయందు) ఒకభాగమందు, వైత్తాన్‌తన్ - ఉంచుకొనినవాడుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దేన్ - ఆశ్రయించితిని.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులనుగూడ ననన్యప్రయోజనులనుచలె తనతిరుమేనియందుంచుకొని రక్షించువాడును భక్తానుగ్రహ తత్పరుడుసైన శేషశాయిని యాశ్రయించితినని. ౬.

పణినెఞ్జే నాళుమ్ పరమపరమ్బరనై *
పిణియొన్రుమ్ శారా పిఱవినీక్కుత్తాళుమ్ *
మణినిన్ఱ శోది మరుళూరదనెన్నమ్మాన్ *
అణినిన్ఱ శెమ్బొ నడలాళ్వియానే. ౭.

అ॥ మణినిన్ఱశోది - నీలగర్భమువంటి కాన్తిగలవాడును, నరుళూరదన్ - మధురనగరమునందు జన్మించినవాడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియు, అణినిన్ఱ - అలక్ష్మీరహితముగానున్నట్టి, శెమ్‌పొన్ - పచ్చనిస్వర్ణమువలె స్పృహణీయమైన, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళ్వియాన్ - సుదర్శనమునుగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, పిఱవి - సంసారమును, నీక్కుత్తు - నశింపజేసి, ఆళుమ్ - (నన్ను) పరిపాలించును. పిణియొన్రుమ్ - సంసారదుఃఖమొకటియు, శారా - చేరవు. నెఞ్జే - ఓమనసా! పరమపరమ్బరనై - సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుని, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! మనవిరోధులను బోగొట్టి దాస్యపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిదినము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౭.

ఆళ్వియానాళి యమరర్క్కుమప్పాల్ *
ఊళ్వియానూళిపడై త్తాన్ నిరై మేయ్‌త్తాన్ *

వాళియన్దోళాల్ వరై యెడుత్తాయ్ పాదఙ్గళ్*
వాళియెన్నెఞ్జే మఱవాదువాళ్ కణ్డాయ్. ౮.

అ॥ ఆళియాన్ - నుదగ్ధనముగలవాడును, ఆళి - గంభీరస్వభావముగల, ఆమరర్ కుఱుమ్ - నిత్యశత్రులకును, అప్పాలాన్ - మేలైనమహిమగలవాడును, ఊళియాన్ - ప్రళయకాలమందుగూడ నుండువాడును, ఊళిపడైత్తాన్ - కాలము మొదలగు సకలపదార్థములనుసృజించువాడును, నిరైమేయ్‌త్తాన్ - గోసమూహములను మేపినవాడును, పాళి - బలముగల, అమ్ - సుందరమైన, తోళాల్ - భుజముచేత, వరై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తినవాడుసైనసర్వేశ్వరునియొక్క, పాచిఱ్ఱిళ్ - తిరువడికమ్మలను, ఎన్ నెఞ్జే - ఓనామనసా! మఱవాదు - మఱువకుండ, వాళ్ కణ్డాయ్ - నిత్యానుభవముజేయుము. వాళ్ - ఈయనుభవము నిత్యముగానుండుగాక.

తా॥ ఓమనసా! సకలచేతనాచేతనములను సృజించి వానియాపత్తులనుబోఁగొట్టి రక్షించువాఁడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను మఱువకుండ నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౮.

కణ్డేన్ కమలమలర్ ప్పాదమ్ కాణ్బార్ వినైగళ్*
విణ్డోయెఱ్ఱిన్ఱ నిన్ఱియాయినవెల్లామ్*
తొణ్డైశెయ్ దెన్ఱుమ్ తొఴుదువళియొఴుగ*
పణ్డైపరమన్ పణిత్త పణివగైయే. ౯.

అ॥ తొణ్డైశెయ్‌దు - (తనయిష్టమైన) భక్తిజేసి, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొఴుదు - ఆశ్రయించి, వళియొఴుగ - అడేమార్గమునానడుచునట్లు, పణ్డై - ముందుగానే, పరమన్ - సర్వేశ్వరుడు, పణిత్త - పాదించిన, పణివగైయే - చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా, కమలమలర్ - తామరసపుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికమ్మలను, కణ్డేన్ - సేవించితిని. కాణ్బార్ - చూచినప్పుడే, వినైయాయినవెల్లామ్ - సకలదుఃఖములును, విణ్డోయెఱ్ఱిన్ఱ - విడిచిపోయినవి.

తా॥ తనయందు భక్తిచేసి తననాశ్రయించి యుజ్జీవించునట్లు ముందు తానేకృపజేసిన చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా వానియనుగ్రహముచేత వానిశ్రీపాదములనుసేవించి సకలపాపములను బోఁగొట్టుకొంటివని. ౯.

వగైయాల్ మనమొన్ఱి మాధవనై నాళుమ్
పుగైయాల్ విళక్కాల్ పుదుమలరాల్ నీరాల్*
తిగైదోఱుమమరర్ గళ్ శెన్ఱి ఱైఞ్జినిన్ఱ*
తగైయాల్ శరణమ్ తమర్ గట్కార్ పఱ్ఱే. ౧౦

అ॥ వగైయాల్ - శాస్త్రోక్తప్రకారముగా, మనమ్ - మనస్సును, ఒన్ఱి - ఏకాగ్రముగాజేసి, మాధవనై - శ్రీయఃపతియైనతనను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుదు - నవీనమైన, పుగైయాల్ - ధూపముచేతను, విళక్కాల్ - దీపముచేతను, మలరాల్ - పుష్పముచేతను, నీరాల్ - తీర్థముచేతను, తిగైతోఱుమ్ - ప్రతిదిక్కులయందును, అమరర్ గళ్ - దేవతలు, శెన్ఱు - సమీపింపఁగా ఇఱైఞ్జి - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, తగైయాల్ - స్వభావముగలశ్రీయఃపతియొక్క, శరణమ్ - శ్రీపాదము, తమర్ గట్కు - భక్తులకు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పఱ్ఱు - ప్రాప్యము.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకును స్వాధీనాన్తరపరులకును ప్రపన్నులకును శ్రీయఃపతియే పరమప్రాప్యమని. ౧౦,

పర్‌ణ్‌ణెన్రుపర్‌ణి పరమపరమ్బరనై *
మర్‌ణ్‌ణిన్రోళ్ మాలై వళ్ళదివళనాడన్ *
శొర్‌ణ్‌ణొడై యన్దాది మూరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
కర్‌ణ్‌ణార్ కోర్‌ప్పర్‌ణ్‌ణాగుమ్ కణ్ణక్‌కళ్‌లిణైయే. ౧౧.

ఆ॥ పరమపరమ్బరనై - పరాత్పరుడును, మల్ - మల్లయుద్ధమందు, తిణ్ - బలిష్ఠమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడునైన, మాలై - సర్వేశ్వరుని, పర్‌ణ్‌ణెన్రు - ప్రాప్యమని, పర్‌ణ్‌ణి - ఆశ్రయించి, వళ్ళదివళనాడన్ - వళ్ళదినాడనెడిదేశమునకు స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, తొడై - శబ్దసందర్భరూపమై, ఆన్దాది - ఆన్తాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశుర ములలోనఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కర్‌ణ్‌ణార్‌క్కు - అభ్యసించినవారికి, కణ్ణక్‌కళ్‌లిణై - శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములు, ఓర్‌ప్పర్‌ణ్‌ణాగుమ్ - అద్వితీయమైన ప్రాప్యముగా నుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుని ప్రాప్యప్రాపకములుగా నాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరువడిగళే అత్యన్తసులభముగానుండును.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భక్తులకుజేయదగిన కృత్యమునుపదేశించుచున్నారు.

కణ్ణక్‌కళ్‌లిణై *ణణ్ణుమ్‌మనముడై యీర్ *
ఎణ్ణుమ్‌తిరునామమ్ *తిణ్ణమ్‌నారణమే. ౧.

అ॥ కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్‌లిణై - శ్రీపాదద్వన్ద్వమును, ణణ్ణుమ్ - పొందదగిన, మనముడైయీర్ - మనస్సుగల భక్తులారా! ఎణ్ణుమ్ -(మీరు) అనుసంధింపదగిన, తిరునామమ్- తిరునామము, నారణమే - నారాయణ అనెడియిదియే. తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా॥ భగవద్భక్తులనుసంధింపదగిన తిరునామము తిరువష్టాక్షరమేయని. ౧.

నారణనెమ్మాల్ *పారణర్‌క్కాళ్ *
వారణమ్‌తొలైత్త *కారణన్ తానే. ౨.

అ॥ ఎమ్మాన్ - నాస్వామియు, పారణర్‌క్కాళ్ - భూదేవికి వల్లభుడును, వారణమ్ - కువలయాపీడమును, తొలైత్త - చంపినవాడును, కారణన్ తానే - జగత్కారణుడుసైనవాడు, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడే ఉభయవిభూతి యుక్తుడు, విరోధులను బోఁగొట్టువాఁడు సకలజగత్కారణుఁడని. ౨.

తానేయులగెల్లామ్*తానేపడైత్తిడన్దు*
తానేయుణ్ణుమిఱ్ఱన్దు*తానేయాళ్వానే. ౩.

ఆ॥ తానే - తానే, పడైత్తు - (లోకములను) సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, తానే-తానే, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిఱ్ఱన్దు - క్రక్కి, తానే - తానే, ఆళ్వాన్ - పరిపాలించువాఁడు, తానే - తానే, ఉలగెల్లామ్ - లోకములను శరీరియై నిర్వహించుచున్న శ్రీమన్నారాయణుఁడు.

తా॥ లోకమున కేవిధమైన యాపత్తును రాకుండరక్షించి నిర్వహించువాఁడును శ్రీమన్నారాయణుఁడేయని. ౩.

ఆళ్వానాఴ్ఱినీర్*కోళ్వాయరవణైయాఁ*
తాళ్వాయ్‌మలరిట్టు*నాళ్వాయ్‌నాడీరే. ౪.

ఆ॥ ఆఴ్ఱినీర్ - మహాసముద్రజలమందు, కోళ్ - బలమునున్న, వాయ్-(స్తోత్రముచేయ దగిన) ముఖములనున్నగల, అరవు అణైయాన్ - ఆదిశేషునిమీద బవ్వళించినవాఁడై, ఆళ్వాన్ - (జగత్తును) పరిపాలించువానియొక్క, తాళ్ వాయ్ - తిరువడికళ్ళయందు, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నాళ్ వాయ్ - ప్రతిదినమును, నాడీర్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు శేషశాయియై పవ్వళించియుండి లోకములను రక్షించిన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను పుష్పాదులచే పూజించి యాశ్రయించుడియని. ౪.

నాడీర్‌నాడోఱుమ్*వాడామలర్‌కొణ్డు*
పాడీరవర్‌నామమ్*పేడీపెఱలామే. ౫.

ఆ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, వాడామలర్‌కొణ్డు - వాడని పుష్పమును సంపాదించుకొని, నాడీర్ - (వానిని) ఆశ్రయించుడి. అవర్ - ఆ శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామమ్- తిరునామములను, పాడీర్ - గానముచేయుఁడు. వీడు-మోక్షమును, పెఱలామ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ వాని తిరునామముల ననుసంధించుచు పుష్పాదులచే వాని శ్రీపాదముల నర్చించి యాశ్రయించినయెడల మోక్షమును బొందవచ్చునని. ౫.

మేయార్‌వేఙ్గడమ్*కాయామలర్‌వణ్ణర్*
పేయార్‌ములై యుణ్డ*వాయార్‌మాదవనే. ౬.

ఆ॥ కాయామలర్ - రెల్లుపుష్పమువంటి, వణ్ణర్ - కాన్తిగలవాఁడును, పేయార్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్డ - ఆరగించిన, వాయార్ - నోఱుగలవాఁడుసైన, మాదవన్ - శ్రీయఃపతి, వేఙ్గడమ్ - తిరుమలయందు, మేయాన్ - నిత్యవాసముచేయుచున్నాఁడు.

తా॥ శ్యామవిగ్రహుఁడైన శ్రీయఃపతి మనమాశ్రయించున ట్లాశ్రితులభుఁడై వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్నాఁడని. ౬.

మాదవనై*ఓదవల్లీశేల్
తీదొన్దుమడైయుం*ఏదమిలారావే. ౭.

అ॥ మాదవన్ - (ఆనారాయణుండు) శ్రీదేవికి వల్లభుండు, ఎన్దైన్దు - అని నిరన్తరము గా, ఓదవల్లీశేల్ - అనుసంధింపగ స్థలైతిరిని, తీదొన్దుమ్ - ప్రాపంచిక పాపమొకటియును, అడైయా - చేరదు. (నశించును) ఏదమ్ - ఉత్తగవ పము, శారా - స్పృశించదు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరుద్వయానుసంధానము జేసినచో మీరు పూర్వోత్తరపాపము లన్నియు నశించునని. ౭.

శారావేదఙ్గళ్*సీరార్ముగిల్వణ్ణర్*
పేరారోదువార్* ఆరామరరే. ౮.

అ॥ వేదఙ్గళ్ - వాపములు, శారా - చేరవు. సీరార్ - జలముచేబూర్ణమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ - కాన్తిగల శ్రీయఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓదువార్ ఆర్ - అనుసంధించువారెవరో వారి ఆరార్ - వారి దేహమ్మెత్తి యేవృత్తము గా గారించినప్పటికిన్ని, అమరర్ - నిత్యసూరులగుదురు.

తా॥ ఈమన్త్రార్థము ననుసంధించువారి దేహావసానమందు స్ఫుటీకృతమగు ఏకృత్యములు వాచరించినను ఈమన్త్ర ప్రభావముచే నిత్యసూరులగుదురని. ౮.

అమరర్ క్కరియానై*తమర్ గట్కెళియానై*
అమరత్తొళువార్ గట్కు*ఆమరావినైగళే. ౯.

అ॥ అమరర్ క్కు - బ్రహ్మాదులకు, అరియానై - పొందుటకశక్యుడును, తమర్ గట్కు - భక్తులకు, ఎళియానై - సులభుడునైనవానిని, ఆమర - అనన్యప్రయోజనులై యమరియుండి, తొళువార్ గట్కు - ఆశ్రయించువారికి, వినైగళ్ - ప్రతిబంధకములు, అణుగా - స్పృశించవు.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకు దుర్లభుండైన శ్రీయఃపతిని యనన్యప్రయోజనులు సులభముగా నాశ్రయింపవచ్చునని. ౯.

వినైవల్లిరుళ్*మునైగిళ్వెరువుం*
తునైనన్మలర్*నినైమిన్ నెడియానే. ౧౦.

అ॥ వినై - కర్మములు, ఎల్ఇగళ్ - క్రూరమైన యజ్ఞాదులు, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పబడు చున్న యివిమొదలైన నానానాదులయొక్క, మునైగళ్ - ఉపాహములు, వెరువిప్పుమ్ - భయపడి నశించును. తునై - జలమందున్న, నన్మలర్ - మంచిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నెడియాన్ - గోప్పఉపకారశీలుండైన శ్రీయఃపతిని, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ కైజ్కర్య ప్రతిబంధకములైన యజ్ఞాదులన్ని యు నశించుటకై మంచిపుష్పాదులచే వానిచే యర్చించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

నెడియానరుళ్*శూడుమ్*పడియాశైడపోగ*
నొడియాయిరత్తిప్పత్తు*అడియార్క్కుగళ్ సెయ్యే. ౧౧.

అ॥ నెడియాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళ్ - కృపను, కూడుమ్ - ధరించడమును, పడియాన్ - స్వభావముగాగల, కడలోపక్ - సముద్రమువర్ణమొక్క, నొడి - శీఘ్రముగా, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములు, అడియార్‌కు - భక్తులకు, అరుళ్ - అనుగ్రహమునెడి, పేఱు - ఫలప్రాప్తిని (కలుగజేయును)

తా॥ ఈపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సముద్రవర్ణమువలె భగవత్కృపా పాత్రులగుదురురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౬ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తమనియమనప్రకారము సర్వేశ్వరుడు తమను పరమపదమునకు దీసికొనిపోవుటకు త్వరపడుచున్నాడనియు, తాముపొందినఫలముయొక్క గౌరవమునున్ను తమమనస్సుతో సాదించుచున్నారు.

అరుళ్ పెఱువారడియార్‌ద మ్మడియనేఱ్కు* ఆళియాన్
అరుళ్ తరువాన్మెగిన్నా నడునమదుపిదివగై యే*
ఇరుళ్ తరుమాఞాలత్తు ళినిప్పిఱియా వేణ్ణిల్ *
మరుళ్ తీర్నీమడనెఞ్చే వాట్టాఱ్ ఱానడివణ్ణే. ౧.

అ॥ అరుళ్ - (భగవత్) కృపను, పెఱువార్ - పొందరగిన, అడియార్‌తమ్ - భాగవతులకు, అడియనేఱ్కు - దాసుండనైనవానికి, ఆళి యాన్ - చక్రిగుఱుడు, అరుళ్ తరువాన్ - కృపజేయుటకై, అమైగిన్నాన్ - ఈద్యోగిచుచున్నాడు. అదు - అదియు, నమదుపిదివగై యే - మననియమనప్రకారమేచేయుచున్నాడు. ఇరుళ్ తరుమ్ - అజ్ఞానమునుగగజేయుచున్న, మా - గొప్ప, ఞాలత్తిల్ - భూలోకమందు, ఇని - ఇకమీదట, పిఱవి - జన్మమును, యాన్ - నేను, వేణ్ణిల్ - ఆశింపను. మడమ్ - చిట్టుడిలగల, నెఞ్చే - ఓమనసా! మరుళ్ - (తిరువాఱ్ విళనువిడిచి పరమపదమునకువెళ్ళనిదోడి) అజ్ఞానమును, కళై - విడువుము. నీ - నీవు, వాట్టాఱ్ ఱానీళ్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, పణిందు - ఆశ్రయింపుము.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు నామనోరథప్రకారము గానే నన్ను స్వీకరింప సిద్ధమయి వాడు. ఇక నీయొక్క పట్టుదలవిడిచి ఈసంసారమందుతిరిగి జన్మించకుండ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న వాని తిరువడికలు నాశ్రయింపుమని.

వాట్టాఱ్ ఱానడివణ్ణిల్ మాఞాలప్పిఱప్పుప్పా *
కేట్టాయేమడనెఞ్చే కేశవనెమ్బెరుమాన్ *
పాట్టాయపలపాడి ప్పఱవినై గళ్‌పఱ్ ఱుత్తు *
నాట్టారోడియల్వాళ్‌వీన్దు నారణనై నణ్ణినేమే. ౨.

అ॥ మాఞాలమ్ - గొప్పభూమియందు, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుప్పాఱ్ - పోఁగొట్టుటకై, వాట్టాన్ ఱాన్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వానియొక్క, ఆడి - శ్రీపాదమును, వణఙ్గి - ఆశ్రయించి, కేశవన్ - కేశవుఁడనెడి, ఎమ్పెరుమానై - నాస్వామిని, పలపాట్టాయ - అసేకపాశురరూపములైన తిరువాయ్‌మొళ్ళులచే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, పఱ్ఱినైగళ్ - ఆవాదికర్మములను, పఱ్ఱు ఱుత్తు - సంహరించుటకొఱకు, నాట్టాళ్వాన్ - లోకకులపతి, ఇయల్వు - సహవాసమును, ఒఴిన్ద - విడిచి, నారణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణినమ్ - పొందితిమి. మడమ్ - విధేయమైన, నెఞ్జే - ఓమనసా! కేట్టాయే - ఈమాటలను వింటివా.

తా॥ ఓమనసా! తనయనుభవమునకు విరోధియైన మనసంసారమునున్న ప్రాచీనపాపములనున్న పాపరులసహవాసమునున్న బోఁగొట్టి తనను స్తోత్రముజేసి యాశ్రయించునట్లు వాఁడు మనయందుఁజేసిన ఉపకారమును దలిపికొనుమూయుని. ౨.

నణ్ణినమ్‌నారాయణనై నామఞ్జళ్ పలశొల్లి*
మణ్ణులగిల్ వళమ్మిక్క వాట్టాన్ ఱాన్ వన్దిన్ఱు*
విణ్ణులగమ్‌తరువానాయ్ విరైగిన్ఱాన్ విదివగై శేయ్*
ఎణ్ణినవాఱాగా నిక్కురుమఞ్జళ్ నెఞ్జే. ౩.

అ॥ ఎన్ నెఞ్జే - ఓనామనసా! పలనామఞ్జళ్ - అసేకతిరునామములను, శొల్లి - చెప్పి, నారాయణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణినమ్ - పొందితిమి. మణ్ణులగిల్ - భూలోకమందు, వళమ్మిక్క - గొప్పసంపత్తుగల, వాట్టాన్ ఱాన్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వాఁడు, వన్దు - వచ్చి, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, విరైగిన్ఱాన్ - త్వరపడుచున్నాడు. ఇక్కురుమఞ్జళ్ - ఈకార్యములు, ఎణ్ణినవాఱాగా - తలంచినట్లుమాత్రమేకాదు.

తా॥ ఓమనసా! ఒక కార్యముకొఱకై యొకనిని యాశ్రయించినయెడల కార్యమయ్యేవఱకు వానిని యాశ్రయించవలసియుండును. అట్లుకాకుండ మనము సర్వేశ్వరుని యొకప్పుడాశ్రయించినప్పుడే వాఁడుమనకు పరమపదము నిచ్చుటకు సిద్ధమైయున్నాడని. ౩.

ఎన్నెఞ్జత్తుళ్ళిరు నిన్ఱిరున్దమిర్ నూలిడై మొయ్న్దు*
వన్నెఞ్జత్తిరణియనై మార్విడన్ద వాట్టాఱ్ ఱాన్*
మన్నెఞ్జప్పార్ దత్తు వ్వాణ్ణవర్ క్కాప్పుడై తోట్టాన్*
నన్నెఞ్జేనమ్బెరుమాన్ వమక్కురుళ్ తాన్ శెయ్వానే. ౪.

అ॥ నన్నెఞ్జే - ఓమంచిమనసా! వన్నెఞ్జత్తు - క్రూరహృదయుఁడైన, ఇరణియనై - హిరణ్యానురునియొక్క, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చినవాఁడును, వాట్టాఱ్ ఱాన్ - తిరువాట్టాఱందు వేంచేసియున్న వాఁడును, మన్ - రాజులు, అఞ్జ - భయపడునట్లు, పారదత్తు - భారతయుదమందు, పాణ్డవర్ క్కా - పంచపాండవులకొఱకై, పుడై - ఆయుదమును, తోట్టాన్ - ఎత్తినవాఁడును, నమ్బెరుమాన్ - మనస్వామియుయైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్ నెఞ్జత్తు -

వాఙ్మనమయమైందు, ఊళిగళ్‌తొఱు - లోపలనుండి, ఇన్ఱు - ఈలోకమందు, ఇఱు - శ్లాఘ్యమై, తిమిర్ - ప్రాపిడరూపమై, నూల్ - శాస్త్రమైన, ఇవై - ఈతిరువాయ్‌మొళిని, మొళిన్ఱు - ప్రవర్తింపజేసి, నమక్కు - మనకొఱకు, అరుళ్ - కృపను, తాన్ శెయ్‌వానే - తానే చేయుచున్నాడు.

తా॥ ఆశ్రితులకొఱకై హిరణ్యాసురునిజంపియు, భారతియుద్ధమం దాయుధమెత్తనని చేసిన ప్రతిజ్ఞనుకూడవదలి సారథ్యమొత్తియు, నాహృదయమందుండి తిరువాయ్‌మొళిని ప్రవర్తింపజేసియు స్వస్థలమును రక్షించువాడు నాకొఱకు సకలాభీష్టములను బూర్తిజేయుననని. ౪.

వానేఱువణ్‌పొన్ వాట్టార్ తిరువడియే*
నానేఱుపెఱుగిన్ఱేన్ నమక్కెన్ఱుమ్ నన్‌మైయుమే*
తేనేఱుమిళర్ తిరుమాలిరుంశోలై మలైయే*
ఊనేఱుమ్ వాళ్‌వినై తీర్‌క్కుమ్ మందిరమిదువే. ౫.

అ॥ వాన్ ఏఱు - పరమపదమునుపొందుటకై, వళి - అర్చిరాదిమార్గమును, శొన్న - ఇచ్చిన, వాట్టార్ తిరువడి - తిరువాట్టాఱులందుచేసిన మిన్నువాడు (సాదించినవాడు), పణివదాయ్ - (చరమశ్లోకార్థమైన) శ్రీమూర్తిసకారము, నాన్ - నేను, ఏఱు పెఱుగిన్ఱేన్ - పొందదగినవాడనైతిని. నెఞ్చే - ఓమనసా! నిరైగిలై - నిరక్షరమును, నమ - పరిహసింపుము. తేన్ - తేనె, ఏఱు - ప్రవహించుచున్న, మలర్ - పుష్పములుగల, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయి, తిమిర్ - ప్రకాశించుచున్న, పొడి - పరిమళముగల వక్షస్థలమునందు, శెఱుమ్ - నుండెడిదానా, పడై - గరుత్మంతుని, తాన్ - తాను, ఏతిత్తిరివాన్ - ఎక్కి సంచరించువాడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, తాళిణై - శ్రీపాదద్వన్వము, ఎన్ తలైమేల్ - నాశిరస్సునుమోదశేయున్నది.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు పరమపదమునకు మార్గమై యేఱ్పరచిన అర్చిరాదిమార్గముగా పరమపదమును బొందసిద్ధమైతిని. వాడతను నన్ను విముఖీకరించి నాశిరస్సునుమోద తన శ్రీపాదములనుంచెను. ఇంకనేనుకాముకుడను నీవుజయించితివని. ౫.

తలైమేలతాళిణైగళ్ తామరైక్కణ్ణన్మాక్*
నిలైపేరాన్నిఱ్ఱెప్పొళుదుమెమ్బెరుమాక్*
మలైమాడత్తిరవణైమేల్ వాట్టార్ క్కుమదమ్మిక్క*
కొలైయానైమరుప్పొశిత్తాక్ కురైకழల్‌గళ్ కుఱుగినమే. ౬.

అ॥ తాళిణైగళ్ - (వానియొక్క) శ్రీపాదద్వన్వములు, తలైమేల (నా) శిరస్సునుమోదనున్నవి. తామరైక్కణ్ - పద్మనేత్రుడైన, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి, ఎన్ నెఞ్చత్తు - నాహృదయమందుండి, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎప్పుడుడును, నిలైపేరాన్ - చలించడు. మలై - పర్వతమువంటి, మాడమ్ - మేడలుగల, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱందు, అరవణైమేలాన్ - ఆదిశేషునిమోదట బవ్వళించినవాడును, కుదమ్మిక్క - గొప్పముదముగల, కొలై - చంపుటకువచ్చిన, యానై - కువలయాపీడమునొక్క, మరుప్పు - దంతములను, ఒశిత్తాన్ - విఱిచినవాడునైన, ఎమ్బెరుమాన్ - స్వామియొక్క, కురై - కీర్తించుచున్న, కழల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగినమ్ - సమీపించితిమి.

తా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియుండి నన్ను సర్వప్రకారముచేత విడువకుండ స్వీకరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను బొందితినని. ౬.

కుఱైకుళల్‌గళ్‌కుఱుగినమ్ నఱుంకొన్నిన్ఱకుడిగొండాన్ *
తిఱైకుళుఙ్గుకడల్‌పుడై శూழ్ తెన్నాట్టుం పిఱవియుమన్ని *
వఱైకుళుఙ్గుమణిమాడ వాట్టాఱ్ఱు ప్పూమలరడిమేల్ *
పిఱైకుళుఙ్గునఱుంతణ్ణళవమ్ మెయ్‌న్నిన్ఱకమழుమే. ౭.

ఆ॥ ఱుఱై - (ఆభరణములచే) శబ్దించుచున్న, కుழల్‌గళ్ - ఱులుపడికళ్ళను, కుఱుగినమ్ - సమీపించితిమి. నఱుంకొన్దన్ - మన (శ్రీకృష్ణుడు, కుడికొణ్డాన్ - (మామనస్సును) వాసస్థాన ముగా స్వీకరించెను. తిఱై - అలలయొక్క, కుழుఙ్గు - సమూహముగల, కడల్ - సముద్రము చే, పుడై - ప్రక్కలయందు, శూழ్ - చుట్టబడినదియు, తెన్ నాడు - దక్షిణదేశమునకు, తిలద మున్న - తిలకమువలెనున్నదియు, వఱై - పర్వతములయొక్క, కుழుఙ్గు - సమూహముపలెనున్న, మణిమాడమ్ - రత్నములుమైన గృహములుగలదియు నైన, వాట్టాఱ్ఱు ప్పూ - తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న వానియొక్క, మలర్ - పుష్పమువంటి, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద సమర్పింప బడిన, పిఱైకుళుఙ్గు - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, నఱుం తుళవమ్ - మంచితిరుత్తులాయి, మెయ్ నిన్ఱ - నాశరీరముపండి, కమழుమే - పరిమళించుచున్నది.

తా॥ అతిసుందరమైన తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నామనస్సులో వేంచేసియున్నాడు దానికి నిదర్శనము, వానితిరువడికమ్ములమీదనున్న తిరుత్తులాయి నాశరీర మంతా పరిమళించుచున్నది. ౭.

మెయ్‌న్నిన్ఱకమழుమ్ తుళవ పిఱై యేఱుతిరుముడియాన్ *
కైన్నిన్ఱశెక్కరత్తాన్ కరుదుమిడమ్ పొరుదుపునల్ *
ఎన్నిన్ఱవరై పోలుమ్ తిరువురువవాట్టాఱ్ఱుక్కు *
ఎన్నన్ఱిన్ఱు శెయ్‌దేనా వెన్నెఞ్చిల్ తిగழ్‌వదువే. ౮.

ఆ॥ మెయ్‌నిన్ఱ - దివ్యవిగ్రహమంతటనుండి, కమழుమ్ - పరిమళించుచున్న, తుళవమ్ - తిరుత్తులాయియొక్క, పిఱై - పరిమళము, ఏఱు - వ్యాపించియున్న, తిరుముడియాన్ - కిరీటము గలవాడును, కరుదుమిడమ్ - సబ్కల్పించిన చోటికివెళ్ళి, పొరుదు - యుద్ధముజేసి, కైనిన్ఱ - (తిరిగివచ్చి) శ్రీహస్తమంటున్న, శెక్కరత్తాన్ - సుదర్శనముగలవాడును, పునల్ - (సముద్ర) జలముపలెనున్న, మై - కాటుకపలెనున్న, నిన్ఱవరై పోలుమ్ - నిలిచియున్న పర్వతముపలెనున్న, తిరువురువన - తిరుమేనుగలవాడునై, వాట్టాఱ్ఱుక్కు - తిరువాట్టాఱందు బవ్వళించినవానికి, ఎన్నన్ఱిన్ఱు - ఏయుపకారము, శెయ్‌దేనా - చేసినానని, ఎన్నెఞ్చిల్ - నామనస్సునందు, తిగழ్‌వదు - ఉజ్జ్వలుడై వేంచేసియుండుట?

తా॥తిరువాట్టాఱులో విలక్షణుడై వేంచేసియున్న మిక్కిలినులభుడైన సర్వేశ్వరునికి నే నే మియనుపకారముచేయగలిగితినప్పటికిన్ని నాహృదయమందత్యుజ్జ్వలుడై వేంచేసియున్నాడని.

తిగழ్‌న్ఱ తిరుమార్‌బిల్ తిరుమఙ్గైతనోడుమ్ *
తిగழ్‌న్ఱ తిరుమాలార్ శేర్‌విడమ్‌తణ్ వాట్టాఱు *

పుగ్‌ నిన్ర పుళ్ళూర్‌ది ప్పోరరక్కన్‌ నిలడ్రెదుత్తార్‌*
ఇగళ్‌ నిన్ర తెయ్యెన్నెజ్ఞ తెప్పొళి దుమ్‌పిరియానే. ౯.

అ॥ తిగళ్‌ నిన్ర - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమార్బిల్‌ - వక్షస్థలమందు (వేంచేసియున్న), తిరుమన్దైతన్నోడుమ్‌ - పెరియపిరట్టిగోగూడ, తిగళ్‌ నిన్ర - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమూలార్‌ - శ్రీయఃపతి, కోర్‌విడమ్‌ - నిత్యవాసముచేయుచున్న స్థానము, తన్‌ - చల్లనైన, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱనెడి దివ్యదేశము, పుగళ్‌ నిన్ర - గొప్పకీర్తిగల, పుళ్‌ - గరుత్మంతుడు, ఊర్‌ది - (వానికి) వాహనము, పోర్‌ - యుద్ధమునకుచ్చిన, అరక్కర్‌ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్‌ - వంశమును, కెడుత్తాన్‌ - నశింపచేసిన శ్రీయఃపతి, ఎన్‌ నెఞ్ఞుళ్‌ - నామనస్సునందు, ఇగళ్‌విన్ఱి - అనాదరములేక, ఎప్పొళుదుమ్‌ - ఎల్లప్పుడును, పిరియాన్‌ - ఎడబాయకనున్నాడు.

తా॥ శ్రీయఃపతియై, గరుడవాహనుడై, అనుగసంహారకుడై, ఇట్టిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరుడు నామనస్సునందెల్లప్పుడును మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై వాసముచేయుచున్నాడవి

పిరియాదా రెచ్చియెన్ఱు పిఱప్పుఱుత్తాళరిక్కొణ్డార్‌*
అరియాగియిరణియనై యూగజ్కిణ్డానన్ఱి*
పెరియార్‌ క్కాట్చ్చిక్కాల్‌ పెఱ్ఱాదప్పణ్‌ పెరుమానాయ్‌*
వరివాళ్వాయరవణై మేల్‌ వాట్టాఱ్ఱు క్కాట్టినానే. ౧౦.

అ॥ పిరియాను - ఎడబాయక, ఆళ్‌శెయ్‌ - కైంకర్యముచేయుము, ఎన్ఱు - అనిచెప్పి, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుత్తు - చేపించి, ఆఱు-మిక్కిలి, ఆళ్‌కొణ్డాన్‌ - దాస్యపఱుచుకొనెను అన్ఱి - అప్పుడు, అరియాగి - నరసింహమై, ఇరణియనై - హిరణ్యానురునియొక్క, ఆగమ్‌ - శరీరమును, కీణ్డాన్‌ - చీల్చినవాడును, వరి - గీతలనున్న, వాళ్‌ - కాన్తినిన్న, వాయ్‌ - (అనేక) ముఖములనున్నగల, అరవణైమేల్‌ - తిరువనన్దాళ్వానెడి శయ్యమీద, వాట్టాఱ్ఱు క్కాన్‌ - తిరువాట్టాఱులో బవ్వళించియుండువాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, పెరియార్‌క్కు - గొప్పవారికి, ఆట్పట్టక్కాల్‌ - దాసుడైనయెడల, పెఱ్ఱాద - పొందదగని, పణ్‌ - పురుషార్థమును, పెరుమాయు - పొందెడివిధమును, కాట్టినాన్‌ - చూపించెను.

తా॥ మహాపురుషులనుబొందినయెడల ఆశ్రితుల గుణాగుణములనుజూడక ఎంతగొప్పపురుషార్థమునుగూడ వారిచ్చెదరనియెడి ఈ ఱ్థమును తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నావిషయమై ప్రకాశింపజేసెనని. ౧౦.

తాక్కాట్టి త్తన్‌కనై కళల్‌గళ్‌ కిడుసరగమ్పుగలొళిత్తు*
వాట్టాఱ్ఱై మెరుమానై వళప్పుక్కురుగూర్‌ చ్చడగోపన్‌*
పాట్టాయ్‌తమిళ్‌ మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్‌
కేట్టు*ఆరార్‌ వానవర్‌గళ్‌ శెవిక్కినియ శెఞ్జొల్లే. ౧౧.

అ॥ తన్‌ - తనయొక్క, కనై - శబ్దించుచున్న, కళల్‌గళ్‌ - తిరువడికళ్ళను, కాట్టి - చూపించి, కిడుసరగమ్‌ - క్రూరసంసారమందు, పుగళ్‌ - ప్రవేశించడమును, ఒళిత్తు - పోగొ

ట్టినవాడును, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్నవాడుసైన, ఎమ్బెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వళక్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పాట్టాయ - పాశురరూపములుగాసాదించిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసన్దర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, శెవిక్కినియ - శ్రోత్రమునకు మధురమైన, శెమ్‌శొల్ - కాపట్యములేని శ్రీమాత్రకైయైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్ గళ్ - నిత్యసూరులు, కేట్ట - విని, ఆరార్ - (చాలునని) తృప్తిఁజెందరు.(వై వైనయాశపడుదురు).

తా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీ పదిపాశురములనుఁగని నిత్యసూరులుగూడ మిక్కిలి యానన్దమునుబొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక :— ఈ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తనును ఈ విగ్రహముతోఁగూడ పరమపదమునకు దీసికొనిపోవలయునని యభిమానింప, ఈహేయశరీరము నచ్చటికితీసికొని పోకూడదని యాళ్వార్లు యాచింపఁగా నప్పు డాప్రార్థన సఫలముగాజేసినాడని వానియొక్క ఆశ్రిత పారతన్త్ర్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడుచున్నారు.

** శెళ్ళొఅ్ఱివిగాళుయిర్ కాత్తాఱ్చెయ్‌మ్మిన్ తిరుమూలిరుళ్ళోలై *
వళక్కళ్వ్ మామాయన్ మాయక్కనియాయ్‌వన్ *ఎన్
నెఞ్చుమువిరుమ్ కళన్దు నిన్ఱారతియూవణ్ణమ్ *ఎన్
నెఞ్చుమువిరుమ్మై యుణ్ణు తానేయాగినిఱైన్ఱానే. ౧.

అ॥ తిరుమూలిరుళ్ళోలై - తిరుమూలిరుళ్ళోలయునెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాఁడును, వళక్కళ్వన్ - వంచనచేత (భక్తులయొక్క సర్వస్వమునుగొని) అపహరించువాఁడును, మామాయన్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన గుణములుగలవాఁడుసైన సర్వేశ్వరుఁడు, మాయక్కనియాయ్ - కృత్రిమకవియై, (తిరువాయ్‌మొళ్ళిని చెప్పించవలయునని వ్యాజముచేత), వన్ద - వచ్చి, ఎన్నెఞ్చుళ్ళుమ్ - నామనస్సునందును, ఉయిరుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, కలన్ద - కలిసియుండి, నిన్ఱార్ - ప్రక్కలయందున్న శ్రీదేవి మొదలైనవారికిని, అఱియావణ్ణమ్ - తెలియకుండ, ఆనై - ఆ, ఎన్నెఞ్చుమ్ ఉయిరుమ్ - నామనస్సునును ఆత్మనును, ఉణ్ణు - అనుభవించి, తానేయాగి - తానే సాకల్యాభిమానియై, నిఱైన్ఱాన్ - పూర్ణుఁడయినాడు. శెమ్ - సున్దరమైన (స్వయంప్రయోజనమైన), శొల్ - శబ్దములచేత, కవిగాళ్ - కవిత్వముఁజెప్పదగినవారా! ఉయిర్ కాత్తు - (మీ) ఆత్మను (వానిచేతులోనగపడకుండ)రక్షించి,ఆక్కైయ్‌మ్మిన్ - కైఙ్కర్యముజేయుఁడి(కవిత్వముచెప్పుఁడు)

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! సర్వేశ్వరుఁడునాచేత తిరువాయ్‌మొళ్ళిని ప్రవర్తింపఁజేయవలయునని కపటముచేత నామనస్సులో ప్రవేశించి, ప్రక్కనున్నవారికిఁగూడ నిట్లుచేసినాడని తెలియు

కుండ నన్ను చక్కగాననుభవించి పరిపూర్ణుడయినాడు గాన మీరును వానియొక్క సౌశీల్యాది గుణములయం దనుపడకుండనుండి మంగళాశాసనము చేయుడని. ౧.

తానేయాగినిన్రాయ్ నల్లావులగుమ్‌యిరుమ్ తానేయాయ్*
తానేయూనెన్బానాగి నినై న్ఱ తానేతుదిత్తు*ఎనక్కు
తేనేపాలేకన్న లేయముదే తిరుమాలిరుఞ్జోలై*
కోనేయాగినిన్ఱోదిన్దా నెనైన్నముయ్‌యిరున్దే. ౨.

అ॥ ఎనైన్న - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముయ్‌యిరుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డు - అనుభవించి, తానేయాగి - ప్రధానుడై, నిన్ఱిన్ద - పరిపూర్ణుడైనవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - సకలలోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడయినవాడును, యూనెన్బాన్ - నేనుఅనెడిబుద్ధికివిషయమైన వస్తువును, తానేయాగి - తానేయయిన వాడును (నన్నుపకరణముగాగలవాడును) తనైన్న - తనను, తానే - తానే, తుదిత్తు-స్తోత్రము జేసికొనినవాడును, ఎనక్కు - నాకు, తేనే - తేనెవలెనున్ను, పాలే-పాలవలెనున్ను, కిన్నలే-ళర్కరవలెనున్ను, అముదే - అమృతమువలెనున్ను నిరతిశయభోగ్యుడుడైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలకు, కోనేయాగి - స్వామియై, నిన్ఱోదిన్దాన్ - వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్నువిషయీకరించిన తరువాతనే సకలలోకాధీశుడై పూర్ణుడై, నాకు నిరతిశయభోగ్యభూతుడై, తిరుమాలిరుఞ్జోలలో కృతకృత్యుడై వేంచేసియున్నాడని. ౨.

ఎనైన్న ముయ్‌యిరున్డెన్ మాయవాక్కైయిదనుళ్ పుక్కు*
ఎనైన్న ముయ్‌యిరుమ్ తానేయాయ్ నిన్ఱ మాయవమ్మాన్ శేర్*
తెన్నన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై త్తిశైక్కైకూప్పిచ్చేర్న్దయాన్*
ఇన్నమ్మైవేనేగొలో ఎన్ఱోలచూళ్‌న్దిరువరుళే. ౩

అ॥ ఎనైన్న - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముయ్‌యిరుమ్ఉణ్డు - సంపూర్ణముగానను భవించి, ఎన్ - నాయొక్క, మాయమ్ - అతిహేయమైన, ఆక్కైయిదనుళ్ - ఈశరీరమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎనైన్న - నాయను, ముయ్‌యిరుమ్ - నావస్తువులన్నిటికిన్ని, తానే యాయ్ - తానేనిర్వాహకుడై, నిన్ఱ - ఉన్న, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్నదియు, తెన్ - దక్షిణమందున్నదియు, నన్ - శ్లాఘ్యమైనదియునైన, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడిదివ్యదేశమున్న, తిశై - దిక్కునకు, కైకూప్పి - అంజలిజేసి, శేర్న్దయాన్ - (పరమప్రాప్యముగా) పొందినవేను, ఇన్నమ్-వానినిపదలి మతియొకదేశమునకు, పోవేనేకొలో - పోయెదనా? అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ - దొడ్డగుణము, ఎన్ఱోల్ - ఏవిధమైయున్నది (అవధిలేకుండనున్నది).

తా॥ నాయందును నాశరీరమందును తక్కినసావస్తువులయందును మిక్కిలివ్యామోహము గలవాడై నాకుసకలవిధకైంకర్యములనిచ్చియు తృప్తిజెందనివాడైయున్న మహోదారుడైన

సర్వేశ్వరుడును, వాడుజేంచేసియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, ఆదియున్న దిక్కును నాకుపరమప్రాప్యమైయుండగానేను మతియొకదానిని యాశ్రయించనని. 3.

ఎన్లోలమ్మా్ర తిరువరుళ్‌గ ళులగుముయిరున్నాసేయాయ్*
నన్నైనెన్నుడలమ్‌కై విడా ళాలత్తూడేనడన్దుళక్కి*
తెన్లోళ్‌తిశైక్కు తిలదమాయ్‌నిన్ర తిరుమాలిఞ్జోలై*
నట్పిళ్‌కున్ర మ్‌కై విడా నణ్ణావశురర్ నలియవే. ౪.

ఆ॥ ఉలగుమ్ - లోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానే స్వామియైయుండి, ఞాలత్తూడే - భూమియందంతట, నడన్దుళక్కి - సంచరించితిరిగి, వణ్ణా - ఆశపడని, అశురర్ - అనురులు, నలియు - నశించునట్లును, తెన్‌కోళ్ - దక్షిణమనెడి పేరుగల, తిశైక్కు - దిక్కుకు, తిలదమాయ్‌నిన్ర - తిలకమువలెనున్న, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, నట్పిళ్‌కున్ర మ్ - మనకనుభవయోగ్యమైనపర్వతమును, కైవిడాన్ - వదలకనున్నాడు. నన్ను - ప్రాప్యమనితలంచి, ఎన్ ఉడలమ్ - నాశరీరమును, కైవిడాన్ - వదలకనున్నాడు. ఆమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్‌గళ్ - వ్యామోహము, ఎన్లోల్ - ఏమి నిరవధికమైయున్నది!

తా॥ సకలలోకనాథుడై పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుడు నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై నన్ను పరిగ్రహించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోలను సాధనముగాజేసికొనియచ్చట గొప్ప ప్రీతితోవేంచేసియున్నాడని. ౪.

నణ్ణావశురర్ నలివెయ్‌ద నల్లవమరర్ పొలివెయ్‌ద*
ఎణ్ణాదనగళ్‌ణుమ్ నన్మునివరిన్బమ్‌తలై చ్చిఱప్ప*
పణ్ణార్ పాడలిగవిగళ్ యానాయ్ తన్నైత్తాన్ పాడి*
తెన్నాపెన్ను మెన్నమ్మా్ర తిరుమాలిరుఞ్జోలైయానే. ౫.

ఆ॥ నణ్ణా - (తనను) ఆశించని, అశురర్ - అనురులు, నలివెయ్‌ద - నశించినట్లును, నల్ల - అనుకూలులైన, అమరర్ - దేవతలు, పొలివెయ్‌ద - వృద్ధిబొందునట్లును, ఎణ్ణాదనగళ్ - (ఇతరులు) తలంచని (ఉభయవిభూతికంబెనధికములైన) సంపత్తులను, ఎణ్ణుమ్ - (సర్వేశ్వరునికీడగావలయునని) ఆశించుచున్న, నల్ - భక్తిమంతులైన, మునివర్ - ఋషులు, ఇన్బమ్ తలైచ్చి అప్ప - ఆనందభరితులగునట్లును, పణ్ ఆర్ - గానముచేపూర్ణములై, పాడల్ - పాశురరూపములై, ఇన్ - మధురములైన, కవిగళ్ - కవిత్వములను (తిరువాయ్‌మొళ్ళులను), యానాయ్ - నన్ను పకరణముగాగలవాడై, తన్నై - తనను, తాన్ - తానే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, తిరుమాలిరుఞ్జోలైయాన్ - తిరుమాలిరుఞ్జోలలోవేంచేసియున్న, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి, తెన్నాపెన్ను మ్ - (ఆతిరువాయ్‌మొళ్ళులను) గానముజేయును.

తా॥ ప్రతికూలులు విని మండిపోవునట్లును అనుకూలును సన్తోషించునట్లును మధురమైన తిరువాయ్‌మొళ్ళిని నాచేతజేయించి దానియందు గొప్పప్రీతిగలవాడైయున్నాడని. ౫.

తిరుమాలిరుఞ్జోలై యానేయాగి చ్చెర్‌వు మూవులగుమ్*తన్
ఒరుమావయిల్ నీనుళ్వై తూర్‌త్తియూర్‌త్తలై యళిక్కుమ్*
తిరుమాలైన్నైయాళుమాల్ శివనుమ్పిరమనుమ్కాణాదు*
అరుమాలెయ్‌దియడిపరవ అరుళ్వై యాన్దవమ్మానే. ౬.

అ॥ శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, కాణాదు - సేవించక, అరుమ్ - (ఇతరులకు) దుర్లభమైన (మిక్కిలియధికమైన), మాల్ - భక్తిని, ఎయ్‌ది - పొందినవారై, అడి - శ్రీపాదములను, పరవ - స్తోత్రముజేయుటగా, అరుళ్వైయాన్ద - వారివారి కభీష్టములనిచ్చిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, చెర్‌వుమ్ - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్ను, తన్ - తనయొక్క, ఒరు - అద్వితీయమై, మా - చిన్నదైన, వయిల్ నీనుళ్వై - ఉదరమందు, వైత్తు - ఉంచి, ఊర్‌త్తియూర్‌త్తి - ప్రతికల్పములయందును, తలై - స్వయంప్రయోజనముగా, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించువాడునైన, తిరుమాల్ - శ్రీమంతుడు, తిరుమాలిరుఞ్జోలైయానేయాగి - తిరుమాలిరుఞ్జోలలోవేంచేసియున్నవాడై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించుటయందు, మాల్ - వ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులు స్తోత్రముజేయుటగా వారియభీష్టమును బూరించియు ప్రళయకాలమందు సకలలోకములను తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించియు తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు వేంచేసియుండి నన్ను మిక్కిలి యాదరించుచున్నాడని. ౬.

అరుళ్వై యాయెన్నమ్మానే యెన్నుమ్ముక్కణమ్మానుమ్*
తెరుళ్కొళ్ పిరమనమ్మానుమ్ తేవర్‌కోనుమ్‌తేవరుమ్*
ఇరుళ్గళ్‌కడియుమ్మునివరు మేత్తుమమ్మాన్ తిరుమలై *
మరుళ్గళ్‌కడియుమ్మణిమలై తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయే. ౭.

అ॥ ఎన్నమ్మానే - ఓనాస్వామీ ! అరుళ్వై - కృపజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పుచున్న, ముక్కణమ్మానుమ్ - త్రినేత్రుడును, తెరుళ్‌కొళ్ - జ్ఞానాధికుడైన, పిరమనమ్మానుమ్ - బ్రహ్మదేవుడును, తేవర్‌కోనుమ్ - దేవేంద్రుడును, తేవరుమ్ - దేవతలును, ఇరుళ్‌గళ్ - అజ్ఞానాన్ధకారమును, కడియుమ్ - (నిర్మూలస్త్రములనుజేసి) పోగొట్టుచున్న, మునివరుమ్ - ఋషులును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామికివాసస్థానమైన, తిరుమలై - తిరుమలయని చెప్పబడుచున్నదియు, మరుళ్‌గళ్ - అవిద్యాదులను, కడియుమ్ - పోగొట్టుచున్నదియు, మణి - శ్లాఘ్యమైనదియునైన, మలై - పర్వతము, తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయే - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతమే.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాదులందఱు శ్రీయఃపతియొక్కయనుగ్రహమునుగోరి స్తోత్రముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడిదివ్యదేశమే మనకు ప్రాప్యమని.

‡‡ తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలై యే తిరుప్పుక్కడలేయెన్‌తలై యే*
తిరుమాల్ వైగున్దమే తణ్ తిరువేఙ్కడమేయెనదుడలే*

అరుమాయమాయం తొలైవదుయిరే మనమేవాక్కిఱందుమమే*
ఒరుమానొడియుమ్‌పిరియా నెన్నూళిముదల్వనొరువనే. ౮.

ఆ॥ తిరుమలిరుఞ్జోలై మలైయే - తిరుమలిరుఞ్జోలయను పెద్ద పర్వతమునున్ను, తిరుప్పాఱ్కడలే - క్షీరాబ్ధినిన్ని, ఎన్‌తలైయే - (వానితోపాటి) నాశరన్సనున్ను, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియైన తాను వేంచేసియున్న, వైగున్దమే - పరమపదమునున్ను, తణ్ - చల్లనైన, తిరువేఙ్కడమే - వేంకటాచలమునున్ను, ఎనదుడలే - (వానితోపాటి) నాశరీరమునున్ను, ఆరు - (త్యజింపటకు) ఆశక్యమై, మా - గొప్పదైన, మాయత్తు - ప్రకృతితోఁగూడుకొనియున్న, ఎనదుఉయిరే - నాయాత్మనున్ను, మనమే - మనస్సునున్ను, వాక్కై - వాక్కునున్ను, కరుమమే - క్రియలనున్ను, ఒరుమానొడియుమ్ - ఒకశ్శణికదేశమును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు. ఎన్నూళిముదల్వన్ - నన్నుబొందుటకై కాలముమొదలను సకలపదార్థములకుఁ గారణమైనవాఁడు, ఒరువనే - ఉన్నవిధము ఆశ్చర్యకరముగానున్నది.

తా॥ తిరుమలిరుఞ్జోల మొదలను దివ్యదేశములయందుఁ జేసిన యభినివేశము నిష్పాదు నాయవయవములయందుఁ జేసి యొకతృణముగూడ నన్ను వదలకయున్నాడు. ఇదియాశ్చర్యకరముగానున్నదని. ౮.

ఊళిముదల్వనొరువనేయెన్ను మొరువనులగెల్లామ్*
ఊళిదోఱుమ్‌తన్నుళ్ వైత్తుక్కాత్తుక్కెడుత్తుళుమ్*
ఆళివణ్ణనెన్నమ్మాన్ నన్దణ్‌తిరుమాలిరుఞ్జోలై*
వాళిమనమేకవిడా లుడలుమయిరుమ్మఱివోట్టే. ౯.

ఆ॥ ఊళి - కాలముమొదలను సకలపదార్థములకును, ముదల్వన్ ఒరువనే - కారణభూతుఁడైనయద్వితీయుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పఁబడుచున్న, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడును, ఊళిదోఱుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, తన్నుళ్ - తన సఙ్కల్పముచేత, పడైత్తు - సృజించి, కాత్తు - రక్షించి, కెడుత్తు - సంహరించి, ఉణ్‌ఱుమ్ - తిరుగుచున్నవాఁడును, ఆళివణ్ణన్ - సముద్రమువలె గంభీరస్వభావుఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, మనమే - ఓమనసా! కైవిడాదే - విడువకుండ నాశ్రయించుమా. ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉరువుమ్ - ప్రాణాదులును, మఱ్ఱు - నశించునట్లు, ఒట్టు - సంమతించుము, వాళి - నీకుమంగళముగాక.

తా॥ ఓమనసా! మనయొక్క సకలసంపత్తుకును గారణమై, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారకర్తయైన శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమలిరుఞ్జోలను నీవువదలకుండ నాశ్రయించుమాయని. ౯.

మఱ్ఱొట్టుమాయమాయై తిరుమాలిరుఞ్జోలై మేయ*
సఱ్ఱార్‌కోనేయానేనీయాగి యెన్నైనాయుళిత్తానే*
పొఱ్ఱామ్బలనుమ్‌సాతియైనుమ్ కరుమేన్ఱిరియుమ్‌మూబ్బదమ్*
ఇఱ్ఱిప్పోయిరేయ్‌పిరగిరుది మూనాఱ్ఱారమనఱ్ఱే. ౧౦.

ఆ॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు, మేయ - నిత్యవాసము జేయుచున్న వాఁడును, నఁబ్గళ్‌కోనే - మనకు స్వామియు, యూనేనీయాగి - నన్ను రక్షించవలయునని నాయభిప్రాయమును నీవేకలవాఁడై, ఎన్నై - నన్ను, అళిత్తానే - రక్షించినవాఁడుసైన ఓస్వామీ ! పొఁదు - వర్ధిల్లుచున్న, ఐమ్బులనుమ్ - శబ్దాదివిషయములనున్ను, పొఱియైన్దుమ్ - అయిదుజ్ఞానేన్ద్రియములనున్ను, కరుమేన్ద్రియుమ్ - కర్మేన్ద్రియములన్ను, ఐమ్బూదమ్ - పంచభూతములనున్ను, ఇడ్దు - ఈసంసారమందు, ఇవ్వుయిరేయ్ - ఈజీవాత్మతోఁగలిసియున్న, పిరగిరుది - ప్రకృతినిన్ను, మాన్ - మహత్తత్వమునున్ను, అహఙ్కారమ్ - అహఙ్కారతత్వమునున్ను, మనఁబ్గళ్ - మనస్సులనున్ను, ఈఱ్‌మూయై - (అయిన) నీయొక్క అత్యద్భుతమైన ప్రకృతి ప్రాకృతములను, మఱ్ఱవొట్టు - నశింపఁజేయుము.

తా॥ నన్ను రక్షించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ ! నీయొక్క శరీరేన్ద్రియవిషయాదులనన్నిటిని నశింపఁజేసి నన్నురక్షించుగాయని. ౧౦.

** మానాఙ్గారమనఞ్జెడ ఐవర్ వన్‌కై యర్ మఱ్ఱ*
తానాఙ్గారమాయ్‌ప్పుక్కు త్తానేతానేయానాన్‌ఱై *
తేనాఙ్గారప్పొఴిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్లాయిరత్తుళ్*
మానాఙ్గారత్తిఱై పత్తుమ్ తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైక్కే. ౧౧.

ఆ॥ మానాఙ్గారమనమ్ - మహదహఙ్కారమనస్సులు, కెడ - నశించునట్లును, వన్‌కైయర్ - బలిష్ఠులైన, ఐవర్ - పంచేన్ద్రియములు, మఱ్ఱ - నశించునట్లును, తానఙ్గారమాయ్ - తానేయభిమానియై, పుక్కు - (నాయందు) ప్రవేశించి, తానేతానేయానాన్‌ఱై - నాకును నావస్తువులకును తానేయభిమానియైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, తేనాఙ్గారమ్ - తుమ్మెదలయొక్క సన్తోషముగల (తుమ్మెదలుసన్తోషించుచున్న), పొఴిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, చడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైక్కే - తిరుమాలిరుఞ్జోలమలవిషయమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, మానాఙ్గారత్తు - మహదహఙ్కారాదినిరసనార్థమై పాదింపబడినవి.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు తమయొక్క ప్రకృతిసంబంధములు నశించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోలవిషయమై యీతిరువాయ్‌మొళినిపాదించిరని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఉ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నాకు, నీయందద్వేషాభిముఖ్యాది పరమభక్తివిరోధకు నివృత్తులుగజేయుటకుఁ గారణమేమని యాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని యడుగగా, దానికేమియుఁగారణ ముచెప్పలేక సర్వేశ్వరుఁడుండెను; దానినిజాని నిర్హేతుకముగానన్నంగీకరించిపాడని వాని యొక్క కృపాగుణమందు మగ్నులై పాదించుచున్నారు.

‡‡ తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలై యెన్నేనెన్న*
తిరుమాల్ వన్దెన్నెఞ్జుళిలై యప్పుగున్దాన్**
కురుమామణియున్దుపునల్ పొన్ని త్తెన్పాల్*
తిరుమాల్ శెన్రుశేర్విడమ్ తెక్ తిరుప్పేరే. ౧.

ఆ॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయెన్నేనెన్న - తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయని చెప్పినప్పుడే, తిరుమాల్ - శ్రీకాంతుడు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెఞ్జు - నామనస్సు నిలైయ - నిండునట్లు, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. తిరుమాల్ - శ్రీకాంతుడు, శెన్రు - వెళ్ళి, శేర్విడమ్ - వారుణీతీరమును, కురు - శ్లాఘ్యమై, మా - సుందరమైన, మణి - రత్నములను, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, పునల్ - జలముగల, పొన్ని - కావేరియొక్క, తెన్పాల్ - దక్షిణతీరమందున్న, తెక్ తిరుప్పేర్ - తెక్క తిరుప్పేరనెడిదివ్యదేశము.

తా॥ నేను తిరుమాలిరుఞ్జోలయని చెప్పినప్పుడే సర్వేశ్వరుడు నిగతిశ శుభోగ్యమైన తిరుప్పేరనుపదలి నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించెనని. ౧.

పేరేయున్దై గిన్ఱ పిరా నిన్దువన్దు*
పేరేనె న్నెన్నెఞ్చు నిలైయప్పుగున్దాన్*
కారేఴ్ కడలేఴ్ మలైయేఴులగుణ్డుమ్*
ఆరావయిఱ్ఱా నై యడఙ్గప్పిడిత్తేనే. ౨.

ఆ॥ పేరే - తిరుప్పేరయందు, ఉన్దై గిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్దువన్దు - ఇప్పుడువచ్చి, పేరేనెన్ను - ఇదకనిస్థానమును వదలనని చెప్పి, ఎన్నెఞ్చు - నామనస్సునందు, నిలైయ - పరిపూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. కారేఴ్ - సప్తమేఘములనున్న, కడలేఴ్ - సప్తసాగరములనున్న, మలైయేఴ్ - సప్తకులాచలములనున్నగల, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్డుమ్ - మ్రింగియు, ఆరావయిఱ్ఱానై - పూర్ణముకానియందరము గలవానిని, ఆడఙ్గ - (వాఁడునాయందుఁ బ్రవేశించి) పూర్ణుఁడగునట్లు, పిడిత్తేన్ - ఆశ్రయించి యనుభవించితిని. (వానియొక్కకృపకు పూర్ణపాత్రమైతిని).

తా॥ తాను సర్వేశ్వరుఁడైయుండియు నిదివఱకు నన్నులక్ష్యించనందున యపూర్ణుఁడైయుండి యిప్పుడు నామనస్సులో ప్రవేశించి పూర్ణుఁడయినాఁడని. ౩.

విడిత్తేపిఱవికెడుత్తేపిణిశారేఴ్*
మడిత్తేమనై వాఴ్క్కైయుళ్ నిఱ్పదోర్ మాయైయై*
కొడికోపురమాడఙ్గళ్శూఴ్ తిరుప్పేరాన్*
అడిచ్చేర్వదెన క్కిదాయినవాఱే. ౩.

ఆ॥ కొడి - ధ్వజములుగల, కోపురమ్ - గోపురములచేతను, మాడఙ్గళ్ - మేడలచేతను, శూఴ్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వదు - పొందుట, ఎనక్కు - నాకు, ఇదాయినవాఱు - నులభమైన

ప్రకారము (ఆశ్చర్యార్థము). (ఆదేమనగా), పిడిత్తేన్ - (నేనువానిని) ఆశ్రయించితిని; పిఱవి-సంసారమును, కెడుత్తేన్ - పోఁగొట్టితిని, పిణి - వ్యాధులను, శాకేన్ - పొందను మఱ్ఱై వాఱ్ఱై క్కాయుళ్ - సంసారమందు, నిఱ్పదు - నిలుపుటకుఁ గారణమైన, ఓర్ మూవైయై - గొప్పప్రకృతిని, ముడిత్తేన్ - నివర్తింపఁజేసితిని.

తా॥ నేనాశ్రయించి నాయొక్క సకలదుఃఖములను బోఁగొట్టు కొనునట్లు సర్వేశ్వరుని యొక్క తిరువడికళు నాకత్యన్తసులభమైనదసి. ౩.

ఎళిదాయినవా ఱెన్ఱెన్ కణ్ణళ్ కళిప్ప*
కళిదాగియశి న్తైయనాయ్ క్కళిక్కిన్ఱేన్*
కిళితావియశోదై గళ్ శూళ్ తిరుప్పేరాన్*
తెళిదాగియ శేవ్ విణ్ముట్రుత్తిరువానే. ౪.

ఆ॥ ఎళిదాయినవా ఱెన్ఱు - ఇట్లనులభమైనదికదాయని, ఎన్ కణ్ణళ్ - నాకేత్రములు, కళిప్ప - సన్తోషించఁగా, కళిదాగియ - సన్తోషముగల, శిన్తైయనాయ్ - మనస్సుగలవాఁడనై, కళిక్కిన్ఱేన్ - ఆనన్దించుచున్నాను. కిళితావియ - చిలుకలుసంచరించుచున్న, శోదైగళ్ - తోఁపులచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాఁడు, తెళిదాగియ - ప్రకాశించుచున్న, శేవ్ విణ్ముట్రు - ఉత్తమమైనపరమపదమును, తరువాన్ - ఇచ్చును.

తా॥ నాకు పరమపదమునిచ్చుటకు స్థిరమైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌశీల్యమునుఁజూచి నేనును నాకేత్రాదులను మిక్కిలి సన్తోషించితిమని. ౪

వానేతరువా నెనక్కాయెన్ఱొణ్ణాట్టి*
ఊనేయ్‌కురమ్బై యిదనుళ్ పుగున్దు*ఇన్ఱు
తానేతడుమూ ఱ్ఱవినై గళ్ తవిర్ త్తాన్*
తేనేయ్‌పొళిల్ తెన్ తిరుప్పేర్ నగరానే. ౫.

ఆ॥ తేనేయ్ - తేనెచేతఁబూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, తెన్ - సుందరమైన, తిరుప్పేర్ నగరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాఁడు, ఎనక్కు - నాకు, వానేతరువా నాయ్ - పరమపదమునివ్వవలయునని సఙ్కల్పించి, ఎన్ఱొణ్ణాట్టి - నాతో, ఒట్ట - ప్రతిజ్ఞచేసి, ఊనేయ్ - మాంసమయమైన, కురమ్బై యిదనుళ్ - ఈ శరీరమందు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, తానే - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తడుమూ ఱ్ఱమ్ - అల్లాడించుచున్న, వినైగళ్ - పుణ్యపాపములను, తవిర్ త్తాన్ - పోఁగొట్టెను.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాఁడు "నీకు శ్రీవైకుణ్ఠమిచ్చెదనని" నాముందఱ ప్రతిజ్ఞచేసి నావిరోధులనుగూడ బోఁగొట్టెనని. ౫.

తిరుప్పేర్ నగరాళ్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై*
పొరుప్పేయుమ్ పెణ్ణైప్పిరా నిన్ఱువన్దు*
ఇరుప్పేనై న్తన్నెళ్ఞునిమై యప్పుగున్దాళ్*
విరుప్పేయ్ పెఱ్ఱముదముణ్డుకళిత్తేనే. ౬.

అ॥ తిరుప్పేర్‌నగరాన్ - తిరుప్పేరయనెడి దివ్యనగరమందు వాసముజేయువాడును, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, పొరుప్పై - పర్వతమందు, ఉగందిట్ట - వాసము జేయువాడుసైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్నువన్దు - ఇప్పుడువచ్చి, ఇరుప్పైనెన్ఱు - (ఇచ్చట) వాసముజేసెదనని, (సబ్కల్పించి), ఎన్నెఞ్జు - నామనస్సులో, నిఱైయ - పూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. విరుప్పెయ్దియ - (వానియొక్క) ప్రీతినిబొంది, అముదముణ్డు - (గుణానుభవమనెడి) అమృతమునుభుజించి, కళిత్తేన్ - సన్తోషించితిని.

తా॥ తిరుప్పేర్, తిరుమాలిరుఞ్జోలమొదల గనేకదివ్యదేశములుండగా వానినివదలి నాహృదయముందుఁ బ్రవేశించిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యమునుజూచి మిక్కిలి సన్తోషించుచున్నానని. ౬.

ఉణ్ణుకళిత్తే ఉయ్‌వ్వరైక్కుఱైమేలె
తొణ్ణుగళి తన్నితొళుమ్‌శొల్లుప్పెఱ్ఱేన్*
వణ్ణుకళిక్కుమ్బొళిల్‌శూళ్ తిరుప్పేరాన్*
కణ్ణుకళిప్ప కణ్ణుళ్‌నిన్ఱగలానే ౭.

అ॥ వణ్ణు - తుమ్మెదలు, కళిక్కుమ్ - ఆనన్దించుచున్న, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు నివసించువాడు, కణ్ణు-(నేను) సేవించి, కళిప్ప-సన్తోషించునట్లు, కణ్ణుళ్‌నిన్ఱు - నేత్రమందుండి, అగలాన్ - పోకుండనున్నాడు. ఉణ్ణు-అనుభవించి, కళిత్తేయుయ్క్ - సన్తోషించినానాఁ, ఉయ్‌వ్వర్ - ఇఁకమీఁద, ఎన్‌కుఱై - ఏమిలోఁతసంభవించును? మేలైత్తొణ్డు - మేలైనదాస్యము, ఉగళిత్తు-అధికమై, అన్ది-అంతమందు, తొళుమ్ - ఆశ్రయింప (చెప్ప) దగిన, శొల్లు-(నమఃఅనెడి) శబ్దమును, పెఱ్ఱేన్-(చెప్పుటకు) లభించితిని

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు నానేత్రమందుండి నేనసాదించఁగా ననుభవించిన నాకిఁకమీఁదనే కొఁతయులేదు. నేను కృతార్థుఁడనైతినని. ౭.

కణ్ణుళ్‌నిన్ఱగలాక్ కరుదిన్ఱన్‌పెరియన్*
ఎణ్ణిల్‌నుణ్‌పొరుళ్ శైయిశ్శువై తానే**
వణ్ణనన్మణిమాడఙ్గళ్‌శూళ్ తిరుప్పేరాన్*
తిణ్ణమెన్‌మనత్తు ప్పుగున్దాన్ శెఱిన్దిట్టే. ౮.

అ॥ కణ్ణుళ్‌నిన్ఱు - నేత్రమందుండి, అగలాన్ - కదలడు. కరుదిన్‌కణ్ - (నాకుపరమపద మివ్వవలయుననెడి) అభిప్రాయమందు, పెరియన్ - గొప్పవాడు, ఎణ్ణిన్ - (స్వయత్నముచే) తలంచినయెడల, నుణ్‌పొరుళ్ - అతినూత్నముగా, (అగోచరముగా) నుండును. తానే-స్వయము, ఏశైశెయిన్‌శువై - సప్తస్వరములయొక్క మాధుర్యమువలె భోగ్యభూతుఁడైయుండును. వణ్ణమ్ - నానావర్ణముగల, నన్‌మణి - శ్లాఘ్యమైనమణులచే నిర్మింపఁబడిన, మాడఙ్గళ్ - గృహములచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండువాడు, ఎన్‌మనత్తు - నాహృదయమందు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, శెఱిన్దు - స్నేహముగలవాఁడై, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

శా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న నిరతిశయభోగ్యుడైన శ్రీయఃపతి నాయందు గొప్ప వ్యామోహముగలవాడై నాహృదయమందేయున్నాడు. శ్రీ.

ఇన్నైనై న్నొరుళాక్కి త్తన్నై యెన్నుళ్ వైత్తా *
అన్నైనై న్నప్పుమ్‌పోగ వ్పుణర్ త్తదెన్ శెయ్‌వా *
కున్నైన్న త్తిగళ్ మాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరుప్పేరా *
ఒన్నైనక్కరుళ్ శెయ్య వుణర్ త్తలుఱ్ఱేనే. శ్రీ.

ఆ॥ ఇన్ను - ఇప్పుడు, ఎన్నై న - నన్ను, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, తన్నై - తనను, ఎన్నుళ్ - నాయందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. అన్ను - మునుపు, ఎన్నై న - నన్ను, పుఱమ్పొగ - దూరముగాపోవునట్లు (ఉపేక్షించుటకు), పుణర్ త్తదు - సబ్బి-ల్పించినది, ఎన్ శెయ్యున్ - ఏమి చేయుటకైయుండును? కున్నైన్న - పర్వతములనిచెప్పదగిన, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, మాడఙ్గళ్ - మేడలచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండు వాడు, ఒన్ను - ఒకమాట, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ శెయ్య - కృపజేయు (చెప్ప) వలయునని, ఉణర్ త్తల్ ఉఱ్ఱేన్ - తెలియజేయుటయం దుద్యోగించియున్నాను

శా॥ సర్వేశ్వరుడితకాలము నన్ను పేక్షించడమునకును ఇప్పుడు స్వీకరించడమునకును గారణమేమని వానిని యడుగవలయునని యున్నానని. శ్రీ.

ఉఱ్ఱే నైనుగన్దుపణిశెయ్ దునపాదమ్
పెఱ్ఱే *ఈదేయిన్నమ్ వేణ్డువదెన్దాయ్ *
కఱ్ఱార్ మత్తై వానర్‌గళ్ వాఴ్ తిరుప్పేరాఱ్కు *
అఱ్ఱార డియార్ దమ కల్లల్ నిల్లావే. ౧౦.

ఆ॥ ఉఱ్ఱేన్ - (నిన్ను) పొందితిని. ఉగన్దు - సన్తోషించి, పణిశెయ్దు - కైఙ్కర్యముజేసి, ఉనపాదమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, పెఱ్ఱేన్ - అనుభవింప లభించితిని. ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! ఇన్నమ్ - ఇఁకమీఁదను, ఈదే - ఇదియే, వేణ్డువదు - కావలసినది. కఱ్ఱార్ - (గురుముఖతః) అధ్యయనము జేసినవారును, మత్తై - వేదములకు, వానర్‌గళ్ - నిర్వాహకులునైన శ్రీవైష్ణవులు, వాఴ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుప్పేరాఱ్కు - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వానికి, అఱ్ఱార్ - అనన్యశేషులైన, అడియార్ తమక్కు - భాగవతులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (నశించును).

శా॥ (ఆళ్వార్లడిగినదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక మీకేమికావలయునని సర్వేశ్వరుడడుగగా) ప్రీతిపూర్వకముగా నీతిరువడికళ్ళయందు కైఙ్కర్యమునులభించితిని, ఇదియే నాకు స్థిరముగా నుండవలయునని. ౧౦.

‡‡ నిల్లావల్లల్ నీళ్వయల్ శూళ్ తిరుప్పేర్ మేల్ *
నల్లార్ పలర్ వాఴ్ కురుగూర్ చ్చడగోప *
శొల్లార్ తమి ఴ్ఞాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
వల్లార్ *తొణ్డరాళ్వదు శూఴ్ పార్ విశుమ్బే. ౧౧.

అ॥ నల్లార్ - విలక్షణులైన, పలర్ - అనేకులు, వాళ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క, శొల్‌ఆర్ - శ్రీసూక్తులచేబూర్ణమైన, తమిళ్ - ద్రావిడభాషమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁ జేరిన, నీళ్ - గొప్ప, వకుళ్ - పొలఁతులచే, కూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరుప్పేర్ మేల్ - తిరుప్పేర విషయమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించిన, తొండర్ - భక్తులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - విలువదు (వారు), ఆళ్వదు - పరిపాలింపఁదగినది, కూళ్ - వ్యాప్తమై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పొన్ - తేజోమయమైన, విసుంబు - పరమపదము.

తా॥ తిరుప్పేరవిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసారమునుపదలి పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడర్చిరాదిమార్గముమొదలగు వైభవములు ప్రకాశింప, వానిని యనుభవించి యన్యాపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

‡‡ కూళ్ విసుమ్బణిముగిల్ తూరియమ్ ముళ్గక్కిన*
అళ్ కడలళై తిరై కైయెడుత్తాడిన*
ఏళ్ పొళిలుమ్ పళమ్ ఏన్దియ వెన్నప్పన్*
వాళ్ పుగళ్ నారణన్ తమరై క్కణ్డుగన్దే. ౧.

అ॥ ఎన్నప్పన్ - నాకు సకలవిధబంధువై, వాళ్ పుగళ్ - ఆనన్దకరమైన కల్యాణగుణములుగలవాఁడైన, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - భక్తులను, కణ్డు-చూచి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, కూళ్ - అంతట వ్యాప్తమైన, విసుమ్బు - ఆకాశమందు, అణి - అలఁకారముగానున్న, ముగిల్ - మేఘములు, తూరియమ్ ముళ్గక్కిన - తూర్యఘోషమును జేసినవి. అళ్ కడల్ - అగాధమైన సముద్రములు, అలై తిరై - కొట్టుచున్న అలలనెడి, కైయెడుత్తు - చేతులనెత్తి, ఆడిన - నర్తనముజేసినవి. ఏళ్ పొళిలుమ్ - సప్తద్వీపములును, పళమ్ - ఉపహారములను, ఏన్దియ - ధరించినవి.

తా॥ మోక్షమునకువెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను జూచి సన్తోషముచే మేఘములు గర్జించినవి. సముద్రములయందలలు లేచినవి. భూమి తనయందున్న మంచివస్తువులను వారికి సమర్పించినవని. ౧.

నారణన్ తమరై క్కణ్డుగన్దు నన్నీర్ముగిల్*
వూరణపొఱ్కుడమ్ పూరి త్తుయర్ విణ్ణిల్*
నీరణికడల్గళ్ నిన్ఱార్ త్తన*నెడువరై
తోరణమ్నిరై తెఱ్ఱుమ్ తొళుదనరులగే. ౨.

అ॥ వారణమ్ - తమ్మై - భగవద్భక్తులను, కణ్ణు - చూచి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, నల్ నీర్ముగిల్ - మంచిజలముగల మేఘములు, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, విణ్ణిల్ - ఆకాశమందు, పూరణమ్ పొఱ్కుడమ్ - స్వర్ణమయమైన పూర్ణకుంభములుగా, పూరిత్తు - పూరించియుంచబడినవి. నీరణి - జలముచేనిండియున్న, కడల్గళ్ - సముద్రములు, నిన్దు - స్థిరముగానుండి, ఆర్త్తన - ఘోషించినవి. ఉలగు - లోకమందున్న వారు, సెమ్మైయాల్ - గొప్ప సౌన్దర్యములవలెనున్న, తోరణమ్ - తోరణములను, నిరైత్తు - (కట్టి) నిండించి, తొళుదనర్ - ఆశ్రయించితిరి.

తా॥ మోక్షమునకువెళ్ళుచున్న భాగవతులను జూచి మేఘములు సన్తోషించి పూర్ణకుంభములవలెనాయెను. సముద్రములు ఘోషించెను. లోకులు సుందరముగా తోరణములుగట్టి వారిని సేవించితిరని. ౩.

తొళుదనరులగర్గళ్ తూబనన్మలర్ మళై
పొళివనర్ *పూమియన్తి భక్తర్గట్కు మున్నే *
ఎళుమినెన్ఱి రుమరుళ్శెయ్ తనర్ మునివర్గళ్ *
వళియిదువైకుణ్డర్ క్కెన్ఱువన్దిశైత్తనరే. ౩.

అ॥ - అన్ఱు - శ్రీవిక్రమావతారకాలమందు, పూమి యళన్దవన్ - భూమినికొలిచినవానికి, తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, మున్నే - ఎదుట, తూబమ్ - ధూపములతోగూడ, నల్మలర్ మళై - మంచిపుష్పవర్షమును, పొళివనర్ - కురుపించినవారై, ఉలగర్గళ్ - ఆయాలోకములయందున్నవారు, తొళుదనర్ - ఆశ్రయించితిరి. మునివర్గళ్ - మౌనవ్రతముగలవారు, ఎదిరే వన్దు - ఎదుటవచ్చి, వైకుణ్డర్ క్కు - శ్రీవైకుణ్ఠమునకువెళ్ళువారికి వళి - మార్గము, ఇదుఎన్ఱు - ఇదియని (చెప్పి), ఎళుమిన్ ఎన్ఱు - వేంచేయుడియని, ఇగుళుఱుత్తు - కొండుప్రక్కలయందును, ఇశైత్తనర్ - చెప్పిరి.

తా॥ ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారు పరమపదమునకువెళ్ళువారికి ధూపముసమర్పించి పుష్పవృష్టికురిపించి "మోక్షమునకుమార్గమిది, ఇట్లు వేంచేయువలయును" అని చెప్పిరని. ౩.

ఎదిరెదిరి సెయ్య వరిరుప్పిడమ్ నగుత్తనర్ *
కదిరవరవరవర్ కై నిరై కాట్టినన్ *
అదిర్కురల్ మురశత్తి నాళ్ కడల్ మున్నీర్ *
మదువిరితుళాయ్ముడి మాదవన్ తమర్ క్కే. ౪.

అ॥ మదువిరి - తేనెప్రసరింపుచున్న, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటముండుగల, మాదవన్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్ క్కు - భక్తులకు, ఇమైయవర్ - దేవతలు, ఎదిరెదిర్ - ముందుముందు, ఇరుప్పిడమ్ - వాసయోగ్యమైనస్థానములను, వగుత్తనర్ - ఏర్పఱిచిరి. కదిరవర్ - తేజస్సుగల, అవరవర్ - ఆయాదేవతలు, కై - చేతులను, నిరై - పఙ్తిగా, కాట్టినర్ - చూపించిరి. అదిర్ - ఘోషించుచున్న, మురశత్తిన్ - భేరీవాద్యములయొక్క, కురల్ - శబ్దములు, ఆళికడల్ - అలలుకొట్టుచున్నసముద్రముయొక్క, మున్నీర్ - శబ్దముతోసమానముగానుండినవి.

తా॥ దేవతలు వీరికి విశిష్టస్థానముగా మార్గమందచ్చటచ్చట స్థానములేర్పఱచి, వీరికి దురుగుండవచ్చి ఇట్లు వేంచేయువలయును ఇట్లు వేంచేయువలయునని మార్గము చూపించిరని ౪.

మాదవత్తమరెన్ఱు వాళిల్ వానవర్*
పోదుమినెమదిడమ్ పుగుదుగవెన్ఱలుమ్*
గీదబ్దళ్ పాడినర్ కిన్నరర్ కెరుడర్గళ్*
వేదనల్వాయవర్ వేళ్వియుళ్ మడుత్తే. ౫.

ఆ॥ వాళిల్ - మార్గమందున్న, వానవర్ - దేవతలు, మాదవన్ తమర్ ఎన్ఱు - వీరుభగవద్భక్తులని యూహించి, పోదుమిన్ - (నా స్థానమునకు) వేంచేయుడి, ఎనదిడమ్ పుగుదుగ - నాయధికారములనుస్వీకరించుడి, ఎన్ఱలుమ్ - అని ప్రార్థించునప్పుడు, వేదనల్ వాయవర్ - వేదోచ్చారణముచే విలక్షణమైన ముఖముగలవారు, వేళ్వి - యాగఫలమును, ఉళ్ - వీరియందు, మడుత్తు - సమర్పించి, కిన్నరర్ - కిన్నరులును, కెరుడర్గళ్ - గరుడలోకమందున్నవారును, కీదబ్దళ్ పాడినర్ - సత్కీర్తులుపాడిరి.

తా॥ మాస్థానమునకు వేంచేసి మమ్ములనుగ్రహించుమని దేవతలు ప్రార్థించిరి. కొందఱు తమతమయాగాదిఫలములను వారితిరువడికళ్ళయందు సమర్పించిరి. కిన్నరాదులు గానముజేసిరని. ౫.

వేళ్వియుళ్ మడుత్తలుమ్ విరైకమழ్ నఱుమ్బుగై*
కాళబ్దళ్ వలమ్బురి కలన్దెఙ్గుమిశై త్తనర్*
ఆళిన్దళ్ వానగ మాళియాళ్ తమరెన్ఱు*
వాళొణ్ కణ్ మడన్తైయర్ వాழ్ త్తినర్ మగిழ్ న్దే. ౬.

ఆ॥ వేళ్వియుళ్ మడుత్తలుమ్ - కర్మఫలమును వీరివద్దసమర్పించుచుండగా, విరైకమழ్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, నఱుమ్పుగై - నింపిధూపములను (సమర్పించి), ఎఙ్గుమ్ కలన్దు - అంతటవ్యాపించునట్లు, కాళబ్దళ్ - కాహళములనున్ను, వలమ్బురి - దక్షిణావర్తశఙ్ఖములనున్ను, ఇశై త్తనర్ - ధ్వనింపఁజేసిరి. వాళ్ - తేజస్సుగల, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మడన్తైయర్ - స్త్రీలు, ఆళియాళ్ - చక్రధరునిక, తమర్ - భక్తులైనమీరు, వానగమ్ - స్వర్గమును, ఆళిన్దళ్ - పరిపాలించుడి, ఎన్ఱు - అని, మగిழ్ న్దు - సన్తోషించి, వాழ్ త్తినర్ - ఆశీర్వాదముజేసిరి.

తా॥ దేవతాస్త్రీలు వీరినిజూచి సత్కరించి యీస్వర్గమును మీరు పరిపాలించుడియని యాశీర్వాదము జేసిరని. ౬.

మడన్తైయర్ వాழ్ త్తలుమ్ మరుదరుమ్వశోక్కముమ్*
తొడర్ న్దెఙ్గుమ్ తోరణమ్శోల్లినర్*తొడుకడల్
కిడన్ద వెజ్కోశవన్ కిళరొళిమణిముడి*
కుడన్తై యెమ్బోవలన్ కుడియడియార్ క్కే. ౭.

ఆ॥ తొడుకడల్ - అగాధమైన సముద్రమందు, కిడన్ద - పవ్వళించిన, ఎమ్ కోశవన్ - మన కోశవుడును, కిళర్ ఒళి - గోప్పతేజస్సుగల, మణిముడి - రత్నకిరీటముగలవాడును, కుడన్తై -

తిరుక్కుడ్డనుందు పవ్వళించినవాడునైన, ఎమ్‌కోవలక్ - మనశ్శిక్షణునికి, కుడియుడియార్‌క్కు - కులక్రమముగా దానులైనవారికి, మడన్తైయర్ - స్త్రీలు, వాళ్‌త్తుక్కళుమ్ - ఆశీర్వాదముజేయు చుండగా, మురుపరుమ్ - మరుత్తులును, వసుక్కళుమ్ - వసువులును, ఎన్రుమ్ తొడర్న్దు-కొంచెము చెనుక ననుసరించివెళ్ళి, తోత్తిరమ్‌కొణ్డినర్ - స్తోత్రముజేసిరి.

తా॥ శ్రీకుపైకుణ్ఠమునకు వెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను మరుత్తులును వసువులును స్తోత్రము జేసిరని. ౭.

కుడియడియారివర్ కోవిన్దన్ట్రనక్కెన్ట్రు*
ముడియుడై వానవర్ ముత్తై ముత్తై యెదిర్‌కొళ్ళ*
కొడియణి నెడుమదిళ్ కోపురమ్‌కుఱుగినర్*
వడివుడై మాదవక్ వైగున్దమ్‌పుగవే. ౮.

ఆ॥ ఇవర్ - వీరు, కోవిన్దక్ తనక్కు - శ్రీకృష్ణునికి, కుడియడియాయ్ న్ట్రు - కులక్రమముగా దానులవి, ముడియుడై - కిరీటములుగల, వానవర్ - నిత్యసూరులు, ముత్తముత్తై - క్రమక్రమ ముగా, ఎదిర్‌కొళ్ళ - అభిముఖముగావచ్చుటకొఱకు, వడివుడై - సౌందర్యముగల, మాదవక్ - శ్రీయఃపతియొక్క, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, పుగ - ప్రవేశించుటకై, కొడియుడి - ధ్వజముల చేనలంకరింపఁబడిన, నెడుమదిళ్ - గొప్పప్రాకారముగల, కోపురమ్ - గోపురద్వారమును, కుఱుగినర్ - సమీపించిరి.

తా॥ ప్రకృతిమండలమునుదాటినతరువాత నిత్యసూరులు వీరిని పరమపదమునకు దీసికొని పోవుటకై శ్రీవైకుణ్ఠమునొయొక్క గోపురద్వారమందు వచ్చిచేరిరని. ౮.

వైగున్దమ్‌పుగుదలుమ్ వాశలిల్వానవర్*
వైగున్ద తమరెమ రెమదిడమ్‌పుగుదెన్ట్రు*
వైగున్ద త్తమరరుమ్ మునివరుమ్‌నియన్దనర్*
వైగున్దమ్‌పుగువదు మణ్ణినర్ విదియే. ౯.

ఆ॥ వైగున్దమ్‌పుగుదలుమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమునుప్రవేశించినప్పుడు, వాశలిల్ - ద్వారమం దున్న, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వైగున్దత్తమర్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునిభక్తులు, ఎమర్ - మాకుఁజో ట్కులు, ఎమిడమ్ - మాస్థానమును, పుగుదు - ప్రవేశించుడి, ఎన్ట్ర - అని (చెప్పిరి). వైగున్దత్తు - శ్రీవైకుణ్ఠమందున్న, అమరరుమ్ - నిత్యకైంకర్యపరులును, మునివరుమ్ - గుణానుభవపరులును, వైగు న్దమ్‌పుగువదు - శ్రీవైకుణ్ఠమునుప్రవేశించుటపు, మణ్ణినర్ - భూలోకమందున్నవాకి, విదియే - భాగ్యము (గలిగినది) కదాయని, వియన్దనర్ - సన్తోషించిరి.

తా॥ శ్రీవైకుణ్ఠమందలి గోపురద్వారమందున్నవారు మిక్కిలి సత్కరించిరి. నిత్యకైంకర్యపరు లైన నిత్యసూరులును, భగవద్గుణానుభవపరులైనవారును భూలోకమందుండి యిచ్చట రావడము నకు వీరెంతభాగ్యముగలవారోయని యాశ్చర్యపడిరని. ౯.

విదివగై పుగున్దనరెన్ను నల్వేదియర్*
పదియినిల్ పాల్గినిల్ పాదప్పల్ కళ్ళువినర్*

నిదియునఱ్చుణ్ణముమ్ నిఱైకుడవిళక్కుముమ్*
మదిముగమడ్డైయ చ్చెన్దిరర్ వన్దే. ౧౦.

అ॥ విదివగై - (మన) భాగ్యముచేత, పుసుణ్డర్ - ప్రవేశించిరి, ఎన్ఱు - అని, నల్‌వే దియర్ - విలక్షణులై వేదమందుప్రతిపాదింపఁబడిన నిత్యసూరులు, పసియినిల్ - స్వస్థానమందు, పాఙ్గినిల్ - ఉపచారపూర్వకముగా, పాదత్తిల్ - తిరువడికళ్ళను, కణ్ణినర్ - తోఁచించిరి. నిదియుమ్ - నిధివలెనున్న తిరువడికళ్ళనున్ను, నల్‌తుణ్ణముమ్ - మంచిశ్రీచూర్ణమునున్ను, నిఱై కుడమ్ - పూర్ణకుంభమునున్ను, విళక్కుముమ్ - దీపమునున్ను, మదిముగమ్ - చన్ద్రునివంటిమొఖ మునుగల, తుడ్డైయర్ - స్త్రీలు, వన్దు - ఎదురుగావచ్చి, ఏన్దినర్ - ధరించిరి.

తా॥ మనభాగ్యముచేత వీరిచ్చట వచ్చిరికదాయని నిత్యసూరులు తమ సింహాసనమందు వేంచేయింపఁజేసి వారి పాదములనుకడిగిరి. స్త్రీలు మంగళార్థముగా పూర్ణకుంభాదులను దీసి కొని యెదురుగా వచ్చిరని. ౧౦.

వన్దవరెదిర్ కొళ్ళ మామణిమణ్డపత్తు*
అన్దమిల్ పేరిన్బ త్తడియరోడిరున్దనై*
కొన్దలర్ పాఙ్గిల్ కురుగూర్చ్చడగోపన్*శొల్
శెన్దమిళ్ వల్లార్ తిరువైయిల్ వల్లార్ మునివరే. ౧౧.

అ॥ అవర్ - ఆశ్రితపతి, వన్దు - వచ్చి, ఎదిర్‌కొళ్ళ - ఎదురుకొండ వేంచేయఁగా, మామణిమణ్డపత్తు - తిరుమామణి మంటపమందు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పేరిన్బత్తు - మహానన్దము గల, అడియరోడు - భక్తులైననిత్యసూరులతోఁగూడ, ఇరున్దనై - ఉన్నచిధమును, కొన్ద - పుష్పములగొత్తులు, అలర్ - వికసించుచున్న, పాఙ్గిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, శెన్దమిళ్ - వేదస్వరూపములైన, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మునివరే - భగవద్గుణముల ననుభవింతురు.

తా॥ శ్రీవైకుణ్ఠమందలి తిరుమామణిమంటపమందు నిత్యసూరులతోఁగూడ బ్రహ్మానన్దము ననుభవించుచున్నచిన్మయుని ప్రతిపాదించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుపాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వెళ్ళి భగవద్గుణానుభవము జేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, తామిదివరలో ననుభవించిన యనుభవమంతయు మానవానుభవమనుటచేత వారైభవములను ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యూహించి, సర్వేశ్వరుని యొక్కక్షణముగూడ విడిచియుండలేక మిక్కిలియార్తులైన యాళ్వార్లకు సర్వేశ్వరుడు వచ్చి సేవసాదించి వారితో సంశ్లేషించి వారియొక్క సకలదుఃఖములనుబోగొట్టి వారునుతోరథించినప్రకారము వారికి చరమపదమునిచ్చి నిరతిశయానన్దము ననుభవించజేసెనని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

మునియేనాన్మగనే ముక్కణ్ణప్పా*ఎన్‌పొల్లా
క్కనివాయ్ త్తామరైక్కణ్‌కరుమాణిక్కమేయెన్‌కళ్వా*
తనియేనారుయిరే యొక్కలై మిశైయాయ్‌వన్దిట్టు*
ఇనినాన్ పోగలొట్టేనొన్దుమాయమ్‌శెయ్యోలైనైన్నయే. ౧.

ఆ॥ మునియే - (సృష్ట్యాదులయొందగిరైవ) సఙ్కల్పముగలవాడా! నాన్మగనే - చతుర్ముఖుని కర్తవ్యమిరైవనవాడా! ముక్కణ్ - మూడునేత్రములుగల, అప్పా - ఉపకారకుడైవ రుద్రునికర్తవ్యమిరైవనవాడా! కని-పండువలెస్నిగ్ధమైన, వాయ్ - అధరమునున్ను, తామరై-పద్మముంవంటి, కణ్ - నేత్రములనున్నుగల, ఎన్‌పొల్లాక్కరుమాణిక్కమే - భేదములేని (అనుభవించని) నీలమాణిక్యమువలె నాకునేవసాదించిన తుమేనుగలవాడా! ఎన్‌కళ్వా - నన్నుపహరించిన (వశీకరించుకొనిన) వాడా! తనియేన్ - ఒంటరియైనానాకు, ఆరుయిరే - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! ఎన్‌తలైమిశైయాయ్ - నాశిరస్సుకంటె నధికముగా (సంపూర్ణముగా), పన్దిట్టు - వచ్చి, ఇని-ఇఁక (అనుభవింపించిన) మీఁద, నాన్ - నేను, పోగలొట్టేన్ - నీవ్వను. ఎన్నైన్ - నన్ను, ఒన్దుమ్ - ఎవిధముగాను, మాయమ్‌శెయ్యోల్ - వంచనచేయవలదు.

తా॥ బ్రహ్మాదులకంతర్యామియైయుండి సకలజగత్సృష్ట్యాదికారకుడవై, నాకుప్రాణభూతుడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల దివ్యావయవములతో నాకునేవసాదించి వచ్చినన్దింపించిన శ్రీనిధియుఁపతీ! నేనిఁకనిన్నువదలను. నన్నుసంసారమందు పడత్రోయవలదు సుమాయని. ౧.

మాయమ్‌శెయ్యోలైనైన్న యుయ్‌తిరుమార్వత్తుమాలై నణ్డా*
వాశమ్‌శెయ్‌పూఙ్గుళలాళ్ తిరువాణైనిన్నాణైక్కణ్డాయ్*
నేశమ్‌శెయ్‌దునోన్డెనైన్న యుయిర్‌వేట్టియొన్దాగవే*
కూశమ్‌శెయ్యాదుకొణ్డా యొనైన్నకూనివొళ్ళాయ్‌వన్దిప్పోదే. ౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మాయమ్‌శెయ్యేల్ - వంచనచేయవలదు. ఉన్ - నీకు, తిరు - సంపత్తై, తూర్వత్తు - పతుస్థలమందు, తూయ్ - మాలికపలె నలత్కార్‌మై, నన్ - పొగడదగినదై, వాశమ్‌శెయ్ - (నీతిరుమేనును) పరిమళింపఁజేయుచున్న, పూ - సుందరమైన, కుళలాళ్ - కొప్పుగలదైన, తిరు - శ్రీదేవితో, ఆనై - ఒట్టు, నిన్ ఆనై - నీకు ఒట్టు, కణ్డాయ్ - (నేనొట్టు పెట్టి నిర్బంధించినప్పుడు నీవెట్లువెళ్ళెదవో) చూడుము. శేశమ్‌శెయ్‌దు - స్నేహము చేసి, ఉన్నోడు - నీతో, ఎన్నై - నన్ను, ఉయిర్ పేతిన్ది - ప్రాణము భేదములేకుండునట్లు, ఒన్నాగవే - ఒకటిగానే, కూశమ్‌శెయ్యాదు - సతోక్‌చించక, కొణ్డాయ్ - అఙ్గీకరించితివి. వన్దు - వచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, కూవికొళ్‌ళాయ్ - పిలుచుకొనుము. ఆన్దో - ఆయ్యో!

శా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నన్ను సంసారమందుంచితివంటె నీతోడను నీశ్రీదేవితోడను ఒట్టు. సాయంచు మిక్కిలి యభినివేశముగలవాఁడవై యిదివఱలో నన్నంగీకరించితివి. ఇఁకమీఁదగూడ విడువకుండ స్వీకరింపుమాయని. ౨.

కూవికొళ్‌ళాయ్‌వన్దన్దో వెణ్‌పొల్లాక్‌కరుమాణిక్కమే*
ఆవికోర్‌పఱ్‌ఱుక్కొమ్బు నిన్నలాలతిగిన్ఱిలేన్నాన్*
మేవిత్తొఴుమ్‌పిరమశివ నిన్దిరనాదికళ్లామ్*
నావిక్కమలముదఱ్‌ఱిఴ్ఞే యుమ్బరన్దదువే. ౩.

అ॥ ఎన్ - నాకు (భోగ్యభూతుఁడవై), పొల్లా - ఛిద్రములేని, కరుమాణిక్కమే - నీల మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! మేవి - అభినివేశముతో, తొఴుమ్ - ఆశ్రయించు చున్న, పిరమన్ - బ్రహ్మ, శివన్ - రుద్రుఁడు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుఁడు, ఆదికళ్లామ్ - వీరు మొదలైనవారందఱికిని, ముదల్ - కారణభూతమైన, నావిక్కమలమ్ - తిరునాభికమలమునకు, కిழ్ఞే - మూలభూతుఁడా! ఉమ్బర్ - మేలైన నిత్యసూరులకును, ఆన్దదువే - నిర్వాహకుఁడా! ఆవికోర్ - నీయాత్మకు, ఓర్ - ఒక, పఱ్‌ఱుక్కొమ్బు - ఆవలంబవృక్షము, నిన్నలాల్ - నిన్నుతప్ప, నాన్ - నేను, ఆతిగిన్ఱిలేన్ - ఎఱుఁగలేను. (గాన) వన్దు - వచ్చి, కూవికొళ్‌ళాయ్ - పిలుచుకొనుమా. ఆన్దో - ఆయ్యో!

శా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నుతప్ప నాకు వేఱవలంబములేదుగావ నన్నంగీకరించుమాయని. ౩.

ఉమ్బరన్దన్వాఴ్ ముయిరో వదనుళ్ మిశైనీయేయో*
అమ్బరనల్‌ఙ్ఞిది యదనుళ్ పిరమనరన్‌నీ*

ఉమ్మరుమ్‌యాదవరుమ్ పడైత్త ముని వణవన్ నీ*
ఎమ్బరమ్ళాదిక్కలుమ్ నైన్నై పోరవిట్టిట్టాయే. ౮.

ఆ॥ ఉమ్మర్ - మహాదాదులకంటె మేలై, అమ్ - (సృష్టిశక్తిచే) సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన (విచిత్రశక్తిగలదైన), పాఱ్ఱాయో - మూలప్రకృతికి నిర్వాహకుడా! అదనుళ్ - ఆ మూలప్రకృతిలోనున్న, మిశై - విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయే - నీవే నిర్వాహకుడవైనవాడవు. ఆమ్బరమ్ - ఆకాశమునకును, నల్ - విలక్షణమైన, శోది - అగ్నికిని (తతిమాతత్వములకును) అదనుళ్ - ఆ పంచభూతమయమైన బ్రహ్మాండములోనున్న, పిరమన్ ఆరన్ - బ్రహ్మారుద్రులకును, నీ - నీవే నిర్వాహకుడవు. ఉమ్మరుమ్ - మేలైన దేవతలనున్ను, యాదవరుమ్ - తక్కిన మనుష్యాదులనున్ను, పడైత్త - సృజించిన, మునివనవన్ - సఙ్కల్పమాత్రులగలవాడవు, నీ - నీవే. ఎమ్బరమ్ - నాభారమైన కార్యములను, ళాదిక్కలుమ్ నీయుమ్ - (నేను) నిర్వహించెదనని మాచి, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టిట్టాయ్ - దూరముగావిడిచిపెట్టితివి.

తా॥ ఓ క్రియాపతీ! సకల చరాచరములను సృజించి వానికి నిర్వాహకుడవైయున్న నీవు నన్ను పేక్షించితివంటె నాకార్యములను నేను సరవేర్చుకొనఁజాలనని. ౮.

పోరవిట్టిట్టెన్నై నీ పుఱమ్‌పోక్కలుమ్ పాల్ *పిన్నైయాగ
ఆరైకొణ్డెత్తెయన్దో ఎనదెన్బదెగ యాన్ సెయ్‌వదెగ*
తీరవిరుమ్బుణ్డనీరదుపోల వెన్నారుయిరై
ఆరప్పరుగ* ఎనక్కారావముదానాయే. ౯.

ఆ॥ ఇరుమ్బు - లోహము, తీర - (తనశాచము) తీరునట్లు, ఉణ్డ - గ్రహించిన, నీరదు పోల - జలమువలె, ఎన్నారుయిరై - నాయాత్మను, ఆర - పూర్ణముగా, పరుగ - అనుభవించుటకై, ఎనక్కు - నాకు, ఆరావముదానాయే - తృప్తికరమైన (నిరతిశయభోగ్యమైన) అమృతమైనవాడా! నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టు - దూరముగావిడిచి, ఇట్టు - అనాదరించి, పుఱమ్ - విషయాన్తరములయందు, పోక్కలుమ్ పాల్ - పడవేయుతలంచితివంటె, పిన్నై - తరువాత, యాగ - నేను, ఆరైకొణ్డు - ఎవరిని సహాయముగాకేసికొని, ఎత్తె - ఏపురుషార్థమును (సాధించెదను)? అన్దో - అయ్యో! ఎనదెన్బదెగ - నాదియని చెప్పదగినదెది? యాన్ సెయ్‌వదెగ - నేనని చెప్పదగినదెది?

తా॥ ఇదివఱలో నాకు భోగ్యభూతుండవైయుండి నన్ను చక్కగా ననుభవించి యిప్పుడు సంసారమందు బడద్రోయ విచారించుచున్నావు. నేనును నావస్తువులును నీకేగాన ఇఁక నేనొకరిని సహాయముగాకేసికొని యొకపురుషార్థమును సాధించఁజాలనని. ౯.

ఎనక్కాఁ-రావముదా యెనదా-వియైయిన్నుయిరై *
మనక్కాఁ-రాఁమమన్నిఁ యుణ్ణిట్టాయినియుణ్ణొ-ట్రియూఁ *
పునక్కాఁ-యాసిఅ త్తఁ పుణ్డరీగక్క-ణ్ శెఙ్గనివాయ్ *
ఉనక్కే-ఱ్కాఁమ్కోలమలర్ ప్పాఁవైక్క-న్నాఁ వెన్న నేఁయోఁ. ౬.

ఆ॥ పునమ్ - తనభూమియందున్న, కాయామ్- కొల్లుపుప్పనూయిక్క, నిఱత్తి - వర్ణము గలవాడవును, పుణ్డరీగమ్ కణ్ - పద్మమునటి నేత్రములనున్న, శెఙ్కని - ఎఱ్ఱదండుపలె స్నిగ్ధమైన, వాయ్ - ఆధరమునున్నగలవాడవునైన, ఉనక్కు- - నీకు, ఏఱ్కుమ్ - తగుమైన, కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పాఁవైక్కు- - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విషయమై, అన్నాఁ - నేహముగలవాడవె, ఎన్న నేఁయోఁ - (వారిని యాశ్రయించిన) నాయందుప్రీతిజేసినవాడా! ఎనక్కు- - నాకు, ఆరామముదాయ్ - నిరతిశయభోగ్యభూతుండవై, ఎనదావియై - నాశరీరమునున్న, ఇన్నుయిరై - కిలష్టమైన నాయాత్మనున్న, మనక్కు- - హృదియమువకు, ఆరామై - తృప్తిజేసుండున్న (ఆళవఱి), యున్ని - నిరన్తరముగా, ఉణ్డిట్టాయ్ - అనుభవించితివి. ఇని - ఇఁకను, ఉణ్ణొ-ట్రియాయ్ - (పూర్ణముగా) అనుభవించుము.

తా॥ శేదేవియందువలె నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడవై నాశరీరమందును ఆత్మయందును మిక్కిలియాదరమునుజేసితివి. ఇఁకమీఁదగూడ ననున్ను పేక్షించక స్వీకరింపుమాయని.

** కోలమలర్ ప్పాఁవైక్క-న్నాఁగియ వెన్న నేఁయోఁ *
నీలవరై యిరణ్డుపిఱైక్కవిన్ నిమిర్ న్దవొప్ప *
కోలవరాగమొన్నాయ్ నిలఞ్చుట్టుడై కొ-ణ్డవెన్దాయ్ *
నీలక్కడల్కడై న్దా యునైన్నుప్పెఱ్ఱు నినైప్పొక్కు-వనో. ౭.

ఆ॥ కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పాఁవైక్కు- - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విషయమై, అన్నాఁగియ - ప్రీతగలవాడవై (దానిచేత), ఎన్ ఆనేఁయోఁ - (పిరాట్టికిభక్తుడవని) నాయందు ప్రీతిజేసినవాడా! నీలవరై - నల్లనివర్ణము, ఇరణ్డుపిఱైయి - రెండుచన్దురకళలను, కవ్వి - నోటి తోకలుచుకొని, నిమిర్ న్దకొప్ప - లేచినట్లువలెనున్న, కోలమ్ - సుందరమైన, ఒన్ఱు - అద్వితీయమైన, వరాగమాయ్ - మహోవరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కోట్టిడైకొ-ణ్డ - కొమ్ముమీద నెత్తుకొనివచ్చిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! నీలమ్ - (తనకా న్తిచే) నీలమైన, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాడా! ఉనైన్నుప్పెఱ్ఱు - నిన్ను, నినైప్పొక్కు-వనో - విడిచెదవా?

శా॥ ఓస్వామీ ! వరాహావతారమందు భూమిపిరాట్టిని యెత్తుకొనివచ్చివారితో సంశ్లేషించినట్లును, సముద్రమథనముజేసి శ్రీదేవితో సంశ్లేషించినట్లును సంసారసాగరమందు మగ్నుడవైయున్న నన్నుద్ధరించి నాతోసంశ్లేషించిన నిన్ను సేనాధిపతివద వదలనని. ౭.

పెఱ్ఱినిప్పోక్కువనో వున్నైయెత్తనిప్పేరుయిరై *
ఉఱ్ఱవిరువినైయా యుయిరాయ్ప్పునాయినైయూమ్ *
ముఱ్ఱవిమ్మూవులగుమ్ పెరున్దూఱ్ఱాయ్త్తూఱ్ఱిల్ పుక్కు *
ముఱ్ఱవక్కరన్దొళిత్తా యెత్తముదల్ తనివిత్తేయో. ౮.

ఆ॥ ఉఱ్ఱవి - ఆత్మతోడిదేహమున్న, ఇరువినైయాయ్ - పుణ్యపాపములనిరెండువిధము లైనకర్మములకు నిర్వాహకుడవును, ఉయిరాయ్ - జీవాత్మలనునిర్వాహకుడవును, అవైయాయ్ బయనాయ్ - ఆకర్మలకు ఫలనుభవైనసుఖదుఃఖములకు నిర్వాహకుడవును, ఇమ్మూవులగుమ్ - ఈమూడులోకములను, ముఱ్ఱవి - సంపూర్ణముగా, పెరుఱ్ఱూఱాయ్ - పెద్దపాడుసలెసృష్టించి, తూఱ్ఱిల్ పుక్కు - ఆపాదలోప్రవేశించి, ముఱ్ఱవక్కరన్దు - అంతటవ్యాపించి, ఒళిత్తాయ్ - కనుపడకుండనుండువాడవును, ఎన్ముదల్ తనివిత్తేయో - నాపూర్వమొదటయిచ్ఛనుగలుగజేసి యాదృచ్ఛికసుకృతమునకద్వితీయకారణభూతుడవైన శ్రీవల్లభా ! ఉన్నైయె - నిన్ను, పెఱ్ఱినిప్పోక్కువనో - నిడిచెదవా ?

శా॥ ఫలసాధనాదులనన్నిటికిని నిర్వాహకుడవైయుండియు లోకములను సృజించి యచ్చటనన్తర్యామివై కనుపడకనుండియు నాకుతూదృచ్ఛికసుకృతమును గలుగజేసి నన్నంగీకరించిననిన్ను పొంది యింకనేనువదలలేనని. ౮.

ముదల్ తనివిత్తేయో ముఱ్ఱుమూవులగాదిక్కెల్లామ్ *
ముదల్ తనియునైయునైయె యెనై నాళ్గుకూడువకైనార్ *
ముదల్ తనియుమ్బుమిబ్బుమ్ ముఱ్ఱుముఱ్ఱుమువాఱ్ పాఱాయ్ *
ముదల్ తనిశూఱ్ఱన్దగన్దాఱ్ నిన్దుయర్న్ద ముడివిలీయో. ౯.

ఆ॥ ముఱ్ఱుమూవులగు ఆదిక్కెల్లామ్ - సంపూర్ణమైన మూడులోకములు పెండ్లాడైన సమస్తవస్తువులకును, ముదల్ తనివిత్తేయో - నిమిత్తసహకార్యుపాదానములనెడి త్రివిధకారణమై, అఱ్ఱుమిబ్బుమ్ - కారణావస్థయందును కార్యావస్థయందును, ముఱ్ఱుముఱ్ఱు - సమస్తవస్తువుల యందును, ఉఱు - వ్యాపించి, ముదల్ - ప్రధానమై, తని - అద్వితీయుమై, వాఱ్ - భోగమోక్షములకు, పాఱాయ్ - ఉత్పత్తిస్థానమైనమూలప్రకృతికి నియామకుడవై, ముదల్ - (ప్రకృత్యాదులకంటె) ప్రధానమై, తని - అసదృశమై, శూఱ్ నిన్దు - (తనజ్ఞానము చే

శరీరాదులను) వ్యాపించి, అగన్ఱ - ప్రక్కలయందువ్యాపించి, ఆఙ్గే - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ న్ద - పైనవ్యాపించినదై, ముడివిల్ - అంతములేనిదైన జీవాత్మలకు, నియామకుడవై, ముదల్ ప్రధానుడవై, తని - నిరుపమానుడవై, ఉన్నై క్కాణ్బ - నీవైనన్ను, ఎన్నై ఆళ్ వన్ఱు - ఎప్పుడు వచ్చి, నాన్ - నేను, కూడువన్ - పొందెదను.

తా॥ సమస్తచరాచరములకును త్రినిధికారణభూతుడవై, చిదచిత్తులకు నియామకుడవై యున్న నిన్ను నే నెప్పుడుపొంది యానన్దించెదనో యని.

ఈఞ్ఞ్ న్ద మన్ఱాఙ్గే నిన్ఱ ముళిల్ పెరుమ్బొరుళే*
ఈఞ్ఞ్ న్ద దనిల్ పెరియ పరమన్మలర్ చ్చోదీయో*
ఈఞ్ఞ్ స దనిల్ పెరియ శుడర్ ఞానమిన్బ మేయో*
ఈఞ్ఞ్ న్ద దనిల్ పెరియ వెన్నలమా పిఱిచ్చాఞ్ఞ్ దాయే. ౧౦.

ఆ॥ ఈఞ్ఞ్ న్ద - (మహదాదులను) వ్యాపించి, అగన్ఱ - ప్రక్కలయందువ్యాపించి, ఆఞ్ఞ్ న్ద - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ న్ద - పైనవ్యాపించి, ముడివిల్ - నాశములేనిదై, పెరుమ్ - గొప్పదై, (అపరిచ్ఛిన్నమై), పొరుళే - భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతిక న్తరాత్మయైనవాడా! ఈఞ్ఞ్ న్ద - అంతట (జ్ఞానముచే) వ్యాపించి, అదనిల్ - ఆ మూలప్రకృతికంటె, పెరియ - గొప్పదై, పరమ్ - (దానికి నియన్తయగుటచే) మేలై, నల్ - (వికారములేనందున) నిలక్షణమై, మలర్ - ప్రకాశస్వభావముగల, శోదియో - తేజోమయమైన శివాత్మకు న న్తరాత్మయైనవాడా! ఈఞ్ఞ్ న్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ - అంతకంటె, పెరియ - గొప్పదై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఇన్బమ్ - సుఖాత్మకమైన జ్ఞానమూ ర్తియైన పరమాత్మస్వరూపుడా! ఈఞ్ఞ్ న్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ పెరియ - అంతకంటెగొప్పదైన, ఎన్ అవా - నాయభినివేశము, ఆఱ్ఱ - తీరునట్లు, ఈఞ్ఞ్ దాయ్ - (నాతో) సంశ్లేషించితివి.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! దశదిక్ప్రదేశమందును వ్యాపించిగొప్పదైన మూలప్రకృతికి నియన్తయై వానికంటెగొప్పదైన జీవాత్మకును మేలైనజ్ఞానానన్ద స్వరూపుడవైన నీస్వరూపముకంటె నధికమైన, నాయాశ తృప్తిపొందునట్లు నాతోసంశ్లేషించితివని. ౧౦.

అవావఱచూళ్ ఉలగినైయుయిరై యుణర్వై యుళర్ వై*
అవావఱ్ ఱుపీడుపెఱ్ ఱ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
అవావిలన్దాదిగళా లివై యాయిరముమ్*ముడిన్ద
అవావిలన్దాదియిప్ పత్తుమీన్దార్ పిఱన్దారురయర్ న్దే. ౧౧.

అ॥ అవా - ఆళ్వినిశేషము, అఱ - తీరునట్లు, శూళ్ - సంశ్లేషించిన, అరియై, - సర్వేశ్వరుడును, ఆయనై - బ్రహ్మకర్తవ్యమియు, అరనై - రుద్రుని కర్తవ్యమియైన శ్రీయఃపతిని, అలమ్ - ఊహించి, అవాళ్ - ఆళ్వినిశేషతీరి, వీడు పెఱ్ఱ - మహోన్నతమైన పరమపదమునుబొందిన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించినవియు, ఆనాయిల్ - పరభక్తిచేత, అన్దాదిగళాల్ - అన్తాదిరూపములుగా ప్రవహించినవియైన, ఇన్ ఆయిరముమ్ - ఈ వెయ్యిపాశురములనున్ను, ముడిన్ద - అంతమందు గలిగిన, ఆనాయిల్ - పరభక్తిచే పాడించిన, అన్దాది - అన్తాదిరూపములైన, ఇపత్తు - ఈపది పాశురములనున్ను, ఆతిన్దార్ - అధ్యయనముచేయువారు, పిఱన్దార్ - సంసారమందు బుట్టినవారైయే, ఉయర్ న్దే - నిత్యసూరులతో సమానులై యుత్తములగుదురు.

తా॥ ఆళ్వార్లయొక్క కోరిక వెంగడేశునట్లు వారితో సంశ్లేషించిన శ్రీయఃపతివిషయమై తామాశించిన పరమపదమునుబొందిన నమ్మళ్వార్లుపరభక్తిచే పాడించినవెయ్యిపాశురములనున్ను అందులో పరమభక్తిచే పాడించిన యీపదిపాశురములనున్నధ్యయనముచేయువారిహలోకమందున్నప్పుడే నిత్యసూరులతో సమానులై యందరికి పూజ్యులైయుందురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

ఈయుణ్ణి తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦--వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది సఱుక్కు తిరువాయ్‌మొళి ౧౦౦-కి పాశురములు ౧౧౦౨.

ఋషిం జుపామహే కృష్ణతృష్ణాతత్త్వవిమోదితమ్ ।
సహస్రశాఖాం యోఽధ్యాపీత్ ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితామ్ ॥

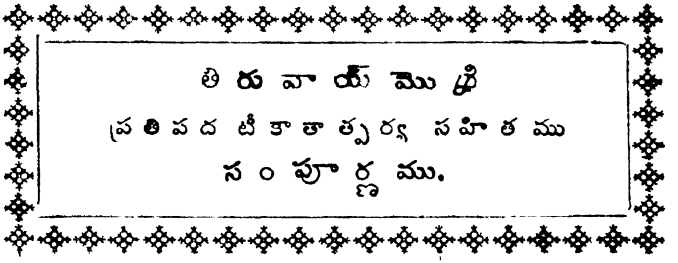

అ	పుటము
అగ్గదేయయ్యప్పుగుమాలు	౧౭౯
అగలగిళ్లినిఏయమ్	౩౪౦
అగలిలగలుమ్	౫౨
అగల్ ఇనీవైత్త	౨౬౮
అజ్జణ్మలర్ తణుళ్తాయ్	౩౯౧
అజుమిజుమ్‌వానవర్	౪౦౯
అజ్జుకొళ్ నీనల్లేన్	౨౬౫
అచ్చుదినమలనెన్నో	౧౩౭
అజ్ఞోఏయమడనారాయ్	౩౩
ఆడజ్జెడ్డిల్ శమ్మత్తు	౨౫
ఆడిగళ్ కైతొళుదు	౨౯౧
ఆడిక్కిళమగ్గ్లు	౩౪౦
ఆడిశేర్ ముడియినారాగి	౧౭౫
ఆడిచ్చిరోమ్‌తలైమిశై	౫౧౫
ఆడియార్ న్దవైయుణుడు	౧౫౬
ఆడియానివనెన్ను	౪౭౧
ఆడిరోసుళ్ళాన్	౪౩౫
ఆడిరోస్మీయమగ్గిన్ట	౩౩౯
ఆడిరోస్ తీయ	౪౯
ఆడిరైమూన్దైయిరన్ద	౨౯౬
ఆడిరోబ్దుళుకొళ్ ఇవర్	౧౫౭
ఆడైవదుమణియూర్	౪౬౫
ఆణజుక్కురుగుగన్దెన్ను	౨౦౪
ఆణశ్చినవాడుమెనజమ్	౪౫
ఆణియాగుమ్‌తనతాళ్	౫౦౦
ఆతైవదరివతైమేల్	౧౦౫
ఆణల్ మాయనణికోళ్	౧౩౧
ఆదుచేవీడువీడు పేర్ ఇవ	౪౩౯
అన్దమిల్ పుగళ్ నన్దపురనగర్	౫౧౯
అన్దరమ్‌నిన్నుళ్ గిన్ట	౪౭౩
అన్దామత్తన్బు శెయ్‌దు	౯౯
అన్దోవణుగప్పెఱు నాళ్	౪౯౦
అన్నైమీరణినూమయిల్	౩౧౩
అన్నైమీరిద అక్కన్ శెయ్‌గేన	౪౪౧

	పుటము
అన్నైయెన్ శెయ్యిలెన్	౨౪౭
అన్బుసాగుమ్‌తనతాళ్	౪౯౯
అన్నిమది ళొన్నిలమ్	౩౯౪
అన్నిసుళ్ ళురుపాయమ్	౪౪౫
అన్నియూమెంగుపుగలిడమ్	౫౦౪
అన్నుమణ్ నీరెరికాల్	౩౬౩
అప్పుసేయడలాళియూసే	౨౦౯
అప్పునైయెన్నుమఅప్పన్	౩౯౭
అమరరాయ్ త్తిరిగిన్దార్‌గట్కు	౫౧౦
అమరర్‌గళ్ తొళుదెళ్ల	౩౭
అమరర్‌క్కరియానై	౫౭౫
అమరర్ తొళప్పడువానై	౧౪౪
అమరర్ ముళుముదల్	౫౧
అమర్న్దాదనై	౪౧౯
అముదమమరర్‌గట్కు	౪౬
ఆమైవుడైయఅనెతి	౯౯
అమ్మానాయ్‌ప్పిన్నుమ్	౫౩
అమ్మానాళ్ళిప్పిరాన్	౨౩౧
అయర్‌క్కుమ్‌కుళ్ ఇమ్	౧౯౫
అరణమావర్	౪౫౩
అరియాయపమ్మానై	౪౬౯
అరియేఁ యెన్నుమొళ్	౨౭౩
అరుగలిలాయ	౫౭
అరుళాద నీరరుళి	౩౫
అరుళాదొళ్ళివాయ్	౪౮౯
అరుశైయా యెన్నుమ్మానే	౫౩౪
అరుళ్ తానిని యానతీయేన్	౪౩౧
అరుళ్ పెఱువారడియార్	౫౨౬
ఆల్లదోరరణుమవనిల్	౪౧౬
ఆల్లలిలిన్బమ్	౧౭౧
ఆవత్తళ్ళర్ విశైయమ్	౫౧౭
ఆవనుడైయరుళ్ పెఱుమ్	౪౯౪
ఆవనైవిట్టగన్ట	౪౯౭
ఆవనేయగల్ ఞాలమ్	౪౬౪

	పుటము
అవన్ శైయదే	౮౭౩
అవరవర్ తమ తమ్ము	౧౯
అవావఱచ్చూళ్‌విరియై	౫౫౧
అళుందగళ్ తలై పెయ్యిల్	౫౧౬
అళువన్ తొళువన్	౨౭౨
అఱైక్కున్నవడిసాయేన్	౮౬౨
అళవియన్న వేళ్వులగత్తవర్	౩౨
అళిక్కుమ్బరమనై	౧౫౮
అతిగిలేన్ తన్నళ్	౮౭౨
అతిన్దనవేదమ్	౮౬౮
అతిన్దతిన్దు తేతిత్తేతి	౨౦౯
అతియాక్కాలత్తుళ్ళే	౭౨
అతియుమ్ శెన్రీరై	౧౯౧
అతియేన్మతి ఉరుళ్	౮౩౩
అతివరియపిరానై	౭౫౫
అతివిసాల్ కుయిలిల్లా	౨౧౮
అతివిలేనుక్కురుళాయ్	౩౩౩
అటుక్కుమ్ విసైయాయిన	౮౭౮
అట్టుదన్ నారాయణన్	౮౯౯
అడ్డుదుపడ్డు నిన్ఱనిల్	౭౫

ఆ

ఆక్కైయ్దాళ్పిరానై	౭౭౨
ఆట్టియుమ్ తూళ్ నీయుమ్	౩౭౬
ఆడియాడి	౫౩
ఆణ్ణుమ్ పెణ్ణుమ్	౯౭
ఆదుమిల్లై మడ్ నిలనిల్	౮౫౬
ఆనాయాయన్	౫౫
ఆనాళుడైయాన్	౭౩౩
ఆవినుళువైయవై	౧౭౭
ఆముదల్వనివసెన్ఱు	౩౮౭
ఆమ్బణమిన్నదన్ఱు	౯౮౫
ఆయర్ కొళుందాయ్	౮౯
ఆరోయివుళగత్తు	౭౭౦
ఆయ్చ్చియాగియ వైన్నయూల్	౮౯౯

	పుటము
ఆరావముదమాయ్	౯౦
ఆరావముదే యుడియోనుడలమ్	౭౭౦
ఆరుక్కున్ శొల్లుగేన్	౮౯౮
ఆరుయిరేయో	౩౯౯
ఆరుయిర్ పట్టదు	౮౯౦
ఆరైన్నెయూరాయ్వార్	౭౮౭
ఆర్వనో వాళ్‌వియక్కై	౩౯౯
ఆలిసిళిలై యేళులగముణ్డు	౯౯౫
ఆవారార్ తుణైయెన్ఱు	౭౩౭
ఆవావెన్నాదులగత్తై	౩౩౭
ఆవి కాప్పారిని యూర్	౭౮౫
ఆవి తిగైక్కువైవర్	౩౩౮
ఆవియేయాగముదే	౧౬౦
ఆళియూనాళి యమర్క్కుమ్	౫౭౧
ఆళియెళుచ్చఙ్గుమ్	౩౬౦
ఆళిపలవనై యాదరిప్పుమ్	౮౦౫
ఆళియొక్కాన్ పరియాయ్	౩౭౩
ఆళుమాళారాళియుమ్	౮౧౦
ఆళుమ్బరమనైక్కణ్ణనై	౧౫౭
ఆళ్గిన్ఱానాళియాన్	౫౧౯
ఆళ్వానాళిసీళ్	౫౭౮
ఆతామదయానై	౮౭౧
ఆఱుమనైక్కుదిర్న్దోడుమ్	౩౬౦
ఆఱెనక్కు నిన్వరవే	౭౬౯
ఆఱ్ఱనల్ల వగైకాట్టుమ్	౧౯౭

ఇ

ఇగల్ంగళ్ పుళ్ళి	౩౦౭
ఇఙ్గుమఙ్గుమ్ తిరుమాలన్ది	౩౯౦
ఇచ్చేతిరిన్దేఱ్కు	౮౮౯
ఇడిగిలేనొన్ఱట్ట	౭౧౦
ఇడఙ్గొళ్ళమయత్తై	౭౩౫
ఇడరిల్ పాగమ్మూళ్‌గి	౭౭౯
ఇడన్దిట్టియేయొరుశాళ్	౧౬౯
ఇడర్ కెడవెమ్మై	౫౦౮

	పుటము
ఇడ్లీయిల్లెయాన్ పళగర్త్త	౪౦౬
ఇట్టకాలిట్టక్కెయుళాయ్	౩౪౯
ఇదు కాణ్మీనాన్నైమీన్	౨౦౩
ఇదువోపారుత్తమ్	౪౨౪
ఇత్తనై పేణ్ణుపదు	౪౩౨
ఇనవేయ్ మళైయేన్ది నేన్	౨౫౯
ఇనియూర్ జ్ఞానబ్బళాల్	౧౦
ఇనియిరున్దెన్నున్నియ్	౪౯౨
ఇన్కిబిపాడుమ్	౩౯౯
ఇన్నుముదెనత్తోట్టి	౩౪౫
ఇన్నుయిర్ క్కై యుర్ మేల్	౩౩౩
ఇన్నుయిర్ చ్చేనలుమ్	౪౩౨
ఇన్బమ్ తలైప్పెయ్దు	౪౩౬
ఇన్బమ్పయుక్కవెళ్ళిల్	౩౯౧
ఇన్రిప్పోగ విరువినైయుమ్	౪౬౬
ఇన్రుపోయ్ ప్పుగుదిరాగిల్	౫౦౯
ఇన్రెనక్కుదవాదగన్న	౩౨౨
ఇన్రైనై న్నప్పారుళాక్కి	౫౪౦
ఇరక్కమనత్తోడు	౯౪
ఇరజీనాడొయుమ్	౩౧౪
ఇరుడీకేశనెమ్బిరాన్	౧౦౩
ఇరుత్తుమ్బియసైనై	౪౩౦
ఇరున్దాన్ కణుకొణు	౪౩౧
ఇరుళిన్ తిణివణ్ణమ్	౭౧
ఇరైక్కు ఇక్కరుబడల్	౨౪౪
ఇలజ్జుచె మన్ నోస్త	౫౦౩
ఇలజ్జెకెట్టో రకనే	౯౫
ఇలవదు ఉడైయనిదు	౧౯
ఇలిబ్దత్తిట్ట పురాణత్తిరుమ్	౨౩౫
ఇల్లదుముళ్ళదుమ్	౨౪
ఇల్లైరణ్డీరిన్బమ్	౪౫౪
ఇల్లైనుణుక్కిచ్చెళ	౩౯౫
ఇల్లైయుల్లలెనక్కిలిని	౫౦౧

	పుటము
ఇవళిరాప్పగల్ వాయ్వెరీఇ	౯౫
ఇవళ్కిప్పెఱుమ్బరిసు	౨౦౩
ఇవైయుమివై గుంగువైయుమ్	౫౬
ఇశైవిత్తవై	౨౭౪
ఇళ్ళన్నెమ్మైమెతిఅత్తు	౩౫౫
ఇఱన్దుమ్ నీయే	౪౦౦
ఇఱుక్కుమిఱైయిఱుత్తు	౨౩౭

ఈ

ఈడు మెడుప్పమిలీశన్	౪౫
ఈదెయానుసైక్కొళ్వదు	౧౧౧
ఈవిలాద తీవినైగళ్	౨౦౯
ఈశన్ వానవర్కిళ్	౧౩౧

ఉ

ఉగక్కునల్లవరొడుమ్	౫౧౭
ఉగన్దేయుసైయుళ్ళుమ్	౪౭౦
ఉగవైయాల్ నెఞ్జమ్	౨౯౯
ఉచ్చియుళ్ళేనిఱుక్కుమ్	౬౭
ఉడమ్బినాల్ కుఱైవిల్లా	౨౧౬
ఉడనమర్ కాదల్ మగళిర్	౫౯
ఉడలా ళ్ళిప్పిఅప్పువీడు	౩౭
ఉడైయార్న్న వాడైయున్	౧౫౩
ఉణగ త్తలూడలుణర్న్దు	౨౯౯
ఉణర్న్దుణర్న్దిళ్ళిన్దగన్దు	౨౯
ఉణర్వులుమ్బరొరువనై	౪౩౬
ఉణ్డాయులగళ్ళు మున్న మే	౪౭
ఉణ్డుకిళైత్తుక్క	౫౩౯
ఉణుముమిళ్ళున్దుమ్	౨౦౦
ఉణ్ణావానవర్ కోనుక్కు	౨౯౪
ఉణిలావియనైపరాల్	౩౪౨
ఉణ్ణుమ్బోఅపరుగునీర్	౩౨౦
ఉదవిక్కమ్మాఅు	౩౯౦
ఉన్నిత్తుమళ్ళోరుతెయ్యమ్	౨౦౬
ఉన్నైచ్చిన్దైసెయ్దుశెయ్దు	౯౬

	పుటము
ఊనిల్ వాళ్వియిరే	౭౯
ఊరవర్ కైవ్	౨౪౧
ఊళిముం నాదుమ్	౩౨౧
ఊరుమ్పుట్కొడియుమ్	౫౦౯
ఊరెల్లామ్తుఞ్జి	౨౪౫
ఊర్న్దేశగడముం తీర్త్త	౨౪౧
ఊర్వశిమ్కిళర్ శోలైయుమ్	౪౪౨
ఊళిదోఁఁ ఊళియురువుమ్	౩౫౯
ఊళిదోఁఁ ఊళియులగుక్కు	౭౦
ఊళిముదల్వనొగువనే	౫౩౫

ఎ

ఎక్కాలత్తైయాయ్	౧౧౩
ఎఙ్గళ్ కణ్ముగప్పే	౪౬౧
ఎఙ్గళ్ శెల్వార్వు	౪౧౫
ఎఙ్గానలగ ఙ్కుళివాయ్	౪౯౧
ఎఙ్గుత్తలై ప్పెయ్వ్యన్ వాన్	౩౭౧
ఎఙ్బుముళన్ కణ్	౧౦౯
ఎఙ్బువన్దుఱుగో	౪౦౦
ఎఞ్జాక్గాణినీన్ తుఞ్గాయ్	౪౭౫
ఎఞ్జేయోవనై మీర్ గాళ్	౭౫౦
ఎణ్ణాన్ణుమిరున్దిరున్ను	౧౭౯
ఎడుత్తపేరాళన్	౩౯౯
ఎణ్పేరుక్కున్నలత్తు	౬౭
ఎన్దైదిరిమైయవర్	౫౪౭
ఎనక్కా రావముదాయ్	౫౪౯
ఎనక్కువల్లరణై	౪౧౭
ఎనక్కేయాట్చెయ్	౧౧౧
ఎనక్కొన్తుబణియీర్గళ్	౪౯౫
ఎనదావియుళ్ కలన్ద	౭౯
ఎన్కణ్ణన్ కళ్వన్	౪౭౯
ఎన్నొలమ్మాన్	౫౩౩
ఎన్నొళ్వనుసైవిట్టు	౭౩౦
ఎన్తిరుమగళ్ శేర్మార్వనే	౩౫౭
ఎన్తిరుమార్వన్తనై	౩౭౩

	పుటము
ఎప్పాగుళ్ళుస్తానాయ్	౮౯
ఎమ్బిరాన్నైయెన్నైత్తన్	౬౩
ఎమ్మాపీట్సుత్తిఅముమ్	౧౧౦
ఎమ్మాసేయెంగ వెళ్ళి	౨౭౦
ఎమ్మిడర్ కడిన్దు	౪౬౦
ఎయ్త్తాకెయ్త్తార్	౪౩౯
ఎయ్దకూఁవుదగ	౨౬౬
ఎల్లియుమ్‌కాలైయుమ్	౪౨౬
ఎవ్వినైమగళ్‌పోలుమాళ్	౪౮౭
ఎళుపణిమాముమ్	౪౭౬
ఎళుమైక్కుమెందాపిక్కు	౧౪౯
ఎళిదాయినవాఱెన్దు	౪౩౮
ఎళివరుమియల్వినన్	౨౭

ఏ

ఏగమూర్త్తియిరుమూర్త్తి	౧౮౬
ఏత్తవేళ్ళులగుణ్డోణ	౭౫
ఏత్తుమిన్నమర్ గాళ్	౪౦౭
ఏనమాయ్‌నిలఞ్ఞణ్	౨౬౭
ఏపావమ్బరమే	౭౩
ఏయ్న్దపెరుఙ్కీర్త్తి	౧౪
ఏఱైపేఱైయిరాప్పగల్	౮౭
ఏఱైయురావియుణ్ణుమ్	౩౭౪
ఏఱుసెప్పువవై	౭౪
ఏతాళుమిఱైయోసుమ్	౨౧౭
ఏతియపిత్తిరోదు	౧౮౩
ఏతోలేళ్ళుమ్‌చెవ్వి	౧౧౪
ఏయ్క్కుమ్మెరుమ్బుగళ్	౧౬౭
ఏళ్గ ళిరుమ్బైగుందైత్తై	౩౭౪

ఒ

ఒళ్కులైవైత్తు	౪౮
ఒక్కుమమ్మానురువమ్	౪౭౪
ఒడుఙ్గవవణ్	౨౬
ఒణ్‌కుడతో డిరుళుమాయ్	౪౪౪
ఒత్తార్మిక్కాయ్	౭౮

	పుటము
ఒన్ఱియ తిఱత్తాళ్ కాట్టి	౧౯౨
ఒన్ఱుమిల్లా కెడుమ్	౩౯౩
ఒన్ఱుస్తేవుముణరుమ్	౨౨౩
ఒన్ఱుళొల్లి	౩౮౫
ఓన్ఱైనప్పులవెన	౩౦
ఒరుతాయగమాయ్	౧౭౮
ఒరువణ్ శెన్ఱుపుక్కు	౯౯౦
ఒరువరిరువరోగ్	౮౨౬
ఒశిన్దనుణ్ణుడైమేల్	౩౨౩
ఒళ్ళిలై కాలమెల్లామ్	౧౩౦
ఒళ్ళివిన్ఱి తిరుమూళి	౮౯౬
ఒళ్ళివొన్ఱిల్లాద	౧౬౩
ఒళిమణివణ్ణనెన్ఱో	౧౩౯
ఓ	
ఓడియోడిప్పులవిఱప్పుమ్	౯౨౬
ఓడివన్దడుక్కుళ్ మేల్	౩౨౬
ఓడుమ్మీళుతి	౪౩
ఓదువారోశొల్లామ్	౧౨౨
ఓయుమూళ్వినైయుళ్ళు	౧౩౩
ఓరాయిరమాయ్	౮౬౩
ఓవాత్తయర్ పిఱవి	౧౦౭
కఞ్చులుప్పగలుమ్	౩౮౭
కట్కిరియపిరమన్	౩౯౦
కట్టురైక్కిల్ తామరై	౧౭౦
కట్టెళిల్ శోలై	౩౧౯
కడలుమ్ మలైయుమ్	౯౯
కడల్ ఞాలమ్ శెయ్‌దేనుమ్	౨౫౬
కడల్వణ్ణన్ కణ్ణన్	౧౫౧
కడియసాయ్‌క్కఞ్చనై	౮౯౧
కడియనొక్కడియన్	౨౮౭
కడివార్ తణ్ణన్దుళాయ్	౯౭
కడివార్ తీయవినైగళ్	౮౭
కతువినైకళైయలాగుమ్	౫౧౦
కణ్ణళాల్ కాణ	౧౫౯
కణ్ణీర్ కాణుఱ్ఱిరుసాయ్	౧౫౧
కణ్ణీర్ శివన్దుపెరియవాయ్	౮౩౫
కణ్డదువేకొణ్డు	౩౫౯
కణ్డలజల్ శొరియ	౧౦౯
కణ్డవిన్బమ్ తున్బమ్	౩౦౦
కణ్డాయే నెఞ్చే	౬౮
కణ్డుకేట్టు మోన్ద	౭౭౯
కణ్డుకొణ్డెన్కణ్ణినై	౮౭౦
కణ్డుకొణ్డెన్ కైగళారి	౭౧౦
కణుమ్ తెళిన్దుమ్	౩౬౭
కణ్డేకళిక్కిన్ఱదు	౮౯౯
కణ్డేన్ కమలమలర్	౫౭౭
కణ్ణోజ్కుఱుమ్	౭౩౫
కణపిరానై	౭౩౧
కణనల్లాళ్లై	౮౫౬
కణనైమాయత్తనై	౧౩౩
కణన్కళ్వినై	౫౭౮
కణావానెన్దుమ్	౫౮
కణిత్తణన్దుళాయ్‌ముడి	౯౭
కణిదెనగుయిర్	౧౮౯
కణుళ్నిన్ఱగలాన్	౫౩౩
కణుళ్నైనిత్తుమ్	౬౮
కణ్ణైయానైనైక్కాణ	౮౬౭
కన్మమట్టిజ్	౭౯౧
కమలక్కణ్ణన్	౬౩
కరవిశుమ్బిరవి	౭౯
కరియమేనిమిశై	౧౯౮
కరుత్తిల్ తేవుమ్	౭౬
కరుత్తేయునైనైక్కాణ	౮౬౯
కరుమముమ్కరుమఫలనుమ్	౧౮౫
కరుమవశ్వాశమ్	౧౧౬
కరుమాణిక్కమలైమేల్	౮౮౧
కరుళచ్చుటర్క్కొడి	౭౬౫

	పుటము
కరైకాళ్ పైమ్బొழిల్ తణ్బాలై	౩౧౧
కిలక్కుమిల్లానల్ తవమునివర్	౪౧౩
కులక్కోవేழ్ కడలేழ్ మలై	౩౦౯
కులత్తైన్నాన్మినలజ్గోళ్	౫౪
కలియుగ మొన్తుమిన్నిక్కే	౩౩౯
కழల్వాయ్ పురిప్ప	౫౫౦
కழల్ తొழ నమ్మాయున్ నిదవమ్	౪౯౬
కழిమిన్ తొణ్డీర్గళ్	౪౬
కழియుమిక్కదోర్ కాదలళ్	౫౫౪
కళిప్పమ్‌కవర్వమున్ నీయి	౯౨
కాయావాయ్‌తున్బమ్	౫౫౩
కిళ్వావై మ్మైయమ్	౫౫
కళ్ళవిழుమ్మలరిట్టు	౪౯౨
కళ్ళవిழ్ తామరైక్కణ్	౩౨౨
కళ్ళవేడత్తై	౫౨౩
కఱుక్కొణ్డల్వీరుక్కు	౫౫౪
కఱుగక్కావన	౩౧౪
కఱ్పారిరామపిరానై	౩౬౫

కా

కాక్కుమియల్వినన్	౪౬
కాట్కైపైయుత్తుమ్	౪౪౯
కాట్టిత్తన్నక్కైకழల్గళ్	౫౩౦
కాట్టినీకరన్దుమిழుమ్	౫౫౦
కాణవన్దైన్నక్కణ్ణుగ్ళ్	౫౦౨
కాణవారాయిత్తెన్దు	౪౯౧
కాణుమూఱుళాయ్	౩౯౪
కాణ్టిన్నిలమెల్లామ్	౫౫౪
కాణ్బోడుప్పానల్లన్	౪౦౪
కాణుట్రోలోసెజ్జమే	౩౪౪
కాణ్బదెజ్జానుక్కోలో	౫౪౧
కాణ్బారారెమ్మీశన్	౧౦౧
కాణ్మిన్గళైన్నెయ్ గాళీ	౩౪౫
కాణ్మిన్గళులగీరెన్దు	౩౦౪
కాత్తెబుక్కిత్తావో	౩౪౧

	పుటము
కాదల్ మెస్సెడైయోడు	౫౫౫
కాప్పారారివ్విడత్తు	౫౪౪
కామురు నిక్కైయఱవోడు	౬౯
కాయ్‌శినప్పఱవైయూర్ న్దు	౪౬౦
కారియమ్మనల్లవగళవై	౩౫౪
కార్వణ్ణక్కణపిరాన్	౫౩౩
కాలమిక్కిలల్లాల్	౪౦౪
కాలమెల్లఱవైన్ని	౩౫౬
కాలశక్రత్తోడు	౧౯౪

కి

కిడన్దవాళ్ కిడన్దాయ్	౪౫౯
కిడన్దిరున్దునినిళ్ళన్దు	౧౦౯
కిళరొళియూల్ కుఱవిల్లా	౫౧౪
కిళరొళియిళ్ళమై	౧౧౫
కీటియెననినైమిన్	౧౧౪
కీళ్వాన్ కిళ్ళేనెన్దిలన్	౧౫౪

కీ

కీழ్వెయినాలజ్గోర్	౫౦౫

కు

కుడిక్కిడన్దాశక్కమ్ శెయ్దు	౪౫౯
కుడియఱియారివర్	౫౪౪
కుడైనువణుణుమ్	౫౫
కుణన్దోళ్ నిశాపుగழ్ మన్నర్	౧౪౪
కున్ఱమెడుత్తపిరాన్	౩౬౪
కున్ఱమేన్దిక్కరిగ్రైకాత్తవన్	౧౩౩
కుమురుమోశివిழవొలి	౩౧౦
కురవైయాయ్‌చ్చియరోడు	౩౦౫
కురైకழల్గళ్ కుఱుగినమ్	౫౫౯
కురైకழల్గళ్ నీట్టి	౧౨౨
కులనాజ్గుశాదిగళ్	౧౫౬
కులతుదలడుమ్‌తీన్నై	౩౪౬
కుழగిదొజ్గళ్ కుழమూన్	౫౯౬
కుழ తోళ్గోళ్ పేరరక్కన్	౮౩

	పుటము
కుఱియుమ్‌వాణ్మగత్తు	౩౧౭
కుఱికొళ్‌ ఞానఙ్గళాల్‌	౯౧
కుఱుంగి నిగళ్‌వుణర్వత్తోడు	౧౭౯
కుఱుం గానీళ్‌ అదికూడా	౩౩౪
కుఱైవిల్‌ తడఙ్గడల్‌	౧౬౮

కూ

కూక్కురల్‌ శేట్టుమ్‌	౪౭౩
కూట్టుణుంసీళియ	౪౭౪
కూట్టుదినిన్‌ కుఱైగళ్‌గళ్‌	౬౨౧
కూడచ్చెన్రీనిని	౪౦౪
కూడినీరైక్కుడైన్దవాయుమ్‌	౬౧౬
కూడిణ్ణాయమ్‌తణాన్‌	౧౪౦
కూడిప్పోగిల్‌వల్లుయిప్పు	౪౩౯
కూడుంబోల్‌ నైగలుమ్‌	౩౯౭
కూత్తనోడవలక్‌	౫౦౫
కూత్తర్‌కుడమెడుత్తాడిల్‌	౧౯౩
కూత్తవమ్మాణ్‌	౪౫౮
కూన్దలిలమర్న్దెక్కుమ్‌	౬౬౩
కూవిక్కూవిగొడువినై	౧౬౯
కూవికొళ్వాయ్‌వన్దు	౫౪౭
కూవుదల్‌వరుదల్‌	౪౬౭
కూవుమాఱుయిమాట్రమ్‌	౧౩౫
కూవాయ్‌నీకూవాయ్‌నిలనాగి	౩౩౬
కూళుండలొన్రారా	౯౩

కె

కెడుమిడరాగువెల్లామ్‌	౫౦౮

కే

కేట్టుమణర్న్దవర్‌	౩౬౭
కేట్పార్‌గళ్‌ కేశవన్‌కీర్త్తి	౩౬౬
కేడిల్‌విళుప్పుగళ్‌	౧౭౩
కేయత్తిఙ్గళ్‌	౩౦౫
కేశవన్‌తమర్‌కళ్‌ పిళ్‌	౯౯

కై

కైగళాలారత్తోళుదు	౧౫౮
కైదవమ్‌శెమ్మై	౩౦౧
కైయార్‌శక్కరత్తు	౭౭౯
కైయుళ్‌ నన్మ్మగమ్‌పైక్కుఙ్గు	౭౫౩

కొ

కొడియవిసైయాదుమ్‌	౭౬౭
కొడియార్‌మాడమ్‌	౪౧౧
కొడియేరిడై	౪౮౭
కొడువినైప్పడైగళ్‌	౧౬౭
కొణ్డపెణ్డిర్‌	౪౫౭
కొణ్డమూర్త్తియోర్‌	౩౪౭
కొణ్డల్వణ్ణా	౪౭౩
కొణ్డాట్టమ్‌కులమ్‌	౭౧౯
కొణ్డానేళ్‌శ్వైడై	౫౫
కొణ్మినిడర్‌కెడ	౪౭౯
కొన్రుయిరుణుమ్‌	౭౩౬
కొమ్బుపోల్‌శీదై	౧౯౩
కొల్లామాకోళ్‌	౧౭౬
కొల్లియెన్బర్‌కొలో	౩౭౭
కొళ్ళున్దువానవర్‌గటుక్కు	౩౫౧
కొళ్‌గిన్రకొళిగుశై	౩౭౯
కొళ్‌గైకొళామై	౪౬
కొళ్వన్‌నాన్మావలి	౧౬౦
కొళ్ళమాళావిన్నవెళ్ళమ్‌	౭౦౭
కొళ్ళుమ్పయనిల్లై	౧౬౪
కొళ్వైన్రుకిళర్న్దు	౭౧౯

కో

కోట్పట్ట శిన్దైయెయాయ్‌	౬౯
కోడిలవణ్‌పుగళ్‌	౧౯౧
కోమళవాన్‌కన్రై	౧౯౭
కోయిల్‌కొణ్డాన్‌	౪౭౭
కోలత్తొళిశువర్క్కముమ్‌	౭౬౭

	పుటము
కోలమలర్‌ప్పావైక్కు	౫౮౯
కోలమేతామరై	౧౬౦
కోవాగియమావలియై	౮౮౯
కోవిందన్‌ కుడకూత్తన్‌	౧౦౦
కోవైవాయ్‌ పొరుట్టు	౧౯౫
కోళిముత్తామరైయిమ్‌	౩౭౮
కోళుడానంబిపన్దు	౮౮౦
ఙా	
ఞాలత్తూడేనడన్దు	౩౩౧
ఞాలమొవానగమ్‌పగిలి	౮౧౦
త	
తక్కులమేకేళిర్‌గళ్‌	౮౯౨
తగవల్లెన్దుపైయార్‌గళ్‌	౮౯౫
తగవిలై తగవిలైయే	౫౧౩
తగవుడైయవనేయెన్నుమ్‌	౯౫
తగుమ్‌శీర్‌ త్తన్‌తని	౭౫
తజ్జమాగియతన్దై	౧౫౦
తణియుమొళ్ళుదిల్లై	౭౦౮
తణ్‌కడల్వట్టత్తుళ్ళారై	౧౮౧
తనిమాప్పుగళియైయిట్టాట్టమ్‌	౮౮౯
తన్నైక్కయతిబవర్‌ తామ్‌	౩౬౬
తమర్‌గళ్‌ కూట్టవల్వినైయై	౮౫౦
తరుమవరుమ్బయసాయ	౮౭
తలైప్పెయ్‌కాలమ్‌	౧౭౯
తలైమేల తాళిన్దెగళ్‌	౫౭౯
తలైమేల్‌ పుసైన్దేన్‌	౫౭౦
తళువినిన్ద కాదల్‌తన్నాల్‌	౭౧౧
తళర్‌న్దుమ్‌ముతిన్దుమ్‌	౩౩౭
తళర్వినిల్లేయే యెన్దుమెజుమ్‌	౧౭౭
తళర్‌విలాత్తాల్‌కుఱివిల్లా	౭౧౮
తా	
తానవర్‌గళ్‌	౮౭౯
తానేయాగినైన్దు	౫౩౭
తానే యులగెల్లామ్‌	౫౭౮
తానోరుపే తనివిత్తాయ్‌	౮౦
తామరైక్కణ్ణనై	౯౮
తామోదరనైత్తనిముదల్వనై	౧౦౮
తాయప్పదిగళ్‌	౮౭౯
తాళ తామరైత్తడమణివయల్‌	౫౦౩
తాళ తామరైయూన్‌	౮౬౭
తాళ్‌గళైఎనక్కే	౮౦౭
తాళ్‌చరప్పిమణ్‌ తావియ	౧౩౮
తి	
తిగళ్‌వెన్‌దైయుళ్‌	౮౧౯
తిగళిన్దన్‌ తిరువరుళ్‌	౮౩౭
తిగళిగిన్ఱ తిరుమార్‌బిల్‌	౫౭౯
తిడవిళు మెయిరివళి	౦౭౦
తిణ్ణన్‌ వీడుముదల్‌	౭౩
తిరియుమ్‌కలియుగమ్‌	౭౩౫
తిరియుమ్‌కాళిమోడు	౧౮౯
తిరివిక్కిరమన్‌ శెన్దామరై	౧౦౭
తిరుక్కుడిత్తానముమ్‌	౮౭౬
తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్‌	౮౧౭
తిరున్దక్కడ్డినైక్కు	౭౯౧
తిరున్దువేదముమ్‌	౩౧౩
తిరుప్పేర్‌నగరాన్‌	౫౩౮
తిరుమలిరుఞ్జోలైమలైమొత్తినీర్‌	౫౩౭
తిరుమలిరుఞ్జోలైమలైయే	౫౩౮
తిరుమలిరుఞ్జోలైయానే	౫౩౮
తిరుమాల్‌ నాన్మగన్‌	౮౧౭
తిరుమేనియడిగళుక్కు	౮౮౩
తిరువడియైనారణనై	౭౭౭
తిరువరుళ్‌ మూర్‌గిలైగలుమ్‌	౮౮౩
తిరువరుళ్‌ శెయ్‌బవన్‌	౮౭౮
తిరువళిదినాడెన్దుమ్‌	౧౩
తిరువుడమ్బువాన్‌ శుడర్‌	౯౯
తిరువుడైమన్నరై	౧౯౮

	పుటము
తిరువుళువుక్కిడర్న్దవాఱుమ్	౨౮౫
తిశైక్కున్ఱ దే	౨౦౨
తిఱఁబ్భాగి యెఱుమ్	౨౮౯
తిఱత్తుక్కే తుప్పగవామ్	౩౧౯
తిఱముడైవలత్తాల్	౧౧౬
తిఱ ళ్చుమల్ మణ్ కాక్కి న్ఱేన్	౨౫౯
త్తీ	
తీర్త్తనుక్కు ఫ్ ఫిన్	౩౯౬
తీర్త్తనులగళ్న	౧౦౭
తీర్న్ననపియువర్ దమ్మై	౧౮౫
తీర్ప్పారై యూమిని	౨౦౧
తీర్మరుందినియైన్దు	౩౪౪
తీవినైయుళ్ళత్తిన్ కార్వణ్ణ	౩౯౫
తు	
తుక్కమిల్ ఇానమ్బడరొళి	౧౭౨
తుడైత్తకోవిన్దనారే	౫౧౦
తుణైయుమ్ కార్వణ్ణమాగువాల్	౪౫౨
తున్బముమిన్బముమాగియు	౧౭౦
తుయక్కుఱుమదియిల్	౩౨
తుయరఫ్ఫల్ శెయ్యుఫ్ఫక్కణా	౩౯౩
తుయరమేతరు	౧౫౦
తుయరిల్ తుడరొళి	౧౭౦
తుయర్ కెడుమ్కడిదడైన్దువన్దు	౫౦౬
తుళవిల్ మామణిమాడమ్	౩౧౦
త్తూ	
తూదుపైత్తల్ శెన్ఱుమిన్గళ్	౪౯౪
తూనీర్ముగిల్ పోల్	౪౨౨
తూమమువాయ్‌గళ్ కొణ్డువన్దు	౩౨౭
తె	
తెయ్వఙ్గళ్ శెయ్‌గేన్	౨౪౯
తెయ్వనాయుగన్ నారణన్	౨౬౯
తెరిదల్ నిన్పెదలెణ్ణిల్	౩౩౫
తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్‌త్తు	౪౪౦
తెళివిశుమ్బుకడిదోడి	౪౯౩
తెళివుఱ్ఱుమీవిన్ని	౩౬౯
తే	
తేసెనవ్వాలైక్కన్నై	౪౧౯
తేవర్ మువివర్‌క్కున్దమ్	౪౯౦
తేవిమారావార్ తిరుమగళ్	౩౯౭
తేవుమెప్పారుళుమ్	౭౪
తో	
తొణ్డర్ నుడ్బుత్తుయర్ పోగ	౪౯౯
తొణ్డీర్ వమ్మిన్	౫౦౪
తొల్లరుళ్ నల్వినైయాల్	౨౯౦
తొల్లైయుఱ్ఱోది	౪౦౫
తొళుతెత్తియొన్నినైయుమ్	౫౧౪
తొళుదనరులగర్ గళ్	౫౪౭
తొళుదాడిత్తూమణివణ్ణనుక్కు	౨౦౬
తొళుదుమామలర్	౪౬౬
తో	
తోళిపైమేలుమ్	౬౦
తోళికోర్ పిన్నైపొరుట్టు	౧౯౧
తోఱ్ ఫ్ఫోడవైయిల్లవన్	౧౪౯
తోఱ్ ఫోమ్మడశెఱ్ఱామ్	౭౦
న	
నగరముమ్ నాడుగళుమ్	౩౦౦
నగరముమ్ నాడుమ్‌పిఱవుమ్	౩౫౯
నఙ్గళ్ వరివై	౪౦౩
నఙ్గైమీర్ నీరుమోక్	౧౪౩
నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప	౨౧౭
నణ్ణావతురర్ నలివెయ్ద	౫౩౩
నణ్ణినమ్ నారాయణనై	౫౭౭
నణ్ణిణాన్ వళర్ త్త	౪౭౪
నన్నలత్తో శ్రీమార్ గాళ్	౨౭౯
నన్నాయ్ఱానఙ్గడన్దుపోయ్	౪౩౭

	పుటము
నమక్కుఁ బూవిన్మిసై	౧౯౯
నమ్బిసెఞ్ఞాలమ్బుడైత్తవిసై	౧౫౫
నమ్బియెమ్తెన్కురుఙ్గుడినిన్ఱ	౬౬
నలమెనినిసైమిన్	౧౧౭
నల్గిత్తాన్ కాత్తిక్కుమ్	౩౫
నల్గురవుమ్ శెల్వమ్	౭౯౯
నల్లకోట్పట్టులగఙ్గళ్	౪౫౧

నా

నాగణైయిసైనమ్బిరాన్	౭౯౭
నాగత్తణైయాయిన	౫౭౧
నాట్టిల్ పిఱన్దవర్	౩౬౫
నాడాద మలర్ నాడి	౩౭
నాడనీర్ వణఙ్గుమ్ తెయ్వముమ్	౭౭౩
నాడీర్ నాడోఱుమ్	౫౭౪
నాడొఱుమ్ వీడినిన్ఱయే	౭౭౯
నాణునిఱైయుమ్	౭౪౩
నాదనైఞ్ఞాలముమ్	౧౫౩
నాదన్ ఞాలత్తొళ్	౫౫
నానక్కురుఙ్గళిల్	౩౫౪
నాన్మలపేరిణముమ్	౩౬౧
నామఙ్గళాయిరముడైయ	౭౯౧
నాముడైన్దనల్లరణ్	౫౦౬
నామవనివనువన్	౧౯
నామమక్కుతీయచ్చొన్న	౫౧౧
నాయగన్ ముఱ్ఱువేళ్వులగుక్కు	౩౦౯
నారణనెమ్మాన్	౫౭౩
నారణన్ తమరైక్కణ్ణుఱన్దు	౫౪౧
నారణన్ ముఱ్ఱువేళ్వులగుక్కుమ్	౯౯
నావినుళ్ నిన్ఱు	౬౦
నాళునిన్ఱడునమపఱ్ఱై	౩౦
నాళుమెఱ్ఱినిలనీరుమెఱ్ఱ	౩౬౧
నాళుమ్వాయ్క్కనఙ్గట్కు	౪౫౦
నాశలతీయెన్	౪౯౯

ని

నిగరిల్ మల్లరై చ్చెఱ్ఱిడుమ్	౩౦౬
నిచ్చలుమ్ తోళామీర్ గాళ్	౭౭౭
నిచ్చిత్తిరుద్దేన్	౫౭౦
నిసైక్కలేన్ తెయ్వఙ్గాళ్	౩౭౪
నిసైదోఱుమ్‌నోల్లన్దోఱుమ్	౪౭౭
నిసైన్దసైన్దుళ్ కరైన్దు	౩౯
నిసైప్పాన్ పుగిల్	౧౭౫
నిన్ఱవాఱు మిరుక్కవాఱుమ్	౭౯౪
నిన్ఱవొత్తెయుణర్ న్దేనుక్కు	౪౩౭
నిన్ఱరిరున్ద నగర్	౭౦
నిన్ఱిడుమ్‌తిశైక్కుమ్	౭౫౧
నిన్ఱిలఙ్ముడియినాయ్	౯౯౫
నిన్ఱునిన్ఱుపలవాళ్	౧౬౬
నిన్ఱురుగిన్ఱేనేపోల	౭౪౯
నిల్లావల్లల్	౫౪౦
నిళల్ వెయ్యిల్ శిఱుమై	౩౦౪
నిఱక్కుఱియానుక్కు	౩౧౬
నిఱుత్తినుమ్మళత్తు	౭౩౭
నిఱైన్దవన్బళినఱుక్కుడిక్కు	౭౫౩
నిఱైవినాల్‌కుఱైవిల్లా	౭౧౩
నిఱుక్కుమ్‌నాన్మఱైవాణర్	౩౧౭
నిఱ్ఱుమిముఱ్ఱుత్తొళ్	౩౭౯

నీ

నీఙ్గనిల్లాక్కణ్ణీర్ గళ్	౭౫౧
నీణగరమదువే	౩౯౪
నీణిలత్తోడువాన్	౩౦౪
నీన్దుమ్ తుయర్ప్పిఱవి	౧౦౬
నీయలైయే శిఱుపూవాయ్	౩౬
నీయుమ్‌నానుమ్	౬౫
నీయుమ్‌పాఙ్గిల్లాణ్	౭౪౬
నీరాయ్‌నిలనాయ్	౩౩౦
నీర్ నుమదెన్నిఱై	౭౪

	పుటము
నీర్ పురైవణ్ణన్	౫౬
నీరైశ్యామళ్ నెఞ్చమ్	౪౭౮
నీరైశ్యామిళ్ నూఱ్ఱు వర్	౧౪౩
నీళ్ కడల్ శూళ్	౪౬
ను	
నుగర్‌చ్చియుణ్ణుమో	౪౪౯
నుణ్ణుట్కుయానురైక్కిన్	౩౭౭
నుమరోడుమ్‌పిరియాదే	౪౮౭
నె	
నెఞ్చమేనల్లైనల్లై	౬౪
నెఞ్చమేనీణగరాగ	౧౫౮
నెడియానరుళ్ శూడుమ్	౫౭౫
నెడుమాఱ్కడిమై	౪౪౬
నెఱ్ఱియాళ్ నిన్రెన్నై	౬౧
నే	
నేర్ పట్టనిలై మూవులగుక్కుమ్	౪౪౬
నేర్శరిన్దాన్ కొడిత్తోళ్	౩౬౩
నై	
నైవాయవెమ్మైపోల్	౭౦
నొ	
నొన్దారాక్కాడల్ నోయ్	౭౧
నో	
నోక్కినోక్కియాన్నై	౭౦౯
నోక్కుమ్‌పక్కమెల్లామ్	౩౧౩
నోలాదాఱ్ఱేన్	౩౩౯
నోవవాయ్‌చ్చియరలోడు	౩౦౬
నోఱ్ఱానోన్వినైక్	౭౬౪
ప	
పక్కమ్‌నోక్కినిఱుక్కుమ్	౭౫౭
పఙ్కయక్కణ్ణనెన్	౧౩౬
పట్టపోదుపోదు	౯౬
పడిమన్నువల్ కలన్	౧౭౯
పడైప్పాడుకెడుప్పు	౪౯౯
పణిసెయ్దేనాళుమ్	౫౭౧
పణిమిన్ తిరువరుళ్	౧౭౬
పణిమొళినైదోయుమ్	౫౧౫
పణియాపమరర్	౪౧౧
పణ్డినాళాలే	౪౫౭
పణ్బుడైపణ్డోడు	౪౭౫
పణ్బుడైవేదమ్‌పయన్ద	౩౧౭
పత్తుడైయడియవర్‌క్కు	౭౭
పయవల్లకైయ్దు	౧౧౫
పయిలుమ్‌శుడరొళి	౧౫౭
పరఞ్జుడరడమ్మాయ్	౩౦౭
పరఞ్జోదినీపరమాయ్	౧౭౧
పరన్దతణ్ పరవైయుళ్	౭౭
పరన్దెయ్యవుమ్	౭౭౩
పరవాదివళ్ నిన్ను	౪౪౫
పరవివానవరేత్తనిన్ను	౧౪౭
పరిపదిలీళైప్పాడి	౪౪
పరివిన్ఱివాణనైక్కాత్తుమ్	౧౬౯
పలపలవేయాబరణమ్	౯౦
పవళమ్మొల్ కనివాయ్	౪౫౯
పళ్ళియాలిలై	౭౫
పఱ్ఱినాబనుయర్వఱ	౧౦౪
పుగళ్ మిలనీళనుమ్	౭౫
పుగళ్ వెన్దుపుగళ్ మి	౫౭౩
పా	
పాడుళారావిసై	౫౦౭
పాదజళ్ మేలణి	౭౩౯
పాదమాళుమ్మణియ	౫౦౧
పాదముడైవదన్	౪౦౭
పామరుమావులగుమ్	౩౭౦
పామ్బణైమేల్ పాఱ్కడలుళ్	౯౧
పాయోరడివైత్తదన్‌క్కు	౩౩౩
పాలతున్బద్గిన్బద్గ్	౩౫౧

	పుటము
పాలనాదోళ్గులగుండు	౧౯౦
పాశిన్గోనాన్గువేదమ్	౧౩౭
పావియల్వేదవాళ్వాలై	౧౯౧
పావియోన్మనత్తే	౪౯౩
పాళట్గళ్ వీక్కియొన్నై	౩౯౭
పాళవాయెయ్దియిన్నే	౩౯౯

పి

పిడిత్తేన్ పిఱవికెడుత్తేన్	౫౩౭
పిణక్కు అవట్టువాగై	౪౯
పిణక్కియానైయుమ్	౪౯౭
పిన్నిన్ఱకాదల్ నోయ్	౪౪౭
పిన్నైక్కోల్ నిలమామగళ్	౩౧౪
పిరాన్ పెరునిలమ్	౫౦
పిరియాదాచ్చెయ్యిన్ఱు	౫౩౦
పిఱన్దవాఱుమ్పఱర్న్దవాఱుమ్	౪౫౧
పిఱన్దమాయా	౪౭౪
పిఱవిత్తుయరఱ	౪౫
పిఱిదిల్లైయెనక్కు	౪౧౬

పీ

పీడుడైనాన్మగనై	౩౧౭

పు

పుక్కడిమైయినాల్	౫౫౬
పుక్కవరియురువాయ్	౩౭౪
పుగలిడమటిగిలమ్	౪౯౫
పుగళొన్ఱిల్లాదవనైనో	౧౩౫
పుగళుమివళ్ నిన్తిరాప్పగల్	౪౪౫
పుణరానిన్తమరమేఱ్	౩౩౭
పుణర్కుఱుమునామే	౧౦౬
పుణ్ణియమ్మావమ్	౩౦౧
పుణ్ణియమ్ శెయ్దు	౫౦౯
పుదుమణముగన్దుకొండు	౪౯౫
పునైయిలైగళణివుమ్	౪౪౩
పులనైన్దుమేయుమ్	౧౦౬

	పుటము
పులమ్బుశీర్ భూమి	౧౬౧
పుళిక్కుండిక్కిడన్దు	౪౫౯
పుళ్ళిన్వాయ్ పిళన్దాయ్	౨౬౫
పుఱమఱక్కట్టిక్కొండు	౨౩౧

పూ

పూనుమ్ మాయ్మడియూర్క్కు	౪౯౫
పూవైగళ్ పోల్ నిఱత్తన్	౩౯౯
పూవైపైన్గళ్గళ్	౩౯౧
పూశుమ్కాన్మైన్నెఱ్ఱిమేయ్	౧౯౫

పె

పెఱ్ఱపిఱన్దారెయ్దుమ్	౨౪౬
పెయ్యుమ్మూన్ఱుళ్ళుల్	౪౯౨
పెయ్వాళ్వైక్కైగళ్	౧౯౧
పెరిమపప్పనై	౪౦౨
పెరుమక్కళ్ళుళ్ళువర్దమ్	౧౫౪
పెరుమైయుడైవానవర్కు	౫౧౯
పెఱ్ఱ నినప్పోక్కుమనో	౫౫౦

పే

పేయ్ములైయుండు	౨౪౩
పేరెయిల్ శుళ్ కడల్	౩౫౭
పేశియుగిన్ఱపిరాన్	౫౩౭
పేత్తుమ్ నోర్క్కిలనో	౩౯౯
పేశినిన్ఱశివనుక్కుమ్	౪౨౪
పేశుమిన్కూశమిన్ని	౫౦౯

పొ

పొన్నులగాళీగో	౩౯౫
పొన్మాడియమ్మోశెళ్	౯౧
పొరున్దియమామరుదినిడై	౧౬౧
పొరుమానీళ్ పడై	౬౭
పొరుశిన్తివ్వులగమ్	౧౧౯
పొరుళ్ శెయుణ్డాయ్	౪౫౩
పొరుళ్ మఱ్ఱై నినక్కుమ్	౪౩౭

	పుటము
పాలిగపాలిగపాలిగ	౨౩౪
పొఱ్పమైనీణ్ముడి	౩౧౯
ప్రా	
పోగిన్ఱకాలత్తిళ్	౯౮
పోగుననమ్బియుళ్	౨౯౪
పోవాయ్‌మామరుదిన్ నడువే	౨౨౯
పోయిరున్దునిన్ పుళ్ళువమ్	౨౯౫
పోరవిట్టిశైప్పన్ని	౫౪౮
పోళ్‌దుమోర్ద	౩౬౨
పోళ్‌దిమళ్‌పోర్ తెయ్యమ్	౨౨౫
పోళ్‌దియాయిరప్పేర్	౨౯౦
భ	
భక్తామృతమ్	౧౩
మ	
మగిళ్‌కొళ్ తెయ్వమ్	౧౧౨
మజ్జవోట్టున్మామాయై	౫౩౫
మడనెఞ్జత్తుమైవిల్లా	౨౧౩
మడప్పెరుర్ వాళ్‌తలుమ్	౫౪౩
మడప్పైయైవణ్ కమల	౧౯౨
మడవరలన్నైమార్గట్కు	౪౪౪
మణన్దేరాయా	౪౦౧
మణాళన్ మలర్మ్గైక్కుమ్	౪౮౯
మణిత్తడత్తడిమలర్క్కణ్	౫౦౬
మణిమామైకుఱైవిల్లా	౨౧౨
మణియైవానవర్కణ్ణనై	౬౭
మణ్ణైశైప్పెరుమ్పూరమ్	౩౦౯
మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌మగిళ్	౩౩౧
మణ్ణెయిరున్దుతుళ్	౧౯౦
మదువార్ తణ్ణన్దుళాయిన్	౪౫
మదుళూదనైయన్ని	౧౦౧
మనత్తాలుమ్‌వాయాలుమ్	౧౪
మననగమలమఱి	౧౯
మనప్పుగిపోవ్దు	౩౦౭

	పుటము
మనమేయంనైన్ని	౪౬౫
మణిళరుమ్మన్ నిమ్	౧౪౩
మాకుక్కా వామననే	౩౯౩
మాధవా వైకున్ద నే	౪౯
మురున్దాగు మెన్నఞ్జోర్	౨౦౩
మరుళేఱ్ఱ్	౪౬౪
మలరడిపోత్తుగళ్	౩౯౩
మళైయెయెడుత్తు	౧౪౧
మళ్‌గుసీర్క్కుణ్డోడు	౩౨౩
మళ్లియ్‌కమళ్	౪౯౧
మళ్లుడ్దాదనైన్నుదియ	౧౨౩
మఱుప్పుమ్‌ఱానముమ్	౬౬
మఱుక్కుమల్వలైచ్చుదుత్తి	౨౧౯
మాయాయాయావాశ్యోదత్తుళ్	౧౨౪
మళ్‌నీలమరణ్	౫౦౫
మున్నోన్నిల్లైకుఱుగ్గుచ్చోన్నోమ్	౪౫౪
మా	
మాట్టాదేయాగిలుమ్	౧౨౧
మూణ్బమైకోలత్తు	౩౧౯
మాదర్ మా మణ్ణుడనై	౧౯౨
మాదవనెన్ఱదేకొండు	౧౦౦
మాదవనైనైన్ను	౫౨౫
మాదవన్తమరెన్ను	౫౪౩
మాదవన్బాల్ శిడగోపన్	౪౭
మానాడ్డారమనమ్	౫౩౬
మానేయ్‌నోక్కిమడవాళై	౪౧
మానేయ్‌నోక్కునల్లీర్	౨౭౬
మానైనోక్కిమడప్పిన్నై న	౪౯౯
మాయక్కూత్తావామనా	౪౭౦
మాయనైన్నెఞ్జినుళ్ళాన్	౫౯
మాయప్పిరానెన	౪౭౭
మాయమయక్కుమయక్కాగిన్	౪౩౧
మాయమణిబవర్	౩౬౯

	పుటము
మూఞాలమ్ శెయ్యో లైపై	౫౪౬
మూయావామననే	౩౨౦
మూయొనిగళాయ్	౩౯
మూయొమ్ తీయవైవలై	౪౩
మూయ్త్తలైత్తీవాయ్‌మూలై	౧౯౬
మూయ్న్దఅమ్‌విపైగళ్	౫౧౧
మారిమాదాద	౨౦౦
మూలరికేశవస్మారణన్	౪౦౬
మూలుక్కుపైయమ్	౩౧౫
మూలేమాయప్పెరుమానే	౪౪
మూలైనణిత్తొళుదు	౪౯౨
మూలైయుమ్‌వన్దదు	౪౯౬
మూళ్‌అంతోది	౨౪౦
మూళూదాచ్చుడరుడమ్బాయ్	౧౨౩
మూతీమాతేప్పల	౯౭
మూఅంశేర్ పడైనూళ్ అవర్	౨౬౬
మూఅనిపైత్తిరైక్కుఎమ్	౩౬౩
మూర్ అఱిన్దాయ్‌న్దతొండు	౩౩౦

మి

మిక్కబిఱైనిలైయుమ్	౧౫
మిక్కవులగుగళ్ తోఱుమ్	౨౩౧
మిన్నొళిశేర్ పురినూల్ కుఱుంగాయ్	౯౯౨
మిన్నిడైమడవార్‌గళ్	౯౯౩
మిన్నిన్నిలైయిల	౨౪

ము

ముగిల్వణ్ణనడిపైయె	౩౫౩
ముట్టిల్ చిల్ పోగత్తు	౧౬౮
ముడిచ్చోదియాయ్	౧౨౦
ముడియాదదన్	౯౭
ముడియానే	౧౫౭
ముడివిలళ్ తనక్కు	౩౫౨
ముడిశేర్ శెన్ని	౪౨౧
ముదల్ తనిత్తేయొ	౫౫౦
ముదిన్దుళగడమైత్తు	౩౫౬
ముదియొవానమ్మగనే	౫౪౬

	పుటము
మున్నల్ యూళి	౪౧
మున్నిట్టవాయెన్ను	౨౫౪
మున్నీర్ ఞాలమ్	౧౨౫

మూ

మూవరాగియ మూర్త్తిపై	౧౪౬
మూవులగళన్దుమాయ్	౩౦౨

మె

మెయ్‌న్నిన్ఱకమళి	౫౨౯
మెయ్యనాగుమ్	౫౦౦
మెయ్యమర్ పల్ కలన్	౩౧౮
మెలియనోయ్	౧౯౪
మెల్లిచ్చెల్వవణొక్కుడి	౪౪౪

మే

మేగలైయుల్ కుఱైవిల్లా	౨౧౫
మేయాన్ వేఙ్గడమ్	౫౨౪
మేయ్‌నిరైకిళర్ పుగ	౩౬౪
మేలాత్తేవర్ గళుమ్	౨౩౨
మేలుమ్‌వన్న ళీ	౨౫౨
మేవిత్తొళుదు	౨౩౪
మేవి నిన్ఱతొళువార్	౧౯౭
మేవినైన్దునైన్దు	౩౨౨
మేవు తున్బమిలైగళై	౧౨౪

మై

మైయకణ్ణాళ్	౧౯౬
మైయమర్ వాళ్	౩౫౬
మైయల్ శెయ్‌దనైన్	౩౫౦
మైయార్ కరుఞ్జణి	౪౬౪

మొ

మొయ్‌మ్మహాబూ మొళిగళ్	౧౪౧

య

యవనుమ్‌యానైయుమ్	౫౫

యా

	పుటము.
యాదుమిల్లై మిక్కదనిల్	౪౫౫
యాసునీశాశే	౪౦౧
యాసుమేత్తి	౧౯౯
యాసుమ్‌తాయాయ్	౪౩౬
యాశేయొశైన్న	౧౧౩
యాసొట్టియొన్నుళ్	౫౧
యాముడైశెఞ్చమమ్	౪౯౩
యామ్మడలూర్‌న్దుమ్	౩౪౪
యారుమోర్‌నిలైమెయసెన	౩౮
యావైయుమ్‌యవరుమ్	౧౩౯

వ

వగైయాల్‌మనమొన్ది	౫౨౨
వఞ్చనేయొన్నుమ్	౪౬
వట్కిలళిశైయుమ్	౩౪౪
వణ్ణమురుళ్‌కొళ్	౩౩౬
వణ్ణమూమణిచ్చోదియై	౧౦౪
వణమ్మృణిమాడమ్	౪౯౦
వదువైవార్‌తైయుళ్	౩౯౨
వన్దరుళియొన్నెఞ్చు	౩౬౭
వన్దవరెదిర్‌కొళ్ళ	౫౪౫
వన్దాయ్‌పోలేవన్దుమ్	౧౨౭
వన్దాయ్‌పోలేవారాదాయ్	౩౩౯
వనిరునుమ్మ్రుడైయ	౩౨౯
వన్దుతోన్తాయన్దేల్	౪౨౩
వన్దెయ్‌దుమూఅతిరొన్	౩౭౨
వమ్మైవైయమళన్ద	౧౨౬
వస్‌కరణ్‌శురర్‌క్కాయ్	౩౦౩
వమ్చువిళ్‌కోదైపొరుట్టా	౧౪౨
వమ్మిశ్‌శులవీర్	౧౬౪
వయిళ్‌నిలత్‌కొణ్డు	౪౩౩
వరివైయాల్‌కుఱివిల్లా	౨౧౫
వరుశాదవరున్దవత్త	౧౭౨
వరువార్‌శెల్వార్	౪౧౧
వలత్తనన్‌తిరిపురమ్	౩౧
వలమ్‌శెయ్‌దువైగల్	౧౧౪
వళాయుళగప్పడుగు	౭౪౨
వళిశోర్‌నుణ్ణిడై	౧౪౦
వళ్వినైతీర్‌క్కుమ్	౧౯౫
వళ్ళక్కొననినైమిన్	౧౧౪
వళ్ళిచట్టోడవరుళ్	౪౪౪
వళవేళ్ములగిన్ముదలాయ	౩౪
వళ్ళలేమయళూరిన	౯౫

వా

వాజునీర్‌నులయలగిల్	౭౧౯
వాట్టమిల్‌పుగళ్	౯౭
వాట్టాక్‌కాలడివణ్ణజ్	౫౭౬
వాణుదలిమ్మడనరుల్	౯౪
వానత్తుమ్ వానత్తుళ్	౧౯౯
వానవరాదియెన్నో	౧౩౪
వానేతరువావ్	౫౩౪
వానేఱవళైతన్ద	౫౭౪
వాన్‌తిగళుమ్‌కోలై	౧౫
వామనవెన్మరుదగవణ్ణన్	౧౦౭
వాయుమ్‌తిరైయుగళుమ్	౬౪
వాయ్‌కొణ్డునూవిడమ్	౧౬౬
వాయ్‌క్కతమియేయుక్క	౪౫౧
వాయ్‌క్కుళ్‌శొల్‌నిచ్చలుమ్	౩౯౭
వారాయుమ్‌తిరుప్పాదమలర్	౧౧౭
వారావరువాయ్	౭౩౪
వారికొక్కుణ్డునైన్న	౪౪౦
వార్‌కడావరువి	౪౧౪
వార్‌తైయతీబవర్	౩౬౯
వార్‌పునలన్దణరువి	౧౪౪
వాలియదోర్‌కనికొల్	౩౭౬
వాళగమేయెత్తవరుళ్	౧౫౪

	పుటము
వాళ్‌ త్తువార్‌ చలరాగ	౧౨౨
వాళ్‌ దల్‌ కణ్ణీర్‌ కుణమ్‌	౪౫౫
వాళ్‌ ద్దార్‌ గళ్‌ వాళ్‌ ద్దుదు	౧౭౭

వి

విట్టిలజ్గు శెజ్జోది	౧౦౧
విడలిల్‌ శక్కరత్తు	౧౧౪
విడువేనో వన్వినై క్కై	౫౦
విణ్ణుళార్‌ పెరుమూయ్క్కు	౩౪౪
విదియిన్మాల్‌ పెరుమైయణక్కుమ్‌	౩౪
విదివగైపుగున్దవరెన్ఱు	౫౪౪
విన్నైయేన్వినైతీర్క్కరున్దవాయ్‌	౪౧
విన్నైవల్లిరుళెన్నుమ్‌	౫౭౫
వియప్పాయవియప్పిల్లా	౧౭౫
వియన్మూవులగుపెఱినుమ్‌	౪౪౭
విరుమ్బిప్పగవరై	౧౯౪
విళమ్బుమూయిళమయమయమామ్‌	౭౭౭

వీ

వీడుమిన్ను మీ వీడుమ్‌	౭౪
వీవనిన్‌ పళునిరై	౫౧౪
వీవిలిన్బమ్మిగ	౧౯౭
వీఱ్ఱు వీడజ్గొణ్డు	౪౬౧
వీఱు వీరుదేఱ్ఱులగుమ్‌	౧౯౬

వె

వెజ్జుడరిల్‌ శానదుమాల్‌	౭౪౯
వెళ్ళిచ్చురిశజ్గోడు	౩౫౪
వెళ్ళైయొళ్ళెడుత్తు	౫౪

వే

వేజ్గడజ్గళ్‌	౧౩౭
వేజ్గిచ్చెట్టొత్తు	౪౦౩
వేజ్గిత్తేవరిరక్కు	౩౦౭
వేదమ్‌వల్లార్‌ గళ్‌	౭౦౫
వేదియానిఱ్కు మైవరాల్‌	౩౪౩
వేమొదుయిర్‌	౫౧౬

	పుటము
వేయిన్మలిపుగై	౧౬౫
వేయ్మరుతోళినై	౫౧౭
వేవారాపేర్క్కు	౭౭
వేళ్వియుళ్‌ మడుత్తలుమ్‌	౫౪౩
వేఱుకొణ్డుమొళి	౯౯౭

వై

వైగలుమ్‌వానిఱ్	౫౪
వైగల్‌ పూజ్గిరివాయ్‌	౭౭౯
వైగున్దనాడన్‌	౩౯౯
వైగున్దమ్బుగుదలుమ్‌	౫౪౪
వైగున్దామణివణ్ణనే	౯౩
వైత్తిశాళ్వై	౧౩౪
వైత్తమానిదియామ్‌	౩౭౫
వైత్తేన్‌ మదియాల్‌	౪౩౪
వైప్పామ్బరున్దామ్‌	౪౯
వైమ్మినుమ్మమ్మనత్తు	౧౪౯

శ

శక్కరత్తిణలేయొత్తు	౭౧౧
శజ్గుపిల్‌ వాళ్‌ త్తణ్డు	౩౧౬
శజ్గుశక్కరమ్‌	౫౫
శదిగొణ్డతిమైత్త	౪౫౪
శదిరిళమడవార్‌	౧౧౫
శన్మమ్బలపలశెయ్‌దు	౧౬౭
శన్మశోనాన్గరిమ్‌	౧౫౫
శరణమాగియు	౪౦౯
శరణమాగుమ్‌	౪౯౯

ళా

శాదిమాణిక్కమెన్ఱో	౧౩౬
శాదుళనత్తైనలియుమ్‌	౧౪౭
శామూయుమ్‌ కెడుమూయుమ్‌	౭౧౯
శాయక్కురున్దమ్‌	౩౧౯
శారావేదజ్గళ్‌	౫౭౫

	పుటము
కార్ వ్దవిరుగల్వినై	౮౩
కాళ్వీతవనెతిక్కు-	౫౧౯
కి	
కిళ్-నచ్చితిదోరిడమమ్	౯౮
కిత్తరత్తేర్వలవా	౩౯౧
కిన్దిక్కు-మ్తిశైక్కు-మ్	౩౮౯
కిన్దైమ్	౩౯౫
కిన్దైయాలుమ్‌శొల్లాలుమ్	౩౧౫
కిరీషదరన్ శెల్వన్	౧౦౩
కిఱిప్పిల్ వీడు	౧౧౭
కీ	
కీర్కణుంగొండు	౩౮౭
కీళ్ శొల్వీడు	౧౦౯
కీలమిల్లాచ్చితియనే-మ్	౭౦౭
కీలమెల్లియిలాన్	౪౬౮
శు	
శుడర్ ప్పామ్బుగై	౪౩౪
శుడర్వణ్ణాయుమ్‌కలైయుమ్	౪౯౪
శుమన్దుమామలర్	౧౩౩
శురరతీవరునిలై	౭౧
శూ	
శూడుమలర్ క్కు- మ్ లీర్	౭౭౭
శూదుశానతియావగై	౩౪౩
శూదెన్దుకళ్వుమ్	౧౧౪
శూళ్ల్ గళ్ శిన్దిక్కిల్	౩౬౭
శూళ్ పలపల	౫౭
శూళ్ కణ్డాయ్	౭౭౭

	పుటము
శూళ్ చ్చిళానచ్చుడర్	౧౭౭
శూళ్ న్దగన్దాళ్ న్దుయర్ న్న	౫౫౧
శూళ్ విళుమ్బుణిముగిల్	౫౪౧
శై	
శైజనివాయిన్	౩౫౫
శైజనివారొబ్బిళ్	౫౧౮
శైట్టోట్కు-విగాళ్	౫౩౧
శైయ్‌గిన్ఱ కినియెల్లాయ్	౭౫౮
శైయ్‌గిన్ఱ చెన్ కణుక్కు-	౭౩౬
శైయ్యతామరైక్ కణ్ణనాయ్	౧౪౬
శైయ్యేల్ తీవినైయొన్ఱు	౧౧౧
శైలకాళ్ణిశాన్	౭౭౧
శైల్లపుణర్ న్దవర్	౩౬౮
శైల్వనారణనెన్ఱు	౬౫
శైవిగళాలార్	౧౫౬
శైవ్వాయుణ్ది	౪౩౩
శొ	
శొరుమ్‌కొడైపుగళ్	౧౬౫
శొర్ త్తడత్తెన్కు రుగూర్	౭౬
శొర్ న్దార్ తీవినైగటుక్కు-	౯౦
శొర్వన్ శొన్నెన్నుడై	౩౫౮
శో	
శోల్లమాట్టేనడియేన్	౪౭౭
శోల్లిశొన్నవాఱ్ఱై	౯౭
శోవాన్వీరోదమిదు	౧౬౭
శో	
శోదియాగి	౧౩౭
శోరాదశొప్పారుట్టుమ్	౭౭
శోలైత్తిరుక్కడిత్తానత్తు	౪౩౦

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రెస్, తిరుపతి. పు. 500 18-8-50.